

द्वानि शीतोष्णदीनि ॥ अङ्कारेण सेनापतिना अनुपालिताम् ॥ ३८ ॥ शरीरलक्षणस्य नगरस्य सीमातिपुगता माक्रम्य स्थिताम् ॥ ३९ ॥ मत्तस्यैरावणदंतिनैरावतस्य ॥ कर
दस्य कुम्भस्योद्रेदो विदारणम् ॥ ४० ॥ सत्वस्य धैर्यस्य ॥ श्रियो विश्वाति संपदः ॥ इन्द्रियाणामाक्रमणजयः ॥ सीमातोऽधिः पराकोष्ठेति यावत् ॥ महतां तत्त्वविदामपि ॥ ४१ ॥
उत्तमतीमान्यताम् ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ यत्नउपायश्चेदस्ति तत्तर्हि जयामि ॥ ४४ ॥ एकएवोपायो मया ज्ञातो स्तीत्याह ॥ इन्द्रियेति ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ इतः प्रभृति तुल्यैर्विशेषणैः पल्लव

इन्द्रजालरथव्यासामहंकारानुपालिताम् ॥ चेष्टातुरंगमाकीर्णिकामकोलाहलाकुलाम् ॥ ३८ ॥ शरीरसीमांतगतां दुरिंद्रियपताकिनी
म् ॥ ये जेतुमुत्थितास्नाततएव हिंसद्रटाः ॥ ३९ ॥ सुसाध्यः करटोद्रेदो मत्तैरावणदंतिनः ॥ नोत्पथप्रतिपन्नानां स्वेन्द्रियाणां विनिग्रहः
॥ ४० ॥ पौरुषस्य महत्त्वस्य सत्वस्य महतः श्रियः ॥ इन्द्रियाक्रमणं साधो सीमांतामहतामपि ॥ ४१ ॥ तावदुत्तमतामेति पुमानपि दिवौक
साम् ॥ रूपेणैरिन्द्रियैर्वानुपवन्नापकृत्यते ॥ ४२ ॥ जितेन्द्रियामहासत्वायेतएव नराभुवि ॥ शेषानहमिमान् मन्ये मांसयंत्रगणां श्वलान्
॥ ४३ ॥ मनः सेनापतेरसेनामिमामिन्द्रियपंचकम् ॥ जेतुं चेदस्ति मे यत्नोजयामितदलमुने ॥ ४४ ॥ इन्द्रियोत्तमरोगाणां भोगाशावर्जना
हते ॥ नौपधानिनतीर्थानिनचमंत्राश्च शांतये ॥ ४५ ॥ नीतोस्मि परमं खेदमभिधावद्दुरिंद्रियैः ॥ एकएव महारण्येतस्करैः पथिको यथा
॥ ४६ ॥ पंकवंत्यप्रसन्नानि महादौर्भाग्यवन्ति च ॥ गंधिशैवलतुच्छानि पल्वलानीन्द्रियाणि च ॥ ४७ ॥ दुरतिक्रमणीयानि नीहारगहनानि
च ॥ जनितांतं कजालानि जंगलानीन्द्रियाणि च ॥ ४८ ॥ पंकजानि संरंध्राणि सुदुर्लक्ष्यगुणानि च ॥ ग्रंथिमंति जङ्गानि नृणालानीन्द्रिया
णि च ॥ ४९ ॥ रुक्षाणि रत्नलुब्धानि कल्लोलवलितानि च ॥ दुर्ग्रहग्राह्योराणि क्षारांबूनीन्द्रियाणि च ॥ ५० ॥ बांधवोद्देगदायीनि देहांतरक
राणि च ॥ करुणाक्रंदकारोणि मरणानीन्द्रियाणि च ॥ ५१ ॥ अविवेकिष्वभिन्नाणि मिन्नाणि च विवेकिषु ॥ गहनानंतशून्यानि काननानी
न्द्रियाणि च ॥ ५२ ॥

लादिसाम्येन्द्रियाणिवर्णयति ॥ पंकवंतीत्यादिना ॥ गंधिभिः शैवलतुल्यैर्मालिन्यैस्तुच्छानि कुत्सितानि ॥ ४७ ॥ नीहारिजडिर्हिमश्च गहनानि ॥ आतंकोप्रयम् ॥ ४८ ॥ पं
कान्मलाज्जातानि ॥ गुणावासान्तेतवश्च सुक्ष्मतमत्वात् सुदुर्लभ्याः ॥ जडो गानि जडदेहावयवमायाणि ॥ लडयोरभेदो जङ्गलानि च ॥ ४९ ॥ निधुरत्वादसुखस्पर्शत्वाच्च
रुक्षाणि ॥ कल्लोलः चर्द्दुभिर्जडभिश्च ॥ क्षारांबूनि समुद्रजलानि ॥ ५० ॥ ५१ ॥ गहनानि निधुरग्राहानि ॥ अनन्तानि निरर्थधानि जनविश्वानि च ॥ ५२ ॥

घनाआस्कोढामुजास्फालनर्जनशब्दाभ्येभ्यः ॥ विद्युदिवक्षणमुखप्रकाशानि ॥ पक्षोत्तरेस्पष्टम् ॥ ५३ ॥ क्षुद्रैस्तुच्छमुखासैः कीटादिभिश्चपरिगृहीतानि ॥ अवटानि गन्ता
यना आस्कोढामुजास्फालनर्जनशब्दाभ्येभ्यः ॥ विद्युदिवक्षणमुखप्रकाशानि ॥ पक्षोत्तरे स्पष्टम् ॥ ५३ ॥ क्षुद्रैस्तुच्छमुखासैः कीटादिभिश्च परिगृहीतानि ॥ अवटानि गन्ता
यना आस्कोढामुजास्फालनर्जनशब्दाभ्येभ्यः ॥ विद्युदिवक्षणमुखप्रकाशानि ॥ पक्षोत्तरे स्पष्टम् ॥ ५३ ॥ क्षुद्रैस्तुच्छमुखासैः कीटादिभिश्च परिगृहीतानि ॥ अवटानि गन्ता
यना आस्कोढामुजास्फालनर्जनशब्दाभ्येभ्यः ॥ विद्युदिवक्षणमुखप्रकाशानि ॥ पक्षोत्तरे स्पष्टम् ॥ ५३ ॥ क्षुद्रैस्तुच्छमुखासैः कीटादिभिश्च परिगृहीतानि ॥ अवटानि गन्ता

न हि दृष्टदृष्टलक्षणसंवर्तयत्यागेशून्यतापत्तिः किंतु सुखदुःखवैषम्यप्रयोजककल्पितदोषांशनिवृत्त्यावास्तवपरमकल्याणब्रह्मभावेन पूर्णतया सर्वमस्यैवेत्याशयेनाह ॥ नाह
 मिनि ॥ ७ ॥ दृश्यमात्रस्य अवोपधरूपत्वमुक्तमुपपादयति ॥ किमिति ॥ किमुपमाप्रसिद्धादज्ञानादहंकारादिभावेन यनीभूता ज्ञापरस्वमलक्षणं जगज्जातमथवा जगत्काठिन्या
 दिविविलीना ज्ञापदादिलक्षणज्जगतः सैषु मी अज्ञाता जातादिति विचार्यापि विनिगमकाभावात्कार्यकारणभावव्यवस्थानोविद्यः ॥ अतः काठिन्यद्रवावस्थयोर्धृतस्यैवैकत्वात्स
 वंस्याज्ञानमात्रत्वमित्यर्थः ॥ ८ ॥ तस्य विवर्ततादर्शनमेव त्यागः बाधितस्य जगतस्तुच्छता विभावेन किंचिद्ब्रह्म अधिष्ठानरूपतापत्तिविभावेन तु सर्वमेव ब्रह्मेत्याह ॥ मृगतृणोति
 ॥ ९ ॥ उक्तमाशयं विशदयंस्तत्प्रतिभासमपि निराचटे ॥ मृगतृणोति ॥ तदभावात्प्रतिभास्याभावात् ॥ न हि घटाभावे प्रकाशसत्त्वे पिघटप्रकाशशब्दार्थोस्तीति भावः ॥ १० ॥
 अनंतरूपस्य जगतः प्रातिविक्रूपेण निरसितुमशक्यत्वाद्धीजदाहैव निरासदतिवक्तुमहंकारबीजत्वेन जगत्तत्त्वभ्रतत्वेन वर्णयति ॥ विश्वेत्यादिना ॥ ११ ॥ इन्द्रियरसो विप
 नाहंत्वमस्ति न जगदिति निश्चयिनस्तव ॥ सर्वमस्ति शिवं तच्च न दुःखाय सुखाय ते ॥ ७ ॥ किमज्ञात्वा जगज्जातं जगतोथ किमज्ञता ॥ वि
 चार्यापीति नो विघ्नएकत्वादलमेतयोः ॥ ८ ॥ मृगतृणां बुवद्विश्वमवस्तुत्वात्सदप्यसत् ॥ यच्च दंभाति तद्ब्रह्म न किंचिद्विचिदेव वा ॥ ९ ॥
 मृगतृणां बुवद्विश्वं नास्तित्वमथवा स्ति च ॥ प्रतिभासोपि नास्य तदभावादतः शिवम् ॥ १० ॥ विश्वबीजमहंत्वं विद्धि तस्माद्विजायते ॥
 सा द्रव्यद्व्युर्वानदीशदिजगज्जरठपादपः ॥ ११ ॥ अहंत्वबीजादणुतो जायते सौजगद्गुहमः ॥ तस्यैन्द्रियरसाढ्यानिमूलानि भुवनानि हि ॥ १२ ॥
 तारकाजालकलिकाऋक्षौघः कोरकोत्करः ॥ वासनागुच्छविसराः पूर्णचंद्रः फलालयः ॥ १३ ॥ स्वर्गादयो बृहद्गर्गमहाविटपकोटराः ॥
 मेरुमंदरसत्यादिगिरयः पन्नराजयः ॥ १४ ॥ सप्ताब्ध्योऽग्रसुतयः पातालं मूलकोटरम् ॥ युगानि घृणवृंदानि पर्वाणि गुणपंक्तयः ॥ १५ ॥
 अज्ञानमुपत्तिमहीनराविहगकोटयः ॥ उपलंभो बृहत्संभोदो निर्वाणनिर्वृतिः ॥ १६ ॥ रूपालोकमनस्कारो विविधा मोदवृत्तयः ॥ व
 नं विपुलमाकाशं शुक्तिजालं मुखत्वचः ॥ १७ ॥

यासंगस्तदाढ्यानि अधोभुवनानि तस्य द्युमस्य मूलानि ॥ १२ ॥ अश्विन्यादिसप्तविंशति तारकाजालं तस्य प्रधानकलिका ॥ तदन्यऋक्षौघः सुक्ष्मकोरकोत्करः ॥ प्राणिनां धर्मादि
 वासनापुष्पगुच्छसमूहाः ॥ फलालयः फलगुच्छाः ॥ १३ ॥ स्वर्गादयः स्वमहर्जनतपः सत्यलोकाख्या बृहतां लोकानां वर्गमहंतो विटपकोटराः शाखावलयगर्भदेशाः ॥ १४ ॥
 अपर्धुतयः आलवालपरिखाः ॥ युगानि कृतादीन्युत्तरोत्तरं धर्मपिटक्षरणाहुण्डानि ॥ तत्तद्युगवत्सरायनं नृमासादिगुणपंक्तयो वक्ष्यशाखा मूलार्थुद्रवपर्वाणि ॥ १५ ॥ न
 राजीवाः ॥ उपलंभो भाति ज्ञानमेव बृहत्संभः सर्वविटपाधारमध्यभागः ॥ तस्य तत्त्वबोधानि निर्वाणनिर्वृतिरेव द्वाव न हुताशनः ॥ १६ ॥ इन्द्रियैर्योऽपलंभा रूपालोकाः मनसा त
 द्वा चरसं कल्पविकल्पा मनस्काराश्च तस्य द्युमस्य विविधा आमोदवृत्तयः सुगंधप्रसराः ॥ आकाशमव्याकृताकाशतस्य विपुलं वनम् ॥ मुखत्वचोनेघपुटानि उत्तराधरोष्ठाश्च नेत्रहा
 स्यमुक्तोद्देशशुक्तिजालमिव पुष्पोद्भेदनं प्रसवबंधनमिति यावत् ॥ १७ ॥

तस्यात्मसंविदेवजीवनहेतुरसप्रवाहः ॥ सूर्यचंद्राभ्यादीनांसर्वगणनिवर्तनः सूत्रात्वैव तस्य वातस्पंदः ॥ १८ ॥ मज्जनोन्मज्जेन प्रत्यहमुद्रास्तमयौतदुन्मुखाश्रुद्राकिंरुचयस्त
स्यरम्याः कुसुममंजर्यः ॥ सूर्येण सह भ्रमन्ति मिरमंथकार एव भ्रमराणां भ्रमणं भ्रमो भ्रमतो भ्रमरा इति यावत् ॥ १९ ॥ ईदृशोयं संसारदृक्षः पातालं मूलतो मध्यत आशागणं हि
वसमूहमयतोतिरिक्षं चापूर्यस्वस्तुऽसदेव भ्रातिरूपं सद्ब्रह्मतिरूपं सद्ब्रह्मतिरूपं ॥ तस्य अहमर्थरूपे बीजे अनहंतालक्षणे नादिना हेने भज्जिते सति जीवन्मुक्तिभोगा यथावत्तद्देहात् प्रातं प्रति भ्रासमात्रेण ॥
॥ २० ॥ ॥ इति वा सिद्धम् ० रा० तात्पर्यप्रकाशे निर्वाणप्रकरणे उ० सप्तमः सर्गः ॥ ७ ॥ ॥ २१ ॥
सतोप्यस्य संसारदृक्षस्य पुनर्जन्मादिनारोहः प्ररोहो नास्तीत्यर्थः ॥ २० ॥ ॥ इति वा सिद्धम् ० रा० तात्पर्यप्रकाशे निर्वाणप्रकरणे उ० सप्तमः सर्गः ॥ ७ ॥ ॥ २१ ॥
इह संसारदृक्षस्य ज्ञानादुच्छेदयते ॥ संकल्पमंडपप्रायः संसार उपपण्यते ॥ १ ॥ वर्णितं संसारदृक्षमनुवदति ॥ विद्याधरेति ॥ हे विद्याधर अधस्तन सप्तलोकसहिता धरा आधा
रो मूलदेशो यस्य ॥ लोको लोकांतगिरीणां किंदराणि अंतरालभागा मंदिरं सालवालवे दिर्यस्य ॥ दशदिगंतरे अंबरे च आचरेण तिर्यग्विदपविस्तारेण चरेण ऊर्ध्वविदपप्रसारेण त

विचित्रशाखाऋतव उपशाखा दिशो दश ॥ संविद्रसमहापूरो वातस्पंदो निवर्तनः ॥ १८ ॥ चंद्रार्कं रुचयो लोलामज्जनोन्मज्जनोन्मुखाः ॥
रम्याः कुसुममंजर्यस्ति मिरंभ्रमरभ्रमः ॥ १९ ॥ पातालमाशागणमंतरिक्षमापूर्यतिष्ठत्यसदेव सद्ब्रह्म ॥ तस्यानहंता भ्रिहतेहमर्थबीजे पुन
र्नास्ति सतोपिरोहः ॥ २० ॥ ॥ इ० वा० म० वा० दे० मो० नि० उ० विद्याधरो ० जगद्वक्ष बीजवर्णनं नाम सप्तमः सर्गः ॥ २१ ॥ ॥ २२ ॥
भुशुंड उवाच ॥ विद्याधर धराधारो गिरिकंदर मंदिरः ॥ दिगंतरांबरचारसंचार चंचुरः ॥ १ ॥ ईदृशोयं जगद्वक्षो जायते हंत्व बीज
तः ॥ बीजज्ञानाग्नि निर्दग्धेनैव किंचि च न जायते ॥ २ ॥ प्रेक्ष्यमाणं च तन्मास्ति किलाहं त्वं कदाचन ॥ एतावदेव तज्ज्ञानमननैव प्रदत्त्यते ॥ ३ ॥
अहंत्वभावाच्चाहंत्वमस्ति संसार बीजकम् ॥ नाहंत्वभावान्नाहंत्वमस्तीति ज्ञानमुत्तमम् ॥ ४ ॥ सर्गादेव वसर्गस्य किलास्याभावयोग
तः ॥ कुतोहं त्वं कुतस्त्वं कुतो द्वित्वैक्यविभ्रमः ॥ ५ ॥ समाकर्ण्य गुरोर्वाक्यं यतं ते ये स्वयत्नतः ॥ संकल्पत्यागमा मूलं पदप्रानौ जयंति ते ॥ ६ ॥
रंधनाज्जयमाप्नोति स्वशास्त्रे सुपुरुषकृते ॥ विवेकी स्वविवेकित्वं यतनादेव नान्यथा ॥ ७ ॥

अतत्र प्राणि संचारेण चंचुरोऽति चंचलः ॥ १ ॥ २ ॥ प्रेक्ष्यमाणं तत्त्वतः किमिदं स्यादिति रत्नपरीक्षा विद्विश्य ब्रह्ममात्रतया वधार्यमाणम् ॥ तदहंत्वम् ॥ ३ ॥ ४ ॥ उत्पत्तिरेव यस्य
सतः सतोवानसंभवति तस्य स्थितिर्दूरनिरस्तोत्याह ॥ सर्गादेवेति ॥ ५ ॥ संसारः कालत्रये पिनास्ये वेत्युक्तार्थस्य दृढीकरणाय संकल्पयूतमंडपवर्णयिष्यन् भूमिकारं चयति ॥ स मा
कर्ण्येयादिना ॥ वक्ष्यमाणं प्राग्बहुशो वर्णितं च आमूलं समूलं संकल्पत्यागं कुर्तुं गुरोस्तदुपायकमवेदं क्वाक्यं समाकर्ण्य तदुक्तक्रमेण स्वप्रयत्नतो ये यतं ते तत्त्वबोधप्राप्तौ सत्यामसं
कल्पतस्यैकैकव्याख्यं जयंति ॥ ६ ॥ यथा ह्यपुरुषकृतसूपकारः स्वशास्त्रे सुपकारविद्याविशेषकते सम्यग्भ्यस्तेन दुक्तप्रकारेणैव नानाप्रक्ष्यभोज्यनाना रसायनानां रंधनात्पाकेन नि
प्यादनात्क्षुत्तुं ङामयजरादिजयंराजसन्मानाद्युक्तार्थं चाप्नोति तद्वद्विवेकी अधिकारी गुरुशास्त्रोक्तमार्गेण यतनादेव स्वविवेकित्वैकैकव्यपर्थं जयति नान्यथेत्यर्थः ॥ ७ ॥

यतोयंसारःस्वमंद्रजालादिवद्वानचिच्चमत्कारमात्रमतो न चितो बहिरस्तीत्याह ॥ चिदिति ॥ ८ ॥ चिच्चमत्कारमात्रतामुपादयति ॥ संकल्पेति ॥ चित्रकृतश्चित्रकारस्यचि
 तेकल्पितंयच्चित्रंतद्वत् ॥ ९ ॥ जगतःसंकल्पमात्रतांद्रव्यितुंसंकल्पयुतमंडपाकारतांकल्पयति ॥ मंडपदत्यादिना ॥ १० ॥ अपेअधोमुखप्रोतोभूरिवोध्यंगुलुयस्यतथावि
 धेनमणिसंभसहस्रेणहतः ॥ अतएवकचिर्द्रिद्राद्युधसहस्राढ्यकचित्कल्पसंख्याभाणीबुंदरः ॥ ११ ॥ यत्रयस्मिन्मंडपेवास्तव्यानांनिवसतांस्त्रीवालपुरुषादीनांकीडाार्थ
 लोकांतराणिपातालस्वर्गादीनितदकाराःसमुद्रकाःसंपुटकास्तत्रतत्रस्थापिताः ॥ कीदृशास्ते ॥ अतरेनानादीपर्वतवनहस्यश्वदेवतियद्गुरादिनानारचनयायुक्ताः ॥ १२ ॥
 भूतानिग्राणिनस्तल्लक्षणीर्वाजैःपरैस्तदुपभोग्यैश्चआपूर्णाः ॥ तमसारिपुभिर्घातकैर्मणिप्रदीपमयंचंद्रादिभिर्व्यवहारप्रवृत्त्यासघुंघुमाःसशब्दाः ॥ क्वचित्तमोभिःक्वचित्तयकाशै
 चिच्चमत्कारमात्रंत्वजगद्विद्दीहनेतरत् ॥ नाशासुनवहिर्नातेरेतत्क्वचनविद्यते ॥ ८ ॥ संकल्पोन्मेषमात्रेणजगच्चित्रंविशोभ्यते ॥ तदनु
 म्नेपविलयिचित्ररुच्चित्तचित्रवत् ॥ ९ ॥ मंडपोस्तिमहास्तंभोमुक्तामणिविनिर्मितः ॥ बहुयोजनलक्षाणिकांतकांचनचित्रितः ॥ १० ॥
 मणिसंभसहस्रेणवृतोत्रेप्रोतमेरुणा ॥ इंद्रायुधसहस्राढ्यकल्पसंख्याभ्रसुंदरः ॥ ११ ॥ स्त्रीवालपुरुषादीनांवास्तव्यानामितस्ततः ॥ क्री
 डार्थस्यापितायत्रनानारचनयांतरे ॥ १२ ॥ भूतबीजपरापूर्णास्तमोरिपुसघुंघुमाः ॥ तमःप्रकाशचित्राख्यालोकांतरसमुद्रकाः ॥ १३ ॥
 आमोदसुभगालोलजलदावलिपल्लवाः ॥ लीलापद्माकरेक्षीणांविलूनाःकल्पपादपाः ॥ १४ ॥ बालनिःश्वासचलिताःकंदुकानिकुला
 चलाः ॥ संध्यांबुदाःकर्णपूराश्चामराःशरदंबुदाः ॥ १५ ॥ कल्पांतकालजलदास्तालदंतपदंगताः ॥ भूतलंघूतफलकंवितानंतरकांबरम्
 ॥ १६ ॥ भूतशारपरवर्तधूतेक्षाःशशिमानवः ॥ व्योमाजिरेजगद्भासपणेगृहनिवासिनाम् ॥ १७ ॥ इतिसंकल्पएवांतश्चिरभावनया
 यथा ॥ अग्रस्थदृशोपमयासत्यतामिवगच्छति ॥ १८ ॥ तथैवायंजगद्रूपःसंकल्पैरसुसमुत्थितः ॥ चिच्चमत्कारमात्रात्माचित्ररुचि
 त्तचित्रवत् ॥ १९ ॥

अचित्राआख्याअभिव्यायेयाम् ॥ १३ ॥ लीलापद्मायाःक्रीडालक्ष्याआकरोयस्मिन्मंडपेक्षीणांमंडनायविलूनालवनेनगृहीताआकल्पाःकर्णपूरायलंकाराभेभ्यस्तथावि
 धाःकल्पपादपाःकृताः ॥ १४ ॥ बालानांनिःश्वासेनापिचलिताअतिलघीयांसदतियावत् ॥ इंद्रशाःकुलाचलायत्रअर्थ्याद्बालानोभवक्रीडाकंदुकानिकृताः ॥ संध्यांबुदा
 दिवधूनांकर्णपूराःकृताः ॥ शरदंबुदाश्चतासांहस्तेचाभराःकृताः ॥ १५ ॥ यत्रमंडपेभूतलंसंपूर्णयूतफलकंकृतम् ॥ तारकासहितंभवंरवितानंकृतम् ॥ १६ ॥ यत्रमंडपेव्योमलक्ष
 नेअजिरेचत्वरेजगतांभासआविर्भावितरोभावादित्ययएवपणोयस्मिन्यूतेक्रीडतांगृहनिवासिनांमंडपस्वामिनांब्रह्मादीनांतत्रभूतसारणांचतुर्विधभूतयामाणांशारिकलानां
 पुनःपुनर्जन्यमरणदिनाचमणंपरावर्तस्तल्लक्षणेयूतेशशिमान्वादिनवयहाअक्षाःकृताः ॥ १७ ॥ इतिइंद्रशोमंडपोस्तीतिसंकल्पयितुःसंकल्पएवअग्रस्थदृशोपमयायथासत्यता

१ मलस्थसचतनत्यादिः कालिता प्रभा ५॥

अंबुव्यापिनः क्षीरस्य वृक्षेषु विपरिशोषवद्ब्रह्मरूपमेवानुपमतेपरिशिष्यतइत्याह ॥ चिद्रूपद्विद्वाभ्याम् ॥ ५ ॥ प्रत्यक्षिद्रूपं ब्रह्मचित्तौ लभ्यते इत्येवमिति चेत् ॥ ६ ॥ यथासुरासु
 १: सहवर्त्तमानं पातालभूत्रिविष्टपमिव स्थितम् ॥ प्रीतिर्हर्षकोधयुद्धजयपराजया दिवानाभावैः पलायनानुधावनाथाजवीभविस्तत्तदनुहूपक्रियाकालमिव आकुलमपिरंगम
 पिरंगमयं चित्रलिखितजगत्कुण्डल्यत्सनामौनं मुनिशरीरमिव निर्व्यापारमेव स्थिततामायाशवलचिच्चित्रकाचितं जगदपिशुद्धचिदाकाशलक्षणकुण्डो निर्बिकाराद्रयतदात्म
 नैव स्थितं न जगद्भावेनेत्यर्थः ॥ ७ ॥ ८ ॥ अचेतनमदृतजगद्रूपम् चेतनं परमार्थसद्ब्रह्मरूपवायदेव चित्स्थित स्वरसतः कचित्तेनैव भूयते ॥ एवं यास्य योऽभयोर्व्युत्थानेन स
 माधिना वायदेवैच्छसितकुर्वित्यर्थः ॥ ९ ॥ एतावांस्त्वज्ञेभ्यस्तत्त्वविदां विशेषः यथामरुभूमौ महानद्यात्मना दृश्यमाना अर्काशवो मज्जनमरणादिभयजननान्तरणोपायादर्शना
 च्चाज्ञानावर्माकुले निरोधो कानमरुभूमितत्त्वज्ञानाम् तद्वदेकविज्ञानेन तत्त्वतः सर्वविज्ञानाद्विदितवेदिनतत्त्वविदाजगद्रूपाश्चिच्चमरुतयोप्यनिरोधिन् यदित्यर्थः ॥ उपपादितं चेदं लो

चिद्रूपः सर्वभावानामंतर्वहिरसि स्थितः ॥ प्रसन्नांबुभरस्यांतर्वहिश्रैव यथापयः ॥ ५ ॥ नाहमस्तीति चिद्रूपं चित्तौ चेद्ब्रह्म मंगते ॥ न चान्यच्चे
 तितं ब्रह्मरूपं केनोपमीयते ॥ ६ ॥ ससुरासुरपातालभूविष्टपमिवोपितम् ॥ नानाभावाजवीभावक्रियाकालमिवाकुलम् ॥ ७ ॥ यथा रंग
 मयं कुण्डोजगन्मौनमिव स्थितम् ॥ तथा चिच्चित्रकाचितं खेकुण्डोच्चात्मसंस्थितम् ॥ ८ ॥ तेनैव भूयते भूरियच्चित्तं कचितं स्वतः ॥ अचेतनं चे
 तनं वायदेवैच्छसितथाकुरु ॥ ९ ॥ चिच्चमरुतयोर्व्योम्निस्फुरं त्येताजगत्तया ॥ अर्कांशुवदशोऽधिन्यः स्वच्छाविदितवेदिनाम् ॥ १० ॥ ति
 मिराक्रान्तदृष्टीनां यथा केशोऽङ्गकादिखे ॥ स्फुरत्येवं जगद्रूपमनात्मन्येव तिष्ठताम् ॥ ११ ॥ एवं जगत्त्वमहमित्यवबोधरूपमाभासमान
 मुदितं न चनोदितं च ॥ अर्कांशुजालरचनानगराभमत्र कुण्ड्यादिसत्यमिदमस्ति न खेलेतव ॥ १२ ॥ ॥ इ० वा० म० वा० दे० मो० नि०
 उ० वि० चित्कचनयोगोपदेशो नानामनवमः सर्गः ॥ ९ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ विदित्वं चेतनादेव चेतनेतरचेतन

म् ॥ जलेऽग्निरिव चिज्जाड्येनातोभिन्नेमनागपि ॥ ३ ॥

लोपाख्याने विस्तरेण ॥ १० ॥ अज्ञानान्निरोधिन् यदेवत्याशयेनाह ॥ तिमिरिति ॥ अनात्मनि संसारे एव तिष्ठतामज्ञानाम् ॥ ११ ॥ अर्कांशुवदितदृष्टांतं प्रकारोत्तरणापिवर्ण
 यनुपसंहरति ॥ एवमिति ॥ आभासमात्रवर्णितचिच्चमत्कारमात्रमतोऽज्ञादशोदितं तत्त्वदृशानोदितम् ॥ चकारौ विकारांतराणामपि समुच्चयप्रतिपेधार्थो ॥ अर्कांशुजालैरेव
 चनानिर्माणस्य तथा विधं यद्वर्धनं नगरतदाभमव्यवहारभूमौ कुण्ड्यादिजगत् तच्च जगद्रूपेण खेलेतव सत्यं नास्ति अतो न चिन्निरोधो कमित्यपरिच्छेदव्यतिः सिद्धित्यर्थः ॥ १२ ॥
 ॥ इति श्रीवासिष्ठम् ० तात्पर्यप्रकाशो निर्वाणप्रकरणे उत्तरार्द्धे नवमः सर्गः ॥ ९ ॥ ॥ ७५ ॥ यथाभूतं स्थितं ब्रह्म निर्बिकारमकारणम् ॥ नासीद्वज्रगन्तुकापिकदापीत्यु
 पपश्यति ॥ १ ॥ ब्रह्मणि जगदपलापसिद्धयेतज्जाड्यमपलपितुज्जाड्यत्वेनाभिमतस्य चिद्भावमनुभावयति ॥ विद्धीत्यादिना ॥ हे विद्याधर त्वं चेतनेतरत्वेनाभिमतस्य जगत्तत्त्वतः
 न चेतनमस्पर्शाविद्धि ॥ स्फुरद्ब्रह्ममेव हि चेतनत्वम् ॥ तद्यदि जगद्रूपस्फुरति हि चेतनं न चेतनेतरमिति ॥ जले प्रविशति न चिद्विनाशिवज्जलान् चेतनाद्ब्रह्मस्तरमस्ति ॥ अतो जलरो

जाड्यमात्रापलापेनैवजगदपलापसिद्ध्यानिर्वक्षिपंस्थीयतामित्याह ॥ तदिति। यंत्रयंत्रपरिच्छेदस्तद्वहितंयथास्यात्तथा ॥ चित्रकृच्चित्रचित्रस्थतज्जतिवत् गंधर्वनगराधिष्ठा
 नव्योममध्यवच्च ॥ २ ॥ येतुप्रलयेपित्रत्तणिअचिद्रूपंजगतस्र्महपेणास्येवेतिश्रुतिस्तद्विवादास्तेमायाशानलस्यसर्वशक्तिवाद्सत्तापेवब्रह्मसत्तारोपदृष्ट्याभावाविकेनलवेसांप्र
 तिकजलसत्तयासत्ताव्यवहारवदित्याशयेनाह ॥ ब्रह्मणीति ॥ ३ ॥ वास्तवदृष्ट्यानुमायाएवासत्ताद्वितीयेनिर्विकारेक्षोभतदेत्वारेवासंभवाज्जडसर्गादेरुद्भयएवमसंभवती
 तिकजलसत्तयासत्ताव्यवहारवदित्याशयेनाह ॥ ब्रह्मणीति ॥ ३ ॥ वास्तवदृष्ट्यानुमायाएवासत्ताद्वितीयेनिर्विकारेक्षोभतदेत्वारेवासंभवाज्जडसर्गादेरुद्भयएवमसंभवती
 त्याह ॥ नेत्यादिना ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ अनवधारितिविशेषसर्वानुगतसत्तासामान्यरूपत्वात्किंचित् ॥ विशेषवाधेननुगतस्यसामान्यरूपतायाअपिनिवृत्तैरुह
 व्याधधारणाच्चनकिंचित् ॥ चेतनावृद्धिस्तच्चिदाभासश्चनविद्येयत्र ॥ ९ ॥ प्रयोजनोपेक्षात्तावादिपसर्गोनास्तीत्याह ॥ नित्यानंदतयेति ॥ कारणंक्रियानिमित्तफलम् ॥ १० ॥
 व्याधधारणाच्चनकिंचित् ॥ चेतनावृद्धिस्तच्चिदाभासश्चनविद्येयत्र ॥ ९ ॥ प्रयोजनोपेक्षात्तावादिपसर्गोनास्तीत्याह ॥ नित्यानंदतयेति ॥ कारणंक्रियानिमित्तफलम् ॥ १० ॥
 तद्देवनावेदनयोरभेदात्स्वस्थमास्यताम् ॥ निर्यत्रमेवचित्रस्यज्ञमिवद्व्योममध्यवत् ॥ २ ॥ ब्रह्मण्यशेषशक्तिवाच्चित्वंविद्येतेतथा ॥ अद्यु
 द्धेविमलेतोयेभावाविकेनलवोयथा ॥ ३ ॥ नकारणंविनोदेतिस्सर्गादिब्रह्मणस्तथा ॥ ४ ॥ नचकार
 णमस्यत्रसर्गवृत्तावकारणे ॥ नातःसंजायतेकिंचिज्जगदादिनश्यति ॥ ५ ॥ अत्यंतकारणाभावाच्चकिंचिज्जायतेजगत् ॥ भ्रशवंडिवव
 नास्येवहृष्टमप्यग्रतोजगत् ॥ ६ ॥ ब्रह्मानंतमजंशंतमतोस्तीदंनसर्गधीः ॥ कारणाभावतस्तेनवह्नैवेदमखंडितम् ॥ ७ ॥ अतःशिलोदशभोऽ
 सिव्योमकोशोपमोपिचाब्रह्मैकधनरूपत्वाद्जोनवयवोसिचा ॥ ८ ॥ ज्ञोसिकिंचिन्नाकिंचिद्वानिःशंकमलमास्यताम् ॥ अचेतनाचिदाभा
 सेशाम्यतामात्मनात्मनि ॥ ९ ॥ नित्यानंदतयाजस्यकारणंनानास्तिकार्यकृत् ॥ सर्गाद्यसंभवेतस्माद्यदस्तितदजंशिवम् ॥ १० ॥ अजोयेपांतु
 चिद्रूपोनास्तिमौख्यविलासिनाम् ॥ सर्गनाशेसमुत्पन्नैकितेपांप्राविचार्यते ॥ ११ ॥ यत्रयत्रपरंब्रह्मतत्रसंतिजगंतिहि ॥ जगच्छब्दार्थरू
 पेणमुक्तान्येवंविधानिच ॥ १२ ॥ तृणेकाष्ठेजलेकुड्येसर्वत्रैवपरंस्थितम् ॥ सर्वत्रैवचसर्गौघःपरिप्रोतःस्थितोमिथः ॥ १३ ॥ ब्रह्मणःकः
 स्वभावोसावितिवक्तुंनयुज्यते ॥ अनंतेपरमेतत्स्वत्वास्वत्वात्यसंभवान् ॥ १४ ॥ अभावसव्यपेक्षस्यभावस्यासंभवादपि ॥ पदंव
 ध्रंतिनानंतेस्वभावाद्यादुरुक्तयः ॥ १५ ॥ अस्वत्वाभावयोनित्येनंतंत्यंतमसंभवान् ॥ स्वत्वभावेपुसिद्धेपुस्वभावोक्तिर्नतिष्ठति ॥ १६ ॥
 एवंतत्त्वदृशानित्यमुक्ततासिद्धिमुपपाद्यतदनभ्युपगमेनित्यवद्वताप्रसक्तिर्मूर्खाणांस्यादित्याह ॥ अजइति ॥ तेषामनिर्माणोपेक्षाघातवत्तैःकिंप्राविचार्यते ॥ निष्कलामोक्षोपाय
 चितेत्यर्थः ॥ ११ ॥ अद्धेप्रबुद्धदृष्ट्यायादृशीस्थितिस्तामाह ॥ यत्रयत्रैति ॥ १२ ॥ १३ ॥ तर्हिमित्यासंस्वभावमेवास्तुब्रह्मनेत्याह ॥ ब्रह्मणइति ॥ स्वःस्वीयोभावोव्याव
 र्त्तकधर्मोहिस्वभावस्तस्यचधर्मताअस्वभावव्यावर्त्तकतयावाच्या ॥ अद्वयेतुब्रह्मणिस्वत्वास्वत्वयोख्यंतांसंभवान्स्वभावोन्योनिरूपयितुंशक्यइत्यर्थः ॥ १४ ॥ व्यावर्त्तके
 स्वशब्दासंघटनमुक्ताभावशब्दासंघटनमपिदर्शयति ॥ अभावेति ॥ १५ ॥ व्यावर्त्तकेपिपदद्वयस्यापितत्राघटनमित्याह ॥ अस्त्वैति ॥ कालांतरेदेशांतरेवातस्मि
 द्विशंकावारणायविशिनष्टि ॥ नित्येनंतेइति ॥ स्वतःसिद्धेस्वव्यावर्त्तकेषुस्वत्वेषुभावेषुचलोक्तस्वभावोक्तिःस्वभावशब्दप्रयोगेनतिष्ठतिअप्रसिद्धइत्यर्थः ॥ १६ ॥

२ स्थिरइत्यपिकचित्पाठः

१ दृश्यमित्यपिकचित्पाठः

यथाब्रह्मणिसर्गादिर्नसिद्धातीत्यद्वयताएवंप्रतीच्यप्यहंत्वादिरपीत्युभयशोधेअखंडतासिद्धेत्याशयेनाह ॥ नाहंत्वमिति ॥ १७ ॥ प्रेक्ष्यमाणंरत्नतत्त्वच्छास्त्राचार्यानुभवःपरीक्ष्य
तत्त्वदृशादृश्यमानम् ॥ १८ ॥ अनयादृशाजाह्वंचिरस्वभावतमिवजीवजगद्भेदोप्यभेदात्मतमिवापन्नदतिप्रदर्शनायप्राक्तमाहेमकटकभेदटांताःपर्यवसन्नाइत्याशयेनोपसं
हरति ॥ भेददति ॥ संकल्पोरादोःशिरदतिव्यपदेशवद्विकल्पमात्रंविद्वद्भिःकथितः ॥ कटककंकटककारः ॥ १९ ॥ इतिश्रोवासिष्ठ० म० तात्पर्यप्रकाशेन० उत्तरार्द्धेदशमःसर्गः
॥ १० ॥ ॥ दहेन्द्रियजयासूर्णेनिर्विकारमनःस्थितिः ॥ देहादिदृश्यादृष्टिश्चदृढीकार्येतिवर्ण्यते ॥ १ ॥ निरंवेवस्त्रायानाद्वेतेअंगस्वेहेलम्राणिशस्त्राणिद्वितायास्तर्पण्यास्तनाथ
गानिचुप्यमानःसाक्षादनुभवन्नपिकामदुःखमयादिविकारानुदयाद्यःसुसमाःस्यात्सपरस्मिन्देस्थितः ॥ तादृशस्थितिसिद्धिर्पर्यन्तमिन्द्रियजयात्मनिष्ठेदृढीकार्येदत्यर्थः ॥ १ ॥

नाहंत्वंलभ्यतेसाधोबुद्ध्यालोकेनिराक्षितम् ॥ असदेवकुतोप्येतद्दालयक्षइवोदितम् ॥ १७ ॥ मुक्तंत्वंहंत्वशब्दार्थैर्लभ्यतेयच्चतत्परम् ॥ यु
क्तंत्वंहंत्वशब्दार्थैःप्रेक्ष्यमाणंविलीयते ॥ १८ ॥ भेदोजगद्ब्रह्मशोरभेदःपर्यायशब्दार्थविलासतुल्यः ॥ संकल्पमात्रंकथितोनसत्योय
थानयैर्विकटकत्वेद्भोः ॥ १९ ॥ ॥ इ० वा० म० वा० दे० मो० नि० उ० विद्या० सर्गापवर्गप्रतिपत्तियोगोपदेशोनामदशमःसर्गः ॥ १० ॥
भुशुंडउवाच ॥ शस्त्राणिदयितांगानिलग्रान्यंगेनिरंवेरे ॥ योबुद्ध्यमानःसुसमःसपरस्मिन्पदेस्थितः ॥ १ ॥ तावत्पुरुषयत्नेनधैर्येणा
भ्यासमाहरेत् ॥ यावत्सुषुप्ततोदतिपदार्थोदयनंप्रति ॥ २ ॥ यथाभूतार्थतत्त्वज्ञमाधयोग्रगताअपि ॥ नमनागपिलिपतिपयांसीवसरो
रुहम् ॥ ३ ॥ शस्त्रांगनानांस्वंगलग्रान्यलमसंविदम् ॥ अलग्नानीवशांतात्मायःपश्यतिसपश्यति ॥ ४ ॥ विपंयथास्वांतरेवदुर्धुणीभा
वतिस्वयम् ॥ नचदुर्धुणतानामविषादन्यास्तिकाचन ॥ ५ ॥ स्वरूपमजहत्त्वेवंजीवतामधितिष्ठति ॥ तथात्मातत्परिज्ञानमात्रैकप्रवि
लापिनीम् ॥ ६ ॥

अमुमेवार्थस्यपमाह ॥ तावदिति ॥ शस्त्रकांतादिवाह्यपदार्थेभ्योविकारोदयनंमिथ्यात्वबुद्ध्याप्रतिक्षिप्यस्यात्मसुखमात्रविश्रान्तिलक्षणासुषुप्ततायावदुदेतितावत् ॥ २ ॥ तत्त्व
ज्ञानप्रतिष्ठायाआध्यसंशंपुल्लक्षणमित्याह ॥ येति ॥ नहिशुक्तिवोधेतद्वज्रजलाभापहारयोराधिदृश्यतदितिभावः ॥ ३ ॥ नभोयहणंदृष्टांत्यम् ॥ सपश्यतिससाक्षात्का
रज्ञानवानितिलक्षणेनबोध्यमित्यर्थः ॥ ४ ॥ नभान्तिकस्वितेनजीवभावेनास्यवास्तवनिर्विकारस्वभावोऽपगतद्वितितद्वाधमात्रेणतद्वाभोयुक्तएवेत्येतदुपपादनायदृष्टांतमाह ॥
नचेति ॥ यथाविपविषस्यभावादपच्युतेभेवधुणक्रीटादिविकारंगतमितिधुणताविषादन्यान् तथाआत्माब्रह्मापिस्वतत्त्वपरिज्ञानमात्रैकवाप्यांजीवतांजीवकारविवर्त्तमधिति

१ दीर्घत्वमार्षम्

भांतिमात्रमहंभावग्रिद्विषांजागद्धमः ॥ तस्यमूलमविद्येतिशक्त्यक्रमदयते ॥ १ ॥ वक्ष्यमाणक्रमेणसहोच्छेदसिद्धयेअविद्यायाएवाहंभावलक्षणसूक्ष्मप्रपंचभावस्तस्यैव
स्थूलप्रपंचरूपतेतिसर्वकल्पनानीचिद्विवर्तमात्रतयैकतांदर्शयति ॥ खएवेत्यादिना ॥ यथाखेव्योद्येवापरंब्योमसंपन्नमुत्पन्नमितिमनसासंकल्पनमेकस्यैवव्योद्योभेदभांति
मात्रंतथाअज्ञाज्ञेआलनिसूक्ष्मप्रपंचालनोद्धंभावस्यभावनंकल्पनमित्यर्थः ॥ १ ॥ ननुदृष्टातेकल्पयितापुरुषस्त्वृतीयोस्ति तत्रकस्त्वृतीयस्तमाह ॥ खेखमिति ॥ निर्व्यपदेश
अविद्यापिहितत्वादसदिव्राततमतएवशब्दादिनाअव्यवहार्यमात्मरूपसद्वत्त्वस्तिस्त्वृतीयंकल्पकमित्यर्थः ॥ २ ॥ दृष्टानेयथाखेअद्वयःखाल्मेवास्तिद्वितीयंतुयंकल्पकपुरुषस्यसंक
ल्पावच्छिन्नचिद्रूपसंकंकल्पकत्वमकंपरेवतथाकल्पयित्वाबुध्यते तथाययस्मादविद्योपहितचिदात्मास्वकंवपुरविद्योमेवाहमिदमित्यभिमंत्रभिमतव्यरूपेणकल्पयित्वाभास
रूपावच्छिन्नचिद्रूपसंकंकल्पकत्वमनाधिष्ठानंब्रह्मास्तीतिपरिचेयमित्याह ॥ ततदिति ॥ तस्यसंविन्तिःकल्पना॥
तेततोनाहंनामाज्ञानादन्यदस्तिनाप्यनहंपंचरूपमित्यर्थः ॥ ३ ॥ अतएवतत्परमसूक्ष्मसर्वस्थूलकल्पनोधिष्ठानंब्रह्मास्तीतिपरिचेयमित्याह ॥ ततदिति ॥ तस्यसंविन्तिःकल्पना॥
तेततोनाहंनामाज्ञानादन्यदस्तिनाप्यनहंपंचरूपमित्यर्थः ॥ ३ ॥ खेखंजातमितिआंतरहंक

नेतनोनाहं नामाज्ञानादन्यदस्ति नाप्यनहंप्रपंचरूपमित्यथः ॥ ३ ॥ अतएव तत्परमसुखमतस्तूष्णीकृतं नाना ॥
भुशुंडउवाच ॥ खण्वव्योमसंपन्नमितिसंकल्पनं यथा ॥ आंतिमात्रमसद्रूपंतथा हंभावभावनम् ॥ १ ॥ खेखंजातमिति श्रान्तेरंहं
ल्ययिता यथा ॥ तथा निर्व्यर्षदेस्यात्मसदस्य सदिवा ततम् ॥ २ ॥ खेखात्मैवाल्लिचिद्रूपंतत्स्वकंबुद्धये वपुः ॥ भासे ते यदि दंदं त्वेन नाहम्
स्मिन चानहम् ॥ ३ ॥ ततश्चिद्रूपमस्तीदृग्यत्र स्थूलं खमप्यलम् ॥ अणा विव महामेरुस्तत्संविन्निहि खादिता ॥ ४ ॥ धनस्ततोऽचिदाभासः
खादप्यतिरा मणुः ॥ जानाति यत्स्वभावं तदेतत्सर्गतया स्थितम् ॥ ५ ॥ अहं ताखादिताद्यात्मविदः प्रसरणं जगत् ॥ अभो ब्रव प्रसरणं य
थावत्ता दिवेष्टनम् ॥ ६ ॥ अचित्स सरणं शांतमस्पदी वज्रवः ॥ निःस्पंद पवनाकार माकाश रहदयोपमम् ॥ ७ ॥ न देश कालादि जगत्
प्रसरे पुच युज्यते ॥ घनाच्छून्या निराभासाच्चिन्मात्रविसरहते ॥ ८ ॥ चिन्मात्रे प्रसृते कोले व्योम्नि नाविजले स्थले ॥ निद्राय जाग्रति स्व
प्ने भवे जगदिवोदितम् ॥ ९ ॥ प्रसरणा प्रसरणेन च संभवतो विदः ॥ खादप्यत्यंत स्वच्छत्वादक्षो भादेः स देव हि ॥ १० ॥

भ्रमेवेज्जगदिवोदितम् ॥ ९ ॥ प्रसरणाप्रसरणनचसंभवात्ताविदः ॥ खाद्व्यत्यतस्वच्छत्वाद्गङ्गादः सप्रसरणे ॥
 खादिताआकाशादिजगद्रूपता ॥ ४ ॥ परमसौध्म्यतस्योक्तमुपपादयति ॥ घनदति ॥ खादाकाशाद्व्यतितरामणुरचिदाविद्विचक्षणोऽज्ञानलक्षणोऽनादिविवर्तस्ततआत्मचितेः सका
 शान्घनः स्थूलएव तत्तादृशं परमसुक्ष्मं चैतन्यमनाद्यहमिदमाकारवासनयोत्तरोत्तरस्थूलस्वभावकल्पनयाजानाति ॥ एतदेवसर्गतायाआभासानिरूढमित्यर्थः ॥ ५ ॥ आत्मवि
 दआत्मचैतन्यस्याऽभ्यासमहंतायाधिलोकोनुत्थादिपञ्चभूततातदादिप्रसरणं विवर्तविस्तारोजगत्सर्गः ॥ ६ ॥ चित्तसरणस्याभावः अचित्तसरणं शांतं जगदुपरमः प्रलय इति या
 वत् ॥ ७ ॥ एवं सिद्धस्य देशकालादिजगतोऽवांतरकार्यसहस्रलक्षेण पुनः प्रसरणं विचित्रावप्रसरतादृते अन्यत्पारमार्थिकं रूपं न युज्यते नोपपद्यते ॥ ८ ॥ तत्रोपपत्तिदर्शयति ॥ चि
 त्तप्रसरणेति ॥ क्षोभः संबलनं

ननुसुरबुधः स्वभोगाद्यनुभवरूपदेहाद्यहंभावरूपाश्च विकाराश्चिदात्मनि दृश्यन्ते तत्राह ॥ ३३ ॥ परेकूटस्थस्वभावे ॥ तथाचचिदाभासास्यैव भोगादिविभक्त्यात्मनोऽपि ॥ कीर्त्तिः ॥ श्रीः संपदाभिमानलक्षणाद्विदुर्विवास्तुरितायाजीवचिदाभासल
भावः ॥ ११ ॥ उक्तेऽर्थसंकल्पादिमनोवृत्त्यन्वयव्यतिरेकदर्शनप्रमाणमित्याह ॥ धीरिति ॥ धीर्श्रुतात्मकमनोवृत्तिः ॥ धीः संपदाभिमानलक्षणाद्विदुर्विवास्तुरितायाजीवचिदाभासल
स्वगुणख्यातिश्रवणजन्यातादृशवृत्तिः ॥ कांतिरिच्छा ॥ सर्वत्रमनोवृत्तिबोधैः पदैस्तद्वैतबोधाश्च विषयालक्ष्यते ॥ १२ ॥ ब्रह्मलक्षणाद्विदुर्विवास्तुरितायाजीवचिदाभासल
क्षणज्योत्स्नातदंशचाक्षुषादिज्ञानरूपं यद्वृत्तं तदधीनसिद्धिकत्वात्तद्विषयः सर्गेश्वराद्वैतज्ञानो नातिरिच्यते ॥ कुतः ॥ तदाधारयोर्दिक्कालयोर्निरवयवो निष्क्रिये च ब्रह्मण्यसंभवा
त् ॥ सत्यादिदिशि मूर्तद्रव्यस्य क्रियासर्गकालः कल्प्येत न च सा प्रागस्ति एवं सति काले दिगाद्युपतिः कल्प्येत न च प्रलये सोऽस्ति क्रियातिरिक्तस्य तत्साधकस्याभावात् पूर्णकृ
दर्थे क्रियायोगात् न च तयो रसतोः कस्यचिदन्यस्यावकाशोऽस्तीति ब्रह्मव्यतिरिक्तसिद्धिरित्यर्थः ॥ १३ ॥ परे परमेश्वरे एवं वर्णितदिशा स्वाभिन्नजगदाकारे भासुर्यथा स्यात्त
द्रवत्वसंभवात्सामान्यसावहम् ॥ द्रवत्वसंभवात्सामान्यः प्रस्थितः ॥ ११ ॥ धीर्ज्ञाः श्रीर्भीः स्मृतिः कीर्त्तिः कांतिरित्यादिकं
ज्ञश्चेतनिभोगादिनचैवात्मन्यसावहम् ॥ द्रवत्वसंभवात्सामान्यः प्रस्थितः ॥ ११ ॥ धीर्ज्ञाः श्रीर्भीः स्मृतिः कीर्त्तिः कांतिरित्यादिकं
गणम् ॥ न पश्यति विसंकल्पस्तमसीव पदान्यहः ॥ १२ ॥ ब्रह्मेदुर्विवस्फुरितचिज्ज्योत्स्नां शान्तद्रवः ॥ दिक्कालासंभवात्सर्गो नेश्वरादतिरि
च्यते ॥ १३ ॥ आधिमान्यः स्फुरत्येवं परे स्फुरति भासुरम् ॥ १५ ॥ यथावत्तैः पयोभातिधूमोभाति यथा घनः ॥ तथा जडाल्मकतया त
त्तावत्तैवेष्टनैः ॥ अच्छिन्नानुपदंक्षीणाभातिसर्गसरिच्चिरम् ॥ १५ ॥ यथावत्तैः पयोभातिधूमोभाति यथा घनः ॥ तथा जडाल्मकतया त
तीयः सर्गएतयोः ॥ १६ ॥ दारुणिक्कचच्छेदे यथावत्तादिकं तथा ॥ अदिगादौ परे सर्गस्तदद्रूपवानयम् ॥ १७ ॥ संसारकदली संभा
दिनासंकल्पपल्लवम् ॥ मृदुनोपि दृष्टकूरान्न किंचिद्वृत्तं तैरम् ॥ १८ ॥ सहस्रखुरमूद्धाक्षि कर्षक्रेहि तोहितम् ॥ नानाद्रितनुदिग्देशस्य
रिखादेशमात्रकम् ॥ १९ ॥
या सर्वसाधारणसच्चिदानंदाल्मनास्फुरतिसत्तिकाचिदेव देहादौ विशेषाभिमानेन तदनुकूलप्रतिकूलेषु हेयोपादेयतादिकल्पनेन आधिमान्योऽहंकारात्मा अन्यदस्फुरतितत्सर्वजग
जीवबंधमोक्षादिकल्पनात्मकमंभसिचक्रावर्त्तौ घटवकल्पितं भ्रांतचिन्तमेव नानुमात्रमप्यन्यदस्तीत्यर्थः ॥ १४ ॥ दृष्टांतदार्ष्टिके रूपकैक्योपापादयति ॥ मज्जेनेन ॥
अनुपदंसंस्थस्त्वसाक्षात्कारात्क्षीणासर्गलक्षणा मरीचिसरित् ॥ १५ ॥ दूरान्धुराशिर्यथा घनो निविडो मेघोवाभाति ॥ एतयोर्ब्रह्ममनसोऽस्तृतीयः सर्गो विषयत्वाज्जडाल्मकतया
यासत्यतया स्फुरणादजडाल्मकतया च भ्रांतीति शेषः ॥ १६ ॥ तदद्रूपवान्जडाल्मकपवान् ॥ १७ ॥ स्वतो मिथ्यात्वान्मृदुनोप्यधिष्ठानसत्तया दृष्टवदिवक्त्रादृढास्फटिकद्विज
लाप्रतिबिंबितकदली संभादंतरमसाम्यं किंचिद्विवेकदृशालभ्यते ॥ संकल्पकल्पितपल्लवैलक्षण्यकतमेवैसादृशं नान्यदित्यर्थः ॥ १८ ॥ इदानीं जगत्पटलिखितचित्रा
ज्यसादृश्येन वर्णयति ॥ सहस्रेत्यादिचतुर्भिः ॥ सहस्रसंख्यानिकरादिवक्त्रां तानि तदीहितानि च ऊहितानि वितर्कितानि यत्र ॥ नानाविधा अद्रयस्तनवश्चतुर्विधाः
राणि दिग्देशाः सरितश्च प्रदेशा मत्र मिव परिच्छिन्ना यत्र ॥ १९ ॥

देशकालभेदनिर्माणस्यापि देशकालांतरसापेक्षत्वादनवस्था एवं विकल्पानां मनोहंभावबुद्ध्यादिसाध्यत्वाद्विषयादिस्मर्गभेदविकल्पकालेतेषामसिद्धत्वात्कथं विकल्पनेत्याद्याश
काअविअनुपपत्त्यादिदोषसहस्रभाजनविद्यामात्रत्वाभ्युपगमादेवपरिहर्तव्यादित्याशयेनाह ॥ मनइति ॥ २९ ॥ केनकेनपौरुषेण कियतीसानशयतितदाह ॥ अर्द्धमिति ॥ नि
नयप्रणतिदानसन्मानादिवशीकृतैस्तत्त्वविद्भिः सहसंकथनात्प्रतिष्ठापयितुमभ्यस्तयोत्कटवैराग्यादिसाधनचतुष्टयसिद्ध्यापुत्रदारयनादियुगमताव्यासेहेतुभूतमर्द्धन
श्यतीत्यर्थः ॥ शास्त्रविचारणैः श्रवणादिभिः प्रमाणप्रमेयासंभावनादिरूपोदेहादिष्वहंत्वरूपशक्तिरूपो भागश्चतुर्थी शोनशयति ॥ आत्मप्रत्ययतो ब्रह्मात्मभाव

मनोहंभावबुद्ध्यादियैकचिन्नामवेदनम् ॥ अविद्याविद्विद्यत्वेनपौरुषेणाशुनश्यति ॥ २९ ॥ अर्द्धमिथः संकथया भागः शास्त्रविचार
णैः ॥ आत्मप्रत्ययतः शिष्टमविद्यायानिवर्तते ॥ ३० ॥ चतुर्भागात्मनिकृते इत्यविद्याक्षये क्रमात् ॥ समकालाच्च यच्छिष्टं तदनामार्थस
न्मयम् ॥ ३१ ॥ श्रीरामउवाच ॥ अर्द्धमिथः संकथया भागः शास्त्रविचारणैः ॥ आत्मप्रत्ययतो भागः कथं तस्यानिवर्तते ॥ ३२ ॥
समकाले क्रमाच्चैति मुनिनाथकिमुच्यते ॥ तदनामार्थसञ्चेतिसच्चासञ्चेतिकिं वद ॥ ३३ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ सुजनेन विरक्तेन
संसारोत्तरणार्थिना ॥ सहचाप्यात्मविदुषा संस्तुतिं प्रविचारयेत् ॥ ३४ ॥ यतः कुतश्चिदन्विष्यस विरागममत्सरम् ॥ जनसज्जनमालम्बं
यत्नेनाराधयेद्बुधः ॥ ३५ ॥ संपन्नैः संगमे साधोरविद्यार्धक्षयंगतम् ॥ विद्विषेद्यविदं श्रेष्ठं ज्येष्ठं श्रेष्ठदशोदयात् ॥ ३६ ॥

साक्षात्काराच्चतुर्थभूमिकामारभ्योत्तरोत्तरमुपचीयमानात् शिष्टावरणशक्तिरूपश्चतुर्थभागश्चासृजोदयोत्तरतमद्वक्कमान्निवर्तत इत्यर्थः ॥ ३० ॥ इति प्राग्दर्शितप्रकाराद्भू
मिकाभ्याससमकालात्क्रमाद्विद्याक्षयेकृते सति यच्छिष्टं तन्नामरूपरहितं सन्मात्रमेव परमपुरुषार्थ इत्यर्थः ॥ ३१ ॥ संक्षेपोक्तं विस्तरणजिज्ञासुरागः पृच्छति ॥ अर्द्धमित्यादिना
॥ ३२ ॥ अनामार्थसन्मयमित्यत्र मयदा असदंशस्यापि क्रोडीकारात्सच्चासञ्चेत्युक्तम् ॥ तत्रासदंशः किं तद्वेद इत्यर्थः ॥ ३३ ॥ प्रश्नक्रमद्विसिष्ट उत्तरमाह ॥ सुजनेनेति ॥ आत्म
विदुषा सहचराब्दाद्विशब्दाच्चाप्येनापि मुक्षुणा सहत्वबुद्ध्या च संस्तुतिकेयं किं पर्यवसानां किं मूला किं सारा कथमुत्तरणीयेति च प्रविचारयेत् ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ इतरभूमिकाभ्यो
ज्येष्ठासाधनचतुष्टयसंपत्त्या च श्रेष्ठाया प्रथमभूमिकाप्रतिष्ठादशातदुदयादित्यर्थः ॥ ३६ ॥

चतुर्भांगचतुर्थभागम् ॥ स्वयत्नतोनाशयेदितिशेषः ॥ ३७ ॥ तत्राद्यमुपपादयति ॥ एकदन्ति ॥ एकउत्कटमुमुक्षालक्षणाजिलापउत्पन्नश्चेदयंपुरुषोवैराग्यादिसंपदाभोगभ्यस्त
त्साधनेभ्यश्चनिवार्यते ॥ अवश्यनिर्ममः संन्यस्यतीत्यर्थः ॥ ३८ ॥ युगपत्सातीतुल्यकालम् ॥ क्रमात्सातीकृमादपि ॥ ३९ ॥ पंचमप्रश्नाप्युत्तरमाह ॥ यदिति ॥ अर्थकि
याव्यवहारानर्हत्वादसत् अवध्यपरमुपायार्थत्वात्सच्चेत्यर्थः ॥ ४० ॥ हेरामदं परिशिटवस्तु आनंदैकधनं जर्रादिविकारशून्यं त्रैलोक्यजीवजगद्रूपंतु संकल्पो विकल्पस्तस्फुरणमा
त्रमित्यविद्यमानमेव ॥ त्वमेव मालानात्मतत्त्वबुद्ध्याव्यपगतमानादित्रिपुटीमोहः सन्निर्वाणब्रह्मैव भूत्वानिरीशयवृहत्त्वादेव परितो व्याप्त्या विहरन् स विशोकमास्वतिष्ठेत्यर्थः
॥ ४१ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठमन्तात्ययप्रकाशे नि० उ० द्वादशः सर्गः ॥ १२ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ मायाकार्येन देशोदरपक्षेत्यत्र वण्यते ॥ इदं त्याज्यं देशं राज्यं कल्पनाख्यानं विस्तरः
॥ १ ॥ देशकालादिनिर्माणपूर्वकं वेदनं विदः सर्गात्मकत्वादिति यदुक्तं तस्योपपादनायेंद्रव्यसरेण वाख्यानं वक्तुं भूमिकारं चयति ॥ जगदित्यादिना ॥ देशकालादिनिर्माणपूर्वकं वेदनं

अर्द्धसज्जनसंपर्कादविद्याया विनश्यति ॥ चतुर्भांगस्तु शास्त्रार्थैश्चतुर्भांगं स्वयत्नतः ॥ ३७ ॥ एको भिलाप उत्पन्नो भोगेभ्यश्च निवार्यते ॥ त
त्क्षयेयात्यविद्यायाश्चतुर्थीशः स्वयत्नतः ॥ ३८ ॥ साधुसंगमशस्त्रार्थस्वयत्नैः क्षीयते मलम् ॥ एकैकनाथसर्वैश्चतुल्यकालं क्रमादपि
॥ ३९ ॥ यदविद्यास्यैकात्मन किंचित्किंचिदेव च ॥ शिष्यते तत्परं प्रादुरनामार्थमसच्च सत् ॥ ४० ॥ ब्रह्मेदं धनमजरार्धनंतमेकं संकल्प
स्फुरणमविद्यमानमेव ॥ बुद्धैर्व्यपगतमानमेयमोहो निर्वाणं परिहरन् विहरन् विशोकमास्व ॥ ४१ ॥ ॥ इ० वा० म० वा० दे० मो० नि०
उ० विद्या० संकल्पसर्गयोरैक्यप्रतिपत्तिर्नामद्वादशः सर्गः ॥ १२ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ भुशुंड उवाच ॥ ॥ जगत्प्रसररूपस्य न देश उ
पयुज्यते ॥ न कालो धारणे स्तंभ आलोकस्यां वरेयया ॥ १ ॥ मनो मनन निर्माणमात्रमेतज्जगन्नयम् ॥ शांतं तुल्यपुल्लिख्यं वातांतः सौर
भादपि ॥ २ ॥ चिच्च मल्लतिमात्रस्य साधोजगदणोः किल ॥ वातांतः सौरभं मेरुरन्यानुभवयोगतः ॥ ३ ॥ यंत्रप्रयुदेति सर्गो यस्यैव न हि च
तति ॥ पदार्थः सन्निवेशं स्वमिव स्वप्नं पुमानिव ॥ ४ ॥ अत्रैवोदाहरंतीममिति हासं पुरातनम् ॥ यद्वत्तदेव राजस्य त्रसरेण दूरपुरा ॥ ५ ॥

मित्यंगीकृत्यवादः वस्तुतस्तु दृष्टत्वा युगपदेव सदृशकालाभ्यां जगत्प्रसररूपस्य मायिकसर्गस्य धारणेन प्राकृतिद्वे देश उपयुज्यते यथा अंबरे युगपत्प्रसृतस्यालोकस्य धारणे स्तं
भो नोपयुज्येततद्वदित्यर्थः ॥ १ ॥ वातांतः प्रसृतमति सूक्ष्मत्वाद्वातेनापि धारयितुं कपयितुं चाशक्यं यत्सौरभं संज्योतिः सौरभं सौगंध्यं च तस्मादपि शांतं तिरो भूतं तुल्यं मल्लेषु अगुरुत्वं च
चेत्यर्थः ॥ २ ॥ हे साधो चिच्च मल्लतिमात्रेण दृष्टस्य जगदणोरपेक्षया वातांतगतं सौरभमपि मेरुवस्थूलं किल ॥ अन्यानुभवयोगतः अत्रैरपि चक्षुर्माणादिसंयोगेनानुभूयमान
त्वादित्यर्थः ॥ ३ ॥ दृष्टत्वा दृष्टरूपस्य प्रपंचस्य तुल्यं स्वकल्पकदृगन्यगोचरित्येसा धारणत्वात्परमसौख्यमित्याह ॥ यत्रतीति ॥ यथा मानो रथिकपदार्थः स्वसन्निवेशे स्वसाक्षिणा स्वय
ं ॥ ५ ॥

कश्चिच्चासौकल्यद्रुमश्चकिचिक्लपद्रुमस्तस्मिन्सर्वकल्पनाफलाधारेमायाशबलेब्रह्मणीतियावत् ॥ युगशाखायांशास्वाद्वयसंघो ॥ जगद्रत्नांष्टस्तद्रूपमुदुवरफलम् ॥ ६ ॥ तद्वृण
यति ॥ ससुरासुरेत्यादिना ॥ शैलैः कालस्थानीवैर्मांसलानिहृदिनिपातालादिलोकत्रयलक्षणा निःश्रयानिहुराधर्षाणिकपाटानिधयान् ॥ यद्यप्युदुवररूपकैतः कपाटवर्णनमनुपयुक्तं
तथापिकल्पद्रुमफलोदुवरफलकल्पकमनोदृश्यनुसारित्वेनप्रसिद्धैवलक्षण्यकल्पनयाकथंचिद्योज्यम् ॥ ७ ॥ चित्तश्चमत्कृत्यारचनाशक्तिवैचित्र्येणवारु ॥ उच्चैर्बुधत् ॥ ८ ॥ बृहत्
प्रावर्णितीयोब्रह्मतत्तुदुवरस्तस्मिन्मौढाआविर्भूतायाः सूक्ष्मजगत्सत्ताव्रततिकोटयस्तदन्तर्गतम् ॥ समआलोकः साक्षिचित्तेनसमुज्ज्वलम् ॥ ९ ॥ मोक्षद्वारज्ञानमेवविकारसिआ
स्यंमुख्यस्य ॥ मात्रास्तन्मात्राणि ॥ तन्त्रंतिऊर्ध्वंलुप्तमानानितारकाण्येवसीकरारसंकणानीहारकणावायत्र ॥ १० ॥ महाकल्पावसानेजरठंपकंपातोन्मुखम् अथतदनन्तरंका

कचिक्कदाचित्कस्मिंश्चित्कल्पद्रुमेभवत् ॥ कस्यांचिद्युगशाखायांफलंजगदुदुवरम् ॥ ६ ॥ ससुरासुरभूतौघमशकाहितधुंभुम
म् ॥ शैलमांसलपातालद्रुभूम्युग्रकपाटकम् ॥ ७ ॥ चिच्चमत्कृतिचारुचैर्वासनारसपीवरम् ॥ विविधानुभवामादंचित्तास्वादुमनोहर
म् ॥ ८ ॥ बृहद्वल्लतरुप्रौढसत्ताव्रतनिकोटिगम् ॥ अहंकारमहाव्रतंसमालोकसमुज्ज्वलम् ॥ ९ ॥ मोक्षद्वारविकास्यास्यंसरिदब्धिशिशा
वृतम् ॥ मात्रापंचककोशस्यंतरत्तारकसीकरम् ॥ १० ॥ कल्पावसानजरठंकाककोकिलगाम्यथ ॥ पतितंशांतिमायातंक्वाप्यंतावास
नंगतम् ॥ ११ ॥ तत्राभूदमराधीशः शकस्त्रिभुवनेश्वरः ॥ क्षौद्रकुंभनिषण्णानांक्षुद्राणामिवनायकः ॥ १२ ॥ गुरुपदेशस्वाभ्यासात्सक्षी
णावरणोभवत् ॥ महात्माभावितात्मापूर्वापरविदांवरः ॥ १३ ॥ नारायणादिषुततः कदाचिद्दीर्घशालिषु ॥ कचिदेवनिलीनेषुसत्स्विक
स्ससुराधिपः ॥ १४ ॥ शस्त्रज्वालानलोद्गारैर्युध्यतमहासुरैः ॥ विजितस्तेर्महावीर्यैरतोव्यद्रवदाद्रुतम् ॥ १५ ॥ दिशोदशसुवेगेनद्रुद्रा
वाभिद्रुतोरिभिः ॥ नविश्रमास्पदंप्रापपरलोकइवाधमः ॥ १६ ॥ तद्भ्रांतदृष्टिष्वरिषुमनाक्छिद्रमवाप्यसः ॥ प्रशमंकायसंकल्पंनित्वास्वं
स्वांतरेबहिः ॥ १७ ॥ कमप्यर्काशुकोशस्यंत्रसरेणुविवेशसः ॥ संविद्रूपतयापद्मकोशंमधुकरोयथा ॥ १८ ॥

कगामिकोकिलगामिवा ॥ यथाप्रसिद्धोदुवरमंतैकाकैः कोकिलैर्वाभक्ष्यतेतद्वदसच्छास्त्रकटुरवानुसारिण्याअविद्याकाक्याशास्त्रमधुरवानुसारिण्याविद्याकोकिलयावाग्रस्य
मानंकापिअंतंवासनामात्रशेषलक्षणंनारायणमवासनंब्रह्मभावंवाआगतंभविष्यतीत्यर्थः ॥ ११ ॥ तत्रतस्मिन्नुदुवरे ॥ क्षुद्राणांमधुमशकानाम् ॥ १२ ॥ भावितःअंतःसर्वकल्प
नावधिरात्मायेन ॥ १३ ॥ १४ ॥ शस्त्रज्वालानलानुद्धिभ्रंतीतिशस्त्रज्वालानलोद्गाराः ॥ कर्मण्यण् ॥ ऊर्ध्वहेगनिकारकर्पूरव्यस्यापिग्रहणादुपपदसमासः ॥ आसमंताद्भ्रंतशीघ्रम् ॥
१५ ॥ सुवेगेनअतिजेवेन ॥ अधमःपापकृत् ॥ १६ ॥ अरिषुमनाग्नंभांतदृष्टिषुसत्सु ॥ तत्तदाच्छिद्रंनिलयनावसरांकायाकारंस्थूलाकारसंकल्पंस्वांतरेभूतसूक्ष्मप्रशमंनित्वा
विलाप्याणुतरोभूत्वाबहिःकमपिचसरेणुविवेशेत्येतिपरेणान्वयः ॥ १७ ॥ तदंतःप्रवेशसंकल्पसंविद्रूपतया ॥ १८ ॥

निर्वृत्तिवर्हिर्गमनाभावम् ॥ अनिर्वृत्तिमिति वा छेदः ॥ १९ ॥ पद्यतिपद्यासनमध्ये ॥ स्वेखलोकप्रसिद्धिविष्टरेतिहासनइव ॥ २० ॥ गोवाटाप्रजाः ॥ २१ ॥ तादृयति
स्नादृशसंकल्पोपहितः ॥ भुवनं मूलोकम् ॥ नद्यः ईशायाजानः अंतालक्षदेशीमास्तीस्त्वहवर्त्तमानम् ॥ २२ ॥ अथतत्रसुरेशत्वे अतिष्ठदित्यपकृष्यान्वयः ॥ २३ ॥ २५ ॥

सतत्राशुविश्रामचिरादाश्वासमाययौ ॥ अथविस्मृतसंग्रामोनिर्वृत्तिसमुपागमत् ॥ १९ ॥ कल्पितंसद्यतत्रायसक्षणदनुभूतवान्
॥ तस्मिन्सद्यनिपद्यतिरेमेस्त्वहवविष्टरे ॥ २० ॥ गृहस्थः सदृशायकल्पितं नगरं हरिः ॥ मणिमुक्ताप्रवालादिकृतप्राकारमंदिरम् ॥ २१ ॥
नगरांतर्गतोपश्यत्ततो जनपदं हरिः ॥ नानाद्रिग्रामगोवाटपत्तनारण्यराजितम् ॥ २२ ॥ तादृग्रतिश्चेतितवान्सशक्रोभुवनंततः ॥ सा
द्रव्यधुर्वीनिदीशांतं सक्रियाकालकल्पनम् ॥ २३ ॥ तादृग्रतिश्चेतितवान्सशक्रखिजगत्ततः ॥ सपातालमहीव्यामविष्टपाकदिपर्वतम्
॥ २४ ॥ तत्रातिष्ठसुरेशत्वे सभोगभरभूपितः ॥ पुत्रो बभूव तस्याथ कुंदो नामाथर्वयवान् ॥ २५ ॥ ततो जीवितपथे तेत्यक्कादेहमनिदितः
॥ निर्वाणमाययौ शक्रो निःस्रोह इव दीपकः ॥ २६ ॥ कुंदस्त्रैलोक्यराजो भूज्जनयित्वासुतं निजम् ॥ कालेन जीवितस्यातिजगाम परमं प
दम् ॥ २७ ॥ तत्पुत्रोऽपितथैवाथ रुक्माराज्यं सुतं निजम् ॥ जगाम जीवितस्यातिपावनं परमं पदम् ॥ २८ ॥ एवं पौत्रसहस्राणि समतीता
निसुंदर ॥ तत्राद्यापि सुरेशस्य ये पांराज्ये स्थितो शक्रः ॥ २९ ॥ इत्यद्यावदमरेश्वरं शएव संकल्पिते जगति शक्रपदं विधत्ते ॥ तस्मिन्क्ष
तेपि गलितेपि हतेपि नष्टे काप्यंबरे दिनकरातपपावनाणौ ॥ ३० ॥ ॥ इत्यापैवा० वा० दे० मो० नि० उ० विद्याधरोपाख्यानानां तर्गते द्रो
॥ ७३ ॥

पाख्यानैत्रसरेण्वंतरसर्गसंघवर्णनं नाम त्रयोदशः सर्गः ॥ १३ ॥

॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ तस्य सुशस्यपौत्रसहस्राणि ये पांराज्ये अद्याप्यं शक्रो नाम राजा स्थितः ॥ २९ ॥ इति वर्णितदिशा अद्यावत् अद्यतनकालपर्यंतं तत्संकल्पिते च तरेण्वं तरे ज
गतिनद्वारा एव अमरेश्वरपदं शक्राज्यं विधत्ते पात्यति ॥ काप्यंबरे प्रदेशे तस्मिन् दिनकरातपपावने अणीत्रसरेणीक्षते अपचिते गलितेनष्टेपि हितद्राज्यं न गलितमित्यर्थः ॥ ३० ॥
इति श्री बाहिस्रम ० सात्वयेंद्रकाशे निर्गोणप्रकरणे उत्तराष्ट्रे अष्टोदशः सर्गः ॥ १३ ॥

तत्कुलोत्पन्नशक्तस्य विसंततौ जगत्पथा ॥ १ ॥ तत्रोच्यते ब्रह्मदृष्टौ सर्वदृष्ट्या स्वशक्ता ॥ १ ॥ तस्य प्रागुक्तस्य शक्तस्य कुलजो बंशोद्भवः ॥ १ ॥ तस्य तत्र बृहस्पतेः स्वगुरोरुपदेशगिरा उदिता प्रतिभान्प्रतिभा आत्मतत्त्वसाक्षात्कारस्मादुपज्ञानसंप्राप्तिर्विभूतिशेषः ॥ २ ॥ आज्यपानां देवानाम् ॥ ३ ॥ यज्ञानामश्वमेधानाम् ॥ ३ ॥ तस्य हि फलं तस्य वक्ष्यमाणं विसंतता वेतद्ब्रह्मादिव शक्तता प्राप्तिरिति भावः ॥ ४ ॥ विसस्य पञ्चनालस्य बालतनुस्तदंतरे ॥ तत्र विसंततौ कल्पिते ब्रह्मादिराज्ययुद्धजयपराजया दीन्यन्यापि वृत्तांशता न्यनुबभूव ह किल ॥ ५ ॥ ब्रह्मनस्त्वमायाशबलब्रह्मस्वभावम् ॥ ६ ॥ प्रणिधानेन समाधिना ॥ अशेषाणां विक्षेपकारणानां त्यागेन शांतधीः ॥ ७ ॥ ८ ॥ श्रुतिमत्प्रोवेद्वियवत् ॥ ९ ॥ सर्वं दद्या

भुशुंडउवाच ॥ तस्य शक्रस्य कुलजः कश्चिदासीत्सुराधिपः ॥ तत्रोत्तमगुणः श्रीमान्पाश्र्वात्पायस्य सातनुः ॥ १ ॥ अर्थेद्रुकुलपुत्रस्य
तस्य तत्र भूवह ॥ प्रतिभाज्ञानसंप्राप्तिर्बृहस्पतिगिरीदिता ॥ २ ॥ ततो विदितवद्वोसौ यथाप्राप्तानुवृत्तिमान् ॥ चकार जगतां राज्यमा-
ज्यपानामधीश्वरः ॥ ३ ॥ युयुधेदानवैः सार्द्धमजयत्सर्वशत्रवान् ॥ शतं चकार यज्ञानामज्ञानोत्तीर्णमानसः ॥ ४ ॥ उवाच कार्यवशतो
विसर्वालांतरेचिरम् ॥ अन्याभ्यपि च वृत्तांतशतान्यनुबभूवह ॥ ५ ॥ कदाचिदासीत्तस्येच्छा प्रबोधवलशालिनः ॥ ब्रह्मतत्त्वमवेदो हं य-
थावद्भानवानिति ॥ ६ ॥ सोपस्थत्वाणि धानेन तत एकांतसंस्थितः ॥ सवात्पाभ्यंतरेऽशेषकारणत्यागशान्तिधीः ॥ ७ ॥ सर्वशक्तिपरंब्रह्म-
सर्ववस्तुमयंततम् ॥ सर्वथा सर्वदा सर्वसर्वैः सर्वत्र सर्वगम् ॥ ८ ॥ सर्वतः पाणिपादांतं सर्वतोऽक्षिशिरोमुखम् ॥ सर्वतः श्रुतिमह्यो के सर्व-
मादृत्य संस्थितम् ॥ ९ ॥ सर्वेद्रियगुणैर्मुक्तं सर्वैर्द्रियगुणान्वितम् ॥ असक्तं सर्वभृच्चैव निर्गुणगुणभोक्तृ च ॥ १० ॥ बहिरंतश्च भूतानाम-
चरंचरमेव च ॥ सूक्ष्मत्वात्तदविज्ञेयं दूरस्थं चांतिके च तत् ॥ ११ ॥ सर्वत्र चंद्रार्कमयं सर्वत्रैव धरामयम् ॥ सर्वत्र पर्वतमयं सर्वत्राब्धिमयं
तथा ॥ १२ ॥ सर्वत्र सारगुरुकंसर्वत्रैव नभोमयम् ॥ सर्वत्र संसृतिमयं सर्वत्रैव जगन्मयम् ॥ १३ ॥ सर्वत्रैव च मोक्षात्मसर्वत्रैवाद्याचि-
न्मयम् ॥ सर्वत्र सर्वार्थमयं सर्वतः सर्ववर्जितम् ॥ १४ ॥ घटपटे वदे कुड्येशकटे वानरे तथा ॥ धाघ्निव्योम्नितरावद्वा बलिसेलिले नले
॥ १५ ॥ नानाचारविचारणिविविधावृत्तिमंति च ॥ परमाण्वंशमात्रेऽपि त्रिजगति दर्शयः ॥ १६ ॥ मरिचस्यांतरे तैक्ष्ण्यं शून्यत्वमिव
चांतरे ॥ त्रिजगत्सत्यसति च विद्यतं चिन्मयात्मनि ॥ १७ ॥

णांगुणैरूपादिमहणशक्तिभिरन्वितम् ॥ परमार्थतः असक्तं व्यवहारतस्तु सर्वश्रुतम् ॥ १० ॥ ११ ॥ प्राचुर्यमेयम् ॥ १२ ॥ भ्रमप्राधान्येन संसृतिर्भावविकारप्राधान्येन जगदिति भेदव्यपदेशः ॥ १३ ॥ १४ ॥ धाम्निजेति दर्शिते परेणान्वयः ॥ १५ ॥ नानाविधाः प्राणिनामाचाराः शरीराविचाराभानसाश्च क्रियाभेदाद्येषु ॥ आवृत्तयः स्वर्गनरकादेः पुनरागमनानि ॥ परमाणोरंशा ऊर्ध्वार्धो मध्यादि भागास्तन्मात्रेऽपि ॥ १६ ॥ सति आविर्भावकालात् सति असति तिरोभावकालात् सति च ॥ १७ ॥

१ नरेन्द्रत्यपिक्वचित्पाठः

प्रावयन्वथन् ॥ मुक्तोभावोजीविभावोयया ॥ तेनप्राग्वासानाकल्पितैर्नवशक्रदेहेनशक्रानुसमाध्यनुभूयमानसर्वालम्भावेनेत्यर्थः ॥ १८ ॥ एकत्रमायाशवलब्रह्मणि ॥ इम
मस्मदीयंलयायमाचानुभूयमानंसर्गब्रह्मादम् ॥ १९ ॥ तत्तत्तदनंतरमस्मिन्सर्गपातालभूम्यादिलोकदर्शनक्रमेणशक्रलोकोक्तिमनसाविचरंगसंलाञ्छनशक्रदर्शनशक्राहंतावस
स्कारोद्धोधात्या कनाश्वमेधेशताट्टफलावश्यंभावाच्चशक्रतांगतः ॥ राजतांप्रजार्जकताम् ॥ राज्यराजकर्मकरादानपरिपालनादिचकार ॥ २० ॥ हेविद्याधरकुलाधीशद
तिअनयारीत्यातस्यचरणंवृगतस्त्यद्रूपकुलेउत्पन्नस्सोऽद्यास्मिन्नब्रह्मांडेपिवेराड्भूत्वातिष्ठतीतिविद्भि ॥ २१ ॥ ततएतादिब्रह्मावानंतरंदयेवीजमिवसंस्काररूपेणस्थितस्यप्रा
क्तनस्यमुख्यस्यज्ञानयोगाभ्यासस्ययोगतोयथास्थितांकनं विसर्तंतुनिवासदिखट्वांतमनुभूतवान्संस्मारेत्यर्थः ॥ २२ ॥ सर्वशक्तौब्रह्मणिसर्वत्रसर्वसद्भावादीदृशशक्रसह
इत्येवंभावयन्मुक्तभावयाशुद्धसंविदा ॥ शक्रः क्रमेणेतेनैवतयैवध्यानवानभूत् ॥ १८ ॥ ध्यानेनसर्वमेकत्रपक्षंश्चिरमुदारधीः ॥ ददर्श
ममसौसर्गमस्मदीयंमहामतिः ॥ १९ ॥ ततोस्मिन्विचरन्सर्गशक्रंतिशक्रतांगतः ॥ चकारजगतांराज्यंवृत्तांतशतशोभितम् ॥ २० ॥
विद्याधरकुलाधीशइत्यद्यैवसेदेवराट् ॥ तस्येंद्रस्यकुलोपन्नइतिविद्विषयास्थितम् ॥ २१ ॥ ततोद्धदयर्वाजस्यप्राङ्मुख्याभ्यासयोग
तः ॥ विसवालनिवासादिखट्वांतमनुभूतवान् ॥ २२ ॥ यथेषशक्रः कथितस्त्वस्रेणदूरास्पदः ॥ विसवालास्यदथैतत्कुलजः कांतिमानय
॥ २३ ॥ तथाशतसहस्राणि तत्रेतेश्वान्यतश्चखे ॥ तादृशव्यवहारानि समतीतानिसंतिच ॥ २४ ॥ वहतीयमविच्छिन्नाचिरायैवंतरंगि
णी ॥ तावद्वृत्त्यसरिस्त्रौढारूढचेतस्यदे ॥ २५ ॥ इतिमायेयमादीर्घाप्रसूताप्रत्ययोन्मुखी ॥ सत्यावलोकमात्रातिविलयेकविलासि
नी ॥ २६ ॥ यतः कुतश्चिन्मायेयंयत्रकचनवानघ ॥ यथाकथंचित्संपन्नमात्रैवपरिहृत्यते ॥ २७ ॥ अहंभावचमत्कारमात्रादृष्टिरेवांबु
दात् ॥ जायतेमिहिहेक्वाशुप्रेक्षाभात्रविनाशिनी ॥ २८ ॥ येनायताभिमतदर्शनद्रष्टृश्यमुक्तस्वभावमवभासनमात्मतत्त्वम् ॥ सर्वाथशू
न्यमतएवचशून्यरूपमेकंखमात्रमिवमात्रविकल्पमेव ॥ २९ ॥ ॥ इ० वा० महाराभायणेवा० दे० मोक्षोपायेपुनिर्वाणप्रकरणेउ० वि
द्याधरोपाख्यानांतर्गतैर्द्राण्वाख्यानेसर्गसंकल्पयोरैक्यप्रतिपादनंनामचतुर्दशःसर्गः ॥ १४ ॥

साण्यपिसर्ववसंतीति संभावयेत्याह ॥ यथेति द्वाभ्याम् ॥ अप्यर्थेथशब्दः ॥ २३ ॥ २४ ॥ चतुर्थ्यादिषष्ठयंतभूमिकास्वरूढे अर्धमहदे च तस्मिन् त्रप्तपदे सति इयं माया इति प्रत्ययोऽनुभवस्तदुन्मुखी भवतीति परेणाच्ययः ॥ २५ ॥ २६ ॥ मायात्वादेव न वै चिज्ये हेतुविशेषा श्रित्या इत्याह ॥ यतः कुनश्चिदिति ॥ त्रिभिर्मयून्तैः किंच नैश्वहेतु कालदेशक्रिया प्रकारनियमानावश्यकता सूच्यते ॥ २७ ॥ अथवा एक एवाहंकाराध्यास एतद्वैचित्र्ये नियतो हेतुरित्याह ॥ अहंभावेति ॥ मिहिकानीहार्धमदेवेति नाशे दंतांतः ॥ २८ ॥ ये न हेतुना भातु सर्वसाक्षिब्रह्मरूपमविकल्प्य सर्वविकल्परहितमेव परमार्थतः अतएव अहंकारवशादायता निवृत्तीर्णानियानि अभिप्रतानि मानसविकल्पाः शराना नित्रिपुटीलक्षणैर्द्रियकविकल्पाश्चैतैर्मुक्तसंभावजायदवस्थाशून्यमिति यावत् ॥ अतएव वासनामयत्वा प्रसवार्थशून्यमतएव च प्रतियोग्यमसिद्ध्या सर्वशून्यतालक्षणेन सौप्तुमाज्ञानेन च शून्यत्वमात्रमिव पूर्णमवज्ञासनं चिद्रूपमात्मतत्त्वं परिशिष्टमित्यर्थः ॥ २९ ॥ ॥ इति श्रीबासिष्ठ ० म० रा० तात्पर्यप्रकाशे नि० प्रकरणे उ० चतुर्दशः सर्गः ॥ १४ ॥ ॥ ५४ ॥

तद्वदहं भावनवदेवमेदं भावनं संसारदृक्षस्य भूलादशरं यतो रागादिशाखा प्रसरस्य कारणाभित्यर्थः ॥ ८ ॥ तदेवाह ॥ अहमिति ॥ आदेवा जावत्या ॥ दीर्घायुष्यस्य का
 स्थाने ॥ इच्छाशाखास्थाने प्रवर्त्तते ॥ ९ ॥ एवं प्रागुक्तं प्रकृतं संन्यासमर्थं विष्णुः पुनर्भुण्डोक्ति कथां मेवानुसरन् विद्याधरकथामुपसंहरति ॥ एवं विधाइति ॥ दीर्घायुष्यस्य का
 रणं तत्त्वज्ञानमेवेतीति शेषः ॥ १० ॥ अंतःशुद्धेः सुचिराभ्यास एव ज्ञानकारणमिति नियमोऽस्वेवेत्याशयेनाह ॥ अंतरिति ॥ सुचिराभ्यासेनांतःशुद्धमनस्कायेते परंपदं ज्ञानम् ॥
 ॥ ११ ॥ विहगाधिपो भुण्डः ॥ ऋष्यमूकगिरौ मंतगाश्रे मंतगं रापभ्यान्मूकामेधानगर्जतीति प्रसिद्धिः ॥ १२ ॥ प्रथमं तं सिद्धं भुण्डमापृच्छय अथो विद्याधरंगत्वात्तदुक्तिं संवा
 दाय पुनस्तमप्यापृच्छय निश्चितार्थोऽहम् ॥ १३ ॥ हे राम मया लघुशीघ्रमेव बोधनेनोत्थमुत्पन्नं विद्याधरस्योपशमनं वल्लिभुजः काकस्य भुण्डस्य कथया उक्तं
 अहं भावनमेवोच्चैर्वीजं दुःखाख्यशाल्मलेः ॥ ममेदं तद्वदादीति शाखा प्रसरकारणम् ॥ ८ ॥ अहमादौ ममेत्यंतस्तत्तद्वच्छाप्रवर्त्तते ॥ इदमर्थ
 शतानर्थकारिणी भवभारिणी ॥ ९ ॥ एवं विधामुनिश्रेष्ठमूढा अपि चिरायुषः ॥ भवंत्यनियमोऽद्यंगदीर्घायुष्यस्य कारणम् ॥ १० ॥ अंतः
 शुद्धमनस्काये सुचिराया भयप्रदम् ॥ मनागप्युपदिष्टास्ते प्राप्नुवंति परंपदम् ॥ ११ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ मेरुमूर्द्धनि मामेव मुक्त्वा
 सविहगाधिपः ॥ तूष्णीं बभूव मुक्तात्मा ऋष्यमूक इवांबुदः ॥ १२ ॥ अहमापृच्छय तं सिद्धं विद्याधरमथोपुनः ॥ प्राप्त आत्मा स्पंदं राम मुनि
 मंडलमंडितम् ॥ १३ ॥ एतत्तवाद्यकथितं बलिभुक्कथोक्तं विद्याधरोपशमनं लघुबोधनोऽथम् ॥ अस्मिन् भुण्डविहगेन्द्रसमागमे मेव
 कादेशे हि गतानि महायुगानि ॥ १४ ॥ इ० वा० दे० मो० नि० ३० विद्याधरोपाख्याने विद्याधरनिर्वाणनाम षोडशः सर्गः ॥ १६ ॥
 श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ अनहं वेदनादेवं शुभाशुभफलप्रदा ॥ संसारफालिनी न निच्छांतरुपशस्यति ॥ १ ॥ अनहं वेदनाभ्यासात्सम
 लोषाद्मकांचनः ॥ भूत्वा शांत भवापीडो न नरः परितम्यति ॥ २ ॥ अहं तापुटकोडी न परबोधबले रितः ॥ अहमित्यर्थं पाषाणेन जानिक्त्वा
 शुगच्छति ॥ ३ ॥
 तवाथ कथितम् ॥ अस्मिन् वर्णिते भुण्डविहगेन्द्रसमागमे मे जाते तदनंतरमिह अस्मिन् क्लृप्ते एकादशमहायुगानि दिव्ययुगानि गतानीत्यर्थः ॥ १४ ॥ इति श्रीवासिष्ठोऽमृतस्य
 र्यप्रकाशे निर्वाणप्रकरणे उत्तरार्द्धे षोडशः सर्गः ॥ १६ ॥ ॥ १७ ॥ अत्राहं बीजनिर्दाहादनहं भाववर्द्धना ॥ देहादिसंस्तेः सम्यग्बाधेऽलीकत्वमीर्यते ॥ १ ॥ सर्वसंस्तेः
 कामूलत्वादनहं भावेन प्रथमं तन्निवृत्तिमाह ॥ अनहमिति ॥ १ ॥ कामोपरमे लोभादिदोषक्षयद्वैराग्यादिसंपदा सर्वमानसदुःखक्षय इत्याह ॥ २ ॥ साधनवतो
 ऽवश्यमववणादिना ज्ञानोदये ब्रह्मव्यतिरिक्ताहमर्थस्य बाधेनालीकत्वमेव पर्यवस्यतीत्याशयेनाह ॥ अहंतेति ॥ श्रवणादिना ज्ञाननिर्मथान्भ्यासेन अहंतालक्षणात्पमादुयं च पुट
 कोदेव चिह्नज्वालावदुडीन आर्विर्भूतो यः परब्रह्मसाक्षात्कारलक्षणो बोधस्तद्वलेन ईरितः क्षिप्तो निरस्त इति यावत् ॥ अहमादिदृश्यार्थपाषाणोऽग्नियंत्राक्षिप्तपाषाण इवाशुक्लगच्छ
 तिनजाने ॥ तुच्छत्वमेवापद्यत इति भावः ॥ ३ ॥

तत्कुतस्तच्चाह ॥ ब्रह्मणीति ॥ १५ ॥ संभवदपिकारणलोकैकवस्तुनिनैतिनव्याप्रियते ॥ प्रकृतेतुसर्गादिकारणनसंभवतितत्संभवोपिनास्तीत्यर्थः ॥ १६ ॥ निर्वाणिकवल्यलक्षणांचिचंचिन्मात्रंशिटम् ॥ १७ ॥ एवमुपपत्तिप्रतिष्ठिताज्जगदहंत्वयोरभावात् ॥ वास्यारूपालोकादयःसंसाराआंतरामनस्कारलक्षणाःसंसाराश्चशांताः ॥ नचइतरत्तदुभयव्यतिरिक्तेह्येदुःखमस्तिअतःशांतमाख्येत्यर्थः ॥ १८ ॥ शांतिर्निर्दुःखविक्षेपम् ॥ १९ ॥ व्यपगतोवास्याभ्यंतरदृश्यकलनालक्षणःकलंकोयस्यअतएवशुद्धः ॥ अभ्यारोपेयंभूतमपिपर्वतोपमानंभवतिअपवादोतुजगद्द्रष्टाहमपिवापरमाणुरूपमाकाशतुल्यमेवभवतीत्यर्थः ॥ २० ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठः ० ॥ तात्पर्यप्रकाशोनिर्वाणप्रकरणेउत्तरार्द्धेपंचदशःसर्गः ॥ १५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ श्रुत्वाविद्याधरस्यावसमाधिरुपवर्णयते ॥ कथाशेषोपसंहारोर्नहंभावप्रशंसया ॥ १ ॥ संशांतादृश्यसंवित्तिसिद्ध्यसमाधिलक्षणेयश्चि

ब्रह्मण्यतितनेऽन्तेसंकल्पोद्दिष्टवर्जिते ॥ अहंत्वकारणभावान्नकदाचनसन्मयम् ॥ ५५ ॥ अवस्तुन्येतिसर्गादौ न संभवतिकारणम् ॥

अतोहंत्वादिनास्यैवंध्यासुतइवक्वचित् ॥ १६ ॥ तदभावाज्जगन्नास्तिचित्त्वज्जगदभावतः ॥ शिष्टनिर्वाणमेवातःशांतमास्वयथालुख
म् ॥ १७ ॥ अभावादुपपत्तिस्थादेवंजगदहंत्वयोः ॥ रूपालोकमनस्काराःशांतास्तवनचेतरत् ॥ १८ ॥ यन्नास्तितत्तुनास्यैवशेषंशांतं
मसिधुवम् ॥ संप्रबुद्धोसिमाभूयोनिर्मूलंआंतिमाहर ॥ १९ ॥ व्यपगतकलनाकलंकशुद्धःशिवमसिशान्तमसीश्वरोसिनित्यः ॥ खमपि
भवतिपर्वतोपमानजगदपिवापरमाणुरूपमेव ॥ २० ॥ ॥ इ० वा० महारामायणेवा० दे० मो० निर्वाणप्रकरणेउ० वि० विद्याधरनि
र्वाणनामपंचदशःसर्गः ॥ १५ ॥ ॥ ॥ ॥ भृशुंडउवाच ॥ कथयत्येवमप्येवंसविद्याधरनायकः ॥ आसीत्संशांतसंवित्तिःसमाधिप
रिणामवान् ॥ १ ॥ प्रबोध्यमानोपिमयाभूयोभूयस्तत्ततः ॥ नपपातपुरोहस्येपरंनिर्वाणमागतः ॥ २ ॥ सप्रापपरमंस्यानंतान्वन्मात्रप्र
बोधवान् ॥ केनचिन्नाधिकेनांगयत्नेनातिशयैपिणा ॥ ३ ॥ अतउक्तंमयारामयदिशुद्धेहिचेतसि ॥ उपदेशःप्रसरतितैलविंदुरिवांभसि
॥ ४ ॥ नाहमित्यस्तितेनान्तर्भनभावयशांतये ॥ एतावदुपदेशोक्तिःपरमानेतरास्तिहि ॥ ५ ॥ एपैवाभव्यमनसिपतिताप्रविलीयते ॥ उक्ता
नेमच्छणादर्शमुक्ताफलमिवामलम् ॥ ६ ॥ भव्येतुशांतमनसिलगत्यभ्येत्यविव्युतिम् ॥ प्रविश्यांतर्विचाराख्यामार्ज्ज्वरकर्मणौयथा ॥ ७ ॥

तस्यक्षीरोदकवच्चैदेकरस्येनपरिणामस्ताद्वान् ॥ १ ॥ पुरोगतेदृश्येशब्दादिविपयेनपपात ॥ २ ॥ मुख्याधिकारित्वात्तावन्मात्रेणमदुपदेशेनप्रबोधवान् ॥ श्रवणावृत्तिमनननिदिध्या
सनायमिशयैपिणान् ॥ अंगेतिवसिष्ठसंबोधनम् ॥ ३ ॥ ददानींवसिष्ठःप्रकृत्सोक्तैर्येविधाधरचित्तमुदाहरणमितिवर्णनत्वरयाभुङ्क्षुकिमुक्तम्यरामप्रत्याह ॥ अतइत्यादि ॥ ४ ॥
कोसावुपदेशस्तामाह ॥ नाहमिति ॥ तेअंतःप्रत्यगात्मनिचिदेकरसेआहमित्यंशोनास्ति अतोऽसंभेनेनभावावयइत्येतावतएतावस्येबोपदेशोक्तिःपरमासारसंग्रहभूता ॥ ५ ॥ ६ ॥
अविच्युतिअभ्येति ॥ अंतःप्रविशमविचारव्यासंबोद्धारण्यदाइक्षुमामप्रिशिरवांजजनयतीतिशेषः ॥ यथाअर्कमणौसूर्यस्यकांतेप्रविष्टंयुर्वर्गिभरद्रिशिरांजनयतिब्रूय ॥ ७ ॥

तद्वदहंभावनेवमेदंभावनेतंसोरदक्षस्य भूलादिशरीरं यतो रागादिशाखाप्रसरस्य कारणमित्यर्थः ॥ ८ ॥ तदेवाह ॥ अहमिति ॥ आदावाजावस्थानम् ॥ दीर्घायुष्यस्य का
 नद्वदहंभावनेवमेदंभावनेतंसोरदक्षस्य भूलादिशरीरं यतो रागादिशाखाप्रसरस्य कारणमित्यर्थः ॥ ९ ॥ एवं प्रागुक्तं प्रकृतं संन्यासमर्थ्य त्रिषु पुनर्भुण्डोक्तिकथा मेवानुसरन् विद्याधरकथामुपसंहरति ॥ एवं विधादिति ॥ दीर्घायुष्यस्य का
 स्थाने ॥ इच्छाशाखास्थाने प्रवर्तते ॥ १० ॥ अंतःशुद्धेऽस्तु चिराभ्यास एव ज्ञानकारणमिति नियमोऽस्वेवेत्याशयेनाह ॥ अंतरिति ॥ सुचिराभ्यासेनांतःशुद्धमनस्कायेते परंपदज्ञानम् ॥
 रणंतत्त्वज्ञानमेवेतीति शेषः ॥ १० ॥ अंतःशुद्धेऽस्तु चिराभ्यास एव ज्ञानकारणमिति नियमोऽस्वेवेत्याशयेनाह ॥ १२ ॥ प्रथमतः सिद्धं भुण्डमापृच्छय अथो विद्याधरंगत्वात्तदुक्तिसंवा
 ॥ ११ ॥ विहागधिपो भुण्डः ॥ ऋष्यमूकगिरौ मंतगाश्रे मंतगशापभ्यान्मूकामेधानगर्जतीति प्रसिद्धिः ॥ १२ ॥ अहमादौ ममेत्यंतस्तत इच्छाप्रवर्तते ॥ इदमर्थ
 दायपुनस्तमप्यापृच्छय निश्चितार्थो हम् ॥ आस्पदं त्वाश्रमम् ॥ १३ ॥ हे राम मया लघुशीघ्रमेव बोधनेनोत्थमुत्पन्नं विद्याधरस्योपशमनं वलिमुजः काकस्य भुण्डस्य कथया उक्तं
 अहंभावनमेवोच्चैर्वीजं दुःखाख्यशाल्मलेः ॥ ममेदंतद्वदादीति शाखाप्रसरकारणम् ॥ ८ ॥ अहमादौ ममेत्यंतस्तत इच्छाप्रवर्तते ॥ १० ॥ अंतः
 शतानर्थकारिणी भवभारिणी ॥ ९ ॥ एवं विधामुनिश्रेष्ठमूढा अपि चिरायुषः ॥ भवंत्यनियमोऽद्यंगदीर्घायुष्यकारणम् ॥ ८ ॥ अहमादौ ममेत्यंतस्तत इच्छाप्रवर्तते ॥ १० ॥ अंतः
 शुद्धमनस्काये सुचिरायाभयप्रदम् ॥ मनागप्युपदिष्टास्ते प्राप्नुवंति परंपदम् ॥ ११ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ मेरुमूर्धनि मामेव मुक्त्वा
 सविहगाधिपः ॥ तूष्णीं बभूव मुक्तात्मा ऋष्यमूक इवांबुदः ॥ १२ ॥ अहमापृच्छय तं सिद्धं विद्याधरमथोपुनः ॥ प्राप्त आत्मास्पदं राममुनि
 मंडलमंडितम् ॥ १३ ॥ एतत्तवाद्यकथितं बलिभुक्कथोक्तं विद्याधरोपशमनं लघुबोधनोऽथम् ॥ अस्मिन् भुण्डविहगेऽद्रसमागमे मेवै
 कादेशे हहिगतानि महायुगानि ॥ १४ ॥ इ० वा० दे० मो० नि० ३० विद्याधरोपाख्याने विद्याधरनिर्वाणनाम षोडशः सर्गः ॥ १६ ॥
 श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ अनहंवेदनादेवं शुभाशुभफलप्रदा ॥ संसारफालिनी नूनमिच्छांतरुपशाम्यति ॥ १ ॥ अनहंवेदनाभ्यासात्सम
 लोष्टाश्मकांचनः ॥ भूत्वा शांत भवापीडो न नरः परिताम्यति ॥ २ ॥ अहंतापुटकाडो न परवोधबले रितः ॥ अहमित्यर्थपाषाणो न जननिष्ठा
 शुगच्छति ॥ ३ ॥
 तवाद्यकथितम् ॥ अस्मिन् वर्णिते भुण्डविहगेऽद्रसमागमे मेजातेतदनंतरमिह अस्मिन् कल्पे एकादशमहायुगानि दिव्ययुगानि गतानीत्यर्थः ॥ १४ ॥ इति श्रीवासिष्ठ० म० तात्य
 र्यप्रकाशे निर्वाणप्रकरणे उत्तरार्द्धे षोडशः सर्गः ॥ १६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अत्राहं बीजनिर्दाहादनहंभाववर्जिता ॥ देहादिसंस्ततेः सम्यग्वाधेऽलीकत्वमीर्यते ॥ १ ॥ सर्वसंस्ततेः
 काममूलत्वादनहंभावेन प्रथमतः निवृत्तिमाह ॥ अनहमिति ॥ १ ॥ कामोपरमे लोभादिदोषक्षयद्वैराग्यादिसंपदा सर्वमानसदुःखक्षय इत्याह ॥ अनहमिति ॥ २ ॥ साधनवतो
 ऽवश्यश्रवणादिना ज्ञानोदये ब्रह्मव्यतिरिक्ताहमर्थस्य बाधेनालीकत्वमेव पर्यवस्यतीत्याशयेनाह ॥ अहंतेति ॥ श्रवणादिना ज्ञाननिर्मथनाभ्यासेन अहंतालक्षणात्प्राप्त्यनुप
 कोदेव वक्त्रज्वालावदुडीन आर्विर्भूतो यः परब्रह्मसाक्षात्कारलक्षणो बोधस्तद्वलेन ईरितः क्षिप्तो निरस्त इति यावत् ॥ अहमादिदृश्यार्थपाषाणोऽग्नियंत्राक्षिप्तपाषाण इवाशुक्रगच्छ
 तिनजाने ॥ तुच्छत्वमेवापद्यत इति भावः ॥ ३ ॥

चरमसाक्षात्कारदृष्ट्या हृदयब्रह्मैवाज्ञानाहंकारादिनिराससमर्थमित्याशयेनाह ॥ अहंनेति ॥ अज्ञानाहंकारयोरिव स्थूलदेहस्यापिव्याधिसमष्टिरूपस्य तादृशं ब्रह्मैव निवर्त्तकमित्याशयेनाह ॥ अहंनेति ॥ ४॥ ब्रह्मैव ब्रह्मैव विष्णोर्विक्रान्तस्तद्भलेरिति ॥ पूर्वापरप्रथमचरमजयन्यसमानमध्यमध्यमवीराश्रेतिसमानाधिकरणसमावेशी शब्दपरनिपातश्छांदसः ॥ ५॥ अहंनेति ॥ ६॥ उद्धर्णान्तब्रह्मविद्याधिकारिब्राह्मणायुक्तवर्णात्परिपाकपांडुराच्च ॥ ७॥ अथवानवाधिताहंतादेः शून्यता किंतु ब्रह्मैवैतस्याशयेनाह ॥ शरीरेति ॥ अनहंतालक्षणेनार्करश्मि मार्गेण परतांब्रह्मतां स्वकारणमूहमजलात्मतांच ॥ ८ ॥ तत्त्वज्ञानं विना तु न क्वापि कदापि कस्यांचिदवस्थायां देहस्याहंकारस्य वा आत्यंतिकोच्छेदस्तयोः परस्परबीजतया परस्परान्तःसत्येन जगद्भावेन सर्वत्रोद्भावावर्जनादित्याह ॥ शयनेन शय्यायां स्थूलादिद्वादशावस्थानामाशयनादिस्थानसमकेयवृत्तस्थितापिशरीरलक्षणावदधाना अंतःस्थित उद्भूतोऽहंत्वनवांकुरो यस्य स्तथा विधासतीक्ष्णादिदंसंसारव्यमशु

अहंतापुटकोडीनब्रह्मवीरवलेरितः॥ अहमित्यर्थपापाणोनजानेकाशुगच्छति॥ ४॥ अहंतापुटकोडीनोब्रह्मवीरवलेरितः॥ शरीरयंत्र
पापाणोनजानेकाशुगच्छति॥ ५॥ अहमर्थहिमंत्यंतरनहंताचिदचिपा॥ उडोयेवविलोमं सन्नजानेकाशुगच्छति॥ ६॥ अहंसोवि
लीनोतरनहंताचिदचिपा॥ शरीरपर्णाद्रुहणान्नजानेकाशुगच्छति॥ ७॥ शरीरपर्णांनिष्पतितस्त्वहंभावसासवः॥ अनहंताकर्मार्गेण
परतामधिगच्छति॥ ८॥ शयनेकदमेशैलेगृह्योधिस्थलेजले॥ स्थूलासूक्ष्मानिराकाररूपांतरगतापिच॥ ९॥ यत्रतत्रस्थितागुप्ता
प्रबुद्धाभस्मतांगता॥ धृतानीतानिमग्राचदूरस्थानिकटासती॥ १०॥ शरीरवटधानांतःस्थिताहंतवनवांकुरा॥ शाखाजालंतनोत्याशु
संसारारख्यमिंदक्षणात्॥ ११॥ अहंत्ववटधानांतःस्थितदेहवृहद्भुमः॥ संसारशाखानिवहंयत्रतत्रतनोत्यलम्॥ १२॥ शाखाशतेद्भद
लपुष्पफलदुमोस्तिबीजोदरेननुदृशापरिदृश्यतेसौ॥ देहोस्त्यहंत्वकाणिकांतरशेषदृश्यसंवित्परीतइतिबुद्धिशैवदृष्टम्॥ १३॥ देहादहंत्व
मनवासवतोविचारैश्चिद्व्याममात्रवपुषोवपुषोऽथवाच्चेः॥ नाहंत्वबीजजठरादसतोभ्युदेतिसंसारवृक्षइहवोधमहाभिदग्धान्॥ १४॥
इ०वा०वा०दे०मो०नि०उ०अहंत्वासत्तायोगोपदेशोनामसप्तदशःसर्गः॥ १७॥ ॥ ६३ ॥

सर्वदिव्यापनशीलंशाखाजालंतनोतीनिवृत्तीयेनान्वयः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ एवमहंत्वलक्षणवटधानांतःस्थितोदेहमहाद्रुमोपिवोध्यइत्याह ॥ अहंत्वेति ॥ १२ ॥ उत्कर्मर्थवटादिबीजदृष्टतैनेवानुभावयति ॥ शाखेति ॥ यथाबीजोदेशाखाशतेदृढनिविराजमानादलानिपुण्याणिफलानिचयस्यतथाविधेद्रुमोऽस्ति यतोऽसौसत्त्वादेवबीजपुटंभित्वांकुरादिकमेणनिगच्छत्यक्षंसर्वजनैःपरिदृश्यते ॥ नन्विमप्रसिद्धौ ॥ तथाअहंत्वलक्षणायाकणिकासृक्ष्मबीजंतदंतरेशपट्टयसंवीतोहोस्तीति सृक्ष्मबुद्धिलक्षणायादशैवविद्वद्भिदृष्टमित्यर्थः ॥ १३ ॥ एवमविचारफलसर्वत्रानिमोक्षमुक्त्वाविचारफलंमोक्षमाह ॥ देहादिति ॥ विचारैःश्रवणादिभित्तत्त्वबोधोच्चिद्योममाग्रं वपुःस्वरूपंयस्यतथाविधस्यजीवन्मुक्तस्यविद्यमानादपिदेहादहंत्वंतत्तादास्याभिमानमनवाप्तवतःअथवाअदेहवतोविदेहमुक्तस्योच्चैर्निरतिशयानंदमतिप्रितस्यपुंसोयोधमहाप्रिदग्धादहंत्वबीजजठरान्संसारबुक्षोनाभ्युदेति ॥ १४ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठ०म०तात्पर्यप्रकाशोनिर्वाणप्रकरणेउ०सप्तदशःसर्गः ॥ १७ ॥

उक्षमानान्यनानिपवनैःसर्वतोर्बरे ॥ मृतजीवमनःस्थानिवर्ण्यत्रजगतिहि ॥ १ ॥ देहोऽस्यहत्वकाणकोत्तरशोषदृश्यतामरस्यत ॥ तद्य ॥
 दृशोसावुद्धिगितितदुभयंमृतजीववासनामयानंतजगद्भुत्यादनेनसमर्थयितुंभूमिकारचयति ॥ मरणमिति ॥ मनोबुद्ध्यहंकारादिसर्वनाशात्मकमरणमितिपामराभ्यन्यत ॥ तद्य ॥
 तुकदाचिदपिनविद्यते कृतहानादिदोषप्रसंगात् ॥ किंतुमनुष्यादिशरीरात्मभावभोजकप्रारब्धक्षयेतदनुहूपसंकल्पतिरोभावेदेवादिशरीराहंभावादिभोजककर्माद्भवेतदनुहूपत्वसं
 कल्पांतरस्यतद्भोजकादृक्षययर्थंस्वैर्पूर्वभावविस्तृतिमपेक्ष्यमृतिरित्यभिधीयतइत्यर्थः ॥ १ ॥ अस्वेवंकिततस्तत्राह ॥ पश्येति ॥ एवंचतत्तज्जीवसंकल्पकल्पितजगत्स्थामंदर
 मेरुप्रमृत्तयोद्विष्टुवातैःसर्वत्रउद्यंतैःप्रवाहंतद्वयदृश्यतेत्वमपिपश्येत्यर्थः ॥ २ ॥ उपयुपरिवर्हिहःयावतांजीवानांभोजकादृष्टसाम्यंतावतांश्लिष्टाएकीभावेनमिलिता अन्ये
 श्रीवसिष्ठउवाच ॥ मरणंसर्वनाशामनकदाचनविद्यते ॥ स्वसंकल्पांतरस्थैर्यमृतिरित्यभिधीयते ॥ १ ॥ पश्येमेपुरउद्यंतइवमंदरमे
 रवः ॥ अरुढाअपिदिग्वातैःसरिद्विवितशैलवत् ॥ २ ॥ उपयुपर्यंतरंतःकदलीदलपीठवत् ॥ श्लिष्टाश्लिष्टस्वरूपाःखेमिथःसंसृतयःस्थि
 ताः ॥ ३ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ पश्येमेपुरउद्यंतइतिवाक्यार्थमक्षतम् ॥ नकिंचिदवगच्छामियथावन्मुनिनायक ॥ ४ ॥ ॥ श्रीवशि
 ष्टउवाच ॥ प्राणस्याभ्यंतरेचित्तस्याभ्यंतरेजगत् ॥ विद्यतेविविधाकारंबीजस्यांतरिवद्भुमः ॥ ५ ॥ मृतेपुंसिनभोवातैर्मिलंतिप्रा
 णवायवः ॥ सरिज्जलैरिवांभोधिजलान्यात्मद्रुतानिहि ॥ ६ ॥ इतश्चेतश्चयातीवतेषामंतर्जगत्यलम् ॥ व्योमवातविनुन्नानांसंकल्प
 त्मकान्यपि ॥ ७ ॥ सप्राणवातैःपवनैःस्फुरत्संकल्पगर्भितैः ॥ सर्वाएवदिशःपूर्णाःपश्यामीमाःसमंततः ॥ ८ ॥ अत्रैतेपश्यपश्यामिसंकल्प
 जगतांगणे ॥ बुद्धिदृष्ट्यासमुद्यंतैःपुरोमंदरमेरवः ॥ ९ ॥ खवातैस्तमृतप्राणाःप्राणानामंतरेमनः ॥ मनसोतर्जगद्बुद्धिद्वितिलैतैलमिवस्थित
 म् ॥ १० ॥ खवातैःखसमाःप्राणायथोद्यंतैर्मनोमयाः ॥ उद्यंतैवैतथैतानितदंगानिजगत्यपि ॥ ११ ॥ सभूतान्यंबरोव्यादिवंदानिजिज्ज
 गंत्यपि ॥ उद्यंतैचाप्यरुढानिपुरःसर्वत्रगंधवत् ॥ १२ ॥

यामश्लिष्टस्वरूपाः ॥ ३ ॥ उक्तमर्थमसंभावयन्रामःपृच्छति ॥ यथावत्कथयेतिशेषः ॥ ४ ॥ मृतानांपुरुषाणांप्राणास्तावनमस्युक्तामंतीतिलोकेवेदप्रसिद्धम् ॥
 तद्यदिप्राणाःसंततिर्हिप्राणस्याभ्यंतरेचित्तचित्तस्याभ्यंतरेजगदपिविद्यतेइतिसंभावयेत्यर्थः ॥ ५ ॥ संतुनामथापिदिग्वातैःकथंप्रवाहतेतत्राह ॥ मृतेइति ॥ पुंसिमृतेसतिततउ
 क्तांताःप्राणवायवोवाह्यनमसिपूर्णैर्वानैःसहमिलंति ॥ यतस्तान्यप्यात्मनिद्रुतानिद्रवस्वभावानि अतःसमस्वभावानामेलेनेएकैवैवभवतीत्यर्थः ॥ ६ ॥ अतोव्योमवातैर्विशेषेणनु
 न्नानामारुढानांतेषांप्राणानामंतर्गतानिजगत्यपिइतश्चेतश्चयातीवतेषामंतरेमनोमयाः ॥ ७ ॥ अहंपश्यामित्वमपिबुद्धिदृष्ट्यापश्य ॥ ९ ॥ खेविद्यमानेवातैस्तमृतानां
 प्राणाः ॥ १० ॥ ननुगुरुणिजगंतिकथंवातरुद्यंतैतत्राह ॥ खवातैरेति ॥ तथाप्राणवेदवतदंगानिजगत्यपिस्वसमानिलघूनीत्युद्यंतइत्यर्थः ॥ ११ ॥ सभूतानिचतुर्विधप्राणिमहि
 तानि ॥ अरुढानिअरुढानि अमृतिष्ठितानीत्यावत् ॥ १२ ॥

दृष्ट्याचक्षुरादिनास्त्रीयस्वमदृष्टपुत्रत्वादाशपुत्रवद्वातादाशपुत्रांतगतनदीप्रवहा ॥ १३ ॥ उहंतदवेति यदुक्तम् तत्र द्रवकारार्थसमर्थनायाह ॥ कल्पनामात्रसारत्वादिति ॥ १४ ॥
यद्यपि तानि कल्पनामात्रान्यसंत्येवेति नो ह्येतत् तथापि ता न्येवेति तत्तज्जीवभोग्येषु स्वपुत्रवर्गकभूम्यादिलोकेपुत्रे पादृढभावात् सुखदुःखभोगार्थक्रियासमर्थतासत्यान्येव
तत्सत्यासादादृष्ट्याधिष्ठानचिदाश्रयत्वसर्वगत्वान् यथा भवानस्मदृष्ट्याश्रवणधारणार्थक्रियाममर्थपुरोवर्त्तीत्यल्लक्ष्येत्यर्थः ॥ १५ ॥ अरूढानि वासनानामात्रत्वादनविभू-
तानि रूढान्याविभूतानि चेत्यमुस्तैर्नैव चोक्षते ॥ १६ ॥ सौक्ष्म्येव हेनेच सीरजसाम्यथा गुक्तमित्याह ॥ सौरभाणीति ॥ १७ ॥ अतएव त्रिजगद्भूमात्मना चित्तस्य स्पंदभेदयोरपि
नात्मनस्तद्वित्याह ॥ कुंभेदिति ॥ तदेवात्मनि नान्येति शेषः ॥ १८ ॥ यथा मृत्तानां जगत्संकल्पमात्रत्वादसदित्येतन्नपि जगदसत् ॥ भ्रातिरेवैकत्वमुदितेव ॥ साध्यातिरपि प-

तानि नुद्ध्वैव दृश्यते न दृष्टारधुनंदन ॥ पुरःसंकल्परूपाणि स्वस्वप्नपुरं पुरवत् ॥ १३ ॥ सर्वत्र सर्वदा संति मुहूर्त्मा ण्येव खादपि ॥ कल्पना
मात्रसारत्वान्न चोद्धृतं ते मनागपि ॥ १४ ॥ तान्येव दृढभावात् स्वपुल्लोकेपुत्रे प्वलम् ॥ सत्यान्येव चिदंशस्य सर्वगत्वाद्भूतानिव ॥ १५ ॥
प्रतिविंबं पुराणीव पुरःप्राणसरिद्रये ॥ अरूढान्यपि चोद्धृतं ते रूढान्यपि च नैव च ॥ १६ ॥ सौरभाणि समुद्धृतं ते वातां गस्थानि राघव ॥ जगं
ति प्राणसंस्थानि व्योमात्मकमयानितु ॥ १७ ॥ कुंभेदं शांतरं नीते यथा तव्यौघिनान्यता ॥ स्पंदनादिमये चित्ते तथैव त्रिजगद्भूमे ॥ १८ ॥
इत्थं न सज्जगद्वातिरसत्यैवोद्धृतं ते ॥ न विनश्यति नोदेति केवलं ब्रह्मरूपिणी ॥ १९ ॥ यदि वाप्युदिते वा तैस्तत्तदस्यानलक्ष्यते ॥ तदंतःसं-
स्थितैः स्पंदानां विकोशगतैरिव ॥ २० ॥ यथा स्पंदो गलभ्रायां नाव्यंतः संस्थितैरपि ॥ नलक्ष्यते तथा पृथ्व्यां तत्संस्थैस्तन्मयैरपि ॥ २१ ॥
यथा योजनविस्तीर्णलघौ सद्भानुभूयते ॥ यत्तस्य पादपस्त्रं भेदपरमाणौ यथा जगत् ॥ २२ ॥

रमार्या तो न विनश्यति नोदेतीति तच्च दृष्ट्या ब्रह्मरूपिण्येवेत्यर्थः ॥ १९ ॥ ननु यदि ब्रह्मवहारदृशा जगत्तद्भूती वाच्यंतः प्रवहमाने उदिते तर्हि वयं पृथिवीनिश्चलतया कथं पश्यामस्तत्राह ॥
यदि वेति ॥ नोदिने एव यदि वा उदिते दत्ति पक्षस्तथापि वतः कृतंतत्तद्भूतमणपरिवर्त्तनादिकमस्याः पृथिव्यास्तदंतः संस्थितैस्माभिर्नलक्ष्यते ॥ यथानाविजायमानः स्पंदस्तदंतः कोश-
गतैर्नैर्नलक्ष्यते तद्वदित्यर्थः ॥ २० ॥ तदेव स्पष्टमाह ॥ यथेति ॥ यथानावि अंतः संस्थितैरपिशब्दान्मयैरपि कीलाद्यैर्न स्पंदो नलक्ष्यते तद्वत्पृथिवीसंस्थैः पार्थिवदेहादिमयैर-
व्यस्माभिरित्यर्थः ॥ २१ ॥ इत्थं पश्ये मे पुर उहंतं द्रवमंदरमेव दत्ति स्त्रोकिं रामायोपपाद्य उपपृथ्वीरंतः कदलीदलपीठवदित्युक्तावप्येव बृहत्तः स भविशं प्रथमं बृहत्तोत्पत्तकल्पन-
यादरशयति ॥ यथेति ॥ यथा योजनविस्तीर्णमपि सद्यलघौ पादपस्त्रं भेदित्वं नृहृत्तद्विचित्रनिर्गम्य च यि नु यत्तस्य यतमानस्य शिल्पिनो बुद्ध्या अल्पत्वकल्पनया तत्रानुभूयते तथा अं-
तरंतः पृथग्भवेति परमाणौ जगद्विद्वत्कल्पनयाऽनुभूयत इत्यर्थः ॥ २२ ॥

अचिच्छिद्वापि नृपि नृरात्रिजगत्तथा ॥ ३० ॥
वृक्षशब्दार्थरहितं वृक्षे नृरात्रिजगत्तथा ॥ ३० ॥
संभवायावत्प्राव्यक्षयं लेशतो नुवर्त्तमाना मूढताऽस्येवेत्यर्थः ॥ २५ ॥ अतएव सर्वज्ञस्यापि समष्टिजीवस्याहिरण्यगर्भास्यावयववत्स्वांतरवन्निजगद्दर्शनमित्याह ॥ सचेतनः
मायोपहित ईश्वरस्त्वेव पश्यतीत्याह ॥ संविदामेति ॥ भोइति संबोधने नरामस्तस्मायति ॥ २७ ॥ ईश्वरः
मायोपडोयदिसचेतनः स्यात्तर्हि यथा स्वांतःसूक्ष्मरूपेण स्थितं क्षुरसूक्ष्मादिभावस्वविकारं पश्येत्तद्वदित्यर्थः ॥
अयं पडोयदिसचेतनः सचेतन इति चतुर्भिः ॥ अयः पडोयदिसचेतनः स्यात्तर्हि यथा स्वांतःसूक्ष्मरूपेण स्थितं क्षुरसूक्ष्मादिभावस्वविकारं पश्येत्तद्वदित्यर्थः ॥ २९ ॥ उपहितप्राधान्येन
प्रलयकाले कथं स्वांतर्गतं जगत्पश्यति तत्राह ॥ सचेतन इति चतुर्भिः ॥ अयः पडोयदिसचेतनः स्यात्तर्हि यथा स्वांतःसूक्ष्मरूपेण स्थितं क्षुरसूक्ष्मादिभावस्वविकारं पश्येत्तद्वदित्यर्थः ॥ २९ ॥ उपहितप्राधान्येन
जीवः स्थलीन सर्वसंस्कारोपहितः सन् ॥ २८ ॥ अधिष्ठानसद्रूपप्राधान्येन चित् आरोपित नृदादि रूपेण तु तद्गतहितमनादिसिद्ध्या विद्यया
चित् आरोपित नृदादि रूपप्राधान्येनाचिद्धांकुरः ॥ एतावन्तु विशेषः ॥ जीवसंस्कारोपहितरूपेण तु तद्गतहितमनादिसिद्ध्या विद्यया
वावाधितरूपमिति यावत् ॥ शेषं प्राग्वत् ॥ ३० ॥

१ मलस्थार्धर्मपदमपलक्षणंधर्मस्येत्यर्थः ॥

न मन्त्राग्रदेवभण्यमाह ॥ अभीराणबिति ॥ १०८ ॥ अह्ययिगन्तव्यदिभिरपहनुमशम्यम् ॥ आभासअभिभ्यक्तिम् ॥ १०९ ॥ रजनस्वभ्यास्याअभिभ्यजकम् ॥ ११० ॥ १११ ॥
 मरात्स्याप्यारापराशारित्वमह ससगाप्यारोपदशानुममयसर्व अपबादशानुअहत्वारोपनिमित्तमहकारोपिनाहं इतरनुसुतरानाहद्व्यभ्यारोपापबादभ्यातित्वविदितवतो
 ममजग रुतंरुतिममायमपबाअनुअयकास्थिरमरुमिभालिबालुउभयथाप्यहगतज्वरोभामीत्यर्थ ॥ १११ ॥ ॥ इतिश्रीबासिष्ठमन्तात्यर्यप्रकाशेनि पू ९
 कादशम ॥ १११ ॥ ॥ ११२ ॥ ॥ बर्हिर्नारागनि सगायत स्वच्छालभास्वराम् ॥ जनकाबिस्थितिरामोगुरुभोक्तमिद्विपहीत ॥ १ ॥ तेजनकावयोजीधन्मुक्ताअत सत्येपदे

जनताजीवनोपार्यचिदात्मानमुपागत ॥ अक्षीरणवसभूतमशशंकमुपस्थितम् ॥ १०८ ॥ अहार्यममृतंसत्यचिदात्मानमुपास्महे ॥
 शब्दरूपरस्यशर्गधैराभासमागतम् ॥ १०९ ॥ तरेवरहितंशांतचिदात्मानमुपागत ॥ आकाशकोशविशदसर्वलोकस्यरजनम् ॥ ११० ॥
 नरजननचाकाशचिदात्मानमुपागत ॥ महामहिम्नासदितरहितसर्वभूतिभि ॥ कल्वेवाप्यक्तारंचिदात्मानमुपागत ॥ १११ ॥ अखि
 लमिदमहमैवसर्वत्वमपिनाहमयेतरस्त्वनाहम् ॥ इतिविदितवतो जगत्कृतमेस्थिरमयवास्तुगतज्वरोभवाभि ॥ ११२ ॥ ॥ इ० वा०
 वा० दे० मो० नि० पू० जीवन्मुक्तनिश्चययोगोपदेशानामएकादश सर्ग ॥ ११३ ॥ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ इतिनिश्चयवत
 स्तमहानोविगतेनस ॥ सत्या सत्येपदेशेतेममेसुखमवस्थिता ॥ १ ॥ इतिपूर्णधिरोधीरा समनीरागचेतस ॥ ननिंदतिनन्दतिजी
 वितमरणतया ॥ २ ॥ इत्यलक्ष्यचमत्कारानारायणभुजाइव ॥ ऋजव स्वलिताकाराअपराइवमेरव ॥ ३ ॥ रेमिरेवनखंदेपुद्गीपेपुनगरे
 पुत्र ॥ देवोपवनमालासुखर्गेषुचसुराइव ॥ ४ ॥ भ्रेमु कुसुमपूर्णासुदोलांदोलचलासुच ॥ विचित्रवनलेखासुमेरुशृंगशिखासुच ॥ ५ ॥
 धनुर्विजितशत्रुणिचामरच्छन्नवतिच ॥ विचित्रायानिराज्यानिषिन्नाचारमयानिच ॥ ६ ॥ अनुजम्भुरिमान्सर्वान्नानाचारविचेष्टि
 तान् ॥ श्रुतिस्मृत्युदितारभामितिकत्तंय्यतामिति ॥ आइदृशीरमणीयेपुल्लनाहास्यहारिपु ॥ विहाराहाररम्यपुष्पोगाभोगेपुभृपिता ॥ ८ ॥

भापितत्सदार्थेभ्यवस्थिता ॥ १ ॥ बहिर्पूणाधीरोधितत्वपदार्थोपेयाम् ॥ आतएवार्तबहिर्भ्यस्तमनीरागचेतस ॥ २ ॥ अलक्ष्येषुक्षमतमेपिलक्ष्येधनचमत्कारोपेयाम् ॥ अ
 तपुवनारायणभुजाइवस्थिता ॥ स्वलिताकारानमत्सभावाअपरोमेरुइवस्थिताः ॥ ३ ॥ तेपोस्तमदृष्ट्याविहाराप्रपचयति ॥ रेमिरेवत्यादिना ॥ ४ ॥ शोकागामादोल्लैभ्य
 लाभु ॥ ५ ॥ बिम्बिमाअयास्विवर्गयिपुतानि ॥ ६ ॥ नानाचाराबहुविधिगिष्टाचारालौबिषेष्टिताननुष्ठानभयमजगमु ॥ स्वयमप्यनुष्ठितवर्तइत्यर्थ ॥ इतिहृत्पथेकपुस्तक
 म्द्विआरंभाप्यभायस्यालपाविधाभितिकत्तंय्यतासांमयागादीभियावत ॥ अनुजम्भु ॥ ७ ॥ इदृशीनिर्द्वारदृष्टबाधमक्षयिः रमणीयेपुष्पोगाभाभोगेपुभृपिता ॥ ८ ॥

विविशुर्निर्वविशुः ॥ ९ ॥ चराचरभूतैः सहितेषु सर्वभूतनेषु विश्रान्ताः सुखिताः अखिला जंतवो धैः स्तथा विधेयज्ञा क्रिया कलापेषु गार्हस्थ्येषु च ॥ अथवा आत्मा सर्वभाभूतानालो
क ॥ यथैव क्षुधिता बाला मातरपर्यापासते एव सर्वणि भूताभ्यां शिहोत्रमुपासते इत्यादि श्रुतेरिति भावः ॥ १० ॥ तेरुर्निस्तेरुः ॥ ११ ॥ परुपाणि क्रूराणि क्लृशसहानि चित्तानि यासु
हृतवित्तैः शत्रुभिर्दुःखिता सुपरिभूतासु दद्वरीतिषु विपस्विन्यावत् ॥ १२ ॥ १३ ॥ महदपि ऐश्वर्यमिति शेषः ॥ कुलशैला हिमवदादयः ॥ १४ ॥ जलराशिरिति व्यतिरेके दृष्टानतः ॥

विविशुश्चारुचूतासु मंदारवलितसु च ॥ अप्सरोर्गातपूर्णसु नंदनोद्यानभूमिषु ॥ ९ ॥ सचराचरभूतेषु विश्रान्ताः खिलजंतुषु ॥ यज्ञक्रिया
कलापेषु गार्हस्थ्येषु च याक्रमम् ॥ १० ॥ तेरुर्हतगजैर्द्रासु भ्रांतभूरिशिवासु च ॥ भेरीभांकारभीमासु संश्रामार्णववीथिषु ॥ ११ ॥ तस्युः प
रुषचित्तसु हृतवित्तोद्धतासु च ॥ संरंभक्षोभरौद्रोषसर्वासु द्वंद्वरीतिषु ॥ १२ ॥ मनस्तेषां तु नीरागमनुपाधिगतभ्रमम् ॥ असक्तं मुक्तमाशां
तं परं सत्वपदंगतम् ॥ १३ ॥ नममज्जुः ऋचिदपि संकटे पुमहत्स्वपि ॥ महदप्युपयाते पुकुलशैलाः सरःस्विव ॥ १४ ॥ नो हलासविलासि
न्याश्रियापरमकांतया ॥ परिपूर्णदुलक्षस्येव जलराशीरघूद्वह ॥ १५ ॥ नमस्त्यौ दुःखशोकेन श्रीभूषेणैव न स्थलम् ॥ जहर्षचनभोगौ वै
रवस्थायै रिवौषधी ॥ १६ ॥ तेहि केवलमव्यग्राः कुर्वतः काममंजरीः ॥ इधानिष्टफलं रामनाभिलेपुर्नतत्यजुः ॥ १७ ॥ नोदगुः कार्यसंपत्ता
वाक्कांतानास्तमाययुः ॥ जलपुर्नसुखप्राप्तौ मग्नैर्नैव च संकटे ॥ १८ ॥ मुमुहुर्न विमोहे पुनममज्जुर्विपत्क्रमैः ॥ न जहर्षुः शुभैः शोकैरुरुदु
र्नभवानिव ॥ १९ ॥ प्राकृताचारसंप्राप्ते कुर्वतः कर्मकेवलम् ॥ स्थिता विगतसंभमपराद्वमेवः ॥ २० ॥ तां त्वंहृष्टिमवपृभ्यराचवाय
विनाशिनीम् ॥ अनहंकृत्य हंकारो विहरस्वयथाक्रमम् ॥ २१ ॥ यथाभूतामिमांमेव पश्यन्सर्गपरंपराम् ॥ मेरुस्थितो ब्यिगंभीरः सममास्व
गतभ्रमः ॥ २२ ॥ चिन्मात्रं सर्वमेवेदमित्यभाभासतांगतम् ॥ नेह सत्यमसत्यं वाक्चिदस्ति न किंचन ॥ २३ ॥ महत्तामलमालंब्य त्यक्ते द
मवहेलया ॥ असक्तबुद्धिः सर्वत्र भवभावव्यभवक्षयी ॥ २४ ॥ किंरोदिपि घनोद्देगं मुद्वच्चानुशोचसि ॥ भ्रमस्युद्धांतचित्तश्च सौम्यावर्त्ते
तृणं यथा ॥ २५ ॥

द्रूलोपेति दीर्घः ॥ १५ ॥ १६ ॥ अव्यग्राः कर्तृत्वाभिनिवेशरहिताः ॥ काम्यतदतिक्रामाभोगास्तल्लक्षणां मंजरी कुर्वतोऽनुभवंतः ॥ १७ ॥ शत्रुजयादिकार्यसंपत्तौ सत्यानउद
गुरुत्कर्षप्रापुः ॥ शत्रुभिराक्रान्ताश्च अस्तमपकर्षनाययुः ॥ १८ ॥ विमोहेषु विमोहे हेतुषु कच्छेषु ॥ विपदाक्रमैराक्रमणैः ॥ १९ ॥ प्रकृतएव प्राकृतः स्वस्ववर्णोचित आचारस्ते
न स प्राप्ते विषये ॥ २० ॥ अनहंकृतौ अहंकारनिष्कटशुद्धचिन्मात्रे अहंकार आत्मबुद्धिद्वयस्य तथाविधः सत् ॥ २१ ॥ यथाभूतायथास्थिताम् ॥ मेरुरिव स्थितः स्थिरः ॥ २२ ॥
कीदृशतयथाभूतदर्शनतदाह ॥ चिन्मात्रमिति ॥ २३ ॥ महत्तामलताम् ॥ २४ ॥ २५ ॥

गवरा स्यादस्मिन् ॥ २६ ॥ न विद्यतु गवस्य तत्तत्सुखबद्धत्वताभ्यम् ॥ एकांतबुद्ध्या निश्चितबुद्ध्या पतद्दह अस्मिन् उपविष्टार्थं विषयवार्थसाधन अभ्यद्वारा ज्यप
 रिगन्तु नारि तन्मयतया वदसितप्रवर्तिशंकरिष्ये ॥ २८ ॥ ॥ इति श्री वासिष्ठम् ० तात्पर्यप्रकारो निर्वाणप्रकरणे द्वावश सर्ग ॥ १२ ॥ ॥ वर्णितस्तत्त्व
 वा ५५ न बाह्यमादित्ययक्रम ॥ प्राणरोधेन तत्कर्तृणां प्रोपपद्यते ॥ १ ॥ उपशमप्रकरणे वर्णितयोर्वासानां क्षयहेत्वोन्नायनयोगक्रमयोमभ्येउत्तमाधिका रि विषयेण ज्ञानविलासेन
 कामना विलपन्त्याप्यरुतायोर्योराभोर्दमप्यमाधिकारिणां मुपकाराययोगक्रमेणापि वासानां प्रकारजिज्ञासमानपृच्छति ॥ सम्यग्निहिताभ्याम् ॥ १ ॥ २ ॥ पृष्टस्योक्त

श्रीराम उवाच ॥ अहो नु जगवन्नूनं सम्यग्जातमलक्षय ॥ त्वत्प्रसादात्प्रबुद्धोऽस्मि सूर्यसर्गादिर्वांशुजम् ॥ २६ ॥ आंतरिस्तंगतानूनमि
 द्विक्कागरदोवमे ॥ संशान्ताविलसद्दिह करिष्ये वचनतव ॥ २७ ॥ व्यपगतमदमोहोमानमात्सर्यमुक्तश्चिरतरमुदितामाशातिशोकाश्चिरे
 ण ॥ पुनरस्तु गमगच्छन्सञ्चर्यैकांतबुद्ध्या पदिह वदसि साधो तत्करिष्ये विशंकम् ॥ २८ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० जीवन्मुक्तस
 गयनिरूपणनामद्वादश सर्ग ॥ १२ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ सम्यग्ज्ञानविलासेन वासानां विलयादये ॥ जीवन्मुक्तपदे ब्रह्मब्रू
 नविश्रांतवानहम् ॥ १ ॥ प्राणस्पन्दनिरोधेन वामनाविलयादये ॥ जीवन्मुक्तपदे ब्रह्मब्रूवदविश्रम्यते कथम् ॥ २ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥
 संसारोत्तरणयुक्त्यर्थांशं गच्छेन्न रुच्यते ॥ ताविद्धि प्रकारं त्वंचित्तोपशमधर्मिणीम् ॥ ३ ॥ आत्मज्ञानप्रकारास्या एक प्रकटितो भुवि ॥
 द्वितीय प्राणसराधश्चतुर्ण्योयं मय्युच्यते ॥ ४ ॥ सुलभत्वादद्दुःखत्वात्कतर शोभनो नयो ॥ येनावगतमात्रेण भूय
 स्वांभानयाधत्ते ॥ ५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ प्रकरोद्वावपि प्रोक्तो योगशब्देन यद्यपि ॥ तथापि रूढिमायात प्राणयुक्तावसौ भ्रमम् ॥ ६ ॥
 एको योगलया ज्ञानसमारोत्तरणक्रमे ॥ समावुपायौ द्वावेव त्रोक्ता वेकफलप्रदौ ॥ ७ ॥ असाध्यकस्य चियोग कस्य चिज्ज्ञाननिश्चय ॥
 ममत्वस्मिमत साधोऽनुसाध्यो ज्ञाननिश्चय ॥ ८ ॥ अज्ञानपुनरज्ञातस्वप्नेऽपि न तद्भवेत् ॥ ज्ञानसर्वास्ववस्यास्तु नित्यमेव प्रवर्तते ॥ ९ ॥

गुरुचरितोपि उपशमप्रकरणोक्तमेवराजयोगहठयोगप्रकाशद्वयस्याप्युपनिर्णयति ॥ संसारो निर्वाभ्याम् ॥ ३ ॥ ॥ तत्र प्रथमतो कतरस्य सुकरत्यमिति विशेषपृच्छति ॥ सुल
 भत्वादिति ॥ क्षोभो विक्षेप ॥ ५ ॥ प्राणयुक्तौ प्राणनिरोधे ॥ असीयोगशब्द ॥ ६ ॥ ॥ कस्यचित्तु सुकुमारचित्तस्य प्राणसरोधु स्वासहिष्णोर्दृढयोगोऽसाध्य ॥ कठोरचि
 त्तस्य विचारकुरालस्य ज्ञाननिश्चयोऽसाध्य ॥ ममयुद्धचित्तस्य विचारकुरालस्य ज्ञाननिश्चय सुसाध्योऽभिमत इत्यर्थ ॥ ८ ॥ ॥ विचारकुरालाद्विज्ञानाज्ञानत्वरूपविवेकासा
 धर्मेभ्याम् तन्मप्राणकुरालस्य चमेव्यसभा वित्तमित्याशयेनाह ॥ अज्ञानमिति ॥ प्रवर्तते स्वत एव प्रपद्यते ॥ तथा चाज्ञानस्य सर्वविधा सिद्धिणा प्रसिद्धत्वात् ज्ञानस्य च प्रवर्तकारानया
 भ्यन पर्विहर्षे पश्यस्य चानुसवारेव न सिद्धिर्निबिधे कसभा अज्ञानमुक्तं योगलुनतयति बुद्ध्कर इति भाषः ॥ १ ॥

प्रशस्देशकालविषयादिवासाहेतुसापेक्षत्वादपियोगोदुष्करद्व्याह ॥ धारणेति ॥ धारणादेशोबासो गिरिकूटचंद्रतारादिहृदयकंठतालुमूलभूमध्यादिश्च ॥ आसनदेशस्तु
 समेशुचौशर्करावङ्गिवालुकाविवर्जितेशब्दजलाश्रयादिभिः ॥ मनोनुकूलनतुचक्षुषीङ्गनेगुहानिरुद्धाश्रयणेप्रयोजयेदिति श्रुतिस्मृतिशास्त्रप्रसिद्धस्तत्साध्यत्वेनयोगः सुसाध्यतां
 नायाति ॥ निरुत्साहानामदमतीनामूर्खाणांपुरुषापसदानामिवनधीरस्यसमर्थस्ययतमानस्याधिका रिणः शास्त्रीयेसाधने सुसाध्यत्वकष्टसाध्यत्वविकल्पचिन्तायुक्तेत्याह ॥ अ
 श्वेति ॥ १० ॥ एवमवातरप्रश्ननिरस्यपूर्वप्रश्नोच्चरंवक्तुमुपक्रमते ॥ द्वावित्यादिना ॥ ११ ॥ प्राणापानतयाप्राणापानयोः समतासंपत्तिरूपेणरूढः प्रसिद्धः सिद्धिकामानांखे
 चरत्वाद्यनतसिद्धिदः ॥ ज्ञानकामानांतुबुद्धिदः साक्षात्कारहेतुः ॥ अतस्तद्विषयः ॥ १२ ॥ तमेवसमाधिसुखविश्रांतिफलकीर्तनेनापिप्ररोचयन्त्याह ॥ मुरेति ॥ हेष्टपशुत
 त्वंचेतसाउद्युक्तचित्तेनमुखानिलस्यप्राणस्ययत्स्फुरणसचरणतनिरोधेनसमवतिसिद्ध्यातिथिप्रतिष्ठागतः सत्तदहप्रत्ययपेक्षयेपरपदेयोगश्चत्तवृत्तिनिरोधस्तद
 धारणासनदेशादिसाध्यत्वेनसुसाध्यताम् ॥ नायातियोगोत्थयवाविकल्पोनैवशोभनः ॥ १० ॥ द्वावेवकिलशास्त्रोक्तौज्ञानयोगौरघू
 द्वाहात्त्रोक्तंभवतेज्ञानमंतस्थंज्ञेयनिर्मलम् ॥ ११ ॥ प्राणापानतयारूढोदहदहगुहाशयः ॥ अनंतसिद्धिदः साधोयोगोयंबुद्धिदः शृणु ॥ १२ ॥
 मुखानिलस्फुरणनिरोधसंभवस्थितिगतोत्पन्नपसुतचेतसाक्षये ॥ समाहितस्थितिरिहयोगयुक्तिः परपदेप्रगलितगर्गनिवत्स्यसि ॥ १३ ॥
 इत्यार्षेवा० वा० दे० मो० नि० पू० ज्ञानविचारयोगोपदेशः सर्गः ॥ १३ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥
 अस्तितावदनंतस्यतस्यक्वचिदयंकिल ॥ जगद्रूपः परिस्पंदोऽमृगलृणामराविव ॥ १ ॥ तत्रकारणतांयातोब्रह्माकमलसंभवः ॥ स्थितः पि
 तामहत्वेनस्तृप्तभूतभरभ्रमः ॥ २ ॥ तस्याहंमानसः पुत्रोवसिष्ठः श्रेष्ठचेष्टितः ॥ ऋक्षचक्रेध्रुवधृतेनिवसामियुगंप्रति ॥ ३ ॥ सोहंकदाचिदा
 स्यानेस्वर्गेतिष्ठञ्छतक्रतोः ॥ श्रुतवान्मारदादिभ्यः कथांसुचिरजीविनाम् ॥ ४ ॥ कथाप्रसंगेकस्मिंश्चिदथतत्राभ्युवाचह ॥ शातातपो
 नाममुनिर्मानिमीमहामतिः ॥ ५ ॥ मेरोरीशानकोणस्थपद्मरागमयेदिवि ॥ अस्तिकल्पतरुः श्रीमाञ्छुंगेचूतइतिश्रुतः ॥ ६ ॥
 भ्यासयुक्तिः समाहितस्थितिः सन्विगलितगीर्वाणगोचरनिरतिशयानदरूपोभूत्वा निवस्यसिस्थास्यसि ॥ १३ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशेनिर्वाणप्रकरणेपू०
 त्रयोदशः सर्गः ॥ १३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ सुरससञ्छुतस्यात्रमुशुडस्यद्विदक्षया ॥ वसिष्ठगमनमेरुस्तच्छृंगंचात्रवर्ण्यते ॥ १ ॥ प्रस्तुतंप्राणायामादियोगक्रममुशुडोक्तिप्रप
 चनेनवित्तराद्वर्णयिष्यन्मुशुडाल्यायिकामारभते ॥ अस्तीत्यादिना ॥ तस्ययोगिविश्रांतिस्थानत्वेनवर्णितस्यपरमपदस्यक्वचिद्विद्यावतप्रदेशोदोस्यविश्वभूतानीतिश्रुतेर्जगद्
 पोब्रह्माडाकारः परिस्पंदोविवर्तः ॥ १ ॥ तत्रब्रह्माहेमनुप्रजापतिप्रभृतीनांकारणतांयातः ॥ २ ॥ ऋक्षचक्रेनक्षत्रचक्रेसप्तर्षिलोके ॥ युगशब्देनयुगसमूहोवैवस्वतमन्वतरलक्ष्यते
 ॥ ३ ॥ शतक्रतोरिद्रस्यआस्थानेसत्रायाम् ॥ ४ ॥ मौनीअल्पभाषिता ॥ मानीमाननार्हः प्रमाणकुशलश्च ॥ ५ ॥ यदुवाचतदाह ॥ मेरोरित्यादिना ॥ पद्मरागमयेऽंगेदिविन
 मोदेशेचूतइतिश्रुतोविश्रुतः कल्पतरुरस्ति ॥ ६ ॥

कल्पार्थतद्देहमह्येतन्मयीति 'कल्पलताभिन्नाये ॥ अ८॥ १ ॥ मनोविभक्तमनितत्त्वयशान् ॥ १० ॥ तत्तथाविधवीर्यजीवितसाधनदशायापुण्यफलदशायाभयपरमपुरुषाया
भयुरयमुक्तप्रभवेत् ॥ संभावनायादिल् ॥ ११ ॥ मृयोपिमयापृष्टेनतेमरातातपेनइतिउक्तप्रकारेणैवभुवोवर्णित ॥ तदुक्तेऽप्रशसनामप्रत्यशकोधारयति ॥ सत्यमुक्तवानिति
॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ तद्वद्वगवर्णयति ॥ तेत्यादिना ॥ तैर्गौरिकैश्चकतिन ॥ मन्वासवप्रयुक्तेनरसेनमेदेवककुभादिशागणरजयत्कलोद्दिगीकुर्वत् ॥ क्षीबाहिलोहितायवानान्प्र
सिद्धा ॥ १५ ॥ कल्पोत्पन्नलनादुद्गतानांस्वालानांपिष्टेष्वग्नि सपन्नदेवत्येक्षाः ॥ संचितशोभोपचितम् ॥ इद्वनीलानांशिखाद्वज्ज्वलप्रभृताः प्रभाएवधूमा यस्येयुल्लेखायामुप

तस्य कल्पतरोर्मभिर्दिक्षिणस्कधकोन्ने ॥ कलघौतलताप्रोतेविद्येतेविहगालय ॥ ७ ॥ तस्मिन्निवसति श्रीमान्मुशुढोनामवायस ॥ वी
तरागोयुहकोशेवक्षेवनिजपक्जे ॥ ८ ॥ सययाजगतांकोशेजीवीतीहसुराश्विरम् ॥ चिरजीवीतयास्वर्गेनभूतोनम्रविव्यति ॥ ९ ॥ सदी
घायु सनीराग सश्रीमान्ममहामति ॥ सविश्रांतमतिभ्रात सकात कालकोविद ॥ १० ॥ सययाजीवितिखगस्तयेहयदिजीव्यते ॥ त
द्रवेर्जीवितपुण्यदीर्घचोदयमेवञ्च ॥ ११ ॥ इति तेन मुशुढोसौभूय भूष्टेन वर्णित ॥ ययावदेवदेवानां सभायां सत्यमुक्तवान् ॥ १२ ॥ कथाव
सरसशातावययातेसुरव्रजे ॥ मुशुढोविहगद्रुमहंयात कुतूहलात् ॥ १३ ॥ मुशुढ संस्थितोयन्त्रमेरोऽश्रगतदुत्तमम् ॥ सप्राप्तवान्क्षण
नाहपद्मरागमयभृहत् ॥ १४ ॥ रत्नगैरिककतिनेजसावद्विवर्चसा ॥ मध्वासवरसेनेवरजयत्कुभांगणम् ॥ १५ ॥ कल्पातज्वलनो
ज्वालापिहाद्रिमिवसंचितम् ॥ इन्द्रनीलशिखाधूममालोकारुणितांशरम् ॥ १६ ॥ सर्वेषामेवरागाणाराशिभद्राविवस्थितम् ॥ सर्वसं
ध्याभ्रजालानां पनमेफमिवाकरम् ॥ १७ ॥ उत्कर्षात्तिकुर्वतोमेरोर्वक्ष्णाब्जेवनिर्गतम् ॥ मूर्धानमागतकांतवाहवज्रठरानलम् ॥ १८ ॥
सुमेरुवनदेव्येवनवालकरंजितम् ॥ लीलयादातुर्मिदुल्लेखनीतहस्तशिखांगुलिम् ॥ १९ ॥ ज्वालाभिरिवमालाभिररुणाभिप्योमुखम् ॥
खगनुमिवसम्पदशैलस्यमिववाहवम् ॥ २० ॥

पति ॥ १६ ॥ सर्वेपारागणालीहिव्यानासर्वेपाराणिनारागणादरानिच्छानांवा ॥ १७ ॥ ब्रह्मनाट्यामुप्रायाउत्कार्तिपोमेनब्रह्मरध्रभिस्त्वा निर्गमनकुम्भतश्चिकीर्षतोभेरोर्नठ
राभ्यगतंमूर्धनिशिरन्देराभागंतवाबर्बबवाप्रिकस्यअठरानलमिबस्थितमित्युपेक्षा ॥ १८ ॥ सुमेरुभनरेष्मालीलयाकीबाकीनुकेनईदुवादानुपहीनुत्वेनीतप्रसारितमल्लकर
संज्ञितइलस्यशित्वावस्तइतर्बंगुलिकातमिब ॥ १९ ॥ मालाभिरिवयिताभिज्वाकाभिःस्वमनुनिवसस्यरचस्थितजतएवौलस्यंपर्वतवाहकत्वावमिहोवापाकुमि
पयोबुलेयस्यव्याशिर्भंशवर्बवताअनन्यंभंदिनकव्यग्रमिबिबस्थितम् ॥ अथपक्षेपयोनिस्त्रिोवकत्रकोअपक्रामेयस्य ॥ २० ॥

कचद्बलांशु नखायाभिस्त्रिभि शृगायांगुलिभिस्ताराअश्विन्यादी स्पष्टृष्ट्वागणयितुमिवआकाशंपरिचुवत्तव्यामुब्रदिवउन्नतम् ॥ २ १ ॥ मुरजावायभेदाः ॥ भुवावनभूम्याभु
तानापुटानावनलक्ष्मणानृत्यमडपमिवस्थितम् ॥ ध्वनत्पट्पट्पेटकभ्रमरसमूहोयस्मिन् ॥ २ २ ॥ दनपक्तिवद्विकसत्यातालपत्राणामावह्ययापंसया ॥ उदारौमदमन्मयौसर्वप्रा
णिनायस्मिन् ॥ २ ३ ॥ तापसत्वेनोत्पेक्षते ॥ वरेति ॥ २ ४ ॥ २ ५ ॥ २ ६ ॥ पारऊर्वाविधिम् ॥ २ ७ ॥ सितहरितादिवर्णवर्णकुसुमराशिलक्षणे प्रतिदिननैरंगैरजकद्रव्यैदिविव्योभि
विहितानिलिखितानीवअमलानिचित्राणियेनतथाविधममरयुवतिवर्गस्यलीलाचलक्रीडापर्वतभूतभैरवशिर शृगमहसप्राप्तवानितिप्राक्तनचतुर्दशश्लोकैसर्वधामन्वयः ॥ २ ८ ॥

ताराःस्रष्टुमिवाकाशमंगुलीभिरिवत्रिभिः ॥ कचदंशुनखाग्नाभिःपरिचुवदिवोन्नतम् ॥ २ १ ॥ गर्जजीमतमुरजंभूतानांतुमंडपम् ॥ ह
सन्कुसुमगुच्छाढ्यं ध्वनत्पट्पट्पेटकम् ॥ २ ॥ दंततालदलावह्ययापरिहासादिवस्फुरत् ॥ दोलालोलालाप्सरादंमुदारमदमन्मथम् ॥ २ ३ ॥
शिलाविश्रांतविविधमिथुनाश्रितकंदरम् ॥ वरांबरजनिंशुभ्रगंगायज्ञोपवीतिच ॥ २ ४ ॥ तापसं पिंगलमिववेणुदंडधरंस्थितम् ॥ गंगा
निर्झरनिर्झादिलतागृहगतामरम् ॥ २ ५ ॥ गंधर्वगीतसुभ्रगमामोदमधुरानिलम् ॥ फुल्लहेमांबुजोत्तंसंतारारत्नविभूषितम् ॥ २ ६ ॥ व्यो
मःपरमिवप्रासंपिंगलमैरवंशिरः ॥ २ ७ ॥ सितहरितपीतपाटलधवलैर्वनकुसुमराशिनवरंगैः ॥ दिविविहितामलचित्रलीलाचलममर
युवतिवर्गस्य ॥ २ ८ ॥ ॥ इ० वा० दे० मो० नि० पू० भुशुंडोपाख्यानेमैरुशिखरवर्णनंनामचतुर्दशः सर्गः ॥ १ ४ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउ
वाच ॥ ॥ कुसुमापूर्णकल्याभ्रकुंतलेतस्यमूर्द्धनि ॥ कल्यांगमहमद्राक्षशाखाचक्रमिवस्थितम् ॥ १ ॥ पुष्परण्वभ्रवलितंरत्नस्तवकंदंतु
रम् ॥ उत्सेधनिर्जिताकाशंशृंगेशृंगमिवार्पितम् ॥ २ ॥ ताराद्विगुणपुष्पौघंमेघद्विगुणपल्लवम् ॥ रश्मिद्विगुणरेण्वभ्रंतडिद्विगुणमंजरीम्
॥ ३ ॥ स्कंधेषुकुन्नरीगीतद्विगुणभ्रमरस्वनम् ॥ दोलालोलालाप्सरोलोकद्विगुणीकृतपल्लवम् ॥ ४ ॥

इतिश्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशोनिर्वाणप्रकरणेपू० चतुर्दशः सर्गः ॥ १ ४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ शृगेकल्पतरुश्रुतः पुष्पपक्ष्यादिसंपदः ॥ स्कंधेकाककुलंतत्रभुशुहश्चेहवर्ण्यते ॥ १ ॥
कुसुमापूर्णानिकल्याभाण्येवकुतलाः केशाद्यस्मिस्तथाविधेतस्यशृगस्यमूर्धनिशिरोदेशेप्राणिनामसिलप्यितार्थपूर्णायकल्पंतदतिकल्पान्यंगानिशशाखाययवायस्यतथाविधप
रितः समप्रसृतशाखापक्त्वाच्छाखाचक्रमिवस्थितम् परवैचित्र्यमागतमित्यंतद्वादशश्लोकोक्तविशेषणविशिष्टमर्थात्तारातातपोक्तचूततरुमहमद्राक्षामितिसंबंधः ॥ १ ॥ पुष्परे
गुलक्षणेऽर्धैर्वलितंव्यामम् ॥ उत्सेधौन्नत्यम् ॥ शृगेप्राग्वर्णितमैरुशृगे ॥ २ ॥ नकेवलमुत्सेधैर्नैवनिर्जिताकाशं किंतु ताराद्विगुणपुष्पौघादिनापीत्याह ॥ तारेति ॥ तद्विद्वि
गुणमंजरीमिति नन्यतश्चेतिकपिनकपीतिद्वस्यनिषेधश्छादसः कपोलोपः ॥ ३ ॥ दोलालोलालाप्सरोलोकानामोष्ठकरपदपल्लवैर्द्विगुणीकृतपल्लवम् ॥ ४ ॥

कामरुत्पादशरविद्वाराधरुतबिह्वगमवैष सिद्धगधवसप्तपौतद्विगुणयथास्यासिद्धिगुणयात्यन्त्राविह्वगमायस्मिन् ॥ रत्नकांतिलक्षणयाअच्छनीद्वारद्विगुणयात्यवादनोष्ठकपरि
द्वितवगविवस्थितम् ॥ ५ ॥ औसत्यातिशयेनचर्द्विषसमाश्चयारुतरसपूर्वैर्बद्विगुणागानिअतएवबृहत्तिलफलानियस्य ॥ स्कंधमूलेपुसलानि कस्यापैर्द्विगुणीकृतानीवपषाणि
यस्य ॥ ६ ॥ अम्बरोलक्षणपद्मभिजिबलस्यस्वने कटककणितैर्भिगुानुत्साययुहीता कुसुमानामोतरामकरा यस्य ॥ चकार प्राक्तनविशरणरस्परसमुच्चयाय ॥ ८ ॥ ऊ
गजालं प्रलोढविनस्थितम् ॥ अनंतानाभनवधनीनंदरानामाशानां शिरोपरिपूरकम् ॥ ९ ॥ १० ॥ अशुक्रैर्दिव्यवर्चैश्चात्थमिवाधिककामप्रपूरकम् ॥ लतानां विलसन

निदग्धवसधातद्विगुणोत्थविहगमम् ॥ रत्नकार्त्यच्छनीहारद्विगुणत्वग्वतांशुकम् ॥ ५ ॥ चंद्राक्षियसमाभ्लेपद्विगुणांगद्वहफलम् ॥ मू
लमंलीनकल्पाभ्रद्विगुणीरुतपवकम् ॥ ६ ॥ सुरसंवलितस्कंधपत्रविश्रांतकिन्नरम् ॥ निकुजकुजजीमूतकच्छसुप्तसुरादिकम् ॥ ७ ॥
स्वाकारविपुलशृंगानुत्सायवलयस्वनै ॥ अप्सरोधमरीभिश्चगृहीतकुसुमांतरम् ॥ ८ ॥ सुरकिन्नरगंधर्वविद्याधरवरान्वितम् ॥ जगज्जा
लमिवानंतं दशाशाकाशपूरकम् ॥ ९ ॥ नीरधकलिकाजालनीरधश्छदुपलवम् ॥ नीरधविकसत्पुष्पनीरधवनमालितम् ॥ १० ॥ नीरधम
जरीपुजनीरधमणिगुच्छकम् ॥ नीरधांशुकरत्नाकुलताविलसनाकुलम् ॥ ११ ॥ सर्वत्रकुसुमापूरे सर्वत्रफलपल्लवै ॥ सर्वामोदरज पु
जे परवैचित्र्यमागतम् ॥ १२ ॥ तस्य कक्षे पुकुजे पुलतापत्रे पुपवंसु ॥ पुष्पेष्वालयसंलीनान्विहगान्दृष्टवानहम् ॥ १३ ॥ निशानाथक
लावडमृणालशकलैधितान् ॥ अर्जुनाभोजिनीकदकवलान्बक्षसारसान् ॥ १४ ॥ विरंचेरयहसानांपोतकान्सामगायिन ॥ उंकार
वेदमुद्धोवास्त्रविद्यानुशासनान् ॥ १५ ॥ उद्गीणमघ्ननिचयान्स्वाहाकारनिमग्नान् ॥ अस्थिनैकतद्विपुंजनीलमेघसमोपमान् ॥ १६ ॥
दर्वैर्निरीक्षितान्नित्ययज्ञवेदिलतादलान् ॥ शुफान्कार्शानवाञ्छामाञ्छिशूछिछिशिखाशिखान् ॥ १७ ॥ गौरीरक्षितवर्होघान्कौ
मारान्वरयर्हिण ॥ स्कंदोपन्यस्तनिशेषशैवविज्ञानकोविदान् ॥ १८ ॥

सास्यम् ॥ ११ ॥ १२ ॥ कसेपुस्तकशाखासधियु ॥ कुजेपुस्तकादनराखासधियु ॥ १३ ॥ विद्वेगुविशेषमाह ॥ निराशायेति ॥ निराकारकलानरिखडाभृष्यालराकलानीब
नोधिगाम्यधिगाम् मयाअजुनाभुषाअभोजिनीकंराअविकबलानिपासायेपतियाविधाम् ब्रह्मवाइनुगुतास्सारसागृहसाह ॥ १४ ॥ अकारस्यवेदानीबरहस्यार्थालोचनस
ह्वापत्वाभुसदोभिभभूतान्परापब्रह्मविष्यास्वनुशासनगुठमुखाद्विधिनाप्यनयेपाम् ॥ १५ ॥ अप्रिबाइनुगुतांस्तपबज्ययति ॥ उष्टीर्जेत्यादिना ॥ अस्थिरास्व नैकाम्ययेका
निनहितुंमानिनीलमेपाभ्यदणत सभाउपभायेपाम् ॥ १६ ॥ यज्ञबदियुआलीर्गानिइतिगुपलजानाबलानीबस्यानाभइतिगुपलजानाभुगुतानाभुगुतानाभइतिगुपलजाना
निबबानुपभ्यये ॥ अयूरोपाभ्यकयति ॥ शिखिन अमर्पित्वेवभास्वरा शिखायेवान् ॥ १७ ॥ १८ ॥

व्योम्नैवजातानात्रैवतटानांमरणपर्यंतंभूमात्रनवतरताअतएवबलाधिक्यान्महतामतएवव्योमपक्षिनाप्राप्तिद्वानांपक्षिजातिभेदानांनित्यंकीडागमहायत्वाद्धून् आबद्धनि
 लयावृत्तनीडान् ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ भूतौघप्राणिजातम् ॥ तत्रतस्मिन्ध्वे ॥ २२ ॥ पुष्टानिघनानिपत्राणियस्याः ॥ २३ ॥ कालेदक्षिणशाखादर्शनानंतरकालेकाको
 लाद्रोणकाकाख्याःकाकजातिभेदास्तेषावल्यमडलम् ॥ कल्याप्राणिसर्वमेघास्तदोघमिवस्थितम् ॥ २४ ॥ २५ ॥ पुण्यकृतंजनानांयोषिताभोग्यानामप्सरसांस्वर्गरति
 सुखभोगयोग्येस्कंधकोटरेतिपूर्वेणान्वयः ॥ शाल्यादिगुणशालित्वादपरिक्षुभिताकाराः ॥ २६ ॥ मेघावातेनवायुनासेनसमागेनविभेद्यच्छिच्चाअपसारिताःकोटरेप्रवेशि

व्योम्नैवजातनष्टानांमहतांव्योमपक्षिणाम् ॥ बंधूनावद्धनिलयाच्छरदभ्रसमाकृतीन् ॥ १९ ॥ विरंचिहंसजानन्यान्यानन्यानिशिशुकोद्र
 वान् ॥ कौमारबर्हिजानन्यान्यानन्यनवरपक्षिजान् ॥ २० ॥ द्वितुंडांश्चभरद्वाजान्हेमचूडान्विहंगमान् ॥ कलविंकवलान्गृध्रान्कोकिलान्
 क्रौंचिकुकुटान् ॥ २१ ॥ भासचाषबलाकादीन्बहून्नन्यांश्चराघव ॥ भूतौघंजगतीवाहंहृवांस्तत्रपक्षिणः ॥ २२ ॥ दक्षिणस्कंधशाखा
 यांस्थितायांवैदवीयसि ॥ अथाहंहृवान्पुष्टपत्रायांमंवरस्थितः ॥ २३ ॥ कालेकाकोलवल्यमंजरीजालमालितम् ॥ लोकालोकाचले
 रण्येकल्याभ्रौघमिवस्थितम् ॥ २४ ॥ तत्रपश्चाम्यहंयावेकांतेस्कंधकोटरे ॥ विचित्रकुसुमास्तीर्णैर्विविधामोदशालिनि ॥ २५ ॥ पुण्य
 कृतोषितांस्वर्गप्रियस्तबकवासिताः ॥ अपरिक्षुभिताकाराःसभायांवायसाःस्थिताः ॥ २६ ॥ विभेद्यमेघावातेनसमेनेवापसारिताःतेषां
 मध्येस्थितःश्रीमान्भुशुंडःप्रोन्नताकृतिः ॥ २७ ॥ मध्येचकाचखंडानांमिद्रीलइवोन्नतः ॥ परिपूर्णमनामानीसमःसर्वांगसुंदरः ॥ २८ ॥
 प्राणस्पंदावधानेननित्यमंतमुखःसुखी ॥ चिरजीवीतिविख्यातश्चिरजीवितयातया ॥ २९ ॥ जगद्विदितदीर्घायुर्भुशुंडइतिविश्रुतः ॥ यु
 गागमापायदशादर्शनप्रौढमानसः ॥ ३० ॥ प्रतिकल्पंचगणयन्खिन्नश्चक्रपरंपराम् ॥ जन्मनांलोकपालानांशर्वशक्रमरुत्वताम् ॥ ३१ ॥
 संस्मर्त्तासमतीतानांसुरासुरमहीभृताम् ॥ प्रसन्नगंभीरमनाःपेशलःस्निग्धमुग्धवाक् ॥ ३२ ॥ अव्यक्तवक्ताविज्ञातानिर्ममोनिरहं
 तिः ॥ सुहृदंधुस्तथामित्रंमृत्युपुत्रोगुरुप्रभुः ॥ सर्वदासर्वथासत्यंसर्वसर्वस्यसंस्तवे ॥ ३३ ॥

तादव ॥ २७ ॥ मानीमान्यः ॥ २८ ॥ प्राणस्पंदस्याऽवधानेननिरोधेन ॥ तयाप्रसिद्धतमया ॥ २९ ॥ ३० ॥ लोकपालप्रायपाठात्शर्वीशानाःशक्रादृद्राःमरुत्वतोमरुस्त
 स्वाग्रयस्तेषाजन्मनाचक्रपरंपरागणयन्खिन्नोनिर्विण्णः ॥ ३१ ॥ पेशलश्चतुरः ॥ ३२ ॥ अव्यक्तानामस्फुटानांसूक्ष्मतमार्थानास्फुटीकृत्यवक्ता ॥ यतस्तेषांविज्ञातामृत्योः
 पुत्रइवपरमप्रियः ॥ बुद्ध्यागुरोर्बृहस्पतेरपिप्रभुःसमर्थः ॥ कुतोयसर्वेषांसुहृदादिस्तत्राह ॥ सर्वदेति ॥ यतोयसर्वस्यप्राणिजातस्यसर्वारोपाधिष्ठानत्वात्सर्वथासर्वप्रकारेणापिस
 र्वदासत्यसर्वस्यसत्त्वेवर्णनप्रसंगेचसर्वमतुदत्यर्थः ॥ ३३ ॥

पक्षपचिविशेषणानिपटानि ॥ तत्परीक्षित्यकुहरदराकाशकावाणयाह ॥ व्यबहारेवेति ॥ सरपक्षेद्धिमभ्येपुहरीकाणामाधारभूतं कु
हरनिवृतयस्य ॥ वयपक्षिणसामवहाराविभ्रातिल्लेता ॥ निमलतमव्याकटाशयन्त्री ॥ ३२ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठम् ० तान्यप्रकारोनिर्वाणमकरेणू ० पञ्चदश सर्गः ॥ १ ॥
पुर नामवसिष्ठनपूजितनासनादिभि ॥ मुशुब्जम्मकमरि कृतयश्मोप्रवर्णयेति ॥ १ ॥ अथ अहृतस्य मुशुब्जस्य पुरस्वामि अचलेन क्षप्रमिव अपत अवातरम् ॥ १ ॥ किञ्चिद्विज्ञो
भितमभदत्तेतद्विष्णोति ॥ वृक्षोभेति ॥ वायसानामास्थानसभा ॥ २ ॥ अशक्तिमवितकितासभावितागमनमपिमाभमम् ॥ अवबुद्धवाम्प्रिकालवर्धित्वादेवेति भाष ॥ ३ ॥

मौम्य प्रमन्त्रमधुरोरससवाम्हात्माद्वय सरोवरइवातरखद्वरोत्य ॥ ह्युहरीककुहरव्यवहारवेत्तागंभीर्यमच्छमजह्वकटाशयन्त्री
॥ ३८ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षापायेयुनि० पू० मुशुब्जोपास्थाने मुशुब्जदर्शननामपचदश सर्ग ॥ १५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उ
वाच ॥ ॥ अयतस्याहमपतटीप्यमानवपु पुर ॥ किञ्चिद्विज्ञोभितसप्त स्वान्नक्षत्रमिवाचले ॥ १ ॥ चुक्षोभवायसास्थाननीलोत्पलस
रममम् ॥ मत्पातमदवातेन भृकपेनेव सागर ॥ २ ॥ अशक्तिमपि प्राप्तदर्शनानाम्नामनंतरम् ॥ मुशुब्जस्तुवसिष्ठोयत्राप्तइत्यवबुद्धवान् ॥ ३ ॥
पत्रपुंजाल्यमुत्तस्योमेयगावडवाचलातोहमुनेस्वागतमिति प्रोवाचमधुरालरम् ॥ ४ ॥ सकल्पमात्रजाताभ्याकराभ्यांकुसुमांजलिम् ॥
मत्पमाशुतदवादान्मघोहमिमिवोत्करम् ॥ ५ ॥ इदमासनमित्युक्त्वा नवकल्पतरुच्छदम् ॥ उपानीतवतित्यक्तमृत्येवायसनायके ॥ ६ ॥
मुशुब्जतित्वं स्वीयकलापक्षेपुपक्षिपु ॥ उपविष्टमुनिहृत्वा स्वासनोन्मुखदृष्टिपु ॥ ७ ॥ समतात्वगर्वदेन मुशुब्जेन समत ॥ तस्मिन्कल्पल
तापुजेत्युपविष्टोहामने ॥ ८ ॥ अथपापादिसपायमुशुब्जस्तुष्टमानस ॥ मामुवाचमहातेजा सौहृदान्मधुराक्षरम् ॥ ९ ॥ ॥ मुशुब्ज उ
वाच ॥ ॥ अहोभगवतास्माकप्रसादादर्शितश्चिरात् ॥ दर्शनामृतसेकेनयत्सिक्ता सद्भुभावयम् ॥ १० ॥ मत्पुण्यचिरसप्ताप्रेरितेनत्व
याधुना ॥ मुनेनान्येकमान्येनकुतश्चागमनरुतम् ॥ ११ ॥ कश्चिदस्मिन्महामोहेचिरविहरतस्व ॥ अस्वद्वितेव समतास्थिताचेतसिपाव
ने ॥ १२ ॥ किमर्यमयागमनैरुशेनात्माकदर्थित ॥ वचनश्रवणोत्कानामाज्ञानोवकुर्महमि ॥ १३ ॥

मेयशाव मन्मोषेयद्वतियावत् ॥ १ ॥ तैर्वैश्वान्तोत्तिकालएष ॥ द्विमेवैमशिशिरमासोत्करमिव ॥ ५ ॥ त्यक्तमृत्युद्वारा आसनायनयनकल्पात्यमेवासनमा
रादुपानीतव्रीह्य ॥ ६ ॥ उदितोत्तपूरुषान्वयि ॥ स्वीयाकलाकृतिपद्वयसरतपसायेपातयाधिपेषुपक्षिपुतस्तभावायसेपु ॥ ७ ॥ तत्तलदनतरमईमुशुब्जेन सममुपविष्ट
॥ ८ ॥ ० यसाशेनुपदः ॥ सद्भुतापुण्यदसायमाणा कल्पदक्षसंदिताव ॥ वयमितिमिकुटजातितापोतनायकात्याल्यायाभिनिर्बुधवचनम् ॥ १० ॥ कुल कल्पावदेनाद
॥ ११ ॥ महामाहमृताज्ञानकापकगति ॥ १२ ॥ आह्वापनवचनप्रदयेउत्कानामत्किञ्चिनामी ॥ आज्ञाआज्ञाप्यमर्थम् ॥ १३ ॥

मृष्टानि शणोद्धेखनेन मणिवच्छोद्यतानि ॥ अतएव मालायाकारेण घटितानि ॥ देहेषु कान्ता निमनोरमाणि ब्रह्मादि शरीराणि तन्मया नितद्विकारभूतानीत्यर्थः ॥ ७ ॥ निलानीर
 दामेघाएव पल्लवानि दशायस्य ॥ अबरमाकाशदिश इति यावत् ॥ अबरवल्लम् ॥ ८ ॥ भ्रमतीभिः शिवांगनाभिः क्रोधीभिः पैकैर्महामासैर्नरामिषैर्वल्योदनैश्च आकुलम् ॥ माम
 नगरादिभ्यो बहिर्भूतम् ॥ भ्रमतीभिः शिवाभिः कल्याणवेषाभिरगनाभिः पैकैर्महद्भिर्घटितमत्वात्पशस्यैर्मसौ दनादिभ्यो ज्यैश्चाकुलव्याप्तसर्वदोषेभ्यो बहिर्भूतमित्यपिश्लेषादारोप्य
 ते ॥ ९ ॥ मातरो बक्ष्यमाणाः प्रेम्णा बध्नतीति बध्वः सदा क्रीडासहायाः ॥ १० ॥ चरतः पर्यायेण तत्तदंगभूषणाय प्रसर्पतः ॥ मत्तणागक्राः स्निग्धसर्वांगाः ॥ दीप्यमानस्वर्णकांतयः
 ॥ ११ ॥ यस्यैरैव ग्रीषणमाचरितचरित्रम् ॥ तदेवावयुद्योदाहरति हृक्पातेत्यादिविशेषणैः ॥ १२ ॥ सत्यसंकल्पत्वात्कल्याणचित्तनैव स्वस्थीकृतजगज्जातयेन तथा विधमत
 एव स्वव्यापारसमाधितस्तस्थचेतो यस्य तथा विधस्य यस्य दृच्छया समाधिभगेयः करस्पदः सोऽप्यासुराणि पुराणि क्षिणोत्यसुरैस्सह नाशयतीत्यासुरपुरक्षयस्तथा विधो भवतीति वि
 निर्मलानि जितेन्दूनि मृष्टानि घटितानि च ॥ यस्यास्थीन्येवरत्नानि देहकांतमयानि च ॥ ७ ॥ सुधाकरसुधाधौ तं नीलनीरदपल्लवम् ॥ तारका
 विंदुशबलं यस्य चांबरमंबरम् ॥ ८ ॥ भ्रमच्छिवांगनापक्वमहामांसो दनाकुलम् ॥ बहिर्भूतं गृहं यस्य श्मशानं हिमपांडुरम् ॥ ९ ॥ कपा
 लमालाभरणाः पीतरक्तवासवाः ॥ आंच्रस्त्रग्दामवलिताबंधवो यस्य मातरः ॥ १० ॥ प्रस्फुरन्मूर्धमणयश्चरंतो मस्तृणांगकाः ॥ भुज
 गावलया यस्य प्रकचक्लनकल्पिषः ॥ ११ ॥ हृक्पातदग्धशैलेंद्रजगत्कवललालसम् ॥ भैरवाचरितं यस्य लीलासंज्ञासितासुरम् ॥ १२ ॥
 स्वस्थीकृतजगज्जातस्वव्यापारस्य चेतसः ॥ यदृच्छया करस्यंदो यस्य आसुरपुरक्षयः ॥ १३ ॥ एकाग्रमूर्तयः स्नेहरागद्वेषविवर्जिताः ॥ स्वश
 नायस्य ते शैलाः सरसा अपि नीरसाः ॥ १४ ॥ शिरःसुराः सुरकराः करदंतमुखोदराः ॥ क्रक्षोष्ठा जाहि वक्राश्च प्रमथा यस्य लालकाः ॥ १५ ॥
 तस्य नेत्रत्रयोद्भासिवदनस्यामलप्रभाः ॥ यथा गणास्तथैवान्याः परिवारो हिमातरः ॥ १६ ॥ दृढं तिमातरस्तस्य पुरोभूतगणानताः ॥
 चतुर्दशविधानंतभूतजातैकभोजनाः ॥ १७ ॥

शेषः ॥ १३ ॥ यस्य समाधिकाले प्रसिद्धमैकाग्र्यपृथिवीशैलरूपतन्मूर्तं प्रुप्त्यक्षदृश्यत इत्याशयेनाह ॥ एकायेति ॥ स्नेहरागद्वेषादिसर्वदोषविवर्जिताः रसापृथिवीरसोजलंचत
 त्सहिता इति सरसा अपि स्वशानाः शोभनाशनचुम्भा इव नीरसा अशनाया पिपासादितृणाशून्यास्ते प्रसिद्धा मेरुहिमवदादयः शैला यस्य हरस्य एकाग्रभूता ध्यानमूर्तयः प्रसिद्धा इत्यर्थः
 ॥ १४ ॥ इदानीतस्य गणान्सर्वगेषु सर्वशक्तिमतो वर्णयति ॥ शिर इति ॥ शिरासि सुराधावनस्वदनादि सुरशक्तिमतिषाम् ॥ तथा सुराश्च करा विचित्रशिल्पादिकरशक्तिमंतो ये
 षाम् ॥ तथा कराश्च दंतमुखोदरचर्वणभक्षणवपनदिशक्तिमतो येषाम् ॥ क्रक्षोष्ठा जाहि वक्राणि येषा तथा विधाः प्रमथा यस्य लालकाः क्रीडासहा
 या इत्यर्थः ॥ यथा गणास्तथैव सर्वांगेषु सर्वशक्तिमत्स्यो नानाकारानां भूतानां भूतजातान्येकमुख्य
 भोजनमनयासाम् ॥ १७ ॥

[illegible]

रिना ॥ सर्वपापानि क्षान्तिना मध्यमथाज्ञानेन स्वयं बहुरिगुणैरुच्छटता इदानीमपि देवद्वय उपास्य श्रेयवानिदं विप्रश्ना विभिरप्यभिमतं सवत् सदा च ब्रह्मो नमस्कृतं तनुत श्रेयसिभिः ॥
 भिः ॥ पणैः सर्वशिरसि योस्पर्प परमावधित्वं निजं दर्शितम् ॥ अनेनायाद्वयमाजग्राह्य विषाणे भगलमपि कुत्र बोध्यम् ॥ १ ॥ पट्टपदानां भ्रणिरिव नयनाभियस्याः ॥ २ ॥ दि
 नमिव द्वाद्दश ब्रह्मितालङ्घरी लक्षणैकैकभित्तापूरिता गुणैः क्लेति यावत् ॥ ३ ॥ नृनिर्बिकरो रपणभूतभ्यूढामणि ॥ ४ ॥ अनारतशिरश्चन्द्रस्यामृतमस्रवेण निरस्त्रविषरात्रिरा
 दिवमजीवनराक्षस्ये मृगारुणः ॥ ५ ॥ तथा यस्य स्वच्छास्त्राक्षिपायकाजगदलपदेनोत्तमवतीति तथा विधुलिते स्वाधुलिते भ्रणैः कृपा महीतं भलपयत्वा बर्मायस्यानपावि
 धे रघुलभूतानां निश्चमगमनवेशकनेजरपरमसुखाप्यक्तमागपरिशोयात्परमाणुमयं सितशुभं तस्माद्विचित्राया लक्षणजालावितत्वात्कामजलं नापाकजलं तत्पयस्य वायाश
 वतमवधत्वादिभूषणवित्यनुब्रजते ॥ इह बहुभ्यनमजनिमसिनोद्गुलनं विधिनिमित्तमवस्थादा ॥ ६ ॥

ध्वनंतःशैलागृहाश्चस्मिन्कर्मणिगतथा भवति तथा ॥ चंद्रोदयरागेणरजतरववन्ध्वनश्चसमुद्रवारीवजर्जुः ॥ ३४ ॥ चंद्रनादिनारक्तवसासवादिनावाचर्चितान्यनुलिप्तानिपु
ष्टान्यमानिशिरआदिखुरपर्यातानियथास्युस्तथापानपपुः ॥ ३५ ॥ तासामुन्मत्तदृत्ताभ्येवकानिचिदभिलपन्नुपसंहरति ॥ पपुरिति ॥ पपु पेयानि ॥ अपुःपरस्पररक्षुः ॥ पर
स्परमुखेअग्रीवाअहौषुः ॥ अपटत्तंपरिटत्तत्वाचारशिक्षयाअपगतसदृत्तंवा ॥ ३६ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठमंगलात्पर्यप्रकाशेनि०पू०अष्टादशःसर्गः ॥ १८ ॥ ॥ ७३ ॥
ब्राह्मीहस्यांचडयोगास्वजन्यभ्रातृभिःसह ॥ ब्राह्म्याःप्रसादाज्ज्ञानमिःपितुःस्थानामिक्तुच्यते ॥ १ ॥ तासामानुषाम् ॥ बाहावाहनभूताश्चङ्गादयः ॥ १ ॥ तत्रतस्मिन्नुत्सवे

अन्याजगुर्ध्वनच्छैलगृहमापानतोषिताः ॥ वारीवरवद्रंजज्जागन्मंडलकोटरे ॥ ३४ ॥ अन्याःपानंपपुःपुष्टचर्चितांगशिरःखुरम् ॥ ली
लावुरघुरारावरणदाकाशकोटरे ॥ ३५ ॥ पपुरुदगुरथौचैःसत्तराजगुरुचुर्जहसुरपुरहौषुःपेतुरुच्चैर्वलगुः ॥ नष्टुरनिशमादुःखादुमां
संचंदव्यस्त्रिभुवनमपटत्तंचक्रुरुन्मत्तदृत्ताः ॥ ३६ ॥ ॥ इ०वा०वा०दे०मो०नि०पू०भु०मातृव्यवहारवर्णनंनामाष्टादशःसर्गः ॥ १८ ॥
भुशुंडउवाच ॥ इत्युत्सवेवर्त्तमानेतासांवाहास्तउत्तमाः ॥ तथैवमत्ताजहसुर्नष्टुःपपुरप्यसृक् ॥ १ ॥ तत्रैकत्रासवोन्मत्ताःकाश्चिन्न
नष्टुरंवरं ॥ रथहंस्यःस्थिताब्राह्म्यःकाकश्चालंबुसारथः ॥ २ ॥ नृत्यतीनांचहंसीनांपिबंतीनामथासवम् ॥ तलेचाब्धितटानानुरतिःसम्य
गजायत ॥ ३ ॥ संजातरयोमत्ताःसर्वाहंस्यःक्रमेणताः ॥ रेमिरेसहकाकेनाप्यथमत्तास्तदाकिल ॥ ४ ॥ समानांकुलहंसीनांदयितोवा
यसस्त्वसौ ॥ क्रमेणारमतैकत्रयावदन्योन्यमीप्सितम् ॥ ५ ॥ अथतागर्भधारिण्योवभूवुरतितोषिताः ॥ देव्यश्चक्रुतनृत्यास्ताःसुप्रशां
तमथाययुः ॥ ६ ॥ ददुरोदनतांयातामीश्वरायप्रियामुमाम् ॥ भोजनायमहामायादेव्यस्ताःशूलपाणयै ॥ ७ ॥ प्रियामंभोजनेदत्तैत्येवं
चशशिशेखरः ॥ ब्रुत्वावभूवरुषितोयदामातृगणंप्रति ॥ ८ ॥ तदातास्तांसमुपाद्यस्वांगदानेनवैपुनः ॥ ददुर्भूयोविवाहेनपार्वतीमिंदुमौ
लये ॥ ९ ॥ ततोदेव्योहरश्चैवपरिवारस्तथैतयोः ॥ सर्वेसंतुष्टमनसःस्वांस्वामुपययुर्दिशम् ॥ १० ॥

ब्राह्म्योब्रह्मणीसविधिन्योरथहंस्यःअलंबुसायारथोवाहनभूतश्चङ्गाख्यःकाकश्चएकत्रस्थिताननृतुः ॥ २ ॥ अब्यितटानांवैलानांतलेसमभूप्रदेशेइतिउद्दीपनविभावोक्तिः ॥
रतिरनुरागः ॥ ३ ॥ मत्तत्वादेवोक्तदृष्टजानीनामपिहंसीनांनिकृष्टजानीयेनापिकाकेनसहरतिरनुचितापिपन्नेतिसूचनयापिशब्दः ॥ ४ ॥ एकत्रेतिवीप्सितम् ॥ एकैकस्यांह
स्यायावदन्योन्यमीप्सितमिच्छापूर्तिस्त्यावदरमतेत्यर्थः ॥ अथकृतोत्सवकृत्यास्तादेव्योमातरश्चस्वमायाचेष्टाविमर्शासुप्रशतमक्रुव्यंतरुद्रययुः ॥ ६ ॥ अतएवओदनतांया
तामुमांतस्मैश्वरायभोजनायददुः ॥ ७ ॥ यद्वाशशिशेखरोमेप्रियाभोजनेदत्तैतिब्रुत्वामातृगणंप्रतिरुषितोवभूवतद्वातामातरस्तांपार्वतीत्यांगदानेनस्वस्वगैःशिरआद्यैकैकाव
यवकल्पेनपुनरुत्पाद्यभूयोविवाहेनपाणिमहणविधिनाददुरितिद्वयोरन्वयः ॥ ८ ॥ ९ ॥ एतयोर्देवीहरयोः ॥ मातृण्देव्यंशत्वेनैकीकारादेकशेषेद्विवचनम् ॥ १० ॥

रक्तमेदोवसाः आसङ्गद्वयसदोपायासाङ्गम् ॥ शरीरावयवनाः शब्दरूपादावयवः अजोयासाङ्गम् ॥ १८ ॥ ॥ १९ ॥ ॥ तत्कल्पस्थानां तासां नामाभ्याम् ॥ जयाचेत्यादिना ॥ देवतामादु
 देव्याः ॥ २० ॥ ॥ मनुष्यान् कोट्यष्टशुचामुद्भूतान् द्रव्यादिषु सृज्यते तासां मिसिद्धे कथमद्यावन्ति सृज्यते तन्माह ॥ २१ ॥ ॥ तासां मध्ये सप्तमीया विषयते तस्यास्तु बाह्वनवद्वारभ्य-
 काको विषयते इति परेणाम्यम् ॥ २२ ॥ ॥ २३ ॥ ॥ इति उक्तलक्षणमातर ॥ २४ ॥ ॥ विषीकाप्यद्वारासमाधी परमार्थभूतस्वात्मतत्त्वप्रकाशकपानोत्सवम् ॥
 वामलोतो वाममार्गेण पराशक्त्याराधनप्रकारलक्ष्मणां लुब्धकानां रुद्रभूतिदेवगाराभ्युत्थेनाश्रिताः ॥ मुकुटं लब्धवान् लोचनमग्रागलद्वताः सत्यआश्रिता इति वा ॥ २५ ॥ ॥ २६ ॥ ॥
 स्वरोष्ट्राकारवदनारक्तमेदोवसासवा ॥ दिगंतरविहारिण्यशरीरावयवसज ॥ १८ ॥ ॥ वसतगिरिकूटेषु ध्योमिलोकांतेरेषु च ॥ अवटेपु
 श्मशानेषु शरीरेषु च देहिनाम् ॥ १९ ॥ ॥ जयाचविजयाचैव जयतीचा पराजिता ॥ सिद्धारक्तलब्धुसाच उत्पलाचेति दवता ॥ २० ॥ ॥ सर्वा
 सामेव मातृणामथ वेतालुनायिका ॥ आसामनुगतास्त्वन्यास्तासामनुगताः परा ॥ २१ ॥ ॥ तासां मध्ये महाहाणां मातृणां मुनिनायक ॥
 अल्लुसेति विस्मयातामातामानदविषयते ॥ २२ ॥ ॥ वज्रास्थितुद्वहं द्रव्यादानीलाचलोपम ॥ तस्यास्तु बाह्वनकाको वेष्याग्यागरुहायया
 ॥ २३ ॥ ॥ इत्यथैश्वर्ययुक्तास्तामातरोरौ ब्रह्मणिता ॥ कदाचिन्मिलिता व्योमिसर्वा केनापि हतुना ॥ २४ ॥ ॥ उत्सवं परमचक्रं परमार्थप्रकाश
 कम् ॥ वामलोतो गता एतास्तु धुरुरुद्रमाश्रिता ॥ २५ ॥ ॥ पूजयित्वा जगत्पून्यौ देवीं त्रुभुरैरवौ ॥ विचित्राया कथाश्च रुर्मदिरामदतो
 पिता ॥ २६ ॥ ॥ अथेयमाययौ तासां कथावसरतः कथा ॥ अस्मानुमापतिर्देव किंप्रसृत्य वेहलया ॥ २७ ॥ ॥ प्रभावं दर्शयामोस्यपुनर्ना
 स्मास्त्वसौ यया ॥ दृष्टमात्रमहाशक्तिः करिष्यत्यवधीरणम् ॥ २८ ॥ ॥ इति निश्चित्य तादेव्यो विषयवदनांगिकाम् ॥ उमा मेव वशीरुत्यप्रो
 क्षयामासुरादृता ॥ २९ ॥ ॥ मायया पद्धतां भर्तृग्राह्यगमुपागताम् ॥ तामालोक्तं च दिव्यशेपुरोदनांगताम् ॥ ३० ॥ ॥ पार्वतीप्रोक्षण
 दिने तस्मिन् सन्नमो होत्सव ॥ यमूवतासां सर्वासो वृत्यगेयमनोहर ॥ ३१ ॥ ॥ अत्यानन्दमनुद्दामरवमेवावयवम् ॥ दीर्घावयवविक्षेपवि
 कासिजघनोदरा ॥ ३२ ॥ ॥ अन्याजहसुरुद्धामतालस्वेवापनारवम् ॥ लसद्गविकारचध्वनस्तगिरिकानना ॥ ३३ ॥

कथावसरतः परस्परसादकप्राप्तयुक्तं रुद्रकृतमाश्रयैलनप्रसंगेन कथावाङ्माययो ॥ तामेव दर्शयति ॥ अस्मानिति ॥ २७ ॥ ॥ अयासीउमापतिर्दृष्टमाभाबह्वीराकिरस्मद्य
 नाभोयेततयाभूतं सप्तअस्मानुदिरययापुनः अवधीरणमवेहलनानकरिष्यति तथा अत्यप्रभावं दर्शयामहस्यस्य ॥ २८ ॥ ॥ उमा रुद्राशक्तिः करिष्यत्यस्य मूर्त्यं तत्त्वात्वाधीनां क
 त्यापक्षपयुविषयमेवेति प्रसादोऽस्यामादु ॥ विषयवदनांगिका मित्येव वदनायमानोर्णातिरापादेन सप्तइसापत्या उमाभोक्षितेति परिकृतुनराक्यत्वापादमेव व्युत्पत्ते ॥ २९ ॥ ॥
 र्मेनासुमदलकम्यम् ॥ ओदनतानां कर्तुं शेषुरिव ॥ मातृणामुमा मूर्त्यं तत्त्वेन स्वात्मनि कल्पयापायोभास्वरिद्धासकीबाज्यात्मन्युत्पन्नैकैकानाबोलेषि ॥ ओदननो ओदनवि
 सर्वजस्त्वतो व्युत्पद्येतेवापनोर्णां कर्तुं भिक्षुरिव ॥ ३० ॥ ॥ ३१ ॥ ॥ तालः अन्ननाकः स्वेवा विहनादलानां व्योचकारवैक्यत्वात्वाङ्मादु ॥ ३२ ॥ ॥

तमेव राजत्वेन वर्णयति ॥ इदं इत्यादिभिः ॥ जंबूद्वीपलक्षणे आसने राजा शैलानामिति शेषः ॥ अतएव शैलसंसदि चंद्रार्कलक्षणेन यने भ्रमयत् ॥ २९ ॥ तारौघा एव मालतीमाल्या नियस्य ॥ दिश एव दशायस्य तथा विधेमकमबरमाकाशमेवाबरवत्त्वस्य ॥ नागशब्दार्थभूतस्य सर्पजजातिद्वयस्य आधारः ॥ नाकनायका इन्द्रादय एव भूषणानियस्य ॥ ३० ॥ घनामेघास्तल्लक्षणेर्नीलश्वेतादिचामरैः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ पूज्यते सेव्यते ॥ ३३ ॥ ब्रह्मर्षयो देवर्षयो राजर्षयो देवाः पितरोगधर्वाः किन्नरा अप्सरसो विद्याधरा यक्षारक्षसिप्रमथा गुह्यकानां गाश्चेति चतुर्दशविधानि भूतान्यतिविस्तीर्णत्वा निभूतानि च यत्र तद्यथा स्यात्तथा उपजीवति ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ शिखरलक्षणे विवृतः कुलाद्रि सामंतैर्जंबूद्वीपासने स्थितः ॥ राजा चंद्रार्कनयने भ्रमयच्छैलसंसदि ॥ २९ ॥ तारौघमालतीमाल्यो दिग्दर्शकं वारं वारः ॥ नागजातिद्वयस्यात्मानाकनायकभूषणः ॥ ३० ॥ दिगंगनाभिरभितोरस्याभिः पुरभूषणैः ॥ एष निरस्य दिभिः शीतैर्वीजितो घनचामरैः ॥ ३१ ॥ षोडशस्य सहस्राणि योजनानामधः क्षितौ ॥ स्थिताः पादाः प्रपूज्यंते नागासुरमहोरगैः ॥ ३२ ॥ अशोति श्वसहस्राणि देहोऽस्य कंदुलोचनः ॥ पूज्यंते नाकसदनसुरगंधर्वकिन्नरैः ॥ ३३ ॥ चतुर्दशविधान्येन गृहस्थमिव बंधवाः ॥ उपजीवंति भूतानि मिथो दृष्टपुरास्पदम् ॥ ३४ ॥ अस्य ल्वीशानदिग्भागो पद्मरागमयंबुहत् ॥ विद्यते शृंगमपरो दिवाकर इवोदितः ॥ ३५ ॥ अस्यास्ति पृष्ठे भूतौ घटतः कल्पतरुर्महान् ॥ जगतः शिखरादर्शं प्रति विबुधमिव स्थितः ॥ ३६ ॥ तस्यास्ति दक्षिणस्कंधे शाखा कनकपल्लवा ॥ रत्नस्तवकनीरं धावंचंद्रविबोहस्तफला ॥ ३७ ॥ तत्र पूर्वमयानीडं कृतमासीत् स्फुरन्मणिः ॥ देव्यां ध्याननिषण्णायां यस्मिन् किल रमे सुताः ॥ ३८ ॥ रत्नपुष्पदलच्छन्नं रसायनफलां न्वितम् ॥ चिंतामणिशलाकाभिर्विविहितालिदसं स्थितिः ॥ ३९ ॥ बुद्धिपूर्वसमाचारैः संपूर्णकाकपुत्रकैः ॥ शीतलाभ्यंतरं हृद्यं पूरितं कुसुमोत्करैः ॥ ४० ॥ तद्गच्छत सुतानीडं दुर्गनाकवतामपि ॥ भोगं मोक्षं च तत्र स्थानि विघ्नमलमाप्स्यथ ॥ ४१ ॥ इत्थुक्ता स्माम्पिता तत्र चुंबुं वाभ्याल्लिलंगच ॥ ददौ देव्या यदानीतमस्मभ्यं च तदामिषम् ॥ ४२ ॥ तद्भुक्ता चरणौ देव्याः पितुश्चैवाभिवाद्य च ॥ विध्य कच्छाद्वयं तस्मात्स्थानादालंबुसान् पुताः ॥ ४३ ॥ क्रमेणाकाशमुद्ध्य निर्गत्या बुदकोटरैः ॥ पवनस्कंधमासाद्य वंदितव्यो मचारिणः ॥ ४४ ॥

दुमादर्शजगतः प्रतिबिम्बमिव स्थित कल्पतरुः ॥ ३६ ॥ चंद्रविबानीबोहस्तफला नियस्याम् ॥ ३७ ॥ स्फुरतो मणयो यस्मिन् तथा विधनीडम् ॥ ३८ ॥ चिंतामणिशलाकाभिर्विहिता अलिदसं स्थितिर्बहिर्द्वारप्रकोष्ठरचनायस्मिन् ॥ ३९ ॥ बुद्धिपूर्वसमाचारैर्विचारपूर्वव्यवहारशैलैः ॥ ४० ॥ नाकवता देवानामपि दुर्गम् ॥ ४१ ॥ आमिषमांसम् ॥ ४२ ॥ आलंबुसादलंबुसानिवासान् ॥ ४३ ॥ वदिताव्यो मचारिणो देवायैः ॥ ४४ ॥

१ नागजातिद्वयस्य स्याः स्थितिर्यस्मिन्नेव विध आत्मा स्वहृदयस्य तिसमासे फलितो यमर्थः ॥ स्यादित्यत्र भावे किप्

अतवर्म्योर्गभिण्य ॥ ११ ॥ वस्तुव्योर्गभिण्य ॥ १२ ॥ इतिउल्कातनुपहायस्यारविह्रायनिर्विकस्माख्येसमाधानेसमाधा ॥ १३ ॥ अजस्यविणोर्नाभिसरोजस्यतिमूलैर्धरिष्व
 स्यकमलस्याकरउत्तिस्यनेविषठ ॥ १४ ॥ नाभिकमलस्पष्टत्रैकिसलयप्रवेरो ॥ १५ ॥ गर्भाकोत्यापरिपक्वगणपदविक्षेपेणद्विधाजग्मुर्अभिपत्त ॥ यथासारवत्सारवति ॥
 व्यत्ययेनैववचनम् ॥ ब्रह्माहानिखण्डरगतवरप्राप्त्यामभियंततद्वत् ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥
 हचिरयागधिताअस्माभिरितिशेष ॥ ११ ॥ तयातादृशनतस्ससाक्षात्कारकलेनअनुगृहीता स्म ॥ २० ॥ तिष्ठाम स्यास्यामइतिनिश्चित्यपितृभ्यार्भ्यधिकच्छे ॥ २१ ॥ पू
 अंतवृथोयमृबुल्लावाह्याहस्यामूनीश्वर ॥ वृत्तांतकयथामासुवाह्यादेव्यायथास्यितम् ॥ ११ ॥ ॥ वाट्युवाच ॥ ॥ हेवरस्य सांप्रत
 वत्सवत्योमेरयक्रमणि ॥ नममयाप्रवत्योहिस्वरचरत्सांप्रतम् ॥ १२ ॥ इतिगमालसाहमीरुक्काटैवीद्यापरा ॥ निर्विकल्पममाधाने
 ब्राह्मीनम्यौपयासुखम् ॥ १३ ॥ अजनाभिमरोजातवैरिचक्रमलाकरे ॥ गमालसाविचेरस्ताराजहस्यामूनीश्वर ॥ १४ ॥ एवविपक्षग
 भ्रातानाभीकमलपह्वे ॥ सुवतेस्ममृदून्यहान्ययवक्ष्यइवांकुरान् ॥ १५ ॥ तानिकालंसमासापततौहान्येकविंशति ॥ गर्भाकर्त्तात्यादि
 धाजग्मुर्ब्रह्मांडानावसारवत् ॥ १६ ॥ अहभ्यस्तेभ्यएवहिजातावयमिममुने ॥ आतरश्रवतनयावायसाएकविंशति ॥ १७ ॥ तेसंजा
 तागतावदितस्मिन्कमलपह्वे ॥ संजातपक्षा संपन्नागगनाङ्गयनेक्षमा ॥ १८ ॥ मादृभि सहहसीभिर्ब्राह्मीभगवतीतत ॥ चिरमारा
 धितामम्यदसमाधिविरतामती ॥ १९ ॥ प्रसादपरयाकालेभगवत्यातत स्वयम् ॥ तयांगानुगृहीता स्मोयेनमुक्तावयस्यिता ॥ २० ॥
 सशान्तमनम शांताएकतेभ्यानसस्थितौ ॥ तिष्ठामइतिनिश्चित्यपितृभ्यार्भ्यवयंगता ॥ २१ ॥ आलिगितास्तत पित्रापूजितालबुसावय
 म् ॥ तथादृष्टा प्रसादेनसस्थितास्तत्रसयता ॥ २२ ॥ चढउवाच ॥ पुत्रा कच्चिदपर्यंतवासनातनुगृहितात् ॥ भवंतोनिर्गतानूनम
 स्मात्ससारजालकात् ॥ २३ ॥ नोचंदयभगवतीतदिर्माभृत्यवत्सलाम् ॥ प्रायेयामोययायूयमवयज्ञानपारगा ॥ २४ ॥ ॥ फाकाऊचु ॥
 तातज्ञातमलंज्ञेयवाह्यादेव्या प्रसादत ॥ कित्वेकांतस्यितेस्थानमभिवांछामउत्तमम् ॥ २५ ॥ चढउवाच ॥ ॥ सर्वरक्षणधार
 समस्तसुरसश्रय ॥ अस्तित्वेवमहोत्सेधोमेरुनाममहीधर ॥ २६ ॥ लसच्चंद्राकंदीपस्यभूतदंडकलत्रिण ॥ ब्रह्माहमहपस्यातस्तप्त क
 नकनिर्भित ॥ २७ ॥ सौवणचडपीठाद्वोरभ्रातृशिखरंगुलि ॥ ध्वनहीपाब्जिवलयोभुववोन्नमितोभुज ॥ २८ ॥
 जिताअलबुसधि ॥ संयता विनयादिगुणप्रतिद ॥ २९ ॥ ससारलक्षणाज्जालकात्पक्षिबधनानायान्चिर्गता कच्चिद्वितीष्टमये ॥ ३० ॥ तत्तदर्थम् ॥ प्रवयमविष्यथ ॥ ३१ ॥
 एकातस्वितरबस्थानस्ययोम्यस्थाननिवासमभिबोछाम ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥
 स्ययइत्यथत सप्तोन्नप्यस्तम ॥ २० ॥ सीवर्णेनचंद्राकारेणीजमूलबधामसदरोर्नाकिपुण्यादिबर्षयेमभ्रातृभ्याःसपन्मःअमर्षिरगुलीर्धकिराख्याःशिरस्वरावयोबाहुकयोयस्य
 चर्मनेहीपाअभ्यपभबलपायस्य ॥ ईदुरोमबावप्यमिऊर्वाक्योपकजबक्षिण ॥ ३८ ॥

तमेव राजत्वेन वर्णयति ॥ दृढ इत्यादिभिः ॥ जम्बूद्वीपलक्षणे आसने सिंहासने राजशैलानामिति शेषः ॥ अतएव शैलसप्तदिवद्राकलक्षणेन येनेभ्यमयत् ॥ २९ ॥ तारीघाएवमालतीमाल्या नियस्य ॥ दिशएव दशायस्य तथा विधमेकमबरमाकाशमेवाबरवत्त्रयस्य ॥ नागशब्दार्थभूतस्य सर्पजजातिद्वयस्य आधारः ॥ नाकनायका इन्द्रादय एव भूषणानियस्य ॥ ३० ॥ घनामेघास्तल्लक्षणेर्नीलश्वेतादिचारैः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ पूज्यते सेव्यते ॥ ३३ ॥ ब्रह्मर्षयो देवर्षयो राजर्षयो देवाः पितरोगधर्वाः किन्नरा अप्सरसो विद्याधरा यक्षारक्षांसि प्रमथा गुह्यकानागाश्चेति चतुर्दशविधानि भूतान्यतिविस्तीर्णत्वा न्मिथो न दृष्टानि पुराणि आस्पदनि स्थानानि च यत्र तद्यथा स्यात्तथा उपजीवति ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ शिखरलक्षणे वि

दृतः कुलाद्रि सामैर्जम्बूद्वीपासने स्थितः ॥ राजा चंद्रार्कनयेनेभ्रमयच्छैलसंसदि ॥ २९ ॥ तारौघमालतीमाल्यो दिग्दशैकांबरान्वरः ॥ नागजातिद्वयस्यात्मानाकनायकभूषणः ॥ ३० ॥ दिगंगनाभिरभितोरस्याभिः पुरभूषणैः ॥ एष निरस्यंदिभिः शीतैर्वीजितो घनचारैः ॥ ३१ ॥ षोडशस्य सहस्राणि योजनानामधः क्षितौ ॥ स्थिताः पादाः प्रपूज्यंते नागासुरमहोरगैः ॥ ३२ ॥ अशोति श्वसहस्राणि देहो स्यात्किंदुल्लोचनः ॥ पूज्यते नाकसदने सुरगंधर्वकिन्नरैः ॥ ३३ ॥ चतुर्दशविधान्येन गृहस्य भिव बांधवाः ॥ उपजीवंति भूतानि मिथो दृष्टपुरास्पदम् ॥ ३४ ॥ अस्य त्वीशानदिग्भागे पद्मरागमयंबुहत् ॥ विधत्ते शृंगमपरो दिवाकर इवोदितः ॥ ३५ ॥ अस्यास्ति पृष्ठे भूतौ घटतः कल्पतरुर्महान् ॥ जगतः शिखरादर्शं प्रति विविधमिव स्थितः ॥ ३६ ॥ तस्यास्ति दक्षिणस्कंधे शाखा कनकपल्लवा ॥ रत्नस्तत्र कनीरं भ्राचं द्रविबोहस्तफला ॥ ३७ ॥ तत्र पूर्वमयानीडं कृतमासीत् स्फुरन्मणिः ॥ देव्यां ध्याननिषण्णायां यस्मिन् किल रमे सुताः ॥ ३८ ॥ रत्नपुष्पदलच्छन्नं रसायनफला न्वितम् ॥ चिंतामणिशलाकाभिर्विहितालिंदसंस्थितिः ॥ ३९ ॥ बुद्धिपूर्वसमाचारैः संपूर्णकाकपुत्रकैः ॥ शीतलाभ्यंतरं दृढं पूरितं कुसुमोत्करैः ॥ ४० ॥ तद्दृच्छत सुतानीडुर्गनाकवतामपि ॥ भोगं मोक्षं च तत्र स्थानि विघ्नमलमाप्स्यथ ॥ ४१ ॥ इत्सुक्तास्मान्पिता तत्र चुचुं वाभ्यालिलिङ्गच ॥ ददौ देव्याय दानीतमस्मभ्यं च तदामिषम् ॥ ४२ ॥ तद्भुक्ता चरणौ देव्याः पितुश्चैवाभिवाद्य च ॥ विंध्यकच्छादयंतस्मात्स्थानादालंबुसात्पुताः ॥ ४३ ॥ क्रमेणाकाशमुहं ध्यनिर्गत्या बुदकोदरैः ॥ पवनस्कंधमासाद्य वंदितव्यो मचारिणः ॥ ४४ ॥

द्रुमादर्शजगतः प्रतिविधमिव स्थितः कल्पतरुः ॥ ३६ ॥ चद्राविवानीबोहस्तंति फलानियस्याम् ॥ ३७ ॥ स्फुरतो मणयो यस्मिन्स्तथा विधनीडम् ॥ ३८ ॥ चिंतामणिशलाकाभिर्विहिता अलिंदसंस्थितिर्बहिर्द्वारप्रकोष्ठरचनायस्मिन् ॥ ३९ ॥ बुद्धिपूर्वसमाचारैर्विचारपूर्वव्यवहारशैलिः ॥ ४० ॥ नाकवतं दिवानामपि दुर्गम् ॥ ४१ ॥ आमिषमांसम् ॥ ४२ ॥ आलंबुसादलंबुसानिवासात् ॥ ४३ ॥ वंदिताव्योमचारिणो देवायै ॥ ४४ ॥

१ नागजातिद्वयस्यस्थाः स्थितिर्यस्मिन्नेव विधआलास्त्वह पयस्यतिसमासे फलितोयमर्थः ॥ स्यादित्यत्र भावे किप्

अस्माद्युःकाष्ठोर्कातरं स्वगलसुरमरावतीम् ॥ ४५ ॥ तत्रग्रहलोके ॥ ४६ ॥ गच्छेत्तिआज्ञयाआज्ञादानेनशिपावपृथितावर्धिता ॥ ४७ ॥ तपनवद्भास्वरा ॥ ४८ ॥ मोनयथा
स्यात्तथाभवत्यात्तरासमाधिपरादित्यावत् ॥ ४९ ॥ उक्तमुपसृहरति ॥ आतादति ॥ हेमहानुभाषवयजाता ॥ यथावयथावद्वोधसंप्राप्यस्थितिमेतस्थाननिवासमाग
ताश्चेत्तदभ्रपयान्तरासवमखिखंयथास्यात्तथातेतुम्यमुक्तम् ॥ अतःपरोपेणावशिष्टेनकिंपदापुश्वेतसाधोवत्तस्मरसिर्किषवेतिप्रश्रद्धयोत्तरेणान्येनवक्तव्यनिमित्तेनमांसम्य
गनुराधिआज्ञापयतदपितुम्यवदिव्यामत्यर्थं ॥ ५० ॥ इतिबीजासिद्धमन्त्रात्ययप्रकारोर्निर्वाणप्रकरणेपू एकोनविंशतितमःसर्गः ॥ ५१ ॥ ॥ प्रतिकल्प
अगताम्यंयातुर्णानिधनतथा ॥ मलयेपिशुशुभोभस्वविषसत्यैर्यमुक्तवा ॥ १ ॥ तत्रवृत्तस्मरसिर्किषवेतिप्रश्रद्धयविलेपेणोत्तरवक्तुकामोवक्ष्यमाणबहुकल्पस्वजीवनोक्तेरिमक
परिहृत्यदिनाधीशलोकांतरपुरगता ॥ स्वगमुह्ययता स्मोव्रह्मलोकमुनीश्वर ॥ ४५ ॥ प्रणामपूर्वतत्रैतदययावत्तपितुर्वचः ॥ मान्नेच
मगवत्येचब्राह्म्यचाशुनिवेदितम् ॥ ४६ ॥ ताभ्यासंज्ञेहमालिङ्ग्यगच्छतेत्याज्ञयैधिता ॥ वयरुतनमस्काराब्रह्मलोकाद्विनिर्गता ॥ ४७ ॥
उद्धव्यलोकपालानांपुरीस्तपनभास्वरा ॥ आकाशगामिनोलालापवनस्कधवारिण ॥ ४८ ॥ इमकल्यतरप्राप्यनिजनीहंप्रविश्यम् ॥
दूरस्थवाधास्तिष्ठामोमुनेमौनमवस्थिता ॥ ४९ ॥ जातायथावयमिमस्थितिमागताश्रंसंप्राप्ययोधमुपशान्तिधियोयथावत् ॥ एतत्तदु
क्तमखिखहमलमयातेशेपणमांसमनुशाधिमहानुभावा ॥ ५० ॥ इ०वा०वा०दे०मो०नि०पू०भु० आलयलाभोनामएकोनविंशति
तमःसर्गः ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ ॥ मुशुहउवाच ॥ आसीत्किंचित्पुराकल्पेजगद्यच्चिरमास्थितम् ॥ सन्निवेशेनचैतद्वदयापिचन
दूरगम् ॥ १ ॥ तदेतद्वत्तमभ्यासाद्वर्त्तमाननवर्णितम् ॥ मयामुनीव्रधोधायप्राग्जन्ममाम्यदर्शिता ॥ २ ॥ अयमेकलितपुण्यैश्चिरकालो
पसंभूते ॥ निर्विघ्नमेवपस्यामिद्वधतमुनेतत् ॥ ३ ॥ इदंतीहमिमांशास्वामंश्चायमयंभुम् ॥ अयपावनतांप्राप्तान्येतानितवदर्शनात्
॥ ४ ॥ इदमभ्यमिदंपाद्यद्वहीत्वाविहर्गापितम् ॥ नूनपावनतांनीत्वारोपेणादिशचाशुभो ॥ ५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ इदमर्थ्येषपा
द्यंभृयादत्तवतिस्वयम् ॥ मुशुहविहगेतस्मिन्निदरामाहमुक्वान् ॥ ६ ॥

स्मरुष्याप्यजिनीह्नविरपवेत्यापुक्तश्चपूषोत्तरविरोधाराकामाभूवितिकम्पष्टसमेध्वीनत्रितिकम्पसस्थानसान्म्यादेक्यवावदत्याशयदरायति ॥ आसीदित्यादिना ॥ पुरा
अस्मज्जम्हेतौकस्येयान्किंविज्जागत्पदाथद्वचिरमास्थिततत्सन्निवेशेनअवयवसस्थानाकृत्यादिनाएतद्वत्एतत्कस्वीयपवार्यवेदबआसीत् ॥ अतल्लक्ष्यापिमदूरगङ्गाभेवारोपा
स्मिहितेनेवेतिदुःसादयकस्यतरुमित्यादिनिर्देशादित्यर्थः ॥ १ ॥ तत्तस्याहृतमतीतमपिकागङ्गाव्याप्त्यासाहर्तमोनेजगताऐक्येनवर्णितम् ॥ २ ॥ तत्ररीचक्यपस्तावेपूजावि
ल्लभोमाभूतिनिग्रयनंपूजास्तीकारप्रार्थयितुस्तुत्याअभिमुखीकरोति ॥ अथेतिद्वाम्याम् ॥ ३ ॥ इवाराश्याभुगततयिद्वीहम् ॥ एतानीतिनपुसकवनपुसकेनेमिनपुसकरोव ॥
॥ ४ ॥ गेवेणावशिष्टबविषयेजनिमिसेनआशिषामाभ्यनुमित्यर्थः ॥ ५ ॥ गूय-ह्मितीयकारम् ॥ उक्तवान्पृष्टवान् ॥ ६ ॥

॥ ७ ॥ < ॥ तन् शरीराणि ॥ ९ ॥ अकलितात्मना अलक्षितस्वरूपेण ॥ १० ॥ स्कंधेषु माले वव्यूढा अर्का द्वादशादित्याः शशिनश्च यैस्तथा विधेषु वातस्कंधप्रवहादिमरुदति
 क्रामिषु प्रलयवायुभेदेषु ॥ ११ ॥ १२ ॥ पाषाणवद्द्वनीकृता निवारिण्यैस्तथा विधैरिदो करैरासन्नप्रलया बुदकरकापातैश्च ॥ १३ ॥ इह मेरुशिखरे विश्रान्तैः परशूनपिच्छदति
 क्षतधाराः कुर्वन्ति शिलीभूतानीहाराद्येभ्यस्तैः ॥ १४ ॥ १५ ॥ कच्छकालेषु महतामपि खेदः सञ्जायते किंपुनर्विहगाधमयो निजातस्य मम तथापि विवेकप्रभावात् न खेदप्रसक्तिरि
 तिवक्तुं स्वयानिर्जीविकाया इतरजीविकापेक्षया फलुतामाह ॥ निरालेवेति ॥ निरालम्ब आकाशस्तदास्पदा ॥ १६ ॥ ईदृशेषु फलुब्धपिभूतेषु योनिषु ॥ धात्रा आस्थया प्रीत्या
 भ्रातरस्ते विहंगेशतादृक् सत्त्वामहाधियः ॥ इह कस्मान्न दृश्यं ते त्वमेवैको हि दृश्यसे ॥ १७ ॥ भुशुंड उवाच ॥ ॥ तिष्ठतामिह नः कालो महा
 न तिगतो मुने ॥ युगानां पंकयः क्षीणा दिवसानां मिवानघ ॥ ८ ॥ एतावताथ कालेन सर्व एव ममानुजाः ॥ तन्तूस्तृणमिव त्यक्त्वा शिवे परि
 णताः प्रदे ॥ ९ ॥ दीर्घायुषो महान्तोऽपि संतोऽपि बलिनोऽपि च ॥ सर्व एव निगीयंते कालेनाकलितात्मना ॥ १० ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥
 स्कंधव्यूढा कंशशिषु वहस्त्वविरंतजवान् ॥ वातस्कंधातिवातेषु कच्चित्तातनखिद्यसे ॥ ११ ॥ दग्धो दयास्तशैलेन्द्रवनव्यूहैरवेकरैः ॥ चिरम
 त्यंतमासन्नैः कच्चित्तातनखिद्यसे ॥ १२ ॥ इंदोरथ करैः शतैः पाषाणीकृतवारिभिः ॥ आसन्नकरकापातैः कच्चित्तातनखिद्यसे ॥ १३ ॥ अज
 स्रमिह विश्रान्तैः कल्पजीमूतमंडलैः ॥ परशुच्छेदनीहारैः कच्चित्तातनखिद्यसे ॥ १४ ॥ विपमैर्जागतैः क्षोभैरुच्चैस्तारपदस्थितः ॥ कथं न क्षो
 भमायाति कल्पद्वक्षो यमुन्नतः ॥ १५ ॥ ॥ भुशुंड उवाच ॥ ॥ निरालम्ब आस्पदा ब्रह्मन् सर्वलोकावहलिता ॥ तुच्छेयं सर्वभूतानां मध्ये विहग
 जाविका ॥ १६ ॥ ईदृशेषु च भूतेषु निजरेषु वनेषु च ॥ कल्पितास्थास्थितिर्धात्राशून्ये वा व्योमवर्मनि ॥ १७ ॥ कथमस्यां प्रभोजांतो जात
 स्य चिरजीविनः ॥ आशापाशानि बद्धस्य विहगस्य विशोकिता ॥ १८ ॥ वयंतु भगवन्नित्र्यमात्मसंतोषमास्थिताः ॥ न कदाचन नीरूपे मु
 ल्यामोजातविभ्रमैः ॥ १९ ॥ स्वभावमात्रसंतुष्टाः कष्टैर्मुक्ताविचेष्टितैः ॥ क्षिपामः केवलं कालमस्मिन् ब्रह्मन्निजालये ॥ २० ॥ नजीविता
 न्नमरणात्कर्मदहस्यरोधनम् ॥ यथास्थितेन तिष्ठामस्तथैवास्तंगते हिताः ॥ २१ ॥ आलोकिता लोकादृशा दृष्टान्तदृष्टयः ॥ नूनं संसृत्य क्तम
 स्माकं मनसा चंचलं वपुः ॥ २२ ॥ अनारतनिजालोके नित्यं चापरितापिनि ॥ कल्याणस्योपरि सदा वेद्विकालकलागतिम् ॥ २३ ॥
 स्थितिर्जीविका कल्पिता तच्चित्रमित्यर्थः ॥ इवार्थे वा शब्दः ॥ १७ ॥ १८ ॥ नीरूपेति स्वरूपे ॥ १९ ॥ कष्टैः क्लेशफलैः परपाडादिविचेष्टितैर्मुक्ताः ॥ २० ॥ जीविता ज्जीवनात् ॥
 देहस्य कर्मैरेहिकामुष्मिकफलार्थी क्रियाम् ॥ नापि मरणाद्देहस्य रोधननाशवाच्छामेत्युभयत्र शेषः ॥ यथा इदानीं स्थितेन नित्यसिद्धिर्निरतिशयानदात्मस्वभावेन तिष्ठामस्तथैवाग्र
 पितेनैवास्तंगते हिताः पूर्णकामाः स्थास्याम इत्यर्थः ॥ २१ ॥ लोकानां दशाजन्ममरणाद्यनर्थदशा ॥ मिथ्यात्वनिर्णायिकाः स्वमादिदृष्टान्तदृष्टयो दृष्टाः ॥ २२ ॥ तत्र तावत्कल्पा
 तपर्यंतं कल्पदृक् स्वभावो देवनात्मा कवेदप्रसक्तिरित्याह ॥ अनारतेत्यादिना ॥ कल्याणस्य कल्पदृक्षस्य ॥ २३ ॥

प्रकाशचतुलत्वादिबिम्बयदिनरात्रिभिर्भागेप्रकथं कालकलागतिर्वेस्तिष्ठाह ॥ २५ ॥ प्राणापानप्रवाहेण स्वरोदयशास्त्रमसिद्धोपायेनेत्यथ ॥ २६ ॥ मन स्थिरं बलाद-
 निमग्नवद्वयसक्तिरित्याशयनाह ॥ सारंति ॥ २७ ॥ उद्गारण्यनिमायेरस्य च निमित्ताश्च भूकाकद्वयनाहैवेधरभ्यर्पयजामि ॥ २८ ॥ धीरत्वादिपिनास्माकवेधप्रसक्तिरित्याह ॥
 वेति ॥ २९ ॥ इत्ताकमनसु स्यर्पमास्वपिदशामुसुप्रानामासु विनिमलोपल स्फटिकाविलासाकारास्तदृशा ॥ ३० ॥ अगतस्त्वस्यसूयोविमर्शबलादपिनस्वेधप्रसक्तिरित्याह ॥
 इयमिति ॥ ३१ ॥ आतस्यद्विधुबोधेन्युभयव्यमग्नतस्य च तिग्मवदंशितदिशासर्वसाधारणं स्वेकापरिहायतानि श्वयाद्वातान्नयप्रसक्तिरित्याह ॥ सर्वाणि ॥ वाअथवानधानया
 रत्नगुच्छप्रकाशाद्येव स्रक्तलतागृहे ॥ प्राणापानप्रवाहेण वेद्यिकस्यमखडितम् ॥ ३२ ॥ अविज्ञातदिवारात्रौत्यस्मिन्नुच्चै शिलोच्च
 ये ॥ जानामिनिजयानुद्यालोकफालरुमस्यितिम् ॥ ३३ ॥ सारासारपरिच्छेदबोधोधाद्विश्रांतिमागतम् ॥ निरस्तचापलशांतं सुस्थिरं मे
 मुनेमन ॥ ३४ ॥ समारय्यवहारोत्थैराशापाशैरसन्मर्थ ॥ उद्गारैरिव भूकाकोनैव श्वद्वजान्यहम् ॥ ३५ ॥ परोपशमधर्मिण्यावयमा
 लाकशीत्या ॥ पश्यतो जागर्तामायां धियाधैयमुपागता ॥ ३६ ॥ मीमास्वपिमहाबुद्धेदशास्वचलबुद्धय ॥ विनिर्मलोपलाकारा सप्रा
 मासु यथारुमम् ॥ ३७ ॥ इयमारमसु भगतरलाजागती स्थिति ॥ भूयोभूय परावृष्टानर्चकिञ्चनवाधते ॥ ३८ ॥ सर्वाण्येव प्रयात्येव
 समार्यातिचवानवा ॥ भगवन्भृतजालानि ज्ञेयमस्माकमन्नकिम् ॥ ३९ ॥ भृतजालतरगिण्याविशत्या कालसागरे ॥ वयसंसारसरित
 स्तस्याअप्यनादता ॥ ४० ॥ नाज्ज्ञामो न च गृह्णीमस्तिष्ठामो नैह च स्थिता ॥ मृदुपादादृशाक्रूरावयमस्मिन्नुमंस्थिता ॥ ४१ ॥ वीत
 शोकप्रयायमस्त्वादृशं पुरुषात्तमे ॥ तुष्टैरनुगृहीता स्म सस्थिता विगतामया ॥ ४२ ॥ ततस्ततश्च पर्यस्तलुठितनचवृत्तिषु ॥ नापरासृ
 पृतत्वार्यमरमाकभगवन्न ॥ ४३ ॥ निर्विकारे गतलोभे चाल्मन्युपशमगते ॥ चित्तरंगा प्रबुद्धास्म पर्वणीविमहाव्यय ॥ ४४ ॥ भवदा
 गमनाद्ब्रह्मनिर्दानो मुदिताशया ॥ मंदरोद्धृतसर्वगि क्षीरोदोयेन तन्यते ॥ ४५ ॥ नात परतरकिञ्चिन्मन्ये कुशलमात्मन ॥ सतायदनुग
 म्येनै संत्यक्त सकलं पणा ॥ ४६ ॥

निनवाभावातिपरमायदोत्यर्थ ॥ १ ॥ शतपञ्चस्य स्वस्य तदस्य दया सर्वभूतससारद्वष्ट्वाभावात्तान्नाद्वान्नयप्रसक्तिरित्याह ॥ भूति ॥ २ ॥ व्यबहारभाषासिद्धये सकटक
 मवीचसावधानतया सारोक्तमणाम्बुपुपादा ॥ तत्त्वदृशाससारोच्छेदितान्दृशा ॥ ३ ॥ महानामनुपहादपिन न स्वेधप्रसक्तिरित्याह ॥ वीति ॥ ४ ॥ व्यबहारभाषासिद्धय
 तत्सतं यत्तन्म परागादिविपुनलुठिम ॥ ५ ॥ चित्तं सत्त्वोद्भासाकारदृशितोदयानि कथोधापरतगाययातया विधा संत ॥ परं विमहाव्ययवबुद्धाः स्म ॥ ६ ॥
 भाराण्यं हर्षातीजवदामयमाद्रेतो ॥ येनाहो न भीरोव क्षीरसागरो न हरोद्धृतसर्वगा निमं व्यमानलान्येनैवाकृतेन बुदिताशया संपन्ना इत्यर्थ ॥ स्वपन्ना इति चोच्छब्दवाच्येति
 यत्तन्महाव्ययवार्थः ॥ ७ ॥ ३८ ॥

सर्वसारज्ञानम् ॥ ३९ ॥ ४० ॥ भवदवलोकनेनशातदुष्कृतं दुष्टप्रारब्धस्य तथा विधस्य मज्जन्म अद्यसफलं निरतिशयानंदफल युक्तमभूदित्यर्थः ॥ ४१ ॥ ॥ इति श्रीवासि
 ष्ठम० तार्थप्रकाशे निर्वाणप्रकरणे पू० विंशतितमः सर्गः ॥ २० ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ कल्पवृक्षस्य माहात्म्यप्रलये धारणास्थितिः ॥ नियतिर्निरिचित्रार्थस्तथा त्र्योपवर्ण्यते ॥ १ ॥
 स्वाश्रयकल्पवृक्षमाहात्म्योपवर्णने युगांतोत्पातादिषु स्वस्य खेदाप्रसक्तिप्रपचनमुखेन वृत्तस्मरसिक्किचवेति प्रश्नोत्तरं वक्तुमुपक्रमते ॥ युगक्षोभेऽप्यित्यादिना ॥ १ ॥ २ ॥ यद्यपि
 धरया सह कल्पवृक्षस्यापि हरणविद्यत एव तथापि दिव्यप्रभावबलान्नाकपतेत्याशयः ॥ ३ ॥ सर्वतोदत्ताः साम्यायस्तभोपष्टभशिलावद्वयोर्यस्य तथा विधोऽमरपर्वतः ॥ अर्थाद्वारा
 आपातमात्ररम्येभ्यो भोगेभ्यः किमवाप्यते ॥ सत्संगं चिंतामणितः सर्वसारमवाप्यते ॥ ३९ ॥ स्निग्धगंभीरमस्तृणमधुरोदारधीरवाक् ॥
 त्रैलोक्यपद्मकोशेऽस्मिन्स्वमेकः षट्पदायसे ॥ ४० ॥ अधिगतपरमात्मनोपिमन्ये भवदवलोकनशांतदुष्कृतस्य ॥ ममसफलमिहाद्यज
 न्मसाधोसकलभयापहरोहिसाधुसंगः ॥ ४१ ॥ ॥ इत्यार्षे वा० वा० दे० मोक्षोपायेषु निर्वा० पू० भु० भुशुंडस्वरूपनिरूपणं नाम विंशति
 तमः सर्गः ॥ २० ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ भुशुंड उवाच ॥ युगक्षोभेषु धारेषु वाक्यासु विषमासु च ॥ सुस्थिरः कल्पवृक्षोऽयं न कदाचन कंप
 ते ॥ १ ॥ अगम्योऽयं स मन्त्राणां लोकांतरविहारिणाम् ॥ भूतानां तेन तिष्ठामहसाधोसुखेन वै ॥ २ ॥ हिरण्याक्षो धरापीठद्वीपसप्तकवेषि
 तम् ॥ यदाजहार तस्मान्नाकं पतदातरुः ॥ ३ ॥ यदालोलायितव पूर्वभूवामरपर्वतः ॥ सर्वतोदत्तसाम्याद्रिस्तदानाकं पतद्भुमः ॥ ४ ॥
 भुजावष्टंभविनमन्मेरुर्नारायणो यदा ॥ मंदरं प्रोद्धधाराद्रितदानाकं पतद्भुमः ॥ ५ ॥ यदासुरासुरक्षोभपतच्चंद्राकं मंडलम् ॥ आसीज्ज
 गदतिक्षुब्धं तदानाकं पतद्भुमः ॥ ६ ॥ उन्मूलिता द्रीं द्रिशिला यदोत्पातानिलाववुः ॥ आधूतमेरुतरवस्तदानाकं पतद्भुमः ॥ ७ ॥ यदाक्षीरोद
 लोलाद्रिकंदरानिलकंपिताः ॥ कल्याभ्रपंकयश्चैरुस्तदानाकं पतद्भुमः ॥ ८ ॥ यदासमंततो मेरुः कालनेमिभुजांतरे ॥ किंचिदुन्मूलितोति
 षुत्तदानाकं पतद्भुमः ॥ ९ ॥ पक्षीशपक्षपवना अमृताक्रांतिसंगरे ॥ यदाववुः पतत्सिद्धास्तदायं नापतद्भुमः ॥ १० ॥ यदाशेषाकृतैरुद्रो न
 समाप्तैकचेष्टिताम् ॥ ययौ गरुत्मान्ब्रह्मांडं तदानाकं पतद्भुमः ॥ ११ ॥

हेण पुनर्भूमिप्रतिष्ठापनदशाया मितिगम्यते ॥ ४ ॥ गुजेति ॥ अत्रापि चतुर्भुजोद्वाभ्यां मेरुमवष्टभ्येतराभ्यां मंदरं प्रोद्धधारेति गम्यते ॥ ५ ॥ सुरासुरयोः क्षोभस्तीव्रसंश्रम
 स्तेन पतच्चंद्राकं मंडलम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ क्षीराब्धौ लोलस्य मंदरद्वैः कंदरानिलैरिव कंपिताः ॥ ८ ॥ कालनेमिभुजांतरे प्रकपितस्तारकामये संश्रमो मेघसिद्धः ॥ ९ ॥ अमृताक्रांतिरमृताह
 रणतदर्थे संगरे ॥ पतंतः सिद्धायेभ्यः ॥ १० ॥ गरुडस्य जातमात्रस्य सर्वलोकाः प्रकंपिताः प्रकंपिता मही सर्वा समद्वीपाश्च कंपिताः तदुत्पातान्निमज्जन्ती भुवनं विभवाभसि दधौ सह
 सैः शिरसां संकर्षणवपुर्हरदतिकथामनुदत्त्याह ॥ येदेति ॥ रुद्रः संकर्षणरुद्रः ॥ अद्यापि न स समाप्त एकं भूमिधारणलक्षणचेष्टितचरित्रस्य स्तथा विधोऽंशेषाकृतियदाययौ यदा
 चोद्धुत्य गरुत्मान्ब्रह्मांडं ययौ तदापि नाकपतेत्यर्थः ॥ ११ ॥

शीलानामग्धीनासिक्तानां पाणिनां चोत्पन्ना दुःखहाः क्लृप्ता नलशिखाः कणाभिर्मुक्तास्त्राज उज्ज्वारः ॥ सकपणमुखाभिर्निवाते प्रलयस्य पुराणे पुनरिति ॥ १२ ॥ दोस्तियते
ननु टस्थाननिवासनः ॥ १३ ॥ इदीभे पुनरुक्षेत्रे क्वयुक् प्रपततु ॥ तथा चतदानीं प्रलये भूलोकांतस्त्वदाह्वाने भूकम्पश्च लाविभिश्चाणप्रत्यारोति भावः ॥ १४ ॥ कल्पतिसहस्रम
ह्रायुगपदिते ॥ १५ ॥ लक्ष्म्यप्रकृतीनि निव्यल्लसत्वाधानिसर्वांगानियस्य ॥ १६ ॥ सामान्यत उक्ता माकाशे स्थितिधारणाभेदे विशिष्य प्रपचयति ॥ प्रतपतीति ॥ अत्यंतरीतल
सत्रिगमलम्याप्यपरिच्छेदयजलात्मा षष्ठ्येन ॥ तया द्विवृत्तनालानं सवामन्यतदिति ॥ पार्षत्याविधारणा अप्येवमेवोसाः ॥
पृथिव्यादिपञ्चभूतधारणाप्रकारं ब्रह्म स्वयमेवोत्तरार्धे विलोकेन वक्ष्यति ॥ १७ ॥ अचलमिति क्रियाविशेषणम् ॥ १८ ॥ चले बायेवालधीर्यस्य तथा बिधस्तननभिसिद्ध
यदा कल्यानलशिखाः शीलान्विसकलोत्पण ॥ शेष फणाभिस्तत्याजतठानाकपतद्भुम् ॥ १२ ॥ एवरूपेष्टुमवरेतिष्ठतामापदं कुत ॥
अस्माकमुनिशार्दूलदौ स्थित्येन किलापदः ॥ १३ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ कल्पति पुन महाबुद्धेव हस्तूत्यातवायुषु ॥ प्रपतस्त्विदु माकं
पुकर्यतिष्ठसि विज्वर ॥ १४ ॥ श्रीभृगु उवाच ॥ यदापपात कल्पति व्यवहारे जगत्स्थितौ ॥ कृतघ्न इव सन्मित्रं तदानीं हंत्यजान्य
हम् ॥ १५ ॥ आकाश एव तिष्ठामि विगतास्विकल्पनः ॥ लब्धप्ररुति सर्वा गोमनोनिर्वासनयया ॥ १६ ॥ प्रतपंति यदादित्या शकली
कृतभूधरा ॥ वारुणी धारणां यत्वा तदा तिष्ठामि धीरधी ॥ १७ ॥ यदाशकलितार्द्रावाति प्रलयवायव ॥ पार्वती धारणां वत्वा स्वतिष्ठा
म्यचलतदा ॥ १८ ॥ जगद्गलितमेवादि यात्येकाणवतां यदा ॥ वार्यवी धारणां यत्वा सप्तुवेऽचलधीस्तदा ॥ १९ ॥ ब्रह्मा ह पारमासायतत्वां
ते विमले पदे ॥ सुपुभावस्य यातावतिष्ठान्यचलरूपया ॥ २० ॥ यावत्पुनः कमलजं सृष्टिकर्मणि तिष्ठति ॥ तत्र प्रविश्य ब्रह्मा हंतिष्ठा मि वि
हगलये ॥ २१ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ यया तिष्ठसि पक्षीं ब्रधारणाभिरस्वहित ॥ कल्पति पुतया कस्मान्नान्येतिष्ठति योगिन ॥ २२ ॥
॥ भृगु उवाच ॥ ब्रह्मन्त्रियतिरे पाहि दुर्द्ध्व्या पारमेष्ठरी ॥ मये हरो न वै भाव्य भाव्य मन्यैस्तुता हरो ॥ २३ ॥ न शक्यते तोलयितुमवश्यं
वितथ्यता ॥ यथयातत्तये तद्विस्वमावस्य पनिश्रय ॥ २४ ॥

॥ ११ ॥ कियत्कालतथासुखसेतभाह ॥ अल्लोडिति ॥ अल्लाडस्यस्यूलस्यसमये ॥ पारपरबाधिभूतमध्याह्नमासापतत्त्वानां चतुर्विंशतीनां चतुर्विंशतीनां पद्विंशतीनां नामा
माविश्याणां नामा अतिभूनास्येपदेसुपुनवरेकरसनिर्विकल्पसमाप्यवस्यया ॥ २ ॥ कियत्कालतादरासमाधौ स्थितिरिति चेत्तभाह ॥ यावदिति ॥ तत्रपुनः सृष्टिकर्म निविहगा
नावत्साकमाळेयत्तत्कल्पवत्स्थानापन्नेतिहामि ॥ २१ ॥ अग्येपियोगिनलयाकस्मान्निष्ठति किमर्थमाधिकारिकशरीरांतरमुक्तिं वागच्छति नैव शरीरेकत्वात् न च बहुजोनमिति
ईतीत्यर्थः ॥ २२ ॥ अघतसद्यत्तद्वारब्धधानुसारिणिसत्यसकम्पद्रुपादश्वरनियतिरेकम्यवस्थाहेतुर्नान्येस्याह ॥ ब्रह्ममिति ॥ २३ ॥ तोकप्यितुइदमित्यनेवेतिबुद्ध्यापरिच्छे
त्तु ॥ यथायादृशानारब्धोपनमतन्तदेव ॥ स्वभावस्यवियते ॥ २४ ॥

प्रतिकल्पयेत्तत्तत्तन्निर्माणोजकाट्टमूलभूतमत्संकल्पएवनिमित्तमित्याह ॥ २५ ॥ मोक्षइददीर्घमपरिच्छेद्यमायुर्यस्यमोक्षेणजीवन्मुत्यावाउपलक्षितदीर्घमा
 युर्यस्य अतएवचिन्तनार्थानानिर्देशाविषयेनायकः श्रेष्ठः ॥ २६ ॥ दृष्टा प्रत्येकमेकविधाअनल्पावहवःसर्गोणासगास्थितयोगमाप्रलयाआगमाउत्पत्तयश्चयेन ॥ अत्रास्मि
 स्वदृष्टेजगत्त्रमेचित्रमाश्वर्यभूतकिंस्मरसितद्वेदेत्यर्थः ॥ २७ ॥ हेष्टुहत्तर ॥ मेरोरधः ॥ २८ ॥ २९ ॥ दिवाधीशः सूर्यः मेरुप्रभात्रिविभक्तः अपृथग्भूतः पृथगसन्नितियाव
 त् ॥ दिवालोकोदिनहेतुः प्रकाशः ॥ ३० ॥ अर्धप्रकटसप्रकाशकोटरयस्यअतएवलोकोलोकमिवस्थितम् ॥ आढ्याः कचित्प्रकाशासपन्नाअद्रयोयस्मिन्नाथाविधंभुवनम् ॥ ३१ ॥
 मत्संकल्पवशेनैवकल्पेकल्पेपुनः पुनः ॥ अस्मिन्नेवगिरिः शृंगेतरुशिरस्थंभवत्ययम् ॥ २५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ अत्यंतमोक्षदीर्घायु
 भवन्निर्देशनायकः ॥ ज्ञानविज्ञानवान्धोरोयोगयोग्यमनोगतिः ॥ २६ ॥ दृष्टानेकविधानल्यसर्गसंगमागमः ॥ किंकिंस्मरसिकल्या
 णचित्रमस्मिञ्जगत्त्रमे ॥ २७ ॥ ॥ भृशुंडउवाच ॥ ॥ बृहत्तराशिलावक्षामजातवृणवीरुधम् ॥ अशैलवनवक्षौघांस्मरामीमांधरा
 मधः ॥ २८ ॥ दशवर्षसहस्राणिदशवर्षशतानिच ॥ भस्मसारभरापूर्णासंस्मरामिधरामधः ॥ २९ ॥ अनुपन्नदिवाधीशामज्ञातशशि
 मंडलम् ॥ अविभक्तदिवालोकांसंस्मरामिधरामधः ॥ ३० ॥ मेरुतललोद्योतैरधप्रकटकोटरम् ॥ लोकोलोकमिवाढ्याद्रिभुवनंसं
 स्मराम्यहम् ॥ ३१ ॥ प्रवृद्धासुरसंग्रामेक्षीयमाणान्तरामिह ॥ पलायमानामभितः संस्मरामिधरामिमाम् ॥ ३२ ॥ चतुर्गुणानिचाक्रां
 तामसुरैर्मत्तकाशिभिः ॥ दैत्यांतःपुरतांप्रामांसंस्मरामिधरामिमाम् ॥ ३३ ॥ अत्यंतारितांतसमस्तापरमंडलम् ॥ अजदेवत्रयी
 शेषांसंस्मरामिजगत्कुटीम् ॥ ३४ ॥ चतुर्गुणार्धमपरंनोरंध्रांवनपादैः ॥ अदृष्टेतरनिर्माणांसंस्मरामिधरामिमाम् ॥ ३५ ॥ एवंचतुर्गुणं
 साग्रंनोरंधैरचलैर्वताम् ॥ अप्रवृत्तजनाचारंसंस्मरामिधरामिमाम् ॥ ३६ ॥ दशवर्षसहस्राणिदृष्टतदैत्यास्थिपर्वतैः ॥ आकीर्णापरितः
 पूर्णांसंस्मरामिधरामिमाम् ॥ ३७ ॥ भयादंताह्निताशेषवैमानिकनभश्चराम् ॥ द्यांचनिर्वक्षनिःशेषांसंस्मरामितमोमयीम् ॥ ३८ ॥ अ
 नगस्यामगस्याशामेकपर्वततांगताम् ॥ मत्तेविंध्यमहाशैलेसंस्मरामिजगत्कुटीम् ॥ ३९ ॥

पलायमानालक्षणयापलायमानजनकीर्णाम् ॥ ३२ ॥ चतुर्गुणानीतिकालवाचित्वादित्यतसयोगेद्वितीया ॥ ३३ ॥ अत्यंतमतरितानिसमुद्रेणाच्छादिता न्यतांतक्रमेणसमस्तान्य
 परमंडलानिमेवतिरिक्तदेशायस्याम् ॥ मेरौचआजगत्त्रविण्णुरुद्राख्यादेवत्रयीशिष्यतइतिशेषोयस्याम् ॥ ३४ ॥ चतुर्गुणानामर्धयुगद्वयपर्वतंतदृष्टक्षेत्रनिर्माणयस्याम्
 ॥ ३५ ॥ सामचतुर्थाशाधिकचतुर्गुणनीरंध्रानिर्विडैरचलैः पर्वतैर्वताम् ॥ पृथुचक्रवर्तिनाहिधनुष्कोढ्यापर्वतानुत्सार्यपश्चाद्भूमिः समीकृतेतिपुराणेषुप्रसिद्धम् ॥ ३६ ॥ ३७ ॥
 द्यांअतरिक्षादिलोकान्चकाराद्वरांचनिर्वक्षनिःशेषाम् ॥ निर्वक्षेतिपाठेदिवएवविशेषणम् ॥ ऋक्षाणिताराः ॥ तमोमयीतमः प्रचुरमित्यप्युभयविशेषणम् ॥ ३८ ॥ मलय
 ददुरसत्यादिविभाजकाभावादेकपर्वततांगताम् ॥ मत्तेमेरुस्पर्धयाअभिद्वेसति ॥ ३९ ॥

॥ ४० ॥ सरभे यथाबातिर्यवहुलात् ॥ ४१ ॥ आश्वर्यतरमाह ॥ एकमेवेति ॥ यदाविराड्ब्रह्मादरीरउत्पन्नमात्र स्वात्मतत्त्वपयालोचयितुं कचित्कालमाहितचित्तोभू
त्वावस्थाघोष्यते ॥ पुनरेव सुरादिभिरसुरैश्च जितम् ॥ आलोकानां प्रकारास्वभावानि निजसानामेकनिषयसमष्टिषतवालकप्रसिद्धम् ॥ ४२ ॥ कलियुगसर्गस्थितिस्मरन्माह ॥
सुरावन्ति ॥ सुराप्रामाण्यायस्मिन् ॥ निषिद्धातिरिताः सुरादेवादिपलायिनाः यद्रुकाः असंख्यदायस्मिन् ॥ बहुनायाः अनेकभद्रकाः सत्यस्त्रियोयस्मिन् ॥ ४३ ॥ आश्वर्यतरमा
ह ॥ इमेति ॥ समुद्रनिमानुः प्रिययतस्योत्पत्तेः भागवत्स्थायाभिर्देवसिद्धम् ॥ ब्रह्मपुससगविनामानस्यास्य स्वायमेव सजाता भृग्वादिपुरुषायस्मिन् ॥ ४४ ॥ भुविजलेमप्रायाजान
लोकान्प्रकाराद्बल्लोकं पृथग्भारमाप्रोलक्षितकालयास्थितिलास्मरन्माह ॥ अपर्वतमिनिभ्यो मस्याः अमरोदेवानां वायोगसिद्धाश्च यस्मिन् ॥ ४५ ॥ नविषते मध्यस्थाः अथ
एतां श्रान्यां श्रद्धां तान्मस्मराभिर्वहून्पि ॥ किं तेन बहुनोक्तेन सारं संक्षेपतः शृणु ॥ ४६ ॥ असंख्यातान्मनून्ब्रह्मन्स्मराभिः शतशो गता
न् ॥ सवात्सरं प्रयवहुलांश्चतुर्गुणशतानि च ॥ ४७ ॥ एकमेव स्वयं शृद्धं पुरुषासुरवर्जितम् ॥ आलोकनिषयैकं कचित्सर्गस्मराम्यहम्
॥ ४८ ॥ सुराप्रनाक्षर्णमत्तनिषिद्धसुरशृद्धकम् ॥ बहुनायसतीकं च कचित्सर्गस्मराम्यहम् ॥ ४९ ॥ वृक्षनीरध्रमूर्पाठमकल्पितमहार्णव
म् ॥ स्वयमजातपुरुषं कंचित्सर्गस्मराम्यहम् ॥ ५० ॥ अपवतमभूमिचव्योमस्यामरमानवम् ॥ अधद्रार्कप्रकाशाद्वयं कंचित्सर्गस्मरा
म्यहम् ॥ ५१ ॥ अनिद्रममहीपालममध्यस्याधमोत्तमम् ॥ सममंधकुपूचककचित्सर्गस्मराम्यहम् ॥ ५२ ॥ सर्गप्रारंभकलनाविभा
गो भुवनत्रये ॥ कुलपवतमेस्यानं जन्तूदीपपृथक्स्थितम् ॥ ५३ ॥ वर्णधर्मधियांस्तृष्टिविभागो महलावने ॥ ऋक्षचक्रकसंस्थानध्रुव
निर्माणमेव च ॥ ५४ ॥ जन्मेदुमास्करादीनामिन्द्रो वै ब्रह्मवस्थितिम् ॥ हिरण्याक्षापहरणं वराहोद्धरणं क्षिते ॥ ५५ ॥ कल्पनपार्थिवानां
ववेदानयनमेव च ॥ मंदरोन्मूलनं चाव्येरमृतार्थं च मयनम् ॥ ५६ ॥ अजातपक्षोगरुडः सागराणां च संभव ॥ इत्यादिकाया स्मृतय
स्त्वयतीतजगत्क्रमा ॥ धातैरपि हितास्तातस्मर्थेतासुकोग्रह ॥ ५७ ॥

भाउत्तमाश्वयस्मिन् ॥ अतएव सप्तअधानिककुम्भादिशाचक्राण्यसिर्गानि पूर्वकल्पान्यमथरातद्वारोपलक्षितजगत्स्थित्युक्तिः ॥ ५८ ॥ एतत्कल्पवृक्षांतस्मरणं तु एतत्कल्पायु
र्वावहृतामन्तीति न च यन्माह ॥ सगवारभेत्यादिना ॥ सर्वेषां प्रयत्नानां पठश्लोकस्थे बालैरपि हितास्तातस्मर्थे इत्यत्राभ्युप ॥ आदौ सप्तमारंभार्थं कलनात्मादुःसकल्पस्तो
भुवनत्रयदीपापवर्गारभेरादौ विभजनविभागस्ततः कुलपवतानां संस्थामयया योग्यमपेक्षारूपनंततः पृथक्स्थितं जन्तूदीपमपि वराहोद्धरणं विभागानां निर्माणं धियां तत्तपो
म्यविषाभेदानां च तृष्टिरित्ययामेकमो बोध्यः ॥ ५९ ॥ ६० ॥ क्षिते वराहोद्धरणम् ॥ ६१ ॥ वेवदानवमनुष्यादिपुण्ये कंच पादिबानां कल्पनम् ॥ मत्स्याबतारो वेदानयन
म् ॥ ६२ ॥ स्वर्गवृत्तिलक्षणः अवरयस्मर्तव्यार्थाः मधुटानेककल्पापेक्षया एतत्कल्पवाग्निष्यन्त्वात्स्वक्याः आनीलजनकमाः ॥ बालैर्न देयेष्वप्याभ्युपयत्यैरेतत्कल्पवृक्षैरपि
अवसरविभिः स्मर्तव्येन्यर्थः ॥ ६३ ॥

कल्पान्तरेषु स्वष्टाभ्याश्चर्यातिराग्यपिवदन्नुपसंहरति ॥ गरुडवाहनमिति ॥ कलितेप्राप्तजीवितदीर्घायुर्नतथाविधः अह एतत्कल्पेप्रसिद्धगरुडवाहनं विहगो विहगो तमो हंसस्तद्वाहनचतुर्मुखीभूयदेवैत्यादिसर्गाधिकारनिष्पादयत्कलितवान्दृष्टवान् ॥ तथाविहगवाहनब्रह्माण्डप्रभवाहनरुद्रीभूयसहाराधिकारकुर्वाणकल्पितवान् ॥ एवयप्रभवाहनं रुद्रचगरुडवाहनं विष्णुशरीरधृत्वापालनाधिकारकुर्वाणकलितवानिति महद्वाश्चर्यहस्यमेतदित्यर्थः ॥ ५२ ॥ इति श्रीवासिष्ठम् ० तात्पर्यप्रकाशे निर्वाण ० पूर्वा ० एकविंशः सर्गः ॥ २१ ॥ ॥ ७३ ॥ वासिष्ठस्याष्टजन्मादिसमार्धसमर्गकाः ॥ क्षीरोदमथनाद्याश्च भूयोदृष्टादहोदिताः ॥ १ ॥ ततस्तदनतरं किंचिद्दूरं व्यतीतकालेषु तथा अद्यतनसर्गेषु जातेषु युष्मदादिषु भगीरथयुक्ताद्येतेषु स्मरणे कैवगणेनेतिसममे सर्वेषासमम्यतानासवधः ॥ १ ॥ सनत्कुमारोतेषु ब्रह्मर्षिषु भृगुगिरिभृगुतिपुसिद्धर्षिषु ॥ स्कंदे भवदनादिषु शिव

गरुडवाहनंविहगवाहनंविहगवाहनं वपभवाहनं वपभवाहनम् ॥ वपभवाहनं गरुडवाहनं कलितजीवितः ॥ ५२ ॥ ॥ इ० वा० वा०
दे० मो० नि० पू० भु० चिरजीवितवृत्तांतकथनं नाम एकविंशः सर्गः ॥ २१ ॥ ॥ भृशुंड उवाच ॥ ततो जगति जाते पुं भगवन् न्युष्मदादिपु ॥
भरद्वाज पुलस्त्या चिनारं देद्रमरीचिषु ॥ १ ॥ पुलहो ह्यलकाद्येषु क्रतुभ्यं वगिरस्सु च ॥ सनत्कुमारं भृंगीशं कंदे भवदनादिपु ॥ २ ॥ गौरीस
रस्वती लक्ष्मी गायत्र्या घासु भरिषु ॥ मरुमंदरं कैलासं हिमवद्दुर्गुरादिपु ॥ ३ ॥ हयग्रीवं हिरण्याक्षं कालनेमिवलादिपु ॥ हिरण्यकशिपुं क्रा
थवलप्रज्ञादकादिपु ॥ ४ ॥ शिविन्यं कुपूथूलाख्यै न्यनाभागकलिपु ॥ नलमां धातुसगरं दिलोपनहुपादिपु ॥ ५ ॥ आत्रेयव्यासवाल्मी
किशुकवात्स्यायनादिपु ॥ उपमन्युमणीमकीर्णरीरथशुकादिपु ॥ ६ ॥ अल्यकारीतकालं युकिं चिदूरेषु केषु चित् ॥ तथा धृतनसर्गेषु स्मर
णे गणनैवका ॥ ७ ॥ मुनेतै ब्रह्मपुत्रस्य जन्माष्टकमिदं किल ॥ संस्मराम्यष्टमे सर्गे तस्मिंस्त्वं मम संगतः ॥ ८ ॥ कदाचिज्जायसे व्योमः कदा
चिज्जायसे जलात् ॥ कदाचिद्वायुतः शैलात् कदाचिज्जायसेऽनलात् ॥ ९ ॥ यादृशो यादृशः चारो यादृक् संस्थानदिग्गणः ॥ सर्गोऽयं तादृशाने
वत्रीन् सर्गान् संस्मराम्यहम् ॥ १० ॥ एकरूपां खिलाचारसन्निवेशधरामरान् ॥ समकालान् स्थिरस्यै र्यान् दशसर्गान् स्मराम्यहम् ॥ ११ ॥
अंतर्धानं गतां धात्रीं वारपंचकमुद्धृता ॥ मुनेपंचसु सर्गेषु कूर्मैर्नैव पयोनिधेः ॥ १२ ॥ मंदराकर्पणविगपयां कुलसुरासुरम् ॥ स्मरामि द्वा
दशं चेदममृतां भोधिं मथनम् ॥ १३ ॥

दशवदममृताभाधमथनम् ॥ १३ ॥
 ॥ ४ ॥ शिविप्रभृतिपुत्रजस्तु ॥ ५ ॥ आत्रेयादिषुमुनिषु ॥ ६ ॥ गणनैवकैतिनत्रविस्मरसंभावनाप्यस्तीतिभावः ॥ ७ ॥ अष्टमेसर्गेजन्मनिकल्पेवाममसंगतोभयासहमिलितः
 अभूः ॥ ८ ॥ किमष्टस्वपिजन्मसुब्रह्मपुत्रपुत्रवेत्याह ॥ कदाचिदिति ॥ ९ ॥ सर्वेषुकल्पेषुतत्तदधिकारिपुरुषाणांसमाननामरूपत्वेपिनसर्वेषांपदार्थानांसर्वसन्निवेशाचारसाम्य
 नियमः किंतुकाकतालीयन्यायेनकदाचित्ताम्यमित्याशयेनाह ॥ यादृशदिति ॥ १० ॥ समकालानुन्यायुः ॥ स्थिराणिअसुरैरिवाचालितानिस्थैर्याणिनियतकालतत्तत्पदाव
 स्थानानिदेवानायेषु ॥ ११ ॥ आचारसाम्यमुक्तातद्वैषम्याह ॥ अतर्धानिमिति ॥ अतर्धानजलेनिमज्जेनेनतिरोधानम् ॥ यात्रीभूः ॥ कूर्मेणैव नवराहेण ॥ १२ ॥ १३ ॥

रिव मगादृत्कर्तृगन्तानीति बलिपाह करीकृतसर्वेकमण्डितियावत् ॥ १४ ॥ बहुभिपरशुरामावतारयन्दी सर्गोत्तरेणव्यवधानेनापि ॥ १५ ॥ शीकःकीक
दरोविशेषस्तदाजयशुद्धोरनात्यतद्वाजपुत्रतयेतियावत् ॥ १६ ॥ विशासुकन्येयुषिरास्तव्याकाक्षिपुराणांविश्वोभावाद्वाहात् ॥ प्रतिकल्पस्वायमुर्वेतेचाक्षुषेचप्रसिद्धी
दोवक्षप्यरससयी ॥ इरानोशाकाणोचद्वीले कृतापराधानोपरादव्याप्यगिरिगुहासुनिरोधलक्षणास्सञ्जमुजस्तभलक्षणाव्याविघाताद्वाहात् ॥ १७ ॥ ज्वराणामाहेस्व
रदण्णवारव्यन्यरभेरानोयमयानोचमप्रकाशआमयपितृश्रीयोत्साहजननेनप्रसकानितियावत् ॥ क्षुरप्रमयमप्रकानितिपोठेक्षुराग्रक्षणाविशेषायाम्प्रतिछिदतीतिक्षुरमम

सर्वोपधिरमोपेतां नलियाहस्तडाटिव ॥ वारत्रयहिरण्याक्षोनीतवान्वसुधामध ॥ १४ ॥ रेणुकात्मजतांगत्वापष्ठवारिमिमहरि ॥ बहु
सर्गोत्तरेणापिचकारक्षत्रियस्यम् ॥ १५ ॥ शर्तकलियुगानांचहरेर्बुद्धदशागतम् ॥ शीकराजतयैवासस्मरामिमुनिनायक ॥ १६ ॥ त्रि
शब्धिपुरविश्वोभानद्वादसाध्वरसस्यो ॥ दशशरुविघाताश्चचंद्रमौले स्मराम्यहम् ॥ १७ ॥ याणार्यमथौसंभ्रामान्वरप्रमथमन्नका
न् ॥ विस्रोतितमुरार्नकान्स्मरामिहरिशर्वयो ॥ १८ ॥ युगप्रतिधियापुसांन्यूनाधिकतयामुने ॥ क्रियांगपाठवैचिष्ययुक्तान्वेदान्स्मरा
म्यहम् ॥ १९ ॥ एकार्यानिममग्राणियदुपाठानिमेनच ॥ पुराणानिप्रवर्तितप्रस्तुतानियुगप्रति ॥ २० ॥ पुनस्तानेवतानेवमन्यानपियुगे
युगे ॥ वेदादिविखरचितानितिहामान्स्मराम्यहम् ॥ २१ ॥ इतिहासमहाश्रयमन्यरामायणाभिधम् ॥ ग्रथलक्षप्रमाणंचज्ञानशास्त्रंस्म
राम्यहम् ॥ २२ ॥ रामवद्वधवर्तयनरावणविलासवन् ॥ इतियत्रधियाज्ञानहस्तेफलमिवापितम् ॥ २३ ॥ कृतवाल्मीकिनाचैतदधुना
यत्करिष्यति ॥ अन्यत्रप्ररुढलोकेस्थितज्ञास्यसि कालत ॥ २४ ॥ वाल्मीकिनाम्राजीवेनतेनैवान्येनवाकृतम् ॥ एतच्चद्वादशवारंक्रिय
तेविस्मृतिगतम् ॥ २५ ॥ द्वितीयमेतस्यसमभारतनामनामत ॥ स्मरामिप्राक्तनव्यासरुतंजगतिविस्मृतम् ॥ २६ ॥ व्यासाभिधेनजी
वेनतेनैवान्येनवाकृतम् ॥ एतत्तुममवारंक्रियतेविस्मृतिगतम् ॥ २७ ॥

यासायाविधामप्रकाशप्रागणिर्याप्यत्यथ ॥ १८ ॥ युगप्रतियुगेयुगे ॥ कर्मप्रवर्धनीयेनपतिनाबीप्सापोस्यते ॥ पुषामध्येक्षुपुठवाणाधियाबुद्धीनाप्युनाधिकतयाब्रह्मचर्यगुरु
शुश्रूषामृगिययनादिकियाणांशिषायागानोसावधानस्वरवर्णपुद्धारणलक्षणायागानांचन्यूनाधिकताकृतमभाववैचिन्ध्यैर्मुक्तात् ॥ १९ ॥ प्रतिक्षापरातनिर्मातृभेदादुपाठानि
॥ २० ॥ वैश्वेदिविद्विष्यासवाल्मीकिप्रभृतिभिःप्रविताद्युन पुनस्तानेवभारतरामायणादीनिनिहासात् ॥ २१ ॥ महाराभायणाभिर्भेदलक्षणावसिद्धिबिम्बाविभाषिष्यजयवित
क्षायागावत् ॥ २२ ॥ २३ ॥ यदग्यच्चसिद्धरामसवरूपमहाराभायणद्वापिराशुसहस्रमितकरिष्यतितवविदित्यहोमानवलादनुगुल्लरानिबन्धमप्यिकालतोक्तास्यसि ॥ २४ ॥ एतच्च
तिवारावर्ण्यारक्ष्येनेकचक्षुषीयनायेववाल्मीकिनाम्राजीवेनयाकृतमेवविलिखितिव्यवहृत्परंपरतोक्तेदेनोक्तेकर्मन्वायमंवाक्यमानीपूरणद्वादशवारंवाटिक्क्यते ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥

॥ २८ ॥ २९ ॥ अधुनासनिहितवेतायुगे ॥ ३० ॥ ३१ ॥ अधुनाएतच्चतुर्गुगतर्गद्वापराते ॥ ३२ ॥ बहिरिदंजायतइतिभ्रातिरेवेत्याशयेनाह ॥ जगन्मयीति ॥ ३३ ॥
 ॥ ३४ ॥ प्रतिसर्गलोकादीनासन्निवेशादिसाम्यनियमोऽप्यौत्सर्गिकइत्याह ॥ समेति ॥ ३५ ॥ मन्वाद्यधिकारिपुरुषसन्निवेशचारिण्यादिविषयसाम्यमौत्सर्गिकमेवेत्याह ॥ ता
 न्येवेति ॥ ३६ ॥ सश्रुतप्रख्याते ॥ ३७ ॥ अन्यएवसमाश्रयानिवासाः ॥ ३८ ॥ समाश्रयभेदेवप्रपचयति ॥ कदाचिदित्यादिना ॥ ३९ ॥ मलयैअचलस्थिरः ॥ ४० ॥ प्रा

आख्यानकानिशास्त्राणिनिवृत्तानियुगंप्रति ॥ विचित्रसंनिवेशानिसंस्मरामिमुनीश्वर ॥ २८ ॥ भूयस्तान्येवतान्येवतथान्यानियुगेषु
 गे ॥ साधोपदार्थजालानिप्रपञ्चामिस्मरामिवै ॥ २९ ॥ राक्षसक्षतयेविष्णोर्महीमवतरिष्यतः ॥ अधुनैकादशजन्मरामनामोभविष्य
 ति ॥ ३० ॥ नारसिंहेनवपुषाहिरण्यकशिपुहरिः ॥ जघानवारत्रितयंमृगेंद्रइववारणम् ॥ ३१ ॥ वसुदेवगृहेविष्णोर्भुवोभारनिवृत्तये ॥ अ
 धुनाषोडशजन्मभविष्यतिमुनीश्वर ॥ ३२ ॥ जगन्मयीभ्रातिरियंनकदाचनविद्यते ॥ विद्यतेतुकदाचिच्चजलबुद्बुदवस्थिता ॥ ३३ ॥ द
 ष्यभ्रातिरनित्येयमंतस्थासंविदात्मनि ॥ जायतेलीयतेचाशुलोलावीचिरिवांभसि ॥ ३४ ॥ समैकसन्निवेशानिवहूनिविपमाणिच ॥ त
 थार्धसमरूपाणित्रिजगंतिस्मराम्यहम् ॥ ३५ ॥ तान्येवतादृक्कर्मणिताथान्याचरणानिच ॥ तत्कर्माणिताथान्यानिभूतानीहस्मराम्यहम्
 ॥ ३६ ॥ प्रतिमन्वंतरं ब्रह्मन्विपर्यस्तेजगत्क्रमे ॥ सन्निवेशेन्यथाजातेप्रयातेसंश्रुतेजने ॥ ३७ ॥ ममान्यान्येवमित्राणिअन्यएवचवंधवः ॥
 अन्यएवनवाभृत्यास्त्वन्यएवसमाश्रयाः ॥ ३८ ॥ कदाचिदहमेकांतविध्यकच्छकृतालयः ॥ कदाचित्सत्यनिलयः कदाचिद्दुरालयः ॥ ३९ ॥
 कदाचिद्विमवद्वासीकदाचिन्मलयाचलः ॥ कदाचित्प्राक्तनैवसन्निवेशेनभूधरम् ॥ ४० ॥ चूतदक्षेचशाखायांप्राप्यनीडंकरोम्यहम् ॥
 अनाद्यंतेषुयतेषुयुगेषुमुनिनायक ॥ ४१ ॥ प्राक्तनैवजातोयंसन्निवेशेनपादपः ॥ देहं त्यक्त्वा सुखं साधोनातः परिणतिं गतः ॥ ४२ ॥
 तदीयैवजातोयंसन्निवेशेनपादपः ॥ तातेजीवतियैवाभूच्छोभास्यसुतरोस्तथा ॥ ४३ ॥ कृतप्राक्सन्निवेशोयमहंस्थितिमिहागतः ॥
 नेहाभूदुत्तरापूर्वककुम्भायंचभूधरः ॥ ४४ ॥ दिगुत्तराभूदन्यंपूर्वमेवमहीधरः ॥ एकैकदेहसंस्थानवीतब्रह्मनिशागमः ॥ ४५ ॥

प्येत्यस्यप्राक्तनेनभूधरमित्यनेनान्वयः ॥ अनाद्यतेषुअसंख्येयेषु ॥ ४१ ॥ अतः प्राक्तनसन्निवेशात्परिणतिसन्निवेशातरनगतः ॥ तर्हि त्वमिवपादपोपिकिचिरजीवीनित्याह ॥
 देहत्यक्तेति ॥ ४२ ॥ एवचनपादपजीवैक्येयपितात्पर्यकिंतुशोभासन्निवेशासाम्याभेदोपचारइति सूचयन्नाह ॥ तातेचडे ॥ ४३ ॥ एवदिग्भूधरयोरैक्यप्रत्यभि
 ज्ञापिसन्निवेशासाम्यादेवेत्याह ॥ नेहेति ॥ ४४ ॥ पूर्वोत्तरादिक्अन्यैवाभूदियमन्या ॥ एवभूधरोप्यन्यएवाभूदित्यावृत्तिविपरिणामाभ्यामन्वयः ॥ तर्हितथैवत्वमपिप्रतिक
 ल्पमन्यः समानसन्निवेशश्च किंनस्यास्तत्राह ॥ एकेति ॥ अहएकश्चासौएकैकदेहसंस्थानेनवीतब्रह्मनिशागमायस्यतथाविधः ॥ ४५ ॥

तत्तुलनाप्राह ॥ ध्यानादिति ॥ यतः कल्पति भागुक्तधारणापूर्वकं स्थिराकृतस्य ध्यानस्य निर्विकल्पकसमाधौ तेन सगर्भालोक्यस एवायमेकः स एवायथावप
 न्तिमस्य भिक्षायमानेतत्त्वे एव एनसर्गवेद्य ॥ यथाहमस्य स्वात्तसाधगाहिनीमत्यभिज्ञेवनस्यादिति प्राह ॥ एषषष्ठसंस्थानादप्यथासंस्थानतापहृणादपितद्वदुर्मननारादित्याश
 यगर्भादिगुन्तराभूदस्येयमित्युक्तिमुपपादयति ॥ अकालेतिरिति ॥ विराभाध्यादयः अर्कसोमादर्कक्षणात्मानक्षणाणामुद्यत्तमया विनियतसचाराच्चनियतोत्तरविक्रियतेमेव वि
 स्थानकाप्रसिद्धयति ॥ ४१ ॥ सर्गात्तेनुतादिराश्लस्मिन्मेरावेवाप्यथाप्रकारेण स्थितेति तत्रिषष्टपटल्लिखितमेवाधधीनादिराश्लस्तरिखत्तनद्वयान्यथासंस्थानादप्यस्तस्थिति
 यातीत्यय ॥ एष विरामानियतस्थित्याभिव्यक्त्येतदनुसारिनियतावयवसन्निवेशपटितस्य सर्वस्यापि जगतोऽनिर्बन्धीयतालक्षणमित्यात्वमतिजातीत्याह ॥ नसवित्यादिना ॥
 ॥ ४२ ॥ आत्मनः स्वरूपमत्कारो मायिकविशेषेपराक्तिलाद्विभक्तः ॥ जागतेपुपदार्थे बुद्धिर्कृतव्यवस्थायत्यासद्वकालकृतव्यवस्थायत्यासोपि दृश्यतदत्येव षष्ठसंस्थानेति ॥
 ध्यानानितित्वत्वेन सगर्भालोक्यवेद्यहम् ॥ अकालिन्द्रक्षसचारात्मैर्वादिस्थानकादिश ॥ ४६ ॥ संस्थानमन्यथा तस्मिन् स्थितेयांतिदि
 शोन्यथा ॥ नसन्नासज्जगन्मन्येभ्रमयन्केवलधिय ॥ ४७ ॥ आत्मस्मद्वचमत्कारविभवोयविजृम्भते ॥ पुत्रपितृत्वमायातिमित्रयान्यतिरि
 तान्यथा ॥ ४८ ॥ श्रीत्वचशतशोयानुसंश्रयैव स्मराम्यहम् ॥ कलौकृतयुगाचारान्कृते कलियुगस्थितिम् ॥ ४९ ॥ त्रेतायाद्वापरे चैव सस्मरा
 भिमिनीश्वर ॥ अदृष्टवेदवेदार्यानस्वसंकेतविहारिण ॥ ५० ॥ सर्गात्त्रिरगलाचारान्कचित्काश्चित्स्मराम्यहम् ॥ ध्यातरिवक्षणावब्रह्मन्ससु
 रास्तुरमानुपम् ॥ ५१ ॥ षण्णुगसहस्रान्तिजगच्छ्रुत्यस्मराम्यहम् ॥ मनोमनननिर्माणान्यार्थिवाकारवर्जितान् ॥ ध्यामान्वायुमयैर्भूतैर्द
 शसर्गान्स्मराम्यहम् ॥ ५२ ॥ विचित्रसंस्थानविशेषदेशान्विचित्रकार्याकुलभूतकोशान् ॥ विचित्रविन्यासविलासवैपान्स्मराम्यहब्रह्म
 दिनेश्वरोपान् ॥ ५३ ॥ इत्यर्पेवावांटे मांसोपायेपुनि ० पू० भू० चिरजीवितवर्णनानामद्वाविंशसर्ग ॥ २२ ॥ ॥ ५३ ॥ श्री
 वसिष्ठउवाच ॥ अथासीवायमश्रेष्ठोजिज्ञासार्थमिदमया ॥ भूय पृष्टोमहाबाहो कल्पवृक्षलताग्रके ॥ १ ॥ चरताजगत कोशेव्यव
 हारवतामपि ॥ कथंविहगराजेंद्रदेहंमृत्युर्नबाधते ॥ २ ॥

पुत्रदत्तादिना ॥ ४८ ॥ त्रेतायाद्वापरे च कृतयुगाचारान्कलियुगस्थितिं चैत्यनुकृप्याचय ॥ कलियुगस्थितिमेव सक्षिप्य विधुणोति ॥ अदृष्टेति ॥ ५० ॥ कश्चिदकृतयु
 गावापि ॥ तथाहि ॥ कृतयुगेपि पुच्छेरेणलस्य विकृत्या पूतेज्योविनापारायमेकषष्ठेण सार्थस्य निषासनधमसिद्धम् ॥ ५१ ॥ ब्रह्मलघुचतुर्गुणसहस्रस्यतिअवसानेवेधसिज
 गदृपसंहारक्रमेणाप्युशयित्वायोनिद्वारं छलेन ब्रह्मणः परमात्मनोऽप्यातारिसितसुहृद्वरामनुपजगच्छ्रुत्यमसत्तामिषापन्यस्मामीत्यर्थ ॥ एवमलीनेपि जगत्त्यैव षष्ठमनोमननिमा
 गाभ्यागुक्ताभूतावयवैवायुमायैर्भूतैर्भागिभिष्यामात् ॥ ५२ ॥ उक्तसर्वसक्षिप्योपसंहरति ॥ विचित्रेति ॥ अहब्रह्मदिनेपुनः कल्पपुत्रिचित्रस्थानविशेषयुक्तो देशोयुतयथावि
 धाव्निचित्रकार्याकुलभूतानां काराभूतान्दृष्टोपायमास्मर्गान्स्मरामीत्यर्थ ॥ ५३ ॥ ॥ दन्तिभ्रीवासिषम तात्यर्थेयकारोति ० पू० द्वाविंशतितम सर्ग ॥ २२ ॥ ॥ ५३ ॥
 स्वर्गमुयेषुरोचेषुनलवस्युर्नबाधते ॥ यत्सर्वेष्वभयार्थितसहस्रविहङ्गकीर्त्येति ॥ १ ॥ षष्ठसंस्थानाजगत् ॥ २ ॥ कथंविहगराजेंद्रदेहोपलब्धजगत्तुलनाप्राह ॥

वाचालयतिमुखरयतिशृङ्खवाकपटुताप्रभमुखेनव्यापयतीति यावत् ॥ ३ ॥ ४ ॥ तत्र सर्वदोषाधारवासनान् शएवमुख्योमृत्युतरणोपायइत्याह ॥ दोषति ॥ यथात्यक्तहारा
 द्याभरणचोरानजिघासतितद्वदित्यर्थाद्व्यते ॥ ५ ॥ निःश्वासलक्षणोदेहदक्षच्छेदनाः क्रकचायेभ्यः सर्वासोदेहलतानादेहदक्षशाखाभूतहस्तपादादीनां घुणाः काष्ठकीटभूता आ
 वयोमनोव्यथा ॥ ६ ॥ शरीरतरो कोटरस्थसर्पौ च भूता अतएवचित्तालक्षणाअर्पिता शिरसि फणाद्ये ॥ नदहंति अर्थस्त्वविषाग्निना ॥ ७ ॥ नभुक्तेनदशति ॥ ८ ॥ शरीरां
 भोधेर्वाडवोडवाग्निभूतः ॥ अतएवपीताशेषविवेकाबु ॥ ९ ॥ आकुलव्यग्रम् ॥ तिलानाराशिकर्मयत्रकर्त्रिउग्रमिति क्रियाविशेषणम् ॥ १० ॥ ब्रह्मात्मविश्रातिरेवात्यं
 भुशुंडउवाच ॥ ॥ जानन्नपिहिसर्वज्ञब्रह्मनजिज्ञासयेवमाम् ॥ पृच्छसिप्रभवोनित्यंभृत्यंवाचालयंतिहि ॥ ३ ॥ तथापियत्पृच्छसिमांत
 तेप्रकथयाम्यहम् ॥ आज्ञाचरणमेवाहुर्मूल्यमाराधनं सताम् ॥ ४ ॥ दोषमुक्ताफलप्रोतावासनातनुसंततिः ॥ त्वदिनग्रथितायस्यमृत्युस्तं
 नजिघांसति ॥ ५ ॥ निःश्वासदक्षक्रकचाः सर्वदेहलताघुणाः ॥ आधयोयंनभिंदतिमृत्युस्तंनजिघांसति ॥ ६ ॥ शरीरतरुसर्पौ घाश्रितापि
 तशिरःफणाः ॥ आशायंनदहंत्यंतमृत्युस्तंनजिघांसति ॥ ७ ॥ रागद्वेषविषापूर्ः स्वमनोबिलमंदिरः ॥ लोभव्यालो नभुंकेयंमृत्युस्तंनजि
 घांसति ॥ ८ ॥ पीताशेषविवेकांबुः शरीरांभोधिवादवः ॥ ननिर्दहतियंकोपस्तंमृत्युर्नजिघांसति ॥ ९ ॥ यंत्रंतिलानांकठिनंराशिमुग्रमि
 वाकुलम् ॥ यंपीडयतिनानंगस्तंमृत्युर्नजिघांसति ॥ १० ॥ एकस्मिन्निर्मलेयेनपदपरमपावने ॥ संश्रिताचित्तविश्रांतिस्तंमृत्युर्नजिघां
 सति ॥ ११ ॥ वपुःखंडाभिपतितंशाखाभृगमिवोदितम् ॥ नचंचलंमनोयस्यतंमृत्युर्नजिघांसति ॥ १२ ॥ एतेब्रह्मन्महादोषाः संसारव्या
 धिहेतवः ॥ मनागपिनलुपंतितिचित्तमेकं समाहितम् ॥ १३ ॥ आधिव्याधिसमुत्थानिचलितानिमहाभ्रमैः ॥ नविलुपंतितिदुःखानिचित्तमेकं
 समाहितम् ॥ १४ ॥ नास्तमेनिनचोदेतिनसंस्मृतिर्नविस्मृतिः ॥ नसुसंनचजाग्रत्स्याच्चित्तंयस्यसमाहितम् ॥ १५ ॥ अधीकृतदृढाका
 शाः कामकोपविकारजाः ॥ चिंतानपरिहिंसंतितिचित्तंयस्यसमाहितम् ॥ १६ ॥ नददातिनचादत्तेनजहातिनयाचते ॥ कुर्वदेवचकार्याणि
 चित्तंयस्यसमाहितम् ॥ १७ ॥ येदुरर्थादुरारंभादुर्गुणादुरुदाहताः ॥ दुःक्रमस्तेनकृतंतिचित्तंयस्यसमाहितम् ॥ १८ ॥ आभांतिविपुला
 र्थानिमहांतिगुणवंतिच ॥ सर्वाण्यवानुधावंतिचित्तंयस्यसमाहितम् ॥ १९ ॥

तिकमृत्युजयोपायइत्याशयेनाह ॥ एकस्मिन्निति ॥ ११ ॥ वपुर्लक्षणेपुष्पितवनखडेअभिपतितः शाखाभृगइवउदितमूर्जितम् ॥ छादंसंछीबत्वम् ॥ १२ ॥ दोषानुपसंहरंस्त
 जयहेतुगुणान्वक्तुप्रथमसमाधानमेवमुख्यगुणइत्याशयेनतप्रशंसति ॥ एतेइत्यादिना ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ कर्माणिकुर्वत्यथाशान्त्रव्यवहरदपि ॥ १७ ॥ दुष्टा
 अर्थाअर्जनीयधनादयः आरभ्यतइत्यारभाः कृषिगृहधनादयः ॥ गुणारागेद्वेषादयः उदाहृतमर्मप्रकाशनोक्तयः क्रमानीतयः नकततिदुष्टफलेननपरितापयति ॥ १८ ॥
 आभातिप्रकाशमानानि विपुलार्थानि बहुलाभानिसर्वाण्येवसुखानीतिशेषः ॥ अनुधावतिअनुसरति ॥ १९ ॥

उरुर्कञ्जीनरकालिकमुसन्तस्मिदितम् ॥ दुरीहितदशाभोगाभिलाषदस्याउन्मुकस्वाललाभलक्षणतत्परम् ॥ २० ॥ चित्तस्यविधुर्यपुरुषार्थविधुरतातदायिना ॥ अनेकत्वभेददृष्टि
 सल्लक्षणपिशारेणनयलीप्यनदृष्टतत्परम् ॥ २१ ॥ आदीचारुसुखारभमप्येवधर्षणार्थकेपिमधुरम् अतेपथ्यसवहु खनिर्भक्तज्ञानतत्परम् ॥ २२ ॥ आद्येतमप्यगसर्वावस्था
 स्युनगतमालम्बुषम् ॥ २३ ॥ नविषतेउत्तमपयस्तायविधिसीभाग्यनित्यनिरतिशयानन्दवत्स्य ॥ २४ ॥ अनुत्तमसौभाग्यस्त्वभेतरष्ट्वास्त्यनित्यतादिप्रपञ्चनेनसाधयति ॥ सा
 मरत्यादिना ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ एवलोकाभयस्याशुभतामुक्तातद्विजगतएवक्वाह ॥ सत्त्वगद्विती ॥ २८ ॥ क्रियाराज्येनतत्कलानिलक्ष्यते ॥ २९ ॥ धितापदमपिमा
 नसक्रियामात्रपतकलोपलक्षकम् ॥ ३० ॥ तन्मनस्तल्लक्षणस्यक्षीरोदकस्यसंस्पर्शोभणेनमदरायमाणेषु ॥ इवमानसक्रियामाओपलक्षणम् ॥ ३१ ॥ अतिविभ्राकाराशुअ
 यदुदकहितसत्यमनपायिगतभ्रमम् ॥ दुरीहितदशोन्मुक्ततत्परंकारयेन्मन ॥ २० ॥ यददृष्टमशुदेनचित्तवैधुर्यदायिना ॥ अनेकत्वपि
 शाचनतत्परंकारयेन्मन ॥ २१ ॥ आदौमध्येतयातेचविरायपरमोचितम् ॥ यच्चारुमधुरपथ्यतत्परंकारयेन्मन ॥ २२ ॥ यदनतमन प
 थ्यतथ्यमार्पतमध्यगम् ॥ समस्तसाधुभिर्जुष्टतत्परंकारयेन्मन ॥ २३ ॥ यद्वेद परमालोकमार्पयदमृतपरम् ॥ यदनूत्तमसौभाग्यतत्प
 रंकारयेन्मन ॥ २४ ॥ सामरासुरगधवसविधाधरकिन्नरे ॥ ससुरभीगणेश्वर्गेनकिंचित्सुस्थिरंशुभम् ॥ २५ ॥ सुतरोसनराधीशेशपर्व
 तपुरव्रजे ॥ सांबुधौभूतलेतातनकिंचिच्छोभनस्थिरम् ॥ २६ ॥ सनागेसासुरव्यूहसासुरभीगणेतया ॥ समस्तएवपातालैर्नकिंचिच्छो
 भनस्थिरम् ॥ २७ ॥ सस्वर्गससुरालोकेसपातालैसदिकटे ॥ जगत्यस्मिन्सुसर्वस्मिन्नकिंचिच्छोभनस्थिरम् ॥ २८ ॥ आधिव्याधिविलो
 लासुदुःखौषधिलतासुच ॥ क्रियासुनित्यतुच्छासुर्नकिंचित्सुस्थिरंशुभम् ॥ २९ ॥ तरलीकृतचित्तासुदृढयानंदिनीपुच ॥ धितासुधीवि
 कारासुर्नकिंचित्सुस्थिरंशुभम् ॥ ३० ॥ हृत्क्षीरोदकसम्पदमदरेपुचलेष्वपि ॥ स्वसंकल्पविकल्पेपुनर्नकिंचित्सुस्थिरंशिवम् ॥ ३१ ॥ अनार
 तागमापायपरास्वसिशिरास्वति ॥ चित्राकारासुषेष्टासुर्नकिंचित्सुस्थिरंशुभम् ॥ ३२ ॥ नवरमेकमहीतलराजतानचवरंविद्युधामर
 रूपता ॥ नचवरधरणीतलनागतास्यतिमुपैतिहियन्नसर्तामन ॥ ३३ ॥ नवरमाकुलगात्रविचारणनचवरपरकार्यविवेचनम् ॥ नवर
 मय्यकयाक्रमवर्णनंस्थितिमुपैतिहियन्नसर्तामन ॥ ३४ ॥

त्वाच्चनजागतकिमपिसुखविधेकिमिच्छुहमीयमित्याह ॥ नवरमित्यादिना ॥ एकाअनन्यराजतासमहीतलराजतानवरम् ॥ एवविबुधाअभिलभतायेअमरादब्रह्मस्यत्यादय
 सनृपतास्वर्गराग्यापपीतिपावह ॥ धरणयाललेपातलेसर्वधरणीधारणसमयाशेषेनागतापातालराग्यमपीतियावत् ॥ यमसर्ताविवेकिनोमन स्थितिपूर्णकामतयाविभ्यतिमु
 धेनितयाविधंकिमपिनभक्तीस्यथ ॥ ३१ ॥ एवंकुलद्वारिस्तुत्वाच्चकुलताहेतुनानाराआणोबुदुराधिपास्यानानोविचारणनिष्कर्षसामर्थ्यलक्षणपर्वविषयपिबन्धम् ॥ एवं
 परोपायाणांबुद्धिदोषाद्विषयविवेचनसामर्थ्यलक्षणलोकानुरंशनसामध्यमपिबन्धम् ॥ अस्याजोभारजतदिक्रियानोक्तनस्यार्जनशिक्षावर्जनिभिर्बुद्धयः ॥ ३२ ॥

यदिधिप्रचुरत्वाज्जीवितनवरतर्हिस्वर्वाधिनित्तिमत्त्वान्मरणं वरस्यात्तत्राह ॥ दृढमूढेति ॥ सर्वदुःखनिदानमूढतादाढ्यात्तदपिनवरमित्यर्थः ॥ तर्हिभोगेनसर्वदुःखक्षयकर
त्वान्नरकोवरमस्त्वितिचेन्नेत्याह ॥ नचेति ॥ नरकस्यापिपुनःपापजन्मावसानत्वात्तत्रापिसर्वदुःखक्षयइतिभावः ॥ विष्टपंसर्वभुवनार्थपत्यम् ॥ ३५ ॥ नरस्यविवेकिनपुरु
षस्यइतिअनेनप्रकारेणविचार्यमाणानांविधजगत्कमाःसमस्ताःसर्वोपिनरस्याः ॥ हियस्माद्धेतोस्तेजगत्कमाश्चलतरकलनयाअशाश्वतस्त्वबुद्ध्याआहितेगृहीतेपदार्थेमहातःकथ
चिरस्थितिमात्यतिकविश्रातियातीत्यर्थः ॥ ३६ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठमःतात्पर्यप्रकाशेनिर्वाणः०५०त्रयोविंशःसर्गः ॥ २३ ॥ ॥ ७४ ॥ देहनाडीक्रमोपेताषट्चक्रह
दयान्विता ॥ प्राणस्पदविभागाढ्याप्राणचिहेतुहण्यते ॥ १ ॥ यदिजगतिनकिञ्चिच्छोभनस्थिरंतर्हिहितच्छोभनस्थिरचयत्रिविवेकिनश्चित्तविश्रातिस्तदाह ॥ एकैवेत्यादिना ॥
नवरमाधिमयंचिरजीवितंनचवरंमरणंदृढमूढता ॥ नचवरंनरकोनचविष्टपंस्थितिमुपैतिहिनक्षचिदाशयः ॥ ३५ ॥ इतिविविधजगत्क्र
माःसमस्ताःखलुमतिमूढतयानरस्यस्याः ॥ चलतरकलनाहितेपदार्थेकथमुपयांतिचिरस्थितिमहांतः ॥ ३६ ॥ ॥ इ०वा०वा०दे०मो०
नि०पू०भृशुंडोपाख्यानेसमाधानसंकल्पनिराकरणंनमत्रयोविंशःसर्गः ॥ २३ ॥ ॥ भृशुंडउवाच ॥ एकैवेकेवल्लाहृष्टिर्निरापाया
गतभ्रमा ॥ विद्यतेसर्ववित्त्वेषुसर्वश्रेष्ठासमुन्नता ॥ १ ॥ आत्मचिंतासमस्तानांदुःखानामंतकारिणी ॥ चिरसंभृतदुःखप्रसंसारभ्रमहारि
णी ॥ २ ॥ निष्कलंकमनोमार्गविपुलांगणचारिणी ॥ तथासमस्तदुःखानांचितानर्थविनाशिनी ॥ ३ ॥ ज्योत्स्नयेवांधकाराणामलमंतःप्र
जायते ॥ सास्वात्मचिंताभगवन्सर्वसंकल्पवर्जिता ॥ ४ ॥ युष्मदादिपुसुप्रापदुष्प्रापैवास्मदादिषु ॥ समस्तकलनानीतंपरांकोटिमुपागत
म् ॥ ५ ॥ पदमासादयंत्येतत्कथंसामान्यबुद्धयः ॥ आत्मचिंताविलासिन्यास्तस्याःसख्योमहामुने ॥ ६ ॥ किंचित्साम्यमुपायाताविज्ञानश
शिशीतलाः ॥ आत्मचिंतासमानानांविधानांमुनीश्वर ॥ ७ ॥ आत्मचिंतावयस्यानांमध्यादकतमामया ॥ सर्वदुःखक्षयकरीसर्वसौ
भाग्यवर्धिनी ॥ ८ ॥ कारणंजीवितस्येहप्राणचिंतासमाश्रिता ॥ इत्युक्तवंतंविहंगंभृशुंडुपुनरप्यहम् ॥ जानन्न
पीदमव्यग्रःपृष्ठवान्कीडयामुनिम् ॥ ९ ॥ सर्वसंशयविच्छेदिन्नत्यंतचिरजीवित ॥ यथार्थंब्रूहिमेसाधोप्राणचिंताकिमुच्यते ॥ १० ॥
सर्वेषुवित्त्वेषुज्ञानेषुमध्येसर्वश्रेष्ठसमुन्नतासहस्रादुरोहेतियावत् ॥ १ ॥ आत्मचिंतासाक्षात्कारपर्यंतआत्मविचारः ॥ चिरमनादिकालादारभ्यकामकर्मवासनासभृतस्य
दुःस्वप्नकल्पस्यसारभ्रमस्यहरणशीला ॥ २ ॥ निरस्तमायादिकलका प्रत्यक्षप्रणमनएवमार्गोयत्रतथाविधेमनसोप्यमार्गेअगम्येवानिरतिशयभूमानदलक्षणेप्रत्यगात्मा
गणेसचरणशीला ॥ तथाउपस्थितसर्वदुःखानाभाविदुःखानुसंधानप्रयुक्तचिंतादिसर्वानर्थानांचविनाशिनी ॥ ३ ॥ अधकाराणातत्कार्यभ्रांतिभिःसहपरिगणनाद्धुवचनम् ॥
अलमत्यतमतोनाशस्तयेतिशेषः ॥ ४ ॥ दुष्प्रापैवेत्यवधारणेहेतुमाह ॥ समस्तेत्यादिना ॥ ५ ॥ सामान्यबुद्धयःअविशुद्धप्राकृतबुद्धयः ॥ तर्हिसातवकथमुलभाजतेतिचेत्त
त्सर्वीसमाश्रयणादित्याशयेनप्राणचिंतावर्णयितुंपीठिकारचयति ॥ आत्मचितेत्यादिना ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ कीडयाकौतुकेन ॥ ९ ॥ किंकीदृशी ॥ १० ॥

॥ ११ ॥ भवतीं नृन्यानीं पुष्पवर्दीनीं सन्धिधादृश्रपाण्डरानपारिशिक्षितुं विशेषतः परिहृतातु पुनः प्रत्युत्तराणित्वव्यशस्यप्रत्युत्तरवदानीलो हुतम् ॥ १२ ॥ वेहगेहृवर्णनक्रमेण वक्ष्यमाणम् ॥ १३ ॥ वातपित्तकफलक्षणप्रियकारामर्दातं स्थूणाघिदृशकाष्ठानियस्य ॥ १४ ॥ पुण्डकप्राम्याख्यातम् । अत्यर्पणकामाप्रस्वनाधीधवाश्रयस्य ॥ १५ ॥ अतः साक्षितं यात्यमाववप्यमानदङ्गेहृपयसि साक्षादनुभवसि ॥ सत्यौकण्यशुक्लीहृषलक्षणे च दृगालिके शिरोरुहेयस्मिन् ॥ शिरोरुहेः केरीराच्छादनवत् ॥ १६ ॥ शुजीपाश्वैषउपमं विराजिमं रिरपसृज्जागयस्य ॥ दनाल्लिदं पक्विल्लक्षुक्षणकसरमाळाभिभूयितप्रधानद्वारबिलस्य ॥ १७ ॥ रूपरसपृणसवसासविपयोमलक्षणम् ॥ तात्परशरयति अतर्निवेद्यति यानि शान्द्रियाणि तल्लक्षणद्वारपालवत् ॥ तत्र त्वचः सर्वाङ्गव्यासासवद्वारपालत्वमितिक्षाद्वारयोरपितद्वस्वबोध्यम् ॥ सर्वे प्रसकुलेन लिङ्गे वेहृम्यामिद्वाराभ्यामेन आत्मा लोके न तद्विद्व्यामम् ॥ विरापतभ्रजागेरतारअरुणा कनीनिके ल्लक्षणयोरल्लवयोः कृष्यतमद्वारप्रकोष्ठयोः कृतात्वा मिस्थितियस्मिन् ॥ दधोहृवैर्नैपयोयदक्षिणे क्षुण्डपुण्ड्र नेपस्य भुगुडउवाच ॥ मववेदांतवैतासि मर्वसगयनागफ ॥ मां मतत्वरिहासार्थमुने पृच्छसि वायसम् ॥ १८ ॥ अयवाभ्रवतामवभगवत्यरिगि क्षितुम् ॥ पुनः प्रत्युत्तराणीदं कामेक्षतिरुपस्थिता ॥ १९ ॥ मुशुहजीवितकरं मुशुहस्वामलाभदम् ॥ शृणुप्राणसमाधानवक्ष्यमाणमिदमया ॥ २० ॥ पश्येदभ्रगवन्मर्वदेहगेहमनोरमम् ॥ त्रिप्रकारमहास्थूणं नवद्वारसमावृतम् ॥ २१ ॥ पुण्डककलत्रेण तन्मात्रं स्वर्जनं च ॥ अङ्कारगृहस्येन मर्वतं परिपालितम् ॥ २२ ॥ अतः पश्यसि सत्कणशकुलीचंद्रशालिकम् ॥ शिरारुहाच्छादनवद्विपुलाक्षिगवाक्षकम् ॥ २३ ॥ आस्यप्रधानमुद्वारमुज्जवाभ्रौपमद्विरम् ॥ दतालिके सरसगिभ्रूयितद्वारकोटरम् ॥ २४ ॥ अनारतं रूपरसस्पर्शनद्वारपालवत् ॥ सकुलालोकवलिततारालिंदरुतस्यिति ॥ २५ ॥ रक्तमांसवसादिग्धभ्रायुसततिवेष्टितम् ॥ स्थूलास्थिकाप्रसृष्टसुखमुममाहितम् ॥ २६ ॥ इडाचपिङ्गलाचास्यदेहस्य मुनिनायक ॥ सुस्थिते कोमले मध्ये पाश्र्वकोष्ठे निर्मलिते ॥ २७ ॥ पद्मयुग्मचयं यत्र मस्थिर्मांसमयश्च ॥ ऊर्ध्वाधोनालमन्योन्यमिलकोमलसद्वलम् ॥ २८ ॥ सेरुनविकसत्यत्रं सकलाकाशचारिणा ॥ चलं तितस्यपत्राणि मृदुव्यासानि वायुना ॥ २९ ॥

जायत विषादिनिश्रुतेरिति भावः ॥ १८ ॥ रक्तमांसवसाभिचारिभृशो मयैरिव सिग्धमुपलेपेनोपविष्टम् ॥ स्नायकशिरासस्तन्निविष्टिरुद्धम् अतएव सुकुब्धम् ॥ १९ ॥ अस्य
 देहस्य मध्यदृढाणि गलाश्चिह्नैकोमलमूत्रनाड्यो वामदक्षिणयाश्च काष्ठनिमीलिते अनभिष्येके नासापटयोऽन्नासचारिणेनाभिष्यक्तमुस्थिते ॥ २० ॥ तथैव प्राणारक्तीना
 माश्रयभूतानामनजितसहस्रमय्याकनाडीभेदमूलजालकपुरितन्त्रामर्कसंपुटितनालपद्मयुग्मप्रयाकारवृत्त्यदयमर्थवशयति ॥ २१ ॥ नासापाश्रिणावतसफलैर्वेदाकाराचारिणाश्च द्वाभ्यापानबाहव्यजसे
 नोनोप्यन्तभागम्यते ॥ अन्योग्यसंपुटीभावेन मिलितोमलमूलतएव यमप्रत्यक्षप्रकारम् ॥ २२ ॥ नासापाश्रिणावतसफलैर्वेदाकाराचारिणाश्च द्वाभ्यापानबाहव्यजसे
 कनरिक्तमनपनागिदलानिपत्यतम् ॥ एवमप्राणसारेण पश्चादिदृपलकुञ्चनीत्यथाहम्यते ॥ अतएव तत्स्ययथस्य पश्चादिप्राणायामबाधयुनाभ्यासाभिसंनिवृत्तवृत्तिरनुष्णास
 निश्वासादीनां कुञ्चनिवृत्तिरिति चेत्तद्विषयः ॥ २३ ॥

किततस्तत्राह॥चलत्स्विति ॥ परिवर्धतेपरितःप्रसारतापुरीतत्संबद्धसर्वनाडीच्छिद्रेषुप्रविश्यबहुलीभवतीत्यर्थः॥ यथाबहिरण्यादौलतापत्रजालेवातेनाहतेसतिवायुःपरितःप्रसरतिद्वदित्यर्थः ॥ २ ॥ एवद्विनीत सद्दयपायुनाभिकठसर्वांगलक्षणमनेकधास्थानं कृत्वाकल्पयित्वाप्राणादिपचसज्ञःसंऊर्ध्वाधोवर्त्तमानाभुद्विसप्ततिसहस्रप्रतिशाखासुएकोत्तरशतनाडीषुप्रविश्यदेहेप्रसरतीत्यर्थः ॥ २४ ॥ तदेवाह ॥ प्राणेति ॥ २५ ॥ तैःप्राणैःसहप्राणशक्तीनामपिसत्रगिप्रसरदर्शयति ॥ त्वत्पद्येति ॥ २६ ॥ तासामन्तरस्यस्यदेहव्यापनायनाडीषुव्यापारमाह ॥ यातीति ॥ २७ ॥ त्वदयमेवमुल्यस्थानप्राणस्यैवमुल्यताअन्येतद्वृत्तिभेदास्तद्वारेणप्राणएवसर्वशरीरेंद्रियादिवेष्टा शक्तिभेदैःकरोतीत्याह ॥ सएषइत्यादिना ॥ २८ ॥ २९ ॥ यन्नेहाप्रतिमादियत्रस्यमृत्त्यादिवेष्टाम् ॥ यात्रिकोयत्रसूत्रधारः ॥ ३० ॥ ऊर्ध्वगमनमधोगमनमितिद्विविधसकेतवतौ ॥ ३१ ॥ एवसर्वभौपो

चलत्सुतेषुपत्रेषुसमरुत्यरिवर्धते ॥ वाताहतेलतापत्रजालेबहिरिवाभितः ॥ २३ ॥ वद्विनीतःसनाडीषुकृत्वास्थानमनेकधा ॥ ऊर्ध्वाधोवर्त्तमानासुदेहेस्मिन्प्रसरत्यथ ॥ २४ ॥ प्राणापानसमानाद्यैस्ततःसहृदयानिलः ॥ संकैतैःप्रोच्यतेतज्ज्ञैर्विचित्राचारचेष्टितैः ॥ २५ ॥ त्वत्पद्यत्रान्नितयेसमस्ताःप्राणशक्तयः ॥ ऊर्ध्वाधःप्रस्ततादेहंचंद्रिंवादिवांशवः ॥ २६ ॥ यांत्यायांतिविकर्षतिहरंतिविहरंतिच ॥ उत्पतंतिपतंत्याशुताःप्राणशक्तयः ॥ २७ ॥ सएषहृत्पद्मगतःप्राणइत्युच्यतेबुधैः ॥ अस्यकाचिन्मुनेशक्तिःप्रस्पंदयतिलोचने ॥ २८ ॥ काचिरस्पशंमुपादत्तेकाचिद्वहतिनासया ॥ काचिदन्नंजरयतिकाचिद्वक्तिकिवचांसिच ॥ २९ ॥ बहुनात्रकिमुक्तेनसर्वमेवशरीरके ॥ करोतिभगवान्वायुर्यन्नेहामिवयांत्रिकः ॥ ३० ॥ तत्रोर्ध्वाधोद्विसंकैतौप्रस्ततावनिलौमुने ॥ प्राणापानावितिख्यातौप्रकटौदौवरानिलौ ॥ ३१ ॥ तयोऽनुसरन्नित्यंमुनेगतमहंस्थितः ॥ शीतोष्णवपुषोर्नित्यंनित्यमंबरपांथयोः ॥ ३२ ॥ कलेवरमहायंत्रवाहयोःश्रमहीनयोः ॥ त्वदाकाशार्कशशिनोस्वर्गोषोमस्वरूपयोः ॥ ३३ ॥ शरीरपुरपालस्यमनसोरथचक्रयोः ॥ अहंकारनृपस्यास्यप्रशस्येष्टुरंगयोः ॥ ३४ ॥

द्वातिकमुपवर्ण्यस्वक्रियमाणंप्राणांचितादर्शयति ॥ तयोरिति ॥ तयोर्गत्यनुसरणत्वाध्यात्मिकपरिच्छेदव्यागेनाधिदैविकसूत्राल्मरूपतदात्मभावधारणयाआसंगपाप्मदूषितसर्वद्वियव्रतपरित्यागेनतन्माब्रवताचरणवागादीद्वियाणांहिवचनादिस्वस्वविषयव्यसनिताव्रतंतच्चासंगपाप्मदूषितमितिश्रमलक्षणेनमृत्युनाभग्नम् ॥ प्राणस्यतुमुखनासिकादिस्थानेषुसचरणमेवव्रततच्चनविषयासंगदूषितमितिनश्रमात्मनाभज्यतइतिप्राणएवैकोव्रतभंगशून्योमृत्युनानभस्यते अतस्तदात्मताधारणतद्व्रतमात्राचरणलक्षणात्प्राणांचितनात्मत्वस्यजितमृत्युतेत्याशयः ॥ इयचप्राणांचिताप्राणव्रतधारणसहिताबृहदारण्यकेअथातोव्रतमीमांसेत्यादिनातस्मादेकमेवव्रतचरेत्प्राण्याच्चैवापान्याच्चेनेत्याप्मास्युरामुवदितियद्विचरेत्समापिपयिषेत्तेनोएतस्यैदेवतायैसायुज्यसलोकताजयतीत्येतेनयथेनप्रपंचिताततएवावगंतव्या ॥ तयोरुपासनीयगुणान्तराण्यप्याह ॥ शीतोष्णवपुषोरित्यादिना ॥ ३२ ॥ अमहीनयोरिति ॥ तानिमृत्युःश्रमोभूत्वोपयेमेअथेममेवनामोद्योयमध्यमःप्राणइतिश्रुतेरितिभावः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥

आरारींयाबजीवमच्छयोरबिच्छिन्नोपासनयो ॥ तथाचक्राक्नुतिव्वात्तजापयुधरेस्तेमापिपियेविति ॥ नविच्छिप्यादिनिहितवर्थ ॥ ३५ ॥ समरूपयोरिति ॥ अभ्यासा
 तिरापनबहिरतश्चद्वारायोगुलप्रदेशनामपरिमितसुधारयोरित्यर्थ ॥ ३६ ॥ प्राणायामाभ्यासाक्तयोः दूक्षमतत्त्वापादनाच्चनोक्तमणविषसक्तिरित्याशयेनाह ॥ सहस्रेति ॥
 अथबानाद्यनसचरोनयोमुलनासिकासंधारद्वयकुलोनलक्ष्यनेतथाह ॥ सहस्रेति ॥ यथाकेशः सहस्रधाभिन्मस्तावताणिभ्रातिष्ठतीतिभुतेनाढीनामेवानिसूक्ष्मत्वादुर्लभत्वेतदेत
 रनयोगनिःसुतरादुलक्षेत्प्रापः ॥ ३७ ॥ वर्धितोप्राणाचित्वापुत्रसव्याणोपास्तिप्रकरणेअनेकधाविह्विनिर्बोपत्यगतप्रमत्वाग्रव्रतत्वसर्गापनेकगुणविशिष्टागतिमनुसृत्यवरूपमाणप्रकरणे
 सयोनमजो प्राणायानयोश्चास्तिनानाभुजपुत्रसव्याणोपास्तिप्रकरणेअनेकधाविह्विनिर्बोपत्यगतप्रमत्वाग्रव्रतत्वसर्गापनेकगुणविशिष्टागतिमनुसृत्यवरूपमाणप्रकरणे
 तयोममानुमरत प्राणायानाभिधानयो ॥ गर्तिशरीरमरुतोरशरीरमरुदयो ॥ ३५ ॥ जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तुमेषुसदेवसमरूपयो ॥ सुषुप्तस
 स्थितस्येववक्षन्गच्छतिवासरा ॥ ३६ ॥ सहस्रविनिर्मुक्तागाद्विसततुलवादपि ॥ दुर्लभ्याविद्यमानापिगति सूक्ष्मतरानयो ॥ ३७ ॥ अ
 विरतगतयोगानिविदित्वाद्धिमरुतोरनुसृत्यचोदितताम् ॥ नपुनरिहहिजायतेमहात्मन्मुदितमनापुरुष प्रणष्टपारा ॥ ३८ ॥ ॥ इ०
 वा० दे० मो० नि० पू० मु० प्राणविचारणनामचतुर्विंशतितम सर्ग ॥ २४ ॥ ॥ ५५ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ इत्थसकययन्यक्षीष्ट
 एस्तनपुनमया ॥ कीदृशीप्राणवातस्यगतिरित्येवराघव ॥ १ ॥ भृशुहउवाच ॥ जानन्नपिमुनेसर्वकिंमोष्ट्सिलीलया ॥ यथा
 पृष्टमहवच्चिभृष्टपुनत्रापिमहच ॥ २ ॥ प्राणोयमनिर्वाणस्यदशक्ति सदागति ॥ सवात्प्राभ्यन्तरेदेहप्राणोयमुपरिस्थित ॥ ३ ॥ अ
 पानोप्यनिशवक्षन्स्यंदशक्ति सदागति ॥ सवात्प्राभ्यन्तरेदेहत्वपानोयमवाकस्थित ॥ ४ ॥ जाग्रतस्वप्नश्चैवप्राणायामोयमुत्तम ॥
 प्रवर्ततेयतस्तज्ज्ञतत्तावच्छ्रेयसेष्टु ॥ ५ ॥ आत्योन्मुखत्वप्राणानांयद्वृद्धुजकोटरात् ॥ स्वरसेनास्तयमानार्तधीरारेचकविदु ॥ ६ ॥
 द्वादशगुलपर्यन्तनात्यमाक्रमतामध ॥ प्राणानामर्गसंस्पर्शोयसपूरकउच्यते ॥ ७ ॥

पात्यप्रणष्टम्यपारासपुष्टपलस्त्वानेनजीवन्मुक्तोभूत्वाइहसारेपुनमयायनइत्यर्थः ॥ द्वादशप्राणायुषालीनामपिष्णकामाश्रितानांज्ञानद्वारामुक्तिहेतुत्वमुक्तिपुत्रसि
 क्षुन्नितियोतनाय ॥ ३८ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम तात्पर्यप्रकरणेनि० पू० चतुर्विंशतितम सर्ग ॥ २४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ प्राणायानगतिष्वधरेषकादिमकल्पनम् ॥
 प्राणायानोद्वयस्यार्थान्नसकल्पयते ॥ १ ॥ प्रश्नाबसरप्रदानमुचितोभ्यतनीयप्राणगतिप्रकारशेदामयापुष्टइत्याह ॥ इत्यर्थमिति ॥ १ ॥ २ ॥ एक प्राणशब्दोक्तः अपरस्तुप्राण
 नितीनिर्यागिकलसुक्षणपर ॥ लक्षणानुसारौबोध्यस्यानमभिर्निर्यायदशयति ॥ अयमुपरिस्थितइति ॥ ३ ॥ एवमपानपदमप्येकौगिकपुत्रवत्सर्वम् ॥ ४ ॥ एवमपानतोभेदप
 र्यन्तद्वयनिष्पन्नः सर्वप्राणायामत्वसिद्धिचित्तनंवरयति ॥ आपतइत्यादिना ॥ ५ ॥ तच्चतुर्दशाम्बुधपर्यन्तप्रश्नासगत्यधर्मातरैश्चकलेनचितनीयम् ॥ मूर्धादिबहिर्वादिवागुल
 पर्यन्तर्धवासपूरकत्वेनेत्याह ॥ वासेतिह्वाभ्याम् ॥ ६ ॥ ७ ॥

एववाद्यादपानं अतं परापतति प्रविशति यो नासा प्रादिमूर्धपर्यन्तो यश्च मूर्धादिहृदयपर्यन्तो वा योऽस्पर्शस्तं द्विविधमप्यतः पूरकविदुरित्यर्थः ॥ ८ ॥ इदानीमंतः कुम्भककल्पिता कल्पिता साधारण्येन लक्षयति ॥ अपानेदति ॥ अलगते प्रशान्तेति ॥ ९ ॥ बहिरपि चरेचकादीन् दर्शयितुमुपक्रमते ॥ रेचक इत्यादिना ॥ अपानस्योदयस्थानेनासायाद्विद्वांश्चागुलपयति ॥ १० ॥ स्वतएव भवतीति स्वभावायेरेचकादयः प्रोक्ताः ॥ ११ ॥ अभ्युदितः अभिमुखं स्थितः ॥ तस्य वातस्य तत्र बाह्यप्रदेश एव बाह्यरूपादयश्च न नीयादतिशेषः ॥ १२ ॥ तत्र बाह्यान्तर्वातपानस्यैकी भावेन निश्चलप्रायां स्थितिकुम्भकत्वेन कल्पयति ॥ मृदंतरस्थेति सार्धेन ॥ १३ ॥ तस्य पूर्वप्राणभावेन हृदयादारभ्य नासापर्यन्तायागतिस्त्वां बाह्यपूरक

बाह्यात्परापतत्यंतरपानेयत्नवर्जितः ॥ योयंप्रपूरणः स्पर्शो विदुस्तमपि पूरकम् ॥ ८ ॥ अपानेऽस्तंगते प्राणो यावन्नाभ्युदितो हृदि ॥ तावत्साकुम्भकावस्थायोगिभिर्न्यानुभूयते ॥ ९ ॥ रेचकः कुम्भकश्चैव पूरकश्च त्रिधा स्थितः ॥ अपानस्योदयस्थाने द्वादशांतादधावहिः ॥ १० ॥ स्वभावाः सर्वकालस्याः सम्यग्यत्नविवर्जिताः ॥ ये प्रोक्ताः स्फारमतिभिस्ताच्छृणुत्वं महामते ॥ ११ ॥ द्वादशांगुलपर्यन्ताद्वाह्यादभ्युदितः प्रभो ॥ यो वातस्तस्य तत्रैव स्वभावात्पूरकादयः ॥ १२ ॥ मृदंतरस्थानिष्पन्नघटवद्यास्थितिर्बहिः ॥ द्वादशांगुलपर्यन्तेनासाग्रसमसंमुखे ॥ १३ ॥ व्योम्नि नित्यमपानस्य तं विदुः कुम्भकं बुधाः ॥ बाह्योन्मुखस्य वायो र्यानसिकाग्रावधिर्गतिः ॥ १४ ॥ तं वात्यपूरकं त्वाद्यं विदुर्यो गविदोजनाः ॥ नासाग्रादपि निर्गत्य द्वादशांतावधिर्गतिः ॥ १५ ॥ यावा योस्तं विदुर्धोरा अपरं वात्यपूरकम् ॥ बहिरस्तंगते प्राणे यावन्नापान उद्गतः ॥ १६ ॥ तावत्पूर्णसमावस्थं बहिष्कुम्भकं विदुः ॥ यत्तदंतर्मुखत्वं स्यादपानस्योदयविना ॥ १७ ॥ तं वात्येरेचकं विद्याच्चित्यमानं विमुक्तिदम् ॥ द्वादशांताद्यदुत्थायरूपपीवरतापरा ॥ १८ ॥ अपानस्य बहिष्ठंतमपरंपूरकं विदुः ॥ बाह्यानाभ्यंतरांश्चैतान् कुम्भकादीनानां रतम् ॥ १९ ॥ प्राणापानस्वभावांस्तान् बुध्वाभूयोन जायते ॥ अष्टवेते महाबुद्धेरात्रिंशदिवमनुसृताः ॥ २० ॥ स्वभावादेहवायूनां कथितामुक्तिदामया ॥ गच्छतस्तिष्ठतो वापि जाग्रतः स्वपतोपि वा ॥ २१ ॥

त्वेनापिकल्पयेदित्याह ॥ बाह्योन्मुखस्येति ॥ १४ ॥ ततो बहिरगतिबाह्यपूरकांतरतया कल्पयति ॥ नासायादिति ॥ १५ ॥ बहिरित्यादि पूर्वोक्तानुवादः ॥ १६ ॥ वात्येरेचकहयकल्पनप्रकारमाह ॥ यत्तदिति ॥ उदयप्रस्पदविना ॥ तथा च प्रस्पदपूर्वक्षणे यदंतर्मुखत्वं प्रस्पदोन्मुखत्वं तमित्यर्थः ॥ १७ ॥ द्वादशांताद्वाह्यादगुलचरमभागात् ॥ नासापर्यन्तमपानस्य चलनेन स्वरूपाभिव्यक्त्यापीवरता ॥ १८ ॥ १९ ॥ बुध्वा उपास्य भूयोन जायत इत्यवश्यं भाविज्ञानफलनस्तुतिः ॥ अष्टाविति ॥ यद्यपि बहिरतश्चरेचकपूरकयोः प्रत्येकं द्वैविध्यकथनाकुम्भकाभ्यां सह दशजवं तितथापि कुम्भकयोः प्राधान्यादगाटकाभिप्रायेणेयमुक्तिः ॥ २० ॥ एतदभ्यासात्प्राणनिरोधोपिकाले भवतीत्याह ॥ गच्छत इति ॥ २१ ॥

कर्तृत्वभो कृत्वाभिमानोप्येननरयतीत्याशयेनाह ॥ २२ ॥ वासदृष्टिपरित्यागादेतरालदरानोदयेनपरमपदप्राप्तिरप्यनेन सिध्यतीत्याह ॥ अव्ययमिति ॥ अ
 स्मिन्प्राणार्धितनम्यापरेसप्तकमतएकबाहसमर्थपरिजहृत्यजन्तु ॥ २३ ॥ २४ ॥ श्वद्वौश्वचमभ्रमायातद्वतक्षीरादाविनित्यावत् ॥ २५ ॥ २६ ॥ प्राणापानयोरनुसरणमनुसा
 रश्चितनेनयामपथयतापुसांशगतमलमोहेनचित्तनशतवर्षेयस्वदृष्टव्यगालनि ॥ २७ ॥ २८ ॥ प्राणस्याभ्युदयद्वत्यादिपूर्वोक्तानुवाच ॥ २९ ॥ ३० ॥ हृदयस्यस्यि
 ऐतेनिरोधमार्यातिप्ररुत्यातिचलानिला ॥ यत्करोतियदध्यातिबुद्धौवालमनुस्मरन् ॥ २२ ॥ कुम्भकादीन्मरस्वातस्तत्रकर्तानि किंचन ॥
 अव्यग्रमस्मिन्यापारेयात्यपरिजहन्मन ॥ २३ ॥ दिनै कतिपर्यरेवपदमाप्नोतिकेवलम् ॥ एतदभ्यसत पुंसोवात्येविपयवृत्तिषु ॥ २४ ॥
 नयभ्रातिरतिचेत श्वद्वौवाहणोचया ॥ एतांष्टिमवष्टय्येस्थिता कृतबुद्धय ॥ २५ ॥ प्राणप्राप्तमव्यमखिलैरखिन्नास्तएवहि ॥ तिष्ठता
 गच्छतानित्यस्वपताजाग्रतातया ॥ २६ ॥ एपाषेधेक्ष्यतेष्टिस्तन्नयधनमाप्यते ॥ प्राणापानानुसरणप्राप्तमबोधवतामलम् ॥ २७ ॥ स
 शातमलमोहेनस्वस्थेनातरिहोप्यते ॥ सर्वारम्भान्सदास्वच्छ कुर्वन्वापिबुधोजन ॥ २८ ॥ प्राणापानगतिप्राप्यसुखस्य सुखमेधते ॥ प्रा
 णस्याभ्युदयोवह्नयस्यपञ्चाद्विस्थितान् ॥ २९ ॥ द्वादशांगुलपर्यतेप्राणोस्तंयात्ययवहि ॥ अपानस्योदयोवात्याद्वादशातान्महामुने
 ॥ ३० ॥ अस्तंगतिरर्याभोजमध्येहृदयसंस्थिते ॥ प्राणोयन्नसमायातिद्वादशतिनम्र पदे ॥ ३१ ॥ पदात्तस्मादपानोयत्वादेनिसमनतरम्
 यात्याकाशोन्मुख प्राणोवहत्यग्निशिखायथा ॥ ३२ ॥ हृदाकाशोन्मुखोपानोनिक्षेवहतिवारिवत् ॥ अपानश्चद्रमादेहमाप्याययतिवा
 त्यत ॥ ३३ ॥ प्राणसूर्योभिरयवापचत्यतरिदंवपु ॥ प्राणोहिहृदयाकाशतापयित्वाप्रतिक्षणम् ॥ ३४ ॥ मुखग्रगनपञ्चात्तापयत्यु
 त्तमोरिवि ॥ अपानेन्दुर्मुखाग्रतुष्ठावयित्वाहृदयरम् ॥ ३५ ॥ पञ्चादाप्याययेपनिमेपसमनतरम् ॥ अपानशशिर्नोतस्याकलाप्राण
 विवस्वता ॥ ३६ ॥ यन्नग्रस्तातदासायपदंभूयोनशोष्यते ॥ प्राणाकस्यतर्यातस्यायन्प्रापानसितांशुना ॥ ३७ ॥ अस्तातपदमासायन
 भूयोजन्मभ्रामर ॥ प्राणएवाकर्तायातिसबात्याभ्यतरेररे ॥ ३८ ॥ आप्यायनकर्त्तृपञ्चाच्छशितामधितिष्ठति ॥ प्राणएवेंदुतात्यक्का
 शरीराप्यायकारिणीम् ॥ ३९ ॥

तेभ्योभ्योअलग्निरपानस्येतिशेष ॥ प्राणोयधयस्यिदमपदेसमायातिसमाप्यते ॥ ३० ॥ तस्मादस्वातपदाग्रपानएतिउच्छ्रुति ॥ प्राणापानयोरस्मीबोनालकत्वय
 दुल्लभशौण्ड्यरीत्याप्यायोमुखत्वमदरनिनोपपादयति ॥ बासेत्यादिता ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ तयो सुयश्चद्रालयकलाबाधित्येत्यारायेनानन्युपपादयति ॥ प्राकद्वत्यादिता ॥ ३४ ॥
 ॥ ३५ ॥ कलाचरभोगाग ॥ यधयस्त्रिहोत्रमग्निस्थित्यापस्तान्तद्वारासाय ॥ ३६ ॥ यधयस्त्रिहोत्रागुलपदंतासाकारोपलक्षितिब्रह्मजिह्वयामेनापाभेनयस्तान्तद्वारा
 पदसासायत्यर्थः ॥ ३७ ॥ एकद्विचबायोपयपिकरान्निह्योदयश्चित्तनीयइत्याह ॥ प्राणएवेत्यादिता ॥ ३८ ॥ आप्यायनपञ्चाप्यायोऽकाकल्प ॥ ३९ ॥

तत्र बहिर्दशांगुलपयति प्रसृत प्राणोऽयावदुक्ततामौष्ण्यपरित्यज्य चद्रताशत्यनगतः साप्राणापानयोः सध्यवस्थात्स्यदेवादि हि प्राणलयावात्मनो निर्देहत्वनिश्चित्यत्वनिर्गमनस्वादयो वास्तवस्य भावाः सप्तावयितुं शक्यत्वादिचार्यते ॥ तत्र बाह्यकुम्भके देहादिदेशपरिच्छेदाभावाच्चद्रसूर्यात्मकप्राणापानक्रियाप्रयुक्तायुः कालपरिच्छेदाभावाच्चदेशकाले स्वात्मनि प्रतिष्ठितेन योगिनानशोच्यते इत्यर्थः ॥ ४० ॥ एवमत्र कुम्भकेऽपि हृदि प्राणापानसंघौ प्रतिष्ठितस्य मनसो निजाधिष्ठानपरमात्मतत्त्वबोधोऽवश्यभावाच्च जन्मादिप्रसक्तिरित्याह ॥ तद्वदीति ॥ ४१ ॥ आत्मनो मनस आधारेऽधिष्ठानपरमात्मनः ॥ अथ ब्राह्मणसूर्यः स एवापानात्मकचद्रतया उदयास्तमयनद्रश्मिभूतव्यानादिदृष्टिर्निर्भेदाद्यात्मना विवर्तते नतद्वातिरिक्त कश्चिद्रस्तीत्युपासनस्वात्मदर्शने हेतुरित्याह ॥ सोऽद्यास्तमयमिति ॥ ४२ ॥ ननु किं हृद्यात्मसाक्षात्कारेण बाह्यमसावहिरैवापरिच्छिन्नस्यात्मन आदृतत्वात्तत्क्षयाय बाह्यज्योतिरेव किना विष्यते तत्राह ॥ नेति ॥ ४३ ॥ हार्दित्विति ॥ बाह्यव्यातकल्पनापि हार्द्व्यातवशादेवेति तत्क्षयेत्यर्थः सिद्ध इति भावः ॥ बाह्यज्योतिषावास्तमः क्षपणं क्षणादायाति सूर्यत्वं संशोपणकरं पदम् ॥ अर्कतां संपरित्यज्य नयावच्चंद्रतांगतः ॥ ४० ॥ प्राणस्तावद्विचार्यतेऽदेशकालेन शोच्यते ॥ तद्विचंद्रार्कयोर्ज्ञात्वानित्यमस्तमयोदयम् ॥ ४१ ॥ आत्मनो निजमाधारं न भूयो जायते मनः ॥ सोऽद्यास्तमयं सेंदुं सरश्मिं सगमागमम् ॥ ४२ ॥ तद्वये भास्करं देवं यः पश्यति स पश्यति ॥ नक्षीणापरिक्षीणं बहिष्ठां सिद्धयतमः ॥ ४३ ॥ हार्दितुक्षपयेत्त्वांतं यक्षयं सिद्धिरुत्तमः ॥ बाल्ये तमसि संक्षीणो लोका लोकः प्रजायते ॥ ४४ ॥ हार्दितु तमसि क्षीणे स्वालोको जायते मुने ॥ हार्दाधिकारक्षयं दंपरिज्ञातं विमुक्तिदम् ॥ ४५ ॥ सोऽद्यास्तमयं यत्नात्प्राणार्कमवलोकयेत् ॥ अपाने दुःप्रयात्यस्तं यत्र हृत्पद्मकोटरे ॥ ४६ ॥ पदात्तस्मादुदेत्यंतः प्राणाकारो बहिरुन्मुखः ॥ अपाने संगते प्राणः समुदेति हृदं बुजात् ॥ ४७ ॥ छायायां गलितां गायं तत्रैवाशुयथा तपः ॥ प्राणत्वसंगते वाह्यादपानः प्रोदितः क्षणान् ॥ ४८ ॥ आतपेपरितो नष्टे छायेवानुपदंतथा ॥ प्राणजन्मावनौ नष्टमपानं विद्धि सन्मते ॥ ४९ ॥ अपानजन्मभूमौ च प्राणं नष्टमवबहिहि ॥ असंगतवति प्राणे त्वपाने भ्युदयोन्मुखे ॥ ५० ॥ बहिः कुम्भकमालंब्य चिरं भूयो न शोच्यते ॥ अपाने संगते प्राणे किंचिदभ्युदयोन्मुखे ॥ ५१ ॥ अंतः कुम्भकमालंब्य चिरं भूयान शोच्यते ॥ प्राणरेचकमालंब्य अपानादूरकोटिगम् ॥ ५२ ॥ स्वच्छं कुम्भकमभ्यस्य न भूयः परितप्यते ॥ अपानरेचकाधारं प्राणपूरं तपः स्थितम् ॥ ५३ ॥ स्वसंस्थं पूरकं हृद्वानभूया जायते नरः ॥ प्राणापानावुभावं तयत्रैतौ विलयंगतौ ॥ ५४ ॥ तदालंब्य पदं शांतमात्मानं नानुत्पद्यते ॥ प्राणभक्षोन्मुखेऽपाने देशं कालं च निष्कलम् ॥ ५५ ॥

तुलुपादिदर्शनहेतुरेव न बहिरात्मदर्शने हेतुरित्याशयेनाह ॥ बाह्ये इति ॥ लोकस्य तद्विलोको जगद्गूढम् ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ उक्तेवाह्यात कुम्भकप्रतिष्ठे प्रोचनाय प्रपचयिष्यन् भूमिकारचयति ॥ अपाने दुरित्यादिना ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ पत्रायुरेचनास्वच्छम् ॥ नासाविवरेणातः प्रविशत्यपाने वा श्वरेचकाधारप्राणस्य पूरणपूरस्तदर्थमतः आस्थितप्रविष्टस्य स्वस्थे देहातर्गतं पूरकं हृद्व्या उपाम्य ॥ ५३ ॥ यत्र हार्दं तस्मिन् ॥ ५४ ॥ इदानीमर्कता संपरित्यज्य नयावच्चंद्रतांगत इत्यत्र अदेशकालेन शोच्यते इति प्रदुक्तं द्विदण्वनृवाह्यकुम्भकोक्तस्य देशकालवाधस्यातु कर्मकेऽप्यनुकर्मदर्शयति ॥ प्राणभक्षोन्मुख इत्यादिना ॥ बहिः प्राणलयाधिष्ठानचिन्ति अतः प्राणनिर्गमापानादनिश्चिति वा बाधेन देशकालचान्तदतर्वा निर्वस्तजानच्च निष्कलं चिन्तयन्नेति चिन्तयति ॥

यथापानोपाधिरथाहृदमनातपरिच्छिन्नसतप्राणापानसमाहार प्राणनापाननशक्तिर्भवति एवंकरणंतरशक्तीनामपियच्छक्तिरूपंभवतीत्यर्थः ॥ ७१ ॥ प्राणापानकुंभकभावेनतद्विसर्गरेचकादिभावेनचतदेवविवर्ततइतितदेवोपास्यमित्याह ॥ तदिति ॥ ७२ ॥ प्राणापानयोः परामर्शश्चालनतस्मिन्निमित्तभूततत्ताबोधरूपचेत्यर्थः ॥ एवंप्राणोपास्तिफलमपितदेवेत्युपास्यमित्याह ॥ यथाप्यमिति ॥ ७३ ॥ इद्रियाणाविषयप्रदेशोपसर्पणस्पदस्तदुपभोगश्चानंदस्तयोः कारणम् ॥ ७४ ॥ अखिलकलनाकलकहीनपरमावर्तः ॥ आपातदर्शितदशातुसदाजीवोपाधिभूतेनप्राणादिषोडशकलागणेनपरिवर्तितवेष्टितम् ॥ सम्यगनुभवः स एवविभवो निरतिशयैश्वर्ययस्यतथाविधपरमात्मपदमु

प्राणापानरथारूढप्राणापानमनातम् ॥ यच्छक्तिरूपंशक्तीनां तच्चित्तत्वमुपास्महे ॥ ७१ ॥ तत्प्राणकुंभकंदेवंबहिश्प्रापानकुंभकम् ॥ पूरकांशविस्फुटंयत्तच्चित्तत्वमुपास्महे ॥ ७२ ॥ प्राणापानपरामर्शसत्ताबोधं विरूपकम् ॥ यत्प्राप्यं प्राणमननात्तच्चित्तत्वमुपास्महे ॥ ७३ ॥ यस्याणपवनस्पंदोयत्स्पंदानंदकारकम् ॥ कारणंकारणानांयत्तच्चित्तत्वमुपास्महे ॥ ७४ ॥ यदखिलकलनाकलकहीनंपरिवर्तितंचसदाकलागणेन ॥ खनुभवविभवंपदंतदग्रं सकलसुरप्रणतंपरंप्रपद्ये ॥ ७५ ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षोपायेपुनि० पू० भुशुंडोपास्यानेसमाधिवर्णनं नामपंचविंशः सर्गः ॥ २५ ॥ ॥ भुशुंडउवाच ॥ एषाहिचित्तविश्रान्तिर्मयाप्राणसमाधिना ॥ क्रमेणानेनसंप्राप्तास्वयमात्मनिनिर्मले ॥ १ ॥ एतांहृष्टिमवष्टभ्यसंस्थितोस्मिमहामुने ॥ नचलामिनिमेषांशमपिमेरुविचालतः ॥ २ ॥ गच्छतस्तिष्ठतोवापिजाग्रतःस्वपतोपिवा ॥ स्वप्नेपिनचलत्येपसुसमाधिर्ममात्मनि ॥ ३ ॥ नित्यानित्यासुलोलसुजगत्स्थितिषुसुस्थितः ॥ अंतर्मुखोऽस्मितिष्ठाभिस्वकामेनात्मनात्मनि ॥ ४ ॥ अपिसंरुद्धतेवायुरपिवासलिलंगते ॥ नैतस्मात्सुसमाधानाद्विरुद्धंसंस्मराम्यहम् ॥ ५ ॥ प्राणापानानुसरणात्परमात्मावलोकनात् ॥ अशोकमनुजातोस्मिपदमाधंमहातपः ॥ ६ ॥ आमहाप्रलयाद्वह्नन्नुन्मज्जननिमज्जनम् ॥ अहमद्यापिभूतानांपश्यञ्जीवामिधीरधीः ॥ ७ ॥ नभूतंनभविष्यंचंचितयामिकदाचन ॥ दृष्टिमालंब्यतिष्ठामिवर्तमानामिहात्मना ॥ ८ ॥ यथाप्राप्तेपुकार्येषुपरित्यक्तफलैषणः ॥ सुषुप्तसमयाबुद्ध्यापरितिष्ठामिकेवलम् ॥ ९ ॥

क्तप्रकारेणप्रपद्येउपासेइत्यर्थः ॥ ७५ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशेनिर्वाणप्रकरणेपू० पंचविंशतितमः सर्गः ॥ २५ ॥ ॥ इत्थंस्वस्यात्मविज्ञानंनिहृप्यप्राणचित्तया ॥ भुशुडेनात्रकथ्यतेचिरजीवितहेतवः ॥ १ ॥ अनेनोक्तप्रकारेण ॥ २ ॥ ३ ॥ जगत्स्थितिषुदृष्टानिष्टलक्षणसुस्थितोनिर्विक्षेपः ॥ स्वकामेनस्वच्छेदेन ॥ ४ ॥ वायुप्रवहाख्योज्योतिश्चक्राधारः ॥ सलिलमहानदीनाम् ॥ गतेप्रवहणात्संरुद्धतेसंरुद्धोतापीत्यर्थः ॥ विरुद्धव्युत्थापकंविषयजातम् ॥ ५ ॥ हेमहातपः ॥ ६ ॥ ७ ॥ वर्तमानानित्यवर्तमानस्वभावासाक्षिदृष्टिम् ॥ आत्मनामनसा ॥ ८ ॥ निरभिमानत्वेनसुषुप्तसमया ॥ ९ ॥

॥ ५६ ॥ १० ॥ इराकालीप्राणापानाभ्यासहेतुनिगीर्णाविति परयेत्यर्थः ॥ तादृशावस्थाप्राणापानसंक्षिप्तेष्वध्यापाननामप्यस्तियोगिनस्तुतिद्विर्नाम्येदम्याह ॥ क्षणमित्यादिना
 ॥ ५८ ॥ विदुः यागिनदतिरोचः ॥ ५९ ॥ १ ॥ एषकियाभेदमिन्नप्राणवितामकारमुक्तातन्निष्ठयनतरप्राणापानाद्योतरतवधिधानचिदात्मोपासनकर्तव्यमित्याशयेनाह ॥
 पुण्यस्यात्रित्यादिना ॥ साक्षिप्राणोपहितएवोपास्योनेत्याह ॥ नसप्राणमिति ॥ तर्हिकियाणलपोपलक्षितोऽपानात्मासनेत्याह ॥ नवापानमिति ॥ तथाचतत्परिषयाध्याप्राण
 स्यात्तरिष्वस्थितमिच्छुर्कनतूपासनापाधितयतिभाषः ॥ ६१ ॥ आत्मायतदत्यास्वादोमाधुर्यमिव ॥ सप्राणसजीवम् ॥ अप्राणनिर्जीवम् ॥ ६२ ॥ १३ ॥ प्राणस्येति ॥ सउपा
 विचाययद्विरतर्वात्मनूयपरिशोध्यते ॥ अपानमद्वरणपरेप्राणेच्छदितयायहि ॥ ५६ ॥ देशकालवसंप्रस्थानभूयोजायेतेमनः ॥ यत्रप्रा
 णोत्पपानेनप्राणेनापानएवच ॥ ५७ ॥ निगीर्णोयद्विरतश्चदेशकालौघपश्यती ॥ क्षणमस्तगतप्राणमपानोदयवर्जितम् ॥ ५८ ॥ अय
 त्त्वमिदयात्यस्यकुम्भकतत्पदविदुः ॥ अयत्नसिद्धोत्पतस्यकुम्भकः परमपदम् ॥ ५९ ॥ एतत्तदाल्मनोरूपशुद्धैपापरमैवचित् ॥ एतत्तत्तत्स
 दाभासमेतत्वाप्यनशोध्यते ॥ ६० ॥ पुण्यस्यांतरिवाभोदप्राणस्यांतरवस्थितम् ॥ नसप्राणनवापानचिदात्मानमुपास्महे ॥ ६१ ॥ जल
 स्यात्तरिवात्वादमपानस्यांतरस्थितम् ॥ नसप्राणनवाप्राणचिदात्मानमुपास्महे ॥ ६२ ॥ प्राणक्षयस्योपातस्यमपानक्षयकांठिगम् ॥
 अपानप्राणयोर्मध्यचिदात्मानमुपास्महे ॥ ६३ ॥ प्राणस्यप्राणनर्त्रोच्चैः परजीवस्यजीवनम् ॥ देहस्यधारणबुद्धिचिदात्मानमुपास्महे
 ॥ ६४ ॥ मनसोमननसत्युद्धरेकावयोधनम् ॥ अर्द्धकृतेरर्द्धकारचिदात्मानमुपास्महे ॥ ६५ ॥ यस्मिन्सर्वयत सर्वयत्सर्वसर्वतश्चयत् ॥
 यच्चमवमर्यनित्यतच्चित्तत्वमुपास्महे ॥ ६६ ॥ आलोकालोकनपुण्यसंपावनपावनम् ॥ नचभावनमनूनंतच्चित्तत्वमुपास्महे ॥ ६७ ॥
 (अपानास्तगतोयत्रप्राणोनाभ्युदितः क्षणम् ॥ कलाकलंकरहितं तच्चित्तत्वमुपास्महे ॥ ११ ॥) नापानोऽभ्युदितोयत्रप्राणश्चांतमुपाग
 तः ॥ नासाग्रगनावर्ततच्चित्तत्वमुपास्महे ॥ ६८ ॥ यत्रप्राणोत्तमायातियत्रापानोत्तमेतिच ॥ यत्रह्वावप्यनुत्पन्नौतच्चित्तत्वमुपास्म
 हे ॥ ६९ ॥ प्राणापानोद्वयस्यानयात्याभ्यतरमास्थिते ॥ येद्वेयोगिपदाधारस्तच्चित्तत्वमुपास्महे ॥ ७० ॥

नस्यप्राणदत्तादिभ्युते ॥ प्राणनादिव्यापारेनिमित्तमिति सर्वपर्यायार्थः ॥ ६४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ आलाकालोकनपुण्योतिपोष्योति ॥ भाविमनोबुद्ध्यादिविकारिनमनस्यीभवत्
 पूर्वत्वाभावात्प्रत्यवतनच ॥ दूनमिति निश्चयः ॥ १० ॥ नासापोपलक्षितह्वापानगुलमवेशगगनआवस्यप्राणापानप्रवाहसधियस्य ॥ विरुद्धप्रवाहद्वयसंधीसावर्तमिति ॥ ६८ ॥
 इरानिवासीतन्मद्वरोपाधिभेदमपह्वाय यतश्चादेतिसूर्योत्पत्तयत्रचच्छति तरेषाश्चकिरेधर्मसंप्रवाहसउत्पत्तैतदितिभुत्यर्थमनसिष्ठत्वाह ॥ यत्रप्राणदत्ति ॥ ११ ॥ येद्वेप्राणापा
 नोद्वयस्यानयाति पयतेगम्येतेद्विपदेतदाधारस्तद्विधानयच्चित्तत्वतदित्यर्थः ॥ ७ ॥

१ अयेभ्याक कार्मीरस्यपुस्तकेऽधिकोऽहः

यत्प्राणापानोपाधिरथारूढमनातपरिच्छिन्नं सत्प्राणापानसमाहारः प्राणनापाननशक्तिर्भवति एवं कर्णांतरशक्तीनामपि यच्छक्तिरूपभवतीत्यर्थः ॥ ७१ ॥ प्राणापानकुंभकभावेन तद्विस्मरेचकादिभावेन च तदेव विवर्तत इति तद्बोपास्यमित्याह ॥ तद्विति ॥ ७२ ॥ प्राणापानयोः परामर्शश्चालनतस्मिन्मिचित्तभूतत्सत्ताबोधरूपचेत्यर्थः ॥ एवं प्राणोपास्तिफलमपि ते देवस्युपास्यमित्याह ॥ यत्प्राप्यमिति ॥ ७३ ॥ इन्द्रियाणां विषयप्रेषोपसर्पणस्पदस्तदुपभोगश्चानदस्तयोः कारणम् ॥ ७४ ॥ अखिलकलनाकलकहीनपरमार्थः ॥ आपातदर्शिदृशातुसदाजीवोपाधिभूतेन प्राणादिषोडशकलागणेन परिवर्तितवेदितम् ॥ सम्यगनुभवः स्वनुभवः स एव विभवो निरतिशयैश्वर्ययस्य तथा विधंपरमात्मपदम्

प्राणापानरथारूढप्राणापानमनातम् ॥ यच्छक्तिरूपशक्तीनां तच्चित्तत्त्वमुपास्महे ॥ ७१ ॥ तत्प्राणकुंभकं देवं बहिःप्राणापानकुंभकम् ॥ पूरकांशविस्फुटं यत्तच्चित्तत्त्वमुपास्महे ॥ ७२ ॥ प्राणापानपरामर्शसत्ताबोधं विरूपकम् ॥ यत्प्राप्यं प्राणमननात्तच्चित्तत्त्वमुपास्महे ॥ ७३ ॥ यत्प्राणपवनस्यंदोयत्स्यंदानंदं कारकम् ॥ कारणं कारणानां यत्तच्चित्तत्त्वमुपास्महे ॥ ७४ ॥ यदखिलकलनाकलकहीनं परिवर्तितं च सदा कलागणेन ॥ स्वनुभवविभवपदं तदयं सकलसुरप्रणतं परंप्रपद्ये ॥ ७५ ॥ इदं वा ० वा ० दे ० मोक्षोपाये पुनि ० पू ० भुशुंडोपाख्याने समाधिवर्णनं नाम पंचविंशः सर्गः ॥ २५ ॥ ॥ भुशुंड उवाच ॥ एषा हि चित्तविश्रान्तिर्मया प्राणसमाधिना ॥ क्रमेणाननसंप्राप्ता स्वयमात्मनि निर्मले ॥ १ ॥ एतां दृष्टिमवष्टभ्य संस्थितोऽस्मि महामुने ॥ न च लामिनि मे पांशमपि मे रुचिचालतः ॥ २ ॥ गच्छतस्तिष्ठतो वापि जाग्रतः स्वपतोऽपि वा ॥ स्वप्नेऽपि न चलत्येष सुसमाधिर्ममात्मनि ॥ ३ ॥ नित्या नित्या सुलोला सुजगत्स्थितिपुसुस्थितः ॥ अंतर्मुखोऽस्मि तिष्ठामि स्वकामेनात्मनात्मनि ॥ ४ ॥ अपि संरुद्धते वाप्युरपि वासलिलंगते ॥ नैतस्मात्सुसमाधानाद्विरुद्धं संस्मराम्यहम् ॥ ५ ॥ प्राणापानानुसरणात्परमात्मावलोकनात् ॥ अशोकमनुजातोऽस्मि पदमाधं महातपः ॥ ६ ॥ आमहा प्रलयाद्वह्न्यनुमज्जननिमज्जनम् ॥ अहमद्यापि भूतानां पश्यञ्जीवामि धीरधीः ॥ ७ ॥ न भूतं न भविष्यं च चिंतयामि कदाचन ॥ दृष्टिमा लं व्यतिष्ठामि वत्तमाना मिहात्मना ॥ ८ ॥ यथा प्राप्तेषु कार्येषु पुरित्यक्तफलैः षणः ॥ सुषुप्तसमयाबुद्ध्यापरितिष्ठामि केवलम् ॥ ९ ॥

क्तप्रकरणप्रपद्ये उपोसे इत्यर्थः ॥ ७५ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठमन्तात्पर्यप्रकाशे निर्वाणप्रकरणे पू ० पंचविंशतितमः सर्गः ॥ २५ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ इत्थं स्वस्यात्मविज्ञानं निरूप्य प्राणाचितया ॥ भुशुंडेनात्र कथ्यते चिरजीविते हेतवः ॥ १ ॥ अनेनोक्तप्रकरणे ॥ १ ॥ मेरो विचलनविचालस्तस्मादपि ॥ २ ॥ ३ ॥ जगत्स्थितिषु दृष्टानि टलक्षणासु स्थितो निर्विक्षेपः ॥ स्वकामेन स्वच्छेदेन ॥ ४ ॥ वायुः प्रवहाख्यो ज्योतिश्चक्राधारः ॥ सलिलमहानदीनाम् ॥ गतेः प्रवहणात्सरुद्धेन सरुद्धेतापीत्यर्थः ॥ विरुद्धव्युत्थापकं विषयजातम् ॥ ५ ॥ हे महातपः ॥ ६ ॥ ७ ॥ वर्तमानानित्यवर्तमानस्वभावासाक्षिदृष्टिम् ॥ आत्मनात्मनसा ॥ ८ ॥ निरभिमानत्वेन सुषुप्तसमया ॥ ९ ॥

[illegible]

ईश-परेषामाक्रमणसमर्थोप्याकातिपरिभवंनकरोमि ॥ एवंपरकृतेपरितापेसहनशीलत्वान्खेदवान् ॥ २९ ॥ पश्यद्भूपेचेतनप्रायेअस्मिन्शरीरेभासमानेप्यहंविदास्पदश्चि
 न्नात्रदर्शी ॥ एवञ्चविदात्मन सर्वभूतेषुसाम्यात्सर्वभूतस्थात्मासन्भूतदृष्टस्वशरीरमिवपश्यामीत्यध्यातृज्यम् ॥ ३० ॥ सर्वदासमाहित-सन्आशापाशविनुन्नायाश्चि त्तद
 ने-अतर्द्धिमस्पर्शप्रवेशनददामि ॥ ३१ ॥ बाह्यदृष्टिविषयेषु सन्जगत-असत्तापश्यामिअतस्तुप्रबुद्ध सन्आत्मन सत्ताकरवित्त्ववत्पश्यामीत्यन्वयः ॥ ३२ ॥ श्लथंशिथि
 लावयव क्षीणकृशाग क्षुब्धव्यापृतावयवक्षुण्णसत्तूर्णितावयव सर्वमतीतानागतवर्त्तमानवस्तुनित्यनिर्विकारात्ममात्रत्वदशानववत्पश्यामि ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ भावाःकला
 नाभिवित्तादीनामुपचयाअज्ञावास्तवक्षयाश्चतैषुनैवाभिनितिविद्योस्मि ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ किस्वत्रजाड्यमनपोक्षैवाहुद्विस्तेनेत्याह ॥ घटइति ॥ ३८ ॥ उपसहरति ॥
 करोमीशोपिनाक्रांतिपरितापेनखेदवान् ॥ दरिद्रोपिनवांछामितेनजीवाम्यनामयः ॥ २९ ॥ पश्यद्भूपेशरीरेस्मिन्भूतस्थात्माचिदास्प
 दः ॥ भूतदंढमहंसाभ्यात्तेनजीवाम्यनामयः ॥ ३० ॥ आशापाशविनुन्नायाश्चित्तवृत्तेःसमाहितः ॥ संस्पर्शनददाम्यतस्तेनजीवाम्यना
 मयः ॥ ३१ ॥ असत्ताजगतःसत्तामात्मनःकरवित्त्ववत् ॥ सुप्तःप्रबुद्धःपश्यामितेनास्मिचिरजीवितः ॥ ३२ ॥ जीर्णोभिन्नंश्लथंक्षीणंक्षु
 व्यंक्षुण्णक्षयंगतम् ॥ पश्यामिनववत्सर्वेतेनजीवाम्यनामयः ॥ ३३ ॥ सुखितोस्मिसुखापन्नेदुःखितोदुःखितेजने ॥ सर्वस्यप्रियमित्रंच
 तेनजीवाम्यनामयः ॥ ३४ ॥ आपद्यवत्क्षीरोस्मिजगन्मित्रंचसंपदि ॥ भावाभावेषुनैवास्मितेनजीवाम्यनामयः ॥ ३५ ॥ नाहमस्मि
 नचान्योमेनाहमन्यस्यकस्यचित् ॥ इतिमेभावितंचित्तेनजीवाम्यनामयः ॥ ३६ ॥ अहंजगदहंव्योमदेशकालक्रमवहम् ॥ अहंक्रिये
 तिमेबुद्धिस्तेनजीवाम्यनामयः ॥ ३७ ॥ घटश्चिपटश्चिद्वनंशकटंचचित् ॥ चित्सर्वमितिमेभावस्तेनजीवाम्यनामयः ॥ ३८ ॥ इत्य
 हंमुनिशार्दूलत्रिलोककमलालिकः ॥ भुशुंडोनामकाकोलःकथितश्चिरजीवितः ॥ ३९ ॥ ब्रह्मार्णवविलुलितंत्रिजगत्तरंगमुत्पादनाद्य
 भिभवेनविभिन्नरूपम् ॥ आलीनमुन्नमितमाकुलदृश्यदृश्यमालोकयन्प्रकलयंश्चचिरंस्थितोस्मि ॥ ४० ॥ ॥ इत्यार्षेवा०वा०दे०मो
 क्षोपायेपुनिर्वाणप्रकरणेपू०भुशुंडोपाख्यानेचिरजीवितहेतुकथनंनमषड्विंशःसर्गः ॥ २६ ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ भुशुंडउवाच ॥ एतत्ते
 कथितंब्रह्मन्यथास्मिदिहास्मिच ॥ त्वदाज्ञामात्रसिद्ध्यर्थंधार्येनज्ञानपारग ॥ १ ॥

इतीति ॥ मेरुकर्णिकावासित्वात्श्यामत्वाच्चत्रिलोककमलस्यअलिरिवअलिकः ॥ ३९ ॥ उत्पादनानिसर्गा आदिपदाहुद्विविपरिणामापक्षयास्तद्वृक्षणेनाभिभवेनपरस्परप्र
 तिघातेनविभिन्नानिवैचित्र्यप्राप्तानिरूपाणियस्यतत् ॥ एवरीत्यापुन-पुनरुन्नभितमालीनचाकुलपरिधमत्साक्षिदृश्यबुद्धिमनइन्द्रियाणांदृश्यजगद्ब्रूथानकालेआलोकयन्समा
 धिकालेप्रकलयन्विलापयश्चिस्थितोस्मीत्यर्थः ॥ ४० ॥ ॥ इतिश्रीवा०तात्पर्य०नि०पू०षड्विंशःसर्गः ॥ २६ ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ भुशुंडस्यप्रशस्त्रयियासोस्तेनपूजनम् ॥ व
 सिष्ठस्यनभोगत्यास्यलोकाभिश्चवर्ण्यते ॥ १ ॥ यथायेनप्रकारेणअस्मिचिरजीवामि ॥ परमार्थतद्दहकार्यकरणसघातेयदस्मितच्चकथितमित्यर्थः ॥ धार्ष्ट्येनैवयात्येन ॥ १ ॥

आत्मोदत्त सुदन्तान् ॥ १२ ॥ १॥ येन वत प्रपद्यते पादशोधन्या ॥ यावदेषे तिस्रः शोधिरे स्थिति सार्वभ्यामि प्रायम् ॥ १॥ विपुधान विवानां विदुषां भूतयो हानैर्भयं संपवोदृष्टा
 ॥ १० ॥ यो लायकान् चिरमपि मर्दांस्तत्त्वज्ञो जनः कथं चिद्व्याप्यत तत्रापि भवानि वनसुलभ ॥ १॥ वराखवे वेणुवने ॥ वेणूनामप्यष्टमुक्ताकरे पुनरिगणनात् ॥ ७ ॥ ८ ॥
 मध्याङ्गपरमभाष्याङ्गिककर्मलक्ष्यम् ॥ द्वाभिरसप्तपि लोकास्वयम् ॥ १० ॥ १० ॥ मौक्तिकलक्षणेनार्भेण अर्पार्थजलेन ॥ ११ ॥ त्रिनेत्रमिवेत्युपमानान्नित्यशिवपूजा
 श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ अहोनुचिन्नभगवन् भवता भूषणश्रुते ॥ आत्मोदत्त प्रकथित परविस्मयकारणम् ॥ २ ॥ धन्यास्ते ये महात्मानाम्
 त्यंतश्चिरजीवनम् ॥ भवतं परिपश्यति द्वितीयमिव पद्मजम् ॥ ३ ॥ यावदप्यहो धन्या स्वात्मोदत्तमखदितम् ॥ यथावत्पावनबुद्धे सर्वक
 थिहमहाजन ॥ न भवानिव मय्यात्मा सुलभो जगति क्वचित् ॥ ६ ॥ वंशखड्गे हि किस्मिन् चिन्नायेते मौक्तिकयथा ॥ जगत्खड्गे हि किस्मिन् चिद्
 श्यते त्वाहशस्तथा ॥ ७ ॥ मया तु सुमहत्कार्यमप्यसपादितं शुभम् ॥ पुण्यदेहविमुक्तात्मा यद्रवानवलोकित ॥ ८ ॥ तदस्तु तव कल्याणप्रवि
 शात्मगुहां शुभम् ॥ मध्याङ्गसमयायन्मेव जाभि सुमदिरम् ॥ ९ ॥ इत्याकण्य मुमुक्षुहोसौ जग्राहो रथाय पादपात् ॥ सकल्पिताभ्याहस्ता
 भ्यामुपात्तहमपह्वम् ॥ १० ॥ कल्पवृक्षलताप्यकसरेण हि मत्पिपा ॥ तत्पादं मौक्तिकार्थेण पूरयामास पूर्णधी ॥ ११ ॥ तेनार्थ्यपाद्य
 पुष्पेण चिन्नेत्रमिव मामसौ ॥ आपादमस्तकभक्त्या पूजयामास पूर्वज ॥ १२ ॥ अनुब्रज्या कर्द्वयनस्वर्गेन्द्रालमिति बुवन ॥ विष्टरादह
 मुत्पायत खगवदाकुत ॥ १३ ॥ व्योम्नि योजनमाद्यनुमदनुब्रज्ययागत ॥ कररेणावष्टभ्य वलात्सरोधित खग ॥ १४ ॥ मयियाते
 न्यदृश्यतायातो स्वगस्मृत्या मुनीनहम् ॥ १५ ॥ सप्तर्षिर्मंडलप्राप्य जायया परिपूजित ॥ १५ ॥ अन्योन्यमपि किस्मिन् चिन्नेत्रगर्कहवां बुधौ ॥ व्योम
 गतो हं मुमुक्षुर्देन मेरोः शृंगद्वये भवम् ॥ १६ ॥ सप्तर्षिर्मंडलप्राप्य जायया परिपूजित ॥ याते रुतयुगस्यादौ पुरावर्षशतद्वये ॥ १७ ॥ स
 मेव परतत्रैवोपरिभूयत ॥ १८ ॥ मध्ये त्रेतायुगस्यास्य जातस्त्वरिपुमदन ॥ पुनरथाष्ट
 पत्तापितस्य गम्यते ॥ पूषजश्चितन ॥ १९ ॥ हे स्वर्गेन्द्र अनुब्रज्यालक्षणेन कर्द्वयेन प्रयेण अलमिति बुवन इमाकुत उड्डीन ॥ १३ ॥ सरोधितो निर्बन्धित ॥ १४ ॥ १५ ॥ आ
 बाधमप्योग्यमप्यदृश्यतायातौ ॥ ततः अहस्वनस्य मुमुक्षुस्तस्य त्याज्यं विच्छिन्नस्मरगेनोपलक्षितं सप्तसप्तर्षिर्मंडलप्राप्य मुनीन्ष्टव्यं त्रिनेत्रोः ॥ १५ ॥ जायया गर्कहवा ॥ १६ ॥

परतापितस्य गम्यते ॥ पूषजश्चितन ॥ १९ ॥ हे स्वर्गेन्द्र अनुब्रज्यालक्षणेन कर्द्वयेन प्रयेण अलमिति बुवन इमाकुत उड्डीन ॥ १३ ॥ सरोधितो निर्बन्धित ॥ १४ ॥ १५ ॥ आ
 बाधमप्योग्यमप्यदृश्यतायातौ ॥ ततः अहस्वनस्य मुमुक्षुस्तस्य त्याज्यं विच्छिन्नस्मरगेनोपलक्षितं सप्तसप्तर्षिर्मंडलप्राप्य मुनीन्ष्टव्यं त्रिनेत्रोः ॥ १५ ॥ जायया गर्कहवा ॥ १६ ॥

उपसहरति ॥ इतीति ॥ २० ॥ इतीति ॥ इतिदमासुमेतर्भुशुदस्यसत्कथाय प्रविचारयिष्यतिसिद्धास्मिन्नेवशरीरभावाजन्यादयस्तद्भैर्बहुलाअतएवाकुलायेजीवासैरास्थि
 ताइतिदमाप्रसिद्धामसत्सरितमायानदीतरिष्यति ॥ प्रसभमितिपौरुषप्राधान्यद्योतनार्थम् ॥ २१ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशेनिर्वाणप्रकरणेपू० सप्तविंशतितम
 सर्गः ॥ २७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ आख्यायिकाभिसंबन्धोद्देहानियतिवर्णनम् ॥ आपातभातिमात्रत्वेद्देहश्चात्रवर्ण्यते ॥ १ ॥ वर्णितायाभुशुडाख्यायिकायाः प्रकृतोपदेशमव
 धर्शयति ॥ एवमित्यादिना ॥ १ ॥ प्राणाभ्यासोत्रप्राणस्यनिरोधउपास्तिर्वातपूर्विकाम् ॥ महर्णवडतिविपुल ससारोनिगीर्याव्यवसितः ॥ २ ॥ ३ ॥ प्राणापानावलोक
 मिलितोभूदुशुंडोमेतथैवाजरूपवान् ॥ इतिसंकथितंचित्रंभुशुंडोदंतमुत्तमम् ॥ श्रुत्वाविचार्यचैवांतर्धुत्कंतसमाचर ॥ २० ॥ ॥ श्री
 वाल्मीकिरुवाच ॥ ॥ इतिसुमतिभुशुंडसत्कथांयोविमलमतिःप्रविचारयिष्यतीह ॥ भवभयबहुलाकुलास्थितांसप्रसभमसत्सरितंत
 रिष्यतीति ॥ २१ ॥ ॥ इत्यार्षेवा० वा० दे० मोक्षोपायेपुनि० पू० भुशुंडोपाख्यानसमामिर्नामसप्तविंशतितमःसर्गः ॥ २७ ॥ ॥ ७३ ॥
 श्रोवसिष्ठउवाच ॥ ॥ एवंभुशुंडत्तांतःकथितस्तेमयानघ ॥ अनयाप्रज्ञयातीर्णोभुशुंडोमोहसंकटात् ॥ १ ॥ एतांदृष्टिमवष्टभ्यस्वप्राणा
 भ्यासपूर्विकाम् ॥ भुशुंडवन्महाबाहोभवतीर्णमहर्णवः ॥ २ ॥ यथाज्ञाननयोगेनसंतताभ्यासजन्मना ॥ भुशुंडःप्राप्तवान्प्राप्यंतथासाद
 यतत्पदम् ॥ ३ ॥ असक्तबुद्धयःसर्वेभुशुंडवदवस्थितिम् ॥ प्राप्तुवंतिपरेतत्त्वेप्राणापानावलोकिनः ॥ ४ ॥ एताविचित्राभवताश्रुताविज्ञा
 नदृष्टयः ॥ इदानींधियमालंब्ययेच्छसितथाकुरु ॥ ५ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ भगवन्भवताभूमिभास्वताज्ञानरश्मिभिः ॥ हाइमुद्दाम
 दौरात्प्यंग्रमृष्टमखिलंतमः ॥ ६ ॥ प्रबुद्धाःस्मःप्रबुद्धाःस्मःप्रविष्टाःस्मःस्वमास्पदम् ॥ स्थिताःस्माज्ञातविज्ञेयाभवंतोत्यपराइव ॥ ७ ॥
 अहोभुशुंडचरितंपरंविस्मयकारकम् ॥ भगवन्भवताप्रोक्तमुत्तमार्थावबोधनम् ॥ ८ ॥ भुशुंडचरितेब्रह्मन्नेतस्मिन्कथितेत्वया ॥ यच्छ
 रंगृहंप्राक्तंमांसचर्मस्थिनिर्मितम् ॥ ९ ॥ तत्केननामरचितंकुतोवातत्समुत्थितम् ॥ कथंवास्थितिमायातंकोवातत्रावतिष्ठते ॥ १० ॥
 श्रीवसिष्ठउवाच ॥ परमार्थावबोधायदोषापाकरणायच ॥ शृणुराघवतत्त्वनवक्ष्यमाणमिदंमया ॥ ११ ॥ अस्थिस्यूगंनवद्वारंरक्तमां
 सावलेपनम् ॥ शरीरसदनंरामनेकेनचिदिदंरुतम् ॥ १२ ॥

नःउक्तोपास्तिशीलाः ॥ ४ ॥ यथेच्छसियोगपूर्विकामुपास्तिपूर्विकावास्त्रात्प्रतिष्ठांतथाकुरु ॥ ५ ॥ स्तायोगोपास्तीत्बुदुपदेशश्रवणादेव स्वस्यतत्त्वबोधःसिद्धइतिसूचयन्
 राम कथाप्रसंजितदेहेहस्वरूपमेवजिज्ञासमानपृच्छति ॥ भगवन्नित्यादिना ॥ भूमिभास्वताभूमाववतीर्णेनसूर्येण ॥ उद्दामानिदौरात्म्यानिअनात्मस्वात्मत्वदर्शनानित्ययुक्त
 दुश्चेष्टितानिचयस्यात्तथाविधहार्दतमः ॥ ६ ॥ अपराद्वितीयाभवतद्व ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ कर्तुर्निमित्तस्यस्थितिप्रकारस्यतदन स्थस्यस्यामिनश्चप्रश्नाः ॥ १० ॥ ११ ॥ तत्रा
 यस्योत्तरमाह ॥ अस्थीनि ॥ १२ ॥

नर्वाभरोत्येहस्यनिमाताभुतिपुराणाध्यायिकाप्रसिद्धः अविस्तुत्वकर्मोपभोगायास्यानिमापकलोक्कथमपलप्येतत्राह ॥ आभासमाधिमिति ॥ इत्येवविवैषनिर्मातारमि
त्ययानहिजलेचद्राभासोनिमातारमेपेक्षतेनार्थमिदिककल्पितद्वितीयचद्रविषयमलक्षित्वार्थः ॥ ईश्वरस्यनिर्माद्वलतुश्रीतनमुष्पम् ॥ पुरुषनि श्रसितदृष्टांतवर्णनात् ॥ जीष
स्यनिमापयितुत्वमपितया अमुद्धिपुत्रत्वादिनिटनिमापणयोगाच्चेतिभावः ॥ १३ ॥ देहस्यमिध्यात्वतृतीकालभाप्रस्थितिकत्वाच्चद्रद्वित्ववदेवसिद्धिमित्याह ॥ द्विषदेतिाचद्व
द्वित्वद्विषद्वरानस्यविधौसंयेषभावतिनान्यदा देहोपिहियत्मासथैव बलुतस्तुसवैसेकएवैदुरित्यन्वयः ॥ १४ ॥ उक्तमेवस्पष्टमाह ॥ वेहेति ॥ परमाथसवधिधानकतयाउपचा
रास्तत् ॥ १५ ॥ असत सत्त्वमिति ऋदृष्टातमाह ॥ स्वमदिति ॥ मुधामिधैव ॥ वृद्धवविधौवृद्धद्वयतीतिसत्त्वे ॥ इतरद्विधौशुद्धात्ववर्शनसत्त्वे ॥ अलभ्यगुण्योक्तोवक्षम् ॥ १७ ॥

आभासमात्रमेवदमित्यमेवावभासते ॥ द्विचंद्रविभ्रमाकारसदृसच्चव्ययस्थितम् ॥ १३ ॥ द्विचंद्रदर्शनविधौचंद्रद्वित्वसंदेवहि ॥ वस्तुत
श्चेकएवैदु स्थितादेहज्ञयैवहि ॥ १४ ॥ देहप्रत्ययकालेहिदेहोयसमवस्थित ॥ असन्नेवचसत्तस्माद्योक्त सदसटात्मक ॥ १५ ॥ स्वप्न
स्वप्नावयोध संस्वन्यटासमुधैवहि ॥ शुद्धोयुद्धद्विधौसत्योमित्यैवचान्यदा ॥ १६ ॥ देहोदेहविधौसत्योत्यसत्यइतरद्विधौ ॥ प्रतिभास
विधौतावज्जलसदसदन्यदा ॥ १७ ॥ प्रतिभासविधौदेहसन्नसश्चान्यदास्मृत ॥ आभासमात्रमेवदमित्यसप्रतिभासते ॥ १८ ॥ अय
नामाहमित्यंतृहीतमननस्थितम् ॥ मासास्थिमयनिमाणदेहोद्विभितिविभ्रमम् ॥ १९ ॥ त्यजसकल्पनिर्माणदेहा मतिसहस्रश ॥ सुख
तल्यगतोयनस्वप्नदेहेनदिकटान् ॥ २० ॥ परिभ्रमसिहेरामसेदेहलोकेकसस्थित ॥ जागरायामनोराज्येयनस्वर्गपुरांतरम् ॥ २१ ॥ परिभ्र
मसिमेरुवासदेहलोकेकसस्थित ॥ स्वप्नेष्वपिचय स्वप्नज्ञत्रयेनमहीतटान् ॥ २२ ॥ परिभ्रमसिहेरामसेदेहलोकेकसस्थित ॥ मनोराज्यम
नोराज्येमहद्विभवभूमिषु ॥ २३ ॥ परिभ्रमसियेनेहसदेहलोकेकसस्थित ॥ गतेदेहमनोराज्येयाविचित्राजगक्रिया ॥ २४ ॥ प्रकरोपिम
हायाहोतेदेहलोकेकसस्थिता ॥ विलासिन्यानुरागिण्यायेनसकल्पकांतया ॥ २५ ॥ निर्दतियामिदेहेनसेदेहलोकेकसस्थित ॥ एतेरामयथा
देहामनस सदसन्मया ॥ २६ ॥

प्रतिभासविधितत्रसाधितार्थनिगमनत्वान्यनैरुक्त्यम् ॥ १८ ॥ आभासमात्रतामुपायपक्षविभिमानत्वाजयति ॥ अयमिति ॥ प्राग्युहीतदेहाकारमनमेवसत्कारदा
क्यात्वन पुनर्देहाकारेणस्थितम् ॥ १९ ॥ त्यजतिपूर्वान्वयि ॥ सकल्पनिर्माणदेहनेवोदाहृत्यतेषामसत्यतावर्शयति ॥ सुखतल्यगतद्विभ्रमविना ॥ २० ॥ जागरायोजागरे ॥ छा
दमयीत्वम् ॥ २१ ॥ २२ ॥ मनोराज्यात् कल्पितमनोराज्यतेरमहीतृपुषिषवभूमिषु ॥ आत्महत समानाधिकरणजातीययोरित्यात्मेकतम्येनवभावच्छादित ॥ महतामिदं च
द्वारीनीवाविषवभूमिषु ॥ २३ ॥ गतै कल्पयत्किलयमनुबिठिति ॥ २४ ॥ २५ ॥ निर्दतिमोगसुखंयासीतियोग्यतयावतमानकालोक्तिः ॥ एवमिध्यात्वसमनोराज्येदेहा
अप्युदाहायाः ॥ तेभुमिध्यात्वसोक्तिल्लिपकत्वोर्निश्चितत्वात्पलुतदेहेषितयात्वसाधयति ॥ एतेद्विति ॥ २६ ॥

अहताभ्यासविषयेदेहेद्विर्हितो न्यायो ममताभ्यासगोचरे धनादावपि समद्वयशयेनाह ॥ २७ ॥ यानुदेनादो स्वाभाविकं धर्ममुद्धि सा चिगनुद्धिमात्रा ननु मत्त
 स्वासाकल्पिकत्वादिप्रयुक्तेत्याशयेनाह ॥ दीर्घेति ॥ २८ ॥ अतएवास्त्यतस्वज्ञानेन वाच्यत्वमुपपन्नमित्याशयेनाह ॥ प्रबोधमिति ॥ २९ ॥ सम्यक् आत्ममात्रपरिशेषेण द्वय
 सि ॥ यथा अर्कोदये प्रबुद्धस्वामार्थान्परयति तद्वत् ॥ ३० ॥ काचिदनिर्वचनीयामिथ्येवेत्यर्थः ॥ उक्तार्थे च प्रागुक्तप्रकरणे विश्लेषकं स्यादयति ॥ यथेति ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ऐ

तथैव तादृशाचारादेर्होयं मनसः स्मृतः ॥ इदं धनमयं देहो देशो यमिति विभ्रमः ॥ २७ ॥ तत्सर्वं चित्तवीर्यस्य संकल्पस्य विजृम्भितम् ॥ दीर्घं
 स्वप्नमिमं विद्धि दीर्घवाचित्तविभ्रमम् ॥ २८ ॥ दीर्घमप्यसि यदा परमात्मैच्छया स्वया ॥ २९ ॥
 द्रक्ष्यसि त्वं तदा सम्यगिदमर्कोदये यथा ॥ स्वप्नसंकल्पजालेन यथान्वैव जगत्स्थितिः ॥ ३० ॥ तथैव यं हि संकल्पकलनाकाचिदेव हि ॥ यथा
 पूर्वमयोत्यसिः प्रोक्ता कमलजन्मनः ॥ ३१ ॥ मनसः स्वयमेवातः संकल्पकलनादृवा ॥ विचित्रचरनोपेतं मनस्तत्रात्तविभ्रमम् ॥ ३२ ॥
 संकल्पकलनामात्रं तथैव दमवभासनम् ॥ यथा कल्पित आभासो मनसो ज्ञानांगनः ॥ ३३ ॥ देहादिचिन्तिना देहः स्थितो न्यस्तद्वदेव हि ॥
 प्राक्प्रवाहचिराभ्यस्तो वासनातिशयेन यः ॥ ३४ ॥ तथैव दृश्यते देहस्तथा कल्पद्वयेन मः ॥ पौरुषेण प्रयत्नेन संकल्पाल्पयमवचित् ॥ ३५ ॥
 अन्यथा भाव्यतरामभूयते तद्विद्वान्यथा ॥ अयं सोऽहं ममायं न संसारद्वितीयाविति ॥ ३६ ॥ सत्याया भाव्यतराम भावनादादयं भवः ॥
 भावितं तीव्रवेगेन यदेवाशुतदेव हि ॥ ३७ ॥ सर्वत्र दृश्यते रामकानि वात्यंतवद्भावा ॥ अहं व्यावृत्तिरभ्यन्ता यथान्वयं न पुद्गल्यंत ॥ ३८ ॥ तथा
 यं भावनाभ्यस्तः संभारोऽप्यवलोक्यते ॥ यथान्वभावनौ दिप्रमहर्चदवभासते ॥ ३९ ॥ तथैव दमन्यकालस्य मपि संलक्ष्येन स्थिरम् ॥ व्याम
 न्येव यथानापते मे दं दृश्यते सरित् ॥ ४० ॥ धराप्यविद्यमाना पिसं कल्पमादृश्यते तथा ॥ दृश्यते दृष्टिर्वैरूप्याद्यव्यान्निनिपिच्छिका ॥ ४१ ॥
 तथैवैव जगद्दृष्ट्मी दुर्ज्ञानादवभासते ॥ दृश्यते समयादृष्ट्यानयव्याव्योचिपिच्छिका ॥ ४२ ॥

द्वयोपाख्यानोक्तमपि स्मर्त्तव्यमित्याह ॥ यथा कल्पितदने ॥ ३३ ॥ पूर्वदेहादुक्ताति जाले विचरितो यो देहः ॥ ३४ ॥ तत्राकल्पद्वयेन तदृष्टमं स्थानमप्यन्वा ॥ पौरुषेण प्रयत्ने
 न मनः प्रत्यगुख्योक्तस्य स्वात्मदर्शने अयं देहजगदाकारः सकल्पश्चैव न न्ययः ॥ ३५ ॥ अन्यथा भाव्यं न यदीति शेषः ॥ न च तद्विद्वान्यथायुयते ॥ इति भाविते येवानुयत इति
 शेषः ॥ ३६ ॥ तदेव हि दृष्टयनेन निरणान्वयः ॥ ३७ ॥ अद्विद्यावृत्तिव्यापितयथाभ्यन्ता ॥ ३८ ॥ निमगीमप्रत्यक्षाक्षणादिः अहं विभिद्विद्विकादयोऽवभासते ॥ ३९ ॥ स्थि
 रसाभ्यनम् ॥ व्योमनिमरुभूम्याकाशे ॥ सरित्पुनः पुनानदी ॥ ४० ॥ धराप्यविद्यमाना पिसं कल्पमादृश्यते तथा ॥ दृश्यते दृष्टिर्वैरूप्याद्यव्यान्निनिपिच्छिका ॥ ४१ ॥
 तथैवैव जगद्दृष्ट्मी दुर्ज्ञानादवभासते ॥ दृश्यते समयादृष्ट्यानयव्याव्योचिपिच्छिका ॥ ४२ ॥

भीतरपितृस्वस्वपुत्रस्वमनोराज्यकस्मितहृत्सिध्याप्राप्तिपु ॥ सम्भ्रमयम् ॥ ४३ ॥ स्वभाव आत्मा ॥ सप्रतिबद्धिमुखवशायाप ॥ ४४ ॥ यद्विभेतिनद्विप्रत्यर्कनिकषित्वा
 लम्पतिरिक्तमस्तीत्यर्थ ॥ य विभेतिनद्विप्रत्यर्कनिकषित्वा ॥ ४५ ॥ अयमयादिलक्षणामोह आद्यपशुखलमिनदरूपते ॥ तथाचमुनि ॥ यमवप्यम्यालिकस्मा
 नुविभेतीति ॥ नतएवास्यभार्यवीयाय कस्माद्भावेप्यन् द्वितीयाद्विप्रत्यर्कनिकषित्वा ॥ ४६ ॥ पुनरशुद्धिप्राप्ति
 र्नीकारायति ॥ नेति ॥ स्वभावत कौषधनमोत्यातायतयापद्विर्लतापाविनास्वरूपप्राप्तिम्यक्तौपुनलाचत्वमिवेत्यर्थः कुभोत्पद्वरान्मयाप्याच्छुद्धिरितिचेष्टयमलस्याभासमाधत्वा
 रित्याह ॥ आभासमाप्रयेवति ॥ ४७ ॥ इतिअस्माद्धतो सम्यगालोकनयेबाभ्यकलनायात्सागोनिवृत्तिरितिबुधिरितिपूर्वेषणाथय ॥ सम्यगीक्षणतर्हिकीदमतदाह ॥ मरण
 सम्यग्दृष्ट्याजगद्धृष्णीलयेयंनावभासते ॥ भीकरभ्येतिनययास्वसकल्यपुसंभ्रमम् ॥ ४८ ॥ स्वसकल्येहिमसारेनतयैतिभयंसुधी ॥ स्व
 एवहिस्वभावोयमित्यसप्रतिभासते ॥ ४९ ॥ संसारसरणिस्थित्याकस्मात्कात्रविभेतिकम् ॥ सएवकिंचित्सशोध्यःशुद्ध्याविमलताग
 ते ॥ ५० ॥ तस्मिन्नदृश्यतेराममोहोर्यजगत स्थित ॥ सम्यगालोकमात्रेणस्वभावःशुद्धिमृच्छति ॥ ५१ ॥ नगृह्णातिमलभूयस्तत्त्वतमि
 वकार्थनम् ॥ आभासमात्रमेवदनसन्नासजगन्नयम् ॥ ५२ ॥ इत्यन्यकलनात्याग सम्यगालोकनविदु ॥ मरणजीवितंस्वर्गज्ञानम
 ज्ञानमेवच ॥ ५३ ॥ चिदाभासाहतेनास्तीत्येकतासम्यगीक्षणम् ॥ त्वमहंतादिससारद्विमेनदिशोक्श ॥ ५४ ॥ सर्वस्वाभासमेवेतिस
 म्यगालोकनविदु ॥ सदसन्मयसंसारियथाभूतायदर्शनात् ॥ ५५ ॥ नास्तमेतिनचोटेनिसम्यगालोकनान्मन ॥ निर्णयिसवज्ञावानाम
 सत्वसत्वमेवच ॥ ५६ ॥ निष्कामशान्तिमभ्येतिसम्यगालोकनान्मन ॥ ननिंदतिनश्नौतिनद्वेष्यतिनशोचति ॥ ५७ ॥ शीतलांसत्यता
 मेतिसम्यगालोकनान्मन ॥ अवश्यमेवमर्तव्यसर्वैरिवहियधुभि ॥ ५८ ॥ इतिवधुवियोगेपुकिंचयपारितप्यसे ॥ अवश्यमेवचमयाम
 तंध्यमितिनिश्चय ॥ ५९ ॥ इत्यात्ममरणप्राप्तौकिमुधापरितप्यसे ॥ अवश्यमेवजातेनकिंचित्सुविभवादिकम् ॥ ६० ॥

मित्यादिता ॥ ६० ॥ चिदाभासाद्येकाशादनेवितापृथक्कालीत्येकतापिन्माप्रशियेय ॥ फलत सम्यगीक्षणमित्यर्थ ॥ ततात्वातिरिक्तचेतनता ॥ अहंतात्वेद्विमाप्रपरि
 स्थिपचेतनता ॥ आदिपदास्वताइताभिमानविषयआध्यात्मिक कार्यकारणकलाप संसारयत्वात्मानंलोकान्तरेपुविषयेपुषयमयतीतिससारोपपयकलापलदाथारादि
 राधेतिर्षदरूपजातयेमत्त्वबधिनपृथक्कनसतिकिन्तुस्वाभासत्पक्षशास्त्वस्वरूपयेवास्तीत्यथय ॥ ६१ ॥ सम्यगालोकनफलमाह ॥ तदसंन्ययेति ॥ सद्ब्रह्मअसतीमायात
 इमयोपरादानके ॥ ६२ ॥ असत्त्वदायम् ॥ सत्त्वमधिष्ठानसम्याप्रपरिशेषम् ॥ ६३ ॥ निष्कामछात्रकामत्वादकामम् ॥ ६४ ॥ शीतलामपरातितापप्रयाप ॥ स्वस्यमुक्तावपि
 बंधुजनानीकपानिक्तेलदीयपरणारिहरिर्नज्जलापोबुधिरित्याह ॥ अकारयेवेत्यादिता ॥ ६५ ॥ अज्ञादशायास्वमरणांकातापोप्येनेपायेनपरिहर्नराक्यमुप्याशये
 नाह ॥ अकारयेवेति ॥ ६६ ॥ ५५ ॥

॥ ५६ ॥ आपन्दा रिच्यदुर्दशाया ॥ अर्थो दिव आयाता भवत्वेव ॥ बृहत्तिवर्धते ॥ ५७ ॥ असदपि सदैव असदेवन कदाचित्त्वमापन्नमिति मायाविक्रियावैचित्र्यमात्रात्मकेन
पंचैकमन्यदस्तित्यरिदिव्यते इत्यर्थः ॥ ५८ ॥ अह अहकारात्मानास्मि ॥ ५९ ॥ चिन्नात्कामकर्मवासनाविद्यादोषादुत्थः ॥ चिदाभासश्चित्तकाशः ॥ अंगेति कोमलामत्रणे ॥
॥ ६० ॥ ये निष्ठे उदकफले निमित्तभूते यस्मिन्परितापे इति क्रियाविशेषणम् ॥ ६१ ॥ अनुत्तमपदे स्थितो ब्रह्मवित्तु सर्वभाषेनाशाता बाधपरिशिष्टां परतां ब्रह्मतामेव आदत्ते स्वीक
रोतिनप्रतीतिकालीकस्वरताम् ॥ यथा तित्तिरीनीह निर्माणाय वृणानां मूलतः स्वरभागा न्यपरित्यज्य मृद्वी तृणकोटिमेवादत्तेतद्वदित्यर्थः ॥ ६२ ॥ एतदर्थससारस्य स्वरभागापरिहारार्थं
प्राप्तव्यं पुरुषेणेति हर्षस्यावसरो हिकः ॥ सर्वस्यैव हि संसारे नरस्यैव वहारिणः ॥ ५६ ॥ अर्थायाता भवत्यापच्छोकस्यावसरो हिकः ॥ बृंह
त्युदेति स्फुरति बुद्बुदौ घट्टवार्णवे ॥ ५७ ॥ इदं हि जगतां जालं किमत्र परितद्वना ॥ सत्सदेव सदैव तदसदेवासदेव हि ॥ ५८ ॥ क्रियावैचित्र्य
मात्रे तु किमन्यपरिदिव्यते ॥ नाहमस्मिन्वाभूवं भविष्यामि न सोधुना ॥ ५९ ॥ देहोयं चित्रदोषोत्थः किमन्यपरिदिव्यते ॥ देहाच्चेदन्यएवा
हं चिदाभासस्तदंगे ॥ ६० ॥ कौतौ मे स दसद्वावौ यन्निष्ठं परितप्यते ॥ इति निश्चयवत्त्वात्तं सम्यग्ज्ञानात्मनो मुनेः ॥ ६१ ॥ नास्तमेति नचो
देति नशांतं परितप्यते ॥ परतामेव नाशातामनुत्तमपदे स्थितः ॥ ६२ ॥ आदत्तेति त्तिरी मृद्वी तृणकं टिमिवामलाम् ॥ एतदर्थमसत्येस्मि
न्नास्थाकार्यामनागपि ॥ ६३ ॥ सुरज्ज्वेव बलीवर्द्धो बध्यते जंतुरास्थया ॥ अतस्त्वया हृदमिदमिति निर्णीयबुद्धितः ॥ ६४ ॥ आस्थारहित
यानुद्ध्याविहर्तव्यमिहानघ ॥ कर्त्तव्यमेव कर्त्तव्यमकर्त्तव्यमुपेक्ष्यते ॥ ६५ ॥ आस्थानास्येपरित्यज्य लीलयैव महाधिया ॥ आभासमात्र
मेवेदयस्य च प्रतिभासते ॥ ६६ ॥ सौंस्तः शीतलतामेति दिनाते भुवनं यथा ॥ प्रतिभासं परित्यज्य षडार्थं षटलव्रजे ॥ ६७ ॥ आभासमात्र
सामान्यमिदमालोकयानघ ॥ आभासमात्रं कंरामचित्तामशं कलं कितम् ॥ ६८ ॥ ततस्तदपि संत्यज्य निराभासो भवोत्तम ॥ चिदाका
शमयोनित्यं सर्वगः सर्ववर्जितः ॥ ६९ ॥ आभासस्य परित्यागे भवस्यैकांतनिर्मलः ॥ नाहमस्मिन्मे भोगाः सत्या इत्यभिभाविते ॥ ७० ॥
नेदमांडवंरव्यर्थमनर्थायावभासते ॥ अहमेव हि वा सर्वं चिदित्येवं विभाविते ॥ ७१ ॥ नेदमांडवंरव्यर्थमनर्थायावभासते ॥ दर्शनद्वयम
प्येतत्सत्यमत्यंतसिद्धिदम् ॥ ७२ ॥

म् ॥ ६३ ॥ इदमममूतब्रह्म इति उक्तयुक्त्या निर्णीय ॥ ६४ ॥ तर्हि किमास्थापरित्यज्य षडार्थे षटलव्रजे ॥ कर्त्तव्यमेवेति ॥ ६५ ॥ लीलया अश्रमेण
॥ ६६ ॥ दिनाते सौरतापो परमे ॥ सर्वानुगतसन्मात्रदर्शने उपायमाह ॥ प्रतिभासमिति ॥ विशेषाकारमित्यर्थः ॥ षडार्थानि पंचभूतानां षटलं समूहस्तदात्मके षट्प्रदादिविषयव्रजे
॥ ६७ ॥ चित्तस्य आमर्शेन विशेषकल्पनेन कलंकितमभूदतिशेषः ॥ ६८ ॥ तत्सन्मात्ररूपमाभासमपि सत्यज्य स्वात्मव्यतिरेकबुद्ध्या त्यक्त्वा निराभासस्त्रिपुटीभूत्यः सर्वगः पूर्णः ॥ ६९ ॥
निराभासता सिद्धुपायभूतचित्तनद्वयमाह ॥ नाहमित्यादिना ॥ अभितो भाविते चित्तो सति ॥ ७० ॥ चित्तिसर्वबाधचिन्तनं सर्वस्य चिदात्मभावचित्तनवेति द्विचिन्तने ॥ ७१ ॥ ७२ ॥

ऐच्छिकसमुच्चयेप्यनयोर्न विरोधः फलतएककृप्यादित्यायेनाह ॥ ७१ ॥ रागादिवोपक्षयवयेवक्षितमद्वयसफलनाम्यस्मिन्मित्याह ॥ कुर्वित्यादिना ॥ रागा
 रिक्षयमेवप्रधानफलः सौमि ॥ यत्किंचिदिति ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥
 अरण्यप्रसिद्धानुशुकाः ॥ एवायैदेशाच्च ॥ रागद्वेषकमसमूलमाह ॥ मदनमिति ॥ अम्यत आन्यस्मारवरायसाधनप्रमादास्यकम् ॥ ७९ ॥ इतिद्वयलब्धनटधनाविधियेय
 त्रिनिवेशान्तद्वण्यार्थबर्धनारित्यव्यवहारेहालक्षणारागद्वेषयोः कथा केनुरच्छादयत्यर्थः ॥ धनानीत्यादिना ॥ ८० ॥ मियविषयभावेनअप्रियाभावेनचभाव
 यदेकमेतयोर्नसिरम्यतद्रामसंश्रय ॥ द्वाभ्यामेवायैवैताभ्यार्दरानाभ्यामिहानघ ॥ ७३ ॥ विहरन्कुरुकल्याणरागद्वेषपरिक्षयम् ॥ य
 किंचिदुदितलोकयन्नस्यथवादिवि ॥ ७४ ॥ तत्सर्वप्राप्यतेरामरागद्वेषपरिक्षयात् ॥ रागादिहतयाबुद्ध्यायाहग्रामविषेष्टितम् ॥ ७५ ॥
 तत्तदेवप्रयात्याशुमदानांविपरीतताम् ॥ द्वेषवोर्पोमिरुद्धासुगुणाश्चित्तवृत्तिषु ॥ ७६ ॥ पर्वकुर्वतिदग्धासुस्यलीपुहरिणाहव ॥ रागोद्वे
 पश्रसर्गोद्वेनविलीनोमनोविलो ॥ ७७ ॥ आयस्यकल्यतरोल्लास्मात्किनामांगनलभ्यते ॥ येहिंश्राज्ञा स्वनियताविटग्धाशास्त्रशालिन ॥ ७८ ॥
 रागद्वेषमयास्तेवेजनुकास्तेधिगस्तुतान् ॥ मदनमुक्तमन्येनधनतयक्तमयान्यत ॥ ७९ ॥ इतिसव्यवहारेहा केरागद्वेषयोः क्रमा ॥ धना
 निधवोभिन्नपुनरायातियातिच ॥ ८० ॥ किमेतपुनरप्राज्ञोरज्यतेवाविरज्यते ॥ भावाभावभावभोगाभायेयंपारमेश्वरी ॥ ८१ ॥ स
 सारचनार्वांससक्तपातयत्यलम् ॥ नधनजनानात्मासत्यराघववस्तुत ॥ ८२ ॥ मियैवमियावसितमितोदपरिलक्ष्यते ॥ आद्यं
 तयोर्भवममन्मध्यस्थिरमाधिमन् ॥ ८३ ॥ क्वचप्रातिरितिप्राज्ञोत्यन्यकल्यतखदुमे ॥ एकेनकल्पिताखेस्त्रीमुक्तेतादुरगोपर ॥ ८४ ॥
 इतीयमगर्मसारचनानेनमाश्रम ॥ मृताजवर्जवीभावमिममाततमाकुलम् ॥ ८५ ॥ गधवपुरनिमाणविलाभेनसमविदु ॥ स्वप्न
 संकल्पपुरवटसेवेतमुत्थितम् ॥ ८६ ॥ सर्वत्रसंस्थमेवेदसुप्तमिवविच्युतम् ॥ परिपश्यसिससारदीर्घस्वप्नपुरदुमम् ॥ ८७ ॥ अज्ञान
 नित्रालुठनस्वभावात्मकमच्युतम् ॥ ससारस्वप्नसंभ्रांतोभवानयमिहस्थित ॥ ८८ ॥ तदेनांवितांनिद्रांधनानमयात्मिकाम् ॥ त्यजा
 लक्ष्मीमिवावाप्तनिधानं पुरुषोत्तम ॥ ८९ ॥
 स्याभोगेयस्याम् ॥ ९० ॥ सप्तकलपटम् ॥ ९१ ॥ इतिवक्ष्यमाणयुक्त्यामिथ्येत्यवसितमिथ्यैवपरिलक्ष्यते ॥ तायत्किमाह ॥ आपतयोरिति ॥ आपतयो पूर्वोत्तरकालयो ॥
 अस्मिन्ममरात्तरभावाविकारपलम् ॥ ९२ ॥ तुच्छेससारदतिर्वध्याग्यत्वेदोतमाह ॥ अम्येत्यादिना ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

चिदाभासंचितकाशम् ॥ १० ॥ ११ ॥ मयाघस्थानीयेन ॥ सुशब्दपदंश्लेपाद्गर्जनमप्याह ॥ १२ ॥ अथैवप्रकटोबोधोयस्यतथाविधः सत्सत्यस्यतत्त्वमालोक्य ॥ १३ ॥
॥ १४ ॥ उपसहरति ॥ परिगलितेति ॥ सुसारसुषुप्तमित्रसौम्यानिर्विषेपादृष्टिर्यस्यतथाविधस्त्वददित्यापरोक्षमतिविततब्रह्मेवासिअत सुशुद्धयेसमुपशमात्मनितस्मिन्नेवसमा
हितस्तिष्ठेत्यर्थः ॥ १५ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठमन्तात्पर्यप्रकाशेनिर्वाणप्रकरणेपू० अष्टाविंशः सर्गः ॥ २८ ॥ ॥ ७३ ॥ रामस्यबोधाद्विश्रान्तिः पुनरुक्तार्थविल

रः ॥ कैलासेप्राक्शिवेनेत्यस्योपदेशश्चकीर्त्यते ॥ १ ॥ इत्थसानुपग्रहश्रीवसिष्ठेनोपदेशत्रमत्कारै प्रतिबोधितस्यश्रीरामस्यअन्येपाचश्रोतृणातत्त्वसाक्षात्कारोदयेनमुहूर्तार्थस्यरू

प्रबोधमेहिपश्यस्वमात्मानमुदितंसदा ॥ निर्विकल्पचिदाभासंप्रातःपद्मंरविंयथा ॥ १० ॥ प्रबुद्धास्वप्रबुद्धास्वपुनःपुनरयंमया ॥ प्रबो
द्धास्मेमहाबाहोपश्यात्माकर्मनामयम् ॥ ११ ॥ मयैतेनाभिवृष्टेनशीतेनज्ञानवारिणा ॥ सुशब्दशालिनारामद्वयनैवासिवोधितः ॥ १२ ॥

बोधमासादयपरंप्रबोधोद्यैवराघव ॥ सत्यमालोकयालीकंत्यक्केमंजागतंभ्रमम् ॥ १३ ॥ नतजन्मनतेदुःखंनदोपास्तेनेतेभ्रमाः ॥ स
र्वसंकल्पमुत्सृज्यतिष्ठात्मनिसुसंस्थितः ॥ १४ ॥ परिगलितविकल्पदोपजालस्त्वमसिसुसारसुषुप्तसौम्यदृष्टिः ॥ अतिविततमिदंमुशुद्धय

त्वंसमुपशमात्मानितिष्ठेहमहात्मन् ॥ १५ ॥ ॥ इत्यार्षेवा० वा० दे० मो० नि० पू० परमार्थयोगोपदेशोनामाष्टाविंशतितमःसर्गः ॥ २८ ॥
श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ ॥ इत्याकर्णयतिस्वस्यसमचेतसिराघवे ॥ विश्रान्तेस्वात्मनिस्वरं परमानंदमागते ॥ १ ॥ तत्रस्येवपुत्रसर्वपुतेपुपश

मशालिपु ॥ राघवस्यात्मविश्रान्तिःस्थित्यर्थवचनानुवृत्तम् ॥ २ ॥ विरराममुनेर्वारिसस्येष्वंबुधरादिव ॥ अथयातेमुहूर्त्तोर्धराघवेप्रतिबो
धिते ॥ ३ ॥ पुनराहतमेवार्थवसिष्ठोवदतांवरः ॥ ४ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ रामसम्यक्प्रबुद्धासिस्वात्मानमसिलब्धवान् ॥ ४ ॥ एवमेवा

वलंब्यार्थंतिष्ठेहपदंक्रथाः ॥ इदंसंसारचक्रंहिनाभौसंकल्पमात्रके ॥ ५ ॥ संरोधितायांवहनाद्रघुनंदनरुद्धते ॥ क्षोभितायांमनोनाभ्या
मिदंसंसारचक्रकम् ॥ ६ ॥ प्रयत्नाद्रोधितमपिप्रवहत्येववेगतः ॥ परंपौरुपमास्यायत्रलंप्रज्ञांचयुक्तिः ॥ ७ ॥ नाभिसंसारचक्रस्य

चित्तमेवनिरोधयेत् ॥ प्रज्ञासौजन्ययुक्तेनशास्त्रसंवलितेनच ॥ ८ ॥ पौरुषेणनयस्याप्तंनतत्कचनलभ्यते ॥ दैवैकपरतांत्यक्त्वावालबोधो
पकल्पिताम् ॥ ९ ॥ निजंप्रयत्नमाश्रित्यचित्तमादौनिरोधयेत् ॥ आविरिंचात्प्रवृत्तेनभ्रमेणाज्ञानरूपिणा ॥ १० ॥

पविश्रातिसमाधिनानिष्कंपस्थितिश्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ इत्याकर्णयतीत्यादिसार्धेना ॥ तत्रस्येवमुत्सालनिविश्रान्तेष्वितिभक्तिविपरिणामेनयोज्यम् ॥ मुनेर्वचनामृतंविरामे
तिपरेणाच्ययः ॥ २ ॥ यथादृष्टितर्पितेषुसस्येषुअंबुधराद्वारिविरमतितद्वद्वेोधितेसमाधेर्बुद्ध्यापितेअर्थाद्वसिष्ठेनैवेतिगम्यते ॥ ३ ॥ पुनस्तेमेवार्थदृढीकारायाहेत्यर्थः ॥ ४ ॥ अ

र्थपरमार्थमात्मतत्त्वम् ॥ इहमसारेपदस्थितिमाकथाः ॥ तत्रोपायमाह ॥ इदमिति ॥ ५ ॥ क्षोभितायांरागाद्वेपादिनाविक्षेपप्रापितायाम् ॥ ६ ॥ पौरुषअभ्यासैवराग्यदाढ्यं
लक्षणम् ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥

एच्छिकममद्येय्यनयोर्नविरोधः फलतएकद्रव्यादित्याराधेनाह ॥ ७३ ॥ द्वाभ्यामिति ॥ ७३ ॥ रागादिदोषद्वयवत्येव धितनद्वयसफलनाम्यस्मिन्धित्वाह ॥ कुर्वित्सादिना ॥ रागा
 विसृज्यवपधानफलः स्तौति ॥ यत्किञ्चिदिति ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ पदस्थितिम् ॥ ७५ ॥ किंनानदुःखफलमितिशेषः ॥ शास्त्रशालिनोपिपृच्छतेतिरोधः ॥ ७८ ॥ तेजना ॥ ते
 अरण्यमसिद्धामुक्ता ॥ एवार्थवैशेषः ॥ रागद्वेषकमसुलभाह ॥ मद्धनमिति ॥ अम्यतः अन्यस्मादवस्थपासधनप्रभावाशयकम् ॥ ७९ ॥ इतिद्वयलक्षधनद्वयनाद्विषयेय
 श्रिनिवेशाद्विद्वानार्थव्यवधानाद्विषयबहोरेकलक्षणारागद्वेषयोः क्रमा केनुच्छादित्यय ॥ कुलसुच्छादित्यय ॥ ८० ॥ विषयविषयभावेनअप्रियाभावेनअप्र
 यदेकमेतयोर्भिसिरम्यतद्रामसश्रयः ॥ द्वाभ्यामेवायवैताभ्यार्दरानाभ्यामिहानघ ॥ ७३ ॥ विहरन्कुरुकल्याणरागद्वेषपरिस्रयम् ॥ य
 र्किंचिदुदितलोकैयन्नस्ययवादिवि ॥ ७४ ॥ तत्सर्वप्राप्यतेरामरागद्वेषपरिस्रयान् ॥ रागादिद्वयवत्येव धितनद्वयसफलनाम्यस्मिन्धित्वाह ॥ कुर्वित्सादिना ॥ रागा
 तत्तदेवप्रयात्याशुमुद्धानाविपरीतताम् ॥ द्वेदोषोर्भिरुद्धासुनुगुणाश्चित्तवृत्तिषु ॥ ७६ ॥ पदकुर्वतिद्वयवत्येव धितनद्वयसफलनाम्यस्मिन्धित्वाह ॥ कुर्वित्सादिना ॥ रागा
 पश्चसर्पद्वौनविलीनीमनोविले ॥ ७७ ॥ आयस्यकल्यतरोल्लस्मात्किनामगनलभ्यतायेद्विप्रोज्ञा स्वनियताविदग्धाशास्त्रशालिन ॥ ७८ ॥
 रागद्वेषमयास्तेवैजुक्तास्तेधिगस्तुतान् ॥ मद्धनमुक्तमन्येनधनत्यक्तमयान्यत ॥ ७९ ॥ इतिसव्यवहारेहा केरागद्वेषयोः क्रमा ॥ धना
 निधधवोमित्रपूनुनार्यातिर्यातिच ॥ ८० ॥ किमेतपुनर प्राज्ञोरज्येतेवाविरज्यते ॥ भावाभावमवाभोगामायेयपारमेश्वरी ॥ ८१ ॥ स
 साररचनामवाभिसक्तपातयत्यलम् ॥ नधननजानात्मासत्यराघववस्तुत ॥ ८२ ॥ मिथ्यैवमिथ्यावसितमितीदपरिलक्ष्यते ॥ आद्य
 तयोः सवमममध्येयस्थिरमाधिमन् ॥ ८३ ॥ कथंभ्रातिरितिप्राज्ञोत्यन्यकल्पितस्वप्नमे ॥ एकैककल्पितारखेक्षीमुक्तेतादुरगोपर ॥ ८४ ॥
 इतीयमगमसाररचनातेनमाश्रम ॥ भूताजवंजवीभावमिममाततमाकुलम् ॥ ८५ ॥ गधवपुरनिमाणविलासेनसमविदु ॥ स्वप्न
 मकल्पपुरवदसदेदमुत्थितम् ॥ ८६ ॥ सर्वत्रसस्यमेवेदसुप्तमिवविच्युतम् ॥ परिपस्थसिससारदीर्घस्वप्नपुरद्वुमम् ॥ ८७ ॥ अज्ञान
 निद्रालुठनस्वप्नावात्मकमच्युतम् ॥ ससारस्वप्नसञ्ज्ञातोभवानयमिहस्थित ॥ ८८ ॥ तदेनोविततानिद्राधनाज्ञानमयात्मिकाम् ॥ त्यजा
 लक्ष्मीमिवावानिधान पुरुषोत्तम ॥ ८९ ॥
 स्याजोगायम्याम् ॥ ८९ ॥ ससत्तलपटम् ॥ ८९ ॥ इतिवक्ष्यमाणयुक्त्यामिथ्येत्यवसितमिथ्यैवपरिलक्ष्यते ॥ तापुक्तिमाह ॥ आपतयोरिति ॥ आपतयोः पूर्वोत्तरकालयोः ॥
 अस्थिरमुत्तरातराभावविकारपलम् ॥ ८९ ॥ तुल्येसंसारद्वित्वधयोप्येत्येदृशतामाह ॥ अध्येत्यादिना ॥ ८९ ॥ विदुः माह ॥ ८९ ॥ कल्पनायाः सवमममवादिधि
 नधिसंज्ञावाच्यमवयवसस्यम् ॥ विच्युतस्वप्नादिभाषापन्नसुप्तमिव ॥ ८९ ॥ अच्यतनमज्ञानानुसृतम् पूर्वावपि ॥ मन्वाद्युत्तुभावात्स्वरूपोमिहोप्युत्तरावपि ॥ ८९ ॥ ८९ ॥

चिदाभासचित्तकाशम् ॥ १० ॥ ११ ॥ मया मेघस्थानीयेन ॥ सुशब्दपदं श्लेषाद्गर्जनमप्याह ॥ १२ ॥ अबैव प्रकटो बोधो यस्य तथाविधः सत्स्वत्वं स्वतत्त्वमालोकय ॥ १३ ॥
 ॥ १४ ॥ उपसहरति ॥ परिगच्छेति ॥ सुसारमुपुप्तमिव सौम्यानिर्विक्षेपादृष्टिर्यस्य तथाविधस्त्वददं नित्यापरोक्षमतिविततब्रह्मैवासि अतः सुशुद्धये समुपशमात्मनितस्मिन्नेव समा
 हितस्तिष्ठेत्यर्थः ॥ १५ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठमन्त्रात्ययप्रकाशे निर्वाणप्रकरणे पू० अष्टाविंशः सर्गः ॥ २८ ॥ ॥ ७३ ॥ रामस्य त्रयोवा द्विश्रान्तिः पुनरुक्तार्थविलस

र ॥ कैलासे प्राक्शिवेनेत्यस्योपदेशश्च कीर्त्यते ॥ १ ॥ इत्यसानुग्रहश्रीवसिष्ठेनोपदेशत्रयमत्कारै प्रतिबोधितस्य श्रीरामस्य अन्ये प्रांच श्रोतृणां तत्त्वसाक्षात्कारोदयेन मुहूर्तार्थस्वरू

प्रबोधमेहि पश्य स्वमात्मानमुदितं सदा ॥ निर्विकल्पं चिदाभासं प्रातः पद्मं रविं यथा ॥ १० ॥ प्रबुद्धास्वप्नबुद्ध्यास्वप्नः पुनरयं मया ॥ प्रबो
 द्यासे महाबाहो पश्य आत्मार्कमनामयम् ॥ ११ ॥ मयैतेनाभिष्टेन शीतेन ज्ञानवारिणा ॥ सुशब्दशालिनारामद्वयनैवासि बोधितः ॥ १२ ॥
 बोधमासादय परंप्रबोधो धैवैवराघव ॥ सत्यमालोकया लीकं त्यक्ते मंजागतं भ्रमम् ॥ १३ ॥ न ते जन्म न ते दुःखं न दोषास्ते न ते भ्रमाः ॥ स
 र्वसंकल्पमुत्सृज्य तिष्ठ आत्मनि सुसंस्थितः ॥ १४ ॥ परिगलितविकल्पदोषजालस्त्वमसि सुसारसुप्तसौम्यदृष्टिः ॥ अतिविततमिदं सुशुद्धये
 त्वं समुपशमात्मानमितिष्ठेह महात्मन् ॥ १५ ॥ इत्यार्षे वा० वा० दे० मो० नि० पू० परमार्थयोगोपदेशो नामाष्टाविंशतितमः सर्गः ॥ २८ ॥
 श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ इत्याकर्णयति स्वस्य समचेतसि राघवे ॥ विश्रान्ते स्वात्मनि स्वैरं परमानंदमागते ॥ १ ॥ तत्रस्थे पुनरुत्सर्वपुते पुनरुपश
 मशालिषु ॥ राघवस्यात्मविश्रान्तेः स्थित्यर्थवचनामृतम् ॥ २ ॥ विरराममुनेर्वारिसस्येष्वंबुधरादिव ॥ अथ याते मुहूर्त्तार्धराघवे प्रतिबो
 धिते ॥ ३ ॥ पुनराह तमेवार्थवसिष्ठो वदतां वरः ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ रामसम्यक्प्रबुद्धोऽसि स्वात्मानमसि लब्धवान् ॥ ४ ॥ एवमेवा
 वलंब्यार्थं तिष्ठेह पदं क्रुथाः ॥ इदं संसारचक्रं हि नाभौ संकल्पमात्रके ॥ ५ ॥ संरोधितायां वहनाद्रघुनंदनरुद्धते ॥ क्षोभितायां मनोनाभ्या
 मिदं संसारचक्रकम् ॥ ६ ॥ प्रयत्नाद्बोधितमपि प्रवहत्येव वेगतः ॥ परंपौरुषमास्याय बलं प्रज्ञां च युक्तिः ॥ ७ ॥ नाभिसंसारचक्रस्य
 चित्तमेव निरोधयेत् ॥ प्रज्ञासौ जन्ययुक्तेन शास्त्रसंवलितेन च ॥ ८ ॥ पौरुषेण न यस्यां न तत्कचन लभ्यते ॥ दैवैकपरतां त्यक्त्वा बालबोधो
 पकल्पिताम् ॥ ९ ॥ निजं प्रयत्नमाश्रित्य चित्तमादौ निरोधयेत् ॥ आविरिंचास्त्वदत्तेन भ्रमेणाज्ञानरूपिणा ॥ १० ॥

पविश्रातिसमाधिना निष्कपस्थितिं श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ इत्याकर्णयतीत्यादिसार्धेना ॥ तत्रस्थेषु स्वात्मनि विश्रान्तेऽपि विभक्तिविपरिणामेन योज्यम् ॥ मुनेर्वचनामृतविरामे
 ति परेणाचयः ॥ २ ॥ यथा दृष्टिर्पितृषु सस्येषु बंधुधराद्वारिविरमति तद्वद्वेदधिते समाधेर्बुद्ध्यापिते अर्थाद्वसिष्ठेनैवेति गम्यते ॥ ३ ॥ पुनस्तेनैवार्थदृढीकाराया हेत्यर्थः ॥ ४ ॥ अ
 र्थपरमार्थमात्मतत्त्वम् ॥ इह संसारे पदस्थितिमाकृथाः ॥ तत्रोपायमाह ॥ इदमिति ॥ ५ ॥ क्षोभिताया रागद्वेषादिना विक्षेपप्रापितायाम् ॥ ६ ॥ पौरुष अभ्यासैव राग्यदाढ्यं
 लक्षणम् ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥

DATE: 01/01/2010 TIME: 10:00 AM

[illegible][illegible]

11 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000 1001 1002 1003 1004 1005 1006 1007 1008 1009 1010 1011 1012 1013 1014 1015 1016 1017 1018 1019 1020 1021 1022 1023 1024 1025 1026 1027 1028 1029 1030 1031 1032 1033 1034 1035 1036 1037 1038 1039 1040

निरीहदति ॥ ३५ ॥ अकव्यात्मिनिश्चयफलमाहे ॥ यथा ॥ २९ ॥ तत्रस्थेनतथैवेदं दृश्यते देहचक्रकम् ॥ भ्रमिति
यथापस्थतिदिक्कंभ्रमदत्यंतमोहितः ॥ अकस्मादेवरूढेन मिथ्याज्ञानेन वल्गता ॥ २९ ॥ तत्रस्थेनतथैवेदं दृश्यते देहचक्रकम् ॥ भ्रमिति
यथापस्थतिदिक्कंभ्रमदत्यंतमोहितः ॥ अकस्मादेवरूढेन मिथ्याज्ञानेन वल्गता ॥ २९ ॥ तत्रस्थेनतथैवेदं दृश्यते देहचक्रकम् ॥ भ्रमिति
यथापस्थतिदिक्कंभ्रमदत्यंतमोहितः ॥ अकस्मादेवरूढेन मिथ्याज्ञानेन वल्गता ॥ २९ ॥ तत्रस्थेनतथैवेदं दृश्यते देहचक्रकम् ॥ भ्रमिति

१ स्वच्छन्दत्यपि पाठः.

धरित्यापप्रयवद्भिरधेशरीरेकआस्थायाविहरनापुरुष पिशाचएवेतिविभक्तिविपरिणामेनानुपज्यते ॥ तत्रास्याकुतो न युक्तातत्राह ॥ नत्विति ॥ ४९ ॥ प्रथममहकारस्यानु
चरतांभृत्यतात्यक्षाततोयोगभूमिकाभ्यासावहकारस्यअस्मृतिआत्यक्तिकविस्तृतिशाय ॥ ४७ ॥ नमिन्नाणीति ॥ अहकारिणाविनयवौर्लभ्यावौद्धत्यावस्थाभावाच्चनकश्चि
त्त्रिभसतीतिभाव ॥ ४८ ॥ फलकलहजनवैरादिरूपमतएवमरणात्मकम् ॥ ४९ ॥ ५० ॥ तस्यपरलोकेपिदु स्वयेत्याह ॥ अहकारेति ॥ ५१ ॥ यस्यस्वेहपादपस्यकोदरे

अहकारव्रह्मद्वयहृद्दधशरीरके ॥ विहरन्नास्ययासाधोनतुवैतकिलस्थिरम् ॥ ४६ ॥ अहकारानुचरतांत्यक्काविततयाधिया ॥ अह
कारास्मृतिप्राप्यस्वात्मैवाश्वलव्यताम् ॥ ४७ ॥ अहंकारपिशाचेनप्रस्तायेनिरयैपिण ॥ तेषामोहमदोधानानभिन्नाणिनर्थांधवा ॥
४८ ॥ अहंकारोपहतयानुध्यायाक्रियतेक्रिया ॥ विपवह्याइवफलतस्या स्यान्मरणात्मकम् ॥ ४९ ॥ विवेकधैर्यहीनेनस्वाहकारमहोत्स
व ॥ मूर्खेणालधितोयेननष्टमवाशुविद्धितम् ॥ ५० ॥ अहंकारपिशाचेनवराफायेवशीकृता ॥ तएतेनरकाम्रीनारायर्वेधनर्तागता ॥ ५१ ॥
अहंकारेगोयस्यपरिस्फूजनिकोदरे ॥ स्वदेहपादपोऽर्धरैरिचिरेणनिपात्यते ॥ ५२ ॥ अहंकारपिशाचोस्मिन्देहेतिष्ठतुयानुवा ॥ त्वमेनमा
लोकयमामनसामहतांवर ॥ ५३ ॥ अवधूतोत्यवज्ञातश्चेतसैवतिरस्कृत ॥ अहंकारपिशाचस्तेनेहकिंचित्करिष्यति ॥ ५४ ॥ देहालयेस्फुर
त्यस्मिन् रामचित्तपिशाचके ॥ अस्यानंतविलासस्यकिमिवागतमात्मन ॥ ५५ ॥ चित्तयक्षाभिभूतानायाभुंसाविततापद ॥ शक्यते
परिसेल्यानुनतावपशतैरपि ॥ ५६ ॥ हाहाहृतोस्मिदग्धोस्मीत्येतावैदु खटत्तय ॥ अहंकारपिशाचस्यशक्त्योन्यस्यनानघ ॥ ५७ ॥ स
वगोपिययाफाश सवधोनेहकेनचित् ॥ सर्वगोपितयैवात्मानाहंकारेणसंगत ॥ ५८ ॥ यत्करोतियदादत्तेदेहयत्रमिदंचलम् ॥ वातरज्जु
युतंरामतदहंकारचेष्टितम् ॥ ५९ ॥

ददितस्त्वेहपारप ॥ बहुवेकवचनंजात्यक्यात् ॥ अधीरिरितिच्छेत् ॥ ५२ ॥ माकालोकय ॥ ५३ ॥ अनवलोकनमाभेणाकिस्यात्तत्राह ॥ अमधुनइति ॥ ५४ ॥ आत्म
नलदगुणोदेवानय उपेक्षितस्तस्यितोप्यकिंचित्करव्याह ॥ देहालयेइति ॥ ५५ ॥ चित्तेतिपकृताहकारस्तीव्रवश्यंतरेप्यनर्पकारिताख्यानायनिर्दिशः ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ आत्म
अहंनित्यादीवानुभूयमइतिर्निमायिकादीनांचित्तवारयति ॥ सर्वमइति ॥ सब्रह्मयतइतिवचनःतन्निष्ठइत्यर्थ ॥ ५८ ॥ वातरज्जुःश्रुत्वात्मावाक् ॥ ५९ ॥

यथाहंकारएव सर्वचेष्टानि भिज्जनात्तात हि केने पितं पतति प्रेषितं मनः केन प्राणः प्रथमः प्रैतियुक्तः ऊर्ध्वप्राणमुन्यत्यपानं प्रत्यगस्यति मध्येवामनमासीनं विश्वेदेवा उपासते इत्यादि
श्रुतिविरोधस्तत्राह ॥ दक्षोत्पत्ताविति ॥ आत्मसत्स्थः स्वमहिम्नि प्रतितिष्ठितः कारणश्रुतिभिरुपचर्येत इत्यर्थः ॥ ६० ॥ उपचरेमन आदीनामत्तास्फूर्तिप्रदत्त्वमेव निमित्तमित्याह ॥
आत्मेति ॥ आत्तवपुर्लब्धसत्ताककल्पितस्थूलदेहं च ॥ ६१ ॥ प्रकटाधयोश्चिज्जडयोः ॥ ६२ ॥ नन्वसबधेन अनआदेः सत्तारुकूर्यसिद्धिः सबधेत्वात्मासगत्वासिद्धिरित्याशक्या
ह ॥ चपलेति ॥ चपलस्पन्दानीरयति प्रेरयतीति चपलस्पन्देन रास्तथाविधाभिरात्मनः प्राणस्य शक्तिभिरावृतवशीकृतचित्ततादात्म्याध्यासलक्षणेन मौर्ख्येणाज्ञानेन दृश्यतेन वस्तु
दक्षोत्पत्तौ यथाहेतुरकर्त्रपि किलांवरम् ॥ आत्मसंस्थस्तथेहात्मा चित्तचेष्टासु कारणम् ॥ ६० ॥ आत्मसन्निधिमात्रेण स्फुरत्यात्तवपुम
नः ॥ दीपसन्निधिमात्रेण कुड्यरूपमिवामलम् ॥ ६१ ॥ अपि विप्रलक्ष्योरामनित्यमेवात्मचित्तयोः ॥ द्यावापृथिव्योरिव कः संबंधः प्र
कटाधयोः ॥ ६२ ॥ चपलस्पन्देन राभिरात्मशक्तिभिरावृतम् ॥ चित्तमात्मेति मौर्ख्येण दृश्यते रघुनंदन ॥ ६३ ॥ आत्मा प्रकाशरूपो हि नित्यः
सर्वगतो विभुः ॥ चित्तं शठमहंकारविद्धि हार्दवृहत्तमः ॥ ६४ ॥ आत्मासिवस्तु तत्स्वंहिसर्वज्ञानमनोभ्यशम् ॥ दूरे कुरु मनो मोहं किमेतेना
भिसंगतः ॥ ६५ ॥ पिशाचोपिमनोरामशून्यदेहगृहे स्थितः ॥ भावयत्येषदुष्टात्मा मौनमुत्तमसंस्थशन् ॥ ६६ ॥ भवप्रदमकल्याणं धैर्यं
सर्वस्वहारिणम् ॥ मनः पिशाचमुत्सृज्य योसि सत्त्वं स्थिरो भव ॥ ६७ ॥ चित्तयक्षदृढाक्रान्तं न शास्त्राणि न बांधवाः ॥ शक्नुवंति परित्रातुं गुर
वो न च मानवम् ॥ ६८ ॥ संशांतचित्तवेतालं गुरुशास्त्रार्थबांधवाः ॥ शक्नुवंति समुद्धर्तुं स्वल्पपंकान् गंगयथा ॥ ६९ ॥ अस्मि अगच्छून्यपुरस
र्वमेव प्रदूषितम् ॥ देहगेहं प्रमत्तेन चित्तयक्षेण वल्गता ॥ ७० ॥ चित्तवेतालवलितासमस्ता देहखंडजा ॥ इयं जगदरण्यानीशून्या कस्य
न भीतये ॥ ७१ ॥ जगन्मर्ग्यामस्यां तु शांतचित्तपिशाचकम् ॥ देहगेहं कतिपयैः सेव्यते सद्विरेवयत् ॥ ७२ ॥ इह संश्रयते यायादिव सैवर
घुनंदन ॥ प्रमत्तमो हवेतालैः पूर्णदिह दमशानकैः ॥ ७३ ॥ अस्यां जगदरण्यान्यां मुह्यंतं मुग्धबालवत् ॥ स्वयमाराध्यै र्यां शमात्मनात्मा
न मुद्धरेत् ॥ ७४ ॥ जगज्जरदरण्ये स्मिंश्च रद्भूतमृगव्रजे ॥ धृतिं तणरसैराममागच्छ मृगपातवत् ॥ ७५ ॥ अस्मिन्महीतलारण्ये चरंति मृ
गपातकाः ॥ त्वमज्ञानगजं भुक्त्वा सैर्हीदुस्तिमुपाश्रय ॥ ७६ ॥

तेनेत्यर्थः ॥ नाभिरिति पाठे चित्तविशेषणम् ॥ ६३ ॥ असगलोपपादनाया विरुद्धत्वमेव प्रपंचयति ॥ आत्मेति ॥ शठबंधकम् ॥ ६४ ॥ हे उत्तम मनः पिशाच आत्मानमसे
रुष्टान्च पिमौ न तूष्णीमेव स्वसंस्पृष्टभावयतीत्यन्वयः ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ सशानेति ॥ शुद्धचित्तमिति यावत् ॥ मृगमृगसदृशं वत्सम् ॥ ६९ ॥ ७० ॥ देहलक्षणे खंडे परिच्छि
न्नभागे जाता ॥ ७१ ॥ समस्तेत्युत्सर्गः कचिदन्यथात्वमपियोतु दृष्टमित्याह ॥ जगदिति ॥ यत्पतः ॥ ७२ ॥ अतएवाज्ञेदेहाः दमशानतुल्या इति निदति ॥ इहेति ॥ ७३ ॥
धैर्याशमाराध्यदृढमवलम्ब्य ॥ ७४ ॥ तृणसदृशैरसैरिव यत्सैर्धृतिकतार्थता बुद्धिम् ॥ ७५ ॥ मृगपातकसदृशा अन्ये मूढा विषयतृणानि चरति चेच्चरतुनाम ॥ ७६ ॥

॥ ७७ ॥ ननु वपुर्जने समानशीलतया सर्वे बाधस्थानसु बद्धतपकोदायस्तामह ॥ अत्यस्मेति ॥ विशेषणान्युभयप्रयोजयानि ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ नमस्तत्त्वमासक्तिरमेदमिशेष ॥
 पतलमाग्राधितलक्षणचङ्गीकोपनामुद्रारणाराक्षसीस्वादीत्यर्थ ॥ ८० ॥ अन्येन कर्मणा ॥ यद्वेष्टेणोद्धारण ॥ अग्न्यस्य मनस ॥ अग्न्योर्जाव ॥ मौल्यस्य च क्रिकापरि
 बतमानापरपरचिमाआभ्यर्चयेत्यर्थ ॥ ८१ ॥ सर्वकर्मन्यादपिनात्मनिहु स्वतन्त्रो गमोक्तुरारीरादिरूपतरावकाराद्व्याशयेनाह ॥ यथेत्यादिभिनि ॥ इतरस्य सद्भूतेतररूपस्य
 सारितत्त्वस्यैव असहलीकारिणैर्मासिद्धिरिति भाव ॥ ८२ ॥ यथा उपलस्यपनताकाठिन्यनोपलत्पृथक्सतीतयामानसमाटिभ्यधिमन समूह आदिपदातत्तत्कार्यस्थूलप्रपच

अन्येन रमृगामुग्धान्बुद्धीपेस्वजले ॥ विहरतियथारामतथामाविहरानप ॥ ७७ ॥ अत्यल्पकालशिशिरैकदंमालेपदायिनि ॥ नमस्त
 व्यंथधुरूपमहिपणेवपल्लवे ॥ ७८ ॥ भोगाभोगाग्रहिकायां आर्यस्यानुसरेत्यटम् ॥ प्रविचार्य महार्थस्वमेकमालानमाश्रयेत् ॥ ७९ ॥
 अपवित्रस्य तुच्छस्य दुर्गस्य दुराकृते ॥ देहस्यार्थेन मन्त्रं च चित्ताचद्दीप्तिद्वारुणा ॥ ८० ॥ अन्येन रचितो देहो यद्वेष्टेणान्येन सश्रित ॥ दु
 खमन्यस्य भोक्तान्यश्विघ्नैर्यमौल्यचक्रिका ॥ ८१ ॥ यथैकरूपापनताहपठोस्त्यात्मनस्तथा ॥ सत्तामात्रैकसामान्यादितरस्याप्यसम्भ
 वात् ॥ ८२ ॥ यथोपलस्यपनतामानसादितथात्मन ॥ सत्तामात्रादभिन्नत्वाद्भावादस्यस्य स्थिते ॥ ८३ ॥ यथोपलस्योपलताघटस्य
 घटतायथा ॥ सत्तामात्रादभिन्नैवमानसादितथात्मन ॥ ८४ ॥ अत्रेवामपराहृष्टिमहामोहविनाशिनीम् ॥ शृणुयाकथिता पूर्वममकै
 लासकदरे ॥ ८५ ॥ संसारदुःखशाल्यर्थे देवेनाद्धुमौलिना ॥ अर्लीदुःखसंसारमासुरपारगोदिव ॥ ८६ ॥ कैलासोनामशैले ब्रह्मगौरी
 रमणमदिरम् ॥ तत्रास्ते भगवान्देवो हरश्चन्द्रकलाधर ॥ ८७ ॥ तं पूजयन्महादेव तस्मिन्नेव गिरौपुरा ॥ कदाचिदवसंगंगातेदविरचित्ता
 श्रम ॥ ८८ ॥ तपोर्यतापसाचारं चिराय रचितस्थिति ॥ सिद्धसंघातवलितरुतशास्त्रार्थसंग्रह ॥ ८९ ॥ पुण्यार्थस्यूतपुष्टिक पुस्तकव्यूह
 संग्रही ॥ एवगुणविशिष्टस्य कैलासवनकुंजेका १० ॥ तप प्रचरतोरामममकालोत्पवत ॥ अयैकदा कदाचित्तु बहुलस्याष्टमे दिने ॥ ९१ ॥

अथ ॥ तज्जुन ॥ सत्तामात्राभावाद्भिन्नत्वात्पृथक् अस्यमानसादे सस्थितेरभावात्स्थित ॥ ८१ ॥ अपचस्यायः अत्येकघटतन्मानसस्थविषयपि योप्यद्वितिसद्वैतमेवमसि
 द्रुमित्याह ॥ यथेति ॥ ८२ ॥ अपासिन्नवर्धेनावह्यमाज्यमानसशिखजालक्षणोद्दिष्टगुण ॥ ८५ ॥ तत्रादीक्षितसर्वगर्जनमुखेन कथया प्रसीति ॥ अस्तीत्यादिना ॥ इदुकराणां
 संसार संपातद्वयमासुर ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ तापसैराच्यनद्वितापसाचार कच्छुषीद्रायणाद्विस्तस्मिन्विपतास्थितिभ्यस्तथाविध सन् ॥ ८९ ॥ ९० ॥ बहुलस्य कृष्णस्य
 आश्रयणस्य तापसैरिति ॥ ९१ ॥

रात्रयेमुपेप्रदोपेपूजाजपध्यानादिनाक्षयमागतेसति ॥ प्राणिसंचारायुपरमात्संशान्तरूपासु दिक्षुकरादिवेष्टयाप्यथानिवेदनकाष्ठमौनव्रततत्रस्थितास्विव ॥ ९२ ॥ गहनेषुवने
पु ॥ ९३ ॥ तनुनाईपद्धिःप्रवणतामितियावत् ॥ ९४ ॥ स्मयात्स्विसमात् ॥ ९५ ॥ बहिर्दृष्ट्या अवलोकितगतर्विचारितमित्यर्थः ॥ विचार्यचयावत्तुरस्थसानुं प्रस्थदेशपश्यामिताव
त्तत्रप्राप्तद्व्यर्थः ॥ ९६ ॥ छुसयत सावधानः ॥ ९७ ॥ सुमनास्तनुष्टमनाः ॥ ९८ ॥ सम्यक्साष्टागप्रणम्याभिवदितःस्तुत ॥ स्वभाष्यमहोदयस्वस्मिस्तदनुग्रह

गतेआवणपक्षस्यरात्र्यप्रेक्षयमागते ॥ दिक्षुसंशान्तरूपासुकाष्ठमौनस्थितास्विव ॥ ९२ ॥ खड्गच्छद्यांधकारेषुकुंजेपुगहनेपुच ॥ एतरिमे
नंतरेतत्रयामार्धप्रथमेगते ॥ ९३ ॥ समार्धितनुतानीत्वास्थितोहंवाह्यमग्रदृक् ॥ अपश्यंकाननेतेजोझटित्येवसमुत्थितम् ॥ ९४ ॥ शु
भ्राभ्रशतसंकाशंचंद्राविवगणेपमम् ॥ प्रकटीकृतदिक्कुंजंतदालोक्यमयास्मयात् ॥ ९५ ॥ अंतःप्रकाशशालिन्याबुद्धिदृष्ट्यावलोकित
म् ॥ यावत्पस्यामितंसानुप्राप्तश्रंद्रकलाधरः ॥ ९६ ॥ गौरीकरार्पितकरेनदिप्रांत्सारिताग्रगः ॥ शिष्यान्संबोध्यतत्रस्यानृगृहीत्वावर्धसु
संयतः ॥ ९७ ॥ अगमंसुमनास्तस्यदृष्टिपूतमहंपुरः ॥ तत्रपुण्यांजलिदत्त्वादूरदेवत्रिलोचनः ॥ ९८ ॥ दत्तार्घ्येणमयादेवःसंप्रणम्याभिवं
दितः ॥ ततश्चंद्रप्रभासख्याक्त्रज्याशीतलयातया ॥ ९९ ॥ दृशासर्वार्तिहारिण्याचिरमस्यास्पदीकृतः ॥ पुष्पसानूपविशायतस्मैत्रैलोक्य
साक्षिणे ॥ १०० ॥ अर्घ्यपुष्पंतथापाद्यमभ्युपेत्यार्पितंमया ॥ मंदारपुण्यांजलयोविकीर्णाबहवःपुरः ॥ १०१ ॥ नानाविधैर्नमस्कारैःस्तो
त्रैश्याभ्यर्चितःशिवः ॥ ततोभगवतीगौरीतादृश्यैवसपर्यया ॥ २ ॥ संपूजितासखीयुक्तागणमंडलिकातया ॥ पूजानेपूर्णशीतांशुरस्मिशी
तलयगिरा ॥ ३ ॥ तत्रोपविष्टंप्रोवाचमामद्देदुकलाधरः ॥ ब्रह्मन्प्रशमशालिन्यःप्राप्तविश्रांतयःपरे ॥ ४ ॥ कच्चिकल्याणकारिण्यःसंवि
दस्तेस्थिताःपदे ॥ कच्चित्तपस्तेनिर्विघ्नंकल्याणमनुवर्त्तते ॥ ५ ॥ कच्चित्प्राप्यमनुप्राप्तंकच्चिच्छाम्यंतिभीतयः ॥ एवंवादिनिदेवेशेशसर्वलो
कैककारिणि ॥ ६ ॥ गिरानुनयशालिन्यामयोक्तरनुंदन ॥ त्र्यक्षानुस्मृतिकल्याणवतामिहमहेश्वर ॥ ७ ॥ नर्किंचिदपिदुष्प्रापंनचकाश्च
नभीतयः ॥ त्वदनुस्मरणानंदपरिघूर्णितचेतसाम् ॥ ८ ॥ नतेसंतिजगत्कोशेप्रणमंतिनयेषुनः ॥ तेदेशास्तेजनपदास्तादिशस्तेचपर्वताः ॥ ९ ॥
दृष्टिपातवर्णयति ॥ ततदिति ॥ तयास्वानुभूतालौकिकनिरतिशयानदाविर्भावचमत्कारकारिण्या ॥ ९९ ॥ १०० ॥ अभ्युपेत्यअभिसुखंसमीपेगत्वा ॥ १०१ ॥ तादृश्याशि
वपूजासदृश्यासपर्ययापूजया ॥ २ ॥ ३ ॥ तदाज्ञायतत्रसानावुपविष्टमाम् ॥ तत्रकुशलप्रश्नेकर्त्तव्येसर्वकौशलप्रमकाष्टापरमात्मनिचिन्तविश्रान्तिमेवभगवान्प्रथममनुजिघृक्ष
यापृच्छति ॥ ४ ॥ सविदश्चित्तवृत्तयः ॥ ५ ॥ ६ ॥ अनुनयोविनयस्तच्छालिन्या ॥ ७ ॥ ८ ॥ जगत्कोशेतिप्राणिनोनसतियेनप्रणमति ॥ सर्वे
पिप्रणमत्येवेत्यर्थः ॥ तेदेशाःप्रशस्ततमादित्यर्थः ॥ अपशवोवाअन्येगेअश्वेभ्यःपशवोगोअश्वाद्वितवत्प्राशस्यलाभः ॥ ९ ॥

भूरस्यापकसंविधस्त्वपुण्यस्य दसस्थानीयस्पकलजोतिरनतकोटिगुणतयावितारयति ॥ वसमानस्थितेद्वारभ्यस्यसेचनमृत्तसेकेनवाग्निवधनतनोति ॥ ११० ॥ एष्यत
 करिष्यमाणस्यद्व्यर्धबीजतनोति ॥ १११ ॥ सवासानन्तमानानोमेयंतीनाच ॥ ११२ ॥ पूर्णादिटार्यैरिति शेष ॥ ११३ ॥ त्यक्ताउद्देगाश्चिदसोभहेतवोयस्मिन्स्थायि
 धरेवाचनविधानंमृद्वीतिपरणाख्य ॥ ११५ ॥ ११६ ॥ पूर्णमितकलादिशदस्युत्पावसिष्ठस्यविषयभोगाभिलाषयुष्यतापोतनात्सर्वपापक्षयकरसकन्याणवर्धनमिति विशेष
 गाभ्याचसवानयनिरुच्युपलक्षितनिराशयानरूपमोक्षसाधनविषयएवमयमभङ्गतिनिश्चितवात्सर्वक्ष-परमकारुणिकदेव्य-परमावेनप्रपन्नायवसिद्धायपरमपुरुषार्थासाधन
 नरप्रज्ञानमेवमदेवाचनपरमरहस्यभूतमुपदेटकाम-यतिजानति ॥ शृण्विति ॥ ११७ ॥ प्रप्रबक्ष्यमाणदेवाचनानुरूपमलौकिकदेवत्वरूपमुपदेदुं शिष्यस्यतदु-मुत्साजनय-पृच्छति ॥

त्वदनुस्मरणैर्कान्तिधियोयनस्यिताजना ॥ फलंभूतस्यपुण्यस्यवर्तमानस्यसेचनम् ॥ ११० ॥ तनोतिचैष्यतोयीजत्वदनुस्मरणप्रभो ॥
 ज्ञानानृतेकरुलगोपृतिन्योत्त्रानिशकर ॥ ११३ ॥ अपवर्गपुरद्वारत्वदनुस्मरणप्रभो ॥ त्वदनुस्मरणोदारचिंतामणिमतामया ॥ ११२ ॥
 सवामामापदाम्भिदत्तभूतपतेपदम् ॥ इत्युक्तासुप्रसन्नतभगवतमहेश्वरम् ॥ ११३ ॥ अवोचप्रणतोभूत्वायद्रामतदिदंशृणु ॥ भगवं
 स्त्वद्यसांनेनपूणामेसकलादिश ॥ ११४ ॥ फितुपृच्छामिदेवेशसदेहतन्ननिर्णयम् ॥ ब्रूहिप्रसन्नयाबुद्ध्यात्यक्तोद्वेगमनामयम् ॥ ११५ ॥
 सवपापक्षयकरसर्वकल्याणवधनम् ॥ देवाचनविधानतत्कीदृशंभवतिप्रभो ॥ ११६ ॥ इश्वरउवाच ॥ शृणुब्रह्मविदांश्रेष्ठदेवार्च
 नमनुत्तमम् ॥ वदामिमुच्यतेयनरुतेनसरुदेवहि ॥ ११७ ॥ कच्चिद्वेत्सिमहाबाहोदेव कस्यादितिहिज ॥ नदेव पुंढरीकाक्षोनचदेवस्त्रि
 लोचन ॥ ११८ ॥ नदेव कमलोद्भूतो नदेवस्त्रिदशेश्वर ॥ नदेव-पवनो नार्कानानलोननिशाकर ॥ ११९ ॥ नवाक्षणानावनिपोनाहंनत्वदि
 जोत्तम ॥ नंदवोदेहरूपोहिनंदेवश्चित्तरूपपृथक् ॥ १२० ॥

कचिरेति ॥ महाबाहानितरदेवाचनसकलीकृतबाहोदन्तिबाहुसापेक्षबासपूजाभाप्रश्रुतापोतनायसबोधनम् ॥ ननुपसिद्धाएवपुंढरीकाक्षप्रिलोचनादयोदेवा किमेतावत्यपि
 विषयेभगवाम्यनभिज्ञसंभावयतीतिमयमानस्यवसिष्ठस्यपरिच्छिन्नेपुनरुद्धाजात्यमयमपेनुमाह ॥ नंदवइत्यादिता ॥ ११८ ॥ कमलोद्भूतोब्रह्मा ॥ त्रिदशेश्वरद्व ॥ नि
 शाकरएवमृतकलाधीनशरीरकचयान्बात्कोटिदेरेहोपलक्षणम् ॥ ११९ ॥ पुनर्नहिनंनत्वमितिनिषधोत्तरबसिष्ठयोस्तपद्रोहयंतितत्साद्बुद्धा ॥ यद्वद्वसिष्ठोस्तिनस्त्ववसिष्ठोसी
 त्पारिभूतिपुनस्त्यसप्तष्टियणतात्रसिद्धे कनकएकदेवद्विप्रमाणद्विप्रमाणस्येवसद्विराज्यकत्वमुनेभ्रमाणगायेनयामदेवतात्वनिवारणाथम् ॥ एवमेतदेवाकामुबन्धुर्वसरीदित्यादि
 चविद्विबुध्नाभ्याम्लिकेभुक्चसुतादिदुराध्वरानाम् त्वयेत्वाहालोदभव्य त्वाहाइत्यादिनेर्वाक्येद्वेवाप्यात्मिकभावाभाजयिष्यत्तदेवतात्वनिवारयति ॥ १२० ॥

आध्यात्मिकप्रस्तावात्मकमलात्रदेहादिशोभा ॥ मतिमहणसर्वाध्यात्मिकभावोपलक्षणार्थम् ॥ तत्तुल्यन्यायादाधिभौतिकेव्यपि सर्वभावे व्येदेवत्वमुक्तं योध्यम् ॥ कस्ताहिंदेवस्त
माह ॥ अरुत्रिमिति ॥ इकजोडितः कः कर्ममित्यमिति मम् ॥ कृत्रिमक्रियासाध्यतद्विलक्षणपरमार्थेदेवननिरतिशयप्रमोदीश्रित्यक्राशोदेवइत्यर्थः ॥ पुंडरीकाक्षादिमय्यता
हिचिखक्राशावीनसत्तास्फूर्तिकत्वान्तस्मिन्मध्यस्तालेपाचिखक्राशारपृथक्करणेस्वरूपसिद्धिरेवदुर्लभादूरेदेवत्वमिति तेव्यपिसत्ताप्रकाशएवानावृतः स्फुरन्सर्वत्रिकोदेवस्तदभिव्य
स्यतिशयोदेवपुंडरीकाक्षादयोपिअभिभूज्जाड्यात्वाद्द्विशब्देनज्वलदगारादेवदेवाउच्यतइतिनश्रुतिस्त्वस्यादिवादविरोधोपीतिभावः ॥ २१ ॥ आकारादिनादेशतोवस्ततश्चपरि
च्छिन्नेभितेकालतपरिच्छिन्नेतदेवनकुतः ॥ अयभावः ॥ दिवुकोडाविजिगोपाव्यवहारयुतिस्लुतिमोदमदस्वमकातिगतिव्यतिदेशस्वार्थपुत्रसिद्धाहोव्यते पचायचिंदेशब्दव्यु

नदेवः कमलारूपीनापिदेवोभवेन्मतिः ॥ अरुत्रिममनाद्यंतदेवनंदेवउच्यते ॥ १३ ॥ आकारादिपरिच्छिन्नेभितेवस्तुनितकुतः ॥ अरु
त्रिममनाद्यंतदेवनंचिच्छिवंविदुः ॥ २ ॥ तंदेवदेवशब्देनकथ्यतेतत्पूजयेत् ॥ तदेवास्तियतः सर्वसत्तासत्तामरूपधृक् ॥ २३ ॥ अज्ञा
तशिवतत्त्वानामाकाराद्यचनंरुतम् ॥ योजनाव्यन्यशक्तस्यकोशाध्यापरिकल्प्यते ॥ २४ ॥ इयत्तादिपरिच्छिन्नंरुद्रादेः प्राप्यतेफलम् ॥
अरुत्रिममनाद्यंतफलमानंदआत्मनः ॥ २५ ॥ अरुत्रिमफलंत्यक्तायः कृत्रिमफलंरुद्रादेः प्राप्यतेफलम् ॥
॥ १२६ ॥ बोधः साम्यंशमइतिपुष्पाण्यग्राणितत्रच ॥ शिवंचिन्मात्रममलंपूज्यंपूज्यविदोविदुः ॥ २७ ॥ शमवोधादिभिः पुष्पैर्देवआ
त्मायदर्थ्यते ॥ तत्तुदेवार्चनंविद्विनाकारार्चनमर्चनम् ॥ २८ ॥ आत्मसंविन्निरूपंतुत्यक्तादेवार्चनंरुद्रादेः प्राप्यतेफलम् ॥
क्लेशंभजंति ॥ २९ ॥ ज्ञातज्ञेयाहियेसंतांवालकीडोपमंचते ॥ आत्मध्यानाहंतवस्तुनकुर्वतांदेवपूजनम् ॥ ३० ॥ आर्त्तमेवदेवोभग
वाञ्छिवः परमकारणम् ॥ ज्ञानार्चनेनाविरतंपूजनीयः स सर्वदा ॥ ३१ ॥

त्यादनात्सकोचेमानाभावात्मायिकनिकुरोश्चर्यस्वच्छदकीडाविजिगीपाव्यवहारस्तुतीनामावियकमदस्वमेच्छागतीनांचनिर्वाहकत्वाद्दशस्वार्थपुद्गुतिमोदावेवमुल्यावर्थेति
चनित्यनिरतिशयानंदस्वप्रकाशेव्रत्तण्येवसंभवतोपपरिच्छिन्नेपूजयेद्विति ॥ अतः अरुत्रिमचिच्छिवमेवदेवंतत्त्वतोविदुरित्यर्थः ॥ २१ ॥ यतः सर्वजगज्जीवतत्संसाररूपंतत्सत्तथै
वसत्तामरूपधृक्नस्वतइतिदेवास्तिनान्यदित्यर्थः ॥ २३ ॥ तर्हिपुंडरीकाक्षाकारार्चनविधिर्यएव नेत्याह ॥ अज्ञातेति ॥ कृतंविहितम् ॥ २४ ॥ आत्मनस्तत्त्वतः सा
क्षात्कारतपूजेनेनप्रसन्नादित्यर्थः ॥ २५ ॥ कृत्रिमकामभोगानात्मपूजनानास्तिद्धांतीतितदर्थकृत्रिमपूजैवकार्यातत्राह ॥ अरुत्रिमिति ॥ २६ ॥ अरुत्रिमपूजनेतर्हिंकासामयो
तामाह ॥ बोधइति ॥ साम्यसर्वत्रालौपम्येनदर्शनम् ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ज्ञातज्ञेयायेकदाचिदात्मध्यानाद्गुथिताः संतः साकारेवपूजनंकुर्वन्त्येदृश्यतेतत्तेवालकीडोपम
कुर्वन्तिनरुत्रिमभोगाशयेत्यर्थः ॥ १३० ॥ १३१ ॥

तत्र जीवत्वावमरुत्प्रियमभ्ययचेतनाकाराचिदाकाशाब्रह्मविद्विन्तत्वन्य अनात्मापूज्यापतोहानलक्षणमाल्पजलमेवमुष्णपूजानाम्येत्यर्थ ॥ यथाहुः ॥ देहोवैशाल्यं श्रोत्रो जीवारश्चरमशरिव ॥ त्यजेदस्माननिमान्यसोहंभावेनपूजयेदिति ॥ ३२ ॥ तदेवास्तिपत सर्वसत्तासत्ताल्लपवृत्तिभिन्नलक्षणपृथलग्नीकृतत्ससरणसत्तात्मनावस्थानमुक्तमप्योपनिजिज्ञासुर्गोष्ठं पृच्छति ॥ चेत्तेनेति ॥ ३३ ॥ तत्रचित्सत्तायाभ्येत्यानधीनत्वतावत्सर्वचेत्यप्रलयेप्यनपायात्प्रसिद्धिभित्तिवधीनभानस्यचेत्यस्यानंतरिभवनसत्तांतरमपिपुकारित्युपपत्तिमाह ॥ चिद्योमति ॥ सर्वप्रतिपूवाधाम्ययि ॥ ययस्माद्धेतो ॥ अथवाचिद्योमसवधर्गकालोपिअस्रमवधेत्यपारादियरिच्छेदस्यत्वाद्यलोककालवदित्यनुमानलक्षणोपपत्तिरतिरिक्तोप्या ॥ ३४ ॥ कथं तर्हि जगदूपातिभासलभाह ॥ ययदिति ॥ तस्यापरिच्छिन्नत्वादेवमोयावरणानां असमानाम्नायिकत्वात्तानाविमोर्गेणयत्सर्दिनत्वंदमिषप्रसिद्धेनरजगदितिआलभाति ॥ तथाहि ॥ ययत्सर्पचद्रमवीर्षेद्वियमनआदित्वयनकचनिबहूलीभूतप्रकाशाश्रयतितत्पत्त्वत्वन्यत्त्वविबेधेअसमानाश्रय

त्वमेतच्चेतनाकाशमात्मानजीवमन्ययम् ॥ स्वभावंविद्भिनत्वन्य-पूज्य-पूजाल्मपूजनम् ॥ १३२ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ चेतनाकाश
मात्राल्मययाजगदिर्दप्रभो ॥ यथातच्चेतनस्यैवजीवादित्वंतदुच्यताम् ॥ ३३ ॥ ॥ श्रीर्ध्वरउवाच ॥ ॥ चिद्बोमेवकिलास्तीहपारा
वारविवर्जितम् ॥ सर्वत्रासम्भवच्चेत्ययत्कल्पानेवशिष्यते ॥ ३४ ॥ यद्यत्स्वयंप्रकथितस्यस्वकचनस्यतु ॥ स्वयंयत्स्यदितनानमेतेनद
जगदित्यलम् ॥ ३५ ॥ इत्येवंस्वप्नपुरवज्जगद्रातिचिदाल्मकम् ॥ एवचिद्बोममात्राल्मजगदृच्छंनमितिमत् ॥ ३६ ॥ अत्यंतासंभवाच्चे
त्यदृश्यचिद्बोममात्रकम् ॥ क्षित्वाल्कचतिसर्गादीयत्तज्जगदितिस्मृतम् ॥ ३७ ॥ तस्मात्स्वप्नपुराकारयदिदंभासतेजगत् ॥ तत्रचिद्बोम
मात्राल्मन्यतानामकाफुत् ॥ ३८ ॥ चिन्मात्रमेवगिरयश्चिन्मात्रजगदवरम् ॥ चिन्मात्रमात्माजीवश्चिन्मात्रभूतसतति ॥ १३९ ॥
चिद्बोममात्रादितरसर्गादौसववेवने ॥ भिन्नस्वर्गेपरेवापिफिंसंभवतिकथ्यताम् ॥ १४० ॥

याद्विबादहि यभाकारेण्यस्यदित्यसंज्ञेनामप्रसिद्धतदेवनीलपीतादितद्विपयरूपअगदित्यलमत्यतप्रसिद्धमित्यर्थ ॥ ३५ ॥ इतिउत्तरीस्याएवविषयरूपअगद्विबात्मकेवसस्त्व
प्रपुरबत्विदिविभातिभोत्या ॥ एवमदुक्तीत्यापरमार्थतोविमृदनुअगन्विभित्तिमत्तुअमूलमच्छविद्योममाभासैवेत्यर्थ ॥ ३६ ॥ तर्हिकिदिवेषेत्याफोरेणपरिणतस्वरयतिने
त्याह ॥ अत्यतति ॥ अपरिणामित्वादपत्यात्थात्यंतासंभासेत्यमप्यावृत्तिस्त्वभावायदस्ययाकथमितयेतदेवदृश्यअगदित्यर्थ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ अतएवारोपितरूपबाधे
नियमाप्रत्यक्षरूपदृष्टम्यमित्याह ॥ विम्याममेवेत्यादिना ॥ ३९ ॥ स्वर्गेक्ष्यलोकेपुरेस्वमगेरबाअपिशब्दास्यातालेषुबाविद्विन्किंसंभ्रमिततकथ्यतानिरूपणकुराते अवि
त भवतुत्तात्पर्यमित्येअचिस्त्वम्यापातनकावेअलीकत्वात्कीकस्यचित्ताप्युज्जीवनादर्नाश्चित्तोदसंगत्वेनाचित्सबाधयोगाद्यापकारित्यस्याप्रसिद्धेरितिभाव ॥ ३९० ॥

ननुयजतिददतिजुहोतीत्यादिशब्दान्तरात्कर्मभेदइवचित् आकाशजगदित्यादिनामन्तराद्भेदोस्त्वितिचेत्तत्राह ॥ आकाशमिति ॥ भूताकाशाव्याकृताकाशार्थत्रयपरत्वेनाभि
प्रेतानात्रयाणामप्याकाशशब्दानांकाशदीप्ताविधिधात्वर्थानुगमेनचिन्मात्रवचनत्वसम्भवाद्भूमेरपियेग्यथार्थस्तेज्ञानार्थादित्यनुशासनाद्वर्तमानेपृषन्महद्बृहज्जगच्छतृवच्चेतिक्वपि
द्वित्वादिनिपातनेपिज्ञानार्थत्वानपायाच्चित्त्यर्थानामतोपपत्तेरितिभावः ॥ ४१ ॥ तदेतिदर्शनाद्येदस्यध्याहार्यम् ॥ एवरीत्याद्वैतस्वमादिभिःसमयदानुभूयतेतत्त्वदृशान्तदेत्यर्थः
द्वित्वादिनिपातनेपिज्ञानार्थत्वानपायाच्चित्त्यर्थानामतोपपत्तेरितिभावः ॥ ४१ ॥ तदेतिदर्शनाद्येदस्यध्याहार्यम् ॥ एवरीत्याद्वैतस्वमादिभिःसमयदानुभूयतेतत्त्वदृशान्तदेत्यर्थः
॥ ४२ ॥ ४३ ॥ द्वितीयएवशब्दोऽपिशब्दार्थः ॥ ४४ ॥ अखिलचित्तसचेत्यमपिजगत्अचेत्यसन्मात्रमेवस्थितम् ॥ ४५ ॥ परमाकाशस्यब्रह्मणःकलनबहुस्याप्रजायेयेति
श्रुतिदर्शितआद्यसकलएवत्रिजगद्भूत्वास्वयमुत्थितद्वैतवत्तैतवाद्यभिमतसत्यवस्तुवदित्यर्थः ॥ ४६ ॥ जगत्सामान्येउक्तन्यायघटपटादिविशेषेपिदर्शयति ॥ यथेत्यादिना ॥ स
आकाशंपरमाकाशंब्रह्माकाशंजगच्चितिः ॥ इतिपर्यायनामानितत्रपादपटक्षवत् ॥ १४१ ॥ एवंद्वौस्वप्नसंकल्पमायाभिःस्वनुभूयते ॥ त
दाकिलचिदाकाशमवभातिजगत्तया ॥ ४२ ॥ यथैतत्संविदाकाशंस्वप्नप्रभातिजगद्बुधुः ॥ तथेदंजाग्रदाख्येपिस्वप्नेभातितदेवनः ॥ ४३ ॥
यथास्वप्नपुरेचित्खंवर्जयित्वेतरत्कचित् ॥ नकिंचित्संभवत्येवंजाग्रत्येवंमहाचितः ॥ ४४ ॥ यतो नसंभवत्यन्यच्चेत्यंकिंचित्ततोखिलम् ॥
चित्तंसंचेत्यमप्येतदचेत्यंसजगत्स्थितम् ॥ ४५ ॥ परमाकाशकलनंत्रिजगत्स्वयमुत्थितम् ॥ स्वप्नवद्विचिच्छ्रोमिनत्वेतद्वैतवत्स्थितम्
॥ ४६ ॥ यथाचिच्छ्रोममात्रात्मस्वप्नेघटपटादिकम् ॥ सर्गादेववसर्गोयंयथाचिच्छ्रोममात्रकम् ॥ ४७ ॥ शुद्धसंवित्तिमात्रत्वाद्वैतन्यत्वम्
पत्तने ॥ यथानविद्यतेकिंचित्तथास्मिन्भुवनत्रये ॥ ४८ ॥ याःकाश्चनदृशोयेभावाभावास्त्रिकालगाः ॥ सदेशकालचित्तास्तत्सर्वंचि
च्छ्रोममात्रकम् ॥ ४९ ॥ सएषदेवःकथितोयःपरःपरमार्थतः ॥ यत्स्वंसोहमशेषंवाजगदेवचयोखिलः ॥ ५० ॥ सर्वस्यवस्तुजातस्यजग
तोन्यस्यतेमम ॥ देहोहिचेतनाकाशंपरमात्मैवनेतरत् ॥ ५१ ॥ संकल्पनेस्वप्नपुरेशरीरंचिच्छ्रोमतोन्यन्नयथास्तिकंचित् ॥ तथेहसर्गेप्रथ
मैकसर्गान्मुनेप्रभृत्यस्तिनरूपमन्यत् ॥ ५२ ॥ ॥ इत्यार्षेवावा० दे० मो० नि० पू० जगतःपरमात्ममयत्ववर्णनंनामएकोनत्रिंशत्तमः
सर्गः ॥ २९ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ श्रीश्चरउवाच ॥ ॥ एवंसर्वमिदंविश्वंपरमात्मैवकेवलम् ॥ ब्रह्मैवपरमाकाशमेषदेवःपरःस्मृतः ॥ १ ॥
र्गेघटपटादिः ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ सज्ञानेनपूज्योदेवःप्रथमप्रश्नोत्तरत्वेनकथितः ॥ ५० ॥ देहःपरमार्थिकस्वरूपम् ॥ ५१ ॥ उक्तमनूयोपसहरति ॥ संकल्पनइति ॥
प्रथमादेकस्यहिरण्यगर्भस्यसर्गात्प्रभृतिप्रवृत्तेदहास्मिन्सर्गेतथासंकल्पनत्वमपुशरीरादिवदेवान्यद्रूपनास्ति ॥ ५२ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशेनिर्वाणप्र० पू०
एकोनत्रिंशःसर्गः ॥ २९ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ चित्तःसर्वात्मतासर्वभोक्तृभावेनसंस्थितिः ॥ यथाजीवदशाप्राप्ताचित्तञ्चाप्यत्रवर्ण्यते ॥ १ ॥ चेतनाकाशमात्रात्मयथास
र्वमिदंप्रभोइतिचत्वापृष्टतस्येदमुत्तरवर्णितमित्याह ॥ एवमिति ॥ कच्चिद्वैतमहाबाहोदेवःकःस्यादितिद्विजेतिमयात्वपृष्टदेवार्चनविधानमूलरहस्यंयत्त्वांप्रतिपृष्टतदप्येतदेव
त्याह ॥ एषदेवइति ॥ १ ॥

परिच्छिन्नदेवाचनपरिच्छिन्नफलमेतदर्थमनुसर्वाकामावसानशुभिभूमानवभ्रातिफलमिति सर्वोक्तमिदं ॥ तदेतदिति ॥ सर्गं सर्वजगत्सर्गोपाधिष्ठानम् ॥ २ ॥ तत्र प्रवृद्ध
विस्तार्ययाससाध्यतार्कापरिरुति ॥ अत्र हि रिति ॥ अत्र हि साधनवतवसाप्यचेति विषयः ॥ ३ ॥ प्रवृद्धो विवेकी पुण्याधिकारीति यावत् ॥ अतिशयितो देव अतिदेवस्त
इति ॥ ४ ॥ मूर्ख्यादिरूपदेवाचनेतार्काधिकारिणस्तानाह ॥ अभ्युत्थयेति ॥ अतएव तदनु रूपमेकभिमप्रतिमावितत्सामयोचेत्याह ॥ कृत्रिमेति ॥ अत्रात्रतिमातव्यचुरम् ॥
५ ॥ तच्चरान्यादनालाभेकोद्देशाशनमिदं ॥ शमेति ॥ ६ ॥ अर्चनकृत्वासेतोपमायतिप्रामुष्यति ॥ ७ ॥ यत कुतश्चित्स्वभ्रायविमानासर-प्रभृति साधनान्मिथ्यात्वं
कमेव त्वगदिकलमासावधतीति नुपेत्यस्योपपत्तिः ॥ ८ ॥ ९ ॥ वयमादि कारणयस्यतोऽस्मदादिरस्मत्कल्पितप्रपञ्चातगत असौ बहुराविदरयमूर्च्छितो देव कश्चिदनिर्वचनी
तदेतत्तु जर्जरेयस्तस्मात्सवमवाप्यते ॥ तदेव सर्गं सर्वमिदं तस्मिन्व्यवस्थितम् ॥ २ ॥ अकृत्रिममनायतमद्वितीयमखंडितम् ॥ अवहि
साधनासाध्यसुखतस्मादावाप्यते ॥ ३ ॥ प्रवृद्धस्त्वमुनिश्रुतेनेव तव कथ्यते ॥ नातिदेवाचने योग्य-पुष्पधूपचयो महान् ॥ ४ ॥ अभ्युत्पन्नधि
यो ये हि बालपे लवचेतस ॥ कृत्रिमाचो मयतपदेवाचनमुदाहृतम् ॥ ५ ॥ शमनो धाय भावे हि पुष्पापैवाचंयंति हि ॥ मिथ्यैव कल्पितैरेवमा
कारैरुत्पितात्मके ॥ ६ ॥ स्वसकल्पकृतै कृत्वा क्रमैरर्चनमाहता ॥ बाला सतोपमायांति पुष्पधूपलवाचने ॥ ७ ॥ स्वसकल्पकृतैरर्थैः कृ
त्वा देवाचनमुधा ॥ यत कुतश्चिन्मिथ्यात्मफलमात्रनयति ॥ ८ ॥ पुष्पधूपार्चनमन्नसकल्पितं बालबुद्धिषु ॥ यत्स्याद्भवाद्दशायोग्यमर्चन
तद्वदान्यहम् ॥ ९ ॥ अस्मदादिस्त्वसौ कश्चिदेवो मतिमतांवर ॥ देवस्त्रिभुवनाधार परमात्मैवनेतरन् ॥ १० ॥ शिवस्सर्वपदातीत सर्वसक
ल्पनातिग ॥ सर्वसकल्पवलितोनसर्वोनच सर्वक ॥ ११ ॥ दिक्कालाद्यनवच्छिन्न सवारंभप्रकाशक ॥ चिन्मात्रमूर्तिरमलो देव इत्युच्य
ते मुने ॥ १२ ॥ सर्वस्वसर्वकलातीता सवभावांतरस्थिता ॥ सर्वसत्ता प्रदा देवी सर्वसत्तापहारिणी ॥ १३ ॥ ब्रह्मब्रह्मन्सदसतोर्भ्यंतरे देव उच्यते ॥
परमात्मपराभिस्त्वतस्तदोमित्युदाहृतम् ॥ १४ ॥ महासत्ता स्वभावेन सर्वत्र सत्तां गतम् ॥ महाचिदिति सप्रोक्त परमाथ इति श्रुतम् ॥ १५ ॥
यो मायामय एवेत्यय ॥ कलापारमाधिको देवस्तमाह ॥ देव इति ॥ १० ॥ सर्वेभ्यामन्नविष्णुः कदाचिदेवेभ्योऽप्यतीत सकल्पना मनोऽवस्यस्तदतिग ॥ यतो वाचो निर्वर्तत अत्रा
प्यमसासह निश्रुते ॥ यत्सुसर्वे विषयभोगसकलैर्बलितो वेदितो ब्रह्मविष्ण्वद्विषय सनसाधनतोऽपि सर्वोन फलतोऽपि सर्वभोगसुखस्य स्मिन्स्तथाविध ॥ स्वस्वकर्मोपासनत आ
तम्यानुसारणवभोगसामग्र्यास्तत्कल सुखलवस्य चतयलाभादित्यर्थ ॥ ११ ॥ आत्मदेवस्तु पूजनवशाया फलवशाया च नित्यनिरतिशय परमार्थसत्यपूर्णं देवकत्वं भावये
तिस एवेव इत्यन्ति यो म्यइत्याह ॥ मिष्कालेति ॥ १२ ॥ १३ ॥ सदसतोर्भावाभावाद्योक्तमात्रतदप्यकालयो मूषामुनयो कारणकार्ययोभ्यामवहारिकप्रमाति प्रासिकयोर्भावात
राति कसार्थाभिचिन्माभिरूपत्वादि-दामस्तादृशमप्यम् ॥ परमसुखचक्षुःश्रमिकरणक्योतिभ्य उक्तं आदिबपरासबाधोक्तमज्ञाया अत्रिस्थ्याभावाद्योक्तमप्यपि भविष्यत्तद्विनिव
देन मुनिमुक्तिरापि रात्रिपालकसर्वपर्यमपि बालापनेन शिवाचनैर्बलितो वेदितो ब्रह्मविष्ण्वद्विषय सनसाधनतोऽपि सर्वभोगसुखस्य स्मिन्स्तथाविध ॥ १४ ॥ १५ ॥

व्यवहारे सर्वत्रानुगमात्सत्तासामान्यरूपेण ॥ सर्वबाधे तु महासत्तात्मना ॥ १६ ॥ तस्यैव सर्वेषां देवतादीनामालम्बादपि मुख्यदेवत्वमित्याह ॥ यदित्यादिना ॥ १७ ॥ १८ ॥ तस्यैव वि-
मर्शसर्वदेवतासारत्वाद्देवत्वमित्याह ॥ पादेति ॥ किसारः स इति शेषः ॥ १९ ॥ स सर्वः पूर्णो देव एवाह न परिच्छिन्न इत्यर्थः ॥ २० ॥ २१ ॥ स एव सर्वकर्त्ता सर्वभोक्ता चेत्याह ॥
सकरोतीत्यादिना ॥ २२ ॥ पुर्यामास्ते ॥ स एष इह प्रविष्ट आनखाभेभ्य इति श्रुतेरिति भावः ॥ २३ ॥ शरीरमावसथो महागृह्यस्यास्तथाविद्यायाम् गहनानुर्विवेका अन्ननया

स्थितं सर्वत्र सर्वतुलतास्वतंत्र्यारसः ॥ सत्तासामान्यरूपेण महासत्तात्मनापि च ॥ ३६ ॥ यच्चित्तत्त्वमरुंधत्यायच्चित्तत्त्वतवानय ॥ यच्चि-
तत्त्वं च पार्वत्यायच्चित्तत्त्वंगणेषु च ॥ १७ ॥ चित्तत्त्वं यन्मम दंच चित्तत्त्वं यज्जगत्त्रये ॥ तदेव इति तत्त्वज्ञाविदुरुत्तमबुद्धयः ॥ १८ ॥ पादपा-
ण्यादिमानन्योयोवादेवः प्रकल्प्यते ॥ संविन्मात्राद्वैतब्रह्म किं सारः किल कथ्यताम् ॥ १९ ॥ चिन्मात्रमेव संसारसारः सकलसारताम् ॥
गतः स देवः सर्वो हंतस्मात्सर्वमवाप्यते ॥ २० ॥ न सदूरे स्थितो ब्रह्मन्नुप्रापः सकस्य चित् ॥ सांस्थितः स सदो देह सर्वत्रैव च खेतया ॥ २१ ॥
सकरोति स चाश्रातिसविभर्त्ति प्रयाति च ॥ सनिःश्रयसि तिसंवेत्ता सो गान्यंगानि वेत्ति च ॥ २२ ॥ सोऽस्यां विचित्रचेष्टायां प्रकाशिन्यां च त-
द्दशात् ॥ तत्स्वरूपनिबद्धायां पुर्यामास्ते मुनीश्वर ॥ २३ ॥ शरीरावसथायां च चलायां तत्प्रसादतः ॥ सोऽस्यां गहनकोशायां तद्गुहायां गुहेश्व-
रः ॥ २४ ॥ मनः षष्ठेन्द्रियाचारसत्तातीतामलात्मनः ॥ तस्य संख्यवहाराय संज्ञाचिदितिकल्पिता ॥ २५ ॥ स एव चिन्मयः भूक्ष्मः सर्वव्यापी
निरंजनः ॥ इमं भास्वरमाभासं करोति न करोति च ॥ २६ ॥ साचिदत्यंतविमलाजगदर्थजगत्क्रियाम् ॥ इमं रंजयति प्राज्ञरसेनैव मधुल-
ताम् ॥ २७ ॥ चारवो ये च मत्काराश्चितश्चित्तयथास्थितम् ॥ चमत्कुर्वन्ति किल ते तेन कंचिन्नभोभिधाः ॥ २८ ॥ केचिज्जीवाभिधानाश्च
केचिच्चित्ताभिधानकाः ॥ केचिक्कलाभिधानाश्च केचिद्देशाभिधानकाः ॥ २९ ॥ केचिक्क्रियाभिधानाश्च केचिद्भ्रव्याभिधानकाः ॥ केचि-
द्भावविकारादिजात्यौचित्याभिधानकाः ॥ ३० ॥ प्रकाशाभिधानाः केचिक्केचिच्छैलतमोभिधाः ॥ अर्केन्द्राद्यभिधाः केचिक्केचिद्ब्रह्मा-
भिधानकाः ॥ ३१ ॥

दिवहि कोशायस्यास्तथाविधायाम् तद्दुद्धिः सैव गूहतीति गुहातस्याम् आनंदमयकोशगुहेश्वरः ॥ २४ ॥ उपदेशसंबन्धवहारायम् ॥ २५ ॥ आस्यारोपे करोतीति तदपवादनेन करो-
ति ॥ नित्यमानस्य कृतत्वाभावादित्यर्थः ॥ २६ ॥ रंजयति शोभयति ॥ मधुर्वसतः ॥ २७ ॥ चमत्कारा आरोप्ये सत्ता स्फूर्तिप्रदानरूपाः ॥ चितिमायाशब्देन स्थितपूर्वकामक-
र्मावासनानुसारेण नियतचमत्कुर्वन्त्याविर्भावयति ॥ ताश्च चमत्कारानेव नामकल्पनया व्यपदिशति ॥ केचिदित्यादिना ॥ सगं भेदेन भोबहुत्वोक्तिः ॥ २८ ॥ २९ ॥ भावविकाराजा-
यतेऽस्ति वर्धते विपरिणमतेऽपक्षीयेनेन श्यतीति यास्कोक्ताः ॥ आदिपदानुगुणे भेदास्तेषां जात्यावैचित्र्येण औचित्येन च विचित्राभिधानकाः ॥ ३० ॥ तानेव प्रपचयति ॥ प्रकाशेति ॥ ३१ ॥

वित किंत्वन्नोच्छयाजगत्सिद्धिर्नयाह ॥ निरुच्छेति ॥ तथाचोक्तश्रीमद्ब्रह्मपादाचार्यैः ॥ भोगार्थं च स्थिरित्येकेक्रीडाया मिमिषापरे ॥ देवस्यैष स्वभाबो यमात्मकामस्य कास्थ
 हेति ॥ न वैवसो कामयन बहुत्वात् न जायेयेत्यादिमुनिविरोधः अस्य महतो भूतस्य निश्चितमेतद्यदुपेक्षेदोयजुर्वेदस्य दिश्रत्यन्तरेदच्छापप्रभाषनपेक्ष निश्चितप्रायस्यत्येकैर्लक्षैः
 तद्बहुत्वाप्रजायेयेति स मानात्त्यक्त्यस्तुतरानुगण्याय चाकामयतेत्युक्तेरन्वेषेन प्रधानादिकवृत्तारोकावारणमाश्रयतात्पर्यकत्वात् ॥ तथा च भगवतो बाह्याय जस्य सुश्रुम् ॥ कामा
 द्यनानुमानायेसेति ॥ ३२ ॥ शैलोक्यलक्षणानामभोधीनांसंस्थासु ताविकास्थितियुविषयमाणानुसुविदेव शरीरवास्तावत च तद्गुणजलजालिकाजलसमूहस्थानीयानामप्यवि
 त्यय ॥ ३३ ॥ इत्यामनसकस्य रुतभोकादिभिप्रीदपकाराकाल्येव भोकाविवेकाद्रोक्तस्य नितिकल्प्यतदस्याशयेनाह ॥ शरीरेति ॥ इदं शरीरपित्तसंवाधासनसमर्थो
 निरुच्छस्वस्वभावेन वसंतेन यार्थकुर ॥ तन्यते तद्देवजगद्दक्ष्मीश्विदात्मना ॥ ३२ ॥ श्विदेवा सुसमग्रा सुसर्वदेवैर्किं कवहि ॥ त्रैलोक्या
 भोधि सस्या सुशरीरजलजालिका ॥ ३३ ॥ शरीरपकज आतमनोभ्रमर संभृतम् ॥ आस्तादयति सकल्पमधुसत्तां चिदीश्वरी ॥ ३४ ॥
 ससुरासुरगधर्वसरीलार्णवकजगत् ॥ वितित्स्थिनप्रवहति जलावर्तजलयया ॥ ३५ ॥ यद्यचित्तमयाचारचारुचचुरचक्रिकम् ॥ संसार
 चक्रचिच्चैक्रेऽत्राम्यतिभ्रमभाजनम् ॥ ३६ ॥ चिच्चतुर्भुजरूपेण जघानासुरमहत् ॥ फालोजलदखं देनसायुधेनययातपम् ॥ ३७ ॥
 चिद्भिनेत्रतयावस्रनवपरीतां शुचिद्वया ॥ गौरीकमलिनीवक्रपद्मपदपदार्तागता ॥ ३८ ॥ विष्णो यद्राजितामेत्यचिद्व्यानाधीनमानसा ॥
 प्रयोनित्या सरसीधत्तेपेतामहीस्यतिम् ॥ ३९ ॥ पितोत्रक्षन्विचित्राणि शरीराणीह भूरिश ॥ पञ्चाणीवतरोर्हं भिकेयुरादिक्रियेव च
 ॥ ४० ॥ चित्समजसुरानीकपरिवर्तितपादया ॥ त्रैलोक्यबुद्धामणितां धत्तेवासवलीलया ॥ ४१ ॥ चित्सुभासुरतामेत्यत्रैलोक्योदरद
 यरे ॥ पतत्युदेति संयाति स्वात्मन्येवाव्यवारिवत् ॥ ४२ ॥ चिच्चद्विकाशतुर्दिक्षु अवभासवितन्वती ॥ विक्रसयति निशेपभूतसत्ताकुमुद
 तीम् ॥ ४३ ॥ चिद्वपणमहादक्ष्मीस्त्रिजगद्व्यतिर्ध्वितम् ॥ गृह्णात्यनुग्रहानस्वर्गभूमिवर्गभिणी ॥ ४४ ॥

॥ ३३ ॥ एवमनृतमपितस्या स्वाभ्यारोपितकारकपरिचयमप्यनया निमित्तत्वमेवेत्यशयेनाह ॥ सद्युदाहरेति ॥ प्रवहतिपरिवर्तते ॥ ३५ ॥ पञ्चातीति षडलयाविषयश्चित्त
 मय कथं त्रैलोक्यरूप आचारलोकचारव्यवधुराश्रयलाभ्यस्य टिजीवसेतरणचक्रिकाया स्मिताया विधकीवसमप्यससारचक्रमाया शबलेचिच्चैक्रेयाम्यति ॥ ३६ ॥ यर्णिजल
 सप्रवितपद्मवर्धकमोक्तं विशिष्यवर्णयति ॥ क्षितिप्राप्तिना ॥ कालोद्ययतु सायुधेर्न ह्यनुर्वज्ययुक्तेन जलदखं देवेणातपमिव ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ विष्णोर्नाभिपदे अलितां य
 मत्त्वमिव पत्ययाय ॥ प्रयोधेवास्तुलक्षणापानलिन्या सरसीमहासरोगतीस्थितिर्नूतनम् ॥ ३९ ॥ केयुरादीनां क्रिया निर्मितिरिव ॥ ४० ॥ चूडामणितां वषट्तामिति यावत्
 ॥ ४१ ॥ सुभासुराभ्यां दिवजो रूपताम् ॥ ४२ ॥ साक्षादपित्तस्या आकाशपदया निमित्ततामाह ॥ चिच्चैक्रेति ॥ ४३ ॥ महतीलक्ष्मी स्वच्छास्वतालक्षणा रोगोभा वैष्णवी
 मायाया ॥ ४४ ॥

चतुर्दशभुवनस्थानां भूतानाम् ॥ जूनीकरोतिसत्तांसापदयति ॥ यथावारिश्री रसशक्ति अंबुधिर्जलसमूहरूपासतीसमुद्रस्वंसमुद्रस्वरूपसत्तांसापदयति तद्वत् ॥ ४५ ॥ इदानीं ता
 मेवचितलतात्वेनरूपयति ॥ व्योमेत्यादिना ॥ व्योमात्रमायाकाशस्तल्लभणायाकेदारिकायाक्षेत्रभक्तौहृढाहिरण्यगर्भात्मनाअकुरिता ॥ सत्तोधा सर्वपदार्थस्यतात्तल्लक्ष
 णफलदायिनी ॥ ४६ ॥ सवेदनानिसविकल्पज्ञानानि ॥ चित्तेहाश्वित्तत्तयः ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ जडाः शैलादयएवगुल्मकामूलप्ररोहायस्याः ॥ विषहाश्वतुर्विधशरीरण्येवप्र
 थयसैर्वलिता ॥ आमूलाग्रप्रदत्तिप्रदानैः परिवर्त्तितावेष्टिता ॥ ४९ ॥ पेलवमित्यादिविशेषणविशिष्टदृश्यकुसुमअनयाजन्यतदतिपेरणान्वयः ॥ सदसद्वृत्तिरित्यस्यपरामर्शासि
 हमित्युपपत्ति ॥ ५० ॥ छायाचद्रादिकान्तिरिवाच्छंस्फुटदृश्यकुसुमम् ॥ मन्यतेअभिमानविकयीक्रियते ॥ तन्यतेविस्तार्यते ॥ ५१ ॥ तस्याश्रित. सत्सत्यंचित्चेतनम् ॥ ज
 चिच्चतुर्दशभूतानांमंडलानिमहांतिच ॥ भूतीकरंतिवारिश्रोःसमुद्रस्वमिवांबुधिः ॥ ४५ ॥ विचित्रालोककुसुमाघनसंकल्पपल्लवा ॥ व्यो
 मकेदारिकाहृदासत्तौघफलशालिनी ॥ ४६ ॥ जीवजालरजःपुंजवासनारसरंजिता ॥ संवेदनत्वग्वलिताचित्तेहाकलिकाकुला ॥ ४७ ॥
 अतीतासंख्यत्रिजगत्केसरोज्ज्वलरूपिणी ॥ अनारतस्यंदमहाविलासोह्लासहासिनी ॥ ४८ ॥ सर्वतुर्पर्वपरुषाजडशैलादिगुल्मका ॥
 विग्रहग्रंथिवलितामूलाग्रपरिवर्त्तिता ॥ ४९ ॥ चिह्नेयंविकसितापेलवंसदसद्वृत्तः ॥ विचित्रदृश्यकुसुमंपरामर्शासहंबहु ॥ ५० ॥ अन
 येहहिसर्वत्रच्छायाच्छामिवजन्यते ॥ मन्यतेतन्यतेवस्तुगीयतेक्रियतेपिच ॥ ५१ ॥ महाचित्तानयानित्यंभासंतेभास्करादयः ॥ देहाःस्वदं
 तेचमिथस्तसच्चिज्जडविभ्रमैः ॥ ५२ ॥ चिताचावर्त्तवन्नित्यासिद्धान्येवप्रवृत्त्यति ॥ जगज्जालरजोलेखातत्सत्तादृश्यदेहिनी ॥ ५३ ॥ चि
 त्सर्वजगदारंभमिमंप्रकटयत्यलम् ॥ त्रैलोक्यदोपकशिखादोषवर्णाश्रयंयथा ॥ ५४ ॥ चिच्चंद्रविंबेविविमलेशशवत्याप्यसंगमम् ॥ सर्व
 त्रलक्ष्यतामेतिपदार्थश्रीजगद्गता ॥ ५५ ॥ चिद्रसायनसेकेनपदार्थपटलावली ॥ रूपमेतिफलंचैवप्रावृत्तिर्नैवसल्लता ॥ ५६ ॥ चिच्छा
 ययैवसर्वस्यजाड्यसम्यगुदेतिच ॥ सर्वस्यास्यशरीरस्यगृहस्येवतमस्त्विह ॥ ५७ ॥

इत्थेविवेकप्रयुक्तैर्भोक्तृभोग्यताविभ्रमैर्दपत्योद्देहावस्तुतोऽगलरूपाअपिमिथ स्वदेतेप्रीतिविषयाभवति ॥ ५२ ॥ आत्रत्तोवात्यावर्त्तस्तद्वन्नित्याचितैवसिद्धातस्तत्तयैवदृ
 श्यदेहिनीदर्शनयोग्याकारवतीजगज्जालरजोलेखाअन्याचिद्व्यतिरिक्तेवभूत्वाप्रवृत्त्यति ॥ ५३ ॥ त्रैलोक्यप्रकाशनदीपकशिखाभूताचित् ॥ दीप प्रसिद्धोवर्णाश्रयरूपवद्भव्य
 यथाप्रकटयतितद्वत् ॥ ५४ ॥ चिदधीनप्रकाशतामेवजगत. प्रपचयति ॥ चिच्चंद्रविंबेइत्यादिना ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ननुचिद्यदिरसायनमिवपदार्थपटलावलीसर्वतोव्याप्यस्फुर
 तितर्हितत्रजाड्यानस्यात् ॥ नहिसर्वतोऽसौशुष्कताया. प्रसक्तिरस्तीतितत्राह ॥ चिच्छाययैवेति ॥ यथापचीकरणेनगृहस्यापिसर्वतस्तेजोव्याप्तिसत्वात्तदतस्तमःप्रसक्त्यभावे
 पितेजसभास्वरतायाभूतानरभागैरभिभवाद्द्वहिरभिव्यक्तसौरालोकव्याप्तौतत्प्रयुक्तच्छायायाअतस्तमउदेति ॥ तथाघटायधिष्ठानचिद्भास्वरतायाअप्यध्यस्तेनाभिभवाद्द्वहि
 श्चाक्षुषटस्यायमिव्यक्तचिद्भास्यास्फुरणेतच्छायायाअतर्जाड्यमवेतीत्यर्थ ॥ ५७ ॥

तथाययासाक्षात्कृताः। बबहूमासावापाठार्तिविधिसिद्धिलथोवर्हीतराभिम्यक्तप्रभाशुचिच्चमस्तनिषादेवगवाश्चपटपाठाकार्तिवैचित्र्यासिद्धिनान्ययेत्याह॥ चि
द्विमाष्टनयदिति॥ श्रिलोक्येद्वारिरात्म्यानिर्गता साकारपदाया एतेछायाकाङ्क्षेयस्याआकृतिकाकारमपिनस्थरोयु साधकांतराभावादित्यय ॥ ५८ ॥ क्रियाविहितनिमित्तं
पुनरुचिर्सेवकुलबधू ॥ ५९ ॥ उक्तपर्यन्तमुभावपिभूम्यतिरुक्त्वेषनापिमिच्छोबाहरणेतुसमर्थयति॥ विद्यालोकाभिनिष्ठाभ्याम् ॥ स्फुरत्यवलम्ब्यामुबन्धपियकटनोरनिय
तुट्ट ॥ किञ्चनप्रपन्नपकारालदेशानानिरासः॥ ६० ॥ स्वागानिरास्ता यस्य ॥ कुलालि केरासमुलेस्त्रायस्मिन् ॥ बिम्बजर्जनविद्याभिधिना ॥ ६१ ॥ एकवचविधी
नजन्मवद्वादिस्वभावत्वाजगजलाधीनसर्वभावस्तरगाविजलमिवाविस्वरपरमार्थतद्विज्ञप्तिरूपसङ्ग्रहि ॥ वरुडतइति ॥ ६२ ॥ यथाकाशिदेवाल्लितज्जित्तद्वारात्मक आ
येद्वानिद्रामूलमल्पवक्राराद्युत्पत्तिरवनिस्कारमयीमृत्पुरुषूनविकारगूताअधानेभाविदानाभिप्तिरिवनवततितत्कथमित्यय ॥ ६३ ॥ तदेवस्पष्टपुनराह ॥ अयमिति॥
विचमत्कृतयोर्दहनमेवेपुरिमायदि॥ त्रैलोक्येदहास्यकेनेनस्थशेषु किलाकृतिम् ॥ ५८ ॥ विदाकाशाप्रकाशेस्मिन्संकल्पशिशुधारि
णी॥ क्रियाकुलवधूर्देहहृस्फुरतिचंचला॥ ५९ ॥ विद्यालोकिविनाकस्पर्शनान्रेस्फुरन्मपि॥ कथकदाप्रकृतामेतिहृष्टक्वारस ॥ ६० ॥
शृण्वंगंगाशाखापिकुतलालितोप्यलम् ॥ बिम्बज्जनविनादेहदृष्ट कइवराजते ॥ ६१ ॥ वर्द्धतेविलुठत्यन्तिचिच्चराश्वरकारिणी॥
चिंदवास्तीतरन्नास्तिविन्मात्रमिदमुत्थितम् ॥ ६२ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ इत्युक्त्वास्तदाभ्यक्ष सुधांशु स्वच्छयागिरा॥ पुन पृथो
मयारामसुधांशुस्वच्छयागिरा॥ ६३ ॥ यदिस्वगतदेवचिदस्येकातदात्मक ॥ तदयचावनिस्फारमयाधेवनचेतति ॥ ६४ ॥ अयचि
त्वान्पुराभूत्वाचिदीनभ्यप्रतिस्थित ॥ इतीयकल्पनालोकेप्रत्यक्षानुभवकयम् ॥ ६५ ॥ श्रीईश्वरउवाच ॥ शृण्वेतदखिलब्रह्म
न्यदाष्टवंशमिति॥ महानयत्वयाप्रश्न कृतोब्रह्मविदांवरा॥ ६६ ॥ चिदस्तिहिरारीरहसर्वभूतमयात्मिका ॥ चलोन्मुखामिकैकानुनिर्विक
ल्यापरास्तथा॥ ६७ ॥ संकल्पशुद्धीसैवांत स्वयमन्येवसस्थिता ॥ संकल्पितेतरवरादौ शील्यस्त्रीययागता ॥ ६८ ॥ सएवहिपुमान्कोपाय
येद्वान्यइवक्षणान् ॥ भवत्येवंविकल्पाकाचित्स्वरूपान्यतांगता ॥ ६९ ॥

अयेवद्वारि-पुराहस्यभावापूर्वजीवनदशायाचित्स्वामेवतनावान् ॥

यद्वाह्यद्वयस्यान्तं ॥ अथत्यविवेकमपि काचित्स्वरूपान्यतागता ॥ ६९ ॥
तसीमत्तयद्वैततत्वाज्ज्ञानाभावात् ॥ मूलासमन्वितद्वयमरणादिरायाविद्धीमन्स्थितद्वैतीयकल्पनाकथयितोऽविनाशित्वभावात्वादपरिणामित्वाच्चकथमपि जाह्यायागाविति
प्रभार्य ॥ ६९ ॥ यथातद्योतनस्यैवजीवावित्तदुभयतामितिमाकनमभासरमसुखीयश्चतरेवसिद्धेनकृतेद्वयोरप्युत्तरंरसैववक्तुकामंमन्वरउवाच ॥ शृण्वन्नि ॥ अखिल
प्राक्तनमभोत्तरासद्वितसर्वम् ॥ ६९ ॥ बहयमागोपाद्वातनययर्थाविवर्तिविबधौविष्यदेवद्वैर्यायति ॥ चिद्विति ॥ इन्निल यलायाव्याव्युत्तिसमष्टिबुद्धौउन्मुखासिकाआसक्तस्य
प्राया ॥ विज्ञानमयराब्धबाध्यकदुर्भोक्तृत्वाभावेत्यर्थ ॥ पराकूटस्थचिन्निर्मुक्तिकस्या ॥ ६७ ॥ तस्याखलत्वभावात्त्वमिवभेदोप्युपाधिपृथक्पदेत्याशयेनाह ॥ सकल्पेति ॥ इ
नाहविनाशिसारेवताअनेनजीवेनात्मानुमविरयनामद्वेष्याकरबाण्यनिमुक्तिर्दशातसकल्पतत्वात्माननेवजीवात्नाबुद्धाबुद्धनी ॥ आदिकर्मणिक्तःकनरिचेनितकनरिक्तः ॥
यथादुर्ध्रुविषयसर्वकल्पितद्वैतरोषउपपत्तिर्यथातयाविभासनीदी शील्येनतासर्गाद्वितीयेष्वस्यपन्नातहन् ॥ ६८ ॥ गुणानुमनुष्यःअन्वोराकृतज्ञप्रकृतोऽवगतितहन् ॥ ६९ ॥

एवरीत्यास्वरूपपात्यरिच्युताचित्कमाज्जाह्य जडतादारम्य भावयतीसतीकरुनायाः सविकल्पबुद्धे पदं विषयतां प्रयाति स्विकल्पनयैवत्यर्थः ॥ ७० ॥ आकाशसहिता निपरमाणुनि सुक्ष्मभूतानितद्रावहपशब्दस्पर्शरूपरसग वरूपभोग्यानाबीजालिकाचेत्यता मायोपलक्षितविद्विषयता एति पश्चाद्वाततन्मात्रसमष्टिमाणभावस्तद्गामिनी भवति ॥ ७१ ॥ तथा भूतायास्तस्याः पचीकरणप्रयुक्तस्थूलभूतात्मकसमष्टिव्यष्टिस्थूलदेहभावतदतल्लिङ्गदेहे जीवभावतत्र बुद्ध्यादिभावचदर्शयति ॥ देशेति ॥ तन्मात्रैः सूक्ष्मभूतैः पचीकरणेन वलितता संवलितता सतीसमष्टीपचतुर्दशलोकात्मकदेशविभागातानि मेघादिद्विपरार्धाविकालविभागाताचक्रमाद्भवति ततस्तत्र प्राणधारणाज्जीवोभूत्वा बुद्धिरहंकारो मनः अर्थाच्चित्तचक्रभावतीत्यर्थः ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ब्रह्मचिदेव अप्रबोधेनाज्ञानेन शबलरूपमासाद्य देहजीवाकारेण सकल्यितासतीतस्युक्तजाड्येन अविश्वप्रबोधिनी असर्वज्ञा भूत्वा पुनः पुनर्भोगसकल्यादनारत

विकल्पकल्पिता ब्रह्मंश्चित्स्वरूपपरिच्युता ॥ जाड्यं क्रमाद्भावयती प्रयातिकलनापदम् ॥ ७० ॥ चित्स्वयंचेत्यतामेतिसाकाशपरमाणुताम् ॥ शब्दबीजालिकां पश्चाद्वाततन्मात्रावलिता क्रमात् ॥ जीवोभूत्वा भवत्याशुबुद्धिः पश्चादहं मनः ॥ ७२ ॥ मनस्त्वं समुपायाता संसारमवलंबते ॥ चंडालोस्मीति मननाच्छंडालत्वमिव द्विजः ॥ ७३ ॥ संकल्पिता प्रबोधेन जाड्याविश्वप्रबोधिनी ॥ शबलरूपमासाद्य संकल्पाद्यात्यनारतम् ॥ ७४ ॥ अतंत संकल्पमयी जाड्यसंकल्पपीवरा ॥ चिज्जाड्यान्मोहमायातिपयः पाषाणतामिव ॥ ७५ ॥ ततश्चित्तं मनो मोहो मायेति विविहिताभिधा ॥ जाड्यं निपुणमाश्रित्य संसारे जायते मुने ॥ ७६ ॥ मोहमाद्यमुपायाता तृण्यानि गडपीडिता ॥ कामक्रोधभयोपेता भावाभावातिपातिनी ॥ ७७ ॥ त्यक्तानंत निजाभोगाव्यवच्छेदविकारिणी ॥ दुःखदावानलतप्तशोकाशिवक्रुशाशया ॥ ७८ ॥ इयमस्मीति भावेन शून्येन विकलीकृता ॥ देहमात्रगृहीता स्यापरंदैन्यमुपागता ॥ ७९ ॥ मग्नमोहमहापंके जीर्णववनदंतिनी ॥ भावाभावलतादोलापरिलोलशरीरका ॥ ८० ॥ असारापारसंसारविकारव्यवहारिणी ॥ तापोपतसहृदयारागतेजो नुरंजिता ॥ ८१ ॥ निजयूथपरिश्रष्टाग्नीवावशतांगता ॥ आविर्भावोदिताकारातिरोभावेस्तमागता ॥ ८२ ॥ स्वसंकल्पोपयाता सुभीता संभ्रमदृष्टिषु ॥ पलायते वाप्यन्यासु वेतालेष्विव बालिका ॥ ८३ ॥ उर्वमधुरं बिंदुवांछते भावितं सुखम् ॥ अवांतरपरिश्रष्टादोपादोपंपतत्यधः ॥ ८४ ॥

यातिससरति ॥ ७४ ॥ पयोजलपाषाणताकरकात्वमिव मोहजीवताभ्रमायाति ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ भावो विभवः ॥ अभावो दारिद्र्यतदनुपातिनी ॥ ७७ ॥ व्यवच्छेदेषु भार्यापुत्रादिवियोगेषु शोकादिविकारिणी ॥ शोकैरिशिविश्चक्रुशाशया कृपणा ॥ ७८ ॥ इयमत्यक्षुःखमोहादिस्वभावविवाहमस्मीति भावेन भ्रमेण ॥ ७९ ॥ ८० ॥ रागेण तेजसा क्रोधेन चानुरजिता ॥ ८१ ॥ विभवानाभूतमात्राणां आविर्भावोदिताकाराहृष्टा अभिव्यक्ता वा ॥ अस्तदैन्यं तिरोभाववा ॥ ८२ ॥ यथा उट्टांकटकनिबपत्रादिषु चर्व्यमाणेषु स्ववासनाभावितविदुमल्पतरमधुरं संकाक्षते तद्दुःखबहुलेषु विषयेषु सुखकांक्षत इत्यर्थः ॥ अथ वा यथा उट्टी विषमप्रांशुवप्रप्ररुढदशापसंबद्धमधुपटलप्रस्तमधुबिडुलेहनवालयवक्षमारुरुक्षुर्युगपत्सुरपादोन्नयनमात्रात्स्वेदेहगारेणावांतरपरिश्रष्टावप्राधो विषमदेशे पतित इत्यततीत्यर्थः ॥ ८४ ॥

तावद्भावान्पुनः प्रपचयति ॥ हसीत्यादिना ॥ पुनर्बकीग्रहणमतिदीर्घपादचचुजात्यतरसमहार्थम् ॥ एवंबलाकाग्रहणमप्यधिबलतूलकठजानिग्रहणाय ॥ १०१ ॥ वटीकाद
 य पक्षिजातिभेदाः ॥ शालीशारिका ॥ प्रीतीरतिरितिद्वलोपेदीर्घ ॥ शवरीमाया ॥ २ ॥ योनिषुदेहभेदेषु ॥ ३ ॥ अवलादुर्बला ॥ ४ ॥ कर्मात्माकर्मानुसारस्वभावा ॥ तथा
 चक्षुति ॥ यथाकारीयथाचारीतथाभवतिसाधुकारीसाधुर्भवतिपापकारीपापोभवतिपुण्योवैपुण्येनकर्मणाभवतिपाप पापेनेति ॥ ६ ॥ अनन्ययास्यातिरिक्तसत्तास्फूर्तिशून्यया
 आविद्ययाअव्यवस्थितमनियतम् ॥ ७ ॥ भर्तृहीनानायिकेवानाथास्थितेशेषः ॥ १०८ ॥ हेरामत्वजडगतेरविद्याया शक्ततासामर्थ्यमवलोकयद्यस्माद्धेतोर्यापूर्णब्रह्मस्यभावा
 पिचित्तरघटस्यघटीयत्रस्यघटीषुप्रविष्टघनपीठमाकाशस्तेनतुल्यतद्वत् ॥ निजम्यनिरतिशयानदपूर्णभावस्यघनसमुद्रादिसकलजलोपलक्षितसर्वजगदतर्भाविसामर्थ्यस्यच
 हंसीक्रौंचीवकीकाकीसारसीतुरगीटकी ॥ वकीबलाकाहारिणीवानरीकिन्नरीशुनी ॥ १०३ ॥ वटीकापिंगलीशालीमक्षिकाभ्रमरीशु
 की ॥ धीःश्रीःप्रीतीरतिश्चशंशर्वरीशशी ॥ २ ॥ एतास्वन्यासुचान्यासिमुग्धावालाचलाऽबला ॥ ४ ॥ एपासाकथितातुभ्यंजीवशक्तिर्म
 ॥ ३ ॥ बिभेत्स्यथस्वसंकल्पात्स्वशब्दादिवर्गभी ॥ नानयासहगन्यासिमुग्धावालाचलाऽबला ॥ ४ ॥ एपासाकथितातुभ्यंजीवशक्तिर्म
 हामुने ॥ प्राकृताचारविवशावराकीपशुधर्मिणी ॥ ५ ॥ कर्मात्मेत्यभिधांप्राप्तशोच्यास्यपरमात्मनः ॥ अनंतंदुःखबहुलंस्वयंविभ्रममा
 श्रिता ॥ ६ ॥ असदेवानयाक्रांतंविनाशिसहजंमलम् ॥ तदुलेनेवकंचूकमनन्ययाऽव्यवस्थितम् ॥ ७ ॥ अनंतविभवभ्रष्टादौर्भाग्यपरि
 तापिनी ॥ शोचंतीप्राप्यजीवत्वंभर्तृहीनेवनायिका ॥ ८ ॥ जडगतेरवलोकयशक्ततांनिजपदस्मरणेनविनेहचित् ॥ ब्रजतिकष्टमधःपत
 नाययायदरघटघटीघनपोठवत् ॥ १०९ ॥ ॥ इत्यार्षेवांवा० दे० मो० नि० पू० शिवपूजापाख्यानेचेत्योन्मुखचिद्विचारोनामत्रिंशः
 सर्गः ॥ ३० ॥ ॥ ॥ श्रीईश्वरउवाच ॥ चिनोत्यलीकमेवैवंसदुःखास्मीतिभावनानात् ॥ चित्स्वप्नक्षीवतामोहपतितासंभ्रमेयथा ॥ १ ॥
 अमृतापिमृतास्मीतिविपर्यस्तमतिवधूः ॥ यथारोदित्यनष्टैवनष्टास्मीतितथैवचित् ॥ २ ॥ अकारणंविपर्यस्तामतिभ्रान्तिमपिस्थिरम् ॥ यथा
 जगत्पश्यतीदंतथाहंताभ्रमाच्चिति ॥ ३ ॥ चित्तंहिकारणंत्वस्याः संसारानुभवेचिते ॥ नचतत्कारणंकिंचिच्चित्त्वान्यत्वात्यसंभवात् ॥ ४ ॥
 स्मरणेनविनादेहमात्रपरिच्छिन्नाहघटीमात्रपरिच्छिन्नमहोगनिमित्तपुण्यव्ययेअल्पजलक्षरणेचमरिक्तैवसपन्नेतिमन्यमानापुनः पुनः स्वपतनायअधोधोब्रजतितत्कष्टमि
 त्यर्थः ॥ १०९ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशेनिर्वाणप्रकरणेपू० त्रिंशत्तमः सर्गः ॥ ३० ॥ ॥ ॥ जीवतादिनिषेधेनसाशुद्धाचित्सदृश्यते ॥ मनःप्राणोद्विद्यद्वा
 राबहिरत प्रथायया ॥ १ ॥ एववर्णितप्रकारजीवजगद्भावमलीकमसदेवाज्ञानाच्चिनोतिआरोपेणसचिनोति ॥ स्वमेक्षीवतामदिरामदस्तुतेसमोहेपतिता ॥ १ ॥ वधूमृग्या ॥
 भानकुलालचक्रादियथास्थिरनिश्चलपश्यतितथाजगदपिस्थिरपश्यति ॥ ३ ॥ तच्चित्तकिंचिद्वस्तुन ॥ कुतः ॥ चित्स्यतदन्यत्वस्यचअत्यतमसंभवात् ॥ अचिच्चेजगदंतःपा
 नेनतत्कल्पनाहेतुत्वायोगादित्यर्थः ॥ ४ ॥

[illegible]

यथादीपः पदार्थप्रकाशनाय स्वरूपस्थितैव प्रभवति न तु कान्चन क्रियां करोति तद्विच्छिद्यतीत्यर्थः ॥ १९ ॥ एषा एवंप्रभावापि साचित्तामुना देहादिभावनैवामलिनापि मलिनासंप
न्ना एवमविकल्पाद्व्यापि विकल्पिनी तिसर्वत्रयोज्यम् ॥ २० ॥ इदानीं सर्वगतायाः सूक्ष्मतमायाः श्रित्यैकैकस्मिन् देहएव आनवाय विशेषव्याप्ति लक्षणे उपचये युक्तिमाह ॥ निर्वि
कल्पेति ॥ निर्विकल्पाविशेषाभिमानादिविकल्पास्पृशिनी परासर्वगतासूक्ष्माचित्तावति प्राणप्रधानोऽलिगदेहे आवाताप्रतिर्विबभावेनानुगतासती अगानिहस्तपादादीनि मर्माणि तद
यादिस्थानानि आदिपदाद्विषयानि सहस्रनाडीभेदव्याप्यसर्वगतास्वसविदतावन्मात्रे आकृष्येव चिरोति उपचयं नयति ॥ यथा दीर्घसूक्ष्मकौशेयादितुस्तु कंयंत्रादिसूचीवे एने अ
तिदीर्घमपि स्वतावन्मात्रे उपसहस्रवदरायाकारमुपचयनयति तद्वदित्यर्थः ॥ २१ ॥ अतएव जायतः पुरुषस्य चिद्वहीरूपाद्यालोकैरतर्मनस्कारैश्च वलितसतीवो धतो बोधपक्षे भव
ति ॥ निद्रायतो गच्छतस्तु स्वमेवासनामय रूपालोकमनस्कारवलितासती अतर्बी धतो बहिस्त्वबोधतः ति पक्षद्वयेऽपि भवति ॥ सुषुप्तौ त्वज्ञानमात्रसाक्षित्वान्न किंचिद्वेदिषमिति यु
साक्षिवत्तिष्ठतिसतीत्यदं तेन च कुत्रचित् ॥ दीपः प्रकाशनायेव करोति न पुनः क्रियाम् ॥ १९ ॥ मलिनाप्यमुनैषासाविकल्पाद्व्यापिकल्पि
नी ॥ जडेवाप्यजडाभासानसर्वासर्वगैव च ॥ २० ॥ निर्विकल्पापरासूक्ष्माचिच्चिनोति स्वसंविदम् ॥ वातावातांगमर्मादियथायंत्रादिवे
ष्टने ॥ २१ ॥ रूपालोकमनस्कारवलिताचिदबोधतः ॥ बोधतश्चैव भवति निद्रासंसदसतीयतः ॥ २२ ॥ सापरैव चिदस्यच्छांचितामाया
तिचेतनात् ॥ साधुरेव यथासाधुर्भाविते दुर्जनैः पणाः ॥ २३ ॥ मलेन स्वर्णमायातिताम्रतां मलमार्जनात् ॥ पुनः कनकतामेति यथाचित्प
रमातथा ॥ २४ ॥ स्वारोपशांत्या स्वादर्शो यथैति प्रतिमास्थितिम् ॥ तथा सर्गमिवागम्य बोधात्स्वं याति तत्पदम् ॥ २५ ॥ अभाववेदनाद
स्याः संसारः संप्रवर्तते ॥ स्वभाववेदनादेषत्वसंवेदोपशाम्यति ॥ २६ ॥ यदाचित्वाच्चिनोत्यंतरन्यतामसती तदा ॥ अहंतामिव संप्राप्य
नश्यतीवाप्यनाशिनी ॥ २७ ॥ ईदृशं पदं दादधोयाति भृगुप्रांतात्तरोः फलम् ॥ यथा तथैव संवित्तेरधःपातो महानिव ॥ २८ ॥ रूपादीनां तु सत्तै
पाचित एवामलैव चित् ॥ द्वित्वैकत्वे त्वबोधोऽर्थो धिक्तेर्द्रियादिषु ॥ आलोकसत्तामा
त्रेण व्यवहारः क्रियास्विव ॥ ३० ॥ तस्य परामर्शोऽसदसती सत्यप्यसत्ताया अबोधपक्षएव भवतीत्यर्थः ॥ २२ ॥ सा अत्यच्छाब्दा ब्रह्मचिदेवेदेहाद्यात्मताचेतनातदनुकू
लप्रतिकूलप्राप्तिपरिहारश्चित्तामायाति यथासाधुरेव दुर्जनसंगत्या चिरचित्ते भाविते संस्कृते सति दुर्जनैः पणाः प्राप्य असाधुर्भवति तद्वदित्यर्थः ॥ २३ ॥ अतएव पुनर्ब्रह्मात्मताभाविता
चित्ते स ब्रह्मैव भवतीत्याशयेन दृष्टांतमाह ॥ मलेनेति ॥ २४ ॥ यथा शोभन आदर्शो दर्पणः स्वारोपितमलस्य मार्जनेन शांत्या प्रतिमास्थिता पुनः प्रतिविवाभिव्यक्तियोग्यां स्थितिं त्व
च्छतामेति तद्विच्छिद्य ज्ञानाज्जडजीवभावादित्तर्गमिवागम्य ॥ वाल्यपीत्यनुनासिकलोपविकल्पः ॥ आगत्य स्थिता तत्त्वबोधात्तत्कैवल्यपदयातीत्यर्थः ॥ २५ ॥ अभावः असद
ज्ञानं न द्वेदनात् ॥ २६ ॥ अन्यता भेदम् ॥ उदरमतरकुले अथ तस्य भय भवतीति श्रुतेरिति भावः ॥ २७ ॥ ईदृशं पदं दादधुन विभज्यो जकप्रच्युतिमात्रात् ॥ शृगुर्गिरितटतत्तात् ॥ एष जीव
भावः ॥ २८ ॥ चित्त एवेति ॥ अध्यस्तस्याधिष्ठानव्यतिरिक्तसत्ताभावादिति भावः ॥ द्वित्वैकत्वे भेदाभेदाध्यासौ ॥ २९ ॥ चित्तस्य चित्तसाक्षिणः ॥ ३० ॥

[illegible]

मनसस्तुरथः प्राण इति यदुक्तं तत्र त्रयं विशेषवक्तुमुपपत्तिमाह ॥ रथ इति ॥ कल्पनायामानसकल्पनायानिमित्तत्वादिति शेषः ॥ तदेव दर्शयति ॥ यत्रेत्यादिना ॥ ४३ ॥ बलीसूत्ररूपत्वात्सर्वधारणचालनसमर्थः ॥ ४४ ॥ एवमनसोऽपि प्राणाक्रियानिमित्तत्वमस्तीति व्यतिरेकमुखेनाह ॥ मनसीति ॥ आकाशो हार्दाकाशसंस्तीनेसति ॥ ४५ ॥ रूपयथानराजतेतद्वदित्यर्थः ॥ एवप्राणनिरोधादिमनो निरुध्यत इत्याह ॥ प्राणे इति ॥ ४६ ॥ अतएव तस्य तद्रथत्वमुक्तमित्याह ॥ यत्रेति ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ क्षेपणयत्रविशेषः ॥ अन्यथा प्राणनिरोधे मनःक्षयिषीयत इत्यर्थः ॥ ४९ ॥ प्राणः समष्टिव्यष्टिरूपः ॥ इदुश्च द्रस्तृश भूतं मनश्च ॥ छत्रिश्चाद्रिकामनो वृत्तयश्च ॥ अतएव चाक्षुषादि

रथस्त्वत्रस्मृतः प्राणः कल्पनायामुनीश्वरः ॥ यत्र प्राणमरुत्तत्र मननं परि तिष्ठति ॥ ४३ ॥ आलोकश्रीः स्थितायत्र रूपं तत्रैव राजते ॥ प्राणो बलीस्थितो यत्र तदेव परि वेपति ॥ ४४ ॥ यत्र याति वनं वा त्यातदेव परि धूणते ॥ मनस्याकाशसंस्तीनेन प्राणः परि वेपति ॥ ४५ ॥ तेजस्य सत्तामायातेन रूपमिव राजते ॥ प्राणे प्रशंते मरुति मनो तर्न मना गपि ॥ ४६ ॥ वात्यायामुपशान्तायारजोनपरिकंषते ॥ यत्र प्राणो मरुद्याति मनस्तत्रैव तिष्ठति ॥ ४७ ॥ यत्र यत्रानुसरति रथस्तत्रैव सारथिः ॥ प्राणसंप्रेरितं चित्तं याति देशान्तरे क्षणात् ॥ ४८ ॥ क्षेपणोन्मुक्तपाण इव तत्रान्यथाक्षयि ॥ यत्र पुष्पं तत्र गंधो यत्राग्निस्तत्र सोष्णता ॥ ४९ ॥ यत्र प्राणो मरुद्याति यत्रेदुस्तत्र तच्छविः ॥ संवित्तिः पवनस्पंदान्नाडीसंस्पर्शनश्च सः ॥ ५० ॥ संवित्तिस्फारता चित्तं मनस्तस्याणकोदरे ॥ सर्वत्र विद्यते संविद्यो मस्वच्छाजडाजडे ॥ ५१ ॥ क्षुभ्यंतीव तु सा प्राणस्पंदं दित्यनुभूयते ॥ सत्तामात्रस्वरूपेण जडे पुंसमवस्थिता ॥ ५२ ॥ प्राणसंबोधि तावेत्ति वेदनात्मतया जडे ॥ नानास्फारसमुच्छासैर्यः पूर्वपरिवल्गति ॥ ५३ ॥ प्राणेतीते त्वमननः स एवाशुनवेपति ॥ पुर्यष्टके चित्परमास्वे मुने प्रतीतिं विवति ॥ ५४ ॥ आदर्श एव प्रतिमादृश्यते नोपलादिषु ॥ मनः पुर्यष्टकं विद्वि सर्वकार्यैः कथितमन्यैः स्वाशयकल्पितैः ॥ ५५ ॥

संवित्तिषु मयेकवयोरपि निमित्तताप्राज्ञयोपदशितित्याशयेनाह ॥ संवित्तिरिति ॥ सर्वागेष्वनरसमवेशार्थं सर्वनाडीसंस्पर्शनश्च सपवनः ॥ ५० ॥ चित्तमनो घटितलिगशरीरालेके तस्मिन् प्राणकोदरे चित्तो विवप्रतिबिम्बभावो न द्विगुणीकरणेन स्फारतापित तस्मादेवोपपन्नेत्याह ॥ संवित्तीति ॥ ५१ ॥ तत्रोपपत्तिमाह ॥ क्षुभ्यतीति ॥ स्फुटान् भिव्यक्त्यासंचलं तीव्रयतो लिगे चिदनुभूयते इत्यर्थः ॥ ५२ ॥ जडे पिदेहे प्राणसंबोधि तासतीसर्गादि वेदनात्मतया आध्यासिक चित्तादात्म्यबलेन वेत्ति ॥ योदेहः पूर्वजं विनदशायामस्वल्गतिव्यवहरति ॥ ५३ ॥ स एव न वेपति न कपते ॥ भूतातः करणप्राणज्ञानकर्माद्विद्यैर्युतम् ॥ अविद्याकामकर्मद्व्यलिंगपुर्यष्टकविदुः ॥ तस्मिन् पुर्यष्टके ॥ ५४ ॥ ननु प्राणनिमित्तो म नसि चित्वाति बिम्ब उक्त इदानीं पुर्यष्टके स उच्यते तत्कथं विरोधस्तत्राह ॥ मन इति ॥ अन्यैराचार्यैः स्वाशयकल्पितैः शिष्यबोधनोपायैः ॥ ५५ ॥

इदानीं जीवतु पापि तदो ग्यलक्षणस्य विध्वंसोऽस्ति स्थितिलये पुषि दक्षससम्मा भ्रमस्वाधानत्वात्परमाधनो भ्रमो भवेत्तदित्यनुभाषणमुपसहरति ॥ यस्माद्वतोऽस्य
 स्थित्येवोदेति ॥ ययस्मात्तत्र प्रवस्थितवत् चकारात्तत्र प्रवलीयते यस्माद्धेतो मन एव देहदृष्ट्या विपरिवर्तितमिति ॥ छांदसपरस्मिपदम् ॥ तत्तस्माद्विभ्रपरमवस्तुमिदं विनाम्यदिति वि
 द्ध्ययं ॥ ५६ ॥ इति श्री श्रीसिद्ध ० ताल्यपकारो नि ० पु ० एकविंश सग ॥ ११ ॥ ॥ विषेष्टयति वेदादि यथा पुण्यटकगता ॥ यथा वेदांतरया तितत्सवमिह वप्यं
 त ॥ १ ॥ परमाचिद्व्यामुकरीत्यापुसांतनुपुण्यटकं चरती प्रविष्टा सती कयकार्याणि ऐहिकपारलौकिक कर्मोणि करोति तच्छीला कथयत इतु कूल वेदा विस्पदशालिनी स
 ती अग्निधीचलति त्वाति श्रुते यजते ब्राह्मण क्षत्रियो देवदत्तत्वादि राध्याभिलाषयोप्यर्ता उर्पतितत्सर्व कथयामि शब्धित्यर्थ ॥ १ ॥ देहस्येव चित्वाति बिबजीवचलने हेतुस्त
 धलने वततु पापि पुण्यटक एव मनस्तपापरिणतात्वात्तच्चित्वाभावतिरोधोधीमायाशक्तिर्हेतुस्तस्यामनोदूपेण परिणतो पूर्वपूर्वदेहांतपरिणामसचित्तकर्मराशिरेव हेतु ॥ मृदुवारण्य
 के कर्मर्हवतु चतु कर्मवतवाराशुरिति पदेनातिपदपदं हेतुत्वस्य कत्वव्यवस्थापनादित्याशयेनाह ॥ प्राक्तनैरित्यादिना ॥ शक्तिरनाविमायारूपप्राप्तशक्ति स्वावरणश

यस्मादुदेतिकलनाकुलदृश्यजालयत्तच्चस्थितवदित्यनुभूतमुच्चै ॥ यस्मान्मनोविपरिवर्तितदेहदृष्ट्या सर्वतु तत्परमवस्त्विति विद्वि
 श्यम् ॥ ५६ ॥ इत्यार्षेर्वा ० वा ० दे ० सो ० नि ० पु ० मन प्राणैक्यप्रतिपादननामैकत्रिंश सर्ग ॥ ३१ ॥ ॥ श्री ईश्वर
 उवाच ॥ ॥ मुनेश्रुणुक्यकार्यकारिणी स्पेदशालिनी ॥ चरती चतनुपुसामुपेति परमाभिधाम् ॥ १ ॥ प्राक्तनैर्लनिहृत्येव स्वमनोमननेहि
 ते ॥ कर्मवर्तित्विचित्रैः परिपीवर्तगते ॥ २ ॥ मनस्तयागताशक्ति सज्जदेवागताचिते ॥ सासुरत्यनयावक्षन्नुचिताशक्तिभूतया
 ॥ ३ ॥ अस्या प्रसादादिह साधितकलकवतीमुने ॥ जगद्धर्ध्वनगरकरोतिन करोति च ॥ ४ ॥ चितायस्तत्तया देहोभूकस्तिपुति कुल्यवत् ॥
 तत्सत्तया प्रसुरतिनम संप्रेरितादमवत् ॥ ५ ॥ ययासुरत्यतिजहमयोयस्कांतसन्निधौ ॥ तयासुरतिजीवोयंसतिसवगतेपरे ॥ ६ ॥

स्यात्वाश्रयप्रवर्तित्वेवनास्तितगतानि प्रतीतियोयतांतीत्याप्राक्तनैरनाविष्काळादारम्यस्यथात्यरिपीवर्तनामतिपुटतामतिविचित्रैर्बहुविधकामवासनान्वितैर्मनैस्मैमानसिरी
 हिते ॥ कायधारुदरादौ च विद्विद्विनिपिद्वकमम्रातैर्मिनिमैर्मनस्तयापुण्यटकात्कमनोभावेन गतापरिणतासतीचिते स्वाधिष्ठानचित्तसाततिद्विविधस्वभावबलाज्जेवमिभ्यभा
 वभायतात्प्राज्ञानकमम्यवहारोचितासतीस्वराकिभूतया आनयाज्ञानकर्मद्वियादिपणाध्यासाभायाशक्तिरेवदृशानदुरयादिनवविधसमारूपेण स्फुरति स्मृत्यतिनाम्यात्कचि
 दिनिहयोरर्थ ॥ २ ॥ ३ ॥ अस्याभायारक्तैः अविचारलक्षणाद्विचारलक्षणाद्वमसादाकमात्करोतिन करोति चेति सवध ॥ ४ ॥ भर्हि ब्रह्मचित्तनिधानो देहपुवसर्वकरोतु कि
 चित्तादिकमनयातमाह ॥ विस्मरति ॥ आदिपदाम्नोपुद्विहकारपरिपद ॥ ५ ॥ मीवत्ययाणकर्मद्वियध्यापारप्राप्तसन्निधिमधिमाधेयसाधारणनिमित्तमित्याह ॥ ययेति ॥ ६ ॥

१ पञ्चम्यायद्वितीये ब्राह्मणे १ तत्तत्र विचारावस्थायायेकीर्तास्यत्वाकर्मद्विधाश्रयपुन पुन कार्यकरणोपादानहेतुमूचतु ॥ न केवलमृचतु रयापितु कालेभ्यरा
 ययुपपद्येपुयसीशरायसंगुः कर्मदेवतजरायसंगुः १ पद्माभाणजिह्वाकाचक्षु आश्रमनोहस्तल्लभः ॥ अतिपहाअपानरसनारूपप्राधकाचकमत्परसंज्ञा

पुद्गादिप्रथायां ज्ञानेन्द्रियप्रयोजनेषु च प्रतिविर्भाषणेनासाधारणनिमित्तमित्याशयेनाह ॥ सर्वस्थयेति ॥ आत्मरूपया चिच्छत्यैव स्फुरति स्वप्रथासमर्थो भवति ॥ ननु मौनिकत्वाद्ब्रह्म स्वभावे स्थितजीवोपाधिभूतलिङ्गमद्रव्यस्वभावाद्ब्रह्मणः सकाशात्कथमिति विवमदत्ते द्रव्ये द्रव्यस्यैव प्रतिविबन नियमदर्शनादिति चेत्तत्राह ॥ मुकुरदिति ॥ मुकुरेण द्रव्यस्वभावे अस्थितादपि गुणक्रियाजात्यादेः प्रतिविबादानदर्शनान्द्रव्यादेव प्रतिविबोयासदतिनियमइत्यर्थः ॥ ७ ॥ यद्विब्रह्म प्रतिविबोयास्तर्हि कथं तस्य अज्ञाननिद्रालस्यादिजादयानुभवः न हि सूर्यप्रतिविबे अभास्वरतासभवइत्याशकयाह ॥ प्रविस्मृतेति ॥ ८ ॥ चित्तत्वचित्तधर्मजाद्व्यामालिन्यादि ॥ सुमहान्गाधिलवणहरिश्चद्रादिरिव ॥ ९ ॥ चित्ततादात्म्याध्यासाच्चित्तधर्मैद्यादिप्राप्तिवत्ताणतादात्म्याध्यासात्तद्धर्मदेहसचलने हेतुत्वमप्यस्याः सिद्धमित्याह ॥ जडयेति ॥ वातशक्तिः प्राणस्तत्तादात्म्यापस्यातस्मानतया ॥ १० ॥ कर्मात्मना उक्तरीत्या क्रियास्वभावत्वमापन्नेन मनसा मननशक्तिमता ॥ उपाधिपारवश्याद्वा द्वारेकेणात्यतदीनेनायथानौकास्तभनिबद्धदीर्घपटाद्युपाधिपरवशेन वायुनौकास्थाः

सर्वस्य यात्मशक्त्यैव जीव एष स्फुरत्यलम् ॥ मुकुरो विवमादत्ते द्रव्यात्मन्यस्थितादपि ॥ ७ ॥ प्रविस्मृतस्वभावत्वाज्जीवोयं जडतांगतः ॥ मोहाद्विस्मृतभावत्वाच्छ्रुतामिव सद्विजः ॥ ८ ॥ प्रविस्मृतस्वभावा हि चिच्चित्तत्वमुपागता ॥ मोहापहतचित्तत्वात्सु महानिवदीनताम् ॥ ९ ॥ जडयावश्यादेहोवातशक्तिसमानया ॥ संचाल्यते तदनया वारीव वीचि मालया ॥ १० ॥ कर्मात्मनावराकेण जीवेन मनसामुना ॥ चाल्यंते देहयन्त्राणि पाषाणा इव वायुना ॥ ११ ॥ शरीरशकटानां हिकर्षणे परमात्मना ॥ मनः प्राणोदयौ ब्रह्मन्कृतौ कर्मकृतौ हृदौ ॥ १२ ॥ चिज्जडतूररीकृत्यरूपं जीवत्वमेत्यच ॥ मनोरथमुपारुह्य वहस्याणतुरंगमम् ॥ १३ ॥ क्वचिज्जातपदार्थत्वं क्वचिन्नष्टपदार्थताम् ॥ क्वचिद्धुपदार्थत्वं क्वचिदेकपदार्थताम् ॥ १४ ॥ गतेव भिन्ने वास्येव मत्पयंती निजं पदम् ॥ जलते वतरंगत्वं सैवासदसदोदिता ॥ १५ ॥ उपजीव्यात्मनोरूपं परं स्फुरति वृत्तिषु ॥ आलोकमुपजीव्ये मरूपश्रीदृश्यगायथा ॥ १६ ॥ परमात्मनि चित्तत्वे स्थिते सति निरामये ॥ जीवो जीवति सालोक्ये कदीपे सति गृहं यथा ॥ १७ ॥ आधयो व्याधयश्चैव प्रयां त्यस्य प्रपीनताम् ॥ अपामिव तरंगत्वं वीचित्वस्येव फेनता ॥ १८ ॥

पाषाणा अभिमंतदेशं प्रतिचाल्यते तद्वत् ॥ ११ ॥ मनः प्राणोदयौ मनः प्राणशक्तिकर्मकृतौ भृत्यौ बलीवर्द्धौ वा ॥ १२ ॥ स्वाभ्यवहारसाधारणयायमनस एव रथत्वकल्प्यमुख्यामख्यप्राणानां तुरंगमत्वमित्याशयेनाह ॥ चिदिति ॥ १३ ॥ क्वचित्जाग्रत्स्वमयोर्जातपदार्थत्वमभिर्भूतपदार्थत्वबहुपदार्थत्वच ॥ क्वचित्सुषुप्तेन षष्टपदार्थतां तिरोभूतसर्वपदार्थतोऽविकैकपदार्थतां च गते वेति परेणान्वयः ॥ १४ ॥ किंसाहुर्गंधादिभावेन जीवजगद्भावेन परिणामान्नष्टानेत्याह ॥ अस्तीति ॥ एवं परिणतापि निजपारमार्थिकवपुः स्वरूपमत्यंती सती तत्त्वदृशा असज्जाग्रदिवव्यवहारदृशाप्यसत्त्वमद्वच आउदिता ईषद्विकसितेत्यर्थः ॥ १५ ॥ आत्मन्यध्यस्तत्वादेवात्मसत्तामेव जीव्यमनोवृत्तिप्रतिफलिताल्मचिद्धेनैव मनोरूपजीवजगत्पथतइत्याह ॥ उपजीव्येति ॥ १६ ॥ चिदेव तत्त्वं पारमार्थिकरूपं यस्य तथा विधे ॥ १७ ॥ एव देहचेष्टाहेतुताचित उपपादिता इदानीतस्यादेहांतरप्राप्तिप्रकारं वक्तुं वैराग्याय च देहनिमित्तदुःखानि प्रपचयति ॥ आधयइत्यादिना ॥ १८ ॥

१ अत्र टीकानुरोधेन (वपुः) इति पाठोपेक्षित इति भाति

वैषम्यैर्यदु ख्यादि ॥ १० ॥ अग्रदेहे ॥ यथास्यार्थोदीधे स्वप्रकाशितरिषावर्धमधिलिरोधानम्लानिस्वञ्चितत्वादिष्वरयदृष्टस्यापुनितद्वत् ॥ २० ॥ व्यक्तीज्ञानानाधिकृतयोनि
 व्यनती ॥ स्वरूपनोरितिनमो माध्वच्छावस ॥ यथापनेनमविरादिमदजात्येनपरामृत-पुरुष स्वश्रुविनास्वागावदलननविदितनानुसधसप्तद्वत् ॥ २१ ॥ कदातार्हिकितोमोहो
 नरप्रितराह ॥ प्राप्येति ॥ ययामदादिपनमोहरतो जनु कालेनस्वकर्मस्मरणप्राप्यनिर्दोषप्रवर्तितद्वत् ॥ २२ ॥ इदानीविहत्यागमकारयत्तुपुनकमते ॥ येनेति ॥ यवावातस्य
 प्राणस्यस्पर्शान्कि-अगतविदाआनखायास्त्रिगोपाधिद्वाराप्रविष्टजीवसविदाहदिलिगस्योपसहारेणप्रमोषतोमिन्नाह्लसपादोदेरनुसधाननकरोति ॥ यथाकुष्ठोगलितानामनु
 स्यादीनास्पर्देरणनकरोतिद्वत् ॥ तदाह देस्थितशुशुभापास्यानेषाङ्गितपक्षप्रमाणसचारानुकूलतयानस्फुरतिनकपतेदतिपरेणाश्वय ॥ २३ ॥ यथायज्ञेस्त्विगुभिरपरामृष्ट
 आधित्याधिभिराणीशरीराभोजपदपद ॥ जीवोवैषम्यमायातितरगत्वेययापय ॥ १९ ॥ चिच्छक्ति सर्वशक्तित्वान्नाहविदितिमा ।
 वनात् ॥ अत्रमवेतिवैवश्यमूर्यादीमैरिवायुदे ॥ २० ॥ वैवस्याह्यवतीमौढ्यान्निर्विदत्यात्मसविदम् ॥ घनजाह्वपरामृत स्वांगावदलन
 यया ॥ २१ ॥ प्राप्यचाप्यनुसधानमस्यामाहोविनस्यति ॥ घनमोहरतोर्जनु स्वकार्यस्मरणयया ॥ २२ ॥ यदागसविदांवातस्पष्टशक्ति
 प्रमोपत ॥ नकरोत्यनुसंधानकुष्ठीस्पर्दिपणयया ॥ २३ ॥ असवित्स्पदतोदेहपक्षपञ्चद्विस्थितम् ॥ नरफुरत्यपरामृष्टदारुपाञ्चयथाव
 द्वि ॥ २४ ॥ नि स्पदपक्षपञ्चेत प्राणाशान्तिप्रयांत्यमी ॥ तालद्वयेययाऽस्पदेवहिपवनशक्तय ॥ २५ ॥ प्राणशान्तिरस्पर्शजीवोनिष्पूण
 मूकनाम् ॥ यानिगांतेनमोवायोनदस्यत्वय्यारज ॥ २६ ॥ विरजविगताधारमनोहिशिष्यतेमुने ॥ तिष्ठत्यात्मपदलब्ध्वाजलादितरुवी
 जवत् ॥ २७ ॥ इतिवैकल्यमायाते कारणौघे समतत ॥ पुर्यष्टकेशमयातेदेह पततिनिश्चल ॥ २८ ॥ चिच्चैत्यचेतनान्मोहात्स्पदमायांति
 वामना ॥ तदीरितास्मरर्यतरन्यद्विस्मरतिस्वयम् ॥ २९ ॥ हृत्पक्षपञ्चस्फुरणात्स्फुर्यष्टकमेवेत् ॥ हृत्पक्षयज्ञेवहनाहुदेपुर्यष्टकक्षयि
 ॥ ३० ॥ देहपुंयष्टकयावदस्तितावत्सजीवति ॥ शान्तिपुर्यष्टकेदेहोन्मत्तइत्युच्यतेद्विज ॥ ३१ ॥
 शरणाग्रनस्पर्देतद्वत् ॥ १४ ॥ शान्तिरेजसिचिलयम् ॥ मनःप्राणेप्राणालेजसीतिश्रुते ॥ २५ ॥ रूपोपाधिविलयाभिरंगलपूर्णोनामोपाधिविलयाम्मुकश्चय कारणात्मात
 न्नावयति ॥ २६ ॥ राजागुणप्रधानत्वाधारप्राणोपरमावेवधिरजविगताधारमनोपित्तैहैवप्राणेनकारणास्पदलब्ध्वातद्वावेनैवशिरस्यते ॥ तर्हिसर्वध्यागतेत्याह ॥ तिष्ठ
 तीति ॥ अलादिभूतमायापटव्ययाधिगतरुषीजवत्यनर्देहाविभावोन्मुखतिष्ठतीत्यर्थ ॥ २७ ॥ सपदास्यावेहत्यागदस्याह ॥ इतीति ॥ २८ ॥ पुर्यष्टकस्यतर्हिकेनहेतुनोद्भवद
 तिषयुत्यस्यदत्तास्पर्दश्चपूषूषोफादिभावस्यते ॥ साचवासनास्पदाहासानास्पदेवस्वरापाज्ञानलतंघितश्चत्याकारचेतनहेतुनिरितितस्वोन्मुखत्यायचितश्चेत्याकाराताप्रतिप
 तितलसणावद्विभूतिवग्रयमयौरुपपन्नेननिरोद्धयेत्याशयेनाह ॥ चिच्छेस्यचेतनाविति ॥ २९ ॥ बह्वान्दलमाहुदेनिश्चलसीतियावत् ॥ ३० ॥ ३१ ॥

परस्परविरुद्धानां वातपित्तकफाल्यानां मलानां च संवोधात् प्रकोपात् शस्त्रादिकृतदेहच्छेदभेदादिवशाच्च ॥ ३२ ॥ वातयत्रे व्यज
नादौ ॥ ३३ ॥ स्वस्य सविन्ति सक्त्पलद्वशात् ॥ वैवश्य मरणादिहु खसहस्रम् ॥ सर्वैकान्यक्रियत्तद काले प्राप्य यत्रिधानानित्येदेति च्छादसम् ॥ ३४ ॥ अतएव भोगवासना
शून्येषु तत्सकल्याभावाच्चन्द्रयुग्मयतेत्याह ॥ वासनेति ॥ विमलारागादिमलरहिता ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ व्योममरुतिहृद्यो मवाद्यौ प्राणे ॥ ३७ ॥ एतलीनस्य मनसः पुन स्वर्गनरका
दिभोजकादृष्टप्रबोधितस्य हादांकारो एव च क्षुष्टो वा भूमी वा अन्येभ्यो वा शरीरे देशेभ्यो निर्गमनमलोकादिगमनस्वर्गनरकजोगादिकस्य कल्पनैव न तु बहि स्वर्गादयो नामान्यसती
त्याशयेनाह ॥ सुचिरेति ॥ सुचिरमनादिकालादभ्यस्तत्तद्भोगयोग्यशरीरादिज्ञावोयेन ॥ यत्र तत्रेति स्वर्गविनियतदेशसत्त्वनिराकरणार्थम् ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ तस्योदहातरप
विरुद्धमलसं वोधाच्छुद्धं भेददशावशात् ॥ न प्रस्फुरति हृत्पद्मयन्त्रमभ्यन्तरयदा ॥ ३२ ॥ तदा पुर्यष्टकं शांतिमुपैति गगने शनैः ॥ संराधिते
वातयन्त्रे यथापवनसततिः ॥ ३३ ॥ स्वसं वित्तिवशाज्जीवो वैवश्यमुपगच्छति ॥ पद्मयन्त्रं शरीरस्य प्रवाहं याति मुपागते ॥ दहः प्रतप्य
विमलायेषां हृदयान्नापसर्पति ॥ स्थिरैरुक्तरूपजीवास्ते जीवन्मुक्ताश्चिरानुपः ॥ ३५ ॥ संरुद्धं पद्मयन्त्रं हि प्राणेशांतिमुपागते ॥ दहः प्रतप्य
धैर्योयं काष्ठलोष्ठसमक्षितौ ॥ ३६ ॥ यथैव व्योममरुतिनीनं पुर्यष्टकं भवेत् ॥ तथैव तत्रैव तदालयमिति मनोमुने ॥ ३७ ॥ सुचिराभ्यस्तभा
वंतु वासानां खचितं मनः ॥ यत्र तत्र भ्रमस्वर्गनरकादिप्रपश्यति ॥ ३८ ॥ शरीरं शवतामेति मनोमारुतवर्जितम् ॥ गतं गृहजनैर्दूरं गृहं संश्र
न्यतामिव ॥ ३९ ॥ सर्वगां चिच्चेतनतो जीवी भूय मनः स्थिता ॥ पुर्यष्टकवपुर्भूत्वा सातिवाहिकदेहिनी ॥ ४० ॥ तन्मात्रपंचकांचित्तं कांडी
कृत्यव्यवस्थिता ॥ स्वप्नभ्रमवदाकारं भावात्स्यूलं प्रपश्यति ॥ ४१ ॥ इदं भावनया पश्चात्तत्रैव रसशालिनी ॥ आतिवाहिकं देहत्वं विस्मर
त्यखिलं क्षणात् ॥ ४२ ॥ असत्येव शरीरे स्मिन्कृतकत्रिमभावना ॥ नयत्यसत्यं सत्यत्वं सत्यं चासत्यतामपि ॥ ४३ ॥ सर्वगाहिचिदंशेन जी
वी भूया भवन्मनः ॥ मनः पुर्यष्टकरथमाक्रामति ततो जगत् ॥ ४४ ॥ पुर्यष्टकवातमचदेहमुत्थापयत्यलम् ॥ तदस्यं दिवं तालडवजीवतीत्यु
च्यते तदा ॥ ४५ ॥ क्षीणे पुर्यष्टके चित्तं यदा व्योमनिलीयते ॥ तदा स्फुरति देहोयं मृतइत्युच्यतेऽपि च ॥ ४६ ॥ स्वभाववशतां जीवा विस्मृत्या
शक्तिमृच्छति ॥ वैवश्याकालवशतः पर्णजर्जरतामिव ॥ ४७ ॥

हणकममाह ॥ सर्वगेति ॥ सर्वगाब्रह्मचिदेव ॥ अनेन जीवेनात्मनानुप्रविश्य नामहपे व्याकरवाणीति श्रुत्युक्तचेत्याकारानुप्रवेशचेतनत ॥ ४० ॥ तन्मात्राणि सुष्ठमभूतानि ते पापं
चानासधातात्मकचित्तमातिवाहिकदेहाख्य पुर्यष्टकम् ॥ भावात्सकल्पनात् ॥ ४१ ॥ रसशालिनी अहंता शक्तिमती ॥ ४२ ॥ अस्मिन् उक्तलक्षणे स्थूलदेहे ॥ असत्यजगत्सत्य
त्वनयति आरोपेण प्रापयति ॥ सत्यं स्वीयब्रह्म भाव असत्यतानां स्तिनभातीति स्वप्नतीति योग्यताम् ॥ ४३ ॥ चित्तसंरणेकममाह ॥ सर्वगेति ॥ अशेन वृद्धिप्रतिविधितो शेन
॥ ४४ ॥ वातमयसूत्रभूतप्राणप्रचुरम् ॥ यदा उत्थापयति तदा हृदि प्रविश्य स्पदी स्पन्दनशीलो वेतालो यस्य तथा विधिशब्दवजीवतीत्युच्यते जनैरित्यर्थः ॥ ४५ ॥ व्योमनिहादा
कारो ब्रह्मणि ॥ स्फुरति काष्ठलोटादिव चेतनः स्फुटो भवति ॥ ४६ ॥ स्वस्याजरा मरब्रह्मरूपता विस्मृत्य जरुदेहता मशक्तिस्वयं कच्छति प्राप्नोति ॥ ४७ ॥

[illegible]

मज्जीयजीवरूपविज्जीयजडअणूपरहित्यकथमुपागतम् ॥ २ ॥
 द्वितीयस्यैवाप्रसिद्धेतिभावः ॥ १ ॥ यद्विनिर्मितमेवतद्वागन्तनिमित्तयेतद्विस्तृत्ययावैर्धने सकलव्याप्तश्चिरा
 नुवस्याकटनप्रकृत्यातस्वर्धेनैकत्वागुक्तत्वाभ्यादुबलतमनकपविनिवारितसत्तात्यतिकहुःसोपपातायभवेत् ॥ निर्मितस्यैकस्याप्युच्छेदानसिद्धे ॥ कथञ्चिदेकस्योच्छे
 देष्ययेयामनतानतद्वारंभधानापरिरायासुमपुनरस्याग्यनिर्दिमित्तबोधसप्तद्वित्वाच्च ॥ अभागुक्तब्रह्मराक्षिभायानिभिमिध्यागतेवतद्वित्तनकश्चिदोपदत्तियुक्तम् ॥ सा
 हानुकीवास्यात्सद्विज्ञावा ॥ आयोपित्ततल्लान्ताउत्तरसंबंधायेतिविचारोऽनिर्वाणनबध्यादिरोपापत्ते ॥ सद्विज्ञायाअप्यीच्यशक्तिबलवत्तब्रह्मवपमेतुमरात्स्याअनिर्वा
 सतादवस्थार ॥ ऐकरस्यमुनिरेस्त्वप्रसंगाच्च ॥ किञ्चनायारोकेदिध्यात्वेअत्यन्तासत्तादसतःकार्योत्पादकत्वायोगस्तदवबन्धुमिध्यानिर्गुणैहोत्पादकारः ॥ सत्यत्वेकावेकनि
 दस्ययोभावेनैर्बोधोनिर्वाणनसहस्युभयतस्ताराण्य ॥ नचनिष्कर्षैस्तस्यासत्तादिरिकानुवीयाविशोकेननिश्चयस्यापयिनुराक्या ॥ तत्रैवविषयाद्वानोस्तरवपिहैतस्याभिप्राय
 आह ॥ नद्विस्तृत्यावाक्येकपयनादिनीयावाक्यमनुराक्या ज्ञानस्याकारकत्वादप्यस्याभ्यासतापोनतल्लक्षणसिद्धत्वात्तत्रैवमुक्त्याभिप्रायविति ॥ २ ॥

नवयजीवजगदाद्वैतप्रमाणैरुपपादयितुं प्रवृत्ताः किंतु मोहादनादिकालादारभ्य भ्रांत्या प्रसक्तं तदध्यारोपापवादव्यायमाश्रित्यापवदितुम् तत्राध्यारोपेसर्गादौयत्कामकर्मवासनादिनिमित्तकारणानाब्रह्माविद्याद्युपादानकारणानां विद्यददिकमस्यव्यष्टिसमष्टिस्थूलसूक्ष्मादिविभागकोशभेदादीनां कल्पनंतत्सर्वस्वयमसत्यमपिसत्यवस्तुपरिचयोपायतयाश्रुत्याकल्पितपरमार्थस्यप्रयोजनाविसवावितयाइतरवादिकल्पनापेक्षया उल्टटमिति श्रोतृणां विश्वासजननायलोकदृशैवोपपत्तिभिः शास्त्रेषु समर्थते ॥ परिचितेतु सर्वात्मके सर्वप्रतीचितस्याद्वितीयताबोधनाय परमार्थदृष्टिभेवावलब्ध्या पोथत एवेति तस्मिन्नेकत्वमभ्युपेत्य तद्विरुद्धद्वित्वासंभवाद्वाननवत्वाभ्युपगतविरुद्धसिद्धांतविरुद्धचेतिकथनपरशसीत्याशयेन श्रीभगवान्स्माधत्ते ॥ सर्वशक्तीत्यादिना ॥ यदाब्रह्मव्यवहारदृशा अध्यारोपपरमात्मदृशाऽपवाद ॥ न तावद्यवहारदृष्ट्या ॥ य सर्वज्ञः स सर्वविद्यस्य कलायाः सर्वशक्त्येकदेशादुदयो यस्य तथा विधस्तदक्षेपो निर्मूल एव ॥ हियस्माद्यवहारदृशा अध्यारोपपरमात्मदृशाऽपवाद ॥ तदेतद्वत्तापूर्वमनपरमनतरमवासम् ॥ यत्र ज्ञानमयतप इति श्रुत्योपपादिता तत्सर्वज्ञात्सर्वशक्तिमतो जीवजगद्वैनागमोनुपपन्नः ॥ यमिमाहकमानेन तस्य तत्त्वभावस्यैव निर्णयात् ॥ तदेतद्वत्तापूर्वमनपरमनतरमवासम् ॥ यत्र नान्यत्पश्यति नान्यच्छृणोति नान्यद्विजानाति स भूमेति श्रुतिदर्शितपरमार्थदृष्टिगम्येतु न कदाचिदपि द्वित्वतद्विरोध्येकत्वाप्रसक्तमिति तत्र तदनुपपत्त्युद्भावनिर्मूलमेवेत्यर्थः ॥ ३ ॥

॥ श्री ईश्वर उवाच ॥ ॥ सर्वशक्तिहितद्वसदेकं विद्यते यदा ॥ तदानीं मूल एवायं द्वित्वैकत्वकलोदयः ॥ ३ ॥ सति द्वित्वे किलैकं स्यात्सत्यैकत्वे द्विरूपता ॥ कले द्वे अपि चिद्रूपे चिद्रूपत्वात्तदप्यसत् ॥ ४ ॥ एकाभावादभावोन्नएकत्वद्विस्वयोर्द्वयोः ॥ एकं विना न द्वितीयं न द्वितीयं विनैकता ॥ ५ ॥ कार्यकारणयोरेकसारत्वादेक रूपता ॥ फलांतस्यापि बीजादेर्विकारादिह कल्पना ॥ ६ ॥ चित्त्वं चेत्यविकल्पेन स्वयं स्फुरति तन्मयम् ॥ विकारादिते देवांतस्तत्सारत्वान् अभिद्यते ॥ ७ ॥

ननु नेह नानास्ति किञ्चन ननु तद्वितीयमस्ति ततो न्यद्विभक्तम् विभुचिदानंदमरूपमक्षुतमित्यादि श्रुतिभिर्द्वित्वमेव निषिध्यते नैकत्वमित्यविरुद्धमेकत्वं कथं द्वित्वतुल्यकक्षतया निषिध्यते तत्राह ॥ सतीति ॥ सति प्रसिद्धे द्वित्वे तद्व्यावृत्तये एकत्वकल्प्यते सति चैकत्वे तदेवैकत्वातरसहितद्वित्वमिति कल्प्यत इति परस्परसापेक्षकल्पनत्वात्तुल्यकक्षे एव ते ॥ तत्रैकत्वलक्षणवर्मस्यापितदतिरिक्तस्य कल्पने चिदैकरस्य व्याघातप्रसंगत्तदप्यसदेवेत्यर्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥ इदानीं व्यवहारपरमार्थदृष्टयोरुपदेशादिव्यवहाराय मिश्रणे पिसत्ताद्वैविध्यकल्पना न परमार्थसति व्यावहारिकसत्तया जीवजगद्वैतविरोध इत्याह ॥ कार्येति ॥ बीजादेः पुनः फलांतस्य यथास एवायमिति प्रत्यभिज्ञायमानैकत्वभावे अनुगतद्रव्ये विकारान्नानात्वकल्पना तद्वहुपपत्तेरित्यर्थः ॥ ६ ॥ यदितुसर्वविकाराणां परमार्थसत्ताव्यतिरिक्ता व्यावहारिकसत्तानाभ्युपेयते तदा सुतराद्वैतं चिद्विकल्प एव फलित इति राहुशिरो द्वैतविरोधोद्भावनतुल्यत्वदक्षेप इत्याशयेनाह ॥ चित्त्वमिति ॥ अतस्त एव सारः परमार्थो यस्य तत्त्वात् ॥ एवं च माया तत्कार्याणां पृथक् सत्त्वपक्षः अपृथक् सत्त्वपक्षः असत्त्वपक्षश्चतुतीयविधा पक्षो वाना नावादिकल्पितप्रधानपरमाणुक्षणाक्षिकविज्ञानभूत्या ताद्विपक्षो वायः कश्चिच्चयाभ्युपगम्यता तथा व्यसगाद्वयचिन्माभास्पर्शसि ससर्वोपि चिदधीनसिद्धि कश्चिद्विकल्पमात्रमिति चितः कदापि द्वधप्रसक्तिरेव यत्र दुर्लभा तत्रानिमौक्षोद्भावनदूरनिरस्तमेवेति भावः ॥ ७ ॥

तस्मात्त्ववशात्परायतन ॥ विकारादतीति ॥ यतोयवद्भावाविकारालक्षणसदाश्रयपटाविलक्षणश्चविकल्पस्ततः सङ्गत्तुन सकाशाद्वोप्यायआविभूयजलाहृणाअर्थक्रियाकारणत्वादिति सार्थकतमोगपयवगानयाति ॥ भोगश्चविश्ववसानेतिवेतितन्मात्रसारतेत्यय ॥ ८ ॥ एवमगतोविकल्पनामाप्रत्येकविशालतरगादयोभ्यावद्भारिका मरुमीरिभाभयतरणा शनिभासिका बंध्यापुमशराशृगादयस्तत्पतासतद्वत्त्वोतरेविलक्षणविकल्पोप्यक्षय्येवेत्याह ॥ तरगादिति ॥ यस्यतत्रविद्व शशादुद्भिन्नोद्गीहियथाचक्रोपिब्रह्मवतिमव्यस्तस्यपेसालिलत्रसिद्धालारंगालेशेलस्यमूर्ध्निकस्मिन्नेतायेतरगाली समा सरीलोपिशराशृगसम स्वतोसत्यस्यब्रह्मसत्तयासत्यकल्पनस्यचप्रिष्वपिसाप्यादिस्यय ॥ ९ ॥ यत्तत्पन्नगत्यबोधकृतन सबषाधानापरस्परभ्यावृत्तिलक्षणोभ्यवच्छेदबलवत्तुबोधस्तत्स्वाक्षास्कारएवसधनेत्स्फुटितशकलानिसयानेनैवेकतामयति ॥ तद्वद्वद्वेशेविश्वशिरश्चर्यनियुक्त्युपपत्तौ अलसाध्यनास्ति ॥ यत अनपगतेअज्ञानबोधोपाध्यापुक्तिसहसाविपक्षोपरोक्षयमसिद्धंभ्यवच्छेदार्थिद्विदुच्छेदमित्यर्थ ॥ १० ॥ तत्त्वद्वारादिविकारोदिविकल्पोर्यततउत्पायवस्तुपु ॥ यातिसायकतानानाकायकारणतादिभि ॥ ८ ॥ तरंगा सलिलेयेपितोयेरीलस्यतेसमा ॥ शशशृगमम मोपियस्यसत्यशशांकुर ॥ ९ ॥ वस्तुबोधोत्रसंधेतत्रालवागविकल्पनै ॥ व्यवच्छेदादिदुःखेयवचोवाध्याक्किलद्विज ॥ १० ॥ वक्ष्ण मर्वशक्तित्वतत्त्वतानविभिष्यते ॥ तरगकणकडोलजलौघद्ववारिण ॥ ११ ॥ पुष्पपल्लवपत्रादिलतायानेतरयथा ॥ द्वित्येकत्वजगत्त्वादित्यंत्वाद्वत्तथाचिते ॥ १२ ॥ देशकालविकारादिकृतोभेदश्चित्तुय ॥ तच्चिदंतदमस्योक्तनप्रश्नोन्नतवोचित ॥ १३ ॥ देशकालक्रियासत्तानियत्यायाश्रयकय ॥ चिदात्मिकाएवचित सत्वात्सपतिता स्वत ॥ १४ ॥ चित्तत्त्वचित्तचेत्येहचिद्विद्वद्भायभिधास्मृता ॥ ययावीध्यायभिधाहीस्थितमनुतरगकम् ॥ १५ ॥ असंभवत्तरंगस्यचिद्विलासमहाशुभे ॥ तरगितत्वमिवयत्ततावच्चेत्यसंगिता ॥ १६ ॥ तदेतन्परमब्रह्मसत्येश्वरशिवादिभि ॥ शून्यैरुपरमात्मादिनामभिपरिगीयते ॥ १७ ॥ एवरूपपदातीतयद्रूपपरमात्मन ॥ यत्तुनामाहममलविषयोनगिराचतत् ॥ १८ ॥

शानुब्रह्मण सर्वगतित्वमर्बजगदाकाराण्यिकरूपसम्याग्नस्वतोनिबिम्बितेर्बजनिरोत्पत्तीत्यर्थः ॥ ११ ॥ तथाच अपागादग्नेरप्रित्ववाचारेभणविकारोनामधेयप्रीणिरू
 पाणीत्येवमस्यविभ्रित्यनिर्वाशितग्यायेनलनायस्यदेशनिर्दीयुष्यसुखादिभेदानामिवतस्वरनिजगदेवानामप्यष्टमेत्वयभोनिरालम्बनद्वयाह ॥ पुष्यस्यादिना ॥ १२ ॥ यो
 भर स्रजन्मःखिन्निदेवश्चतुल्लमेदनासितघ्नित्वकथमुपागतमित्येतत्त्वया असद्योक्तम् ॥ अथ असद्विद्येयत्वपश्चान्नोचितद्वयम् ॥ १३ ॥ यत्स्थितस्त्वोदेवसपत्नितासप
 न्यसताकाञ्चनविशालिकाएव ॥ १४ ॥ बिम्बित्यतीक्ष्णभेदोपासमाहारा रूपमपश्चिन्नस्वमेव ॥ पूर्वब्रह्मादिलक्षणपर्यताअभिधानामपचोपिबिबेवस्तृता ॥ अनुत्तरगक
 अनुत्तरगानुत्तरसत्तामाय्येयावीष्यायभिर्धौस्थितद्वम् ॥ १५ ॥ तदंजितत्वमिदयद्विवर्तनेदेवचेत्यस्यद्वयद्वयम् ॥ १६ ॥ शून्यपदेनअसहाद्वयमआसीदितिमुनित्यमस
 त्वरलक्ष्यदे ॥ १७ ॥ नन्तस्वरपर्यार्येनलरेवेत्याह ॥ एवमिति ॥ रूपान्निपदानिनामानिचतदतीत्यम् अहम् ॥ नृशाब्पुरोदस्यनामसाकाररूपक्याह्वयम् ॥ तदगिराबाच
 वाच्यनवाचनविषय ॥ १८ ॥

यद्विंदरयते जगत्तत्तस्याश्रिते श्रित्यक्षणायालताया फलपल्लवपुष्पादीत्यन्वयः ॥ १९ ॥ यदेतु अनृतमेव जीवजगद्भावविवेकायपृच्छसितदाश्रुणुसाचितमहतीअविद्याउप
नयनविचित्रवर्णरजितोपेनेत्रयस्यास्तथाविधायदाभवतितदाजीवत्वेनअभिधीयतदत्यभिधानथाविधासतीद्वीद्विवस्ववासत्ववासाजीवजगद्भावपश्यतीत्यर्थः ॥ २० ॥ अन्या
अब्रह्माचिद्रूपास्मि ॥ २१ ॥ अकलंकैनेवरूपेणस्थितापिसकलकवद्यत्पुण्यदकलकवद्यत्पुण्यदकलकवद्यत्पुण्यदकलकचेतनेनेत्यर्थः ॥ २२ ॥
एतेनपुण्यदकेनएकतातादाम्याध्यासलक्षणाजीवनाएति ॥ नन्मयाश्रित्यचुगसृजीवतिप्राणनादिक्रियालभते ॥ २३ ॥ इत्थसर्वागपिचिदेतस्मिश्चेतसिप्रतिविवतीत्येतदाक्षेपा
शसमाधायदृढभावनयापश्चात्तत्रैवरसशालिनीत्येतदाक्षेपाशसमाधानुनम्यस्थूलेदेहप्राप्तिक्रममाह ॥ आतिवाहिकेति ॥ भावनापश्यकनाचभौतिकस्थूलदृढसस्कारात्मक ॥
भूत्वादेहलाभायब्रीहियत्रतिलमाषादिद्रव्यमहसपन्नमस्मातिवेत्ति ॥ तदेहब्रीहियवास्तिलमाषादितिजायतदतिश्रुतेरित्यर्थः ॥ श्रुनोइतिशब्दोभाविदेहानुकूलद्रव्यमात्रोपलक्ष

यदिदंहस्यतेतस्यास्तह्यतायामहाचितेः ॥ फलपल्लवपुष्पादिनिभ्रंततन्मयंयतः ॥ १९ ॥ महाविद्योपनयनाच्चिद्रवत्यभिधासती ॥ साजी
वत्वेनवाद्यत्वंतदाहोद्विपश्यति ॥ २० ॥ स्वयमन्यैवमस्मीतिभावयित्वास्वभावतः ॥ अन्यतमिवसंयातिस्वविकल्पात्मिकांस्वतः ॥ २१ ॥
॥ २१ ॥ अकलंकैनेवरूपेणसंयत्सकलंकवत् ॥ संसारसरितंप्राप्यचेतनेनैवचेतति ॥ २२ ॥ चिद्रूपःस्वयमेतेनैत्यंक्रतामेतिजीवताम् ॥
चित्तत्वस्यावभासेनजीवोर्जावतितन्मयः ॥ २३ ॥ आतिवाहिकदेहेपिजीवतांसमुपागतः ॥ भावनापंचकंभूत्वाद्व्यमस्मीतिवेत्यलम्
॥ २४ ॥ तद्व्यंप्राणिनाभुक्तमाशुगच्छतिवीर्यताम् ॥ ततोहंप्राणवान्जानोवेत्तीत्यनुभवाल्मकम् ॥ २५ ॥ अहंतादिक्रमेणाशुपंचका
नुभवभ्रमात् ॥ स्यावरंजंगमंसर्ववेत्तिततद्भवत्यलम् ॥ २६ ॥ काकतालीययोगेनदृढाभ्यासक्षयेणच ॥ वासनांतरसंश्लेषानुसूक्ष्ममा
कारमुज्झति ॥ २७ ॥ ह्रित्वस्वसंविदाह्रित्वमेकस्यैवप्रवर्तते ॥ पुंसोवेतालसंकल्प्यादेतालद्रवभासुरः ॥ २८ ॥

णार्थः ॥ तेनस्थावरस्वेदजादिदेहप्राप्तिस्थलेतत्तद्वीजानुकूलजलादिद्रव्यभावोप्यस्यभवतीत्येतन्मायद्रव्यमस्मीतिवेत्तीतिसामान्योक्तिः ॥ २४ ॥ वीर्यतोरतस्त्वक्षदो
नुर्वीजभावम् ॥ ततस्त्रियानिवेकक्रमेणाहंप्राणवान्स्थूलदेहोर्जातोस्मीतिवेत्तित्यर्थः ॥ २५ ॥ अनुभवात्मकब्रह्मैवउक्तेनाहतादिक्रमेणपचान्नासघपंचकस्थूलेदेहस्तदनुभव
भमाच्चक्षुरादिद्वाराबाह्यस्थावरजगमचवेत्तिपुनस्तद्वासनायास्वयमपिततद्भवतीत्यर्थः ॥ २६ ॥ ननुपूर्वमशकादिदेहत्यागेतदेहाकास्वासनात्मनासूक्ष्मतयास्थितस्यपुण्यदकस्य
दृढाभ्यस्तमशकाकारस्यसौक्ष्म्यस्यचकथनिवृत्तिर्हस्याकारस्यस्यौल्यस्यचानभ्यस्तस्यकथलाभस्तत्राह ॥ काकतालीयेति ॥ यथाआकस्मिकेकाकतालसवधेकाकमरण
प्रयोजककर्तव्यमितिन्नान्यत्तथादृढाभ्यस्तवासनाभिभवेचिरव्यवहितहस्याग्रहभाववासनोद्भवेचकर्मवनिमित्तम् ॥ उद्धृतहस्तिवासनांतरसंश्लेषात्तुचिराभ्यस्तमपिसूक्ष्मम
शकाकारमुज्झतीत्यर्थः ॥ २७ ॥ विरोधिवासनोद्भवेनपूर्ववासनोपमर्देउत्तरस्याभ्यासेनदार्ढ्यंचट्टांतानाह ॥ द्वित्वेत्यादिना ॥ २८ ॥

॥ २९ ॥ अनेकस्यजगतोपि ॥ ३० ॥ ३१ ॥ असकल्यत्वात्क्षयोपस्यतथाविधम् ॥ द्विप्रसिद्धम् ॥ ३२ ॥ किञ्चित्पर्येतथाशब्द ॥ सकल्पनेमानसप्रयत्नेनचनेच्छेश श्रमालि
नमसकल्पस्यविनारणे ॥ औदासीन्यमाधेणस्तत्प्रवर्तसिद्धे ॥ प्रसिद्धाध्यापमयर्द्वत्याह ॥ सकल्पयसदति ॥ गधर्वोभ्रमनस्तत्पुण्यामनोरथरचितपुण्यां छटीसकल्पएवासभा
वितरबनासमर्थत्वापक्षोद्विष्यिस्मिन्प्रसिद्धोनतुताक्षयइत्यर्थ ॥ ३३ ॥ कथंमाच्छेरा ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ उच्च सर्वगुणाकृतेनवनोपानेस्थितोपीतिशेष ॥ नपरिक्षीणछेत्रो

अद्वित्वेदनाद्वित्वमात्मनोपिनिवर्त्तते ॥ नफरोमीतिसकल्यात्युरुपस्येवकर्तृता ॥ २९ ॥ द्वित्वसकल्पतोद्वित्वमेकस्यैवप्रवर्त्तते ॥ अद्वित्व
सविद्याद्वित्वमनकस्यापिनस्यति ॥ ३० ॥ परमात्मतयाद्वित्वनकिलात्मनिविद्यते ॥ अविकारादिमत्वेनमर्वागत्वेनसर्वदा ॥ ३१ ॥ यत्स्व
सरूपपरचितमसकल्पक्षयहितम् ॥ यथामुनेमनोरान्यगधर्वनगरयथा ॥ ३२ ॥ तथासकल्पनेच्छेगोनसकल्पविनाशने ॥ सकल्पयक्षो
गधर्वपुण्यां स्मरणतुक्षये ॥ ३३ ॥ पुष्टमकल्पमात्रेणयदिददु स्वमागतम् ॥ तदसंकल्पमात्रेणक्षयिकात्रकटयना ॥ ३४ ॥ यत्किञ्चिदपि
मकल्पनरोदु खनिमज्जति ॥ नकिञ्चिदपिसकल्पसुखमन्ययमश्नुते ॥ ३५ ॥ मकल्पव्यालनिमुक्तानयदातवचेतना ॥ नतदानदनाया
नेत्वमुच्चै परिराजसे ॥ ३६ ॥ स्वविवेकानिलै रुत्वाभकल्पजलदक्षयम् ॥ परानिर्मलतामेहिशरदीवनभोतरम् ॥ ३७ ॥ सकल्पसरित
मर्त्तामणिमन्त्रेशोपय ॥ तत्रोत्थमानमात्मानसमाश्वास्यभवाभना ॥ ३८ ॥ सकल्पानिलनिधूतभ्रातपणतृणाशवनम् ॥ भृताकाशे
चिदात्मानमवलंब्यविलाफय ॥ ३९ ॥ स्वसकल्पनकादुष्यविनिवार्यात्मनात्मन ॥ परप्रसादमासायपरमानदवान्भव ॥ ४० ॥ सर्वश
क्तिमयोत्यागमाययथाभावयत्यलम् ॥ तत्तयापस्यतितदास्वसकल्पविजृम्भितम् ॥ ४१ ॥ सकल्पमात्रमेवेदजगन्मिश्रान्वभुवितम् ॥ अ
मंकल्पनमात्रेणवन्ननूकपिविलीयते ॥ ४२ ॥ सकल्पवातवलितजन्मजालकटवक्रमम् ॥ असकल्पानिलस्पृश्याद्विश्राम्यतिपरपदे ॥ ४३ ॥ व
प्याकरजलतिकाभिर्मारुद्रिमुपागताम् ॥ सकल्पमूलोद्भरणत्परिशोषवतीकुरु ॥ ४४ ॥ प्रतिभाससमुत्थानंप्रतिभासपरिक्षयम् ॥ यथाग
धर्वनगरतयासुखतिविज्रम ॥ ४५ ॥ प्रभुरस्मीतिविस्मृत्यतावच्छावतिभूमिप ॥ भूमिपोस्मीतिसंजातायावन्नास्यद्विद्विस्मृति ॥ ४६ ॥
राजसे ॥ ४७ ॥ संकल्पनारोनेर्दिकउगायलमाह ॥ स्वावधेकति ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

ज्योतिर्भि सूर्यचन्द्रशिवाङ्कणहूपैस्तमोभिरधकाराज्ञानतत्कार्यैश्चमुक्ता ॥ १३ ॥ तस्याःपूर्वपिक्षयायेविशेषास्तानाह ॥ घनेति ॥ सर्वेषांपरापरिणतिमित्युत्तरत्रयोपमानतयास
बधः ॥ १४ ॥ यदापूर्वभूमिकैवाभ्यासवशाद्धनसौषुप्तादिवत्परापरिणतियातितदाआकाशेविद्यमानाशून्यशक्तिःपरमाकाशचिद्वचनब्रह्माकाशभावमागेतेवभूत्वाचेत्याशो
न्मुखतास्यजतीतिपरेणान्वयः ॥ स्वतोव्युत्थानशून्यताभवतीत्ययपूर्वपिक्षयाफलतोपिविशेषइतिभावः ॥ १५ ॥ १६ ॥ क्रियाहिकालस्यकला परिच्छिन्नमवकाशसापेक्ष
वस्ताकाशस्यकलाताभ्यासकलेकालताकाशतेतत्परित्यागादेवत्यक्का सकलदृश्यमात्रनकलयतीतिसकलाकला व्यावर्त्तनीयजडाभावान्नाजडा अनामिकाशब्दाभिला
पायोग्यावश्यमाणविशेषणासत्ताधत्ते ॥ १७ ॥ जाग्रत्स्वमसुषुप्तिभ्यस्तुर्योयोविराट्द्विहरण्यगर्भाव्याकृतेभ्यस्तुर्योशस्तेनकलिताप्रथमानाम् ॥ १८ ॥ अतएवसर्वनिमित्तक

एषैवमनसोन्मुक्ताचिच्छक्तिःशांतिशालिनी ॥ सर्वज्योतिस्तमोमुक्तावितताकाशसुंदरी ॥ १३ ॥ घनसौषुप्तलेखावच्छिलांतःसन्निवे
शवत् ॥ सैधवांतस्थरसवद्वातांतःस्पंदशक्तिवत् ॥ १४ ॥ कालेनयत्रतत्रैवपरापरिणतियदा ॥ शून्यशक्तिरिवाकाशेपरमाकाशगातदा
॥ १५ ॥ चेत्यांशोन्मुखतानूनंत्यजन्यंभिववचापलम् ॥ वातलेखेवचलनंपुष्पलेखेवसौरभम् ॥ १६ ॥ कालताकाशतेत्यक्कासकलेस
कलाकला ॥ नजडानाजडास्फाराधत्तेसत्तामनामिकाम् ॥ १७ ॥ दिक्कालाद्यनवच्छिन्नमहासत्तापदंगताम् ॥ तुर्यतुर्यांशकलितामक
लंकामनामयाम् ॥ १८ ॥ कांचिदेवविशालाक्षसाक्षिवत्समवस्थिताम् ॥ सर्वतःसर्वदासर्वप्रकाशस्वादुतत्पराम् ॥ १९ ॥ एषाद्वितीया
पदताकथितातवसुव्रत ॥ तृतीयंशृणुवक्ष्यामिपदंपदविदांवर ॥ २० ॥ एषाद्वैक्येवलयनादनामार्थापदंगता ॥ ब्रह्मात्मेत्यादिशब्दार्थाद
तीतोदतिकेवला ॥ २१ ॥ स्यैर्येणकालतःस्वस्यानिष्कलंकपरात्मना ॥ तुर्यातीतादिनामत्वादपियातिपरंपदम् ॥ २२ ॥ सापरापरमा
काष्ठाप्रधानंशिवभावतः ॥ चित्येकानिरवच्छेदादतृतीयापावनीस्थितिः ॥ २३ ॥

सार्वकालिकसर्वस्तुगोचरेभ्यःप्रकाशेभ्यःप्रथम्यःस्वादुभ्यश्चानेदंभ्यश्चतत्परांतादृशोत्कर्षवतीस्पृहणीयतरांच ॥ १९ ॥ उक्तांतुर्याख्याद्वितीयभूमिकामुपसत्तत्तृतीयामव
तारयति ॥ एषेति ॥ पदभूमिकाम् ॥ २० ॥ तस्यापूर्वपिक्षयायेविशेषास्तानाह ॥ एषेत्यादिना ॥ दृक्ब्रह्माकाराअस्वडट्चिश्चेत्यतद्याप्रब्रह्मतयोर्वलयनात्क्षीरोदकवेदकीभा
वान्नमयतिगोचरयतीतिनामगाहकाशःअर्थतेगम्यतेइत्यर्थोभासास्तदुभयशून्यतापदंगता ॥ अतएवब्रह्मात्मेत्यादिपदवाक्यार्थाद्वितीता ॥ तथाचसंप्रज्ञातसमाधिगम्यैवपू
र्वाभूमिकाद्यत्वसंप्रज्ञातसमाधिप्रतिष्ठागम्येतिविशेषइतिभावः ॥ २१ ॥ स्यैर्येणषड्भावविकाराहिल्येनकालतोपिस्वस्थास्थिरा तमसोपिपरेणआत्मनास्वैवैवनिरस्तकल
का ॥ याअतिशयितपरंपदपरमपुरुषार्थइत्यर्थः ॥ २२ ॥ सर्वेषांपराणांपरापरमाकाष्ठाअवधिः ॥ शिवभावतःपरममंगलत्वात्सर्वेभ्योमंगलेभ्यःप्रधानम् ॥ एकामुख्यानिरव
च्छेदाविच्छित्तिरहिताचितिस्थितिस्तृतीयेत्यर्थः ॥ २३ ॥

अकलकस्थितिमाह ॥ शुद्धति ॥ सत्यावाञ्जसत्यावाञ्जस्येवमादिभिर्भिकम्पनामशब्दार्थैः सर्वैर्धनुक्ताभ्यवद्वारेसबनामरूपालिकापिस्वश्रुम्यस्वभावासेत्यर्थ ॥ ५ ॥ उक्तनिष्कलकस्थितिप्रतिष्ठार्थं शुभ्रुमादिभूमिकामेदादश्रुयितुमुपक्रमते ॥ सर्वमिति ॥ सर्वपूर्णनिरुपममस्त्रिषु आकाशाभिधप्रथमविकसतीत्याकाशाविकासातथाविधयास्वमायाशसमाजापत्स्वमयुपुनिलक्षणैः छटिस्थितिस्तरलक्षणेऽप्यात्माधिभूताधिदेवलक्षणेऽपि त्रिभिर्मूर्ति-प्रवृत्तजगन्मनसैर्बर्जितम् ॥ १ ॥ अतोमनश्छेदेनैवास्पृश्येदस्याह ॥ मनवेति ॥ सत्यस्यालोकाव्याशास्कारात् ॥ ७ ॥ एतत्स्वबोधेनकम्पनाग्निं सङ्गमनसिच्छिन्नेप्रथमयस्याभूमिकायाजीवन्मुक्तस्यस्थितिर्भवतितालक्षणैनाम्नाचवर्शयति ॥ श्रुष्टबीजापमेत्यादिना ॥ इतिनामिका श्रुष्टयदापरथयप्यमीशमस्यमद्भिमानमितिबीतशोकइतिश्वेताश्वतरकाठकश्रुत्योऽच्छादोभ्येस्वपितनामनिर्बन्धनेत्वापिदूतीतिविभ्रागेष्वदतिपेनम्यवृत्तत्वादितिनामिकेत्यर्थ ॥ यद्यप्यहमहमुमावपिस्वपितनामालिङ्गित्वापितत्त्वबाधेनाज्ञानलिङ्गादिबाधस्योपाधेर्यस्यामविषयालयसायोरभावावप्ययवोधक

शुद्धानिरशासत्यावाञ्जसत्यावेत्येवमादिभिः ॥ विमुक्तानामशब्दार्थैः सर्वैः सर्वात्मिकापिस्वम् ॥ ५ ॥ सर्वनिरुपमं शान्तमनसैतन्निर्भारगम् ॥ वसेदं दृष्टितं वक्षशात्त्याकाशाविकासया ॥ ६ ॥ मनसा मनसिच्छिन्नेस्वेन्द्रियावयवात्मनि ॥ सत्यालोकाज्जगज्जाले प्रच्छन्नेविलयगते ॥ ७ ॥ छिद्यते शीर्णससारकलनाकल्पनात्मिका ॥ श्रुष्टबीजोपमासत्ताजीवस्यइतिनामिका ॥ ८ ॥ पश्यतीनामकलितोत्सृजतीवेत्यचर्वणम् ॥ मनोमोहाद्भ्रान्तिर्मुक्ताशरदाकाशकोशवत् ॥ ९ ॥ शुद्धाचिद्भावमात्रस्याचेत्यचिच्चापलगता ॥ समस्तसामान्यवतीभवतीर्णप्रवर्णवा ॥ १० ॥ अपुनर्भवसौ पुनपदपार्थिव्यपीवरी ॥ परमासाधविश्रान्ताविततेपदे ॥ ११ ॥ एतत्तेमनसिस्वीणेप्रथमकथितपदम् ॥ द्वितीयं शृणुवित्रैश्च शक्तेरस्या सुपावनम् ॥ १२ ॥

स्यापिशब्दस्यनिरुक्तौत्वरूपमप्ययं कश्चित्शब्दएवावशिष्टस्तन्नामसपचतइतिभाव ॥ ८ ॥ एवमसंस्तुतस्यबाधेनापरोक्षद्व्याधपरिरोयात्वरयतीदृशपितस्यानामतरमित्याह ॥ परयतीति ॥ वेत्यस्यचित्तवियस्यस्यवर्णपुन-पुन-भीत्यानुस्मरणउत्सृजतीत्यजती ॥ ९ ॥ प्राप्तेत्यचिच्चापलगतापिसर्पितचित्त्वभावमात्रस्यासमस्तस्यासामान्यसत्ताइतीतम्याधेणपरिशिष्टेतियावत् ॥ अनेजीवइत्यायनेवतीर्णोऽप्यार्थबोदयस्याम् ॥ १० ॥ सौ पुनमितिपदस्यसुष्ठुनिरतिशयानवात्कस्तुमंस्त्वलाभरूपमितिच्छादोभ्येकृतभ्युत्पस्यनुमानामुपायानदिदृश्यमर्मानवतशतशतगुणोऽपरोक्षोऽष्टविधयम्यभोधिरोऽब्जिनोऽस्कासद्वतइतिशुत्सुपवर्शितलक्षणविध्वनुभवसिद्धसंयोजनप्याणाराद्धेत्यावित्यानस्यपार्थिव्यनिरस्तत्वाविधौत्स्वीचिदेकपनयुक्तानंदस्वप्रकारास्वरूपतेनपीवरी ॥ अतएवज्ञानमयागलक्षणयामहादृष्टमपवनानिकापिसेतिभाव ॥ ११ ॥ उत्तरस्यानवमाप्यप्यवर्जितयद्यस्यानमुपसृष्टमिति ॥ एतदिति ॥ शक्तेचिच्छेदेर्द्वीकाराद्वा ॥ १२ ॥

ब्रह्मविष्णुहरादीनामत्रयः परमः पिता ॥ महादेवः परात्मा तौ पूज्यसीमात ईर्यते ॥ १ ॥ अक्तवात्सल्यानि शयान्मम विकासप्रबोधने उन्मुखो मद्भाग्यो दयेन प्रेरितः स ब्रह्मि विविकासे न चो
न्मीलन आदेस्वीचकार ॥ १ ॥ हरस्य मुखलक्षणे निर्मलत्वात् त्रिपुडशरदभरे वा कितत्वाच्चाकाशतले उदितो दृशा चंद्रसूर्याभिलक्षणे नेत्राणां च यो बोधसमाधेः प्रवृद्धतोद्योतया मा
स ॥ यथा समुद्रकान्धे घट्टकाद्यावाग्निमित्तं पुटाद्वा उद्गतः अशुनारा शिरकोऽहो रीत्यति तद्द्विल्यर्थः ॥ अर्केशुरा शिरस्तु त्वविषये यत्त्वच्छादसम् ॥ २ ॥ तत्र भगवान्सत्त्वबोधो
पयोगिता उपायो पेयसारौ प्रथममाह ॥ मुने इति ॥ हे मुने त्वया प्रथम मनन विचारमाहूय सन्निधाप्य स्वस्य प्रतीच सत्ता पारमार्थिक रूपमेवाशुभीयता प्रमाणैर्निर्धार्यताम् ॥ तत्र
प्रतीचि अनर्थवहिर्मुक्त्वा पादनेन सर्वानर्थं मूलत्वमर्थं युगमत्यय योग्यमविदशमाआहर ॥ यथा अचल मेवाकाशपवनः स्पृष्टानयस्तापरजोजाल्बादिभाज करोति तादृशमि
तिलमर्थोपमा ॥ ३ ॥ ननु त्वमर्थेष्वपि द्रष्टव्यहेयमुपादेयच बहु स्तितकुतो नादं व्यतत्राह ॥ द्रष्टव्यमिति ॥ येनाश्रुतं श्रुतं भवत्यमत मतम विज्ञातं भवतीत्यादि श्रुतेरात्मद
शनैवेव सर्वद्रष्टव्यानां तत्त्वतो दृष्टत्वाद्दृष्टैव भ्रमैः समसह किप्रयोजनम् ॥ तद्विदस्त्वविदः ॥ इह भाति विषये ॥ ४ ॥ उपात्तादृष्टार्था प्रहीणा अनिष्टाश्च चित्ताश्वासने ह
श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ततो मुहुर्त्सेन हरो गौरीकमलिनीसरः ॥ मद्विकासोन्मुखः खैरं विकसां संवहिराददे ॥ १ ॥ दृश्योद्योतयामास मुख
काशतलोदितः ॥ बोधंसमुद्रकादर्कं अंशुराशिरिवोद्गतः ॥ २ ॥ श्रीईश्वर उवाच ॥ मुने मननमाहूय स्वसत्तैवाशुभीयताम् ॥ त्वमर्थ
माहारानर्थपवनः स्पंदतामिव ॥ ३ ॥ द्रष्टव्यमिह यत्किंचित् दृष्टं किंसमं भ्रमैः ॥ न हि हेयमुपादयं चेह पस्यामिति द्विदः ॥ ४ ॥ शांत्यशांतिमया
नेता न्विकल्पान्दलयन्नसिः ॥ धीरो सिनान्यथा स्थित्वा त्वमेव भव भव चात्महृक् ॥ ५ ॥ इमां हं स्पृष्टशामाशु बाह्यबोधा यवापुनः ॥ समाश्रि
त्यमदुक्तं त्वं शृणु तूष्णीं स्थितेन किम् ॥ ६ ॥ इत्युक्त्वा बाह्यबोधस्वं मा भवेति त्रिशूलधृक् ॥ प्राणेनेदं देहं परिस्फुरति यंत्रवत् ॥ ७ ॥ प्राण

[illegible]

अस्यांशोऽप्यभिप्रायार्थस्थितिः सा संश्लेषः शीघ्रशालासिद्धयश्च भूतिप्रसिद्धिर्माधुर्याय च्यस्य सत्त्वज्येभ्यः शैलैरप्यभिप्रायस्तु फलमूलोको भेदव्याप्तेभ्यश्च दूरागा अतो हे
अगममापि च साधारणविषयतां न स माया निमित्तस्य येषां भूयत इत्यर्थः ॥ २४ ॥ त्रिभ्यो जापदादिमार्गेभ्यः कलनायाः लसापेक्षतुल्यसंख्यायाश्चातीति इति एष्वप्युपदेव
सनातनो नित्यो नाभ्यः ॥ अतोऽप्यदापि नित्यश्रुतेरिति भावः ॥ २५ ॥ तन्मयवेवेनात्तु पादानकत्वदर्शनात् एतन्मयम् ॥ उपादानातीताद्वितीयसत्यसंवेदनात्तु इदमेव ॥ द्विविध
विकल्पातीतमित्यर्थः ॥ २६ ॥ तदवस्पष्टमाह ॥ नेवमिति ॥ स्वस्य कोश उदरत इत् ॥ २७ ॥ कुलसत्समेभ्योऽपि स माभासतश्चेदुमाह ॥ अह्नैकपादिति द्वाभ्याम् ॥ प्रलयाद्वि
वर्तनक्याभावेऽपि स्वात्मनिसंश्लेषः स्यान्नेत्याह ॥ असंश्लेषोऽज्ञायाह ॥ घनेऽपि सध्वत्वादि विकारस्तत्र स एष दृष्टस्तद्वत्स्वनस्याप्य
याह ॥ अविकारादिसत्त्वादिति ॥ आद्विषयाद्विषयत्तपरिग्रहः ॥ चिरनित्या अपिकाटाकारादयो नित्या यस्याच्चादृशतया ॥ २८ ॥ सतामसतामपि शिशुकस्वितनञ् शिलाको

चिरमस्याप्रतिष्ठायां नर्वाध्याध्वगदुरगा ॥ साममाप्यगवचवर्चसानसमायातिगोचरम् ॥ २४ ॥ त्रिमार्गकलनातीतमिति ते कथितमुने ॥
तिष्ठतस्मिन्पदे नित्यमिति देवमनातन ॥ २५ ॥ एतन्मयमिदं विश्वं मनेतन्मयवेदनात् ॥ सत्यसंवेदनाद्भेदनचनेदं मुनीश्वर ॥ २६ ॥ नेदं
प्रवर्तते किंचिन्नर्तकं चिन्निवर्तते ॥ शांतसमसमाभासप्रयत्नस्वस्य कोशवत् ॥ २७ ॥ अह्नैकपादसंक्षोभाह्ननचेतनयाया ॥ अविकारा
दिमत्वाच्च नित्यानित्यतया चिरम् ॥ २८ ॥ चिह्नत्वाच्छिशुशिलाकोशानां जगतामपि ॥ मनागपि न भेदोऽस्ति सतामप्यसतामपि ॥ २९ ॥
समस्तं मुनिवंशांतमतीतं वाग्विलासत ॥ ओमित्यस्य च तन्मात्रा तु यार्थासापरमागति ॥ ३० ॥ श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ इत्युक्तवा
नमलदृश्यपरिणामतोऽस्मिन्पदे नमुपशातरवाभिधाने ॥ तूष्णीमिति तुदमुना मुनिना च सार्धं विश्रांतवत्तिरयतनमुहूर्तमीश ॥ ३१ ॥
इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० श्रीपरमेश्वरोपदेशानामचतुस्त्रिंशः सर्गः ॥ ३४ ॥ ॥ ६३ ॥

शानां जगतामपि चिह्नत्वाच्च नमनागपि भेदोऽस्तीति स माभासमिति स्पष्टकमिति भावः ॥ २९ ॥ उक्तेभ्यो यतीति त्वमुपपादयन्नुपसहरति ॥ ओमित्यस्याक्षर
स्य विराहादिभिराकारादिमायोभेदेन कस्मिन्निमित्तं त्रिभ्योऽपि नैदं त्रिभिराकारादिभिरुक्तिशान्ताख्यास्तस्याऽर्धमात्राया माभासास्तु नृयां शान्ताख्यासापरमागति ॥ तस्याद्विओ
तानुज्ञायनुज्ञा विकल्पाख्यामुपस्थितिषु अविकल्पाख्या नुरीया नुरीयातापनीयश्रुतीपरमागतिव्यत्यादिति भावः ॥ ३० ॥ ईश शिव इति धर्माणि तत्र कोऽपि दृष्टवान् स नृअ
यअमनावसिद्धनमुनिनाचारवै स्वरूपयादिभिश्च सार्धं सस्यगुणशरीरवर्णनार्धमात्राचरसंज्ञागोप्येति व्युत्पत्त्या शान्ताख्यासापरमागतिवदृष्टवान् स नृअ
लायादृगुणानुज्ञानाद्विचरत्वेन परिणामनोविश्रांतावस्थित्यतया विषयमभ्यसिद्धाश्रमे मुहूर्ततूष्णीमिति चेदृष्टव्यमिति ॥ ममसपरमपदविश्रांतीतवधीनसर्वद्विषयवैयानां कु
डीभावादिभिर्भावाः ॥ ३१ ॥ इति वासिष्ठव तात्पर्यकाशेति पू० चतुर्विंशः सप्तः ॥ ३३ ॥ ॥ ६४ ॥

वेदवेदार्थाः सर्गादिमक्रमा सागोपांगक्रियाकलापाउपासनभेदाब्रह्मनस्त्वव्युत्पादनोपायभेदाश्चतद्विकारिणो जीवास्ते पाँकामकर्ममासनाजननमरणायनर्थीमृताश्चैत्येतेषामा-
वलीपक्तिरूपाविद्येति पूर्वचान्वयः ॥ अविद्याविलासभेदास्त्वानत्याहुक्तमशक्या इत्याह ॥ तत इति ॥ २० ॥ वर्णनासुक पुरुषः क्रमत इति क्रमः समर्थः स्यात् न कश्चिदित्यर्थः ॥
अथवा क्रम्यत इति क्रमः प्रयोजनम् किं प्रयोजनस्यान्वयः किंचिदित्यर्थः ॥ यतो ब्रह्म विष्णु इत्येव पितृदधीनशरीरोपाविपरिग्रहात् अतः अयाचिदात्मा महोदेव स्तोपामपि पितेत्यर्थः ॥ तथा
चाथर्वशिरः श्रुतिः ॥ ध्यायति शानं प्रध्यायितव्यम् सर्वमिदं ब्रह्म विष्णुरुद्रे द्वास्ते स प्रसूयते सर्वाणि चेद्विद्याणि सह भूते न कारुणं कां रणा नावा ता ध्याता का रणं नु ध्येयः सर्वैश्वर्येण स प-
नः सर्वैश्वर्यशत्रुराकाशमध्ये इति ॥ पुराणेष्वप्युक्तम् ॥ त्रयस्ते कारणात्मानो जाताः साक्षान्महेश्वरात् ॥ तपसा तोषयित्वा तपितस्परमेष्ठरम् ॥ परस्परस्माज्जायते परस्परजयैवि

वेदवेदार्थे वेदादि जीवजालजटावली ॥ ततस्तस्या अनंतायाः प्रसृतायाः पुनः पुनः ॥ २० ॥ संपन्नदेशकालायाः क्रमः स्याद्वर्णनासुकः ॥
ब्रह्मविष्णुहरादीनाम तोयं परमः पिता ॥ २१ ॥ मूलबीजं महादेवः पल्लवानामिव ह्रुमः ॥ सर्वसत्त्वाभिधः सर्वः सर्वसंवेदनैककृत् ॥ २२ ॥ सर्व-
सत्ताप्रदो भास्वान्वोभ्यर्च्यश्च तद्विदः ॥ प्रत्यक्षवस्तुविषयः सर्वत्रैव स देवदितः ॥ २३ ॥ संवेदनात्मकतया गतया सर्वगोचरम् ॥ न तस्या
ज्ञानमंत्रादिकिंचिदेवोपयुज्यते ॥ २४ ॥ नित्याहूतः स सर्वस्यो लभ्यते सर्वतः स्वचित् ॥ यां यां वस्तुदशं याति तत एव मुने शिवम् ॥ २५ ॥ स्व-
रूपं समवाप्नोति रूपालोकमनोदृशम् ॥ आद्यं पूज्यं न मस्कार्यं स्तुत्यमर्घ्यं सुरेश्वरम् ॥ २६ ॥ एतन्तं विद्विद्वेद्यानां सीमां तं महतामपि ॥ ए-
तमात्मानमालोक्य जराशोकभयापहम् ॥ संभृष्टबीजवज्रं तुर्न भूयः परिराहति ॥ २७ ॥ सकलजंतुपुत्रत्वभयप्रदं विदितमाद्यमुपास्य
मयत्नतः ॥ त्वमजमात्मगतं परमं पदं भवसि किंपरिमुत्स्यसि दृष्टिषु ॥ २८ ॥ ॥ इ० वा० दे० मो० नि० पू० महादेवस्य पूज्यसीमां तत्त्व-
कथनं नाम पंचविंशः सर्गः ॥ ३५ ॥

ण इति ॥ १ ॥ महत्यपरिच्छिन्ने आत्मज्ञानयोगैश्वर्यमहीयते पूज्यते सर्वोत्कर्षेण तत इति महादेवः ॥ तथा च श्रुतिः ॥ यः सर्वान् भावान्परित्यज्यात्मज्ञानयोगैश्वर्यमहतिमहीयते तस्मा-
दुच्यते महादेव इति ॥ सर्वेषां सत्त्वानां बलानि अभिधाश्च यस्य ॥ २२ ॥ तद्विदस्तपरिचिंतवतः पुंसः प्रत्यक्षप्रतीद्विद्यप्रतिवस्तुचस्फुरद्रूपत्वात्स एव विषयोनान्यः ॥ २३ ॥ सन्निधा-
नार्थमाज्ञानप्रकाशनार्थं च मन्त्रा उपयुज्यते ॥ सर्वगते सदा स्फूर्तिरूपे तु तस्मिन्नाज्ञानमन्त्रयोः प्रयोजनमस्तीति भावः ॥ आदिपदाल्पतृष्ठापनावगुठनावरोधनादिपरिग्रहः ॥ २४ ॥ तत-
एव लभ्यते ॥ २५ ॥ रूपाणां तदालोकनानात्मनः साक्षात्क्षिप्रदृश्यस्वरूपस्वयमेव आमोति धेत्तेनान्यदित्यर्थः ॥ अतस्ते मेव सर्वपूजादिव्यवहाराणामाद्युर-
स्फूर्तिकेदेव पूजादियोग्यविद्धि ॥ २६ ॥ एवमेव यानामप्ययमेव सीमेत्याह ॥ एनमिति ॥ २७ ॥ यत्सकलजंतुषु विदितसत्त्वभयप्रदयत्सर्वस्मादायत्तं अयत्नतः उपास्यत इजपदत्वं
मेव भवसि अतः किं बाह्यदृष्टिषु परिमुह्यसीत्यर्थः ॥ ॥ इ० वा० म० ता० नि० पू० पंचविंशः सर्गः ॥ ३५ ॥

तर्पक्यागममूलमाश्रयम् विनश्यत विच्छिन्निलुनविनश्यतीत्याह ॥ विनश्यतमिति ॥ १ ॥ कुनोविनश्यतितपोपपत्तिमाह ॥ मन प्राणमयेदिति ॥ लिङ्गेवेहसवस्तिनेदितिया
 ११ ॥ १८ ॥ आयेनिरायणमभिम्यग्यते ॥ १० ॥ स्थूलदेहमात्रस्यनुनचिदभिम्यन्तिसमर्थतामलिनत्वादिति दृष्टान्तोपपादयति ॥ सवरीत्यादिसाधने ॥ ११ ॥ १२ ॥ अत
 एवमर्थमापि विम्यापाकलकारुतत्वालिङ्गदेहादयप्रभासक्रियासुखतत्त्वबोधेवासमयालिङ्गवेहानादृतत्वात्तद्वृत्तिद्वारातदुभयसमर्थेत्याह ॥ सर्वगति ॥ बासाकारेणोच्छ्रूना
 द्वापादुद्विष्टेनैमिषादेहपटस्पर्शरिक्तमतिशयार्था ॥ ब्रह्माकारबोधानुभावायार्केलकविमलास्वयमेवपरमशिवपरमकस्यार्णिकब्रह्मात्म्यम्यवतिष्ठतमर्थः ॥ १३ ॥ अतएवा
 अभिम्यक्तादिरेषसमस्तारूतिनिमित्तत्वादीम्यनिपाततदतिप्युत्सप्यादेवद्विबिहस्यक्षदस्याह ॥ विदुरिति ॥ तस्याआभासमभिम्यक्तरूपम् ॥ तदभिम्यक्त्युक्तयविवहरिहरा

मामृताखादपिस्वच्छासत्सत्तैवान्नफारणम् ॥ विनश्यत प्राणदेहौवियोगायाम्मरुदेवच ॥ ९ ॥ चिदात्माखादपिस्वच्छोविनश्यतकिं
 भ्रमे ॥ मन प्राणमयेदेचित्तत्त्वपरिजायते ॥ १० ॥ मुकुरेत्यमलाभासंप्रतिधिषप्रवर्त्तते ॥ सद्यग्रगतवस्तुप्रतिबिम्बक्रियाविना
 ॥ ११ ॥ ययानास्तिमलोपेतमुकुरेमुनिनायक ॥ तयानास्तिगतप्राणेवियमानेपिदेहके ॥ १२ ॥ सर्वगापिचिदुच्छूनयोधात्संपदादिक
 मति ॥ योधात्कलकविमलाचिदेवपरमशिवम् ॥ १३ ॥ विदुर्दवतदाभासंसर्वसत्तार्यदतया ॥ सहरि सशिव साज सभ्रह्माससुरेश्वर
 ॥ १४ ॥ अनिलानलचक्राकवपुस्सपरमेश्वर ॥ सएपसवगत्यात्माचित्स्वनिश्चेतन स्मृत ॥ १५ ॥ देवेशोदेवभृद्वातादेवेवोदिव पति ॥
 कणाल्मनायसइववारिधिरविदिव ॥ परस्मात्परिनिर्गताब्रह्मविष्णुहरादय ॥ १६ ॥ येनामतेजगत्येतब्रह्मविष्णुहरादय ॥ १७ ॥
 रातशावेयमविमोदोतिपीवरी ॥ १८ ॥ स्थितेपुत्रमवीजेपुकल्पनाजालकटपु ॥ सहस्र

रिरेवनामप्युद्विष्टेवन्वित्याशयेनाह ॥ सहरिरिति ॥ अजोहिरण्यगम ॥ ब्रह्माचतुर्मुख ॥ १९ ॥ चित्स्वनि सर्वधित्त्याकर ॥ १५ ॥ येनामकेचनमहाचित समुद्रासनि
 रनिरायानभिप्यक्तियाप्यनमूर्तनीबिमियामोहपरवशानभर्षतिनेष्टेकगतिब्रह्मविष्णुहरादय परमेवया प्रसिद्धादित्यर्थः ॥ १६ ॥ यस्तुपरब्रह्मेवलादुपागुणैकेश्वेशाभिमानिन
 एतेषद्व्यारिकायायमाविर्भूतावित्कुलिंगमायालक्ष्यतदत्याशयेनाह ॥ परस्मादिति ॥ १७ ॥ उपाप्युपहितभाधाम्याभ्यांक्रमादुदाती ॥ इदं बाराक्षीयम्यब्रह्मादरोक्तमिम
 रीदृगानुब्रह्मादीनामप्यादिभाक्वगारिवेदानुपप्लोपदेशब्रह्माद्यापिपत्यन्तिरोभाबोनाअपिभ्यब्रह्मादिप्राकृतमोतिरेवनास्तवीत्याह ॥ तेष्वित्यादिना ॥ १८ ॥ १९ ॥
 १ कलकविद्विषयविलस्यर्थः

वेदवेदार्था सर्गादिमक्रमा सगोपांगक्रियाकलापाउपासनभेदाब्रह्मनस्त्व्युपादनोपायभेदाश्चतद्विकारिणोजीवास्तेर्पाकामकर्मधासनाजननमरणायन्यथाट्येत्येतेषामा
वलीपक्त्रिरूपाअविद्येतिपूर्ववान्वय ॥ अविद्याविलासभेदास्त्वानत्याहुक्तुमशक्याइत्याह ॥ ततइति ॥ २० ॥ वर्णनासुक पुरुषः क्रमतइतिक्रमः समर्थ स्यात्तनकथिदित्यर्थः ॥
अथवाकम्यतइतिक्रम प्रयोजनम् किप्रयोजनस्यान्वकिचिदित्यर्थः ॥ यतोब्रह्मविष्णुब्रह्मदेवोपितदधीनशरीरोपाविपरिमहाअतः अयाचिदात्मा महोदेवस्तेषामपिपितेत्यर्थः ॥ तथा
चाथर्वशिर श्रुति ॥ ध्यायतिशानप्रध्यायितव्यम् सर्वमिदं ब्रह्मविष्णुरुद्रेद्रास्तेसप्रसूयतेसर्वानि केद्रियाणिसहभूतै नकारणकारणानायाताध्याताकारणतुध्येय सर्वैर्येणसप
नः सर्वैश्वरश्चशश्रुताकाशमध्येइति ॥ पुराणेष्वप्युक्तम् ॥ त्रयस्तेकारणत्मानोजाताः साक्षान्महेश्वरात् ॥ तपसातोषयित्वातपितस्परमेश्वरम् ॥ परस्परस्माज्जायेतेपरस्परजयैपि

वेदवेदार्थवेदादिजीवजालजटावली ॥ ततस्तस्या अनंतायाः प्रस्तनायाः पुनः पुनः ॥ २० ॥ संपन्नदेशकालायाः क्रमः स्याद्वर्णनासुकः ॥
ब्रह्मविष्णुहरादीनामतोयंपरमः पिता ॥ २१ ॥ मूलबीजं महादेवः पल्लवानामिव द्रुमः ॥ सर्वसत्त्वाभिधः सर्वः सर्वसंवेदनैकरुत् ॥ २२ ॥ सर्व
सत्ताप्रदो भास्वान्वद्योभ्यर्च्यश्चतद्विदः ॥ प्रत्यक्षवस्तुविषयः सर्वत्रैव सदेदितः ॥ २३ ॥ संवेदनात्मकतयागतया सर्वगोचरम् ॥ नतस्या
द्वानमंत्रादिकिंचिदेवोपयुज्यते ॥ २४ ॥ नित्याहूतः स सर्वस्थोलभ्यते सर्वतः स्वचित् ॥ यांयां वस्तुदशां यातित एव मुने शिवम् ॥ २५ ॥ स्व
रूपं समवाप्नोति रूपालोकमनोदृशम् ॥ आद्यं पूज्यं नमस्कार्यं सुत्यमर्ध्यं सुरेश्वरम् ॥ २६ ॥ एनंतं विद्विद्वेद्यानां सीमांतं महतामपि ॥ ए
तमात्मानमालोक्य जराशोकभयापहम् ॥ संश्लेषबीजवज्जंतुर्न भूयः परिरौहति ॥ २७ ॥ सकलजंतुपुत्र्यत्वभयप्रदं विदितमाद्यमुपास्य
मयत्नतः ॥ त्वमजमालमगतं परमं पदं भवसि किंपरिमुह्यसि दृष्टिषु ॥ २८ ॥ ॥ इ० वा० दे० मो० नि० पू० महादेवस्य पूज्यसीमांतत्व
कथनं नाम पंचत्रिंशः सर्गः ॥ ३५ ॥

णइति ॥ २१ ॥ महत्परिच्छिन्ने आत्मज्ञानयोगैश्वर्ये महीयते पूज्यते सर्वोत्कर्षेण त्रतत इति महोदेवः ॥ तथा च श्रुतिः ॥ य सर्वांश्चावाप्नरित्यज्यात्मज्ञानयोगैश्वर्ये महतिमहायतेतस्मा
दुच्यते महोदेवइति ॥ सर्वेषासत्वानावलानि अग्निधाश्वयस्य ॥ २२ ॥ तद्विदस्तपरिचितवतः पुंसः प्रत्यक्षप्रतीद्विप्रतिवस्तुचस्फुरदूतत्वात्स एव विपयोनान्यः ॥ २३ ॥ सन्निधा
नार्थमाद्वानप्रकारानार्थचमत्राउपयुज्यते ॥ सर्वगते सदास्फूर्तिरूपेण तस्मिन्नाद्वानमत्रयो प्रयोजनमस्तीति भावः ॥ आदिपदात् तेषां पनावगुठनावरोधनादिपरिमह ॥ २४ ॥ तत
एवलभ्यते ॥ २५ ॥ रूपपाणातदालोकनानातन्मनलक्षणानामनसातत्साक्षिश्वररूपस्वरूपमेव आभोतिधेनेनान्यदित्यर्थः ॥ अतस्तेमेव सर्वपूजादिव्यवहाराणामाद्य २६
स्फूर्तिकेदेव पूजादियोग्यं विद्धि ॥ २६ ॥ एवेवेद्यानामप्ययमेव सीमेत्याह ॥ एनमिति ॥ २७ ॥ यत्सकलजंतुषु विदितसत् अभायप्रदं यत्सर्वस्मादायत् अयत्नत उपस्यत इजपदत्व
मेव तव सितः किवा दृष्टिषु परिमुह्यसीत्यर्थः ॥ २८ ॥ ॥ इ० वा० म० ता० नि० पू० पंचत्रिंशः सर्गः ॥ ३५ ॥

मयैवैवाद्राजस्त्यसुखाकारणस्थिते ॥ सवात्स्याद्विशुद्धेश्वर्यमपश्यते ॥ १ ॥ यतएतमात्मानमालोक्यनभूय परिरोहिततोहोतुटमाप्र ससाररुज्जावधयनीतिरु
 द मचासीदसवस्यभगतदीश्वर स्वामीनविदुर्नलविद ॥ तथाचभृति ॥ सट्टोमृद्वयातिन ॥ धृवाअस्मिणोपतीत्येति ॥ १ ॥ चिदातुचिस्तारम् ॥ २ ॥ क्रियाशस्त्या
 यारणम् ॥ स्वसत्पासर्भाधानाभावनसत्तामहम् ॥ परमार्यतस्तुअकारणमभाष्यमभवत्सकष ॥ ३ ॥ चेतनौचानीसवबुद्धिदृष्टीनौचेतनप्रकाशक चेतनात्मनिजीयेष्यत
 सारगतधननिधिपू ॥ स्वप्रत्यभूतवत्यानाबासवेयानामपिचेतनं बुद्धिद्वितिव्यामिरुताभिम्यस्यप्रथयितारं चेत्यानापरमधिष्ठानतत्त्वभूत भूरिभावनआत्मानमेवमायया
 बभूवन्भाविनवनम् ॥ ४ ॥ आलाकानांशुसुरादीनामारित्यादीनांशालोकप्रकाशकम् ॥ तच्छुद्धज्योतिर्गोतिरिभृते ॥ अनालोक्यषष्ठुसुयायप्रकारयम् ॥ अलोक
 प्रवर्तरीकम् ॥ आलोकप्रकाशम् ॥ अक्रमवर्जजर्जापालनास्थितम् ॥ ५ ॥ नविषेतेसत्पृथिव्यप्रअस्सद्वाप्याकाराव्ययम् ॥ सत्यनव्यावहारिकणासत्येनप्रानिभासि
 ॥ श्रीइश्वरउवाच ॥ ततश्चिद्रूपमेवैकमूर्ध्वमत्तारस्थितम् ॥ स्वानुभूतिमयंशुद्धदेवैरुद्रेश्वरविदु ॥ १ ॥ यीजंसमस्तयीजानांसार
 समारमस्तने ॥ कमर्णापरमकमचिदातुविदिनिमलम् ॥ २ ॥ कारणकारणौचानामकारणमनाविलम् ॥ भावनभावनौधानामभा
 व्यमभवत्तमरुम् ॥ ३ ॥ चेतनचेतनौधानांचेतनात्मनिचेतनम् ॥ स्वचेत्यचेतनंचेत्यपरमभूरिभावनम् ॥ ४ ॥ आलांकालोफममलम
 नासाप्यमलोरुजम् ॥ आलोकंयोजीजोघंचिह्ननविमलविदु ॥ ५ ॥ असत्यसन्मयशांतंस्त्यासत्यविवर्जितम् ॥ महासत्तादिमत्तां
 तेचिन्मात्रविदिनतरत् ॥ ६ ॥ स्वयमवतिरागात्मारजकारजनंरज ॥ स्वयमाकाशमप्याशुकुर्द्धमवतिमद्वितम् ॥ ७ ॥ अस्मिश्चिचेत
 मिस्कारजगन्मरुमरीचय ॥ स्फुरिता प्रस्फुरिष्यतिप्रस्फुरतिचकोटय ॥ ८ ॥ स्वसत्तामात्रसपन्नपटमस्मिन्स्वेतजसि ॥ नकिंचनचसं
 पन्नमन्यदोणयादिवानले ॥ ९ ॥ गर्भीकृतमहामेरुपरमाणुसमविदु ॥ आच्छादितमहामेरुपरमाणुसमविदु ॥ १० ॥ गर्भीकृतमहा
 रस्योनिमपोमाबुदाहृत ॥ आक्रांतकल्पेनानेननमत्यक्तानिमेपता ॥ ११ ॥ वालाग्रकादप्यणुनायामनेनाखिलामही ॥ सप्तभि
 वमेनाप्युर्वीनास्यांतमधिगच्छति ॥ १२ ॥ अकुर्वन्नेवमहाकर्मनफरोत्येवकिंचन ॥ १३ ॥
 केनचावस्याग्रपणविर्बजितम् ॥ महासत्ताजगत्सत्ताआदितत्ताकारणाव्याकृतसत्तायोतेबाधेतत्तास्त्रिषाश्चिन्माप्रदेवविद्धीत्यथ ॥ १ ॥ रजनवीजावस्यायांरागात्मा वि
 दयन्मृगोचितशोभकत्वाद्भक्त विषयसंबंधेरअमम् ॥ तद्वियोगचित्तमालिष्येहेतुलाद्रज आकाराअमूर्तरूपोपिबुद्धमूर्तचिभादिरक्षितमवति ॥ ७ ॥ ८ ॥ अस्मिन्स्वेतज
 मिन्मयकोशमत्तामापेणजगत्सत्सपन्नविर्किंचननमपन्नबलतराभावायाअनेलेज्वालागारविष्कूलिगप्रभाविष्विचिन्मसपन्नमपिऔप्यैकस्वभावाद्देरप्यन्यतद्वित्य
 ५ ॥ १० ॥ अतएवअणोऽणीयान्मृदोमहीयाभितिभृति सवबिहृत्तुधमणातप्रसमाधेराशयतीत्याशयेनाह ॥ गर्भीकृतेति ॥ गर्भीकरणगीणभितिशंकाबारणायाच्छादित्य
 धेनवदास्यानम् १ ॥ कालोऽप्यस्मिन्मृदोऽप्यमविहृत्तुमित्याह ॥ गर्भीकृतेति ॥ आक्रांत सर्वतोव्याप्तकल्पोद्विपरार्थितकालोयेन ॥ अघापिप्राग्बद्धीनरुतस्यम् ॥
 ११ ॥ उक्तमनश्चयदि ॥ बालायेत्यादिना १२ ॥ १३ ॥

महाकायोब्रह्मांडशरीरः ॥ १४ ॥ अथशब्दवाच्यषष्टिघटिकात्मकोपिप्रातःआद्यत्रिमुहूर्तमात्रात्मा ॥ परमार्थतस्तुनवाआयंमुहूर्तनवाअथनापिप्रातः ॥ अथप्रातरादिशब्दानांयदितत्तदधिष्ठानचितिलक्षणतदासेद्वैततत्तच्छब्दयोग्यइत्यर्थः ॥ १५ ॥ एवमुन्मत्तबालादिप्रलपितनिरर्थकापशब्दजालमपिसएवेतितेषुकांश्चिदनुकृत्यदर्शयति ॥ भिहिमिति ॥ १६ ॥ तथासत्यसार्थकवेदशास्त्रादिशब्दजालमपिसएव ॥ उक्तसर्वपिडीकृत्यव्यतिरेकमुखेनाप्याहानतदस्तीति ॥ १७ ॥ अयमेवप्रह्लादेनापिप्रादृष्ट्वाप्रणतइति स्मारयन्मुपसहरति ॥ यस्मिन्निति ॥ १८ ॥ यत्रारोपादसतोपिस्तत्ताभवतीतिरुक्तस्तत्ताभावनायथायत्रानर्थकापिश्लोकासार्थकाभवतीतिदृष्टातप्रदर्शनमभिप्रेत्यानर्थकश्लोकमुदाहरति ॥ यत्रेति ॥ यत्रइत्यादिकानाशब्दानामर्थश्रीःसत्यरूपिणीतिउत्तरसर्गाद्येनान्वयस्तत्रैतद्व्याख्यास्यामः ॥ १९ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठमन्तात्यर्थप्रकाशेनवर्णनं० पू० षट्त्रिंशः सर्गः ॥ ३६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ सद्योगादसतांसत्ताशिवस्यानतशक्तयः ॥ प्रधानशक्तेर्नियतेर्हृत्यचात्रोपवर्ण्यते ॥ १ ॥ यस्मिन्नीश्वरेइत्यादिकानांसर्गातोदाहृतश्लोकप्रभृतीनांशब्दानामर्थश्रीःसत्यरूपिणीसत्यप्रायाभवतितस्मिन्सर्वजगत्सत्तालक्षणस्यमणेः समुद्रकेसपुटप्रायेमायाशबलसर्वेश्वरेकाविमलाभासाःशक्तयोनकचतीतिप्रेरणान्वयः ॥ तस्यश्लोकस्यलोकोक्तः परमार्थतश्चयथासत्यार्थतातथावर्ण्यते ॥ तत्रलोकोक्तस्तावत्कश्चिद्वृक्षोनेनवर्ण्यते ॥ पल्लवैः किसलयैर्दलैर्हरितपत्रैश्चामलैरम्ला

नैर्मालितानालतानामल्लेनकातेन सर्वतोऽलताभिरालिङ्गितेनेतियावत् ॥ अतएवान्तरालेषुस्कंधकोटशरान्तरालेषुहनेनदुष्प्रवेशेनदुरोहेणेतियावत् ॥ स्वयचामलेनअम्ला नेनानेनतरुणापुष्पफलपल्लवभ्रमरखगादिसमृद्ध्याविलासवत्याहेलयाअवहेलेनविलोऽलितानिघनानामेधानाविद्युत्सवलनस्मिग्धशिशिरश्यामतासौदर्यातिशयविभ्रमसंजितानियया ॥ गर्जितयेतिपाठेसौंदर्यातिशयाभिमानप्रयुक्तगर्जनानिययेतियोज्यम् ॥ तथाविधयास्वलक्ष्म्याढक्षातरेषुवनतरेषुसर्वजगतिवाप्रसिद्धालक्ष्मीलतास्वात्मन्येवोपसयद्दलितसकोचितामुदिरिवाऽविरलितघनीकृतेत्यर्थः ॥ अथवाभगवान् विष्णुरत्रवर्ण्यते ॥ पल्लवैर्दलैश्चामलयावनमालयामालितानांपुरुषाणामध्येमल्लेनश्रेष्ठेनामलेनपरमार्थतोवसनभूषणादिनाचिर्मलेन अतरालेजठरेचतुर्दशभुवनभरितत्वाद्गहनेनविष्णुनाजगन्मोहनसौंदर्यविलासवत्याप्राग्बदेवहेलाविलोऽलघनगर्जितयास्वदेहलक्ष्म्या स्वमालिङ्गनीलक्ष्मीलक्षणाललनापिवलितामुदिरिवाविरलिताअपूथक्कृतेत्यर्थः ॥ परमार्थतोऽप्यतरालेविविचित्रकामकर्मवासनागहनेनाज्ञानलक्षणेनमलेनपल्लवप्रायेः सूक्ष्मभूतैस्तत्कार्यैर्दलप्रायेः स्थूलभूतैर्भुवनमदैश्वर्यामालितानाजगतायालक्ष्मीलतासोहेलयालीलयानभिसिचिलोलानाघनानागर्जितमिवगर्जितयस्यास्तथाविधयामहावाक्यश्रुत्या

विलसन्विलासलक्ष्म्याम्रविधाकारण्यामहेनप्रतिमछुनाडनायवलितामुट्टिरिवअविरलिताश्चिकघनीकृता ॥ एवमर्थीतरण्यप्यस्यश्लोकस्यमुधीभिक्षसानि ॥ इत्यादि
 कानामित्यग्रआदिपदादनर्थकत्वेनप्रसिद्धतमानिअरद्ववरावाडिमाविवाक्यानिगुसते ॥ अरद्व कवलयपादुकाभ्याह्वारिस्थितोगायतिमद्रकाणि ॥ मन्नाक्षणीपृच्छतिपुत्रकामा
 राजगुठमायालयनस्यकाच ॥ आस्यापिलौकिक पारमार्थिकोषार्थोन्नतसत्तैवकल्पयितुराक्यते ॥ तथाहि ॥ लौकिकस्तावत् ॥ कश्चि मन्नेवराज कवलयपादुकाभ्यामुपल
 क्षितोजरद्ववसादर्याज्जद्वोषाहीक स्वयद्द्वह्वारिस्थित सम्पन्नकाणिमन्नेरामप्रसिद्धगीतनिगायतिनकाचिछुनविचिस्स्यरोगयुक्तेनपुत्रेणसहलवणाकरप्रतिकेनचिदावरयक
 नकार्येणगमिष्यतीतप्रपुषजीवनकामाभ्राह्मण्यीलवणाकरावयमागतइतिलोकेभ्यभुत्वाहेराजन्मिसवबुमानसवाभ्यठमायालयवणाकरेलुनस्यकोऽय किंसमर्थलशुनमुनम
 हपमितिपृच्छतीत्यथ ॥ पारमार्थिकोपि ॥ कवलयसदस्याअविषयापादुकाप्रार्थेणलिंगदेहेनचसुराविह्वारिविषयभोगार्थस्थितोजरद्ववसादर्योजीवैवैपयिकाण्येवमद्रका
 णित्तीपूत्रादियगलगीतानिबहिर्मुवागायतिनमनगपिस्वतस्त्विदक्षतेतमतादृशमुपलभ्यपुनाभ ससारनरकावायतइतिपुत्रोन्नतमाताबोधतत्कामाभ्राह्मणीवब्राह्मणीभृतिपृ
 च्छति हेराजस्वयय्योतिहेनविराजमानस्वसैन्येनसर्वकाण्डजयध्वआत्मरुमायोसविषयाकामकर्मवीजविनाशकत्वाह्वणणाकरापरप्रायेत्वस्वरूपेपरमशुद्धेअत्यताप
 विप्रत्वाह्वणणाभोग्यलशुनगुन्यस्यभोग्यस्यकोऽर्थोमीन्यविचारलभ ॥ तस्मात्परित्यज्यबासदृष्टित्वात्साराभोजनवत्याशयेनकोयमालेतवियमपास्महे कतर सआत्माकिंका
 रणम्रासकृत स्मजातावत्यादिपृच्छतीत्यर्थ ॥ एवमद्रादिमाविषाक्येव्यव्यर्थसत्ताऊसा ॥ भिर्बिभिन्निमित्तश्लोकस्यतुवालमत्ताप्यम्यक्तजस्थितानुकरणस्यानुकार्यैरवार्थ
 कानामविमलाभासास्मिन्परमचिन्मणौ ॥ नकवतिविचिन्वतिविचित्राणिजगतिया ॥ २ ॥ एवाधीजकणांतस्याचिन्तस्वतस्ववपुर्न
 यम् ॥ लब्ध्वाशुक्तालवार्यादिकरोत्यकुरमोदनम् ॥ ३ ॥ फेनावर्तविवर्त्तवर्त्तितवर्त्तित्वीरसरूपिणीकठिनैर्द्वियसयधेकरोतिस्यदमभमाम्
 ॥ ४ ॥ एपाकुसुमगुच्छपुरसरूपेणसस्थिता ॥ कचतिघ्राणरंध्रेपुकरोतिपरिफुल्लताम् ॥ ५ ॥ शिलांगस्याशिलांगामसतीसत्यतापदम् ॥
 सगाधारदशांधत्तेगिरीत्र स्थितिीलया ॥ ६ ॥ पवनस्यदकोशात्मरूपिणीवत्वर्गिद्वियम् ॥ ससाधयत्यलमसुतपितेवात्मतयातया ॥ ७ ॥
 भत्ता ॥ अनुकायस्यत्वव्यक्तत्वादेवभाव्यतेति ॥ १ ॥ यावीजशक्त्योजगतिविषयित्वात्तरोपयिता शक्तय कानामविमलाभासास्फुटाभूत्वानकघतिनाविभजति ॥ २ ॥
 ता राक्तीरवयुस्योदाहरति ॥ एयत्वादिना ॥ मीसादिबीजकणांतस्याएपाएश्वरीचित्सत्ताधेपरिष्कृतशुक्तालवायाविसहकारिकाणांनिलध्वाप्रथमपुकरोतिकमेतंहु
 लीभ्रयसाक्षात्पुठपभोज्यमोवनकरोतीत्यर्थ ॥ ३ ॥ फनाऽवात्ता विवत्ताश्चअतर्वातीनोयस्या तेव्यंतघतिनीअनुगतावारससामाभ्यरूपिणीऐश्वरशक्ति कठिनशिलातलादि
 संबधेनिक्रोदोपसपणलक्षणजिह्वैद्विसययोगेत्तदोपसर्पणरूपस्यदकरोति ॥ ४ ॥ रसक्षेपेणमकरवसवलितगधरूपेण ॥ नासापुटयोपरिफुल्लताम् ॥ ५ ॥ शिलांगप्रतिमात
 बाभागाशिलाव्यतिरेकेणपृथगस्तीया ॥ व्यावहारिकस्यतापदम् ॥ द्रव्यतश्चित्सर्ग कार्यतदाधार शिलेतिभविषिकल्पमभरामविलैवधत्ते ॥ यथाअविकृतोगिरीत्रस्वृणल
 नादिकायाणिधत्तेतद्वित्यर्थ ॥ ६ ॥ एवपवनलक्षणोय स्ववानीसर्वक्रियाणांकोरासत्वात्मस्वरूपात्वमिद्वियैस्पर्शपहणायससाधयत्यनुकूलयति ॥ यथापिताआत्मसुतस्य
 कार्येप्रवर्त्तयतिनहत् ॥ अनपारीत्याद्विप्रातिरेक्यविमदन्तिशक्तयोबोध्याइत्यर्थ ॥ ७ ॥

यथाप्रवृत्तिस्त्यासरतिथानिदृत्तिस्त्याअशेषस्यजगत साराणासत्तानासपिण्डकघनमात्मानमधिकृत्यश्रवणमननाद्युपायै स्वसिद्धयेमोक्षायभावयित्वानेतनेतीतिस
वर्षप्रतिषेधेननकिंचित्त्वशून्यत्वमिवसर्वस्यकरोति ॥ ८ ॥ सर्वशक्तिभेदानेकीकृत्यतत्कार्थ्ययत्तामवधारयति ॥ आमहेति ॥ ब्रह्माविष्णुश्वरुद्रश्चैश्वर्यसदाशिवइत्युत्क
र्षपरपरायापचमभीशानसदाशिवमभिव्याप्यनियति सर्वकार्यव्यवस्थापिकामूलशक्तिः ॥ १० ॥ कथतन्नियति स्वयम्भवतीतिचेन्नियमेनतत्पथाहेतुत्वादित्याह ॥ साक्षिणीति ॥
स्फारेऽपरिच्छिन्ने ॥ आज्ञासेज्योतिषि ॥ ११ ॥ आकाशनगरगर्ध्वपुरतत्रत्यनाट्यमण्डपभूमिप्रायजाग्रदादिषु ॥ १२ ॥ काइतिसामान्यविषयभागप्रभः ॥ कथमितिप्राति
स्विकप्रकारभेदप्रभः ॥ १३ ॥ १४ ॥ सोकामयनबहुस्यामितिश्रुतेःप्रथममिच्छासत्ताभिव्यक्ताततोव्योमाभिव्यक्तातत्सत्तातत्रकालात्मन सूत्रस्याभिव्यक्तौकालसत्तासतो

अशेषसारसंपिण्डमध्यात्मानंस्वसिद्धये ॥ भावयित्वानकिंचित्त्वमिवस्वत्वंकरोत्यलम् ॥ ८ ॥ स्वसत्ताप्रतिबिंबाभमाकाशमुकुरोदरे ॥ ध
त्तेकृत्यनिर्मेषांकंकालाख्यममलंबपुः ॥ ९ ॥ आमहापंचमेशानंपरिणाममयाइमे ॥ इदमित्यभिर्दनेतिनियतिर्भवतिस्वयम् ॥ १० ॥
साक्षिणिरफारआभासेगृहेदीपइवक्रियाः ॥ सत्येतास्मिन्प्रकाशंतेजगच्चित्रपरंपराः ॥ ११ ॥ परमाकाशनगरनाट्यमंडपभूमिषु ॥ स्वश
क्तिवत्तंससारंपश्यंतीसाक्षिवस्थिता ॥ १२ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ शिवस्यास्यजगन्नाथशक्तयःकाःकथंस्थिताः ॥ साक्षिताकाच
किंतासांष्टंतस्याक्लियदेवतत् ॥ १३ ॥ श्रीईश्वरउवाच ॥ अप्रमेयस्यशांतस्यशिवस्यपरमात्मनः ॥ सौम्यचिन्मात्ररूपस्यसर्वस्याना
कृतेरपि ॥ १४ ॥ इच्छासत्ताव्यामसत्ताकालसत्तातथैवच ॥ तथानियतिसत्ताचमहासत्ताचमुव्रत ॥ १५ ॥ ज्ञानशक्तिःक्रियाशक्तिःकट
ताकर्तृतापिच ॥ इत्यादिकानांशक्तीनामंतोनास्तिशिवात्मनः ॥ १६ ॥ ॥ शक्तयःकुतएवैतावदुत्वंकथमासुच ॥
उदयश्चकथेदेवभेदाभेदश्चकीदृशः ॥ १७ ॥

नियतस्यस्थानभूतभौतिकाविभवेनियतिसत्ताभिव्यज्येतासुसर्वास्विगुतामहासत्तेतिभावः ॥ १५ ॥ ऐश्वरानसाधारणशक्तिभेदानुक्ताजीवसाधारणांस्तानाह ॥ ज्ञानशक्ति
रिति ॥ कर्तृताप्रवृत्तिशक्तिरकर्तृतानिदृत्तिशक्तिश्चक्रियाशक्तेरवातरभेदौ ॥ यद्यपीच्छाशक्तिरपिजीवेस्ति तथापिज्ञानेश्वरवत्क्रियाविनास्वविषयसाधयतीतिक्रियाशक्तिपर
वशातत्रैवातर्भेतेतिभावः ॥ इतिसामान्येनपरिगणिताअपिप्रातिस्विकरूपेणगणयितुमशक्याइत्याह ॥ इत्यादिकानामिति ॥ एतेनचतुर्थप्रश्नस्याप्युत्तरमुक्तमेव ॥ १६ ॥ अ
द्वितीयेशक्तिमत्त्वभेदेएवनिमित्तदुर्बदूरेशक्त्यवातरभेदवैचित्र्यादीतिमन्यमानोवसिष्ठआक्षिपति ॥ शक्तयइति ॥ शक्तिद्वतोभेदोभेदश्चविरुद्धःकीदृशःकिमुपपत्ति
कइत्यर्थः ॥ १७ ॥

मायिकविकल्पकस्मनापयुक्तचिद्वेदावशराकयदस्युच्यतेतेवस्तुत शिवावभिन्नाएवेतिनकश्चिद्विरोधइत्यारामेनश्वर समापत्ते ॥ शिवस्येति ॥ अनतरूपस्येति ॥ मायाद्वित्व
रूपताऽर्थात् शिवगुणत राक्तिनः कार्यतन्धानतं कुर्वाणातस्यामत्यवर्धयतीवनतुविहृतीतिभाव ॥ मनायपिविकल्पनास्मिन्मानवस्तुतद्व्यर्थ ॥ १९ ॥ विभावनाद्विकल्पनात् ॥ तर
गादिभेदविकल्पेभ्यश्च उदकमिषबहुरकम् ॥ १९ ॥ अनुमासाविकालनियतिक्रमेणपरिशिशितानदृश्य ॥ २० ॥ पराभिधानापरार्थद्वयकाला ॥ अपराभिधानाअवतरकस्य
तदवयवरूपा ॥ सार्धश्वरस्यक्रियेतिकृतिर्यमिद्विदित्यवयवद्वेष्टेतिकामवादिन कस्ययतुअस्माभिः श्रुतनामाभवात्काल कल्पनात्कल्पद्वितिविकल्पपर्यायानामभिरक्षकतामिधे
त्यर्थ ॥ २१ ॥ तस्याकालराक्तीनियमिपवध्पुत्यादयति ॥ आमेहेति ॥ द्विविधोद्विग्नियमः ॥ इवमित्यसत्स्थानमित्याकारनियमोविकारनियमश्च ॥ तभापआतृणआमहार

श्रीइश्वरउवाच ॥ शिवस्यानंतरूपस्यएपाश्चिन्मात्रतात्मन ॥ एपाहिशक्तिरित्युक्तातस्माद्विभ्रामनागपि ॥ १८ ॥ ज्ञत्व कर्तृत्वभोक्तृत्व
साक्षित्वादिविभावनात् ॥ शक्तयोविविधरूपधारयतिबहुद्वकम् ॥ १९ ॥ एवंजगतिचृत्यतिवस्त्राद्विचृत्यमहपे ॥ कालेननर्त्तकेनेवक्रमेण
परिशिक्षिता ॥ २० ॥ यैपापरापराभासासैपानियतिरुच्यते ॥ क्रियायकृतिरिच्छावाकालेत्यादिकृताभिधा ॥ २१ ॥ आमहारुद्रपर्यंत
भिदमित्यभितिस्थिते ॥ आलणापद्यजस्यदंनियमान्नियति स्मृता ॥ २२ ॥ नियतिरित्यमुद्देगवर्जितापरिमाजिता ॥ एपानृत्यतिवैचृत्य
जगज्जालकनाटकम् ॥ २३ ॥ नानारसविलासाढ्यविवर्ताभिनयान्वितम् ॥ कल्पद्वयणहृतानेकपुकरावर्त्तधर्धरम् ॥ २४ ॥ सर्वतुकुसु
माकीर्णधारगोलकमदिरम् ॥ भूयोभूय पतद्वपभूरिस्वेदजलोत्करम् ॥ २५ ॥ पयोदपल्लवालोलनीलांबरकृतभ्रमम् ॥ पूर्णसश्रुद्धस
माभिरज्जौषवलयाकुलम् ॥ २६ ॥ यामपक्षदिनेप्रेक्षाकटाक्षोद्रासितांवरम् ॥ मज्जनोन्मज्जनव्यध्रकुलाद्रिकुलशेखरम् ॥ २७ ॥ भ्रम
च्छशिमणिप्रोतंगामुक्ताफलत्रयम् ॥ सहस्रादृष्टसंध्याभ्रविलोलकरपल्लवम् ॥ २८ ॥ अनारतरणछोलोलकालंकारकोमलम् ॥ मू
रिभूतलपातालनमजलपदक्रमम् ॥ २९ ॥

प्रवर्धतं द्वितीयत्वात् नृणामापद्य अस्य वित्युक्तयानियमनाच्चित्तराष्ट्रवाच्येत्यर्थः ॥ १२ ॥ यावन्नत्वबोधेनापरिमाजितातावनृत्यतीत्यर्थः ॥ १३ ॥ तन्मृत्येनाटकलक्षणानि
रसोपति ॥ नानेत्यादिना ॥ कल्पः प्रलयस्तद्वृक्षेणेत्यादौ परमश्रेणेत्यादौ विपुलापातवाविताकनेकेपुकरावर्त्तएवमेवाप्यपराभावाभेवायम् ॥ २४ ॥ धारावपधारास्तशुक्त
ब्रह्मादौ गोलकमेव बह्वानाज्जमरिरित्यर्थः ॥ २५ ॥ पयोऽर्धमेवाप्यपल्लवादशापार्तासौ रालोऽयन्नीलमबरमाकाशतेदेवस्तेषां नीलवस्त्रेन कृतादिनराभ्यादिमानावेवमयायम्
सश्रुद्धिर्निर्गन्तः सताम्बिलक्षणे रज्जौपलचित्तबलपराकुलम् ॥ २६ ॥ मज्जनं बलं यत्सिरोधानं उन्मज्जनमुदावृत्तनाभ्यामप्यपाणि कुलाद्रिकुलाभ्येवरोत्तराणि शिरोपाभिययम्
॥ २७ ॥ भुक्ताफलत्रयपदेन हार एव संलक्ष्यते ॥ २८ ॥ लोकाजानाभुवनानि बाह्यसंरीरलक्षकैः कोमलैर्मज्जुलम् ॥ वैकल्प्यत इति पदकवानटीपाद्विभ्यासस्थानभेदाः ॥ २९ ॥

मम्राअस्तिमिताउन्मग्राउदिताश्चमहत्योभास्वरास्ताराएवधर्मकणोत्कराःस्वेदविंदुसमूहायत्र ॥ चंद्रार्ककुंडलयोःस्पर्धैःस्मितैरीषद्धास्यैःस्फुटंव्यक्तीकृतंनभोलक्षणंनटीमुखवय
त्र ॥ ३० ॥ ब्रह्माहपदेनतद्भित्तयोलक्ष्यते ॥ ताएवकपाटकानीववितानकानितिरस्करिण्योयत्र ॥ लुठत.असुरव्याकुलीकृताऊर्ध्वाधोलोकातरव्यूहाएवध्वनतःमुक्तागुफितद
शाउत्तरीयातीयपटपल्लवायत्र ॥ सुखदुःखयोरविभावादिदशास्तन्निमित्तदोषाश्चभावा.स्थायिभावाअभावास्तद्विन्नाविभावा.सचारिभावारसांतराणिशृगारादिरसभेदा
श्चयेत्र ॥ स्थायिभावानामेवविभावादिभिव्यज्यमानानरसत्वमित्यालकारिकसिद्धातादितिभावः ॥ ३१ ॥ एवनाटकवर्णयित्वातद्गृष्टारविमर्शस्वमात्रपरिशेषपरमात्मानदर्श
यति ॥ अस्मिन्निति ॥ विकारैःप्रसिद्धैर्नाट्यशास्त्रप्रसिद्धस्वेदस्तभरोमाचादिविकारैश्चवलितेनियतेनट्याअस्मिन्सारनाम्निचिरनाटकनाट्यसारेविलासेसाक्षीसाक्षाद्गृष्टाप्रभु

मग्नेन्मग्नेमहानेकताराधर्मकणोत्करम् ॥ चंद्रार्ककुंडलस्पंदस्मितस्फुटनभोमुखम् ॥ ३० ॥ कल्पितानेकब्रह्मांडकपाटकवितानकम् ॥
लुठह्योकांतरव्यूहध्वनन्मुक्तांकपल्लवम् ॥ सुखदुःखदशादोषभावाभावरसांतरम् ॥ ३१ ॥ अस्मिन्विकारवलितेनियतेविलासेसंसारना
म्निचिरनाटकनाट्यसारे ॥ साक्षीसदोदितवपुःपरमेश्वरोयमेकःस्थितोनचतयानचतेनभिन्नः ॥ ३२ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि०
पू० नियतिनृत्यंनमससंनिशःसर्गः ॥ ३७ ॥ ॥ श्रीईश्वरउवाच ॥ एषदेवःसपरमःपूज्यएसदासताम् ॥ चिन्मात्रमनु
भूत्यात्मासर्वगःसर्वसंश्रयः ॥ १ ॥ घटेपटेवटेकुड्येशकेटवानरेस्थितः ॥ शिवोहरोहरिर्ब्रह्माशक्रोवैश्रवणोयमः ॥ २ ॥ बहिरंतश्चसवा
त्मासदास्वात्मासुबुद्धिभिः ॥ विविधेनक्रमेणैषभगवान्यरिपूज्यते ॥ ३ ॥ बहिस्तावन्महाबुद्धेक्रमेणपरिपूज्यते ॥ येनतच्छृणुतत्त्वज्ञश्रो
ष्यस्यंतःक्रमंततः ॥ ४ ॥ पूजाक्रमेषुसर्वेषुदेहगंहंपवित्रकम् ॥ त्याज्यंदेहावबोधात्मपरंयत्नापवित्रकम् ॥ ५ ॥ पूजनंध्यानमेवांतानां
न्यदस्यस्यपूजनम् ॥ तस्मान्निभुवनाधारंनित्यंध्यानेनपूजयेत् ॥ ६ ॥

स्थानीयःअयप्रत्ययपुःपरमेश्वरएकएवस्थितःसचतयानट्यातेननाट्येनचनपरमार्थतोभिन्नइत्यर्थः ॥ ३२ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम०तात्पर्यप्रकाशेनिर्वाण०पू०सप्तत्रिंशःसर्गः
॥ ३७ ॥ ॥ शिवस्यानंतचिन्मूर्तेर्विध्यनिनपूजनम् ॥ ज्ञानेनचमहापुण्यविमुक्तिफलमीर्यते ॥ १ ॥ सएषनियतिनाटकसाक्षीचिदात्मैवपरमोदेवः ॥ १ ॥ तस्यवक्ष्यमाणप्रकारे
णपूजनेसर्वदेवपूजनमर्तव्यतीत्याशयेनतस्यसर्वात्मतामाह ॥ घटेइति ॥ २ ॥ विविधेनवक्ष्यमाणबाह्याभ्यंतरभेदेनक्रमेण ॥ ३ ॥ ४ ॥ शास्त्रोक्तसंस्कारैःस्नानाचमनादिभिश्च
पवित्रकमपिदेहगंहंयत्नाच्याज्यम् ॥ देहस्यावबोधःसाक्षिचित्काशस्तद्रूपपरपवित्रकंयत्नात्यरिशोध्यमाह्यमितिशेषः ॥ ५ ॥ पूजनसाधनक्रियाचध्यानमेव ॥ ६ ॥

समस्तानामाभासानांमुषादितेजसां बुद्धिबलीनीचभासनम् ॥ अहताया सारंरतो धितमंतस्यस्थिकाशम् ॥ ७ ॥ आकाशावपिविपुलाभोगाकधराकठार्धभागोयस्य ॥ अनतोयःअधस्तनाकाराकोश सपावसरोरुहेयस्य ॥ ८ ॥ नानाविधेषुयरोतोप्रभ्लादिपुण्यसत्वाद्योमहतीलोकास्तद्विपुजगृहीतानिपरमायुधानियस्य ॥ ९ ॥ तर्हितेकिप्रभ्ला
बाह्वासांनेत्याह ॥ इत्याशति ॥ प्रकारारूपपरमाकारात्तमसपाराण स्वयमपारोविषह स्वरूपयस्य ॥ १० ॥ इदमप्यधस्तनाविभ्रमाब्जभेदेनद्वल्लेखाविभेदादुपपाद्यम् ॥ ११ ॥
भूतमियंयंचतुर्विधभूतरोभाम् ॥ भिजगद्वतसर्वपदार्थयेष्टनायरोचितायमरज्जवद्वच्छाया शक्तयस्तत्पराशरीरगानाङ्ग्यभितनीया ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ रूपभेदेरनतानापवा

चिद्रूपसूयलक्ष्माप्तसमस्तीमासमासनम् ॥ अतस्यचिद्वकाशस्त्वमहंतासारमाश्रयेत् ॥ ७ ॥ अपारपरमाकाशविपुलाभोगकंधरम् ॥ अनंताधस्तनाकाशकोशपादसरोरुहम् ॥ ८ ॥ अनंतदिकृताभोगभुजमंडलमद्वितम् ॥ नानाविधमहालोकगृहीतपरमायुधम् ॥ ९ ॥ दत्तकोशकोणविश्रांतवस्त्राढौघपरंपरम् ॥ प्रकाशपरमाकाशपारगापारविग्रहम् ॥ १० ॥ अधोऽर्ध्वचतुर्दिक्षुविद्विषुचनिरंतरम् ॥ दक्षोद्रहरिक्रेशप्रभुस्वामरमद्वितम् ॥ ११ ॥ इमांभूतश्रियतस्यरोमालिप्रविचिंतयेत् ॥ विविधारभ्रकारिण्यभ्रिजगद्यत्रज्ज्व ॥ १२ ॥ इच्छाया शक्त्यस्त्यचितनीया शरीरगा ॥ एषदेव सपरम पूज्यएवसदासताम् ॥ १३ ॥ चिन्मात्रमनुभूत्यात्मासर्वग सर्वसंश्रय ॥ षट्पटेवेटेकुब्जेशकटवानरेस्थित ॥ १४ ॥ शिवाहरोहरिद्वक्काशकोर्वेश्रवणोयम ॥ अनंतैकपदाधारसत्तामानैकविग्रहः ॥ १५ ॥ विवर्तितजगज्जाल कालोत्सृष्टारपालकः ॥ सरीलभुवनाभोगमिदवस्त्राढौघमवयवतांगतम् ॥ विविचितयेन्महादेवंसहस्रश्रवणेक्षणम् ॥ १६ ॥ देहकाणोत्सृष्टकम्भिश्चिच्छांकावयवतांगतम् ॥ सर्वत स्पर्शनमयसर्वतोरसनान्वितम् ॥ १७ ॥ सहस्रशिरसर्शातसहस्रभुजभूषणम् ॥ सर्वत्रेक्षणशक्त्याकृत्यंसर्वतोघ्राणगज्जिकम् ॥ १८ ॥ दासर्वकर्तारसवसकल्पितार्यढम् ॥ २० ॥ सर्वभूतारवाप्त्यंसर्वसर्वकसाधनम् ॥ इति संधित्येदेवेशमभ्येद्विधिवत्तत ॥ २१ ॥ विधानमचनस्येदंशृणुवक्ष्येविदांवर ॥ स्वसविदात्मादेवोयनोपहारेणपूज्यते ॥ २२ ॥

नामाधरोवाध्यस्तद्वेपरित्यगेकपदस्याधरोलक्ष्यायासतात्तम्यापैकविषदृ ॥ १५ ॥ द्वारपालक अविशुद्धिफालेयमनसोतम्बरानिरोधकोविशुद्धीतुमवेशानुबुलङ्गति ॥
॥ १६ ॥ स्वर्गिमायाबलरूपेअवयवतामेकदेशानाम् ॥अथवासर्वमग्निनाश्रवणेक्षणशिर पाणयापयवासास्येतिविश्वरूपधितनीपयित्यादाविभितयेवित्यादिना ॥ १७ ॥
॥ १८ ॥ ११ ॥ तथाभितनेप्यर्शगाद्वयातवस्तुतस्यनविस्मर्ष्येत्याहु ॥ सर्वतद्वलि ॥ १२ ॥ सर्वस्यएकसाधर्मसमास्थौस्तिनदम् ॥ इतिउक्तप्रकारेण ॥ २१ ॥ उपविष्यतइ
तुपवहारोत्तमपुष्पादिस्तेन ॥ २२ ॥

नदेवप्रपंचयति ॥ नेति ॥ २३ ॥ इतरेऽश्लक्ष्णचामरदर्पणार्थापणैः ॥ २४ ॥ अखण्डसाक्षात्कारदृष्टिधाराहृदयेनस्वेनस्वात्मकेनबोधेन ॥ पूर्वीकचितनमप्येतदगमितीयमेवसर्वपूजा
भ्ययदानेत्याशयेनाह ॥ एतदेवेति ॥ २५ ॥ अस्याः कालनियमोपिनास्तीतिसिद्धेवकार्येत्याह ॥ २६ ॥ उक्तज्ञानधारालम्बनाध्यानामृतेन ॥ २७ ॥ परमास्वाद
युक्तेनेति ॥ अयमाव ॥ पुष्पादिविषयार्पणहिंदेवस्यनसाक्षादविच्छिन्नसुखार्पणिकतुपरयाल्पतरदीयसुरवाभिव्यजनक्षुधितस्यद्वीहिमुद्यर्पणमिवनतथाप्रीतयेभवति ॥
इदुप्रतीचः स्वयमेवशोधनेननिरतिशयानद्वैतमाविर्भाव्यतस्यनिरतिशयस्यात्यैकरस्येनशिवायार्पणरूपपूजनपरमास्वादनयुक्तमितितदेवतादृशदेवस्यानुरूपपूजन

नदीपेननधूपेननपुष्पविभवापणैः ॥ नान्नदानादिदानेनचंदनविलेपनैः ॥ २३ ॥ नचकुंकुमकर्पूरभोगैश्चित्रैर्नचेतरैः ॥ नित्यमक्लेशल
भ्येनशीतलेनाविनाशिना ॥ २४ ॥ एकेनैवामृतेनैषबोधेनस्वेनपूज्यते ॥ एतदेवपरंध्यानंपूजैषेवपरास्मृता ॥ २५ ॥ यदनारक्तमंतस्यशुद्ध
चिन्मात्रवेदनम् ॥ पश्यच्छृण्वन्स्पृशन्जिघ्रन्मन्त्रध्वन्यच्छन्स्वपनश्चसन् ॥ २६ ॥ प्रत्यपन्विस्तृजन्गृह्णन्शुद्धसंविन्मयोभवेत् ॥ ध्यानामृते
नसंपूज्यस्वयमात्मानमीश्वरम् ॥ २७ ॥ परमास्वादयुक्तेनमुक्तेनकुसुमेहितैः ॥ ध्यानोपहारएवात्मध्यानंद्यस्यसमीहितम् ॥ २८ ॥ ध्यान
मर्ष्यचपाद्यंचशुद्धसंवेदनात्मकम् ॥ ध्यानसंवेदनपुष्पसर्वंध्यानपरंविदुः ॥ २९ ॥ विनातेनेतरेणायमात्मा लभ्यतएवनो ॥ ध्यानात्मसाद
मायातिसर्वभोगसुखश्रियः ॥ ३० ॥ अयमात्मानुनेभुंक्तेदहहृपोगृहेयथा ॥ ध्यानेनानेनसुमतेनिर्मेपांस्तुत्रयोदश ॥ ३१ ॥ मूढोपिपूजयि
त्वेशंगोप्रदानफलंलभेत् ॥ पूजयित्वानिर्मेपाणांशतमकमितिप्रभुम् ॥ ३२ ॥ अश्वमेधस्ययज्ञस्यफलंप्राप्नोतिमानवः ॥ पूजयित्वास्व
मात्मानंघटिकार्धमितिप्रभुम् ॥ ३३ ॥ अश्वमेधसहस्रस्यफलंप्राप्नोतिमानवः ॥ ध्यानबल्युपहारणस्वयमात्मानमात्मना ॥ ३४ ॥

समीहितनपुष्पादीत्यर्थः ॥ २८ ॥ अतएवांश्लक्षणाध्यानैर्नैवसर्वोपचारसिद्धिरित्याह ॥ ध्यानमिति ॥ ध्यानाभिर्व्यक्तसंवेदनमैवचैतन्यपुष्पप्रयोजनरूपत्वात्पुष्पम् ॥ एवसर्वनुपचा
रसंवेदनमेवविदुः ॥ असविदितोपचारभोगाप्रसिद्धेरिति ॥ २९ ॥ प्रसादस्वरूपाभिव्यक्तिम् ॥ किततस्तत्राह ॥ सर्वेति ॥ सर्वेषामनुबुद्ध्याद्विहरण्यगर्भानांभोगसुखश्रियः ॥
अयमसन्नआत्माभुंक्तेदितरेणान्वयः ॥ योवेदनिहितगुहायापरमेष्ठ्योमन् ॥ सोऽभुतेसर्वान्कामान्सहेतिश्रुते ॥ ३० ॥ यथादेहहृपोदेहाभिमानीस्वगृहेभोगान्भुक्तेतद्वत् ॥ ते
नापिविषयसंस्पर्शन्यवत्यभिव्यक्तात्मसुखस्यैवानुभवात् ॥ ब्रह्मात्मसुखेसर्वसुखानामतर्भावादितिभावः ॥ इदानीनस्वसाक्षात्काराभावेपिथोक्तध्यानमात्रेणापितदुक्त
परिनुसारिफलोत्कर्षमाह ॥ ध्यानेनेत्यादिना ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥

ननु घटिका र्धाप्यानेन अश्वमेधसहस्रफलवेदघटिकाप्यानेन तोष्यधिकफलवाच्यम् ॥ तत्कथमेकराजसूयफलकीर्तनम् ॥ न सश्वमेधाब्राजसूयस्यफलमधिकम् ॥ इह वारणधकेमु
गपुत्रश्रकृष्यश्वमपयाजिनो गच्छन्तीति ह्यारं वैश्वरथाङ्ग्याभ्ययलोकदत्त्यादिना पृथिवीसमुद्रादिपरिमाणमुक्तात परतस्तथावतीसुरस्यधारायावद्वा मक्षिकाया पप्रताशा
नैरणाकाशदिग्निल्लोहस्वपद्वयसिमुक्तातीन्द्रमुपगोमृत्वावायवमायच्छसांश्चायुरात्मनि स्थित्वा तभागमयशश्वमेधयाजिनो भवन्त्यश्वमेधयाजिनां ब्रह्मस्वपरस
विद्वारायायुनावर्हिर्नि सायससकमफलेत्कर्त्तव्यमपणश्रवणविरोधात् ॥ अश्वमेधयाश्वमेधेभ्यो न परपुण्यपापयोरिति प्रसिद्धे ॥ पूर्वामायेण दलोपाख्याने नाश्वमेधात्सरोय
श्रुत्रियश्वमेधमहात्मन इति श्रीरामवचनविरोधाच्छरीरकद्वारकीर्णो धूमादिमार्गेण शश्वमेधयाजिन एकस्त्वर्चिचरादिमार्गेण ब्रह्मलोकानि रितिसिद्धीता ध
कराणाञ्चाश्वमथस्य राजमूपायेक्षया फलाधिक्यस्य सिद्धत्वाविति चेत् ॥ नैपदोप ॥ परस्य पशुविरोधेनावाधकत्वो वेदोपपत्ते ॥ यथ घटिका पुञ्जनेनाश्वमेधसहस्रफलत प्रघटि
कामाप्रपञ्जनतस्यैदृगुण्यग्राममेव तभराजसूयफलस्वाराज्यलक्षणश्रूयमाणमितरयामश्वमेधयाजिनो स्वाराज्येपयवस्यतीति ब्रजाम्योराश्वमेधमहाभूतो गेत्कर्पो घटिका पुञ्ज
घटिकोपूजयेयुस्तुराजसूयलभेतम ॥ मथ्याङ्गपूजनादित्यं राजसूयैकलक्षभाक् ॥ ३५ ॥ दिवसपूजयित्वैव परेधाश्विवसेन्नर ॥ एषां
सौपरमो योग एपासापरमाक्रिया ॥ शाल्यसपूजनप्रोक्तमेतदुत्तममात्मन ॥ ३६ ॥ एतत्पवित्रमखिलाघविघाते हेतुयस्त्वाचरिव्यतिन
रक्षणमप्यस्त्रि ॥ तंवदयिष्यति सुरासुरलोकपूग प्राप्तास्पदं जगति माभिवमुक्तमात्मन ॥ ३७ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू०
वात्यपूजननामाऽष्टत्रिंश सर्ग ॥ ३८ ॥ ॥ श्रीश्वर उवाच ॥ पावनपावनाना यत्सर्वतमसां क्षय ॥ तटिदानीं प्र
वक्ष्ये ह मत् पूजनमात्मन ॥ १ ॥ गच्छतस्मिन्नुत श्वैव जाग्रत स्वपतोपि च ॥ सर्वाचारगता पूजानित्यंध्यानात्मिका लियम् ॥ २ ॥ नित्यमेव
शरीरस्य भिमम्यायेत्यरशिवम् ॥ सर्वप्रत्ययकर्तारस्वयमात्मनामात्मना ॥ ३ ॥

कस्य स्थिति ॥ न चायत्तर्कको विष्यन्त्यायाभरणयुक्तम् ॥ वाक्यैर्बैयर्थ्यप्रसगात् ॥ तथा चेदृशे विषये महाभाष्ये उक्तम् ॥ असति स्वत्वपिस भवेवाधनभावति अस्ति च स भवो
यदुभयस्याविति ॥ नाप्यभाष्ये अरिधिराधिरागम्यायावसरत् ॥ अवक्षिणत्वसर्ववदक्षिणत्वयोरियमल्लोकात्स्वाराज्यफलया विरोधाभावाविति विशेषयोनाना यतु शास्त्र ॥ ३५ ॥
दिशसमिति ॥ चिरं काप्यज्ञानोदयावयवावादिनिभाव ॥ ३६ ॥ उक्तायास्तपूजापराशनुपसर्गति ॥ एतदिति ॥ हे आत्मन इति प्रेमातिशयेन व्रतसिद्धसंशोधनम् ॥ एतदुक्तं ल
क्षणपूजनयस्तु नर-अस्मिन् विक्षेपत्वेदृगुण्य सर्वक्षणमप्याचरिष्यन्ति क्रमात्सर्वबधमुक्तमत एव भासास्पदसुरासुरलोकपूगो जगति माभिवदयिष्यति अशिवादनस्तुत्यादिना पूज
यिष्यतीत्यर्थ ॥ ३७ ॥ ॥ इति श्रीश्रीसिद्धम तात्पर्यप्रकाशे नि० पू० अष्टमिंश सर्ग ॥ ३८ ॥ ॥ १ ॥ ॥ शश्वदिषिष्येऽन्यैरैरगम्यगभासितु ॥ प्रत्यगात्मशि
वस्याशस्त-पूजोपवर्ण्यते ॥ १ ॥ सर्वपातमसामक्षानानीक्षयदेनूत्वाक्षय ॥ १ ॥ सर्वेवाचारेयुष्यबहारेपुगता अनुमता ॥ २ ॥ सर्वेयामत्ययानोक्तारिस्त्रिभिर्माभेगजनधि
नारकापयितारं ॥ ३ ॥

सृश्यस्पर्शादिविषयसृशंत भुजानम् ॥ अथवाउद्देश्यजंतम् ॥ ४ ॥ तदेवस्पष्टमाह ॥ भुजानमिति ॥ बाह्यार्थानांजाग्रदादिविषयाणांपरिकर्त्तारस्वाध्यारोपेणनिर्मातारम् ॥ सर्वेषाकार्याणांस्वरूपदस्वसत्ताप्रदम् ॥ ५ ॥ स्वदेहलक्षणेषुल्लिङ्गेषु ॥ तथाहि ॥ पद्माद्यासनस्यःपुरःप्रसारितपाणिर्वद्वाजलिर्देहःशिवलिंगाकारोभवतीतिप्रसिद्धम् ॥ अतएव त्यक्तमृद्धारुशिलादिलिङ्गातरआदिपदात्यतिमातरचयत्र ॥ शातेनिर्विक्षेपस्वभावोस्थितबोर्वाल्लिङ्गम् ॥ ६ ॥ प्रारब्धप्रवाहपतितेष्वर्थेषुभोगेषुस्थितः ॥ प्रसक्ताशुद्धिरपिपुनःपुनरसगविशुद्धात्मबोधलक्षणेनस्नानेनसदाशुद्धिमान् ॥ ७ ॥ तादृशपूजनेयदिमनस्तमसिमज्जिततदातर्वाहिश्चसर्वान्नःपरिपूर्णमखंडितमद्वयमादित्यमहलस्यभावयेद्यदिनपरितापे निमज्जिततदातादृशचन्द्रमहलतयाउदितस्वभावयेदित्याह ॥ आदित्येति ॥ आदित्यात्मनाभावनात्कल्पितेनाभोगेनविस्तृतस्वसंस्थानेनभावितेपूर्णेहादृवाक्षावेरभास्वरम् ॥ ८ ॥

शयानमुत्थितंचैवव्रजंतमथवास्थितम् ॥ सृशंतमभितःसृश्यंत्यजंतमथवाभितः ॥ ४ ॥ भुजानंसत्यजंतंचभोगानाभोगपीवरान् ॥ बाह्यार्थंपरिकर्त्तारंसर्वकार्यस्वरूपदम् ॥ ५ ॥ देहल्लिङ्गेपुशंतस्यत्यक्तल्लिङ्गांतरादिकम् ॥ यथाप्राप्तार्थसंवित्त्याबोधल्लिङ्गंप्रपूजयेत् ॥ ६ ॥ प्रवाहपतितार्थस्यःस्वबोधस्नानशुद्धिमान् ॥ नित्यावबोधार्हणयाबोधल्लिङ्गंप्रपूजयेत् ॥ ७ ॥ आदित्यभावनाभोगभावितान्नरभास्वरम् ॥ शशांकभावनाभोगभावितेदुतयोदितम् ॥ ८ ॥ प्रतिभासपदार्थौघनित्यावगतसंविदम् ॥ द्वारैर्वहंतशरीरैर्मुखेप्राणस्वरूपिणम् ॥ ९ ॥ रसीकृत्यरसंप्राणस्वांतोदात्ततुरंगमम् ॥ प्राणापानरथारूढगूढमंतर्गुहाशयम् ॥ १० ॥ ज्ञातारंज्ञेयदृष्टीनांकर्त्तारंसर्वकर्मणाम् ॥ भोक्तारंसर्वभोग्यानांस्मर्त्तारंसर्वसंविदाम् ॥ ११ ॥ सम्यक्संविदितांगौघंभावाभावनभावितम् ॥ आभासभास्वरंभूरिसर्वगंचितयेच्छिवम् ॥ १२ ॥ निष्कलंसकलंचैवदेहस्थंव्योमचारिणम् ॥ अरंजितंरंजितंचनित्यमंगंसंविदम् ॥ १३ ॥ मनोमननशक्तिस्यंप्राणापानांतरोदितम् ॥ त्वत्कंठतालुमध्यस्थंभ्रूनासापुटपीठगम् ॥ १४ ॥

बाह्यातरबुद्धित्तिप्रतिभासेषुतद्भासितपदार्थेषुचानुस्यूतायानित्यावगतरूपसंविच्छद्रूपम् ॥ वहंतस्याभासानुबहिर्विषयदेशेप्रापयतम् ॥ ९ ॥ रस्यतइतिरसःशब्दादिविषयसंस्वानदरसेनैवरसीकृत्यमधुरीकृत्यआत्मादयतमिवेतिशेषः ॥ प्राणस्वांतलक्षणौउदात्तौउक्तटौतुरंगमौयस्य ॥ १० ॥ ११ ॥ यथाप्रकाशयत्येकःकृत्स्नलोकमिमरविः ॥ क्षेत्रक्षेत्रीत्याकृत्स्नप्रकाशयतीतिभगवदुक्तरीत्यासम्यक्संविदितसर्वांगौघम् ॥ भावैर्विषयभावैरभावैश्चभावितलक्षितम् ॥ आभासेभ्य सर्वप्रकाशेभ्योपिभूरिभास्वरम् ॥ विशेषेण्यस्यसापेक्षत्वेसामर्थ्याविधातात्समासः ॥ १२ ॥ निष्कर्षेनिष्कलमन्यथासकलम् ॥ व्योम्निदृढयाकाशेचरणशीलम् ॥ अगंगंसविदंप्रत्यंगव्यापिवोधरूपम् ॥ १३ ॥ तदेव विवर्णेति ॥ मनोमननेति ॥ १४ ॥

पट्टप्रशस्यशनिशैवशाग्यप्रसिद्धपट्टप्रशसत्त्वानितेवाचरमस्यानस्यम् ॥ कालीरीद्रीकलविकरणीत्यादिशक्तिभागेऽन्मम्यामनोन्मन्याश्रतवशामप्यतिगतम् ॥ शिवयोगप
मिष्टावाऽन्मप्यतदशामरीजसमाधिकृपातदतिगतम् ॥ १५ ॥ व्यबहारविकस्मिनिर्वाहसमाधिभोक्षयोरविकल्पेऽववाप्यलक्षरूपेऽवप्यये ॥ १६ ॥ कला
गौभूतमात्राभि ॥ स्थूलब्रह्मनापरिणते कटिनमूर्तये ॥ १७ ॥ कलाकलनानाभ्यासविकल्पानोक्तस्यनमधिष्ठानम् ॥ अधिकरणेऽनुद् ॥ १८ ॥ पुन स्वस्वरूपवित्तर

पट्टत्रिशत्यट्कोन्म्यमुन्मन्यंतदगातिगम् ॥ कुर्वतमतःशब्दादौथोदयतमन खगम् ॥ १५ ॥ विकल्पिव्यविकल्पेचद्विविधेवावयथेऽस्य
तम् ॥ तिलतेलमिवांगपुमर्वंस्वंचांतरस्थितम् ॥ १६ ॥ कलाकलकरहितकठिनचकलागणी ॥ एकदेशोऽमुद्धत्ययेऽसर्वदेहचसंस्थितम्
॥ १७ ॥ अग्निमानममलाज्ञाकलाकलनकल्पनम् ॥ प्रत्यक्षस्ससर्वस्वानुभूतिमयात्मकम् ॥ १८ ॥ प्रत्यक्षतनमात्मीयमर्थित्वेनपुन
म्यितम् ॥ पठयानामुपेत्याशुक्षणाद्वित्वमिवागतम् ॥ १९ ॥ सहस्रपादावयव सकेशनखततक ॥ स्वदेहसंविदाभासोदवोयमिति
भात्रयंत ॥ २० ॥ विचित्रा शक्तयोऽन्धोनानाधारामनोदृशम् ॥ उपासतेमामनिशपठय कातमिवोत्तमम् ॥ २१ ॥ मनोमेद्वारपालो
यनिर्देहितजगद्य ॥ धितयमेतरीद्वारद्वारस्याशुद्धरूपिणी ॥ २२ ॥ शक्तिर्ममात्मिकानुद्धि क्रियांचेववरागना ॥ ज्ञानानिचविचित्रा
णिभूषणान्यगगानिमे ॥ २३ ॥ कर्मद्रियाणिद्वाराणिशुद्धीद्रियगणी मह ॥ अयसोहमनतात्माव्यवच्छेदोज्झितारुति ॥ २४ ॥ तिष्ठामि
न्नरितकालमापुण मवावपूगक ॥ इतिदेवीमुपाश्रित्यस्वच्छामात्मचमलुतिम् ॥ २५ ॥ देवत्वपरिपूर्णतरदीनात्मावतिष्ठते ॥ नास्तमेति
नचानिननुप्यतिनकुप्यति ॥ २६ ॥ नवार्पेनसुधयातिनाभिवाछतिनोज्झति ॥ सम समसमाचार समाभास ममाकृति ॥ २७ ॥ मी
म्यनामलमायात ममेताम्बुदराशय ॥ आदेहमेतएवामावयुच्छिन्नमहामति ॥ २८ ॥ देवाचनकरोत्येवदीर्घदीर्घमहर्निशम् ॥ चि
तत्त्वचलिताद्वाटचोऽस्यममुदाहृत ॥ २९ ॥

नाडागाधित्वनस्थितम् ॥ ग्यात्रिरिक्तपरायानविपत्ययमेवोपेत्यआशुक्षणात्सक्तवदेष्ट्वित्यमागतमिषस्थितम् ॥ १९ ॥ स्वदेहसद्विदआभासापरिचायिकायस्य ॥ २० ॥
॥ २१ ॥ मय्यापगापरत्याशुदृष्टरूपिणी ॥ २२ ॥ आत्मिकाआत्मवत्तरनीतिविपपीष्टतुष्टिज्ञानराक्ति ॥ क्रियाप्राणशक्तीयाणिलौकिकानिबद्धा
मानिभपगानि ॥ २३ ॥ २४ ॥ देशीमर्त्यद्विकीमात्मचमलुद्रित्यक्त्यपरिचयम् ॥ २५ ॥ तादृशपूजापरिपाककलाप्याह ॥ मालाभेदीत्यादिना ॥ २६ ॥ अंतःसम ॥ २७
दिशमदेवीशक्त्यैकममआशारोपस्य ॥ २८ ॥ २९ ॥ कोप्येव कथमादेहमर्षयतीतितयाह ॥ चित्तत्वेत्यादिना ॥ २९ ॥

वस्तुनात्रिपुटीरूपेण ॥ देवचिद्व्यऐंद्रियकवन्तिप्रतिबिंबचिद्व्य परंतद्विबभूतम् ॥ ३० ॥ सर्वेणार्थेनवाश्याभ्यतरवस्तुना ॥ अपूर्ववस्तुनिगंधपुष्पाद्युपचारवस्तुनि ॥ ३१ ॥ प्राप्त
देहतयाप्राप्तब्राह्मणक्षत्रियादिव्यशरीरोचितयायथाशास्त्रमर्थक्रिययाव्यवहारेण ॥ काम्यतइतिकामादेहधारणमात्रनिमित्तान्नपानादयस्तेषांसेवनेन ॥ ३२ ॥ तदेवस्पष्टमा
ह ॥ भक्षयेति ॥ ३३ ॥ सबुध्यतत्त्वतोज्ञात्वा ॥ तथाचयावत्तद्ज्ञानतावद्विषयसुखोपभोगेनप्रसजितव्यमितिभावः ॥ ३४ ॥ एवमथाप्राप्तदुःखभोगेपिपूजाबुद्धिरेवकार्या

यथाप्राप्तेनसर्वेणतमर्चयतिवस्तुना ॥ समयासर्वयानुज्याचिन्मात्रदेवचित्परम् ॥ ३० ॥ यथाप्राप्तक्रमोत्थेनसर्वार्थेनसमर्चयेत् ॥ म
नागपिनकर्तव्योयत्नोत्रापूर्ववस्तुनि ॥ ३१ ॥ प्राप्तदेहतयानित्यंतथार्थक्रिययानया ॥ कामसंसेवनेनाथपूजयेच्छोभनंविभुम् ॥ ३२ ॥
भक्ष्यभोज्यान्नपानेननानाविभवशालिना ॥ शयनासनयानेनयथाप्तेनार्चयेच्छिवम् ॥ ३३ ॥ कांतान्नपानसंभोगसंभारादिविला
सिना ॥ सुखेनसर्वरूपेणसंबुज्यात्मानमर्चयेत् ॥ ३४ ॥ आधिव्याधिपरीतेनमोहसंभशालिना ॥ सर्वोपद्रवदुःखेनप्राप्तेनात्मानमर्च
येत् ॥ ३५ ॥ समस्तैश्चसमस्तानांचेष्टानांजगतःस्थितेः ॥ मृतिर्जीवितस्वप्नावैःप्राप्तैरात्मानमर्चयेत् ॥ ३६ ॥ दारिद्र्येणाथराज्येनप्रवाहप
तितात्मना ॥ विचित्रचेष्टापुष्पेणशुद्धात्मानंसमर्चयेत् ॥ ३७ ॥ नानाकलहकल्लोलललनोद्धासशालिना ॥ रागद्वेषविलासेनसौम्यमात्मा
नमर्चयेत् ॥ ३८ ॥ सतांददयगामिन्यारूढयाशिश्रीतया ॥ मैत्र्यामाधुर्यधर्मिण्यात्तत्स्थमात्मानमर्चयेत् ॥ ३९ ॥ उपेक्षयाकरुण
यासदामुदितयात् ॥ शुद्धयाशक्तिपद्धत्याबोधेनात्मानमर्चयेत् ॥ ४० ॥ आकस्मिकोपयातेनस्थितेनानियतेनच ॥ भोगाभोगैकभो
गेनप्राप्तेनात्मानमर्चयेत् ॥ ४१ ॥ भोगानामनिषिद्धानांचसर्वदा ॥ त्यागेनवातिरागेणस्वात्मानंशुद्धमर्चयेत् ॥ ४२ ॥ इहिता
नीहितौघेनयुक्तायुक्तमयात्मना ॥ त्यक्तेनात्तेनचार्थेनत्यर्थानामीशमर्चयेत् ॥ ४३ ॥ नष्टंनष्टमुपेक्षेतप्राप्तमुपाहरेत् ॥ निर्विकारतयै
तद्विपरमार्चनमात्मनः ॥ ४४ ॥ सर्वदेवसमग्रासुचेष्टानिष्टासुदृष्टिषु ॥ परमंसाभ्यमाधायनित्यात्मार्वीव्रतंचरेत् ॥ ४५ ॥

नोद्वेगइत्याह ॥ आधीति ॥ ३५ ॥ जगतःस्थितेःसबधिनसमस्तानांचेष्टानांफलैरितिशेषः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ तर्हि किकलहादिपरेणापिभाव्यनेत्याह ॥ सतामिति ॥ ३९ ॥
कलहाद्यप्रसक्तावुपायमाह ॥ उपेक्षयेति ॥ शक्तिःक्रोधादिनिग्रहसामर्थ्यतत्त्वत्वा ॥ ४० ॥ एवमोगलंपटेनापिनभाव्यमित्याशयेनाह ॥ आकस्मिकेति ॥ भोगाभोगेषुभोग
समूहेष्वेकस्यस्यचित्कदाचिद्भोगेन ॥ ४१ ॥ अनिषिद्धानानिषिद्धानांचसर्वदात्यागेनेतिमुख्यःकल्पः ॥ अथवाक्वचिदनिषिद्धानारागेणेत्येतिगौणः ॥ ४२ ॥ अयुक्तमयात्मना
त्यक्तेनयुक्तमयात्मनाआत्तेनेतिव्युक्तमेणान्वयः ॥ अर्थानामीशभोक्तरम् ॥ ४३ ॥ इदानीमुख्यार्चनसारमाह ॥ नष्टमित्यादिना ॥ उपेक्षेतनानुशोचेत् ॥ ४४ ॥ ४५ ॥

ब्रह्मविदेदस्यासर्वशुभमवर्तिविदेदशुद्धीयात् ॥ ब्रह्मसंवलितमायामयत्वदृष्ट्यानुसर्वशुभाशुभसमिश्रमिति विद्यात् ॥ उभयपिपिसाम्येनैवम्यदशनमिमाभावाद्ब्रह्मिवात्म
यमितिवा आत्मनचुरात्ममयमितिवाकुर्यात्परयेत् ॥ २६ ॥ उत्तरीत्याहुसमभुत्वा ॥ २७ ॥ इतिविभागभेदम् ॥ २८ ॥ सर्ववाप्राप्तेनसर्वाकारविकारिणासर्वप्रकारेणसर्व
प्रेणनाश्राप्तसर्वसर्वलोकमात्मानमर्चयेत् ॥ २९ ॥ मिथ्यात्वबुद्ध्यापरित्यज्यत्वात्माभताबुद्ध्याउभयोरश्रयणेनस्वीकारेणापि ॥ ३० ॥ भोगभूमय ह्रस्वदु स्वेतवोविपया
॥ ३१ ॥ नुच्छाहुअपमानाविद्विपुअनुच्छाहुषथपसर्वस्वनाशारिद्विपुपतितआपतित प्रसक्त उद्देगोनानुगतम् ॥ पतितेष्विपिपठेआपतितिपुर्चिमातेप्यनुहत्तेपुभजु

सर्वविदेतसुशुभमर्वविद्याच्छुभाशुभम् ॥ सर्वमात्ममयंकुर्यान्नित्यात्माचाव्रतचरेत् ॥ ४६ ॥ आपातरमणीयययच्चापातसुदु सहम् ॥
तत्सर्वसुसमनुध्वानित्यात्माचाव्रतचरेत् ॥ ४७ ॥ असोहमयनाहविभागमितिसत्यजेत् ॥ सर्वब्रह्मेतिनिश्चित्यनित्यात्माचाव्रतचरेत्
॥ ४८ ॥ सवदामवरूपेणसवाकारविकारिणा ॥ सर्वसर्वप्रकारेणप्राप्तेनात्मानमर्चयेत् ॥ ४९ ॥ अनीहितपरित्यज्यपरित्यज्यतयेहित
म् ॥ उभयाश्रयणेनापिनित्यमात्मानमर्चयेत् ॥ ५० ॥ नवाछतानत्यजतादैवप्राप्ता स्वभावत ॥ सरित सागरेणैव मोक्तव्याभोगभूम
य ॥ ५१ ॥ उद्देगोनानुगतम्यसुच्छातुच्छासुद्विपु ॥ योस्माच्चित्रपदार्थेपुपतितोत्पातेतैस्त्विव ॥ ५२ ॥ देशकालक्रियायोगापदुपैतिशु
भाशुभम् ॥ अविकारंरुहीतेनैवैवात्मानमर्चयेत् ॥ ५३ ॥ आत्मार्चनविधानेस्मिन्प्रोक्ताद्वयश्रियस्तुया ॥ एकेनैवसमेनैतारसेनप
रिभाविता ॥ ५४ ॥ नाम्दानकद्रव्योनोक्तिकानकपायाश्चकाश्रय ॥ चित्रैरपरिसैर्दिग्धामधुराएवता किल ॥ ५५ ॥ समतामधुरारस्यो
रसशक्तिरतीन्द्रिया ॥ तयायद्भावितचेत्यममृततत्सणाद्रवेत् ॥ ५६ ॥ समतामृतरूपेणययन्नामविभाव्यते ॥ तत्तदायानिमाधुर्यपरमि
दोरिवच्युतम् ॥ ५७ ॥

बकरीतवादादिचित्रपदार्थेयुग्योन्नयेतिदृष्टतिर्योग्यम् ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ननुविशिष्टदु खरागद्वेषादिविकारहेतवश्चुद्भ्यशुद्धिकदृतिफादिविपरसाओम्यद्वयमिष कयमावि
कारपदहीनुशक्यादतिषदेकनसमरसमसर्वेपाद्विषम्यनिरासेनमधुरीकरणादित्यारायेनाह ॥ आत्माचनेति ॥ परिभाविताआज्ञाचिता सत्योन्नतकद्रव्य किनुमधुरीकरसाग
वतीतिरेणाच्यय ॥ ६० ॥ ६१ ॥ आनदैकसर्वविषमत्वेनसमतारानाह्वानासायविकारेणपहणसिद्धिरित्यारायेनाह ॥ समनेति ॥ रसशक्ति रसवैसइतिश्रुतिवर्शितआत्मा ॥
॥ ६२ ॥ इदाम्भ्युत्तममृतमिष ॥ ६३ ॥

ब्रह्मैक्यदर्शनलक्षणयासमतयास्वयमाकाशवद्ब्रह्मालीनमानसंयथास्यात्तथायदवस्थानंतदेवमुख्यमर्चनमित्यर्थः ॥ ५८ ॥ उपलब्धपिणास्फटिकशिलावन्निर्मलदृढेन ॥ ५९ ॥ ईदृशो ब्रह्मस्त्वविदेवउपासकोमुख्योमत्पूजक इत्यर्थः ॥ ६० ॥ नट्टोल्लस्यतीतिदृष्टेख. कामोविद्युदादिश्चयस्मिन् ॥ ६१ ॥ आनदाभ्युत्पत्तिपरिपूर्णत्वात्सोमएवसन्निष्कलकस्तत्प्रकाशातिशयादर्कस्तथाविध अस्तिमिता निमानसमोदत्तिर्मातामेयचयत्रतथाभूतं सद्यः प्रसूतस्यशिशोर्वेदनवद्वितानेविगतविकल्पविस्तारचेतनस्यचिदाभासस्यचित्तस्यचर्वाजमूलभूतत्वात्शिवप्रशान्तमित्यथास्यात्तथापश्यन्सत्त्वमनुमेजीवन्मुक्तपदेस्थितस्तद्भावनैवतिष्ठसैवपरापूजेत्यर्थः ॥ ६२ ॥ विस्तरोक्तसंक्षिप्योपसहरति ॥ देशेति ॥ शातासकलार्द्धहामनोरथायस्यास्तथाविधयाधियास्वात्मानितिष्ठ ॥ ६३ ॥ इतिश्रीवासिष्ठमन्तात्पर्यप्रकाशेनि ० पू० ५

समताकाशवद्ब्रह्मायत्तुस्याह्मीनमानसम् ॥ अविकारमनायासंतदेवार्चनमुच्यते ॥ ५८ ॥ पूर्णेदुनेवपूर्णनभाव्यंसमसमत्विषा ॥ स्वच्छेनचिद्वनैकेनज्ञेनाप्युपलक्षणा ॥ ५९ ॥ अंतराकाशविशदोबहिःप्रकृतकार्यकृत् ॥ रंजनामिहिकामुक्तःसंपूर्णोज्जुपासकः ॥ ६० ॥ स्वप्नेप्यदृष्टदृष्टेखमज्ञानाभ्रपरिक्षये ॥ शांताहंतादिमिहिकंज्ञःशरद्व्योमराजते ॥ ६१ ॥ सोमार्कमस्तमितमानसमाहमेयंसद्यःप्रसूतशिशुवेदनवद्वितानम् ॥ पश्यन्प्रशान्तमचित्तबीजंजीवन्ननुत्तमपदस्थितएवतिष्ठ ॥ ६२ ॥ देशकालकरणक्रमोदितैःसर्ववस्तुसुखदुःखविभ्रमैः ॥ नित्यमर्चयशरीरनायकंतिष्ठशांतसकलेहयाधिया ॥ ६३ ॥ इ०वा०वा०दे०मोक्षोपायेषुनिर्वाणप्रकरणेपू० देवार्चनविधिर्नामएकोनचत्वारिंशःसर्गः ॥ ३९ ॥ ॥ श्रीईश्वरउवाच ॥ यथाकालंयथारंभेनकरोषिकरोषियत् ॥ चिन्मात्रस्यशिवस्यांतस्तदेवार्चनमात्मनः ॥ १ ॥ तेनैवाह्मादमायातियातिप्रकटतांतथा ॥ तथास्थितेनरूपेणस्वेनैवस्वयमीश्वरः ॥ २ ॥ रागद्वेषादिशब्दार्थानात्मन्यन्यतयामले ॥ संभवन्तिपृथग्भूपावक्त्रौवक्त्रिकणाद्व ॥ ३ ॥ यद्यद्राजत्वदीनत्वसुखदुःखादिवेदनम् ॥ आत्मीयंपरकीयंचतत्तद्वर्चनमात्मनः ॥ ४ ॥

कोनचत्वारिंशःसर्गः ॥ ३९ ॥ ॥ पूज्यपूजकपूजादिविकल्परहितःशिवः ॥ परिशुद्धचिदात्मैवेदेवतातत्त्वमीयते ॥ १ ॥ आत्मविदःकृताकृतसर्वमपिकर्मशिवार्चनमेवेत्याह ॥ यथाकालमिति ॥ यथारभयथाशक्ति ॥ १ ॥ तत्कृतस्तत्राह ॥ तेनैवेति ॥ तेनतादृशपूजनेनैवतथास्थितेनपारमार्थिकेनस्वरूपेणआह्मादंनिरतिशयानदस्वरूपाभिव्यक्तिम् ॥ प्रकटतामावरणभगमायाति ॥ २ ॥ ननुस्याभाविक्केष्टासर्वापिरागद्वेषमूलतयानर्थहेतुःसाकथयपूजनस्यादितिचेत्स्वात्मव्यतिरेकेणरागद्वेषाविकल्पादर्शनादेवेत्याह ॥ रागेति ॥ ३ ॥ राजत्वसपत् ॥ दीनत्वदारिच्यम् ॥ आदिपदादशनायापिपासादयोगुस्ते ॥ तेषावेदनमध्यारोपणम् ॥ देवेषुष्यपत्राचारोपणस्यैवपूजात्वमसिद्धेरितिभावः ॥ ४ ॥

१ पुस्तकांतरेजीवमितिमूलपाठोजीवजीवभूतमितिटीकापाठोपलभ्यते ॥

तथाचनित्यस्य शिवस्य आत्मनः प्रतीकं च विषयवाचिलक्षणस्य आपदादिलक्षणस्य च विश्वस्य सवितिरारोप एवाद्या ॥ यथा विषयवाचिकेन ब्रह्मपदवात्मानयत्नात् क्रियते स्वयमत्य
शालाचतयैव जापदाविक्रमणपटायात्मतयैवात्मा क्रियत इत्यर्थः ॥ ५॥ एवं चैकेशिवरूपमस्य गाल्मरूपस्य जगद्व्यपवशागतमिव सर्वतद्वासाभास्वरतस्तिरस्य स्यात् स्थितमित्यर्थः ॥ ६॥
एष विमर्शेन त्वगतैव स्वातिश्चित्प्रतिमानि विभूत्वा जीवादिस्वत्वाभावाः अस्य दृढा विजगद्रूपस्थितान्मायत्किंचिदित्यर्थः ॥ ७॥ एवमस्वतादृशनिपुण्यजकादिभिर्पुटीसखापि बाधि
ता प्रवर्तयत्याह ॥ सर्वात्मकस्येति ॥ अतः परिच्छेदरूपं विपुटीविमर्शकृतं असनेवेत्यर्थः ॥ ८॥ यद्यप्यस्यानियताकारतायाः पूज्यपूजाविषयः क्रमः सकल्प्यतः सानियतकारता

विश्वसवित्तिरेवाचानित्यस्यात्मन एव च ॥ घटाद्यात्मतया ब्रह्मस्वयमात्मा तयैव च ॥ ५॥ शिवशान्तमना भासमेकभास्वरमागतम् ॥ ज
गद्व्यत्ययवत्सर्वमात्मरूपमिदं स्थितम् ॥ ६॥ अहो नु चित्रमालमैव घटाप्यन्यद्भवस्थितम् ॥ जीवादिस्वत्वाभावो नूनं विस्मृतिमानिव ॥ अ
सवात्मकस्यानतस्य शिवस्यातः किल आत्मनः ॥ पूज्यपूजकपूजाख्यो विभ्रमः प्रोदितः कुतः ॥ ८॥ नियताकारताशान्तिनच भवती श्वरे ॥
यत्र सकल्प्यते ब्रह्मपूज्यपूजामयः क्रमः ॥ ९॥ पूज्यपूजापयवच्छिन्नो देवो नित्यामलात्मनः ॥ सर्वशक्तेरनंतस्य तेनैव स्वस्वस्य भाजनम् ॥
॥ १०॥ त्रिजगद्व्यष्टताच्छाब्दसंविद्रूपस्य आत्मनः ॥ नैश्वरस्याऋते ब्रह्मन्यपदेशो हि युज्यते ॥ ११॥ देशकालपरिच्छिन्नोऽप्यस्यात्परमे
श्वरः ॥ अस्माकमुपदेशात्तेन विषयश्चिद्विप्रश्चिताम् ॥ १२॥ तदीयादृष्टिमुत्सृज्य ते यमामवलब्धयः ॥ समस्वच्छमना शान्तो वीतरागो
निरामयः ॥ १३॥ कामोपहारैरभितो यथा प्राप्तेरखिन्नधीः ॥ आत्मानमर्चयस्तिष्ठ सुखदुःखशुभाशुभैः ॥ १४॥ अधिगतवतिसाधौ चै
कमेवानुरूपं त्वयि तरलितजीवे जन्मदुःखादिकिंचित् ॥ नलगतिपरिशून्ये सर्वतः स्फाटिकागेन वसदनं इवां किं कलकलक ॥ १५॥
इत्यार्यैवाऽवाऽदेऽमोक्षोपायेऽप्युनिवाणप्रकरणे पू० देवतातत्त्वविचारो नाम चत्वारिंशः सर्गः ॥ १६०॥ ॥ ५३॥ ॥ ५३॥

परिच्छिन्नस्य स्थानतानुसंगतिः ॥ ९॥ नित्यामलात्मन इति दुर्गाम्भीश्वरस्वविशेषोऽयम् ॥ १॥ ईश्वरस्य आहारेति व्यधिकरणे पठ्यते ॥ ध्यपदेशो वाचा भिलापोऽपि न युज्यते
॥ ११॥ इति पश्चिद्विदितसोऽयम् ॥ विपश्चिन्नोऽपि विपश्चिन्तामिति वा ॥ १२॥ इमां बहुकामपरिच्छिन्नदृष्टिं मवलब्धयः कामोपदेशोऽपि च यस्तिष्ठति तेषां न्वयः ॥ १३॥ १३॥
तरलितः शोभनेन रेखापुष्पकुलोकीवो येन तथा विधेसाधौ कमानित्वादिगणवत्यत एवानुरूपेण कथं तत्स्वमुक्तपूज्यपूजकादित्स्वविमर्शोऽधिगतवति ॥ अत एव निरस्तमायाकलके
परितस्तत्कार्यमप्यशून्येयत्वं यिजन्मदुःखादिकिंचित् ॥ यथा स्फाटिकागोऽयं वसुधैव कुटुम्बक इति ॥ यथा स्फाटिकागोऽयं वसुधैव कुटुम्बक इति ॥ अत एव निरस्तमायाकलके
न्यादिरनकलकोऽनलगतिरिति ॥ १५॥ ॥ इति श्रीवाचस्पतिः ॥ १६०॥ ॥ ५३॥ ॥ ५३॥

शास्त्राचार्यादिसाफल्यनामभेदप्रकल्पनम् ॥ अध्यारोपकम पश्चादपवादः प्रदर्शयति ॥ १ ॥ यदुक्तं नेश्वरस्याकृते ब्रह्मव्यपदेशो हि युज्यत इत्यादिना पूज्यतस्वमरूपकमव्यपदेश्यतस्य शिवादिशब्दैरपिकथं व्यपदेश इत्याशयेन पूच्छति ॥ शिव इति ॥ यद्विशिवादिशब्दप्रवृत्तिनिमित्तककचिदपि धर्मतन्मस्य शतित हिं शिव इति किं निमित्तमुच्यते ॥ एवंपरब्रह्मेत्याद्यपि किं निमित्तमुच्यत इत्यर्थः ॥ १ ॥ ओतत्सदिति निर्देशो ब्रह्मणस्त्रिविधः स्थूल इत्यादिव्यपदेशेषु अभिनीतिभेद परस्परव्यावर्तकप्रवृत्तिनिमित्तकनामविशेष किं निमित्तता तमुच्यत इत्यर्थः ॥ २ ॥ पृष्ठेषु नाम सुसदिति नामास्त्वावयववृत्तिनिमित्तमन्यनवाच्यम् तदर्थे व्यावर्त्यस्याप्रासिद्धैव व्यावृत्त्यनपेक्षणात् स्वत एवासंज्ञाकृत्तत्वेन प्रवृत्तिनिमित्तता कृततद्वावृत्तिकत्वाभावाच्च ॥ अन्यथा तत्प्रवृत्तिनिमित्तस्याप्यसतः संज्ञावर्तकत्वायोगात्सत्त्वेव श्वक्तव्येतुल्यन्यायेन तत्रापि सच्छब्दप्रवृत्तिनिमित्तमन्यदेव वाच्यमेव तत्र तत्रापि त्यनवस्थापातात् ॥ एवमिदं किंचिच्छब्दयोरपि द्विद्रियावेद्यत्वेन तद्वैधर्म्येनैदं पृथगशक्यत्वाद्वा त्तिनिरपेक्षतयैव तत्र प्रवृत्तिसंभवः ॥ न संख्यावृत्तव्यावर्तकधर्मशून्यवा शब्दानवो धयत्येवेति शक्यवक्तुम् अव्यावृत्तनिर्द्धर्मकादिशब्दानावो धकत्वस्य सर्वानुभवांसिद्धत्वात् ॥ न हि निर्द्धर्मकत्व धर्मः अव्यावृत्तचव्यावृत्तभ्यो व्यावृत्तमिति वक्तुं शक्यम् ॥ स्वमातावध्यंतिवद्वाहृतत्वात् ॥ एवमिदं किंचिच्छब्दयोरपि निमित्तनिमित्तशयानदस्वरूपमात्रे निमित्तनिरपेक्षैव प्रवृत्तिस्तुल्यन्यायादुपपन्ना तत्स्वरूपप्रयुक्तैव वा शिवेदुः

श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ शिवः किमुच्यते देव परं ब्रह्म किमुच्यते ॥ आत्मा किमुच्यते नाथ परमात्मा किमुच्यते ॥ १ ॥ तत्सं किंचिन्न किंचिच्च शून्यं विज्ञानमेव च ॥ इत्यादिभेदाभगवंस्त्रिलोकेश किमुच्यते ॥ २ ॥ श्रीश्वर उवाच ॥ अनाद्यंतमनाभासं सं किंचिद्विद्विद्यते ॥ इन्द्रियाणामगम्यत्वाद्यन्न किंचिद्विद्यते ॥ यद्विद्रियाणां बुद्ध्यादियुक्तानामध्यदृश्यताम् ॥ गतंतकथमीशानत्वशं केनोपगम्यते ॥ ३ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ यामुमुक्षुरविद्यां शः केवलं नो नाम सात्विकः ॥ सात्विकैरेव साविद्या भागैः शास्त्रादिनामभिः ॥ ४ ॥ अविद्यां श्रेष्ठया श्रेष्ठां क्षालयन्निहतिसृति ॥ मलं मतेनापहरन् युक्तिज्ञो राजकोयथा ॥ ५ ॥

स्वादिव्यावृत्तिरपीति न नामभेदानुपपत्तिरित्याशयेनोत्तरमाह ॥ अनाद्यंतमाद्यतपरिच्छेदाभ्यास्वतो व्यावृत्तम् ॥ अनाभासमाभासांतरनिरपेक्षस्वयं ज्योति ॥ ईदृशसद्वस्तुदहस्वेमहिम्नि स्वत एव विद्यते न देशकालधर्मज्योतिरादिपरोपेक्षसत्तया पराधीनव्यावृत्त्याचेत्यर्थः ॥ इवकारस्तत्र किंचिच्चादेरपि मिथ्यात्वयोतनार्थः ॥ ३ ॥ मनो बुद्ध्याकारचिन्तानाभिद्रियगृहीतार्थमात्रगोचरसकल्पविकल्पाध्यवसायाभिमानस्मरणहेतुत्वाद्विद्रियागम्यत्वोक्त्या बुद्ध्याद्यगम्यत्वमप्यथा दुक्तमेव ॥ न च बुद्ध्याप्यगम्यस्य बोधे कश्चिदुपायः स भवतीति सतोपितस्य बोधोपायासंभवात् अशकेन उपायासंभवशकारहितेनाधिकारिणा तद्ब्रह्मकथमुपगम्यते अधिगम्यते साक्षात्क्रियत इत्यर्थः ॥ ४ ॥ प्रमाणजन्यया शुद्धसात्विकभागपरिणामरूपया ब्रह्माकारवृत्त्या अविद्यावरणमपनीयते आवरणापगेतुं ब्रह्मस्वप्रकाशत्वादेव तत्त्वतो भाति स एवास्य साक्षात्कारो न बुद्धि इत्यभिप्रायः कचिद्वा मिरूपो मुमुक्षुर्मोक्षेच्छुर्मनोलक्षणः शमदमादिसाधनपरिशुद्धत्वात्केवलः सात्विकोऽविद्याशः स संच्छास्त्रसदुरुसस्सगादिनामभि सात्विकैरेवाविद्या भागैः संपादितया श्रेष्ठया श्रवणमनननिदिध्यासनसाक्षात्कारात्स्ववृत्तिपरपरया बहुतरजन्मसंचितयज्ञदानादिसुकृतसंभृतत्वाच्छ्रेष्ठासकार्या विद्यां क्षालयन्नेव चिरं तिष्ठति ॥ ५ ॥ ६ ॥

किं तत्स तत्राह ॥ काकेति ॥ तत्राश्चिराभ्यासात्काकतालीयन्यायेन भ्रायपरिपाकाद्भुत्पितया पूष्णप्रकाकारहस्या अविद्याया क्षयनि शेषोच्छेदे आगते सति अनावरण आत्मा आत्मैवात्मनः परमवति वास्तवस्वभावात् स्वभाव एवावतिष्ठत इत्यर्थः ॥ आत्मस्वभावस्य एष उपलब्धस्वप्रकारास्वरूपपरिपोषण निश्चयः ॥ असद्विधा विषयस्तसां साक्षात्कारो नान्यादृगद्वयः ॥ अथवा अविद्यास्वभावेऽप्युक्तप्रकार एव क्षयनिश्चययोगो नान्यादृगद्वयः ॥ ७ ॥ अविद्याशैवेन बाह्यिषाक्षये आत्मनैवात्मन्येन सिद्धीच्छदं तन्माह ॥ यथेति ॥ गिगुर्बलोऽङ्गो रेगुहीत्वा परस्परनिषेधण क्रीडाभ्यसनी अगारयोः क्षयाद्यक्षालिते पिङ्गस्तेषु न पुनस्तन्निषेधणेन करैर्नैर्मन्यनामोति निषेधणोपजनिरेण परपरगलक्षणकाण्डर्थे नो गारयोः क्षयेनृक्षालयगुनरगारालाभात्करस्य स्वात् सिद्धमेव नैर्मन्यसौर्वैयस्वत एव नमोति यथा तथा सात्त्विकसामसम्भावविद्याभाग-शास्त्रार्थ स्वभागात्तरं सद्धार्ययथाकथञ्चि

काकतालीयवत्त्वाद्वादिद्याक्षय आगते ॥ प्रपञ्चत्यात्मनैवात्मा स्वभावस्यैव निश्चयः ॥ ७ ॥ यथा कथञ्चित् गारनिघृष्य क्षालयतिष्ठतु ॥ करनैर्मन्यमाप्नोति कायार्थगारक्षये यथा ॥ ८ ॥ यथा कथञ्चिच्छास्त्रार्थभागविचारयेत् ॥ सात्त्विकसाममोभागोदयो रारमोदयस्तथा ॥ ९ ॥ प्रपञ्चत्यात्मानं मात्रैव विचारयति चार्तमना ॥ आत्मैवेह त्स्तिनाविद्या इत्यविद्याक्षयविदुः ॥ १० ॥ यावत्किञ्चित् टटवस्तु नानानात्मावगम्यताम् ॥ क्रमागुरुपदेशाधानात्मानं ज्ञानस्य कारणम् ॥ ११ ॥ गुरुर्हीद्वियवत्तात्मा वक्षसर्वद्वियक्षयात् ॥ यहस्तु यत्स्येव प्राप्यतत्तन्मिन्सति नाप्यते ॥ १२ ॥ अकारणान्यपि प्राप्ताभ्युशं कारणतां द्विज ॥ क्रमागुरुपदेशाया आत्मज्ञानस्य मिदये ॥ १३ ॥ क्रमेण रूपादेशानां प्रवृत्तेशिष्यो धृतः ॥ अनिर्देशोऽप्यहंशोऽपि स्वयमात्मा प्रसीदति ॥ १४ ॥ शास्त्रार्थं नुप्यते नात्मा गुरोर्वचनतो न च ॥ बुध्यते स्वयमेवैव स्वोपवशतस्ततः ॥ १५ ॥ गुरुपदेशाशास्त्रार्थविना चात्मानं नुप्यते ॥ एतत्स योगसत्तव स्वात्मज्ञानप्रकाशिनी ॥ १६ ॥ गुरुशास्त्रार्थशिष्याणां चिरसयागसत्तया ॥ अहनीव जनाचार आत्मज्ञानं प्रवर्तते ॥ १७ ॥

शामानविचारयेच्छेदो रपि भागयोगो नांशो निमला लोदयश्च सिध्यतीत्यर्थः ॥ ८ ॥ ९ ॥ ननु बुद्ध्या आत्मा विद्याय निधायते तत्कुतो न बुद्धिद्वयतात्मनदतिषेच्युद्धे अद्याया विचारो रीत्वा तद्व्यक्तित्वालैव बुद्ध्या पुनार्थैर्विचारविना विद्याबाधित्वा स्वययथतद्व्याह ॥ परमतीति ॥ ९ ॥ अत एव गुरुशास्त्रादिना नानाभेदानां आत्मानां व्याप्त्यज्ञानेनैव आत्मस्वरूपस्तत्त्वज्ञानस्य साधनानेपेक्षत्वादित्यारायेनाह ॥ यावदिति ॥ ११ ॥ तत्रोपपत्त्यंतरमाह ॥ गुरुदिति ॥ इदं द्वितीयं तत्पटितयस्यूपटक्कनमाह ॥ १२ ॥ तद्विद्विद्वद्वयोभ्ययतित्याह ॥ अकारणानीति ॥ सिद्धयपि स्वतः कठवाभीकरवक्ष्यामाय ॥ १३ ॥ प्रसीदति अत्रिभ्यस्कोऽभवति ॥ १४ ॥ एवमावश्यकत्वेकधमकारणत्वोक्तिस्तथाह ॥ शास्त्रार्थदिति ॥ १५ ॥ शकाशिरिनी अत्रिभ्यस्त्रिका ॥ १६ ॥ १७ ॥

अतएववोचनिरस्तसर्वमंगलपरमानंदात्मास्वतएवशिवशब्दाहर्निप्रवृत्तिनिमित्तसापेक्षदयुक्तमित्याह ॥ कर्मेति ॥ १८ ॥ इदंजगत्वाधेनास्ति आरोपेचास्ति ॥ तदधिष्ठान
तत्त्वअस्तिहिअस्येव ॥ व्यावहारिकतत्त्वैलक्षण्यास्ताद्विव ॥ १९ ॥ शिवब्रह्मसदादिनामकल्पनापिजीवन्मुक्तानामधिकास्त्रिवोधनायैवेत्याह ॥ अविश्रातेत्यादिना ॥ मुमुक्षुभि
रधिकारिमोचनेच्छुभिर्विचित्रस्यजगतशुद्धस्यतत्त्वस्यचमननतल्लक्षणोयशुद्धात्मनिकलस्तद्युक्तआत्मानोयेषाम् ॥ २० ॥ परमार्थस्यअदूरसनिहितेजीवन्मुक्तस्यदक्क
थेतिष्ठद्भिः ॥ मोक्षायस्वोपासकायेभक्तास्तेषांवाध्यायशास्त्रार्थस्यतत्त्वज्ञानतदुपायानारचनयसम्यगुपपादनाय ॥ २१ ॥ पुराणानोवेदानासिद्धातानावादरायणसूत्रादीना

कर्मबुद्धीन्द्रियाद्यंतमुखदुःखादिसंक्षये ॥ शिवआत्मेतिकथितस्तत्सदित्यादिनामभिः ॥ १८ ॥ यत्रेदमखिलंनास्तितद्रूपेणैवचास्तिवा ॥
तदाकाशादच्छतरमनंतसदिवास्तिहि ॥ १९ ॥ अविश्रांततयायत्रतनुविधैर्मुमुक्षुभिः ॥ विचित्रशुद्धमननकलंकलितारमभिः ॥ २० ॥
अदूरएवतिष्ठद्भिर्जीवन्मुक्तस्यदृश्ये ॥ मोक्षोपासकबोधायाशस्त्रार्थरचनायच ॥ २१ ॥ ब्रह्मेद्रुद्रप्रमुखैर्लोकपालैःसुपंडितैः ॥ पुराण
वेदसिद्धांतसिद्धयेभावितारमभिः ॥ २२ ॥ चिद्वह्मशिवआत्मेमेशपरमात्मेश्वरादिका ॥ एतस्मिन्कल्पितासंज्ञानिःसंज्ञेय्यगीश्वरे ॥ २३ ॥
एवमेतजगतत्वंस्वंतत्त्वंशिवनामकम् ॥ सर्वथासर्वदासर्वसर्वयत्सुखमास्वभो ॥ २४ ॥ शिवआत्मापरंब्रह्मेत्यादिशब्दैस्तुभिन्नता ॥
पुरातनैर्विरचितातस्यभेदोनवस्तुतः ॥ २५ ॥ एवंदेवार्चनंनित्यंज्ञःकुर्वन्मुनिनायक ॥ यत्रास्मदादयोभृत्यास्तत्प्रयांतिपरंपदम् ॥ २६ ॥
श्रीवसिष्ठउवाच ॥ अविद्यमानमेवेदंविद्यमानमिवस्थितम् ॥ यथातन्मेसमासेनभगवन्वक्तुमर्हसि ॥ २७ ॥ श्रीईश्वरउवाच ॥
योसौब्रह्मादिशब्दार्थःसंविदंविद्विद्वेकैवलम् ॥ स्वंच्छमाकाशमप्यस्यस्थूलंमेरुरणोरिव ॥ २८ ॥ सावेद्यमिहगच्छंतीयातिचिन्नामयो
ग्यताम् ॥ अप्येवेद्यवतीतूनमुन्मन्यंतपदस्थिता ॥ २९ ॥

सिद्धयेसार्थक्याय ॥ २२ ॥ पृथक्संज्ञाकल्पिता ॥ २३ ॥ भोवसिष्ठवियदादिजगदारोपाधिष्ठानत्वाजगत्तत्त्वम् ॥ अवस्थात्रयारोपाधिष्ठानत्वास्वंतत्त्वंचयत्सर्वदासर्वप्रका
रेसर्ववस्तूनासर्वभावनिर्वाहकतत्केवलब्रह्मसुखमेवनाणुमात्रमप्यन्यदस्तीतिनिश्चित्यत्वमास्व ॥ २४ ॥ २५ ॥ एवमुक्तस्थितिह्रुपदेवार्चनम् ॥ यत्रयस्मिन्परमशिवपदेअस्म
दादयएकैकगुणभिमानीभृत्यादवदृष्टयादिकर्मनियताः ॥ २६ ॥ इदानींवसिष्ठशुद्धचिंतिजीवभावतत्त्वरणारोपक्रमजिज्ञासुपृच्छति ॥ अविद्यमानमिति ॥ २७ ॥ उक्त
रोत्तरारोपेस्थौल्योपचयंवक्तुपरमसूक्ष्मरूपमूलदर्शयति ॥ योसाविति ॥ मेरुरणोरिवेति ॥ चित्तौक्ष्म्यस्यजडसौक्ष्म्यस्यचस्पष्टमेवातरमितिभावः ॥ २८ ॥ साचिद्वेद्यगोचरस
स्कारोद्बोधेद्यकल्पनोन्मुखीयदाभवतितदाचेतनाच्चिदितिक्रियानामयोग्याभवतीत्यर्थः ॥ उन्मन्यतपदेर्निर्विकल्पसमाधिप्रसिद्धचिदानंदैकरसरस्वभावेस्थितापि ॥ २९ ॥

जलपीठस्यजलाधारस्यसमुद्रस्येतियावत् ॥ ४४ ॥ कश्चिदिदंविज्ञातंनचाह ॥ सविदिति ॥ यतोदृश्यजातंसंविदेतिसंवेदनेएकाल्मक सविद पृथक्कृततुअचेतनंभासकशून्यमित्यु
 भयथापिनजीवतीत्यर्थः ॥ ४५ ॥ किंचेदज्ञातसद्भास्त्वस्यादज्ञातवानोभयथापीत्याह ॥ संवेदनादिति ॥ संवेदनादित्यव्याख्यापरिज्ञानादिति ॥ ४६ ॥ अथयदिकश्चिद्व्यास्त्व
 तश्चिन्मात्रान्वभावमपि एतद्वस्तुबहुस्त्याप्रजायेयेतिसकल्यात्सात्तरेवदृश्याशानाविदेतेदिति ॥ हिंसकल्पकल्पितस्यमित्यात्वात्तस्याणोः परमसूक्ष्मस्यात्मनस्तन्मात्रस्वभावेनसत्ताप्र
 थमकल्पितेदेहेकेसूक्ष्मदेहेएवचिराभ्यासात्स्थूलतापश्यति ॥ ४७ ॥ स्थूलदेहमवधाच्चसर्वमातरकोशचतुष्टयवासाविषयजातचस्थूलत्वमापन्नतद्वैवस्वकल्पनयापश्यति ॥ बा

परंपरेप्रस्फुरितंकेवलंलात्मसत् ॥ जलपीठस्यजठरेजलद्रवविलासवत् ॥ ४४ ॥ संवित्संवेदनैकाल्मपृथगेतदचेतनम् ॥ संपद्यतेप
 रिज्ञातंसंकल्पनगरोपमम् ॥ ४५ ॥ संवेदनात्परिज्ञानाच्छिवतामेवगच्छति ॥ अज्ञातमेववायत्तत्कथंगच्छतिवस्तुताम् ॥ ४६ ॥ अथै
 तद्विदेत्स्वांतःसंकल्पादंशतांस्वतः ॥ तन्मात्रसत्तातस्याणोरेतांपश्यतिदेहेके ॥ ४७ ॥ सर्वस्थूलत्वमापन्नंतदेवाशुप्रपश्यति ॥ तस्यतन्मा
 त्रंरंध्राणियथादेशंप्रपश्यति ॥ ४८ ॥ ततःपुरुषरूपैकभावनायुरुषाकृतिम् ॥ काकनालीयवदृध्वातुष्टंभुवंभवत्यलम् ॥ ४९ ॥ जीवेदेत
 दवस्याकंस्थितंपश्यतिदेहकम् ॥ असंतमेवगंधर्वपुरंस्वप्नरंयथा ॥ ५० ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ गंधर्वनगराकारमपिस्वप्नरोप
 मम् ॥ जगद्दुःखायदुःखस्यकात्रयुक्तिःपरिक्षये ॥ ५१ ॥ श्रीईश्वरउवाच ॥ ॥ वासनावशतोदुःखंविद्यमानेचसाभवेत् ॥ अविद्य
 मानंचजगन्मृगणांबुभंगवत् ॥ ५२ ॥ अतःकिंवास्यतेकेनकस्यवावासनाकुतः ॥ कथंस्वप्नरेणांगमृगमृगणांबुपीयते ॥ ५३ ॥ स
 द्रष्टरितुसाहंतेसमनोमननादिके ॥ अविद्यमानेजगति यत्सत्तत्परिदृश्यते ॥ ५४ ॥ यन्नोवासनानैववासकौनैववास्यता ॥ केवलंकेव
 लीभावःसंशान्तकलनभ्रमः ॥ ५५ ॥ यस्यसत्योप्यसत्योवाशून्यएवहियक्षकः ॥ विलीनस्तस्यैकैवल्याल्मिकिमन्यदवशिष्यते ॥ ५६ ॥

स्ररूपादिदर्शनेचतस्यदेहस्यचक्षुरादिलक्षणांनितन्मात्रद्वाराणि यथाविषयव्यवस्थितानिप्रपश्यति ॥ ४८ ॥ ततोहस्तपादाद्यवयवसघातेआंतरकोशेषुचपुरुषाकारेणैकत्वभाव
 नापुरुषाकृतिपश्यति तेनचाकस्माद्यवहारक्षमतादृध्वातुष्टंपृष्ठच भवति ॥ ४९ ॥ ५० ॥ मिथ्येतिज्ञातमपिजगद्दुःखजनयत्येवअतोदुःखचिक्त्तामिथ्यात्वज्ञानादन्येववाव्ये
 तिमन्यमानोवसिष्ठ पृच्छति ॥ गंधर्वेति ॥ ५१ ॥ वासनाक्षयपर्यंतदृढतरमिथ्यात्वनिश्चयएवदुःखनिवृत्त्युपायोनापाततदित्याशयेनोत्तरमाह ॥ वासनेति ॥ ५२ ॥ अत्यतास
 च्चदृढनिश्चयेआश्रयविषयाद्यभावोदेववासनानुदयसिद्धिरित्याह ॥ अतइति ॥ ५३ ॥ द्रष्टादिसहितेजगत्यविद्यमानेसतियदृज्ज्ञात्रसत्तदेववाशिष्यते ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ सत्यो
 व्यावहारिक. असत्य. प्रातिभासिकोवायक्षकोयस्यगौडस्यदृशाशून्यत्वानित्यविलीनः ॥ ५६ ॥

॥ १७ ॥ मुनो नोपेक्ष्य लप्राह ॥ जीवमिति ॥ तस्याप्यना सपश्यते ताश्चाहताया सस्यदस्युलोका ॥ १७ ॥ ताजिर्देशकालकस्मनाभि सवलतासा अहनास्पदगोचरस
तमसद्वप्यभिमानित्वात्सन्मयबालय अक्षयरास्ति उपदिशा ॥ अक्षयराणि धानिका भवति ॥ अक्षयराणि धारणे इति धात्वर्थानुगमादित्यर्थ ॥ १८ ॥ एवमिदं यस्मादहो धा
तात्पर्यमकारो निर्वाणकरणेषु एकचत्वारिंश सर्ग ॥ १९ ॥ चिककापिकमानसिकव्यवहारसंस्कारोद्बोधाच्छब्दादिशक्त्या अहतानुगम्यते न पदार्थितमत्यत विहिततात्त्विक
वेदवदवस्थाकस्थितपश्यति देहकमित्येते योऽप्यारोप उक्तलच्छेपे हि ब्रह्मशक्त्याभ्यामजानातीति इति प्रमादरूप सपश्यते ॥ तत्रात्मन स्वप्रकारता बलादेवेत्याह ॥ आत्मदृगिति
धर्जीव स्वमनोऽप्यवस्थानमनादीषु विस्तृतमब्रह्माह परम्यतितद्वत्संयमाना इति ॥ तावद्व्यमाणा ॥ १७ ॥ तेजःसत्तायाः अकाशिनो बलसु सत्ता ॥ १८ ॥ रसयतीति रसो रस
शून्य एव हि वेताल इवेत्यर्थचित्तासना ॥ उदितेयज पुमान् स्वमेव न वारणतामिव ॥ ३० ॥ अस्याहंतादिरूपाया देशता कालतांगता ॥ स
स्यलाधिगम्यतनरोपेदे स्यस्त्वसाविति ॥ ५८ ॥ जीवो सवलित सैव सत्ता जीवाभिधानिका ॥ भवति स्यदविज्ञानापवनस्येव लेखिका
किलय कनकावदावां सस्वभ्रष्टपुरुषाय सुतां ददाति ॥ अस्मितामनुयाता सा भवत्यज्ञपदे स्थिता ॥ ३३ ॥ शब्दशक्त्या क्रियाशक्त्या ज्ञानश
रिंश सर्ग ॥ ४१ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ १४ ॥ मिलित्वैपगण क्षिप्रस्मृतिं समनुकूलयन् ॥ मनो भवति भूतात्मवीजसकल्य
मुपैति हि ॥ १५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ १५ ॥ अतस्य यावद्वशक्त्या ज्ञरूपत्वात्मनात्मदृक् ॥ ३६ ॥ संपद्यमाना एवास्मि श्रे
चिह्ननस्य कार्यस्वप्नरोपि हि ॥ यया करोत्याशुतया जीयते ॥ ३७ ॥ आवातसत्ता स्यदसत्ता स्पर्शसत्ता तथैव च ॥ त्वमसत्ता तेजसां सत्ता तथा
नितेनाशुभ्रयमभ्रयित पुमान् ॥ ४॥ एवमसर्गकस्मिंश्चिदैव च ॥ तथैव रससत्ता च गंधसत्ता तथैव च ॥ ३९ ॥ भूतसत्ता हेमसत्ता चर्पिष्ठस
तामह सकस्मिंश्चिदपि चेत ॥ ४० ॥ सर्वसत्ता गणचैतत्कोटीकृत्यस्वरूपवत् ॥ स्फुरत्याश्रित्य पञ्चादिबीजं
ययया कल्पयत्याशुततयानुभवत्यलम् ॥ ७ ॥ तत्त्वसद्रूप
पकेरोपि सवराक्तिमत सत्ता इति भाव ॥ कार्यब्रह्माह यथाकारो नितया अर्थ ॥ ३॥
मुपुषनामभ्रयपिकथयतीत्याह ॥ सनातन इति ॥ ४ ॥ तस्यैव सात्विकरा अतिमहती ब्रह्माहर्षिपि सत्ता ॥ ४० ॥ स्वरूपवत्ता वारस्येन कोटीकृत्यसयस ॥ यथा बीजमुत्तरोत्त
शमभ्रवो ब्रह्मनिपूर्वराभायणो केनाभ्युत्पत्तिनियम पितामहस्य नास्तीत्याशये बीजाद्वी आधितामिति पाठे बीजाति उत्तरोत्तरोत्तरी जानियेभ्यस्तादृशानामुत्तरकोटादिपरपराणां मावि
दिशारोपे ब्रह्मापुनरवद्वदुत्तमसिद्धे ॥ स उक्त सवाशिवादिपुरुषसकल्यमय ॥ विविदे भयात्मकम् ॥ अयमेव वासनात्मना आतिवाहिको वेदः ॥ अपारोपरिच्छिन्नो बोधिश्चिरत्वरू
पः सत्तालसुषुप्तिव्याप्यमोक्षपमास्थितो हिरण्यगर्भादिरूप सप्रयदुल्लभ ॥ आरोपकमपपण्यापवावदर्शयति ॥ एवमासीति ॥ सपन्नमदृशा तत्त्वदृशा मुनिकिञ्चनसंपन्नम् ॥
नुसद्वर्पसत्यमिबभूवति ॥ ८ ॥

एवमुक्तरीत्याय आदिपुरुषः स्वसृष्टस्य दृष्टासंपद्यते स निमेषप्रतिनिमेषलक्ष्यकालोपि स्वरूपपर्यालोचनमात्रेण व्योमचिदाकाशमात्रं समुदेति ॥ अथ स्वरूपपरम्परया ॥ ११ ॥ ते च सर्गभेदायावतां
 अनन्तमपारं च सारप्रतिनीयते ॥ १॥ कल्पकल्पनासमर्थः ॥ प्रतिभासस्य विपर्यास पराकूप्रवणता तन्मात्रेण ॥ १० ॥ व्योमि स्रुची छिद्राद्याकाशोपि ॥ ११ ॥ ते च सर्गभेदायावतां
 जीवानां तुल्यकालतुल्यगोचरत्वासनोद्भवस्तावतामिथोदर्शनादिव्यवहारसमादिनः ॥ अन्येषां तच्छून्या इत्यैद्वोपाख्यानन्यायमाश्रित्याह ॥ दृश्यत इति ॥ अदर्शनचकल्पितरूपा
 शे अधिष्ठानाशेतुसर्वेषां निव्यापरोक्षैवेत्याह ॥ दृष्टेनेति ॥ १२ ॥ तत्र युक्तिमाह ॥ सर्ग इति ॥ यतः सर्गेण सर्गात्मना स्थितेन जीवेन स भाव्यमानाः सत एव सर्गाः संभवंति न तु ते शिवे
 परमार्थस्वभावे परमेव्योमि ॥ तत्र ते पाव्योमरूपत्वस्यैव पर्यवसानादित्यर्थः ॥ १३ ॥ ननु सर्गाब्रह्मसत्ता निरपेक्षाः स्वसत्तया वा देशकालसबधवलव्यसत्तया वा सतु तत्राह ॥ स्व
 यचेति ॥ सदसद्रूपानैकतरनियतस्वभावाः एव देशः कालश्च सर्गः प्राङ्मुक्ताकातः तयोरेपि सर्गातर्गतत्वात् सर्गस्यैव रूपत्वेन सर्गाधीनकल्पनत्वाच्चेत्यर्थः ॥ तर्हि सर्ग एव स्वस्य काला
 द्रष्टादिपुरुषस्त्वेवं स्वयं संपद्यते हि यः ॥ स निमेषं प्रति व्योमसमुदेत्यथ नीयते ॥ १ ॥ निमेष एव कल्पो यो महाकल्पपरंपराम् ॥ प्रतिभासवि
 पर्यासमात्रेणानुभवत्यलम् ॥ १० ॥ परमाणौ परमाणौ व्योमि व्योमि क्षणेक्षण ॥ सर्गकल्पमहाकल्पभावाभावाभवंति ते ॥ ११ ॥ दृश्यं
 ते केचिदन्योन्यं साधर्म्याद्वासनागतेः ॥ मिथः केचिन्न दृश्यं ते हृष्टेनाथसदात्मना ॥ १२ ॥ सर्गाः सर्गेण सर्वत्र संभवंति न ते शिवे ॥ भवंति पर
 मेव्योमि व्योमरूपपाइति स्वयम् ॥ १३ ॥ स्वयंच स सदद्रूपालीयं ते स्वप्नशैलवत् ॥ सर्गे न देश आक्रान्तेन च कालो न कर्तृता ॥ १४ ॥ न चैते
 सत्स्वरूपा वानकल्प्यनापि चक्षणः ॥ न चेंदं जायते किंचिन्न च किंचिन्न च न नश्यति ॥ १५ ॥ सर्वसंकल्परूपेण चिच्चमलुरुते चिति ॥ स्वप्नप
 तननिर्माणपातोत्पातनवज्जगत् ॥ १६ ॥ न देशकालक्रमणं करोति च मनागपि ॥ यथासंकल्पशैले न देशकालाद्यनंतकम् ॥ १७ ॥ आ
 क्रांतमपि नाक्रान्तं तथैव जगतासता ॥ अथ नाक्रान्तमक्रान्तमिव संकल्पमेरुणा ॥ १८ ॥

दिसबधरूपमन्यादृशं वा सत्त्वकरोतु तत्राह ॥ न कर्तृतेति ॥ सर्गाणामिति विपरिणामेनानुषंगः ॥ १४ ॥ तर्हि सर्गः स्वयमेव यावत्तल्यसंस्वरूपाः सतु तत्राह ॥ न चैते इति ॥ सर्गस
 सदयोः पर्यायत्वापत्तेर्नाशानापत्तेः ॥ नाभावो विद्यते सत इति भगवत्सिद्धतादिति भावः ॥ तर्हि सर्गे सत्त्वमध्यस्तमेवास्तु तत्राह ॥ न कल्प्यमिति ॥ असतः सत्त्वाध्यासाधिष्ठान
 त्वासंभवादिति भावः ॥ तर्हि वैनाशिकमतवत्तत्क्षणरूपमेव सत्त्वधारयानुगतमस्तु तत्राह ॥ नापीति ॥ क्षणरूपस्य सत्त्वस्य प्रतीतिकालपर्यंतमनवस्थितेरत्यताप्रतीतस्य सत्त्वे अ
 लीकस्यापि तदापत्तेरिति भावः ॥ एतेन आद्यतक्षणसबधलक्षणौ जन्मनाशावपि सर्गस्य निरस्तावित्याशयेनाह ॥ न चैदमिति ॥ १५ ॥ एवं चास्मत्सिद्धात एव शरणमित्याशयेन प्रा
 गुक्तस्मारयति ॥ सर्वमिति ॥ १६ ॥ कथं तर्हि देशकालाक्रान्ता प्रत्ययस्तत्राह ॥ यथेत्यादिना ॥ १७ ॥ यथा उच्चैः स्थितेन संकल्पमेरुणानाक्रान्तमेव अथापि संकल्पकाले आ
 क्रांतमिव प्रतिभासते न द्वदिति परेणान्वयः ॥ १८ ॥

[illegible]

ततारपुष्टे ॥ ३१ ॥ पूर्वमेवशमवतामयातस्य श्रीगुरोरीश्वरस्यानुस्मृतिपूर्वकमेवतदुपदिष्टं नित्यापरोक्षदेवार्चनं नवयापरिष्कृतयाश्रद्धादिपवित्रयाचधियामयानुष्ठयेत्वेनांगीकृत
तस्याक्तनजहदेवार्चनजिहासितं चेत्यर्थः ॥ ३२ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठम् ० तात्पर्यप्रकाशेन ० पू० द्विचत्वारिंशः सर्गः ॥ ३२ ॥ ॥ इह श्रुत्वा सर्वैराग्यरामः स्वात्मशिवाचं
नम् ॥ प्रबुद्ध कृतकृत्यस्वतत्पिष्ठमवर्णयत् ॥ १ ॥ ईश्वरोपदिष्टतत्त्वदर्शनपर्यवसितस्वात्माशिवार्चनश्रीरामस्यश्रद्धादिशयसिद्धये प्रशसन्वयमपितदेवपुनरुपदिशति ॥ एतदि
त्यादिना ॥ परसर्वोक्तम् ॥ इदजगत्तत्त्वम् ॥ १ ॥ यत्रमायाया अलीकभमे अलीकोपाधिघटितत्वादलीकेन जीवेन अलीकमसदेवजगद्विलोक्यते ॥ २ ॥ तत्रकविकल्पितेनमे
रुत्वेनराजादेर्वर्णनेतथानुभवोदृष्टातइत्याह ॥ यथेति ॥ विविधकल्पयतीति विकल्पेनयेन कविनायस्मिराजादौमेवादिविविधभावकल्पनयद्विकल्पत्वेनकाव्यरचनयायथाय
श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ इत्युक्तानालंकठोसौत्यक्तपुष्पांजलौमयि ॥ ततारपरिवारेणसममंवरकोटरम् ॥ ३३ ॥ तस्मिन्गतेत्रिभुवनधि
पताबुमेशेस्थित्वाक्षणंतदनुसंस्मृतिपूर्वमेव ॥ अंगीकृतंनवपवित्रधियामयात्मेदेवार्चनंशभवतैवजिहासितंतत् ॥ ३२ ॥ ॥ इ०वा०
वा० दे० मोक्षोपायेपुनिर्वाण ० पू० परमात्माभिधानंनमद्विचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४२ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ एतदुक्तं परतेनस्वयमे
वचवेदयहम् ॥ रामत्वमपिजानीषेयथेदं समवस्थितम् ॥ १ ॥ यत्रालीकमलीकेन किलालीकविलोक्यते ॥ तस्यांसंसारमायायां किंस
त्यंकिमसम्भयम् ॥ २ ॥ यथायेनविकल्पेनयद्विकल्पेनकथ्यते ॥ तथतेनात्मकल्पेननगताप्यनुभूयते ॥ ३ ॥ यथाद्रवत्वंपयसि यथास्पं
दोनभस्वति ॥ यथानभसिशून्यत्वंतथासर्गत्वमात्मनि ॥ ४ ॥ ततःप्रभृतितैवक्रमेणार्चनमात्मनः ॥ अद्ययावद्गतव्यग्रः कुर्वन्नहमव
स्थितः ॥ ५ ॥ अनेनार्चाविधानेनमयेमेरामवासराः ॥ अखिन्नेनातिवाह्यंतेव्यवहारपरा अपि ॥ ६ ॥ यथाप्राप्तैः क्रियाचारकुसुमैरात्मनो
र्चनम् ॥ व्युच्छिन्नमपि व्युच्छिन्नं कदाचिदहर्निशम् ॥ ७ ॥ ग्राह्यग्राहकसंबंधे सामान्ये सर्वदेहिनाम् ॥ योगिनः सावधानत्वं यत्तदर्थं
नमात्मनः ॥ ८ ॥ दृष्ट्यानयारघुपतेसंगमुक्तेनचेतसा ॥ संसारविरलारण्येविहरास्मिन्नखिद्यसे ॥ ९ ॥ दुःखेमहतिसंप्राप्तेधनबंधुवियोग
गजे ॥ एतांदृष्टिमवष्टभ्यविचारं कुरुब्रुवत ॥ १० ॥

थाकथ्यतेतथातथाश्रुत्वा आत्मानकल्पयतीत्यात्मकल्पोराजादिस्तेनस्वस्मिन्वगतामेरुताकल्पदृक्षतात्राप्यनुभूयते कथमन्यथाकाव्यार्थानुभवचमत्कारास्वादस्तस्यबहुविज्ज
लाभमानादिकचक्रवेऽस्यादितिभावः ॥ ३॥ विविधकल्पनाचाज्ञातस्यात्मनः स्वभावएवेत्याशयेनदृष्टाततराणयाह ॥ यथेति ॥ ४॥ एवस्यांनाविकल्पेवविकल्पाध्यारोपस्याचं
नत्वचितनतदप्रभृत्यथपर्यंतकुर्वन्नेवस्थितइत्याह ॥ ततइति ॥ ५॥ ६॥ सुषुप्तिकाले व्युच्छिन्नमपिकदापिनव्युच्छिन्नम् ॥ तदापिसुखमहमस्वाप्सनकिंचिदवेदिपमिःस्युःत्यतप्रति
सधानहेत्वविद्यादृष्टिपुष्पत्रयार्चनसंज्ञावादितिभावः ॥ ७॥ तर्ह्यज्ञानामपितादृशशिवार्चनसैदेवास्तीतिकस्तवेतेभ्योविशेषस्तत्राह ॥ यास्येति ॥ सावधानत्वविशेषइत्यर्थः ॥ ८॥
साचसावधानताआसगत्यागएवेतिदर्शयन्नर्चनेदृष्टफलबाहुल्यकीर्तनेनरामप्रवर्तयति ॥ दृष्टयेति ॥ ९॥ त्यक्तस्यासगस्यपुनरनुत्पादेविचारदाढ्यहेतुरित्याह ॥ दुःखेइति ॥ १०॥

अतएव सकलानुसारं षष्ठपक्षीटस्थावराविज्यन्ते वै विज्यमित्याह ॥ सपद्यत इति ॥ सर्वकारक ऐहिकमुष्मिकसवधक्रियासमय ॥ १९ ॥ तत्सुषीस्थावराणो योनिरपि सपद्यते ॥ एवमेव अजविषतुर्विधातय सपद्यत इत्यर्थः ॥ २ ॥ क्षणप्रतिमायाधिष्ठानु सकल्यक्षणे एव ॥ वासनानौष्म्यात्परमाणूपमार्दपङ्क्तिः संप्रसरेणूपमा सगा सायतसति ॥ ११ ॥ वर्तमानसर्गदेवतातितागतानामपि कर्मो बोध्य इत्याह ॥ एवमेवेति ॥ तेषां रुद्राद्विद्वानां नाम ॥ कथतर्हि सर्गोपरमस्तथाह ॥ अस्या इति ॥ एवमेवेति ॥ तच्चस्य भावनात्सात्कारात् ॥ २२ ॥ अणलेशाप्रभमपि विद्यात्मनो बहिर्मुखत्वे कस्योक्तिविस्तृतानर्थोदय इत्याह ॥ निमेयेति ॥ २३ ॥ लुट्प्रियाप्रभ्युता ॥ चित् स्वरूपमिति द्वैतव्रततेत्याह ॥ सेति ॥ सलत्त्वविषयेन द्रव्यते अनुभूयत इति स्वरूपा ॥ २४ ॥ अभिमानदृष्ट्यापथापथासंगभौटिगच्छति तया चाविबालविद्योतनकासपरिच्छेदाधिक्यप्रयुक्ता आत्मनः सुदृढा चेत्याह ॥ अस्मिन्नि ॥ २५ ॥ सुगतेरसत्यैर्दिव्यशालाकृतैरशौ परिच्छेदे परमाशक्त्युक्तिकायता अणुता सुदृढा चालनदतिशेष ॥ परमाणुनेति पाठेन ययोच्चेदशकालादितयैव जगतासता ॥ संपद्यते यथा योसौ पुरुष सर्वकारक ॥ ३९ ॥ अनेनैव क्रमेण हकीट सपद्यते क्षणान् ॥ तस्युपायमेवमेवेज्जातयोद्विचतुर्विधा ॥ २० ॥ रुद्राध्यामृणपर्यता सपद्यते क्षणप्रति ॥ परमाणूपमा सतितयोकेचिदणूपमा ॥ २३ ॥ एवमेव क्रमस्तेर्पासतिवासतिसर्गके ॥ अस्याः ससारमायाया एव भूतार्थभावनात् ॥ २२ ॥ भेदोपशान्तावभ्यासाद्भवत्युपगत शिवः ॥ निमेषशतभागाधर्मात्रमेव परावृत्ति ॥ २३ ॥ स्वरूपतश्चेद्ब्रुठितासैवोदयनवम्यति ॥ साक्षरूपाशिलाकाशहवचिस्वात्मनि स्थिता ॥ २४ ॥ तदनाद्यवभासात्मवक्ष्यदेन गीयते ॥ अस्मिन्भौटिगते सर्गे महाचिद्योतनं च ॥ २५ ॥ सगतासत्यटिदेशकालांशपरमाणुता ॥ जीवतामागताभूततन्मात्रवलयानुरुमान् ॥ २६ ॥ भवत्यगृहणीवीरुक्तीटदेवासुरादिकम् ॥ यस्मिन्नि स्थिते तनंतदेवसगिवतिष्ठति ॥ २७ ॥ सदसद्व्यतिर्विषयविश्वे गोविश्वकर्मणि ॥ नतदूरेन निकटेनोर्ध्वनाधोनेतनेमे ॥ न पूर्वनापनप्रान्तनसन्नासन्नमध्यमम् ॥ २८ ॥ अनुभावकलनामृतेस्य माताभवति न सर्वविकल्पनेष्वसत्यु ॥ फलदुरुविभवाप्रमाणमालास्थितिमुपयाति न वारिणीव वह्नि ॥ २९ ॥ यथापृष्ठमुने प्रोक्तव्यिकल्प्याणमस्तुते ॥ दिशप्रयामोक्षितामागच्छोत्तिष्ठपार्वति ॥ ३० ॥

परमेष्ठाणुना छिन्नोपाधिना द्वाविज्जीवतामागतासतीभूतमया प्रशस्थितेर्देहिद्या विवलयनाकमातरे अगम्यगीपीठमुनावाकीटदेवासुरादिकवाभवतीति परेणाश्रय ॥ २६ ॥ अतएव दस्युः सगिनिविषयसद्व्यतिर्विषयतिष्ठतीत्याह ॥ यस्मिन्नि ॥ २७ ॥ आधिवेकेन तत्सर्वविक्षालाद्विपरिच्छेदनिर्मुक्तमेवेत्याह ॥ नतविति ॥ तेलवीयन मेमवीयचन ॥ मध्यमसदसत्यक्षीतरादिकमनिषधनीयम् ॥ २८ ॥ अतएव स्वानुभावमाशेषवतधमानतुलौ किकमाधुमानादितप्रक्रमत इत्याह ॥ अनुभवति ॥ एवमेव विकल्पनेष्वसत्सु अस्त्यस्वानुभावस्वरूपा कलनास्वपकाराशैतम्यमृते विना आत्म्योमता अनुभावितानभवति ॥ यानुलौकिकीफलस्युरबोध्यषट्कारविभवापस्याः सकाशात्तथा विधाप्रमाणमालासावारिणिवक्रिद्विगतप्रस्थितिर्नोपयाति ॥ तत्रापि पृढीभाग्रस्पदाधारित्यर्थः ॥ २९ ॥ उपरेष्यते रापरिरोप्यतीत्यस्मीश्वरः स्वोपविष्टार्थभाशिपयपिषिष्ठमनुयष्टोपदेशमुपसृज्यते तस्यावित्याहाययेति ॥ ३० ॥

ततारपुष्टे ॥ ३१॥ पूर्वमेवशमवतामयातस्यश्रीगुरोरीश्वरस्यानुसृतिपूर्वकमेवतदुपदिष्टंनित्यापरोक्षदेवाचननवयापरिष्कृतयाश्रद्धादिपवित्रयाचधियामयानुष्ठयेत्वेनांगीकृत
 तत्पाक्तनजहदेवार्चनजिहासितचेत्यर्थः ॥ ३२॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम०तात्पर्यप्रकाशेनि०पू०द्विचत्वारिंशः सर्गः ॥ ३३॥ ॥ इहश्रुत्वासैराग्यराम स्वात्मशिवाचं
 नम् ॥ प्रबुद्ध कृतकृत्यस्वतत्त्वतिष्ठमवर्णयत् ॥ १॥ ईश्वरोपदिष्टतत्त्वदर्शनपर्यन्तसितत्वात्मशिवाचंनश्रीरामस्यश्रद्धांनिशयसिद्धयेप्रशसन्वयमपितदेवपुनरुपदिशति ॥ एतदि
 त्यादिना ॥ परसर्वोक्तम् ॥ इदजगत्तत्त्वम् ॥ १॥ यत्रमायायाअलीकभमेअलीकोपाधिघटितत्वादलीकेनजीविनअलीकमसदेवजगद्विलोक्यते ॥ २॥ तत्रकविकल्पितेनमे
 रुत्वेनराजादेर्वर्णनेतथानुभवोदृष्टातइत्याह ॥ यथेति ॥ विविधकल्पयतीतिविकल्पेनयेनकविनायस्मिन्राजादौमेवादिविविधभावकल्पनयद्विकल्पेनकाव्यरचनयायथाय
 श्रीवसिष्ठउवाच ॥ इत्युत्कानालकंठेसौत्यक्तपुष्पांजलौमयि ॥ ततारपरिवारेणसमंवरकोटरम् ॥ ३३॥ तस्मिन्गतेत्रिभुवनधि
 पतावुमेशेस्थित्वाक्षणंतदनुसंस्मृतिपूर्वमेव ॥ अंगीकृतंनवपवित्रधियामयात्मदेवार्चनंशमवतैवजिहासितंतत् ॥ ३२॥ ॥ इ०वा०
 वा०दे०मोक्षोपायेषुनिर्वाण०पू०परमात्माभिधानंनमद्विचत्वारिंशःसर्गः ॥ ४२॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ एतदुक्तंपरंतेनस्वयमे
 वचवेदयहम् ॥ रामत्वमपिजानीषेयथेदंसमवस्थितम् ॥ १॥ यत्रालीकमलीकेनकिलालीकविलोक्यते ॥ तस्यांसंसारमायायाकिंस
 त्यंकिमसन्मयम् ॥ २॥ यथायेनविकल्पेनयद्विकल्पेनकथ्यते ॥ तथातेनात्मकल्पेननगताप्यनुभूयते ॥ ३॥ यथाद्रवत्वंपयसि यथास्पं
 दोनभस्वति ॥ यथानभसिशून्यत्वंतथासर्गत्वमात्मनि ॥ ४॥ ततःप्रभृतितैवक्रमेणार्चनमात्मनः ॥ अद्ययावद्गतव्यग्रःकुर्वन्नहमव
 स्थितः ॥ ५॥ अनेनार्चाविधानेनमयेमेरामवासराः ॥ अखिन्नेनातिवाह्यंतेव्यवहारपराअपि ॥ ६॥ यथाप्राप्तैःक्रियाचारकुसुमैरात्मनो
 र्चनम् ॥ व्युच्छिन्नमपिव्युच्छिन्नंनकदाचिदहर्निशम् ॥ ७॥ ग्राह्यग्राहकसंबंधेसामान्येभवंदेहिनाम् ॥ योगिनःसावधानत्वंयत्तदर्थं
 नमात्मनः ॥ ८॥ दृष्ट्यानयारघुपतेसंगमुक्तेनचेतसा ॥ संसारविरलारण्येविहरास्मिन्नखिद्यसे ॥ ९॥ दुःखेमहतिसंप्राप्तेभधनबंधुवियो
 गजे ॥ एतांदृष्टिमवष्टभ्यविचारंकरुसुव्रत ॥ १०॥

थाकथ्यतेतथातथाश्रुत्वाआत्मानकल्पयतीत्यात्मकल्पोराजादित्तेनस्वस्मिन्नगताभेकताकल्पदृक्षतावाप्यनुभूयते कथमन्यथाकाव्याथानुभवचमत्कारास्वादस्तस्यबहुविन्न
 लाभमानादिकचकवे स्यादितिभावः ॥ ३॥ विविधकल्पनाचाज्ञातस्यात्मनःस्वभावएवेत्याशयेनदृतातराण्याह ॥ यथेति ॥ ४॥ एवंस्यात्ताविकल्पेवविकल्पाध्यारोपस्याचं
 नत्वचितनतदाप्रश्रुत्यथपर्यंतकुर्वन्नेवस्थितइत्याह ॥ ततइति ॥ ५॥ ६॥ सुषुप्तिकालेव्युच्छिन्नमपिकदापिनव्युच्छिन्नम् ॥ तदपिसुखमहमस्याप्सनकिंचिदेवेदिषमित्युत्थितप्रति
 सधानहेत्वविद्यादृत्तिपुष्पत्रयार्चनसद्भावादितिभावः ॥ ७॥ तर्हज्ञानमपितादृशशिवाचंनसैदेवास्तीतिकस्तवेतेभ्योविशेषस्तत्राह ॥ ग्राह्येति ॥ सावधानत्वविशेषइत्यर्थः ॥ ८॥
 साचसावधानताआसगत्यागएवेतिदर्शयन्नचेनेदृष्टफलबाहुल्यकीर्तनेनरामप्रवर्तयति ॥ दृष्टयेति ॥ ९॥ त्यक्तस्यासगस्यपुनरनुत्पादेविचारदाढ्यहेतुस्तित्याह ॥ दुःखेइति ॥ १०॥

सुखदुःखेर्द्विधादौ ॥ एवमप्याहंशान्तराएव ॥ ११ ॥ प्रथममार्यातिततोयति ॥ स्वप्नसनातीगनुरुपपरिभवति च ॥ १२ ॥ अभिचारितरतिर्किरी ॥ १३ ॥ हृन्निमल ताजग
 क्कियास्तर्वातर्नासांस्वमर्तर्नाकिचिनुच्छमेव ॥ १४ ॥ यदित् अगतस्तुच्छनिच्छसितसालेवअगदितिपरम तयादरनिपितवबधादिवियोगस्वाययषपरिवत्तनद्वनहृपशोकप्रस
 क्किरित्याह ॥ त्वमिति ॥ १५ ॥ १६ ॥ इतिउत्करीत्याचिरूपेकगच्छकचाचत्ये ॥ १७ ॥ उत्कार्धनस्यपरमकाष्ठायांरामस्यापयति ॥ चिदेकतानतामिति ॥ १८ ॥ स्वयसम
 सुखदुःखेनकर्तव्येधनवधूदयक्षये ॥ एवंप्रायाएवसर्वांनित्यंससारहृदय ॥ १९ ॥ जानास्येवगतिचिन्नाविपयाणांप्रमाथिनीम् ॥ य
 यायांतिययायांतियथापरिभवतिच ॥ २० ॥ एवमेवप्रवर्ततेप्रमाणिचधनानिच ॥ एवमेवावहीयतनिमित्तैरविचारितं ॥ २१ ॥ नतास्त
 वनतासांत्वनिर्मलांतजगत्क्रिया ॥ इदमित्यजगत्किचिक्किमुधापरितप्यसे ॥ २२ ॥ त्वमिहासिजगद्रूपचिन्मात्रविततरुते ॥ निजावय
 वकादत्तौक कमाहर्षशोकयो ॥ २३ ॥ तातचिन्मात्ररूपोसिनतेभिन्निमिदजगत् ॥ अतस्तवकृयकुत्रहयोपादेयकल्पना ॥ २४ ॥ इतिचि
 च्चरुर्थाचत्येधिन्मयेजगदनुधौ ॥ तरगजालेचांभौधौकरुमोहर्षशोकयो ॥ २५ ॥ चिदेकतानतामेत्यसौपुनोभागत स्थितिम् ॥ अय
 प्रथशिरामत्वतुयावस्यात्मकोभव ॥ २६ ॥ सम समसमाप्राप्तोमास्वहृरुदारुधी ॥ तिसृत्माचार्गतोनित्यपरिपूर्णइवार्णव ॥ २७ ॥ एत
 त्वंश्रुतवान्सर्वस्यतत्त्वपरिपूर्णधी ॥ यदिच्छसीतरत्नपुंतत्पृच्छरघुनदन ॥ २८ ॥ यत्पृष्टप्रयमेकल्पेनदयपरिचादय ॥ २९ ॥ श्रीरामउवा
 च ॥ इदानींसंशयोऽस्मन्निवृत्तोविशेषत ॥ ३० ॥ ज्ञांतज्ञातव्यमखिलजातादृग्निरऋत्रिमा ॥ नमुनेस्तिमलंहित्वनचेत्यनचकल्प
 नम् ॥ ३१ ॥ तदाममाभूदज्ञानप्रगातमधुनातुत् ॥ कलकआत्मनोस्तीतितदज्ञानवशेनया ॥ ३२ ॥ आंतरासादिदानींसानिदृत्तात्व
 त्यसादृत ॥ नजायतेनभियतेनचैवात्माकलकित ॥ ३३ ॥ सर्वथखल्विदंद्रक्षमयमित्युदितोरम्यलम् ॥ प्रश्नेभ्य सशयेभ्यश्चवांछितेभ्य
 अस्सर्वत ॥ ३४ ॥ शुद्धंमेनिर्मलंचेतस्त्वष्ट्रायन्नप्रमादिव ॥ सवाचारोपदेशेपुप्राप्तप्रोकेपुसाधुभि ॥ ३५ ॥ निराकांक्षीस्यितोरम्यत सुमे
 रुकनकेष्विव ॥ नतदस्त्यस्तियन्नाशानतदस्तियदीप्सितम् ॥ ३६ ॥

सर्वेधिप्यनिर्मुक्तः ॥ हमेनब्रह्मणासमाऐकस्यापन्नाजगदाभासायस्य ॥ ३७ ॥ २० ॥ मयमेकस्येविचारारंभैराम्यप्रकरणेत्वयायत्पटयेप्रभाकृतालेपुअर्थाकिचिद्व
 शिष्टचेदस्तिर्हितस्य रेचोदयपृच्छ ॥ २१ ॥ मलयज्ञानम् ॥ हित्वजीवब्रह्मभेद ॥ कल्पयेतेयतत्कल्पनमन ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ ब्रह्मिब्रह्ममयब्रह्मविवर्तोवा ॥ वांछि
 तेभ्यधनिदृत्तमितिरोप ॥ २५ ॥ त्वष्ट्रायभेकारोप्ययमणयमलक्षिततक्षणतस्मात्सूर्यादिवभिवशुद्धभास्वरम् ॥ साधुभि प्राप्तेभ्यउपगतेभ्य शिष्येभ्यभोनेपुसर्बेयामावा
 राणांसाधनाभानुपदेशोपुनिष्ठाकांक्षी ॥ २६ ॥ चिरलभ्येआरा अनुपबलभ्येदृष्येतिभेद ॥ २७ ॥

मध्यमुपेक्ष्यम् ॥ २८ ॥ शैववरकविशेषत्रयपिनद्वेषि ॥ २९ ॥ कणशः परमाणुरो विभज्यकीर्णानि विक्षिप्त्वा निविनाशितानीति यावत् ॥ त्रिजगंति येन तथा विधस्य क्षीरसागरस्य सृष्टिं सर्वतो व्याप्तिरिव व्याप्तिर्यस्य ॥ औलोक्षिकमेतत् ॥ अथ वा कणशः प्रसृतैर्यशः क्षीरलवैः कीर्णानि सिकानि त्रिजगति यथा विधामनुवशक्षीरसागरे सृष्टिर्व्यवहारो यस्य तथा विधिश्च रसभा तोरामलक्षणो मद्राचलो बोधासृतो स्या कृतार्थः सा प्रत विप्रात उपरत भयोत्त इति परेणान्वयः ॥ ३० ॥ इदं जगत् इत्यथ दृष्टप्रकारमेव नान्यत्तत्त्वमस्तीति येन मूढेन ज्ञाततस्य हृदिकुसेदं जालेन ज्वलितेन अधिकसतापिनी इदं वस्तु इदं कलना अलमस्ति हे मुनीश्वर त्वमिति महुक्ता र्थस्वानुभवसवादाय परयेति परेणा

नतदस्ति यदादेहं यमथ्यं चराचरे ॥ इदं हेयमुपादेयमिदं सदिति दमप्यसत् ॥ २८ ॥ इति चिंता भ्रमः शांतो निपुणं परमो मुने ॥ न स्वर्गमभिवांछामि द्वेषि वापिनरौरवम् ॥ २९ ॥ आत्मन्येव हितिष्ठा मिमं दराद्रि वा भ्रमः ॥ कणशः कीर्णानि त्रिजगत्क्षीरसागरसंस्थितिः ॥ ३० ॥ विप्रांतश्चिरसंभ्रांतो निभ्रमो राममंदरः ॥ अवस्ति यदा मिदं वस्तु पश्येति कलनास्यलम् ॥ ३१ ॥ तदिति तस्य कुसंदं हजालेन ज्वलितं अधिकम् ॥ इदं मिथं जगदिति ज्ञातं येन मुनीश्वर ॥ ३२ ॥ स यत्र याति कार्पण्यं जगत्सन्नलभ्यते ॥ विचित्रा कुलकहोलाज्जडहृत्तिविवर्जिता ॥ ३३ ॥ त्वत्प्रसादेन भगवंस्तीर्णाः स्मोभवसागरात् ॥ संपदामवधिर्ज्ञातो हृष्टः सीमांत आपदाम् ॥ ३४ ॥ सर्वसारेष्व्यदीनाः स्मः पूर्णाः स्मः परमेश्वर ॥ यथावभेद्यामपरैर्दलिताशामंतं गजम् ॥ संसारसागरे सम्यग्गवीरतामागतं मनः ॥ ३५ ॥ परिगलितविकल्पतामुपेतं प्रगलितवांछमदीनसारसत्त्वम् ॥ त्रिजगति यदतिप्रसन्नरूपं प्रमुदितमंतरनुत्तमं मनो मे ॥ ३६ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० विश्रांतिवर्णनं नाम त्रिचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥

न्ययः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ सतादशमूढपुरुषो यत्र यस्मिन् धनादिविषये कार्पण्ययाति जगतः स बाधितद्वस्तुतत्त्वदृशानलभ्यतेऽस्माभिरिति शेषः ॥ यतो वयं विचित्रा अशनायादिलक्षणा आकुला कल्लोलाः षडूर्मयो यस्मिस्तथा विधाच्छुद्धिचिदाकारवृत्तिविवर्जिताज्जडहृत्तिविवर्जिता ज्ञानसागराच्चत्प्रसादेन तीर्णाः स्म इति परेणान्वयः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ सर्वसारेष्वभूमानंदविषयेऽपि नित्यलब्धत्वादीनाः स्मः ॥ अस्मन्मनः संसारलक्षणे समरे दलितः आशामंतं गजो येन तथा विधं सत्परैरेभेदां सम्यग्गवीरतां यदौ ॥ ३५ ॥ पूर्णां मनः स्थितिमेव वयं यन्नुपसहरति ॥ परिगलितेति ॥ अदीनसारमकार्पण्यदृढसत्त्वस्थैर्यस्य ॥ त्रिजगति प्रसिद्धानि पूर्णचंद्रक्षीरसागरशरदाकाशादीनि यानि प्रसन्नरूपाणि तान्यति कांतमिति प्रसन्नरूपम् ॥ सापेक्षसमासश्छादसः ॥ अंतः प्रमुदितमतएवानुत्तममेमनः स्थितिमित्यर्थः ॥ ३६ ॥ ॥ इति श्रीवा सिष्ठमं तात्पर्यप्रकाशे नि० पू० त्रिचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४३ ॥ ॥ ६३ ॥

इक्ष्वाकुस्योपायाबाधाल्यागादयः पुनः ॥ मनः शर्यातगुठुणाज्ञानदाढ्यार्थमीरिता ॥ १ ॥ रामेण स्वस्य तत्त्वबोधश्चिन्तातीर्तार्थानामपितत्त्वविपाकात्प्राक्प्रच्युतिर्मात्राविति
 शिखानिस्कातस्युणादाढ्यायसिद्धिकीलपरपरामिष्वजीवन्मुक्तलक्षणभूताभानुक्तसाधनपरपरामेवप्रतिष्ठापयिष्यप्रीवसिद्धिः आगुत्तेयथाप्राप्तमध्यपद्मोरोपभोगादिलक्षणेशिवा
 बनेपि सर्वाङ्गादिदोषेण धूयनाग्निरिवादादतिम्यायेनपदाद्विद्विषापरानिष्टादिपि सकेरवर्जनाज्ञेयस्यानर्थहेतुत्वाच्चस्यादेवपुनजननाथनर्थदत्ताराकारान्यत्वाद् ॥ केवलेने
 ति ॥ केवलेनरामादिरिहेतुमत्तएवअसगमेनकन्तुत्वाभिमानलक्षणक्रियासागमनरूपेण ॥ १ ॥ ननुविषयानां तुष्टिजनकत्वनियमात्कथंतेपुरागस्तुक्तुराक्यदत्ताराक्याद् ॥
 यथेति ॥ प्राप्तिक्षणान्तिरिक्तपूर्वात्तरकालयोलेयुतुष्टिहेतुत्वव्यभिचारान्यान्यनियमइतिभाषः ॥ २ ॥ अतएवचिरानर्थक्षणीकमुल्लेखासगोपिनयुक्तदत्त्याह ॥ बाधेति ॥ वां

श्रीवसिष्ठउवाच ॥ केवलेनेद्विचै सार्द्धवर्त्तमानार्थवर्त्तिना ॥ असगमेनमनसायत्करोपिनतत्कृतम् ॥ १ ॥ यथाप्राप्तिक्षणेषुवेस्तुप्रय
 मेतुष्टयेतया ॥ नप्राप्त्येकक्षणादूर्ध्वभित्तिकोनानुभूतवान् ॥ २ ॥ बांछाकालेययावस्तुतुष्टयेनान्यदातया ॥ तस्मात्क्षणसुरवेसक्तिवालो
 धम्रान्तिनेतर ॥ ३ ॥ बांछाकालेतुष्टयेतत्रवांछेवकारणम् ॥ तुष्टिस्त्वनुष्टिपर्यन्तातस्माद्वांछापरित्यज ॥ ४ ॥ यदितत्पदमामोसिकदा
 चित्कालपर्यन्त ॥ तदहंभावानारूपेनमकथ्यंलयापुनः ॥ ५ ॥ आत्मज्ञानाचलस्याग्रेरामविश्रातवानसि ॥ अहंभावमहाश्वभ्रेनपुन
 पातमहसि ॥ ६ ॥ यत्स्मृतानतसदृष्टेभ्रममेरुशिरस्यते ॥ पुनर्गर्भानुकारात पातालेपतनकुत ॥ ७ ॥ दृश्यतेतेस्वभावोयममतासत्य
 तामय ॥ मन्येक्षणीविकल्पोसिजानोसिहतकालिक ॥ ८ ॥ स्वभावस्यस्यितोरामइत्यावेदयतीवमे ॥ सौम्यपूर्णार्णवप्रस्थासमतानि
 र्मलातव ॥ ९ ॥ आशायानुनिराशत्वमभावयातुभावनम् ॥ अभनस्त्वमनोयातुतवासगेनजीवत ॥ १० ॥ यार्थावस्तुदृशयासितस्यां
 तस्याभवस्थितम् ॥ सत्तासामान्यरूपेणब्रह्मद्विहितविद्वन्म् ॥ ११ ॥

छापरेलामोलक्ष्यते ॥ १ ॥ यदावस्तुछात्राकृतः क्षणिकोविबाच्छानिरोधः शुखहेतुस्तदाआत्यन्तिकवांछोच्छेदोन्निरतिशयानदहेतुर्नित्यार्थादागतम् तथाववांछेवानर्थइत्याशयेना
 द् ॥ बांछाकालेइति ॥ तुष्टिरानन्दः अनुष्टितुष्टिविरोधिवांछेवपर्यन्तोविच्छेदोयस्यास्तयाविधा ॥ २ ॥ ननुपुणानन्दपदमामोहतत्वेमसंपुनर्विषयबांछात्यागोपदेशस्तोकिमयस्त
 भाह ॥ यदीति ॥ पुनः कालातेरप्यहंभावपेकनिकजनंमात्रादितित्यवस्थितिराढ्यार्षः पुनरुपदराइत्यय ॥ ५ ॥ सत्यपिराढ्येपुनर्मज्जनकिनाशक्यतेतथाह ॥ यदिति ॥ यय
 स्मादेतोः ॥ गर्भोमातृकुक्षिगतः पिबस्तमनुष्टत्यकरोतिजिज्जामाथनर्थमितिगर्भानुकारोहंभावस्तुल्लुण्ठेतपाताले ॥ दृढीभूतज्ञानस्यावययमविधानर्थवीकोच्छेदित्वादितिभाव
 ॥ ७ ॥ अथेयामुपकारायवामयेदुर्लभकृतबलज्ञाननष्टमितिमयासमतादिलिखितमेवैत्याशयेनाह ॥ दृश्यतइति ॥ कालिकाकविरा ॥ ८ ॥ नतजननवसगस्तेनजोव

नलातमननादिदाढ्यात् ॥ १२ ॥ इदानीं निर्वासनत्वस्य स्वानुभवगम्यलक्षणमाह ॥ यत्रेति ॥ वस्तुभोगसुखम् ॥ यथागतं प्रारब्धोपनीतदुःखमपि ॥ १३ ॥ स्ववत् आकाशवत् ॥ १४ ॥ अभव्यदुःखाद्यपि त्रिषु द्व्येकीकारेणात्मतया अनुभव ॥ तेन तस्य प्रतिकूलताशाम्यतीति भावः ॥ १५ ॥ दुःखादौ प्रातिकूल्यविकल्पनमनःकृतमितितदेववाप्नुशुभोक्तयुक्त्या निरोद्धव्यमित्याशयेनाह ॥ चित्तेति ॥ १६ ॥ १७ ॥ अज्ञानमेववाप्रवृत्तिद्वारानर्थनिदानमितितदेवज्ञानदार्ढ्येन निरसनीयमित्याह ॥ मौर्ख्येति ॥ १८ ॥ चित्तोन्मेषनिमेषाभ्यामितियदुक्ततद्वृत्तानेन स्फुटयति ॥ यथेत्यादिना ॥ यथास्वमाकाशवातस्य रजसाचसगास्पदाच्चमलिनचलनादिस्वभाववेदनसपन्नतयाचितश्चित्तलक्षणास्पदाच्चैत्यतयाद्दमनार्थं जातमुपस्थितमित्यर्थः ॥ १९ ॥ उक्तैर्नैव्यव्यतिरेकौ दर्शयति ॥ दृश्येति द्वाभ्याम् ॥ नानाच्छिद्रप्रविष्टसौरालोककुड्यसवयजाचित्रवर्णधीरिव ॥ २० ॥

अज्ञातात्मानिबद्धोसि विज्ञातात्मानबध्यसे ॥ रामत्वं स्वात्मानात्मानं बोधयस्व बलादतः ॥ १२ ॥ यत्र न स्वदते वस्तु स्वदते च यथागतम् ॥ अवासनत्वं तद्विद्विस्वाम्यमाकाशकोमलम् ॥ १३ ॥ वासनारहितैरंतरिं द्वियैराहरक्रियाः ॥ नविक्रियामवाप्नोषि खवत्क्षोभशतैरपि ॥ १४ ॥ ज्ञाताज्ञानं तथा ज्ञेयं त्रयमेकतयात्मनि ॥ शांतात्मानुभवाभयं न भूयो भवभागसि ॥ १५ ॥ चित्तोन्मेषनिमेषाभ्यां संसारप्रलयोदयौ ॥ वासनप्राणसंशोधादनिमेषमनःकुरु ॥ १६ ॥ प्राणोन्मेषनिमेषाभ्यां संस्तुतेः प्रलयोदयौ ॥ तमभ्यासप्रयोगाभ्यामुन्मेषरहितंकुरु ॥ १७ ॥ मौर्ख्योन्मेषनिमेषाभ्यां कर्मणां प्रलयोदयौ ॥ तद्विलीनं कुरु बलादुरुशास्त्रार्थसंयमैः ॥ १८ ॥ यथावातरजःसंगस्पंदारवं भाववेदनम् ॥ तथाचित्तश्चेत्यतयास्पंदोददिदमुपस्थितम् ॥ १९ ॥ दृश्यदर्शनसंबंधस्पंदेन यं जगद्गतिः ॥ स्फुरत्यालोककुड्यादिसंगजावर्णधीरिव ॥ २० ॥ दृश्यदर्शनसंबंधस्पंदोदभावेन जायते ॥ वेदनाभवदाभासाचित्रपुंसां मिवाशये ॥ २१ ॥ चित्तस्पंदोत्थतामायातदभावे विलीयते ॥ पयःस्पंदोत्थितावीचिस्तदभावे विनश्यति ॥ २२ ॥ त्यागेन वासनां शस्यबोधाद्वा प्राणरोधनात् ॥ चित्ते निस्पंदतां याते कुतः स्पंदस्य संभवः ॥ २३ ॥ अस्मिन् स्पंदमात्रेण याति चित्तमचित्तताम् ॥ प्राणानां वा निरोधेन तदेव च परंपदम् ॥ २४ ॥ दृश्यदर्शनसंबंधेयत्सुखं पारमार्थिकम् ॥ तदंतैकांतं संविन्या ब्रह्मदृष्ट्या मनःक्षयः ॥ २५ ॥ यत्र नाभ्युदितं चित्तं तत्तत्सुखमकृत्रिमम् ॥ न स्वर्गादौ संभवति मरौ हिमगृहं यथा ॥ २६ ॥

भवतीति भवज्जगत्तदाभासा ॥ यथाचित्रलिखितपुसामाशये हृदि भावैव न जायेत इदम् ॥ २१ ॥ २२ ॥ स्पंदस्य कौटस्थ्यच्युतिरूपस्य ॥ २३ ॥ सूर्ये च शब्दः ॥ २४ ॥ बोधाद्वा दतिमथ्यमोपायमुक्तविवृणोति ॥ दृश्येति ॥ विषये द्वियसंबंधेयत्सुखप्रसिद्धतत्परमार्थतो ब्रह्मसुखमेव ॥ एतस्यैवानदस्यान्यानि भूतानि मात्रा मुपजीवतीति श्रुतेः ॥ अतस्तस्यातः परमावधिर्मानुषानदमारभ्योत्तरोत्तरशतगुणोत्कर्षेण श्रुत्या दर्शितो यतो वाचो निर्वर्तते अप्राप्य मनसा सह आनन्दब्रह्मणो विद्वान्बिभ्रेति कदाचनेति तदेकांततन्मात्रपूर्णता तत्संविन्यात्तदृष्ट्या मनःक्षयः सिध्यतीत्यर्थः ॥ २५ ॥ तत्तत्सुखब्रह्मसुखतच्च स्वर्गादिभोगभूमौ न संभवति ॥ तत्र चित्तस्य कामासूयादिकलुषत्वादित्यर्थः ॥ हिमशिशि रजलतस्य गृहसरः ॥ २६ ॥

नराप्यंरनुमगस्परानुर्भर्कगम्यमित्यथ ॥ ७ ॥ चित्तस्यतोनाश ॥ यतोदुर्वोधोधात्रुतिवशादेवचित्तवेदिताचित्तसद्भाषयतीतिर्बोधेनतुभ्यतिर्नरयतीत्युक्तश्चित्तनाशइति
 तार ॥ शत रुन्नित्रेगलपद ॥ तेनदुर्वोधेना ॥ ८ ॥ मनुस्मानिनामपिप्यवहारदरानाच्चित्तमस्मेवतत्कथज्ञानेननट सच्चनटत्वयोयुगपदेकप्रविरोधात्तत्राह ॥ विषयमानमपीति ॥
 ॥ १ ॥ ॥ माभवा यतथाप्यत्वभ्रमद्वयग्यरप्रभाक् ॥ २ ॥ ॥ भोतिपीजस्यमेवचित्तस्यचित्तनासावाधेनप्रविलीयतइत्यर्थः ॥ यटादिनाशोपिकपालाद्यात्मनापरिशेषदर्शना
 मत्र नरुपगनाग काप्ययसिदुण्येत्याहानाभावइति ॥ ३ ॥ ॥ वस्तुबोधस्याबलुकाखितोशमाप्रवाधकत्वप्रसिद्धेरपिनसत्त्वोशवाधकत्वप्रसक्तिरित्याह ॥ अवस्त्वेवेति ॥ चि
 त्तमिर्भरगामाधिकस्यालनोबिबनइतिरोप ॥ ३ २ ॥ ॥ तर्हिकर्तव्यमुक्तचित्तस्यप्यवहारक्षमाभस्यावास्ताम्येव नेत्याह ॥ धित्तमिति ॥ विहारसमाधिसाक्षात्कारपर्यवता
 चित्तोपशमजस्फारमवाच्यवचमामुखम् ॥ इयातिशयनिर्मुक्तंनोदेतिनचशाम्यति ॥ २ ७ ॥ योधाद्रवतिचित्तोदुर्गोधाच्चित्तवेदि
 ता ॥ बालवेतालवत्तेनमोहश्रीघनतांगता ॥ २ ८ ॥ विषयमानमपित्येतच्चित्तोधाद्विलीयते ॥ सटप्यसट्टिवाभातितार्बहेमीकृतयथा
 ॥ २ ९ ॥ ज्ञम्यचित्तनचित्ताख्यज्ञचित्तमत्त्वमुच्यते ॥ नामार्यान्त्यवभाकित्तनोधात्ताभ्रसुवर्णवत् ॥ ३ ० ॥ नसमवतिचित्तत्वंतेनतत्प्रवि
 लीयते ॥ भ्रमशाम्यतियोधेननाभावोविद्यतेमत् ॥ ३ १ ॥ अवस्त्वेवविकल्पात्मचित्तादिशशृंगवत् ॥ सर्वतदात्मनस्तस्मात्तद्विबो
 धादिलीयते ॥ ३ २ ॥ चित्तमत्त्वसमायातकिचित्कालजगत्स्थितो ॥ विहृत्यतुर्वावस्यायांतुर्वातीतमवत्यत ॥ ३ ३ ॥ वक्षेवभूरिभुवन
 भ्रमविभ्रमोर्घिर्यन्धितंममनेकतर्यक्रमेव ॥ मवात्मसंभवतिनतरदुर्गकिंचिच्चित्तादिकचनहठीविहिसन्निवेश ॥ ३ ४ ॥ ॥ इ०
 वा० वा० ट० मो० नि० प० चित्तसत्तामूचननामचतुश्चत्वारिंशसर्ग ॥ ४ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ अत्रेमा
 मत्रयोधायविस्मयोहासकारिणीम् ॥ अपूर्वाचैवसंक्षेपाद्रामरम्यांकर्याष्टणु ॥ १ ॥ योजनानांसहस्राणिविपुलंविमलसुटम् ॥ युगे
 रप्यजरद्रूपमस्तिविल्वफलमहत् ॥ २ ॥ अविनाशरसाधारसुधामधुरसारवत् ॥ पुराणमपिबालेंदुलभार्दवसुंदरम् ॥ ३ ॥
 मत्रस्थानबालवीकिन्याभ्यन्तविक्षुषिपालाकृतसाधितानुबृत्ति विदेहैकवस्याविर्भूतनुयातीतावस्थेतत्त्वसाक्षीतिभाव ॥ १ ॥ ॥ तनुयतीतब्रह्मयावज्ज्वातातवच्चि
 त्तजगदादिनिध्यावेरणस्थितंशतमकमभितिनश्चित्तादिकनामकिंचित्तिरहत्तरमलीतिज्ञानभाषेणतन्मात्रभाषपरिशेषचित्तोदेयुक्तएवेत्याशयेनाह ॥ ब्रह्मैवेति ॥ यथा
 नदेवभारपरिकश्चित्तनामारोपनवाप्यादिसन्निवेशलपासमावेशोदेवनास्तितद्वत्तरमसुखमस्तिचिदेकरसचनेब्रह्मण्यपिजगदसावेशोदेवनालीत्यर्थः ॥ ३ ४ ॥ ॥ इ
 निर्धाराभिष्टम ॥ आत्मययकारोनिर्वाण ० दू ० चतुश्चत्वारिंशसर्ग ॥ ४ २ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ स्थानवरससपूर्णप्रिजगत्कल्पमास्पदम् ॥ इहविल्वफलत्वेनपरब्रह्मोपबण्यते ॥ १ ॥
 रुयारिन्याप्याताम्याम् ॥ १ ॥ ॥ नर्गर्गमदस्यजरद्रूपमाबोयस्य ॥ २ ॥ ॥ तुषेयतुधादेक्षयाबाअतिभुधुरसारवत् ॥ बालेंदोर्दुर्गायाद्यतिदिनमुपवीयभाभानिह्लानीयभा
 कलात्मानीषभादेवनतद्वत्तदनुबृत्त्यस्तोतिगानुद्वारम् ॥ ३ ॥

भुवनव्यूहमध्यगतमहामेरुरिवमेढीभूतम् ॥ मंदराद्रिरिवाचलंदृढम् ॥ ४ ॥ प्रागुक्तं सहस्रपदसंख्यपरमिब्याचष्टे ॥ योजनेति ॥ जगतः स्थितेर्विधारणस्य नियमनस्य च मूलम् ॥ ५ ॥ हरतिवहति ॥ राजिकासृक्षमसर्षपास्तत्कणानापद्धतेः पक्तेः ॥ ६ ॥ षड्सः षड्विद्रियभोग्यब्रह्मलोकांतमुखलवः प्रसिद्धोवा ॥ ७ ॥ तेन तादृशरसयुक्तेनापि पाकेन यत्पातपतनसमेति ॥ तर्हि किं स्वस्थान एव जीर्यति नेत्याह ॥ सदैवेति ॥ ८ ॥ जरठाश्चिरायुषः ॥ ९ ॥ १० ॥ विततमतिविस्तीर्णयत्स्थौल्यबृहत्तातच्छालिनः ॥ ११ ॥ समस्तेषु फलेषु पुरुषार्थेषु च सारस्य श्रेष्ठस्या ॥ अष्टिवीजनास्ति ॥ १२ ॥ शिलाया अतः प्रदेश इव नीरघो घनः ॥ विज्ञानघन एवेति श्रुतेः ॥ स्वदमानेन्दुविववत्स्वसंविदा मृत्निमिवास्वाद्यनिरतिशयानद

व्यूहमध्यमहामेरुं मंदराद्रिरिवाचलम् ॥ महाकल्यांतवात्याया अपिवैरैरचालितम् ॥ ४ ॥ योजनायुतकोटीनां कोटिलक्षशतैरपि ॥ वैपुल्येनापरिच्छेद्यं मूलमाद्यं जगत्स्थितेः ॥ ५ ॥ यस्य बिल्वफलस्योच्चैर्ब्रह्मांडानि समीपतः ॥ हरंति लीलां शैलाधाराजिकाकणपद्धतेः ॥ ६ ॥ स्यंदमानरसापूरां स्वाद्वीरसचमल्लतिम् ॥ यस्यातिशेतेनोकाश्चिदपिराघवषड्रुसः ॥ ७ ॥ न कदाचन पाकेन पानं तेन समेतियत् ॥ सदैव पक्कमव्यंगजरसायन्नबाध्यते ॥ ८ ॥ ब्रह्मविष्णुर्वद्रुद्राद्याजरठाः केचिदेव न ॥ यस्योत्पत्तिं विजानंति मूलं वा वृत्तमेव च ॥ ९ ॥ अहंशं कुरुक्षस्य त्वदृष्टकुसुमाकृतेः ॥ अस्तं भूमूलशाखस्य फलस्य महाकृतेः ॥ १० ॥ एकपिंडघनाकारविततस्थौल्यशालिनः ॥ यस्योत्पत्तिविकारादिपरिणामो न दृश्यते ॥ ११ ॥ समस्तफलसारस्य फलस्य महाकृतेः ॥ न मज्जानाष्ठिविततो निर्विकारो निरंजनः ॥ १२ ॥ शिलांतरिवनीरंध्रः स्यंदमानेन्दुविववत् ॥ रसं स्वसंविदा स्वाद्यं स्यंदमान इवा मृत्तम् ॥ १३ ॥ कोशस्सकलसौख्यानां शीतलालोककारकः ॥ शैलाभो मृत्तपिंडाभो मज्जा आत्मफलस्थितेः ॥ १४ ॥ तस्मात्परममज्जा तु यासौ स्वात्मचमल्लतिः ॥ अनंतरक्षितो नित्यमनन्यः श्रीफलंगतः ॥ १५ ॥ स्वसंनिवेशवैचित्र्यमन्यत्वफलतांगताम् ॥ अत्यजं त्यातया तन्व्यास्थूलयाप्यतिबालया ॥ १६ ॥

रसं स्यंदमानः ॥ १३ ॥ कोश इति ॥ एतस्यैवानन्दस्यान्यानि भूतानि मात्रा मुपजीवन्तीति श्रुतेः ॥ आत्मनो मानुषानंदादि हेरण्यगर्भानंदांतकर्मफलस्थितेर्मज्जासारः ॥ १४ ॥ तस्माद्धैरण्यगर्भानन्दफलादिपरमस्याव्यक्तस्य मज्जा ॥ अनतेन त्रिविधपरिच्छेदशून्यस्वभावेनैरक्षितः ॥ स्वात्मकमेव श्रीफलवित्वगतः स चानन्यः अद्वय एवेत्यर्थः ॥ १५ ॥ अनन्यत्वेनैवोपपादयितुं च मल्लतिपदस्वारस्य प्रकटयति ॥ स्वसंनिवेशेत्यादिना ॥ यतस्तथा स्वात्मचमल्लत्यास्याभ्यस्तस्यान्यत्वस्य भेदज्ञानस्य फलता परमप्रयोजनतांगतचिदेक रसमज्जारूपपारमार्थिकस्वसंनिवेशवैलक्षण्यमत्यजत्वेनैव भेदादित्ययमुत्पाद्यभावितमिति परेणान्वयः ॥ प्रकारांतरैरपि तस्याश्वमल्लतित्वोपपादनाय तन्व्येत्यादिविरुद्धविशेषणानि ॥ अणोरणीयस्वात्तन्व्या महतो महीयस्वात्स्थूलया चिरतनत्वेऽपि दृढ्यादिविकाराभावादिबालया ॥ १६ ॥

असमोपिभेदस्योत्पादनेकोहेतुस्तामाह ॥ इयमिहमस्मीतिअनिवमिहताप्यासप्वतद्धेतुरित्यर्थः ॥ अग्यतापृथक्कतदापादकफलमपिपानेवभूतभुवनभेदादिरूपेणो
 त्यायेत्यर्थः ॥ असप्रबदित्यनेनत्वप्रकाराचिदेकरसेमलस्यैवप्रभोनालिहुरातत्कार्यभेदस्येतिष्योत्यते ॥ १७ ॥ स्वोत्पादितभूतभुवनविभेदेहेतुतोत्पादनद्वाराआभिमानिकस
 बलनसालभतइत्याह ॥ अहमिति ॥ अहंकलाअहकारस्तस्या समुदयोम्यपिदिसमष्टिरूपेणोद्वयस्तत्समनतरम् ॥ आकारालादुणःशब्दश्चमिद्विष्यमुणैकदेशीयेयांतयाविधैबेलो
 क्योपलक्षितम्यपिदिसमष्टिरारपरमाणुभिः ॥ १८ ॥ स्वस्वरूपापरित्यागनैवसूपापन्तिरेवास्यामहतीआलक्षमरुत्तिरित्यमयावर्णितेत्युपसहरति ॥ इतीति ॥ शक्तिर्व्यवहारास्समर्थ
 तातस्वरूपताम् ॥ १९ ॥ समेतिर्दिकारोनिहोरेएवदुर्ध्वजगदाकारादृक्समसारिता ॥ २० ॥ इत्यथविषयदादिसर्वमियमेवनाम्यइत्या किंचिदितिदृष्टव्यमित्याह ॥ इदमित्या
 इयमस्मीतिकलनादसदप्यन्यतामलम् ॥ भेदापसंभवदिदस्वयमुत्पाद्यभावितम् ॥ १७ ॥ अहंकलासमुदयसमनतरमेवसा ॥ वलि
 ताकाशशब्दांगत्रैलोक्यपरमाणुभिः ॥ १८ ॥ इत्यनुक्रमतोयातासविच्छक्तिस्वरूपताम् ॥ मज्जाप्राक्सन्निवेशस्वतमेवाप्यसमुज्जती
 ॥ १९ ॥ संविच्छक्त्यातयातत्रतत्सरलरूपया ॥ निजएवसमेरूपेदृगित्यसंप्रसारिता ॥ २० ॥ इदव्योममहान्तमित्यंकालमयीकला ॥
 इयंनियतिरित्युक्ताक्रियेयस्यंदरूपिणी ॥ २१ ॥ अयंसकल्यविस्तारस्त्वयमाशांतरअम ॥ रागद्वेषस्थितिरियेहयोपादेयधीरियम् ॥
 ॥ २२ ॥ इयत्वत्तात्वियमत्तातत्तेयसंस्थितास्वयम् ॥ ब्रह्माहौपोयमूर्ध्वस्य स्वयमंगोर्ध्वमप्यध ॥ २३ ॥ अयंपुरःशार्धतोयंपश्चादाराह
 वीयसी ॥ इदंभूतवतमानमविप्यत्विदमित्यपि ॥ २४ ॥ इदमंत स्थितानत्यक्स्वर्नाभोरुहालयम् ॥ ब्रह्माहमहपापीहक्रीहामहपमहल
 म् ॥ २५ ॥ अनतकलनातत्वपरिपृच्छविताहरे ॥ तद्वद्वदकणिकाचंचलोकपद्माक्षमालिका ॥ २६ ॥ इयंकोर्णमहारुद्रगणापूरितकोटरम् ॥
 दीर्घाभ्रसरणिभ्रीतिध्वसनेभ्य प्रभाविनी ॥ २७ ॥ इयमेरु ककुभ्यत्रजगत्यंकजकर्णिका ॥ सूररिंदुमधृछासत्पटामरपरपट्टदा ॥ २८ ॥
 इयमुद्दामसौगध्यस्वर्गश्रीपुष्पमजरी ॥ अगज्जरट्टक्षस्यरजोनरकमूलिन ॥ २९ ॥

दिता ॥ २१ ॥ आप्यालिकार्थाअपीयमेवेत्याह ॥ अयमिति ॥ २२ ॥ ॥ २३ ॥ ॥ २४ ॥ ॥ २५ ॥ ॥ २६ ॥ ॥ २७ ॥ ॥ २८ ॥ ॥ २९ ॥
 स्थिताअनंता कल्पनोभोरुद्राणामालयाजीवायस्मिन्नाद्याधिपम् ॥ २५ ॥ अनंतै कलनातत्त्वै रचनरइत्ये-वरित-पृष्ठविता ॥ २६ ॥ कीर्णै-सर्वतोम्यातेमह्यरुद्रगणै-पूरितको
 टरा अयसरणिारकाशपदवी ॥ अस्मिन्महत्पण्णैर्बैरिसेत्रबाअधि ॥ नीलपीवा शितिकठाशर्वादिश्रुतेरितिभाष ॥ भाताविपयलपटा स्वर्णिगलेपांष्यसनेभ्य अध-यतेने
 म्यानिमित्तेभ्यःप्रभाविनीयतापवतीप्रकाशपदीबा ॥ नक्षत्रपतेनभ-पयेप्रभातुनवृत्तिवर्तनादित्यर्थः ॥ २७ ॥ अथअस्याभुतत्सोत्पादककुम्भिशिा इदुलक्षणस्यमधुनउच्छासेअ
 यामकरेलेपटा अमरलक्षणा पट्टपदापस्याम् ॥ २८ ॥ रजोगुणकार्यगारादिनारकैरु-स्वैभूमिनोभूतबतोअगज्जरट्टक्षस्यउद्दामसीमप्यास्वर्गश्रीलक्षणापुष्पमजरीइयमे
 वेत्यर्थः ॥ २९ ॥

ऊर्जमपारपरितथापारपर्यता व्योमलीलाव्योमाकारासरोजिनीकमलिनीसरसीवाइधमेवेत्यर्थः ॥ ३० ॥ क्रिया कर्मार्ण्येवपरितो ग्राहायस्याम् ॥ तरंगावतरलामासत्वा
लीयस्याम् ॥ सर्ग प्रजोत्पादनतल्लक्षणे आवर्त्तनिविधानेकार्येतिष्ठतीति तत्स्थामूर्तिभूतपरशस्यस्याम् ॥ ३१ ॥ इयत्तयाप्राण्यायु परिमाणेनप्रसरिणीविस्तृता तेजोभिरभ्या
दित्यचद्रादिभि केसरिणी ॥ व्योमैवपकजंयस्यास्तथाविधाकालनलिनीइयमेव ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ इतिवर्णितप्रकाराः सर्वेसानिजमज्जाचमल्लतिरेव ॥ एवप्रकारैर्व्यष्टिसमिष्टि
संकल्पसन्निवेशस्यानःकृतसंस्थितिः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ बिल्वाख्यायिकासमाप्यस्वरूपेणैवचित्तवर्णयन्नुपसहरति ॥ एकेति ॥ एकत्वसंख्याया अपिद्वैतापादकत्वान्नैकालिका

इयंचताराकिंजल्कब्रह्माणंवतटस्थिता ॥ अपारापारपर्यताव्योमलीलासरोजिनी ॥ ३० ॥ इयंक्रियापरिग्राहातरंगतरलावली ॥ स
र्गावर्त्तविधानस्थभूरिभूतपरंपरा ॥ ३१ ॥ इयत्तयाप्रसरिणीक्षणकल्पादिपल्लवा ॥ तेजःकेसरिणीकालनलिनीव्योमपंकजा ॥ ३२ ॥
इमाभावविकाराद्व्याजराभृतिविषूचिकाः ॥ विद्याविद्याविलासाद्व्याइमाःशास्त्रार्थदृष्टयः ॥ ३३ ॥ इतिसातस्यबिल्वस्यनिजमज्जाच
मल्लतिः ॥ संकल्पसन्निवेशांतरैवैककृतसंस्थितिः ॥ ३४ ॥ शांतास्वस्थानिरावासौम्याभावनयोञ्जिता ॥ कर्तृत्वमप्यकर्तृत्वंकृत्वा
कृत्वेवसंस्थिता ॥ ३५ ॥ एषैकैकविविधेवविभाव्यमानानैकालिकानविधाननुसैवसैव ॥ सत्यास्थितासकलशांतिसमैकरूपा
सर्वात्मिकातिमहतीचितिरूपशक्तिः ॥ ३६ ॥ ॥ इत्यार्षेवा० वा० दे० मोक्षोपायेषुनि० पू० बिल्वोपाख्यानपंचचत्वारिंशःसर्गः ॥ ४५ ॥
श्रीरामउवाच ॥ भगवन्सर्वसारज्ञत्वयैपाविल्वरूपिणी ॥ महाचिद्धनसत्तेहकथितेतिमतिर्मम ॥ १ ॥ चिन्मज्जारूपमखिलमहतादी
दमाततम् ॥ नमनागपिभेदोस्तिद्वैतैक्यकलनात्मकः ॥ २ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ यथाब्रह्मांडकूडमांडमज्जामेवादिंसंस्थितिः ॥
तथाचिद्विल्वमज्जेयंब्रह्मांडादिजगत्स्थितिः ॥ ३ ॥

नापिविविधाकिंतुसैवएकत्वसैवैका ॥ वीसयासजातीयविजातीयनिवृत्तिर्वा ॥ सकलस्यद्वैतविकल्पस्यशांत्यात्मैकरूपा ॥ अनेनस्वगतभेदस्यापिव्यावृत्तिः ॥ अतिमहती
ब्रह्मशब्दलक्ष्याचितिरूपाशक्तिरेवेत्यव्युत्पादितेत्यर्थः ॥ ३६ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशेनिर्वाणप्रकरणेपू० पंचचत्वारिंशःसर्गः ॥ ४५ ॥ ॥ इह
शिल्पिमनोदृष्टपद्मिनीखड्गमहितम् ॥ शिलोदरमिवब्रह्मप्रपचाभासमीर्यते ॥ १ ॥ श्रीरामःस्वस्यबिल्वाख्यानतात्पर्यबोधंदर्शयति ॥ भगवन्निनिद्वाभ्याम् ॥ १ ॥ २ ॥ नाहता
दिमात्रचिद्विल्वमज्जाकिंतुब्रह्मांडादिसर्वमपीतिनिस्सकोचबोध्यमित्याशयेनवसिष्ठउवाच ॥ यथेत्यादिना ॥ ३ ॥

चिद्विलस्यमञ्जोत्प्लुकेऽतः श्रेयसावयववार्तास्यन परिणामविरोधदतिकस्यचिद्भूतिभारयति ॥ सृष्टिरिति ॥ यथावित्त्वस्वर्परमज्ञायाऽधारस्तथासृष्टिलक्षणमज्ञायाऽऽ-
धयाया साधारण्यवपरस्थानीयस्याप्यत्यसप्तवेतवत्-परिणामरूपमज्ञास्यात् तत्रसर्वगस्यास्यचिदात्मनःकारत्वेनैकदेशेनवापरिणामित्वेविनाशोदुर्भारः ॥ नचैतन्निरवयवे
मय्योत्र-भ्रेश-परिणामोबासप्रवतीतिनमज्जाराब्ध-परिणामपरदत्ययः ॥ ३ ॥ तर्हिर्कपरदतिषेद्विषयलक्षणचमत्कारपरदत्यायेनाह ॥ चितेरिति ॥ शिलात शिल्पियमन-क-
ल्पिनपयवयवसन्निवेशवदित्यर्थः ॥ ५ ॥ दृष्टांतविबरीतुब्रह्मशिलाप्यायिकप्रसूति ॥ अयेति ॥ ११ ॥ मनःकल्पनानामानत्यावर्तनानि ॥ ८ ॥ उपनिगूढानिष्ठलानि ॥ ९ ॥
॥ १० ॥ दृष्टवैपरीत्येनापि मनः कल्पनमभवादाह ॥ कर्णिकेति ॥ कर्णिकाजालेषुमूलानियेयम् ॥ इतराणिकानिचिदमूलानिच ॥ ११ ॥ शस्त्रा पद्ममुकुटवत्सन्निवेशिनः ॥

सृष्टिचिद्विलस्यमज्ञास्यात्साधारान्यत्वसम्भवे ॥ विनाशः सर्वगस्यास्यनचैतत्सप्तवत्यलम् ॥ ५ ॥ चितेर्मरीचयीजस्यजगदास्याचमल-
ति ॥ स्थितासौपुमसौम्यांत शिलात सन्निवेशवत् ॥ ५ ॥ अत्रेभामिदुवदनचित्रांविस्मयकारिणीम् ॥ वर्ण्यमानामयारम्यामन्यामा-
स्यायिकंशृणु ॥ २ ॥ श्लिग्धास्पष्टाद्यदुस्पष्टांमहाविस्तारशालिनी ॥ निधिहानित्यमधुब्याक्कचिदस्तिमहाशिला ॥ ७ ॥ तस्यामत-प्र-
फुट्टानिपमानिसुयद्दुन्यपि ॥ सरस्याभिवरम्याणितान्यनंतानिसतिवै ॥ ८ ॥ अन्योन्यप्रोतपत्राणिभिमयोविचटितानिच ॥ मिथश्चोपनि-
गूढानिगूढानिप्रकटानिच ॥ ९ ॥ अधोमुखान्यध्वमुखान्यपितिर्यङ्मुखानिच ॥ मिथोमिलितमूलानिमिय प्रोतमुखान्यपि ॥ १० ॥ क-
र्णिकाजालमूलानिभूलांत कर्णिकानिच ॥ ऊर्ध्वमूलान्यधोमूलान्यमूलानीतराणिच ॥ ११ ॥ तपांचनिकेट्संतिशखा शतसहस्रशः ॥
चक्रोपाश्चमहाकारा पद्मवत्सन्निवेशिनः ॥ १२ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ सत्यमेतन्मयादृष्टातादृशीसामहाशिला ॥ शालग्रामेहरेर्धा-
क्षिविद्येतेपरिवारिणी ॥ १३ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ एवमेतद्विजानासिदृष्टवानसितांशिलाम् ॥ योयश्चतत्रवैप्राणः समस्ताहगन-
तरः ॥ १४ ॥ मयात्वियमपूर्ववशिलेहकथितातव ॥ यस्यामममंहाकुक्षीसर्वमस्तिचनास्तिच ॥ १५ ॥

चक्रोपास्तुविकसितपद्मवत्सन्निवेशिनस्यथादृश्यते ॥ १२ ॥ स्वयतीर्ययाचार्याशालग्रामक्षेत्रेदृष्टांशिलागुठवाक्यास्तरग्राम सैवाप्रभगवताजगत्कल्पनासहितब्रह्मदृष्टो-
क्तत्वेनोदाहृतेतिमध्यमानाह ॥ सत्यमेतद्विति ॥ परिवारिणीपद्मवत्सन्निवेशिता ॥ १३ ॥ दृष्टांतदार्ष्टिकसप्तधस्तयासम्यभुद्धदृश्यनुमोवमानोवसिष्ठआह ॥ एवमेतदि-
ति ॥ तर्दृष्टांतमूलशिलादृष्टवानसीतिविजानासियश्चतत्रवैप्राणोतिशयानुमोवमानोवसिष्ठआह ॥ अनतरोनिरवकाराचिह्ननः सम-प्राणस्यापिप्राणोनिरतिशयानवद-
पस्तमत्सिन्धुपिपिपेदृष्टवानसीतिविजानासि ॥ १४ ॥ मयातुनलदृष्टांशिलादृष्टांतत्वेनाभिप्रेताः कित्त्वपूर्वाब्रह्मैवशिलात्वेनपरिकल्प्यमित्येवोपप्यस्तेतिउपप्रेयतात्यर्थ-
विषयारेपिनोपेयेविषयारदत्यापयेनाह ॥ मयात्विति ॥ १५ ॥

चिदात्मनिगौण्याशिलाशब्दप्रयोगनिमित्तान्गुणान्दर्शयति ॥ घनत्वेति ॥ आदिपदादभेद्यत्वेकरसत्कूटस्थत्वादिपरिग्रहः ॥ १६ ॥ अपिशब्दाभ्यांस्त्वचितोविरोधोमाययापरिहर्तव्यः ॥ १७ ॥ जगदेवमयातत्रपद्मवनत्वेनोद्धेक्षितमित्याह ॥ अस्यामेवेति ॥ तच्चजगदन्यदिवभातमपिवस्तुनानान्यतशुद्धचिदात्मकचवानाकिनुमाद्यैवेत्यर्थः ॥ १९ ॥ तेषाचनिकटेसतिशखाःशतसहस्रशदितियदुक्ततात्पर्यमाह ॥ शखेति ॥ लोक्यतइतिलोकचित्रालिख्यतेशिल्पमन कल्पनयायथातथाभूतभव्यसर्वजगत् तत्रशालभजिकावस्तुतोयथावास्तवीवअस्तीतिपरेणान्वयः ॥ २० ॥ २१ ॥ आदत्तेस्त्रीकरोतितथाएषाचिदिपिघनाएकिकांएकपिडतास्त्रीकरोतीत्यर्थः ॥ २२ ॥ तत्स्वरूपादभिन्नोपिवपुर्मयपरिच्छिन्नाकारद्वभातीत्यर्थः ॥ सुषुप्तावस्थयाटक्छेदालागनभिव्यक्तयेत्यर्थः ॥ २३ ॥ २४ ॥ सतोःशिलाभरिचयोर्नोदेतिनास्तमायातितथेत्यर्थः ॥ पुरंध्यासुचित्रायास्त्रि

चिच्छिलैषामयोक्तायेयस्यामंतर्जंगतिवै ॥ घनत्वैकाल्मकत्वादिवशादेषाशिलैवचित् ॥ १६ ॥ अप्यत्यंतघनांगायाःसुनीरंध्राकूटेरपि ॥ विद्यतेतर्जगद्व्योमीवविपुलानिलः ॥ १७ ॥ द्यौःक्षमावायुराकाशंपर्वताःसरितोदिशः ॥ संतितस्यांशिलायांचसुषिरंनमनागपि ॥ १८ ॥ अस्यामेवघनांगाल्मजगत्पद्मंविजृंभते ॥ एतस्माद्स्तुतोनान्यदन्यच्छुद्धाल्मकंचवा ॥ १९ ॥ शंखपद्मादिकंलोकंपाषाणोलिख्यतेयथा ॥ भूतंभवद्भविष्यच्चशिलायांशालभजिका ॥ २० ॥ तथास्तितत्रतत्सर्वसंस्थानंवस्तुतोयथा ॥ उपलंतःसन्निवेशोनानात्माप्येकपिडताम् ॥ २१ ॥ यथादत्तेतथैषाचिपिडकारैकिकांघनाम् ॥ यथापद्मःशिलाकोशादभिन्नस्तद्वपुर्मयः ॥ २२ ॥ तथासर्गश्चितोरूपादभिन्नोपिवपुर्मयः ॥ सुषुप्तावस्थयाचक्रपद्मलेखाःशिलोदरे ॥ २३ ॥ यथास्थिताश्चितेरंतस्तथेयंजगदावली ॥ शिलंतःपद्मलेखालीमरिचांतश्चमल्लतिः ॥ २४ ॥ नोदेतिनास्तमायातियथासर्गस्तथाचितौ ॥ यथापुरंध्यामर्च्योतर्मज्जावावित्वगायथा ॥ २५ ॥ तथानंतविकाराढ्याचितौब्रह्मांडमंडली ॥ विकारादितदेवेतिमुधैवोक्तिरनर्थिका ॥ २६ ॥ तत्तांसमुपयात्याशुजलंबिंदुरिवांभसि ॥ अनंतत्वाच्चित्तेरद्विकारादिचितेरिति ॥ २७ ॥ उक्त्यासंप्रत्ययेयच्चतल्लयेनविलीयते ॥ ब्रह्मैवेदंविकारादिविकाराद्यर्थवर्जितम् ॥ २८ ॥ वर्जनवर्जनेर्थस्यब्रह्मैवानंततावशान् ॥ ब्रह्मस्थितंविकारादिब्रह्मैवोत्पादितंक्रमान् ॥ २९ ॥

यामतर्मनसिमर्त्यस्तत्कांतःसदैवास्ति ॥ २५ ॥ यदाविकारिणांब्रह्मांडानांचिन्मात्रत्वतदातद्विकारभुवनशरीरादिभेदानांचिन्मात्रत्वमर्थसिद्धिमितितदुक्तिरर्थशून्यत्वान्मुधानिष्फलैव ॥ २६ ॥ कुतोर्यशून्यातत्राह ॥ तत्तामिति ॥ यतएतद्विकारादिआशुब्रह्मांडानांचिन्मात्रतादर्शनक्षणएवतत्तांचिन्मात्रतासमुपयातिनपृथगणुमात्रमप्यवशिष्यतइतिहेतोः ॥ २७ ॥ कविवर्णितागंधर्वनगरवैचित्र्यवदुक्तिमात्रसिद्धत्वादपितस्यप्रत्येतद्विचिन्मात्रत्वमित्याह ॥ उक्त्येति ॥ सभूरितिब्याहृत् भुवमसृजत एतइतिवैप्रजापतिदेवानसृजत असृयमितिमनुष्यानिदवइतिपितृनित्यादिश्रुत्याभुवनादिसर्गस्यानामपूर्वकत्वोक्तेरवनमलयेनलयोप्युक्तः ॥ २८ ॥ विकाराद्यर्थवर्जनमपिनवस्वतरमित्याह ॥ वर्जनेति ॥ २९ ॥

पुण्कलपतित्सकार्यधीजवत्सर्गधर्षित्सानुदासिदशनादपिषर्षिषिदेवेत्याह ॥ १० ॥ अकुरादिष्वपुष्विषकारेपुषवतीविषमनैवाधउत्तरकालकाहारावा
 पपुषादियाति ॥ ११ ॥ द्वैतस्यैकत्वकल्पनाधीनकल्पनत्वाद्यव्यक्तचित्तमित्याह ॥ एकत्वमिति ॥ एतयोर्षीजतत्कार्ययो ॥ अन्यप्रवक्ष्यिद्वयतिरिक्तजात्यकल्पना
 तदधीनाहति ॥ तच्चिद्रूपमुक्तुरादिष्विदं दशाकात्म्यस्वभावसंभवात्स्यर्थ ॥ १२ ॥ तदेवमुक्तयनमुक्तयेत्युच्यते ॥ चिदिति ॥ १३ ॥ मज्जादिवित्वेद्वेतिरोप ॥ १४ ॥ एक
 प्रतद्विप्रसिद्धमग्नूपेणदृश्यते ॥ सुषुप्तकशित्पिवासनामाश्रम ॥ १५ ॥ १६ ॥ जगत्कतुर्जविष्वक्खरूपतदीयकतुत्वाद्विजमच्चचित्तिश्चिदेव ॥ मवाभवाआविर्भावतिरोभावा
 अत्रान्यार्यभिदंविद्विभृगदृष्ट्यांभसासमम् ॥ रीजपुष्पफलांतस्यंवीजांतनान्यदात्मकम् ॥ १७ ॥ याहरीयीजसत्तासाभवतीयात्ययो
 त्तरम् ॥ चिह्नंनिह्ननत्वयत्सएवत्रिजगत्क्रम ॥ १८ ॥ एकत्वमेतयोर्द्वित्वमेकाभावेहयोऽस्ति ॥ जगदन्यभवोद्धतिर्नैकदाचित्तदीदृशम्
 ॥ १९ ॥ चित्चिन्नकदाचिच्चिह्नयर्मनमिद्वयम् ॥ महाशिलांतरेभेदोलंखाल्मासिरेयायद् ॥ २० ॥ तदन्यानन्यमज्जादिचिह्ननेत्रिजगत्त
 या ॥ रेखोपरेखावलितायैकापीवरीशिला ॥ २१ ॥ तथात्रैलोक्यवलितत्रयैकमितिहस्यते ॥ एतच्छिलांतरज्जादिययानित्यसुषुप्तकम्
 ॥ २२ ॥ नास्त्वमंतिनचोदंतिताहताजगद्गति ॥ यथाशिलांतर्लेखादिभिद्येतेनशिलांतरात् ॥ २३ ॥ तत्सारत्वाजगत्कर्तृकत्वादिजगच्चि
 ति ॥ यथाशिलांतरानानांस्पदास्पदभावभावा ॥ २४ ॥ विषयत्वगच्छतिकर्तारो जगतस्त्रया ॥ नेदं कदाचिच्छ्रियतेनकदाचननस्यति
 ॥ २५ ॥ अद्रिष्यमवोह्यासविलासावेदनात्मकम् ॥ यथायत्रयदाकारतयातत्रनेदवहि ॥ २६ ॥ ब्रह्मसत्तात्मकं सर्वसुषुप्तस्यमिवस्थित
 म् ॥ मुरिभावविकाराद्गोयोजंगदुरुश्रम ॥ सुषुप्तमेवतद्विद्विशिलांतपकजादिवत् ॥ २७ ॥ नित्यंसुषुप्तपदमेवजगद्विलास सम्यक्
 प्रशान्तममचिह्ननखाल्मकत्वान् ॥ पद्मा शिलांतरिवसर्गदशास्त्वसाराहृष्टानेदहमुपर्यांतिकदाचिदेव ॥ २८ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षो
 पायपुनि पू शिलाकोशोपदेशोनामपट्टचत्वारिंश मर्ग ॥ २९ ॥ ॥ ३० ॥ ॥ ३१ ॥ ॥ ३२ ॥ ॥ ३३ ॥ ॥ ३४ ॥ ॥ ३५ ॥ ॥ ३६ ॥ ॥ ३७ ॥ ॥ ३८ ॥ ॥ ३९ ॥ ॥ ४० ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ ४६ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ ९५ ॥ ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥

इह ब्रह्मविशालाख्यानात्पर्यमुपवर्ण्यते ॥ मयूराडरसेर्बह्वर्णसंस्थाने भेदवत् ॥ १ ॥ ब्रह्मवृष्टतवशादचिद्रूपमेव तदंतर्धीजमज्जादीनामिव स्वगतभेदेन तत्र तत्समसत्ताकसर्गोद्भवश्चात्रोक्त इति तात्पर्यमाभूदिति तात्पर्यवर्णयति ॥ चित्तत्त्वस्येति ॥ चिद्रूपतत्त्वयावस्वस्वरूपप्रतिसंधानशून्यतावेदवसर्गगर्भमिति योतनायाचनफलदृष्टातः ॥ सर्गश्च चित्तसिद्धस्वापादपरः स्वापः स्वमएव युगवत्सरादिक्रमात्स्वसत्ताकल्पितसन्निवेशेन प्रवृत्तौ न चित्तमसत्ताकः स्वगतभेद इत्यर्थः ॥ १ ॥ तर्हि किंचित्त्वादप्येवसर्ग एतदपि दुर्वचनमित्याह ॥ देशेति ॥ २ ॥ तर्हि किमसदेवेदसर्गादितदपि दुर्वचमित्याह ॥ समस्तेति ॥ समस्तानां शब्दानात्तदर्थानात्तद्वासनानात्संस्कृतसंस्कल्पविकल्पादिकलनानाच्चेत्रेदितुरवस्था त्रयेष्वेकात्मत्वात्सत्यत्वे अत्यतासत्तेन वेदनादर्शनादित्यर्थः ॥ ३ ॥ तस्माच्चिदधीनप्रातिभासिकानुक्रमैर्विचित्राशयैर्नैव फलत्वेनोत्प्रेक्षणमित्याह ॥ फलस्येति ॥ अनानातथाना

श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ चित्तत्त्वस्य फलस्येव चित्तः स्वापापरक्रमात् ॥ ससत्तासन्निवेशेन यः ससर्ग इति स्थितः ॥ १ ॥ देशकालक्रियादीनामपि तन्मयरूपतः ॥ इदमन्यदिदंचान्यदिति नात्रोपपद्यते ॥ २ ॥ समस्तशब्दशब्दार्थवासनाकलनाविदः ॥ एकामत्वाद्सच्चैदमितिसंकथ्यते कथम् ॥ ३ ॥ फलस्यांतःसंनिवेशो नामानुक्रमतो यथा ॥ चित्तः स्वसत्ताघनतानानानास्थिता तथा ॥ ४ ॥ अनानैवापि नैव क्षुब्धे वा क्षुब्धे वा भित्तैव च ॥ यथा फलांतःस्वासत्ताचिदंतःसिद्धयस्तथा ॥ ५ ॥ जगन्नगरमादर्शयितुं चित्तः स्वप्रतिबिंबितम् ॥ कचती वा कचदपि शिलांतः संनिवेशवत् ॥ ६ ॥ परमेचिन्मणौ सति जगत्कोटिशतान्यपि ॥ चिंतामणा वनं तानि फलानीवापि तान्यलम् ॥ ७ ॥ चित्समुद्रकएवैतदंतर्गोत्कीर्णमाततम् ॥ जगन्मौक्तिकमाभाति तदंशमयमन्यवत् ॥ ८ ॥ अहोरात्रं विकरयन् वेदनावेदना न्यलम् ॥ चिदादित्यः स्थितो भास्वाञ्जगद्व्याणि दर्शयन् ॥ ९ ॥

नाचभूत्वा स्थिता ॥ ४ ॥ तत्रानानात्वाद्यंशएवमाथम्याद्वास्तव इत्याह ॥ अनानैवेति ॥ क्षुब्धविक्रमेव ॥ सिद्धयः सन्निवेशनिष्पत्तयः ॥ ५ ॥ शिलाख्यानस्य तात्पर्यदर्शयति ॥ जगदिति ॥ शिलांतःसंनिवेशवज्जगदित्यदुक्ततस्याप्यादर्शप्रतिबिंबितनगरमिव चित्तस्वरूपमेव अकचदपि कचतीत्यर्थे तात्पर्यमित्यर्थः ॥ ६ ॥ मायिकानतशक्तिमत्त्वाद्वा चिंतामणौ चित्तकमनोरथफलानीव चित्सर्वजगदस्तीति तात्पर्यवर्णनीयमित्याह ॥ परमेदिति ॥ अपि तानीति श्रुतिपुअरनाभिनिदर्शनोपन्यासादिति भावः ॥ ७ ॥ कल्पितविकाराशाशिवानुमुक्ताशुक्तिसपुटकेमुक्तानामिव वा चित्तजगत्स्थितौ तात्पर्यमित्याह ॥ चित्समुद्रक इति तदेतद्भूर्उत्कीर्णमिव तदगोत्कीर्णम् ॥ तदेवाह ॥ तदशमयमिति ॥ ८ ॥ आदित्यः स्वस्वरूपा विर्भावितो भावात्मकमहोरात्रविभागमिव चिन्मणिशिलापि स्ववेदनात्मकजगद्व्यप्रकाशनाप्रकाशने स्वात्मनिकरोतीत्यर्थे वा तत्तात्पर्यमित्याह ॥ अहोरात्रमिति ॥ विकरयन् विकलयन् विकुर्वन्निर्दिशयन् ॥ ९ ॥

समुद्रस्यकोटरेर्गर्भाद्वाक्तरगादित्सुभेदानांसमद्रमाप्रववज्जगद्देशमीचिम्याप्ररूपत्वेवातत्तात्यर्थमित्याह ॥ समुद्रेति ॥ १० ॥ वत्तमानसगत्यातीतानागतसगस्यचतुस्त्यतयाचिम्याप्रम्यरूपतामद्राशेनाबातत्तात्ययमित्याह ॥ यद्वलीति ॥ शालर्भजिकाउत्कीर्णाअनुत्कीर्णाविप्राप्रतिमा ॥ ११ ॥ बिल्वाभ्यानस्यापिअगतभित्तास्त्वेतात्तात्ययमित्याशयेनाह ॥ भावेति ॥ यस्तत्पतत्त्वतश्चिद्रूपमज्जाकस्यमेव ॥ पदार्थप्रीर्बिल्वादिकल्पदार्थश्रीर्मक्षीवसारोयस्यालयाविधाप्रसिद्धेत्यर्थ ॥ १२ ॥ शिलोदारापृथक्करणेपञ्चनानाद्विशब्धायासस्यचिन्तितपृथक्करणेअगदस्त्वेवातत्तात्यर्थमित्याह ॥ पद्म्यति ॥ १३ ॥ तदेतन्मयमहपमित्यर्थशस्कुटयति ॥ नाजेति ॥ यद्विचितोनपृथक्क्रियेततर्हिनानापिअगद्विशब्दकतयाअनन्यव्यवस्थितियथातादृशशिलोदरमित्यर्थ ॥ १४ ॥ ययामरुमरीभ्यादियदृशअमलपय कोशोजलराशि स्थलधियास्थलमेवेदमिति बुद्धिमताविदुषादित्यानुभा स्यातपृथक् ॥ मधसन्वज्जातपारितसज्जालादिविवेतिसदसद्वपुष्यथाभातिपृथक्चित्त्वभावस्त्वमपिभासि ॥ वस्तुतस्तुल्यमैवसदसद्वपुरित्यर्थ ॥ १५ ॥ यथापयोसमुद्रक्राटरावर्तपय संदविलाभवत् ॥ अनानवचनानाचिच्छिळांत सन्निवेशवत् ॥ १० ॥ यदस्तिवच्चितिशिलाशरीरेशालभजिका ॥ यन्नास्तिवच्चितिशिलाशरीरेशालर्भजिका ॥ ११ ॥ भावाभावेपुष्यस्तस्यचिन्मज्जाकल्यमेवतत् ॥ मज्जासारापदार्थश्रीलन्मयस्यात्तदेवहि ॥ १२ ॥ पद्मनानादिशब्दार्थस्त्यक्कायहच्छिळोदरम् ॥ नानातद्वादिदनानातदेतन्मयमहयम् ॥ १३ ॥ नानाप्येकतयानानापद्मार्थियशिलोदरम् ॥ यथातद्विभागाल्मतयेदंविह्वनार्तम् ॥ १४ ॥ ययामलपय कोश स्थलधियातुभानुभा ॥ सन्नेवासन्निवैवचिन्नैवत्वसदमहपु ॥ १५ ॥ यथासम्यक्पयोराशि कोदरेकलनोन्मुखम् ॥ ब्रवत्वात्स्यदतेऽस्यदतयेदंविह्वनार्तम् ॥ १६ ॥ चिच्छिळाशखपद्मौघस्तन्मयत्वेप्यतन्मय ॥ जगद्विद्विसपद्मादिपदार्थचिच्छिळांतम् ॥ १७ ॥ महाशिलापनोप्येपचिह्ननम्यशिलोदरम् ॥ अरधोनिर्हयोच्छोज सर्गांत सन्निवेशवत् ॥ १८ ॥ तपतीदंजगद्भ्रशरत्कालहवामलम् ॥ स्फुरतीदंजगद्भ्रसोम्य सोमइववृत्त ॥ १९ ॥ ब्रह्मणीदसुपुमाभनास्त्यनाशिशिलाजवत् ॥ ब्रह्मत्वंब्रह्मणियथातयेवेदजगत्स्थितम् ॥ २० ॥

रारिा कोटारमप्यद्रवत्वात्स्पन्दतेतथा अस्यैवमपि विहनस्य आंतरस्य स्तद्वैतपर्य ॥ १९ ॥ तर्हितप्रकावे शिला मयत्नमिषजागतरास्वपथावेध्विन्मयताकुलो निविभाष्यतेतथा
इ ॥ बिच्छिरोति ॥ अतम्यपस्तदबोधादिशिराप ॥ अतएवत्वतथा बुध्यत्वेत्याह ॥ जगदिति ॥ १७ ॥ दृष्टानीकृतशिलायनोपिपरमार्थदृष्ट्या बिच्छिलोदरमेधसपन्नमित्या
इ ॥ महाशिलेति ॥ अतएवतमशिल्ययत्नसदृशजापिराध्यादिसभावनापिनास्तीत्याशयेन बिशिनष्टि ॥ अरम्रदिति ॥ सन्मिषे शवत्तमिध्यासन्निवेशेन भासतइत्यय ॥ १८ ॥ य
थाधारत्वात्सप्तपति अभ्युत्तुन शोम स्फुरतीति कालात्सकपोरसूर्यसोमपोरबीतरमेव कल्पनया क्रियाकारभावेन व्यपदेशलाया ब्रह्मजगज्जकारायति जगत्वात्मना स्फुरतीति च
म्यपदेशइत्याह ॥ तपतीति ॥ सौम्योनयनामर ॥ १९ ॥ एवं च ब्रह्मात्मना जगन्भित्यनष्टमित्यस्त्यति मिथाउद्येक्षितुराक्यमित्याशयेनाह ॥ ब्रह्मणीति ॥ वासनामा भ्रूपत्वारस्तु
पमाभम् ॥ यथाशिलाजबज्जालानानित्यमसच्छिलात्मनानित्यमसत्तद्वित्यय ॥ २० ॥

चिदात्मनास्त्वेजगद्ब्रह्मशब्दार्थयोर्भेदोनास्तीत्याह ॥ २१ ॥ एषाजगताम् ॥ २२ ॥ मेवादिस्थूलतमोपिपदार्थस्तत्त्वदृशाआलोकनाच्छुद्धमस्यौल्यादिधर्मकब्रह्मैवभवति यथाकरकाद्यबुकेवलपयोभवतितद्वत् ॥ अतोवहिसृणुगुल्मादेर्ब्रह्माढातस्यअतश्चित्तोदेर्हिरेण्यगर्भातस्यापिचजगतःपरमयदब्जिवोत्तरोत्तरसूक्ष्मतमभूतसूक्ष्माव्यक्ताक्षराततद्विभागेनातेयद्रूपपरिशिष्यतेतदेवपरविदुर्ब्रह्मविदइतिपरेणान्वयः ॥ २३ ॥ स्थूलस्यविमर्शसूक्ष्ममात्रत्वेयुक्तिमाह ॥ तत्समूहइति ॥ पचीकृतसंपचीकृतसमूहः अपचीकृतभूतानितुचित्तमेवेत्येकमेणवोव्यामित्यर्थः ॥ २४ ॥ सौक्ष्म्येसत्सारत्वादेवतत्स्थौल्येपिसत्यतरत्वलक्षणसारतरताप्रपचेपामैरनुभूयतइत्याह ॥ यत्सौक्ष्म्येपीति ॥ अतएवाप्परमाणुगतरसशक्तेःस्थूलजलेइद्रियगोचरेतवघटादौब्रह्मसत्तायास्तद्गोचरेत्याह ॥ २५ ॥ पायसीस्थूलजलनिष्ठासतीयो

नानयोर्विद्यतेभेदस्तरुपादपयोरिव ॥ यानीमानिजगतीहनान्यत्तानिचिदाकृतेः ॥ २१ ॥ भावाभावादिनास्यंशतस्याइवकदाचन ॥ ब्रह्मैवजगदाभासंमरुतापोयथाजलम् ॥ २२ ॥ ब्रह्मैवालोकनाच्छुद्धंभवत्यंबुयथातपः ॥ मेवादिस्तृणगुल्मादेश्चित्तादेर्जगतोपिच ॥ २३ ॥ परमांबुविभागेनयद्रूपंतत्परंविदुः ॥ तत्समूहस्तदेवोच्चैश्चित्तंमेरुलणादिकम् ॥ २४ ॥ यत्सौक्ष्म्येपिहिसारात्मस्यौल्येसारतरंहितम् ॥ यथारसालिकाशक्तिःपरमाणुतयानघ ॥ २५ ॥ स्थिताजगत्पदार्थेषुपायसीब्रह्मतातथा ॥ रसशक्तिर्यथानानातृणगुल्मलतां भ्रसाम् ॥ २६ ॥ तथानानातयोदेतिसैवासैवेवब्रह्मता ॥ यैपारूपविलासानामालोकपरमाणुता ॥ २७ ॥ गुणगुण्यर्थसत्तात्मरूपिण्या सांपरात्मता ॥ चित्तिचित्तेस्तिमेवादिदत्तदभिव्यंजनात्मनि ॥ २८ ॥ पिच्छप्रक्षौधकाठिन्यंमयूरान्डरसेयथा ॥ चित्तितत्त्वेस्तिनानातातदभिव्यंजनात्मनि ॥ २९ ॥ विचित्रपिच्छिकापुंजोमयूरान्डरसेयथा ॥ यथानानात्मिकेत्येववर्त्यंडरसवर्हिते ॥ ३० ॥ विवेकदृष्ट्यादृष्टेतेतथाब्रह्मजगत्स्थितम् ॥ सनानातोप्यनानातोयथान्डरसवर्हिणः ॥ ३१ ॥

म्येतिशेषः ॥ स्थूलवैचित्र्येणसत्तावांतरसामान्यात्मनासत्तवैचित्र्येयतादृशादृष्टांताःकल्यादित्याशयेनाह ॥ २६ ॥ रूपविलासानानीलपीतादिरूपवैचित्र्याणामालोकपरमाणुतासूक्ष्मतमरूपसामान्यंयथातथेत्यनुषज्यते ॥ २७ ॥ परात्मताब्रह्मसत्तापिआसांधटादिव्यक्तीनांगुणिगुणरूपावातरवैजात्यार्थसत्तात्मरूपिणीभवतीतिशेषः ॥ आविर्भावदृशायाकार्यात्मनाकारणमेवास्तीतिवचित्तिरोभावदृशायामपिकारणात्मनाकार्यमप्यस्येवेत्येतदपिदृष्टेनोपपादयति ॥ चितीति ॥ सर्वथातिरोभावेमायाशबलचित्तिअर्धतिरोभावेचित्तेमेवादिस्थूलकार्यजातमस्ति यथापिच्छानिप्रक्षौधा.काठिन्यचमयूरोपादानभूतेतदंडरसेसंतितद्वदित्यर्थः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ विवेकदृष्ट्याभेददृष्ट्या ॥ तथाचतत्रकल्पितभेदोयथानवास्तवाभेदविरोधीतद्वद्भापीत्याह ॥ सनानातइति ॥ अडेरसरूपोवर्हिणोमयूरः ॥ ३१ ॥

न । आदित्यात्मकेष्वब्रह्मअलुययात्रादधात्सवजगदिति च यमस्तथादितोद्वितात्मकम् ॥ यथासवगतो सत्तासमतायामवस्थितिस्तथातन्त्रिरूप
कारेण्यय ॥ १२ ॥ मनुषियम्यपरिहारायसत्तासमतायामेवावस्थानमिति कुतः आभासमाभतापत्तिलक्षणशुभ्यत्वपि नैपम्यपरिहारावित्याशक्याह ॥ यतदिति ॥ रूपतत्त्व
भास्यमद्वैतपुण्ययसन्ननयस्य निष्ठम् ॥ आभासस्यापिसदधीन निरूपणत्वात् ॥ न भावयचपरमल्लिखिविद्धि ॥ तस्यैवाद्वायत्ताभ्यानाऽनात्मकभिनानात्मिकमिदजगद्वपनस
मनोयस्यमन्तसंभवमनुपपन्नम् ॥ न अर्थस्यानराध्वस्यबहुव्रीहि ॥ १३ ॥ एवमनुपपन्नस्यापि कर्षाद्विरसद्वृत्तिर्नैविकरस्यनेयमित्याशयेनाह ॥ विजगदिति ॥ यथाजगदिति चि
रात्मकत्वं मनुगततथापि निरसो नुगत यथाचित्तत्वेजगदतर्लानितधारसेवर्द्धति परेत्यर्थः ॥ १४ ॥ उपभोक्तमर्थरूपपकेणकीकृत्यदशरूपान्मेवनिस्त्यति ॥ नानेति ॥ नाना
विधपरार्थचमलक्षणे पिच्छे पूर्णाआध्यात्मनिर्देशजगत्सुक्षणमयूररूपपक्षालक्षणपदपरमार्थवस्तुविद्धि तत्रचभेद कृतोत्तरी
त्यय ॥ १५ ॥ इति श्रीनासिद्धमन्तालयप्रकाशे निःपुंसमचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४० ॥ यत्सत्तास्फूर्तिस्तौख्यानमिति विधमतिक्रियते ॥ तत्सत्त्व

जैद्वैततत्तात्मातयावजगद्धुम ॥ यथासदसतो सत्तासमतायामवस्थिति ॥ ३२ ॥ यतस्तदसतोरूपभावस्य विविधितपरम् ॥ नाना
नानात्मकमिदत्वनुभूतनसंभवम् ॥ ३३ ॥ विजगद्गहनपश्यत्यर्धद्विरसवर्द्धिणम् ॥ यथाजगदिति चित्तत्त्वचित्तत्वेयजगत्तथा ॥ नाना
नानात्मककचमयूरद्विरसोयथा ॥ ३४ ॥ नानापदार्थभ्रमपिच्छपूर्णजगन्मयूरद्विरसश्चिदाया ॥ मयूररूपत्वमयूरमंत सत्तापदविद्धि
कुतोस्तिभेदः ॥ ३५ ॥ इदं वा० वा० दे० मो० नि० पू० चिह्नोपदेशोनामसमचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४० ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥
यत्रानुदितरूपालमसर्वमस्तीदमाततम् ॥ मयूरद्वयधीर्जेतस्तदहतादिगादिष ॥ १ ॥ यत्रनाभ्युदितकिञ्चित्तत्रसर्वचविद्यते ॥ तदत्राप्य
गिरा स्वगस्तुखसारेण विद्यति ॥ २ ॥ तथाचमुनयोदिवागणा सिद्धामहपयः ॥ आस्वादयंत स्वरूपसदानुरूपदेस्यता ॥ ३ ॥ एतेयेस्तब्ध
नयनवृत्त्योनिर्निमेपिण ॥ तेहस्यदर्शनासगस्यदत्यागेय्यवस्थिता ॥ ४ ॥

रानवपनब्रह्मनिष्ठप्यवर्ण्यते ॥ १ ॥ मयूरसदृशान्तिरोभूतजगद्वैविध्यग्रीचिदचित्संभलितबीजशक्तिमवस्थाकृतमेवतत्वनतत परशुद्धमस्तीतिव्यामोहोभाभूवितितवधिधा
ननिर्दिशयमानरूपनिष्ठप्यपरिचाययितुमश्रीवसिष्ठउवाच ॥ यथेति ॥ बीजैवाह अतर्मयूरद्वयवर्णितमतरद्विताविवर्द्धिर्दिगादिविद्यद्विषसर्वजमयपशुद्धेकालप्रयेप्यनुवि
तरूपालअनुलन्तस्वरूपमेवास्ति तरेषोक्तदृशतात्ययविषयोनरावलमित्यर्थः ॥ १ ॥ यत्रपरमार्थत किञ्चिन्नाभ्युदिततत्रैवसर्वजगद्विषयाविद्यतेतदेवाध्यात्मिभेदेपिअगि
राअगानरिभभूत माणःसत्त्वमादिवैषयिकसुखसारेणचित्तवृत्तिभेदेनविषयभोगाकारतयास्फुटिकमुकुरादौचद्वयविवर्द्धति ॥ तथाचविषयसुखानुभवकालात्तद्विषयुतनिरति
शयानरंसद्विषयोभेदस्य ॥ २ ॥ सर्वसाधारण्येनतस्मिन्नावेअनुमानममाणमुक्ताविदुषामनुभवप्रमाणमप्याह ॥ तथाचेति ॥ स्वरूपस्यात्यभूतभूमानरम् ॥ ३ ॥ सर्वेपिपुनो
नानुपपन्नवतिचेदुपपन्नतादायनस्वरूपनिर्देशोपाक्षतिगृहण ॥ अतएवतदुभयपरिहारायनासाधनिरुद्धदृष्टयःप्रणानिरोधपराभ्ययोगिनोदस्यतइत्याह ॥ एतेइति ॥ स्तब्धे
नयनेनोत्कृष्टदीप्तवर्द्धिपयेवाह ॥ ४ ॥

इदं त्वनारुढषष्ठादिभूमिकाना आरुढषष्ठसप्तमभूमिकास्तुव्यवहरेतोपि समाहितै पूर्वभूमिकागैस्तुभ्यमासुरखंमदैवास्वादयतीत्याह ॥ नास्थिता इति ॥ कर्मसुव्यवहारैषु स्थि-
तानामपियेषाषष्ठादिभूमिकागतानावास्तव्यस्यताभावानास्थितार्थस्यताः सविस्तेवद्यसव यत्यागलक्षणसमाधौ स्थितायेषां प्राणो मनश्च न स्पद-
ने ते च चित्तं चेत्यसमासगयोऽस्यागोयस्मिन्स्तथाविधे भूमानदपदेन व्यतया स्थिता इति सार्धद्वयस्यार्थः ॥ ५॥ ६ ॥ षष्ठादिभूमिकागता अतर्ज्ज्वाकारा खड्गदन्ति धारास्पदात्तेनाशेन निर-
तिशयानदास्वादलक्षणपरमपुरुषार्थयथाससाधयति तथैव बाहिश्च चचेत्यादिस्पदाद्यवहारस स्थितिमपि कुर्वति यथाजगदीश्वरोत्त. सदैव स्वस्वरूपानदप्रतिष्ठोपि बहिर्मायया जाग-
द्यावस्थापालयति तद्वदित्यर्थः ॥ ७ ॥ तेषां व्यवहारैरुद्देश्येषु बाह्यविषयेषु दर्शनानां बुद्धिदृष्टीनां संगमे त्रिपुट्यामप्यभिव्यक्तो निरतिशयानदास्मात्तद्वदित्येवेति सर्वोपिव्यवहारः सुख-
रूप एव ॥ यथा ऐश्वर्योऽस्मिन् स्वरूपलक्ष्मणमतः प्रविश्य ह्लादयति तद्वदित्यर्थः ॥ ८ ॥ अतः स्वरूपसुखवतुषा सुतरानिर्विशेषमप्यत्रापि दृष्टान्तमाह ॥ विव नित्यतरालि

नास्थिताभावनायेषां स्थितानामपि कर्मसु ॥ संविस्तेवद्यसंधस्यं दयागेच ये स्थिताः ॥ ५ ॥ प्राणेन स्पंदते येषां चित्रस्य वपुषामिव ॥
सनोनस्पंदते येषां चित्रस्य वपुषामिव ॥ ६ ॥ चित्तचेत्यसमासंगत्यागे ते स्वपदे स्थिताः ॥ स्पंदात्संसाधयंत्यर्थे तेनाशेनेश्वरो यथा ॥ ७ ॥
तथैव चित्तचेत्यादिस्पंदाकुर्वतिसंस्थितिम् ॥ यथा ह्लादयति स्वच्छं प्रहृवं रश्मिरेदवः ॥ ८ ॥ तथात्मा ह्लादयत्यंतर्हृदं दर्शनसंगमे ॥ विबाहू-
रंप्रयातस्य भित्तावपतितस्य च ॥ ९ ॥ यदि दोस्ते जसोरूपं तद्रूपं शुद्धं संविदः ॥ न हृश्यं नोपदेशार्हं नात्यासन्नं न दूरगम् ॥ १० ॥ केवलानुभ-
वप्राप्यं चिद्रूपं शुद्धमात्मनः ॥ न देहो नैन्द्रियप्राणौ न चित्तं न च वासन ॥ ११ ॥ न जीवो न पिचस्यं दोनं संवित्तिनैव जगत् ॥ न स न्यास न्यम-
ध्यं च शून्या शून्यं न चैव हि ॥ १२ ॥ न देशकालवस्वादितदेवास्ति न चेत रत् ॥ एतैः सर्वैर्विनिर्मुक्तं हृदिकोशशतेन च ॥ १३ ॥ यत्रैतत्स्पंदते
हृस्यंतं तदात्मपदं भवेत् ॥ यच्च नाद्यं न कल्पांतं न वस्वाद्यनिलादिभिः ॥ १४ ॥ इह चा मुत्र सद्रूपादन्यथा भवति क्वचित् ॥ जायंते च धियंते
च देहकुंभाः सहस्रशः ॥ १५ ॥

कस्य शुद्धनभः स्थस्ये दोस्ते जसश्च द्विकायाय द्रूपतदेव परमात्मनो निर्विशेषा ह्लादरूपैरनुभूयत इत्यर्थः ॥ ९ ॥ १० ॥ तदेव देहादिसर्वोपाधि निर्मुक्तमात्मनस्तत्त्वमित्याह ॥ न देह-
इत्यादिना ॥ ११ ॥ १२ ॥ देशकालवस्तु निरूप्यत्रिविधपरिच्छेदादिना ब्रह्मैवास्ति ॥ एतैर्देहादिभिः ॥ भूतभावि देहकोशानां ह्लादिविवासानात्मना स्थिता-
नामान्त्याह ॥ १३ ॥ एवकोशशतेन हृदिके चित्ते यत्र यस्मिन्सति एतद्भूयमाविर्भावतिरोभावादिना स्पंदते तस्मान्नात्र भवेत्संभावितमित्यर्थः ॥ एवकार्यकारणविलक्षण-
तत्संभावनीयमित्याह ॥ यच्चेति ॥ यद्ब्रह्म आद्यमहाकल्पादिकाले भवमव्यक्ताख्य कारणम् ॥ तथा कल्पात्प्राकृतादिप्रलयरूपचन ॥ सर्गकाले पिद्म एतस्मिन् लोके अमुत्र
परलोके वा अनिलादिभिः शोषणदहनच्छेदनभेदनादिविकारैः क्वचित्सद्रूपादन्यथानभवतीति संविकारवस्तु अदिपदाल्पद्विकाराश्च न्यन्न भवतीत्यर्थः ॥ १४ ॥ ननु देहादिविकारैस्तद-
नुगुनसद्रूपस्यापि विकारः किं न स्यात्तत्राह ॥ जायंते चेति ॥ १५ ॥

तर्हि करहरिपथगतिरेत्याह ॥ तच्चेति ॥ १९ ॥ विष्णुक्लृप्ततदुसिद्धयाभ्यवर्णनामुपायपरिच्छेदतया ॥ १७ ॥ अतएवव्यवहृत्यपिनिर्धिकारालम्बनान्मित्यमुक्तात्स्वरूप
 लिततयाह ॥ प्रज्वलन्त्स्वराज्ययोग्यव्यवहारेषुदीप्यमान ॥ १८ ॥ १९ ॥ ह्यगकालादिसर्वजगद्ब्रह्मत्यात्मदृष्टादृष्टतत्त्वार्कभूयोविषमणसंभवतिने
 वमभयनीत्यर्थः ॥ यतस्त्वत्तुत समविषमत्वरूपच्छसिरेवभासमानसीतिसमगएवा ॥ ब्रह्मैवसब्रह्माप्येतीतिश्रुतेरितिभावः ॥ २० ॥ ॥ इतिश्रीवार्हिसिष्ठम ॥ तात्पर्यप्रकारानिर्वा
 णनकरणरूपदृष्टत्वारिशः सगः ॥ २० ॥ ॥ १९ ॥ ॥ विकारेभ्योविवर्तित्यैवैलक्षण्यमिहोच्यते ॥ अप्रबोधोधात्रविषयास्तिप्रबोधेनास्तिसेतिच ॥ १ ॥ विकारारम्भाभ्याविवर्त
 त्यलक्षणोभेदजिह्मासमानोराम पृच्छति ॥ यदीति ॥ आदिषदावारप्रपरिषद ॥ भृङ्गेनित्यनिरतिरायबद्धिमितिप्रविधपरिच्छेदरूपेइतिवाच ॥ १ ॥ तद्विकारोकार्यो
 द्गमयथाअतितोदितप्रागवस्य १ प्रतिबद्धप्रागवस्य २ प्रच्छन्नप्रागवस्यो ३ विनष्टप्रागवस्य ४ भ्रमेति ॥ आयोमृदोवैधटादिप्रात्र ॥ द्वितीयोजलस्यद्विमक
 सयात्याभ्यतरस्यास्यनात्माकाशस्यखडना ॥ तच्चदेहादिसफलमात्मैवात्मविदांवर ॥ १६ ॥ केवलंयोधवैरूप्यादीपत्पृथगिवास्त्यितम् ॥
 विष्वगारममयविन्वज्ञातुद्व्यासुसिद्धया ॥ १७ ॥ प्रज्वलन्नापिकार्येषुनिवाणोनिममोभव ॥ यदिददृश्यतेकिंचिज्जगतस्यावरजगमम्
 ॥ १८ ॥ तत्सर्वब्रह्मनिधमनिर्गुणनिर्मलारमकम् ॥ निर्विकारमनायतनित्यशान्तसमारमकम् ॥ १९ ॥ कालक्रियाकरणकर्तृनिदानका
 यंजन्मास्थितिप्रलयसंस्मरणान्दीरादिपुवर्त्तते ॥ २० ॥ ॥ कालक्रियाकरणकर्तृनिदानका
 दे० मोक्षोपायेषुनि० पू० ब्रह्मैकारमप्रतिपादननामअष्टचत्वारिंशः सगः ॥ ४८ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ यदिनास्ति
 विकारादिब्रह्मब्रह्मक्षणिवृत्तिने ॥ तदिदकयमाभातिभावाभावमयजगत् ॥ १ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ अपुन प्रागवस्थानयस्वरू
 पविषयय ॥ तद्विकारादिकतातयक्षीरादिपुवर्त्तते ॥ २ ॥ पयस्तापुनरभ्येतदिदधित्वान्पुनपय ॥ बुद्धमायतमध्येपुनब्रह्मब्रह्मैवनिर्भलम्
 ॥ ३ ॥ क्षीरादेरिवतेनास्तिब्रह्मणोनविकारिता ॥ अनायतविभागस्यनचैवोवयविक्रम ॥ ४ ॥
 रकाभाह ॥ दूनीपोरव्यासपभाह ॥ षट्पुर्णोजलस्तरगभाह ॥ पञ्चमोदुग्धस्यदधिभाह ॥ तत्रात्यएवजम्भ्यादिभाषविकारपरिणामश्च इतरेतुविवर्त्ततेवापेधेत्याशयेनम
 यं वसिष्ठविकारत्वरूपमाह ॥ अपुनरिति ॥ यक्षीरक्षीरादिविपुबुधिवैतुव्यादिलक्षणकार्येषुनयान्कनक्षीरादिभावावस्थानयक्षीरादिस्वरूपविषययद्रूपविषयेतदेवविकार
 मत्कारपरिणामादिवाच्यमित्ययः ॥ २ ॥ ॥ ब्रह्मणिमगल्लक्षणकार्यमुनतयान्तेद्वैधर्म्यादित्याह ॥ अनुद्धमेति ॥ ३ ॥ ॥ अस्तुतिपरमाणुभिर्दण्डकादीनामिवाययव्यांरजक
 मत्तप्राह ॥ अनायतेने ॥ आपतलक्षणैशिकपरिच्छेदवस्तुक्रियासंयोगादिविभागवत्सुभावावपेधेव्यप्यारजकमस्याभ्यतद्विलक्षणस्यब्रह्मणः स इत्यर्थः ॥ एतेनबहुनासुयु
 म्नातितवैवर्तनाशास्त्वानुभावायसम्भवेतासमवर्तयेनैककार्यजनकत्वमारजकत्वम् ॥ यथातदुनोपटयति ॥ यथाकारणगुणानांकार्यगुणप्रतीतिवैशेषिकाद्यभिमतलक्षणसुचि
 तम् ॥ यथाचकारादयम् ॥ ४ ॥ ॥ इत्यादिद्व्योतरनारभते गुणाभ्यगुणानरभिति ॥ ४ ॥

ब्रह्मणि जगत्तु परिशेषाद्विवर्त्तत्वेव सिद्धमिति तल्लक्षणेन दर्शयति ॥ समस्येति ॥ विकृतिरन्यथाभावः ॥ सभ्रमविवर्त्तम् ॥ तथा चाद्यतयोः समेतदसंस्पर्शिवैषम्यप्रतिभासो विवर्त्त इति तल्लक्षणमिति भावः ॥ ५ ॥ तदसंस्पर्शदर्शयति ॥ न स वेद्यमिति ॥ ६ ॥ मध्ये विकारासंस्पर्शः कथं ज्ञायत इति चेदाद्यतयोस्तदसंस्पर्शस्वभावावधारणादेव लिगादित्याह ॥ यादृगिति ॥ ७ ॥ आत्मनस्तु प्रकाशस्वाभाव्येन समतासर्वानुभवसिद्धा अनात्मभावश्च तस्यात्यन्तासाव्यादित्याह ॥ आत्माविति ॥ ८ ॥ ९ ॥ चित्तकाशैकरसे ब्रह्मणितदि

समस्याद्यंतयोर्धैर्यं दृश्यते विकृतिः क्षणात् ॥ संविदः सभ्रमं विद्धि नाविकारेऽस्ति विक्रिया ॥ ५ ॥ न संवेद्यं न संवित्तिस्तत्र ब्रह्मणि विद्यते ॥ तद्ब्रह्मशब्दकथितं निःसंबंधं चिदात्मवत् ॥ ६ ॥ यादृगाद्यंतयोर्वस्तुतादृगेव तदुच्यते ॥ मध्ये यस्य यदन्यत्वं तदबोधो धाद्विजृम्भितम् ॥ ७ ॥ आत्मात्वाद्यंतमध्येषु समः सर्वत्र सर्वदा ॥ स्वमप्यन्यत्वमायाति नात्मतत्वं कदाचन ॥ ८ ॥ अरूपत्वात्तथैकत्वान्नित्यत्वादयमीश्वरः ॥ वशं भावविकाराणां न कदाचन गच्छति ॥ ९ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ विद्यमाने सैदेकस्मिन् ब्रह्मण्येकांतनिर्मले ॥ संविद्धमस्वरूपाया अविद्यायाः कआगमः ॥ १० ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ब्रह्मतत्त्वमिदं सर्वमासीदस्ति भविष्यति ॥ निर्विकारमनाद्यंतं नाविद्यास्तीति निश्चयः ॥ ११ ॥ यस्तु ब्रह्मेति शब्देन वाच्यवाचकयोः क्रमः ॥ तत्रापि नान्यताभावमुपदेष्टुं क्रमो ह्यसौ ॥ १२ ॥ त्वमहं जगदाशाश्वद्यौर्भूथाप्यनलादिवा ॥ ब्रह्ममात्रमनाद्यंतं नाविद्यास्ति मनागपि ॥ १३ ॥ नामैवेदमविद्येति भ्रममात्रमसद्विदुः ॥ न विद्यते यासासत्या कीदृशमभवे क्लि ॥ १४ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ उपशमप्रकरणे ह्यस्तेन तु त्वये रितम् ॥ अविद्येयं तथैतच्छिवाच विचार्यत इति प्रभो ॥ १५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ एतावंतमबुद्धस्त्वमभूः कालं रघूदह ॥ कल्पिताभिर्बोधिताभिर्बोधितोऽसि स्वयुक्तिभिः ॥ १६ ॥ अविद्येयमयं जीव इत्यादिकलनाक्रमः ॥ अप्रबुद्धप्रबोधाय कल्पितो वाग्बिदांवरैः ॥ १७ ॥ अप्रबुद्धं मनो यावत्तावदेव भ्रमं विना ॥ न प्रबोधमुपायाति तदा क्रोशशतैरपि ॥ १८ ॥

रुद्धस्वभावाया अविद्यायाः कथं प्रसक्तियेन तत्र जगद्विवर्त्तः स्यादिति प्रबुद्धदृशारामः शक्ते ॥ विद्यमाने इति ॥ १० ॥ न प्रबुद्धदृशा अविद्यासद्भावब्रूमः कित्वबुद्धयुत्पादनाय कल्पनयेत्याशयेनोत्तरमाह ॥ ब्रह्मतत्त्वमिति ॥ सर्वपूर्णम् ॥ ११ ॥ न अन्यतायाभावसद्भाववदाम कितूपदेष्टुमसौ क्रमः कल्पित इत्यर्थः ॥ १२ ॥ १३ ॥ यद्यविद्यानां स्वेव तद्युपशमप्रकरणे यथा आतिरविद्येयतथैतच्छिवाच विचार्यत इति त्वयैवाविद्यासद्भावमंगीकृत्योक्तमिति रामः शक्ते ॥ उपशमेति ॥ १५ ॥ तत्तु तवाबोधदशाया त्वद्विदुः क्षानुसारिकल्पनयोक्तमिदानी तु त्वप्रबुद्ध इति तत्कल्पनावसर इत्यविरोध इत्याह ॥ एतावतमिति ॥ १६ ॥ १७ ॥ भ्रममविद्यादिशास्त्रीयव्यवहारकल्पनाम् ॥ तत्तमनः ॥ १८ ॥

युर्त्तानामभावनारिपुण्यदायनिरासकत्वादिति भावः ॥ ११ ॥ सत्तुमुद्योयुतत्त्वोपदेशोऽप्यद्वयत्वाशयेनाह ॥ सवमिति ॥ २० ॥ २१ ॥ येनयादृशोपदेशोनावबोध्यमेतद्व
 ज्विति शेषः ॥ २२ ॥ तेनैवाह ॥ प्रसेति ॥ यथेच्छसीति चेच्छिक्तेनम्यबहारेणनमस्तब्रह्मत्वङ्गानिरिति भावः ॥ २३ ॥ कोटि सवमिति बाधाबधिलक्ष्म्याश्रयम् ॥ एकेति ॥ त
 प्रकाशादृक् शक्यैकत्वमनुपपत्तयद्वयविभुतेरिति भावः ॥ २४ ॥ ईरायवत्कतिदृशच्छब्दश्च सत्त्वपश्चात् अत आह आवकूपआलेत्यनुभवः ॥ २५ ॥ वेदनविदेकरसब्रह्मभव
 ॥ २६ ॥ सवैकाल्युद्धसविन्मयात्मकः सत्वमेव ॥ तच्छ्रुतिप्रसिद्धमनापत्तरपरसदृशितोसि ॥ २७ ॥ यद्वलेति ॥ आलेति नुर्यद्वयपिचमसिद्धययाचयविद्यामरुतिश्च
 युत्पेवद्योधायित्वैपजीवआत्मनियोज्यते ॥ यद्युत्पत्त्यासाधतेकार्यनतपक्षशतैरपि ॥ १९ ॥ सर्ववक्ष्येति योद्युयादप्रभुद्वस्यदुर्मते ॥ सकरो
 तिसुदृढस्यास्याणोर्दु खनिवेदनम् ॥ २० ॥ युत्पत्त्याप्रयोध्यते मूढः प्राज्ञस्त्वैनवोध्यते ॥ मूढ प्राज्ञत्वमायातिनयुक्त्या बोधनविना ॥ २१ ॥
 एतावतमनुद्वस्त्वकार्लयुत्पत्त्याप्रयोधित ॥ इदानीं सप्रभुद्वस्त्वमयायेनावयोध्यसे ॥ २२ ॥ ब्रह्माह त्रिजगद्ब्रह्मत्वं ब्रह्मस्त्वलुद्धश्च ॥ द्विती
 याकृत्तनानालियेच्छसितयाकुरु ॥ २३ ॥ असंवेद्यमहासंविक्कोटिमात्रजगत्प्रयम् ॥ एकप्रत्ययवानत कुर्वन्नपिनिलिप्यसे ॥ २४ ॥
 प्रारूपश्चेतनोऽप्यापीपरमालाहमित्ययम् ॥ राघवानुभवातस्त्वतिष्ठुनाच्छब्दसन्स्वपन ॥ २५ ॥ निर्ममो निरहकारो बुद्धिमानसिसा
 धुवेत् ॥ तद्ब्रह्मावेदनातमवभूतस्यितभव ॥ २६ ॥ तदनाद्यतमाभाससत्त्वमेव परपदम् ॥ २७ ॥ स्थितोसि सर्वगैकाल्यशुद्धमविन्मयात्मक
 ॥ २८ ॥ यद्ब्रह्मात्मापि नुयश्चयाविद्याप्रभृतिश्चया ॥ तदभिन्नसदैकाल्यययाकुंभशतेपुच्छ ॥ २९ ॥ नात्मनः प्रकृतिर्भिन्नापदान्मन्मयता
 यया ॥ नमृन्मात्रययार्चार्तरात्मैवप्रभृति स्थिता ॥ २९ ॥ आवर्त सलिलस्येवय स्पंदस्त्वयमात्मन ॥ प्रोक्त प्रकृतिशब्दनेतेनैवहसाए
 वदि ॥ ३० ॥ ययैकः स्पंदपवनानास्माभिन्नो न सत्तया ॥ तयैकमात्मप्रकृतीनास्माभिन्नेन सत्तया ॥ ३१ ॥ अयोधादेतयोर्भेदो यो धेनैववि
 लीयते ॥ अयोधासन्मयोयातिरज्ज्वासर्पश्चमोयया ॥ ३२ ॥ चित्सेवेकलनायीजंयेदतत्पततिस्फुरन् ॥ चित्ताकुलतेतस्माद्भावि संसा
 रमदृक् ॥ ३३ ॥

१ ब्रह्मत्वब्रह्मरूपमूर्तिव्यभिचारः

बागाद्वयं तेनेष्वमिद्धानम्यवभिन्नसन्माधैकाल्यकमित्ययः ॥ २८ ॥ ययापदस्यद्वयमयासद्ब्रह्ममयापतथापकृतिरित्ययः ॥ २९ ॥ स्वदेविकवर्त्तनम् ॥ तेनसन्मया
 सत्तावनद्वयं चैतेनैवआत्मैकस्मिन्नाणुभाषणमप्यम्यदित्ययः ॥ ३० ॥ सतयावत्सुदृष्टेन ॥ ३१ ॥ सम्ययः सन्मया ॥ यातिरज्ज्वात्परनिमित्तोऽयः ॥ ३२ ॥ तदेवचित्ताकुलतया

एतत्कलनाबीजमेव ॥ ३४ ॥ नोपततिचेतसुखदुःखफलाःशरीरदुःमायेभ्यस्तथाविधाश्रित्तांकुरानजायेते ॥ ३५ ॥ उपक्रांतमुपदेशहस्यमुपसंहरति ॥ द्वित्वमिति ॥ हेराम
जगतिअसत्प्राप्त्युपात्तद्वित्वजहिहित्यज ॥ आचहौइतिचकाराज्जहतेरि ॥ यतस्त्वबोधमुपागतोसि ॥ आत्मैकभावलक्षणेनरतिशयानदविभवेनअभयात्माभव ॥ दुःखं
तुकालत्रयेपिनास्तेत्रेतिनःपरमार्थसारउपदेशइत्यर्थः ॥ ३६ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठमन्तात्यप्रकाशेनि०पू०एकोनपंचाशत्तमःसर्गः ॥ ४९ ॥ ॥ इहकल्प
नयाजी .लिंगपुर्यष्टकोद्भवः ॥ वर्णितोक्षैस्तथातस्यबाह्यार्थग्रहणक्रमः ॥ १ ॥ भिद्यतेहृदयग्रंथिश्छियेतसर्वसंशयादतिश्रुतेस्तत्त्वसाक्षात्कारेणस्वयच्छिन्नसर्वसंशयोपिरामः

एतदेवात्मविज्ञानाद्वधंसद्वासनाजलैः ॥ संसिक्तमपि यत्नेन न भवत्यंकुरक्षमम् ॥ ३४ ॥ नोचेत्यततिचित्क्षेत्रेकलनाबीजकंततः ॥ चित्तां
कुरानजायंतेसुखदुःखलवद्गुमाः ॥ ३५ ॥ द्वित्वंजगत्यसदुपात्तमबोधजातंबोधक्षयंजहिहिवोधमुपागतोसि ॥ आत्मैकभावविभवेनअ
वाभयात्मानास्येवदुःखमिति नः परमार्थसारः ॥ ३६ ॥ ॥ इत्यार्षेवा०वा०दे० मोक्षोपायेषुनि०पू० संसृतिविचारयोगोनामएकोनप
चाशःसर्गः ॥ ४९ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ ज्ञातंज्ञातव्यमखिलंदृष्टव्यमक्षतम् ॥ परेणपरिपूर्णाःस्मोब्रह्मज्ञानाच
तेनते ॥ १ ॥ पूर्णात्पूर्णमिदंपूर्णपूर्णप्रसूयते ॥ पूर्णेनापूरितंपूर्णस्थितापूर्णचपूर्णता ॥ २ ॥ लीलयेदंतुष्टुच्छामिभूयोबोधाभिवृद्धये ॥
बालस्येवपिताब्रह्मन्नकोपंकुतुमर्हसि ॥ ३ ॥

परेषामुपकारायतत्संशयपदंप्रष्टुकामःप्रथमंत्वानुभवमभिलष्यदर्शयति ॥ ज्ञातमित्यादिना ॥ वयनेत्वत्संबंधिनाब्रह्मज्ञानाभ्युत्पत्तेनपरिपूर्णाःस्मः ॥ १ ॥ स्वानुभवेन पूर्णमदःपूर्ण
मिदंपूर्णत्पूर्णमुदच्यते ॥ पूर्णस्यपूर्णमादायपूर्णमेवावशिष्यतइतिश्रुतिसवादयति ॥ पूर्णादिति ॥ पूर्णाद्विलक्षणःसकाशादुपाधौप्रविश्यआनखाभात्पूर्णमिदंजीवरूपंपरमार्थतःपूर्ण
ब्रह्मैव यतःपूर्णाद्विद्यदादिक्रमेणप्रसूयतेव्यष्टिसमष्ट्युपाधिरूपतदपिपूर्णमेवप्रसूयते ॥ तद्यदाब्रह्मावाक्योत्पद्येनाहब्रह्मास्मीतिज्ञानेनसमूलोपाधिपरिच्छेदापनयनात्पूर्णंनब्रह्मणा
पूर्णमेवजीवतत्त्वमखैक्येनापूरितंतदाकल्पितापूर्णताभिमस्यापगमात्पूर्णस्यपूर्णवैवावस्थितेत्यर्थः ॥ २ ॥ भूयसाजनानाबोधाभिवृद्धयेबालस्यलीलाप्रश्नेपितेवको
पंकुतुमर्हसि ॥ ३ ॥

सर्वपापनिर्णयद्वेषायाऽनुभवोऽसुखदशानाप्रियाप्रियदर्शनजन्यसुखदुःखयोः ऋणमुक्त्वा चिरानुभूतानामपि बासायां नादुःखेष्वस्ति दर्शनाच्छब्देष्वबासायां नामाप्यनुभवो वाच्यः ॥ तत्र भोपचक्षुराद्विद्याणां बासायां निदयानेतुं भरात्केरुत्वेन च स्वयं बहिरंगत्वात्तु भूयागत्याख्यातुं भरात्केरुत्वाद्भोप्राविगोलकारिकैर्द्विधाभ्युपगमोभ्यर्थः ॥ न वातं कारणावच्छिन्नजीवचित्तमप्येद्विप्रज्जायां निगमित्य बासघटादिम्याप्यतदनुभवतीतिकल्पनापियुक्ता ॥ तथा सति बहिरंगानुभवोऽसुखदुःखदुःखानामपि बहिरंगेषु कालांतरैः स्मृत्यनापत्तेश्च अतर्विषयप्रवेशमर्तरेर्गताननुभवयोगात् ॥ न च बहिरंगं कारणवृत्तिं विषयांल्लगनेन तद्वाकारलोकनसंस्काराभ्युपगृहीत्वा तदप्रविरयनदद्वयत्वाकारविषयतीतदनुभाषयति स्मारयति विषयुप्यतदतिकल्पनापियुक्ता ॥ घटाद्याकारानुभवानां तद्वाकारलोकनविषयत्वकल्पनेऽप्यममयो रविशेषापत्तेः सर्वविधानां स्वात्मनसगात् घटादेर्बासित्वानुभवानापत्तेश्च ॥ इत्यथानुभवोऽतरो घटादिभ्यः बासद्वयत्वनयो रसं प्रधानकं यच्चिदपि बासाय स्यानुभवारोहणमुपपादयितुं शक्यम् ॥ अतएव नैयायिकादयोनुभवस्य विषयं सह विषयविषयिभावलक्षणं स्वरूपसवधपुनस्तत्वेनापि विलक्षण इत्याचक्षते ॥ न च सोऽपि युक्तः ॥ असंबद्धस्वरूपस्य सवधविषयविषयव्यवस्थाऽयोगात् ॥ असंबद्धस्वरूपस्य सवधव्यवस्थाऽप्यवस्था ॥ अनुगततत्परपरसावधस्य स्वस्त्यनुमित्यापनुगततत्तद्विषयमप्यवस्थापकत्वायोगात् ॥ परंपरासवधेन बासायां परोक्ष्यानिर्वाहान्त्यैवम्यवस्थापकत्वे स्वरूपसवधकल्पनं वैयर्थ्याच्च ॥ एतन्तन्निष्कपद्वारा यो श्रोत्रचक्षुः स्पर्शनचरसनं घ्राणमेव च ॥ विद्यमानमपि न स्मृत्स्थमानमपि स्फुटम् ॥ ४ ॥ कथं न तस्य वैजतोर्विषयस्वनपश्यति ॥ जीवतश्च कथमयं विषयस्वनपश्यति ॥ ५ ॥ कथं घटादिवात्यत्वमिद्विद्याणि जहान्यपि ॥ शरीरेऽनुभवत्यतः पुनर्नानुभवत्यपि ॥ ६ ॥ अयं शलादग्नेपेण कथयसांनुकपया ॥ ७ ॥ जानन्नपि यदेतान् विरोधाच्छतधा पुनः ॥ पृच्छामित

[illegible]

अत्यल्पमिदमुच्यते यद्गोलकातिरिक्तानीन्द्रियाणि न संतीति यतः सम्यग्विवर्शे चिद्व्यतिरेकेण प्रमातृप्रमाणप्रमेयविभागाः केऽपि निरूपयितुं केनापि वादिना शक्यत इत्याशयेन वसिष्ठः प्रथमसमाधत्ते ॥ इन्द्रियादीति ॥ १ ॥ यदितुं कल्पनया द्रष्टुं शक्यस्य चोपपत्तिरिति मन्यसे ता हि इन्द्रियादिघटितपुरुषकत्वेनापि पूर्वपूर्ववासनानुसारेण कल्पनोपपत्तेर्न किंचिदनुपपन्नमित्याशयेनाह ॥ गगनादपीति ॥ तथा चित्ता आत्मनामायाशबलस्वभावेन पुरुषकत्वेन स्वरूपभाववद्व्यापूर्यपूर्ववासनानुसारेण आवितं कल्पितमित्यर्थः ॥ १० ॥ उक्तैर्धर्मायां तु प्रकृतिविधान्मायिनतु महेश्वर अस्यावयवभूतैस्तुल्यामसर्वमिदं जगदिति श्रुतिप्रमाणयति ॥ तदेव चेति ॥ ११ ॥ एव चेद्विद्यद्वारावहिर्निर्गतेन पुरुषकघटकेन चित्तेन घटादिव्यासास्वच्छित्तिप्रतिबिंबितघटादेर्वास्तत्वाकारेणैव तद्दृश्येनीत्वा प्रदर्शनतथैव कालातरे स्थितिः स्वमेवातर्गतस्यैव बाह्यत्वेनानुभवश्चेति सर्वमुपपन्नमित्याशयेनाह ॥ पुरुषकत्वमिदं

श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ इन्द्रियाद्यपि चित्तादि घटाद्यपि न किंचन ॥ पृथक् संभवतीहांगनिर्मलाच्चेतनाहते ॥ १ ॥ गगनादपि याऽच्छाचित्तं यारूपं स्वमात्मना ॥ चित्त्वात् पुरुषकत्वेन भाववदस्यैव भावितम् ॥ १० ॥ तदेव च प्रकृतितांगतं जगदवस्थिते ॥ तस्या अवयवाज्जातमिन्द्रियादि घटादि च ॥ ११ ॥ पुरुषकत्वमाया तं यच्चित्तं स्वस्वभावतः ॥ स्वएवावयवस्तस्मिन् घटादिप्रतिबिंबयति ॥ १२ ॥ श्रीराम उवाच ॥ जगत्सहस्रनिर्माणमहिम्नो दर्पणस्य च ॥ पुरुषकस्य भगवन् रूपं कथय कीदृशम् ॥ १३ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ अनाद्यं तं जगद्बीजं यद्ब्रह्मास्ति निरामयम् ॥ भारूपं शुद्धचिन्मात्रं कलाकलनवर्जितम् ॥ १४ ॥ कलनोन्मुखतां यातं मंतर्जीव इति स्मृतः ॥ स जीवः खलु देहस्मिंश्चिनोति स्पंदते स्फुटम् ॥ १५ ॥

ति ॥ एवं रीत्या पुरुषकत्वमाया तं चिद्रूपं तत्त्वमेव पुरुषकस्य चित्तादिघटितस्वभावतः स्वयमेव सः चित्तवृत्त्याख्यो वयवो भवति तस्मिन् अवयवे घटादिबाह्यत्वाकारेणैव प्रतिबिंबयति ॥ स्मृतदेहेतुपुरुषकघटितस्यार्लिंगात्मनो जीवस्य स्वकल्पनयैव लीलोपाख्यानोपदर्शितरीत्या निर्गमनान्वदर्शनादिसामर्थ्यामिति सर्वदोषपरिहार इति भावः ॥ १२ ॥ यद्येवं तं हि पचीकृतभूतभागेन जगदाकारेण परिणमतोऽपंचीकृतभूतकार्यार्लिंगभागेन तत्प्रतिबिंबयद्दहर्पणभूतस्य च पुरुषकस्यैव किं रूपं तदेव कथयेति रामः धृच्छति ॥ जगदिति ॥ १३ ॥ तत्स्वरूपवस्तुवसिष्ठस्तन्मूलमज्ञातब्रह्मतत्त्वमिदं शति ॥ १४ ॥ तद्ब्रह्म विद्यदादिभूतसूक्ष्मसहस्रातेनापंचीकृतेन लिङ्गपचीकृतेन ब्रह्मांडचक्षुःस्वातंदतः प्रतिबिंबलक्षणकलनोन्मुखतायातसत्सूत्रप्राणानामभिमानेन धारणाज्जीव इति स्मृतोऽभूदित्यर्थः ॥ चिनोति वासनोपचयेन चोपचितो भवति उपचितश्च बाह्यांतव्यापारात्मना स्पंदते चेत्यर्थः ॥ १५ ॥

तस्यैवाग्निमानादिभ्यापाराभेदेनानामभेदानाह ॥ अहभावादित्यादिना ॥ १६ ॥ सर्वभ्यापाराधारणत्वभावात्मापुन्यटकमितिनास्मास्तन ॥ १७ ॥ शानेन्द्रियभ्यापारेणज्ञात्व
कर्मेन्द्रियभ्यापारेणकतृत्व तारुलसुखदुःखाश्रयत्वेनभोक्तृत्व सर्वस्यैवासीत्येनप्रकारेनेसाक्षित्वम् ॥ आविषदामोदगकरणत्वायतनत्वादिपरिग्रह ॥ एतद्विजिपातिनीआ
प्यासेनेन्द्रियमिकायासित्तिवचिष्याथाम्येनजीवद्वयुक्ता जडाश्राधाम्येनतदेवपुन्यटकविदुरित्यर्थ ॥ १८ ॥ अतएवस्वतादात्म्यभावावितुष्ट्याकाराणांकाष्ठभेदेनभेदाजीवो
पिकामकोधुधविषयाद्यानुरजितोनानेवभवतीत्याह ॥ कालेकालेइति ॥ अन्तर्वासनाकणिकोदयमाकारसृच्छ्रीतिपरेणाख्यम् ॥ १९ ॥ तस्यैवसमष्टिम्यष्टिजीवस्यवीज
स्यात्कालोपप्लुभादीवसर्जजगदाकारद्वाराशयेनाह ॥ यथेति ॥ २० ॥ अतएवापञ्चिदात्मानाहकिन्दुरारीरायाकारएवाहमितिमिथ्याज्ञानेनचेततिपस्यति ॥ २१ ॥ २२ ॥

अहभावादहकारोमननान्मनउच्यते ॥ योधनिश्चयतोबुद्धिरिन्द्रहृत्सर्ग्येन्द्रियम् ॥ १६ ॥ देहभावनयादेहोघटभावनयाघटः ॥ एपएवस्व
भावात्मानेनैपुन्यटकस्मृत ॥ १७ ॥ ज्ञात्वकर्तृत्वभोक्तृत्वसाक्षित्वाद्यभिप्रातिनी ॥ यासविज्जीविद्वयुक्तातद्विपुन्यटकविदु ॥ १८ ॥ का
लेकालेतोजीवस्त्वन्योन्योभवतिस्वतः ॥ भाविताकारयानतवासनाकणिकोदयम् ॥ १९ ॥ पुन्यटकस्वभावेनकालेनाकारसृच्छति ॥
ययावासनत सेकाद्दीजं प्लवतामिव ॥ २० ॥ आकारोहंशरीरादिस्यावरादिचरादिष्व ॥ नाहमापञ्चिदात्मेतिमिथ्याज्ञानेनचेतति
॥ २१ ॥ अमत्येवजगज्जीवोवासनावलितश्चिरम् ॥ ऊर्ध्वाधोगमनैरन्यौकाष्ठवीचिहृतंयथा ॥ २२ ॥ कश्चिद्विद्विद्वज्जातित्वाद्वयवधाद
नतरम् ॥ दुष्टध्वात्मानंमभ्येतिपदमार्यतवर्जितम् ॥ २३ ॥ कश्चित्कालेनबहुनामुक्तयोनिराणातुर ॥ आत्मज्ञानवशादेतिपरमपद
मारमन ॥ २४ ॥ एवरूपश्चसुमतेजीवोयात गरीरताम् ॥ नेत्रादिनाघटाद्यतययावेत्तितयाशृणु ॥ २५ ॥ चित्तस्यकलनातस्यसप्र
यातस्यजीवताम् ॥ मन पर्षेन्द्रियग्रामोदेहोयमवतिष्ठते ॥ २६ ॥ यदान्य सर्वदेहेभ्यस्वेतत्यदसरूपिणा ॥ तदातज्जीवसंस्पशज्जीवा
त्मेकत्वसृच्छति ॥ २७ ॥

कश्चित्कलनादितुन्य कस्यादावेषग्रामाकुलीयप्रवर्षादन्तरमायेज्जन्म्येवेत्यर्थः ॥ अयंयसर्गोविभागः सात्त्विकराजसविषयीभेदवर्णनित्यन्तिप्रकरणेव्याख्यात ॥ २३ ॥ २४ ॥
कर्मपटादिबासत्वाभिन्द्रियाणिजगद्व्याप्यपीतियपटुतत्सामान्यत समाहितमपिबिरोधेणसमाधत्ते ॥ एवरूपइत्यादिना ॥ २५ ॥ चित्तस्यचैतन्यस्यकलनातस्यपुन्यटकेप्रतिबिंबत
यापरिच्छेदपस्यानत्वायेत्येवम्यामीपरिमादुनयावतिष्ठते ॥ तेनसदाजीवचैतन्येवैषपरिभिनितदेहातर्गतमेवसुखदुःखादिसंबंधादनुभवतिनबासम् ॥ २६ ॥ यद्यनुअन्योबासपटावि
दृष्टम्योभवतिनदातबागुदिकजलंकुन्याद्दोरेणवसर्गदेहेभ्यद्विक्तवसुरावसकृत्पिणाद्दोरेणबासेपटादियर्थित्येवासाकारोपततिनिर्गच्छनीत्यर्थ ॥ किमतस्तथाह ॥ तदेति ॥
तदातज्जीवतामिद्वारनिर्गतमीवेनसाकारवन्निभ्यामिद्वारासस्पर्शाद्यापनाजीवचैतन्येनसहैकत्वाप्याप्तिकृत्वासात्त्विकविषयजगद्व्याप्यसृच्छति ॥ २७ ॥

सचाक्षस्यसबधश्चित्तेनसमन्वितस्यजीवतएवबाह्यार्थवेदेनकारकोभवतिनमृतस्यमुक्तस्यवेत्यर्थः ॥ २८ ॥ अस्तुबहिरेवतथापिकथमंतस्तदनुभवस्तत्राह ॥ यथादित्यादिना ॥ यद्यदत करणवृत्तिरूपनयनरश्मिरूपवास्वच्छतरवन्तुतस्मिन्वाद्यनभस्थघटादिप्रतिबिंबवित्सचप्रतिबिंबोदृश्यतगतेनजीवेनश्लिष्टोभवति ॥ तर्हिबहिर्हिएवाहघटमनुभवाभीतिकुतो नानुभूयतेतत्राह ॥ बहिरिति ॥ यद्यपिबहिर्जीवोस्तिताथाप्यसौबहिःअजीवतिप्राणान्नधारयति ॥ नजोनलोपश्छादसः ॥ अनुव्यचलदितिवृत्तिजडोत्तरपदःसमासोवा ॥ यत्रप्राणव्याप्तिस्तत्रैवाहतावमशोनबहिरित्यर्थः ॥ २९ ॥ अस्त्ववतर्हिघटेप्रथाफलोपपत्तिस्तथापिकथमतर्हदिघटाकासानुप्रवेशस्तत्राह ॥ निघृष्टेति ॥ यदानयनतारकेपटलादिदोषराहित्याच्छाणनिघृष्टनूतनेद्रनीलाभेभवतस्तदातयोस्तारकयोर्घटप्रतिबिंबसहिताचित्तदत्तिःप्रविशतीतिवाद्यगतोघटादिपदार्थःप्रतिबिंबवतीत्युच्यते ॥ ३० ॥ सचैवनयनतारकानुप्रविष्टःपदार्थोहोर्देनाहमभिमानवताजीवनहृदिप्रतिबिंबतयाश्लिष्टोभवतीत्यर्थः ॥ इतिअनयार्थोत्याघटादिवाद्यवस्तुबहिस्वभासमानमेवातर्हदिअहंकारसंव

बाह्यार्थवेदेनित्यंसंबंधोक्षस्यकारकः ॥ समन्वितस्यचित्तेननमुक्तस्यकदाचन ॥ २८ ॥ यद्यदच्छतरंतस्मिन्नभस्थंप्रतिबिंबवति ॥ जीवेनभवतिश्लिष्टोबहिर्जीवोप्यजीवति ॥ २९ ॥ निघृष्टनवरत्नाभेयदानयनतारके ॥ तदातयोर्वाद्यगतःपदार्थःप्रतिबिंबवति ॥ ३० ॥ जीवेनभवतिश्लिष्टःप्रतिबिंबवतयाततः ॥ जीवज्ञेयत्वमायातिबाह्यंवस्वितिराघव ॥ ३१ ॥ यत्संश्लेषमुपायातितद्वालोपिहिर्विंदति ॥ पशुर्वस्यावरोवापिजीवःकस्मान्नवेत्यति ॥ ३२ ॥ अच्छस्यनयनस्याथोरभमयोजीववेष्टिताः ॥ क्रोडोर्कुर्वंत्यलंक्ष्यंजीवस्तत्वेनविंदति ॥ ३३ ॥ एषएवक्रमःस्पर्शसंबंधःप्रत्ययोद्भवः ॥ रसेगंधेचकथितोजीवसंस्पर्शसंभवः ॥ ३४ ॥ शब्दस्त्वाकाशनिष्ठत्वाकर्णाकाशगतःक्षणत्वंजीवाकाशंविशत्यंतरित्थमिन्द्रियसंविदः ॥ ३५ ॥ श्रीरामउवाच ॥ हस्यतेमानसादर्शयंत्रदावौदरेपुतत् ॥ प्रतिबिंबितमेतन्मेब्रूहिब्रह्मन्किमात्मकम् ॥ ३६ ॥

लितजीवज्ञेयत्वमायातीत्यर्थः ॥ ३१ ॥ चेतनस्यार्थसंस्पर्शवेदननियमोबालपथ्वादिष्वपिभ्रसिद्धेत्याह ॥ यदिति ॥ स्यावरेष्वपिगुल्मविशेषेस्पर्शमात्रेणपत्रसंपुटीकरणदर्शनात्तद्वेदनसर्वत्रानुमीयतदितिभावः ॥ ३२ ॥ दूरस्थविषयस्यकथगोलकसंस्पर्शइतिपामरशकामपाकुर्वन्नाह ॥ अच्छस्येति ॥ गोलकातिरिक्तस्यस्वच्छतमस्येन्द्रियस्यरश्मयःप्रागुक्तीत्याजीववेष्टिताःसंतःपुरोवर्तिविषयक्रोडोर्कुर्वंत्यालंगति ॥ ३३ ॥ चक्षुष्युक्तक्रमस्पर्शादावप्यतिदिशति ॥ एषएवेति ॥ ३४ ॥ शब्देविशेषमाह ॥ शब्दस्त्विति ॥ शब्दस्यवृत्तिप्रतिबिंबनविनापिसाक्षाच्छ्रोत्रद्वारातःप्रवेशोपिपवनद्वारातःप्रवेशसंभवोऽस्तुनामेत्याशयेनयथासंभवमुक्तन्यायमुपसहरति ॥ इत्थमिति ॥ ३५ ॥ इदानीरामःप्रसगात्सर्वेषांप्रतिबिंबानांस्वरूपजिज्ञासुपृच्छति ॥ दृश्यतइति ॥ दृश्यतइति ॥ यत्मानसानिचआदर्शाश्चतत्समाहारे काचकास्यमणिजलादियंत्रदारूणांमौदेषुउदरान्निर्गतेषुनवपल्लवादिषुयत्प्रतिबिंबितघटमुखमभादिपुतत्किमात्मकतन्मेब्रूहीत्यर्थः ॥ ३६ ॥

ययविषस्यसत्यत्वेविधित्तिविषभूतयोर्व्यटिसमष्टिजीवयोर्विधानिरिकरूपभातिमाप्रसिद्धेनमिर्बन्तुशक्य तन्नात्यतजडयोर्मुल्ववर्णयोर्धटचिखत्योर्वापरस्परसापेक्षप्रति
विषम्वरूपदुर्बलमिद्विनिर्दिष्टाभ्यामित्याशयेनोत्तरमाह ॥ अत्यतेति ॥ दुराभ्येत्यत्यलनोर्भातिविद्धि ॥ ३७ ॥ नकेवलमप्रतिविषभाषाभ्यामिद्विजगदपीत्याह ॥ नाब्रूति ॥ अप्य
र्थेनुराह ॥ तावन्माषभातिमाप्रम् ॥ अतएवतद्वद्वजगतिविश्वासोमाद्यु ॥ अहमित्यादिप्रपञ्चलक्षणस्थानीयविज्जालारपृथगसन्नित्यर्थ ॥ वर्त्तमानतुसदाचिक्कलमेवेत्य
य ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ हेरायत्वानित्यमसकमति सन्शानामृपाभूतसुखदुःखवेत्तीतिमृपासुखदुःखविद्विद्यस्यतथाविध्यभूत्वाअस्मासमस्माभवलक्षणामयद्रूपामायायस्यत
याविषःसत्समतायाब्रह्मत्वभावेतिविष्टमतिस्त्रिष्टेत्यर्थ ॥ ४० ॥ ॥ इतिश्रीभासिष्ठसंनृत्यर्थः प्रकाशेनिर्वाणः पू० पंचाशत्तमः सर्गः ॥ ५० ॥ ॥ जीव

॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ अत्यंतजडयोरेवजीवयोरिवतन्मिय ॥ प्रतिविषयदृशोऽतिविद्विद्यविदांवर ॥ ३७ ॥ तावन्मात्रजगत्वेतद्वि
श्वासोमातवास्त्वह ॥ अहमित्यादिस्तरंगोवर्त्तमानंसदाजलम् ॥ ३८ ॥ परांभोधौतुनास्येवदशकालक्रियाडिकम् ॥ तन्मयैकतयानि
त्यमात्मासर्वत्रसर्वग ॥ ३९ ॥ नित्यमसकमतिर्मुदितामाशांतमृपासुखदुःखविदत् ॥ तिसृनिविष्टमतिः समतायामस्तसमस्तममवाम
यमायः ॥ ४० ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० अक्षसंवेदनविचारयोगोपदेशोनामपंचाशत्तमः सर्गः ॥ ५० ॥ ॥ ५३ ॥
श्रीवसिष्ठउवाच ॥ नपुनर्भवत पूर्वसपन्नाश्चसुरादयः ॥ यथाकमलजस्यैतत्सर्वमेवत्वयाश्रुतम् ॥ १ ॥ ब्रह्मपुण्यष्टकस्यादावर्थसंवि
प्रयोदिता ॥ पुण्यष्टकस्य सर्वस्यतयैवोदेतिसर्वदा ॥ २ ॥ विद्धिपुण्यष्टकजीवोयोगार्थस्यैवद्वियोदय ॥ यथाभावावयत्याश्रुततत्तयापरिपश्य
ति ॥ ३ ॥ इद्वियार्णाद्वियार्णस्यविद्धिसंवेदनंस्वकम् ॥ संपन्नंचययातत्तेप्रोक्तमाधमन स्थितौ ॥ ४ ॥

स्नानिमनोरेहपुण्यटकमितिचय ॥ अत्रोधोदेवबोभेनुब्रह्मैवैकमितिीति ॥ १ ॥ कलनोन्मुल्वतायातमित्यादिनाब्रह्मितमहकारेर्हेदियावीनागसत्ताकल्पनजीवसमष्टेऽप्यज
स्येवम्यटेस्तवापिनुन्यमितिनात्यर्थतयाज्ञातयेदेतिब्रह्ममाणोपोद्घातायमथममनुब्रूति ॥ अप्यर्थेयुन शब्द ॥ कमलजस्येवभ्रमतोपिखटे पूर्वमनायतमित्यादि
वर्णितब्रह्मत्वभावेस्थितस्याचसुरादयोनसंपन्नादत्येतत्सर्वमेवलयामद्वयनात्यर्थभुतमभधारितमित्यर्थ ॥ १ ॥ एवंपुण्यष्टककल्पनोत्तरम्यवदायार्थकल्पनमपिसमष्टिब्रह्मव्य
टीमामित्याह ॥ ब्रूतेति ॥ ब्रह्माहिरण्यमर्गः समष्टिपुण्यटकनस्ययासर्गादौम्यब्रह्मत्वम्यार्थसिद्धिरिताथासर्वस्यम्यष्टिपुण्यटकस्याप्युदेति ॥ २ ॥ तदेवगर्भस्थितिमारभ्यद्वार्य
ति ॥ विद्वतीति ॥ योम्यष्टिमीवोर्गस्यएवब्रह्मादीद्वियोदयमिश्रष्टपुण्यटकालाभेमासिसंपत्येतद्वारम्ययपथाभ्यवहृत्यैवस्तुभावायतितथातत्त्वबासमयापरिपश्यती
त्ययः ॥ ३ ॥ एवंब्रह्माधमन स्थितौहिरण्यमर्गः ब्रह्मोम्याचार्यथास्वकसत्वेवर्नहद्वियाब्जिह्वित्यार्थोक्त्यसंबन्धनायातत्तेनवाविष्यटेऽसंपन्नमितिजययोक्तककलीत्यर्थः ॥ ४ ॥

सर्गात्पूर्वसंभवतीव्यपि समद्व्यौरेकैव शुद्धासं वितततस्तदनन्तरं अहंवेदनालक्षणानतजीवपुण्यष्टकान्वितासास्तुतथापि संवेदनस्वरूपमर्निदितमेवेत्यर्थः ॥ ५ ॥ वेद्यदोषात्संवेदनंतत् कुनो न निद्यतेदति चेद्वेद्यस्य परमार्थतोऽसत्त्वादित्याह ॥ न त्विति ॥ एकत्वाद्विहेतुभिरनामये संवेदेन परस्य तदन्यस्यास्ति तासत्यतान त्वित्यन्वयः ॥ नास्ति त्वेच अभावत्वादयस्य यो हेतवः ॥ अभावत्वाद्देशकालकृतपरिच्छेदवत्त्वादेनेकत्वाद्भूतत्वात्स्थूलत्वाच्चेत्यर्थः ॥ ६ ॥ ननु संवेदेन मेव मनस्तादिभावांगच्छतीत्युक्ते तत्र मनस्तादीना मसत्यत्वे संवेदेन मेवासत्यत्वं किन स्यात्तत्राह ॥ चेत्यादीति ॥ चेत्यमतव्यादिगोचरबुद्धिदृष्ट्यध्यारोपमात्रतन्वास्तवमनस्ताप्राप्तिः सेत्यर्थः ॥ ७ ॥ तर्हि विद्याविलासाविर्भूतस्वरूप

शुद्धासं वित्सं भवती संवेदनमर्निदितम् ॥ ततो हं वेदनानंतजीवपुण्यष्टकान्विता ॥ ५ ॥ न त्वेकत्वादंतत्त्वादेद्यत्वादननामये ॥ अभावत्वा दनेकत्वाद्भूतत्वात्परास्थिता ॥ ६ ॥ चेत्यादिबुद्ध्या तत्किंचिन्नमनस्तां च गच्छति ॥ न च जीवत्वमायातिनचपुण्यष्टकालिका ॥ ७ ॥ न वि द्यादिविलासोस्ति सोस्ति नास्तीवयः सदा ॥ परमात्मेति कथितो मनः षष्ठोऽद्रियातिगः ॥ ८ ॥ तस्मात्संपद्यते जीवश्चिन्मूर्तिर्मननात्मकः ॥ भ्रमः केवलमित्याद्य उपदेशाय गीयते ॥ ९ ॥ यतः कुतश्चित्संपन्ने त्वविद्यामय आमये ॥ उपदेशोपदेशेन प्रविलीने विचाराणात् ॥ १० ॥ प्रशांतसकलाकारं ज्ञानं तत्रावशिष्यते ॥ यत्राकाशमपि स्थूलमणाविवमहाचलः ॥ ११ ॥ यत्रोद्यदाचारमपि सदप्यसदिव स्थितम् ॥ जगज्जानविषयांस्त्यक्त्वाकाये त्वं तिष्ठ निर्मले ॥ १२ ॥ असन्मयमविद्यायारूपमेव तदेव हि ॥ यद्वाक्षितासती नूनं नश्यत्येव न दृश्यते ॥ १३ ॥ आलोकि तं नाम कथमवस्तु किल लभ्यते ॥ प्रयत्नेनापि संप्राप्तं मृगतृष्णां बुकैरिव ॥ १४ ॥

पत्वात्पूर्वतदप्यसत्किन स्यात्तत्राह ॥ नेति ॥ आदिपदाच्चरमप्रमाणमननादिपरिग्रहः ॥ यो मूढैर्नास्तीति कल्प्यते स परमात्मा सदास्ति ॥ ८ ॥ यद्यद्वितीय एव सः न हितस्मात्सर्व ए त आत्मानो ब्युच्चरतीति श्रुत्याऽग्निविस्फुलिगन्ध्यायेन जीवसपत्तिः कथमुक्तेति चेदुपदेशाय कल्पनयेत्याह ॥ तस्मादिति ॥ ९ ॥ अतएवाविद्यारोगस्य न मूलं चित्यं कितु चित्सै व चित्तनीयेति ॥ मूलकल्पनादिश्चिक्त्सोपाय एव न वास्तव इत्याह ॥ यत इति ॥ प्रविलीने सति स्वरूपज्ञानमेवावशिष्यत इति परेणान्वयः ॥ १० ॥ ११ ॥ उद्यदाचारं निष्यद्य मानव्यवहारार्थं क्रियाशालीति सद्वावहारिकसत्यमप्यसच्छून्यमिव यत्र स्थिततत्र त्वजगज्जानविषयास्त्यक्त्वा निर्मले जीवन्मुक्तः काये सत्येऽवतिष्ठ ॥ १२ ॥ इदानीमविद्यायाः स्वरूपमाह ॥ असन्मयमिति ॥ १३ ॥ मृगतृष्णां बुकैरिव संप्राप्तमदृष्टातोप्यप्रसिद्ध इत्यर्थः ॥ १४ ॥

असरेषद्वानिपत आसदज्ञानादेवास्वसत्येत्यन्वय ॥ १५ ॥ सत्यात्मन सन्निधानादत्यंतमसत्याया अप्यविद्यायाः कल्पनाकल्पितेत्यर्थ ॥ १६ ॥ तस्यतेजीवस्योपदेशाय
 तस्याः अविद्यायादेतेर्जीवा विकल्पमाहता ॥ १७ ॥ आबोधनोन्मुखीवासायार्थरानोन्मुक्तसातीयथाभावयतीतिपरेणान्यय ॥ १८ ॥ बालेनसन्भावितोयक्षकदवसत्यः अ
 सत्योवाभननु अयनुपचतन्माभस्यपचीकरणस्मिकदिहकलनसत्तयासत्यतयासभावयतीत्युत्तरेणान्ययः ॥ १९ ॥ तन्मात्मनिदेहात्मनिरध्याद्द्वित्र्यद्वाराणि ॥ छादितसुस्तम्
 ॥ २ ॥ एभ्यः पचतन्माभेन्यः परमार्थोऽग्न्येवाभ्याभिनिद्विष्यद्वारैः परस्यति ॥ २१ ॥ तद्यद्वर्गमिद्विषयमनन्त्याणारिअंत ॥ इदपटादिबासम् ॥ भाववासनाम् ॥ २२ ॥ तत्रयि
 पर्येद्विषययोगाभिप्यक्तत्वाल्लक्षणेनैवविषयमुल्लतयासभावयतीत्याह ॥ रश्मिजालमिति ॥ २३ ॥ एवस्वाभाविकत्ववेदनैवविषयसन्निपकाज्जातमहकारालनोधमदति
 असेदेवसेदवासदज्ञानादस्यसत्यता ॥ ज्ञानापयास्त्यितवस्तुदृश्यतेनस्यतिअत्रम ॥ १५ ॥ अविद्यायाविचारोयजीवपुण्यपृष्ठादिका ॥
 अप्यत्यतमसत्यायाः कल्पनाकल्पितात्मन ॥ १६ ॥ तस्यास्तउपदेशयसेयंजीवादिकल्पना ॥ रुताशास्त्रे प्रवोधायातात्वमेकमनाऽह
 णु ॥ १७ ॥ जीवत्वमिवसंप्राप्तापुण्यपृष्ठाकपदस्यता ॥ कलाकलककलितचितिरानोधनोन्मुखी ॥ १८ ॥ यद्यथाभावयत्याश्रुततयानुभ
 वन्यलम् ॥ सत्योभावत्वसत्योवाबालेननिशियक्षक ॥ १९ ॥ पचतन्मात्रकलनासभावयतिसत्तया ॥ तन्मात्मनितयारध्रान्प्रश्रिततयो
 दितान् ॥ २० ॥ एभ्यएवसमुत्पन्नंयहिः स्यंभूतपंचकम् ॥ पश्यत्यनन्यदृष्टान्माश्रवाशतमिर्वाकुर ॥ २१ ॥ इदमतर्हिदयात्यमितिनिश्च
 यर्वास्त ॥ जीवोभावययादेततत्तयाद्वद्वत्यय ॥ २२ ॥ रश्मिजालमिवैदोयंदात्मन प्रतिभासनम् ॥ यात्यस्पर्शतयातेनतदेवाश्रु
 रीकृतम् ॥ २३ ॥ मरिचस्येवयत्तैक्ष्ण्यशून्यत्वमिवस्वस्ययत् ॥ आत्मनोवेदनयच्चतदेवान्यद्विचस्यितम् ॥ २४ ॥ अत्रैवनिश्चयंयत्त्वानि
 यम सुदृढीकृत ॥ अनेनेयमनेनेत्यभाष्यमित्यवर्त्तितम् ॥ २५ ॥ स्वभावेतरनामासौस्वसकल्पमयात्मक ॥ कश्चित्कदाचिद्रवत्वस्व
 भावेनैवनान्यया ॥ २६ ॥ आत्मनैवेदमखिलसंपन्नैहेतमहयम् ॥ खड्गोमधुरसेनेवमृदेवचमहाघट ॥ २७ ॥ सन्निवेशविकारादिदेश
 कालादिसंभवान् ॥ संभवत्यन्ननत्वीशेदेशकालाद्यसंभवान् ॥ २८ ॥

संभावयतीत्याह ॥ मरिचस्येति ॥ २४ ॥ अप्रमासारिकविषयभोगेव्येवपुरुषार्थपर्यवसाननिश्चयवत्त्वादेर्हलीकिकपारलौकिककमाचरणनियम सुदृढीकृत ॥ अनेनलीकि
 ककर्मणा ॥ अनेनवैदिककर्मणा ॥ आबर्त्तितनन्मरसुखमुहिरित्यर्थ ॥ २५ ॥ तत्रैकप्रदन्तिनियमः स्वाभाविकरागाविकृतइतरलुशास्त्रकृत ॥ द्विविधोप्ययसकल्पमयात्म
 कलयोः कश्चित्कदाचिदेव स्वाभाविकपुरुषयनेनैवेतरजित्वाभगतिनान्ययेत्यर्थ ॥ २६ ॥ तत्रोभयभाष्येऽस्मिन्स्वभावशास्त्रान्यतरानुसारीतत्तद्यापारसाधनफलतात्मनावि
 बलतदस्याह ॥ आत्मनैवेति ॥ स्वहः पधुसारताकृताविशेष ॥ २७ ॥ यद्यपिस्वहपदोपूर्वतन्मद्वर्षिपद्मावस्ययोर्दिनाशादिकारीतयापिमाधुर्यदृष्टस्वरूपाभिनाशास्तद्वशेविबलतद
 दाती मद्भिन्नद्वल्लग्निकारः सभावतिद्विधम्यारित्याह ॥ सन्निवेशेति ॥ अप्रमधुमदारी ॥ ईशोन्नमिति ॥ २८ ॥

अथवाखड्डोमधुरसेनेवेतिवाक्येखंडोवनखंडः मधुरसेनवसंतद्रवेणेत्यर्थस्तथाचविकारएववृक्षविकारहेतुर्जलभागोदृष्टांतद्व्याशयेनाह ॥ यथावृक्षप्रविष्टोरसोजलमिति पत्रमित-पुष्पमहमितिवैचित्र्येणोदित सन्अद्वित्वेपिद्वितांवहन्दृष्टस्तथानःस्वात्मनिप्रसिद्धसत्तारूपब्रह्मापिदत्त पटदत्त कुड्गमहमित्यादितोभेदात्सर्वजगदात्मनाआत्मनिद्वित्वमाहरद्विद्वीतिरेणान्वयः ॥ २९ ॥ ३० ॥ यथावाअभोदोमेघःअथभीष्मेअर्करुगेवाहमितिताद्रूप्येणतिष्ठति ततआद्यवर्णारभेवारिदानावसेवारिदोहमिति तिष्ठति ततोभूमिप्रवेशेनाकुरातर्जलात्मनाप्रवेशेअथाकुरोहमिति तिष्ठति तथाआत्मापिकालभेदेनभावाभावाकारोभूत्वातिष्ठतीत्यर्थः ॥ ३१ ॥ अयंचजगद्विवर्त्तनियमक्रम कल्पितोपिनकेनचिदन्यथाकर्तुंशक्यइत्याह ॥ इतीति ॥ सर्वेश्वरेब्रह्मणिततप्रसिद्धम् ॥ ३२ ॥ एववस्तुस्वभावनियतिरपिवस्तुभेदभिन्नानान्यथाकर्तुंशक्येत्याशयेनाकाशादित्यभावस्याज्ञातब्रह्मस्वभावस्यचैवलक्षण्यमाह ॥ आदर्शेतिद्विभ्याम् ॥ आदर्शवत्स्वच्छेआकाशेस्व-स्वीयोभागःकार्यवानैवप्रतिविवति ॥ कुतः ॥ व्यतिरेकासंभवतःआकाशोआकाशकार्येइतःपुष्पमितःपत्रमहमित्युदितोयथा ॥ खंडेस्वात्मनिनःसत्तारसोऽद्वित्वेद्वितांवहन् ॥ २९ ॥ इतःपटदत्तःकुड्गमहमित्यादितस्तथा ॥ सर्वात्मनात्मनिब्रह्मविद्वित्वंद्वित्वमाहरत् ॥ ३० ॥ अद्यांकुरोहमद्यार्करुगंहत्वद्यवारिदः ॥ यथेति तिष्ठत्यंभोदस्तथात्मासदसदपुः ॥ ३१ ॥ इतिभाव्यमनेनेदमित्थंसर्वेश्वरेततम् ॥ क्रमंखंडयितुंलोकैकस्यनामास्तिशक्ता ॥ ३२ ॥ आदर्शस्वच्छआकाशेनैवस्वःप्रतिविंवति ॥ व्यतिरेकासंभवतःकचत्येवहिकेवलम् ॥ ३३ ॥ ब्रह्मणित्वात्मनात्मैवस्थितःकचतिविंवति ॥ इतीतिभवत्येवहिकेवलम् ॥ ३४ ॥ यद्यथैवात्मकचनंवेत्तितंभवतात्मना ॥ असत्यमपितन्नेहव्यभिचारीकदाचन ॥ ३५ ॥ हेमत्वकटकत्वेद्वैसत्यासत्यस्वरूपिणी ॥ हेमिभां दुगतेयद्वच्चित्वाचित्वेत्थात्मनि ॥ ३६ ॥ सर्वगत्वाच्चित्तेथित्वंनित्यंमनसिविद्यते ॥ हेमत्वंकटकस्येवजडभावःस्थितोन्यदा ॥ ३७ ॥ चित्त्वज्जात्मात्मकंचित्तंहंभावयतिस्वयम् ॥ यथायदैवयद्वावंतथाभवतितत्तदा ॥ ३८ ॥ कालेकालेचित्ताजीवस्वन्योन्योभवतिस्वयम् ॥ भाविताकारवानंतर्वासनाकलिकोदयात् ॥ ३९ ॥

भूतातरेवाआकाशभेदाभावात् ॥ किंतुकेवलमाकाशनिष्प्रतिविवदर्पणोदरवत्स्वच्छतयाकचतिदीप्यतएवेत्यर्थः ॥ ३३ ॥ साविद्यं ब्रह्मतनुनतथेत्याह ॥ ब्रह्मणीति ॥ कचचनिसर्ववस्तुशक्त्यादिरूपेणदीप्यते ॥ जीवरूपेणप्रतिविंवति ॥ भेदकल्पनयाचद्वैतीभवति ॥ ३४ ॥ अस्त्वेवकिततस्तत्राह ॥ यदिति ॥ तत्रसर्गादीयद्वस्तुस्वभावेनात्मकचनवत्तत्तत्स्वभावमसत्यमपिभवतासत्येनात्मनासत्यवेत्तिसचवियमोनकदाचनव्यभिचारीतिसर्वापिनियतिःसिद्धेत्यर्थः ॥ ३५ ॥ सत्यादृतमिथुनीभावेवाचारंभणश्रुतिदर्शितन्यायेनदृष्टातमाह ॥ हेमत्वेति ॥ ३६ ॥ अतएवप्रथमकार्यमनसिचिज्जडोभयरूपतादृश्यतेतत्रयन्वित्यतस्तत्सत्यमित्याह ॥ सर्वगत्वादिति ॥ अन्यदाकदाचिदित्यर्थः ॥ ३७ ॥ चित्तजाड्येतिपाठेचित्तस्यजाड्यजडदेहविषयाकारस्तदात्मकचित्तदृढभावनयायदैवयथादेवनरस्थावरादिनायेनप्रकरणयदायद्भावभवतितदातथैवतद्भावभवतिअनुभवतीत्यर्थः ॥ ३८ ॥ अतएवकालभेदेनजीवस्याहमाकारभेदानुभवइत्याह ॥ कालइति ॥ चिताअतर्वासनाकलिकानामुदयाद्विकासद्वैचित्र्येणभाविताकारवान्अन्योन्योभवति ॥ ३९ ॥

यथास्वप्नदोषा मोषनादिसत्ताप्यनेक्षणान्नाविभावयातितयोदेहभूतोयजीवोपिदेहोदेहांतरभाषयति ॥ ४० ॥ यथास्वप्नेप्रतिभासत
मतिप्रभासोदरयमानोरोऽतिनिकृष्टत्वापटोप्रवेत्तयामरणमूर्छायामपिप्रतिभासमानमिददेहांतरभवतीत्यर्थः ॥ ४१ ॥ नन्वयदेह इत्यक्षयियतेवसतेचसकयदेहांतरभवेत्
ग्राह्याअसत्स्वेवेति ॥ मरणजननादिकमपि मर्तुभातिभासिकमेव जीवतातुदेहस्यबाह्यदिवर्शनंस्वाधिकाकल्पितस्येधनतद्वासनामयस्येतिभावः ॥ स्वस्याम्यरूपबदेहांतरवदि
त्यर्थः ॥ ४२ ॥ तर्हि कियीधनवार्थक्यबदेहांतरमप्येतदेहस्यकालिकपरिणामोनेत्याह ॥ कालेनेति ॥ एतादृशमेतदेहपकालेनअम्यत्वदेहांतरभावपुनीतिन यतः प्रकृतमिदंश
रीरान्यायवस्थामेवेतिदेवमितिप्रत्यभिज्ञानिश्चयारूढम् ॥ एतेभूतभाविदेहास्तुन प्रत्यभिज्ञानाभावाव्येनाम्येसंतिनसंतीत्यविचारिगच्छंतिअतस्तेपास्वतोजीवतएवभवो
वासनायामद्वयः ॥ ४३ ॥ ननुकशपिभागदृष्टेर्बादिररीरभावेकास्यवासनातद्वाह ॥ वस्त्विति ॥ इदमुजगृहपजीवस्वमेतर्गतविद्धि ॥ तस्यप्रयआवसयास्तव स्वमाइतिभ्रुते

स्वप्नेदृशेययाग्राभोयातिसत्तान्यतेक्षणान् ॥ देहोदेहतयायातिदेहोयप्रतिभात्मकः ॥ ४० ॥ प्रतिभासोयथास्वप्नेनर कुक्ष्यपटोभवेत् ॥
भवत्यस्यमेवेदेहांतरमिदस्वतः ॥ ४१ ॥ असत्यमेवधियतेत्वसत्यंजायतेपुन ॥ जीव स्वप्रतिभासेनस्वप्नवत्स्वान्यरूपवत् ॥ ४२ ॥ का
लेनैतादृशरूपमिदनाम्यत्वमेतिवै ॥ प्रकृतंनिश्चयारूढम्रमत्येतेभव स्वतः ॥ ४३ ॥ वस्तुदृष्टमदृष्टंस्वप्नेसमनुभूयते ॥ जीवस्वप्नेजगद्रूप
विद्धिवेयविदांवरः ॥ ४४ ॥ अजाग्रदृष्टिदृशेय स्वाभिधानादिनेरितः ॥ नस्वप्नोविद्येततस्मादच्छात्माचितिमात्रकम् ॥ ४५ ॥ अयापूर्वा
भिधस्वप्नेययापस्यतिनान्यथा ॥ अग्रदृष्टयैवार्थचेतनचित्पश्यति ॥ ४६ ॥ प्राक्तनीवासनाद्यापिपौरुषेणावजीयते ॥ त्व कुकर्माय
यत्नेनप्रयातिहिंसुकर्मताम् ॥ ४७ ॥ मोक्षाहेतुनशाम्यंतिजीवतांचक्षुरादयः ॥ उन्मज्जतिनिमज्जति केवलदेशकालन ॥ ४८ ॥

रित्यर्थः ॥ इदंस्वप्नेअननुभूतस्यापिरशनमिदमम्यम्यननुभूतानुभूतचानुभूतचसर्वपरयतीतिभ्रुतिमवलम्ब्योक्तम् ॥ वस्तुतस्मन्दीप्त
सरोनाननुभूतकिंचिद्वस्तीतिमरणकालेभाविदेहारत्रकर्मोद्बोधितवासनानुसारेणैवदेहांतरोद्भवदिवो ध्यम् ॥ ४१ ॥ तर्हिवाक्यअम्यग्रहसंसाक्षात्कारलभ्यब्रह्मभावोपिदेहांतरव
त्वासनामय स्वप्नएवकिंनस्यात्ताह ॥ अजाग्रदिति ॥ य शिवमर्तुचतुर्थमप्यतदतिस्वाभिधानादिनाईरित अजाग्रदुच्यतुरीयादृष्टपरमात्मातस्यउत्कलक्षणविधि स्वप्नए
वनविद्येतजापतिकदापितदनुभवाभावेनतद्वासनाप्रसिद्धेस्तस्यवासनामयत्वायोगात्सत्तासावच्छात्माचेतनम्यमाप्रमित्यर्थः ॥ ४२ ॥ सएवविदात्माचेतनजीवोभूत्वाअपअपू
वाभिधमभिनेतवत्तमानमर्थायथाचितस्वभावादेवपस्यतिनान्यथातद्वापेदृष्टमप्यर्थपरयतीत्यर्थः ॥ ४३ ॥ अतएवादृष्टविषयेपिभावनामचयेनदृढीकृतवासनापूर्वदृष्टविष
योबासनोमयतीतिपुरुषनयनभावन्यपर्यपिप्रतिमित्याह ॥ प्राक्तनीति ॥ ४४ ॥ एवजीवस्यवासनापारिष्पत्तिलक्षणेदेहाविषयेर्षयितः इदानीकदातच्छमतिरितिवाच्यानाह ॥
नोक्षादिति म ४८ ॥

भोक्षं विनैवेदेहादिनिवृत्तिः किंनस्यात्तत्राह ॥ चितइति ॥ यतोऽश्वितो यावन्मोक्षदेहाकारकलनावासनातिष्ठत्येव ॥ स्वकलनैवैतस्य जीवस्य पंचात्मा देहोऽमेतिष्ठतीव ॥ यथा शिशो भवितो महायक्षो मेतिष्ठति तद्वहुर्निवारइत्यर्थः ॥ ४९ ॥ इदानीं कथंचित्स्थूलदेहनिवारणे पिमोक्षविनालिगदेहलक्षणपुण्यं कंडुर्निवारमित्याशयेन तद्वर्शयति ॥ मनइति ॥ ५० ॥ ननु शास्त्रे ज्ञानेन्द्रियकर्मेन्द्रियप्राणाभूतानि अतः करणमविद्याकामकर्माणि पुण्यं कथंचिद्विगद्यदिलिगघटितस्थूलान्तमूर्त्तिरूपमपि स्यात्तत्कथममूर्त्तमनो बुद्ध्याष्टकमेव पुण्यं कथमुक्ततत्राह ॥ अमूर्त्त एवेति ॥ त्वदुक्तमूर्त्तपुण्यं कथं कदास्याद्यादिपंचीकरणेनामूर्त्तानां तन्मात्राणां स्थौल्यस्यात् ॥ अयतुतन्मात्ररूपो लिगात्मा अमूर्त्त एव ॥ अस्य खल्वपचीकृताकाशत्वमतिपीनता निरवधिकस्थौल्यतश्च न संभवति न ह्यमूर्त्तवासनाकोटीनामपि मेलने स्थौल्यदृष्टयदास्य खल्वमेव दुर्लभं तदा स्थूलवातता महागुल्मो वक्ष इवात्यतमसभाविता ॥ एवस्थूलतेजोजलपृथ्वीतापि ॥ एवच स्थूलभूतानामेवासंज्ञवे अस्य परमाणोरप्यतिसूक्ष्मस्य देहता सुमेरुनेवात्यता सभावि तेति न भौतिके देहांतपुण्यं षट्कव

चितः स्वकलनात्तस्य देहो ग्रहवतिष्ठति ॥ पंचात्मा भावितो सत्यो महायक्षः शिशोरिव ॥ ४९ ॥ मनो बुद्धिरहंकारस्तथा तन्मात्रपंचकम् ॥ इति पुण्यं षट्कं प्रोक्तं देहो सावातिवाहिकः ॥ ५० ॥ अमूर्त्त एव चित्तात्मा खल्वमस्यातिपीनता ॥ वाततास्य महागुल्मो देहतास्य सुमेरुता ॥ ५१ ॥ विरजस्वक्रमेणैव निरवस्थसुमुक्तिभाक् ॥ सुषुप्तैकवस्थास्य जडाः क्रोडीकृता यथा ॥ ५२ ॥ स्वप्ननामी तथा वस्था देहप्रत्यय शालिनी ॥ आमोक्षं भ्रमतीहायमिति स्यावरजंगमैः ॥ ५३ ॥ कदाचिद्विसुषुप्तस्थः कदाचित्स्वप्नवस्थितः ॥ आतिवाहिकदेहो यं सर्वं स्यैवावतिष्ठते ॥ ५४ ॥ यदा सुषुप्तभावस्यो भावि दुःस्वप्नवेधितः ॥ तदा कालानलसमस्तिष्ठत्यनुदिताकृतिः ॥ ५५ ॥

ण्यंतइत्यर्थः ॥ ५१ ॥ मुक्त्यनुपयोगादपि न मोक्षशास्त्रे स्थूलसद्भावकल्पनायुक्तेत्याशयेनाह ॥ विरजस्वेति ॥ मनोमात्रमेव देहादिप्रपंचश्चेन्न्यनसो वैराग्याद्यभ्यासेन विरजस्वेगमादिसाधनसंपत्तौ वाक्याज्ज्ञानोदयक्रमेण मनः कल्पितस्वप्नाय प्रपंचस्य तन्मूलाज्ञानस्य च बाधे स्वकार्यकारणवस्थावधद्वयशून्यस्य मुक्तिरूपपद्यते ॥ स्थूलभूत भौतिक मूर्त्तप्रपंचाभ्युपगमे तु तादृशस्य ज्ञानेन बाधादर्शानामुक्तिरूपपद्यतइत्यर्थः ॥ एवच निष्कर्षस्वमसुषुप्ते द्विप्रपंचावस्थेन जायन्नाक्षी स्थूलविषया अन्या अवस्था केन चिदुपपादयितुं शक्येत्याशयेन ते विषय्यदर्शयति ॥ सुषुप्तेति सार्धेन ॥ यथा जडाः सर्वदेहादिप्रपंचावासनात्मनोपसह्यत्यक्रोडीकृताः ॥ ५२ ॥ इति एव परिदृश्यमानप्रकारेण स्यावरजंगमैराकारैरातिवाहिकदेहे एव आमोक्षाद्भ्रमतीत्यर्थः ॥ ५३ ॥ भाविभिर्दुःस्वप्नैर्वसनात्मनातः प्रविष्टैर्विधितो विद्धवगतस्तदितर एवानुदिताकृतिश्चिद्यति विबर्चितत्वादुपसं हृतजगत्वाच्च कालानलतमो दीप्तस्तिष्ठति ॥ अनेनातज्ञानशून्यनैयायिकादिसुषुप्तिः प्रत्युक्ता ॥ ५५ ॥

न प्रत्यावरादिनिकृतावस्थासु जाट्याधिव्यासु गृहिप्रभाषु यमित्याह ॥ स्यावरापास्ति ॥ अप्यर्थे च शब्दः ॥ तथा च कल्पदशाणां पुण्याधिक्यात्कमिकीटसु तृपाविदुः स्वाभा
 वादानदाधियेपिनमनुप्यादिवशबोधोत्तीति तमस्त्वितैवेत्यर्थः ॥ १६ ॥ तथा च चित्तजाऽप्यप्रकपएवमुमिच्छित्तममणमेव सञ्चति श्वित्तस्य तत्त्वबोधएव वधमुक्तिस्तु यैवाऽस्य
 जापदिति पयवसन्नमित्याह ॥ सुपुमतेत्यादिना ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ प्रबोध उक्तदृष्टिभ्यामत्रादृष्टो भवति ॥ सच बोधोऽपुत्रे पुरुषप्रयत्नतः ॥ ६० ॥ तत्त्वतो यावान्यश्चेति
 ज्ञातप्रमाणो जीवः सर्वतयोजानातिभासयति साक्षी तन्मय एव भवतीत्यर्थः ॥ यत्स्वज्ञातप्रमाणः सोऽपि परमार्थतः स्वस्य एवाज्ञानाच्छिलावद्वीकृते स्वदृढये सुवीर्यत्वमविभयमती
 यप्रयपरम्यतीति परेणाख्ययः ॥ ६१ ॥ तर्हि किञ्जीवानां दृढये धातुलवभयमस्ति तेत्याह ॥ जीवानामित्यादिना ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ अस्य मीषाणोः सीपुमीस्थितिर्वा
 स्यावराद्यास्ववस्थासु कल्पदृष्टादशासु च ॥ भवत्येव सुपुमस्यो धनमोहशिलापन ॥ ५६ ॥ सुपुमतास्य जडता स्वप्नोत्प्रेत्यर्थं हि सञ्चति ॥ य
 प्रयोधोऽस्य सामुक्तिस्तज्जाग्रदातु र्यता ॥ ५७ ॥ जीवप्रयोधानुक्तिर्हि प्रयोधात्परमात्मताम् ॥ सोऽभ्येति क्षालितमलतां कनकतामिव
 ॥ ५८ ॥ जीवप्रयोधानुक्तिर्यासा च हृद्विविधोऽप्येते ॥ एका जीवन्मुक्ततेति द्वितीया देहमुक्तता ॥ ५९ ॥ जीवन्मुक्तिर्हि तु र्यत्यतु र्यातीतपदत
 त ॥ यो धो जीवः प्रयोधो यस्य च युद्धिप्रयत्नतः ॥ ६० ॥ ज्ञातप्रमाणा जीवो तयोजानातीह तन्मय ॥ पश्यतीमभयैव च सुदीधस्वप्नविभ्रम
 म् ॥ ६१ ॥ मिथ्योदितः स्वदृढये स्वस्य एव शिलीकृते ॥ जीवानामतरे त्वन्यन्न किञ्चित्त्विकलां विना ॥ ६२ ॥ तामेवान्यतया पश्यन्मुधैव प
 रिशोचति ॥ जीवाणोरतरे त्वन्यन्न किञ्चित्त्वित्यरमाहते ॥ ६३ ॥ यत्र तत्र जगदृष्टमहोमाया विजृम्भितम् ॥ स्यात्यतः कथं द्यूनां यथानाना
 भ्रमोदयः ॥ ६४ ॥ जीवाणूनां तयैवार्तमिथ्यासंसरणोदयः ॥ यधोऽस्य वासनान्न धोमोक्ष स्याद्वासनालयः ॥ ६५ ॥ वासनानां तस्य सीपु
 मीस्वप्नो विस्फुरति स्थितिः ॥ घनवासनमोहो यजीवः स्यावरादिभाक् ॥ ६६ ॥ मध्यस्य वासनस्तियं कुरुपस्तनुवासनः ॥ यदां तर्ज्जि वि
 तेनां तो न हि जाता घटादयः ॥ ६७ ॥ जीवैक्यादुभयोः सत्ताग्राह्यग्राहकयोस्तदा ॥ आत्मानात्मसमालीढो बहिरतयं दायिता ॥ ६८ ॥
 सनानां भोगविधिः ॥ नृपयुपातीतयोर्निर्वासनत्वात् ॥ सच स्वमेस्फुरति वैचित्र्येण स्फुटीभवतीत्यर्थः ॥ कथं स्फुटीभवति तदाह ॥ घनेति ॥ ६९ ॥ तस्य वासनानामुपयोक्तयान्द्रुत
 रोत्तरागुभयोनिप्रभिरित्याह ॥ मध्यस्थेति ॥ पुरुषोऽनुप्यगपद्विषयधर्मा वि ॥ वासनानां क्षयतारतम्येन वैचित्र्यस्फुटीभावमुक्तायाः सपहणाद्विधिव्येणापि तमाह ॥ यदेत्या
 दिना ॥ यथायस्मिन् सुपुमि विष्णुनिकाळे देहान् आनस्याप्यप्यामप्राणाह्माधलक्षणनजीवितेन एतावता गृहेषु परिमित एवाहमित्यतः परिच्छेदो भवति तवाप्यदावयः पदार्थादिहोक्ता
 सपन्ना ॥ ६७ ॥ संतुबद्धिः किञ्च तत्तमाह ॥ जीवैक्यादिति ॥ तदा च स्फुराद्विशारनिर्मातः करणद्वारा निर्मितेन इत्यर्थः किञ्च जीवेन घटादीनां भ्यामी घटमहजानामीति पाशपाहक
 योर्वासनान्मिकासत्तात्तर्ह्येव चित्रेण स्फुटीभवतीत्यर्थः ॥ एते देवस्फुटमाह ॥ आत्मेति ॥ अतः स्थित आत्मा जीवो यदा बहिरात्मसमालीढो भवति तदा चिताभासप्याह कदासनाना
 नृपयुज्येवाप्यस्य निर्माणेन सोऽप्योदेदीत्यर्थः ॥ ६८ ॥

एव हेयोपादेयवैचित्र्यमपि वासनाध्यस्तमेव न वास्तवमित्याह ॥ नेहेति ॥ ६९ ॥ शोभितास्तत्त्वबोधेन विराजमाना ॥ सबाध्याभ्यतरजगच्चिद्व्यतिरिक्तं न विद्यते कालत्रये पीत्यर्थः ॥ ७० ॥ यथा आब्धि समुद्रस्तत्त्वतो विमृष्ट अपास्तसमस्ततरगबुद्बुदादिभेदस्वादाकाशादप्यच्छसकलमेकशुद्धजलमेव तथा उदसर्वजगत्तत्त्वतो बुद्धसत्त्वोपहस्तित निरस्तवासनावस्थौ वैचित्र्यभेदजातयस्य तथा विद्यमानमयपरपदमेवेत्यर्थः ॥ ७१ ॥ इति श्रीवासिष्ठमन्तात्यर्थप्रकाशे नि ० पू० एकपञ्चाशः सर्गः ॥ ५१ ॥

जीवस्य मो जगत्तत्रासस्य तात्पर्यरक्षण ॥ तदर्थमर्जुनाख्यानावसिष्ठेनावतार्यते ॥ १ ॥ ननु स्वम सर्वेषां जीवानां प्रत्येकमिन्न ॥ जायत्यपचतुसर्वेषां साधारण सर्वे स्वमैव धर्म्येणानुभूयमान कथस्वम स्यात्तत्राह ॥ यइति ॥ आदिन प्रथमजीवस्य सर्वजीवस्य सर्वजीवस्य मष्ट्यात्मनोय स्वमस्तमेव मत्मा कजाप्रदितिकल्पितससारविद्धि ॥ १ ॥ किमर्थमिव क

तदाग्राह्यग्रहणधीर्गुणगुणवसोदया ॥ नेह संत्यज्यते किंचिन्नेह किंचिन्नगुह्यते ॥ ६९ ॥ बाह्यांतरकलाकारश्चिदात्मैकः प्रकाशते ॥ त्रिजगच्चिच्चमत्कारस्त्वलंभेदविकल्पनैः ॥ शोभिताः स्मश्रितिचिरात्सर्वाख्याद्यं न विद्यते ॥ ७० ॥ अब्धिर्यथाजलमपास्तसमस्तभेदः स्वादच्छमेव सकलं द्रवमेकशुद्धम् ॥ सर्वतथेदमपहस्तितभेदजातमाद्यं परंपदमनामयमेव बुद्धम् ॥ ७१ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि०

पू० इन्द्रियार्थोपलंभविचारोनामैकपञ्चाशः सर्गः ॥ ५१ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ योजीवस्यादितः स्वप्नो नानाकलनकोमलः ॥ तमिमं विद्धि संसारं न संत्यं नाप्यसन्मयम् ॥ १ ॥ नपुंस इव जीवस्य स्वप्नः संभवति क्वचित् ॥ तेनैते जाग्रतो भावा जाग्रत्स्वप्नकृतो न हि ॥ २ ॥ जीवस्वप्नमिमं दीर्घक्षिप्रताप्रतिभासतः ॥ असत्यमप्यवस्तुत्वाद् द्विवेद्यविदां वर ॥ ३ ॥ स्वप्नास्वप्नांतरमिव गच्छंती जीवजीवकाः ॥ असत्यमेव पश्यंति घनसत्यतया न घ ॥ ४ ॥ अजडे जडता तात जडे चाजडतो दिता ॥ असत्ये सत्यता जीवजीवानुभवमो हतः ॥ ५ ॥ भानोरप्यंतरखिलं पश्यंतस्त्रिजगद्भ्रमम् ॥ भ्रमंति स्वप्नसंभ्रांता इव जीवाभिदालिभिः ॥ ६ ॥ सर्वगत्वादनंतत्वात् स्वस्य जीवस्य जीवतः ॥ यद्भावयंति चेत्तं तिते देवाश्चित्सत्यवत् ॥ ७ ॥

लप्यत इति चेद्वाहीनामिव समष्टे स्वभातराप्रसिद्धेरित्याह ॥ नेति ॥ तेनास्माकजापत्यसिद्धाभूतभुवनदिभावास्तस्य जाग्रत्स्वमोभयस्थानकृतोदयानस्वमतोभिद्यंत इत्यर्थः ॥ २ ॥ असत्यत्वावस्तुत्वाभ्यामपितस्य स्वप्नतासाधन्यैव म्यानुभवे निमित्त इत्यर्थः ॥ जीवस्वमिति ॥ असदीयस्वमवक्षिप्रवाप्यताया अप्रतिभासतो हेतोर्दीर्घम् ॥ तथा च दैर्घ्यमेव वैवर्ण्यमहेतुरिति भावः ॥ ३ ॥ ४ ॥ वस्तुस्वभावैव परीत्य दर्शनादप्यस्य स्वप्नमेत्याह ॥ अजडे इति ॥ अजडे ब्रह्मणि भूतभुवनादिजडता तथा जडे चाहंकारादिहेतौ आत्मत्वाभिमानादजडता उदिता ॥ जीवस्य समष्टेरैकदेशभूतायेव्यटि जीवास्तदनुभवलक्षणान्यो हतोभ्यो ॥ ५ ॥ जीवाभिदालिभिर्भेदकल्पनपरपराभिर्भयमिति ॥ ६ ॥ कल्पितभेदेषु सत्यत्वारोपेकारणमाह ॥ सर्वगत्वादिति ॥ व्यष्टित्वादेव जीवतोप्यस्य तजीवभूतस्य स्वप्नपरमार्थतः सर्वगत्वादनंतत्वात्वाच्च यद्भावयंति तदेव आशुतस्तसक्त्या स्वसत्तारोपेण सत्यवच्चेतति ॥ तथा च तत्ससक्तित्यागात्तत्सत्यताभ्रमनिवृत्तौ बुद्धतत्त्वस्य जीवन्मुक्ति सिद्धीति भावः ॥ ७ ॥

अयमेवार्थो भगवद्गीतायां भगवत्पाप्यजुनायोपदिष्ट इत्याह ॥ पुढरीकाक्षेति ॥ शुभ्राश्रयिषि तिरोप ॥ ८ ॥ तदर्थमजुनास्यायिकामवतारयति ॥ वाञ्छेरिति ॥ सुखजीवन्मुक्ति
 सुखविरहितम् ॥ जीवितमाशुक्षिप्यत्यिहोप्स्यति ॥ स्वार्थेण चिणुणाभावश्छादय ॥ ९ ॥ १० ॥ अर्जुनावतारे कारणबहुसर्वमूलमनुकाममिति ॥ अस्तीत्यादिना ॥ स्थित
 मिति ॥ स्वेव हि भिष्यतिष्ठतदतिशृते ॥ ११ ॥ १२ ॥ तस्मिन् दृश्यमाने संसारजाले ॥ शकुन्मय-पक्षिण ॥ १३ ॥ तप्तमाद्युभूतजातिपुष्पे राशितः श्रुतिस्त्वत्यादिश्रित क्रम
 श्ररिभये पाप ॥ भूतपंचकपरीक्षिततन्मात्रपंचकप्रसङ्गणे सारे लोका लब्धत्वतः लोकाधिपस्यम् ॥ १४ ॥ इव श्रुतिस्त्वितिसमाचारविहिता पुण्यमुपादेय इव तन्निपिद्वपापहे
 पुढरीकाक्षनिर्दिष्टा मससक्तिर्गतिश्चाम् ॥ यामालिङ्ग्य महाबाहो जीवन्मुक्तो महामुनि ॥ ८ ॥ पादो पुत्रो जुनो नाम सुखं जीवितमात्म
 नः ॥ क्षिपयिष्यति निद्रु खंतयाक्षेपय जीवितम् ॥ ९ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ १० ॥ ॥ भविष्यति कदाग्रक्षन्सार्जुन पादुनंदन ॥ कीदृशीं च हरि
 सस्य कथयिष्यत्यसक्तताम् ॥ १० ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ११ ॥ अस्ति सन्मात्रमात्मेति परिकल्पितनामकम् ॥ स्थितमात्मन्यनाद्यतेन भ्रंसी
 वमहानमः ॥ १२ ॥ दृश्यते विमले तस्मिन् नयसंसारविभ्रम ॥ कटकादियथा हि भ्रितरगादियथा भ्रंसि ॥ १३ ॥ चतुर्दशविधा भूतजातय
 प्रसुरंत्यलम् ॥ तस्मिन् संसारजाले स्मिन्मालेशकुनयो यया ॥ १४ ॥ तत्रैते यमचक्रार्कशक्राद्या शंसितकमा ॥ भूतपंचकसंसारलोक
 पालत्वमागता ॥ १५ ॥ इदं पुण्यमुपादेय हेयं पापमिदं विवति ॥ तै स्वसकल्यघटितोद्देनात्स्यापितास्थिति ॥ १६ ॥ तस्याथ यावदनपत्र
 बाहपति ते निजे ॥ कर्मण्यचलसकाशस्यिरथित्तमवस्थितम् ॥ १७ ॥ भगवान्सयम किंचिद्व्रते प्रतिचतुर्युगे ॥ तपः प्रकुरुते भूतदलनात्या
 पशंकया ॥ १८ ॥ कदाचिदौषधौ पाणिदशदशवापि च ॥ कदाचित्पंचसमादिकदाचित्पोहशापि च ॥ १९ ॥ उदासीनवदासीनतस्मिन्नि
 यमसंस्थितौ ॥ न हि नस्ति जगज्जालेऽष्टत्युर्भूतानि कानिचित् ॥ २० ॥ तेन नीरध्रभूतौ घनि संचारमहीतलम् ॥ भवति प्रावृषिस्वेदीकुजरो
 मरा केरिव ॥ २१ ॥ अयैतानि विचित्राणि भूतानि बहुयुक्तिभिः ॥ क्षिपयति सुखराम भुवो भार निवृत्तये ॥ २२ ॥ एव युगसहस्राणि व्यव
 हारशतानि च ॥ समतीतान्यनंतानि भूतानि च जगति च ॥ २३ ॥

यमिनि स्वापि कारानुरूपसकलपट्टाद्देनात्स्थितिर्योदास्यापिता ॥ १५ ॥ अस्तेव किं जतस्तथाह ॥ तस्येति ॥ तस्य बह्व्यभाणयमस्य अथ यावेतावत्कालं स्त्रीये अथि
 कारकर्मणि अथ लब्धस्यिरचित्तमन-अवस्थितम् ॥ १६ ॥ प्रतिचतुर्युगम् ॥ बीप्सायामप्ययीभाव ॥ कदाचित्किंचिदप्यप्रकुरुते ॥ प्रतिचतुर्युगं किंचिद्व्रते द्वापरति इति वा ॥
 १७ ॥ तप्तकाले नियमो नालीत्याह ॥ कदाचित् ॥ १८ ॥ तस्मिन् यथेनियमसंस्थितौ तपसि उदासीनसंस्थितौ ययुः कानिचिदपि भूतानि न हि नस्ति ॥ १९ ॥ तेना हि सनेनेतु
 नाम महीतलं बीक्षेव कुजिर्मूर्ती धनि-संचारं संचारादोप्यनवति ॥ स्वेदीस्वेदवाग् ॥ २० ॥ दुराविष्यवादिना युक्तिभिः अंशावतारमात्रयुक्ता युपायै क्षिपयति हि सनेनेव विरलीकु
 र्नीतिर्यावत् ॥ २१ ॥ अयं च तारावतारादिव्यवहारीकपुणो वक्ष्याह ॥ एवमिति ॥ २२ ॥

॥ २३ ॥ अधानां पापानां विधाताय कर्त्तव्याभा विष्यतीति शेषः ॥ दूरेऽस्तं जनानां कर्षणं धीडनं यस्याम् ॥ अस्माद्विशेषणाद्व्रतचर्या अहिंसादिनिर्विकल्पसमाधि रूपेति गम्यते ॥ २४ ॥ प्रपन्नगुल्मावनगुल्मसकीर्णैरित्यावत् ॥ २५ ॥ २६ ॥ नरनारायणचर्गतैरनुगते साहाय्यार्थमवतीर्णैरित्यावत् ॥ २७ ॥ २८ ॥ अभोधिमेखलायाभूमेर्भूपराजा अभोधिमेखला भुवपातीति वा ॥ आतोनुपसर्गकः ॥ २९ ॥ तस्य पितृव्यजोभाताभा विष्यति तस्य द्वह प्रतियोद्धाभीमोभा विष्यतीति योज्यम् ॥ बभ्रुर्नकुलः ॥ अहेः सर्पस्येव ॥ ३० ॥

वैवस्वतोद्युयमां च एष पितृनायकः ॥ अनेन त्वधुना साधोपरिक्षीणे पुके पुचिन्त ॥ २३ ॥ युगेष्वधविधाताय वर्षाणि द्वादशात्मना ॥ व्रतचर्ये हर्तव्या दूरास्तजन कर्षणा ॥ २४ ॥ तेनेयमुर्वीनीरं ध्राभूतैर्मर्त्यैरमृत्युभिः ॥ दीनाप्रपन्ना गुल्मेव भारभूतैर्भविष्यति ॥ २५ ॥ भूभारपरिभूतांगी हरि शरणमेष्यति ॥ कांतादस्य पराभूतादीनापतिमिव प्रिया ॥ २६ ॥ हरिर्देहद्वयेनाथ महीमवतरिष्यति ॥ देवांशैरखिलैः सार्द्धं नरनारायणंगतैः ॥ २७ ॥ वसुदेवसुतस्वेकोवासुदेव इति श्रुतः ॥ देहोभा विष्यति हरिर्द्वितीयः पांडवोर्जुनः ॥ २८ ॥ युधिष्ठिर इति ख्यातो धर्मपुत्रोभा विष्यति ॥ अभोधिमेखलाभूपः पांडोः पुत्रः स धर्मवित् ॥ २९ ॥ दुर्योधन इति ख्यातस्तस्य भ्राता पितृव्यजः ॥ भविष्यति दृढदंष्ट्रोभीमो बभ्रुरे हरि व ॥ ३० ॥ अन्योन्यं हरतोरुर्वीतयोः संग्राम लोचयोः ॥ अष्टादशान्नाक्षौ हि ण्यो घटिष्यत्यत्र भीपणाः ॥ ३१ ॥ तत्क्षयेण विभारत्वं भुवो विष्णुः करिष्यति ॥ राघवार्जुनदेहेन बृहद्गंडीवधन्वना ॥ ३२ ॥ विष्णोरर्जुननामा दौप्राकृतं भावमास्थितः ॥ हर्षा मर्षां न्वितो देहो नरधर्मा भविष्यति ॥ ३३ ॥ सेनाद्वयगतान्दृष्ट्वा स्वजनान्मरणोन्मुखान् ॥ विपादमेष्यत्युद्योगं युद्धाय न करिष्यति ॥ ३४ ॥ तमर्जुनाभिधंदेहं प्राप्तकार्यैकसिद्धये ॥ हरिर्बुद्धेन देहेन बोधयिष्यति राघव ॥ ३५ ॥ न जायते क्षियते वा कदाचिन्नायं भूत्वा भवितावानभूयः ॥ अजो नित्यः शाश्वतोऽयं पुराणो न हन्यते हन्यमाने शरीरे ॥ ३६ ॥ य एनं वेत्ति हं तारं यश्चैनं मन्यते हतम् ॥ उभौ तौ न विजानीतो नायं हं तिन हन्यते ॥ ३७ ॥

आसमात्त्रायत इति आत्रासेनातदक्षौ हि ण्यः ॥ अत्र भारतयुद्धे कुरुक्षेत्रे वा घटिष्यति ॥ ३१ ॥ हेराघव बृहद्गंडीवंधुर्यस्य ॥ धनुषश्चेत्यनङ्कः ॥ तथा विधेनार्जुनदेहेन विभारत्वं भारावतरण करिष्यतीति पूर्वत्रान्वयः ॥ ३२ ॥ नरधर्मा अज्ञाभाय इति यावत् ॥ ३३ ॥ स्वजनान्बधून् ॥ ३४ ॥ बुद्धेन स्वतः सिद्धाल्मबोधेन कृष्णदेहेन ॥ ३५ ॥ बोधनप्रकारमेव विस्तराद्वर्णयति ॥ न जायत इत्यादिना ॥ आद्यतविकारयोर्निषेधमध्यतनविकारचतुष्टयप्रसक्तवारयति ॥ नायमिति ॥ भाविजन्मादिप्रतिषेधो वा ॥ ३६ ॥ एनमुक्तस्वभावात्मानयोऽहं तारवेत्तियश्च हतं मन्यते तावुभौ नात्मानतत्त्वतो विजानीतः ॥ अज्ञानमेव हतुहंतव्यतायाति निमित्तमिति यावत् ॥ ३७ ॥

प्रिभिः किञ्चनैतान्स्थानाग्रकारानाद्देतूनां प्रतिशेष ॥ ३८ ॥ स्फारमपरिच्छिन्नमनएवालब्धदोषसंविदुषैतन्म्यस्वरूपमेवासि अतएवाजोसि नित्योसिनिरलाज्ञानतत्कार्यक
छकाजनभासीतिनबंधुसंस्तित्तिभ्रमणारिसभावनामयुक्तं स्वतबोचितमितिभाव ॥ ३९ ॥ इतिश्रीश्रीसिद्धमन्तात्ययप्रकारोनि० पू० द्विपचारसर्ग ॥ ५२ ॥ ॥ ५ ॥ व
प्यतिहृष्टेस्सागः सगत्यामारिलक्षणम् ॥ उपास्येयैयत्नपेचदराभेदव्यवस्थिते ॥ १ ॥ तथादीस्वबधुंताइमित्यादिरूपोद्धृताभिमान एतेमवीयाबाधवाइत्यादिव्यमताभिमान
भ्रतबसर्वदुःखनिदानमितिषएवत्याप्यइत्याह ॥ अर्जुनेति ॥ हेअर्जुनत्वजराभरणविपद्भिर्निर्मुक्तः अतएवशाश्वत स्वप्नवादीनांसर्वभूतानांस्वयसाक्षावात्मासि अतस्त्वक
स्यापिनइता ॥ अइहेत्यभिमानमलमयंतत्यजेत्यर्थ ॥ १ ॥ अभिमानस्यागफलमाह ॥ यस्येति ॥ यस्यबधविपदसिंकोलेअइममुघातयामीत्यहृक्तोभावनोनास्तिउ
त्तरकालषयसुखिलाफलदुर्पविषादादिनानलिप्यतेसपुण्ड्रमांसर्वांलोक्यमइतिलोकाश्वतुर्धिभूतजातयलाइत्वाप्राणीर्धियोप्यापिकमपिनइति ॥ सर्वभराश्वैका

अनंतस्यैकरूपस्यसतः सूक्ष्मस्यस्वादपि ॥ आत्मनः परमेशस्यैकिकयंकेननस्यति ॥ ३८ ॥ अनंतमध्यक्तमनादिमध्यमात्मानमालोक
यसंविदारमन् ॥ संविदपु स्फारमलब्धदोषमजोसिनित्योसिनिरामयोसि ॥ ३९ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० अर्जुनोपाख्यानेन
रनारायणावतारकयननामद्विपंचाशात्तमः सर्ग ॥ ५२ ॥ ॥ ५ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अर्जुनत्वंनहंतात्वमभिमानमलंत्य
ज ॥ जराभरणनिर्मुक्तः स्वयमात्मासिशाश्वतः ॥ १ ॥ यस्यनाहृक्तोभावोयुद्धिर्यस्यनलिप्यते ॥ हत्वापिसहृमल्लोकाग्रहंतिननियध्यते
॥ २ ॥ यैवसजायतेसविदंतं सेवानुभूयते ॥ अयंसोहमिदन्मइत्यंतं सविदंत्यज ॥ ३ ॥ अनयैववयुक्तोस्मिनष्टोस्मीतिषभारत ॥ अ
भित सुखदुःखाभ्यामवशपरितप्यसे ॥ ४ ॥ स्वात्मांशैः क्रियमाणानिगुणैः कर्माणिभागशः ॥ अहंकारविमूढात्माकर्त्ताहमितिमन्यते ॥ ५ ॥

सतत्त्वस्यबधादिविकारास्पर्शानलपैबसत्वात् ॥ देहादीनांभायाभाभ्रनेनित्यमसत्त्वादेवव्यापुषत्येवबधाप्रसक्तैरितिभाव ॥ अतस्तद्युक्तपापफलेनापिननिबध्यतेयथे
भ्रइत्यर्थ ॥ १ ॥ इत्वाद्विपर्ययकदेहादितादाम्ययातिसिसेदनबरादेवगद्वर्महृत्वादेरात्मनिपतिज्ञासोनस्वतः ॥ अतस्तेदेवमयमत्यजेत्याह ॥ यैवेति ॥ अतर्हिदेआत्मनिधैवस
विदुद्विदतिदेहापभिमानरूपाअम्यादरीया ॥ अयकार्यकरजसंपातः सर्वताग्रह इमेतेदेहादिसंबंधितदुष्पादिवेगम इत्येवसंबंधिदेयातिवहमित्यजेत्यर्थ ॥ ३ ॥ अनया
उक्तक्षणयासविदाइत्वादितिपुक्तोस्मि तद्युक्तपथिव्यवत् बंधुनारादैहिकानर्थैर्निरुक्तपापानुष्मिकानर्थैर्वयुक्तोस्मीतिषभात्याहुत्वइ खाभ्यापरितप्यसे ॥ ४ ॥ स्वा
त्मनः अंरावत्परिच्छेदकनेनोत्तोलोः सत्तादिगुणविकारैर्हिदियादिभिः क्रियमाणानिर्कर्मणि ॥ ५ ॥

विमर्शोत्पक्षुरादीनामेवरूपादिविषयेप्रवृत्तिर्नात्मनइतिनतत्कृतैरस्यकर्तृत्वप्रसक्तिरित्याशयेनाह ॥ चक्षुरिति ॥ अत्रास्मिंश्चक्षुरादिकरणकार्यसंघातेअहकःनकश्चिदिति अ
हमितिस्थितिःकानयुक्तस्यर्थः ॥ ६ ॥ कलनासकल्पादितद्विषयेस्वकर्मणिरतेप्रसक्तसत्यपिअत्रास्मिन्मनआद्यंतःकरणसंघातेप्यहंनकश्चिदितिप्रशयतस्तेकःपदार्थःक्लेशभागे
प्रविष्टोयदर्थशोचसिसनारस्येवत्यर्थः ॥ ७ ॥ यत्रसंघातकृतेकार्येनदत्तगतस्याप्येकैकस्यसंघाताभिमानदुःखेनशोकेउपहास्यतातत्रकिवाव्यातद्विर्भूतस्यतदनुशोचनेइत्याश
येनाह ॥ बहुभिरिति ॥ ग्रहतेचेतःहासयैवभवतीत्यर्थः ॥ तथाचाहुः ॥ नसामवायिकदुःखमेकःशोचितुमर्हतीति ॥ ८ ॥ किंचनिरहकारस्यफलासगरहितकायिकादित्रिवि
धशास्त्रीयकर्मचितिशुद्धिद्वाराज्ञानोद्दीपकत्वात्समपुरुषार्थयैवभवतीतिनतेस्वधर्मशुद्धादुःखप्रसक्तिरित्याह ॥ कायेनेति ॥ योगिनोत्रोरुक्षवः ॥ ९ ॥ नभारिभरणाय
व्यापारितःपुनःपुनर्मृत्युहेतुभोगलापद्येनप्रवर्तितइत्यर्थः ॥ निर्विषूचिकाःनिरस्तरागाद्यामयाः ॥ लोकिकशास्त्रीयकर्मकुर्वतोप्यानुषंगिकतरफलहरतउपभुजानाअपिनचते
चक्षुःपश्यतुकर्णश्चशृणोतुत्वक्स्पृशत्विदम् ॥ रसानाचरसंघातुकात्रकोहमितिस्थितिः ॥ ६ ॥ कलनाकर्मणिरतेमनस्यपिमहात्मनः ॥ न
कश्चिदज्ञाहमितिह्रेशभागेकएवते ॥ ७ ॥ बहुभिःसमवायेनयत्कृतंतत्रभारत ॥ एकोभिमानदुःखेनहासायैवहिपृथ्यते ॥ ८ ॥ कायेन
मनसाबुद्ध्याकेवलैरिंद्रियैरपि ॥ योगिनःकर्मकुर्वतिसंगं त्यक्त्वात्मशुद्धये ॥ ९ ॥ अहंत्वविषचूर्णेनयेषांकायोनमारितः ॥ कुर्वतोपिहरंतो
पिनचतंनिर्विषूचिकाः ॥ १० ॥ नक्चिद्राजतेकायोममतामेध्यदूषितः ॥ प्राज्ञोप्यतिबहुशोपिदुःशीलइवमानवः ॥ ११ ॥ निर्ममोनिर
हंकारःसमदुःखसुखःक्षमी ॥ यःसकार्यमकार्यंवाकुर्वन्नापिनलिप्यते ॥ १२ ॥ इदंचतेपांडुस्तुतस्वकर्मक्षात्रमुत्तमम् ॥ अपिक्लृप्तमतिश्रे
यःसुखायैवाद्यायच ॥ १३ ॥ अपिकुत्सितमप्यन्यदप्यधर्ममयक्रमम् ॥ श्रेष्ठेस्वंधाकर्मतथेहामृतवान्भव ॥ १४ ॥ मूर्खस्यापिस्व
कर्मैवश्रेयसेकिमुसन्मतेः ॥ मतिर्गलदहंकारापतितापिनलिप्यते ॥ १५ ॥

कुर्वतोहरतश्चेत्यर्थः ॥ १० ॥ कचिह्यौकिकेशास्त्रीयेवाप्यवहारनराजते ॥ अनर्थानास्करहितपुरुषार्थायनकल्पतइतियावत् ॥ ११ ॥ कार्यमवश्यकर्तव्यशास्त्रीयकर्म अ
कार्यमनावश्यकर्तव्यः किकम् नतुनिषिद्धमप्रसक्तेः ॥ १२ ॥ क्षात्रक्षत्रियाणाविहितसधामेष्वपलायनवधुवधरूपत्वात्क्लृप्तमपिचिन्तशुद्धिद्वाराब्रह्मज्ञानादिसुरवायैव तथाधर्मय
शोराज्यस्वर्गायभ्युदयायचेत्यतिश्रेयएवेत्यर्थः ॥ १३ ॥ तर्हिपद्वधुवधादन्यतद्गोणभीष्मकपादिगुरुवधरूपंकुत्सितकर्मतन्मयाकथकार्यामित्यजुनस्यतत्राधर्मत्वशकासत्यश
पथारिणानिवारयन्नाह ॥ अपीति ॥ पूजार्हेषुतद्विपरीतशस्त्रोद्यमनप्रहरणाद्यधर्मबहुलक्रममपिनेस्वयुद्धकर्मयथायेनसत्येनशास्त्रप्रामाण्येनश्रेष्ठतथातेनसत्येनइहास्मिन्पु
द्गेअमृतवान्अमरणधर्माविजयीभवेत्यर्थः ॥ १४ ॥ यत्रअज्ञस्यापिस्वधर्मःश्रेयसेतत्रतत्त्वज्ञस्यतस्मान्नरकादिप्रसक्तिर्दूरापासैव पातित्यावहैर्महापातकादिकोदिभिरपिनि
रहंकारमतेर्लैपाभावादित्याशयेनाह ॥ मूर्खस्यापीति ॥ १५ ॥

रिचराभ्यन्तर्भादिताभयमुकमुद्धेतोभ्रमूलानिपापानिरसमूलालयाऽभयादतिन्यायेनकदाचिदभयमसक्तिं स्यात्कलासगत्यागेनसिद्धासिद्धिसमगालक्षणयोगस्यगुत
 दक्षकिरिपिनलीतिनायोगस्थितिमयदिराति ॥ योगस्यदति ॥ १६ ॥ अथवावक्ष्यमाणलक्षणप्रक्षार्षणबुद्ध्याकृतशान्तीयविद्वकर्मनेषभायेत्याह ॥ शतीति ॥ १७ ॥ निर्धि
 शयप्रक्षरत्त्वज्ञाननरदशमय्येगुणभ्यापणबुद्ध्यावाकमकुलतोषिनकमभयदत्याह ॥ दश्चेति ॥ १८ ॥ अथवासर्वसकष्यत्यागलक्षणसम्पासयोगगुत्तपापिनतेकमभयम
 सतिरित्याह ॥ सन्त्येति ॥ १९ ॥ एवमुपदिष्टानुनसगत्यागदीनानांछुष्यैर्विभागजिघासुपृच्छति ॥ सगत्यागस्येतिद्विभ्याम् ॥ २० ॥ २१ ॥ आत्यतिकसगत्यागस्यतत्त्वपरि
 क्षाननरणायागाद्विज्ञास्यतत्रमवगमगन्त्यमलक्षणेनतिरिराति ॥ सर्वेति ॥ तथाचनिर्धिकस्यसमाधिपरिपाकासाक्षात्कारानुभवसिद्धिनिष्पन्नप्रत्यगात्मरूपमेवब्रह्मेत्यर्थ

योगस्य कुरुकमाणिसगत्सत्त्वाधनजय ॥ नि संगस्त्वययाप्राप्तकर्मवान्विबध्यसे ॥ १६ ॥ शान्तवक्षवपुर्भूत्वाकर्मवक्षमयकुरु ॥ वक्षा
 पणसमाधारोवक्षवसवसिस्तान् ॥ १७ ॥ इत्यार्षितसवायर्धेश्वरात्मनिरामय ॥ इश्वर सर्वभूतात्माभवभूषितभूतल ॥ १८ ॥ स
 न्यससवसकल्य सम शान्तमनामुनि ॥ सान्धासयोगयुक्तात्माकुवन्मुक्तमतिर्भव ॥ १९ ॥ ॥ अर्जुनउवाच ॥ ॥ सगत्यागस्यभगव
 त्स्यावक्षापणस्यच ॥ इत्यारपणरूपस्यसन्ध्यामस्यचसर्वश ॥ २० ॥ तथाज्ञानस्ययोगस्यविभाग कीदृशभ्रमो ॥ क्रमेणकययैतन्मे
 मद्दामोहनिवृत्तये ॥ २१ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ सवसकल्यसशान्तौप्रशान्तधनवासनम् ॥ नकिंचिद्वावनाकारयत्तद्वक्षपरविदु
 ॥ २२ ॥ तदुपयोगविदुर्ज्ञानयोगचकृतयुद्धय ॥ वक्षसर्वजगदहचेतिवक्षार्पणविदु ॥ २३ ॥ अतश्शून्यवाहि शून्यपापाणद्धदयोपमम् ॥
 शान्तमाकाशकोशाच्छन्दस्नदृशपरम् ॥ २४ ॥ ततद्वपदुत्थानमीपदन्यतयोदितम् ॥ सजगत्प्रतिभासोपमाकाशमिवशून्यता
 ॥ २५ ॥ भावोहमितिकोप्येप्रत्येकमुदितश्चित् ॥ कोटिकोट्यशकलित कद्वैतप्रतिग्रह ॥ २६ ॥

॥ २२ ॥ तदुपगतदशकारावहितवित्तमज्ञाननिवृत्तिफलोपदिशानमाहुस्तदनुकूलधाराभाष्यस्यानुयोगमित्यर्थ ॥ ब्रह्मण्यप्रतिभसमभ्यस्यजगत्तदविभिनुरहकारस्यचवा
 पाभुष्यवक्ष्यापमिस्त्याह ॥ ब्रह्मणि ॥ २३ ॥ ब्रह्मणिजगदहकारयोर्धोपपत्तयेतभाभ्यस्तत्त्वक्तुमशक्यरूपमाह ॥ अतश्शून्यमित्यादिना ॥ नदृश्यमिति ॥ सर्वदृश्यनिषेधेदृ
 शोतिदृश्यत्वान्विषय किन्तस्यादिस्यगान्क्याहानिदृशपरमिति ॥ दशोदृश्यनानिपयोवावक्षस्याद्यदिदृशपरदृशनरस्यात्ननुतदस्तीत्यर्थ ॥ २४ ॥ ततस्तादृशत्वभावादीपदन्त्यत
 यादितपसमभ्यानशायजगद्यभिभास सगपद्वनगराकाशमिवयुन्यतेवेत्यर्थ ॥ २५ ॥ सन्धासोपवर्णनोपपत्त्यर्थमक्षणिजगत्वारोपवदेवतदरोजुजीवेषुप्रत्येकमहभावाभ्यासद्वि
 त्तवभाषदृष्टुमदत्याह ॥ भावद्विद्विद्विभ्याम् ॥ २६ ॥

एष अहमिति भावः रनाधिष्ठानादपृथगभूतएव ॥ हियस्माद्धेतोः पृथक्कपयंतः परिच्छेदः स च ब्रह्मणिन असंश्रनाहमिति कश्चिद्वगच्छति ॥ तथाचावांतत्वेन पृथक्कोपपत्तिः
पृथक्त्वेन चावगच्छत्वापपत्तिरित्यवश्यमन्यतरस्मिन्हेयेनिरुपपत्तिकपृथक्कमेव हेयमिति भावः ॥ २७ ॥ अहतायामुक्तो न्यायो घटादिममतेहायामपियोज्यइति दर्शयस्तन्म
लाहतामहत्यागमेव द्रढयति ॥ यथेति ॥ यथा अहमीहा अहभावो न पृथगस्ति तथा इह प्रतीचि घटादिममतेहा लक्षणो मर्कटोऽपि पृथङ्नास्तीति न जनुगणेण योज्यम् ॥ तथा च द्वि
विधा पीहा अगो धिरिव पूर्णस्वमास्वेति नाहतामहोयुक्तइत्यर्थः ॥ २८ ॥ किंचाहममतादिसर्वविकल्पभेदे तत्तद्विषयवैचित्र्येण विचित्रे स्फुरिते पित्तसत्तास्फूर्तिनिमित्ते अवस्थान
यानुगते सवित्सारमात्रस्य भावे सर्वविकल्पागमापायसाक्षिणि प्रत्यगात्मन्येकत्वमपि स्फुरत्येव ॥ एवसतितत्ताप्यामहोयुक्तः सकुतो नो न क्रियत इत्यर्थः ॥ २९ ॥ इति उक्तरीत्या

अपृथगभूतएवैष पृथगभूत इव स्थितः ॥ पृथक्कंहिनपयंतो नाहमित्यवगच्छति ॥ २७ ॥ यथेहाहंतथेहास्ति घटादीहापिमर्कटः ॥ स्वमीहै
वंतथाभिधिः किमहंतां प्रतिग्रहः ॥ २८ ॥ विकल्पभेदे स्फुरिते संवित्सारमयात्मनि ॥ वैचित्र्येण विचित्रेऽपि किमेकत्वेऽपि नो ग्रहः ॥ २९ ॥
इति ज्ञातविभागस्य बुद्धौ तस्य परिक्षयः ॥ कर्मणां यः फलस्य गस्तं संन्यासं विदुर्बुधाः ॥ ३० ॥ त्यागः संकल्पजालानामसंसंगः सकथ्यते ॥
समस्तकलनाजालस्य श्वरत्वं कभावना ॥ ३१ ॥ गलितद्वैतनिर्भासमेतदेव श्वरार्पणम् ॥ अवोधवशतो भेदो नाश्वैषांचिदात्मनि ॥ ३२ ॥
बोधात्मा किल शब्दार्थजगदेकनसंशयः ॥ अहमाशाजगदहंस्वमहंकर्मचाप्यहम् ॥ ३३ ॥ कालोहमहमद्वैतं चाहमहंजगत् ॥ मन्मना
भवमद्भुक्तो मद्याजीमानमस्कुरु ॥ मामेवैष्यसि युक्तेव मात्मानं मत्परायणः ॥ ३४ ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ॥ इह रूपेण वदेवेश परं चापरमे
वच ॥ कीदृशं तत्कदारुणं तिष्ठान्माश्रित्य सिद्ध्ये ॥ ३५ ॥

विदुश्च ज्ञातसारसारविभागस्य पुरुषस्य बुद्धौ तस्याहममतामहस्ययः परिक्षयस्तेन चार्थसिद्धः सर्वकर्मफलेष्वसृहा लक्षणस्यागः ॥ ३० ॥ तेन च सर्वसंकल्पत्यागलक्षण असंस
गसिद्धतीति प्रथमप्रश्नोप्युत्तरित इत्याह ॥ त्यागइति ॥ चतुर्थप्रश्नस्योत्तरमाह ॥ समस्तेति ॥ सर्वस्य द्वैतजालस्य वाचरभणश्रुत्युक्तन्यायेन तदुपादाने श्वरमात्रत्वं भावनेत्यर्थः
॥ ३१ ॥ तत्रोपपत्तिमाह ॥ अवोधवशत इति ॥ ३२ ॥ तद्वृद्धीकाराय भगवात्स्वस्य सार्वभ्यलक्षणविभूतिमाह ॥ अहमाशा इत्यादिना ॥ गच्छतीति जगत्परम् ॥ स्वकर्मा
श्रयः ॥ ३३ ॥ अद्वैतपरद्वैतमपररूपतन्मियभ्यंजगच्चाहमेवेत्यर्थः ॥ एवद्विरूपे मायि अधिकारतारतम्येन मनोयस्य समन्तः भव ॥ तादृशे मयितथैव भक्तः श्रवणकीर्तनादिनव
विधभक्तिमान् भव ॥ तादृशस्य मेज्ञानयज्ञेन कर्मयज्ञेन वायजनशीलो भवेत्यर्थः ॥ एवमुक्तप्रकारद्वयेनापि युक्ता मायि चित्तनिवेश्यमाभेवात्मानस्यात्मभूतमेव्यसिसाक्षास्तरपर
याचपारस्य सीत्यर्थः ॥ ३४ ॥ एवमुक्तोर्जुनस्ते द्वैरूपेण युक्तियोप्यमधिकारकालविभागच जिज्ञासमानः पृच्छति ॥ द्वेइति ॥ ३५ ॥

सामान्यजनसमाधार्यमुवाप्यस्य ॥ १६ ॥ परमशुद्धिर्निरुपधिगमम् ॥ १७ ॥ १८ ॥ ततश्चित्तशुद्धिकमात् ॥ १९ ॥ शुश्रूषार्थं वा शास्त्र ॥ इव च सगुणभजनमया तु
 भ्यां च तत्तुष्ट्या भाषसाध्यात्मिकपरिनिर्गतब्रह्मभित्तवदेव नार्हं विज्ञातम् ॥ भावेक ॥ विज्ञानैकत्वमाद्यब्रह्मपत्यनया विधेयशुद्धिर्निमित्तमसततार्हममर्द्धभरस्य आत्मानपारमा
 धिष्वत्सद्व्यभूतशोधितस्यार्थभ्रातृत्वं स्वस्य च आत्मानशोधितत्वपदार्थकपदैकसीकत्वात् सव्यवहारपरिपूर्णात्मानसम्यगुपयव्यवर्तन्निष्ठो भवेत्सर्व ॥ २० ॥ अहंभाराजगद्वृत्तिभ्या
 रित्विभूत्पुण्यैः स्यापिततदधिष्ठानसत्त्वपरिशोधनपरवतात्पयमिभ्याम् ॥ इदं वा इति ॥ २१ ॥ मनुपदेशावबोधेन तदवस्यपरवत्त्वखरोषिभ्यांति सेतस्य तीक्ष्णसाहजननायसिद्धि
 रस्याह ॥ मय्येदं ॥ २२ ॥ आत्मानमधिष्ठानत्वेनानुगतम् ॥ आत्मपथ्यताति ॥ २३ ॥ सर्वार्थसर्वकारेण समधिष्ठित्याभ्यवहारद्वयबाधवत्तमनोपि ॥ २४ ॥ सर्व

श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ सामान्यपरमर्चवद्वैरुपेविद्धिमेनय ॥ पाणयादियुक्तसामान्यशस्त्रचक्रगदाधरम् ॥ ३६ ॥ पररूपमनाद्यतं य
 न्ममैरमनामयम् ॥ ब्रह्मात्मपरमात्मादिशब्देनैतद्वदीयते ॥ ३७ ॥ यावदप्रतिबुद्धस्त्वमनामज्ञतया स्थित ॥ तावच्चतुर्भुजाकारदेवपू
 जापरोभव ॥ ३८ ॥ तत्क्रमात्सन्नुद्धस्त्वतोज्ञास्यसितत्परम् ॥ ममरूपमनाद्यतं येन भूयोन जायते ॥ ३९ ॥ यदिवावेद्यविज्ञातो भव
 क्वादरिमदन ॥ तन्ममात्मानमात्मानमात्मनश्चाशुसश्रय ॥ ४० ॥ इदं चाहमिदं चाहमिति यद्यवदान्यहम् ॥ तदेतदात्मतत्त्वतु भूत्युप
 दिशान्यहम् ॥ ४१ ॥ मन्मेसाधुविबुद्धोऽसिपदेविश्रांतवानसि ॥ संकल्पैरवभुक्तोऽसि सत्यैकारममयो भव ॥ ४२ ॥ सर्वभूतस्य मात्मानं सं
 वभूतानि चात्मनि ॥ पश्यन्त्यागयुक्तात्मासवन्नसमदर्शन ॥ ४३ ॥ सर्वभूतस्य मात्मानं भजत्येकत्वमात्मन ॥ सर्वयावर्तमानोऽपि न स
 नृयाभिजायते ॥ ४४ ॥ एकत्वसर्वशब्दाय एकशब्दाय आत्मन ॥ आत्मापि च न स न्यासद्वतो यस्य साशुतस्य तत् ॥ ४५ ॥ त्रैलोक्यचेतसा
 मतराजो कोऽयन्नकाशक ॥ अनुभूतिमुपाकृद सोऽहमात्मेति निश्चय ॥ ४६ ॥ त्रैलोक्यपयसा भर्तार्योरसानुभव स्थित ॥ गव्यानामव्यि
 ज्ञानाच्च सोऽयमात्मेति भारत ॥ ४७ ॥

भूतस्य मात्मानमिति भ्रूकस्य तात्पर्यं स्वयमेव वणयति ॥ एकत्वमिति ॥ सर्वभूतेष्वधिष्ठानतया स्थितमात्मानपश्यन्निर्वासवर्कभास्वस्यार्थोऽधिष्ठानमप्यनिरिक्तस्यालाभावेकत्वम
 जतश्च परमाध्याप्य आत्मन्यर्थात् स्वभावे पर्यवसन्न स आत्मापि च न स भूतं नृपयत्समाधेनाप्यवगतसमभूतद्वयत्वभावे किन्तु भूमानद्विदेकत्वभावो यस्य सानुभवागतस्तस्या
 श्रुतव्यवसमकालवदन्तज्जन्मादिष्ववर्त्मिकापाराहितभूमानदात्मकैक्यन्यपयस्यस्तीति तात्पर्यमिदं ॥ ४५ ॥ तस्य केनाप्यननुभवाहृत्यन्तपरोक्षतायसक्तो धारयति ॥ त्रैलोक्य
 सोऽयमात्मेति नयाप्यद्वयवर्त्मिकात्पर्यं ॥ ४७ ॥

अनुभावनीयेन विषयजातेन मुक्तोरहितः अतएव दुर्लक्ष्यत्वात्सूक्ष्मः ॥ ४८ ॥ सर्वपदार्थानामंतरधिष्ठानतया देहानामंतस्तु प्रकाशकतया च स्थितः ॥ ४९ ॥ देहांतः स्थितिदृष्टा
नेन विशदयति ॥ सर्वति ॥ यथा सर्वरत्नानामर्गतं तं जोषाहिरपि प्रकाशयति तद्वदित्यर्थः ॥ ५० ॥ असंस्थित इवेत्युक्तितात्पर्यं विषयमलेपकत्वे दृष्टान्तरेण विशदयति ॥ यथेति
॥ ५१ ॥ सर्वदेहेष्वतः स्थित्वा तर्थाभितया विधारकत्वेऽप्यलक्ष्यत्वे दृष्टान्तमाह ॥ मुक्ताफलेति ॥ ५२ ॥ तत्राधिष्ठानात्मनानिर्विकारस्थितिर्ब्रह्मतसैव वास्तवी या तु मुक्तासुतनुवद
तर्थाभितया स्थितिर्याचरत्नेषु भावत्यकदजीवतया स्थितिस्तेऽमेऽप्यस्तसापेक्षेऽजगद्वहारा र्थकस्थितेति न वास्तवहतव्यहंततत्तद्युक्तपापतः फलप्रदो वात्मातिरिक्त इत्याशा

अंतःसर्वशरीराणां यः सूक्ष्मो नुभावः स्थितः ॥ मुक्तो नुभवनीयेन सोऽयमात्मा स्ति सर्वगः ॥ ४८ ॥ समग्रपयसामंतं यथा घृतमिव स्थितम् ॥
तथा सर्वपदार्थानां देहानां सांस्थितः परः ॥ ४९ ॥ सर्वाभो निधिरत्नानां सबाह्याभ्यंतरे यथा ॥ तेजस्तथा स्मिन् देहानामसांस्थित इव स्थितः
॥ ५० ॥ यथा कुंभसहस्राणां सबाह्याभ्यंतरे नभः ॥ जगच्च यशरीराणां तथारमाहमवस्थितः ॥ ५१ ॥ मुक्ताफलशतौघानां तंतुः प्रोतवपु र्य
था ॥ तथा च देहलक्षाणां स्थित आत्मा स्थलक्षितः ॥ ५२ ॥ ब्रह्मादौ लणपर्वते पदार्थानि कुरंवके ॥ सत्तासामान्यमेतद्यत्तमात्मानमजं वि
दुः ॥ ५३ ॥ तदीषत्फुरिताकारं ब्रह्म ब्रह्मैव तिष्ठति ॥ अहंतादिजगत्तादिकमेण भ्रमकारिणा ॥ ५४ ॥ आत्मैव देजगद्रूपं हन्यते हंतिवान्
किम् ॥ शुभाशुभैर्जगद्गुरुः क्वैः किमस्यार्जुन तिष्ठते ॥ ५५ ॥ प्रतिविंबेष्विवादर्शसमं साक्षिवदा स्थितम् ॥ न स्यात्सु न विनश्यंतं यः पश्यति
स पश्यति ॥ ५६ ॥ इदं चाहमिदं नेति द्वौ दं कथ्यते मया ॥ एवमात्मा स्मिन् सर्वात्मा मामेवं विद्धि पांडव ॥ ५७ ॥ इमाः सर्वाः प्रवर्तन्ते सर्गा
लयविक्रियाः ॥ आत्मन्यहंता चित्तस्थः पयः स्पृदा इवांबुधौ ॥ ५८ ॥ यथोपलवं शैलानां दारुत्वं च महीरुहाम् ॥ तरंगाणां जलत्वं च पदा
र्थानां तथात्मता ॥ ५९ ॥ सर्वभूतस्थमात्मानं सर्वभूतानि चात्मनि ॥ यः पश्यति तथारमानमकर्तारं स पश्यति ॥ ६० ॥ नानाकारविकारे
षु तरंगेषु यथापयः ॥ कटकदिषु बहमेन भूतेष्वारमा तथार्जुन ॥ ६१ ॥

यनाह ॥ ब्रह्मादाविति त्रिभिः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ अथ्यसैर्विधादिदेषैरलेपे दृष्टान्तरमाह ॥ प्रतिविंबेष्विति ॥ ५६ ॥ सर्वदेहेषु अहमहमिति प्रथमानि श्रिदंश एवाहं जडदे
हे द्विद्यविषयशोनाहमिति विभागोक्तिरपि दर्पणप्रतिविंबेष्वाकदर्पणान्तरेषु पदादिषु च व्यावृत्तदर्पणस्य रूपपरिचयाय दर्पणादर्पणविभागोक्तिरवदेत्याह ॥ इदं चाहमिति ॥ इति
शब्दार्थोऽर्थविभागप्रकारपरो द्वितीयस्तु उक्तिविभागप्रकारपर इत्ययौ नरुक्त्यम् ॥ एवदर्पणवदेवालेपकोऽद्वय एवात्मा सन्नहं सर्वात्मा स्मि ॥ ५७ ॥ अहंता अभिमानवन्ति स्तद्व
तिचित्तेति श्रुतीति तत्स्था ॥ ५८ ॥ आत्मतापारमार्थिकीत्यर्थः ॥ ५९ ॥ अकर्तारं प्रतिविंबचेष्टासु दर्पणवदेवाख्यायुतमित्यर्थः ॥ ६० ॥ ६१ ॥

यस्य स्पर्शानां विषयाणां भावाणां मिद्विषाणां चारण्यानामाख्यासत्यताप्रतीतिः स स्थिता उपशान्ता भवति समाचार्य भ्रमात्मको जीवो धीरस्यास्तीति धीरस्तत्त्वदर्शी समदुःखसु-
 खो भूत्वा असृतत्वाय कल्पत इत्यर्थः ॥ ४ ॥ न च प्रियादुःखादप्यः कथं स प्रतिकूलवेदनीयता स्वभावजस्युर्धने सखाः स्फुस्तत्राह ॥ सर्वत्वादिति ॥ निरतिशयानदैकरसस्य आत्मन ए-
 व सर्वत्वादेतेदुःखादिभेदाः शोभना भेदाः सुभेदाः प्रियतम धनपुत्रादिभेदा इव सा स्थितान प्रतिकूलवेदनीयता भजते प्राक्तनेन तु प्रातिकूल्य स्वभावो नासद्व्यादित्यर्थः ॥ ५ ॥ तदेव स्फुटी-
 कृत्य समर्थयति ॥ मनागपीति ॥ ६ ॥ न च सदिदुःखाद्यात्मन्युत्पद्यते असत् एव स्वकारण समवाय स्वसत्ता सबध आद्यक्षण सबधो वा उभयोरित्येति कणभक्षाक्षचरणायुक्तिप्रति-
 क्षिपति ॥ नासत इति ॥ असतोदुःखादेर्भावः सत्तान विद्यते सतः अभावः असत्ता च न विद्यते ॥ स्वभाववैपरीत्यायोगात् वाचारभणादिश्रुत्या विकारमात्रस्यासत्त्वनिश्चयात् ॥ न-
 संस्थिता स्पर्शमात्राख्यामात्रा स्पर्शभ्रमात्मकः ॥ समदुःखसुखो धीरः सोऽमृतत्वाय कल्पते ॥ ४ ॥ सर्वत्वादात्मनश्चैते सुभेदाः संस्थिता इ-
 व ॥ असद्व्यासत्त्वसद्वपकं यं सोऽदुर्न शक्यते ॥ ५ ॥ मनागपि न विद्यते सुखदुःखे तु सर्वशः ॥ सर्वत्वादात्मनश्चैतस्य सत्ता कथं मनात्मनः ॥ ६ ॥
 नासतो विद्यते भावो नाभावो विद्यते सतः ॥ नास्येव सुखदुःखादिपरमात्माल्लिखितः ॥ ७ ॥ सत्त्वास्त्वमतीत्यक्ता चैतयोर्जगदात्मनोः ॥
 त्यक्ता न किंचिन्मध्ये च शेषे वद्वपदो भव ॥ ८ ॥ न ह्यप्यति सुखैरात्मनोऽर्थः खल्वर्थयति नोर्जुन ॥ दृश्यद्वेकतनात्मनोऽपि शरीरांतर्गतोऽपि स न-
 ॥ ९ ॥ जडं चित्तादिदुःखस्य भाजनं देहतां गतम् ॥ न चैतस्मिन् क्षते क्षीणे किंचिदेवात्मनः क्षतम् ॥ १० ॥ जडं देहादिदुःखादेर्यादिदं भोक्तु-
 संस्थितम् ॥ तन्मायाभ्रममेवांगविच्छिन्नो धवशोऽस्थितम् ॥ ११ ॥ न किंचिदेव देहादि न च दुःखादिविद्यते ॥ आत्मना यत्पृथग्भूतं किं के-
 नातो नुभूयते ॥ १२ ॥

नु सर्वविकाराणामसत्त्वेऽपि द्वायन्यतमविकारानां लिङ्गितप्रकृतिमृदाद्यदर्शनात्तस्याप्यसत्त्वशून्यतापरिशेषः किन स्यादिति चेन्न ॥ विकारेष्वनुगतसद्वृत्तेर्निर्विषयत्वायोगेन विकारा-
 सत्त्वेऽपि शून्यपरिशेषानापत्तेः ॥ यद्विदुः स देवस्य सत्ता हिंघटः असत्पटः असन्निवृत्तवान्वरस्यत्वं सत्तादित्येव चानुवर्तते अतस्तन्मात्रमेव परिशिष्यते ॥ यस्तु विकारेषु सदिदं भित्तिभि-
 र्मानः सोऽधिष्ठानसत्तानुबोधेन स्वत इति सुखदुःखादिना स्येवेत्यर्थः ॥ ७ ॥ जगत्तः सत्त्वमतिनिरतिशयानदात्मनः असत्त्वमतिचल्यक्तातयोर्जगदात्मनोर्मध्ये अंतराल उभयसंघट-
 तानि भिन्नतमनस्तमश्चातिनुच्छिन्नमिति त्यक्ता शिष्यत इति शेषश्च दात्मा तस्मिन् वद्वपदः प्रतिष्ठितो भव ॥ ८ ॥ दृश्यानि हर्षलान्यादीनि साक्षितया पश्यतीति दृश्यदृक् ॥ न हि दृश्यास्ते-
 दुपधर्मा भवितुमर्हतीति भावः ॥ ९ ॥ किं हि दुःखं हर्षादिभाजनतत्राह ॥ जडमिति ॥ एतस्मिन् चित्तादौ ॥ १० ॥ इदं चित्तादिघटितजीवरूपम् ॥ ११ ॥ १२ ॥

मूढान्तत्त्वदृष्टप्रमादम् ॥ २७ ॥ २८ ॥ मौल्यैऽक्तप्रमादेस्थितेसत्यवश्यमासक्तिर्भवेदेवततोऽनर्थपरपरेत्यर्थः ॥ २९ ॥ तत्त्वदर्शनाप्रमादेतुनिरासकेऽथतएवाकर्तृतासिद्धान्ती
 त्याह ॥ परमिति ॥ ३० ॥ तेनचभूमिकाकमाद्विदेहकैवल्यान्तसिद्धान्तीत्याह ॥ अकर्तृत्वादिति ॥ ३१ ॥ अकार्यप्रमादान्निषिद्धचक्रुर्वन् ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ सव्यय सक्तिर्योपि
 स अव्ययतामकियताम् ॥ ३४ ॥ अलब्धस्यलाभोयोगोऽलब्धस्यपालनक्षेमस्तदुभयार्चिताशून्यः ॥ ३५ ॥ त्यक्तसर्वकर्मणोमानसविषयासगत्वेदांगिकएवससन्ध्यासइ

कर्मसक्तिमनाश्रित्यतथानाश्रित्यमूढताम् ॥ नैकर्ममप्यनाश्रित्यसमस्तिष्ठयथास्थितम् ॥ २७ ॥ त्यक्ताकर्मफलासंगनित्यत्वमोनि
 राश्रयः ॥ कर्मण्यभिप्रवृत्तोपिनैवकिंचिकरोतिसः ॥ २८ ॥ आसक्तिमाहुःकर्तृत्वमकर्तृरपितद्भवेत् ॥ मौल्यैस्थितेहिमनसितस्मान्मो
 र्थ्यपरित्यजेत् ॥ २९ ॥ परंतत्त्वज्ञमाश्रित्यनिरासकेर्महात्मनः ॥ सर्वकर्मरतस्यापिकर्तृतादेतिनक्वचित् ॥ ३० ॥ अकर्तृत्वादभोक्तृत्वम
 भोक्तृत्वात्समैकता ॥ समैकत्वादनंतत्वंततोब्रह्मत्वमातंत्तम् ॥ ३१ ॥ नानातामलमुत्सृज्यपरमात्मैकतांगतः ॥ कुर्वन्कार्यमकार्यंचनैव
 कर्त्तात्वमर्जुन ॥ ३२ ॥ यस्यसर्वसमारंभाःकामसंकल्पवर्जिताः ॥ ज्ञानाग्निदग्धकर्मणोऽन्तमाहुःपंडितंबुधाः ॥ ३३ ॥ समःसौम्यःस्थि
 रःस्वस्थःशांतःसर्वार्थानिस्पृहः ॥ यस्तिष्ठतिसस्यप्रोप्यलमव्यग्रतांगतः ॥ ३४ ॥ निर्द्वानित्यसत्वस्थोनिर्योगक्षेमआत्मवान् ॥ यथा
 प्राप्तानुवर्तीत्वंभवभूषितभूतलः ॥ ३५ ॥ कर्मोद्रियाणिसंयम्ययआस्तेमनसास्मरन् ॥ इन्द्रियार्थान्विमूढात्मा मिथ्याचारःसुउच्यते ॥ ३६ ॥
 यस्त्विन्द्रियाणिमनसानियम्यारभतेर्जुन ॥ कर्मोद्रियैःकर्मयोगससक्तःसविशिष्यते ॥ ३७ ॥ आपूर्यमाणमचलप्रतिष्ठं समुद्रमापःप्रवि
 शंति यद्वत् ॥ तद्वत्कामायप्रविशंतिसर्वसशंतिमाप्नोतिनकामकामा ॥ ३८ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षोपायेषु० नि० पू० अर्जुनोपा
 ख्यानेआत्मज्ञानोपदेशोनामचतुष्टयं चाशःसर्गः ॥ ५४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥

त्याह ॥ कर्मोद्रियाणीति ॥ ३६ ॥ समनस्केन्द्रियनिग्रहवतोयथाशास्त्रव्यवहरोपिफलासगत्यागात्सन्ध्यासफलमस्तेवेत्याशयेनतंप्रशंसन्त्याह ॥ यस्तिष्ठति ॥ ३७ ॥ तस्मान्निग्रह
 इति सर्वेन्द्रियस्यसन्ध्यासिनएवसर्वकामोपरमात्परमपुरुषार्थोऽन्यस्येत्युपसहरति ॥ आपूर्यमाणमिति ॥ यद्वत्आपोनद्यआपूर्यमाणसमुद्रं प्रविशति तद्वावमापन्नाविलीयते त
 द्दचलेब्रह्मणिप्रतिष्ठाप्यस्यतसन्ध्यासिनसर्वकामामिथ्यात्वबुद्धिबाधितविषया सतः प्रविशत्यात्मन्येवविलीयात्समाव्रतामापद्यतेसएवसर्वानर्थशान्तिरक्षणमोक्षमोतिनतुका
 म्यतइतिकाभाविषयास्तत्कामनाशीलइत्यर्थः ॥ ३८ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशेति० पू० चतुष्पचाशः सर्गः ॥ ५४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥

रहन्तरोप्यनाशात्मादृढस्वप्नोन्मम ॥ मूढोन्नमादिभाग्यात्साक्षलुनेत्यमवप्यते ॥ १ ॥ शुज्यतइति भोगोदेहधाराणहेतवोन्नपानादयत्तेषां स्वत्यागनकुपयत् ॥ हितमितमेध्या
 शनपुण्यदयानित्यर्थ ॥ भोगान्नाभाधर्माधर्मात्तत्त्वोद्यमसपादनम्यसनिर्वाधनकुपयत् ॥ तष्टाभालाभादिपुष्टसमेवस्थातव्यमित्यर्थ ॥ १ ॥ एवमेहैतन्माधनानपिनकार्येत्याह ॥
 अनात्मनीति ॥ भवत्सन्निजभाविधिकियास्वभावे ॥ २ ॥ ३ ॥ उतेऽर्थैरशरीरिर्वातद्विशीयतेइति श्रुतिप्रमाणपञ्चाभिमानिकपरिग्रहएवशरीरार्तादेवेहधर्माणाभालनिमसजक
 स्तस्यागनुनर्थाणानादिस्रष्टितित्याह ॥ नहीति ॥ अचिन्तात्मादेहादिरपरिग्रहनिमित्ताच्चिन्ताद्विष्यददृश्य ॥ कर्मणिपुट्टादौ ॥ ४ ॥ मौर्य्यस्थितेअक्षतापन्ने ॥ ५ ॥

॥ श्रीभगवानुवाच ॥ नकुर्याद्रोगसत्यागंनकुर्याद्रोगभावन्म ॥ स्यात्तव्यस्तुसमेनेवययाप्रामानुवर्तिना ॥ १ ॥ अनात्मन्यात्मतां
 देहमाभावयमवात्मनि ॥ आत्मन्येवात्मतांसत्येभावयामावरूपिणि ॥ २ ॥ देहनाशेमहाबाहोनाकिंचिदपिनश्यति ॥ आत्मनाशोहिना
 श स्यान्नचालानश्रुतिप्रव ॥ ३ ॥ नहिशीर्यत्यधितात्मात्यक्तसर्वपरिग्रह ॥ कर्मण्यभिप्रवत्तोपिनेवकिंचित्करोतिस ॥ ४ ॥ आस
 त्तिमाहु कर्तृत्वमकतुरापितद्वेत् ॥ मौस्यस्थितेहिमनसितस्मान्मौर्य्यपरित्यजेत् ॥ ५ ॥ परतत्त्वज्ञमाश्रित्यनिरासस्तेर्महान्मन ॥ सर्व
 कमरतस्यापिकवताटतिनधश्चित् ॥ ६ ॥ अविनाशमनाद्यतमात्मानमजरविदु ॥ नश्यत्यात्मेतिदुर्व्योधोमातवास्त्विहदु खद ॥ ७ ॥
 नतथापरिपश्यतिविदित्तात्मनउत्तमा ॥ पश्यत्यनात्मनात्मानस्वमात्मन्यात्मनानि ॥ ८ ॥ अर्जुनउवाच ॥ एवमेतन्महाबाहोनाकिंचिन्नश्यनिष्क
 चित् ॥ आत्मवास्त्यविनाशालार्कितस्यकविनश्रुति ॥ १० ॥ इदंनष्टमिदयुक्तमितिमोहश्चमाहते ॥ अन्यत्तथानपश्यामिर्वध्याश्रितनय
 यथा ॥ ११ ॥

तत्रोपायमाह ॥ परमिति ॥ ६ ॥ ७ ॥ तथाश्चालानरयतीत्येवमकोणनपरिरयति ॥ कुनोन्नपरयति यतस्तेआत्मन्येवआत्मनानि स्वमात्मानमनात्मदेहादिकपनपरयतीत्य
 ए ॥ ८ ॥ नञ्चंशतिमूढोदेहापात्मबुद्ध्यापयतुनामतथाविदेयात्तन्माशोआत्मनोशोनस्त्वोन्निमणादिनिर्वा स्यादित्यर्जुन शक्यते ॥ एवमेति ॥ इष्टमियतममवर्जुनकिंचन
 नष्टम् ॥ इष्टमितिपाठयथापरिगम्यम् ॥ ९ ॥ इष्टापस्याभगधाम्यरिहुरति ॥ एवमेतदित्यादिना ॥ १ ॥ कथमहिदेहनाशपुण्यलाभादेतन्पर्यत्त्वमर्थात्त्वधातेयांभाह ॥ इद
 मिति ॥ युक्तद्वयम् ॥ स्वमपिपुण्यमरणजम्पमादत्तर्पादिभ्यश्चैवहरशनिद्विभिभाषः ॥ ११ ॥

अतएवसतोऽसत्त्वविरोधान्देहादेः सत्त्वमिति प्राणुक्तमित्याह ॥ नासत इति ॥ उभयोः सदसतोः ॥ सत्त्वेव असदसदेवनस्य भावविपर्यय इति अतो निर्णयस्तत्त्वदर्शान्निर्दष्टेन मूढैरित्यर्थः ॥ १ २ ॥ एवमसत्तद्विनाशितदसदेवेति नासतो बहुदेहादेर्गुह्येनाशेकश्चिदर्थ इत्याशयेनाह ॥ अविनाशीतिद्वान्ध्याम् ॥ १ ३ ॥ १ ४ ॥ अद्वयत्वादिनाशकाप्रसिद्धेरपि नात्मनाशप्रसक्तित्याह ॥ आत्मेति ॥ १ ५ ॥ एकत्वकारणसच्छब्दवाच्यद्वित्वकार्यमसद्वद्वतयोर्मध्यमातरमधिष्ठानसन्मात्रम् ॥ १ ६ ॥ एवमपरिच्छिन्नस्यात्मनो मरणादिपरिच्छेद इत्यादिभ्यमेकोहेतुरित्यर्जुन पृच्छति ॥ तदिति ॥ तत्तर्हि ॥ किकृताकेन हेतुना प्राप्ता ॥ स्थितिर्नियतिः ॥ तस्यांच स्थितौ स्वर्गः सुखनरकोटुः स्वर्चा किकृतौ

नासतो विद्यते भावो नाभावो विद्यते सतः ॥ उभयोरपि दृष्टो तस्त्वनयोस्तत्त्वदर्शभिः ॥ १ २ ॥ अविनाशितुतद्विद्विचेन सर्वमिदं ततम् ॥ विनाशमव्ययस्यास्य न कश्चिद्वक्तुं मर्हति ॥ १ ३ ॥ अंतवंतद्विमेदहानित्यस्योक्ताः शरीरिणः ॥ अनाशिनो प्रमेयस्य तस्माद्युद्ध्वस्य भारत ॥ १ ४ ॥ आत्मैक्योक्तिर्न द्वित्वमसतः संभावः कुतः ॥ अविनाशस्त्वनंतोऽसौ सतो नाशो न विद्यते ॥ १ ५ ॥ द्वित्वैकत्वपरित्यागो शेषं यत्परि शिष्यते ॥ शांतं सदसतोर्मध्यंतदस्तीह परंपदम् ॥ १ ६ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ॥ तन्मृतोऽस्मीति भगवन्किंकृता तु तृणां स्थितिः ॥ कथं स्थितौ च लोकानां तौ स्वर्गनरकौ प्रभो ॥ १ ७ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ भूमिरपो नलो वायुः खं मनो बुद्धिरिव च ॥ एतत्तन्मात्रजात्मा जीवो देहेषु तिष्ठति ॥ १ ८ ॥ सकृष्यते वा स न यारज्ज्वेव पशुपातकः ॥ सतिष्ठति शरीरांतः पञ्जरविहगा यथा ॥ १ ९ ॥ सकालदेशतो देहाज्जर्जरत्वं मुपागतात् ॥ वासना वशतो याति ह्यक्षयपणाद्रसो यथा ॥ २ ० ॥ श्रोत्रं चक्षुः स्पर्शनं च रसनं घ्राणमेव च ॥ गृहीत्वैतानि संयाति वायुर्गंधानि वा शयात् ॥ २ १ ॥ वासना वस्त्वमेवास्य देहो नेतरयुक्तिजः ॥ क्षीयते वा स नात्या गोक्षीणे भवति तत्पदम् ॥ २ २ ॥

॥ १ ७ ॥ एतेभ्यो भूतेभ्यः समुत्थाय तान्येवानुविनश्यतीति श्रुतितात्पर्येण भगवान्प्रमाधत्ते ॥ भूमिरिति ॥ पचभूतमात्रानि भूतमनो बुद्ध्यादिषट्तिव्यपि सप्तमिषट्स्थूलसूक्ष्मे देहादारभ्यापत्तिरेव परस्य जीवभावः स एव जन्ममरणमुखदुःखादिभ्यमनियतिनिमित्तमित्यर्थः ॥ १ ८ ॥ तस्य विष्वक्पदे ह्यपरिप्रेते तदनुत्पद्यते विचित्र्ये च निमित्तमाह ॥ स इति ॥ १ ९ ॥ पूर्वदेहादेर्गतशमनेपि वासनैव निमित्तमित्याह ॥ स इति ॥ २ ० ॥ आशेत आस्मिन्नित्याशयः पूर्वशरीरपुण्याद्विचरतात्मा ॥ २ १ ॥ अतएवास्यास्थूलदेहोपि वासनात्मकपुत्रचिरानुदत्त्यास्थौल्यभम इत्याशयेनाह ॥ वासनेति ॥ क्षीणे लीने तत्परमपदस्य मेव भवति ॥ २ २ ॥

परपालभूतेनेवाचपताहिनाआपुट अथवावासमाधार्लोरेहरेणपरमात्मनाअवच्छेदपरतिर्विषभावाभ्याद्विगुणयेनममेशावापुट अभिषक्तोभूत्वत्यय ॥ माययार्द्रजालि
 किकुरुषापयास्वेभाम्यतिद्वत् ॥ यमभरमाहिमर्मीतिकमण्यण् ॥ २१ ॥ प्रोभश्चक्षुस्सर्तनखेतिपयुक्तद्विहणोति ॥ अक्षत्वभाषानिति ॥ स्वभावात्शब्दपृथगराक्ती
 ॥ २४ ॥ तदवलोकमण्यमसिद्धमित्याह ॥ हेहरेति ॥ २५ ॥ २६ ॥ तद्विधाकारोभूताकारोषापयमयस्तिन्यस्तिमेवहेरेशकालोभ्यापयाकारेअवतिष्ठतेमोजकाट्टोद्गा
 तितभासनामधनिततमाकारपरयति ॥ २७ ॥ अत्यदेहस्सनरोप्येवमसम्पय ॥ अथवाद्युगुमवहेहतन्नारातवसत्त्वचमापरय ॥ यथाद्युगुमेनकिंचित्परयतिनद्वित्यर्थ ॥ २८ ॥
 परतिपोभिनाभासनाकभिरत्नेनभाषानामधितादृशास्वेवाहिसर्गाधारभ्यकुममित्याह ॥ यदैवेति ॥ आहिसर्गेहिभ्यगुर्भवेनएगुसर्गेगुगवाभ्यापयाकारेगुभावनयापूर्वसर्गानुभववा
 वासनावान्तरापुष्टेभूत्वभाम्यतियोनिपु ॥ जीवोभ्रमभरामारोमायागुरुपकोयथा ॥ २३ ॥ अस्वस्वभावानविलाच्छरीराद्वासना
 वश ॥ जीवोयदीवासयातिपुण्याद्गमिवानिल ॥ २४ ॥ देशेनिस्यदाभेतिजीवेकौतियनिर्गते ॥ निस्यंटावयवाभोगशातवातइव
 हुम ॥ २५ ॥ अचेष्टदमेदादिदोषैरायात्यदृश्यताम् ॥ सतइत्युच्यतेतदंशोविगतजीवित ॥ २६ ॥ सर्जीवप्राणमूर्त्तिंखेयज्यजावति
 ष्ट ॥ तंतस्ववासनाभ्यासात्यश्रव्याकारमाततम् ॥ २७ ॥ अयदेहोहिजीवेनत्वसन्नेवावलोकित ॥ अस्थनाशैत्वमप्येवपश्यमावाप्तु
 पुसवत् ॥ २८ ॥ यदैवपश्यत्याकाराक्षेपानाशांस्यैवस ॥ आदिसर्गोभावनयाकिलैव्वेवविभावत ॥ २९ ॥ झटित्युद्रवकालेहियय
 यादभ्यतेपुर ॥ आनिपातदेवास्याअविनाभाविसविद ॥ ३० ॥ प्राक्तनवासनामूलंपुरुषार्थेनजीयते ॥ यत्नेनाद्यतनेनाशुल्यक्तनाय
 तनयया ॥ ३१ ॥

सनयंविभावतोविभावनायावशादेवद्वयकभितननुदृष्टायादायमुल्लास्यकिंचिन्निर्मितम् ॥ किलेतिश्रुतिपुराणपरिद्धी ॥ २९ ॥ ननुदत्तसिकालेअगद्वासनामयमिध्या
 भूतमकुत्स्थितिकालत्वर्यक्रियासमर्थत्वात्सर्वजनीनसम्भूतानुमयाच्चालवमेवेत्याराक्याह ॥ झटिति ॥ उत्पत्तिकालेझटितिप्रथमक्षणेयययादेहपटादिद्वयमिध्याभूतसत्यवा
 पुरादृश्यतआविनारातेवतथात्वभावेवमभ्यतिनत्वभाषातिरभजते ॥ अस्यासदधिष्ठानभूतायास्तद्विनाभावसिद्धेशेययोत्यभ्यद्रपस्थितिहेतुत्वास्सिद्धिनाभावेनतेर्पासताया
 अदरानाच्चतिभाष ॥ ३० ॥ देशायाकाराणांभासनामयत्वमलुकिमतलायाह ॥ प्राक्तनमिति ॥ अमुमयासनकल्पितेदेहायाकारस्यशुभासनाभ्यासमसूतप्रत्याकारस्त्यास
 मूलनाशकालकल्पितिभाष ॥ पुरुषार्थेनप्रथममननादिपुरुषमयमज्जतिनेनरववाकारज्ञानेनकीयतेवाच्यते ॥ अद्यतनेनप्राप्यचित्तादिपक्षेनसत्तनमायतनमधर्मानुष्ठानयथा
 कीयतेतद्वत् ॥ अद्यतनेनदृष्टपक्षेनसत्तनमायतनवृणयद्वययानास्येतद्वद्विनिर्वा ॥ ३१ ॥

ननुबह्वर्ज्ञानापयतमानानांप्रयत्नः प्रबलाभिः पूर्वतनकामक्रोधादिवासनाभिर्विनाशप्रमानोदशयतइतिनोत्तरत्वप्रावल्प्येहेतुरितिचेत्तत्राह ॥ यएवति ॥ धर्मार्यकाममोक्षेषुमध्य
यएवममायपुरुषार्थआवश्यकइत्यभिनिवेशेनदृष्टः सएवपूर्वोत्तरप्रयत्नयोर्विशेषांशोज्येप्रयोजकः ॥ तथाचत्तेपामोक्षाभिनिवेशमायाद्भोगाभिनिवेशदाढ्याच्चपराभवइतिभा
वः ॥ ३२ ॥ अतएवशास्त्रोपेप्रयत्नेदृढाभिनिवेशः कार्यइत्याह ॥ अपीति ॥ ३३ ॥ तन्माद्येपूर्ववासनावैचित्र्यात्सुखदुःखानर्थपरंपरासर्वतोदुर्वारैवेत्याशयेनाह ॥ नरकेति ॥
जरुमोहवी अनाद्यज्ञानमूढबुद्धिः ॥ ३४ ॥ तमेवाशयमज्ञोजनुरनीशोयमात्मनः सुखदुःखयोः ईश्वरप्रेरितोगच्छेत्स्वर्गवानरकतुवेतिव्यासवाक्यादिप्रसिद्धकारणातरसेद्वेनि
रासेनरुदजिज्ञासुरर्जुनः पृच्छति ॥ नरकेति ॥ जगत्स्थितेतिमित्तस्यास्यजीवस्य ॥ ३५ ॥ नहेत्वतरसंभावनीयमश्वरकामकर्मादीनामपिवासनानुसारणैवसुखदुःख

यएवपुरुषार्थेनदृष्टोबलवताक्षणात् ॥ पूर्वोत्तरविशेषांशः सएवजयतिरुदम् ॥ ३२ ॥ अपिरुदतिर्विध्याद्भौवातिवाप्रलया॥निले ॥ पौ
रुपंहियथाशास्त्रमतस्याज्यंनर्धामता ॥ ३३ ॥ नरकस्वर्गसर्गादिवासनावशतोभितः ॥ प्रपश्यतिचिराभ्यस्तंजीवोजरुमोहधीः ॥ ३४ ॥
॥ अर्जुनउवाच ॥ ॥ नरकस्वर्गसर्गादिसंभ्रमेपुजगत्पते ॥ किमस्यकारणंद्वाहिजीवस्यजगतःस्थितेः ॥ ३५ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥
स्वप्नोपमानातेनहेश्वेयसेवासनाक्षयः ॥ चिराभ्यासवशात्सौदासंसारभ्रमकारिणी ॥ ३६ ॥ ॥ अर्जुनउवाच ॥ ॥ किमुत्थादेवदेवेश
क्षीयतेवासनाकथम् ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ मौर्ख्यंमोहसमुत्थानात्त्वनात्मन्यात्मभावना ॥ आत्मज्ञानान्महाबोधाद्विलयंयाति
वासना ॥ ३७ ॥ भावितात्मासिकौतेयसत्यंविज्ञातवानसि ॥ अयंसोहंजनाएतेमयोतित्यजवासनाम् ॥ ३८ ॥ ॥ अर्जुनउवाच ॥
वासनाविलयेजीवोविलीनोभवतिस्वयम् ॥ योहियत्सत्तयोच्छूनस्तन्नाशात्सविलीयत ॥ ३९ ॥

प्रापकत्वाद्वासनैवासाधारणोचिराभ्यासनिरूढासत्यतिहेतुरितितरक्षयएवपरमपुरुषार्थार्थिनासर्वप्रयत्नैः कार्यइत्याशयस्फुटीकुर्वन्भगवानाह ॥ स्वमेति ॥ शास्त्रीयप्रयत्नविना
चिराभ्यासवशात्सौदास्यमोपमानावासनैवयेनहेतुनाससारभ्रमदायिनीतेनहेतुनातत्त्वज्ञानाभ्यासेनसमूलवासनाक्षयः श्रेयसइत्यन्वयः ॥ ३६ ॥ वासनामूलंज्ञानुकामोर्जुनपृ
च्छति ॥ किमुत्थेति ॥ अज्ञानमेवतन्मूलज्ञानादेवसमूलतन्नाशइतिभगवानाह ॥ मौर्ख्येति ॥ ३७ ॥ तत्रविचारादात्मस्वरूपपरिचयस्तेदत्तस्तदाढ्येनदेहतस्तवाविवध्यादिष्वह
ममेतिवासनाक्षयमात्रकर्तव्यपरिशिष्यतइत्याह ॥ भावितेति ॥ ३८ ॥ ननुवासनामयमेवलिङ्गतत्पतिविवोर्जीवस्तदुत्थस्तस्यवासनाक्षयेक्षयएवस्यादित्यनर्थयैवतत्त्वज्ञान
वासनाक्षयश्चेत्याशयेनार्जुनः शक्यते ॥ वासनाविलयेइति ॥ विलीयतेतिनश्यति ॥ ३९ ॥

जन्मन परमानाविभादलक्षणपरमपुण्यायत्यमरणस्य आत्यंतिकानथनारात्यथकोभाजनतामेतिनकश्चिद्विलक्षणयाभ्याख्येयम् ॥ प्रसिद्धजन्ममरणेनूनपासे नत्सप्तस्य
समूलधासनानाशेतस्यस्यमाधात्वापरपयानुगताच्च ॥ ४ ॥ अथैवयोयविप्रतिषिद्धमाशसगरीजीव सखिवादन्योभूतमाधाधीनजन्मादिवेशकालभेदाभिन्नइत्य
भ्युपगतस्याह मत्वेर्वाक्येनैवपरमायत शुद्धमहत्तयासाविधियाविहितत्वात्तत्रमजानतस्यास्येवर्जोषजगद्देवकभनयाससरीयतदेवशास्त्रीयमध्वणादिमयत्वेनस्वतन्त्रदुष्ट्या
सवाचनाविधायिभूयस्यसमावेशमिष्ठतसैवास्त्यमुक्तिरितिधीत सिद्धात्प्रभुनकश्चित्त्वद्वाधितोषेपइत्याशयेनभागवाप्तमाधसे ॥ स्वयमित्यादिना ॥ ४१ ॥ अनायत्तमन
न्याधीनम् ॥ ४१ ॥ साधसमूलधासनानुक्तिपादइधाराणश्रीरन्मुक्तिरितिप्रसिद्धाद्वैद्यस्यपाप्यनुप्रविशुशक्येतिनमुक्तिकलभाजिसहाय कायइत्याशयेनाह ॥ कीवन्नेवेति ॥
॥ ४२ ॥ सधमोक्षानकमभिन्नवासाविययोगेशरवाहित्यवालभ्यैकत्वात्सद्धानेनेवेत्यारायेनाह ॥ यद्वति ॥ ४२ ॥ उत्तमादानसक्षिप्यापसहरति ॥ इवर्शनस्येति ॥ स्वमा
जीवेविलयमायातदशकालान्ययाठौ ॥ कोसौभाजनतामेतिजन्मनोमरणस्यच ॥ ४० ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ स्वयकल्पितस
कल्पमालरूपयदाविलम् ॥ तदेववात्मनाकारजीवविद्धिमहामते ॥ ४१ ॥ अनायत्तमसंधस्यमालरूपयदव्ययम् ॥ प्रवोधाद्वासना
मुक्तन्मोक्षविद्धिभारत ॥ ४२ ॥ जीवत्वेवमहायाहोतत्त्वत्रेदययास्थितम् ॥ वासनावागुरोन्मुक्तोमुक्तइत्यभिधीयते ॥ ४३ ॥ योननि
दासनानूनसवधमपरौपिस ॥ सर्वहोप्यभितोषद्पजरस्योपयाख्य ॥ ४४ ॥ इदृशनस्यगर्नशिखिविच्छिद्वेकवसूक्ष्मपरिस्फुरति
यस्यनुवासनांत ॥ मुक्तः सएवभवतीहहिवासनैववधोनयस्यननुतत्स्यएवमोक्ष ॥ ४५ ॥ ॥ इत्यर्पेवांवा०वा०दे०मादोपायेपुनि०
पु० अजुनोपास्थानेजीवतत्त्वनिर्णयानामपप्रचाराशतम सर्ग ॥ ५५ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ इतिनिर्वसिनत्वेनजीवन्मुक्तत
याजुन ॥ अतशीतलतामेत्यथधुदु खमलत्यज ॥ १ ॥ जराभरणानि शकआकाशविशदाशय ॥ त्यक्तेयानिपुसकल्पोवीतरागोभव
नय ॥ २ ॥ प्रवाहपतितकार्यमिर्दकिचिदययागतम् ॥ कुरुकायाणिकर्माणिनकिचिद्विह्नस्यति ॥ ३ ॥
याचिहितत्वाद्दर्शनस्यअनयस्यअपमोक्षोपमाणास्ययस्यपरमात्मनोगर्नेर्देवजालिकशिखिविच्छिद्वेकवनानाममदायिनीसूक्ष्मवासनाअतपरिस्फुरतिकीवजगदाकोरेणय
तेसपुषुअधिकारिशरीरेरेर्दानयप्राप्योत्पन्नतत्त्वज्ञानममूलवासनावधानुक्तोभवति ॥ इहास्मिन्परमात्मनिभुप्राप्त समूलवासनैवधधलास्यएवमोक्षभ्येत्यर्थ ॥ ४५ ॥
॥ इतिप्रीवाविष्टम० ना प्र० नि पू० पप्रचाराशतम सर्ग ॥ ५५ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ कीवन्मुक्तिमतिप्राप्तस्मिन्नुनायोपदिश्यते ॥ स्थिततत्त्वजगद्गुपमन्विषमधविलतर
र ॥ १ ॥ यधुदु लक्षधुधधुदु खम ॥ १ ॥ २ ॥ प्रवाहपतितशिष्टप्यद्वारापरपरामतकार्यमपरयकर्मस्यमिदुद्धमन्यानिवापरयकान्तियागदानादीनिकर्माणि कुरुनकाचिन्तेनत
रप्रवोपस्यस्यनित्यय ॥ १ ॥

अहोऽथमदस्य प्रादृत्य शमपथममदस्य शमपथचयति ॥ व्योमदत्तादिना ॥ तामनश्चिभरचनाभ्योऽथभूयतमाअत्यतासत्यद्विधावत् ॥ हेतामरसलोचन ॥ तपक्षिणिकस्व
 मजगन्धपट्टातमाह ॥ क्षणेनेति ॥ पाटिकाया-पद्योभागा-क्षणे ॥ १२ ॥ आत्मा मनसा तर्कार्थजगत्तथास्त्वमवधेन न-युभ्यमसहयेत्यर्थ ॥ कुनस्तर्हि जानानां सत्यता प्रतीतिस्त
 माह ॥ चिरानेनेति ॥ चिरानुवृत्तत्वावित्यर्थ ॥ किलेति नेदत्तमिति सूचनाय ॥ १३ ॥ किन्तर्हि तत्त्वमाह ॥ किञ्चित्ति ॥ चिन्मयेभ्यो नितिकल्पितपदार्थकार्तायेत्यस्य सकन्मत्वका
 लमपदिनास्य बलक्षानलोक्तिनेतत्त्वतः अदृष्टेन त्वक्षानात्कार्कस्यावपि न स्यादेवेत्यर्थ ॥ यनुषसतादिकालकमेणान्यायवस्याकमेणपुद्गावधिकारकमेणवा आलोकेना
 द्यक्रियासामर्थ्यलक्षणमप्यह्यप्यावहारिकसत्यत्वमसिद्धतत्त्वदर्शनलक्षणेनालोकेन विलीयते ॥ यथा सौरालोकेन दृश्यमानरादृश्यमवलोकनेनैव रात्र्यप्यमाणविलीयते तद्वद्वि

व्यासः शून्यतमाविद्धितात्मा मरसलोचन ॥ क्षणेन चेतसि यथाभ्याती लोकाक्षयोदयो ॥ १२ ॥ आत्मा जगत्तथैव दंसवात्याभ्यतरनम ॥
 चिरतनमनो रान्ययत्तस्मा किल सत्यता ॥ १३ ॥ किं त्वनालोकि तेपि स्यात्सत्यनास्येव विभमे ॥ कमेणालोकत सत्यमालोकेन विली
 यते ॥ १४ ॥ इह्यमानमपि क्षामं शरदीषाभमद्वलम् ॥ चित्तचित्रकृतश्चित्रे संस्थिताश्चित्रपुञ्जिका ॥ १५ ॥ भित्त्यभावाद्नाकारावहि
 सिभुवनान्तिका ॥ नता सतिनवासित्वकिं केन परिरोप्यते ॥ १६ ॥ रोधरोधकसमो ह्यत्यक्वाखे विमलाभाव ॥ प्रवृत्तिरेव न व्योम प्रवृत्ति
 श्वैव स्वात्मिका ॥ १७ ॥ अत कालकियाकुन्धकलादिविमलं नम ॥ चित्तसस्य यथा चित्रसरूपमखिलात्मकम् ॥ १८ ॥ व्योम शून्यत
 मं विद्धितयेदमखिलजगत् ॥ चित्तमितीकृतचित्रं यच्चित्रचित्रकरेण तत् ॥ १९ ॥ सर्वशून्यतया व्योमो मनागपि न सिध्यते ॥ यथा प्रकृत
 श्रिते जगन्निमाणसक्षयो ॥ २० ॥ क्षणेनैव तथैव भौमुविस्थायितिविद्धिहे ॥ अद्यक्षिणामनो राज्येनानानुभवनात्मनि ॥ २१ ॥

निपराणां भव ॥ १४ ॥ एवमनश्चिभस्य भ्यातिनामत्वेन यथुषधादिभ्यो भातिभ्ययुक्तमित्याह ॥ चित्तेत्यादिना ॥ १५ ॥ परितोप्यनेह भूयते ॥ १६ ॥ रोधरोधकसमो ह्यव्य
 धातकमभययुक्तरोकमाखिलभ्यमिति यावत् ॥ स्वेष्टमाकारो ॥ यतो व्योमश्चिभवाकारास्य यथा दिवसश्चित्तरचनाति यातुमाति भासिकी प्रवृत्ति सा च स्वात्मिका जगत्ताराद्वैव
 ॥ १७ ॥ कलाश्चिभरचनाकौरालअतिद्वयदातीद्विभ्यभेदाद्विमलं नमो भ्रमैव यथा चित्तसस्य यमनाराज्य चित्रमखिलप्रपञ्चालकमपि यथुभ्यतान्मम स्वकृतया परिदृश्यमान
 मपि जगद्योम-युभ्यतममित्युसोऽप्याभ्यय ॥ १८ ॥ इहानीमक्षानातिद्वेव चित्रमकरिन्मन्तुनमिति तिसु येषु क्षणेपि यथुभ्यतमेव पर्यवस्यतीत्याह ॥ चित्तेति ॥ १९ ॥ तन्मापि मनोरा
 ज्यमक्षिणिकजगदेव दृष्टमित्याह ॥ यद्येति ॥ २० ॥ तद्वतानामनुभवनात्मनि नोऽप्येव क्षणमादित्योऽनेन परिकल्पितमात्रव्यपातकजायादिकल्पनाभ्ययव्यवहारेण ग्राहीत्याह ॥ २१ ॥

ननुक्षणभावितमोहेनकथमनायनकल्पविस्तीर्णसारलक्षणमनोराज्यकृतं तत्राह ॥ असेदेवेति ॥ यथा असतोपि जन्मादिकरणे मनःशक्ततया क्षणस्य कल्पीकरणेपि बलवत्स
मर्थमित्यर्थः ॥ २२ ॥ क्षणकल्पीकरोत्येतत्तत्तत् असदुत्पादयतीत्येतच्चाश्रयमल्पमेव ॥ यस्मात्ततोपि बहु आश्रयपदसदपि जगत्सत्कुरुते इतीदृशमनःसामर्थ्यादेव यं जगद्भूतिरुत्थि
तेत्यच्य ॥ २३ ॥ तदेवाह ॥ क्षणेनैवेति ॥ २४ ॥ एवमिवापि नित्यमुक्ते आत्मन्यस्य सत्त्वाद्यतिभावात्तोजातत्वात्तुच्छनिमेषमयक्षणाकम्प्युत्थितजगदजानिद्रि-अत्र ईदृश
एव सर्वोपातैर्विज्ञासरातादुरुच्छेदताकल्पिता ॥ २५ ॥ साचनयुक्तेत्याह ॥ प्रतिभासेति ॥ अविदिताकृते अज्ञाततत्त्वस्यात्मन इदजगत्सति भासविपर्यासो न्यथा प्रतिभासस्तावन्मा
त्रम् ॥ ईदृशस्यास्य प्रवृत्तावधारोपे निवृत्तौ बाधेवाकावज्ज्ञासरातानां काचिदित्यर्थः ॥ २६ ॥ स्थितस्य हि निरासे प्रयत्नापेक्षा इदं कदापि न स्थितमेवेत्याह ॥ चित्ताच्चिन्नकृत इति

क्षणभावितमोहेन कल्पनापरिकल्पिता ॥ असदेव मनोराज्यं कर्तुं शक्यं यथामनः ॥ २२ ॥ क्षणस्य कल्पीकरणे तथैव बलवन्मनः ॥ क्षणं
कल्पीकरोत्येतत्तत्त्वालंघ्यं कुरुते बहु ॥ २३ ॥ असत्सत्कुरुते क्षिप्रमितीयं श्रान्तिरुत्थिता ॥ क्षणेनैव मनोराज्यं प्रतिभातं स्वभावतः ॥ २४ ॥
यद्विचित्रात्मतदिदं जगज्जालमिति स्थितम् ॥ सर्गो निर्वाणनिष्ठत्वादिमेषमयमुरिथितम् ॥ २५ ॥ प्रतिभाभावात्तोनैव कल्पिता वज्ज्ञासार
ता ॥ प्रतिभासविपर्यासमात्रं ह्यविदिताकृते ॥ २६ ॥ प्रवृत्तौ वानिवृत्तौ वा कैवसावज्ज्ञासराता ॥ चित्ताच्चिन्नकृतश्चिरस्थं जगच्चिन्नं कदा
स्थितम् ॥ २७ ॥ अकुड्यमप्यरं गाढ्यमिदं स्फुरमिवाग्रतः ॥ अहेन चिन्नं निमित्तिचिन्नमुज्ज्वलमुत्थितम् ॥ २८ ॥ सुरजं न जगदिति स्फु
टं दृष्टिविलोभनम् ॥ नानातमोमर्षो लखं नानातेजोशूरं जनम् ॥ २९ ॥ नानाकल्पांगावयवं नानारागानुरंजितम् ॥ नानादृष्टिविलासा
द्वयं नानाभुवलोचनम् ॥ ३० ॥ नानाग्रहोपकचनं नानाकाराग्रपश्चिमम् ॥ व्योमनीलसरः फुल्लताराचंद्रार्कपंकजम् ॥ ३१ ॥ विचित्र
रचनोद्युक्तमेवालीपत्रमंजरी ॥ प्रकोष्ठकाभिलिखितसुरासुरवृत्तिकम् ॥ परमालोकमंकोलयुवताकाशकुड्यकम् ॥ ३२ ॥

॥ २७ ॥ विनास्वकारणसामग्रीतः स्वतश्चासदप्यग्रतः स्फुरतीत्याश्रयमित्याह ॥ अकुड्यमिति ॥ रंगाश्विन्नलेखनसाधननीलपीतादिरंगद्रव्याणि ॥ २८ ॥ कथं पुर-स्थिततदा
ह ॥ सुरजनमित्यादिना ॥ सुष्ठुरजयत्यासजयतीति सुरजनम् ॥ दृष्टिग्रहणमिन्द्रियमन आद्युपलक्षणम् ॥ २९ ॥ कल्पास्तदग्नयुगादीनि चावयवायस्य ॥ ३० ॥ सुधादयास्ता
दिकालेषु नानाकारे अपराश्रमे प्रभाचीप्रतीत्यौयस्मिन् ॥ तत्र चित्रपद्मवनादिवर्णयति ॥ व्योमं त्यादिना ॥ ३१ ॥ शरदादिकालभेदेन विचित्ररचनाभि-उत्कर्षयुक्तामेवाली
लक्षणाः पत्राणि मज्जयाश्रयस्मिन् ॥ लोकत्रयलक्षणेषु प्रकोष्ठकेषु चित्रकोष्ठभेदेषु अभितोलिरिव ताः सुरासुरमनुष्यलक्षणाः पुत्रिकायस्मिन् ॥ परमउल्लेखोयश्चद्रस्यार्थालोका
स्तल्लक्षणेन मकोलेन सुधालेपेन युवतेव विराजमाना यस्तथाविधमाकाशलक्षणकुड्यमभितर्यास्मिन् ॥ ३२ ॥

दशार्धोपलक्षीवद्वन्द्वीध्वेषपुमिकोपरिकल्प्यवणयति ॥ आकाराण्येत्यादिष्वभि ॥ चपलेनकायकेनचितकलक्षणोन्विषमकभासाधिष्ठानमभाकारोपवद्वेषपुम
यानामगमपटक्षणमनोहरानटापुमिकारयिता ॥ प्रतिमानवनबोन्मपशाटिनीदुदितरेषकोमुष्योरगोदृत्वशालापस्या ॥ दृत्वशालामदीपस्यानीयस्यसाक्षिधैतव्यस्यचकै
रितस्त्वरेद्विद्वद्यादिभिर्बुद्धिद्वेषाभरणोपरितारजितान्मकारितालोकायया ॥ दृत्वहावभाववित्तासादिलीजामिराकुला ॥ ३३ ॥ पुनस्तान्मेधविरिनष्टि ॥ हेमेति ॥ तद्व
दमभद्वद्वमसहसार्धसमभमिनिपुणोक्तर्हेममयस्त्रीवेषाचलादवाभगल्लिकायस्या ॥ घनमेयापवकशायशायस्या ॥ धर्मार्थकाभार्यानिबिनिधिवितानिभ्यावन्नानि
ययास्तयाविधेयदृष्टिनिर्दिशालब्धवेषस्या ॥ पातालभालानिसमपतालानिऊठजानुजपागुल्फपादपाज्यर्धगुल्लिहपसमावयवकीचरणीयस्या ॥ उन्नतार्मानितयोय
स्या ॥ ३४ ॥ मन्नादिनाहुषपटयनउपासमर्या ॥ सल्लगुल्लक्षणकसकाहताभ्यामुन्नताभ्यार्विवेकैरैराययकुशाभ्यारुहतीअगपटियस्याम् ॥ सुभ्यालैशोपादिभिर्वेष्टितमही

आकाभाएवरचितप्रतिभैकरंगामुन्धानगवयमनोहरपुत्रिकेय ॥ चिन्मात्रचकपरिरजितसर्वलोकालीलाकुलाचपलचित्तकश्चिन्नक
ना ॥ ३३ ॥ इमाचलांगलतिकापनकेशपाशाश्चद्राकुलाचनविचालनदृष्टलोका ॥ धर्मार्थकामविनियन्तितशाखवखापातालजालच
रणान्ततमुनितया ॥ ३४ ॥ वक्षेद्रुद्रहरिषाहुचतुष्टयोभासत्वाहतोन्नतकुचस्फुरदगपटि ॥ सुभ्यालवेष्टितमहीतलपद्मपीठापनीकृता
चलमहामुवनोटरीष ॥ ३५ ॥ राश्वधकारचपलत्वहराक्षिष्येष्टातराकरालगुल्फकापविततपत्ति ॥ अचक्षुर्दशविधातुलभूतजातरो
मांघनाप्रलपवादकदधुष्णा ॥ ३६ ॥ ज्वांन्वितानगगनएवकृताविषिन्नाभ्योमात्मिकाचिरविलसणश्चिन्नकर्वा ॥ चित्तेनश्चिन्नपरिक
मविदाप्रितोर्कानानावित्तासवलितवपुत्रिकेति ॥ ३७ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षोपायेषुनिर्वाणप्रकरणेपू० अर्जु० चित्तवर्णनं
नामपट्टपचाशसग ॥ ५६ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥

तलभक्षपचाकारवीठपासनयस्या ॥ गोराननाकत्प्यादिनानाभपप्रभरचनास्थानीयाः श्वाश्वलाभेर्द्विजनहिमबदादिनानावर्णवर्ततायस्मिस्तयापिधमहाभुवनमध्यलोकर
मउरयस्या ॥ १५ ॥ राश्वधकारास्यमेकमदक्षिणांकरालक्षणयक्षपलत्सतद्वरतिअनुहरत्यपनयतिष्वधद्राकलक्षणार्क्षिष्येष्टायस्या ॥ परिधिषुदेवदत्तपत्तिप्रस्या ॥ भुवनमे
राश्वधुराश्विधमगुल्लपरस्यापिसदशभूतजानमभामिर्भवंद्रोर्माचनयस्या ॥ तपुष्टेपुमसिद्धाभूतभुवमार्द्रिप्रलपद्मपादएवसर्वतःप्रसारितसङ्कुल्लिकेसरस्ताच्छेन्नृणाधैराभ्यसदासना
धीगभ्याभायकलाद्यापारल्लिकरक्षमाळापुष्पाप्पियस्या ॥ ३६ ॥ औघेनप्यष्टिसप्तमस्यासनाअस्थिता ॥ विप्रस्यपरिकर्माणिउपकरण्याभूतानिबिषिषवासनकामकर्मणि
द्विदशिमार्गानिधायिधनअनष्टादिशारेववित्सस्यनानिषयाप्यकार्यानिर्माणसमर्थेनश्चित्तपुत्रवर्णनरूपलोकांलक्षणवपुमिकासाधिष्ठानानिचद्वन्द्वनपुषकोरपुष
हा ॥ ३७ ॥ ॥ इतिश्रीवार्हसिध्व० तालपप्रकारोनिर्वाणप्रकरणेपू० पट्टपचाशसग ॥ ५६ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥

जायतेवययादृष्ट्यासयोनिर्वासनमनः ॥ सुखाद्व्यात्मशेषश्चादृष्टिरुपदिश्यते ॥ १ ॥ तत्रप्रागुद्गीतांजगत्याश्रयतादृष्टिमेवप्रथमंवासनारौथिल्योपयोगितयावर्णयति ॥ इदं
 मिति ॥ अभित्तौनिराश्रयएवमनसाजगदाकारकलनारपूर्वजगच्चित्रजायतेपश्चात्तदगताभूतभुवनात्मकविराड्भित्तिसदाधारतयाकल्प्यमानाउदेति ॥ व्यष्टिसमूहस्यसमष्टिर्वि
 राजोव्यष्टधीनकल्पनत्वाद्वापश्चादुदयः ॥ १ ॥ अत्यतमसमावितरूपत्वादियमायाअसमावितस्वचविरुद्धत्वादित्याशयेनप्रसिद्धानादृशमायामुदाहरति ॥ मयमिति ॥ तु
 व्याकलतुवम् ॥ फलेलुक् ॥ तत्किलजलेमग्नशिलातुप्तुनाइतियथास्वमेद्रजालादावेवापपद्यतेतद्वदित्यर्थः ॥ २ ॥ आस्ताजगच्चित्रस्याश्रयता तस्मिरशून्यात्मनिचिद्बोमा
 त्मनस्तवाहोदयस्तोप्याश्रयभूतइत्याह ॥ चित्तस्थिति ॥ ३ ॥ यदितुजगत्पिचिद्बोमतमेवपश्यसितर्हिसादृष्टिरेवपर्यवसन्नेत्याश्रयभवेत्याह ॥ सर्वमिति ॥ ४ ॥ दीर्घसस्तति
 श्रीभगवानुवाच ॥ इदंविद्विमहाश्रयमर्जुनेहहियत्किल॥ पूर्वसंजायतेचित्रंपश्चाद्भित्तिसुदेतिहि ॥ १ ॥ अभित्तावुत्थितेचित्रेदृश्य
 तेभित्तिरातता॥ अहोविचित्रामायेयमभ्रंतुंशिलासुता ॥ २ ॥ चित्तस्थचित्रसदृशेव्योमात्मनिजगच्चये ॥ व्योमात्मनसोकिमियमहं
 ताव्योमतोदित ॥ ३ ॥ सर्वव्योमरुतव्योमाव्योमविलीयते ॥ भुज्यतेव्योमनिव्योमव्योमनिचाततम् ॥ ४ ॥ वेष्टितंवासना
 रज्ज्वादीर्घसस्ततिदामवत् ॥ वासनोद्वेष्टनेनैवतदिहोद्वेष्ट्यतेर्जुन ॥ ५ ॥ प्रतिर्विवंचयथादर्शतथेदंद्वस्त्राणिस्वयम् ॥ अगम्यंद्वेष्टभेदादेराधा
 रानन्यतावशात् ॥ ६ ॥ अनन्यच्छेष्टभेदादिवस्त्राणिब्रह्मणांवरम् ॥ किंकथंकरस्यकेनैवच्छिद्यतेवाक्प्रियते ॥ ७ ॥ तेनेहवासनाभावो
 धात्संपन्नएवते ॥ योननिर्वासनोन्नंसर्वधर्मपरोपि सन् ॥ ८ ॥ सर्वज्ञोप्यतिवद्वात्पापंजरस्योपधाहरिः ॥ यस्यास्तिवासनावीजमत्य
 ल्यंचितिभूमिगम् ॥ ९ ॥ बृहत्संजायतेतस्यपुनःसस्ततिकाननम् ॥ अभ्यासाद्बृदिरुद्धनसत्यसंबोधवद्भिना ॥ निर्दग्धंवासनावीजंनभूयः
 परिरौहति ॥ १० ॥

धमणयन्नतथाविधंतजगच्चित्रंदाभवत्प्रस्तनयावासनारज्ज्वावेष्टितचिद्बोमापीहजगतिवासनोद्वेष्टनोद्वेष्ट्यतइत्यर्थः ॥ ५ ॥ अस्त्यज्ञानानिरिकोपायदुरुच्छेद्यताप्यधिष्ठा
 नदाढ्यबलादेवनस्तइत्याह ॥ प्रतिविबमिति ॥ ६ ॥ अतएवब्रह्मानन्यतादर्शनवलादेवजगतःसर्वच्छेष्टभेदादिव्यवहारायोग्यतादर्शिनसर्ववासनासमूलमुच्छेद्याइत्याशयेना
 ह ॥ अनन्यदिति ॥ यदाब्रह्मणिप्रतिभातच्छेष्टभेदादिव्यवहारजातद्विषयीभूतजगच्चब्रह्मसणाअनन्यत्वाच्चिदवरमेवतदाकेनकर्वाकरणेनवाकेनप्रकारेणकस्यफलस्यार्थकदेशेका
 लेवार्कच्छिद्यतेअथतेवा ॥ छेदादिव्यवहारवादानांभ्रान्तिरिक्तविषयदर्शनादित्यर्थः ॥ ७ ॥ तेनानेनोपायेनवोधात्तेवासनानामपिब्रह्मातिरेकेणाभावःसंपन्नएव ॥ इदंज्ञाना
 गावेतुवासनावधोदुरुच्छेदएवेतिप्रागुक्तस्मारयति ॥ यइति ॥ ८ ॥ हरिःसिंहोहरितवर्णःशुकोवा ॥ अणुमात्रमपिवासनानस्याप्या अनर्थासहस्रबीजत्वादित्याशयेनाह ॥ य
 स्येति ॥ ९ ॥ निःशेषदधम् ॥ १० ॥

दूरार्त्तापिलोकोभवेद्वेषनटीक्ष्णविषयपुष्पिकापरिकल्पवर्णयति ॥ आकाशाद्वेषत्यादिवर्षभिः ॥ षण्पलेनकामुकेनचित्सकलक्षणेनविषमकषात्साधिष्ठानप्रसाकारोरुवद्वेषण्य
 मानाजमप्रयलक्षणमनोरुहानटीपुष्पिकारचिता ॥ प्रतिमानवनबोम्मेपरातिनीबुद्धिरेषकोमुल्लेख्योरोद्वेषरातायस्या ॥ इत्यशालाप्रदीपस्थानीयस्वसाक्षिधैतन्यस्यषके
 रिषसुराप्रतिविषयाद्विभिन्निद्रुक्ष्मभारणोपरितारकिताऽप्रकारितालोकायया ॥ स्वप्नहाभाबन्धिलासादिलीलाभिरानुला ॥ १२ ॥ पुनस्तामेवविशिनटि ॥ हेमेति ॥ तद्व
 दमहाहर्दमहसार्कसमप्रभाभिनिपुराणोक्तेर्हेममयप्रसादनेवाचलादृढाअगलतिकायस्या ॥ घनामेयाएषकेशयाशापस्या ॥ धर्मार्थकामार्थानिबिनिधितानिभ्यावचनानि
 यदोलयाविधेयवर्तिनवतिशान्दोद्वेषयेयस्या ॥ पातालभालानिषमपातालानिकठआनुअंघागुल्फपादपाण्ड्यर्धगुटिद्वयसमाबयवकीचरणौयस्या ॥ उज्जताभूर्निर्गतबोय
 स्या ॥ १३ ॥ प्रसादिषादुषणुपयेनउपासमर्था ॥ सत्युज्जलक्षणककुकारताभ्याभुज्जनाभ्याविषेकैराभ्यक्तुषाभ्यारुहतीअगयटिर्यस्याम् ॥ सुष्यालैशेयादिभिर्घटितमही

आकाशावरचिताप्रतिभैकरणाभुग्धाजगज्जयमनोहरपुत्रिकेय ॥ चिन्मान्वचक्रपरिरजितसर्वलोकालीलाकुलाचपलच्चित्तकचित्रक
 द्या ॥ ३३ ॥ हेमाचलांगलतिकापनकेशपाशाचद्राकंलोचनविचालनदृष्टलोका ॥ धर्मार्थकामविनियन्तिनशास्त्रवशापातालजालच
 रणोन्मत्तमुनितया ॥ ३४ ॥ वस्त्रेद्रुद्रहरियादुषणुपुयांमासत्वावलोचनतकुचस्फुरदगायधि ॥ सुध्यालवेष्टितमहीतलपक्षपीठापजीकता
 चलमहाभुवनोदरीष ॥ ३५ ॥ राश्यधकारषपलत्वहराक्षिचेषाताराकरालगुलकापविदतपत्ति ॥ चवच्चतुर्दशविधागुलभूतजातरो
 मांघनाप्रलयवादकदधपुष्पा ॥ ३६ ॥ जीवान्वितागगनएवकताविचित्राव्योमात्सिकाचिरविलक्षणाचित्रकर्मा ॥ चित्तेनचित्रपत्रिक
 मविदात्रिलोकीनानाविलासवलितवसरुत्रिकेति ॥ ३७ ॥ ॥ इ०वा०वा०दे०भोक्षोपायेपुनिर्वाणप्रकरणेपू०अर्जु०चित्तवर्णन
 नामपट्टपञ्चाश सग ॥ ५६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥

तलमण्यदाकारवीठभासमयस्या ॥ गोरेशनाकलूयादिनानाधणपमरश्चानास्थानीपाकताअथलार्मेर्ध्वजनिर्मवदादिनामावर्णयतयास्मिस्तयाविषयमहाभुवनमध्यलोकर
 धउदरयस्या ॥ १५ ॥ राभ्यपकारस्यमेरुप्रक्षोर्णाकरालक्षप्रयक्षपलत्ततद्वरतिअनुहरस्यपनयतिचर्चद्राकलक्षणाक्षिचष्टायस्या ॥ पविर्धिषुवेवतपत्तियस्या ॥ भुवनमे
 रश्चानुराविषयमनुलपस्यराषिसदृशभूतजानेवाभिर्गर्भोभाजनयस्या ॥ मयुगेनेमुमसिद्धाभूतभुवनविषलपदाहारवर्धतअसाहितसद्बुद्धिकेशरत्नाच्छ्रोत्रगणधिराभ्यवदासना
 सौमय्यापापकलाद्यापादलक्षिकद्वयमालापुष्पाणियस्या ॥ १६ ॥ अतिवेनम्यटिसमस्याभनकाचिता ॥ चित्रस्यपरिकर्माणिउपकरणभूतानिबिषमवसासनाकामकर्माणि
 बिदन्तिभामानितायाविषयनअतएवाचिरादेवविलक्षणाभिचित्राणाकर्माणिनिर्मांशसमर्पेनचित्रेनइतिपुनर्वर्णितरूपालोकाक्षणावरुपिकात्साधिशामिबुद्धानएवहेतोरुपस
 हर ॥ १७ ॥ ॥ दर्शित्वासासिष्ठम० तालयप्रकारोनिर्वाणप्रकरणेपू०पट्टपञ्चाश सग ॥ ५६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥

यत्रपटादिस्थूलानामपिवायस्तत्रपरमसूक्ष्मवासनानांस्थितिरसंभाविर्नैवेत्याह ॥ यत्प्रामाविति ॥ ७ ॥ ८ ॥ रजोरेणुरिवतुच्छाक्षुद्रा ॥ ९ ॥ १० ॥ स्वात्मनिस्वोदरेअखिलं
 पूरयतिप्रसतितथाविधे ॥ ११ ॥ समप्राकारपूरणतातद्रूपम् ॥ समसैर्जगदाकारैर्वर्जितम् ॥ १२ ॥ हेअर्जुनत्वमतपूरणात्सदर्शनादेवाभिमतानाकामानापारिहारोनिवृत्तिलक्ष
 क्षणयामन्नयुक्तयाविषयविषप्रयुक्तविषूचिकाकृपासदाप्रवृत्तिहेतुमहस्थितिमतःकरणस्यावासनानिपुणमपास्यविभवविगतससारवधोभियासर्वानर्थानामभूमिरभयस्वभावो
 भगवानहमेवभवेतिसर्वभगवद्गीतार्थन्यासेप्रहेणोपदेशः ॥ १३ ॥ मौनमुपगम्यपुरस्तात्स्थितेसति ॥ १४ ॥ १५ ॥ गङ्गीवधुन्यर्थस्यसोऽर्जुनः ॥ गाङ्गजगात्सङ्गायामिति

यस्मात्सौसर्वपुवेभेक्षीणाघटपटादयः ॥ वराकीवासनातत्रकिंकरोतुपुरेपदे ॥ ७ ॥ यथानलग्निरिप्राप्याहिमलेशोविलीयते ॥ शुद्धमासा
 द्यचित्तत्वमविद्यालीयतेतथा ॥ ८ ॥ क्वराकोरजस्तुच्छावांसनाभगवंधनम् ॥ कूपरितजगज्जालश्चित्तत्वविपुलानिलः ॥ ९ ॥ ताव
 रसुरस्यविद्येयंनानाकारविकारिणी ॥ यावन्नसंपरिज्ञातःशुद्धःस्वात्मयमात्मना ॥ १० ॥ सर्वादृश्यदशःक्षीणाःस्वच्छतैवोदितानथा ॥
 नभसीवपदेतस्मिन्स्वात्मम्यखिलपूरणे ॥ ११ ॥ समप्राकाररूपतत्समप्राकारवर्जितम् ॥ वागतीतंपरंवस्तुकेननामोपमीयते ॥ १२ ॥
 विषयविषविपूचिकामतस्त्वंनिपुणमहंस्थितिवासनामपास्या ॥ अभिमतपरिहारमंत्रयुक्त्याभवविभवोभगवान्भियामभूमिः ॥ १३ ॥
 श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ इतिगदितवतित्रिलोकनाथेक्षणमिवमौनमुपस्थितेपुरस्तात् ॥ अथमधुपइवासिताज्जखंडेवचनमुपैष्यतितत्र
 पंडुपुत्रः ॥ १४ ॥ ॥ अर्जुनउवाच ॥ ॥ परिगलितसमस्तशोकभारपरमुदयंभगवन्मतिर्गतेयम् ॥ ममतववचनेनलोकभर्तुर्दिनपति
 नापरिवोधिताज्जिनीव ॥ १५ ॥ इत्युक्तोऽथायगांडीवधन्वासहरिसारथिः ॥ अर्जुनोगतसंदहोरणलीलांकरिष्यति ॥ १६ ॥ करिष्यतिक्ष
 तगजवाजिसारथिद्वुतक्षरद्विधिरमहानदीभुवम् ॥ शरोत्करप्रसरमहारजःस्थलीतिरोहितदधुमणिविलोचनांदिवम् ॥ १७ ॥ ॥ इ० वा०
 वा० दे० मो० नि० पू० अर्जुनापास्यानेअर्जुनकृतार्थतानामाष्टपंचाशःसर्गः ॥ १८ ॥ ॥ अर्जुनोपाख्यानं समाप्तम् ॥ ७४ ॥
 ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ एतांदृष्टिमवष्टभ्यराघवाघविनाशिनीम् ॥ तिष्ठनिःसंगसंन्यासब्रह्मार्पणमयात्मकः ॥ १ ॥

मत्वर्थेव ॥ धनुषश्चेत्यनद् ॥ १६ ॥ सोऽर्जुनोभुवक्षताःगजवाजिसारथयोद्वुताःश्रीव्रजवाहितायास्तुतथाविधाःशरद्विधिरमहानद्योपस्यातथाविधाकरिष्यति ॥ दिवंचशरोत्क
 रप्रसैर्महाराजोनिर्मितस्थल्यच्चतिरोहितधुमणिःसूर्यस्तद्वक्षणाविलोचनयस्यास्तथाविधाकरिष्यतीत्यर्थः ॥ १७ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशोनिर्वाण० पू० अष्टपंचा
 शःसर्गः ॥ १८ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ जीवन्मुक्तपदेऽस्यदाचेत्यमुक्ताचितःस्थितिः ॥ सुस्थिरास्याद्ययादृश्यासादृष्टिरिहवर्ण्यते ॥ १ ॥ अघविनाशिनीसर्वपापक्षयकरीम् ॥ निःसगता
 लक्षणायाःसन्ध्यास सर्वस्यागस्त्वपदार्थशोधःसर्वजगतोब्रह्मणिवाधलक्षणयद्ब्रह्मार्पणतत्पदार्थशोधस्तदुभयपरिशिष्टाखड्गमहावाक्यार्थसिद्धिदानदैकरसभूमात्मानिष्ठेत्यर्थः ॥ १ ॥

विद्वान्निवासनाधीकानियस्यपाविधमन ॥ ११ ॥ उक्तोपदेशकममुपसहरन्मजुननिर्वासनास्थितीप्रतिष्ठापयति ॥ शातासेने ॥ हेअजुनत्वउज्जिता अभिताआशायेनत
 याविधसम्प्राप्तनतरसिद्धिमागद्वीतारूपभुगमदुपदेशसम्प्राप्तमगलितमहामनोविमोहसम्प्रपहतिरपगतबभूवपादिछेदोपुत्थानिवासनास्मनिशातास्मानलितधिसपरक
 शातप्रसन्नरूप अतएवविगतभायानिबाधपरमनिरुतस्तिष्ठेत्यर्थ ॥ १२ ॥ इतिश्रीबासिष्ठमंगलस्यप्रकारोनि० पू समप्रचारसमसंग ॥ १० ॥ ॥ ९ ॥ ॥ तस्वर्गो
 धेनसामिषबासनाक्षयसम्भवः ॥ इद्वेषपापतनेनाप्यजुनस्यकतायता ॥ १ ॥ हेअजुनत्वयसावातअनुपहृमपुक्तत्वदुपदेशान्मोहसबासनाज्ञाननष्ट ॥ विस्तृतकठबाभीकर
 स्यत्वत सिद्धास्तत्त्वस्यस्यनिरिष्यस्यति साक्षात्कारोलभ्यतापापसर्वसंहर्षीजनशान्तबभूवपादिकमृगसंहर्ष स्थितोस्तिअतस्तत्त्वबन्धिनिविषययथाशासम्यबहुरकर्त
 दग्धतुवासनाधीजननिमज्जतिवस्तुषु ॥ सुखदुःखादिपुसच्छपप्रपञ्चमिवाभासि ॥ ११ ॥ शातात्माविगतमयोज्जिताभिताशोनिर्वाणि
 गलितमहामनोविमोह ॥ सम्यक्श्रुतमवगम्यपावनतत्तिष्ठालस्यपहतिरेकरातिरूप ॥ १२ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षोपायेषुनि०
 पू० अजु० अजुनविश्रातिवर्णननामसमपचाश सर्ग ॥ १५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अजुनउवाच ॥ नष्टोमोहस्मृतिर्लब्धात्वयसादान्मयाच्यु
 त ॥ स्थितोस्मिगतसंहर्षकरिव्येषचनतव ॥ १ ॥ ॥ श्रीमगावानुवाच ॥ हतयोयद्विधोधेनसशाताद्धदयस्फुटम् ॥ तच्चित्तशान्तमेवा
 तर्हिद्विसत्वमुपागतम् ॥ २ ॥ अत्रतच्चेत्यरहितं प्रत्यक्षेननामकम् ॥ यत्तरोपविनिर्मुक्तयत्सर्वसर्वतश्चयत् ॥ ३ ॥ नकेचनविदत्येतत्प
 दजागतादय ॥ भूतलाद्गगनोद्गीनविहगममिवोज्ञतम् ॥ ४ ॥ प्रत्यक्षेनमाभासशुद्धसकलवर्जितम् ॥ अगम्यमेनमात्मानविद्विदूरह
 शाभिव ॥ ५ ॥ सवातीतयदत्पच्छविनाशुद्धस्ववासना ॥ नराकोतिपदंद्गुजनादृष्टिरणुनिव ॥ ६ ॥

मनाविषयवतबबधनकरिष्यपालिष्यामीत्यर्थ ॥ १ ॥ एवमजुनेनकृतार्थत्वैवर्हितोपिस्वोपद्वितस्वर्गोधेनसमूलसर्वबासनाक्षयमुपयन्तिभिर्ब्रह्मिष्यपुत्रीमगावानुवाच ॥
 हसयदस्यादिना ॥ तस्वर्गोधेनद्वयोपगदिहसयोपरिसर्वात्मनाशातास्तसंहर्षबासनासकाचिकरातसहस्रवर्निर्वासनत्वमुपागतमितिचिदि ॥ तथाचभूति ॥ यथासर्वेषामुष्य
 तेषामायास्यद्विरिभ्रता अयमस्योन्मोभधत्वमप्रसन्नसमश्रुतमिति ॥ १ ॥ अप्रअस्यासत्त्वापस्त्यापोमस्यकेननामकयद्यद्वारेसर्वीनस्वगतन्त्रोपविनिर्मुक्तमद्वयत्परहितमवती
 त्तेशेय ॥ १ ॥ जागताम्यहुराहपोद्गीकनाम्यकेचनतत्त्वतन्निबृति ॥ उन्मत्तमुर्ध्वेशागतम् ॥ ४ ॥ आभासमहाभूतादिष्वयोदराविष्येषाबभूवभासकम् ॥ अगम्यमविषयम् ॥ दुरा
 दुरासन्निकटमिव ॥ ५ ॥ तदरनिचमप्रपापपद्मद्वन्नावननास्यस्तानिदिष्यासनास्याआवरणकीत्याह ॥ सर्वानीतमिति ॥ विरतत्वावादात्यच्छुभ ॥ असगत्वाच्छुद्धम् ॥ ६ ॥

यत्रघटादिस्थूलानामपिबाधस्तत्रपरमसूक्ष्मवासनानांस्थितिरसभाचितेवेत्याह ॥ यत्प्रामाविति ॥ ७ ॥ ८ ॥ रजोरेणुरिवतुच्छाशुद्रा ॥ ९ ॥ १० ॥ स्वात्मनिस्वोदरेअखिल
 पूरयतिप्रसूतितथाविधे ॥ ११ ॥ समप्राकार पूर्णतातद्रूपम् ॥ समस्तैर्जगदाकारैर्वर्जितम् ॥ १२ ॥ हेअर्जुनत्वमत पूर्णात्मदर्शनादेवाभिमतानाकामानांपरिहारोनिवृत्तस्तद्व
 क्षणयामत्रयुक्त्याविषयविषययुक्तविषयविकाररूपासदाप्रवृत्तिहेतुमहत्स्थितिमत. करणस्थावासनानिपुणमप्यास्याविभव. विगतससारवधोभयासर्वानर्थानामभूमिरभयस्वभावा
 भगवानहमेवभवेतिसर्वभगवद्गीतार्थस्यातेसप्रहेणोपदेश ॥ १३ ॥ मौनमुपगम्ययुरस्तात्स्थितेति ॥ १४ ॥ १५ ॥ गाढीवधनुर्धस्यसोऽर्जुनः ॥ गाढ्यजगात्सङ्गायामिति
 यस्यासौसर्वपूर्वमेक्षीणाघटपटादयः ॥ वराकीवांसनातत्रकिंकरोतुपरेपदे ॥ ७ ॥ यथानलगिरिंप्राप्याहिमलेशोविलीयते ॥ शुद्धमासा
 द्यचित्तत्वमविद्यालीयतेतथा ॥ ८ ॥ क्वराकोरजस्तुच्छावांसनाभागवंधनम् ॥ कूपरितजगज्जालश्चित्तत्वविपुलानिलः ॥ ९ ॥ ताव
 रसुरस्यविधेयंनानाकारविकारिणी ॥ यावन्नसंपरिज्ञानःशुद्धःस्वात्मयमात्मना ॥ १० ॥ सर्वादृश्यदशःक्षीणाःस्वच्छुतैवोदितानथा ॥
 नभसीवपदेतस्मिन्स्वात्मन्यखिलपूरणे ॥ ११ ॥ समप्राकाररूपंतत्समप्राकारवर्जितम् ॥ वागतीतंपरंवस्तुकेननामोपमीयते ॥ १२ ॥
 विषयविषयविपूचिकामतस्त्वंनिपुणमहंस्थितिवांसनामप्रास्या ॥ अभिमतपरिहारमंत्रयुक्त्याभवविभवोभगवान्भियामभूमिः ॥ १३ ॥
 श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ इतिगदितवतित्रिलोकनाथेक्षणमिवमौनमुपस्थितेपुरस्तात् ॥ अथमधुपइवासिताज्जखंडेवचनमुपैष्यतितत्र
 पांडुपुत्रः ॥ १४ ॥ ॥ अर्जुनउवाच ॥ ॥ परिगलितसमस्तशोकभारापरमुदयंभगवन्मतिर्गतेयम् ॥ ममतववचनेनलोकभर्तुर्दिनपति
 नापरिवोधिताज्जिनीव ॥ १५ ॥ इत्युक्तोत्थायगांडीवधन्वासहरिसारथिः ॥ अर्जुनोगतसंदहोरणलीलांकरिष्यति ॥ १६ ॥ करिष्यतिक्ष
 तगजवाजिसारथिहुतक्षरहुधिरमहानर्दीभुवम् ॥ शरोत्करप्रसरमहारजःस्थलीतिरोहितधुमणिविलोचनांदिवम् ॥ १७ ॥ ॥ इ० वा०
 वा० दे० मो० नि० पू० अर्जुनोपास्थानेअर्जुनकृतार्थतानामाष्टपंचाशःसर्गः ॥ १८ ॥ ॥ अर्जुनोपास्थानं समाप्तम् ॥ १९ ॥
 ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ एतांहृष्टिमवष्टभ्यराघवाघविनाशिनीम् ॥ तिष्ठतिःसंगसंन्यासव्रतसार्पणमयात्मकः ॥ १ ॥
 मत्वर्थ ॥ धनुषश्चेत्यनद् ॥ १६ ॥ सोर्जुनोभुवक्षतागजवाजिसारथयोहुताशोभप्रवाहितायास्तुतथाविधाःक्षरदुधिरमहानयोपस्थातथाविधाकरिष्यति ॥ दिवंचशरोत्क
 रप्रसैर्महाराजोनिर्मितस्थल्याचतिरोहितधुमणि सूर्यस्तद्वक्षणविलोचनयस्यास्तथाविधाकरिष्यतीत्यर्थः ॥ १७ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम० नात्यर्थप्रकाशेनिर्वाण० पू० अप्रपंचा
 रासर्गः ॥ १८ ॥ ॥ १९ ॥ ॥ जीवन्मुक्तपदेऽप्यदाचेत्यमुक्ताचितःस्थितिः ॥ सुस्थिरास्याययादद्यासादृष्टिरिहवर्ण्यते ॥ १ ॥ अघविनाशिनीसर्वपापक्षयकरीम् ॥ निःसगता
 लक्षणायाःसन्ध्यास सर्वस्यागस्तपदार्थशोध. सर्वजगतोब्रह्मणिबाधरक्षणयद्ब्रह्मर्पणतत्पदार्थशोधस्तदुभयपरिशिष्टारवडमहावाक्यार्थसिद्धिदानदैकरसभूमात्मानिष्ठेत्यर्थः ॥ १ ॥

यस्मिन् सर्वस्थितं यत् सर्वसर्वद्वारे सवतस्य 'कालप्रयेषि एव सर्वानि सप्रथमयोपि योनित्वा परलभेधात्मानविद्धि न परिच्छिन्नस्त्वभावात्मन्यप' ॥ २ ॥ सर्वप्रपञ्चबाह
भावाद् एतस्य मयि सर्वातरत्नात् सर्वस्यादूरस्यम् ॥ एष माकारावत्त्वयमपितस्म्यभाति वल्लतद्रूपयाममेव ॥ इत्थसप्रपकारेणापितदेवैकमस्ति नान्यविति सिद्धेत्यपरिच्छिन्नरूपेणा
पितस्मिन् लिख्यति तस्य सत्यत्तयेव सत्तामभावापिन स्वातन्त्र्येण ॥ एवमतिर्भक्तवपरिच्छेदाभिमानेन स एवापरिच्छिन्नसन्मात्रस्त्वमसि अतपरिच्छेदशयो भवेत्यर्थ ॥ १ ॥ द्वि
विधोऽपि विश्वासनाक्रमविभक्तिभिर्भूतभूयत एकविस्तरद्वैतपतिर्बाह्वितवेत्याद्यं प्रयाक्रमपचितिर्निर्मित अपरवचिततद्वृत्तितद्विपयाणामागमायादिसबावस्थसाक्षिसमिद्धपम
निर्दिशन्त्यसिद्ध तदुभयमपि बलेन सवेद्यापि पुटयाव विनिर्मुक्तचेतत्तरमपरमश्लेषवस्यमिति सिद्धीत्यर्थ ॥ ४ ॥ साधेत्यसवयवविनिर्मुक्तसविस्थिति ॥ यतोवाचानि सर्वतैतद

यस्मिन् सर्वेयत सर्वेय सर्वसर्वतश्चय ॥ यश्च सर्वमयोनित्यमात्मानविद्धितपरम् ॥ २ ॥ दूरस्यमप्यदूरस्य सर्वगतस्य मेव च ॥ तस्य
सत्तामवान्नोपितेदेवात्यस्तस्य शय ॥ ३ ॥ यत्सवेद्यविनिर्मुक्तसवेदनमनिर्भितम् ॥ चेत्यमुक्तचिदाभासतद्विद्धि परमपदम् ॥ ४ ॥ सापरा
परमाकाष्टासादृशादगनुत्तमा ॥ सामहिषां धमहिमागुरुणां सातथागुरु ॥ ५ ॥ स आत्मा तच्च विज्ञानं स शुन्यवक्षतत्परम् ॥ तच्छ्रेय स
शिवभात साविद्यासापरास्थिति ॥ ६ ॥ यो यमर्तश्चैतरात्मा सवानुभवरूपक ॥ यन्नस्वदेतसर्वाणि स्वात्मद्रव्याणि सत्तया ॥ ७ ॥ सज
गत्तिलतेलात्मा सजगद्गद्दीपक ॥ सजगत्पाटपरस सजगत्पशुपालक ॥ ८ ॥ सर्वतुर्भूतमुक्तानां परिश्रोतवृद्धपर ॥ सभूतमरिचौपा
नापरमार्तादृशतातया ॥ ९ ॥ सपटार्थपदार्थत्वं सत्त्वं यदनुत्तमम् ॥ ससर्वो वस्तुन सत्त्वमसत्त्ववासत स्वत ॥ १० ॥ य स्ववित्तिविचि
त्रेण स्वयमात्मेवलभ्यते ॥ सर्वेष्वजगद्भावा अविचारेण चारव ॥ ११ ॥ अविद्यमाना सद्भावाविचारविशरारव ॥ अहमादौ जग
ज्जाले मियथाभ्रमभरात्मनि ॥ १२ ॥ को नु भूत्वानुयधामि दूर्तिकथमवापधी ॥ आद्यमध्यातमानानि सकल्पकलनान्यहम् ॥ १३ ॥

सगर्हमुक्तिबोका आनन्देत्कपराया परमाकाष्टा ॥ महिष्महत्त्वानाम् ॥ गुरुणामाभ्यानां परमागुरु ॥ नात-परमस्तीत्यर्थ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ सैव सवजगत्सारद्वयाह ॥
सद्व्याह्निता ॥ ८ ॥ ९ ॥ स एव सवयवार्थानामवापराणस्त्वखयित्याह ॥ सद्विति ॥ सत्त्वसन्म्यक्कम् ॥ १० ॥ सक-य स्वस्मिन्निस्सामिक्ककप्रवेणयोपस्तद्वृणविष्वेणालौ
किङ्कनोपायनसर्वस्वयमात्मेयनाभ्यर्दितिलभ्यत इत्यर्थ ॥ ११ ॥ सत परमात्मनो ज्ञावादि कस्याविचारविशरारवद्वस्तुत्तनभर्काद्वेरोनविचारेण जगद्भावाविशी दीतेतदशयति ॥ अ
हमिहस्थानि ॥ १२ ॥ इति मारयाम् ॥ ननु भोऽपि युद्धस्यापितवकास्यावधेति भित्तमपि व्यतिनपाह ॥ कथमिति ॥ धीर्बुद्धिरप्यसंगाद्वयमाकथमभाप ॥ तवामीनान्तिहेतुरि
त्यथ ॥ साद्यो नु शसातयाधिरुदनाकारिभ्योवातादिरिच्छेदा सकल्पकलनानि बाह्येन मद्यतिरेकेण सतीति विचारप्रत्ययो भवेत्तदयामसक्तिरित्याशयेनाह ॥ आद्येति ॥ १३ ॥

एवविचारवतोलोकगान्धाविरुद्धव्यवहारकालेपिसास्थितिर्नाथीत्याशयेनाह ॥ सम्यगिति ॥ १४ ॥ यस्यमनःसमेभ्योपिसमेब्रह्मणिस्थितंसमहात्मासर्वदाअंतरुदयास्तम
 योन्मुक्तस्थितिरितिपरेणान्वयः ॥ १५ ॥ व्यवहारकालेनादर्शस्थित्यप्रच्युतावुपपत्तिमाह ॥ भावेति ॥ यतोयभावनेयवाद्वयपदाल्लेनव्यवहारतइत्यर्थः ॥ तथाचाहु ॥ भा
 वद्वैतसदाकुप्याकिदाद्वैतनकर्हिचित् ॥ अद्वैतचिपुल्लोकेषुनान्नैतगुरुणासहेति ॥ १६ ॥ १७ ॥ लुदयोहेब्रह्मोमानापमानादिदु खम ॥ कथतस्मिश्चिन्मणौजीवन्मुक्तेव्यवहारःप्रसर
 तितजादर्शएवदृष्टातइत्याह ॥ अविभागमिति ॥ इवकारोभिन्नकम ॥ यथाआदर्शदृश्यमानोजनव्यवहार अविभागमादर्शस्यवैचित्र्यविभागविकारमकलैवप्रतिबिंबतितद्व
 च्चिन्मणवापीत्यर्थः ॥ १८ ॥ १९ ॥ वाच्यवाचकशिष्यतदीहागुरुतद्वाक्याद्याख्यानकल्पनाचमत्कारैर्ममआदेशस्त्वदुपदेशोपितन्मयाश्चिन्मयएव ॥ २० ॥ चमत्कुरोतिविवर्तते ॥ प्र

वस्त्राकाशमनाद्यंतकेवेयताममात्मनः ॥ इतिनिश्चयवानंतःसम्यग्व्यवल्लतिर्वहिः ॥ १४ ॥ उदयास्तमयोन्मुक्तस्थितिरंतःससर्वदा ॥ ना
 स्तमेतिनचोदितिमनःसमसमस्थितम् ॥ १५ ॥ यस्यखस्येवशून्यत्वंसमहात्मेहतदुः ॥ भावाद्वैतपदाल्लेनव्यवहारतइत्यर्थः ॥ १६ ॥ व्य
 वहार्यपिसंक्षोभनैत्यादर्शनरोयथा ॥ आदर्शपुरुषस्येवव्यवहारवतोपिच ॥ १७ ॥ नयस्यलुदयोहेब्रह्मोमानागपिसमुक्तिभाक् ॥ अविभा
 गमिवादशीचिन्मणौप्रतिबिंबवति ॥ १८ ॥ चितेःपरमनेर्मल्याद्व्यवहारोयथागतः ॥ चिच्चमत्कुरितरेवेयंजगदित्यवभासते ॥ १९ ॥ नेहास्त्यै
 क्यंतचद्वित्वंममादेशोपितन्मयः ॥ वाच्यवाचकशिष्येहागुरुवाक्यैश्चमत्कृतैः ॥ २० ॥ आत्मनात्मनिशातैवचिच्चमत्कुरुतेचिति ॥ चित्सम्यं
 दोहिसंसारस्तदस्पदःपरंपदम् ॥ २१ ॥ चित्संपदशमनेनेयंपरिशाम्यतिसंस्तुतिः ॥ महाचित्तेनतेथैशिभावापोभावनाक्षयः ॥ २२ ॥ अ
 सन्नपिस्वभावंतत्संवित्संपदउदाहृतम् ॥ शून्यत्वमजडंयत्तत्परमाहुश्चितेर्वपुः ॥ २३ ॥ तत्त्वेनभावनायत्तासंस्तुतिःसानुभूयते ॥ अभाव
 नाभात्रलयत्साचानिःसाररूपिणी ॥ २४ ॥ केवलंकेवलीभावात्तद्रूपासैवशिष्यते ॥ चित्संपदमेवसंसारचक्रप्रवहणंविदुः ॥ २५ ॥

स्पदोविवर्तएव ॥ २१ ॥ तेतवमहतिअपरिच्छिन्नेब्रह्माकारेचित्तेनतेपरिणतेसतियःअशभावस्यजीवजगल्लक्षणैकदेशभावस्यायोऽपगमःसोऽर्थः परमपुरुषार्थःसएवभावनाक्ष
 योवासानक्षयश्चेत्यर्थः ॥ २२ ॥ यद्यस्माद्धेतो असन्नपिसवित्संपदउदाहृतजडस्यभावमापादयतितत्तस्माद्धेतोःस्पदशून्यत्वमेवअजडतत्परमचितेर्वपुःस्वरूपमित्यनुभवनिष्ठा
 आहुः ॥ २३ ॥ अनात्मदर्शनरूपायासहतिःसाअनात्मजगदाकारस्यतत्त्वेनयाथार्थ्येनयाभावनातदायत्तातथैवानुभूयते ॥ तदभावनामात्रेणभावनालयात्साजीवन्मुक्तसस्त
 तिर्दशपदवाचि साररूपिणीनवधक्षमेत्यर्थः ॥ २४ ॥ कथतर्हिजीवन्मुक्तौसाशिष्यतेतदाह ॥ केवलमिति ॥ केवलीभावाच्चिन्मात्रीभावात्सासहतिस्तद्रूपाच्चिद्रूपैवशि
 ष्यतेअतश्चित्संपदमेवसात्वमानादिरूपससारमाहुर्इत्यर्थः ॥ २५ ॥

सवनश्चतुष्टयमस्तीत्यवोधपदमसद्यति पयवस्यति ॥ २६ ॥ २० ॥ स्वभाव स्वात्मतत्त्वतद्वोधपमात्रेण ॥ २८ ॥ भोगवासनासयात्महन्निषिद्धभोगानाभितनमेवकृत्यस्यजी
 वमुक्ततायालक्षणम् ॥ कुनोसौभोगान्भाषयतिप्रमाह ॥ इतद्वति ॥ २९ ॥ जगतीतिपूर्वाभिप्रायः ॥ कोनुमुखेत्यादिनावर्धितेभ्योविवेकादिलक्षणेभ्यः अपरलक्षणम् ॥ ३० ॥
 दूरार्नलक्षणोत्तरमाह ॥ चिद्विनि ॥ मदीयात्मचिदेवेतेनभोक्तुमाभ्यभोगाकोणस्वरतेमद्विगतस्वभावगुत्वासर्वात्मरूपिणीअस्तीतिर्योर्नर्निभय स्वभ्यासः सनपद्वदः सपद्वद्वत्लक्षण
 प्रित्यर्थ ॥ ३१ ॥ यागुतस्यसर्वजनवद्वेधारणनिमित्तेभोगेप्रवृत्तिः सावधान्येष्टेयेत्याह ॥ यद्वति ॥ पोलोकानुरोधसिद्धार्थमुज्यमानानपिभोगान्परमार्थतोनुकेसबुद्धिर्भास्त
 त्वविद्यात्मानभोदनमप्रसक्तलोकानुरोधसिद्धार्थत्वयमपिदृग्दर्शनोद्द्विगतिरतत्त्ववद्यथाचेष्टेयेत्यर्थः ॥ ३२ ॥ ननुसायद्विद्ययाचेष्टातर्हि सर्वजनभोक्तुभोग्यभोगाकारपरिणता
 माद्यमानप्रमेयादिफटकादीवहेमति ॥ पृथगास्तिनधस्मदंश्रितेर्यासंस्थतिर्भवेत् ॥ २६ ॥ चित्तमेवचित्तिस्मदस्तद्वोधोधिहिसंस्थति ॥ अत्रो
 धमात्रेचिरस्मद फटकत्वमिवोत्थितम् ॥ २७ ॥ बोधमात्रविलीनेस्मिच्छुद्धाचिद्रामश्लिष्यते ॥ स्वभावबोधमात्रेणक्षीयतेभोगवासना
 ॥ २८ ॥ भोगाभावनमेवद्वेधपरमज्ञत्वलक्षणम् ॥ इतोनाभिमतता सर्वज्ञस्यभोगा स्वभावतः ॥ २९ ॥ प्रवतिकोतिवमोहिदुरन्तकिलवा
 छति ॥ एतद्वपरविद्विज्ञत्वस्यापरलक्षणम् ॥ ३० ॥ स्वभावैवभोगानांयत्किलानभिवाछनम् ॥ चित्तस्मद्वैवसर्वान्तरूपिण्यस्तीति
 निश्चयः ॥ ३१ ॥ योत प्ररुद स्वभ्यासाज्ञत्वशब्देनसंस्तुतः ॥ योतर्मुक्तेभुज्यमानानपिभोगान्सबुद्धिमान् ॥ ३२ ॥ लोकानुरोधसिद्ध्या
 र्थसहतिगुह्येनभ ॥ विनाशनिमयाशुद्धानसिद्धिरवगम्यते ॥ ३३ ॥ क्वचिदात्मावलोक्येवस्वागावदलनैरपि ॥ चिच्चेत्यचेत्यकोटिस्था
 तावत्तस्यतिविभ्रमम् ॥ ३४ ॥

त्वाचिरवधर्मास्तद्वेधप्रिणुक्तुभिरपिधर्जननभोत्तगुह्यनमदीयमेधेतिषट्कानिबुद्धित्वात्कद्विधैवेति साकपलक्षणत्वेनोक्ततामाह ॥ विनेति ॥ सिद्धिर्निरतिशयानन्वमात्मतत्त्व
 म् ॥ तथाचद्विधिमपिधर्वात्मभावदर्शनपरिच्छिन्नात्मद्विनिरासद्वारातत्त्वाधगोपयुक्तमितितल्लक्षणमुक्तमित्यर्थः ॥ ३१ ॥ तर्हिदेहात्मबुद्धिनिरासद्वारातत्त्वदर्शनोपयोगित्वा
 दल्लेखाद्विस्थानामभवरलनादिषाद्वैधकियावितल्लक्षणार्जनस्यात्तत्तमाह ॥ क्वचिद्विनि ॥ यद्विकथिच्छाब्देविद्वद्वेधनुमदेवास्वागानामवदलनाविषादसैरपिधर्वात्मतत्त्वदर्शनवत्त्वा
 त्वावलोक्येधयोगेन्यसिद्ध स्यात्तदातद्वेधलक्षणस्यान्यनुरस्तीत्यर्थः ॥ अथवाअकथिमयेतिच्छेदः ॥ आत्मावलोक्येधयोगेन्यसिद्धिः अकथिमयाऽपरिच्छिन्नाकाररूपपयाअ
 रतद्वद्विषाकारशुद्धानिनास्वागावदलनै स्वगावदलनसदृशाद्वैधकोटिभिरसिद्धिरूपयोगेनावगम्यतइत्यर्थः ॥ तत्कुलतामाह ॥ चिद्विनिचिनि ॥ इयच्चित्तयावद्वधोभात्मा
 अज्ञानच्छन्नाभवतिताद्वैधत्वकोटिस्थास्वप्रकारपयुद्धानादिकोट्यनुमिच्छासतीत्ययमपिस्वद्वैधविषादगुत्वाचेत्येवासाक्षिद्ययमपिस्वरतेनचिद्यनपस्यति ॥ ३४ ॥

यदा अतः सम्यग्बोधोदय स्यात्तदा स्पन्दं दशकम साभिधानक स्वनाम्ना सह क्वापि याति वाध्यत इत्यर्थः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ आत्यन्तिकप्राणचेष्टोपरमोपि स एवेत्याह ॥ यदिति ॥ मध्यगमनिर्वचनीयमपि रूपयन् ॥ ३७ ॥ न विद्यते असंविन्निरज्ञानस्पन्दश्च यस्याश्रिते प्रशममोक्षाख्यं विदुरित्यर्थः ॥ यदा चित्तात्मा चित स्पन्दः शुद्धचित्तः स्फाररूपब्रह्माकारस्तस्य धुरभवति तदानव यायनमोक्षाय ॥ ३८ ॥ चित्तिनिरर्थव्यर्थैर्संविन्ति त्रिस्ताकारो निर्वाणतदुपरमश्चेद्वेदशेन विदते चेत् ॥ ३९ ॥ तत्तर्हि ॥ ४० ॥ समोक्षो मास्तु समानिर्वक्षे

इदं यावदबोधाल्ता स्पन्दते स्पन्दरूपिणी ॥ सम्यग्बोधोदयोतः स्यात्स्पन्दं दशकमः ॥ ३५ ॥ क्वापि याति च संशान्तदीपवत्साभिधानकः ॥ चितः प्रशान्तरूपा यादीपिका याः स्वभावतः ॥ ३६ ॥ स्पन्दं दशकमयोनैह कथं वास्ति मननागपि ॥ यदस्पन्दस्य मरुतो न सन्नासन्नमध्यगम् ॥ ३७ ॥ रूपतदेवा संवित्तिस्पन्दायाः प्रशमं चिते ॥ अभिन्नः स्याच्चितः स्पन्दः शुद्धचित्स्फाररूपद्रुक ॥ ३८ ॥ न बंधायनमोक्षाया स्थित आत्मनिकेवलम् ॥ चित्ते निरर्थसंविन्निर्वाणेन च विदते ॥ ३९ ॥ तद्वंधमोक्षपक्षदनां मापीह न विद्यते ॥ मोक्षोऽस्त्वित्येव बोधोतः पूर्णता क्षयकारणम् ॥ ४० ॥ समास्त्वित्यपि बंधस्ते श्रेयोऽसंवेदनं परम् ॥ यदनाभासमजडं तद्विद्विपरमंपदम् ॥ ४१ ॥ चितः स्वरूपं संस्थानमचेत्योन्मुखतात्मकम् ॥ यः संकल्पनशब्दार्थरूपः स्पन्दो महाचितः ॥ ४२ ॥ बंधमोक्षादिकाहोसौ प्रेक्ष्यमाणः प्रणश्यति ॥ प्रेक्षणादेव संशान्तत्वहंभावे निरास्पन्दः ॥ ४३ ॥ न विद्यः केन किंकस्य बध्यते वाथ मुच्यते ॥ संकल्प एव रचिते बुधश्चेदविभागवान् ॥ ४४ ॥ तदसंकल्पमस्पन्दं सर्वजातमवारितम् ॥ स्पन्दे स्पन्दमये वा ततन्मयत्वात्सदा चिता ॥ ४५ ॥ संक्षणेन च संसारो निस्पन्दो चिद्वनो स्थिते ॥ चित्ते जएव चित्स्पन्द इति बुद्धे निरंतरम् ॥ ४६ ॥ व्यतिरिक्तश्चितः स्पन्दो न किंचिदवशिष्यते ॥ अस्मिन् दृश्यमये दीर्घस्वप्ने स्वप्नांतरं व्रजन् ॥ न ज्ञो माह मुपादत्ते स वर्गत्वात् स्वसंविदः ॥ ४७ ॥

पाचिदस्त्विति वा इच्छापि बधः ॥ किन्तु हि श्रेयस्तदाह ॥ श्रेय इति स पादेनार्थद्वयेन ॥ ४१ ॥ कस्तर्हि बंधमोक्षादिकव्यवहारार्हं पदार्थस्तमाह ॥ यदिति ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ कस्तर्हि चित्त सकल्पस्पन्दस्य गेउपायस्तमाह ॥ सकल्प एवेति ॥ बुधो विवेकी त्वरचिते सकल्प एव चेदिदमया सकल्पितमिदनेति पूर्वपरविमर्शं न विभागजहाति तत्तर्हि जातोपि सक्त्यो बहिः स्पन्दजननाक्षमो दधानश्रुतित्यर्थो देव सर्वमवारितमसक्त्यमस्पन्दं च जातमवेत्यर्थः ॥ ४४ ॥ एव चिता प्रबुद्धचैतन्येन स्पन्दे संक्षणे स्पन्दमये वा ते च संक्षणे सति तन्मूलः संसारोपक्षिण एवेत्याह ॥ स्पन्द इति ॥ ४५ ॥ अथ वा चित्तप्रकाशव्यतिरेकेण स्पन्दो न्योनास्तीति दर्शनादपि तन्निवृत्तिरित्याह ॥ चिदिति ॥ ४६ ॥ मोहस्य च लनादिभ्यमम् ॥ ४७ ॥

अतिशयस्मिन्नयमसंभवायमाणाअपिषलान्तसवजगदाकारोपलभा स्वजनतद्यमुक्तानवात्सदक्षिनेषुगममयास्यात्तथाउपगतउत्सपत तथाउकसषसाधनानासत्तास्थान॥१५५॥
पाशेन वरउकसवितरुषा सकलकस्तनाकाएकपास्त्रिम्यलतिरिप्यतेष्वतप्रत्यगात्मानमेवमुक्तप्रकारेणभ्यानेनविशारेणावगममपरमेस्वर्ग ॥ ४८ ॥ ॥ इतिश्रीषासि

धम०तास्ययदकाराणि पू वृकानर देनम सग ॥ ५१ ॥ ॥ ५ ॥ अद्वितीयस्यशुद्धस्यपरस्यनिजमायया ॥ सर्वाकारे स्थितिरिद्विषभूतिरुषदिभ्य

त ॥ १ ॥ मणिजत्रदण्णाविभूति मयचयिष्यत्तप्रमुष्यान्मयमनिर्दिशति ॥ एवमिति ॥ तस्यास्तनिष्ठा ॥ तथाचतव्यतेढोत्कषदिष्वविभूतिपूत्कर्षोभानुपादिहरतिष्यतिभा

व ॥ १ ॥ तथाभानुपानदेविभूषणान्देवैर्नितिरायभूतिवर्धनातनवोत्कर्षकमयमभूमिकानिर्देशा ॥ तद्वक्तृभूमिकासुसुखोत्कपमाह ॥ आकाशेति ॥ कर्माद्यतेतस्येतेषज

नतेतरेणाभ्य ॥ २ ॥ तस्मिन्नस्त्रिआनरस्फूर्तिधरोपिमाटिन्यक्षयरातम्येतद्विठरीतितस्योभानुप्यगधर्षादर्जनत्वेन ॥ स्वर्गोक्तसाययेतितदुत्तरगधर्षापुत्तरभूमिकोवा

यनादतिजसमनिगमगमवितिसतायस्मिन्नेतेसकलकलनाकारपकागलति ॥ उपत्येतेस्वदनसुभगायजसर्वोपलभाध्यानेनेवतम

वगमयप्रत्यगात्मानमत ॥ ५८ ॥ ॥ इ०वा०वा०दे०मोक्षोपायपुनि०पू०प्रत्यगात्मावबोधोनामैकोनपटितम सर्ग ॥ ५९ ॥ ॥ ५९ ॥

श्रीवन्मिष्टुडवाच ॥ एवमाद्यपरतत्त्वचिह्ननपरमपदम् ॥ तस्याएतेमहारूपद्रव्यक्षविष्णुहरादय ॥ १ ॥ विभूतिभि स्फुरत्युच्चैर्जनाकु

पानपादव ॥ आयाशगमनायामि नोद्वामि रीज्यतेचिरम् ॥ २ ॥ तस्येतेवजनेनेहस्वर्गोक्तसायथा ॥ तद्याप्यागनधियतेतद्याप्या

गनशोध्यते ॥ ३ ॥ तद्याप्यर्जाप्यतेनागतद्याप्यागनरुध्यते ॥ अपारपरमाकाशरूपिण परमात्मन ॥ ४ ॥ सतासामान्यरूपचेन्मनाग

पिविभाष्यते ॥ तत्तन्निर्भयमन्नेणजतुमुक्तमनामुनि ॥ ५ ॥ कुर्वन्ससारकमाणिनभूयधरितप्यसे ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ मनोनुदि

रहकारश्चित्तपञ्चक्षयगतम् ॥ सतासामान्यमाभातमनसासकिमुच्यते ॥ ६ ॥ ॥ श्रीवन्मिष्टुडवाच ॥ ॥ यद्द्रव्यसर्वदेहस्यभुक्तेपिवतिव

त्नानि ॥ आदत्तेविनिहृत्यत सवित्सवेद्यवर्जितम् ॥ ७ ॥

इत्यायम् ॥ तत्सवान्नदोष्कपद्यधिभूतब्रह्मनत्वबोधेनपाप्य ॥ अनेतिसबोधने ॥ १ ॥ नजीभ्यतेभाषणधाराणिभिर्नैररानायाविभिर्नर्वाह्यते ॥ नरुभ्यतेबुद्ध्याविभि ॥ ४ ॥ त

त्तराश्रय साधारणजनुराशरीरेषिविस्त्यास्तयाधिनपरितप्यसेकपुनरुक्तमशरीरद्वयुत्तरेणान्यय ॥ ५ ॥ यद्धिमाबनाज्जुनपरितप्यतेतत्सतासामान्यरूपार्कानिर्देशेपुनसवि

शयम् ॥ आपोतस्यनिर्भाविष्यनमसगतम् ॥ द्वितीयेतद्याप्यभुननपरितप्यतेइत्यात्मनिकपरितपो च्छेदवणनमयुक्तमित्यशयेनराग पूच्छति ॥ मनइति ॥ मनोबुद्ध्यादिसर्वदेह

यमस्यपादरन्त्रिंशेषमाभाजपूषाधिभाप्रमवसतासामान्यमिद्विलयाप्यतेइतमनस्तीमनआदिसर्वधारेपवारसुखाल्माइ श्वरइत्यय ॥ ६ ॥ नाभयचक्राधोत्तरपरिशिटनि

विशयमिनिशतसूक्ष्मात्तिकसविशयान्तिवाधिभाजयसतासामान्यभुक्तेर्भुजसर्वजीवभावेव्यश्वरभावेभुक्तेषयद्गुनस्युत्तरमसवद्वहायमानसन्भाभतेदेवोक्तदेवजगतलत्तम् ॥

तमनुलक्षितमनकर्ष इराधेत्याशयनवसिद समापस ॥ यदिति ॥ आदत्तेनजापास्तमसर्वमकाष्टे ॥ विभिद्वितिसुप्रतिमलमयो ॥ सविस्वेद्यधर्वाजर्कान्तद्वीयतायाम् ॥ ७ ॥

स्थितमेवकंठचामीकरवद्बोधेनार्जितम् ॥ ८ ॥ तदेवविषयदिकार्यानुस्यूतं द्विभूतितयोपवर्ण्यतेसार्वात्म्यप्रदर्शनायेत्याह ॥ तद्वित्यादिना ॥ ९ ॥ तत्तयारसर्नेद्वियतया ॥ नेत्रे
 चक्षुरिद्वये ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ अहंकृत्याअहंकारतया ॥ सविदिबुद्धौ ॥ सविद्याबुद्धितया ॥ १३ ॥ १४ ॥ चेतनेचतुर्विधभूतेषु ॥ १५ ॥ तत्रविशेषाकारसत्तापित
 देवेत्याह ॥ अमरेष्विति ॥ १६ ॥ कालस्यक्रमेयुगसवस्तरत्वाद्विभेदे ॥ ऋतावित्यादिसप्तपच ॥ १७ ॥ नियमेननियतितया ॥ १८ ॥ १९ ॥ बाल्येनेत्यादयोभावप्रधाननि
 तसर्वगतमाद्यंतरहितंस्थितमार्जितम् ॥ सत्तासामान्यमखिलंवस्तुतत्त्वमिहोच्यते ॥ २० ॥ तत्स्थितंस्वतयाव्याप्तिशब्देऽशब्दतयास्थितम् ॥
 स्पर्शस्थितंस्पर्शतयावचितत्वकयास्थितम् ॥ २१ ॥ रसेलीनंरसतयारसनायांतुततया ॥ रूपेरूपतयादृष्टेनेलीनंचदकया ॥ २२ ॥ द्राण
 द्राणतयादृष्टुंभेगंधतयोदितम् ॥ पुष्टंकायतयाकायेभूमावपिचभूतया ॥ २३ ॥ पयस्तयाचपयसिवायौवायुतयास्थितम् ॥ तजस्तया
 तेजसिचबुद्धौबुद्धितयागतम् ॥ २४ ॥ मनस्तयामनस्यंतरहंकृत्याप्यहंकृतौ ॥ रूढसंविदिसंविद्याचित्तोचिततयोस्थितम् ॥ २५ ॥ दृक्षे
 दृक्षतयालभंप्रदृष्टतयोदितम् ॥ घटेघटतयारूढंघटेघटतयोस्थितम् ॥ २६ ॥ स्थावरेस्थावरत्वेनजंगमत्वेनजंगमे ॥ पाषाणत्वेनपाषा
 णेचेतनत्वेनचेतने ॥ २७ ॥ अमरेष्वमरत्वेननरत्वेननरेषुच ॥ तिर्यक्चेनचतिर्यक्षुकिमिवेनकिमिस्थितौ ॥ २८ ॥ कालक्रमेकालतयाऋ
 तादृततयातथा ॥ त्रुटिक्षणनिमेषादौस्थितस्ततयाविभुः ॥ २९ ॥ शुक्लेशुक्लतयाजातंरुणोरुणतयास्थितम् ॥ क्रियाशुरूपंदरूपेण
 नियतौनियमेनच ॥ ३० ॥ संस्थितःसंस्थितौस्थित्यानाशेनाशतयास्थितः ॥ उत्पत्तिरूपेणोत्पत्तावास्थितःपरमेश्वरः ॥ ३१ ॥ बाल्येनवा
 ल्येविश्रांतोयौवनेयौवनेनच ॥ जरसाचजरारूपमरणेमरणेनच ॥ ३२ ॥ इतिसर्वपदार्थानामभिन्नःपरमेश्वरः ॥ कङ्क्षोलसीकरोर्मीणाम
 ब्याविवपयोभरः ॥ ३३ ॥ नानातैषाल्वसत्यैवसत्येनानेनचैवहि ॥ कल्पिताचित्स्वभावेनवेतालःशिशुनायथा ॥ ३४ ॥ सर्वत्रसंस्थितिमता
 विगतामयेनव्याप्तमयेदमखिलंविविधैर्विलासैः ॥ चिद्रूपिणैवकलनाकलिततात्मनेतिमत्त्वोपशान्तमतिरास्वसुखंमहात्मन् ॥ ३५ ॥ श्री
 वाल्मीकिरुवाच ॥ ॥ इत्युक्तवत्यथमुनौदिवसोजगामसायंतनायविधयेस्तमिनोजगाम ॥ स्नातुंसमाकृतनमस्करणाजगामश्यामा
 क्षयेरविकरेश्वरसहाजगाम ॥ ३६ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० विभूतियोगोपदेशोनामषष्ठितमःसर्गः ॥ ६० ॥ दिवसः ॥ १६ ॥
 ईशाः ॥ २० ॥ पयोभरोजलसामान्यमिव ॥ २१ ॥ कथमयमेवैकोनानात्वेनस्थितइतिचेरस्वाज्ञानायातिकल्पनयैववस्तुतइत्याह ॥ नानातेति ॥ २२ ॥ हेमहात्मनसर्वत्र
 सस्थितिमताचिद्रूपिणामयाआत्मनात्वेनैवेयजगत्कलनाकलितकल्पिता इदमखिलमयैवविविधैर्विलासैर्व्याप्तमयैवविभूतिर्मह्यतिरिक्ताकिंचिदस्तीतिमत्वाउपशान्तमिति
 पर्यस्तथाभूतआस्वत्यमहिम्निष्ठेत्यर्थः ॥ २३ ॥ २४ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम०तात्पर्यप्रकाशेनिर्वाणप्रकरणेपू०षष्टितमःसर्गः ॥ ६० ॥

नृपसाध्यते पुनयास्त्रभाषामजात् ॥ सर्वप्रजाविरोधेन मां त्या सर्वस्वसंभव ॥ १ ॥ यदिसर्वजगत्तरमात्मन स्वमदृशीयातिक्रिन्ति विपुलिस्त्रिभुवादिदशास्त्रमवधूति
रित्यभासत अस्मादिदृशानुनस्त्रमनुम किनुद्वतर मत्स्य इत्येव भासत इति वै प्रभवे को हेतु न च दीर्घकालानुदृश्यात्मकमया भातीति तत्समाधानयुक्तम् ॥ ब्रह्मादीनां परार्थ
यापुयांतो विधिः कालसंसारानुदृश्यास्यतावाद्याधिक्यापत्तेरित्याशयेन राम-भूच्छति ॥ यदेति द्वाभ्याम् ॥ १ ॥ अस्माकअस्माकमेव पश्येद्वतर सत्यतमस्य कथमुत्ति
तानपय आदीनामित्यर्थ ॥ २ ॥ अथाधिपशिरानुदृशितरेव सत्यताममशब्दो हेतुर्न बाधितशिरानुदृशितिरित्याशयेन बसिष्ठ-समाधत्ते ॥ अस्मदिति ॥ यत्राप्यदज-पुत्रमुपासकाव
स्योपातदानत्वज्ञानाभावादस्य आपत्तेरशानीतन-पूर्वसर्गाद्वानीमस्मदनुग्रहमानसर्गवदेव आसमतश्चतुर्थिपभूतपामलक्षणजीवयति भासात्मासत्यपृषाभातितया पिसावत

॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ यथास्माकमुनेस्त्रमपुरपत्तनमद्वलम् ॥ तथैव पश्यजादीनां यदि देहपरिश्रमः ॥ १ ॥ तथैव दंष्ट्रसंजातयदिसर्वमस
न्मयम् ॥ तदस्माकद्वतर-भृत्य कथमुत्थित ॥ २ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ अस्मत्सर्गवदाभाति पूर्वसर्ग प्रजापते ॥ आजीवयति
भासात्मविधत्ते ननु वास्तव ॥ ३ ॥ सर्वगत्वाच्चित्ते सर्वजीव सर्वत्र सस्यति ॥ सात्मासम्यग्दर्शनो त्यासम्यग्दर्शननाशिनी ॥ ४ ॥ स्वभा
म प्रतिभासोऽस्य यत्पुत्रसमुपस्थित ॥ अहंताप्रत्यये कालासपूर्वातिदृष्टिस्थित ॥ ५ ॥ स्वमेक्षिप्रविनाशित्वयथापुंसां नदृश्यते ॥ सर्वस्वमे
तथैव तद्वक्षणाभिहलक्ष्यते ॥ ६ ॥ स्वमेधपुरुषस्यास्य प्रतिभासस्य यो भवेत् ॥ रामास्मदादिसर्वात्मा भवेत्तादृश एव च ॥ ७ ॥ यत्स्वप्नपु
रुपाज्जाततत्स्वमपुरुषात्मकम् ॥ भवतीत्यनुभूतं विषद्बीजतत्फल यथा ॥ ८ ॥

स्वतत्त्वज्ञानबाधितत्वादास्तत्त्वानभिधत्ते ॥ १ ॥ यानवद्वानतावस्थिते सर्वगत्वात्सर्वजीवो भवति सर्वप्रपञ्चवति सत्येव भवति सात्मासम्यग्दर्शनाविरोध्याज्ञानोत्थासम्यग्दर्शनेन मट्ट
शीतप्रत्यास्तया विधेयम् ॥ २ ॥ अतएवाऽस्य आपत्तेरतत्त्वज्ञानबाधित स्वभास-प्रेक्षक-भूपञ्चमिभासोऽय-समुपस्थितः सः अस्मात्सवायहतामस्य येनैकालापृकीभूतः अत्र अति
दृढस्थितः ॥ ३ ॥ तर्हि प्रजापतिस्तत्त्वकृतिप्रपञ्चस्य तद्वद्विधेन विप्रविनाशितानुभूतनदृति-वेद्योक्तकाहेदृनमतिवधादित्याशयेनाह ॥ स्वमेदति ॥ यथासुप्तमुखास्त्रा
सुप्तपुरुषस्य प्रतिभासस्य मीतरेष्यमसिद्ध स्वभासस्य दृष्टिर्बलवत्कालाभावादाशाः भाष्यतमभावाद्दृष्ट्यद्वयेष्वभावेऽप्यप्यपत्तेरपि प्रादुराएव भवेदित्यर्थः ॥ ४ ॥ हे राम अस्म
दतत्त्वाह ॥ यदिति ॥ यथातत्त्वात्मादीनामेव तत्त्वानप्यदृष्टपञ्चकालाभावापत्त्येव तत्त्वज्ञानेन तद्विधेयः ॥ ५ ॥ अस्तु तादृश-किन्त

अस्त्वेवंततोपिकतत्राह ॥ असत्यमेवेति ॥ असत्येनमनःपुत्रपेणयत्नाभ्यतेतदसत्यमेवेति सिद्धमनोजन्मतिरस्यार्गकार्थक्रियासमर्थोपघनसत्यत्वभावपशुत्वाजन्म ॥ १० ॥ किंचास्मादीनामपि स्वामसर्गादिदृष्टप्रत्ययमेव भवति न भिद्यद्वाहुद्विस्तदादृश्यते न तावता स्पस येन हेतुना न युक्तने हेतुना दृष्टप्रत्ययितमपि पित्या जन्म ॥ १० ॥ किंचास्मादीनामपि स्वामसर्गादिदृष्टप्रत्ययमेव भवति न भिद्यद्वाहुद्विस्तदादृश्यते न तावता स्पस त्येत्यर्थः ॥ अभ्युपेत्य प्राजापत्यस्य सर्गस्य दीर्घकालस्थापित्वमिदं सर्वमुक्तम् वस्तुतस्तु तस्य दैर्घ्यमपि दृश्यत्स्वमर्द्धेर्ध्वदत्तकालेऽपि स भवतीत्याह ॥ निमेषमात्रमिति ॥ वार्ध क पूरद्वयवद्वद्व पौर अयमाजापत्य सर्गस्त्वम् ॥ ११ ॥ प्रजापतेरिव सर्वेषामपि स्वत्वमेतदानीदीर्घप्रपचताप्रत्ययोऽस्येवेत्याह ॥ सुदीर्घेति ॥ १२ ॥ चिद्वर्तनप्रसिद्धिकत्व

असत्यमेव तद्विद्विदसत्येन साध्यते ॥ असत्येऽर्थसमर्थेऽपि न युक्तं भावनं घनम् ॥ ९ ॥ येन तेन परित्याज्यमसद्भावनभावनम् ॥ दृष्टप्रत्य यितं स्वप्नपुरुषात्समुत्थितम् ॥ १० ॥ भवत्यात्मनिसर्गादिदृष्टप्रत्ययमेव तत् ॥ निमेषमात्रः पौराः च सर्गस्वप्नः पुरःस्थितः ॥ ११ ॥ तस्मिन्नि मे पुरुषास्मिन् कल्पनापरिकल्प्यते ॥ सुदीर्घस्वप्नखंडोऽयं च योऽदिति प्रजापतेः ॥ १२ ॥ सर्गाख्यः सर्वभूतानां प्रत्यक् मुदितस्तथा ॥ चित्तत्वं स्यैव भावेन सर्गवर्गपरंपरा ॥ १३ ॥ स्फुरत्यंभोद्रवत्वेन यथावत्तं विवर्तनैः ॥ यथास्वप्नात्मिकैव यं सर्गलक्ष्मीर्न बास्तवी ॥ १४ ॥ तदासं भवतीदं वै तत्पदं प्रलयंगतम् ॥ यद्यथायादृष्टं तत्तादृशं विद्यते तथा ॥ १५ ॥ न हि पर्यनुयाक्तव्याः स्वप्नविभ्रमरीतयः ॥ न तदास्ति जगत्य स्मिन् व्यत्यसं भवति भ्रमे ॥ १६ ॥ विचित्रासिपुल्लोके पुद्गलस्य तेव स्फुरदृष्टयः ॥ जलमध्यं जलस्य प्रियं यथौ वडवानलः ॥ १७ ॥ नगराण्यं व रेसंति यथा वैमानिकाश्रयाः ॥ शिलास्वप्नानि जायंते हेमाद्रा विवपादपाः ॥ १८ ॥ एकांते सर्वपुण्यानि संतिकल्पतरोच्यथा ॥ शिलाः फलं ति फलिवद्यथारत्नगुल्फकः ॥ १९ ॥ शिलांतः प्राणिनः संति भेकाद्विशिलांतरे ॥ दृष्ट्वा वारि नियाति चंद्रकांतो पलादिव ॥ २० ॥ निमेषे ण पदोऽयानि पदतां स्वापसं विदि ॥ असत्यमपि बुध्येत स्वप्ने स्वमरणं यथा ॥ २१ ॥

पदप्रत्ययमिध्यालेप्रयोजकतच्चोभयत्रापि समानमित्याशयेनाह ॥ चित्तत्वं स्येति ॥ १३ ॥ १४ ॥ तदाजापत्यपदसर्गादिसहितप्रलयागतमत्यंतासंदेवेति न निरोधो न चोत्सतिर्न वज्रो न च साधक न मुमुक्षुर्नैव मुक्तिरित्येपापरमार्थतेर्नादप्रसिद्धश्रुतिवचनसंभवात् इत्यर्थः ॥ न च त्वंतासंदेवैक्यव्यवहारार्हमिति चेत्तथा दृष्टत्वादेव नात्र पर्यनुयाज्यमस्तीत्या ह ॥ यद्यथेति ॥ १५ ॥ अज्ञानस्याघटितघटनासामर्थ्यादपि न पर्यनुयाज्यतेत्याह ॥ न तदिति ॥ १६ ॥ असंभावितानां वद्भूतजगति दर्शनमुदाहरति ॥ विचित्रादित्यादिना ॥ १७ ॥ हेमाद्रौ निर्मलं तिके ॥ १८ ॥ एकांते एकदेशे सर्वाणि पुण्यानि पुण्यफलभूतान्यभिलषितवस्तूनि ॥ पण्यानीति पाठेऽप्यनव्यवहारस्तथाप्यत्र तूनि ॥ पुण्याणीति पाठेऽन्यस्य दम् ॥ यथाशब्दाः सर्वत्रोदाहरणार्थाः ॥ फलिवद्दृक्षवत् ॥ रत्नगुल्फकाश्चिन्तामणिगुच्छाः ॥ १९ ॥ २० ॥ स्वापसं विदित्येति ॥ २१ ॥

खणदीमशक्तिर्ना ॥ २१ ॥ २३ ॥ नकलतिनास्यते ॥ यथाशोषउत्पत्तां प्रलनस्यदु मपच सत्योलु भोगा शाब्दता सनु नियतेभययती वेदाअपमाणीभावतु दस्यादीनां
 विषयसत्यसकस्यानीधितान्मयमिमकलतीत्यर्थ ॥ २४ ॥ असमाधा असमाधिताअभ्येधविधिप्रारम्भविमभा शवरणधर्मादिमायाविलासैर्दृष्टादित्यन्वय ॥ २५ ॥ देशेदूर
 लादेशद्वयादशिकस्यारय कालभ्रंस्तान्त्रिकनभ कवधारयोममप्रयोगादिक्रिययाभ्यापयार्थपादिद्व्यर्थमणिभि सधरणीये प्रियासमवायानुमवेशेभ्यजातास्तेनेविधिप्रारम्भविम
 बाट्टादित्यय ॥ २६ ॥ सत्यभ्यदवायक्रियासंभवेयस्यलथाविधाट्टादितिपूर्वोक्तान्वय ॥ इदानीमसमाभेय्ययम्वदीनारादिर्गावीसमवतीतिसमवउपपद्यते ॥ २७ ॥ एवं
 विदानीमभावावर्गं सप्तविषयमन्त्रलेतस्वधोषासंभवात्सर्वसिद्धयेत्यख्यविश्रुतयेमवर्गीत्यय ॥ एवंचमन्त्रालमावर्गानासत्याकविधिसिजगत्सामानादशनेनसत्यैक
 आकस्मिकजलंभ्यांविधियतेसुतगयया॥वितानमिवस्वेवारितिवृत्तिसिषणदीयया॥ २८॥उद्दीयतेशिला स्पूला पक्षवतोययाद्रय ॥ शि
 लातन्माप्यतेसर्वननुधितामणेरेव ॥ २३॥ चितितानिफलत्याशुदेवोपानांतेरेखिव ॥ तान्येवनफलत्याशुमाक्ष्मादीनाचरायव ॥ २४॥
 अचतनोपिपुस्तकमयत्रपुमानिव ॥ एवमायास्त्रयान्येवविचित्रारंभविभ्रमा ॥ २५ ॥ दृष्टा शमरगाधवविलासैरप्यसमावा ॥ देश
 कालक्रियाद्रथरसधरणीयजा ॥ २६ ॥ अर्थागधर्वजनिताअनता सत्यसमावा ॥ असमाव समावेयमपिमाव्युपपद्यते ॥ २७ ॥
 समावेऽसमाव मन्मथसिद्धयेस्वप्नविभ्रम ॥ नतदक्षिनयसत्यनतदक्षिनयन्मया ॥ २८ ॥ सर्वसर्वेणसर्वस्वप्नेसमाभिधानके ॥ स्व
 प्नेनिमप्रधीर्जतु पश्यतिस्थिरतायया ॥ २९ ॥ सर्गस्वप्नमप्रजुद्धि पश्यतिस्थिरतायया ॥ अमाद्भुमांतरंगान्धुस्वप्नात्स्वप्नांतरवजन् ॥ अ
 तिस्थिरप्रत्ययभागिहर्जावोविमुद्यति ॥ ३० ॥ अर्थांतराभ्यनिपातदोपात्संप्राप्तिवन्मुग्धमग्ना प्रयाति ॥ मोहययापातमयेकरूपजीव
 कयासत्यतिपातमृद ॥ ३१ ॥ इ वा०वा०दं०मो०नि०पु० जगत्स्वप्नफयननामएकवृत्तितम सर्ग ॥ ६१ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥
 ॥ द्रावसिपुउवाच ॥ ॥ अत्रापचवक्ष्येहमितिहासमिमष्टणु ॥ यहक्तकस्यचिद्विदो किंचिन्मननशालिन ॥ १ ॥ आसीत्किञ्चिन्म
 हासिस्तु समाप्यभ्यासतत्पर ॥ नित्यंस्वप्नवहारेणक्षिपयत्यस्त्वित्तिदिनम् ॥ २ ॥

विश्वस्तीतिकलितमित्याह ॥ भवति ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ यथामुपयोग्यमभ्यनुनिपातयतीतिस्वप्ननिपातस्तथाविधास्वप्नोद्देशेपाच्छुभाच्छुभान्तरप्रयातितयासखनी
 पातयतीतिमद्यत्रिपाताराणारयस्यारमुद्देशीय पातमपयपाएककथनमगम्यमध्यनिर्गमनमस्ति यद्यतयाविषमोद्देशादिगतमपेशस्यमपयतीत्यर्थः ॥ ३१ ॥ ॥ इतिश्रीवार्तास
 धर्मोत्तरप्रकरणानि०पु०एकवृत्तितम सप्त ॥ ६१ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ विधिप्रवसातनायोगान्मानवेहामिदिमम् ॥ वपयतेऽपिषटाख्यानेमिस्तुमानसर्वाटितम्
 ॥ १ ॥ अथकास्मिन्प्रमाणेयमरणच्छन्निमिषाभितेदेउहादरण्यमितिहासपुराणसम् ॥ यहक्तसयन्मम् ॥ १ ॥ महात्मातिदीतिवैराग्यादिसयन्मोहिस्तुपरिभाट्ट ॥ स्वप्नवहा
 एवमप्यवोचिदप्यवपननादिप्रवहाराण ॥ २ ॥

समाधिश्चित्तस्य ध्येयाकारदाढ्येन पूर्वस्वरूपशून्यत्वापादनं तदेवार्थमाचनिर्भासित्वरूपशून्यमिव समाधिरिति पतञ्जलिबचनम् ॥ तदभ्यासनशुद्धपूषणासनाभ्यासः ॥ ११ ॥ अनु-
जलनीचितामिव ॥ ३ ॥ एकधीरेकाग्रचित्तः ॥ ४ ॥ सामान्यजानाशास्त्रसंस्कारहीनास्तद्वृत्तिताचित्तचेष्टानुसारिताम् ॥ ५ ॥ नरातरयतिधर्मानियचितपामरपुरुषातररूपं
यथाश्रंवावर्त्तनेकतेप्राक्तनप्रवाहस्पदस्य समसंस्थानस्य च सत्यागमात्रेण नाभ्याकारमावर्त्तयित्वापतरेण तद्वृत्तिरिव ॥ ६ ॥ तत्र नानातरीयकीनामकल्पनामाह ॥ तेनेति ॥ ७ ॥
८ ॥ लट्टोमतः ॥ ९ ॥ पाठैरभ्यस्यै सत्कर्मानुष्ठानैश्च तृष्टिमत्सु तदुपपद्यकृजानचरित्रेण ॥ १० ॥ अहंकारात्सनालीनाव्यवहृतिर्य

समाध्यभ्यासशुद्धतस्य चित्तं क्षणेन यत् ॥ चित्तयत्याशुतद्वांगच्छत्यं विवर्त्तयतीति ॥ ३ ॥ कदाचित्समाधानविरतोतिष्ठदेकधीः ॥
किंचित्संचितयामास स्वासनस्थः क्रियाक्रमम् ॥ ४ ॥ तस्य चित्तयतो जाता प्रतिभेयमिति सतः ॥ भावयाम्याशुलीला र्थसामान्यजनद-
त्तिताम् ॥ ५ ॥ इति संचित्य चेतोस्थस्थितं किंचित्तरांतरम् ॥ स्पंदसंस्थानसंत्यागमात्रेणावर्त्तने विवर्त्तयतीति ॥ ६ ॥ तेन चित्तनरेणाथकृतं नामा-
त्मवांछया ॥ जीवटोस्मीतिसहसाकाकतालीयवस्थितम् ॥ ७ ॥ जीवटोविजहाराय सस्वप्नपुरुषश्चरम् ॥ स्वप्ननिर्माणनगरेकस्मिंश्चि-
तुरवीथिषु ॥ ८ ॥ तत्र पानं पपौ मतो भृंगः पद्मरसं यथा ॥ लीलयेव दृढं लट्टः सुष्यापघननिद्रया ॥ ९ ॥ स्वप्नददर्शविप्रत्वं पाठानुष्ठानतुष्टिम-
त् ॥ प्रतिभामात्रसंपन्नं चित्ते देशांतरासिवत् ॥ १० ॥ कदाचित्सद्विजश्रेष्ठस्त्वहं व्यापारनिष्ठया ॥ सुष्यापातव्यवहृतिर्वीजताया मिव द्रु-
मः ॥ ११ ॥ द्विजोपश्वत्स्वयं स्वप्ने सामंतत्वमथात्मनि ॥ समासंतः कृताहारः कदाचिद्वननिद्रया ॥ १२ ॥ अपश्वद्राजतां स्वप्ने ककुब्बल्य-
पालिनीम् ॥ लालिताभोगपूणेन पुष्पोषेण लतामिव ॥ १३ ॥ सकदाचिन्मूषः स्वस्थः सुष्यापासमिति हितः ॥ पुरोभाविनिजाचारः स्वकार्य-
मिव कारणे ॥ १४ ॥ अपश्वत्स्वात्मनि स्वप्ने सुरस्त्रीत्वमनिदितम् ॥ दक्षकाशरसो ह्यासो मंजरीत्वमिवोदितम् ॥ १५ ॥ सासुरसोरिति श्रु-
तानि द्वांगदा मुपागता ॥ मृगीत्वमात्मनि स्वरमावर्त्तयति मिवोदितम् ॥ १६ ॥

स्य ॥ यथा बीजताया द्रुमो तर्गत विटपादिसंस्कारआलोतद्वत् ॥ ११ ॥ सामंतत्वमाह लिकराजताम् ॥ १२ ॥ कृताहारो भुक्तवानसन्नुभोषननिद्रयाराजतासामान्य ककुभा-
दिशावलयानि पालयितुं शील्यस्यास्तथाविधम् ॥ १३ ॥ पुरोभावीफलदानाद्योपस्थितो निजः स्वीयः त्वया सक्तिरूप आचरो यस्य ॥ स्वकार्यदक्षतादि ॥ कारणबीजे ॥ १४ ॥
बहुपुरुषसंभोग्यानि दित सुरस्त्रीत्वमपरस्त्वम् ॥ रसो ह्यसौ चेतनत्वकल्पनयोक्तिर्लक्षणया दक्षजीवोक्तिर्वा ॥ १५ ॥ मृगीनयनसौंदर्याभिलाषवासनयामृगीत्वमपश्यदित्यनुक-
ते ॥ अबुताश्रंवाभ्यावस्था ॥ १६ ॥

॥ १७ ॥ तिरभ्यास्मभंशनमस्तिनवेतिविद्वांनारूपत्याह ॥ त्रियषद्वति ॥ चित्तास्यदृष्टभुतसत्कारपाह्वित्वास्तिसत्कारेस्त्वतिषास्वमस्याप्यवर्जनादित्यारय ॥ १८ ॥ तता
पष्टशसक्तिप्रशान्तावपुष ॥ वनदेवीनाम्नेमसिद्धलतायहृमिषविलसनरीला ॥ १९ ॥ साल्नाकचिक्कालमग सचिद्यासाक्षिधैतभ्येननिद्राजडतामुपमिभनुभूयबीजातस्था
यागाम्भुतकारायाधियोदयमिषत्वत्प्रपस्यालयाधिययास्वभोन्मुल्याधियाभमराकारोदुद्धसत्कारया आत्मानभमरमपयदित्यभ्य ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ कौमुम
मधुमकरर्षणैरनिशेष ॥ २३ ॥ अगतीआत्मासक सर्षविस्यनाल्लगोलसलम ॥ २४ ॥ पदव्यवसितम् ॥ जृम्भतेधरे ॥ २५ ॥ तेनगजेनसाभमराभितानलिनीमहिनी

साधगीलोलनयनाकदाधिनिद्रयाहता ॥ स्वनेददर्शवल्लीत्वस्वाभ्यासाहदमात्मनि ॥ १७ ॥ तिर्यञ्चोपिप्रपस्यतिस्रमचित्तस्वभावाव ॥
दृष्टानांचश्रुतानांश्चेतस्मरणमक्षतम् ॥ १८ ॥ साधभूवलतापुष्पफलपह्वशालिनी ॥ वनदेवीवनोद्यानलतागृहविलासिनी ॥ १९ ॥
धीजातस्पाकुसकाररूपयेहाधिक्रुदया ॥ सापभ्यदत्तसवित्स्यासुदलवनमात्मन ॥ २० ॥ कंचिकातलसुपुमस्यकलयाजडतांपना
म् ॥ अनुभूयददर्शाप्यस्वात्मानभमरंस्थिरम् ॥ २१ ॥ पदपदोविजहारायवनेवनलतास्वसौ ॥ पद्मिनीपुष्पपुष्पासुतरुणीविववहम
॥ २२ ॥ प्रियाधिपाधरस्वादुरसवक्तुममहु ॥ अमलकुसुमसपासुमुकावल्लीविलासिपु ॥ २३ ॥ सयभूवसरोजिन्याप्यसनीधिसना
लगा ॥ कचिद्वरतित्येतिचेतोजडमतरपि ॥ २४ ॥ तामाजगामनलिनीपरिलोलयितुगज ॥ रम्यवस्तुक्षयार्थवमूढानांजृम्भतेपदम्
॥ २५ ॥ नलिनीमर्दितासेवसमंतेनसपदपद ॥ गतोदतातरंधीहिरिवपूर्णत्वमाययौ ॥ २६ ॥ अभरोवारणालोकहादरणालोकभावना
त् ॥ ददर्शत्मानमामोदमत्तहस्तितायोदितम् ॥ २७ ॥ शुक्लसागरगर्भीरंजश्रवातेपपातह ॥ तमोपनयनेशून्येसंसारइवजीवक ॥ २८ ॥
यभूववहमोराक्षोमहापरमलोक ॥ सुदामदयलसीधोपूर्णोतीवनिशाचर ॥ २९ ॥ कदाचिदसिनिर्गिशच्छिन्नसास्तमुपाययौ ॥
विवेकानिलनिर्तुनरूपाजिवद्ववात्मनि ॥ ३० ॥

य तेनगलनसमसपदपदयोगास्यदंतगत सस्यसकप्रकण्णधीरिषयभ्यमाणभूषत्वमाययौ ॥ २६ ॥ भारभस्यालोकादवलोकनाद्वारणस्यालोकादत्यलोकाकारका
प्रधानाशालानमत्तहस्तिपायद्वितिसयन्नेदरं ॥ २७ ॥ सगज खतहस्तिपकनिर्धितगर्भे यनेभ्यश्रवत्तादिषधेभ्योपियनेकठोरससारजीषकइषपारसयदु स्वाभ्यननुभनप
॥ २८ ॥ निशाचरदसुतराभ्यपि ॥ २९ ॥ सकलाचिदुपस्थितेनिशापुच्छेचरतीतिप्रशाचर सन्नसिभिर्दीपत्यर्द्धनिर्नर्ताखरश्रोगुलिभ्यानिर्दिशता कपाचिकालाभिभ्यच्छिन्न
स्वमलकसुमुपाययौ ॥ जीवोर्वाधोपायिर्धोहाप्यतिमानदय ॥ ३० ॥

गजघटानाहस्तिमूहानांकुमस्थलायेभ्य उच्चलितानुर्डीनात् ॥ अभ्यासाच्चिरिशीलनसस्कारात् ॥ अत्युडयनदर्शनसंस्कारोद्धोषितादित्यारयः ॥ ३१ ॥ पुन पूर्ववासनेये
त्यर्थः ॥ अवोचिन अज्ञस्य ॥ शेषपष्ठीननुकर्त्तरि नलोकेतिनिषेवात् ॥ ३२ ॥ सविद्यदार्शेनतदुद्धोषितवासनयेतिधावत् ॥ ३३ ॥ योनिष्वन्यासुसङ्कुट्ठन्नित्युक्त्या हस
पद्मवनेमूर्त्ताविष्यकच्छेदवारण. हरिणोदेहयत्रादालित्यादिवक्षमाणदिशाअतरालेपचारीतिजन्मानिजातानीतिगम्यते ॥ तथाचात्रोक्तहंसजन्मद्वयानतरंरुद्रतागतःससार
शतपर्यन्तेरुद्र सोहंव्यवस्थितइतिवक्ष्यति ॥ सकदाचित्सुनहंसजन्मप्राप्तोऽप्येहसै सगतोविजहारेत्यर्थः ॥ ३४ ॥ तत्रहसंसंक्षिप्तहंसगुणाकारादिवर्णनश्रवणात्सशब्दान्नाम
सहितातदाकारार्थवतीचेतिद्वेधाप्रब्राह्मसात्त्विकासवित्अहमपीदृशोब्राह्महस स्यामितिवासनातत्रतस्मिन्जन्मनितस्यहसभूतस्यास्यमिक्षुमनसःप्राग्वर्णिताद्वरसस्थर्वाहवत्

पश्यन्गजघटाकुंभस्थलाग्रोच्चलितानलीन ॥ गंहस्यभ्रमराभ्यासाद्भ्रजोभूयोप्यभूदलिः ॥ ३१ ॥ सेवमानोवनलतांपुनरायात्सपदि
नीम् ॥ दुस्त्यजोहिदुरभ्यासोवासनानामवोचिनः ॥ ३२ ॥ तत्रहस्तिखुराक्रांतःपुनःसंचूर्णतांपयौ ॥ पार्थस्यहंससंविन्यावभूवकलहंस
कः ॥ ३३ ॥ कलहंसश्चिरतरंयोनिष्वन्यासुसङ्कुट्ठन् ॥ कदाचिद्दुग्धमिहंसैःसंगतोविजहारह ॥ ३४ ॥ ब्राह्महंसालिकसांविन्यशब्दार्थवती
मनाक् ॥ तत्रपुष्टास्यतस्यांतःप्रागंडरसर्वाहवत् ॥ ३५ ॥ सतच्चिंतांचरन्मृतोदहंभ्याधिघुणाहतः ॥ तत्संविन्यनुसंधानाज्जातःपद्मजसार
सः ॥ ३६ ॥ तत्रातिसंततविवेकवतोविलासैःसंबोधितोविगतलौकिककवस्तुदृष्टिः ॥ मुक्तःस्थितोनुयुगांतविधौविदेहमुक्तेनतेनाकिमुभा
विविभाव्यमेतत् ॥ ३७ ॥ इत्यार्षवांवा०वा०दं०मोक्षोपायेषुनि०पू०जीवदोषास्थानेस्वप्नशतरुद्रीयमिक्षुसंसारोदाहरणानामद्विषष्टि
तमःसर्गः ॥ ६२ ॥ ॥ ७३ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ सकदाचिद्दृशाथरुद्रंरुद्रपुररग्नः ॥ वैरिचनल्लिनीनाललीलाभाभेनलीलया ॥ १ ॥

पुष्टावनीभूतेत्यर्थः ॥ ३५ ॥ सताब्राह्महसचित्तमेवदृढचरन्नावर्तयन्व्याधिघुणाभिहतोमृतः पद्मजस्यसारसोलक्षणयाहसोबाहनमित्यर्थः ॥ ३६ ॥ तत्रतस्मिन्जन्मनिब्र
ह्मलोकेवअतिशयेनसततैर्विवेकवतःप्रजापतेर्विवेकवैराग्यतत्त्वज्ञानाद्युपदेशविलासैःसम्यग्बोधितः अतएवविगतालौकिककवस्तुषुभोग्यवर्गेषुसारतादृष्टिर्यस्यतथाविधःसन्मु
क्तोजीवन्मुक्तोभूत्वास्थितः ॥ एवजीवतैवनिरतिशयानन्दमोक्षसुरेखलब्धेयसति ब्रह्मणासहतेसर्वसंप्राप्तेप्रतिसचरे परस्यातेकतात्मानःप्रविशतिपरपदमितिश्रुतेयुगांतविधौद्विपरा
धर्वासानब्रह्मणासहविदेहमुक्तेनतेनहसेनकिमधिकभाविषाध्य एतत्तुर्धाभिर्विज्ञाव्यचित्यम् ॥ उदतिवितर्के ॥ ज्ञानेनैवसमूलानर्थनिवृत्तेर्निरतिशयानदावाभेश्वसपादित
त्वात्तदतिरिक्तपुरुषार्थाभावाच्चास्यकतकल्यत्वादित्यर्थः ॥ ३७ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम०तात्पर्य०नि०पू०द्विषष्टितम सर्गः ॥ ६२ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ रुद्रभूतेनतेनात्रपूर्व
देहप्रबोधनम् ॥ तेषाचशतरुद्रत्वमैकारम्यचेद्वचन्यते ॥ १ ॥ सहमोलीलयाअनायासेनैववैरिचासनल्लिनीनाल्लेकीलाःक्रीडास्तस्याभेनपद्मजसामीप्यमुक्तिपदप्राप्तिबलेनेति
यावत् ॥ कदाचित्सत्यजेनसहुरुद्रपुरगतोरुद्रदर्शः ॥ १ ॥

नमः तस्य ज्ञानयोगेन प्रप्रापिष्यन्नुक्तपदार्थानां तस्य ह्यसत्यमपि कदाहं भावनया कद स्यादिति निश्चिता बुद्धिरभूत् ॥ ननु जीवन्मुक्तस्य निर्वासनस्य ह्यसत्यकथं कद्वत्सुहा न
 द्वावनाभ्यासनदहत्यागननुना कदरा रपारम्य ॥ यदि तु भारतस्य मित्रात्मभि रितिष्यप्येतत्स्मनानदेहोभोभ्यपारकथरोपाद्वर्तारपारम्यतर्हि कदाहं भावपारम्यवर्णनस्यानुपयोग
 पक्षगार कदस्य भवतयातद्वाहस्य कर्मकलत्वायागाच्चैति चेत्तथाह ॥ परिनिर्बन्ध इति ॥ नायमुक्त्यो कद भावः किमु परिनिर्बन्धतत्साहचर्यमुक्ति सा च कर्मोपास्तिकलभावत्येव ॥ वे
 बोभ्यत्वादावनप्येतीति भूते रिति भावः ॥ २ ॥ नाप्येतज्जन्मार्तं किमुपारम्यरोपोवनीतयेच्छया योगिबन्धानसेर्हातरकभ्यनेन पूर्वदेहत्यागभाषमित्याशयेनाह ॥ कदभूतवपुरिति
 ॥ १ ॥ गणकोटिगुरीष्टपापेष्टपापाण्यप्यपश्यति यावत् ॥ ४ ॥ साहचर्यमुक्तौ जगत्सहारादिभ्यापाराधिकाराभाषेपि ह्यनेन्यप्यपि दिनामसिद्धकदसाभ्यमस्येवेत्याशयेनाह ॥ क
 दस्ति ॥ अनुसप्तसार्तरेभ्यर्विलीतं भवसिद्धकदर्पकनयासाभ्यनेन ॥ ५ ॥ सत्यमेकस्मिन्मनस्येवोपाव ॥ ६ ॥ आद्विति स्मरणयातकोनियत ॥ अद्वयभाषात्कनयार
 तययुद्धिरभूतस्य कदोहमिति निश्चिता ॥ प्रतिप्रियवदादर्शेद्रागित्येव हि विधिता ॥ २ ॥ कदभूतवपूस्तत्रतनुतस्याजतामसौ ॥ गद्य पव
 नतांगच्छुस्तुमकपकयया ॥ ३ ॥ सकदो कदभवन्विजहारययेच्छया ॥ तैस्ते शिवपुराचरैर्गणकोटिगुरिषुया ॥ ४ ॥ कदस्त्वनुत्त
 मज्ञानविलासकतयातया ॥ स्वमशेषवत्तातमपस्यधात्कनधिया ॥ ५ ॥ निरावरणविज्ञानवपुः सप्तगर्वाक्षदा ॥ उवाच स्वयमेकान्तं
 स्वस्वभगतविस्मिता ॥ ६ ॥ अहोनुचिन्तामायेयतताविश्वविमोहिनी ॥ असत्येवापि सद्रूपामरुभूमिपुवारिवत् ॥ ७ ॥ इति प्रथममाज्ञा
 तचिदाहचिन्ततांगत ॥ सवसपन्नसर्वज्ञगानादिविभावनात् ॥ ८ ॥ यदृच्छया स्थितं जीवोभूततन्मात्रं रजित ॥ कस्मिंश्चिदभूतवत्स
 र्गभिक्षुरक्षुभितोभित ॥ ९ ॥ तं नावयवयधेनवहिस्त्वेरविहारिणी ॥ लीलाविलुलिताकारायदारन्येति भावत ॥ १० ॥ सर्वभावोपमर्दं
 नतदभ्यासवशात्तदा ॥ तामेव सौम्यमूर्द्धिस्तुत्याकान्यमननोदयम् ॥ ११ ॥

भाषिकसिध्यापिरेष ततोपायपाषिततावद्भुत्स्याप्रकायेयं निरसकस्यवर्तितांगतद्वत्पादीहभाषातस्यनमित्यर्थः ॥ गीतासकभ्यारेवाहसर्वसंपन्न साध्वदोसर्वज्ञो जज्ञो गम
 नादिह भाषार्थं ज्ञातव्यं यथा ८ ॥ ततोपदृच्छयाभ्यव्यसितविलिप्तमूलदेहेति वा भाषास्त्वानुपवेशेभूति स्मृतेस्तन्मार्गं यद्वैतं भवति तदेहं साधारम्यसवर्गाभ्यासेन तद्वनवासनादेषि
 र्देहिभ्यपटद्वरकिन्त स्रग्जीवोभूत्वाहस्तिनरत्यर्थः ॥ सप्तजीव भगता रिकालाज्जन्मपरपरापनुभूतमभ्यर्त्सिस्मिन्सर्वोदेरायसमाधिपाटयादिति गोषिपयैरक्षुभितोभितु परिदाह
 भवत् ॥ ९ ॥ आत्मज्ञानमयस्यस्तस्यारम्येवाप्तवस्तुनिरपरेणार्थसिन्तिरोपाभ्यासपाटवेन पुष्वदेहादेरात्यन्तिकविस्मरणराक्पुष्पवदर्यापत्ति ॥ तेनेत्यादिना ॥ तेनाभिस्तुपाव
 द्रपयावनस्यैरणस्मृतदेहादयदानाहस्तपादार्थानां लज्जदहस्ययथानायाप्येति यादीनां च यधेन निरोधेन बहिर्देवतादिष्वप्येति सत्ययदादौ यमानसपूजादिलीकारभ्येति भावत अभ
 विलुलिताकारा आरभ्यततर्हातदभ्यासवशात्तामेव विलीनसिद्धि कदस्य भाषोपमर्दनाच्च भूतिनिपरागन्वय ॥ १० ॥ ११ ॥

१८६५ ॥ जतिशुष्यतीति यावत् ॥ १२ ॥ तस्यैव सिद्धस्याप्यशास्त्रीयमानसखेलनप्रवृत्तावनर्धपरपरोदयो भूदित्याह ॥ स इत्यादिना ॥ तेषु देहेषु योनिषु ॥ जरढवासन इत्यनेन शास्त्रीयवा
 सनारौ धिल्ये अनाद्यनर्थवासनोद्भवोऽवश्यभावीति सूच्यते ॥ १३ ॥ तानेव सन्निमित्तप्रपचयति ॥ आत्मनीत्यादिना ॥ भावस्याद्भूतस्य अभावस्यानुद्भूतस्य च विपर्ययैव परीत्ये
 साध्ये अभ्यासपाटवादि बलवानेव वा सनाचयो वधेते उद्भवति अन्यस्तिरो भवतीत्यर्थः ॥ १४ ॥ १५ ॥ धर्मप्रचयसहितया कामुकतया ॥ १६ ॥ लोचनपदेन मृगलोचनसौ
 चमलकतिश्चेतसि यारूढासैव विजृम्भते ॥ वल्लीत्यजति नैदाधीपीतमप्यंशुमाधवम् ॥ १७ ॥ सा भिक्षुर्जीर्वटो भूत्वा जंतुर्जरठवात्मनः ॥ तेषु
 देहेषु च भ्रामरं धेष्विवपिपीलिका ॥ १८ ॥ आत्मनि द्विजभक्तत्वात्सोपस्थद्विजतामय ॥ भावाभावविपर्ययसि बलवानेव वधते ॥ १९ ॥
 सामंततामवापासौ विप्रः संततचिंतितान् ॥ सातत्येन रसः पीतः फलतामेति पादपे ॥ २० ॥ राज्यार्थधर्मकार्याणां कर्तृत्वात्सो भवन्त्यपः ॥
 सकामुकतयाराजासुरस्त्रीत्वमवापह ॥ २१ ॥ लोलालोचनलोभेन सा मृगीरसशालिनी ॥ बभूव वासनामोहश्चाहोदुःखाय जंतुषु ॥ २२ ॥
 मृगीसावतचित्तस्यावभूव विपिने लता ॥ अवस्थंभाविलवनलतिकानुबभूवह ॥ २३ ॥ अंतःसंज्ञाचिराभ्यस्तं भ्रमरत्वमयात्मनि ॥ सा
 पश्यत्सावमर्दनसदातद्भावभाविता ॥ २४ ॥ सवारणसुरक्षोदमनुभूयाथ भावितम् ॥ भूयो भूयः प्रवभ्राम महासंस्तुति संभ्रमान् ॥ २५ ॥
 संसारशतपथं ते रुद्रः सोहमहं स्थितः ॥ अस्मिन् संसारसंभ्रमे स्वमनोमात्रसंभ्रमे ॥ २६ ॥ एवमत्यंतचिन्नासु संसारारण्यभूमिषु ॥ बद्धी
 ष्वहमतिभ्रातस्त्वशून्यास्त्रिवभूरिशः ॥ २७ ॥ कस्मिंश्चिदभवसंगो लवहं जीवदनामकः ॥ कस्मिंश्चिद्वाह्यश्रेष्ठः कस्मिंश्चिद्विशुधाधिपः
 ॥ २८ ॥ हंसः प्रपन्नवने भूत्वा विध्यकच्छेचवारणः ॥ हरिणो देहयन्त्रादौ दशमहामिमांगतः ॥ २९ ॥ अत्र वर्षसहस्राणि चतुर्थगशतानि च ॥
 समतीतान्यनंतानि दिनर्तुचरितानि च ॥ ३० ॥ मम प्रथममेव प्राकलितस्य परात्पदात् ॥ तत्त्वज्ञानितयारूढो भिक्षुत्वे योग्यताक्रमः ॥ ३१ ॥

भूयो भूयो प्यतिक्रम्य गतश्च ब्रह्महंसताम् ॥ स एव प्राक्तनो भ्यासः फलितः संगमो दयात् ॥ ३२ ॥

दयलक्ष्यते तल्लोभेन लोका रसशालिनी रजिता ॥ ३३ ॥ लवनच्छेदनम् ॥ ३४ ॥ सावमर्दनच्छेदनवमर्दसहितकृतदेहेन ॥ ३५ ॥ भूयो भूय इत्यनेनंतरालिकानिवारणालिहंसा
 दीनिनवतिजन्मानि स्मृतान्युच्यते ॥ ३६ ॥ सा भिक्षुरहस्येनैव रुद्रो ह भिति स्थितः ॥ ३७ ॥ अधून्यासु सत्यास्त्रिवभातासु ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ विध्यकच्छेचवारणो हरिणश्चाभवम् ॥
 इत्थं देहयन्त्रे आदिप्रदान्मनोयेचाह मिमांषाणि तद्रूपादशागतः ॥ ४० ॥ मम प्रथमसर्गकालादारभ्य परात्पदाच्चिदेकरसरूपाच्चलितस्य प्रच्युतस्याप्यास्मिन्ससारे वर्षसहस्राणि च
 तुर्यगशतानि च अनंतानि समतीतानि न्यनंतानि दिनर्तुचरितानि च ॥ ४१ ॥ मम भिक्षुत्वेन त्वज्ञानितया भवितुं यो यथाक्रमः श्रवणमननाद्यभ्यासरूपो रूढोऽपि प्रमादादतिक्रम्य
 भूयो भूयश्च जन्मपरंपरया ब्रह्महंसतागतः स एव प्राक्तनो भ्यास इत्यभ्यासक्रमो रुद्रसंगमो दयाद्भूत्वेन त्वज्ञानफलेन फलित इति द्वयोरेव न्वयः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥

अतएवशाखाप्रसाधनाभ्यासोऽन्यथाप्रयत्नविच्छेदेनेकअभ्यासिभ्यं विहितोऽपिपुनरुद्भूयपुरुषार्थसाधयत्येवेत्याह ॥ दृढाभ्यासइति ॥ स अत्यतमरसेनजन्मसहस्रेणभ्यवहितोऽपि
 निशेष ॥ २८ ॥ तस्यशुभोपिभावनाभ्यासलुप्त्यमुक्तस्याशुभाभ्यासभ्यवहितोऽपिपुनरुद्भवेत्तथाह ॥ काकनालीयेति ॥ २९ ॥ तस्यशुभवासानावच्छुभवासानाभ्यासोऽपिस्वयमे
 वधाक्तनवस्तंकारादुद्भविष्यतिरुद्भवेत्तथापुरुष अशुभावातनाहस्यतिषेतिपुरुषप्रयत्नविधानभ्यर्थितस्याशक्याह ॥ सगतीति ॥ हानुर्वर्तिनाकात् जिह्वासनपुंसपुण्यात्तन
 सदासनभ्यासकालांतरंस्वोरप्यवतिष्ठपुरुषप्रयत्नमीसतेपरीसतेनतरिनोद्भवीत्यर्थ ॥ ३० ॥ सचयत्नोऽनेकअभ्यास्यत्पुरुषसदासनार्थाद्येनद्वानाक्षयसमर्थोभवतिनसह
 सव्याराधेनाह ॥ यच्चति ॥ अतएवीत्यनप्रियार्थविषयपरेवतोपास्यादिप्रयत्नोऽपिप्रयत्नाप्रत्यक्षकालसत्यतनुप्रययोभ्यवेदनाभावादिकलसमर्थोभवतिनयकिवाभ्यपरमार्थ
 दृढाभ्यासोऽप्येवात्यजीवस्योदित्यविप्रत ॥ सोत्यतमरसेनापितमेवाभ्यनुधावति ॥ ३८ ॥ काकनालीययोगेनकदाचित्साधुसगमात् ॥
 अशुभाभावनाभ्यासोऽजीवस्यविनिवर्तते ॥ २९ ॥ सगत्यधिगतचैषकेवलस्योदयप्रति ॥ प्राक्तनोवासानाभ्यासोऽहातुरुपममीक्षते
 ॥ ३० ॥ यच्चेशभ्यस्यतेजस्यचदेहांतरेपिच ॥ जाग्रत्स्वप्नेष्वसदपितसदित्यनुभूयते ॥ ३१ ॥ तत्तदर्थक्रियाकारिषु स्वायच्चसुरायाच ॥
 उदेतिभावनातस्मादावनाभावनाजय ॥ ३२ ॥ भावनेवस्वमात्मानदिशेयमितिपश्यति ॥ असत्तामात्रविक्षारंगुल्मकत्वमिवांकुर
 ॥ ३३ ॥ भावनाप्रस्थमाणोपानाकिंचिदिहशिष्यते ॥ नचविद्यतएवेतितद्वमेणालमस्तुन ॥ ३४ ॥ अमस्यजगत्तस्यास्यजातस्याकाशव
 णवत् ॥ असवेदनमात्रं कमाजर्जनायात्मस्तुन ॥ ३५ ॥ असन्मयीस्वरूपपापरंसत्तैवलालनी ॥ वर्ततेचेद्दिनोदायकिंचित्सानकरिष्यति
 ॥ ३६ ॥ तत्तान्सर्वान्सससारानुत्थायात्तकयाम्यहम् ॥ सन्मगालोऽकदानेनतेभ्यएकीकरोम्यहम् ॥ ३७ ॥ इतिसच्चित्यरुद्रोऽसौतसर्गोऽ
 जगामह ॥ यन्मिसुविहारस्य सुमश्वद्वहस्थित ॥ ३८ ॥

बलुगाधराध्यादिप्रयत्नप्रमाणमप्यरमायसस्यसमाजलाभायभवतीतिमुच्यते ॥ ११ ॥ अतएवशान्तिविषय शान्तीयोपिभावनाभ्यासोऽहं स्वमिश्रितसुखाद्यैवेतिसर्वमाव
 नाच्छेदरहास्यत्यक्तिकानप्यप्रयोनातरालिद्वरद्वलविधामिरियाशायनाह ॥ तत्प्रादिति ॥ नीतिरिहताशरीरतद्दोगाद्यर्थक्रियाकरोतिनच्छीलभावनात्मचित्तनम् ॥ ३२ ॥
 किञ्चानन्तभावनारुद्रवायमनर्थसकपतर्द्धाभासेभ्यद्वेत्त्याशयेनाह ॥ भावनेवेति ॥ ३३ ॥ सातस्वर्शेनमात्रेणसुच्छेदेत्याह ॥ भावनेति ॥ नवातदुच्छेद साभ्योल्लिखित्यो
 द्दिप्यन्तारगतदस्याह ॥ नयति ॥ ३४ ॥ ॥ अथवाभावनासद्वदतस्वज्ञानवाधितस्यसर्वेनेपिवाधिमार्गेतिवप्रयत्ननासायभ्येनानर्थत्यागाबाधप्यसुगतलीलाहेतुत्वाच्चेत्या
 ह ॥ अहम्यदीति ॥ शान्तिवत्तसम्यदीकषिधानसत्तासत्तुपाजगत्कारणावनालालनीकीमुक्तेरुपपन्नप्राप्तिसिद्धिः काकनालीयेति ॥ २९ ॥ तस्यशुभवासानावच्छुभवासानाभ्यासोऽपिस्वयमे
 वधाक्तनवस्तंकारादुद्भविष्यतिरुद्भवेत्तथापुरुष अशुभावातनाहस्यतिषेतिपुरुषप्रयत्नविधानभ्यर्थितस्याशक्याह ॥ सगतीति ॥ हानुर्वर्तिनाकात् जिह्वासनपुंसपुण्यात्तन
 सदासनभ्यासकालांतरंस्वोरप्यवतिष्ठपुरुषप्रयत्नमीसतेपरीसतेनतरिनोद्भवीत्यर्थ ॥ ३० ॥ सचयत्नोऽनेकअभ्यास्यत्पुरुषसदासनार्थाद्येनद्वानाक्षयसमर्थोभवतिनसह
 सव्याराधेनाह ॥ यच्चति ॥ अतएवीत्यनप्रियार्थविषयपरेवतोपास्यादिप्रयत्नोऽपिप्रयत्नाप्रत्यक्षकालसत्यतनुप्रययोभ्यवेदनाभावादिकलसमर्थोभवतिनयकिवाभ्यपरमार्थ
 दृढाभ्यासोऽप्येवात्यजीवस्योदित्यविप्रत ॥ सोत्यतमरसेनापितमेवाभ्यनुधावति ॥ ३८ ॥ काकनालीययोगेनकदाचित्साधुसगमात् ॥
 अशुभाभावनाभ्यासोऽजीवस्यविनिवर्तते ॥ २९ ॥ सगत्यधिगतचैषकेवलस्योदयप्रति ॥ प्राक्तनोवासानाभ्यासोऽहातुरुपममीक्षते
 ॥ ३० ॥ यच्चेशभ्यस्यतेजस्यचदेहांतरेपिच ॥ जाग्रत्स्वप्नेष्वसदपितसदित्यनुभूयते ॥ ३१ ॥ तत्तदर्थक्रियाकारिषु स्वायच्चसुरायाच ॥
 उदेतिभावनातस्मादावनाभावनाजय ॥ ३२ ॥ भावनेवस्वमात्मानदिशेयमितिपश्यति ॥ असत्तामात्रविक्षारंगुल्मकत्वमिवांकुर
 ॥ ३३ ॥ भावनाप्रस्थमाणोपानाकिंचिदिहशिष्यते ॥ नचविद्यतएवेतितद्वमेणालमस्तुन ॥ ३४ ॥ अमस्यजगत्तस्यास्यजातस्याकाशव
 णवत् ॥ असवेदनमात्रं कमाजर्जनायात्मस्तुन ॥ ३५ ॥ असन्मयीस्वरूपपापरंसत्तैवलालनी ॥ वर्ततेचेद्दिनोदायकिंचित्सानकरिष्यति
 ॥ ३६ ॥ तत्तान्सर्वान्सससारानुत्थायात्तकयाम्यहम् ॥ सन्मगालोऽकदानेनतेभ्यएकीकरोम्यहम् ॥ ३७ ॥ इतिसच्चित्यरुद्रोऽसौतसर्गोऽ
 जगामह ॥ यन्मिसुविहारस्य सुमश्वद्वहस्थित ॥ ३८ ॥

बोधयित्वा जाग्रदवस्थां चेतसा स्थित्वा चित्तं रोचते न चेतनेन स्वप्नादि बाधसलक्षणेन तच्च ज्ञात्वा जीवेन च योजया मास ॥ अतएव भिक्षो जागरणनामस्मादिति पप्रक्ष्य ब्रह्म
 दादिरुद्रात् शरीराणां तत्त्वपचानाच्च निरुद्धत्विबाधप्रसंगो निरस्तः ॥ सर्वत्र रुद्राश जीवप्रवेशकल्पनेन तदीयसत्त्वसकल्पवलेन विचित्रभोजकादृशोऽपवलेन च बाधितानामपि सर्वेषां
 माकल्पानामनुदत्तिसंभवादि ॥ ३९ ॥ बोधात्तच्च दर्शनात् ॥ अल्पकाले चिरकालानेकजन्मानुभावलक्षणास्यस्यामरुद्रशरीराद्यनुदत्तिलक्षणस्य चाश्वर्यस्य दर्शनाद्विस्मयं
 यौ ॥ ४० ॥ जीवदत्तसारब्रह्माहातरम् ॥ ४१ ॥ तत्र लोपाख्यानवर्णितरीत्याप्रविश्य भुवनभूत्येकगत्या तत्रापि तज्जीवदास्पदद्वीपम् विषयमडलात्तर्गतदेशम् तच्च गृहम्
 बोधयित्वा यतं भिक्षुं चेतसा चेतनेन च ॥ योजयामास स्मरन् भिक्षुरप्यात्मनोऽभ्यसम् ॥ ३९ ॥ रुद्रमात्मानमालोक्य जीवदादिमयं त
 था ॥ बोधादविस्मयाहोपिसा भिक्षुर्विस्मयं ययौ ॥ ४० ॥ अथ रुद्रस्तथा भिक्षुर्दावेवात्थाय जन्मतुः ॥ क्वापि जीवदत्तं संसारं चिदाकाश
 ककोणम् ॥ ४१ ॥ तत्र तद्ब्रुवन् गत्वा तद्वीपं तच्च मंडलम् ॥ विषयं तत्पुरं तच्च तंच पाणावसिग्रहम् ॥ ४२ ॥ सुसंदृशतुर्नृसंज्ञं जीवदत्तं कंश
 वम् ॥ स्थापयित्वा वपुर्भावं प्रभातं भवभूमिषु ॥ ४३ ॥ तं प्रबोध्य नि योज्या शुचेतसा चेतनेन च ॥ एकरूपास्त्रिरूपास्त रुद्रजीवदत्तभिक्षुकाः
 ॥ ४४ ॥ बोधवंतोऽप्यबुद्धा भाविस्मिता अप्यविस्मिताः ॥ बभूवुः स्थापिताश्चिदाकाशकारा इव दक्षणा ॥ ४५ ॥ अथ जन्मश्रुते सर्वैक
 चिद्ब्रह्म नि संस्थितम् ॥ विप्रसंसारमारब्धं परिभूतसंघुं भुजम् ॥ ४६ ॥ ते तत्र भुवनं गत्वा तद्वीपं तच्च मंडलम् ॥ विषयं तच्च तं ब्रामं प्रापुस्तं
 द्राक्षणा लयम् ॥ ४७ ॥ विप्रं तद्दृश्युः सुसंकलत्रवलितं गृहम् ॥ कंठेऽदृहीतं ब्राह्मण्यं बहिर्जीर्विमिव स्थितम् ॥ ४८ ॥ तं प्रबोध्य नि योज्या शुचे
 तसा चेतनेन च ॥ तत्स्थाने बहवोऽप्यन्ये विस्मयविविस्मयाः ॥ ४९ ॥ अथ जन्मश्रुदाकाशकचित्तं चेतितं चितेः ॥ सामंतं नृपसंसारं भ्र
 मणा भोगसुंदरम् ॥ ५० ॥ ततस्ते भुवनं प्राप्तास्तद्वीपं तच्च मंडलम् ॥ सामंतं दृश्युः सुसंपर्कपुंकजं ॥ ५१ ॥ हेमावदातं हेमांश्यानि हि
 तं कुचकोटरे ॥ अभयैर्वा न्वितं पद्मकोशसु संभुवतम् ॥ ५२ ॥ कान्ताभिरभ्यावलितं मंजरीभिरिव हुमम् ॥ दीपजालकमध्यस्थं रत्नौघद
 वकंचितम् ॥ ५३ ॥ तं प्रबोध्य नि योज्या शुचेतसा चेतनेन च ॥ तत्स्थाने बहवोऽप्येकेऽप्येके विस्मयविविस्मयाः ॥ ५४ ॥

तत्र गृहे पाणौ असेर्महणं गृहोपस्थताया विधत्तं जीवदत्तचदृशतुः ॥ ४२ ॥ शर्वाभिवसुमम् ॥ तत्रत्यजनानां स्वदर्शनायोप्यत्वाद्बुद्धिभिक्षुवपुषी भावो जीवदत्तबोधनाभिप्रायस्त रुद्र
 स्य याकोटिद्वयाभाप्रभातदत्तसर्वस्वप्रभावस्थापयित्वा अतर्धानं शक्त्या गोपयित्वा ॥ भवभूमिषु जीवदत्तसदृतिप्रदेशेषु ॥ ४३ ॥ चेतसेत्यादि पूर्ववत् ॥ अतरेकरूपाः ॥ बहि
 र्ब्रह्म ॥ ४४ ॥ चित्रकतकाराश्चित्रलिखिता इव ॥ ४५ ॥ व्योमनिचिदाकाशस्थितमध्यस्तम् ॥ आरब्धजीवदत्तचित्तपरिणामरूपम् ॥ परितो भूतैः प्राणिभिः सघुषु मसरा
 द्यम् ॥ ४६ ॥ ते तत्रेत्यादि पूर्ववत् ॥ ४७ ॥ कलत्रोप्यवर्गस्तद्वलितम् ॥ बहिर्गतजीवमिव प्रियतमम् ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ चित्तेऽश्रित्ताकारविवृतायाश्चेति परिणतिरूपम् ॥ ५० ॥
 पर्यंकलक्षणेपकजे ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ तत्स्थानेऽवस्थिताः सतः ॥ ५४ ॥

अतएवराक्षीपसाधनाभ्यासोऽप्यापार्योर्विद्वेदेनैकजम्भामिद्विद्वितोऽपिपुनरुद्धपुरुषार्थसाधयत्येवेत्याह ॥ दृढाभ्यासमिति ॥ स अत्यन्तमरसेनजम्भसहशेणभ्यवहितोऽपी
 त्रिशेष ॥ १८ ॥ तस्यशुभोविभावनाभ्यासस्तुल्यमुत्तमाशुभाभ्यासभ्यवहितोऽपिपुनरुद्धवेत्तामाह ॥ काकतालीयेति ॥ १९ ॥ तस्यशुभासासनाबद्धशुभासनाभ्यासोऽपिस्वयमे
 वसात्कनसंस्कारादुद्भवित्वमित्दृढाशेषायपुरुष-अशुभासासनाहस्यतिथेतिपुरुषप्रयत्नविधानभ्यर्थमित्यप्राग्व्याह ॥ सगतीति ॥ इतुद्वासासनाजालजिहासत-युसपुत्रप्रान्न
 सासासनाभ्यासकालांतरेऽसौषपतिसप्तपुरुषप्रयत्नमीक्षतेमतीक्षतेनतविनोदमतीत्यर्थ ॥ २० ॥ सचयनोऽनैकजम्भानभ्यस्तपुषससासनावाद्भवेत्तुद्वासासनासप्तसमर्थोभवतिनसह
 शेषेस्वाशयेनाह ॥ यद्वेति ॥ असदृशीत्यनेनभिभ्यार्थविषयदेवतोपास्त्रापिप्रयत्नोऽपिप्रजआयत्तमकालस्यतानुभवयोग्यदेवताभावादिकलसमर्थोभवतिनर्थाकवाभ्यपरमार्थ
 दृढाभ्यासोऽप्युवाचस्यजीवस्योदेत्यविप्रत ॥ सोत्यतमरसेनापितमेवाश्वनुधावति ॥ २८ ॥ काकतालीययोगेनकटाचित्साधुसगमान् ॥
 अशुभोभावनाभ्यासोऽजीवस्यविविचरन्ते ॥ २९ ॥ सगत्यधिगतथैपकेकवलस्वोदयप्रति ॥ प्राक्तनोवासासनाभ्यासोहातुरुद्धममीक्षते
 ॥ ३० ॥ यद्वेदाभ्यस्यतेजसयद्वेदांतरेपिष ॥ जाग्रत्स्वप्नेष्वसदपितत्सदित्यनुसूयते ॥ ३१ ॥ तत्तदयकियाकारिदुःखायचसुखायच ॥
 उदेतिभावनातस्माद्भावनाभावनाजय ॥ ३२ ॥ भावनेवस्वमात्मानंदेहोयमितिपश्यति ॥ असत्तामान्नाविस्तारगुल्मकत्वमिवाकुर
 ॥ ३३ ॥ भावनाप्रक्षयमाणपानकिंचिद्विद्वद्विशिष्यते ॥ नचविद्यतएवेतितद्भूमेणालभस्तु ॥ ३४ ॥ अभस्यजागतस्यस्त्यजातस्याकाशव
 णवत् ॥ असवेदनमात्रैकमार्जनायालमस्तु ॥ ३५ ॥ असम्भयीस्वरूपपापरंसत्तैवलालनी ॥ वतन्तेचेद्दिनोढायकिंचित्सानकरिष्यति
 ॥ ३६ ॥ तत्तान्सर्वान्स्वससारानुत्पायालोकयाम्यहम् ॥ सन्ध्यालोकेदानन्तेभ्यर्फीकरोम्यहम् ॥ ३७ ॥ इतिसंचित्यरुद्रोऽसौतसर्गप्र
 जगामह ॥ यत्रसिद्धिर्विहारस्य सुमश्रावद्वचस्थित ॥ ३८ ॥

बलुगोऽपरम्भदणारिप्रयत्नप्रमाणगम्यपरमार्थस्यस्यसाक्षात्साधनमवतीतिस्मर्यते ॥ १९ ॥ अतएवनाम्नविषयशास्त्रीयोपिभाषनाभ्यासोऽह त्वमिभ्रतमुत्वायेवेति सर्वं भाव
 नोच्छेदपुषास्त्यतिकानयजयोनांतारालिकदवत्सविप्रामित्याराधनाह ॥ तत्त्वमिति ॥ मतीद्वैतभारीतरत्नक्रोणायार्थकिंयाकरोतिनच्छीलभावनमनात्सर्वतनम् ॥ ३२ ॥
 किंभावनासभाषनाकृतपुषायमनर्थसकयतर्वाक्यासेभ्यद्वाराशयेनाह ॥ भावनेवेति ॥ ३३ ॥ सातत्त्वरान्नमात्रेणसूच्छेदेत्याह ॥ भावनेति ॥ नवातदुच्छेदसाध्योस्तिनित्यो
 च्छिन्नत्वावसतइत्याह ॥ नवेति ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ अथवाभास्त्वसद्वदन्तश्चज्ञानभाषितस्यसर्वेदेनपिभाषिताहेरिवअयजनमासायर्थ्येनानयात्साभाषाद्यस्तुतलीलाहेतुत्वाच्चेत्या
 ह ॥ असम्भयीति ॥ भाषितव्यासभ्ययीकपिधासससासत्यर्हयसगदाकारभाषनालाक्ष्मीकौमुदकैरुदेषपद्विप्रतिभासिकसत्तयावर्ततेचेत्तद्विप्रोद्वायेर्वाकिंचिदगुमाश्रय
 प्यतर्दसाजकैर्यत्तीत्यर्थ ॥ ३६ ॥ तस्यस्त्यस्मैतुल्यकारादेवोभ्यासापगम्यतामकालस्ययद्वेदस्यप्रयत्नोभ्यवगतपिचिच्छेदकजम्भानेवेकीकरोति ॥ ३७ ॥ ३८ ॥

बोधयित्वा जागरूकं कृत्वा चेतसा स्वचित्तो रो न चित्तेन चेतनेन स्वशरीरविदा भासलक्षणेतत्त्वज्ञजीवेन च योजयामास ॥ अतएव भिक्षो जागरणवनास्मिदादिस्य प्रपञ्चस्य वज्रा
 दादिरुद्रा तशरीराणा तस्य पचाना च निरनुदत्ति बाधपसगो निरस्त ॥ सर्वत्र रुद्रा श जीव प्रवेशकत्वेन तदीयसत्यसकत्वेन विचित्रमोजकाटुटशेषवलेन च वाधितानामपि सर्वेषां
 माकल्पतमनुदत्तिसंभवादिति ॥ ३९ ॥ बोधात्तत्त्वदर्शनात् ॥ अल्पकाले चिरकालो नेकजन्मानुभवलक्षणस्य स्वाप्तरुद्रशरीराद्यनुदत्तिलक्षणस्य चार्थस्य दर्शनाद्विस्मयं य
 यौ ॥ ४० ॥ जीवदत्तसारब्रह्मादातरम् ॥ ४१ ॥ तत्र लोपाख्याना वर्णिता रीत्या प्रविश्य भुवनभूलेकगत्या तत्रापि त जीवटा स्य दर्दपम् विषयमंडलार्गतदेशम् तच्च ग्रहम्
 बोधयित्वा यतं भिक्षुं चेतसा चेतनेन च ॥ योजयामास सस्मा रभिक्षुरप्यात्मनो भ्रमम् ॥ ३९ ॥ रुद्रमात्मानमा लो क्य जीवटादिमयं त
 था ॥ बोधादविस्मया हौपिस भिक्षुर्विस्मयं ययौ ॥ ४० ॥ अथ रुद्रस्तथा भिक्षुर्द्वैवोत्थाय जग्मतुः ॥ क्वापि जीवदत्तसंसारं चिदाकाश
 ककोणगम् ॥ ४१ ॥ तत्र तद्भुवनं गत्वा तद्द्वीपं तच्च मंडलम् ॥ विषयं तत्पुरं तच्च तंच पाणावसिग्रहम् ॥ ४२ ॥ सुतंददृशतुर्नृसंज्ञं जीवदत्तकं श
 वम् ॥ स्थापयित्वा वपुर्भावं प्रभातं भवभूमिषु ॥ ४३ ॥ तं प्रबोध्य नि योज्या शुचेतसा चेतनेन च ॥ एकरूपा स्त्रिरूपा स्तरुद्रजीवदत्तभिक्षुकाः
 ॥ ४४ ॥ बोधवंतोऽप्यबुद्धा भाविस्मिता अप्यविस्मिताः ॥ वभुस्तूष्णीं स्थिताश्चिन्नकृतकारा इव क्षणम् ॥ ४५ ॥ अथ जग्मुश्च ते सर्वे क
 चिद्बोमनि संस्थितम् ॥ विप्रसंसारमारब्धं परिभूतसधुं पुमम् ॥ ४६ ॥ ते तत्र भुवनं गत्वा तद्द्वीपं तच्च मंडलम् ॥ विषयं तच्च तं ग्रामं प्रापुस्तं
 द्राक्षणा लयम् ॥ ४७ ॥ विप्रते ददृशुः सुसंकलत्रवलितं ग्रहं ॥ कंठे गृहीतं ब्राह्मण्यावहिर्जीवमिव स्थितम् ॥ ४८ ॥ तं प्रबोध्य नि योज्या शुचे
 तसा चेतनेन च ॥ तस्यास्ते बहोऽप्यन्ये स विस्मयवि विस्मयाः ॥ ४९ ॥ अथ जग्मुश्चिदाकाशकचित्तं च तित्तं चित्ते ॥ सामंतं नृपसंसारं भ्र
 मणा भोगसुंदरम् ॥ ५० ॥ ततस्ते भुवनं प्राप्ता स्तद्द्वीपं तच्च मंडलम् ॥ सामंतं ददृशुर्मत्तं सुतं पर्यकपंकजं ॥ ५१ ॥ हेमावदा तं हेमां ज्यानि हि
 तं कुचकोटरे ॥ भ्रमर्यैवान्वितं पद्मकाशसुसंभुवतम् ॥ ५२ ॥ क्रांता भिरभ्यावलितं मंजरीभिरिव द्रुमम् ॥ दीपजालकमध्यस्थं रत्नौघद्व
 वकंचनम् ॥ ५३ ॥ तं प्रबोध्य नि योज्या शुचेतसा चेतनेन च ॥ तस्यास्ते बहोऽप्येके स विस्मयवि विस्मयाः ॥ ५४ ॥

तत्र ग्रहे पाणौ असेर्ग्रहणग्रहेयस्य तथा विधत जीवदत्तदृशतुः ॥ ४२ ॥ शवमिव सुप्तम् ॥ तत्र तज्जनानां स्वदर्शना यो ग्यत्वाद्बुद्धिभिक्षुवपुषी भावो जीवदत्तबोधनाभिप्रायस्त रुद्र
 स्य याकोटिद्वयाभाप्रभातदत्तच सर्वस्वप्रभावस्थापयित्वा अतर्धानशक्त्या गोपयित्वा ॥ भवभूमिपुर्जीवदत्तसद्विप्रदेशेषु ॥ ४३ ॥ चेतसेत्यादि पूर्ववत् ॥ अतरेकरूपा ॥ वहि
 स्त्रिरूपा ॥ ४४ ॥ चित्रकृताकाराश्चित्रलिखिता इव ॥ ४५ ॥ व्योमनिचिदाकाशे संस्थितमप्यस्तम् ॥ आरब्धजीवदत्तचित्तपरिणामरूपम् ॥ परितो भूतैर्नाणिभि सधुपुमसशा
 वम् ॥ ४६ ॥ ते तत्रेत्यादि पूर्ववत् ॥ ४७ ॥ कलत्रपोष्यवर्गस्तद्वलितम् ॥ वहिर्गतजीवमिव प्रियतमम् ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ चित्तेश्चिन्ताकारविवदत्तायाश्चेति तत्परिणतिरूपम् ॥ ५० ॥
 पर्यकलक्षणेपकजे ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ तस्यास्तत्र स्थितास्त ॥ ५४ ॥

तद्वद्वर्तमानसत्त्वाद्यप्यनीयतेतत्तत्पानभोद्धवश्चित्तरिशोप्यते ॥ ६४ ॥ नभसद्वर्धयित सर्वप्रसक्तमनुभाषयति ॥ सर्वेति ॥ सर्वैर्धर्मव्याधिशेषाधिआगास्तपुक्तानिपञ्चभूतानिपया
नेषादकच्छेदेनरोमिभिआस्तासहाकारयतिमानुकूलभवेकमेकमतकपुरुषद्वैस्तिगुरगाद्याकारपरिच्छदयोगेनसतिनवषुठपाद्विचिप्रकृपाशालभिकामेक्ष्यतेतद्वेकान्तासद्वृष सवा
कारभेदयतेचिद्वृषतस्मिध्वजगत्तयास्थितमेक्ष्यतद्वत्सर्प ॥ ६५ ॥ दक्षार्द्धैककम्पकृत परिच्छेदद्वङ्गकिकेतनस्तभाह ॥ अवेदनेदति ॥ अवेदनेअधिपयेपेरशुद्धयेद्वेदनचिपयता
पदानसपयाक्रानतदेवअमद्विनिपरिच्छेदनिमित्तस्थितविमर्ष ॥ चिदेकरोमेप्रवर्णिणयज्जगद्वाकारमधितभ्यआद्यनकारणनिर्निमित्तमेवेतिनभद्वयभ्यस्तनस्थितम् ॥ ६७ ॥

१ अथ द्वावृत्तशतानामिमांषायां पाठोद्वयवत्सदाकास्वप्रतीकानुगुणमिति भाति ॥ ९ ॥

तथा च तादृशवेदनमेवास्त्वदृश्यवस्तुनिवृत्तिरेवमोक्षदृतिफलितमित्याह ॥ विद्यतदिति ॥ ६८ ॥ बोधनात्तदुभयसाक्षिण ॥ ६९ ॥ असंविनेरदर्शनमात्रायाऽन्तःस्थितस्य अन
 र्थस्य नाशोकाकदर्शनआयासः ॥ यच्च सुखतूर्णभावेन प्राप्यतदाशुप्राप्तमेव ॥ न चाप्यायासापेक्षानास्तीत्यर्थः ॥ ७० ॥ यज्जगदुपवेदनमात्रात्मतत्त्ववेदनमदर्शनमेव क्षयो
 यस्य तथाविधम् ॥ न तस्याजगद्वेदनायायद्वेदनसाक्षिचैतन्यत्वात्ताममेवेत्यनुपज्जते ॥ यदिष्टमिति पूर्ववत् ॥ ७१ ॥ दृष्टान्तादार्थान्तिकेयद्वैलक्ष्यप्यतदर्थयति ॥ एतावन्मात्रमिति ॥
 भेदेवैलक्ष्यम् ॥ ७२ ॥ तदेवाह ॥ देशेति ॥ जगत आदौ विवर्तोपादाने ब्रह्मणि देशायाः पूर्वमसंतः पश्चादाद्यप्यमाणाः कार्यभूतजगत्कोटावेवेक्षिताः ॥ ७३ ॥ नास्त्वदृश्यप्रकाशं
 यत्समासत्त्वं वेदनचैतन्यतदेवाविद्यावरणादाभास्वरमीयतप्रकाशमेव स पञ्चविजगदित्यतिक्रम्यत्वरूपमन्यथा ज्ञाति ॥ चिंतयित्वा दृश्यस्य तस्य परमार्थिकत्वरूपं विदन् ज्ञानमेव
 विद्यते वेदनं दृश्यबोधमोक्षस्त्ववेदनम् ॥ यदंवरुचिरं ते स्यात्तदेवाशुहृदिकुरु ॥ ६८ ॥ सर्गासर्गौ बंधमोक्षौ वेदनावेदनात्मकौ ॥ अभिन्नौ
 बोधनाच्चोभौ यथेच्छसितथाकुरु ॥ ६९ ॥ असंविनेस्तु यन्नास्ति तन्नाशकाकदर्शना ॥ तूर्णभावेन यत्प्राप्तमेवाशुविदितम् ॥ ७० ॥
 यद्वेदेन मात्रात्मतदंगावेदनक्षयम् ॥ तद्वेदनं वेदनायायद्विष्टतत्समाचरेत् ॥ ७१ ॥ वीचिर्यथां भस्मः स्पृंदो जगच्चैव तथा चितौ ॥ एतावन्मा
 त्र एवात्र भेदो यद्रघुनंदन ॥ ७२ ॥ देशकालस्वरूपेषु सत्त्वगुणव्यादितां भस्मि ॥ जगदादौ तु देशाद्या असंतो जगतीक्षिताः ॥ ७३ ॥ आभा
 स्वरं विजगदित्यतिभाति मास्वरत्वं वेदनं विदन् मेव चितेः स्वरूपम् ॥ वाचिस्थितं भवति च तदुपाह भेदोऽहं भेदोऽहं प्रशांतवचनस्तु शिवः परात्मा
 ॥ ७४ ॥ संवेदनं सर्वदृतीह शब्दादर्थदभिन्नौ न कदाचिदेतौ ॥ वीच्यं भस्मोद्वेदति नोचितोक्तिर्यस्याज्ञातायां विदमेव युक्तम् ॥ ७५ ॥ इ
 वां वा० दं० मो० नि० पू० जीवदो० स्वप्नशतरुद्रौ यकथनं नाम निषिद्धतमः सर्गः ॥ ६३ ॥ ॥ ७६ ॥ श्रीराम उवाच ॥ जीवदवाक्षणादौ
 नाहं सादीनां मुनीश्वर ॥ भिदुस्वप्नशरीराणां संपन्नं किमतः परम् ॥ ७७ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ रुद्रेण सह संप्रभुप्रवृद्धाः सर्व एव ते ॥ मिथ
 श्वदृष्टसंसारारुद्रांशाः सुखिनः स्थिताः ॥ ७८ ॥ तेन रुद्रेण तां मायामवलोक्य यथोदिताम् ॥ स्वांशास्तामिव संसारस्थितं ते प्रेषिताः पुनः ॥ ७९ ॥
 न जडम् ॥ एतद्वेदं छिद्यं विजगत् ॥ अनेन सोम्य शुभेनापोमूलमन्त्रिच्छेत्पादिश्रुतिदर्शितं पायं रूपं हृदयसहर ॥ तयोपसंहृतं तु तदाचारं भणविकारो नाम धेयमिति श्रुतिदर्शितं दिशा
 वाचिवाच्याने स्थितमवति ॥ प्रशांतवचनवाच्यावमपि यत्र तथा विधस्तु परशिवः परमात्मेत्यर्थः ॥ ७८ ॥ एवमवेदनमात्मचैतन्यसर्वाजगदिति च शब्दादर्थद्व्याच्चाभिन्नौ स पञ्चो न क
 दाचिदेतौ द्वौ स्तः ॥ यस्योत्तररूपस्यात्मन अज्ञातायामिदमेव युक्तं न तु ज्ञातायामित्यर्थः ॥ ७९ ॥ इति श्रीवासिष्ठमन्तात्सर्वप्रकाशो० नि० पू० त्रिषट्पितम सर्गः ॥ ६३ ॥ ॥ तैस्तैर्दे
 है पुनस्तेषां शेषयोगो ब्रवण्यते ॥ ततो रुद्रगणत्वाभि संकल्पस्थिरताक्रमः ॥ १ ॥ अिक्षादिरुद्रा तदेहं व्यातारत्तिकाटनवतिदेहपुंजकप्रारब्धशेषाः सति न वेति सदेहान् तद्वृत्तातरा
 म पृच्छति ॥ जीवदेति ॥ किं स पञ्चत्वाभशरीरवद्बाध उतामेव्यवहारोपि स पञ्च इत्यर्थः ॥ १ ॥ ते रुद्रा रामिथ श्वदृष्टपूर्वोत्तरसंसारः संतः कृतकत्वात्वा सुखिनः स्थिताः ॥ २ ॥
 तेन कैतु कदर्शनाय प्रथमप्रवृत्तेन रुद्रेण ॥ ताजीवदादिसंसारस्थितिमेव ॥ ३ ॥

॥ ४ ॥ महाप्रलयतः द्विधाधावसानतः पारम्यक्षये भोजका विघाते रोनसह ॥ जगद्यति भासक्षयतोषा ॥ ५ ॥ नेपा सर्वधा रुद्राणां तदानीमन्तरुद्रसारस्य यस्य स्थानदर्शनमस्त
 सिर्वतमभूत्समभ्यर्थात्कालिकजीवदादिसारमन्त्रकेमाययोस्त्वमसाक्षीवजगतरमित्यथ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ऋषिपत्नीत्मुकेर्धसिद्धरामसपादकालोत्सत्ससारपरेष्वस्तितादृतिग
 म्यत ॥ ८ ॥ प्रामद्वारापृष्टाथर्ष्यक्षिशेषजिज्ञासया प्रभृत्सट ॥ ९ ॥ अशेषाधिष्ठानचिद्वरापृथ अच्युतांशे तु सकल्पस्य सत्यता विवेकेन त्यज ॥ तत्र सप्तसप्तलिङ्गसं
 लिकाप्यसदतिरिक्त्वा पूर्वोत्तरकालयोर्नास्तितरेष्वनास्तितस्य मधिष्ठानतु पर सर्वस्मिन्तो स्त्वेषे नित्यसत्तयैव भोजकादृष्टोदोधिर्मांसां लिकार्थस्यार्थक्रियासामर्थ्यमित्यर्थ

॥ श्रीरुद्र उवाच ॥ ॥ गच्छतां शुनिजस्थानतत्र भुक्का कलत्रकै ॥ कश्चित्कालं समभोगान्मत्सकाशमुपैष्य ॥ ४ ॥ भविष्यमदंशाये
 गणामगुरुरमुपणा ॥ ततो महाप्रलयतोयास्यामलत्वरपदम् ॥ ५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वा भगवान् रुद्रस्तोषां सोतरधीयत ॥
 अत्यससारसंस्थानरुद्राणां मध्यमाययी ॥ ६ ॥ प्रययु स्वास्पदं ते पि जीवद्वाक्षणादय ॥ स्वकलत्रे समर्द्धे हृदययित्वाय कालत ॥ ७ ॥
 रुद्रलोकसमाभाषप्रविप्यतिगणोत्तमा ॥ कदाचिद्भोषिदस्मृतैतारकाकारकारिण ॥ ८ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ सिद्धुसकलमरुपास्ते
 जीवद्वाक्षणादय ॥ कथसत्यत्वमायाता सकलार्थैकसत्यता ॥ ९ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ संकल्पसत्यता त्वशेत्यजसकल्पसत्य
 ताम् ॥ तत्र यन्नास्ति तन्नास्ति यत सर्वात्मतत्तदम् ॥ १० ॥ यत्सन्नेदस्मृतयश्च सकल्पैरवलोक्यते ॥ तत्तथा विद्यते तत्र सर्वकालं तदात्मक
 म् ॥ ११ ॥ तद्देशकालात्मतया गत्वा देशांतरं यथा ॥ देशदेशांतरयद्द्वजगत्यात्मादिकविना ॥ १२ ॥ नलभ्यते तथा स्वप्नो विना तत्र नलभ्य
 ते ॥ सवमस्ति चित कोशेष्वप्यलोकयत्यसौ ॥ १३ ॥ चित्तया तद्वाप्नोति सर्वात्मत्वादविद्वतम् ॥ सकल्प स्वप्नकस्त्वगयया च दशया
 व्यते ॥ १४ ॥ परमभ्यासयोगाभ्या विना त्वेतन्न लभ्यते ॥ येषां तु योगविज्ञानदृष्टय फलिता स्थिता ॥ १५ ॥

॥ १० ॥ सवकालयत्सर्वधिष्ठानतस्मात्सकभूलात् देशकालात्मतया तत्र सदा विद्यते ॥ ११ ॥ गत्या देशांतरयत्सोत्तद्विषणोति ॥ देशाविति ॥ यथा मधुरादिदेशांतरपादच्छि
 पादिरेषा द्विषमानमपि गतिगमनमात्मा स्वप्नमन आदिषदाश्चक्षुरादिपादश्च महारादिकालस्तद्विवेकोपदेष्टा पुरुष इत्यादिक कारणकलापविनानलभ्यतेन या स्वप्नो धित भक्ता यस्य
 सा स्वप्नोत्तद्विषयान्तरं यथा १२ ॥ चित्तकोशकोमासदशोसवधासनकरश्चाननेयया यथा आलोकयति भोजकादृष्टोदोधिर्मांसां लिकार्थस्यार्थक्रियासामर्थ्यमित्यर्थ
 यथा च तद्विषयतद्विषयपुरुषद्वयतया आभोति ॥ १३ ॥ सवत्यस्त्वमसकस्यादुर्गुणपद्वरनिर्दिष्टकलायत्समाह ॥ सकल्प इति ॥ आप्येतैतद्वाराद्विषयि शेषः ॥ १४ ॥
 परमिति ॥ अभ्यासयोगपरिप्राकाशशेषेत्यथ ॥ तेष्वेवराणां विनाप्यभ्यासस्वतरेष्वप्योगसिद्धिफलमस्तीति विशेषमाह ॥ येषां तिष्ठति ॥ १५ ॥

॥ २ ॥ एवमेव सर्वेषामपि जीवानां मरणकालोद्भूतस्वकर्मैव स्वमद्वज्जगदात्मना अभोक्ष्यभातीति बोध्यमित्याह ॥ सर्व एवेति ॥ ३ ॥ एवं भिक्षालेव तन्मपरिच्छिन्नं स्वरूपं प्रत्यक्षा
विधोपि देही देहपरिच्छिन्न इव आभोक्षमाकुलस्तिष्ठतीत्यर्थः ॥ अनया भिक्षुकथया ॥ ४ ॥ परात्पूर्णस्वरूपात्प्रत्यक्षात्मा सर्वोपि जीव इति एव प्रकार एव न केवलं भिक्षुरित्यर्थः ॥
अहरहः प्रतिदिन स्वप्नेनः अन्नं भवति स्म भवेत्यर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ इदं जन्मादिदुःखकचिक्केन चिन्मिन्नेन परिपश्यतीति परेणान्वयः ॥ ७ ॥ ८ ॥ इदानीं बध्मोक्षतत्त्वसंक्षिप्याह ॥
देहेति ॥ देहनाम्नोहमिदं भिमान एवातो बध्मस्त्यालगात् एव मोक्ष इति निष्कर्ष इत्यर्थः ॥ किंचिदुक्तं कामोराभोवर्णिता र्थप्रबोधमाश्रयार्थिभिर्नयेन व्यक्तं किं ॥ अहो इत्यादिना

सर्वस्याभासजीवस्य मृतिजन्ममयी स्थितिः ॥ भवत्येव चिदाकाशरूपिण्येवाकृतिगता ॥ २ ॥ पृथक्कृत्यैक्यमभ्येति स्वात्मा संसारखंडक
म् ॥ सर्व एव मृतो जंतुः पृथक् स्वप्ननिभात्मकम् ॥ ३ ॥ एवं तत्स्वरूपोपि देही चामोक्षमाकुलः ॥ जीवयूथं जयातुभ्यं कथितं कथयानया ॥ ४ ॥
परात्प्रत्यक्षात्मा स्तिन्नं भिक्षुरात्मकेवलम् ॥ मोहान्मोहांतरं याति जीवो हरहरे वनः ॥ ५ ॥ पर्वताग्रपरिभ्रष्टो ह्यधो धउपलोचयथा ॥ परमा
त्मपरिभ्रष्टो जीवः स्वप्नात्मिमं दृढं ॥ ६ ॥ पश्यत्यस्मादपि स्वप्नाद्याति स्वप्नांतरं पुनः ॥ स्वप्नात्स्वप्नो विनिपतन्मृदुपैव दृढकिल ॥ ७ ॥ परिपश्य
ति जीवो तर्मायया जर्जरं रीकृतः ॥ कचिक्केन चिदेवैव ह कदाचिदपि वा स्वयं ॥ ८ ॥ देहनाम्नोहमिदं तन्मुच्यते स्वप्नप्रपद्यते ॥ श्रीराम उवाच ॥
अहो नु विषमो मोहो जीवस्यारयोपजायते ॥ ९ ॥ यथा युग्मस्य स्तोकेन नानाकारविकारया ॥ मिथ्याज्ञानोऽग्रया मिथ्यामाययानिपत
त्यलम् ॥ १० ॥ अहो नु खलु वैषम्यं भोमं निजवदुच्यते ॥ भगवन् सर्वदा सर्वसर्वदैव जगत्स्थितौ ॥ ११ ॥ त्वया संभवतीत्युक्तं यथा तच्चानु
भूयते ॥ एवं गुणविशिष्टात्मा तन्मोहात्मा सा भिक्षुकः ॥ १२ ॥ कचिदस्ति नवास्त्यंतरालो क्यकथयामि शुभे ॥ १३ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ अ
द्य राज्ञोऽसमाधिस्थस्त्रिलोकी मठिकाभिमां ॥ १३ ॥

१ ॥ स्तोकेनात्मेनापि मदश्चमादिनिमित्तेन शुभस्य मनःस्थामायायया अलमत्यंतं भीमैव पश्यदुःखसकदतिपतितच्च निजवत्सत्यवस्थीयवद्वा उच्यते तद्देहो आश्रयमिति
परेणान्वयः ॥ १० ॥ सर्वसर्वं सर्वदा संभवतीति च त्वया पदुक्तं दप्युन्नं भवत्स्वरूपमाभूदित्याह ॥ भगवन्मिति ॥ ११ ॥ एवमुपदिष्टार्थाभिर्नन्देन गुरुप्रतोष्यत्वया य भिक्षुर्म
द्वोधा यकल्पयित्वा क्त उत कचिदस्तीति स देहेन कौतुकात्पृच्छति ॥ एवं गुणविशिष्ट इति ॥ तन्मोहात्मा तादृशजीवटादिमोहात्मा ॥ १२ ॥ अतर्प्येन आलोक्यत्वद्वोधा य
यथापि कल्पयित्वा मया भिक्षुरक्तस्तथापि तद्वाक्यस्यादृतत्वायोगात् कचित्संभावित एव सः तस्य च योगेनाधुना दर्शने उच्यते निलंबः स्यादित्याशयेन वसिष्ठस्तकालोचितं भवा च
अवेति ॥ १३ ॥

इराणीप्राणायानफलदर्शच्छिक्त्रोमेकधात्रैकधावस्थितिमुदाहरणेनप्रपञ्चयति ॥ स्वयंसंपादितैरित्यादिना ॥ तत्तरेषाकाठानुसारिणामप्यनुपहर्शनपद्धत्याध्यापकादिक्रियाकथं ॥ इहलघुदेहसम्पदमेच्छतेतत्रमननानेहोदिकमनयागच्छति ॥ २८ ॥ इहलोकेअनुभूतसंगिद्विषयायोगिनोयुगपद्वारब्धभोगोनतिष्ठतीतिपूर्वप्राप्त्यय ॥ एतदेव विधयानिनाशिरथ ॥ सर्वेषांघोरादीनांतमप्रसन्नियत्नेनमयदशालाआगच्छत् ॥ तद्वन्नगवनेहस्ताभ्यस्यमसत्राष्टिभ्ययोगसाधनैर्मनस्यार्कहोयपुराणादीनसिद्धम् ॥ २९ ॥ आपानन्यादिनाप्यहरति ॥ स्वर्लोकेयोगिनीगमय्येतिष्ठत्स एवमूलोनेपशुषेयापुनरारपणार्थयति ॥ ३० ॥ अस्मिन्मासाभारतजनान्दोजनस्थानेष्वनुदरासहस्राक्षसव धापयद्दससप्तन्युनरेकोभवति ॥ ३१ ॥ मेधाभक्तानांतीनमस्कारादिनाप्राप्तये ॥ आकान्तेन्यारागानिआनुपहर्तुननुपहर्तुलेभानुभ्यंपातितप्रचक्रुस्तमायादुर्वोधनाद्विध्यामोह मार्यक सहस्रमयति ॥ ३२ ॥ कान्तानांसहस्राणिषोडशसहस्रान्यकालमयभुक्तेदतिशय ॥ ममदृष्टोतिशयेववसिति ॥ ययानिभिराकादिभिर्दिशामापन्न सर्वपाणिनान्धेयुवस स्वयसपाटितैरभिर्दशकालक्रियामनै ॥ योगिन्यायोगिनश्चेहतिष्ठस्यत्यनयनञ्च ॥ ३८ ॥ इहवामुभभोगेनहृष्टभेतदनकश ॥ कान्तवीर्यादृहेतिष्ठन्मर्वपांभयदोभवत् ॥ ३९ ॥ विष्णुक्षीरोदधौतिष्ठन्जायतेपुरुषोभुवि ॥ पृथ्वर्यायानितिष्ठत्योयोगिन्योयोगिनीगणे ॥ ३० ॥ शक स्वगासनक्तिष्ठन्पातियज्ञाथमुर्विका ॥ सहस्रमेकंभवतितयाचास्मिस्वनार्दन ॥ ३१ ॥ तृणांशतानिभक्तानांमानुष्यंयातितन्यतै ॥ एक सहस्रंभवतितयाचैपजनान्दत्त ॥ ३२ ॥ अशावतारलोलाभि कुरुतेजामर्गतिस्थिति ॥ एक कान्तसहस्राणिनुल्यकालनिमंपवत् ॥ ३३ ॥ एवतेभिस्तुसकलमाजीवदवाक्षणादय ॥ रुद्रविज्ञानवशात् स्वसंकल्पपुरीगता ॥ ३४ ॥ तत्रभुक्काचिरेभोगान्माप्यरुद्रपुरत ॥ गणनाभावसंततस्यास्यतिसपरिच्छदा ॥ ३५ ॥ नित्यंभ्रुकृष्टनवकस्यलतात्त्रयेपुरुद्वेणसाकमुररजगुलुच्छक्रेषु ॥ नानाजगत्सुचतदाशिवप तनेपुविपाधरीवमरमौलिधराश्वरेजु ॥ ३६ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षोपायेयुनिर्वाण० पू० गणत्वप्राप्तिर्नामचतु पधितम मर्ग ॥ ६४ ॥ स्वमशतकरीयंसमाप्तम् ॥ ॥ श्रिवसिष्ठउवाच ॥ ॥ इपदृष्टोययानेनसिद्धुणाचैतसिभ्रम ॥ भूतप्रयत्नमेवैपययकृत्वास्तुपश्यति ॥ १ ॥ यययचिन्मपयानिकरातिरद्वत् ॥ २ ॥ वर्णितैरित्यामरुतेविशेष्यमिथाह ॥ एवमिति ॥ रुद्रस्यविज्ञानमभ्यनुज्ञातद्वशात् ॥ तत्सकलानुसारिण्येव रुद्रस्याभ्यनुज्ञातद्वलादे सप ॥ ३२ ॥ ३५ ॥ मेधामयितवात्स्यदसर्वभुषनेपुष्यदुदेहकल्पनेनैच्छिकविहारोयुगपद्वत्तस्याह ॥ नित्यमिति ॥ तेगणाठरजगुलुच्छक्रेषुब्रह्मसर्वकेषुभ्रुकृष्टनवकस्यलतात्त्रयेपुरुद्वेणसाकनयानानाविधेयुजगतस्तुभुनेपुतयारिषेपुकेलासवैकुण्ठमल्लोकादिपत्तभेपुनगरपुरुषविहारेगोविनादिवनाट्यादिकुरालासुविद्याधरीयुमय्येअनरीर्षीलि पृथियेतैषवपमम्यतद्वत्समरमौलिधरा अमरमणनिभारकमभूतपूर्णचंद्रमौलीधारयतीतिवाअमरमौलिधरा सनोरेजुर्वस ॥ ३६ ॥ ॥ इ० वा० वा० नि० पू० चतु पधितम पानतश्चनित एवमिस्तुल्यमसंभूतप्राप्तनशुभाशुभकमलसृणदयत्नमेवकलावस्थापार्थपक्षलासतोभ्यतिरिक्त्विकलासुपुस्तदप्रपरयतिनाणुभाभमप्यन्यदस्तीत्यर्था ॥ १ ॥

दक्षशब्दागुरिमेनहलंतादापिदीर्घदेशस्येतिव्युत्पाद्यम् ॥ ९ ॥ तस्यग्रहंकूर्दाप्यानभंगमीताःप्रियाअपिभृत्यानोविशतिक्विल ॥ १० ॥ तस्यभिक्षोः ॥ संवेतुर्विदेहकैव
 ल्यायचरमसाक्षात्कारमामुम् ॥ तत्कुत ॥ यतो नियतेस्तदायुर्नियतुर्विधातु ॥ ११ ॥ तथापाम्बर्णितप्रकरेण ॥ १२ ॥ एवमेवविध ॥ अथास्मिन्कले ॥ अयद्वितीय ॥
 तृतीयोपोपलभ्यतेतदानीमयेत्यर्थ ॥ १३ ॥ जगत्सद्वेअलिनाअलिबद्धमतामयाअस्मिन्सर्वोत्तरीयोपोपलभ्यतइतिपूर्वपरेणवाअन्वयः ॥ १४ ॥ अयमयालीलयाअस्मा

तस्मिन्विहारेस्वकुटीकोशेकपिलमूर्धजः ॥ भिक्षुदीर्घदेशोनामस्थितएवसमाधये ॥ १५ ॥ एकविंशतिरात्रंचतस्यैवंस्थितिशालिनः ॥ दृढा
 र्गलंभृद्धानभंगभीताविशंतिना ॥ १० ॥ श्रुत्याःप्रियाःक्विलतयासंतिष्ठतिसाभिक्षुकः ॥ अद्यैवतस्यसंवेतुंनियतेरीदृशास्थितिः ॥ ११ ॥
 राजयोधाननिष्ठस्यगतास्तस्यैकविशंतिः ॥ सतुवर्षहस्त्राणितयाचितेनभूतवान् ॥ १२ ॥ कस्मिंश्चिदाकनेकल्पेभिक्षुरेवंपुराभवत् ॥
 अद्यत्विहद्वितीयोस्मिंस्तृतीयोपोपलभ्यते ॥ १३ ॥ मयातुपुनरन्विष्यचेतसाचतुरात्मना ॥ तादृग्भिक्षुस्तृतीयोव्योजगत्यद्वादशालि
 ना ॥ १४ ॥ अस्मात्सर्गात्ततोऽलद्वस्तृतीयस्तादृशाशयः ॥ अथान्यलीलयासर्गमयासंप्रोक्षितास्ततः ॥ १५ ॥ यावत्तस्मिंश्चिदाकाश
 कोशशाथिनिसर्गके ॥ तृतीयो विद्यतेभिक्षुर्ब्राह्मश्चसदृशक्रमः ॥ १६ ॥ एवमेवतेनैवसन्निवेशेनभूरिशः ॥ भविष्यत्यभवत्सर्वपदार्थाः
 सर्गसंततौ ॥ १७ ॥ अस्यांसभायामपिचेमुनयाब्राह्मणास्तथा ॥ भाव्यमेवंसमाचारैस्तैरन्यैरप्यनेकशः ॥ १८ ॥ नारदेनामुनाभाव्यं
 पुनरन्येनचामुना ॥ एवंकलनकर्मभ्यांयुक्तनान्येनभूरिशः ॥ १९ ॥ एवंजन्मादिनाभाव्यंव्यासेनापिशुकेनच ॥ शौनकेनपुनर्भाव्यंक्रतु
 नापुलहेनच ॥ २० ॥ अगस्त्येनपुलस्त्येनभृगुणागिरसापिच ॥ एतएवतथान्येचएवंरूपक्रियास्पदम् ॥ २१ ॥ चिराच्चिराद्भविष्यंतिमा
 येयंविततायतः ॥ सदृशाचारजन्मानस्तएवान्येचभूरिशः ॥ २२ ॥ भूयोभूयोविवर्ततसर्गोव्यप्स्विववोचयः ॥ अत्यंतसदृशाःकंचिकेचि
 दर्धसमक्रमाः ॥ २३ ॥ केचिदीपस्तमाःकेचिन्मकडाचित्पुनस्तथा ॥ एवमेपानिविततामहतामपिमोहिनी ॥ २४ ॥

सर्गादन्येसर्गासंप्रोक्षितास्तत्रतृतीयस्तादृगाशयोऽलद्वद्वत्यन्वयः ॥ १५ ॥ तदेवाह ॥ यावदिति ॥ ब्राह्मस्तत्रत्यब्रह्मणानिर्मितएतत्सदृशएवभुवनकर्मोविद्यते ॥ १६ ॥ एवब्रह्मां
 हमेदेनसदृशपदार्थक्रमेतादृशाभिक्षवाप्यनताःसभवतीत्याशयेनाह ॥ एवमिति ॥ १७ ॥ अस्मिन्मार्गमुमुक्षुव्यवहारोक्तमेवार्थपुनःप्रपचयन्नाह ॥ अस्यामित्यादिना ॥ तैरप्येव
 भिक्षुसदृशसमाचारै स्वसदृशसमाचारैश्चभाव्य ॥ अन्यैरपिएतन्मुनिसमाचारैर्भिक्षुसमाचारैश्चभाव्यमित्यर्थः ॥ १८ ॥ कलंतंज्ञानकर्मचरित्रताभ्यांयुक्तेन ॥ १९ ॥ २० ॥
 एवंविधस्यरूपस्यसत्स्थानस्यक्रियाणांचास्यदृग्भविष्यतीत्यर्थः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥

उद्यतपापयथाद्रवकोटिहोवाधमेदन्त्यनितिपावद् ॥ १४ ॥ घनगजितमंभमासलपुट ॥ तस्यबाधस्त ॥ १५ ॥ धाननपुला काभग।।१८।१८१८१८१८ ॥ १६ ॥
 सत्तेनपूर्वपुभित ॥ १७ ॥ अर्धपापारमाक्रिन्तिअधर्मसपादयामाहु ॥ १८ ॥ मुनिप्रोक्तसालशाब्धतयत.अभ्यस्त ॥ उपविष्टार्थानुसधानसुखेनक्षणाभिवपुनाराम
 पृथापप्रवणैर्ह्येत्यननिद्राभाबलकन्यमिवच ॥ १९ ॥ स्वधरभूषरभूतसरोरारिषमतिबासपातकीनेमयलस्यस्यकापपरजेआतेसतिरशरयसभाभामस्तनपापूर्वपुर्बद्वपुन
 आत्मानलोकवनेनम्यात्पानप्रवणोचितसभासन्निधराकमरचनेनस्यो ॥ २० ॥ इतिश्रीबासिधम तात्ययमकारोनिषाण पू०पधर्पाटितम.सर्व ॥ ६५ ॥ ॥ ५ ॥

शिक्षुरे।।स्तिनास्तीतिनेक्ष्यपातवदान्धम् ॥ श्रीबालमीकिरुवाच ॥ ॥ मुनींचेवकययतिवहिर्मध्याङ्गिहिम ॥ १४ ॥ उद्भूतलप
 क्षुब्धपनगजितमंसल ॥ तत्पजुभारयोक्तस्यपुष्पाजलिपरंपरा ॥ १५ ॥ दृपापौराविटपिनभुष्यंवातधुताहव॥पूजयित्वामुनिश्रेष्ठा
 नुदतिपुन्स्वविपरात् ॥ १६ ॥ सभातदनुसोत्तस्योसप्रणामपरपरा ॥ कमेणत्यक्तनेनैवजन्मु खेचरभूचरा ॥ १७ ॥ स्वास्पदपुष्यपारा
 खमहव्यापारमाहता ॥ सर्वसपादयामासुनिजधर्मक्रमोचितम् ॥ १८ ॥ चितवंतोमुनिप्रोक्तमहीचरनभश्चरा ॥ ज्ञानक्षयाक्ष्णमिव
 निन्नु वस्यमिवापिच ॥ १९ ॥ प्रात पुन प्रत्यतकायपरंपरेस्मिन्जातेजनस्वचरभूचरभूतसप ॥ आस्थानलोकरचनेनतयैवतस्याव
 न्योन्यमंघटनपूजिनपुन्यलोक ॥ २० ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० विद्योत्तरविस्मयवर्णननाभपचपटितम सर्ग ॥ ६५ ॥ ॥ ६५ ॥
 श्रीबालमीकिरुवाच ॥ ॥ वसिष्ठमुनिसमुक्ताविश्रामिजादिसयुता ॥ स्थिता खेचरसिद्धीपाविश्रांतातदपनायका ॥ १ ॥ सरामलक्ष्म
 णासंवतर्धवायसमायसो ॥ सौम्यासमसमाभोगारांतवातेवपस्मिनी ॥ २ ॥ अन्वेक्ष्यवचभ्रममुवाचायमुनीश्वर ॥ बोधयंतिवलादे
 वसानुकुपाहिसाधव ॥ ३ ॥ श्रीवन्मिष्ठउवाच ॥ ॥ राजनरघुकुलाकाशशंकरपुनंदन ॥ त्यामयाज्ञाननेत्रेणसभिदुःप्रोक्षिताश्चि
 रम् ॥ ४ ॥ ध्यानेनाहचिरभ्यातलादग्निस्तुटिदक्षया ॥ दीपानिससविपुलांकुलशैलसपवताम् ॥ ५ ॥ यावत्कुनश्चिदप्येवमिदुलभ्योन
 तादृश ॥ वयंकिलमनोरान्यंघहिरप्युपलभ्यते ॥ ६ ॥ ततश्चिभागशेषायांराभ्यापुनरहंधिया ॥ इतराशांतरंयातावेलावातद्ववाणं
 म् ॥ ७ ॥ जिननामैपतत्राकिश्रीमन्जनपदोमहान् ॥ वल्मीकोपरितत्रास्तिविहाराजनसश्रय ॥ ८ ॥

अप्ययस्यापयननप्रसोदशनमुप्यत ॥ तदरानांतपाभ्येधर्मनानभूतमाध्विनी ॥ १ ॥ स्थिताउपविष्टा ॥ मतोदृष्टालोनायका सामगदयध्वविश्रांताउपविष्टा ॥ १ ॥
 पश्चर्नपचवर्तीसरासी ॥ २ ॥ पश्चमनेक्ष्यअपतीक्ष्यपचउवाच ॥ प्रातर्धवाप्यध्वमितिस्वयमनिष्ठातत्वादिनिभाव ॥ ३ ॥ चिरमक्षितोन्धियट चिरमक्षिप्यमेक्षितदतिबाा ॥ ४ ॥
 ५ ॥ पापन्यटभ्यलाधरुहचिरयोमदतिपूर्वेणान्यप ॥ ६ ॥ उत्तरस्याकाशायाविराकांतरवेशयानोमनसापयलोचिद्वानितिपावद् ॥ ७ ॥ बल्मीकाख्याज्जनपदवाहुपरि
 पतोजिननामापयमसिद्धाजनपदोस्तिप्रअनपदेविहारात्प्योजनसमयोबहुअनाप्रयोदेशोक्ति ॥ ८ ॥

दकृशब्दाद्गुरिमेनेहलताहापिदीर्घदेश्यस्येतिव्युत्पाद्यम् ॥ ९ ॥ तस्यगृहकुर्द्वीध्यानभंगमीताःप्रियाअपिभृत्यानोविशतिक्विल ॥ १० ॥ तस्मिन्निक्षोः ॥ सवन्तुवदहकव
ल्यायचरमसाक्षात्कारग्रामम् ॥ तत्कृत ॥ यतोनियतेस्तदायुर्नियतुर्विधातुः ॥ ११ ॥ तथाप्राग्भूतप्रकरणे ॥ १२ ॥ एवंप्रविविधः ॥ अथास्मिन्कल्पे ॥ अयद्वितीय ॥
तृतीयोनोपलभ्यतेतदानीमयत्यर्थः ॥ १३ ॥ जगत्सद्येअलिताअलिचङ्क्रमतामयाअस्मिन्सर्गोत्तरीयोनोपलभ्यतेइतिपूर्वपरेणवाअन्वयः ॥ १४ ॥ अयमयालीलयाअस्मा

तस्मिन्निहारेस्वकुटीकोशेकपिलमूर्धजः ॥ भिक्षुर्दीर्घदशोनानमस्थितएवसमाधये ॥ १५ ॥ एकविंशतिरात्रंचतस्यैवंस्थितिशालिनः ॥ दृढा
गलंगृहंध्यानभंगभीताविशंतिनां ॥ १० ॥ भृत्याःप्रियाःक्विलतथासंतिपुतिसाभिक्षुकः ॥ अद्यैवतस्यसंवेतुंनियतेरीदृशीस्थितिः ॥ ११ ॥
रात्रयोध्याननिष्ठस्यगतास्तस्यैकविशंतिः ॥ सनुवर्षसहस्राणितथाचित्तैनभूतवान् ॥ १२ ॥ कस्मिंश्चिद्व्याक्तनेकल्पेभिक्षुरेवंपुराभवत् ॥
अद्यविहद्वितीयोस्मिंस्तृतीयोनोपलभ्यते ॥ १३ ॥ मयातुपुनरन्विष्यचेतसाचतुरात्मना ॥ तादृग्भिक्षुरतृतीयोन्योजगत्पद्मादरालि
ना ॥ १४ ॥ अस्मात्सगात्ततोऽलङ्घ्यस्तृतीयस्तादृशाशयः ॥ अथान्यलीलयासर्गामयासंप्रेक्षितास्ततः ॥ १५ ॥ यावत्तस्मिंश्चिदाकाश
कोशशायिनिसर्गके ॥ तृतीयोविद्यतेभिक्षुर्बाह्यश्चसदृशक्रमः ॥ १६ ॥ एवंतेनैवतेनैवसन्निवेशेनभूरिशः ॥ भविष्यत्यभवन्सर्वपदार्थाः
सर्गसंततौ ॥ १७ ॥ अस्यांसभायामपियेमुनयोद्वाह्यतास्तथा ॥ भाव्यमेवंसमाचारैस्तरन्यैरप्यनेकशः ॥ १८ ॥ नारदनामुनाभाव्यं
पुनरन्येनचामुना ॥ एवंकलनकर्मभ्यामुक्तेनान्येनभूरिशः ॥ १९ ॥ एवंजन्मादिनाभाव्यंन्यासेनापिशुकेनच ॥ शौनकेनपुनर्भाव्यंक्रतु
नापुलहेनच ॥ २० ॥ अगस्त्येनपुलस्त्येनभृगुणागिरसापिच ॥ एनएवतथान्येचएवंरूपक्रियास्पदम् ॥ २१ ॥ चिराच्चिराद्भविष्यंतिमा
येयंविततायतः ॥ सदृशाचारजन्मानस्तएवान्येचभूरिशः ॥ २२ ॥ भूयोभूयोविवर्ततसर्गेष्वस्मिन्स्ववर्वाचयः ॥ अत्यंतसदृशःकचिकेचि
दर्धसमक्रमः ॥ २३ ॥ केचिदोपलभ्याःकेचिन्नकदाचित्पुनस्तथा ॥ एवमेपानिविततामहतामपिमोहिनी ॥ २४ ॥

सर्गादप्येसर्गां संप्रेक्षितास्तवतृतीयस्तादृगाशयोऽलङ्घ्यदस्यन्वयः ॥ १५ ॥ तदेवाह ॥ यावदिति ॥ ब्राह्मस्तत्रत्यब्रह्मणानिर्मितएतत्सदृशएवभुवनकर्मोविद्यते ॥ १६ ॥ एवमस्मा
दभेदेनसदृशेपदार्थकमेतादृशभिक्षवोप्यनतांसभवतीत्याशयेनाह ॥ एवमिति ॥ १७ ॥ अस्मिन्धर्ममुमुक्षुव्यवहारोक्तमेवार्थपुनःप्रपचयन्नाह ॥ अस्यामित्यादिना ॥ तैरप्येव
भिक्षुसदृशसमाचारैस्वसदृशसमाचारैश्चभाव्य ॥ अन्यैरपिपुनन्मुनिसमाचारैर्भिक्षुसमाचारैश्चाप्यमित्यर्थः ॥ १८ ॥ कलनज्ञानकर्मचरित्रताभ्यामुक्तेन ॥ १९ ॥ २० ॥
एवविधस्यरूपस्यसत्त्वानस्यक्रियाणांचास्पदभविष्यतीत्यर्थः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥

शणनिरवधकालास्तिदहमातसषटापितास्ति दहविषेष्टालक्षणकमषटूरितस्तत्वेधनास्ति किमस्तिप्रतिपत्तिर्थातिरक्षकेवलजुभाते ॥ तदेवेहभिष्टुषारिषेस्पष्टमित्याह ॥
 वदति ॥ अनताजीषटारिषणैकितपलासामलसम्यगुलभश्चक ॥ २५ ॥ २६ ॥ पातरुजमिषविकसितम् ॥ तस्यैषमरादीनानाफलहजालकजालाश्चपरयेतिषोषम् ॥
 अर्थानि सङ्घटनभान सार्धिमहानग्निर्विक्रिणार्धिविशुद्धास्तत्वेधनावेदेवमशुद्धिमज्जकाज्जातम् ॥ २७ ॥ एषभिष्टुमनसीषसर्वजीभमन सविप्रत्येकजगदुपपत्तिमासत्त्ववदितस्त
 स्मरस्यानर्जस्यवदितस्यविषयिषम सगरवद्वदितस्त्यनवर्त्यधमायादरोत्सर्प ॥ तेषामिमिकत्वता स्वपरोपिषनहनगतजगतस्वहामिष स्वस्वभ्यषट्परादुरानमिष्यासत्पाए
 य ॥ किंस्तदनत्याह ॥ सयात्सनीति ॥ सयात्स्यसिस्तिभित्तैरकसेपरमात्मानिनाशाम्येनस्फुरतिर्गति ॥ तेनस्तत्त्वबोधेनतद्भावस्यागुनैर्किंचित्स्यमित्यय ॥ २८ ॥ ॥ इति

क्षणनहास्तिनोवममप्रतिपत्तिर्हिजुभाते ॥ केनविशस्यहेरात्राअनताकतयेनय ॥ २५ ॥ वतासामुपलभोलमहोर्माभामनांगति ॥ प्रति
 भामानमवदमित्यविकसितस्थितम् ॥ २६ ॥ नानाकलहकज्जालजलेप्रानरिवांशुजम् ॥ जातसवदनादवशुद्धादिदमशुद्धिमन ॥ सभा
 रजालमविलसार्धवद्विक्रिणादिव ॥ २७ ॥ प्रत्येकमवमुदित प्रतिभासुस्वह स्वदांतरव्यपिचतस्यविचित्रत्वंह ॥ भवैस्वयननुचर्तपिभि
 यनमिष्यासवात्मनिस्फुरतिकारणकारणोस्मिन् ॥ २८ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० निवाणप्रकरणेपु० जीषटो० त्रिस्तुसस्तिकयनना
 मपदपठितम सर्ग ॥ २६ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ दशरथउवाच ॥ ॥ मुनिनायकतमिक्षुगत्वास्वबोधयत्वमी ॥ नरामत्यहिताश्रीप्राधानयनुकुट्टी
 गतम् ॥ १ ॥ ॥ श्रीवत्सिष्ठउवाच ॥ ॥ राजस्तस्यमहाभिक्षो सदह प्राणवर्जित ॥ क्लृप्तोवैवण्यमायातोनासौजीवितभाजनम् ॥ २ ॥
 तस्मभिक्षोसुर्जवांसोभूत्वापद्मजसारस ॥ जीवन्मुक्त स्थितोभूयोनसौसंस्थिताभाजनम् ॥ ३ ॥ तद्वहेमासपर्वतबलान्निकासितार्ग
 ला ॥ अतरालनुतिपुतिथत्वाभिक्षुद्विदक्षव ॥ ४ ॥

श्रीवत्सिष्ठम० तात्पर्यप्रकारोनिर्वाणप्रकरणेपु० पदपठितम सर्ग ॥ ६६ ॥

॥ ७५ ॥

॥ त्रिषोत्सवाधौमुक्तस्यदहनारोषवण्यते ॥ भिक्षुर्वातिवदन्येर्पावधामोक्ष

भवोभत ॥ १ ॥ सद्योपयुक्तमाधेयंभूत्वापयुक्तं अमीमत्यहितामयाधेयितानरामिषणोभवदश्रयाश्चानयन्तु ॥ १ ॥ अर्धवत्स्यसवतुंनियतेरेषनिश्चयदत्तिमहुक्तविसृज्यस्तथयेवपुष्ट
 मितिसृष्टपथ्यसिष्ठउवाच ॥ राजान्निहि ॥ हृदभ्राणापटमकान्तरसभाग शोषेणैवैवण्यमायात ॥ २ ॥ सतर्हिस्त्वदीपसत्यसकथेनमजीवतुतभाह ॥ तत्स्येति ॥ सत्येवतदेहोभोम्य
 पात्राभ्यरोपमत्सकस्यभ्यस्ततेनाभ्यधेतिभाष ॥ ३ ॥ मासपयतपहर्गलननिकासनीयमितिभिष्टुणाआसन्नैरतालकासमिलतुल्यैर्ममत्वावचित्वन्मभिभित्तधपोधनकनुमय
 क्यमित्याह ॥ तद्वदिति ॥ मासस्यपदिषारमनिषेवजान्निकासितार्गलासंतोभिष्टुहरेद्विदक्षवोभूत्वावहिर्द्वारतरालेतिवदति ॥ बलान्निकासाबलादितिवा ॥ ४ ॥

नतोमासतेकायभिक्षुशरीरंनिष्काल्यनिःसार्यजलेत्यक्षयमिज्जपिष्यति ॥ तस्यांकुट्यामन्यंतत्कायाकारशिलाप्रतिमात्तृपंभिक्षुपूजाभक्त्यादिष्यवहारप्रवर्त्तनायकरिष्यति ॥ दृढत्वादक्षुण्णमानसभक्तमनःकल्पितदेवतारूपम् ॥ कर्मधारयः ॥ ५ ॥ एवमुत्तरीत्यामुक्तः ॥ विहारेषाणचेष्टादिष्यापारविषयेनष्टमृतम् ॥ ६ ॥ प्रश्नप्रासगिकमुक्त्वाप्रस्तुतमेवावलबते ॥ एषेत्यादिना ॥ दुर्बोधेनभ्रातिपरराहेतुविक्षेपशक्त्या ॥ अतिवासेननिरस्यते ॥ अअसतीअविद्यमानैवकृतजगदारभा ॥ हेक्षःकटकतयेवप्रतिभासस्ययोविपर्यासेन्यथाभावस्तस्मान्नकारणकोविभमोदयोयस्याः ॥ ८ ॥ वाचारभणविकारोनामधेयमृत्तिकेत्येवसत्यमित्यादिदृष्टांतश्रुतिवाचादादृष्टिकमायापिदृश्यमनृतस्वभाववानुमीयते ॥ ९ ॥ ज्ञापरमात्माएवंअविवेकाज्जीवत्वमायाति ॥ सचस्वविवेकात्सर्वमात्मेतिप्रथतीत्यात्सदृक्चिन्मात्रःपरिशिष्यतइत्यर्थः ॥ १० ॥ सःस्वबोधतआत्मेव ॥ अबोधतस्तुस

ततोनाशंगसंधानंकायंनिष्काल्यतेजले ॥ त्यक्ष्यंत्यन्यंकरिष्यंतिभिक्षुमक्षुण्णमानसम् ॥ ५ ॥ अनेनैवंसदेहेनभिक्षुर्मुक्तोव्यवस्थितः ॥ कथंप्रबोध्यतेनष्टंनहिहारेशरीरकम् ॥ ६ ॥ एषांगुणमयीमायादुर्बोधेनदुरत्यया ॥ नित्यंसत्यावबोधेनसुरेनैवातिवाह्यते ॥ ७ ॥ असत्येवकृतारंभाहेक्षःकटकतायथा ॥ प्रतिभासविपर्यासमात्रकारणकोदया ॥ ८ ॥ परमात्मनिवाचेयमित्यंमायानुमीयते ॥ तरंगातीवपयसिप्रेक्षामात्राविनाशिनी ॥ ९ ॥ ज्ञोहिदृश्यमयादीर्घस्वप्नात्स्वप्नांतरंब्रजेत् ॥ एवंजीवत्वमायातिविवेकात्सर्वमात्महृक् ॥ १० ॥ योयस्यप्रतिभासःस्यादात्मैवसस्त्वबोधत ॥ सएवोदेतिसंसारःकरंजवनगुल्महृक् ॥ ११ ॥ प्रत्येकंभूतमुदितंरुतंसंसारमंडलम् ॥ भिक्षोःस्वप्नांतरद्वपरांभंगिभिवांभसः ॥ १२ ॥ प्रस्तुतःपद्मजादेवजगत्स्वप्नोयथोदितः ॥ तथैवास्वच्छचित्तोरथोरुदःसर्वजनंप्रति ॥ १३ ॥ पितामहवदाभातिसर्गःस्वप्नविलासवत् ॥ प्रत्येकमुदितस्तेनब्रह्मांडानीवकोटिशः ॥ १४ ॥ स्फुरत्यथातथावास्मिन्जीवःपश्यतिविभ्रमम् ॥ रूढयेयंसमर्थंचस्वप्नवदीर्घमांतरम् ॥ १५ ॥ चित्सत्तामात्रमासाद्यप्रतीतिच्युतमात्रतः ॥ जरामरणदुःखानांकिंचिद्भाजनतांगतः ॥ १६ ॥

एवससाराल्मनाउदेति ॥ ११ ॥ भूतंप्राणिनिकायंप्रतिप्रत्येकससारमंडलंयांत्याउदितंरुतम् ॥ यथाभिक्षोःस्वमातरेअभसोभंगिआवर्ततरगादिविभागमिवविद्धीत्यर्थः ॥ १२ ॥ समष्टेर्हैरण्यगर्भस्यमनोमात्रनिर्माणत्वादयसर्गःस्वप्नएवचेष्टादिरपितथैवभावितुमर्हति असच्छचित्तादुत्थितइतिपरस्परइवभासातइत्याह ॥ प्रस्तुतइति ॥ १३ ॥ चित्तशुद्धीतुपितामहस्येवपितामहवत्स्वमविलासवदसत्यआभातितेनतादृशभागेनज्ञायतेप्रत्येकमयब्रह्मांडानीवकोटिशोउदितइतिनिश्चीयतइत्यर्थः ॥ १४ ॥ अयंजीवोव्यष्टिप्रपचरूपेणसमष्टिप्रपचरूपेणवासाधारणप्रपचरूपेणप्रत्येकमसाधारणप्रपचरूपेणवायथातथावास्फुरन्मस्तुतथापि रूढयेयमितिमानसमर्थदीर्घविभ्रमंप्रथतीतिसत्स्वप्नत्रन्मिथ्यैवेत्यर्थः ॥ १५ ॥ दीर्घत्वमदशनेनिमित्तमाह ॥ चित्सत्तामात्रमिति ॥ तच्चतःप्रतीतिश्च्युतमादृतावन्मात्रतश्चित्सत्तामात्रमासाद्यआश्रित्यक्वचित्किंश्चिद्वेचनरतिर्यगादिदेहे ॥ १६ ॥

ध्वनिरवयवकालात्सनिर्द्देशमानसचेष्टापिनास्ति रेखादिषेष्टालक्षणकमधुरानिरलत्वाद्ब्रह्मनास्ति किन्नाहिमतिपतिर्भातिरेकबलजुगमे ॥ तदेवेहभिस्तुषरिभेस्पष्टमित्याह ॥
 कति ॥ अन्ताजीषटाहिर्गार्हपत्यतासामलसम्पुण्यलभम्भक ॥ २५ ॥ २६ ॥ पातरुजमिषविधकसितम् ॥ तस्यशेषभरार्दीनानाकलहकालकल्लालाभ्यपरयेतिपुज्यम् ॥
 अर्धार्धेष्टवृषतमानसार्धमर्द्धान्निर्वर्द्धिकणादिवशुद्रास्तदेतरेषेष्टमशुद्धिमज्जाजातम् ॥ २७ ॥ एषभिस्तुभतसीधवर्धजीषमनस्विपत्येकजगद्गुणमतिभासस्त्वज्जितक
 स्यतस्यार्जोवस्त्वानरप्यपिचिचिषसगस्यज्जितजस्यनस्यैषमयाद्यरोत्यर्थ ॥ तेषामिकत्वव्याख्ययतेपिचतदनागतगत्स्वभावमिषस्त्वस्यव्यवहारदशाममिष्यासत्याप
 ष ॥ किंस्तानेत्याह ॥ सधात्सनीति ॥ सवालम्यस्मिन्वितर्तकरसेपरमात्मानारास्येनस्फुरतिर्नात ॥ तेनत्वतस्त्वधाभेमनदानभ्यामगुर्गर्कचित्सत्यमित्यथ ॥ २८ ॥ इति

क्षणनेहास्तिनोकमप्रतिपत्तिर्हिजुभते ॥ केवविशत्यहोरात्राअनताकृतयोनय ॥ २५ ॥ कतासामुपलभालमहेशीमामनोगति ॥ प्रति
 सामात्रमवेदमित्यविकसितस्वितम् ॥ २६ ॥ नानाकलहकल्लालजलेप्रानरिवांशुजम् ॥ जातसवेदनादवशुद्रादिदमशुद्धिमत् ॥ सन्मा
 रजालमश्वित्सार्धवर्द्धिकणादिव ॥ २७ ॥ प्रत्येकमवमुदितप्रतिभास्तुखदस्वदांतरेवपिचतस्यविचित्रखद ॥ सर्वस्वयननुवर्तपिमि
 योनमिष्यासवालनिरस्फुरतिकारणकारणोस्मिन् ॥ २८ ॥ ॥ इ० वा० वा० टे० मो० निवाणप्रकरणेपु० जीवटो० भिक्षुसस्यतिकयनना
 मपद्रुपटितमसर्ग ॥ २६ ॥ ॥ ७ ॥ दशरथउवाच ॥ ॥ मुनिनायकतभिक्षुगत्वासमोषयत्वमी ॥ नरामत्यहिताशीघ्रचानयतुकुटी
 गतम् ॥ १ ॥ ॥ श्रवन्मिष्टउवाच ॥ ॥ राजस्तस्यमहाभिक्षोसदहप्राणवर्जित ॥ क्लेदोवैषण्यमायातोनासौजीवितमाजनम् ॥ २ ॥
 तस्यभिक्षोस्तुजीवोसौभूत्वापद्यजसारस ॥ जीवन्मुक्तस्थितोभूयानासौसंस्तुतिमाजनम् ॥ ३ ॥ तद्वहेमासपर्वतयलान्निष्कासितार्ग
 ला ॥ अंतरालतुतिपुतिष्ठत्याभिक्षुदिदसव ॥ ४ ॥

मीषासिष्ठमपास्यनकाशेनिर्वाणप्रकरणेपुपद्रुपटितमसग ॥ ६१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ भिक्षोस्तसमाधौमुक्तस्यदहनाशाम्यवर्णते ॥ भिक्षुर्भातिवदप्येवांशुधामोक्ष
 स्वरोधत ॥ १ ॥ सवोभयगुणमाधेर्भुष्याययुअमीमत्यहितामयाभेधितानरामिषणोमधवाक्षपाक्षानयु ॥ १ ॥ अर्धवतस्यसवचुनियतेरेयनिभ्यपद्रुतिमहुक्तद्विस्तस्यत्यवेदपुट
 भित्तिसूषपन्थसिद्धउवाच ॥ राजन्निहि ॥ क्लृप्तमाणापटभक्तान्तरसमागशोषेणैषण्यमायात ॥ २ ॥ सतर्हत्वदीयसत्यसकस्येनमकीर्णतभाह ॥ तस्येति ॥ सत्यवतदेहभोग्य
 पारप्यशेषमक्षकस्यभक्तितेनाययेतिभाष ॥ ३ ॥ भासपयनयर्द्धानलनिकासनीयमितिभिक्षुणाआक्षेपेतरालभासिभिलासुर्धैर्गुणत्वादप्यत्वम्भिमिल्यद्योषनकमुमरा
 स्यवित्याह ॥ तद्वदिति ॥ भासस्यपदीचरमनिबलान्निकासितार्गलासतोभिक्षुदेहदिदस्यधुत्वावर्द्धिर्दार्ढ्यरासेतिवति ॥ बलाग्निस्त्राक्षानलानितिभा ॥ ४ ॥

ततो मासतिकायां भिक्षुशरीरे निष्काल्य निःसार्य जले त्यक्ष्यति मज्जिष्यति ॥ तस्यां कुट्यामन्यतत्कायाकारशिलाप्रतिमसरूपं भिक्षुं पूजाभक्त्या दिव्यवहारप्रवर्त्तनाय करिष्यंति ॥ दृढत्वादक्षुण्णमानसभक्तमनःकल्पितदेवतारूपम् ॥ कर्मधारयः ॥ ५ ॥ एवमुत्तरीत्यामुक्तः ॥ विहारे प्राणचेष्टादिव्यापारविषये नष्टम् ॥ ६ ॥ प्रश्नप्रासंगिकमुक्त्वा प्रस्तुतमेवावलबते ॥ एषेत्यादिना ॥ दुर्बोधेन भ्राति परपराहेतुविक्षेपशक्त्या ॥ अतिवाहने निरस्यते ॥ अस्तीति अविद्यमानैव कृतजगदारभा ॥ हे भू कटकतयेव प्रतिभासस्य यो विपर्यसो न्यथाभावस्तस्मान्नकारणकोविधमोदयो यस्याः ॥ ८ ॥ वाचारभणविकारो नाम धेयं मृत्तिकेत्येव सत्यमिमत्यादिदृष्टान्तश्रुतिवाचादादितिकमायापि दृश्यमनृतस्य भवितुमीयते ॥ ९ ॥ ज्ञः परमात्मा एव अविवेको ज्ञीवत्वमायाति ॥ स च स्वविवेकात् सर्वमासेति पश्यतीत्यात्सदृक्चिन्मात्रः परिशिष्यत इत्यर्थः ॥ १० ॥ सः स्वबोधत आत्मैव ॥ अबोधतस्तु ततो न शङ्गसंधानं कार्यं निष्काल्य तेजले ॥ त्यक्ष्यं त्यन्यं करिष्यंति भिक्षुमक्षुण्णमानसम् ॥ ५ ॥ अनेनैवं सदेहेन भिक्षुर्मुक्तो व्यवस्थितः ॥ कथं प्रबोध्यते न शृणुत हि हारशरीरकम् ॥ ६ ॥ एषां गुणमयीमाया दुर्बोधेन दुरस्यया ॥ नित्यं सत्यावबोधेन सुखेनैवातिवाह्यते ॥ ७ ॥ असत्ये वदुतारं भाहेक्षः कटकता यथा ॥ प्रतिभासविपर्यसमात्रकारणकोदया ॥ ८ ॥ परमात्मनि वाचे यमिदं मायानुमीयते ॥ तरंगालीव पयसि प्रेक्षामात्रा विनाशिनी ॥ ९ ॥ ज्ञो हि हिदृश्यमया दीर्घस्वप्नात्स्वप्नांतरं व्रजेत् ॥ एवं जीवत्वमायाति विवेकात्सर्वमात्मदृक् ॥ १० ॥ यो यस्य प्रतीभासः स्यादाल्मैव स स्वबोधतः ॥ स एवोदेति संसारः करं जवनगुल्मदृक् ॥ ११ ॥ प्रत्येकं भूतमुदितं कृतं संसारमंडलम् ॥ भिक्षोः स्वप्नांतरद्वयपरां भोगिनिवांभसः ॥ १२ ॥ प्रस्तुतः पद्मजादेव जगत्स्वप्नो यथादितः ॥ तथैवास्वच्छचित्तो रथोरुदः सर्वजनं प्राति ॥ १३ ॥ पितामहवदाभाति सर्गः स्वप्नविलासवत् ॥ प्रत्येकमुदितस्तेन ब्रह्मांडानीव कोटिशः ॥ १४ ॥ स्फुरत्यथा तथा वास्मिन् जीवः पश्यति विभ्रमम् ॥ तद्दयेयं समर्थं च स्वप्नवदीर्घमांतरम् ॥ १५ ॥ चित्सत्तामात्रमासाद्य प्रतीतिच्युतमात्रतः ॥ जरामरणदुःखानां क्वचिद्भाजनतां गतः ॥ १६ ॥

एवमसारालम्बना उदेति ॥ ११ ॥ भूतप्राणिनिकायं प्रति प्रत्येकससारमंडलं भ्रात्या उदितकृतम् ॥ यथा भिक्षोः स्वभातरे अभसो भोगि आवर्ततरंगादिविभागमिव विद्धीत्यर्थः ॥ १२ ॥ समदेहि रण्यगर्भस्य मनोमात्रनिर्माणत्वादयं सर्गः स्वमएव चेद्वापरे पितृयैव भवितुमर्हति अस्वच्छचित्तादुत्थित इति परस्थिरदवभासत इत्याह ॥ प्रस्तुत इति ॥ १३ ॥ चित्तशुद्धौ तु पितामहस्यैव पितामहवत् स्वमविलासवत्सत्य आभाति तेन तादृशभागेन ज्ञायते प्रत्येकमय ब्रह्मांडानीव कोटिश उदित इति निश्चीयत इत्यर्थः ॥ १४ ॥ अयं जीवो व्यष्टिप्रपञ्चरूपेण साधारणप्रपञ्चरूपेण प्रत्येकमसाधारणप्रपञ्चरूपेण वा यथा तथा वा स्फुरन् प्रस्तुतया पितृदये प्रतिभासमर्थं दीर्घं विभ्रमं पश्यतीति सत्यमत्र निमग्न्यैवेत्यर्थः ॥ १५ ॥ दीर्घस्वप्नमदर्शने निमित्तमाह ॥ चित्सत्तामात्रमिति ॥ तच्च त्रयतीति श्रुतमादृततावन्मात्रतश्चित्सत्तामात्रमासाद्य आश्रित्य क्वचित्कस्मिंश्चिद्देवनरतिर्यगादिदेहे ॥ १६ ॥

तत्तद्यस्तुमविषयसुकरतालिनीजीविधितस्वचित्ताशस्यदमाधेणाध-याताटवाकर्म्मब्रह्मलोकधाल्ताभुजानासस्थितेत्यर्थ ॥ १७ ॥ परमात्मविदेवमणकल्पनयातद
 धीनस्सद्विषयीभूत्वातद्वारण्यकीर्तनामककृपगतासतीक्षास्तिद्वेष्टकारसम्भारिणीअभ्यध्वीद्विभ्यगत्वाविषयाकारसम्भारिणीभूत्वाविलुठति ॥ १८ ॥ अस्तेषमस्यभा
 स्याजीवार्तिनामदयमेदलयाधिपरमार्त्तमेव अभ्याससहस्रेरप्यधिष्ठानस्यान्यत्वायोगादिप्रियमपुरुषार्थफलकीषब्रह्मैक्यमट्टीकरोति ॥ चित्तनीति ॥ प्रत्यगात्माविष्येत्युपा
 ध्याकार्थानिमाध्याराधातिक्रममात्माप्रस्तनपरवाभ्रमार्त्तिकआत्माप्रत्यात्मनकिमस्यब्रह्मणोभूत्सत्यदर्थयोगनिर्दिष्टवनादिबीयाधिककीर्तनाभोदेवदत्तयज्ञदत्तादेर्देनाभ्यधादि
 पराद्याणाम्क्वचसुखादिनाभ्यध्वार्हानन किनुअभेदेव्युपाधिधरात्सर्वसंगद्वेष ॥ तथाचश्रुति ॥ सपुण्ड्रद्वयविष्टआनस्यारेभ्य प्राणभ्येषमाणोनामभावतिषदभ्याक्पुण्यस्यचसु
 पातालंब्रह्मलोकवाचित्तस्तुद्रतशालिनी ॥ चित्ताशस्यदमाधेणकृत्वाकलेवसस्थिता ॥ १ ॥ अचिरस्यदरूपिणीजीवनानामरूपगतात्मनि ॥
 अन्यत्रचविलुठतिगत्वासभ्रमहारिणी ॥ १८ ॥ चित्तेतिपरमात्मानपरमात्मानवानकिम् ॥ जीवदेहादिनास्रोस्यप्रतिर्विवादिवाहता
 ॥ १९ ॥ ब्रह्मण्यवपरब्रह्मजगद्वृष्ट्येवसस्थितम् ॥ शुद्धाकाशमिवाकाशेजलेजलमिवामलम् ॥ २० ॥ लोकोब्रह्मणएवायजगद्भूषेयुतिष्ठ
 ति ॥ विभोत्यन्यतयाधोधान्नतिर्विधाटिवाभ्रक ॥ २१ ॥ स्पृदिस्पृर्दाकतेवेदस्वत-सज्ञाविलीयते ॥ साप्यलपरिणामेनलीयतेभीषृतंचया
 ॥ २२ ॥ चिरस्पृदएवधिरस्पृदेसवाभ्यनिविजृम्भित ॥ सदास्पटीजृम्भणादिकलितनाञ्जवास्तवम् ॥ २३ ॥ नस्पृदोस्तीहनास्पृदोनेकता
 वापिनद्विता ॥ शुद्धचिन्मात्रसर्वस्वयैवास्तितयास्थितम् ॥ २४ ॥ सारेणतुविचारेणसर्वशब्दार्थयो समे ॥ चिन्मात्रमेवज्ञातेऽयना
 स्तित्यपिनविद्यते ॥ २५ ॥ भेदवेदनयोर्देतिभेद-अकृतिलांछनम् ॥ अभेदबोधादखिलेगलितेशिष्यतेपरम् ॥ २६ ॥

वप्रप्राधंमन्वानोभनदतिताभ्येत्यकर्तमानभ्येवेति ॥ १ ॥ एकैक्यदर्शनागद्वृष्ट्याभ्यध्वारद्वैषयपरब्रह्मब्रह्मण्येवसंस्थितार्कपुन-परमार्थद्वृष्ट्यासमूलोपाधिबाधेनद्व्याभ्यमि
 तिभाव ॥ २० ॥ किञ्चदर्शनादौभूत्वादत्यतभिन्मभूतस्यस्थिताध्वन्यध्यानिसंभावनापित्याग् अयजीवलोकेकस्तुत्वात्मभूतस्याभायस्यब्रह्मणएवमूर्तभूर्त्तस्मकेपुनजगद्भूषेयुति
 षतीप्रिनतसमाभनारितयाधिअन्यतयाआत्मभ्यतिरिक्तमन्यन्ममभयहेतुरस्तीतिबोधाद्विभेदीत्याभ्यर्थमित्यर्थ ॥ २१ ॥ अभ्यताभाधेषुषुद्विस्मदोहेतुरितिषुद्विस्मदसमाप्य
 भ्यासेनअसदीकृतभद्वुद्विस्मदशासंज्ञास्तदएषुर्द्धाधिलीयतसमुद्भिरप्यलपूणब्रह्माकारेणचरमसाक्षात्कारलक्षणपरिणामेनाम्रीकृतपुननिवदतद्विद्वेब्रह्मणिद्विलीयतइत्यर्थ
 ॥ २२ ॥ बाधमाधार्त्तकचकृदालकाटिदुर्भेयजगद्विलीयतमन्तिषेदवाक्यविषयस्यदमाभत्वादित्याह ॥ चिरस्यदएवेति ॥ २३ ॥ कश्चित्मनिकपक्षकानिनिचेनत्त्वदरातद्वर्तनादि
 स्याह ॥ नति ॥ २४ ॥ सर्वशब्दस्यतदर्थस्यचसमेपुनकतसलभावेकतोसन्निध्याभयेवपरमार्थस्य ॥ नास्तीतिअत्रावभूतोप्यपमपंचोनविषयतेदुरेकादइत्यर्थ ॥ २५ ॥ २६ ॥

यथोक्तैवस्तु स्थितिर्न केनचिदप्यथाकर्तुं शक्येति वसिष्ठः प्रतिजानीत ॥ नानातत ॥ एवकारः ॥ अन्यकमा ॥ हेराभलज्जना नभः गतः ॥
 वेशणा तु बोधपूर्णचिद्रूप एवासि अस्मिन् बोधकं च पृच्छ ॥ एवमेवास्ति परमार्थः ॥ तस्मादेव तव मम अन्यस्य च परानि शंक्ताप्रतिष्ठितेत्यर्थः ॥ २७ ॥ ततस्तादृशानिः शंक्ता
 बलादेव जाग्रदादिसर्वावस्था द्वैतापलापः प्रवृत्त इत्याह ॥ तत इति ॥ २८ ॥ अबोधवशादेव द्रष्टृदृश्यादि त्रिपुटी जागत् ॥ यदा त्वबोधः ॥ असत्य एव तदा शुद्धात्मरूपा तच्छास्त्रिरेव
 काजगन्नाम्नी ॥ यतः सा शातिरेव गच्छति सर्वतो व्याप्नोतीति व्युत्पत्त्या एव जगन्नामयोग्यतया व्यवस्थिता ॥ द्रष्टृदृश्यदर्शनात्मिका त्रिपुटी तु अत्यन्ताप्रसिद्धेति नासौ तदा जगन्नाम्नी
 त्यर्थः ॥ २९ ॥ ननु चित्तप्राणादिस्पृश्यबोधमात्रेण कथं नित्यं त्रिरिति चेत् तद्धेतुसंकल्पक्षयादेवेत्याह ॥ स्पृह इति ॥ ३० ॥ चितः अभावनाददर्शनं द्वैतैक्यादिरूपसंकल्प उदितः
 नानातैवास्त्वबोधेन सर्वबोधस्त्वनवेक्षणात् ॥ पृच्छकं चैव मस्येव तस्मान्निःशंक्ता परा ॥ ३० ॥ ततः स्वप्नो न जागर्त्तिर्न सुषुप्तिर्न तु र्यता ॥
 नवं धांस्ति नमोक्षोस्ति नान्यथा कल्पनात्मकम् ॥ ३८ ॥ शातिरेका जगन्नाम्नी शांतिरेव भवस्थिता ॥ अबोधोऽसत्य एवातः क्रद्रष्टृदृश्यदर्श
 नम् ॥ २९ ॥ स्पंदोऽप्यस्पंद एव स्यान्निःसंकल्प नयाचते ॥ न स्पंदो स्पंदयोर्भिन्नासंकल्परहितैव चित् ॥ ३० ॥ द्वैतैक्यविकलरूपसंकल्प
 श्रिदभावनात् ॥ सच भावनमात्रेण गतो ब्रह्मैव शिष्यते ॥ ३१ ॥ चिच्छं द्रविं वे संकल्पकलंकः स्फुरतीव यः ॥ नासौ कलंकस्तद्विद्विचिद्विद्वन्स्य घनं
 वपुः ॥ ३२ ॥ चिद्वन्स्य न सन्नासन्मयी यतां यत्ततेपदे ॥ इत्यदोषमहाबोधसारसंग्रहणं कृतम् ॥ ३३ ॥ चिच्छं द्रविं वा संकल्पकलंका मृतवि
 ग्रहः ॥ त्वया भव्येन संस्पृष्टो भावाभावक्षयात्मना ॥ ३४ ॥ भावाभावादि कलनां नीत्वा चिन्मयतां चितः ॥ समो ह्यस्रविलासांतः समा
 ध्वसयथा सुखम् ॥ ३५ ॥ स्पंदोऽस्पंदौ कल्पना कल्पनावाचित्ता म्ना यो विद्विना माध्विना म्ना ॥ सर्वाकारानिर्दृतिः शांतिसत्ता पूर्णा पूर्णो ह्ये
 कमेवास्थितेति ॥ ३६ ॥ ॥ इत्याषेवां वा० दे० मोक्षोपायेषु नि० पू० ब्रह्मैक्यप्रतिपादनं नाम सप्तषष्ठितमः सर्गः ॥ ६७ ॥ ॥ ६४ ॥

सच भावनमात्रेण दर्शनमात्रेण गत इति द्वैतैक्यरहिता चिद्वह्नैव शिष्यत इत्यन्वयः ॥ ३१ ॥ तददर्शनप्रकारमाह ॥ चिच्छं द्रविं वे इति ॥ ३२ ॥ नासौ कलंक इत्यर्थं युक्तिमाह ॥ चिद्व
 नस्येति ॥ त्वया चिद्वन्स्य ततेपदे स्पर्शायताम् ॥ यद्यस्मात्पूर्णभावस्थानात्मकत्वादित्स्वदैकरस्य मापनं पृथङ्न सत्त्वदात्मना च सत्त्वभाव इति अनयैव युक्त्या सर्ववस्तूनामात्मैक
 रस्य सपादक निर्दोषबोधसारस्य सग्रहणसम्यगवलंबनकुरु ॥ ३३ ॥ हेचिच्छं द्रविं वे हे असंकल्पकलक ॥ भावाभावक्षयात्मना भव्येन त्वया संस्पृष्टः सर्वोऽपि पदार्थः अमृतविग्रहः
 संपद्यते अद्वैतेनाहात्म्यमित्यर्थः ॥ ३४ ॥ चितः समो ह्यस्रविलासस्यांतः सम्यगाध्वसविश्रांतिभज ॥ ३५ ॥ हेरा मत्व अध्विना म्ना आनदसमुद्राख्येन स्वरूपेण स्थितः स न स्पंदोऽस्य
 दौ कल्पनासंकल्पः अकल्पना विकल्पो वेति यावाश्च ता म्ना याश्च च भ्रांतिभेदः स नवोऽपि सर्वाकारानिर्दृतिः सुरैककरसाशांतिसत्तैव तथा आस्थिता इमे च पूर्णा पूर्णदेशे एकमेव मे
 स्वरूपमिति विद्वि ॥ ३६ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठमन्तात्पर्यप्रकाशे निर्वोपु० सप्तषष्ठितमः सर्गः ॥ ६७ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६३ ॥

तस्य प्रसन्नमिविषयमुक्तशालिनीजीविविषयस्वचित्तांशस्य दमप्रेणाप-पलाटवाक्यमर्षप्रसृतो कथालालालाभुजानां सस्थिते तर्ष ॥ १७ ॥ परमात्मविशेषप्रणकल्पनयातद-
 धीनस्वरूपिणीभूतानां ग्राह्यजीवनमकल्पयतां धर्मात्मनि देहाकारसमभधारिणीऽन्यथा हि भगवन् विषयाकारसमभधारिणीभूता विवृणुति ॥ १८ ॥ अस्तवमस्य चा-
 त्याजीवार्तिनामकप्रभेदलयापपरमार्त्तमेव अप्याससहसरेष्वप्यधिष्ठानस्यान्यत्वायोगादिति परमपुरुषार्थफलजीवमर्षो कल्पदृढीकरोति ॥ चित्तमिति ॥ प्रत्यगात्मा स्वित्सुपा-
 ध्याकारभ्यां निमापराधातिक्रममात्मप्रसन्नपराधामर्षा किं आत्मा प्रत्यगात्मान किमस्य प्रसन्नपुरुषस्य स्वर्णप्रेमनिर्दिष्टा विद्याधिकजीविना को देह इत्यप्यस्मद्व्याहर्द्देनात्मआदि-
 पराध्यानामकप्रसूतारिनामभ्याहर्द्दान किन्तु अभेदेऽप्युपाधिधरात्तर्षसंभवत्वेव ॥ तथा च भुति ॥ स एव इह प्रविष्ट आनखापेभ्य माणन्धेवमाणानामभवातिवदन्माक्परयवधुः ७८
 पातालव्रक्षलोपवाचित्तुल्यशालिनी ॥ चित्तांशस्य दमप्रेणाकृत्वा क्लेवसंस्थिता ॥ १७ ॥ चित्समंदरूपिणी जीवितानामरूपगतात्मनि ॥
 अन्यन्त्रविवृतितगित्वात्मभ्रमहारिणी ॥ १८ ॥ चित्तेति परमात्मानपरमात्मानवानकिम् ॥ जीवदेहादिनामोऽस्य प्रतिर्विधादिवाहता
 ॥ १९ ॥ व्रक्षण्यवपरव्रक्षजगद्वृक्षवसंस्थितम् ॥ शुद्धाकाशमिवाकाशे जले जलमिवामलम् ॥ २० ॥ लोको व्रक्षणा एवायजगद्वृषु प्लुतिष्ठ-
 ति ॥ विभक्त्यन्यतया बोधात्प्रतिर्विधाटिवात्मक ॥ २१ ॥ स्मदेस्मदीकृते चेहस्वतः संज्ञाविलीयते ॥ साप्यलपरिणामेन लीयते भौषृतयथा
 ॥ २२ ॥ चित्स्यदएव चित्स्यदे सवात्मनि विजृम्भित ॥ सदास्य दीजृम्भणादिकल्पितनामवाक्त्वम् ॥ २३ ॥ नस्य दोस्तीह नास्मदो नैकता
 वापि न द्विता ॥ शुद्धचिन्मात्रसर्वस्वयैवास्ति तथा स्थितम् ॥ २४ ॥ सारेण तु विचारेण सर्वं शब्दार्थयो समे ॥ चिन्मात्रमेव ज्ञातेऽयना-
 स्तस्य पिन विद्यते ॥ २५ ॥ भेदवेदनयोर्दोर्भेदऽत्र कृति लोचनम् ॥ अभेदबोधाद्विलंगलिते शिष्यते परम् ॥ २६ ॥

पदप्रयापनभानो नानाभ्येतस्य कर्मनानाभ्येतोति ॥ १९ ॥ पूर्वमेक्यदर्शने जगदुत्पाप्यवहारदृष्टैव परब्रह्मब्रह्मण्येव संस्थित किं पुनपरमार्थदृष्ट्या समूलोपाधिना धेतव्याभ्यमि-
 ति भाव ॥ २ ॥ किंच दर्पणादीमुत्पादयतमिन्मुखस्य स्थितावभ्ययान्निमित्तभावनोपस्थार अयकीर्षलो कलुत्सालभूतस्याभयस्य ब्रह्मण एव भूतामूर्तस्य केषु जगद्वृषु तिष्ठ-
 धर्मादिनमस्य भावनापि तथापि अभ्यतया आत्मस्थ निरिक्तमभ्यभ्यमभयहेतुरस्तीति बोधाद्विभेतीत्याभ्यार्थमित्यथ ॥ २१ ॥ अस्यानामार्थेष्वपुन द्विस्वदेहेतुरिति वृद्धिस्वदेसमाप्य-
 भ्यावेन अस्तीकृतमद्वृद्धिस्तथा संज्ञास्वत एव बुद्ध्याविलीयतं सा बुद्धिरप्यलपूणा प्राभाकारेण चरमसाक्षात्कारलक्षणपरिणामेनादौ भूतपुनमिदं तद्विद्वे ब्रह्मणि विलीयत इत्यर्थ-
 ॥ २२ ॥ साधमापारक्यपुन कालकाटिर्बुर्भेदजगद्विलीयत इति चेदेषान्मन्त्रचित्स्य दमाभत्वाविस्था ॥ चित्स्यद एवेति ॥ २३ ॥ कस्मिन्मिदं किमप्यतमिति चेत्तस्मद्व्याहर्द्देनात्मवि-
 स्ताह ॥ नति ॥ २४ ॥ सर्वस्यास्य तद्वत्स्य च समेदकसेत्स्य भावेऽतोऽसति चिन्मात्रमेव परमार्थसत्त्वं ॥ नास्तीति अभावभूतोऽप्ययमप्यनो न विद्यते हेतुभावात् इत्यर्थः ॥ २५ ॥ २६ ॥

यथोक्तैव स्तु स्थितिर्न केन चिदप्यथा कर्तुं शक्येति विसिद्धं प्रतिजानीते ॥ नानातेति ॥ एवकारा ॥ भान्नकमा ॥ हेरामत्वअवादनवर्नानातात् ॥ तत्तदादशानिःशकता
 वेक्षणात्तु बोधः पूर्णचिद्रूप एवासि अस्मिन्नर्थयकंच पृच्छ ॥ एवमेवास्ति परमार्थः ॥ तस्मादेव तव मम अन्यस्य च परानि शंकता प्रतिष्ठितेत्यर्थः ॥ २७ ॥ ततस्तादृशानिःशकता
 बलादेव जायमादिसर्वावस्था द्वैतापलाप प्रवृत्त इत्याह ॥ तत इति ॥ २८ ॥ अबोधवशादेव द्रष्टृदृश्यादि त्रिपुटी जागत् ॥ यदा त्वबोध ॥ असत्य एव तदा शुद्धात्मरूपा तच्छान्तिरेव
 काजगन्नाम्नी ॥ यतः सा शांतिरेव गच्छति सर्वतो व्याप्नोतीति व्युत्पत्त्या एव जगन्नामयो मय याव्यवस्थिता ॥ द्रष्टृदृश्यदर्शनात्मिका त्रिपुटी तु अत्यन्ता प्रसिद्धेति नासौ तदा जगन्नाम्नी
 त्यर्थ ॥ २९ ॥ ननु चित्तप्राणादिस्य इत्यबोधमात्रेण कथं निवृत्तिरिति चेत् तद्धेतुसकल्यक्षयादेवेत्याह ॥ स्पद इति ॥ ३० ॥ चित्त-अभावनाददर्शनं द्वैतैक्यादिरूपसकल्य उदितः
 नानातैवास्त्वबोधेन सर्वो धस्त्वनवेक्षणात् ॥ पृच्छ कंचैव मस्येव तस्मान्निःशंकता परा ॥ २७ ॥ ततः स्वप्नो न जागर्ति न सुषुप्तिर्न तुर्यता ॥
 नवं धांस्ति न मोक्षोस्ति नान्यथा कल्पनात्मकम् ॥ २८ ॥ शांतिरेका जगन्नाम्नी शांतिरेव मवस्थिता ॥ अबोधोऽसत्य एवा तद्वद्वदृश्यादर्श
 नम् ॥ २९ ॥ स्पंदोऽप्यस्पंद एव स्यान्निःसंकल्पतया च ते ॥ न स्पंदास्पंदयोर्भिन्ना संकल्परहितैव चित् ॥ ३० ॥ द्वैतैक्यविकलारूपसंकल्प
 श्रिदभावनात् ॥ सच भावनमात्रेण गतो ब्रह्मैव शिष्यते ॥ ३१ ॥ चिच्छंद्रविंशे संकल्पकलंकः स्फुरतीवयः ॥ नासौ कलंकस्तद्विद्विच्छिद्वनस्य घनं
 वपुः ॥ ३२ ॥ चिद्वनस्य न सन्नासं स्पर्शयतां यत्तत्तेपदे ॥ इत्यदोषमहाबोधसारसंग्रहणं कृतम् ॥ ३३ ॥ चिच्छंद्रविंशा संकल्पकलंकाभ्युतवि
 ग्रहः ॥ त्वया भव्येन संस्पृष्टो भावाभावक्षयात्मना ॥ ३४ ॥ भावाभावादि कलनां नीत्वा चिन्मयतां चितः ॥ समो ह्यसविलासांतः समा
 ध्वसयथा सुखम् ॥ ३५ ॥ स्पंदास्पंदौ कल्पना कल्पनावाचित्ता मायो विद्विनामा धिनामा ॥ सर्वाकारानिर्वृतिः शांतिसत्ता पूर्णा पूर्णस्य
 कमेवास्थितेति ॥ ३६ ॥ ॥ इत्यापवांवां० वा० दे० मोक्षोपायेषु नि० पू० ब्रह्मैक्यप्रतिपादनं नाम सप्तषष्ठितमः सर्गः ॥ ६७ ॥ ॥ ७४ ॥
 सच भावनमात्रेण दर्शनमात्रेण गत इति द्वैतैक्यरहिता चिद्वह्नैव शिष्यत इत्यन्वयः ॥ ३१ ॥ तददर्शनप्रकारमाह ॥ चिच्छंद्रविंशेति ॥ ३२ ॥ नासौ कलंक इत्यर्थं युक्तिमाह ॥ चिद्व
 नस्येति ॥ त्वया चिद्वनस्य तत्तेपदे स्पर्शयताम् ॥ यद्यस्मात्पूर्णभावावस्थानात्मकत्वादस्त्वैकरस्य मापन्न-पृथङ्न सत्त्वशालनाच्च सत्त्ववति इति अनवैयर्थ्यस्य सा सर्ववस्तुनामात्मैक
 रस्य सपादक निर्दोषबोधसारस्य संग्रहणसम्यगवलंबनकुरु ॥ ३३ ॥ हेचिच्छंद्रविंश हे असकल्पकलक ॥ भावाभावक्षयात्मना भव्येन त्वया संस्पृष्टः सर्वोऽपि पदार्थः अन्यतविग्रहः
 सपद्यते अहो ते माहात्म्यमित्यर्थः ॥ ३४ ॥ चित्तः समो ह्यसविलासस्य तत् सम्यगाध्वसविश्रांति भज ॥ ३५ ॥ हेरामत्व अधिनामा आनंदसमुद्राख्येन स्वरूपेण स्थितः सत्त्वस्पंदारस्य
 दौ कल्पनासकल्प अकल्पना विकल्पो वेति यावा श्रित्ता माया श्रित्तभाति भेद स नवोऽपि सर्वाकारानिर्वृतिः सुखैकरसा शांतिसत्त्वैव तया तथा आस्थिता इमे च पूर्णा पूर्णदर्शेण कमेवमे
 स्वरूपमिति विद्वि ॥ ३६ ॥ ॥ इति श्रीवात्सिष्ठमन्तात्यर्थप्रकाशे निर्वा० पू० सप्तषष्ठितमः सर्गः ॥ ६७ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७४ ॥

१ विकसद् रूप इति पुस्तकांतरे पाठः ॥ उभाय विधया ठम ध्येटीकानुग्रहे मूलपाठे स्तीति भाति २ अत्रटीकानुरोधात् कुर्वति पाठोपेक्षित इति भाति

भौनधनुर्धिपत्यप्रतक्षणेनैव प्रयति ॥ सुपुत्रमौननभाधिगुयतीनप्रतिष्ठितम् ॥ १ ॥ चिसिखितासिर्वाचिसस्यस्त्राभाधिकमदस्यनुसारिताम् ॥ १ ॥ वागादीनीनीनसयम् काष्ठ
 प्रिधर्मीनकाष्ठमीनम् ॥ सर्वपुत्रीनेपुदरिपसमर्थोभक्षसीतिमीनेरा ॥ २ ॥ द्विविधादिति ॥ त्वद्विदितानां प्रयाणां काष्ठनपखिनानारतभ्यभेदानामनास्यस्तथाएककोटिद्वेतिभा
 व ॥ १ ॥ तमद्वयकटयति ॥ अभावितायामिति ॥ आधितमास्तत्त्वपर्यालोचनतच्छ्रुत्यायां शुष्कायातद्गुणभरसयस्यायां कच्छुवाद्राप्रयाणादिकियायाम् ॥ २ ॥ ब्यबहारे
 इतरतस्विल्लकोपमोप्यतीरतिरायानरास्यारसम् ॥ ५ ॥ प्रकल्पार्थगुल्लायप्रत्यार्थगुल्लायदयति ॥ एतयोरिति ॥ १ ॥ तत्राद्येध्याधिसभज्यधनुष्मकारमौनमुनयआहुरि
 त्यम् ॥ ७ ॥ तेषां प्रत्येकदक्षणाख्याह ॥ शार्दूलोतिस्थादिना ॥ इद्विपतिपदोऽक्षमीनम् ॥ ८ ॥ एवमिमां पर्यालोचनेमनोमनपिपचमयपिपसमभतिभापितकाष्ठना
 श्रीवसिष्ठउवाच ॥ सुपुत्रमौनवान्भूत्वात्यक्काचितविलासिताम् ॥ कलनामलनिमुकस्तिष्ठावपृथगतत् ॥ १ ॥ श्रीरामउवा
 च ॥ वाङ्मौनमक्षमानचकापुर्मौनचवद्व्यहम् ॥ सुपुत्रमौनमौनशयक्षन्बूहिकिमुच्यते ॥ २ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ द्विविध प्रो
 च्यतेराममुनिमुनिवरैरिह ॥ एक काष्ठतपस्वीत्याज्जीवन्मुक्तस्तथेतर ॥ ३ ॥ अभावितायां शुष्कायां क्रियायां बद्धनिश्चय ॥ इठाज्जितेद्वि
 ययामां मुनि स्यात्काष्ठतापस ॥ ४ ॥ यथाभूतमिदुगुध्वाभावितात्मात्मनिस्थित ॥ लोकोपमोपि त्वमौनतयं समुक्तमुनिस्मृत ॥ ५ ॥ एत
 योयार्थमवद्रावश्चांतयोमूनिनाययो ॥ चित्तनिश्चयद्रूपालामौनशब्देनसस्मृत ॥ ६ ॥ चतुष्प्रकारमाहुः क्षमीनमौनविदोजना ॥ वाङ्मौ
 नमलमौनचकापुसीपुत्रमवच ॥ ७ ॥ वाङ्मौनं वचसरोधोयलादिद्विव्यनिग्रह ॥ अक्षमौनपरित्यागश्चेष्टानां काष्ठसद्भाकम् ॥ ८ ॥ म
 नोर्मानपचमवचतन्मूर्तिकाष्ठतापस ॥ भावेसुपुत्रमौनास्यजीवन्मुक्तोनुजीवति ॥ ९ ॥ त्रिपुर्मौनविशेषेषु विषय काष्ठतापस ॥ सुपुत्रमौ
 नावस्थायां सातुयासं वमुक्तधी ॥ १० ॥ वाङ्मौनं मौनमित्येतत्सिद्धतत्त्वमन किल ॥ मलिनं जीवबंधायातत्रस्य काष्ठतापस ॥ ११ ॥
 अस्मत्सस्मरणवापिदृश्यवाङ्मयमस्पृशत् ॥ अपश्यद्वेवपश्यद्विककाष्ठमौनीनुतिष्ठति ॥ १२ ॥ प्रसुरश्चित्तकलनमेतन्मौनत्रयं स्मृतम् ॥
 प्रावतिमौनिनस्तत्रनतज्ज्ञाकास्त्यर्त्तालया ॥ १३ ॥

पञ्चयत्नैः प्रकृष्टाद्युपसारेण स भवति नप्येति नैव परिणमिष्यति ॥ त्वयैव ॥ भावे आत्मतत्त्वानुभावे ॥ १ ॥ विषयः अविच्छेद ॥ गुणाद्यनुर्था ॥ मुक्तेषु जीवेषु मुक्तेषु पी
 यत इति मुक्तधी ॥ १० ॥ यद्यपि विपुर्भोनेपुमीमत्त्वसिद्धतायां धिगानिमित्ठिनमनोदृष्टानिश्चयद्रवावयेति जीवस्य बंधाद्येवेत्याह ॥ वागिति ॥ ११ ॥ तीर्तद्विभाकाष्ठतापस
 मर्थाकयातिष्ठमिराह ॥ अस्मदिति ॥ बलाभनोतिपदहणान्तरस्य ॥ इभावस्य सस्मरणमनुसंधानमस्पृशत् ॥ इति पदस्य द्रव्यपचवाङ्मयानामपचवासास्पृशन्मज्ञानादतयात्मान
 मपरमेश्वरगुणमिद्विनित्यास्मद्विलोपाभावात्प्रकृष्टान्नाग्रिबलसामिमांशज्योतिषापरयस्तिष्ठतीत्यर्थ ॥ १२ ॥ इत्युत्थानकाळेत्तेतन्मौनत्रयमपदुरादिषु स कलनमेव तत्र प्रयत्नात्
 नाखयोर्भति नो जगदतिज्ज्ञास्तिष्ठेत्तदाभावात्तत्त्वनिरोधमुत्थानादित्थीलयातत्राजतीत्यर्थ ॥ १३ ॥

अथवातस्थलीलधेल्यस्य पूर्णमस्थिति लीलया तज्ज्ञास्तुच्छप्राक्तनमौनत्रयेयंधरूपमेवदनिरस्यमिति तु कुप्यंतु चिदानंदविलास एवेति बुद्धानवाकुप्यंतु तथा पितृषामत्रोपादेयताज्ञानमेवनास्तीत्यर्थतास्यार्थमिष्याह ॥ नात्रेति ॥ १४ ॥ जीवन्मुक्तानामितिरनुभावस्तत्रस्थितम् ॥ जतोर्भावतीति शेषः ॥ अतस्त्वमपिशृणु ॥ १५ ॥ तत्त्वदर्शने सिद्धे अयत्ने नैव तस्ति ध्यतीति न पूर्वमौनछेरासापेक्षेत्याह ॥ नात्रेति ॥ ऊर्ध्वार्धोमध्यसचारभेदेन त्रिविधः ॥ विषयलाभहर्षणनोहृत्स्यते निरोधछेरेन न भलायते ॥ १६ ॥ तस्य ज्ञानबाधितचित्तकथमवतिष्ठतेत्याह ॥ चेत्तदिति ॥ १७ ॥ विभाजकविकल्पक्षयात्तारतम्यविभागाभावाच्चाविभागतम् ॥ अतएवानभ्यासमभ्यासतिरपेक्षम् ॥ अपरिच्छिन्नात्स्वरूपत्वाद

नात्रोपादेयताज्ञानमेतन्मौनत्रयेकिल ॥ लीलया कथितं तेन तज्ज्ञाः कुप्यंतुवानवा ॥ १४ ॥ इदं सुषुप्तमौनं तु जीवन्मुक्तमिति स्थितम् ॥ अपुनर्जन्मनोजतोः शृणु श्रवणभूषणम् ॥ १५ ॥ नात्र संयम्यते भ्राणस्त्रिविधो नापियोज्यते ॥ नाहृत्स्यते न भ्रायते समस्तो द्विषसंविदः ॥ १६ ॥ नानाताकलने यंचनवल्गतिनशाभ्यति ॥ चेतो न चेतो नाचेतो न सन्नासन्नचेतरत् ॥ १७ ॥ अविभागमनभ्यासं यदनाद्यंतमास्थितम् ॥ ध्यायतोऽध्यायतश्चैतत्सौषुप्तमौनमुच्यते ॥ १८ ॥ यथाभूतमिदं बुद्ध्यजगन्नात्वा विभ्रमम् ॥ यथास्थितमसंदेहं सौषुप्तमौनमेव तत् ॥ १९ ॥ अनेकसंविद्रूपात्मशिवेनैवेदमा ततम् ॥ इत्यास्थितमनंतं यत्सौषुप्तमौनमुच्यते ॥ २० ॥ आकाशं नैव चाकाशं सर्वमस्ति चनास्ति च ॥ इति चित्तंसमंशान्तं यत्तन्मौनं तु पुनवत् ॥ २१ ॥ सर्वशून्यं निरातं वंशांति विज्ञप्तिमात्रकम् ॥ न सन्नासदिति यस्यामासितमौनमुत्तमम् ॥ २२ ॥ भावाभावदशादेशविशेषैर्विततो स्थितैः ॥ संविदो यदनाभासस्तन्मौनं परमं विदुः ॥ २३ ॥ अत्यंतसमत्वांतश्चेतसाऽद्यतिरूपिणा ॥ यदनावर्तनं संविद्वत्तेस्तन्मौनमक्षयम् ॥ २४ ॥ नाहमस्मि न चान्योस्ति न मनो न च मानसम् ॥ इति संविदसंविदिरविच्छिन्नातिमौनित ॥ २५ ॥ अहमस्मि जगत्स्य स्मिन्स्वास्ति शब्दार्थमात्रकम् ॥ सत्तासामान्यमेवेति सौषुप्तमौनमुच्यते ॥ २६ ॥ यस्मात्संविदमेव स्यात्स्वान्यादिकलनाकृतः ॥ अनंतमेव सौषुप्तं सर्वमौनमतस्ततम् ॥ २७ ॥

नाथतम् ॥ १८ ॥ जगदिति नानात्वविभ्रमो यास्मिस्तत्तद्दृष्टात्तत्त्वं यथास्थितं बुरध्या ॥ १९ ॥ अनेकधासंविद्रूपाणामात्मायः शिवस्तेनैवाततं पूर्णं आस्थितमवस्थानं यत्तदित्यर्थः ॥ २० ॥ शून्यरूपत्वाभावा नैव चाकाशे ॥ २१ ॥ यस्या जीवन्मुक्तदशाया मासितमवस्थानम् ॥ २२ ॥ भावाभावादिविशेषैः संविदोऽनाभासः अविवर्तः ॥ २३ ॥ बाधितत्वादित्यतमसत्तैव ॥ २४ ॥ मानसविकल्पनम् इति बाधितस्य सविदा असंविदिरप्रतिभासः ॥ २५ ॥ स्वस्ति अनामयं शब्दार्थमात्रकसर्वसत्ता सामान्यमेव ॥ २६ ॥ यस्माद्धेतोः अभासवर्नाधकत्वाकारचरमदत्तिप्रमाशून्यातामपि पसतीव स्यात्तस्मात्स्वस्य अन्यस्य आदिपदाद्भेदस्य च ॥ २७ ॥

मीनधनुर्ध्रिपत्तपल्लमपीठपव्यते ॥ सुपुममीनतभाधिरुपार्थीतयतिष्ठितम् ॥ १ ॥ चित्तविलासिताचित्तस्यस्याभादिकप्रदस्यनुसारिताम् ॥ १ ॥ बागादीनीमीनसयम काष्ठ
 मिषमीनकाष्ठमीनम् ॥ सर्वपुमीनेपुदरिपसमर्थोभवसीतिमीनेर ॥ २ ॥ द्विविधावति ॥ त्वद्विहितानीप्रयाणाकाष्ठनयसिखनानारतस्यभेदानामनाल्लस्यतपाएककोटिर्धैवेतिभा
 व ॥ १ ॥ तमेवमकटयति ॥ अभावितायामिति ॥ भावितभात्प्रत्यपयार्लोचनतच्छ्रुत्यायाशुष्कयातदनुभवसस्यपयार्कच्छ्रुत्वादायणारिकियायाम् ॥ ४ ॥ प्यबहारे
 इतरतपस्त्रिलोकोपमोप्यतर्निरितायानरासादरम् ॥ ५ ॥ परत्वर्यधुपुलास्यमस्यार्थधुपुलादयति ॥ एतयोरिति ॥ ६ ॥ तथाधमेयाभिजय्यधनुष्कारमीनमुनयआहुरि
 त्यर्थः ॥ ७ ॥ भेयप्रत्येकलक्षणप्याह ॥ बाढीनमित्यादिना ॥ इदियनिपद्येऽक्षमीनम् ॥ ८ ॥ एवंविभागपयार्लोचनेमनोमीनमपिपचमययपिसभाधितियापिततकाष्ठता
 श्रीवसिष्ठउवाच ॥ सुपुममीनवान्भूवात्यक्काचित्तविलासिताम् ॥ कलनामलनिर्मुक्तलिष्टावप्यव्यतस्य ॥ १ ॥ श्रीरामउवा
 च ॥ वाढमीनमक्षमीनचकाष्ठमीनचवेदमहम् ॥ सुपुममीनमीनेशवसन्धुहिकिमुच्यते ॥ २ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ द्विविध प्रो
 च्यतेराममुनिर्मुनिवरैरिह ॥ एक काष्ठतपस्वीस्याज्जीवन्मुक्तस्येतर ॥ ३ ॥ अभावितायाशुष्कयाक्रियायावद्वनिश्चय ॥ इडाज्जितेद्वि
 यभामोमुनि स्यात्काष्ठतापस ॥ ४ ॥ यथाभूतमिदधुपुलाभावितात्मात्मनिस्थित ॥ लोकापमोपितर्भोतयं समुक्तमुनि स्मृत ॥ ५ ॥ एत
 यार्थोभवद्भावश्चातयोमुनिनाथयो ॥ चित्तनिश्चयरूपालाममीनशब्देनसंस्मृत ॥ ६ ॥ चतुष्प्रकारमाहुस्तमीनमीनविदोजना ॥ वाढमी
 नमक्षमीनचकाष्ठसौपुनभवेच ॥ ७ ॥ वाढमीनं वचसरोधोषलादिद्वियनिप्रह ॥ अक्षमीनपरित्यागश्रेष्ठानांकाष्ठसंज्ञकम् ॥ ८ ॥ म
 नोमीनंपचमचतन्वर्त्तकाष्ठतापसे ॥ भावेसुपुममीनाख्यजीवन्मुक्तोनुजीवति ॥ ९ ॥ त्रिपुमौनविशेषेषुविषय काष्ठतापस ॥ सुपुममी
 नावस्थायांसातुयासैवमुक्तधी ॥ १० ॥ वाढमीनमीनमित्येतसिद्वतक्षमनकिंल ॥ मलिनजीविबधंधायतत्रस्य काष्ठतापस ॥ ११ ॥
 अक्षमत्सस्मरणवापिहस्यवाक्त्रयमस्यशान् ॥ अपश्यन्नेवपश्यद्विकाष्ठमीनीतुतिष्ठति ॥ १२ ॥ प्रसुरश्चित्तकलनमेतन्मीनत्रयंस्मृतम् ॥
 भवतिमीनिनस्तत्रनतज्जास्तस्यलीलया ॥ १३ ॥

पक्षमयीमूर्च्छाद्युपसारेणसंभवतिनाप्येतिनर्णयतिप्रमित्यर्थः ॥ त्वर्थेच ॥ भावेआत्मतत्त्वानुभावे ॥ १ ॥ विषय-अधिकृत ॥ नुयाचतुर्थी ॥ मुक्तेषुजीवमुक्तेषुभी
 यतइतिमुक्तधी ॥ १० ॥ यथापिधुपुमीनेषुमीनस्यसिद्धतायापितानिमित्तमनोहृदनिश्चयरूपणयेनेतिजीवस्यवधयेवेत्याह ॥ वागिति ॥ ११ ॥ तर्हिनाकाष्ठतापस स
 माधोकेयमिद्विधितदाह ॥ अस्मद्विति ॥ बलाभनोतिपद्वर्णानारसदोऽहभावस्यसंस्मरणमनुसंधानमस्यराजपृष्टिपदस्यरूपप्रपञ्चबाह्ययनानामप्रपञ्चास्यस्यरान्धमानादतमात्मान
 मपरपत्येवधुपुमादिबलितस्यास्मद्विबलोपाभावात्प्रत्यक्षान्नामपचयोनिपापस्यसिद्धतीत्यर्थः ॥ १२ ॥ धुपुत्यानकाळेजेतन्मीनप्रयमप्रसुरश्चित्तकलनमेव तत्रभाक्त
 नाष्टयोर्मीनिनोअवतितक्कास्तुत्रिषत्तथाध्यात्मतत्त्वस्मरणनिरोधमपुत्यानाद्विलीलयातत्रभवतीत्यर्थः ॥ १३ ॥

अथवातस्थलीलेयस्यपूर्णस्थितिलीलया तज्ज्ञास्तुच्छप्राक्तनमौनत्रयेवंधरूपमेवंनिरस्यमितिकुप्यंतु चिदानंदविलासपरेवेतिबुद्धानवाकुप्यंतुतथापितेषामत्रोपादेयताज्ञानमेवनास्तीत्यर्थंतात्पर्यमित्याह ॥ नात्रेति ॥ १४ ॥ जीवन्मुक्तानामितिरनुभावस्तत्रस्थितम् ॥ जतोर्भवतीतिशेषः ॥ अतस्त्वमपिशृणु ॥ १५ ॥ तत्त्वदर्शनेसिद्धेअयमेवतस्तिष्यतीतिनपूर्वमौनेच्छशसापेक्षेतस्याह ॥ नात्रेति ॥ ऊर्ध्वाधोमध्यसत्चारभेदेनत्रिविधः ॥ विषयलाभहर्षेणोह्यस्यतेनिरोधच्छेदोन्नतलायते ॥ १६ ॥ तस्यज्ञानबाधतचित्तकथमवतिष्ठेतदाह ॥ चेदइति ॥ १७ ॥ विभाजकविकल्पक्षयात्तारतम्यविभागगाभावाच्चाविभागम् ॥ अतएवानभ्यासमभ्यासिनिरपेक्षम् ॥ अपरिच्छिन्नात्सहृदत्वाद

नात्रोपादेयताज्ञानमेतन्मौनत्रयेकिल ॥ लीलयाकथितंतेनतज्ज्ञाःकुप्यंतुवानवा ॥ १४ ॥ इदंशुषुप्तमौनंतुजीवन्मुक्तमितिस्थितम् ॥ अपुनर्जन्मनोजतोःशृणुश्रवणभूषणम् ॥ १५ ॥ नात्रसंयम्यतेप्राणस्त्रिविधोनापियोष्यते ॥ नाह्यस्यतेनभलायतेसमस्तेद्विप्रसंविदः ॥ १६ ॥ नानाताकलनेयंचनवल्गतिनशाभ्यति ॥ चेतो नचेतोनचेतोनसन्नासन्नचेतरत् ॥ १७ ॥ अविभागमनभ्यासंयदनाद्यंतमास्थितम् ॥ ध्यायतोऽध्यायतश्चैतसौषुप्तमौनमुच्यते ॥ १८ ॥ यथाभूतमिदंबुद्धान्जगन्नात्वाविभ्रमम् ॥ यथास्थितमसंदेहंसौषुप्तमौनमेवतत् ॥ १९ ॥ अनेकसंविद्प्राप्तमशिवेनैवेदमाततम् ॥ इत्यास्थितमनंतंयत्सौषुप्तमौनमुच्यते ॥ २० ॥ आकाशंनैवचाकाशंसर्वमस्तिचनस्तिच ॥ इतिचित्तंसमंशांतंयत्तन्मौनंशुषुप्तवत् ॥ २१ ॥ सर्वशून्यंनिरालंबंशांतिविज्ञप्तिमात्रकम् ॥ नसन्नासदितिषस्यामासितंमौनमुत्तमम् ॥ २२ ॥ भावाभावदशादेशविशेषैर्विवृततोत्थितैः ॥ संविदोयदनाभासस्तन्मौनंपरमंविदुः ॥ २३ ॥ अत्यंतसमत्वांतश्चेतसाऽवतिरूपिणा ॥ यदनावर्तनंसंविदुत्तेस्तन्मौनमक्षयम् ॥ २४ ॥ नाहमस्मिन्वान्योस्तिनमनो नचमानसम् ॥ इतिसंविदसंविदिरविच्छिन्नातिमौनिता ॥ २५ ॥ अहमस्मिजगत्यस्मिन्स्वस्तिशब्दार्थमात्रकम् ॥ सत्तासामान्यमेवेतिसौषुप्तमौनमुच्यते ॥ २६ ॥ यस्मान्संविदमेवस्यास्वान्यादिकलनाकुतः ॥ अनंतमेवसौषुप्तसर्वमौनमतस्ततम् ॥ २७ ॥

नायतम् ॥ १८ ॥ जगदितिनानात्वविधेयोयस्मिस्तत्तद्दृष्टात्तत्त्वयथास्थितंबुद्धान् ॥ १९ ॥ अनेकधासंविद्प्राणमात्मायःशिवस्तेनैवाततंपूर्णंआस्थितमवस्थानंयत्तदित्यर्थः ॥ २० ॥ शून्यरूपत्वाभावाच्चैवचाकाशे ॥ २१ ॥ यस्यांजीवन्मुक्तदशायामासितमवस्थानम् ॥ २२ ॥ भावाभावादिविशेषैःसंविदोऽनाभासःअविवर्तः ॥ २३ ॥ बाधितत्वादयत्तमसत्तैव ॥ २४ ॥ मानसविकल्पनम् इतिबाधितस्यसंविदाअसंविदित्तरप्रतिभासः ॥ २५ ॥ सस्तिअनामयंशब्दार्थमात्रकसर्वसत्तासामान्यमेव ॥ २६ ॥ यस्माद्धेतोःअमासर्वबाधकत्वाकारचरमदत्तिप्रमाशून्यतामपिप्रसीवस्यात्तस्मात्स्यस्यअन्यस्यआदिपदाद्वेदस्यच ॥ २७ ॥

अथिवाधाधानुर्धनद्विषस्तीनामपिषाधानुयातीतम् ॥ २८ ॥ प्रागुक्तसविषधानुगमिकानामप्यपचम्यादयप्रगालीत्याभूयका समाध्यागद्वेषाकाधातआधराभ्या
स्वमस्तेष्वितस्वविदेषयायणभावतीत्याह ॥ सौपुमेकति ॥ समाधान समाधिकश्वसमाधि एतेसमाधयोक्तायत्यविश्वति ॥ २९ ॥ हेमकृष्णकभूतहेसाधोजायतिसमतान्नि
पुण्यवद्वरस्तद्वोपिउदधात्यक्तम्ववहार समाधिस्थोपिबीषमुक्त सकलामलभानिस्त्रिभिन्त्यनुयस्यपृथवयाविदेहपृथ ॥ इयच्चस्थिति स्पूलसूत्रमाकारद्वयाधानान्माभाव
तीतिनाभाभमप्यस्तस्यैषालिनाप्यस्त्यार्थ ॥ अथधानमद्वत्यपिषधोधनमेव ॥ इयस्तिनिलयाभावतएवास्तिनाम्यस्त्यार्थ ॥ अथवाभावतस्तथैवास्तीतिराममतिसिद्धवद्
काराकि ॥ ३० ॥ इरामल २७ विनिमिद्वयोपनिषदुक्तरस्याधिराधादिपादभाषायापिबिलापनेनोक्तभावधासनमेकनुयकप्रपास्त ॥ सर्वच्चविषयतद्वरीह्विकलययसिद्धतद्वाप्तरो

लुपुप्तमौनमेवंदमनतत्वाद्यधोभवत् ॥ तुर्यमेवामलविद्वितुयातीतमयापिच ॥ २८ ॥ सौपुष्पैकसमाधानस्तयानुर्यसमाधिक ॥ तुर्याती
 तसमाधिवाजाग्रत्यपिभवतिवे ॥ २९ ॥ तुर्यस्यावसकलामलशातिवृत्तिर्जाग्रत्यपिष्यवहरन्निपुणसमतात् ॥ नित्यसदेहतवापिवि
 दहरवक्ष्यन्मोभावगुवकिलास्तिसाधो ॥ ३० ॥ अभितुटस्तभाववासनमेकमास्वनत्वनषाहमपिनान्यदिहास्तिस्त्यम् ॥ सर्वचवि
 द्यतद्गतीहकिलांतराज्ञास्तिपृच्छिद्गनकोशकलैकनिष्ठ ॥ ३१ ॥ ॥ इत्यार्षेवा० वा० दे० मोक्षोपायेपुनिर्वाणप्रकरणपू० महाभौनय
 ब्रौपदेशोनामाऽष्टपण्डितम सग ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ कुतश्चतत्त्वमायातरुद्राणामु
 निनायक ॥ येगणास्तेतुयेरुद्राउतनेतिवदाशुमे ॥ १ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ स्वप्नानामिक्षुणादृष्टशतशरीरकम् ॥ सर्वमुद्देशता
 ज्ञातततउक्तनतन्मया ॥ २ ॥

नाद्वतरनुभूयमानस्त्वमलशमभुरध्याधोजीवमुक्तस्त्वच्चिद्वगनकोशकलैकनिष्ठलितेष्टसर्व ॥ ११ ॥ इति श्रीवासिष्ठमन्त्रसत्यप्रकाशेति० पू० आद्यपटितम सग ॥ १८ ॥
गणानामपि कदम्बमुक्तानामेच्छिकी स्थिति ॥ योगाध्याग्नस्य विविलयो यतेस्तद्भूतिरुच्यते ॥ १ ॥ प्राप्यताम्रकदम्बसद्वारं कदम्बोत्तमं पर्वतम् ॥ समज्जग्मुर्भिरजुश्च कदम्बाणामुत्तमशतमिति
शतानामप्युत्तमकदम्बतामागुक्तानुत्तरसर्वेष्वकदम्बास्यते पुनरेवैहपुनरावधरोपगुक्तवर्तते याम् नमभुक्ताश्चिरभोगाभ्याप्य कदम्बपूरित ॥ गणनाभासतस्ते स्यात्स्यति सपरिच्छदाह
स्युक्तप्रकदम्बप्रभातकदम्बूर्तिना गणत्वमेकैव कदम्बूर्तिरिति सिद्धिं नो रास पृच्छति ॥ कुत इति ॥ कदम्बांशतत्त्वकुलभागानम् किं गौरीः सह परिगण्यनाहुत इति रिक कदम्बाणामेव परिग
णनाह ॥ एषार्थो गुणश्च ॥ यगणान्त्वयोक्तास्तप्येव कदम्बा उक्तास्ते उच्यते ॥ अन्ये एव कदम्बा इत्यर्थः ॥ १ ॥ तपप्रयमकल्पमेवावलब्धवर्तित उच्यते ॥ स्वप्नानामिति ॥ उद्वेश
वन्नागर्वादि वल्लभादि प्रसाधतस्तपसां क्षान्तमेव ततस्तत्पया कदम्बशतसंख्यानेनामतेरिति शिष्यनोक्तम् ॥ २ ॥

भिक्षुस्वमेयेजीवटायाकारास्तदाकारमेवोत्सर्गगणशतमितिस्मृतम् ॥ तदेतद्वृद्धशतकमपिभोगेश्वर्यसाभ्यादुर्गत्वाच्चभवत् ॥ ननुगणादितरुदस्यसवकाः ॥ ५ ॥ पदाब्ध्या
 कथमुत्पन्नरुद्रायुः स्वाभिभूयभावयोर्विरुद्धयोरेकत्रासभवत् ॥ किंचशततमस्यमुख्यरुद्रत्वादगत्वाभावाद्गणशतमित्युक्तिश्चानुपपन्नेवेतिचेन्नह ॥ रुद्राअपीति ॥ तेश
 तस्ययरुद्राअपिपूर्वसिद्धस्येश्वरकोटिभूतरुद्रस्यपरिचर्यादिविधौगणाएवभवति तेषाकर्मफलभोगेश्वर्यप्राप्तेस्तदर्थानत्वादित्यर्थ ॥ ३ ॥ वोवयित्वानुतभिक्षुचेतसाचेतनेनचै
 त्यादिनाभिक्षुस्वमकृतेनशततमेनरुद्रेणस्वचित्तचैतन्यदानेनभिक्षवादीनावोधनयत्यागुक्ततदन्यत्रादर्शनादसंभावयत्तरामः पृच्छति ॥ एकस्मादिति ॥ ४ ॥ अनीश्वरेष्वज्ञेपुन
 ददर्शनेपिर्दश्वरेषुमुक्तेषुनतदसंभावनायुक्तेतिपरिहरति ॥ निरावरणेति ॥ ज्ञानैश्वर्येणनिरावरणायोगेश्वर्येणसद्भावाः सत्यसकल्पाः ॥ रसोवैसरसंसेवायलब्ध्यानदीभवतीतिश्रु

यआकाराश्वतेस्वमेतत्तद्गणशतंस्मृतम् ॥ तदेतद्वृद्धशतकंरुद्राअपिगणाविधौ ॥ ३ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ एकस्माद्गवांश्चित्ताक
 यंचित्तशतंरुतम् ॥ तत्स्वप्नकतरुद्रेणदीपाहीपशतंयथा ॥ ४ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ निरावरणसद्भावाययथाकल्पयंतिहि ॥ तत्त
 थानुभवंत्येवरसावरणसंविदः ॥ ५ ॥ ॥ सर्वोत्पन्नः सर्वगत्वाद्ययथायत्रभाष्यते ॥ तथानुभूयतेतत्रतथाज्ञतयाधिया ॥ ६ ॥ ॥ श्रीराम
 उवाच ॥ ॥ कपालमालाभरणोभस्मशालीदिगंबरः ॥ रमशाननिलयोद्वसन्कामुकश्चकिर्माश्वरः ॥ ७ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ म
 हेश्वराणांसिद्धानांजीवन्मुक्तशरीरिणाम् ॥ नक्तियानियमोर्त्साहसह्यज्ञस्यैवकल्पितः ॥ ८ ॥ ॥ अज्ञसुदितचित्तत्वाक्तियानियमनंविन ॥
 गच्छन्त्यायेनमास्तेनपरंदुःखंप्रयातिहि ॥ ९ ॥ ॥ सुज्ञास्त्विष्टेष्ट्वनिष्टेपुननिमज्जातिवस्तुषु ॥ यतैद्रियत्वाद्बुद्धत्वादिर्वांसिनतयातथा ॥ १० ॥

ने रसोभूमानदस्तआसमतात्साकल्पिकार्थसत्तालाभायदणोतिस्वीकरोतितथाविधायामायाप्रतिव्यवसंवेतसर्वइयसर्वशक्तत्वाख्यातद्वलादित्यर्थ ॥ ५ ॥ सार्वात्म्यवलादपि
 तेषासर्वभावितार्थसिद्धिरित्याह ॥ सर्वाल्लनइति ॥ ६ ॥ एवमैश्वर्यसंतिहरिहरादयः किमर्थमानुषयोन्यायवतारदम्भशानवासादिकदर्दनात्त्वस्यकल्पयतिशुभमेवकुनोत्कल्प
 यतीत्याशयेनरामः पृच्छति ॥ कपालेति ॥ भस्मनाशालतेशोभतेनच्छीलः ॥ ईश्वरः सर्वशक्तिसंपन्नोपिसर्गकिकिमर्थमेवमार्त्तइत्यर्थ ॥ ७ ॥ क्रियाः शास्त्रायाएवमगलरूपा
 एवसुखभोगफलाएवकार्याइतिनियमस्तेषावधिकिकरत्वाभावात् ॥ अज्ञदृक्प्रसिद्धमगलानामपिसर्वपातत्त्वदशाअमगलतमत्वाविशेषात् ॥ अशुभकर्मभावेनदुःखसा
 मभ्यापितेपादुखभोगानुदयात्सर्वस्यसुखरूपत्वाविशेषाच्चेतिभावः ॥ ८ ॥ दितचित्तत्वातरागद्वेषलोभादिदोषसहस्रखंडितचित्तत्वान्मास्तेनमस्येषुप्रसिद्धेनदुर्बलस्वरजा
 तिप्रसन्नन्यायेनगच्छत्क्रियानियमनंविनापरजन्मपरपरानरकादिदुःखंप्रयाति ॥ हिंइतिशास्त्रप्रसिद्धौ ॥ ९ ॥ १० ॥

अधिपावाधानुर्धनद्वापञ्चनीनामविषयानुयातीतम् ॥ १८ ॥ प्रागुक्तसमविषयसामुहिकानामप्यपचम्यादय एतास्तिष्ठोभूयिका समाधिभेदक्या जायत आपराध्या
 इत्यमस्यधिरनयविद्विषयायणभधरीत्याह ॥ सौपुर्मकति ॥ समाधान-समाधिकश्रवसमाधि एतेसमाधयोजायस्यपिभवति ॥ १९ ॥ हेमप्रजनप्रज्ञभूतइसाधोजायतिसमतांनि
 यणव्यवहरस्वरक्षोपिउपशाल्यक्तव्यइहार समाधिस्योपिजीवन्मुक्त सकलामलरार्तिरहितिर्नित्यगुपस्यरुवतधाविदेहपुत्र ॥ इत्यवस्थिति स्फुल्लवृक्षमाकारद्वयधाधान्यमाभय
 मतिनभाभयपुत्रस्येवातिनाम्यस्यत्यम ॥ अयवानभदस्यपिषवोपनमेव ॥ इत्यस्थितिस्थाभाभवतएवातिनाम्यस्येत्यर्थ ॥ अथवाभावतलवैवात्तीतिराममतिविद्वत्
 कृतार्थक ॥ २० ॥ इरामन्त अतिमिमीक्षुपापनिपुक्तरीत्याधिराहदियादमाभापविष्ठापनेनेवलभावयासनमेकगुणरूपमास ॥ सर्वेष्विद्यतदनीद्विक्रियमप्यसिद्धतत्त्वान्तरो

नुपुममौनमेवंदमनतत्वाद्यधोभवत् ॥ तुर्यमेवामलविद्वितुर्यातीतमयापिच ॥ २८ ॥ सौपुर्मकसमाधानस्तयातुर्यसमाधिक ॥ तुर्याती
 तसमाधिवाजायत्यपिभवतिवे ॥ २९ ॥ तुयस्यएवसकलामलशांतिवृत्तिर्जायत्यपिव्यवहरन्निपुणसमतात् ॥ नित्यसदेहउतवापिचि
 देहएववक्षन्मोभवतएवकिलास्तिसाधा ॥ ३० ॥ अभित्युक्तभववासनमेकमास्वनत्वनचाहमपिनाम्यदिहास्तिस्त्यम् ॥ सर्वेष्वि
 यतइतीदृशिलोतराभज्ञास्तिष्टिद्विगनकोशकलेकनिष्ठ ॥ ३१ ॥ इत्यापेवा० वा० दे० मोक्षोपायगुनिर्वाणप्रकरणपू० महामौनय
 त्र्योपदेशानामाऽप्यपितम सग ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ कुत-शतत्वमायातरुद्राणामु
 नितायक ॥ योगणास्तेतुयेरुद्राउतनेतिवदशुभे ॥ १ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ स्वप्नानांमिदृषणादृशतशतशरीरकम् ॥ सर्वमुद्देशता
 ज्ञातततउत्तनतन्मया ॥ २ ॥

नान्यतरनुभूयमान स्वमलशमभुगव्याघ्रोर्जीयन्मुक्तस्तिचिद्विगनकोशकलेकनिष्ठस्तिवेत्यर्थ ॥ २१ ॥ ॥ इतिश्रीवाग्विषय-तात्पर्यप्रकाशेनि० पू० अष्टपटितम-श्व ॥ ६८ ॥
 गणानामपिचद्विषयानुर्धनार्थस्तिष्ठोभूयस्ति ॥ योगाद्यावत्स्यधिरनयोद्वेगस्तद्वृत्तिरुच्यते ॥ १ ॥ प्राप्यतमप्रब्रह्मसहोक्तद्वानासर्वपुत्रे ॥ समाज्यभुविरजुश्वरुद्राणामुत्तमरातमिति
 शतानामप्युत्तमरुद्रताप्रागुक्तइतरसर्वेष्वरुद्राक्यातपुत्रेषुद्विपुभारद्वयरोपभुक्तवतीयाम् तपभुक्ताश्चिरभोगाभ्याप्यरुद्रपूतत ॥ गणतामाधसतस्तेस्यास्त्यतिसपरिच्छेदाद्
 स्युक्तनप्रद-च्छयारातउद्भूर्जीनागणत्वमैकैवरुद्रमूर्तिरितिसिद्धिानोराम पूज्यति ॥ कुतइति ॥ रुद्राणांशतत्वकुतआगतम् किण्वी-सर्वपरिमाणनाहुततद्वानिरिकरुद्राणांमेवपरिग
 णनात् ॥ एषार्थेनृशब् ॥ यमप्यात्मन्योकास्तएवैरुद्राउकालोउतत ॥ अन्येएवरुद्रादित्यथ ॥ १ ॥ तपमयमकृष्यमेवावलयम्यसिद्धउत्तरमाह ॥ स्वप्नानामिति ॥ उद्देश
 तत्र्याग्नीवतवज्रम्यादिविषयावतस्तयाज्ञातमेवततस्ममयाकरुद्रातसम्पानेनामनोविरिष्यनोक्तम् ॥ १ ॥

एकफलत्वेऽथेदंनसिद्धौवक्रिजलयोरिवसांख्ययोगयोःसमुच्चयोर्युक्तो न विकल्प इति चेत्तत्राह वासनामिति ॥ सद्यतेर्वाक्षांतःकरणप्राणादिचेष्टायास्तद्वासनापुंजात्मकं मन एव कारणतश्चसाख्येनयोगेनवारकेनैवविलीयतत्त्वज्ञानात्मनापरिणतमुभयोःकरणप्राणयोरपिकर्मसुव्यापारेषुअकारणतामेतौत्येकैकेनाप्यफलसिद्धेर्नसमुच्चय इत्यर्थः ॥ २३ ॥ देहाहतादर्शनपूर्विकेवसर्वासंस्ततस्तत्त्वमूलमनस्तच्छातौसर्वसंस्ततिशान्तिरुपपन्नेत्याह ॥ मन इति ॥ २४ ॥ आत्मदर्शनेनतर्हि कथंमनसोनाश इति चेत्तददर्शनजन्यत्वादित्याह ॥ मन इति ॥ २५ ॥ ज्ञानेनमनोबाधेतत्कार्याहममतादिवंधमोक्षानां सर्वाः कल्पनावाध्यतइत्याह ॥ मनोभवइति ॥ ककुतइत्यनयोःप्रतिपदमन्वयः ॥ २६ ॥ इदानीमुत्तमाधममध्यमाधिकारिकमेणोक्षसाधनत्रयसर्वशास्त्रार्थात्पर्यसपहेणदर्शयति ॥ एकेति ॥ २७ ॥ तेषुमध्यमरासमाक्षिपति ॥ यदीति ॥ मरणेसर्वेषाप्राणविलयप्रसिद्धेरिति भावः ॥ २८ ॥ अयोप्यपायामनोनाशद्वारैवमोक्षहेतवोमरणेचनमनोनाशःप्राणनाशोवाकितुमूर्त्ताकालेविलीनसैधववद्विधायीवांसात्मनावस्थानमुक्कमणकालेपुनराविर्भावासनांचित्तमेवाहुःकारणंतद्विसंस्ततेः ॥ तदकारणतामेतिविलीयोभयकर्मसु ॥ २३ ॥ मनःपश्यतिवैदेहंवालोवेतालकंयथा ॥ स्वात्मानं विलयं नीत्वानभूयस्तंप्रपश्यति ॥ २४ ॥ मनोमुधैवाभ्युदितमसदेवानवेक्षणात् ॥ स्वप्नेस्वमरणाकारं प्रेक्ष्यमाणं न विद्यते ॥ २५ ॥ मनो भवत्सुसंसारःकममाहंकसंततिः ॥ उपदेशोपदेशादिवंधमोक्षौचितकुतः ॥ २६ ॥ एकनत्वघनाभ्यासःप्राणानां विलयस्तथा ॥ मनोविनिग्रहश्चेतिमोक्षशब्दार्थसंग्रहः ॥ २७ ॥ श्रीरामउवाच ॥ यदिहिप्राणविलयोमुनेमोक्षस्यकारणम् ॥ मृताएवविमुच्यंतेतन्मन्ये सर्वजंतवः ॥ २८ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ त्रिष्वेतेषुप्रयोगेषुमनःप्रशमनंवरम् ॥ साध्यंविद्धितदेवाशुयथाभवतितच्छिवम् ॥ २९ ॥ यदानिर्वाणनंप्राणास्त्यजंतोदंशरीरकम् ॥ तदानुभूयतन्मात्रैर्यातिव्योमनिसंगमम् ॥ ३० ॥

वः सविज्ञानोभवतिसविज्ञानमेवान्वयकामतीतिश्रुतेस्तृणजलायुकादृष्टांतप्रसिद्धेर्विलीनताप्राणानांचक्षुरादिद्वारेणोक्कमणासंभावाम् नचस्थूलदेहरूपाधाराज्जाद्वहिर्निर्गतानाविलयः वास्याकारोसहोकाताभिर्भूतमात्राभिस्तात्कालिकव्यवहारयोप्यदेहकल्पनसंभावदित्याशयेनवसिष्ठःसमाधत्ते ॥ त्रिष्वेतेष्वित्यादिना ॥ मनःप्रशमनेभववरंश्रेष्ठसाध्यविद्धि ॥ २९ ॥ यदाप्राणानिर्वाणनम् ॥ वणशब्दे ॥ उपशान्तयुर्धुरारावमिदंशरीरकल्पजतितदावासनाकामकर्मापस्थापितमाविदेहाकारमनुभूयबाह्यव्योमनितादृशदेहारंभानुकूलैस्तन्मात्रैर्भूतमात्राभिःसंगमयति ॥ तथाचश्रुतिः ॥ सविज्ञानोभवतिसविज्ञानमेवान्वयकामतीति ॥ तद्यथापेशस्कारीपेशसोमात्रामुपादायान्यन्नवतरकल्याणतरुपतनुनेएवमेवायमात्मेदंशरीरनिहत्याविद्यागमयित्वाऽप्यन्नवतरकल्याणतरुपंकुलतेपिउपवागांधर्ववदैववाप्राजापत्यंवाब्राह्मवात्येवांवाभूतनामितिच ॥ श्रुतौपेशस्कारीस्वर्णकारपेशसःस्वर्णस्यमात्राशकलान्पुपादयेत्यर्थः ॥ ३० ॥

रुद्रोऽथ स्यादायुर्भूतम् ॥ यद् आसंग ॥ ११ ॥ एवमभाभानुप्यादिसम्भवा ॥ १२ ॥ नरेपताकस्य चिद्विशेष ॥ आत्मीयत्ववर्णनाश्रमोचितम् ॥ परतद्वच्यम् ॥ सा
 निज्जात्यान्विषणानिपन्नानि निविषयलयाधिधनकश्चिद्विषय ॥ १३ ॥ सार्द्धकयद्दरस्यमसिद्धहरचरिभवेभक्तिपानियमोद्देशातिशयिष्येयादिनियमोभावादीनामप्राप्त्योत्त
 मवधानियमः काकतालीपस्यापतदपटनादित्याराक्याह ॥ अग्रादीनामिति ॥ आगत्यलतज्जात्युचितकर्मनियमः ॥ मुख्यभूरेच्छाखानाविनियमतिरेकतद्वयस्याधिकेस्य
 ॥ १४ ॥ अस्माननुषयात्ताम्यादिकियावन्विपता सगर्वादिभिष्यकार्कणसर्वोद्विगमापयोरेतत्तद्वर्णाविभागसंकेतवशात् पृथक्परेहिकपारस्त्रीकिकमुखम् स्वानुभूतिकृत्वा
 कायतालीयवद्भूतद्विधापूर्वतितेसदा ॥ ननुर्वत्स्यवैकिकिनेपाकषिदपिप्रह ॥ १५ ॥ काकतालीयतोविष्णुरेवकर्मादित पुरा ॥ एव
 यमाजिनयनएवकर्माधुजाद्व ॥ १६ ॥ नर्तियमस्मिन्नानिधनोपादेयनहेयता ॥ नचात्मीयनचपरकमज्ञविषयकचित् ॥ १७ ॥ अग्रा
 दानांयथोप्यादिसंगादरुद्विभागतम् ॥ हरदानीतयाकर्माद्विजातीनाचजातय ॥ १८ ॥ सर्गेप्ररुद्विमायातेसकेतवशात् पृथक् ॥ अनुभू
 तिफलाश्रया क्लिप्ता कस्मिता स्वयम् ॥ १९ ॥ विदेहमुक्तविषयतुयमीनमतोमया ॥ नोक्तवपरमीनसंदेहस्यरयूद्दह ॥ २० ॥ रत्नाद
 व्यतिरामच्छमात्माकाशचिदात्मकम् ॥ तत्ताप्राप्तिभ्रश्रेय साक्यप्राप्यतेश्च ॥ २१ ॥ सम्यग्ज्ञानावयोधेननित्यमकसमाधिना ॥
 सस्ययेवावुद्भायेतरस्यता सात्मयोगिन ॥ २२ ॥ प्राणायनिलसशतौत्तुक्तयायेपदभागता ॥ अनामयमनाद्यततेभ्यतायोगयोगि
 न ॥ २३ ॥ उपादयतुसर्वपागातपदमरुभिन्मम् ॥ तत्केचित्सस्ययाप्राप्ता कचिद्योगेनदेहत ॥ २४ ॥ एकसांस्थस्यचयोगचय पश्यतिस
 यस्यति ॥ यत्सांस्थं प्राप्यतेस्यानपरयंगकटेवहि ॥ २५ ॥ यत्रप्राणमनोव्यतिरत्यतनोपलभ्यते ॥ वासनावागुरोक्ताताद्विद्विपरम
 पदम् ॥ २६ ॥

शार्वापास्तभाविष्यभरागादिष्यशास्त्रयद्विभक्तादन्निधेयम्वित्यर्थः ॥ १५ ॥ एवमभसमाभापयत्तुनेपुर्मेनपृथकभ्यशेषदर्शयति ॥ विदेहेति ॥ संदेहस्यमसिद्धाच्चतुर्थ
 धर्मानास्तरुद्विभक्तच्युतिपरिणामय ॥ १६ ॥ तत्ताप्राप्तद्वयस्यप्राप्तिभ्रश्रेययोगिनावुपापद्विभर्णयिष्यसांस्थयोगिनोत्पद्यति ॥
 सस्यमिति ॥ सस्ययाद्विद्वकविषयपुनराजयागत ॥ १८ ॥ कर्मयोगिनोत्पद्यति प्राणैर्युक्तयाप्राप्तमिदं देहयोगेन ॥ १९ ॥ उपादेयफलीभूतस्यसाक्षात्कारेणप्राप्त
 म्यम् ॥ सर्वेवादिष्यपानामविद्योभिन्नाम् ॥ वेदतःअनैवेदेह ॥ २० ॥ फलान्पुनरेवस्फुटयति ॥ यदिति ॥ २१ ॥ ननुविभिन्मरूपयास्तयो कुलएकफलतद्भाह ॥ यथेति ॥ प्रा
 णमनाहरयाहमपारव्यात्यनिकद्विद्योपपत्तिरित्यतस्वरमपदतद्वित्यर्थः ॥ २२ ॥

एकफलत्वेओदनसिद्धौवह्निजलयोरिवसाध्ययोगयोःसमुच्चयोरुक्तेनविकल्पइतिचेत्तत्राह वासनामिति ॥ संस्तेर्वाक्षांतःकरणप्राणादिचेष्टायास्तद्वासनापुंजालकंमनएव
कारणतच्चसाध्येनयोगेनवाएकेनैवविलीयतत्त्वज्ञानात्मनापरिणतमुभयोःकरणप्राणयोरपिकर्मसुख्यापारेषुअकारणतामतीत्यैकेकेनाभयफलसिद्धेर्नसमुच्चयइत्यर्थः ॥ २३ ॥
देहाहतादर्शनपूर्विकैवसर्वासस्तिस्तन्मूलमनस्तच्छातौसर्वसस्तिशानिरुपपन्नेत्याह ॥ मनइति ॥ २४ ॥ आत्मदर्शनेनतर्हिकथंमनसोनाशइतिचेत्तददर्शनजन्यत्वादित्याह ॥
मनइति ॥ २५ ॥ ज्ञानेनमनोबाधेतत्कार्यार्हममतादिवंधमोक्षांताःसर्वाकल्पनाबाध्यतइत्याह ॥ मनोभवइति ॥ ककुतइत्यनयोःप्रतिपदमन्वयः ॥ २६ ॥ इदानीमुत्तमाधम
मध्यमाधिकारिकमेणमोक्षसाधनत्रयसर्वशार्त्तार्थानात्सर्वसर्पहेणदर्शयति ॥ एकेति ॥ २७ ॥ तेषुमध्यमरामआक्षिपति ॥ यदीति ॥ मरणसर्वेषाप्राणविलयप्रसिद्धेरितिभा
वः ॥ २८ ॥ अथोप्युपायामनोनाशद्वारैवमोक्षहेतवोमरणेचनमनोनाशःप्राणनाशोवाकिनुमूर्च्छाकालेविलीनसैधववद्विधायावासनात्मनावस्थानमुक्कमणकालेपुनराविर्भा
वासनांचित्तमेवाहुःकारणंतद्विसंस्तुते ॥ तदकारणतामेतिविलीयोभयकर्मसु ॥ २३ ॥ मनःपश्यातिवैदेहंवालोवेतालकंयथा ॥ स्वात्मा
नंविलयनीत्वानभूयस्तंप्रपश्यति ॥ २४ ॥ मनोमुधैवाभ्युदितमसदेवानवेक्षणात् ॥ स्वप्नेस्वमरणाकारंप्रेक्ष्यमाणंनविद्यते ॥ २५ ॥ मनो
भवस्तुसंसारःकममाहंकरसंततिः ॥ उपदेशोपदेशादिवंधमोक्षौचितलुक्तः ॥ २६ ॥ एकनत्वधनाभ्यासःप्राणानांविलयस्तथा ॥ मनोवि
निग्रहश्चेतिमोक्षशब्दार्थसंग्रहः ॥ २७ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ यदिहिप्राणविलयोमुनेमोक्षस्यकारणम् ॥ मृताएवविमुच्यंततन्मन्ये
सर्वजंतवः ॥ २८ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ चिष्वेतेषुप्रयोगेषुमनःप्रशमनंवरम् ॥ साध्यंविद्धितदेवाशुयथाभवतितच्छिवम् ॥ २९ ॥
यदानिर्वाणनंप्राणास्त्यजंतोदंशरिरकम् ॥ तदानुभूयतन्मात्रैर्यातिव्योमनिसंगमम् ॥ ३० ॥

वः सविज्ञानोभवतिसविज्ञानमेवान्ववकामतीतिश्रुतेरतृणजलायुकादृष्टांतमसिद्धेर्विलीनानांप्राणानांचक्षुरादिहारेणोक्कमणासंभवाच्च नचस्थूलदेहरूपाधाराभावाद्दहिर्निर्ग
तानाविलयः वासाकाशेसहोक्कानाभिर्भूतमात्राभिस्तात्कालिकव्यवहारयोःपदेहकल्पनसंभवादित्याशयेनवसिष्ठःसमाधत्ते ॥ चिष्वेतेष्वित्यादिना ॥ मनःप्रशमनमेववरंश्रेष्ठ
साध्यविद्धि ॥ २९ ॥ यद्यप्राणानिर्वाणनम् ॥ वणशब्दे ॥ उपशान्तपुर्णरावाभिर्दंशरिरकस्यजंतितद्वासनाकामकर्मोपस्थापितभाविदेहाकारमनुभूयबाह्यव्योमनितदृशदे
हारंभानुकूलैस्तन्मात्रैर्भूतमात्राभिःसंगमयाति ॥ तथाचश्रुतिः ॥ सविज्ञानोभवतिसविज्ञानमेवान्ववकामतीति ॥ तद्यथापेशस्कारीपेशसोमात्रामुपादायान्यन्नवतरकल्याणत
ररूपतनुतेएवमेवायमात्मेदंशरिरनिहत्याविधागमयित्वाऽप्यन्नवतरकल्याणतरंरूपकुरुतेपिऽयंवागांधर्वैवदिववाप्राजापत्यंवाब्राह्मवाहन्येवावाभूतानामितिच ॥ श्रुतौपेशस्कारी
स्वर्णकारपेशस्तत्स्वर्णस्यामात्राशकलाप्युपादायेत्यर्थः ॥ ३० ॥

कदाञ्चकस्याधार्तुताम् ॥ पद आसग ॥ ११ ॥ एवकमानुनूप्यादिजन्मकमा ॥ १२ ॥ नहेयताकस्यचिद्वितीरेय ॥ आत्मीयत्ववणाश्रमोचितम् ॥ परतवन्मत् ॥ आ
 सिद्धात्तायचिपणोतिपद्मानीतिविषयस्तथाचिधनकचिद्विस्वम् ॥ १३ ॥ नहिक्पदरस्यमसिद्धहरश्चरिषधेयकियानियमोहेर्वातच्चरिषधेपादिनियमोभषदादीनांचमाश्रणोत्त
 मयथाभियम काकनालीयन्यायेतदपदनादित्पाराक्याह ॥ अथ्यादीनामिति ॥ जातयस्तत्तज्जात्युचितकर्मनियम ॥ मुख्यश्चरेष्ट्याहपाताद्विनियतिरेवतद्रावस्थाधिकेत्यथ
 ॥ १४ ॥ अन्नानुपयानाप्र्यादिकिधार्मनियता सगाधार्मन्यका किनुसर्गोद्धतिमापातेसतितत्तद्वर्णादिभिगागसेकेनयशत पृथक्प्रेहिकपारत्कीककसुखद्वानुभूतिफल्ता

काकतालीयवद्ग्रांमिन्पाकुर्वतितेसदा ॥ नकुर्वत्यपिर्वैकिचिन्नेपाकचिदपिमह ॥ १५ ॥ काकतालीयतोविष्णुरेवकर्मादित पुरा ॥ एव
 कमाञ्चिनयनएवंकर्मायुजोद्व ॥ १६ ॥ नर्तियमस्तिनान्निधनोपादेयनहेयता ॥ नत्वात्मीयनचपरकर्मज्ञविषयकचित् ॥ १७ ॥ अथ्या
 दीनांययौष्यादिसर्गादौरुद्धिमागतम् ॥ हरदीनांतयाकर्महिजातीनाचजातय ॥ १८ ॥ सर्गोप्ररुद्धिमायातसकेतवगत पृथक् ॥ अनुभू
 तिफलाश्रया कल्यता कल्यता स्वयम् ॥ १९ ॥ विदेहमुकविपयतुयुर्मौनमतोभया ॥ नोक्तवपरमौनसदेहस्यरपूहह ॥ २० ॥ खाद
 व्यतितरामन्धमात्माकाशचिदात्मकम् ॥ तत्ताप्राप्ति परश्चैव माकयप्राप्यतश्चणु ॥ २१ ॥ सम्यग्ज्ञानावधानित्यमकसमाधिना ॥
 सख्येवावबुद्धयेतस्वता साख्ययोगिन ॥ २२ ॥ प्राणायतिलसशतीचुत्पयायेपदमागता ॥ अनामयमनाधंततिभ्यतायोगयोगि
 न ॥ २३ ॥ उपदेयतुसर्वपाशातपदमद्रुचिमम् ॥ तत्केचित्सख्ययाप्राप्ता कचिद्योगेनदेहत ॥ २४ ॥ एकसांख्यचयोगचय पश्यतिस
 पश्यति ॥ यत्सांख्ये प्राप्यतस्यानंपरयोगेकदेवहि ॥ २५ ॥ यञ्जप्राणमनोवहतिरत्यतनोपलभ्यते ॥ वासनावागुरोक्क्रांतातद्विद्धिपरम
 पदम् ॥ २६ ॥

शार्त्वायात्वाभाविभयभराभाविषयास्तयकस्तिताहनिधैषम्यमित्यर्थ ॥ २५ ॥ एवमभ्यसमाधायप्रसुतेपुर्मैनेपुष्पकभ्यशेपरशयति ॥ विरहेति ॥ सेदेहस्यपसिद्धाच्चतुर्थ
 धर्मीनास्तेषनोक्तभ्युच्चित्तियरेणाभ्य ॥ २६ ॥ तत्तायास्तद्रावस्थयामि परमद्योमोक्ष ॥ २७ ॥ तत्पार्मीसांख्ययोगावुपायद्वितिवर्षापिप्यभसांख्ययोगिनोत्तक्षयति ॥
 सम्यगिति ॥ सख्ययाधिकेकविषयमयुन्यताकयोगेन ॥ २८ ॥ कर्मयोगिनोत्तक्षयति मथेलि युक्तमाप्राप्त्यर्थात्तद्विदयोगेन ॥ २९ ॥ उपदेयफलीभूततस्वसाक्षात्कारेणप्राप्त
 म्यम् ॥ सर्वेषांविधिधानामपिद्योगिनाम् ॥ देहमःआमनैषदेहेन ॥ ३० ॥ फलतपुतेदेहसफुटयति ॥ यद्विति ॥ ३१ ॥ ननुविभिन्नरूपयास्तयोः कृतएकफलतप्राह ॥ यद्येति ॥ प्रा
 णमनोदेहयोःकमयोःप्यात्मनिकविलयोपलक्षितत्वाद्भयप्राप्तनाप्राप्तोक्तातास्थितिरत्यतस्वरमपदतदस्यर्थ ॥ ३२ ॥

एकफलत्वेऽथोदनसिद्धौ वक्रिजलयोरिव सांख्ययोगयोः समुच्चयोर्युक्तेन विकल्प इति चेत्तत्राह वासनामिति ॥ संख्येर्वासातः करणप्राणादिवेष्टायास्तद्वासनापुंजात्मकं मन एव
 कारणतश्च सांख्येन योगेन वा एकेनैव विलीयत इति तत्रानात्मना परिणतमुभयोः करणप्राणयोरपि कर्मसुख्यापारेषु अकारणतामेतीत्येकैकेनाभयफलसिद्धेर्न समुच्चय इत्यर्थः ॥ २३ ॥
 देहाहतादर्शनपूर्विके वसवसिद्धेति स्तम्भूलमनस्तच्छातौ सर्वसिद्धतिरातिरूपपन्नेत्याह ॥ मन इति ॥ २४ ॥ आसदर्शनेन तर्हि कथमनसो नाश इति चेत्तददर्शनजन्यत्वादित्याह ॥
 मन इति ॥ २५ ॥ ज्ञानेन मनोबाधेन तत्कार्याहंममतादिवंधमोक्षाताः सर्वाः कल्पना बाध्यत इत्याह ॥ मनोभव इति ॥ ककुत इत्यनयोः प्रतिपदमन्वयः ॥ २६ ॥ इदानीमुत्तमाधम
 मध्यमाधिकारिके भेदे मोक्षसाधनत्रयसर्वशास्त्रार्थात्पर्यसंपहेण दर्शयति ॥ एकेति ॥ २७ ॥ तेषु मध्यमराम आक्षिपति ॥ यदीति ॥ मरणे सर्वप्राणविलयप्रसिद्धेरिति भा
 वः ॥ २८ ॥ त्रयोप्युपायामनोनाशद्वैरेव मोक्षहेतवो मरणे च न मनोनाशः प्राणनाशो वा किनु मूर्च्छाकाले विलीनसैधववद्विद्याया वासनात्मनावस्थानमुक्कमणकाले पुनराविर्भा
 वासनांचित्तमेवाहुः कारणतद्विसंस्तुतेः ॥ तदकारणतामेति विलीयोभयकर्मसु ॥ २३ ॥ मनः पश्यति वेदं हं बालो वेतालकं यथा ॥ स्वात्मा
 नं विलयनीत्वानभूयस्तंप्रपश्यति ॥ २४ ॥ मनोमुधैवाभ्युदितमसदेवानवेक्षणत् ॥ स्वप्ने स्वमरणाकारं प्रेक्ष्यमाणं न विद्यते ॥ २५ ॥ मनो
 भवस्तु संसारः कममाहं कसंततिः ॥ उपदेशोपदेशादिवंधमोक्षौ च तत्कृतः ॥ २६ ॥ एकनत्वघनाभ्यासः प्राणानां विलयस्तथा ॥ मनोवि
 निग्रहश्चेति मोक्षशब्दार्थसंग्रहः ॥ २७ ॥ श्रीराम उवाच ॥ यदि हि प्राणविलयो मुने मोक्षस्य कारणम् ॥ मृता एव विमुच्यंते तन्मन्ये
 सर्वजंतवः ॥ २८ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ त्रिष्वेतेषु प्रयोगेषु मनः प्रशमनं वरम् ॥ साध्यं विदितं देवाभ्युपधाभवति तच्छ्रिवम् ॥ २९ ॥
 यदानिर्वाणनं प्राणास्त्यजंतीं दर्शयामि ॥ तदनुभूय तन्मात्रैर्यातिव्योमनि संगमम् ॥ ३० ॥

वः स विज्ञानो भवति स विज्ञानमेवान्वकामतीति श्रुते स्तृणजलायुकादृष्टांतप्रसिद्धौ विलीनानां प्राणानां च क्षुरादिद्वारेणोक्कमणासंभवाच्च न च स्थूलदेहरूपाधाराभावाद्दहिर्निर्ग
 तानाविलयः बाह्याकारोऽहोकाताभिर्भूतमात्राभिलात्कालिकव्यवहारयोप्यदेहकल्पनसंभवादित्याशयेन वसिष्ठः समाधत्ते ॥ त्रिष्वेतेष्वित्यादिना ॥ मनः प्रशमनमेव वरश्रेष्ठ
 साध्यमिति ॥ २९ ॥ यदा प्राणानि निर्वाणनम् ॥ वणशब्दे ॥ उपशान्तयुर्धुरारावमिदं शरीरकल्पजं तितदा वासनाका मकर्मपस्थापितं भाविदेहाकारमनुभूय बाह्यव्योमनितादृशदे
 हारं भानुकुलैस्तन्मात्रैर्भूतमात्राभिः संगमयति ॥ तथा च श्रुतिः ॥ स विज्ञानो भवति स विज्ञानमेवान्वकामतीति ॥ तद्यथा पेशस्कारी पेशसो भावामुपादायान्यन्वत रकल्याणत
 ररूपतनुते एवमेवायमात्मेदं शरीरनिहत्या विद्यागमयित्वाऽन्यन्वत रकल्याणत ररूपं कुरुते पिडयं गांधर्वैव देववा प्राजापत्यं वा ब्राह्मणं वा भूतानामिति च ॥ श्रुतौ पेशस्कारी
 स्वर्णकार पेशसः स्वर्णस्य मात्राशकलान्युपादायेत्यर्थः ॥ ३० ॥

तर्हिनाश्रुताभावादिर्हीनार्तरथाधिः सहापि कुनो न भिष्यति तत्र ॥ वासनेति ॥ तत्तज्जीववासानामाश्रयकानिनाशितदशावासानाम्भनानि बिराद्यपार्थिवसंभ्रियति नेरैरिति
 व्यवस्थितमित्यर्थः ॥ ३१ ॥ प्राणोद्देशात्तदेव वासानासहिताप्येत्ययं यत्तद्भूतैरपि आधिदेहवासानासहिताप्यनुचरति ॥ देहात्तरेष्वतीत्युक्त्यादप्योक्तान्तगतवायुभिश्च
 श्लेषयति ॥ यथाकुसुममधस्तिष्ठेयुमतिबिरासत्तर्हिनेन स श्लेषयतीति यच्च निष्पीडनादिह स्वापमवतिष्ठति ॥ ३२ ॥ अतएव मरणमाप्रयत्नमनोरथादतिनप्राणनारोपीत्या
 ह ॥ ननु हि ॥ यथावायुपुटः क्षभोभीमप्रोवासाक्षरीरश्च यानोपिनराम्यनिनस्पति ॥ मनःप्राप्योऽभ्यनियतत्वप्पन्तिरेकुलेनाभ्ययमुत्सेनधरार्थति ॥ नामनस्काद्विना
 वासानासात्मकान्येव विद्धितन्मात्रकाणि वै ॥ तदात्मकैर्मनोवद्भिः प्राणैः श्रियति नेतरे ॥ ३३ ॥ सवासानाकूल्यपतेप्राणामुच्यते देहक
 म् ॥ तद्वा मवायुसंश्लेषयतीति दुःस्वायमवधत् ॥ ३४ ॥ मनःसांशुरिवांभोधीनशाम्यतिसवासानम् ॥ नामनस्काः सप्तवतिप्राणाः सूर्य
 इव त्विष ॥ ३५ ॥ नजहाति मनःप्राणान्विनाज्ञानेन कर्हिचित् ॥ दृणात्तरेणैव विना दृणागमिव तित्तिरि ॥ ३६ ॥ ज्ञानादवासनीभास्व
 नारप्रानुयान्मनः ॥ प्राणात्स्यंदधनादत्ततथातिर्हि शिष्यते ॥ ३७ ॥ ज्ञानात्सर्वपदार्थानामसत्त्वसमुदेत्यलम् ॥ तर्गेण वासनानाशा
 द्वियोगाः प्राणचेतसो ॥ ३८ ॥ ततो न पश्यति मनःप्रशातं दिहतां पुनः ॥ स्वनाशेन पदं प्राग्वत्सनेव मनोविदुः ॥ ३९ ॥ वेतो हि वासनानामात्र
 तदभावे परपदम् ॥ तत्त्वं संपदं ज्ञानं ज्ञानमाहुर्विचारणम् ॥ ४० ॥ इत्यस्या संस्तुतरामपर्यंतः संप्रवर्तते ॥ स्वयविवेकमात्रेण रज्जुसंप
 भ्रमाकृते ॥ ४१ ॥ एकार्थाभ्यसनप्राणरोधश्च त्परिक्षया ॥ एकस्मिन्नेव ससिद्धेः ससिद्धातिपरस्परम् ॥ ४२ ॥ तालवतस्य संस्पंदशोत
 शातोऽयमिति ॥ प्राणानित्परिस्पंदशोतिशोततयामन ॥ ४३ ॥ प्राणः शरीरविलये प्रयाति व्योमवायुनाम् ॥ यथा वासितमेवेदस
 र्वपश्यति तत्रवा ॥ ४४ ॥ यथा विदेहा पश्यति प्राणव्योमनिदेहकम् ॥ समनस्कास्तथाचारसर्वचानुभवति ते ॥ ४५ ॥ शांतिवातपरिस्प
 दययामंघ्रः प्रशाप्यति ॥ तयाशोति मनः स्पंदशाम्यति प्राणवायव ॥ ४६ ॥

र्धन ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ अतएव ज्ञानाद्विनाशे येऽभ्यनारदस्याह ॥ ज्ञानादिति ॥ ३३ ॥ कथं ज्ञानेन वासनानाशदिति चेत्तदेतदेव वाधावित्याह ॥ ज्ञानादिति ॥ ३४ ॥ ३५ ॥
 तद्विज्ञानसमासर्तवर्धभाषित्वा आत्मतत्त्वमेव संपदं तत्तत्स्वविचारपरलपोरभेदाद्विगतबालममच्छज्ञानमेव शिष्यतइत्यनुभवनिष्ठा आहुः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ प्रस्तुतमुपादत्ते ॥
 एकैति ॥ एकैर्वाग्विद्यतस्वतदभ्यसनप्रवृत्त्या यत्तत्तत् ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ सतिशरीरे प्राणकमणेऽस्त्ययमक्रमो यथा शरीरेऽस्ति बरापच्छेदादिनानारास्तभक्तः क्रमस्तथाह ॥ प्राणइ
 ति ॥ व्योमवायुनासाकारास्तथायुमिदनाशनाशम् ॥ तत्रवासाकारो ॥ ४० ॥ यथायादृशकर्तुः क्षातिवत्वासानामप्युत्तरनरश्च विदेहकपरयति तयातदनुकूपेन वासाचार
 व्यवहारमनुगच्छति ॥ ४१ ॥ ४२ ॥

तिलतैलेसकान्तकुसुमामोदवन्मिश्रे ॥ ४५ ॥ रथसारथीद्वयान्योन्यस्पर्दनं विहरतः सपादयतः ॥ ४६ ॥ आधाराधेयवत् अर्प्योऽप्यवत् ॥ ४७ ॥ शांतबाधितद्वैतवासनम् ॥ प्राणस्य भावस्य तस्मिन्मनसिलीनत्वादेर्कोभूतत्वात् ॥ ४८ ॥ तस्मिन्मात्तत्वे लयेन तदात्मत्वमेव स्थिरमवति ॥ ४९ ॥ अनुपलभोऽज्ञान उपलभस्तद्वाधिकाबलाकारादचित्तस्योद्ध्येरप्यसतोर्नदत्तयोर्धः शिष्यतइति शेषस्तच्चिन्मात्रे प्रणधारणया वा स्थिरो भवेत्यर्थः ॥ ५० ॥ कियत्कालमेकतत्त्वभावना धार्यातयाह ॥ एकस्मिन्निति ॥ भावतदाकारवत्तिधाराम् ॥ यावद्भावसादृशवत्तिधारापि चरमसाक्षात्कारपुष्टासती अभावत्वमायाति तदित्यर्थः ॥ ५१ ॥ भोष्यक्षयादाहारक्षयात्स्य यदेहद्वयविलोपते ॥ ५२ ॥ धारणाति पचिभिरगैर्मनसोबासाकारक्षये सति धारणादिभिश्चिभिर्भक्तैकानता सपत्यानिर्विकल्पसमाधिपरिपाकेन ब्रह्मभावः सिद्ध्यतीत्याह ॥ यदेकतानमिति ॥ ५३ ॥ अश्रुते अभते च ध्यानं

अविनाभावनीनित्यं जंतूनां प्राणचेतसी ॥ कुसुमामोदवन्मिश्रे तलैलेद्वयस्थिते ॥ ४५ ॥ मनसः स्पंदनं प्राणः प्राणस्य स्पंदनं मनः ॥ एतौ विहरतौ नित्यमन्योन्यं रथसारथी ॥ ४६ ॥ आधाराधेयवच्चैतावेकाभावे विनश्यतः ॥ कुरुतश्च स्वनाशेन कार्यमोक्षस्य मुत्तमम् ॥ ४७ ॥ एकतत्त्वपनाभ्यासाच्छांतं शास्यत्वं मनः ॥ तद्ध्यानत्वात्स्य भावस्य तेन प्राणोपि शास्यति ॥ ४८ ॥ विचार्य यदन्तात्मतत्त्वं तन्मयतां नय ॥ मनस्तत्सह्यं न तदेव भवति स्थिरम् ॥ ४९ ॥ यदेवातिरश्रेयोऽनुपलभोऽपलभयोः ॥ हयोरप्यसतोस्तत्र शेषे वापि स्थिरो भव ॥ ५० ॥ एकस्मिन्मुदृतत्वे तावद्भावविभावयत् ॥ भावाभावत्वमायाति स्वभ्यासाद्यावदाततम् ॥ ५१ ॥ प्रत्याहारवतांचेतः स्वयं भोष्यक्षयादिव ॥ विलीयते सहस्राणः परमेवावशिष्यत ॥ ५२ ॥ यदेकतानं भवति चेत्तत्तद्भवति क्षणान् ॥ शांतशेषविशेषौघंचिराभ्यास स्वभावतः ॥ ५३ ॥ अविवेच्य तु नास्तीति बुद्ध्यायुक्तिर्युतं धिया ॥ ज्ञानादेव परावासिस्तदभ्यासस्ततः परम् ॥ ५४ ॥ चित्ते शांतं शास्यतीत्यं संसारसृगलक्षिका ॥ जरामुपगतमेधोमिह कालमन्ययीयथा ॥ ५५ ॥ चित्तमात्रमविद्येति कुरुते नैव तत्क्षयम् ॥ तद्वै परमचिन्तात्माना भावो हि परंपदम् ॥ ५६ ॥ मुहुर्तमेव निर्वाणं यद्विचिंत्यतः परंपदे ॥ तत्तत्परिणतं विद्धि तत्रैवास्मादमागतम् ॥ ५७ ॥

धारणाय ध्यासायोगच्छूषणमननाभ्याद्वैतजातमविद्यैव सा च नास्तेव तत्त्वज्ञानादेव परावाप्तिरिति प्रमाणप्रमेयास भावनोदोपतिरास पर्यंतं वृत्त्याततः परं ध्यानधारणादिना ज्ञानाभ्यासः कार्यद्वयार्थः ॥ ५४ ॥ मेधे जरामपक्षयशरदिउपगते सति तोहेनोरागतान्मनयो ॥ तत आगतइत्यर्थे हेतुमनुष्येभ्योऽन्यतरस्यामित्यनुवर्त्तमाने मयदूचेति मयदू ॥ ५५ ॥ ब्रह्माकारपरिणतेनोचितेनैव तस्य चित्तस्य क्षयस्य रूपमुचितं ॥ विद्यानमाल्लैव न रूपात्ता हि यस्मान्नदभावः परंपदपरमपुरुषार्थो न भवतीत्यर्थः ॥ ५६ ॥ अप्यर्थेऽवकारः ॥ निर्वाणविश्रातम् ॥ तत्तर्हि तद्ब्रह्मैव परिणतं विद्धि तत्त्वव्यस्तस्याधिष्ठानव्यतिरिक्तं त्वरूपमस्तीति तत्रैव निरतिशयस्य प्रकाशानदास्यादमागतं सन्नव्युत्थानमिच्छतीत्यर्थः ॥ तथा चोक्तिरिव धर्मोन्तरे ॥ ज्ञानाय तत्सोपेन सकदास्वादिनो भवेत् ॥ विहाय सर्वकार्याणि मनस्तत्रैव धावतीति ॥ ५७ ॥

रमेवमस्तुनयो सांख्ययोगोरककलविंसाह ॥ यदिति ॥ ५८ ॥ सत्त्वराभ्यार्थस्ययमेवाह ॥ धेतइति ॥ अंतरासत्त्वराभ्यां विच्येदम् ॥ ५९ ॥ तद्वर्तनोन्मुखजनाविरलापयेत्याह ॥
 अश्विति ॥ अश्वदराशसमावनाभ्युत्थोपम इदरातुपरज्योति ॥ ६० ॥ उक्तमेवार्थमनुसरन्नुपसहरति ॥ विगलितेति ॥ हेतुभागतन्तविधौपायाभ्यासैर्विगलितान्भ्या
 यनोआपत्तमस्तुगुललक्षणांभितितर्द्धाज्वरार्तपथानियस्यतायाधिसत्यपथाविधासयाद्विगलत्वाधितरुपपदवत्प्रतिभासमाप्रशितमनइहअथमुत्तपस्यायासत्वमिति
 भ्यते ॥ तद्वशासनार्थाशशक्तिराश्वतुनारागद्वेषाभिमानादिकलाभिर्मलिनसत्त्वरपरदति ॥ यथास्वार्थगणिसात्कनकनामुपागतताभ्युन कलककलनामलिनतामपयदने
 तद्विलम्ब्य ॥ ६१ ॥ ॥ इतिश्रीशारिषष्ठमोऽस्त्ययमकारोति० पू एकोनसप्ततितम सर्ग ॥ ६१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ मायार्थात्यवस्थानेविद्याभ्यपरिशुद्धये ॥ वे
 यदिसांख्येनाविश्रांतचेतोयोगेनवापिते ॥ क्षणतत्सत्त्वायातंनभूयइहायते ॥ ५८ ॥ धेतोविगलिताविपंसत्वशब्देनकथ्यते ॥ तन्ध
 ससारधीजतत्तददास्यतरपुन ॥ ५९ ॥ कश्चिद्विगलिताविष्य सत्वस्याभातवासन ॥ परशून्योपमसधोव्योति पश्यतिशाम्यति ॥ ६० ॥
 विगलितास्यपदविगलन्मन सुभगमत्वमितीहहिकथ्यते ॥ नपुनरेतिकलामलिनपदकनकतामिवतायमुपागतम् ॥ ६१ ॥ ॥ इ० वा०
 वा० त० म० ॥ ति० पू० प्राणमन संयोगविचारणानामेकोनसप्ततितम सर्ग ॥ ६१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ श्रीवासिष्ठउवाच ॥ ॥ जीवो
 जीवोभावत्याशुयातिधिसमचित्ताम् ॥ विचारादित्यविधातोमोक्षइत्यभिधीयते ॥ १ ॥ मृगव्याजलभिवमनोहतादिदृश्यते ॥ अस
 देवमनागेवतद्विचारावलीयते ॥ २ ॥ संस्तित्वमविश्रांतोवेतालोदाढतानिमान् ॥ प्रश्नानाकर्णयशुभानप्रसगात्स्मृतिमागतान् ॥ ३ ॥
 अस्तिविध्यमहादध्यावेतालोविपुलाकति ॥ सर्किश्मिर्बलगर्वादाजगामजिघांसाया ॥ ४ ॥ संवेतालोवसत्पूर्वकर्त्स्मिश्रत्सज्जनारस्य
 दं ॥ पशुपत्युपहरेणनित्यवतवास्तुत्वा ॥ ५ ॥ निर्निमित्तनिरागस्कपुरोप्यभ्यागतनस ॥ क्षुधितोपिनरहंतिसतोहिन्यायदर्शका ॥ ६ ॥
 सकालेनानर्वागोहोजगामनगरांतरम् ॥ त्यायुक्त्याजनमोक्तुस्तुधासमभिचोदित ॥ ७ ॥ तन्नप्रापसमूपादराविचर्याविनिर्गतम् ॥ त
 नाहधनपारेणशब्देनोभनिशाचर ॥ ८ ॥

जगत्समाहकथावाक्यमशुभा ॥ १ ॥ चित्तेराशिराम्यतीयसत्त्वरमृगवृष्णिकेसुकविषसरातीचविचारएवज्ञानादययर्धतउपायइत्याह ॥ अथइति ॥ इतिअनेतोपायेन
 पप्रोपक्रार्थकारणाविषयोर्तोनाशः स्वमाक्षइत्यभिधीयत ॥ १ ॥ उक्तायांसमावनाहेतुमपचेदाद्वेषमवधारयति ॥ मृगवृष्णिति ॥ २ ॥ असेवमनागेवत्युक्तायस्यस
 यनायास्यापिकामावधारयति ॥ सत्यमीति ॥ ३ ॥ गबाधयोप्यप्यप्रअनेष्यनरात् ॥ ४ ॥ संक्षिप्तोक्तविलारविपुमराहितकारभ्याह ॥ सइति ॥ सज्जनस्यराशआस्य
 रयेतिकारणस्यकन्दोराअकलेनपशुपत्यामनवत्युपहारेभ्यनित्यमगतयानिर्धक्षेपसमाधिषुस्ती ॥ ५ ॥ ६ ॥ कालेनतन्नमभ्यजमालाजकालेन ॥ अदधीगोइत्यस्य ॥ ७ ॥
 निषधयानिनिगरेषुतमनपरिज्ञानायाचोराहेषयायसत्त्वरालादयविविर्निर्गतम् ॥ ८ ॥ ॥ ८ ॥

॥ १ ॥ निर्याप्यव्याघातेनक्रमेणालिचेत् ॥ १० ॥ सकला आशास्यतइत्याशाअभिलषिताधी ॥ किलेतिवर्मशास्त्रप्रसिद्धौ ॥ ११ ॥ अज्ञश्चेदपराधसहस्रमुलमंसुज्ञश्चे
 न्नापराध्यत्वेव सचसत्यप्यपराधसहस्रेपालनीयइतिपरीक्षणायप्रपूरणमेवप्रार्थयते ॥ ममैतामिति ॥ सप्तवार्थामिवाधितार्थाम् ॥ अनेनासमावितार्थप्रश्नच्छेदेनपरवधप्र
 वृत्तिः स्वस्यनास्तीतिदर्शितम् ॥ १२ ॥ सर्वेषाप्रश्नानामापातार्थः स्पष्टः ॥ तात्पर्यतस्तत्तरसर्गस्फुटीकरिष्यते ॥ १३ ॥ उत्तरोत्तरस्वमेपूर्वपूर्वसत्यतांत्यजन्निपितत्प्रकाशक
 स्वच्छसत्यात्मस्वरूपनत्यजति ॥ १४ ॥ यथारभायाः कदल्याः स्तम्भः अतएतस्तथातदतश्चप्रभवाच्चलकलमात्रम् ॥ दृष्टान्तस्तदशवलकलान्तरदाढ्यातिकेसपुवेतिविशेषइतिभा
 वः ॥ १५ ॥ ऋतौषपदेनतदाधारभुवनानिलक्ष्यत ॥ अतिमहत्वेनप्रसिद्धायेब्रह्मांडाकाशादयोपियस्याणोरेषेधयापरमाअणव अत्यतक्षुद्राः ॥ १६ ॥ परमाणोः सूक्ष्मस्थैवस
 वेतालउवाच ॥ राजन्लब्धोसिभीमेनवेतालेनमयाधुना ॥ इगच्छसिविनष्टोसिभवभोजनमद्यमे ॥ १७ ॥ राजोवाच ॥ हेरात्रिच
 रतिन्याय्यमांचेदस्तिबलादिह ॥ तत्तेसहस्रधामूर्धास्फुटिष्यतिनसंशयः ॥ १८ ॥ वेतालउवाच ॥ नत्वामद्वयहमन्याध्यन्यायोयंहि
 मयोच्यते ॥ राजासिसकलाशाश्वपूरणीयास्त्वयार्थिनाम् ॥ १९ ॥ ममैतामर्थिताराजन्मंभवार्थीप्रपूरय ॥ प्रश्नानिमान्मयोक्तांस्त्वंस
 न्यगाख्यातुमर्हसि ॥ २० ॥ कस्यसूयस्यरश्मीनांब्रह्मांडान्यणवः कशाः ॥ कस्मिन्स्फुरंतिपवनेमहागगनरेणवः ॥ २१ ॥ स्वप्नात्स्वप्नांतरं
 गच्छच्छतशोयसहस्रशः ॥ त्यजन्नत्यजतिस्वच्छंकरः स्वरूपंप्रभास्वरम् ॥ २२ ॥ रंभास्तंभोयथापञ्चमात्रमेवंपुनः पुनः ॥ अंतरंतस्तथां
 तश्चतथाकोणुः सएवहि ॥ २३ ॥ ब्रह्मांडाकाशभूतोयसूर्यमंडलमेरवः ॥ अपरित्यजतोणुत्वंकस्याणोः परमाणवः ॥ २४ ॥ कस्यानव
 यवस्यैवपरमाणुमहागिरेः ॥ शिलांतर्निविडैकांतरूपमज्जाजगच्चयी ॥ २५ ॥ इतिकथयसिचेन्नमेदुरात्मंस्तदिहनिगीर्थभवंतमात्मया
 तित् ॥ फलमिवतवमंडलप्रसेहंप्रसभमुपेत्यजगद्यथाकृतांतः ॥ २६ ॥ इत्यार्थेवा० वा० दे० मोक्षोपायेषुनिर्वाणप्रकरणेषू० वेताल
 प्रश्नानामसप्ततितमः सर्गः ॥ २७ ॥ ॥ २८ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ इत्युक्तवतिवेतालेवकुंप्रश्नान्विहस्यसः ॥ उवाचवचनंराजा
 दंतशुभवलंबरः ॥ २९ ॥

तोमहतोगिरेः ॥ निविडधनतरयत्सत्तैकातरूपंतदेवमज्जासारोयस्या ॥ २७ ॥ इतिषट्प्रश्नान्मेकययसिचेद्दुष्टोदेहादिरेवआत्मायस्यतथाविध अतएवापरिच्छिन्नमात्मान
 परिच्छेदेनधातितवानसीत्यात्मधातिर् तत्तस्मादकश्चनापराधादेवभवतफलमिवनिगीर्यप्रसन्नबलात्तवमहलमहलरस्यजनान्प्रसेयम् ॥ प्रसेहमितिपाठेविकरणपदव्यत्ययश्रुता
 दसः ॥ २८ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशेनि० पू० सप्ततितमः सर्गः ॥ २९ ॥ ॥ आद्यप्रश्नसमाधानविस्तरेणात्रवर्णयते ॥ अनतकोटिब्रह्मांडफलदक्षादिकल्पनैः
 ॥ १ ॥ प्रसिद्धब्रह्मांडानांत्रसरेणुत्वमित्यलपदद्वयात्त्वयोक्तवक्ष्यमाणकल्पनयाकोटिकोटिगर्भब्रह्मांडानामपितत्रत्रसरेणुत्वसंभवादित्याशायेनविहस्यदत्तानामशुभिः प्रभाभिर्ध
 वलान्यवराणिबलाण्याकाराचयस्यतथाविधः सन् ॥ १ ॥

तथादीकस्य वृषरथीनां ब्रह्मावधौ षण्णवदतिथयमप्यस्योत्तरावकुम्भमिष्टमस्त्यभिमानेनालस्य निरस्तुर्भकषिकल्पनात्पथक्तराजरायति ॥ आलेदित्यादिना ॥ इदं
 लयायमाचार्यो ब्रह्मावधौ षण्णवदतिथयमप्यस्योत्तरावकुम्भमिष्टमस्त्यभिमानेनालस्य निरस्तुर्भकषिकल्पनात्पथक्तराजरायति ॥ आलेदित्यादिना ॥ इदं
 १ तद्विभागपथमापा १ उत्तरोत्तरद्वर्गाप्यारहितभाषाणि ७ तद्वर्गावृत्त्ययमर्थमन ८ अतीतनागतनततद्वर्गाप्युत्तरावकुम्भमिष्टमस्त्यभिमानेनालस्य निरस्तुर्भकषिकल्पनात्पथक्तराजरायति ॥ आलेदित्यादिना ॥ इदं
 सगतरास्यरितभूतप्रलब्धिष्णुद्वर्गाप्युत्तरावकुम्भमिष्टमस्त्यभिमानेनालस्य निरस्तुर्भकषिकल्पनात्पथक्तराजरायति ॥ आलेदित्यादिना ॥ इदं

राजोवाच ॥ आलेकटाचिच्छेदहिमस्नाहमजरफलम् ॥ उत्तरोत्तरदशगुणभूतत्वम्परिवेष्टितम् ॥ २ ॥ तादृशानां सहस्राणि फलानि य
 जसति हि ॥ अत्युच्चैस्तादृशांशावाविपुलाचलपटव ॥ ३ ॥ तादृशानां सहस्राणि शाखानां यजसत्यय ॥ तादृशोक्तिमहावक्षोदुर्लभ्यो वि
 पुलाकृति ॥ ४ ॥ तादृशानां सहस्राणि यजसति महीरुहम् ॥ तादृशवनमत्युच्चैरनततरुगुल्मकम् ॥ ५ ॥ तादृशानां सहस्राणि वनानां यज
 संत्यय ॥ तादृशोक्तिमृद्वृक्षमत्युच्चैर्मरिताकृति ॥ ६ ॥ तादृशानां सहस्राणि शृङ्गाणां यजसत्यय ॥ तादृशोत्पतिवित्तीर्णो देशो विपुलको
 दर ॥ ७ ॥ तादृशानां सहस्राणि देशानां यजसत्यय ॥ तादृशोक्तिमृद्वृक्षोपमहाद्रवनीयुतम् ॥ ८ ॥ तादृशानां सहस्राणि दीपानां यजसत्यय ॥
 तादृशोक्तिमर्दीर्घाविचित्ररचना न्वितम् ॥ ९ ॥ तादृशानां सहस्राणि पृथ्वीनां यजसत्यय ॥ तादृशोक्तिमहास्फारं महाभुवनदंवरम् ॥ १० ॥
 तादृशानां सहस्राणि जगतां यजसत्यय ॥ तादृशोक्तिमहर्षाद्वचदंभरपीठवत् ॥ ११ ॥ तादृशानां सहस्राणि यन्त्राणां निफरदंका ॥ तादृशो
 क्तिगतस्पर्दो विपुलाभ्यिभ्रसागर ॥ १२ ॥ तादृशोक्तिमहर्षाद्वचदंभरपीठवत् ॥ तादृशोक्तिमहर्षाद्वचदंभरपीठवत् ॥ १३ ॥
 तादृशोक्तिमहर्षाद्वचदंभरपीठवत् ॥ तादृशोक्तिमहर्षाद्वचदंभरपीठवत् ॥ १४ ॥ तादृशानां सहस्राणि यन्त्राणां निफरदंका ॥ तादृशोक्तिमहर्षाद्वचदंभरपीठवत् ॥ १५ ॥
 प्रधानसवसतानां तादृशोक्तिपरंपुमान् ॥ १६ ॥ तादृशानां सहस्राणि पुरुषाणां महान्मनाम् ॥ सूरतिमद्वलेयस्य स्वनरुहजालवत् ॥ १६ ॥

एकशालादिषु गुरुराकम्पनाभिर्निरायाति ॥ तादृशानां मित्यादिना ॥ धृष्टानि पृष्ठवर्गीयभुवनानि यस्याम् ॥ १ ॥ २ ॥ ५ ॥ शृङ्गावधेनाप्रतप्रधानो गिरिवोष्यते ॥ विपु
 लतमस्यावधेताभिर्तादृति ॥ ६ ॥ ७ ॥ महाद्रवनीयवर्षाभिर्भूतानां विभूतमप्युत्तरावकुम्भमिष्टमस्त्यभिमानेनालस्य निरस्तुर्भकषिकल्पनात्पथक्तराजरायति ॥ आलेदित्यादिना ॥ इदं
 ॥ ११ ॥ १२ ॥ पुनरादिषु ॥ १३ ॥ परंपुमाद्वत् ॥ १४ ॥ तनूद्वर्षाभ्यो लोमानितज्जालवत् ॥ तयाच्युति ॥ तयावत पुरुषत्वेनालोमानितयाक्षरास्तमपतीह
 विभ्यन्ति ॥ १६ ॥

प्रत्यदृष्टेरथासुप्रारदृष्टिभूयाएतास्त्रादिब्रह्मांडांताः शतमसख्या कलनाः प्रतिभासास्ताएताः सर्वप्राणिप्रत्यक्षास्तस्यादित्यस्यदीप्तयोरश्मयः ॥ १७ ॥ मयाचिदात्मादिति एव
 प्रभावः सूर्यइतित्वबभूवोत्तरत्वेनोत्तरत्वं जगदसौ तपति प्रकाशयति ॥ १८ ॥ भुवनाभोगाब्रह्माष्टाः ॥ १९ ॥ भातिस्फूर्तिलभते ॥ भवतिसत्ताचलभते ॥ २० ॥ रेवेताल
 वर्णिताश्वलब्रह्मलक्षणस्यत्रैलोक्यमंडपमणेः सूर्यस्य पारमार्थिकतत्त्वभूमेमुख्याधिकारिणुविज्ञानशास्त्रजन्याखण्डाकारसाक्षात्कारस्तन्मात्रेण कचित्तात्मनि स्यात्तया प्रथमाने
 अनधिकारिजनमात्रेण अविकाराभाजि अस्फुट इह प्रत्यगात्मनि अभिविस्फुलिगवच्चिज्जन्मनोर्जीवजगतोर्भवनस्य पृथक् सत्तायाः कर्तृत्वभोक्तृत्वाद्यनंतसंभ्रमतानां च वलेखाः
 उल्लेखाः सति ॥ परमार्थदृशा तु मनागपि न सति अतस्त्वशातप्रश्नाद्वरमास्तेत्यर्थः ॥ २१ ॥ इति श्रीवाग्विष्णुः ॥ १ ॥ एवमथ मप्रश्नमायायकस्मिन्स्फुरति पवने महागगने रेणव इति द्वितीयप्रश्नराजासमाध
 इह वसिष्ठप्रश्नानपचानामुत्तरकमात् ॥ वेतालायाप्रमत्तायराज्ञापम्यगुदीर्यते ॥ १ ॥ एवमथ मप्रश्नमायायकस्मिन्स्फुरति पवने महागगने रेणव इति द्वितीयप्रश्नराजासमाध
 तादृशोस्ति महादित्यः शतमन्यास्तुदृष्टिषु ॥ याएताः कलनाः सर्वास्ताएतास्तस्य दीप्तयः ॥ १७ ॥ अस्यादित्यस्य दीप्तीनां ब्रह्मांष्टास्त्रसरेणवः ॥
 मयाचिदसूर्यइत्युक्तः सर्वमेतत्तपत्यसौ ॥ १८ ॥ विज्ञानात्मैव परमो भास्करो भाविताशयः ॥ इमे च भुवनाभोगास्तस्यैव त्रसरेणवः ॥ १९ ॥
 विज्ञानपरमार्कस्य भासाभांति भवंति च ॥ इमा जगदहर्लक्ष्म्यः कचिह्रलक्ष्म्यो रवेरिव ॥ २० ॥ विज्ञानमात्रकचित्तात्मनि जंतुजाते त्रैल
 क्यमंडपमणेरविकासभाजि ॥ चिज्जन्मनोर्भवनसंभ्रमतावलेखाः संतीहरेन हि मनगपि शांतमास्व ॥ २१ ॥ इ० वा० वा० दे०
 मोक्षोपायेषु निर्वाणप्रकरणेषु० वेतालप्रथमप्रश्नोत्तरवर्णनं नामैकसप्ततितमः सर्गः ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ राजावाच ॥ ॥ कालस
 तानभः सत्तास्पंदसत्ताच चिन्मयी ॥ शुद्धचेतनसत्ताच सर्वमित्यादि पावनम् ॥ १ ॥ परमात्ममहावायोरजःस्फुरति चंचलम् ॥ कुसुमां
 गइवामोदस्तदद्रूपकं स्वतः ॥ २ ॥

ते ॥ कालसत्तेत्यादिना ॥ तत्र गगनपदेन प्रसिद्धगगनस्यैव ग्रहणविवाक्षितमुतमहत्सद्विशोषितत्वाद्गोप्यामहाकालरूपश्चित्सर्वलितमायाकाश उतस्पंदशक्तिप्रधानः सूत्रात्मा
 काशः उतततो निष्कटः शुद्धचिदाभासलक्षणो जीवाकाशः अन्यो वास्तुसर्वेष्वपिकल्पेपुनस्तत्सत्ता एव सक्षमतमत्वात्तेपारेण वस्त्वयोक्ता इत्याह ॥ कालसत्तेति ॥ स्पंदः क्रियाश
 क्तिप्रधानः सूत्रात्मा तत्सत्ता ॥ शुद्धचेतनसत्तानिष्कटश्चिदाभासलक्षणा चेत्यादिसर्वैस्सक्षमत्वात्पावननिर्दोषरजः परमात्ममहावायौ कल्पितानेकविकारचंचलस्फुरतीति परेणा
 न्ययः ॥ १ ॥ ननु परमात्मन एव सर्वानुगतसत्ता रूपत्वात्तत्र कालादिसत्तास्फुरतीत्याधाराधेयभावेन व्यपदेशः कथनत्राह ॥ कुसुमगइति ॥ यथा कुसुममेव स्वगोआमोदाख्यं भे
 दस्तत्त एव परिकल्प्य कुसुमे आमोदरूपकमिव तदाधेयतया स्थिततद्वत्परमार्थसत्तैव कालादिसत्ताभेदात्मातानि परिकल्प्य स्थितेत्यर्थः ॥ २ ॥

सप्तमस्तुतं तं च निर्यादिरुदीयपभस्योत्तरमाह ॥ जगदाख्येदिति ॥ शीतप्रशीतनसारसमदोषमसगज्येतीरुषम् ॥ अतएवतथाबोधमाभाद्वक्ष्यतीतलवृद्धणम् ॥ ३ ॥ र
 भास्तभापयपयप्रमथिषुर्धुपभसभापसे ॥ रभास्तमदिति ॥ अत अतःप्रक्षिपिविर्वीक्षितनरील अपिशब्दावधारकारणेषुपरीणामरीलच अत सोणुस्तमोप्यतर
 नरस्यम् ॥ ४ ॥ विषयसमगदृष्टणादिनिमित्तोद्देशस्तद्वृत्त्यान्नादिरास्यगोचरतानतुल्यसुत सर्वधर्मस्यस्यत्वादित्याह ॥ प्रमेति ॥ ५ ॥ अतएवपटसत्तागनुसत्तायापयवस्यतिननु
 सत्ताकावाससत्तायासावतकलसत्तायासागुलमसत्तायासावीजस्यज्जातिविषयानिमित्तादिकमेणयायासत्ताविभागेदेतसासातसदनुममनिर्मितानाकाराभिहारापरभास्तंम
 वदरतरनुममवधिष्यभापयपयमरीत्यनलक्ष्यमलजगदकारणतद्विस्तृतमित्यर्थ ॥ ६ ॥ तत्राणुपवदवृत्तीनिमित्तमाह ॥ सुक्ष्मत्वादिति ॥ एषसौक्ष्म्येनपूणताहानि
 रिनिप्रक्षीकारायापिदृष्ट्याअतिपरिच्छिन्नत्वात्परमाण्यायादनिप्रक्षीकाराभूर्नायत्वादिपचममभाविदत्तोत्तर सदत्तदित्यारथेनह ॥ अतत्वादिति ॥ मेवादिपदनप्रभो
 जगदास्यमहास्वप्नसप्तात्सप्तातरव्रजन् ॥ रूपत्यजतिनोशातंवक्षशातत्ववृद्धणम् ॥ ३ ॥ रभास्तंभोययापचममन्मेवातरांतरम् ॥ अ
 तरंतस्यतद्विविच्यवक्ष्यविवरयपि ॥ ४ ॥ सद्वक्ष्यात्माटिसि शब्दयंतताभिर्विगीयते ॥ शुन्यमव्यपदशतनतर्किचिच्चैकेचन ॥ ५ ॥ याया
 विसाव्यतमत्तामासानुभवनिमित्तान् ॥ रभास्तमवदतावच्छिन्नात्रममलततम् ॥ ६ ॥ सूक्ष्मत्वाद्यलभ्यत्वात्परमात्मापराणुक ॥
 अतत्त्वादसावंप्रामाणवतिमुलताम् ॥ ७ ॥ अणोरप्यत्यन्तं तस्यपुंसास्यजगदापि ॥ परमाणुवदभासातिप्रतीतत्वादरूपवत् ॥ ८ ॥
 पराणुर्यालभ्यत्वात्पूरकत्वान्महागिरि ॥ सवावयवरूपोपिनिरस्तावयवभुमान् ॥ ९ ॥ अस्यवैक्षिभिमात्रस्यमज्जाभात्रजगद्वयी ॥
 विज्ञानमानमव्यहिसाधोविद्विजगद्वयम् ॥ १० ॥ विज्ञानमात्रकलनाकलितजगतिशांतस्वभावसुशुमारमनतरुपम् ॥ वंतालवाल
 कपुटतदलपनायमवस्वयसमनुभावयशांतमास्व ॥ ११ ॥ इ० वा० वा० द० मात्सापायपुनिर्वाणप्रकरणपू० वंतालप्रश्नमेदोनाम
 द्विसप्ततितम मग ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ ९५ ॥ ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥

उपदिश्यान्नवेतालप्रश्रयनिर्णयमस्थितिम् ॥ भगीरथस्य हत्तांतस्तत्रान्योप्यववर्ण्यते ॥ १ ॥ तत्रतस्मिन्नराजनिविचारोचितयाधियाअनुमितयाभावितात्मतयातत्त्वज्ञतयानिमित्तनेन ॥ वेतालप्रक्षेवासर्वयोज्यम् ॥ १ ॥ अविचलध्यानीसमाधिस्य इति यावत् ॥ २ ॥ एवक्रमेण राजवर्णितक्रमेण ॥ ३ ॥ बालभ्रातिकल्पितवेतालकस्य कायद्विवितीयते ॥ ४ ॥ चित्तसर्वत उपसह्यस्वोत्तावः प्रमात्मा तदापतिततपतिष्ठितकुर्वन् ॥ ५ ॥ हेमुनेमनशीलराम एकस्मिन्वस्तुनिशमः सर्ववृत्तिलयस्तेन शान्तात्मोपरतचित्तः अतएव सर्वत्र समं प्रवर्तयतीति समदर्शनः ॥ ६ ॥ असमूहात् पूर्वान्वयि ॥ नन्वेव स्थितस्य मेकथदेहयात्रासिद्धिस्तत्राह ॥ यथेति ॥ दुःसाध्यमन्येपाकटसाध्यमपि कार्यस्य नानायासे

श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ इति राजमुखाच्छ्रुत्वा वेतालः शांतिमाचरौ ॥ भावितात्मतया तत्र विचारोचितयाधिया ॥ १ ॥ उपशान्तमना भूत्वा मत्वैकांतमर्तिदितम् ॥ बभूवा विचलध्यानी विस्मृत्य विषमां दुधाम् ॥ २ ॥ एतद्राममयोक्तं वेतालप्रश्रजालकम् ॥ एवं क्रमेण चिदणीतेनेदं स्थितं जगत् ॥ ३ ॥ चिदणोः कोशगाविश्वं विचारेण वितीयते ॥ कायवेतालकस्येव शिष्यते यत्पदं तु तत् ॥ ४ ॥ संहृत्य सर्वतश्चित्तं स्मिन्तेनांतरात्मना ॥ स्वभावापतितं कुर्वन्निरिच्छंति पृशांतधीः ॥ ५ ॥ आकाशविशदं कृत्वा मनसैव मनोमुने ॥ तिष्ठैकशमशांतात्मा सर्वत्र समदर्शनः ॥ ६ ॥ स्थिरबुद्धिरसंमूढो यथा ज्ञामानुवर्तिनः ॥ राज्ञो भगीरथस्येव दुःसाध्यमपि सिद्ध्यति ॥ ७ ॥ संपूर्णशान्तमनसः परितः सत्तेर्नित्यं समे सुखमयात्मनि तिष्ठते ॥ सिद्ध्यंति दुर्लभतरा अपि वांछिता र्था गंगावतार इव सागरस्वातवस्तु ॥ ८ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० वेतालाख्यानं नाम त्रिसप्ततितमः सर्गः ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ श्रीराम उवाच ॥ यथा चित्तचमलकृत्याराज्ञो गंगावतारणम् ॥ भगीरथस्य संपन्नं तन्मे कथय भो प्रभो ॥ १ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ आसीद्भगीरथो नाम राजा परमधार्मिकः ॥ भुवः समुद्रयुक्तायामंडली तिलकोपमः ॥ २ ॥ संकल्पानंतरं प्राप्ताय याभिमतमर्थिनः ॥ चंद्रप्रसन्नवदना दस्माच्चिंतामणेरिव ॥ ३ ॥

नैव सिध्यति ॥ ७ ॥ यथा सागराशुमद्विहीपादिदुर्लभतरोपि सागराणां सागरपुत्राणां तत्स्वतः समुद्रस्य च वस्तुसंजीवनमणिप्रायोगंगवतारः शांतिवृत्तिसमदर्शित्वा दिगुणसंपन्नस्य भगीरथस्यानायासेन सिद्धस्तद्वदित्यर्थः ॥ ८ ॥ इति श्रीवासिष्ठमन्तास्य प्रकाशे नि० पू० त्रिसप्ततितमः सर्गः ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ भगीरथस्यावगुणाश्चिताचाथविचारजा ॥ चितलेन च सवाशो जिह्वासातोन्नवर्ण्यते ॥ १ ॥ चित्तस्य पूर्णता दिलक्षणया चमलकृत्या ॥ १ ॥ समुद्रयुक्तायामुबोराजास्त्रीयकोसलमदल्यास्तु तिलकोपमः ॥ २ ॥ तस्य दानशीलता वर्णयति ॥ संकल्पानंतरमिति ॥ अर्थिनोपाचका अस्माद्भगीरथायाज्ञासंकल्पानंतरमेव सर्वापगमनवाक्प्रयोगादिश्रमविनैव यथाभिलषितमर्थं प्राप्ताः प्राप्तावन्तः ॥ गत्यर्थी कर्मकेतिकर्तारिक्तः ॥ चंद्रप्रसन्नवदनादित्यनेन दानोत्साहान्मुखे प्रसादातिशय एव नलस्य धनव्ययदुःखान्भला निरिति चोच्यते ॥ ३ ॥

अपाप्रपुत्रानवारयति ॥ साधूनामिति ॥ एवमप्यरीलस्य कथनप्रसक्तिलाभाद् ॥ कृष्णमात्रमिति ॥ कश्चित्त्रायस्थाने स्वधर्मं प्राप्तवृत्तमात्रमप्युपादत्ते ॥ पौनरुक्त्याद्युपो
 दाशानाद्यतिद्वन्मिश्रतामपि देवतामधनुर्लभ्यत ॥ ४ ॥ यथावज्जन्मधनमणि अप-अधोभागे अयसाप-अधोनेष-अधोनेदस्योपायमवज्जसादृढरश्च-अतरेपरिभ्यमत्यास्वकीसा
 उक्तवलीमकारामानायमवकनेमियस्मिन्कर्मणि तथामात्रमिति यथास्वभावोत्तगुणयो-अधोनेष-अधोनेदस्योपायमवज्जसादृढरश्च-अतरेपरिभ्यमत्यास्वकीसा
 पनो-अवकलितरथेन-अधोनेष-अधोनेदस्योपायमवज्जसादृढरश्च-अतरेपरिभ्यमत्यास्वकीसा
 रेषार्थ ॥ ४ ॥ अन्तर्मात्रमपि यतोऽपि रूपकेणायमेव तात्पर्याय ॥ ५ ॥ दिशनिशप्रकाशालनाय सर्वत-परिभ्यमत्यास्वकीसा
 साधूनां योऽप्यवस्यार्थधनान्वयविरतदौ ॥ तृणमात्रमुपादत्ते कश्चित्त्रायस्थाने स्वधर्मं प्राप्तवृत्तमात्रमप्युपादत्ते ॥ पौनरुक्त्याद्युपो
 अधोमणिरयोयज्जन्मधनमणि अप-अधोभागे अयसाप-अधोनेष-अधोनेदस्योपायमवज्जसादृढरश्च-अतरेपरिभ्यमत्यास्वकीसा
 किरन्नामिकणासारमभित स्वप्रतापजम् ॥ मय्याहस्युर्कातामिरिव ज्वलति योरिणु ॥ ७ ॥ सुदुशीतलसस्रशोयस्समाह्लादयन्मन ॥
 सुशानां द्रवति स्त्रिभ्यस्तेदो रिदुमणियथा ॥ ८ ॥ जगद्यज्ञोपवीतस्य स्वर्गपातालवाहित ॥ गगावाहस्य येनास्यावतीय-पूरितोगुण
 ॥ ९ ॥ अगस्त्यरोपितो भोधिर्गंगापूरणपूरित ॥ येन दुष्पूरभूतोऽपि महासायार्थोऽर्थनामिव ॥ १० ॥ गंगासापानपद्मत्वायेन पातालवासि
 न ॥ योजितान्नक्षणे लोकेर्वाधवालो कवधुना ॥ ११ ॥ बक्ष्माणशकरजङ्घनपन्माराधयश्चय ॥ भूयोभूयो ययौ स्वेदमशून्याप्यवसायि
 न ॥ १२ ॥ यौवनेन वसमानस्य तस्य भूमिपतेरपि ॥ प्रविचारय तोलोकयान्नापंयाकुलाभिमानम् ॥ १३ ॥ सुविरागवचमत्कारविचारकणि
 क्तेदभूत् ॥ वयस्य पिचता कथं यदैवाहस्तीमराविव ॥ १४ ॥

पद्मरत ॥ यथापुमणिर्धर्ममननैरात्मोप्यवहारैरन्यं च-इति तद्भव ॥ दिशेयमेव प्रथममप्युच्यते ॥ ६ ॥ स्वस्य मत्ताप पराक्रम-अतिमत्ताय तस्माज्जातमभिकणानामासारथा
 र्तिरिक्त्वा योऽपि पुमप्याह्मकाले-इदं स्वयं कर्तारिणां प्रविज्यलति ॥ अत्रियक्षेत्ररा-अप्राप्ययासतीति अरिणस्तथाप्यस्यते ॥ ७ ॥ सुश्रावस्तन्मविदस्ते वासि-अधो ॥
 यदुमणिभ्यद्वकता ॥ ८ ॥ येन गगावाहस्य गगनमाह्लादक्षणास्य जगद्यज्ञोपवीतस्य भूतोऽपि योगुणस्तद्-अस्यायुधिभ्यां गगनमारणेन पूरित ॥ ९ ॥ सर्वविमतवांस्तिनामर्धनामहाप्र
 सार्ध-सर्वाधोनेष ॥ १० ॥ भूमेर्दोहिलाह्लादरश्च-अधोनेष-अधोनेदस्योपायमवज्जसादृढरश्च-अतरेपरिभ्यमत्यास्वकीसा
 ता ॥ ११ ॥ अयस्याप्यवसायिन अभिच्छिन्दन् इति-अधोनेष-अधोनेदस्योपायमवज्जसादृढरश्च-अतरेपरिभ्यमत्यास्वकीसा
 नायमराधिवेति ॥ १२ ॥

इति वक्ष्यमाणप्रकरणेनार्जुनायात्राचित्रधामसः ॥ चित्रप्रकारमेवाह ॥ नित्यमित्यादिना ॥ १५ ॥ न्यामारात्रिः ॥ बहुभोगिकविरसंचकलवस्यतत्तयाविधमेव सर्वेषां
 कुर्वताकर्मलक्ष्यतेनत्पूर्वपरमपुरुषार्थफलचेत्यर्थः ॥ १६ ॥ तत्तयाप्रिसाधनरुत्नकर्मविपुचिकेचाशुद्धिर्ह त्वफलमेवेत्यर्थः ॥ १७ ॥ १८ ॥ अथउक्तचित्राननरससूत्रः सका
 शादेकान्तमत्यतर्जीत सन् ॥ १९ ॥ भ्रमतज्जीवानारागद्वेषादिससारद्यत्तिपुनःफलभूतस्वेनासुख्यगनरकमानुष्याद्यरण्यार्नोपच ॥ २० ॥ २१ ॥ साधनचतुष्टयश्रवणमन
 नायुषाथिश्चाराभ्यस्तयसाभ्यविशेषैवैषमभ्यरूप्य समाधिस्तदात्मनाअनादिसिद्धब्रह्माकारणचउत्थेनाविभूनेनक्षेपस्यप्रत्यक्तत्त्वस्यावयोधेनमर्षदुःखानिर्लोप्यतेइतिपरेणान्वय
 ॥ २२ ॥ २३ ॥ उदयचैवेति ॥ २४ ॥ एवमुपदिष्टोभगारयोविवेकेनस्वयमेवात्मनस्वमतः पर्यालोप्यापाननातिथित्यतश्चविशेषवाहुल्याच्चित्तस्थप्रतिष्ठाभलभामानः सावगतौ
 एकांतचित्तयामासमर्होपतिरसाविति ॥ जगत्त्राभिर्मानित्यमसमंजसमाकुलम् ॥ १५ ॥ पुनर्दिनंपुनःश्यामादानादानशतंपुनः ॥
 तदेवभुक्तविरसंलक्ष्यतेकर्मकुर्वताम् ॥ १६ ॥ येनप्राप्तेनलोकेस्मिन्नप्राप्यमवशिष्यते ॥ तत्कृतंशुद्धतमन्यशेषकर्मविपुचिका ॥ १७ ॥
 पुनःपुनःपयुषितं कर्मकुर्वन्नलज्जते ॥ मूढबुद्धिरबुद्धिस्तुकःकुर्यात्किलबालवत् ॥ १८ ॥ अर्थकदादिप्रमनाःकदाचिच्चित्तलंगुरुम् ॥ एकां
 तंसंस्तुतर्भीतिःसमपृच्छद्भगिरथः ॥ १९ ॥ ॥ भगिरथउवाच ॥ ॥ अंतःशून्याशुभुचिरंभ्रमत्संसारद्यत्तिपु ॥ अरण्यार्नोपुचताशुभ्रं
 खिन्नावयंविभो ॥ २० ॥ जरामरणमहादिरूपाणांभवकारिणाम् ॥ भगवन्सर्वदुःखानांकथमंतःप्रजायत ॥ २१ ॥ ॥ चित्तलउवाच ॥
 चिरसाभ्यात्मनोरथेननिर्विभागाविलासिना ॥ राजन्ज्ञेयावबोधेनपूर्णभरितात्मना ॥ २२ ॥ त्वांचनंसर्वदुःखानिनुदयतिप्रथमोभि
 तः ॥ संशयाःसमतांयातिसर्वकर्मणिचानय ॥ २३ ॥ ज्ञेयंविदुरथात्मानंमंशुद्धंजानिरूपिणम् ॥ सचमवंगतंनित्यंतास्तमेतिनचाद
 यम् ॥ २४ ॥ ॥ भगिरथउवाच ॥ ॥ चिन्मात्रंनिर्गुणंशांतमस्तिनिरमलमच्युतम् ॥ दृढादिनंतरत्किंचिदितिबन्धिमुनोभ्यर ॥ २५ ॥ किं
 तत्रप्रतिपत्तिर्मेस्फुटतामेतिनंतरा ॥ एतावन्मात्रसंवित्तिःस्यामहंभगवन्कथम् ॥ २६ ॥ ॥ ज्ञाननज्ञेयानिपुन्यमेति
 चेतोददंवर ॥ ततःसर्ववपुर्भूत्वाभूयोर्जीवोन्जायते ॥ २७ ॥

शगुरवेनिवेदयस्तरुदुर्भावेविक्षेपापशमेचोपायपृच्छति ॥ चिन्मात्रमिति ॥ अस्तीत्यनेनअसत्त्वेपपादकोऽज्ञानाशोमेनदृढमसंचितम् ॥ देहेद्रियप्राणमनोबुद्ध्याविधातंभत
 रत्किंचिदात्मानेत्यपिबल्वचनविश्वासारखोपपत्त्याचर्चय ॥ २५ ॥ तत्राभातापादकोऽज्ञानाशदंतरावभासहेतुर्विशेषानाश्रयस्यननदृढतिदर्शयति ॥ किमिति ॥ अत्रअनयोः
 सदसद्विवेकबोधोर्मध्येदतराआयासदात्मबोधरूपाप्रतिपत्तिस्फुटताकरतलामलकवरस्यदृढानतिनर्वाककारणम् ॥ अहं सर्वविशेषाल्याएतावन्मात्रसवित्तिश्चकथमेनोपा
 येनस्यामित्यर्थः ॥ २६ ॥ तत्रभगिरथस्यराज्यायाभिमानदेवतत्तद्विषयेपुंचित्तधावनोद्विषेपस्तत्त्वावल्यादेवनस्फुटात्मप्रतिपत्तिरितिनिश्चस्यचित्तलस्तस्यरित्याजनायप्रथ
 मगीतोक्तमानित्वादिसाधनान्युपदिशति ॥ ज्ञानेनेति ॥ ज्ञाप्यतेअनेनेतिज्ञानममानित्यादितेनज्ञेयंयत्तत्त्ववक्ष्यामीत्यादिभगवद्दर्शितेसंयेनिष्ठत्वस्यैषम् ॥ सर्ववपुःपूर्णस्वभावः ॥
 नजायतेपूर्णस्वभावान्प्रप्यवतद्वत्यर्थः ॥ २७ ॥

अमानिनादिपुका निविद्वदमुत्पानुवाद्भ्याम्याभ्यां प्रपचयति ॥ असक्तिरित्यादिना ॥ १८ ॥ यदि चानभ्ययोगेन भक्तिरभ्याभिषारिणीत्यस्तत्तत्पार्थदशयति ॥ आत्मनद
 ति ॥ निष्कटात्सर्वतन्मन्त्राभागाद्वक्तिरनुष्णारिप्रमवणकीर्तनादिर्भगवदभिधेरेत्यर्थः ॥ १९ ॥ २० ॥ अध्यात्मज्ञाननित्यत्वप्रवणमनननिदिध्यासानाभ्यास न च्छाने
 नापत्यपरात्मनश्चस्वरानरकूटाभिध्यात्किपात्पापुष्टासासर्वसाधनफलीभूता सर्वेषामेवसाधनानामनदकारलक्षणसाधनमूल अहंकारेतिअमानित्योर्दुर् संपादत्वादि
 स्याथयेनाह ॥ अहंभावेति ॥ २१ ॥ तर्हितलरित्यागोपायमममवदेतिपृच्छति ॥ शरीरदति ॥ २२ ॥ विकसितामकामोपहृतत्वेनरकूटीभूतासत्तापुष्टात्माकारागत्वास्थि
 तत्येतिरेष ॥ २३ ॥ त्यक्तराज्यंभोजनानबहुमन्यते शमयभ्योपदसिष्यति सधामिलपितपूराणसमर्थोहकथमिक्षामटिष्यामि कथं कदन्त्यपानादिनाजीविष्यामीत्यादि
 असक्तिरनभिष्वग पुत्रदारदृष्टादिषु ॥ नित्यंचसमचित्तत्वमिष्टानिष्टोपपत्तिषु ॥ २८ ॥ आत्मनोनित्ययोगेनतद्रावनमनारतम् ॥ विवि
 कदेशसेविवमरतिजनसंसृति ॥ २९ ॥ अध्यात्मज्ञाननित्यत्वतत्त्वज्ञानार्थदर्शनम् ॥ एतज्ज्ञानमितिप्रोक्तमज्ञानतदतोन्मया ॥ ३० ॥
 रागादृपदयाकारसम्भारव्याधिभेजम् ॥ अहंभावोपशान्तौगुराजन्ज्ञानमवाप्यते ॥ ३१ ॥ भगीरथउवाच ॥ शरैरेस्मिश्चिरा
 रुदोगिरौतरिवस्वके ॥ अहंभावोमहाभागावदमेत्यन्यतेकथम् ॥ ३२ ॥ चित्तलउवाच ॥ पौरुषेणप्रयत्नेनत्यक्काभोगोचभाव
 नाम् ॥ गत्वाविकसितामत्तामहकारोर्विर्जयते ॥ ३३ ॥ यन्मणापजरंयावद्भ्रमलज्जादिनाविलम् ॥ अकिंचनत्वशेषेणसुष्टातावदहंठ
 ति ॥ ३४ ॥ सवमेतद्विद्यात्यक्कायदितुष्टिसिनिश्चल ॥ तदहंकारविलयेत्वमेवपरमपदम् ॥ ३५ ॥ शांताशेषविशेषेणसुष्टातावदहंठ
 कसवपुणोगत्वानुनर्भिकेचनत्वमरिपुरत्यक्कासमग्रात्रियम् ॥ शांताहंकारिरस्तदहंकलनस्तेष्वेवमिक्षामटन्मामप्युज्जिनवानल्यदि
 भवस्तुष्वेत्त्वमुच्चरन्मि ॥ ३६ ॥ ३७ वा० वा० दे० मोक्षोपायेषुनिर्वाणप्रकरणेषु० भगीरथोपदेशोनामचतुः सप्ततितम सर्ग ॥ ७४ ॥
 ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ अयतस्त्यगुरोवक्काटित्याकण्यभगीरथ ॥ मनस्त्याहितकर्तव्यं न्वध्यापारपरोभवत् ॥ १ ॥

तपयुक्तसज्जामिमानादिनाकलमद्वेषुषवेषनियमप्रपालक्षणपञ्जरायावदकिंचनत्वशेषेणसर्वत्यागेनतन्मप्रतावदहंठति रकूटाअत्यतविकसितावृत्त्यतीत्यथ ॥ १७ ॥ नसाहं
 ॥ १८ ॥ सधत्यागमेवावश्यकतत्त्वतयाप्रपचयति ॥ शरीरिति ॥ शरीराभ्यन्तरीनिष्कृष्टमध्यामरादीनिराकविशेषणानियमस्तथापार्थिधस्तन्मनस्तन्मर्किचन सद्रसमर्पाभ्यपमरिपु
 त्यक्काअस्तद्वैर्भाभिमानस्तेष्वारिष्वेभिक्षामटस्वर्मागुठमपिअलपूण सपष्टध्यापार्थपरिशोयाभावाद्युज्जिनवाचान्द्रुष्टूपणेन यावदायुष्यधोषयोधोवातोगुरीश्वरदत्ताविशा
 वाभावावपयसगादीदृशालक्ष्मसपन्नोपदिभवसितर्हसर्वमुमुक्षुगुणैकैभूतस्त्वमुष्वै सर्वोत्कटप्रसिधसितेससारसभाधनाधीत्यर्थः ॥ ३६ ॥ ॥ इतिश्रीवसिष्ठम० तस्यय
 पकाशेति० पू चतुः सप्ततितमःसर्ग ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ मत्तस्याजेनसप्तस्वत्यागोराशोप्रवण्यते ॥ शैशचर्पाकश्चिच्छेलेष्वितलेनसमस्थिति ॥ १ ॥ मनसिआ
 दित्तिनिश्चितश्चक्षुषाज्जकार्णभ्ययेनतयाविधुःसू ॥ १ ॥

अग्निष्टोमप्रहणविश्वजित्यर्थात्नासोमसंस्थानामुपलक्षणम् ॥ २ ॥ अगुणिश्रुताध्ययनाद्विकलमपिअविचारयत् तद्विचारोविलंबापत्तेः ॥ ३ ॥ असवःप्राणास्तन्मात्रावशो
 षः ॥ ४ ॥ सीमातिनेसीमातेसन्निहिताय ॥ ५ ॥ अधोवासःकौपीनाच्छादनतदवशेषः ॥ ६ ॥ यत्रत्ययट्टोपिजनेर्भीरिथनाभ्नानज्ञायते यत्रचजनमुखारस्वनामापिनज्ञायते
 नश्रूयतेतत्रतादृशेषु ॥ ७ ॥ इतिअनयारीत्यावर्तमानः ॥ ८ ॥ द्वीपानिनयंतरीतानिमंडलानि ॥ अवशःसन्दर्शनाधीनचित्तः ॥ ९ ॥ प्रवाहपतितावृक्रमप्राप्तानागारा
 न् ॥ छादसपुत्सम् ॥ प्राप्यतिशेषः ॥ १० ॥ विविदुपरिचिक्पुः ॥ ११ ॥ अनादृतमशेषराज्ययेन ॥ १२ ॥ शोचितःशोकविषयीकृतः ॥ १३ ॥ १४ ॥ स्वमेवगुरुमितिपूर्वाभ्यधि ॥
 ततःकतिपयेष्वेववासरेषुगतेषुसः ॥ अग्निष्टोममखंचकेसर्वत्यागैकसिद्धये ॥ २ ॥ गोभूम्यथ्वहिरण्यादिददौधनमशेषतः ॥ द्विजेभ्योनि
 जवंधभ्योगुणयगुणयविचारयन् ॥ ३ ॥ दिवसत्रयमात्रेणसर्वमेवपरित्यजन् ॥ असुमात्रावशेषोसावासीद्राजाभगीरथः ॥ ४ ॥ अथ
 सर्वार्थरिक्तस्त्रिव्रह्मप्रकृतिपौरकम् ॥ सीमातिनेहणामिवराज्यंस्वमरयेददौ ॥ ५ ॥ आक्रांतिद्विषताराज्येमुनिःसद्मनिमंडले ॥ अधोवासा
 वशेषोसीनिर्जंगामस्वमंडलात् ॥ ६ ॥ यत्रनज्ञायतेनाद्यायत्रनज्ञायतेमुखात् ॥ तत्रग्रामेष्वरण्येषुदूरेषुवासधैर्यवान् ॥ ७ ॥ इत्यल्पेनैव
 कालेनप्रशांतसकलैषणः ॥ परमेणशमेनासावापविश्रांतिमात्मनि ॥ ८ ॥ अमनदीपानिभूपीठेकदाचिकलालयोगतः ॥ अवशःशत्रु
 णाक्रांतस्वमेवप्रापतत्पुरम् ॥ ९ ॥ नानागारांश्चतत्रासौप्रवाहपतितांश्चतान् ॥ पौरांश्चमंजिणश्चैवशमीभिक्षामयाचत ॥ १० ॥ विवि
 दुस्तेवृषीरामंजिणश्चभगीरथम् ॥ पूजयामासुरथतंसविपादाःसपर्यया ॥ ११ ॥ प्रभोरराज्यंगृहाणेतिप्रार्थितोप्यरिणामुनिः ॥ नादत्ते
 नादताशेषरहणमप्यशनादते ॥ १२ ॥ कतिचिद्विवसांस्तत्रनीत्वान्यत्रजगामसः ॥ भगीरथोचंहकष्टमितिलोकेनशोचितः ॥ १३ ॥ अ
 थान्यत्रोपशांतात्मापरिविश्रांतधीःसुखी ॥ आत्मारामंकदाचित्सुप्रपापव्रितलगुरुम् ॥ १४ ॥ स्वमेवस्वगतं कृत्वातेनसार्धभगीरथः ॥ कं
 चिकलमुवासाद्रौवनेग्रामेपुरेजने ॥ १५ ॥ समतामुपयातौतौगुरुशिष्यौसमौस्थितौ ॥ कलयामासतुःस्वस्थौविनोददेहधारणम् ॥ १६
 किमयंधायतदेहःकिंवानेनोञ्जितेननः ॥ यथाक्रमंयथाचारंतिष्ठत्वेषयथास्थितम् ॥ १७ ॥ इतिनिश्चित्यतिष्ठतौतौवनाद्वनामिनौ ॥ अ
 नानंदंपरानंदनासुखंनचमध्यमम् ॥ १८ ॥ धनानिवाजिविभवाद्यैश्वर्यंचाष्टधोदितम् ॥ सिद्धैरप्यर्पितंतुष्टैर्मनातेजर्जरहणम् ॥ १९ ॥
 रसागतमहणवंदनाद्युपलक्षणम् ॥ १५ ॥ विनोदकृतहलभूतदेहधारणम् ॥ १६ ॥ यथाक्रमयथाशास्त्रोक्तक्रमम् यथाचारंदृढाचारमनुसृत्यचतिष्ठतु ॥ १७ ॥ नविद्यतेविषयानं
 दायत्रतथाविधपरानदप्रापतुरितिशेषः ॥ तदेवविरिनाष्टि ॥ नासुखमिति ॥ असुखदुःखतद्रहितम् मध्यमसुखदुःखोभयशून्यांतरालावस्थानिद्विन्म ॥ १८ ॥ तयोर्मानुषभोगे
 ष्विवदिव्यभोगेष्वपिधैर्यायदाढ्यदर्शयति ॥ धनानीति ॥ तच्चरितसंतुष्टैःसिद्धैर्ब्रह्मादिभिरर्पितदत्तमणिमादिभेदेनाष्टधाउदितमसिद्धमैश्वर्यंचजर्जरजीर्णतमवृणमिवमेनते ॥ १९

॥ स्वारभक्ष्यपारभक्ष्यमणवदयावत्सलयावदायपारपीयूषंतिनिश्चितस्यनु ॥ १० ॥ नैमुनीनिजेनपूर्वसमाचरणकमेणजानुवमसीत्पुंस्वमपिअभिमानदतु ॥ यतस्तोस
मभ्यापिसमव्रतणिअतिवर्मोएकसीभूरीसर्वोत्तलस्तारसभावावशमिर्नोपरमशीतिमती ॥ २१ ॥ ॥ इतिश्रीबासिष्ठमन्तात्पपमकारोनिपू०पचसमतिमम संग ॥ ७५ ॥
पुनभगीरथस्यदराभ्ययानिर्दशये॥आराभ्यमलददार्दगगायाभ्यावतारणम् ॥ १ ॥ कासलनडलादगिरयास्पदमडलाधमडलानरे ॥ अहृदहवतान् ॥ अगमिपक्षुदमरस्या
दि ॥ १ ॥ नटाशस्यकमपातनमयर्दाययतायाविधा सतपातनसमयपागुणलक्ष्यासुतनृपमन्विष्यतिस्व ॥ २ ॥ सवगुणलक्ष्यासमन्वितोयनिपरिक्षापमत्यभिज्ञा
यनपागवर्धयमिपिष्यमर्धवर्तकृ ॥ ३ ॥ सटिनिगजअशिश्रियआठोह ॥ ४ ॥ नीरधतापूणताम ॥ ५ ॥ मस्मिन्नेकालेदेवात्कोसलराज्यद्वारिणोपिमरणादयोप्या
स्वकमणवदह्राययावत्सत्वमनिच्छया ॥ धारणोयद्वतिस्वेनकमणवाथतस्यतु ॥ २० ॥ अस्मिननदतुरागतमुतमानीजसमाचरणान्नम
जमुनी ॥ सुखमसौस्वमर्माप्सितवर्जितोसमसमेतिसमोशमिनोस्वत ॥ २१ ॥ ॥ इ०वा०वा०द०मो०निवाणप०पू०भगीरथनि
वाणनामपचसमतिमम संग ॥ ७५ ॥ ॥ ७५ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ अथैकटापुरेश्वेकेस्मिश्चिन्महर्तारे ॥ अनपत्यनृप
मृतुरहन्मत्स्यद्वामिपम् ॥ १ ॥ तत्रप्रतय खितानपुंदेशकमाहपम् ॥ अन्विष्यतिस्मसयुक्तगुणलक्ष्याविशालया ॥ २ ॥ तभगीर
थमासापस्थिरमिक्षाचरमुनिम् ॥ परिज्ञायसमानायसैन्येषुकुर्मर्दपतिम् ॥ ३ ॥ भगीरथक्षणनवप्रावपीवायुनासर ॥ वलित सेन
यागुप्याक्षितस्यशिश्चिंयगजम् ॥ ४ ॥ भगीरथोजगन्नाथोजयतीतिजनारवे ॥ नीरधतामुपाजगमुर्गिरिद्राणांमहागुहा ॥ ५ ॥ तत्रत
पालयततद्राज्यराजानमाहता ॥ आजन्मुप्राक्षप्रकतय प्रादुरित्यनृपाधिपम् ॥ ६ ॥ प्रकतयऊर्ध्व ॥ राजन्समाकमधिपोय
स्त्वयामपुरस्कृत ॥ मृत्युनाविनिर्गणोर्मोमत्स्येनवामिपमदृ ॥ ७ ॥ तत्तत्पालयितुराज्यप्रसादकतुमर्हसि ॥ अत्रार्थितोपयातानात्पा
गाथानांचनांचित ॥ ८ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ इतिसंप्राथितोराजातदगीरत्यतद्वच ॥ समसागरचिह्नया सधभुवभुवभ्यति ॥ ९ ॥
सम शान्तमनामोर्नोर्वीतरगाविमत्सर ॥ प्राप्तकार्यककरण सतिरोहितविस्मय ॥ १० ॥ पातालतलनधानासागराकारकरिणाम् ॥
पितानमहानागानांनुशुश्रुवतारणस्वमम् ॥ ११ ॥ तदाकिलस्वगनर्दावहतिस्मनभूतल ॥ पितृणांभूतविस्थोभूतेनगगाजलजलि ॥ १२ ॥
स्याअपिप्रहृतपाभगीरथपागमपाययानाधुरित्याह ॥ मधति ॥ भगीरथस्यप्रपाकनामधिपुरोहितमर्दिप्रकृतय ॥ ६ ॥ राज्यपजतान्त्वयाय सर्मातवासीअरि राज्यदानेन
पुरस्कृत भर्ता ॥ ७ ॥ तत्तत्साल्दनास्तवाकनराजपम् ॥ ८ ॥ ॥ मीनीमिर्तद्वितसवसाकृ ॥ तिराहितसत्त्वज्ञानवधाधितोविस्मयोमहत्त्वपिकैंगुकेआभ्ययानादुद्धिर्यस्य ॥ १० ॥
अभ्याप्यपापभूय तननाकागराकारार्त्तकर्तुर्नैतिलयपाम ॥ कपिलकापाध्रिनापातालतलेनयानांमस्मिभूतानोस्वपितामहानांनिगानुष्ठादनेनकलाजलिदानेनचतारणक्ष
मननाहृदजलमिर्नाहृदयचनकनपरपरयातनयुग्मवेदसय ॥ ११ ॥ तदानींभूतरेगगास्तिर्नवर्धयजलाजलि भुनोवनन्दन्याशास्व्याह ॥ तद्वति ॥ तेनभगीरथेनेषाभ्येया
पविर्भिनृपायमाजलाजलिभूतसज्जताविष्ययाप्त्यापिपत्यतयाविधोभूरित्यर्थ ॥ १२ ॥

नतस्तच्छृण्वणिदमात्यभृति ॥ १३ ॥ गंगावतरणकार्यार्थयत्तपआदिकार्यंतदर्थार्हंहाचेष्टायस्य ॥ १४ ॥ अयोजयत्अवतार्थसंयोजितवान् ॥ १५ ॥ जगत्ते शशि विभृतः
 शिवस्यागसिगिरीरसिसगता सोपक्षत्वादसमर्थत्वेपिसमाश्रलादस ॥ जगत्तेर्ब्रह्मणोवानियोगादितिशेषः ॥ नभस्तलाद्राभीमनिपतति ॥ महात्मनांस्वर्गिणावद्दीपुण्यसत
 तिरिवेत्युक्तेषा ॥ १६ ॥ भगीरथेमहीपतौसजातस्यशाश्वतस्ययशसआसमुद्रप्रचारार्थवीथिकाद्वितिरूपकोक्तेषा ॥ १७ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशेनि० पू० पट्स
 मतितम सर्ग ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ चूडालाख्यानमुक्तार्थद्रष्टुंश्रुत्वावतार्थते ॥ शिविष्यजस्यमाहारम्यविवाहक्रीडनक्रमाः ॥ १ ॥ भगीरथेनपश्चाद्राज्यकालेधि

भगीरथेनचमहीमवतारयितुंदिवः॥गंगंगृहीतोनिचमस्ततःप्रभृतिभूभृता॥१३॥ततोराज्यंपरित्यज्यमंत्रिणांभूपतिःशमी॥तपस्सैकाय
 कार्येहोजगामविजनंवनम्॥१४॥तत्रवर्षसहस्रेश्वसमारोध्यपुनःपुनः॥ब्रह्माणंशंकरंजहंभुविगंगामयोजयत्॥१५॥ततःप्रभृत्यम
 लतरंगभंगिनीजगत्पतेःशशिबिभृदंगसंगिनी॥नभस्तलान्निपततिगान्त्रिमागंगामहात्मनामिवबहुपुण्यसंततिः॥१६॥सुक्रस्तरंगभं
 गिनीस्वप्नेनपुंजहासिनीप्रसन्नपुण्यमंजरीयुतेवधर्मसंततिः॥भगीरथेमहीपतौयशःप्रचारवीथिकातदाहिसान्निमानगंगामहीतलेवभू
 वह् ॥ १७ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० निर्वाणप्रकरणेपू० गंगावतरणं नामपट्समतितमःसर्गः ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउ
 वाच ॥ ॥ एतामवष्टभ्यदशंभगीरथधियाधृताम् ॥ समःस्वस्थोपथाप्रातंकार्यमाहरशांतधीः ॥ १ ॥ इदंपूर्वंपरित्यज्यक्रोडीकृत्यमनःख
 गम् ॥ शांतमात्मनितिशुलंशिविष्यजइवाचलः ॥ २ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ कोसौशिविष्यजोनामकथंवालब्धवान्पदम् ॥ एतन्मे
 कथयब्रह्मभूयोवोधाविदद्वये ॥ ३ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ द्वापरेभवतांपूर्वमिदानींचभविष्यतः ॥ तेनैवसन्निवेशेनदंपतीस्त्रिभ्यतां
 गतौ ॥ ४ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ यत्पूर्वमासीद्भगवंस्तदिदानींतथैवहि ॥ भविष्यतिकमर्थवैवदमंवदतांवर ॥ ५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवा
 च ॥ ॥ जगन्निर्माणनिपतेरस्याब्रह्मादिसंविदः ॥ इदंश्ववस्थितिर्नित्यमनिवार्यस्वभावजा ॥ ६ ॥ यदन्यद्बहुशोभूत्वापुनर्भवतिभूरि
 शः ॥ अभूवैवभवत्यन्यःपुनश्चनभवत्यलम् ॥ ७ ॥ अन्यस्याक्संनिवेशाद्व्यंसादश्येनविवल्गति ॥ सदृशाविषमाश्वैवयथासरसिर्वाच
 यः ॥ ८ ॥ ताएवान्याश्चदृश्यतेव्यवस्थाःसंस्ततोतथा ॥ तस्माद्राजोवभूयोपिवक्ष्यमाणकथेश्वरः ॥ ९ ॥

याधृताम् ॥ १ ॥ इदंविभवजानपरित्यज्य ॥ मनःस्वगकोर्डीकृत्यद्वदिनरुद्धा ॥ २ ॥ ३ ॥ इदंतीजायापतीपूर्वकल्पेद्वापरेअभूताम् ॥ इदानीमटाविशेचतुर्गुणेपिमद्वारेतेनैवस
 न्निवेशेनभविष्यत ॥ ४ ॥ भूतभविष्यतो सादृश्यकोहेतुरितिरामप्रश्नार्थ ॥ ५ ॥ जगन्निर्माणेनियतिरूपयाब्रह्मादीनासत्यसकल्पसंविदः अनिवार्यस्वभावपुवतद्वेतुरित्यर्थः
 ॥ ६ ॥ इदंशरीयुक्तप्रपचयति ॥ यदिति ॥ यथाएकस्मिन्नाभ्यतरौअन्यदन्यत्फलबहुशोभूत्वापुनपुनस्तादृशमेवभूरिशोभवति ॥ एकधवदस्तुअभूवैवभवतिसंचिच्छिन्नःपुन
 स्तस्मिन्भवति ॥ ७ ॥ ८ ॥ सदृशौशिविष्यज्जादिसंसारेपितथेत्यर्थः ॥ राजाअतीतशिविष्यजइवदक्ष्यमाणकथाप्यावर्ण्यत्वेनईश्वरोनायकः ॥ ९ ॥

॥ ४१ ॥ पुरेर्वर्धनीर्देहदुष्टशोभेपुसतरमणीयवर्धदृष्टिर्धयोस्तथासिधयोर्वपसस्यसपत्कांतयोपुभूम्योरिव ॥ ४२ ॥ मिथ आप्योन्यस्माच्छिक्षणान्न्योन्यसाभ्यार्थित्वा
 धकोविदीपाकृतीआतरसर्गपासाभ्यान्नुरागेभतादृप्यरजनाज्जर्धिकमभिबसपन्मितिहा ॥ स्वरूपमिति ॥ ४४ ॥ अन्योन्यत्वरयस्थत्वाद्देहपसकांतमेकमेवस्वरू
 पम् ॥ विभारिशिष्यदेराभ्यपिततच्छिष्यभुजालानामुत्सादायसाम्भ्यस्य ॥ ४५ ॥ यथाभासोबद्धादृशवर्धदेवप्रसवधर्मिनिशास्त्रनिगतकालाद्देहविधायकान्तिद्वद् ॥ सा
 धूहाता ॥ अतीरितिव्यञ्ज ॥ ४६ ॥ अभावास्यापान्यतिशेय ॥ इहकाविमिधोद्वदयसस्योत्तरीरेक्यमुपागती ॥ ४७ ॥ मिथितसीरोरकवदेकरसी ॥ ४८ ॥ जगल
 जगलपुजनांतेपुजंयुजयीरजातिपु ॥ बभूवाह्लादकसर्वतपोरन्योन्यचेष्टितम् ॥ ४९ ॥ सहपयोर्धुरवरेपुभूम्योरिवकांतयो ॥ नित्यमे
 वावियुक्त्वाविचत्वाशेष्टितस्यच ॥ ५० ॥ मिथ कलाकलापस्यकोविदीतीयभूवतु ॥ स्वरूपमेकमेवतीदधतुर्भिजतांगती ॥ ५१ ॥ अ
 न्योन्यद्वयस्थत्वादिवसंकांतमक्षतम् ॥ भवशाखायवेदभ्यंवित्रापिमुखावभा ॥ ५२ ॥ बाल कालाटिवागुत्पसासीत्सर्वार्थप
 द्विता ॥ नृत्यवापादयवच्चबूहालावदनादसौ ॥ ५३ ॥ अशिक्षतयभूवायकलानामतिकोविट ॥ अभावास्यामिर्वेदकांवन्न्योन्यवि
 लमत्कलौ ॥ ५४ ॥ मिथोद्वदयसस्योतीहावप्येक्यमुपागती ॥ तीसस्थितावेकरसावन्योन्यदयितावुभौ ॥ ५५ ॥ पुष्पानांदाविवाभि
 न्योभूतलस्योशिवाविव ॥ वेदभ्यस्तुदरमतीसर्वशास्त्रार्थपद्वितौ ॥ ५६ ॥ कायार्थयभुवंप्राप्तौकमलाकमलाधवौ ॥ स्नेहाव्यसन्नमधु
 रीसमविज्ञातवादितौ ॥ ५७ ॥ अनुदत्तिपरावाजालोकदत्तांतद्विदौ ॥ कलाकलापसंपन्नौलसद्रसरसायनौ ॥ शीतलस्निग्धमुग्धा
 गोशशांकीहाविवोदितौ ॥ ५८ ॥ रजलसच्चरतिभोगविलासकांतमंत पुरेपुमिथुनंतदनुत्तमश्चि ॥ दक्षांदवदकुहरेष्विवराजहस्युग्म
 विकसिमदमन्मयमदधारि ॥ ५९ ॥ ॥ इ० वा० सा० दे० मा० नि० पू० बूहालापास्यानशिविध्वजाविलासकयनंनामसप्तसप्ततितम
 सर्ग ॥ ६० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ एवमद्वनिवपाणिमिथुननिर्भरस्यहम् ॥ रमेयौवनलीलाभिरमदाभिर्दिनेदिने
 ॥ ५२ ॥ अययातेपुयदुपुवर्षावत्तिशालिपु ॥ शनैगलिततारुण्यभिनकुंसादिवांसासि ॥ ५३ ॥

स्योभूपावधनीर्णोशिवोर्गीररकराविष ॥ ५४ ॥ सहप्रत्येकभापृष्टसदेहपलोकराजराहस्यसमनुत्पकात्तुन्यविषयस्यविज्ञातवन्नुशील्ययोस्ती ॥ ५५ ॥ परस्परगुहद्विजा
 जिज्ञासीनांजानुवति मिथैहितविनयायाचारसत्सरी ॥ लोकदत्तांतस्यतस्यराष्ट्रकगम्यधमरहस्यस्थविर्दे ॥ लसतिगगारादिनवरसलक्षणभिरसायनानिपयोस्ती ॥ ५६ ॥
 प्रकादस्यस्यप्रभावावयवस्यसल्लोकस्यपुनरेगुगर्भारसरस्तुराकहसपोयुग्ममिथुनमिदम् ॥ ५७ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम० शास्त्र्यं० नि० पू० सप्तसप्ततम सर्ग ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥
 तयो० कवेणवैराभ्यसच्छास्त्राभ्यासमिधरागाबूहालापाविषेकोमज्ञानललाभमवयते ॥ ५९ ॥ निर्भरस्यहृदये ॥ मिथुनतारुपुसहृदय ॥ ६० ॥ अपरनैस्तारुण्यगलतिस्तिनपुम्प
 इतिनिर्णयप्रप्यास्यसन्नराजविचारयामासतिदृशनेपुकादरोजसवध ॥ ६१ ॥

निर्णयहेतुप्रथमतस्तन्विचारप्रपचयति ॥ मरगेत्यादिना ॥ तरगनिकराकारेण भगुरेण देहेन व्यवहरणशीलदेहिनि ॥ मरणदेहवियोगः ॥ ३ ॥ कुतोऽङ्गनिवहरणतच्चाह ॥ हिमाश
निरिति ॥ ४ ॥ तृष्णाभोगतस्माधनतृष्णाप्राद्विषकदुर्नीलतं वदीर्घतगतावर्तं इति यावत् ॥ रयोत्रवार्षिकपूरः ॥ ५ ॥ जीव्यते अस्मिन्मिति जीवने देहादि ॥ ६ ॥ दुःखान्या
ध्यात्मिकादीनि तृष्णाचचेतःपतन्निपत्यतुर्दनीति यावत् ॥ ७ ॥ अप्रियासपत्निका मयते यस्य सत्स्यकाताप्रियतमेव ॥ ८ ॥ अरतिरिष्टविषयालाभनिमित्तदौर्मनस्यम् ॥ वैरस्य
सरोषः ॥ इहास्मिन्सारे ॥ ९ ॥ दशासु जन्ममरणादिदुर्दशासु ॥ तद्युग्ममिथुनं इति विचार्यतत्र अध्यात्मशास्त्रमेव समारब्ध्या विभेषजनिर्णयिते देवविचारयामासेत्यन्वयः
तरंगनिकराकारभंगुरव्यवहारिणि ॥ पातः पक्षफलस्येव मरणदुर्निवारणम् ॥ ३ ॥ हिमाशनिखिवांभोजे जरा निपतनोन्मुखा ॥ आयुर्ग
लस्यविरतं जलं कर्तलादिव ॥ ४ ॥ प्रादृषीवलतातुं वीर्यौकादीर्घतांगता ॥ शैलनधारयइव संप्रयात्येव यौवनम् ॥ ५ ॥ इंद्रजालमि
वासस्यं जीवने जीर्णसंस्थिति ॥ सुखानि प्रपलायंते शराइव धनुश्च्युताः ॥ ६ ॥ पतंति चे तो दुःखानि तृष्णापृथ्वीवामिषम् ॥ बुद्धदः प्रादृषी
वाभ्युशरीरं क्षणभंगुरम् ॥ ७ ॥ रंभागभंडवासारोव्यवहारो विचारणः ॥ सत्त्वरंयुवतायातिकर्ते वा प्रियकामिनः ॥ ८ ॥ बलादरतिराया
तावैरस्यमिव पादपम् ॥ तदिह स्याच्छुभाकारं स्थिरं किमतिशोभनम् ॥ ९ ॥ यदासाधयुनश्चेतो दशासु न विदूयते ॥ इति निर्णयिष्युभं
तत्संसारव्याधिभेषजम् ॥ १० ॥ चिरं विचारयामास शास्त्रमध्यात्मसंमतम् ॥ आत्मज्ञानैकमन्त्रेण संस्तुत्याख्याविषुचिका ॥ ११ ॥ सं
शास्यतीति निश्चित्य तावास्तां तत्परायणौ तन्निष्ठौ तद्दिदृश्र्यौ ॥ १२ ॥ तदा तदचर्चनपरौ तदीहौ तौ विरेजतुः ॥ तत्रै
वातिपनाभ्यासौ बोधयंतौ परस्परम् ॥ १३ ॥ तस्मात्तौ तत्समारंभावान्योन्यंतौ बभूवतुः ॥ अथ साविरतरं मरमणीयपदक्रमान् ॥ १४ ॥
श्रुत्वा ध्यात्मविदां वक्त्रास्त्रार्थस्तिरक्षमान् ॥ इत्थं विचारयामास स्वमात्मानमहर्निशम् ॥ १५ ॥ अव्याप्य ताव्याप्यतावाधियाध
वलयेद्दया ॥ प्रक्षेतावत्स्वमात्मानं किमहं स्यामिति स्वयम् ॥ १६ ॥ कस्यायमगतो मोहः कथमभ्युत्थितः क्वा ॥ देहस्तावज्जडो मूढो ना
हमित्येव निश्चयः ॥ १७ ॥ आबालमेतत्संसिद्धमतीचैवानुभूयते ॥ कर्मोद्भियगणश्चास्मादभिन्नावयववात्मकः ॥ १८ ॥

१० ॥ ११ ॥ तद्दिदा अध्यात्मशास्त्रविद एवाश्रयः शरणययौ स्तौ ॥ १२ ॥ १३ ॥ तस्मिन् अध्यात्मशास्त्रे एव सम्यक्चित्तनतच्छ्रवणमन्योन्यतस्त्वबोधनमित्यादि समारभोय
यौ स्तौ ॥ साच्छांला ॥ १४ ॥ इत्थं वक्ष्यमाणप्रकरणे ॥ १५ ॥ अव्याप्य ताव्यात्मकशरीरव्यापारा ॥ प्रेक्षे विविच्य परयेयम् ॥ अस्मिन्कार्यकारणसंघाते अहं चेतनधातुः किं स्या
म् ॥ १६ ॥ अयमसंसारलक्षणो मोहो भ्रमः कस्यागतः यस्य हि ध्यातिरागतासतन्निवारणे स्वस्थः स्यात्स एव कदल्यर्थः ॥ कैयवेति निमित्तजिज्ञासा केतितन्मूलजिज्ञासा ॥ मूलैर्हि परि
ज्ञाते तदुच्छेदेनोच्छेत्तुं सशक्यम् ॥ १७ ॥ मतौ स्थूलो ह गौरो ह मिथ्या दिवु द्विदत्तौ सत्यामेवानुभूयते न स्वतइति तस्य जडत्वमित्यर्थः ॥ अस्मादेहादभिन्नहस्तपादाद्यवयवात्मकः ॥ १८ ॥
१ एव व्याख्याने पुत्रद्वानुपपत्तिः ॥ अप्रियसपत्नीसमहणकामयत इति व्याख्याने तु न काप्यनुपपत्तिः २ कथं कैर्निमितैरित्यपि पाठः

मुर्द्धाद्रियगणोपिपुत्रवतीरासपथात्मकएव ॥ यद्यप्यजस्येतिसुप्रैर्द्रियमाणादय सुक्ष्मादंगदेहावपधारणवनस्पूलदेहावपधादतिभारपणनसिद्धातितथापिनेपरिह्रावपय
 लेनीबापडितपामरमनुमयारहययवदेहसपकत्वाच्चतदवपययज्जालमेवेत्याशय ॥ १९ ॥ मनआरोपिजहदेहादिपेरकत्वात्तत्त्वयोगागयद्रव्यनयापस्थादिप्रज्जहारसिद्धमि
 त्याह ॥ पर्यतदस्यादिता ॥ २० ॥ अहासताआप्यस्वर्गधेतिनिश्चय ॥ शेषेणैरज्युधै ॥ २१ ॥ स्वातेनवमवर्णनरात्तिकनिक्षेरोन ॥ साधुद्रिर्वास्तेनेपेति ॥ २२ ॥ अ
 येनपाणावच्छिन्नाश्चिदाभासेमजस्यनेअप्यस्यने ॥ तथाअयसोदेहवतस्याप्यतत्त्वादेवज्जालत्वमित्यर्थ ॥ आताभ्यामाणापाधि ॥ २३ ॥ अंतर्गम्येनस्वातर्पाभिर्बिंबैरन्यनप
 रिपूर्णांजावति ॥ अस्यास्तुल्यसाक्षिभावेनद्विपयप्रकारेननेनकलकिनादूर्ध्वतथायेण ॥ २४ ॥ कर्णोर्नश्चितनेन ॥ २५ ॥ चेत्योष्ठेत्त्वकलकिनेतिप्रभोपपत्तिमाह ॥ असत्येति॥
 अवयवावयविनोनभेदोजहएवच ॥ मुर्द्धाद्रियगणोप्यवजहएवेतिदृश्यते ॥ १९ ॥ प्रयतेमनसायस्माप्राप्येवभुविलोपक ॥ मनश्चै
 वजहमन्येसकत्वात्मकशक्तिरयत् ॥ २० ॥ स्वेपणीरिवपापाण प्रयतेयुद्धिनिश्चयै ॥ बुद्धिर्निश्चयरूपैवजहामतेवनिश्चय ॥ २१ ॥ स्वाते
 नवसरिज्जुनसादृशरेणवाह्यते ॥ अहंकारोपिति सारोजहएवशवात्मक ॥ २२ ॥ जीवेनजन्यतेयस्योषालेनेवअभात्मक ॥ जीवश्च
 यतनाकाशावातामाहृदयेस्थित ॥ २३ ॥ सुकुमारोतरन्येनकेनापिपरिजीवति ॥ अहेनुज्ञातभेतेनचेत्योष्ठेखकलकिना ॥ २४ ॥ जी
 वोर्जावतिर्जीर्णोर्नश्चिद्रूपेणालरूपिणा ॥ चेत्यभ्रमवताजीवश्चिद्रूपेणैवजीवति ॥ २५ ॥ आमोद पवननेनवरातेनवसरिद्रय ॥ असत्य
 अहवात्पांशचयनाच्चिद्रूपजहम् ॥ २६ ॥ महाजलगतोत्यग्निरिवरूपस्वमुज्झति ॥ सदासदायदाभातिचित्समाधौसतिस्वत ॥ २७ ॥ आस्व
 रूपमलभुतज्जपतदवभवतिक्षिणात् ॥ एवंचिद्रूपमप्येतच्चेत्योन्मुखतयास्वयम् ॥ २८ ॥ जहश्चून्यमसत्कस्यचैतन्येनप्रयोध्यते ॥ इतिस
 चित्सबूदालाकेनैवाश्चित्स्यतनी ॥ २९ ॥ इतिसचितयामासश्चिरयेत्यव्युच्छात ॥ अहेनुश्चिरकालेनज्ञातहेयमनामयम् ॥ ३० ॥
 ययनासादास्यसमाभ्यासाच्चिद्रूपश्चरात्रमात्रमपितज्जहमिषसपन्नमित्यर्थ ॥ ३१ ॥ महाजलतमजलसामुद्रघातहतोमिरिवस्यमास्वरूपमुज्झतिमुचति ॥ अतएवसत्ताशे
 चिद्रूपस्यमिषसलभापद सम्भट् सन्निवसितापदटापाश्चकारासमासाभुभूयते ॥ घटापाकारस्मयदादीत्येपदभास्तिपटानास्तीतिवसताकारमप्युज्झतीअभाघताम
 व्यापयान्नतिमात्र ॥ चित्समाधौवैशिकेकाप्यसद्रूपमसद्रूपबायेदवभासतोपनीतंस्वतआभातिदेवक्षणादलपूर्वस्वरूपमस्यअतस्क्षणास्वयभाषतीतिप्रेणाभ्यय ॥ २७ ॥ एव
 भुकीत्यापरभाषतीभिर्द्रूपमपिअधिपादरेणादभ्यासपरंपरयाजहयस्यमसत्कस्यवसपन्नकाणूषमुद्धाघनाहत्तत्त्वभावेनैवमन्येनैवतत्त्वाकारवृत्तिभ्याममूलाविधापरणभाग
 हारायवोध्यतइतिप्रेणाभ्यय ॥ २८ ॥ गर्हमूलाविधापरणभगेनैवावच्छिन्नेनोपायेनदरपसमविहायमवोषधतीत्यादितिचिद्विद्वत्तत्त्याह ॥ इतीति ॥ २९ ॥ द्रव्यवपयं
 मानप्रकारेणव्युध्यत आत्मतत्त्वमित्यर्थ ॥ ३० ॥

कश्चिदपि पुरुषो न हीयते परमपुरुषार्थात्पुनर्न भवतीत्यर्थः ॥ अथवा कश्चिदपि काप्यर्थो न हीयते न हानिमाप्नोति ॥ तथा सैव सर्वकामावाप्तेरित्यर्थः ॥ अथवा किंचिद्वस्तु दुःखसाधनमिति बुद्धान हीयते न तज्यते ॥ सर्वस्याप्यानन्दैकरसत्वसपत्तेरित्यर्थः ॥ हानासंभवोक्तिरुपादानस्याप्युपलक्षणम् ॥ चिद्विलासस्य अतापरिच्छेदहेतवः ॥ ३१ ॥ द्वितीयस्य नैमिरिकदृष्टिपरिकल्पितस्य दोषदेस्याने स्थितायातिकल्पिता इति यावत् ॥ ३२ ॥ शुद्धसर्वेदममेव आकारस्वरूपं यस्याः ॥ शिवभूमानन्दरूपत्वात्परमगलनदृशस्वभावात्कदाप्यप्रच्युतमित्युच्यते ॥ ३३ ॥ सकृन्मूलाविद्यावरणभोगेन विभातानपुनः केनाप्याविद्यत इति सकृद्विभाता अतएव नित्योदयवती परिगीयते वेदांताद्यध्यात्मशास्त्रे पुलक्षणाया ॥ ३४ ॥ चेत्यादि त्रिपुटीजालमस्यासंकाराद्विन्नवस्तुन यतएवाधिपुटीतया साक्षिभूतया चेत्यनेन तु मानतः सिद्धासौषासाक्षिचित्त्रिपुटीप्रदत्तेऽप्यगोचरत्वतः सिद्धत्वादाया ॥ ३५ ॥ विजृम्भते विवर्तते ॥ ३६ ॥ मनोबुद्ध्यादिविवर्त्तैश्चिदात्मनि मातरि प्रभास्यभावापन्ने सति तत्र तरगादिकलनाप्रायाजगद्वृत्तभूतभौतिकप्रदार्थानां सत्ता अस्ति यद्वैविज्यं यतां क्वानकश्चिद्वर्धयते पुनः ॥ एते हि चिद्विलासांतामनोबुद्धीन्द्रियादयः ॥ ३७ ॥ असंतः सर्वेषु बाहोद्वितीयेषु पदस्थिताः ॥ महाचिदकैवास्ति महसस्तित्योच्यते ॥ ३८ ॥ निष्कलं कासमाशुद्धानिरहंकाररूपिणी ॥ शुद्धसर्वेदनाकाराशिवं सन्मात्रमच्युतम् ॥ ३९ ॥ सकृद्विभाता विमलानित्योदयवती सदा ॥ सा ब्रह्मपरमात्मा दिनामभिः परिगीयते ॥ ४० ॥ चेत्यचेतनचित्तादिना स्याभिन्नमानतः ॥ तथैपाचेत्यते चिच्छीः सैषाद्याचिदिति स्मृता ॥ ४१ ॥ अचेत्ययददंचित्वं तत्तस्या रूपमक्षतम् ॥ मनोबुद्धीन्द्रियाद्यर्थरूपैः सैव विजृम्भते ॥ ४२ ॥ तरंगकणकहोलकलनेयं चिदात्मनि ॥ जगद्वृत्तपदार्थानां सत्ता स्फुरति मातरि ॥ ४३ ॥ यदिदं तत्परं रूपं तस्याः खलु महचित्तेः ॥ शुद्धचित्मणिवत्सा हि संयं समसमोदिता ॥ ४४ ॥ अनन्ययैव याशस्तया जगज्जुंभिकया स्थिता ॥ सत्तामायातिरेकेण नान्यासंभवती हि हि ॥ ४५ ॥ विचित्रतेव भांडानां ननु हेमतया च या ॥ सा तथोदेति तद्रूपमात्मानं च तति स्वयम् ॥ ४६ ॥ स्वचित्तेन द्रवत्वेन तरंगादित्वमंबुषु ॥ महाचित्तौजगच्चित्तादुदेतीवानुदेत्यपि ॥ ४७ ॥

तारस्फुरति ॥ ४८ ॥ यदिदं जगत्सत्ता रूपं प्रसिद्धतत्तस्या अधिष्ठानभूतायामहाचित्तेरेव पररूपं क्व पातरम् ॥ खलु शब्दोद्देवावब्रह्मणो रूपमूर्तैवेवामूर्तैवेत्यादि श्रौतप्रसिद्धियोतनार्थः ॥ यतः सा हि चित्स्फटिकमणिवज्जगत्प्रतिविंबमसंगैव धत्ते सेयजगत्सत्ता च व्यावहारिकेषु प्रातिभासिकेषु च समसमाख्यसाधिविधानानुसारिणी उदिता ॥ ४९ ॥ अतएव जगत्सत्ताया अधिष्ठानसत्तान्यत्व निरूपणयोगान्मायाभावत्वमित्याह ॥ अनन्ययैवेति ॥ ५० ॥ अतएव नामरूपविशेषप्रत्ययजगत्सत्तामायाशब्दब्रह्मसत्तात्मनैव परिरिष्यते ॥ मायाबाधेन आनन्दैकरससन्मात्ररूपमात्मान स्वयमनुभवतीत्याह ॥ विचित्रतेवेति ॥ भांडानामलकारजालानां विचित्रता यथा प्रविलये हेमतया हेमसत्तात्मनैवोदेति तथेत्यर्थः ॥ ५१ ॥ सत्ताया दीर्घातन्यायेनैव जगद्वैचित्र्यस्फुरणरूपचिद्वेदानामपि विषयाकारभेदेमिथ्यात्वपर्यालोचने अपरिच्छिन्नपरब्रह्मचित्त्वावतपर्यवस्यतीत्याशयेनाह ॥ स्वचित्तेनेति द्वाभ्याम् ॥ यथा स्वभेदजालादौ द्रवत्वेन परिणतेन स्वचित्तेन सिद्धेषु समुद्राद्यबुधुतरगादि अनुद्यद्पुद्गेतीव तथा महाचित्तौ ब्रह्मण्यपि समष्टिचित्ताज्जगदनुद्यद्पुद्गेतीत्यर्थः ॥ अनुदेतीति न जसिद्धं तेन सहेतियोगविभागात्समासश्रृङ्गादं सोवा ॥ ५२ ॥

तस्यास्तन्प्रतिष्ठलक्षणान्याह ॥ नीरगेत्यादिना ॥ २ ॥ परिपूर्णाद्विहदतिरान्मनसोप्यतिरप्यत्यात्मायस्या ॥ ३ ॥ सुचिरं प्राक् संप्रश्रुतां तदतिरतिशयानंदपनेन लब्धं
 पदातिरपरमपदे विश्रान्ता ॥ ४ ॥ ५ ॥ कथमल्पकालिकेन बोधेनानांदमर्हं तमस्य च भ्रमस्य निवृत्तिस्तत्राह ॥ पथेति ॥ कश्चिदतिर्वचनो यस्य रूपः स्पष्टविभ्रमः अविद्विष अकस्मादेवा
 गतस्तथा तत्त्वज्ञानवतिसर्वानि शेषमकस्मादेव विलीयत इत्यर्थः ॥ दीर्घपाठे यथा विलीयते तथान्तरज्ञानवर्तव्यभूतेति कथञ्चिद्व्याख्येयम् ॥ ६ ॥ नट्टमकलहैर्नयन्नया विभेपे
 ॥ ७ ॥ यथा जरद्वी वृद्धा गौरुरारोहनमसंतृणोदकसमालोकनुल्यातपचन्द्रिकोपमोगरौरालापदेवाद्याप्यभ्रनाकुलसंस्थिता भवति तद्वत्सापि समालोकजापदादिसर्वावस्था स्वक
 हृदयप्रकाशप्रत्यगात्मानजामदायसवधात्मनास्वभावेन प्राप्यतस्मिन्नेवात्मन्यमाकुलसंस्थितेत्यर्थः ॥ ८ ॥ आत्मनस्तत्त्वदर्शनप्रयुक्तेनोदयेन पूर्णनिदस्वरूपा विभवेण ॥ ९ ॥ स्म
 नीरगानिरुपासंगानिर्द्वानिःसमीहितान्नजहाति न चादत्ते प्रकृताचारचारिणी ॥ २ ॥ परितोर्णं भवां भोधिः शान्तसंदहजालिका ॥ परमा
 त्ममहालाभपरिपूर्णांतरात्मना ॥ ३ ॥ विश्रान्तानुचिरं श्रान्ता धनलब्धपदांतरं ॥ सर्वापमार्तानतया जगामाव्यपदेभ्यताम् ॥ ४ ॥ इति साभा
 मिर्नीतस्य चूडालावरवर्णिनी ॥ स्वत्येनैव हिकालनययौ विदितव्यताम् ॥ ५ ॥ यथा यमगातः कश्चिज्जागतः स्पृष्टविभ्रमः ॥ तथा विलीयते
 सर्वतत्त्वज्ञानवति स्वयम् ॥ ६ ॥ अदृष्टमकलेशांते पदे विश्रान्तिमेत्यसा ॥ रराजशरदच्छाभ्रमालेव गतसंभ्रम ॥ ७ ॥ अनाकुलसमालोका
 मसंबंधात्मनात्मनि ॥ जरद्वी वशीला प्रसूतप्राप्यसंस्थिता ॥ ८ ॥ स्वविवेकघनाभ्यासवशादात्मोदयनसा ॥ शुशुभेशो भनानुपप्लवते वा
 भिनवोद्गता ॥ ९ ॥ अथतामनवद्यार्थो कदाचित्सशिरिव्वजः ॥ अपूर्वशो भामालोका क्यस्मयमान उवाच ह ॥ १० ॥ भूयो यौवनयुक्तेवमं
 हितवपुनः पुनः ॥ अधिकं राजसेतविजगद्राजवर्तीयथा ॥ ११ ॥ प्रपति मृतसारवलयध्यालभ्यपदेव च ॥ आनंदपूरपूर्णवराजसंनितरां
 प्रिये ॥ १२ ॥ उपशांतं च कांतं च दधाना सुंदरं पुनः ॥ अभिभूयेंदुमायासि श्रियं कामपि कामिनि ॥ १३ ॥ अभोगकृपणं शांतमूर्जितं सम
 तांगतम् ॥ गंभीरं च प्रशांतं च चेतःपश्चामिति प्रिये ॥ १४ ॥ तृणीकृत्य त्रिभुवनं पतिरिव लज्जगद्रसम् ॥ अतंतोडामरं सौम्यं मनःपश्चामिति प्रि
 ये ॥ १५ ॥ न केन चिन्महाभागो विभवानंदवस्तुना ॥ चेतस्तव तुलामिति मस्तु रारि ॥ १६ ॥ तैरववा लकटलंघनालां कुरकमलैः ॥
 अंगैः स्थितिमनुप्राप्तं वैद्विद्यते वलक्ष्यसे ॥ १७ ॥ तथा तेनैव तनवसन्निवेशेन संस्थिता ॥ अन्यतामुपयातासि लतेव क्रतुपयं ॥ १८ ॥
 यमानो विस्मयस्तेरास्य ॥ १० ॥ जगत्जगती ॥ वर्तमाने पुण्यमहद्देहजगच्छेदवच्चैति शतवृद्धावातिदेशादुपगता श्रेतिस्त्रिषाष्टां पुलादसत्यान्नकृतः ॥ राजवतीराजन्वती पूर्णचंद्रव
 ती वायधारा जतेतद्भद्राजसे ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ ऊर्जितविवेकोर्जितम् ॥ शान्तशमादिगुणवत् ॥ प्रशांतमुपरतचापलम् ॥ १४ ॥ १५ ॥ मकरिवनिर्जलजालानयाक्षीराब्धि
 रिव पूर्णतया च सुंदरम् ॥ १६ ॥ स्थितिमवापल्यमुपयाति तैर्प्राक्तनैरेव गंगरवयवैस्तेजोतिशयेन द्योतयति ॥ १७ ॥ क्रतुपयैरिति शिरास्यये ॥ १८ ॥

[illegible]

वयस्यभिः सरवीभूताभिः तनु कशीभूतो विद्वेषोरगश्रयाभिस्तथाविधाभि स्वप्रज्ञाभिः शास्त्रदृष्टिनिश्चसहरेमे ॥ अथवाशास्त्रदृष्टिभिः करणैस्तनुरत्नीभूतो विद्वेषोरगश्रयासां
तथाविधाभिर्वयस्यभिः सरवीभिः सहरेमे ॥ ३० ॥ अंगहेनाथइहजगतिअहनयनरश्मिभिरन्यैर्वाइन्द्रियैश्चित्तेनचयत्पश्यामि तन्मिकिचिददृतमेव ॥ तेनेन्द्रियमनोदृश्येन विरहि
तनुनकिचिन्निष्पवचस्तुअतः पश्यामि ॥ यतोहेतोरिति वर्णितरीत्याअतर्वाहिश्चसम्यग्बाधितरूपंपश्यामि तेनहेतुनाचिरसततमुदितापरमाभ्युदयश्रीमतीअस्मीत्यर्थः ॥ ३१ ॥
॥ इतिश्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशेनित्वाणप्रकरणेपू० एकोनाशीतितमः सर्गः ॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ अङ्गेनराज्ञातद्राक्यस्यासंबद्धत्ववर्णनम् ॥ रवेचरत्वादिसिद्धीना
बीजचात्रनिरूप्यते ॥ १ ॥ एवंवर्णितप्रकारेणस्वशोभातिशयेनिमित्तानिवदतीम् ॥ १ ॥ बालाअमौढबुद्धिरसि ॥ परबोधानुकूलवाक्योच्चारणेअकुशलेतियावन् ॥ २ ॥ अ

तनुविद्वेषरागाभिः प्रज्ञाभिः शास्त्रदृष्टिभिः ॥ रमेसहवयस्याभिस्तेनाहंश्रीमतीस्थिता ॥ ३० ॥ पश्यामि यन्नयनरश्मिभिरिन्द्रियैर्वचित्ते
नचेहहितदंगनकिंचिदेव ॥ पश्यामितद्विरहितंतुनकिंचिदंतः पश्यामिसम्यगितिनाथचिरेदयास्मि ॥ ३१ ॥ ॥ इत्यार्षेवा० वा० दे० मो
क्षोपायेषुनि० पू० चूडालोपाख्यानेचूडालात्मलाभोनामैकोनाशीतितमः सर्गः ॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ एव
मात्मनिविश्वांतांवदंतींतांवराननाम् ॥ अबुध्वातद्गिरामर्थंविहस्यवाचभूपतिः ॥ १ ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ असंबद्धप्रलापासि
बालासिवरवर्णिनि ॥ रमसेराजलीलाभीरमस्वावनिपात्मजे ॥ २ ॥ किंचित्पत्नकानकिंचिद्योगतोप्रत्यक्षसंस्थितम् ॥ त्यक्तप्रत्यक्षसद्
पः सकथं किलशोभते ॥ ३ ॥ भोगैरभुक्तैस्तुष्टोहमितिभोगान्जहातियः ॥ रुषेवासनशय्यादीन्सकथं किलशोभते ॥ ४ ॥ भोगाभोगेपरि
त्यज्यरवेश्च्ये रमतेतुयः ॥ एकएवाखिलंत्यक्तासकथं किलशोभते ॥ ५ ॥ वसनाशनशय्यादीन्सर्वान्त्यज्यधीरधीः ॥ यस्तिष्ठत्यात्मनै
वैकः सकथं किलशोभते ॥ ६ ॥ नाहंदेहोन्यथाचाहंनकिंचित्सर्वमेवच ॥ एवंप्रलापोयस्यास्ति सकथं किलशोभते ॥ ७ ॥ यत्पश्यामि नप
श्यामि तत्पश्याम्यन्यदेवयत् ॥ प्रलापइत्यसम्यस्य सकथं किलशोभते ॥ ८ ॥

सबद्धप्रलापतामेवनाकिंचित्किंचिदित्याद्युक्तेर्दर्शयति ॥ किंचिदिति ॥ ताकारस्यैवशोभाप्रसिद्धा यस्त्वाकारसामान्यत्यक्कानिराकारतांगतः सशून्यप्रायः कथंशोभतेत्यर्थः
॥ ३ ॥ भोगैरभुक्तैस्तुष्ट्यामीति यत्त्वयोक्तं दप्यसबद्धमित्याह ॥ भोगैरिति ॥ रुषाकोधेनेव ॥ ४ ॥ एकैवाकाशसंकाशोकेबलेत्सदृश्येमेइति यत्त्वयोक्तं दप्यसंगतमित्याह ॥ भो
गाभोगेइति ॥ स्वयसाक्षद्रोगोमित्रशृत्यादीनामाभोजनमाभोगश्चेत्यनयोः समाहारपरित्यज्यतत्साधनं विताप्यखिलंत्यक्तासकथं किलशोभते ॥ यस्तिष्ठत्यात्मनै
इतिकथसंगच्छतामित्यर्थः ॥ ५ ॥ धीरधीः अतिकोधादिविधैर्यामात्रबलेनशीतोष्णान्धुतृणादिदुःखानिसहमानइत्यर्थः ॥ ६ ॥ इदंचाहमिदं नाहमिति यदुक्तं दप्यसबद्धमित्याह ॥
नाहमिति ॥ ७ ॥ परयामियन्नयनरश्मिभिरिन्द्रियैर्वलंते यदुक्तं तनुतरामसंगतमितिनैतेशोभाहेतवइत्युपसंहरति ॥ यदिति ॥ ८ ॥

॥ १ ॥ १० ॥ कटमिति ॥ नथेरिद्वेदीन्महतीं विनष्टित्वा दिभ्यो रतिभाव ॥ ११ ॥ अगेति रामसर्वोपने ॥ १२ ॥ रवेगमागमो देववत्सचारस्तद्विषये दच्छावभूष ॥ ता
 दशानारभ्यावद्व्याप्तिभाव ॥ १३ ॥ १४ ॥ एकैवति ॥ अर्थाद्वाप्त्य राशु जयाय द्विमिदं यनप्रवासकाले न तिगम्यते ॥ अन्यथा तत्पराधीनायास्तस्या एकानि निरतत्वाप्यो
 गत् ॥ ऊष्णस्य प्रपणवनस्य चिरस्य चरसिद्धान् कुलभूम्यादिरशनिरोधाभ्यासम् ॥ १५ ॥ रवेचरसिद्धिप्रयोजकक्रियाप्रसंगेन राम क्रियासाभाम्येति भिन्नसिद्धिवाहुराक्षिप
 त्रि ॥ पारिमिति ॥ पारिरस्यावराजगमवशगतत्वे रसद्वयुतक्रियपानिप्यारितरपते विना कप्रारिकारकस्य रकस्याप्युत्पत्तेरशरानात् ॥ तदीयसति क्रियानाम् स्पष्टस्य कथनि
 च्छति विमर्शियदुरष्टस्य त आये आत्माप्रयोजनवस्थाया द्वितीये व्याघातः अतिराम फलानवस्थावर्धनिकयक्रियानां कोवस्तुन उतत्यस्ति नु भूयते अनुभावपथमारोहति तद
 तस्मादालासिभुग्धासिचपलासिविलासिनि ॥ नानालापविलासेन क्रीडामि क्रीदस्तुदरि ॥ ९ ॥ प्रविहस्यादृशसेन शिखिभ्यजडतिमि
 याम् ॥ मध्याह्ने शानुमुत्थाय निर्जगामांगनागृहत् ॥ १० ॥ कष्टनात्मनि विश्रान्ते मोदयान्ति युद्धवान् ॥ राजोतिखिवाचूढालासव्यापा
 रपरभ्रवत् ॥ ११ ॥ तदा तथागतत्रायतादृगाशययोजयो ॥ ताभि पार्थिवलीलाभि कालोद्धुति योययो ॥ १२ ॥ एकटानित्यवमा
 यानिरिच्छाया अपिसि यम् ॥ चूढालायाय भूवेच्छालीलया रवगमागमे ॥ १३ ॥ रवगमागमसिद्ध्यर्थमयसानुपकन्यका ॥ सर्वभोगान
 नादत्यसमागम्य च निजन्म ॥ १४ ॥ एकैव कान्तिरतत्वात्सासनवस्थितागिका ॥ ऊर्ध्वगप्राणपवनचिराभ्यासचकारह ॥ १५ ॥ ॥ श्री
 रामउवाच ॥ ॥ यदिददृश्वते किंचिज्जगत्स्यावराजंगमम् ॥ स्पष्टयुर्वक्रियानां कथमित्यनुभूयते ॥ १६ ॥ कस्य स्पष्टविलासस्य यना
 भ्यासस्य भवत् ॥ वक्षन् रवगमनायेत फलयन्नेकशालिन ॥ १७ ॥ आत्मज्ञो वाप्यनात्मज्ञ सिद्ध्यर्थं लीलया यवा ॥ कथससाधयत्येतद्य
 यातददभेप्रभो ॥ १८ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ त्रिविधं संभवत्यगसाध्यं वस्त्वित्सर्वत ॥ उपदेयचहेयचतयोपेक्ष्य चराधव ॥ १९ ॥

इत्यथ ॥ १९ ॥ एवमाक्षिप्य परलुप्तपुच्छति ॥ कस्यति ॥ एतादृगमनादिसिद्धिजातकस्य सदाविलासस्य फलतद्विवेकस्य ॥ १७ ॥ अनात्मज्ञ सिद्ध्यर्थं आत्मज्ञो लीलया
 बाहुरन्तिद्विजातकथनक्रमणसाधयति तद्विवेकस्य ॥ १८ ॥ भवेदयमात्मप्रदानवस्थानिदो बोधो यद्विक्रियास्वरूपमाभसिद्धये कारकापेक्षास्त्यागं अनुतथा किंनु कि
 यासाध्यस्य रसस्य फलनिष्पत्तये हि प्रयत्नानि कारकाणि नारीयकनया क्रियामवदत्ते ॥ तया हि कृतस्य साध्यनाकारकाणां साधनताव्यप्यपेक्षुराश्रयते ॥ तथा च साध्यसा
 धनो भयविलक्षणक्रियानसाध्यविक्षितसाधनेभ्य साधनतरमेष शतदन्ति तत्साधकियकूटस्वधाकारणमिति विषयानिरवकाश एव स्यात्साधनेन वसिष्ठ उवाच ॥ अनात्मज्ञो लीलया
 योपपन्नसाधार्थक्रियासाध्यविक्षययरायति ॥ विक्षिपमिति ॥ उपारातनुद्विषिष्यो भूतवस्तु उपोदेयमवदन्ति विषय इति नुद्विषये यद्विनिवृत्तिविषय उपेक्षा नुद्विगम्यमुपे
 स्यतव शार्थाप्येति ॥ कपोपचारारतेनोपक्षयायनर्ध इतद्विलोकेष्य वद्वारदरानादीषां व्यप्य ॥ १० ॥

नेपुफलवैलक्षण्यदर्शयति ॥ आत्मभूतमिति ॥ आत्मनः स्वस्य भूतमनुकूलम् ॥ एतयोर्हयोपादेययोर्मध्यमांतरालिकम् ॥ २० ॥ आह्वानकरं साक्षात्परया वा सुखानुकूलम् ॥
 दुःखनिवारणसाधनस्यापि सुखानुकूलत्वादेव तत्साधनोपादानसिद्धेरिति भावः ॥ तद्विरुद्धसुखविधातिवादे द्वे व्यत्यादिनिभावः ॥ २१ ॥
 त्रयएते साध्योऽत्र अज्ञानमेवेत्याह ॥ सन्मतेरिति ॥ २२ ॥ विदुषस्तृतीयकल्पाभ्युगमेपिन कश्चिदप्येवत्याशयेनाह ॥ केवलमिति ॥ २३ ॥ एकमेव वस्तु एकस्यैव पुरुषस्य बोधरीग
 वैराग्यावस्थाभेदेन त्रयेधासपद्यते इत्याशयेनाह ॥ ज्ञस्येति ॥ एव सिद्धार्थलीलयाथवा इति प्रश्नाशयोरुपपत्तिमुक्त्वा कथं संसाधयत्येतदित्यंशसमाधानश्रावयति ॥ शृण्वित्यादि
 ना ॥ २४ ॥ तत्र सिद्धितारतम्ये चिराचिरयत्नापेक्षायान्तिमिन्नान्याह ॥ देशेति ॥ २५ ॥ एषादेशादीनां चतुर्णामध्ये श्रीशैलयाद्युत्तमदेशादि चतुष्टयमलनेशीर्षसिद्धिलाभायो
 गमवज्रपादिक्रियाया इतरदेशाद्यनुष्ठितक्रियापेक्षया प्राधान्यस्योत्कर्षस्य कल्पना भवति ॥ फलोत्कर्षोऽपि तदनुसायैवेत्याह ॥ सिद्धादीति ॥ यतस्तसिद्धादयः फलोत्कर्षकमाअ
 आत्मभूतं प्रयत्नेन उपदेयं च साध्यते ॥ हेयं संत्यज्यते ज्ञात्वा उपदेयं मध्यमेतयोः ॥ २० ॥ यद्यदाह्वानकरमादेयं तच्च सन्मते ॥ तद्विरुद्धम
 नादेयमुपदेयं मध्यमं विदुः ॥ २१ ॥ सन्मतेर्विदुषो ज्ञस्य सर्वमात्ममयं यदा ॥ त्रयएते तदापेक्षाः संभवन्ति न केचन ॥ २२ ॥ केवलं सर्वमेवे
 दंकदा चिह्नं लयातया ॥ उपेक्षापक्षनिक्षिप्तमालोकयति वानवा ॥ २३ ॥ ज्ञस्योपेक्षात्मकं नाम मूढस्यादेयतांगतम् ॥ हेयं स्फारविराग
 स्य शृणु सिद्धिक्रमः कथम् ॥ २४ ॥ देशकालक्रियाद्रव्यसाधनाः सर्वसिद्धयः ॥ जीवमाह्वादयं तीह वसंत इव भूतलम् ॥ २५ ॥ मध्ये च तु
 णामेवैषां क्रियाप्राधान्यकल्पना ॥ सिद्ध्यादिसाधने साधोतन्मयास्ते यतः क्रमाः ॥ २६ ॥ गुटिकां जनयद्वा दिक्रियाक्रमनिरूपणम् ॥ त
 ज्ञासतां च दोषो न विस्तारः प्रकृतार्थहा ॥ २७ ॥ रत्नौषधितपोमंत्राक्रियाक्रमनिरूपणम् ॥ आस्तामेव किलैषोऽपि विस्तारः प्रकृतार्थहा
 ॥ २८ ॥ श्रीशैले सिद्धदेशे च मेवादीवानि वासतः ॥ सिद्धिरित्यपि विस्तारः कृतार्थप्रकृतार्थहा ॥ २९ ॥

पितृन्मया स्तादृशक्रियोत्कर्षानुसारिण इत्यर्थः ॥ २६ ॥ अस्त्वेव कित्तस्तत्राह ॥ गुटिकेति ॥ तत्र खगमनादिसाधनानि सिद्धगुटिकासिद्धांजनसिद्धखड्गसिद्धपादुकादीन्यपि
 उडामरतत्रयोगिनीकल्पादिविस्तृतबहुपथप्रसिद्धानि सन्ति ॥ कथं संसाधयत्येतद्यथा वद्वदमेव भो इति त्वदीयप्रश्नस्य तत्क्रियाक्रमनिरूपणकर्तव्यमिति चेदभिप्रायस्तर्ह्येति विस्तृतो
 न्यातदसंभवात्तद्विस्तारकार्यः ॥ तेन तत्रागुसिद्धिषु विषये अस्तमाजिज्ञासुनामतत्त्वविदां च त्वदतिरिक्तश्रोतणद्वैवादिभिलाषोऽप्येतन्नैव प्रवृत्त्या महाद्वेषः स्यात्तत्रापि सुवि
 स्तारः प्रकृतस्यात्मतत्त्वश्रवणार्थस्य विम्वरूपत्वाद्विपातक इति तन्मिरूपणमत्रोचितमित्यर्थः ॥ २७ ॥ एष न्यायो मणिमन्त्रादिसाध्यसिद्धिक्रमनिरूपणे श्रीशैलादिसिद्धदेशानि
 वाससाध्यसिद्धिक्रमनिरूपणे च योज्य इत्याह ॥ रत्नेति द्वाभ्याम् ॥ २८ ॥ हे कृतार्थेति रामसर्वो धनतासासिद्धीनां स्तादृशदृष्ट्या तु च्छेतेति योतनार्थम् ॥ २९ ॥

सर्वसिद्धीर्दानिलिखेत्पुस्तकमुपयाधयितुं सर्वैरुपयन्तद्वाप्तमतिवद्वरारात्मभाननाडीशताश्रितामूलाधाराद्वारभ्य आश्रितार्थसमस्तुक्केच्यनुप्रविश्य निर्गतामूलाधारेसाध
मिषत्सपश्यन्तां सुमकुण्डलीनिराक्तिगर्भीष्टुपुष्पानादर्हण्ययति ॥ परिमद्वलिताकोत्सादिता ॥ परितम्बितरासांभि परिबद्धितत्वात्परिबद्धितनाकारा आनृणां प्राणान्यपिना
डीभिर्द्वेषदाप्रवेष्टनिकानाम् ॥ १६ ॥ तांमूलाधारेस्तागतकुण्डलिनीसत्स्थानानुबुद्ध्यनेवण्ययति ॥ बीयेति ॥ बीणाद्वत्स्यापमूलभागेमसिद्धोरेतात्मकस्तवीमूलपरिवसन
रूप सत्त्वित्प्राद्वसनरूपापआनतत्त्वदरी ॥ लिप्यालेखनेनप्रदरानितुं ईकारस्याधमर्धाकारस्तत्पुस्तस्थानमिषत्सत्स्थानयत्स्या ॥ द्रविडभासरेपूर्वार्धमिषानागराक्षोरेउत्तरा
यद्विषद्वान्त्वस्थानैरुत्पन्नित्यर्थ ॥ अर्धेनपुस्तकमित्येकोदेशितासमाप्त ॥ ओमाकाशेतिपारुषम् ॥ १७ ॥ इत्यन्तमनुप्यवेर्वाक्कुन्तसर्वभाषिशरीरस्थित्याह ॥ देवेति ॥ १८ ॥

शीतेनार्तशीतानि निवारणाय दृढवद्धमंडल इति यावत् ॥ तथा विषस्य सुप्तस्य भोगकायस्तद्वद्धमंडलं यथा ॥ सिताशुभा ॥ कल्पाग्निना विगलता अंतर्वलयकारे
 खारुक्तेनेदुनानुत्पवद्धाकुडलीवलयाकतिर्यया ॥ अथवा कल्पने जरणसमर्था भवतीति कल्पो मिर्जाठराभिलेन विगलन्यो मूर्ध्नि योगशास्त्रप्रसिद्धश्चंद्रः स एव विलीयमूलाधा
 रे प्रसृतो घनीभूयत ब्रवद्धकुडलाकतिस्तद्वस्थितेऽस्तुलेशा ॥ ३९ ॥ ऊरुपदेन ऊरुमूलसंधिर्गुदलक्षणयो न्यतेतत आरभ्य भूमध्यपर्यंतं यानि रं धाणि तानि स्पृशतीति ष्वनुस्तूता मनोव
 त्तिभिरतश्च चलवहिश्च पवमानेन प्राणादिना सस्पृश ॥ ४० ॥ तस्यामूलैत. सार्द्धं विवलयाकाराकुडलिनीसंज्ञा चिच्छीकति दर्शयति ॥ तस्या इति ॥ तस्मिन्मूलाधारे वीणामूलैर्दु
 र्लक्षेण तत्रो वेगेनेवलसती परमसूक्ष्मा पराख्या सर्वशब्दमूलभूता गतिशब्दब्रह्मात्मिका स्फूर्तिं सैव प्राणसगान्नाभिद्वयकदंशेषूत्तरोत्तरं व्यक्ततरा प्रथमी मध्यमा वैखरीत्यादिभेदा
 न्नमजते इति ॥ तथा चोक्तमत्र शास्त्रे ॥ चैतन्यसर्वभूतानां राब्दब्रह्मेति यद्विदुः ॥ तस्याप्यकुडलीरूपप्राणिनां देहमध्यगम् ॥ वर्णालिना विभवंति गद्यपद्यादिभेदत इति ॥ सावेनाप्यु
 क्तम् ॥ यातामिन्नावरुणसदनदुच्चरतीं विषट्ठि वर्णान्नप्रकदकरणप्राणसगात्सूते ॥ ता प्रथमी प्रथममुदितामध्यमा बुद्धिसंस्था वाचककरणविशदा वैखरी च प्रपद्ये इति ॥ ४१ ॥
 शीतार्तसुप्तभोगीद्रभोगवद्धमंडला ॥ सिताकल्पाग्निविगलार्देदुवद्धकुडली ॥ ३९ ॥ ऊरुभूर्मध्यरंध्राणि स्पृशतीत्युत्तिचंचला ॥ अना
 रतंच सस्पंदापवमानेन तिष्ठति ॥ ४० ॥ तस्यास्त्वभ्यंतरे तस्मिन्कदलीकोशकोमले ॥ या पराशक्तिः स्फुरति वीणावेगलसद्गतिः ॥ ४१ ॥
 साचोक्ताकुडलीनाम्नाकुडलाकारवाहिनी ॥ प्राणिनां परमाशक्तिः सर्वशक्तिजवप्रदा ॥ ४२ ॥ अनिशानिः श्वसद्गूपा रुषितेव भुजंगमी ॥
 संस्थितो ध्वीकृतमुखी स्पंदनाहेतुतांगता ॥ ४३ ॥ यदा प्राणानि लोयाति तद्विदुः कुडलिनीपदम् ॥ तदा संविदुदेत्यंतर्भूततन्मात्रबीजभूः
 ॥ ४४ ॥ यथा कुडलिनी देहे स्फुरत्यज्जडवालिनी ॥ तथा संविदुदेत्यंतर्भूदुस्पर्शवशो दया ॥ ४५ ॥ स्पर्शनं मृदुना न्योन्यालिनि कतत्रयंत्रयोः ॥
 यथा संविदुदेत्युच्चैस्तथा कुडलिनी जवान् ॥ ४६ ॥

सर्वासाप्राणोद्दिग्वुद्धादिशकीनामापि सत्ता स्फूर्तिप्रवृत्तिनिर्वाहकत्वाज्जवप्रदा ॥ ४२ ॥ तत्र कथमप्राणशक्तिर्जवप्रदा तदाह ॥ अनिशमिति ॥ सैव खमुखात्प्राणमूर्ध्वं क्षिपति अ
 पानचाध आकर्षतीत्यनिशानिः श्वसद्गूपेत्यर्थः ॥ ४३ ॥ कथंबुद्धिशक्तिजवप्रदा तदाह ॥ यदेति ॥ यदा तद्विस्थितः प्राणः कुडलिन्या आकटः सन् अपानवत्या कुडलिनीपदया
 तितदाभूततन्मात्राप्यपचीकृतभूतान्येव बीजमुपदानं यस्म्यतथा विधे अतः करणे भवतीति भूर्जीवसंविनस्तृप्तिसकल्पाभ्यवसायाभिमानरागादिवृत्तिभेदैरुत्तरेदतीत्यर्थः ॥ ४४ ॥
 कथंचेद्विद्यशक्तिजवप्रदा तदाह ॥ यथेति ॥ एवमप्राणबुद्धोराहितज्ञानक्रियास्वशक्तिः कुडलिनी देहे मृदुस्पर्शविषयसन्निष्कर्षो घेयतेषा च क्षुरादीनां वशो दया सती देहे यथा यथा
 यादृश भोजकादृष्टदृष्टसामर्थ्ये विव्येण स्फुरति तथा तदा तदिदं विधैर्यथैव विशेषस्फूर्तिरफलभोगादिलक्षणसंविदुदेतीत्यर्थः ॥ ४५ ॥ कथमृदुस्पर्शवशानुगा तदाह ॥ स्पर्श
 नमिति ॥ कुडलिनी जवान् तथा स्फुरति यथा मृदुना च क्षुरादिना विषयस्पर्शनं प्रथममुदेति ॥ तथा च तत्र यंत्रकार्यकरणसपातयुनक्तिरिति यत्र युः प्रमाता तस्य वृत्तिद्वारा बहिर्निर्गतस्य
 वासं विषयेण सह अन्योन्याभिलिंगनमन्योन्यालिंगिका ॥ भावेण बुद्धिः ॥ वृत्तिव्याप्तिप्रयुक्ता व्याप्तिरुदेति ॥ तया च यथा विषयावरणभगे उच्चैः स्फुटतरा संविद्वदादिप्रथा उदेति
 तथा तेन तेन प्रकारेणेत्यर्थः ॥ ४६ ॥

तस्मिंस्तथैवस्थितेभायाकल्पितेकदेशेआकारादिसुक्ष्मभूतानाक्रमदध्यासान्तदेवभूतमात्रात्मरूपकस्थितमित्याह ॥ तद्वीति ॥ ५५ ॥ ततन्तन्मात्रपचकक्राणामनावुद्धिज्ञान
द्वियकर्मद्वियमितपचधागतलिगशरीरमतीववतयाप्रविश्यदीपादीपशतमिवसंपन्नस्त्वसविदमतर्तुताजन्मादिविकाराआदिपदाजापदाद्यवस्थाभेदाश्रयस्मिस्तथाविचि
त्वजीवभावमिति यावत् ॥ लक्षसेलक्षयसि ॥ छादसउपग्रहव्यत्यय ॥ ५६ ॥ कानिचिहिगुणारभपरिरिटानिपचकानिजीवस्यदेवमनुष्यायाकारवासनानसारिसकल्पलव
रूपिणास्तत्तन्मात्रकेणैवपर्वकारणद्वारास्थूलदेहलज्जजति ॥ ५७ ॥ देहप्रकरणाद्धेमादित्वधत्तूरादिस्थावरशरीरताम ॥ अथवातिर्यगादित्वमित्यादिपदादेवस्थावरदेहपरि
ग्रह ॥ हेमादित्वमित्यनेनस्पर्णरजतरवर्पोपलक्षितब्रह्माहत्वतदतर्तुभुवनार्दिभोग्यतर्च्येत्यर्थ ॥ ५८ ॥ अस्त्वैवकततत्तयाह ॥ एवहीति ॥ स्थितसिद्धम ॥ तस्मिंष्टानचैत
न्यसर्वत्रास्तीतिषट्पाद्यपिचेतनकिनस्यात्तयाह ॥ चिदिति ॥ ५९ ॥ पचकवशाच्चैतन्यामिष्यजकक्राणादिपचकयादितर्लगेदहमावान्यादेवमनुष्यदेहादौमुख्याचेतनार्भि
तद्विचिन्मात्रसन्मात्रमविकारंस्वनामयम् ॥ क्वचित्स्थितसंविदेवभूततन्मात्रपंचकम् ॥ ५५ ॥ तत्पंचधागतद्वित्वंलक्ष्यस्त्वसंविदम्
अंतर्भूतविकारादिदीपादीपशतंयथा ॥ ५६ ॥ स्वसत्तामात्रकेणैवसंकल्पलवरूपिणा ॥ पंचकानिब्रजंतीहदेहत्वंतानिकानिचिन् ॥ ५७ ॥
कानिचित्तिर्यगादित्वहेमादित्वंचकानिचिन् ॥ कानिचिद्देशतादित्वंद्रव्यादित्वंचकानिचिन् ॥ ५८ ॥ एवंहिपंचकस्मदमात्रंजगदिदं
स्थितम् ॥ चित्संविदत्रसर्वत्रविवर्तरेषुतंदन ॥ ५९ ॥ केवलंपंचकवशाद्देहादौचेतनाभिधा ॥ जडस्मदार्मिधाक्वापिस्थावरादौजडाभि
धा ॥ ६० ॥ यथास्तब्धःस्थितोवाचिरिवस्यलमिवास्थितः ॥ पंचकेपुनथुतच्चिह्नोलरूपाजडान्विता ॥ ६१ ॥ इतःसौम्यदत्तोलाःकिम
द्विरिति नोयथा ॥ विकल्पादौतथैवैतत्पंचकंहिजडाजडम् ॥ ६२ ॥ देहादिपंचकंजीवःस्पंदःशौलादिकंजडम् ॥ स्थावराद्यनितस्मदित्स्व
भाववशतो नय ॥ ६३ ॥

धा ॥ क्वापिनिर्वर्धुल्लिगस्थूलदेहयो समप्राधान्याज्जडस्पदार्मिधाजडचेतनाभिधा ॥ स्थावरादौतर्लगस्यत सवेदनमात्रत्वेनवह्निर्जनैश्चेतनत्वाविभावनोज्जडार्मिधाप्रसिद्धे
त्यर्थ ॥ ६० ॥ त्रिष्वपिचित्कथतारतम्येनस्थितेत्यवदटानमाह ॥ यथेति ॥ यथादिधाविलीनंयूनसमुद्र सायशिरारपवनसपर्वद्विलानटक्रमद्वर्ताभावात्तत्तत्त्वानिश्चल स्थित
सन्दर्भवदेशोवाचिरिवचल ईषद्वनप्रदेशेईषच्चल अत्यतपनप्रदेशेस्थलमिवाचलश्चस्थितस्तथैवपाचिन्नरतिर्षक्स्थावरदेहंरूपपुपचकेपुलोत्तरूपाईषह्नोलाअत्यतजाड्या
न्विताचस्थितेत्यर्थ ॥ ६१ ॥ यथाक्वचिद्धर्तुभावेनलालत्वाभावेपितस्यनादित्वत्यव्याघातस्तथास्थावरादिभावेपिचिद्रूपताक्षीतिरित्याह ॥ इतद्वति ॥ नोदतिक्राकु ॥ किमद्विर
तिव्यपदेशेनभवतिक्रानुभावत्येवयथातथैवैतत्सुरनरतिर्यविकल्पादौचैतन्यमक्षतमित्यर्थः ॥ अथवायजडाजडविकल्पोऽप्यस्तपंचकधर्मएवमचिद्धर्मस्तस्यानिर्धर्मकत्वादि
त्याशयेनाह ॥ पचकहीति ॥ ६२ ॥ पचकेस्तभाववशतद्देहावहवोविकल्पादटादित्याह ॥ देहादीति ॥ देहाद्याकारपरिणतपचकक्राणधारणार्थीनस्पदचैतन्याभ्याजीव
श्चेतनस्तत्तयोजकस्पदरौलादिकजडमेव ॥ स्थावरादिशरीरानुयासानिलापीनस्पदिअतश्चेतनमित्यादिव्यवस्थितविकल्पास्तभाववशतोदटादित्यर्थः ॥ ६३ ॥

निर्यागिभः पञ्चादिभिस्तु चत्वारः पादाः शृगेषु च्छेति पक्षिभिस्तु चंचु पक्षौपुच्छं पादौ चेति सपैस्तु फणाभोगः पुच्छमिति कमिकीर्तयैर्दामशकादिभिश्च स्वस्ववासनानुरूपव्यवहार
योग्या अवयवादिसकेता कल्पिता इत्यर्थः ॥ ७३ ॥ आद्यतमेषु च लैर्विकारिभिर्जडैश्च ॥ अधिष्ठानसद्रूपेण तु अचलैरजडैश्च ॥ ७४ ॥ एवं पंचकाख्यलिगभोदानन्तानुपवर्ण्य
तेष्वेकतमस्य कस्यचिक्कर्माणसतसमुच्चयानुष्ठानफलसमग्रहभावप्रामस्य कश्चिदेकः सकल्पपरमाणुरस्य ससारनभोदक्षस्य बीजमित्याह ॥ एवमिति ॥ समष्टिगोचरत्वादिभि
व्याप्तसकल्पाभिस्तकल्पसहक्षणः परमाणु सर्गाख्याणामाकाशदक्षणाणां बीजतेषु च सर्गाकारादक्षेष्टद्रुमानि पंचकानीत्यहोमायेत्यर्थः ॥ ७५ ॥ सर्गाणामाकाशदक्षत्वयदुक्तत

तिर्यगादिभिरप्यन्यैरन्याः संज्ञाः प्रकल्पिताः ॥ स्यावरादिभिरप्यन्यैरन्याः संविदः कृताः ॥ ७६ ॥ इति साधोः स्फुरंती मेचित्राः पंचकरा
शयः ॥ रूपैराद्यंतमध्ये पुचलाचलजडाजडैः ॥ ७७ ॥ एषामेकोभिसंकल्पः परमाणुर्महीपते ॥ बीजमाकाशदक्षणां सर्गाणि तेष्विमा
नितु ॥ ७८ ॥ इन्द्रियाणि च पुष्पादिविषयामोदवर्तिहि ॥ इच्छाभ्रमयोरिजंत्यो मंजयश्च लक्रियाः ॥ ७९ ॥ लोकांतराणि स्वच्छानि गु
ल्मामूलं समेरवः ॥ पृष्ठवानीलजलदालतोलोलादिशोदश ॥ ८० ॥ वर्तमानानि भूतानि भाविष्यंति च यानि तत ॥ जयंति तान्यसंख्यानि
फलानि रघुनंदन ॥ ८१ ॥ पंचबीजास्त एते हिरामपंचकपादपाः ॥ स्वयं स्वभावाज्जायंते स्वयं नश्वंति कालतः ॥ ८२ ॥ स्वयं नानात्वमायां
तिचिरं जाड्यास्फुरंति च ॥ स्वविविक्ताः शमयांति तरंगाद्भववारिधौ ॥ ८३ ॥ इतो यांति समुत्सेधमिति यांति शमं स्वयम् ॥ एते जाड्या वि
वेकाभ्यां तरंगाद्भवतो यधौ ॥ ८४ ॥ ये विवेकवशमालयंगतारामपंचकविलासराशयः ॥ तेन भूय इह यांति संस्थितिं प्रभ्रमंति जगतीति
रेमुहुः ॥ ८५ ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षोपायेषु निर्वर्ण० पू० चू० पंचकविलासो नामाशीतितमः सर्गः ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥

रुष्णतदामोदादिकल्पनयोपपादयति ॥ इन्द्रियाणीत्यादिना ॥ आदिपदादिन्द्रियावयवेषु पुष्पावयवतायधोचितं योज्या ॥ विषयलक्षणेष्वाभोदेषु वर्त्तनशीलं तत्प्रधानमिति याव
त् ॥ चचलानां कर्मेन्द्रियाणां क्रियाः ॥ ८६ ॥ स्वच्छानि स्वर्गादिलोकांतराणि गुल्माविदपाः ॥ समेरवो मेरुसहिताः सर्वे पर्वतामूलम् ॥ ८७ ॥ भूतानि चतुर्विधशरीराणि ॥ तत्
स्य दक्षस्य ॥ ८८ ॥ स्वभावात्स्वविवेकशून्यात्मात्मनः ॥ ८९ ॥ स्वस्माद्विविक्ता विवेकदृष्ट्या दृष्टाः ॥ ९० ॥ श्लोकद्वयोक्तमेव सगृह्याह ॥ इत इति ॥ इतः परादृष्टेः ॥ इतः प्र
त्यगदृष्टेः ॥ ९१ ॥ हेरास्ये पंचकविलासराशयः आलयनिर्वासननाशपर्यंतं विवेकवशंगतास्ते इह संसारे भूयो जन्ममरणदेहधारणादिसंस्थितिनयाति इतरेतु जगति यथा पूर्वप्रथ
मत्वेवैत्यर्थः ॥ ९२ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकारो नि० पू० अशीतितमः सर्गः ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥

भूटिभ्यामसगनरोमोद्वाराभक्तमा ॥ सिद्धिसिद्धेशणोपायाधरोपमिद्वषयते ॥ १ ॥ यथापाणानिलोपातिद्विद्विजुडलिनीपदम् नदासविद्वेत्ततभूतभ्यामधीजभूतिनिगुडि
 शक्तिमद्वदत्तापरादनेभूतभ्यामधीजभूतिरास्तस्कुटीकरणापकृतस्पृष्टरूपपचकषिधारसगमपनरोचरासिद्धिबीजपाणभ्यासोपयुक्तमद्वतकुडलिभ्यापाणापुद्ग
 पकारपररायति ॥ एतद्विति ॥ तस्यस्पृष्टदेहात्मकस्यपचकस्यतेरेमूलाधारेतस्यामागर्णितायाकुडलिभ्यामेतस्यलिंगात्मकपचकस्यबीजमुपादानभूतसूक्ष्मप्रथमपाणपचक
 पणस्फुर्तात्पर्य ॥ १ ॥ सामाणक्षेणोक्त स्फुरिताकुडलिनीमात्रप्रथमेणत्सधर्मेणत्वस्वद स्पर्शसिद्धिनिधिरूपकयनाभूत्ताकलाचिज्जीवोमेन सकम्पोबुद्धिरकार पुपटक
 लङ्गिधस्यारिनामनिकलनादिभ्यापारोपाधिमिद्विभक्तमद्वत्माह ॥ सातैरितिधिमि ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ तस्यस्पर्शके प्रधानवृत्तितत्स्थानधिमिद्विदर्शयति ॥ अपानतामिति ॥ ५ ॥

श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ एतत्तत्त्वकवीजतुकुडलिन्यातदतरे ॥ प्राणमारुतरूपेणतस्यास्फुरतिसर्वदा ॥ १ ॥ सात कुडलिनीस्पदस्पर्शस
 विकलामला ॥ कलोक्तफलननाशुकथिताचेतनेनचित् ॥ २ ॥ जीवनाज्जीवितार्थातामननाचमन स्थिता ॥ सकल्पाच्चैवसकल्पा
 योधाद्विद्वितिस्मृता ॥ ३ ॥ अहकारात्मतांयातासैपापुर्यष्टकाभिधा ॥ स्थिताकुडलिनीदेहेजीवशक्तिरनुत्तमा ॥ ४ ॥ अपानतामुपाग
 त्यसतत्तन्मवहस्यध ॥ समानानाभिमध्यस्याउदानास्थोपरिस्थिता ॥ ५ ॥ अधस्त्वपानरूपैवमध्यसोभ्यवसर्वदा ॥ पुष्टाप्युदानरूपैव
 पुम स्वस्त्ववतिष्ठति ॥ ६ ॥ सर्वयत्नमधोयातियदियन्नात्रधायते ॥ तत्पुमान्मृतिमायातितयानिगतयावलात् ॥ ७ ॥ समस्तैवोर्ध्वमा
 यातियदियुक्तानधायते ॥ तत्पुमान्मृतिमायातितयानिगतयावलात् ॥ ८ ॥ सर्वयात्मनितिष्ठेत्स्यच्चोर्ध्वाधोगमगमी ॥ तज्जतोर्ही
 यत्तव्याधिरतमार्कितरोधत ॥ ९ ॥ सामान्यनादीवैधुर्यात्सामान्यव्याधिसम्भव ॥ प्रधाननादीवैधुर्यात्प्रधानव्याधिसम्भव ॥ १० ॥ ॥
 श्रीरामउवाच ॥ ॥ किंविनाशा किमुत्पादा शरीरेस्मिन्मुनीश्वर ॥ आधयोव्याधयश्चैवयथावत्कथयाशुमे ॥ ११ ॥

वृत्तिभेदप्रयोजनभ्याह ॥ अधर्मादि ॥ अपागननायेवप्रयोजनमित्यध ॥ अपानोदानाभ्यामाकृष्यमाणाधिरूपसोभ्यानिश्वसिन्व ॥ तद्वद्वत्त्वत्वादेवपुष्टावलयस्यप्युप्यवृ
 त्तिवृत्तानन्दैवधर्मात्सर्ववृत्तिवृत्तिनिगुडिगर्भद्विक्रमयतीत्यर्थ ॥ १ ॥ एवमधोवहतेरपिसाविटभिकेत्याह ॥ सर्वप्रयत्नमिति ॥ यदिसामान्यवृत्त्यानधायतेतर्हीसाकीदृशविद्व
 नद्वपासर्धयत्नपयास्यातथाआकृष्यमाणाअधोमार्गेणवहियति ॥ किन्नतस्तदाह ॥ तद्विति ॥ ७ ॥ प्रागुक्तस्पदमाह ॥ समस्तैवेति ॥ ८ ॥ आतएवमाणापानगतिनिरोधा
 भ्यासेनसर्वमिसमानद्वत्परवृत्तिनयेत्सर्वम्माधिशेषमव्युत्तयसिद्धित्याह ॥ सर्वयेति ॥ आत्मनिदेहे ॥ ९ ॥ एकशतप्रधाननाद्यास्तच्छलावास्तुसामान्यनाद्यास्तास्वनरसपा
 पिनाया समानवृत्तेर्येधककपित्तापुपययाद्वैधुपमभ्यापारस्तथैवतत्त्वामुमिद्वैधुपयोगाभ्यस्तार्कषणाद्व्यरोगाणामहाराणाणावत्सम्भवइत्याह ॥ सामान्येति ॥ १० ॥ कस्या
 विनारोप्यधातकिंविनाशा ॥ एवमिद्वत्त्वत्वात् ॥ ११ ॥

तेषानिद्यत्तिरौपधानुनयैस्तात्कालिकोपशमः सुरवरूपस्यात्मनः परिशेषात्सुरं तेषामूलतो ज्ञानेन नारोमांक्ष इत्यर्थः ॥ १२ ॥ मिथ अन्योन्यनिमित्तकत्वात्क्रमसंलग्ने कदाचि
 युगपदुपपन्ना द्वास्तनिमित्तात्समयुगपत् कदाचिरमुखातरिते पर्यायेण ॥ १३ ॥ मौर्ख्यमज्ञानतन्मूले ॥ १४ ॥ तत्र आध्म्यद्वानिमित्तान्याह ॥ अतस्त्वज्ञानेति ॥ आक्रमणनि
 यहस्तत्विनतदभावादित्यर्थः ॥ तद्विचित्तानवस्तिमितवायुप्रायास्वारथ्यहेतुसूक्ष्मतामुत्सृज्य रागद्वेषेषु प्रसक्तेरिति शेषः ॥ १५ ॥ इदं प्रामिदं न प्रामिदं चिन्ताया इति शेषः ॥
 भयशोका निमित्तप्राप्तौ तत्प्रतीकारोपाया परिज्ञानलक्षणघनमोहदतीति घनमोहदा ॥ १६ ॥ इदानीं शारीरव्याध्मुद्भवहेतूनाह ॥ भृशमित्यादिना ॥ इच्छामौर्ख्यं अतिरेतक्रे
 श्रीवासिष्ठ उवाच ॥ आधयो व्याधयश्चैव द्रुःखस्य कारणम् ॥ तन्निवृत्तिः सुरवं विद्या तत्क्षयो मोक्ष उच्यते ॥ १७ ॥ मिथः कदाचि
 ज्ञायते कदाचित्सममेव च ॥ पर्यायेण कदाचित्च आधिव्याधिशरीरके ॥ १८ ॥ देहदुःखं विदुर्व्याधिमाध्याख्यं वासनानामयम् ॥ मौर्ख्यं
 मूलहितविद्या तत्त्वज्ञाने परिदृश्यः ॥ १९ ॥ अतस्त्वज्ञानवशतः स्तद्विद्याक्रमणं विना ॥ तद्विज्ञानवमुत्सृज्य रागद्वेषेष्वनारतम् ॥ २० ॥ इ
 दंप्राप्तमिदं नेति जाह्यादाघनमोहदाः ॥ आधयः संप्रवर्तते वपुर्मुमिहिका इव ॥ २१ ॥ भृशं स्फुरतीष्विच्छालुमौर्ख्यं चेत्तस्य निर्जिते ॥ दु
 रन्ताभ्यवहारेण दुर्देशाक्रमणेन च ॥ २२ ॥ दुष्कालव्यवहारेण दुष्क्रियास्फुरणेन च ॥ दुर्जनसंगदोषेण दुर्भावाद्भावनेन च ॥ २३ ॥ क्षी
 णत्वादाप्रपूर्णत्वाद्वादीनां रंध्रसंततौ ॥ प्राणे विधुरतां याते कथं तु विकलीकृते ॥ २४ ॥ दौर्स्थित्यकारणं दोषाद्वाधिर्देहप्रवर्तते ॥ नद्याः
 प्राद्विनिदायाभ्यामिवाकारविपर्ययः ॥ २५ ॥ प्राक्तनीचैर्हिकीवापिशुभावाप्यशुभा मतिः ॥ यैवाधिकासैव तथ्या तस्मिन् याजयति क्र
 मे ॥ २६ ॥ आधयो व्याधयश्चैवं जायंते भूतपंचके ॥ कथं शृणु विनश्यति राघवाणां कुलोदह ॥ २७ ॥ द्विविधो व्याधिरस्तीह सामान्यः सार
 एव च ॥ व्यवहारस्तु सामान्यः सारो जन्ममयः स्मृतः ॥ २८ ॥ प्राप्तेनाभिमतं तेनैव नश्यति व्यावहारिकाः ॥ आधिक्षयेणाधिभवाः क्षीयंते व्या
 धयोऽप्यलम् ॥ २९ ॥ आत्मज्ञानं विना सारो नाधिर्नश्यति राघव ॥ भूयोरज्ज्वलवो धेनोरज्जुसर्पो हिनश्यति ॥ ३० ॥

त ॥ इदं नादयस्तु वासा ॥ दुर्देशाः दम्भशानादयः ॥ १७ ॥ दुष्टेषु निरीयप्रदोषादिकालेष्वशनव्यवायादिव्यवहारेण ॥ दुर्भावा विपसं पद्मघ्नतस्करादिशंकास्तेषां मनस्युद्भाव
 नेन ॥ १८ ॥ नाडीनामन्तरसाप्रवेशेन क्षीणत्वाद्द्विगुणरसजातादिप्रवेशेन प्रपूर्णत्वाद्वा विधुरता कफपित्तादिप्रकोपेन व्याकुलताम् ॥ आघातादिना विकलीकृते ॥ १९ ॥ दौर्स्थि
 त्यमस्यारथ्यतत्कारणव्याधिः स देहस्याकारविपर्ययः ॥ २० ॥ साचाधि व्याधिसामग्री प्राक्तनैर्हिक कर्मानुसारणमिलतीत्याह ॥ प्राक्तनीति ॥ २१ ॥ सामान्यः प्लव
 सारो देहतरश्च ॥ व्यवहृत्यतद्वैतव्यवहारः क्षुत्प्राज्ञोपचलालसादितस्तत्संभवश्च ॥ जन्ममयो जन्मादिविचिक्रियामूलम् ॥ २२ ॥ अभिमतेनान्यपानस्त्रीपुत्रादिना ॥ २३ ॥ आ
 धिव्याधिः भूयो भूयसालोकपरिशीलनाद्भज्जतत्त्वप्रत्ययपर्यतेनावबोधेन ॥ २४ ॥

पादपद्मसंवेदादतीत्यभिभवसर्वपात्राधिभ्याधिविलासनांसारभ्याधिसंक्षयोमूलहामूलोच्छेदीत्यस्य ॥ १६ ॥ साभाम्यभ्याधिच्यनाधिजभ्याधय सुषिकितस्यादसाराय
नाह ॥ अनाधिमादति ॥ अन्येद्वयपरंपरायद्विद्विभ्विस्सने ॥ १७ ॥ लोलाकर्किदीर्घपुलानम मभाऔपधानीत्याधुपाया षक्तुभ्यद्वजनादधिगताभ्यौपधानि
चिकित्सारागाविषलयासायतएवेतिशेष ॥ १८ ॥ आधिभ्योभ्याधिजभ्यपकारतच्चिकित्सोपायभराम पृच्छति ॥ आधेरिति ॥ द्रव्यादीपधाविरयामभपुण्यधाविक्रययेति
स्वभावनयोकि ॥ १९ ॥ तदप्रथमतइदमप्रकारमाह ॥ चिधुरितेआधिभिःक्षुब्धे ॥ उक्तमर्थदृष्टानेनोपपादयति ॥ तथाहीतिसाधेन ॥ अपपुरोमार्गम

आधिभ्याधिविलासानांरामसाराधिसक्षय ॥ सर्वपांमूलहाप्रावणनदीवतदवीरिधाम् ॥ २६ ॥ अनाधिजाभ्याधयस्तुद्रव्यमभशुभ्रक
मं ॥ चिकित्सकादिशाओक्तेनैश्वर्यन्यैरिहायवा ॥ २७ ॥ ज्ञानमन्त्रौपधोपायावक्तुश्चाधिगतानिष ॥ त्वयाचिकित्साशास्त्राणि किमन्य
दुपदिभ्यते ॥ २८ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ आधे कथमवेद्वाधि कथमसविनभ्यति ॥ इव्यादितरयायुक्त्यामन्त्रपुण्यादिरूपया ॥ २९ ॥
श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ चित्तेविधुरितेदेह सक्षोभमनुयात्यलम् ॥ तथाहिरपितोजतुरभमेवनपभ्यति ॥ ३० ॥ अनवेक्ष्यपुरोभागममा
गमनुधावति ॥ प्रयतमागमुत्सृज्यशरात्तोहरिणोयथा ॥ ३१ ॥ सक्षोभात्साभ्यमुत्सृज्यवहतिप्राणवायव ॥ देहेजप्रविधेनपर्यासीव
सरित्ते ॥ ३२ ॥ असमंवहतिप्राणेनाढ्योयांतिविसस्त्वितिम् ॥ असभ्यकस्त्वितेमुपेययावणाश्रमकमा ॥ ३३ ॥ काश्चिन्नाह्यत्रपूर्ण
त्वयांतिकाश्चरिक्तताम् ॥ प्राणाविधुरितेदेहमवत सरितोयथा ॥ ३४ ॥ कुर्जाणत्वमजीर्णत्वमतिजीर्णत्वमेववा ॥ दोषायेवप्रयात्य
नप्राणसंभारदुक्रमत् ॥ ३५ ॥ यथाकाष्ठानिनयतिप्राग्देशसदिद्रय ॥ तयान्नानिनयत्यतप्राणवात स्वमाश्रयम् ॥ ३६ ॥ यान्य
नानिनिरोधेनतिष्ठत्यतशररिक्ते ॥ तान्येवभ्याधितायांतिपरिणामस्वभावावत ॥ ३७ ॥ ॥ एवमाधेर्मेवद्वाधिकास्त्यभावाच्चनभ्यति ॥
ययामन्त्रोर्विनश्वन्तिभ्याधयस्तत्कमष्टणु ॥ ३८ ॥

॥ १० ॥ ११ ॥ षाट्तिक्तेपितथैवआधिकतास्सोभाषाणवायव साम्भ्यमुत्सृज्यामार्गोणवहति ॥ यथागजस्यप्रविष्टेनप्रवेशेनसुखधानिपर्यासिष्वरितस्तदेअमार्गोवहतिनद्वत्
॥ १२ ॥ असमविषमम् ॥ विसंस्थिरिक्तकपित्ताधिपूणताप्रयुक्तमिषमसस्थानताम् ॥ १३ ॥ तदेवाह ॥ काश्चिद्विति ॥ प्राणीराविधुरितेसर्वतोविद्रुलीकृतवेह ॥ सरितेनाह्य
तोसीव ॥ १४ ॥ १५ ॥ समानाभ्यन्नापणाव स्वमाभ्ययसर्वशरीरभुक्ताभ्यन्नातिरसीकृत्यनयति ॥ मध्येतुसमानएवसेतुतमभ्यसनयतीतिभ्युरेतिभाष ॥ १६ ॥ धानुक्षे
पम्यपरिणामस्वभावावत ॥ १७ ॥ उपसहृरति ॥ पुषमिति ॥ अगाभान्तरात् ॥ १८ ॥

दशार्धसिद्धयुक्तायायमाह ॥ प्रसन्नादीत्यादिना ॥ परारेषकेनययागोप्यमाकटाकुड्डतिर्नायकिप्रसन्नादीमुपस्रातदतन्प्राणप्रवाहेणशीर्षकपाटद्वयसंधितक्षणास्यकपाट
स्यवर्द्धद्वारागुप्तमितमूर्धन्यावशाताख्यस्थानेमहत्समाप्रस्थितिमामोतितदाभ्योमगानासिद्धानादशनभवतीतिपर्याख्यम् ॥ तथाचभागवतपुनःअन्ते सूत्रम् ॥ मूर्धचयोनिपि
सिद्धशानमिति ॥ तदप्यथ ॥ शिरः कपालअतन्निष्ठमभास्तरसाज्योमैलप्रसयमार्त्तिकज्ञानायाभापुषिभ्योतराट्छायाणिदशनमिति ॥ ५० ॥ ५१ ॥ अदिभ्यानार्मद्विधा
यानितिभाबतक्षणावृक्षाक्षानारद्वतिपठ्यती ॥ यदास्मदादीनार्मद्विधायाभद्विभ्यानांसातसस्यपित्तत्सन्निकर्षेसिद्धानांतत्स्वतद्वोचरत्सदुर्लभातदानपनीशुभणचासुपमभासन्निकर्ष
विनायावशातदाणपारणमाप्रणसिद्धानादशनकथमभवेत्तच्चर्कोटशमित्यर्थ ॥ ५२ ॥ तत्रकथमभवेत्स्थिराभिप्रायस्यावसिष्ठपरिहरति॥नकेचनेति॥नभवतोन्नमस्त्वतोषामुभूता

वल्लनाडाप्रवाहेणशक्ति कुड्डतिर्नायटा ॥ वहिरुर्ध्वकपानस्यद्वादशागुलमूद्धति ॥ ५० ॥ रेचकेनप्रयोगेनाब्धंतरनिरोधिना ॥ मुहुर्त्तं
स्थितिमानोतितदाभ्योमगदशनम् ॥ ५१ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ दशनकोद्देशवक्षन्नयनाशुगणविना ॥ अदिव्यानार्मद्विधाणांत
त्समवचयमवेत् ॥ ५२ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ नकेचनमहाबाहोमृचरेणनमस्वतः॥ अदिव्येनाश्रिताज्ञानेहस्यतपुरुषेन्द्रिये ॥ ५३ ॥
विज्ञानादुरसस्येननुद्धिनेत्रेणराषव ॥ दृश्येन्योमगा भिक्षा स्वप्नवत्स्यायदाअपि ॥ ५४ ॥ स्वप्नावलोफनयदत्तहस्तिस्त्रिधावलोकनम् ॥
केवलंयविक्षेपोयसिद्धानामोस्थिरायता ॥ ५५ ॥ मुखाद्वह्निर्दृष्टातरेचकाभ्यासयुक्ति ॥ प्राणंचिरस्थितिर्नीतेप्रविशत्यपरापुरीम्
॥ ५६ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ वदस्वभावस्यकयवक्षन्नचतसस्त्विति ॥ वक्तर सानुकपाहिदुष्प्रश्नोपिनखेदिन ॥ ५७ ॥ ॥ श्रीव
सिष्ठउवाच ॥ ॥ शक्तियानुस्वभावास्याययास्फुरतिचात्मन ॥ सगादिपुतयेवासौस्थितियातीतिनिश्चय ॥ ५८ ॥

सिद्धाशाभिप्रवाहार्नेमर्त्तर्नपुष्टयेर्द्विर्दशदिभ्यनेपायातेरेणवानरदयतद्वृत्तिसत्यमेवन्नयोक्तमिदम् ॥ ५३ ॥ केनतर्हिदृष्टयततद्वाह ॥ विज्ञानादिति ॥ विज्ञानाद्योगाभ्याससक
मयनस ॥ ५४ ॥ ॥ श्रीदशमिर्निप्रश्नारारस्यात्तरमाह ॥ स्वप्नावलोकेनमिति ॥ स्थिराशनासवादवरानफलाभासादिव्यवहारक्षमार्थतास्वमापेक्षयाविशेषदत्त्यर्थ ॥ ५५ ॥
दशार्धवराययवशोयेनोपायनसिध्याततमाह ॥ मुखादिति ॥ द्वादशानिद्वादशागुलिपरिमितमिति ॥ ५६ ॥ ॥ प्रशोयोयसिद्धयामोस्थिरायतीतिपुद्गलतमस्यभाषयवहेतुर्वाभ्या
सद्वत्पन्नगतामायामयत्नादानेयतस्थितित्यपागुशस्त्वैवचयदत्तस्पष्टनादृष्ट्याभिनामुत्पारितनप्रत्यभाषस्यैकस्यनियतस्थिति कथमिति रामपुच्छति ॥ ५७ ॥ स
त्यस्यदस्यत्येभ्यस्त्यस्यगीदिकाल सकम्पप्रयुक्तावस्तुत्यभाषनियतिरपिप्रायस्काण्डाद्वेदनप्रत्ययोस्तापीतिमसर्वनियतिभागवद्विरोधदत्त्यायायमपानुक्तमेवस्यायद्ववसिष्ठकतदु
क्तरमाह ॥ शक्तिरिति ॥ ५८ ॥

कालभेदेनेवदेशभेदेनापि वस्तुशक्तेरनियततादृश्याह ॥ अवस्तुत्वादिति ॥ कचिच्छकामरूपदेशादौ ॥ शारदंशीत्यादिफलम् ॥ ५९ ॥ नानाजनानातया अनियतस्वभावतयास्थि
 तसर्वमेवदब्रह्म ॥ ब्रह्मसमावेनैव नियतैकहृपनात्येनेत्यर्थः ॥ कथतर्हि वक्तेरुज्ज्वलनादिनियतित्वाह ॥ जामतेइति ॥ प्राणिकर्मतरफलोपभोगव्यवहारार्थमज्ञातब्रह्मेवक
 चित्कालतथातनियतस्थितिभूत्वाज्जामतइत्यर्थः ॥ ६० ॥ इदानीमणिमाख्यामहिमाख्याचसिद्धिः केनोपायेनसिद्धातीतिराम.पृच्छति ॥ सूक्ष्मेति ॥ नीयतेयोगिनेतिशेष
 ॥ ६१ ॥ अस्मप्रश्नस्योत्तरमुत्तरसर्गविस्तराद्वर्णयिष्यस्तदुपोद्घाततयादेहेअत्रोपोमव्यामिनिरूपयिष्यद्राणापानयो.सषर्वादंतरालेजाठराग्निनिष्पत्तौदृष्टातमाह ॥ काष्ठेति ॥
 छेदेद्विधीभाव. ॥ द्वयोप्राणापानयोः ॥ अग्निजटिरः ॥ ६२ ॥ प्राणापानयोः सषर्वाणोपपत्तयेअन्योन्याकर्षकत्वेकारणमाह ॥ मासमित्यादिना ॥ कस्तिनस्यदेहयत्रस्यज
 ठेउदरप्रदेशेनाभेच्छ्वसंश्रमिलत्ततएवमिथ श्लिष्टमुखमामाशयपक्वाशयपक्वाह्वयहृपस्थूलमासदिविस्थैरुर्ध्वमाकाशसस्थैरगस्थैर्योजलेनिमग्नेश्रजार्गैः परस्परश्लि

अवस्तुत्वादविद्यायावस्तुशक्तिरपिकचित् ॥ भिद्यतेदृश्यतेलंगवसंतेशारदंफलम् ॥ ५९ ॥ सर्वमेवामिदंब्रह्मनानानानातयास्थितम् ॥
 जामतेव्यवहारार्थकेवलंकथितस्थिति ॥ ६० ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ सूक्ष्मच्छिद्रादिगत्यर्थपूरणार्थचरस्ववा ॥ अणुतांस्थूलतांवा
 पिकायोपनीयतेकथम् ॥ ६१ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ काष्ठककचयोः श्लेषावयथाछेदः प्रवर्तते ॥ द्वयोः सषर्वाणादग्निः स्वभावाज्जा
 यतेतथा ॥ ६२ ॥ मांसंकुयंत्रजठरेस्थितांश्लेष्टमुखमिथः ॥ ऊर्ध्वाधः संमिलत्स्थूलद्वंभः स्थैरिववैतसम् ॥ ६३ ॥ तस्यकुंडलिनीलक्ष्मी
 निजोनातर्निजास्पद ॥ पद्मरागसमुद्गस्यकोशेमुक्तावलीयथा ॥ ६४ ॥ आवर्तफलमालेवनित्यंसलसलायते ॥ दंडाहतेवभुजगोसमुन्न
 तिविवर्तिनी ॥ ६५ ॥ द्यावापृथिव्यामध्यस्थक्रियेवस्पंदधर्मिणी ॥ संविन्मधुविवोधाकोल्लपद्यपुटपट्पदी ॥ ६६ ॥ तत्सर्वशक्तिपद्मा
 दिवाह्येनाभ्यंतरैस्तया ॥ हृदिव्याधूयतेवातैः पञ्चदंमिवाभितः ॥ ६७ ॥

टरुपलक्षितमधोभसाऊर्ध्वायुनाचविरुद्धदेशयो कल्पमाणवैतसकुजमिवकपमानंस्थितवर्ततइत्यर्थः ॥ ६३ ॥ अस्तुतिकततत्त्वाह ॥ तस्येति ॥ तस्यमांसस्याधस्तनमन्त्रा
 भागस्यमूलभागरूपेतिजेआस्पदमूलाधारेप्रागुक्तकुंडलिनीसर्वस्यकार्यकारणसपातस्यप्राणप्रदत्ताल्लक्ष्मी. ॥ ६४ ॥ जपकालेआवर्त्यमानारुद्राक्षादिफलमालेवनित्यमग्नी
 देगप्राणापानोद्विरणनिगिरणभ्यासलसलायतेकपेनाव्यक्तरवजनयति ॥ अव्यक्तानुकरणाद्वाचिवहुलमहणात्क्रोस्यर्थक्यङ् ॥ समुन्नतिरुर्ध्वमुखतानयाविवर्तिनीपरिवर्त्त
 नशीला ॥ ६५ ॥ द्यावापृथिव्योर्मध्यप्राणिनामूर्ध्वाधोगतिहेतुर्वहितनिषिद्धक्रियेवप्राणापानयोर्लुर्ध्वाधोगतिहेतुत्वात्स्पदधर्मिणी चाक्षुषादिसविल्लक्षणानामधूनारूपादिवि
 षयाखादानाविबोधैर्अर्कैश्चस्थिता ॥ ६६ ॥ शक्तयोज्ञानकर्मादियादिशक्तयः ॥ प्रागुक्तत्स्यममादिपदान्नादीजालचल्दिआभ्यंतरैर्वतैस्तयाव्याधूयतेकप्यते ॥ यथावाह्येन
 वातेनतरुपञ्चदव्याधूयतेतद्वदित्यर्थः ॥ ६७ ॥

वासध्यामयद्विहालसुरतिप्रथस्तभाषादेवभाषयोदलधत्ताप्रपापाभादिमृदुपूर्णगुणादिचक्रबलयतीव्रकोलेनजरयंतिनद्वर्तभ्योऽप्यपिपाणभाषयोभुक्तमन्नादिकार्यतीत्य
 र्थ ॥ ६८ ॥ अरण्यकारमेवार्थ ॥ शरीरिति ॥ तत्प्रागुक्तद्व्यस्तनहीनश्चादिपाणधारीराहन्ममानस्यापमानलोहकारप्रवेगनरलायते ॥ नरलापमानस्यनस्पृह्यित्वा
 स्यान्त्यपयप्रसरसोऽसाद्वक्तारत्ताम्नासमासात्त्रक्त्वचोमेवोपदसोमजामज्जाभ्योस्थीप्यस्थिभ्यश्चुकमितिषिषिषकार्येणाभ्यस्याऽन्यापारिणतिरेति ॥ यथाबसतेनरोतन्मि
 टभीमरसस्यपृष्ठधामजयं पुष्पाणिकलानीत्यादिरितिद्ववित्यर्थ ॥ ६९ ॥ तत्रममस्यपिपातुस्यानेपुमरान्तरपरिणामसिद्धयेपरस्परसपर्याङ्गाढारामिभ्यक्तिरलीत्याभायेना
 र्थ ॥ दृष्ट्विति ॥ आजरणअरणपरपरयाधरमथागुपरिणामपरीतिमत्यर्थ ॥ ७० ॥ सदेह सर्वगिउदितेनपद्मीनेननकाढारामिनाओष्यमेति ॥ ७१ ॥ तत्पैवसर्वदेहभ्यापिनोजाठ
 यद्वद्योमस्तुरत्यगस्वभावात्तत्रवायव ॥ बलवन्मृदुयार्त्तिकिद्विशकवलथनितत् ॥ ६८ ॥ वातैराहन्ममानतत्पद्यादितरलायते ॥ द्रव्यन्या
 न्यतिकार्येणपृष्ठवादिदयथातरे ॥ ६९ ॥ देहप्राजरणसर्वरसानांपवनोन्महम् ॥ जनयत्यग्निमन्योन्यसवपाहनवेणुवत् ॥ ७० ॥ स्वभाव
 शीतवातात्मादेहस्त्वनीष्यमेत्यर्थ ॥ उदितेनससर्वांगेभुवनभानुनायथा ॥ ७१ ॥ सर्वतोविचरेदस्मिस्तत्तेजकारकाकृति ॥ द्रव्यग्रहेमभ्य
 मरयोगिनाचित्यतागतम् ॥ ७२ ॥ तत्प्रकाशमयज्ञानचितितसत्प्रयच्छति ॥ येनयोजनलक्षस्यवस्तुनित्यहिदृश्यते ॥ ७३ ॥ तस्यामेवा
 दवस्येवजलसंश्लुक्कर्मिधनम् ॥ मांसपक्वजलवद्वह्यंलक्षर कोशवाप्तिन ॥ ७४ ॥ यद्वच्छशीतलत्वचतदस्यात्मेदुरच्यते ॥ इतीदोरुपि
 त सोमिरशीपोमोहिदेहक ॥ ७५ ॥ सर्वतूष्णात्मकैर्किंचित्तेजोकार्क्यमिधिविदुः ॥ शीतात्मकतुसोमास्त्वमाभ्यामवकृतजगत् ॥ ७६ ॥
 विद्याविद्यास्वरूपेणसर्वसदसदात्मना ॥ जगद्वायेननिर्वृततदेवविज्ञयते ॥ ७७ ॥ सवित्यकाशविद्यादिसूयमग्निविविदुर्बुधा ॥ अस
 ज्जाह्यतमोविद्यापाद्भु सोममनीषिण ॥ ७८ ॥

राघवस्तथोत्तराकाशारेणयोगिभिरुपासनक्रियतइत्याह ॥ सर्वतदेति ॥ अस्मिन्नेदेह ॥ ७१ ॥ तदेवषिदूषणीधत्तमानम्यवहित्विधिरुदसवपरायदर्शनसिद्धिजनयतीत्याह ॥
 नदिति ॥ ७२ ॥ तस्याप्रारिधनमाह ॥ तस्येति ॥ बाहवस्याप्रसापुदकलमिवमांसलक्षणे पक्वजलैरेराध्यपद्वृत्तरलाल्कोराशापिनस्तस्यकाढारस्याप्रपरिशारीरमन्यरसद्रव
 जलसंश्लुक्ज्वलनयोर्मधनमित्यर्थ ॥ ७३ ॥ देहेरधनभूतमिहालक्षणेनविज्ञापयेद्देहस्याग्नांपोमासकत्वमाह ॥ यदिति ॥ ७४ ॥ बहिरपिजगत्प्रकारोप्यग्नांशैत्य
 जगद्वाभ्यांवाग्नीपोमासकस्यमित्याह ॥ सर्वमिति ॥ ७५ ॥ अथवाषिज्जाहोमयपयदित्सदसदात्मकमविद्याभावलक्षणैर्जगत्वाकारेणनिवृत्तमितितदेवैवमकाशाज्जाह्यतमोऽ
 मपामरुपेणविधकमित्याह ॥ विधेति ॥ ७७ ॥ त्विजाममेवैरुदमाह ॥ सविदिति ॥ विद्याआत्मतत्त्वस्वरूपेति ॥ आदिपरादासापयपराय ॥ ७८ ॥

देहेष्वाजरणं सर्वरसानां पवनोन्महम् जनयत्यग्निमन्योन्यसंघर्षाद्विनवेणुवदितित्वदुक्त्या देहविश्रमत्यक्षेणाऽप्यादित्यादेर्वाच्यधीनोद्गोदयादिदर्शनाद्विनिर्वाच्यत्वनः सोमादुदेतीत्ययमर्थः पयाबुद्धिर्देशः ॥ शेषः स्पष्टः ॥ ७९ ॥ परस्परं पर्यायेण प्रजीयेते जिगीषेते ॥ जेः सति द्वित्वकुत्वयोरभावश्छादसः ॥ अन्तर्गमनाभिनिर्द्वयः ॥ प्रजीवेतेति पाठेन परस्परमुपजीवत इत्यर्थः ॥ ८० ॥ अनयोर्जन्मवीजाकुरवत्सरस्सरोपादानकदिवसरात्रिवत्सरस्परनिमित्तकच ॥ स्थितिस्तुल्लयात्तपसमापरस्सरोपधातिर्नीत्यर्थः ॥ ८१ ॥ दृष्टा तभेदोपन्यासस्त्यास्यतीति राह ॥ नुन्येति ॥ युगपदुपलभेच्छायात्तपस्थितिः पर्यायेणोपलभेदिनरात्रिस्थितिर्दृष्टा त इत्यर्थः ॥ ८२ ॥ दृष्टान्तयोः कार्यकारणभावद्वयपरत्वक्षे

॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ वह्निर्वात्मानः सोमादुदेतीति मुनीश्वर ॥ सोमस्योत्पत्तिमधुनावदमेव दत्तांवर ॥ ७९ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ अग्नीषोमौ मिथः कार्यकारणे च व्यवस्थिते ॥ पर्यायेण समं चैतौ प्रजीयेते परस्परम् ॥ ८० ॥ जन्मांगवीजाकुरवन्तथादिवसरात्रिवत् ॥ स्थितिश्छाया तपसमाकेवलसैतयोर्भवेत् ॥ ८१ ॥ तुल्यकालोपलभं भासावित्यंछाया तपस्थितिः ॥ केवलकोपलभं भाव्या स्थितिर्दिवसरात्रिवत् ॥ ८२ ॥ कार्यकारणभावश्च द्विविधः कथितो न योः ॥ सद्रूपपरिणामोऽथो विनाशपरिणामजः ॥ ८३ ॥ एकस्माद्यद्वितीयस्य संभवं कुरवीजवत् ॥ कार्यकारणभावोऽसौ सद्रूपपरिणामजः ॥ ८४ ॥ एकनाशो द्वितीयस्य च द्वावो दिनरात्रिवत् ॥ कार्यकारणभावोऽसौ विनाशपरिणामजः ॥ ८५ ॥ सद्रूपपरिणामस्य मृद्वदक्रमसंस्थितेः ॥ अक्षोपलभादितरत्नमाणं नोपयुज्यते ॥ ८६ ॥ विनाशपरिणामस्य दिनरात्रिक्रमस्थितेः ॥ अभावाप्येकवस्तुस्थोगतो मुख्यप्रमाणताम् ॥ ८७ ॥

प्यवांतरभेदांतरद्वये पितृत्वार्थमस्तीत्याह ॥ कार्यकारणभावश्चेति ॥ ८१ ॥ तयोराद्यमुपपादयति ॥ एकस्मादिति ॥ ८४ ॥ द्वितीयमुपपादयति ॥ एकेति ॥ भावउत्पत्तिः ॥ ८५ ॥ आद्ये कार्यदर्शाया कारणसत्वे मृदालकोपपद इत्यादिप्रत्यक्षं प्रमाणमित्याह ॥ सद्रूपेति ॥ यद्यप्यनुमानादीनामपि सभावोऽस्ति तथापि प्रत्यक्षसिद्धेर्धनतेऽन्यत्वे इत्यनुपयोगोक्तिः ॥ तदुक्तन्यायवाच्यस्य ॥ नहिकरिणिदृष्टेर्वात्कारेण तन्मुनिमते निमित्तमात्रादिति ॥ सिद्धिसत्त्वेन पक्षतारूपकारणाभावादित्याशयः ॥ ८६ ॥ एवं द्वितीयोपि कार्यदर्शायां कारणसत्वे दिवारात्रिनोपलभामहे इत्यनुपलब्धिः प्रमाणमित्याह ॥ विनाशेति ॥ एकवस्तुस्थः एकवस्तुमात्रपाद्विप्रत्यक्षाविरुद्धः ॥ ८७ ॥

ननु कार्यकुर्वन्कारणमुच्यते नन्तु चकारणस्य तदभिनिवेशलक्षणायामास्थापारुदटम् नञप्रकारेण भाषोपक्षीणस्य दिनस्य रात्रिनिर्वाणोऽस्यास्तीति नास्तीति कर्तृत्वम् एव
राधेरपि नित्यमप्युलनास्तीत्यभाषपरिणामेन कार्यकारणभाषो निमूलः ॥ एवमथेतनस्य मृगवर्तेषु टाद्विजनने आस्थासम्भति तस्याभ्येतनधर्मत्वात् ॥ किंचानुपमद्वितीयस्य
मप्यटानिष्यते उपमर्दुग्यसिद्धेन सत्येवेति किंसद्वेषेण परिणमत नञर्षिपटप्यतिरिक्तोऽभायानुगतानुमानमकार्षितसमवृत्तीयास्ति ॥ किंच बीजाद्विस्थितनिष्ठानुस्यन्त
वाञ्जुरजनपद ॥ नाय ॥ कुमुदादीनयस्यगात् ॥ तद्वितीयमृतीयी ॥ तदास्वभावेऽप्यसमर्षिपरमुत्सादयिगुप्तसमर्षिभित्तिकावाधोयुक्तिः ॥ चतुर्थस्तु कस्य सर्वानुभाववाधित
तिनकस्याद्वितकस्य धिबुलतिर्दिनायार्वाकनुस्वभावन एव सप्तमुत्साद्यते विनरयति चतस्रधीर्वापयर्दनाद्विषेकिनाकार्मकारणभाषविकस्यादत्यादिदुर्गुक्तिर्वादिन स्वानुभाववि
रोधोऽन्येनेव विनरसर्वादादस्याह ॥ अनास्थेति ॥ इत्यादि रायुक्तिर्दुर्गुक्तिस्तद्वादिनः ॥ अबलपयाअवमानेन ॥ स्वानुगुत्सपलापिनाचतेपामिष्यवर्णनीया ॥ अनास्थादियुक्ति
शुद्धिरकलत्वादिर्बुद्धजनपतिवसयोरेवकारणभाषलक्षणानुभावसिद्धेति कथयतामाभ्यापलाप ॥ यदिजनयतिर्दितास्वानुभावतलपरबुधोऽप्यपयायुक्तमुपन्या

अनास्थानासिक्तत्वाभित्यापायुक्तिर्वादिन ॥ अवज्ञयावहिकार्था स्वानुगुत्सपलापिन ॥ ८८ ॥ प्रत्यक्षवदभावोपि प्रमेवरपुनटन ॥
अस्य भावोपि शीतस्य प्रमाणसर्वजनुषु ॥ ८९ ॥ अभिर्भुमतया आगाया प्रयाति पयोदताम् ॥ सद्रूपपरिणामेन तदग्नि सोमकारणम्
॥ ९० ॥ अभिर्नपंतया शीत्यादसावेव प्रयाति यत् ॥ विनाशपरिणामेन तदग्नि सोमकारणम् ॥ ९१ ॥ सत्तां बुधिपय पीत्वा धूमोद्गारेण वाह
व ॥ पयोदतां प्रयातेन तदेव जनयत्यलम् ॥ ९२ ॥ अर्कपीत्वा निशानायमाभावास्त्वपुनपुन ॥ उद्गिरत्यमलेषु क्षणालमिव सारसः ॥ ९३ ॥

सः स्वानुभवविच्छेदमलापद्वि ॥ एष रात्रिपरिष्वस्य भाषविकारात्मना अभाषपरिणामेन दिनस्य कारणमिति स्वानुभावसिद्धमेव ॥ नञनारोनाभाषविकारः उत्पत्यवेरिवतस्या
विभाषधमत्वानुभवत् ॥ एष बीजाङ्कुराद्यवस्थास्वनुगतद्वयमप्यभाषितमप्यभिज्ञानुभावसिद्धेनापलापार्हं नैवेद्यस्थितनिष्ठानुस्यन्तमित्याद्यवस्थाभेदत्वात् नञपुनभावदकरा
दे कारणनावस्थाभेदपुष्पिष्यतद्वित्तमद्वयभेदोलेपानिर्हेतुकोत्सत्यादीन् निष्प्रमाणकानतिगौरवप्रयत्नां प्रमलप्रतोमूर्त्तां अक्षद्वयेन बह्विकार्थादित्यय ॥ ८८ ॥ अनुपलब्धे मा
भाषयते देवरायति ॥ प्रत्यक्षवदिति ॥ धर्मव्यवमाणमेव ॥ नञाभाषधमकारणत्वमप्यनटमिति भविताम्यम् ॥ तेजोऽभाषस्य शीतानुमितील्लग्नविधया करणत्वमसिद्धेरि
त्याह ॥ आप्यभाषद्वि ॥ ८९ ॥ बहिरप सद्रूपपरिणामनसोमकारणत्वमुदाहरति ॥ अग्निरिति ॥ तत्तम ॥ ९० ॥ अभाषपरिणामेनानपिन बुदाहरति ॥ अग्निरिति ॥ अग्नौ
प्रियद्वापुष्पाभाषामिति ॥ यदावाअग्निरुदापतिधापुमेवाप्येतीति श्रुते ॥ ९१ ॥ सद्रूपपरिणामेनार्धयोमयो परस्परकारणत्वमैकप्रोवाहरति ॥ समेत्यादिना ॥ बाहवो बहवा
नलपयादनामपानेन स्वैव तत्समाधुधिपय एव जनयति ॥ शीराधधिपुनर्दीनामपिरसात्मकसोमरूपत्वात्सर्वप्रपयोवाद ॥ ९२ ॥ आअभाषास्यामित्याभाषास्यम् ॥ आद्वय
यदाग्निमिव व्यापारस्य व्यधीभावेन पुंसककृतस्य ॥ कणपक्षे अमावास्यापदीनमित्यर्थः ॥ अमलेषु क्षणक्षे ॥ ९३ ॥

१ अर्धो नटनपारीत्याद्यापुनर्मेव याति यद्विपुलकान्तरपट ॥ मूलस्य पाठेऽप्युभाषमित्यभ्याहारलब्धव्याभ्यम् ॥

॥ १०१ ॥ यथाविहृदा विहृदतमभकारापटिता अहोरात्रास्तथा विहृदो भयपटिताः सवप्यवहारा इत्याह ॥ विहरेति ॥ जलमयो विहरेत्यर्कद्वारा सूर्यावस्थितिमात्रात्क
कलाति-कषेणपूरणादुभयपारंरुद्वर्षात्नुरिह ॥ १ ॥ विहृदो भयपटिताभ्यामेवभकारापकाशतया आविर्भूताभ्यां जगतीः प्रीयोमात्मकोत्साह ॥ प्रकाशमिति ॥ १ ॥ बहि
सूर्यात्प्राप्तमद्वर्गतभरमहस्याविद्याद्विसोदपाज्जममूलमोनिहिरितस्याह ॥ विहसूर्येति ॥ जलस्योदयोपस्थात्तद्वयोदयतम ॥ ४ ॥ विजयेत्यगात्मनि अहोसोमदेहदृष्टेति
तत्तत्तास्म्येन सूर्यस्य विहसूर्यपणत्वविद्यारूपानुगुणतत्त्वत्वसौम्यसती गृह्णात्सत्तया अस्तस्य ब्रह्मवेद ॥ यथानिरीये अर्धरात्र्ये अहोरात्र्ये विहसति तदनुभवरोन सूर्यदर्शीरमभाभरभ्यद्
धर्मव्यक्तितेन सूर्यस्य दृष्टतया विहसूर्यात्सत्तया अस्तस्य ब्रह्मवेदितवर्तनीतीरमभाभरोनात्कीर्तिवर्जनानुभवाविति भाव ॥ ५ ॥ दृष्टान्वादीतिकयो रूपव्यक्तिकल्लाह ॥
सोममिति ॥ अदमद्वेपनिहिर सूर्यपभाक्रोपो भोगमलमय च दर्शनमकटयमिति सूर्यरूपकरोति ॥ देहेनुजीभाभेनानुभवितव्या विहरेत्यपिरयावरायुभ्यभाभद्विभाषादिनामया क
द्वाभ्यांचैतन्यजात्याभ्यां भूतानि प्रसुरंति हि ॥ यथा तमभकाराभ्यामहोरात्र्यामहीतले ॥ १०१ ॥ चिद्रूपजहकरूपाभ्यामारभ्येयं जग
त्स्थिति ॥ जलावृताभ्यामिभ्याभ्याशीतावनुरिवैदवी ॥ २ ॥ प्रकाशमनलसूर्यविहृदपविहिराधव ॥ जहात्मकतमोऽपविहिसोमशरी
रकम् ॥ ३ ॥ विहसूर्यनिर्मले दृष्टेनामनस्योदयोदयम् ॥ व्योमसूर्येव हि दृष्टेयया कृष्णनिशातम ॥ ४ ॥ सोमदेहे जहदृष्टे चिनिजे सत्यवद्
वेत् ॥ निरीयेविलसत्यजे यया सीरप्रभाभर ॥ ५ ॥ सोमप्रकटयत्यभिध्विदेहस्य चिरं प्रभाम् ॥ स्वसविन्मयमिद्विध्विदेहस्यैकपमर्कज
म् ॥ ६ ॥ विविचिक्रियास्वनामासाकेवलानोपलभ्यते ॥ आलोकइव दीपेन देहेनैवावगम्यते ॥ ७ ॥ चितश्वेत्योन्मुखत्वेन लाभस्यैव सत्य
ति ॥ निश्चेत्यायाः शुभोलाभो निवाणवातदेव हि ॥ ८ ॥ अन्योन्यलभ्यसदा स्यावेवं कुल्यप्रकाशवत् ॥ अभीषोमाविर्मोक्षेयौ सपुनरौ दे
हदेहिनी ॥ ९ ॥ अतिशायिनि निर्वाणे जाह्नवे वातिशायिनि ॥ अभीषोमस्य चैवांगस्थितिर्मवति केवल ॥ ११० ॥ प्राणो भिरुष्णप्रक
तिरपानश्रीतलशरी ॥ छायातपवदित्येतौ सस्थितौ मुखमगंगी ॥ १११ ॥

रोति ॥ यथाप्रकारायत्येक-कल्लोको भिन्नरश्मिः ॥ शेषश्वेतीतया कल्लसंभकारापतिभारोति भगवद्भवनात् ॥ एवमभ्योभ्यमेवेनेतादात्म्याभ्यासादकञ्जप्रभामहर्त्तमिदुर्म
वति चिह्नत्वं विस्मयमनुप्योदेवेन तस्यादितानुभवानुसारिदेहस्यैकपमर्कजस्य भव ॥ ६ ॥ इतोपितस्योदेहपमर्कत्वममद्वत्याह ॥ विहिति ॥ नमयति सकोचयतीति तानवडपा
चितलच्छ्रया ॥ ७ ॥ अक्षानाहतायाश्चितश्वेतोपाधुम्युत्सप्रयानियमादेवानर्पयामिरित्याह ॥ चितवति ॥ ८ ॥ एवमुक्तरीत्या कुल्यसौरप्रकाशवदभ्योन्यसंबलनाधीनसद्वे
षाभाभ्यवहारविषयतादिरीदेहेहिनाभ्यध्यायोनालकीकृत्यो ॥ ९ ॥ तपोरसवद्विज्ञापत्येकस्थिति कपसिद्धान्ताह ॥ अतिशायिनीति ॥ विवर्णजुपाधिनिहस्याभामदावि
शान्दकास्तिव्यभिशाधिनिभात्यतिकेसिद्धे अमकेवलस्थितिर्भवति जाह्नवेतिशायिनि जलशिलादिगोक्षेभस्यैकवलास्थितिर्मवतीत्यर्थ ॥ ११० ॥ प्राणापानयोरेव
विशोभतत्त्वत्वं मनुकमहेतोययोनायस्मादप्यति ॥ प्राणवति ॥ १११ ॥

तयोः कुड्यालोः कवदन्योन्यताद्वारम्यस्थितिं दर्शयति ॥ अपाने इति ॥ १२ ॥ मूलगणकुंडलिनीरूपश्चिदग्निराधारादिकेऽंशं चतुर्दलादिपद्मपत्रस्य परादिवैखरीपर्यंतवाचात्मक
 म् ॥ त्विषा अर्थप्रकाशनरात्म्या ॥ अनुभूत्या विवक्ष्यपक्षेत्वर्थप्रथा रूपयारूपस्य ॥ यथा वहिः सूर्य इति शेषः ॥ १३ ॥ यथा सर्गादौ मायाशबलब्रह्मसंविच्छीतोष्णाहपिणीब्रह्मांडा
 करेणार्णवो माभिधा प्रामातथावृणाभ्यष्टिदेहनासर्गोत्पत्त्यर्थः ॥ १४ ॥ अस्ते ब्रह्माहमिव शरीरमप्यर्णवो मात्मककितत कार्यतत्राह ॥ यवेति ॥ यथादिविकृष्णपक्षे अग्न्या
 त्मासूर्यः सोमस्य शीताः पचदशकलाः प्रतिपदादिति विष्णुकर्मण प्रसति एकाध्रुवाख्याचिद्रूपा परिशेषयति नत शुक्लपक्षे कर्मणेष्णा उद्भिरतिताभि कर्मण पूर्वाणाध्रुवाकला पूर्ण
 सोमोजायते तथा हृदि स्थित प्राणसूर्योऽपानरूपस्य सोमस्य मुखनासिकाद्वारा प्रविष्टाः शीताः पचदशकला प्रसित्वा मुखद्वहिर्ध्रुवाख्यामेकाकला परिशेष्य पुनस्ता उष्णा उद्भिरति
 ताभिः सापूर्वभाणा वहिरेयानाख्यः सोमोजायते तत्र वहिः प्राणापानसंधिकालः पूर्णमसौ हृदि त्वमावास्या अतरालदेशे इडां गलयोः प्रत्येकमूर्ध्वाधोभागप्रतिशाखानाडीषट्के
 प्राणसूर्यस्य प्रवाहोऽयने मेघादयो द्वादशमासास्तदतराले सकातयः ॥ अपानसोमस्य प्रवाहौ चैवाद्योमासा विष्कभादयो योगा अन्यानि च पर्वाणि निष्पद्यते इति योगिना प्रत्य

अपाने शीतले सत्तामेत्युष्णः प्राणपावकः ॥ प्रतिविंबमिवादर्शसंचतस्मिंस्तथैव हि ॥ १२ ॥ चिदग्निः पद्मपत्रस्य सोमं वाचात्मकं त्विषा ॥
 जनयत्यनुभूत्येह कुड्यालोः कंयथा वहिः ॥ १३ ॥ संस्त्यादौ यथा काचित्संविच्छीतोष्णरूपिणी ॥ अर्णवो माभिधां प्राप्तासैव सर्गो नृणां मि
 ह ॥ १४ ॥ यत्र सोमकलाप्रस्ताक्षणसूर्येण षोडशी ॥ मुखद्वितस्ति मात्रं स्यात्तत्र च द्रपदो भव ॥ १५ ॥ नूनं सूर्यपदं प्राप्तासो यत्र सोमो हृदं व
 रे ॥ नूनं केवलयास्थित्या तत्र च द्रपदो भव ॥ १६ ॥ उष्णमग्निश्चिदादित्यः शैत्यं सोम उदाहृतम् ॥ यत्रैतां प्रतिविंबस्यो तत्र च द्रपदो भव
 ॥ १७ ॥ शरीरे सोमसूर्याग्नि संक्रांतिज्ञो भवानघ ॥ तत्र संक्रांतिकाला हिवाख्यास्तृणसमाः स्मृताः ॥ १८ ॥

क्षम् ॥ अन्यैस्तु स्वरोदयादिशास्त्रतो ज्ञेयम् ॥ एवस्थिते वक्ष्यमाणे देहाणुतास्थौ ल्याद्युपयोगिधारणा भेदाः प्रथममग्निभिः श्लोकैरुपदिश्यते ॥ यत्र मुखद्वहिर्देशे सूर्येण प्रस्ताध्रुवा
 ख्यासोमस्यापानस्य षोडशीकलाप्राणोर्द्वीपाभिः कलाभिः पूर्यमाणः क्षणप्राप्या पूर्णमासी च द्रववितस्ति मात्रस्य तत्र भुशुडोपाख्यानोक्तबाह्यकुम्भकेन मनोधारणया च द्रप
 दस्थिते भवेत्यर्थः ॥ १५ ॥ तथा यत्र हृदवरे कलापासेन क्रमाद्द्रव्यमानोऽपानाख्यः सोमोऽमावास्यायां भिक्केवलया शुद्धिचिद्रूपध्रुवाख्यकलात्मिकया स्थित्या तिष्ठति तत्रातः कुं
 भकेन च द्रपदो भव ॥ १६ ॥ इदानीमधरे च केनाधरे कर्णवा अतराले प्राणस्यो भयतो निरोधेन विवर्तयति विवर्तयत्युत्पत्त्या तत्र मापायधारणमाह ॥ उष्णमिति ॥ १७ ॥ यथा वसंत
 षष्ठीमवर्षा शरत्सुकर्मण शीतस्यौष्णेन प्राप्तासोमस्याग्नि संक्रांतिः शरद्धेमतशि शिरेषुकर्मदौष्ण्यस्य शैत्येन प्राप्तादग्नेः सोम संक्रांतिस्तयोः संधी विषुवतौ सूर्यस्य च मेघादिषु संक्रां
 तिल्लथा शरीरेऽपि अपानरौत्यस्य जहराग्निना प्राप्तासोमस्याग्नि संक्रांतिः प्राणौष्ण्यस्य वहिः शैत्येन प्राप्तादग्नेः सोम संक्रांतिः सूर्यस्य सकातयस्तृणानुक्तास्ता जानातीति तज्ज्ञो भवेति पू
 र्वोक्तधारणागविधिः ॥ प्रासंगिकतज्ज्ञानस्य प्रसिद्धसंक्रांतितत्त्वानां दिक्लेभ्य उल्लेखतमफलकीर्तनप्रधानफलेन स्तुतिर्वा ॥ १८ ॥

उक्तगणानमनुयातयाधिकारिपदस्योपरान्वयति ॥ सकानिनिविति ॥ कालंअपनद्वयासकंसबसदेहवति ॥ मायापानयोर्द्वैतानादीरारण्यगुसारिगतिभोवद्वयचनम् ॥ ब
 ह्विभसिद्धेसबसरेस्थितनिर्वातरपियोमाभ्यासाधयानुभूतप्रत्यक्षमनुभूतंपटादीवस्तुतयविवेकिततर्हिअभयोनिकयासुरोभसे ॥ परमबुधदिदरस्यदभ्युपेनोभ्यासगतमेवत
 न्मुरोभावेदितदेकप्रवणताविधि ॥ १११ ॥ ॥ इतिध्वीवांसिधम ॥ सात्यधमकारोति ० पू० एकमशीतितम सर्ग ॥ ८१ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अणुनास्तूलतोपाया
 क्षानसाध्ययोगिन ॥ परकायानिभोगाभ्यवर्धतइदुक्तिभि ॥ १ ॥ एवमशीतोबासकस्वदेहदे ॥ परिक्षायधारणाभ्यासापरिच्छन्नाणमन शरीरस्यसोमसमाप्रिसक
 मारिदीरानोयोमिबोदेहस्याविचिद्विमानिप्रकाराणकुप्रतिजानीते ॥ अणुतामिति ॥ १ ॥ तत्रावाषणुत्प्रामयेदेहस्थधितापनायनाभ्युपरिदेशेज्वलतोकाठारनलस्यद
 स्यनलछद्मच्छिद्रारामविस्यद्वयाकाठस्यद्वकार्णिकायापरत्यासनआसनभूतीनास्वर्धयति ॥ छदीति ॥ अत्रान्नोरस्योर्ध्वकर्णकेयोपरि ॥ तथाचनैस्तिरीयाणामुपनि
 पदि तस्यमध्यगानिर्ध्वार्धवर्धनोभूतमतिजाठारनलप्रत्यभ्युपे ॥ तस्यमध्योर्ध्वान्नितावाअपीयोर्ध्वार्धस्थिता मीलनोपदसभ्यस्याद्विपुल्लेखेवभास्वरा नीवारय
 सकातिभुत्तरमयापनमंगसस्यकालतयाविपुवतीयदिदेहवति ॥ अतवहिसुमिववेत्तिस्ययानुभूततच्छोभसेन्नपुन परमभ्युपेते ॥ १११
 इत्यार्षेवा० वा० दे० मोक्षोपायेपुनि ० पू० च० अमीपामविचारणानामैकाशीतितम सर्ग ॥ ८३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥
 अणुतास्तूलतावापियथागच्छतियोगिनाम् ॥ देहेनामतयासस्यनवस्यमाणमिदृशम् ॥ १ ॥ छद्यक्त्वककोशोर्ध्वप्रसुरत्यानल क
 ण ॥ हेमअमरवत्सांध्यविपुल्लवद्वाबुदे ॥ २ ॥ सप्रवर्द्धनसंवित्यावात्यवेवाशुवर्द्धते ॥ सविद्रूपतयानुनमकवयातिचोदयम् ॥ ३ ॥ स
 ध्याअप्रयमार्कामोवद्विमभ्यागत क्षणात् ॥ गालयत्यखिलसांगदेहेमयथानल ॥ ४ ॥ जलस्पर्शासहायुक्तगालयेत्पददपि ॥ वा
 द्यार्धानलस्पर्शास्वतेवस्तुविशेषत ॥ ५ ॥ सशरीरद्वयपश्चाद्विधूयकापिलीयते ॥ विक्षोभितेनप्राणेननीहारावात्ययायथा ॥ ६ ॥ आ
 धारनाडीनिर्दीनाभ्योमस्यैवावशिष्यते ॥ शक्ति कुहलिनीवङ्गेधूमलखेवनिर्गता ॥ ७ ॥

कवतन्वीरिणाभासस्यभूयमा तस्या सिन्धायामध्येपरमात्म्यावस्थितइति ॥ विपुल्लवस्यसाध्यद्वानिबिरोधणपीनत्वमकर्मोपनार्यम् ॥ १ ॥ सञ्जानलकणःप्रबद्धनस्यसवि
 रयासदेहभ्याप्यपाप्यज्वलितपार्थनोपायमानेन ॥ सखसंधीधनानामिबद्धवद्वेतिकिन्तुसर्वधूप्रमयाअकमबुधप्रमकाशानिरीयमाति ॥ ३ ॥ सध्यायाप्रत्युपेअथेआकारो
 मयमभ्युदितयोर्कलादास ॥ गालयतिमहिनकरोति ॥ सांगद्वैतपाशायासहितवहम् ॥ पार्थिवगमभामकाठिभ्यचतुषादानजलजगोदपसंहरीत्यय ॥ ४ ॥ एवमपदात्ता
 दापयर्धतमभिलभेद्वैकीकुपार्त तत्रोपाणयुक्त्यावस्तुविशेषतःअप्रित्तभाविबिरोधाजलस्यस्परीत्यनसहनेद्विजलस्यर्शासह सोनल स्पर्शासखीव्ययबलाद्भवत्वोपसहारेपु
 स्याकलमभिलभयेतरोपायेय ॥ एवरीत्यादेहादास सप्रवर्धनमनोद्वेपआनिवाहिकदेहमावेद्वितनदेतिरीय ॥ ५ ॥ एवपार्थिवमप्यचशरीरद्वयविधूयस्थित सोमिर्ध्वोभि
 नेनपार्थनोपसहन् कापिलीयते ॥ यदाभाअप्रित्तव्यापिनिवायुमेवाप्यर्तानिभूतेरित्यर्थः ॥ ६ ॥ एवार्थानुहलिनीशक्तिरपिमुलाधारस्यद्विपुल्लानादीर्दीनतस्वस्कारशाल्यातिभावि
 करेहाकारयेतद्वदइत्याह ॥ आधारति ॥ वङ्गेर्ध्वानाधूमल्लेखेव ॥ ७ ॥

तत्र स्थिता च सा कोऽङ्गीकृता संकलितमनो बुद्धि मये जीवादिषा दिनां लिङ्गशरीरे अहं कर्तार्यया तया विधा अंतःस्फुरत्विषयकाशचमत्कारः खेच्छा विहारशक्तिचमत्कारश्च यस्यास्तथा विधासती सूक्ष्मतमे विसना लच्छिद्रे रौला दी च य वैषयविशय निर्गतो ज्योतेन तत्र विषय निर्यातीत्यह ॥ कोऽङ्गीकृतेति ॥ द्वयोरर्थ ॥ ८ ॥ ९ ॥ एवं सूक्ष्मीभावप्रकारमुक्त्वा स्थूली भावो नैच्छिकनाशरीरकल्पनाप्रकारमाह ॥ रसेनेत्यादिना ॥ सा कुहलिनीयमिगो जीवशक्तिर्वह्नी प्राणुपसहजलभाग यदामुच्यते तदारसेन सर्वत आपूर्णातेति ॥ यथा तर्था चर्मरज्जु विभर्त्तति तन्नीभारो भाला रूपश्चर्म विशेष कूपे क्षिमे बुन आपूर्णातेति तद्वत् ॥ १० ॥ एवमसा पूर्णां सती प्राणुपसहजपाथिवभाग यमाकारकर्तुं भावयति योगशक्त्या क्रोडोऽकृतमनो बुद्धि मय जीवाद्यहं कृतिः ॥ अंतःस्फुरच्चमत्काराधुमलेखे वनागरी ॥ ८ ॥ विसंशैले तृणे भित्तावुपलेदि विभूतले ॥ सा यथा योज्यते यत्र तेन निर्यात्य लंतथा ॥ ९ ॥ संवित्तिः सैव यात्यंगरसाद्यंतं यथाक्रमम् ॥ रसेना पूर्णातेति तन्वीभार इवां बुना ॥ १० ॥ रसा पूर्णा यमाकारं भावयत्याशु ततथा ॥ धत्ते चित्रकृतो बुद्धीरेखारामयथा कृतिम् ॥ ११ ॥ दृढभाववशादंतरस्थीन्याप्नोति सा ततः ॥ मातृगर्भ निषण्णे पुलुसूक्ष्मे वां कुरस्थितिः ॥ १२ ॥ यथा भिमतमाकरं प्रमाणं वेत्ति राषव ॥ जीवशक्तिरवाप्नोति तु मेव दिह तृणादि च ॥ १३ ॥ श्रुतं त्वया योगसाध्यमणिमाद्यर्थसाधनम् ॥ ज्ञानसाध्यमिदानीं त्वं शृणु श्रवणभूषणम् ॥ १४ ॥ एकं चिन्मात्रमस्तीह शुद्धं सौम्यमलक्षितम् ॥ सूक्ष्मात् सूक्ष्मतरं शांतं न जगन्नजगत्क्रिया ॥ १५ ॥ तच्चिन्तोत्पलनात्मानं संकल्पोन्मुखतां गतम् ॥ यदा तदा जीविद्विती प्रोक्तमाविलतां गतम् ॥ १६ ॥ असत्यमेव संकल्पभ्रमेण दंशरीरकम् ॥ जीवः पश्यति मूढात्मा बालो यक्षमिवाद्धतम् ॥ १७ ॥ यदा तु ज्ञानदीपेन सभ्यगा लोक आगतः ॥ संकल्पमोहो जीवस्य क्षयितेशरदभ्रवत् ॥ १८ ॥ शांतिमायाति देहायं सर्वसंकल्पसंक्षयात् ॥ तदाराधय निःशेषदीपस्तौ लक्षयेयथा ॥ १९ ॥ निद्राव्यपगमे जंतु र्यथा स्वप्नं न पश्यति ॥ जीवो हि भाविते सत्यतया देहं न पश्यति ॥ २० ॥ अतस्त्वेतत्त्वभावेन जीवो देहावृतः स्थितः ॥ निर्देहो भवति श्रीमान्पुरुषात् तत्त्वैकभावनात् ॥ २१ ॥ अनात्मनि शरीरादावात्मभाव न मंगयत् ॥ सूर्याद्यालोकदुर्भेदं हार्दतद्धारुणं तमः ॥ २२ ॥ आत्मत्वे वात्मभावेन सर्वव्यापि निरंजनम् ॥ चिन्मात्रममलौस्मीति ज्ञानादित्येन नश्यति ॥ २३ ॥

तथा कल्पाधत्ते इत्यर्थः ॥ ११ ॥ तच्चारथादिकल्पनाप्रकारमाह ॥ दृढेति ॥ मातृगर्भनिषण्णे पुष्कललेपु सुसूक्ष्मावौ जशक्तिरस्थिहस्तपादाद्यकुरस्थिति रिव ॥ १२ ॥ यथा भिमतस्त्वेच्छानुसारि सुभेवादिमहत्तृणाद्यत्वा आकारमवाप्नोति ॥ १३ ॥ योगसिद्धानुसारेण स्थूलसूक्ष्मभावमात्मिकममुक्तमुपसह्यज्ञानसिद्ध्यतः द्विलक्षणतव कुपु रमप्रकृतश्चावयति ॥ श्रुमिति ॥ १४ ॥ १५ ॥ चिन्तोत्पत्त्या सेनोपचिनोति ॥ १६ ॥ जीव परयति स एवात्मस्थूलभाव इति भावः ॥ १७ ॥ सैद्धम्यप्राप्तिकममाह ॥ यदा त्वित्यादिना ॥ १८ ॥ शांतिवाधम् ॥ १९ ॥ भाविते साक्षात्कृते ॥ २० ॥ २१ ॥ लौकिकसूर्याद्यालोकैर्दुर्भेदनाशयितुमशक्यम् ॥ २२ ॥ केन तस्मादिदित्येन तन्नाशस्तमाह ॥ आत्मन्येवेति ॥ २३ ॥

चूडालासिद्धिप्रवाअप्रबोधश्चभूतः ॥ गुरुपदेशसाफल्येकिराटाल्यानमीयते ॥ १ ॥ चूडालाएवंप्रागुक्तीत्याप्राणधारणादिघनाभ्यासवतीसतीअणिमादिगुणैश्वर्ययुक्ता
 बभूव ॥ १ ॥ तदैश्वर्यमेवावयुत्प्रपचयति ॥ जगामेत्यादिना ॥ मोहकालुष्यस्यतापचयस्यचोपशमादमलरतीतलाच ॥ २ ॥ तस्याःकायव्यूहादिकल्पनैश्वर्यमाह ॥ क्ष
 णमपीति ॥ अगताअवियुक्ता ॥ राजपेसुराद्वैवजगत्सुभुवनेषुचोवास ॥ ३ ॥ विद्युताप्रारभाउन्मेधाइवद्योतमानानिभूषणानियस्याः ॥ ४ ॥ ५ ॥ दिशांव्योम्नश्चोदेयावतिभु
 वनरधाणिप्रसिद्धानितीसर्वाणीत्यर्थः ॥ ६ ॥ सर्वभूतरुतज्ञतयासभाषणादिव्यवहारम् ॥ ७ ॥ बहुशःप्रतिबोधयामासेतिव्यवहितेनसबधश्छांदसः ॥ ८ ॥ ९ ॥ यथावेदाभ्य
 यनकालेबालोवेदविद्यांसर्वगुरुथार्थानुक्तलार्थप्रकाशनादिगुणशालिनीनवेदतद्वत् ॥ १० ॥ ११ ॥ सर्वसिद्धिशालिन्यास्तस्याश्चेद्वैवोधनेअशक्तिसर्हन्वेपासिद्धिशून्या

श्रीवसिष्ठवाच ॥ अणिमादिगुणैश्वर्ययुक्तासानुपभामिनी ॥ एवंबभूवचूडालाघनाभ्यासवतीसती ॥ १ ॥ जगामाकाशमार्गोणिवि
 वेशांबुधिकोटरम् ॥ चचारवसुधापीठंगेवामलशीतला ॥ २ ॥ क्षणमप्यगताभर्तुर्वक्षसश्चेतसस्तया ॥ सर्वपूवासरउपेपुलक्ष्मीरिव
 जगत्सुच ॥ ३ ॥ आकाशगामिनीभ्यामाविद्युत्सारंभभूषणा ॥ वभ्राममेघमालेवगिरिमालामहीतले ॥ ४ ॥ काष्ठुणोपलंभूतंरंवा
 तमनलंजलम् ॥ निर्विघ्नमविशस्सर्वतुर्मुक्ताफलंयथा ॥ ५ ॥ मेरोरुपरिशृंगाणिलोकपालपुराणिच ॥ दिव्योमादरंध्राणिविजहारय
 थासुरवम् ॥ ६ ॥ तिर्यग्भूतपिशाचाद्यैःसहनगामरासुरैः ॥ विद्याधराप्सरःसिद्धैर्व्यवहारंचकारसा ॥ ७ ॥ यत्नेनतंचभर्तारिमालमज्ञानावृ
 तंप्रति ॥ बहुशोबोधयामासचूडालानविवेदसः ॥ ८ ॥ कलाविदुधामुग्धालेयंयुहिणीमम ॥ इत्येवंकेवलंराजासचूडालांविवेदता
 म् ॥ ९ ॥ एतावतापिकलेनतामवंगुणशालिनीम् ॥ बालोविद्यामिवनृपश्चूडालानविवेदसः ॥ १० ॥ साप्यलब्ध्यात्मविश्रान्तिस्तांसिद्धिश्चि
 यमात्मनः ॥ दर्शयामासनोराज्ञाःशूद्रस्येवमखक्रियाम् ॥ ११ ॥ श्रीरामउवाच ॥ महत्याःसिद्धयोगिन्यास्तस्याअपिशिरिवध्वजः ॥
 यत्नेनप्रापनोबोधंबुद्ध्यतेत्यःकथंप्रभो ॥ १२ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ उपदेशक्रमोरामव्यवस्थामात्रपालनम् ॥ ज्ञानस्तुकारणंशुद्धा
 शिष्यप्रज्ञैवराघव ॥ १३ ॥ नश्रुतेननपुण्येनज्ञाप्यतेज्ञेयमात्मनः ॥ जानात्यात्मानमात्मैवसर्पःसर्पपदानिव ॥ १४ ॥ श्रीरामउवाच ॥
 एवंस्थितेवाथमुनेकथमेतज्जगत्स्थितौ ॥ क्रमोगुरुपदेशाख्यःस्वात्मज्ञानस्यकारणम् ॥ १५ ॥

रामशक्ते ॥ महत्याइति ॥ तस्याअपियत्नेनउपदेशप्रयासेन ॥ १२ ॥ तद्विज्ञानार्थसंगुरुमेवाभिगच्छेदित्यादिशास्त्रोक्तमर्पादाव्यवस्थान्मात्रपालनंगुरुकृतउपदेशक्रमेन
 तत्सावनधिकारिण्यपिज्ञानबलज्जनयितुशक्नोतीत्यर्थः ॥ प्रज्ञापहणसाधनचतुष्टयसहितप्रज्ञापरम् ॥ १३ ॥ श्रुतेनअनात्मशास्त्रप्रावीण्येन पुण्येनचित्तशुद्धानेगेनकाम्यकर्म
 वर्णेण ॥ अथवाश्रुतेनशाब्देनपरोक्षज्ञानेन ॥ आत्मनस्तत्त्वभूतज्ञेयब्रह्मज्ञायातेइतरवस्तुवन्नविषयीक्रियते ॥ पुण्येनापित्वर्गभोगवन्नविनैवविचारज्ञानजन्यतेकितुनाभ्यावि
 चारेजनितेचरमसाक्षात्कारदृश्यरूढेनात्मनैवात्माआत्मानंजानातीत्यर्थः ॥ सर्पपदानिसर्पइव ॥ इवार्थैवशब्दः ॥ १४ ॥ तर्हिगुरुपदेशाख्यःक्रमःकथंकेनद्वारेण ॥ १५ ॥

नांगुरुणांशिष्यबोधनेशक्तिर्दूरापास्तेति

स्मृत्याऽर्चनीनिश्चयनप्रायेण शिष्यबुद्धेः अत्यल्पप्रवृत्त्याऽप्यसमाधानद्वारा मुक्त्वा परेशोद्देशानकारणतः निश्चिन्तयति ॥ किराटोपास्थानमाह ॥ अस्मिन्नेत्यादिना ॥ किराट रवेदवर्णि
 क्त् ॥ १९ ॥ १० ॥ कायप्रयातवीथ्यप्रवृत्त्यात्समाधत् ॥ बुधावशोभयामास ॥ १८ ॥ तस्याभ्येवणोयोगेनैतुमभिप्रायमाह ॥ कपर्दकादिति ॥ लोभेति मम हस्ते प्राप्ततां क
 ननकपर्दकानि कर्षणीयानि द्विकपाश्चत्वारः कपर्दकाः स्युस्ततोऽतीत शतं ततः सङ्गतातोद्देशहर्षेणेति चेत्सकलपर्यभितपर्यसत् ॥ १९ ॥ अन्तर्गम्यप्यारब्धोदोषो गोमुहजन
 हासरानि विधिरास्तिष्ठन्मन्त्राण्युक्तोऽप्यर्चनीयिष्यपन्नाह ॥ अस्मिन् ॥ २० ॥ २१ ॥ प्राप्ताऽखिलालाङ्कारद्वयं संसारिकभोगायेव शान्ता सर्वद्वारिभ्याप्यनर्थायस्यताद्वरा
 नयास्थित ॥ २२ ॥ कणश्चमूल्ययस्यतायाविधत्तमम् ॥ २३ ॥ तथागुरुपदेशकानाभ्युपस्थाप्यपरोक्षमायमभिषिष्यते ॥ अभ्यन्तित्यापरोक्षलभ्यते ॥ २४ ॥ कायभ्यन्तराह ॥
 ॥ श्रवसिपुत्रवाच ॥ ॥ अत्यन्तरुपण कश्चित्किराटोऽधनधान्यवान् ॥ अस्ति विध्याटवीकं देसं कुटुम्बीयाक्षणीयया ॥ १६ ॥ तस्यैकदानिप
 तितागच्छतोर्विधजगते ॥ एकावराटिकारामतण्डजालकसद्वते ॥ १७ ॥ कार्पण्यात्सप्रयत्नेन सर्ववृत्तगुणादिकम् ॥ कपर्दकार्पमभि
 तोद्गुधावदिवसन्मयम् ॥ १८ ॥ कपर्दकाः स्युभवाताचत्वारोऽष्टौषकालतः ॥ ततः शतसहस्रं च सहस्रं चेत्येति चेत्तस्य ॥ १९ ॥ कलयन्जगलेदी
 नारातिदिवमवद्वित ॥ जनहाससहसाणिबुधेन परंतुस ॥ २० ॥ ततोऽदिनत्रयस्याति तेन तस्माच्च जगत्तात् ॥ पूर्णदुर्धियप्रतिमोलब्ध
 श्रितानमणिमहान् ॥ २१ ॥ तं प्राप्य तुष्टदयः स समागम्य गृहं सुखम् ॥ प्राप्ताखिलजगद्भूतिशान्तसर्वतया स्थित ॥ २२ ॥ एवमयं किराटन
 यपदान्वपणं नतत् ॥ रत्नलब्धजगन्मूल्यमहोरात्रमखेदिना ॥ २३ ॥ तथाश्रुतोपदेशेन स्वात्मज्ञानमवाप्यते ॥ अन्वदन्विष्यते चान्यह्य
 तेहि गुरुकमात् ॥ २४ ॥ ब्रह्मसर्वोद्विष्यातीतं श्रुतादीर्द्वित्रयसंविदः ॥ तेनापदेशादनयनात्मतत्त्वमवाप्यते ॥ २५ ॥ गुरुपदेशाच्च विनानात्मत
 त्वागमोऽसत् ॥ केनचित्तामणितर्ज्य कपर्दान्वपणविना ॥ २६ ॥ तत्त्वस्यास्य महायस्य गुरुपकयनं नतम् ॥ अकारणकारणतांमणेरि
 वकपर्दक ॥ २७ ॥ पश्चरापवमायेयमोहनीमहतामपि ॥ अन्वदन्विष्यते यन्नादन्यदासापतेफलम् ॥ २८ ॥ अन्वत्करोति पुरुष फलम
 न्यदेवनाम्नोति यश्चिपूजगतस्त्वल्लभ्यते च ॥ तस्मादनंतरं भवस्य जगद्ब्रह्मस्य श्रेयोतिवाहनमसंगमनिच्छयेव ॥ २९ ॥ इ० वा० वा०
 दं० मोक्षपापेपुनर्निवाण० पू० पू० किराटोपास्थानं नाम भयशरीरितमस्मर्ग ॥ ८३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥
 ब्रह्म ॥ भूतारिशास्त्रप्रवणतया ब्रह्माधारं द्रष्टव्यमयोऽया सविद्विषयसहस्य ॥ मुख्यपदेशाच्च शास्त्रदत्तपरमजन्मते तासांमध्ये अत्यन्तत्वेच्छन्मायाचरमदसीनित्यापरो
 क्षब्रह्मस्युत्पत्तिरित्युद्दिष्टत्वेच्छन्मात्रात्समाधोमयपयुक्तमेव नोपदेशात्सत्ताकाष्ठाभित्यय ॥ १७ ॥ तथाप्याचार्यं वा भूतयोर्वेदेत्यादिभ्युते गुरुपदेशाच्चरमदसीनित्यापरो
 ॥ २९ ॥ ॥ आन्वपणद्वारा कपर्दकद्वयमनन्तरा गुरुपकयनमकारणमप्युत्तरफलदर्शनात्कारणतांमणितमित्यर्थः ॥ २० ॥ ॥ २८ ॥ ॥ एवमकारणमेव गुरुपदेशात्प्राप्तत्वात्प्रत्यकारण
 तत्त्वत्वात्सन्निभारब्धपरोक्षोपनीतस्य जगद्ब्रह्मस्योपपत्तयेव च सिध्यतीति न प्रतीत्येव ॥ अन्वदिति ॥ चिपूजगत्पुण्यस्य तात्वेनोपदेशमवलोक्यते भूयते च तस्माद्वात्सल्यभावादनंतर
 मयस्यपाराधयेवोपनीतस्य जगद्ब्रह्मस्य अस्मादप्यात्मानिच्छया उपपक्षेणोपनिषद्ब्रह्ममेव भूयदित्यर्थः ॥ २९ ॥ ॥ इ० वा० ना० नि पु० कपर्दशरीरितमस्मर्ग ॥ ८३ ॥

शिरिष्वजस्यवैराग्यचूडालाश्वत्सनं वने ॥ निशितैकस्यनिर्याणमदरेस्थितिरीयते ॥ १ ॥ तत्त्वज्ञानरूपपदं विश्रातिस्थानविना ॥ अप्रजानदृष्टसंततिः पुमान्प्रशोकादितमसाअ
धत्वमिव ॥ १ ॥ अभीष्टैरसामतादिभिरुपनीतासुरलादिविभूतिषु ॥ २ ॥ मुक्तइषुर्यस्मैतथाविधोदैवादिद्वेजातुर्मृगादिव्याधितोभीतोयथाएकानादिपुरतिमेतद्वत् ॥ ३ ॥
अशेषादिवसकियाः कार्यते ॥ ल्हकोरन्यतरस्यामित्यणौ कर्तुर्णौ कर्मत्वे कर्मणि ल ॥ ४ ॥ परिब्राडिवस्थितः समहाभोगान्श्रियचक्रोत्तुरिवयते ॥ च पूर्ववाक्यार्थेन सहस्यस

॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ ततः शिरिष्वजो राजा तत्त्वज्ञानपदं विना ॥ आजगाम परमो हंतमो धत्वा मिवा प्रजाः ॥ १ ॥ दुःखाग्निदीपितमना
मनागपि विभूतिषु ॥ तास्वभोगोपनीतासुरने मेघशिखास्विव ॥ २ ॥ एकांतेषु दिगतेषु निर्झरेषु गहासु च ॥ आजगाम रतिजंतुर्मुक्तेषु व्याध
तो यथा ॥ ३ ॥ राघवत्वमिवाशेषाः सांत्वानुनयबोधनैः ॥ प्रार्थितः कर्षते भृत्यर्महोपोदिवसक्रियाः ॥ ४ ॥ नित्यमुद्रामवैराग्यः परिब्राडिव
शांतधीः ॥ खिद्यते च महाभागान्सभोक्तुंच श्रियं स्थितः ॥ ५ ॥ ददावतितरां दानं गोभूमिकनकादिकम् ॥ देवेभ्यो ब्राह्मणेभ्यश्च स्वजनेभ्य
श्च मानद ॥ ६ ॥ चचारचतपः कर्तुं कृच्छ्रचांद्रायणादिकम् ॥ परिवभ्रामतीर्थानि विनान्यायत नानि च ॥ ७ ॥ स तथापि विशोकत्वं मनाना
पिलब्धवान् ॥ अनिधानां खनन् भूमिं निधानार्थी निधिं यथा ॥ ८ ॥ शान्तिदिवं महाने पशुपत्येव रुशानुना ॥ चिंतयार्चितयामास संसा
ख्याधिभेषजम् ॥ ९ ॥ चिंतापरवशो दानो राज्यं स्वस्य विधेयम् ॥ महाविभवमप्यग्रनापश्यत् खिन्नयाधिया ॥ १० ॥ अथैकदंकांतग
तां जूडाला मंक्रमगताम् ॥ इदं मधुरयावाचा समुवाच शिरिष्वजः ॥ ११ ॥ ॥ शिरिष्वज उवाच ॥ भुक्तराज्यं चिरं कालं भुक्त्वा विभव
भूमयः ॥ अधुना स्मि विरागेण युक्तगच्छामि काननम् ॥ १२ ॥ न सुखानि न दुःखानि नापदो न च संपदः ॥ कोटीकुर्वतितन्वांगिमुनिं वन
निवासिनम् ॥ १३ ॥ न देशभंगसंमोहो न संग्रामे जनक्षयः ॥ राज्यादप्यधिकं मन्युस्खवं न निवासिनाम् ॥ १४ ॥ स्तवकस्तनधारिण्यो
रक्तपद्मवपाणयः ॥ मंजरीजालहारिण्यो लोलशुभांबुदांशुकाः ॥ १५ ॥ स्वपरागांगराणि यः कृतकौस्तुभमंडनाः ॥ आसेव्यकांचनशि
रानितं वतदशोभिताः ॥ १६ ॥ तरंगमौक्तिकप्रोतसरिन्मुक्तालतावृताः ॥ लतावयस्यस्य वलितानुभधमुभधमृगात्मजाः ॥ १७ ॥

मुच्चयार्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ देहमनःशोधनकर्तुं कृच्छ्रचांद्रायणादिकतपश्चकार ॥ ७ ॥ ८ ॥ चिंतयार्चितालक्षणेन कशानुना ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ विभवभूमयो वै भवपदानि
॥ १२ ॥ कोटीकुर्वति स्थिति ॥ १३ ॥ सुखाधिक्ये हेतून् दर्शयति ॥ न देशेति ॥ १४ ॥ इदानीं वनराजीश्वरालोपमात्वेन स्त्रीकृत्यवर्णयति ॥ स्तवकेत्यादिपचभिः ॥ प्राये
ण सर्वत्र रूपकाणि ॥ १५ ॥ कतानि कुसुमान्येव कौसुमानि मडनानि यामि ॥ आसेव्याः काचन शिलाएव नितं वतटासैः शोभिताः ॥ १६ ॥ तस्यालक्षणेन मौक्तिकैः प्रोताभिः सरि
न्मुक्तालताभिरावृता ॥ मुभधमुभधमृगाएवात्मजाः शिरावो यामासां ॥ १७ ॥

सुधिनभ्यानिर्दिष्टानि कलभानि ॥ जनाभिपात्रि ॥ पुष्करापूर्ध्वदन्तिपुष्पापूरलताएव बाङ्गायानि पाशाम् ॥ १८ ॥ तदपरद्वय आस्ताय स्यदस्तरमप्रभाषोपासीतद्वाचमा
ता ॥ वनधीष्योषनारण्य ॥ १९ ॥ २० ॥ अस्मिन्मननविषयेषु मन्मथेऽस्य विचारे ॥ २१ ॥ तस्यैराध्यायार्द्धीजिज्ञासाभानापातर्नकाभासकिमेव यो नु कृतानां
नननुमन्मथानस्य स्थानि चालनभ्यायत विचालयतीं चालोवाच ॥ पातस्यादिता ॥ २२ ॥ २३ ॥ यद्वेशोभाभेदेव साधे नियावत् ॥ अस्मद्विषयोऽपि निष्ठुवचनम् ॥ २४ ॥
पुष्पाणि धीयनधारेण पादुलतामृतादीपशिरोगनपुष्पैर्मनयागुलितपाञ्जरासह ॥ पुष्पाणिताभिर्लताभिर्धौनकाभ्यदरापायमेव युक्तेति भावः ॥ २५ ॥ राधस्यारण्यच्छिद्रस्य
स्वभावाद्दामसौगन्ध्यावितर्णफलभोजना ॥ पदपदश्रेणिनयना पुष्पापूरलताङ्गिका ॥ १८ ॥ आस्तापस्यदतांयाताशीतलामलगा
त्रिका ॥ रमयति त्वमिव मां वनवीथ्यो वरानने ॥ १९ ॥ यथाविविकमेकान् मनोभवति निर्दतम् ॥ नतयाशशिर्धिवेषु न भवर्क्षद्रसमस्तु
॥ २० ॥ अस्मिन्सन्मन्त्रणे तन्विनविभ्रं कतुमहति ॥ भर्तुर्विषदयतीच्छान्स्वन्नेपि कुलस्त्रिय ॥ २१ ॥ ॥ शृङ्गालोवाच ॥ प्रातःकाल
एतं कार्यं राजतेनायनेतरत् ॥ वसन्ते राजते पुष्पफलशरदिराजते ॥ २२ ॥ जराजराद्वेदहानां युको वनसमाश्रय ॥ नयूनां त्वादृशाभवेते
नेतन्मनरोचते ॥ २३ ॥ यौवननमहाराजनयाधदयमुज्जिता ॥ पुष्पांघणे वतरवक्त्रावच्छोभाभेदगृहे ॥ २४ ॥ पुष्पधाना पुष्पमितजरसा
सहकाननम् ॥ समग्रहद्रमिष्यामोहसाहवसरो वरात् ॥ २५ ॥ अप्रातःकालतृपते प्रजापालनमुज्जित ॥ राजन्यस्यैव रभस्यमहदेनो
भविष्यति ॥ २६ ॥ अप्रातःकारिण भूपुरोधयति च वै प्रजा ॥ रोषयति ह्यकार्येभ्यः प्रभुं हत्यापरस्परम् ॥ २७ ॥ ॥ शिखिष्वज उवाच ॥
अलमुत्पलपत्राक्षिविभ्रनाभिमतस्य मे ॥ विद्रिभान्तमेवेतोदूरमेकांतकाननम् ॥ २८ ॥ बालात्वमनवप्राङ्गिनिगन्तव्यवनत्वया ॥ पु
सामपि हि ह्यद्रिगुर्विगात्र्या वनाश्रय ॥ २९ ॥ समर्थानवनावासे योपित कठिना अपि ॥ कानने पुष्पमञ्जर्यसोदृशालिमक्षमा ॥
॥ ३० ॥ प्रपत्त्यापालयत्येहराज्ये स्यात्तव्यमुत्तमे ॥ कुट्टयभारोद्वहनं पत्न्यैः पातव्रतं क्षिय ॥ ३१ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ इत्युक्त्वा दयि
तारजातामिदं वदन् वारं ॥ उत्तस्यौक्ता नुमस्विलदिनकार्यं च कारच ॥ ३२ ॥ अयो ज्ञितप्रजाचेष्टारविरस्ताचल ययौ ॥ शिखिष्वजो
वनमिव समसजजनदुर्गमम् ॥ ३३ ॥ सद्धत्यचिततं रूपातमेवानुययी प्रभा ॥ नार्यं भवननिक्रान्तं दूढालेवानुरागिणी ॥ ३४ ॥
निप्रसविशिशेष ॥ एतथापय ॥ ३५ ॥ रोषयति तद्वारयति ॥ ३६ ॥ एवमेवालिनोऽप्यविषयलवैराग्य शिखिष्वजस्तामनुनयति ॥ अलमिष्यादिना ॥ ३८ ॥ वनाश्रयो
वनपरोशादुत्थनविगाहाश्रयेषु पापय ॥ ३९ ॥ कठिना कठोरारण्येऽपि ॥ यथा कानने जगता उपवनजाताभ्यः क्रूरैराश्रयिषु पृथग्जनैः ॥ शक्या
श्चिन्विनिपादशक्तानां बलवतां पक्षिणामादित्यकिमपि मन्मथेऽपय ॥ ४० ॥ यद्वयोक्तं भगवान्महाकालेऽप्येतैरिति तस्य विदोः सत्यपि दृष्टारस्तद्वैकार्यं स्यादशेनाह ॥ ननु त्वेति
॥ ११ ॥ १२ ॥ उपवनपयोर्विशेषेऽप्युपवनाभयो रपि योज्ये ॥ १३ ॥ १४ ॥

धृताव्योषापगास्वसवीगगयेन तथा विधंशर्वसंश्लिष्यति स्वयमपिकामादांलिंगीति संश्लेषातया विधाय मुनेवेत्युल्लेखा ॥ श्याद्यधेति श्लिष्यकर्त्तरिणः ॥ ३५ ॥ तमाललक्षण
 बालकाभकेयासातसुदिक्षुयमुनाचरिवदर्शनादिवज्योत्साहासादयाकितपरितः कृतमद्वलचयथास्यात्तथा स्थितासु ॥ इतः प्रभृति सर्वेषां सम्यतानां तारागणोददशे इत्यत्र स
 वधः ॥ ३६ ॥ दिनश्रीश्च दिननाथश्चतुर्दशपत्योर्द्वयोद्यानप्रचुरमैरवमेरुसवधि अपरपारउत्तरार्धरतुगच्छतो सतोः ॥ ३७ ॥ नयाअर्धैर्धर्मोपतापभोजर्कः पापैस्तन्मिति
 स्तीक्ष्णकैश्च द्वातपैश्चोद्धितमैरवमिदपारानि शानि शानायकलक्षणयोर्द्वयोः रतुभागच्छतो सतोः ॥ ३८ ॥ दिवधूमिर्मुक्तः स्वटोमंगललजानामजालिरिवव्योमलक्षणकु
 टिमसौ धतलेतारागणोददशे ॥ ३९ ॥ स्वनाथान्चेव णेतदुदयप्रतीक्षया च आनाकुमदादिकुर्मैर्हासवती ॥ यौवनस्तयौवनफलमिति यावत् ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ संप्रसुप्ता
 आययौयामिनीश्यामाभुवनं भस्मधूसरम् ॥ धृतव्योमापगंशर्वसंश्लेषाय मुनेव सा ॥ ३५ ॥ दिक्षुसंध्यावदंतानुस्थितासु कृतमंडल
 म् ॥ तमालबालकांकासु ज्योत्साहासादयाकितम् ॥ ३६ ॥ गच्छतो रपरंपारं दंपत्यमैरवंपदम् ॥ देवोद्यानमयं रतुं दिनश्रीं दिननाथ
 योः ॥ ३७ ॥ आगच्छतो रिदंपारं त्यधतीक्ष्णकरोद्धितम् ॥ निशानि शानायकयोर्द्वयोर्मैरवंपुनः ॥ ३८ ॥ तारागणाय ददशो विकीर्णा
 व्योमकुटिमे ॥ मुक्तो मंगललजानां दिवधूमि रिवान्जलिः ॥ ३९ ॥ चंद्राननातमः श्यामाश्रान्तानुमहासिनी ॥ यामिनीयाव नंप्राप स
 रोजमुकुलसती ॥ ४० ॥ कृतसंध्यासमाचारः सहचंडालवेष्टया ॥ शुष्वापशयनेभूयो मैनाक इव सागरे ॥ ४१ ॥ अथाधरान्नसमये दर्शो
 निःशब्दतां गते ॥ घननिद्राशिलाकोश नितोने सकलजने ॥ ४२ ॥ सतस्यां संप्रसुप्तायां शयने कोमलांशुके ॥ भृशं निद्राविमूढायां भ्रम
 यां निवपंकजे ॥ ४३ ॥ तत्याजदयितां सुसामंकाद्राजाशिरिव ध्वजः ॥ स्वैरस्वैरमुखं राहोर्दिशं चांद्रप्रभां निव ॥ ४४ ॥ उत्तस्थौ शयनाद्वी
 नवधूकाधौ चलांशुकान् ॥ सलक्ष्मीकां तिलोर्भेर्हरिः क्षीराणं वादिव ॥ ४५ ॥ वीरक्रमार्थं यामिनी तितनैवानुचरन्नजम् ॥ योजयित्वा
 जगामासौ पुरा निगंत्य पूर्णधीः ॥ ४६ ॥ राज्यलक्ष्मि नमस्तुभ्यमित्युक्तामद्वलाद्गतः ॥ विवेशोपग्रामं रणयानां मेकानदइवार्णवम् ॥ ४७ ॥
 घनांधकारगुल्माद्व्याधुद्रभूतो घककेशा ॥ सारण्यानां निशासाधंसमंतेनातिवाहिता ॥ ४८ ॥ प्रातः शून्यामरणयानां सिनीत्वा विततं दि
 नम् ॥ सममर्कणकस्याचिद्दिशश्चामवनावनौ ॥ ४९ ॥

यातस्याचंडालायाभृशं निद्रया विमूढायां सत्याम् ॥ ४३ ॥
 यथाराहोर्मुखचद्रमोक्षकाले तैरैरशतैः शनैश्चाद्रप्रभापार्चादिशप्रतित्यजति तद्वत् ॥ ४४ ॥ लीनावधूर्यास्मिस्तद्धीनवधूकतया विधमधीचलमर्धभागे यस्य तथा विधमशुक
 प्रावरणवत्तयस्मिस्तथा विधाच्छयनात्पर्यकात् ॥ लक्ष्म्याः कातिभिः सहिताः सलक्ष्मीकातयो लोलाश्चोर्मयो यस्मिस्तथा विधाक्षीराणं वादिव ॥ ४५ ॥ वीरक्रमश्चोरदुदुनिप
 हाथानिशाचयान्तवीरक्रमएवानुचरन्नजयो जयित्वानियुज्य ॥ पूर्णधीर्निस्सह ॥ ४६ ॥ उग्रार्जोपणाम ॥ अरण्यानीमहदरण्यम् ॥ हिमारण्ययोर्महत्वेदित्यानुक् ॥ ४७ ॥
 घनैरधकारसदृशैरधकारलक्षणैश्च गुल्मैराद्व्यासा अरण्यानीनिशाचतनातिवाहिता उत्तीर्णा ॥ ४८ ॥ अर्केण समविशश्चाभेत्युक्त्या आसायं जगामैवेति गम्यते ॥ ४९ ॥

गमस्तिर्गतमिदम् ॥ ५० ॥ ५१ ॥ अत्यन्तदूरस्था जनता जनसमुद्रा जनपद इति पादम् ॥ पुराणि च यस्मात् ॥ ५२ ॥ रतिसशस्त्रमवदति वराप्रणालद्वारा खलितानि पाभ्यस्त
 यादिषाभिर्भाभिर्बलितबलसरा खलायानपायस्मिन् ॥ पूर्वेभूताभूतपूर्वादिआश्रमायस्मिन् ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ शावर्तैर्हीतिसृणवधरौ श्यामे ॥ नगराणां हल्लम् ॥ ५५ ॥
 उदग्रपणशासनद्वयपालयम् ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ विधिधाता अगतिस्त्वष्टदक्षप्रहिकमभ्यवहारसाधनजातिमिव ॥ ५९ ॥ पुण्याणामुद्ययसचयम् ॥ फलभुलकुराका
 धर्तानामप्युलक्षणमतम् ॥ मतस्त्वदीयेत्यर्थः ॥ ६० ॥ ६१ ॥ उकमनूपोषधरति ॥ इतीति ॥ मलबेर शिखिष्वज्जतिषर्णितप्रकारेण मदीपातकच्छेदिरचितउदजेअत
 भानावदभ्यतायातेतज्जानादिपूर्वकम् ॥ किंचित्कलाटिकमुष्कातांनिनायतमस्विनीम् ॥ ६० ॥ पुनः प्रातः पुराणपुष्पैर्भदलानि गिरीन्व
 दी ॥ जवाद्बुद्धययामासराजाद्वादशशर्वरी ॥ ६१ ॥ ततोमंदरशैलस्य तदस्थजनदुग्धमम् ॥ प्रापकाननमल्यतदूरस्य जनतापुरम् ॥ ६२ ॥
 रथयणालखलितवापीयलितपादपम् ॥ शीर्णवेपालयज्ञातभूतपूर्वद्विजाश्रमम् ॥ ६३ ॥ क्षुद्रप्राणिविनिर्मुक्तसिद्धसेव्यलतालयम् ॥
 आपुणपादपलतनाणवत्तिकरैर्फलैः ॥ ६४ ॥ तत्रैकस्मिन्समेष्टुद्धस्यलसलितमालितं ॥ शीतलेशादलश्यामस्त्रिध्वेसफलपादपे ॥ ६५ ॥
 समंजरीभिर्वर्द्धाभिः सचकारोदजालयम् ॥ प्रावृत्कालसविपुद्भिर्नीलाभैरिवपजरम् ॥ ६६ ॥ मसृण्वेणवदंढफलभोजनमाजन
 म् ॥ अपपात्रपुष्पमांदमक्षमालांकमदलम् ॥ ६७ ॥ कर्पाशीतापनोदायधृत्सर्विवृणजानिन्म ॥ आनीयायोजयत्तास्मिन्मठिकामदि
 ररुपम् ॥ ६८ ॥ यत्किंचिदन्यद्वावसुयोग्यतापसकर्मणि ॥ तत्तत्रस्थापयामासजगतीवक्रमविधि ॥ ६९ ॥ सुध्यापूर्वजपप्रातः प्रहरेस
 तदाकरोत् ॥ पुण्याचयद्वितीयेतुक्कानिदेवार्चनतत ॥ ६० ॥ पश्चाद्वनफलकिंचिद्वनकंदमिसादिच ॥ शुष्कजप्यपरोभूत्वानिनायेकोनि
 शांशगी ॥ ६१ ॥ इतिदिवसमखदमदरोपांतकच्छेदिरचितउज्ज्वलवेशोनिनाय ॥ नवतृपतिविलसतनसस्मारकंवास्तुरतितदि
 विवकरान्यलक्ष्म्याहरति ॥ ६२ ॥ इत्यापूर्वा० वा० दे० मोक्षोपायेपुनि० पू० षू० शिखिष्वजप्रवज्यानामचतुरशीतितमः सर्गः ॥ ८५ ॥
 श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ एवशिखिष्वज-पूर्णमठिकायां वनेस्थित ॥ इदानीं शृणु चूडालासां किंकृतवतीयहे ॥ १ ॥ तत्राद्भरंजसमयेदूरया
 तं शिखिष्वजं ॥ हरिणाग्रामसुभवेचूडालाद्युपुष्यमात् ॥ २ ॥ अपश्यत्यतिनिर्दोशशयनशून्यतगतम् ॥ अस्मास्करमपूर्णेदुशांतशोभ
 मिवापरम् ॥ ३ ॥ तत्तस्योर्किंचिद्वान्त्वानवदनावदशालिनी ॥ कुसितेवमहावल्लीनिरुत्साहांगपह्ववा ॥ ४ ॥

स्थितः सन्त्यसद्विवर्धयद्भुविषालिनाय ॥ ग्रामानुग्रतनपदार्थविश्लासनसस्मार ॥ मकुललाभा ॥ कवेति ॥ विवेकेच्छेदिसुरतिसतिराज्यलक्ष्म्यः कृपादिद्रमपिहरति ॥ का
 जननेनप्रशार्कैराकुर्वन्निकचिदर्थीत्यर्थः ॥ ६१ ॥ ॥ इति श्रीवसिष्ठमन्त्रालयमन्त्रोनिर्वाणप्रकरणे ॥ चतुरशीतितमः सर्गः ॥ ८४ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥
 तादृशमनुद्विषातामप्यपणयपिदशनम् ॥ भाष्यार्थशानकालेबाधमवापयन्ते ॥ १ ॥ उकमनूपवदप्यभाणकपयासगमयति ॥ एवमिति ॥ १ ॥ पात्रपुष्पैर्भदलानि गिरीन्व
 मीत्यासराजापयविशेषान्निद्रपादनेति योऽनार्थः ॥ १ ॥ पल्यापिर्हीनतात्यक्तः ॥ १ ॥ कुसितनक्षत्राकंदेनादिजलेप्रसिक्ता ॥ विरोधवशात्प्रातःकालोऽप्यत्र ॥ ० ॥

॥ ५ ॥ इति चितपावक्ष्यमाणं चितयामासेत्यर्थः ॥ ६ ॥ तदेवाह ॥ तदिति ॥ विधिनाराधने भर्तृवप्रकृताप्रथमा गतिः शरणं उद्दिष्टा विहिता ॥ असति हि भर्तृरिपुत्रादयोगतिर
तिभावः ॥ ७ ॥ वातरध्वातायनतेन ॥ ८ ॥ अन्यर्द्धे विषमद्वितीयचंद्रध्वातिम् ॥ ९ ॥ वेतालयोग्ये स मये निरिउदितप्रकाशमानम् ॥ १० ॥ भर्तुर्गोविष्यद्वा विपदार्थजात
म् ॥ ११ ॥ भविष्यदेवप्रकारनिमित्तकालदेशक्रियेयत्ताभ्युदयनि श्रेयसपर्यन्तैर्विभाज्यचितितवतीत्याह ॥ यथेति ॥ स्फारानिर्देति भूमानद्विध्याति ॥ १२ ॥ पुरःस्थितमिव
नप्रसन्नानविमलावभूवकुलतांगता ॥ दिनशोरिव नीहारधूसरासाव्यतिष्ठत ॥ ५ ॥ क्षणशय्योपविष्टैव चिंतयामास चिंतया ॥ कष्टं रा
ज्यं प्रभुस्यत्वावनं यातामहादिति ॥ ६ ॥ तन्मये हाद्य किं कार्यं तत्समीपं वजाम्यहम् ॥ भर्तृवगतिरुद्दिष्टा विधिनान्प्रकृतास्त्रियः ॥ ७ ॥ इति
संचित्य भर्तारमनुगंतुं समुत्थिता ॥ चूडालावातरंध्रेण निर्गत्यां वरमाचर्यौ ॥ ८ ॥ बभ्रामांबरमार्गेण वा तस्कंधेन योगिनी ॥ कुर्वती सिद्ध
सार्थस्य मुखेनाल्यं दुविभ्रमम् ॥ ९ ॥ ददर्शाय यथायार्तरात्रौ खड्गधरं प्रतिम् ॥ भ्रमंतमेकमेकं ते वेतालसमयोदितम् ॥ १० ॥ तादृशं प्रति
मालोक्या स्थित्वा गगनकोटरे ॥ भविष्यं चिंतयामास सर्वभर्तुरखंडितम् ॥ ११ ॥ यथा येन यदा यत्र यावत्कार्यं यथोदयम् ॥ यथाच निर्देतिः
स्फारागतव्यातेन राघव ॥ १२ ॥ अवश्यं भवितव्यं तद्भर्तुर्हृद्व्यापुरःस्थितम् ॥ तदेव संवादयितुं गमनात्सान्वयवर्त्तत ॥ १३ ॥ आस्तां ममाद्य
गमनं कालेनातिचिरेण हि ॥ मया स्वपार्श्वगतव्यं नियतरेष निश्चयः ॥ १४ ॥ इति संचित्य चूडालाप्रविश्यातः पुरं पुनः ॥ सुष्वापशयने शंभोः
शिरसि वैदुर्वाकला ॥ १५ ॥ केन चित्कारणेनासौ गतः संप्रतिभूयति ॥ इति पौरं जनं सर्वमाश्वास्यति श्लुदंगना ॥ १६ ॥ राज्ञं रक्षभर्तु
स्तत्त्वमेणसमदर्शनात् ॥ यथा कालेन केदारपंककलमगोपिका ॥ १७ ॥ तयोस्तदावह कालादपत्योः स्थितयोस्तथा ॥ अदृष्टान्योन्यमु
खयोराज्यकाननपालयोः ॥ १८ ॥ जगामाशदिनं पक्षो मासोऽथ ऋतुवत्सरः ॥ शिखिध्वजस्य विपिने चूडालायाः स्वमंदिरे ॥ १९ ॥ बहु
नात्र किमु केन वर्षाण्यष्टादशांगना ॥ चूडालो वाससदने वनगुच्छे शिखिध्वजः ॥ २० ॥ अथ याते पुबहुषु वर्षेषु पुजरसावृते ॥ शिखिध्वज
महाशैलतटकोटरवासिनि ॥ २१ ॥ भर्तुः कषायपाकं तदालक्ष्य पालितं चिरात् ॥ तदा तस्याथ याते पुबषु पुजरसां वने ॥ २२ ॥ तदा तस्या
त्मकार्पस्य भवितव्यतया तथा ॥ भर्तुः समीपगमने मम कालोऽयमित्यथ ॥ २३ ॥ संचित्य मंदरोपांतं गंतुं बुद्धिचकार सा ॥ चचारान्तःपुरा
द्रात्रौ तारनभसः पथम् ॥ २४ ॥ जगाम वा तस्कंधेन गच्छंती खेददर्शिता ॥ कल्पवृक्षं शुकच्छत्रं लसत्तवकभूषिताः ॥ २५ ॥

योगबलादपरोक्षदृष्ट्या स वादयितुं तदनुक्रममाचरितुमिति यावत् ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ कलमगोपिका शालिपालिका ॥ १७ ॥ अवहत् अगमत् ॥ १८ ॥ कथमगम
त्तदाह ॥ जगामेति ॥ ऋतुसहितो वत्सरः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ कषयाणारागादिवासनानापाकमालक्ष्य तन्नावलालनया पालितमतीक्षितमिति यावत् ॥ तदेत्यादिरुक्ता नु
वाद्वाक्ष्यमाणार्थः ॥ २२ ॥ आत्मकार्पस्य स्वभर्तुर्बोधस्तथावक्ष्यमाणप्रकारेण स्वोपदेशेनैव भवितव्यतया ॥ २३ ॥ ततारपुष्टे ॥ २४ ॥ २५ ॥

१ दत्ते इत्यपि कचित्साठः ॥ वने इति पाठे जगाम उपलक्षितस्येत्यन्वयः ॥ दत्ते इति पाठे शिखिध्वजस्वरसावृते समीपेत्यन्वयः

रताः क्रिष्यन्तरेका ॥ परावृट्तीर्वा भक्तानि कलार्थे ॥ २१ ॥ सिद्धांतमेभ्य आसाति पूर्वज्ञानिभारमाहा रिष्वनक्तः सूर्यो र्दिसंगप्यानि यत्तथा विधाभ्यामाख्यास्यर्थ
 पाशाधरा ॥ चन्द्रविहसलस्यामनीभाधेमद्वर्षाचिचरपरभूतिनिर्भलज्योत्स्नाय ॥ २७ ॥ अवरस्य अगततामवर्त्तिनागतासतीदृशो ॥ २८ ॥ स्वभावाभयेन अविद्युक्ता
 विद्यनाप्यटाकपत् ॥ आत्मनामनर्षेवाबाध ॥ किमुबाधनराह ॥ अहोदयार्दिना ॥ २९ ॥ १० ॥ मम मनः उक्तविषयैर्बोध्यमानमपि दृष्टिउत्कटने ॥ ३१ ॥ अपत्येष्टवदयो
 नोजाताअधमा ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ अन्नमाह ॥ मुधाप्ययमेवमहाविनसत्किं स्थितमर्थात्यर्थ ॥ ३४ ॥ अपवानापयोदतिशेय ॥ कनकमाह ॥ भर्त्तारमिति ॥ ३५ ॥ द्वा
 नदनेपा निलयारका सिद्धाभिसारिका ॥ परावृद्धुराकलान्नालं यकणवर्षिण ॥ ३६ ॥ सिद्धांतमात्तसौगध्यान्स्मशयामासमा
 कृतान् ॥ चन्द्रधवाहताभाधेमद्वर्षाचिचरपराम् ॥ ३७ ॥ अपभ्यन्तिमलज्योत्स्नामधरातरतांगता ॥ मर्षांतरेण गच्छतीमंवलनाश्व
 विद्युत् ॥ ३८ ॥ अविद्युक्ता स्वभजासामूयोभूयाप्यलाकपत् ॥ उवाचचात्मनेवाहोयावज्जीवशरीरिणाम् ॥ ३९ ॥ नस्वभावशमया
 तिममाप्युलकठितमन ॥ कदाग्रं द्रस्कधतप्रणयप्रवणपुन ॥ ३० ॥ पश्चाभिकांतमित्युक्तमयाप्युलकठतेमन ॥ मजरीजालवलितास्त
 रुवह्य स्वकयतिम् ॥ ३१ ॥ नमुचंतिस्त्रणमिति ममाप्युलकठतेमन ॥ यथेयमप्रजाकांतमेतिसिद्धाभिसारिका ॥ ३२ ॥ तथाकदाहमे
 प्यामिममभार्पातिमन स्थितम् ॥ इमेमदाश्वमरुतएतेचशशिनकरा ॥ ३३ ॥ वनराजयएताश्वमामप्युलकठयंत्यहो ॥ हेचित्ताज्ञामुधीवां
 त किंत्वतां हवितस्थितम् ॥ ३४ ॥ साव्याभनिमलासाधोक्तेयाताविवेकिता ॥ अथवाचित्तमत्तारस्वप्रत्युलकठसेमखं ॥ ३५ ॥ त्रिष्टो
 लकथाभिवलितैकसमुलकठितेनमे ॥ किंयत्कलकठसेवाभेमत्तायातोजराभवेत् ॥ ३६ ॥ तपस्वीदशगात्रश्वमवज्जिवांसनस्तथा ॥ मना
 राज्यापभोगेभ्यामन्यस्यामूलतांगतम् ॥ ३७ ॥ वासनालतिकाप्रावृणनदीनदगतायथा ॥ एकांतरतएकालानीरसशांतवांसन ॥ ३८ ॥
 मन्यंभवतिमंभत्ताष्टुकद्वसमस्थिति ॥ तथापिचित्तकोलकठाभवतोक्तयान्वितम् ॥ ३९ ॥ मतिमुद्धोध्ययोगेन भ्लेपयिष्याम्यहप
 तिम ॥ प्रमृष्टपलनमतुसर्माकल्पमनोमुने ॥ ४० ॥

निरद्वयत्वाद् ॥ किमिति ॥ बामहर्षाशरीरपारिगनायार्थसमुलकठसेवतेभसाभरीयातल्लन्धिरपेक्षएवभवेत्सभाप्यनदत्यर्थ ॥ ३६ ॥ राज्यादीनामभोगेभ्य अभोगार्थं अ
 त्यमनप्रभृदानीमुलकठितंमम्यसभाधये ॥ ३७ ॥ तयाअत्युपवासनालतिकायथापाहप्यदीसुद्रामहानदगतासतीनयुपगबशियाप्यनेतयासपन्नोतिशेय ॥ एकोनेत
 अतएवउक्तान्ता ॥ नीरसोतिरिच्छ ॥ ३८ ॥ पूर्ववतरापप्रदर्शनाच्चिह्नस्ताहमनयुनक्तविषयतामाह ॥ तथापीति ॥ अस्तेवविषयसन्तथापिद्वेषितकतावोक्तताहोयोगेन
 द्यथाप्यापायनभर्तुमितिमुद्राभ्यातस्वहीहस्यमारभ्यशेयोभोगोक्तेकथायुतवर्तमधगासहभ्लेपयिष्यामिनल्योक्तताकार्येतिपरेणाभ्ययथा ३९ ॥ नरेवस्यटमाह ॥ प्रमृष्टेति ॥ ४०

॥ ४१ ॥ यद्यस्माद्धेतोर्भर्ततत्त्वबोधान्मयासमेतल्यरूपमंतर्वाह्यार्थचितितंयस्यतथाविधसंपरस्यतइतिशेषः ॥ तदेवप्रशंसत्याह ॥ समयेति ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ अब्दान्मेघानां ॥ वनतरवनमध्यम् ॥ ४४ ॥ पादपानातलानाचस्पदेनवेद्यावनुमेयौगमागमौयस्या ॥ ४५ ॥ योगेनसमाहितचित्तेनेतियावत् ॥ योहारकेयूरादिभूषितःसन्मेरुकातिरभवन्तमेवअत्रमदरोटजेकशागत्वादिलक्षणइदरीतिपरेणसबध ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ भृगीरप्रसिद्धरुद्रद्वारपालमिव ॥ ४८ ॥ देवातिथिसमर्चनायपुण्याणिमालांप्रययत् ॥ जटाभिरकितचिह्नितम् ॥ ४९ ॥ अनात्मज्ञाताअज्ञानतदात्मकम् ॥ ५० ॥ यतोयस्माद्धेतोर्भर्ततिप्रियःपतिर्भौहयनेनरुद्रिक्षुण्णाममिहतामिमादशामभ्यागतस्तस्माद्धेतोरिहास्मिराज्यएवनिरोध्यामिनिवत्स्यावःसुखंचिरम् ॥ अहोनुचिरकालेनमनोरथमिमंशुभम् ॥ ४१ ॥ अहमासादयिष्यामिचद्रतांसमचित्ति
तः ॥ समग्रानंददंनानामेतदेवोपरिस्थितम् ॥ ४२ ॥ यत्समानमनोवृत्तिसंगमास्वादनेसुखम् ॥ इतिचिंतयतीव्योधाचूडालोह्यपर्व
तान् ॥ ४३ ॥ देशानब्दान्दिगतांश्चप्रापमंदरकंदरम् ॥ अदृश्यैव नभःस्थैवप्रविवेशवनांतरम् ॥ ४४ ॥ वात्येवपादपलतास्पंदवेद्यगमा
गमा ॥ वनैकदेशेकस्मिंश्चिरकृतपर्णाटजंपतिम् ॥ ४५ ॥ हृद्यायोगेनबुबुधेदंहरमिवास्थितम् ॥ हारकेयूरकटककुंडलादिविभूषितः
॥ ४६ ॥ अभवन्मेरुकातिर्यस्तमेवात्रददर्शसा ॥ कशांगंकृष्णवर्णंचजीर्णपर्णमिवस्थितम् ॥ ४७ ॥ कज्जलांबुभरज्ञातंभृंगीशमिवनि
रुद्रहम् ॥ चौरांवरधरंशांतमेकाकिनमवस्थितम् ॥ ४८ ॥ स्थलीनिषण्णंपुण्याणिप्रययंतंजटांकितम् ॥ तमालोक्यानवद्यांगीचूडाला
पीवरस्तनी ॥ ४९ ॥ किंचिज्जातविषादैवमुवाचात्मनिचेतसा ॥ अहोनुविषमंमौर्ख्यतदनात्मज्ञातात्मकम् ॥ ५० ॥ एवंविधाःसमायातिद
शामौर्ख्यप्रसादतः ॥ अयंसराजालक्ष्मीवान्यतोमेतिप्रियःपतिः ॥ ५१ ॥ त्वदिमोहघनक्षुण्णामिमामभ्यागतोदशाम् ॥ तदवश्यमिहाद्यै
वनाथंविदितवेद्यताम् ॥ ५२ ॥ नयान्यजनसंदेहोभोगमोक्षश्चयंतथा ॥ इदंरूपपरित्यज्यरूपेणान्येनकेनचित् ॥ ५३ ॥ सकाशमस्य
गच्छामिवोधंदातुमनुत्तमम् ॥ बालेयंममकांतेतिमदुक्तंनकरोत्यलम् ॥ ५४ ॥ तस्मात्तापसरूपेणबोधयामिपतिक्षणात् ॥ भर्ताकषा
यपाकेनपरिपक्वमतिःस्थितः ॥ ५५ ॥ चेतस्यस्याद्यविमलेस्वतत्त्वंप्रतिबिंबति ॥ इतिसंचित्यचूडालावभुवद्विजदारकः ॥ ५६ ॥ ईषड्या
नाद्वतान्यत्वंक्षणादंबुतरंगवत् ॥ पपातविपिनेतस्मिद्विजपुत्रकरूपिणी ॥ ५७ ॥ भर्तुरध्याजगामाग्रमंदस्मितलसन्मुरवी ॥ ददर्शीद्विजपु
त्रंतपुरेयातंशिखिध्वजः ॥ ५८ ॥

परैणान्वयः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ किमर्थमिदंरूपपरित्याज्यतत्राह ॥ बालेति ॥ ५४ ॥ प्रागेवकृतस्तपस्विषेणसनबोधितस्तत्राह ॥ भर्तेति ॥ ५५ ॥ द्विजदारकोब्राह्मण
पुत्रः ॥ ५६ ॥ कथंभवत्तदाह ॥ ईषदिति ॥ प्रागुक्ताग्नीषोमभारणान्वितादीषड्यानात् ॥ अन्यत्वंपुंस्त्वम् ॥ ५७ ॥ अपपुरोदेशम् ॥ ५८ ॥

मूर्तिमास्मिन्नपदद्वयत्वनकामिवर्गोरात्रिपीतस्त्वच्छात्र्यागनिपत्य ॥ ५१ ॥ ६० ॥ व्यासप्रकोष्ठान्मार्जवधादिगुणवर्हिदेशोयेन अतएवकिष्कुमाप्रपादस्तमाप्रपादगुण्यत्वात्
 लिङ्गाप्रयवाभरणयान्तिदेश्याद्भावत्वप्रमाणपाशसत्त्वाप्रमाणालयास्थितमुपलक्षितम् ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ गन्तव्यगन्तव्यलक्षणमायद्वयस्यतयाविषयमन्वलयतमिवस्थितम् ॥ ६३ ॥
 ५६ ॥ मरुद्वयमर्दपरतमप्रस्थानगमबाहोत्वयते ॥ तन्मूर्तिनन्मूर्तिवर्धित-पूर्णैरुक्तिमिवस्वत्वम् ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ तन्मूर्तिवर्धितविरमासनम् ॥ करोत्करोकरोतलो ॥ ६५ ॥
 वनातरादृपायाततपोमूर्तिमिवास्थितम् ॥ द्रवत्वनकगौरागमुक्ताहारविभूषितम् ॥ ५६ ॥ शुक्लयज्ञोपवीतांगशुक्लावरयुगादृतम् ॥
 कमन्दतुधरकांतपुरोयातशिविध्वज ॥ ६० ॥ व्यासप्रकोष्ठदिगुणेनाक्षसूत्रणचारुणा ॥ भूमावलम्बगात्रेणकिष्कुमात्रेणचस्थित
 म् ॥ ६१ ॥ पुनलव्यासमुधानसालिमालमिवांशुजम् ॥ भासयतप्रदेशतंशारीरेदीप्तिमंहले ॥ ६२ ॥ कुडलाभूषितमुखनवमर्कमिवो
 नितम् ॥ शिलासप्तोतमदारशृंगस्येदुमिवाचलम् ॥ ६३ ॥ कांतोपशतवपुमूर्जितविजितेन्द्रियम् ॥ हिमाश्रमस्मलिलकर्मपितालो
 कस्तुटरम् ॥ ६४ ॥ मेरुहमतटालीनपूर्णदुमिववचलम् ॥ तमालोक्यद्विजसुतसमुत्तस्थौशिविध्वज ॥ ६५ ॥ देवपुत्रागमधियासपरि
 त्यतपादुक् ॥ देवपुत्रनमस्कारहृदमासनमास्थताम् ॥ ६६ ॥ इत्यस्यदर्शयामासपाणिनापञ्चविरम् ॥ ददौचद्विजपुत्रस्यपुष्पमूर्ष्टिक
 रोत्करे ॥ ६७ ॥ चंद्रकुमुदसंवहस्यप्रात्येयमिवपल्लवे ॥ हराजपेनमस्तुभ्यमितिद्विजसुतोवदत् ॥ ६८ ॥ गृहीत्वाकुसुमान्मन्मन्माद्विवेगपत्र
 विष्टरे ॥ शिविध्वजउवाच ॥ ॥ देवपुत्रमहाभागकुतआगमनंकृतम् ॥ दिवस सफलोमन्येयत्वामयास्मिदृष्टवान् ॥ ६९ ॥ इदम
 व्यमितपापपुण्याणीमानिमानद ॥ इमाप्रप्रथितामालागृह्यतांमद्रमकुते ॥ ७० ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वापापमर्थ्यचमालां
 पुण्याणिचानप ॥ शिविध्वजकदिष्टायेददौद्व्येययास्त्वितम् ॥ ७१ ॥ ॥ चूडालोवाच ॥ ॥ सुयद्वनिपरिभ्रांतोभूतलायतनान्यहम् ॥
 त्वत्तपूजाययाप्रामायेयनतयान्यत ॥ ७२ ॥ पेशलेनानुरूपेणप्रश्रयेणामुनानप ॥ मन्येहनुनमत्यंतचिरजीवीमविप्यसि ॥ ७३ ॥
 शांतेनमनसोदारमारादुन्मुककल्पनम् ॥ निर्वाणार्थतपरसाधोकश्चित्संभृतवानसि ॥ ७४ ॥ असिधाराभमंसौम्यशान्तवतमिदंतव ॥
 स्फूर्तयद्राज्यमुत्सृज्यमहावननिपेवणम् ॥ ७५ ॥

पल्लवेपल्लवेद्विमकणआलमिव ॥ ६८ ॥ ययस्मात्त्वामयास्मिद्विदृष्टवान्

स्मि ॥ ६९ ॥ ७० ॥ अस्मिन्नालोकात्मनिकम्प्यतिपथास्त्वितम् ॥ पद्याधानतिहर्षापथार्थेअभ्ययीमाव ॥ ७१ ॥ नतयान्यत-यामेत्तनुपजयते ॥ ७२ ॥ प्रमयेणविनयेन ॥
 एतद्वैतार्थेयनुकाभिरजीविनाभर्तृतिमाव ॥ ७३ ॥ आरातद्वेत्तुम्का कल्पना-कलसकल्पयस्मिन् ॥ अतएवोदारनिषण्णार्थेनप सधुनवान्स्वचित्तधानसि ॥ कश्चिदिति
 दृष्टयश्चेतिपात ॥ ७४ ॥ शांतानामकोपनानोपातिवत्तत्त्वानांमनभूतमिदमहावतनिषण्णमसिधारासप्रभूरमत्यन्ताप्रधाननिर्वास्येत्यर्थ ॥ ७५ ॥

राज्यस्यागतिवार्थतपश्चरणयोरज्ञातयोः प्रशंसनायोगात्तस्यतपसा सर्वज्ञतां गावयन् राजा द्विजसुतरूपादिमपदाप्रशंसति ॥ जानासीत्यादिना ॥ लायसेमहाप्रगावइतिशेषः
 ॥ ७६ ॥ अथवा किवहुनासम्यगालोकाद्वीक्षणदेहकातितश्चाद्येतेनसिचसीव ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ शृंगमेरुशिरस्वरम् ॥ अमुनामदन्तमालारूपेण ॥ ७९ ॥ सुमनसांपुष्पाणापत्रदल
 निवपेलवसुकुमारतेअगम् ॥ ८० ॥ इदपुष्पजातमित्यदृश्यमानवैचित्र्येणसितमथितम् ॥ पिञ्जवधनेकर्मणिक्तम् ॥ अगेतिसवोधने ॥ ततस्माद्देवस्यतवाचनदित्यर्थः ॥ ८१ ॥ दे
 वार्चनादप्यतिथिपूजनमधिकमितितदेकमपिजन्मसाफल्यहेतुस्त्वत्पूजनेतुमेद्वयमपियुगपत्सपन्नमिति सुतराज्जीवितसाफल्यमित्याशयेनाह ॥ जीवितमिति ॥ ८२ ॥ तत्तस्मान्म
 शिविध्वजउवाच ॥ ॥ जानासिभगवन्सर्वदेवस्त्वंकोत्रविस्मयः ॥ श्रियैवलोकोत्तरयाज्ञायसेचिद्गुरुपया ॥ ७६ ॥ एतान्यंगानितेचं
 द्राद्वदितानीतिमेमतिः ॥ अथवा किं समालोकादहतेनेवासिचसि ॥ ७७ ॥ अस्तिमेदयिताकांतापातिमद्राज्यमद्यतन् ॥ तवेवतस्यादृष्टा
 नितान्यंगानीहसुंदर ॥ ७८ ॥ उपशान्तंचकांतंचवपुरापादमस्तकम् ॥ शृंगशुभ्रांबुदेनेवपुष्पेणाच्छादयामुना ॥ ७९ ॥ निष्कलंकेंदुसं
 काशमंगमादित्यतेजसा ॥ मन्येतेभ्लानिमायातिसुमनःपत्रपेलवम् ॥ ८० ॥ देवार्चनायापचितमिदमित्यसितंमया ॥ अंगत्वदंगसं
 गेनतत्प्रयातुकृतार्थात् ॥ ८१ ॥ जीवितंयातिसाफल्यंस्वमभ्यागतपूजया ॥ देवादप्यधिकंपूज्यः सतामभ्यागतोजनः ॥ ८२ ॥ तत्क
 स्त्वंकस्यपुत्रस्त्वंकिमायातांस्यनुग्रहात् ॥ एतन्मेसंशयांछिधिविमलेंदुसमानन् ॥ ८३ ॥ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ ॥ राजन्मेशृणुवक्ष्यामि
 यथापृष्टमखंडिनम् ॥ कोनामपरिपृच्छंतंविनीतंवंचयेत्युमान् ॥ ८४ ॥ अस्यास्मिञ्जगतीकंशशुद्धात्मनारदोमुनिः ॥ पुण्यलक्ष्म्यामु
 खेकांतैकपूरतिलकोपमः ॥ ८५ ॥ सकदाचिन्मुनिर्देवो गुहायां ध्यानमास्थितः ॥ तत्रहेमतटेगंगावहत्युरुतरंगिणी ॥ ८६ ॥ मेरुलक्ष्म्यां
 सुप्रदूषाभातिहारलतायथा ॥ एकदानारदमुनिर्ध्यानंतेससरित्ते ॥ ८७ ॥ ध्वनहल्यमश्रौषांहीलाकलकलारवम् ॥ किमेतदित्यसौ
 किंचिज्जातप्रायकुतूहलः ॥ ८८ ॥ हेलयालोकयन्नाधामपश्चल्ललनागणम् ॥ रंभातिलोत्तमाप्राच्यंनिर्यातंजललीलया ॥ ८९ ॥ क्रीडंतं
 त्यक्तवसनंदेशेपुरुषवर्जिते ॥ कांचनांभांजमुकुलसंकारौःस्तनमंडलैः ॥ ९० ॥

द्वत्पूजाग्रहणादनतरमितिशेषः ॥ ८३ ॥ पृष्टमनतिक्रम्ययापृष्टम् ॥ ८४ ॥ पुण्यलक्ष्म्या कांतरभ्येमुखेसुरभिंतरयत्कपूरतिलकं तदुपमायस्य ॥ अनेननारदो गौरागइतिगम्यते
 ॥ ८५ ॥ गुहायामेरोरितिशेषः ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ध्वनतिवलयानियस्मिस्तथाविधलीलाकलकलारवंजलक्रीडाकोलाहलध्वनिम् ॥ संभावनाप्राच्यार्थम् ॥ प्रायशब्दोप्यदंतोस्ति ॥
 तदस्मिन्ननप्रायेसंज्ञायामप्रायभवः रूपाखायादितिपाणिनिजैमिनिप्रभृतिभिःप्रयोगात् ॥ ८८ ॥ निर्यातजलाचिर्गतम् ॥ जललीलयाजलसेचनदिक्रीडया ॥ ८९ ॥ ९० ॥

अन्ध्यात्मपरिवर्धितमध्वनिमितिपादत् ॥ इतस्त्वहेमरसस्यय आपूरनिर्भर-भवाहानिरायसादुरोनआभोगेनकीतिसस्थानेनभावीकृठमि स्वात्मकस्यकामपरिरस्यस्त
 भासयकुर्वन्मितिरेणामय ॥ ११ ॥ स्वजलनैमन्म्यानिर्मडीलनेनप्रतिधिवचद्वेणसर्वतोभ्यामाभ्योमधिलोसिनीमापगमभाकिनीदिहलाभपपरसपधाहेणतर्जयतन्यभा
 षयानिर्धृत्यपादा ॥ १२ ॥ मनापुत्र-कामस्यअमरोधानेनहनधनेकीटपायपचभूतिनिर्गतदलसर्षे सेनुभिर्निरोधाहुत्ययेअर्धितगगंभुयेन ॥ १३ ॥ यत स्वच्छन्मन्त्रादभ्यो
 न्यारशानेनअत सर्वतज्जतिर्बलितसर्वगसर्वषट्सर्वगसदृशत-पाणिपादनस्यधनोविधिरामुस्त्वमितिप्रसिद्धकालात्मन कभ्यतरार्भगभत सकाशादुत्थिनविश्वरूपमिवस्थित
 मित्यय ॥ १४ ॥ विश्वरूपशरीयिर्भूमिभत-कालात्मकत्वविश्वरूपभीतेनार्जुनेनकोपवानुपकृपयतिपुटेनभगवताकालास्मिलोकसप्तपदयच्छोलाकाभमाहनुमिहप्रवृत्तद्वि
 स्ववचनेवर्धितम ॥ अतस्तमेवकालात्मानसर्वकभ्यनाकलदाहुत्वात्कभ्यतरत्वेनरूपमिति ॥ वर्षयिषटपादित्यादिना ॥ वर्षाणिप्रभावाद्य यदिसबन्तराभितपा स्कधा यस्य ॥
 परिवेष्टितमन्योन्यफलकांतुभंयथा ॥ हुतहेमरसापूरनिर्भरभोगमासुरे ॥ १५ ॥ कुर्वन्मुरुमि काममदिरस्तभसवयम् ॥ निर्मलीकृ
 तवद्वेणध्यामांध्योमधिलोसिनीम् ॥ १६ ॥ लावण्यरसपूरेणतर्जयतमिवापगाम् ॥ प्राकारेमरोधानरयचकैर्मनोभुव ॥ १७ ॥ उत्पया
 धितगगंभुनितप्रतटसेतुमि ॥ सवचदृष्टसर्वगविश्वरूपमिवस्थितम् ॥ १८ ॥ प्रतिविवितसर्वगमन्योन्यादर्शागतम् ॥ कालकल्पतरा
 वपविटपात्सक्षपह्वनात् ॥ १९ ॥ विविधतुलताजालाहिनश्रीकलिकाकुलात् ॥ आलोकपुष्परजसोजाताद्गगनकानने ॥ २० ॥ सूर
 जालभगभोतास्वभाभ्येकालवाहकान् ॥ स्तनसप्तकद्वदुत्पस्यधयातिरसान्वितम् ॥ २१ ॥ उद्धृत्याद्दृत्यसंपूर्णदलितोभोजपह्वम् ॥ आ
 लोलककेगाक्षितारकादिमधुव्रतम् ॥ २२ ॥ अमृतापहिषातायकोशसव्यकारिमि ॥ दुभ्यापभूतसपानाविकसत्कनकांभुजे ॥ २३ ॥
 पयिर्नापह्वान्द्वेगुमेमेरोर्गुहोतरं ॥ शीतलेस्वधुनीतीरतोयोन्युष्टमलेसुरे ॥ २४ ॥

एतेनायमद्वयस्वभासानांशरास्तात्वमर्थादुक्तमेव ॥ १५ ॥ त्रिविधाभिन्नलक्षणभक्तवोलताजालानिअर्वांतराशास्तासमुद्रायस्य ॥ गगनमभ्यन्तकाकारास्तक्षुक्षणेकाननेनद
 नजालात् ॥ १६ ॥ स्फुरद्भिजलमयचन्द्रपरिणामशरीरत्वाज्जलस्वीर्देहोभोगाद्यामात् ॥ समाप्यभ्ययपृकमालाहकमालबालकहृदयोरेभोदावालयस्यतथाविधात्कालक
 स्यतार्धप्योत्कृष्टविश्वरूपमिवस्थितमिदंमन्त्राभ्यय ॥ पुनर्ललनामणमवधिरानदि ॥ स्तनेमि ॥ परस्परस्तनस्तप्तकद्वेदुअभोजमुकुलेषुवर्तीदयसान्म्यदर्शनप्रयुक्तस्यधंया
 नाहाहुत्सोत्सोत्सालनस्यपूर्णद्विजिगन्धभोजमुकुलपह्वनानियनेनरेणामय ॥ १७ ॥ अर्धाभ्युत्पद्येमुआलोकाअलकाभूषणकुलका केरादीर्यकुललाअक्षितारका
 आदिरराहालाटिकास्वस्थितगारुसर्वोदनीटमणयभ्यमधुव्रतानमरायस्मिन् ॥ १८ ॥ पुन कीदराललनगणनदाह ॥ अमृतेत्यादिना ॥ अमृतकलाकोशसंपदकारिमि सुरेदे
 रयतस्याहुतवहायपद्वयपकानाभापदीविषातापगुमेरेकानभूतमेरोर्गुहोतेरएकभोपसद्वतवर्धिवचकलापूरमिवस्थितम् ॥ नभगुमद्विपयुक्तंरुपपतयेविरानदि ॥ बुभ्यापे
 रमि ॥ अन्ध्यानिर्धिशेषवानिअमृतनिधानयोम्यत्पाननामदर्शनापानि ॥ १९ ॥ १०० ॥

इदंशंकांतंखैणंस्त्रीसमूहमात्रोक्थमुनेर्मनस्तदन्तरमानीदितंप्रभत्तंसत्नआश्रितोविवेकांशोयेनतथाविधंभूवेतिपरेणान्वयः ॥ १० १ ॥ २ ॥ चित्तेविकारास्तर्वांगेग्राणक्षोभस्तेनस
वर्गिसारस्परतसःस्वलनदन्तमित्याह ॥ वभूवेति ॥ तत्रदृष्टानाह ॥ फलमित्यादिना ॥ ३ ॥ छिन्नंक्षतलतावतशाखाभूलस्थानंयस्यतथाविधःप्रत्यप्रस्तरुणःपादप्रोवदादिरिव ॥
उत्तमेतिराजसबोधनम् ॥ ४ ॥ द्विधापातंसयोद्विधावहितविसंशृणालमिवबाणलन्सारभूतोरसःशुक्रयस्य ॥ राज्ञमश्वःस्पष्टः ॥ ५ ॥ ६ ॥ तत्त्वज्ञानामपिप्रबलतरपारब्धेनविवेकां
शनिरोधाकदाचिद्वेदधर्मानुवर्तनमस्यवेत्युत्तरमाह ॥ सर्वस्याएवेत्यादिना ॥ ७ ॥ यावत्स्वातन्त्र्यनाशपर्यन्तम् ॥ ८ ॥ सुखदुःखमयत्वमेवदृष्टादैर्दर्शयति ॥ सृष्ट्यादिनेति ॥ ९ ॥

चंद्रविंवकलापूरमेकत्रैवोपसंस्तम् ॥ खैणमालोक्थतत्कांतंसहसैवमनोमुनेः ॥ १० १ ॥ अनाश्रितविवेकांशंवभूवानंदितंस्फुरत् ॥ आ
नंदवलितेचित्तेक्षुब्धेप्राणानिलेस्थिते ॥ २ ॥ वभूवतस्यलृष्टस्यमदनस्वलितंतदा ॥ फलंरसापूर्णमिवग्रीष्मांतद्वतोयदः ॥ ३ ॥ प्रत्यप्र
पादपृच्छित्तलतादंतद्वोत्तम ॥ अवश्यायकणस्पंदीशशांकद्ववामुनिः ॥ ४ ॥ विसंदिधापातमिवगलत्साररसोभवत् ॥ ॥ शिखि
ध्वजउवाच ॥ ॥ तादृशोपिवद्भुजोपिजीवन्मुक्तोप्यसौमुनिः ॥ ५ ॥ निरिच्छोपिनिरागोपिनिकिंचिदुपमोप्यलम् ॥ सबाढ्याभ्यंतरंनित्य
माकाशविशदोपिच ॥ ६ ॥ नारदोपिकथंब्रह्मन्मदनस्वलितोभवत् ॥ ॥ चूडालोवाच ॥ ॥ सर्वस्याएवराजर्षभूतजातेर्जगन्त्रये ॥ ७ ॥
देवादेरपिदेहोयद्व्यात्मैवस्वभावतः ॥ अज्ञमस्त्वथतज्ज्ञंवायावत्स्वातंशरीरकम् ॥ ८ ॥ सर्वमेवजगत्पंगसुखदुःखमयंस्मृतम् ॥ तस्या
दिनापदार्थनकेनचिद्वर्धतेसुखम् ॥ ९ ॥ आलोकद्वदीपेनमहांबुधिरिवेदुना ॥ क्षुधादिनापदार्थनदुःखंकेनचिदेवहि ॥ १० ॥ तमोमे
घपटेनेवस्वभावोत्पन्नकारणम् ॥ स्वरूपेनिर्मलंसत्येनिमेषमपिविस्मृते ॥ ११ ॥ दृश्यमुह्यासमाप्नोतिप्रादर्थीवपयोधरः ॥ अनारतानुसं
धानादप्यन्मेषमविस्मृते ॥ १२ ॥ स्वरूपेनोह्यसत्येषचित्तेदृश्यपिशाचकः ॥ यथातमःप्रकाशाभ्यामहोरात्रौस्थितिगतौ ॥ १३ ॥ तथैव
सुखदुःखाभ्यांशरीरंस्थितिमागतम् ॥ एवंहिसुखदुःखेद्वेजन्मकारणदर्शनात् ॥ १४ ॥ अज्ञस्यगाढतांयातेपटेकुंकुमवदृढम् ॥ तज्ज्ञस्य
त्वंगलगतोमनागपिनतदृशात् ॥ १५ ॥

दुःखवर्धतइत्यनुकल्प्यते ॥ ११० ॥ यथामेघलक्षणेनपटेनउपचितेननिश्चितमेवधर्मेतद्वत् ॥ यज्जतत्त्वज्ञानामपिप्रक्षेपंत्वह्यविस्मरणेर्दृशानधर्मास्तत्राज्ञानार्किंवाच्यमित्याशये
नाह ॥ स्वरूपेइति ॥ ११ ॥ अतएवसदैवदृशानुह्यासायसदैवसमाधिनास्वरूपाविस्मरणशीलेनभाष्यमित्याशयेनाह ॥ अनारतेति ॥ उन्मेषोनिमेषद्वयान्तरालकालस्ताव
न्मात्रमपि ॥ १२ ॥ १३ ॥ एवज्ञाज्ञयोःप्रारब्धफलभोगसाम्योपिरजनारजनकत्वविशेषोऽस्येवेतिदृष्टान्ताभ्यामुपपादयति ॥ एवमित्यादिना ॥ जन्मकारणस्यदेहाद्यात्मभा
वस्यदर्शनात् ॥ १४ ॥ तज्ज्ञस्यतदृशान्तत्त्वज्ञानवशात् ॥ मनागपिनलगतः ॥ १५ ॥

यथायथं स्फटिकस्थितं रागेयनाशाभ्यामुरजनेन ॥ आदिपदासपथमुक्तेर्नल्पकाराण्यप्यासेन आकांततरी अतिशयेन सकोतावपि युग्माशुभीकुमुदीन्यादिवर्णीपटस्येवरा
 येपरजमया आदिपदाच्छुद्धशुद्धादिनाथयथाभरणेन लगतस्तद्विषय ॥ इवानीं स्फटिकावपि तस्य स्वच्छतरस्याद्विरोधमाह ॥ पुरं स्थेति ॥ स्फटिक-पुरं स्थजपाकुसुमादिवत्सु
 भावेन ताल्काटिकरंजनमपि यथायात् ॥ तज्जस्तुतामपि नीतीत्यय ॥ १६ ॥ अक्षस्य पादजायते इति यदुक्तं द्विदृष्टाणि ॥ वस्तुन इत्यादिना ॥ धनरंजितरज्जनम् ॥ धी अक्षस्ये
 निरोध ॥ १७ ॥ तस्मिन् सप्ताह ॥ गतधीति ॥ यद्यस्तत्त्वतो परितोषिताभावतीत्यर्थ ॥ १८ ॥ विषय रज्जनं वहाति ॥ तथा च बुद्धी विषय रज्जनवासनोपपद्यत इत्ययं
 धर्मोऽपि स्फटिकमिष्याह ॥ अनेनेति ॥ १९ ॥ दूरस्थानेषु पराभ्यादीनाम् ॥ अपि यदास्ति निहितानां चलाभानां राशिविद्योत्पत्तिकारणप्रामोदतिमानि सुखदुःखसंकेतकमेण
 आपतेन द्रोहिताजापच्छति ॥ स्तोसर्वाति ॥ १२० ॥ ११ ॥ मर्षाद्विस्तृतोत्पत्तिप्रकारवर्णयति ॥ स्वेति ॥ सन्निहितविषयकायाक्षिपणमिदं दूरस्थविषययोराभ्यानुमानादिना
 यथाशुभाशुभौ रागादिनाकांततरीमणे ॥ पुरं स्थवस्तुभावेन रज्जनीं स्फटिको यथा ॥ १६ ॥ तज्जस्तुतामपि नीतिवोधाज्जीवन्मुक्तमतिर्मु
 नि ॥ वस्तुन भ्येपमात्रेण पनरजितमेति धी ॥ १७ ॥ गतपि वस्तुनिदृष्टदुर्द्विष्यार्पितापिता ॥ गतपि कुकुमेव संतदीप्यमनुरज्जनम् ॥ १८ ॥
 नजहाति यथा मूढसंध्याविषय रज्जनम् ॥ अनेनेव कमेणीतीषधमोक्षीव्यवस्थितौ ॥ १९ ॥ भावनातानवभाक्षोवधोहिदृढभावना ॥ शि
 रिव्यज्जउवाच ॥ ॥ स्तोत्यसि कारणप्रामोक्तयं दुःखसुखं चवा ॥ १२० ॥ अभ्युदेतीति विदमेदूरस्थानामपि प्रभा ॥ अत्युदारमतीवाच्छ
 यद्गर्धवचनं चवा ॥ २१ ॥ श्रोतुं धर्मिनं गच्छामि मयूरभ्रारवेऽपि च ॥ ॥ चूडालावाच ॥ ॥ स्वात्यसि कारणद्वयलब्धकायादिसपाणि
 मि ॥ २२ ॥ सुखसविद्यया लानूनममुहसतिस्त्वत् ॥ दद्रताक्षोभमायाताजोवकुंदलिनं गतम् ॥ २३ ॥ जीवस्य नियतानां क्व पृथग्भेदे
 स्थितिगता ॥ प्राणावपुरितानादीर्जीवि आकाशमिति स्फुरन् ॥ २४ ॥ सस्पर्शकर्मबुद्ध्यात्मरसोऽहुमलताइव ॥ सुखप्रबोधसंसारदुःखयो
 धागमेतया ॥ २५ ॥ जीवस्य नियतानां क्व पृथग्भेद इति स्थितिगता ॥ सुखिन-प्रसुरत्येवाधीरताशुनदुःखिन ॥ १२६ ॥

षट्पञ्चाशदध्यायः ॥ २१ ॥ अथ विच्छिन्नस्वतत्त्वानां विद्वत्पादालादयद्वद्गानुद्विस्ता आत्मसुखसविदुःखे सोभाद्रक्षोभमायातासर्गप्रावर्णतरित्याकुडिलिनीमुखप्रमथयानां वि
 धारकत्वात्कुडिलिनीमनवीजभोगोक्तारमदस्त्वन्मत्तयागतत्वादेर्वापि विस्फुटिगणवृद्धसति आदिभ्यश्च ॥ एतस्यैवान्वयस्याभ्यानिभूतानि माध्यामुपजीवतीति भूतेरिति भावः ॥ २१ ॥
 दस्य सप्तभोगुनयनरसनयोषादिवन्निनियतभोगस्थानामभनमगमोदमाह ॥ जीवस्येति ॥ २२ ॥ तस्य विषयसंस्पर्शेन तदेकाययथाहास्यासन्निधिपूर्वप्राप्त्यय ॥ कीदृशस्याना
 द्वाद्यासद्विषयरेटयातमाह ॥ रसद्विति ॥ यथा मुलेऽपि कोरसो जलनाद्वारादुमलता सर्वपदेषोऽप्यनुमविशति तद्विषय ॥ २३ ॥ ॥ पृथग्विषयानि क रूपा इत्यर्थ ॥ कुनरत
 न्मोततमाह ॥ सुखिन-सुखानुभवे प्रमथस्य कीदृशस्य धीरतास्वस्थताप्रसुरतिननुदुःखिनोऽहुः स्वानुभवे प्रमथस्य ॥ स हि अस्वस्थतरलददसमानविवात्मानमनुभवं
 तीत्यतस्तस्य पिताभ्यारेव सतापकरसंपूर्णस्तरलश्च नदीप्रगोर्नमीयते इत्यय ॥ २४ ॥

१ अथ दृष्टान्तोपाध्यायः ॥ २१ ॥ अथ विच्छिन्नस्वतत्त्वानां विद्वत्पादालादयद्वद्गानुद्विस्ता आत्मसुखसविदुःखे सोभाद्रक्षोभमायातासर्गप्रावर्णतरित्याकुडिलिनीमुखप्रमथयानां वि

अतएवलोकोपि सुवेपस्य भोगे प्रवृत्तस्य राजादेः सद्यः कर्तव्यं च दानेदकसिक्ताः कीर्णकुसुमाधूपकसूर्यादि सुरभिणो मार्गाः प्रसिद्धाः कुवेपस्य नीचस्य नूतद्विपरीता इत्याह ॥ येहीति ॥
एव चायजीवो यावत्कालतरलतरनाडीमार्गानुप्रवेशेन अपरिस्फुरन् स्वयतरलतां शून्यो भवति तावदस्य नहु रवप्रसक्तिः ॥ तदा स्य सक्कइनायाकारवत्यात्पस्यात्सुरवमभिष्य
ज्यते ब्रह्माकारवत्यानुपूर्णाभित्यवातरवैलक्षण्येऽपि विक्षेपाभावात्साशाम्यत्वेवेति स्वस्थायस्य मेनतावत्कालमुक्तमेवावेहि ॥ आविर्भूतसुरवास्यस्य तैवमुक्तिरिति तल्लक्षणसत्त्वादि
ति भावः ॥ २७ ॥ २८ ॥ तर्हि विषयसुरवानुभवकाले कृतो जीवस्य नुक्तानुभवस्तत्राह ॥ सुरवेति ॥ इत्थं प्रहणदृष्टा तार्थ्यः स्वस्य विषयसुरवास्यपिकलनकलानुभवस्तद

येहि मार्गाः सुवेपस्य कुवेपस्य न ते शुभाः ॥ यावत्समाणं जीवो यसंशाभ्यत्यपरिस्फुरन् ॥ २७ ॥ तावत्समाणमेवैनं मुक्तं मुक्तमवेहि वै ॥
यावत्समाणमधिकं स्फुरति क्षुब्धमारुतम् ॥ २८ ॥ तावत्समाणमेवैनं वद्धं वद्धमवेहि मे ॥ सुरवदुःखकलारूपं दावधो जीवस्य नेतरः ॥ २९ ॥
तदभावे हि मोक्षः स्यादिति द्वाव्यवस्थितिः ॥ सुरवदुःखदर्शयावदानि ते नोद्विषैः शठैः ॥ १३० ॥ तावत्सुरवसमः सौम्यो जीवस्तिष्ठति शां
तवत् ॥ सुरवमालोप्यवाहुः स्वमदातीतश्च लदुः ॥ ३१ ॥ समुद्रमतिजीवो तद्विषं दुःखमिव तोयधिः ॥ जीवः क्षुभ्यति दृष्टेन संविदांगसुरवादि
ना ॥ ३२ ॥ आभिप्रेतवमार्जारिभो र्थमेवात्र कारणम् ॥ शुद्धेन बोध्यबोधेन स्वात्मज्ञानमयात्मना ॥ ३३ ॥ सुरवदुःखादिनास्तीति ते
नासौ याति सौम्यताम् ॥ न तत्सुरवादिनो तन्मे मुधा चायमहं स्थितः ॥ ३४ ॥ इति जीवः प्रबुद्धो हि निर्वाणं याति शान्म्यति ॥ सुरवाद्यवस्त्वतद्
पमित्यंतर्बोधसंविदा ॥ ३५ ॥ न तदुन्मुखतां याति जीवः शान्म्यति केवलम् ॥ सर्वमेव चिदाकाशं ब्रह्मेति धननिश्चये ॥ ३६ ॥ स्थितिं याते
शमं याति जीवो निःस्नेहदोषवत् ॥ दोषवच्छममायाति सुरवादिस्नेहसंक्षये ॥ ३७ ॥ सर्वमेवमिति ज्ञानाज्जीवोऽद्वित्वविभावनात् ॥ सर्व
माकाशमेवेति बुद्ध्यक्षो भंगच्छति ॥ ३८ ॥

धरागाथाश्च तत्स्य बहिः स्य दोषश्च सुरवविच्छिन्नौ तरलो भावस्तदुपायार्जनायानर्थसहस्यदः स एव जीवस्य धोनत्वितरः सुरवविश्रात्यशोपीति क्षणमात्रमपि सुरवविश्रांत्य तद
भावे मोक्षस्यादेवेति सरणासं सरणाभ्याबधमोक्षयोर्द्वाव्यवस्थितिर्भयोक्तेति परेणान्वयः ॥ २९ ॥ उत्कर्षवार्धप्रपचयति ॥ सुरवदुःखेत्यादिना ॥ १३० ॥ अक्षातीतद्वि
यागम्यः स्वप्रकाश इति यावत् ॥ ३१ ॥ दृष्टेन सुरवादिना सुरवतसा धनविषयतदुपायधनादिना तद्गगनसंविदाक्षुभ्यति ॥ अगेति स बोधने ॥ ३२ ॥ मौल्यं निरतिशयानंदस्वतत्त्वाज्ञा
नेन वात्रक्षोभे कारणम् ॥ केन तर्हि तन्निदृश्या विश्रान्तिस्तदाह ॥ शुद्धेनेत्यादिना ॥ बोध्योऽवश्यबोद्धव्यः स्वात्मा तद्वोधेन ॥ ३३ ॥ सौम्यताविश्रातिम् ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥
सुरवादि बुद्धेरेव गतस्तक्षये ॥ ३७ ॥ सर्वजगत् एव चिन्मात्रमेवेति ज्ञानात् ॥ अद्वित्वमैक्यतद्विभावनात् ॥ आकाशं शून्यम् ॥ ३८ ॥

अनेनमस्यैवमिवावनेमहेतुनायुक्तायुक्तस्यपथस्यपथा ॥ कथतसस्यस्रोमविषमआगतसमाह ॥ कीवेनेति ॥ इदुतिथेनकथितनैवकायकीवेनेहिरण्यगर्भेणपृथक्
 कीवात्मनद्वयस्यैवम्येवसत्तस्यबोधाद्वैकमेणमुक्तोमिद्विप्यमीनितकस्यनयैषवधमोक्षमार्गोक्तस्यपित्तसप्तपदानुवस्यतइत्यर्थ ॥ १९ ॥ प्रस्थास्य ॥ २० ॥ क्षीयिष्वदर्शना
 द्वागवावनेद्वानेपुष्पसम् ॥ २१ ॥ कथसोमयतिताह ॥ सविशक्षाशमाशेणेति ॥ मन्त्रितभावनानामाद्यादीनामभिधान्याकीयसिद्धिः अकुरितरागादिहस्यनुरोपप्राप्त्य
 नुप्राप्त्याभावात्तदशमाशेनेत्यथ ॥ वेदोत्प्राधान्तं चारीणोभ्यानाभावात्तस्यस्येनेधनेनसर्वांगसंस्थितोभेदोतर्गतं सारोमजासारश्चआशुमकटसौगन्धमिधानुगतज स्वसूक्ष्मा
 रत्यवन्नि ॥ यथासिद्धं दंतपथकलारिकस्यतर्गतं अक्षारामंतर्गतं स्येनेत्यजान्तिद्वित्यर्थ ॥ २२ ॥ ननुस्मत्करजसर्वांगेभ्यश्चकितसन्नादीद्वाराअधोमूलाधारस्यानंयानि ॥
 यथावर्तं स्वेपद्यतजलजअयतीनिगतपुरोभागतसामिन्मिसादेकीभूययनमयआदिपदभ्येपायवस्यभूत्वावर्धनोभ्युत्सवर्धोऽस्मिंहितदशंयानितद्वित्यर्थ ॥ २३ ॥
 जीवस्थानेनशून्यस्यक किलसोमविभ्रम ॥ जीवेनेद्विधेनेवयथाप्रथमसर्गतं ॥ २४ ॥ स्वयसविदितोमार्गस्तेनैवायापिगच्छति ॥
 शिखिष्वजउवाच ॥ ॥ सुखसचारयोग्यासुजीवेसरतिनाद्विपु ॥ १५० ॥ देवपुत्रमवत्यवतदीयभ्यवनकथम् ॥ ॥ षूढालोवाच ॥
 जीवसोमयतिदुष्प्रभाणादिपवनावलिम् ॥ ४१ ॥ सीविदाक्षाशमाशेणसेनामिवमहीयति ॥ वातस्यदेतमेतौतर्मज्जासारश्चसस्त्रि
 त ॥ ४२ ॥ स्यजस्यशुभ्रसौगन्धरजपञ्चफलादिकम् ॥ चलिततत्त्वधोयातिगज्जादिवधनादिसे ॥ ४३ ॥ देहनाडीप्रणालेनयातिशुक्रं
 यहिःसत ॥ ॥ शिखिष्वजउवाच ॥ ॥ देवपुत्रमहर्षोसिवेत्सिपूर्वाध्वतस्थितिम् ॥ ४४ ॥ ज्ञायसेवचनदेवस्वभावोहिकिमुच्यते ॥
 षूढालोवाच ॥ ॥ आपसर्गेययासय स्फुरितममममणि ॥ ४५ ॥ यदावदयदापालतयैवायभ्यवस्थितम् ॥ काकतालीयवहारिदुहुदो
 त्यतिनाशवत् ॥ पुणासरवदुच्छूनतस्वमावविदुमुवा ॥ १४६ ॥

सत स्वभावात् ॥ वेदोदरविद्वेयद्वयार्थैवसमागतइतिपत्योक्तमपसमावराभ्यामकदितिराकापृच्छति ॥ देवपुत्रेति ॥ महर्ष्यासौब्रह्ममहर्ष आत्मतत्त्वविद्वि ॥ आत्म
 ज्ञानात्पूर्वसोमविकथयार्थवस्थितिभक्तार्थीहिकीरात्येनेवेति ॥ २४ ॥ कथमहमीदृकयाज्ञातसमाह ॥ ज्ञायसेइति ॥ सर्गादिकालेसर्गेभ्युत्पन्नब्रह्मयान्तनपाणिकर्तानुसारेण
 यादव्यादुपमर्कयस्यार्थान्नानात्वात्निरुक्तिरितस्यपदार्थस्यभाषलयादुपमर्कत्वमित्यस्ति स्वभावाभावात्पार्थइत्याह ॥ आपसर्गेइति ॥ २५ ॥ सोमतिकथयदादित्वमावै
 विषमददवामवद्वैविष्यादपिसमाभ्येन सर्गादीनृन्मिद्विषयासमात्काकामनस्रणेद्वासाच्छिरसितालयतर्गविभनेनतस्यमरजमिद्विषादृदमाभमयुक्तमितिबोधनायायसर्गा
 नुधापनमिष्यापार्थवर्थायति ॥ कोकेति ॥ समवाहनाद्विषयादितिद्वयार्थद्वयविषयमात्मसाधुनीयेद्वयार्थेच्छमस्यय ॥ सौमतिकेपिमतिबल्लुदेराकाळनिपयने स्वभाववैविष्ये
 षट्दृष्टवार्थयष्टानिद्विषयिपुनराभ्येत्यारायेनदृष्टान्तरमाह ॥ नारिदुष्टेति ॥ आपानाप्रत्यापकस्थिकोषाद्योस्त्रित्यापारयेनदृष्टान्तरमाह ॥ पुणासरवदिति ॥ २६ ॥

उत्कलक्षणत्वभाववशतः प्रकृतेऽस्मिन् जगति विविधविकारात्मका अंशजादिचतुर्धा देहाभ्यमिति ॥ तेषु केचिद्विज्ञाने देहास्ते प्रक्षीणवासानतया भूयो जन्मनेन भवंति इतरे अज्ञाने देहान्मभूयो जन्मने भवति ॥ यतस्ते भोगेष्वेव धनस्य इत्यर्थः ॥ १४७ ॥ इति श्रीवात्सिष्ठमन्तास्यर्पणशेने ० पू० पञ्चाशीतितम सर्गः ॥ ८५ ॥ ॥ ७३ ॥ कुंभे कुंभस्य जन्मवद्विद्वंस्त्वसमागम ॥ नदादिप्यस्य सार्वज्ञ्यमित्यादिरिह वर्ण्यते ॥ ११ ॥ यथा वर्णितलक्षण स्वभाव सर्ववस्तुषु अप्रालयप्रसिद्धस्तथा मायाशबलस्यात्मनः सर्गादित्वभावः श्रुत्यादिप्रसिद्धस्तद्वशत इत्यर्थः ॥ भोगार्थस्य इति त्येके कीदृशार्थमिति चापरे ॥ देवस्यैव स्वभावो यमामकामस्य कास्य देहिना गवद्वैडपादाः ॥ ११ ॥ वासानानाक्रासज्ञानाभ्यासेनापक्षयम् ॥ न दर्शनमनुभाव इत्यर्थः ॥ २ ॥ इत्थमनुभावमत्कारे कीर्तितत्त्वकारश्रोतुकामो राजा तत्राप्रशसमान प्रस्तुतकथारोषसक्षिप्यसमापयेत्याह ॥ अत्युदारमित्यादिना ॥ ३ ॥ ॥ ७४ ॥ ककस्मिन् अस्मिन् स्वभाववशतो जगति प्रकृते देहाभ्यमतिपरितो विविधा विकाराः ॥ प्रक्षीणवासानतया न भवन्ति केचिद्भूयो भवन्ति च पुनस्त्वितरेषु नास्याः ॥ १४७ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० चू० सुखविचारयोगोपदेशो नाम पञ्चाशीतितमः सर्गः ॥ ८५ ॥ ॥ ७३ ॥

॥ चूडालोवाच ॥ ॥ आत्मस्वभाववशतो जातं जगदिदं महत् ॥ स्थितिं वासनयाभ्येत्यधर्माधर्मवशो स्थितम् ॥ १ ॥ वासानाक्रासमा नीयधर्माधर्मैर्नृह्यते ॥ ततो न जायते जंतुरिति नो दर्शनं मुने ॥ २ ॥ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ ॥ अत्युदारं महार्थं च वक्षिस्व वदतां वर ॥ अनुभूतिमुपारुढं गृहं च परमार्थवत् ॥ ३ ॥ त्वद्वाक्यविभवेनाद्यश्रुतेनानेन सुन्दर ॥ पीतेनेवाभ्युतेनाहमतया तोस्मि शीतताम् ॥ ४ ॥ तत्समासेन तां तावदात्मोपतिं वदशुभम् ॥ ततः श्रोत्यामि यत्नेन ज्ञानगर्भा गिरंतव ॥ ५ ॥ तं न पद्मज पुत्रेण मुनिना नारदेन तत् ॥ कुरुतं वीर्यमायं कथयथा स्थितम् ॥ ६ ॥ ॥ चूडालोवाच ॥ ॥ ततो निवध्नता तेन मनोमत्तमतं गजम् ॥ विवेकविपुलात्ताने शुद्धया धीवरञ्जया ॥ ७ ॥ तद्वीर्यकल्पकालाग्निगलिते तद्द्रवापमम् ॥ रसानां पारदादीनां दिव्यानामनुरंजनम् ॥ ८ ॥ मुनिना पार्थगे कुंभे स्फाटिके विलसहुचौ ॥ अद्भुते विहुताकारं चंद्रे चंद्रद्वयार्पितम् ॥ ९ ॥ तत्र शैले बृहत्कान्ते स्थूलः पार्थ्वेषु चाभितः ॥ गंभीरकुक्षिः सुदृढश्चोपलाहनक्षमः ॥ १० ॥ संकल्पितेन क्षीरेण सकुंभस्तेन पूरितः ॥ अमृता पूरं भिन्नेन विधिनेवामृताणवः ॥ ११ ॥ तत्र मासाद्गतो द्दिमुनिमंदाहुतिक्रमः ॥ अमृताब्धौ शुभोगर्भ ईदोरिदुरिवानुजः ॥ १२ ॥ इदं मास इवा पूर्णकालेन सुषुवे पटः ॥ गर्भकमलपत्राक्षं प्रसूतमिव माधवः ॥ १३ ॥

न्याथरेकतस्थापितम् ॥ ६ ॥ आलाने गजवधस्तभे ॥ धीलक्षणया वरञ्जया चर्मरज्ज्वा ॥ ७ ॥ कल्पकालसर्वविधना अग्निना गलितस्येदोर्द्रव उपमायस्य ॥ पारदकाचनरूप्यादीनारसानां शुर्वीयाणामनुरंजनमनुकारिसदृशमिति यावत् ॥ ८ ॥ ॥ तत्र शैले रौ ॥ पार्थ्वेषु भितश्च स्थूलो विपुलः अतएव गंभीरकुक्षिः ॥ उपलेष्वाहननमास्फालनतत्रक्षमः ॥ आस्फाल्यमानो प्यस्फुटन्ति सिद्धवत् उपपत्तिः ॥ ईदृशः सकुंभस्तेन नारदेन संकल्पजेन क्षीरेण पूरित इति परेणान्वयः ॥ १० ॥ स्वसकल्पसदृशमृता पूरात्मना भिन्नेन विभक्तेन विधिनारदा अरश्चण्यश्चाणवो विनिवृत्तलोके श्रुतिप्रसिद्धोऽमृताणवो यथा पूरितस्तद्वदित्यर्थः ॥ ११ ॥ तत्र क्षीरे से होतुः कुमुनिमंदा अग्निकाया हुतिषु क्रमयति प्रवर्त्तयतीति मुनिमंदाहुतिक्रमः अमृताब्धौ ईदोरनुजः प्रतिविवेदुरिव वदधे ॥ १२ ॥ मासः आ पूर्णमिदुमिव ॥ १३ ॥

यस्यादृष्टपरिच्छिन्नाहभोधे श्रीराणबासपर्वकिताः परद्वय ॥ १४ ॥ १५ ॥ सर्वैर्लोककमायुपतपनति सत्कारैरसपन्नेतस्त्रिभुवे ॥ १६ ॥ विद्वान्नाम्यरोषाणिवाक्यपा
 निविद्यास्थानानि येन तया विभम् ॥ १७ ॥ रत्नाद्रीस्तटिकाचले ॥ सभ्योदित-पूर्णद्वितीयादृष्ट ॥ १८ ॥ १९ ॥ पद्मपारणसेष्टवपरिद्वानाय अभिरतवाहितवाद्यित्सापरी
 कितवराहिसर्वविद्यास्थानयस्य यामिधमीत्येकेभ्यवेरोत् ॥ २ ॥ क्षान्नापारपरमाविधिभूतत्वज्ञानतत्रविश्रान्तचकार ॥ २१ ॥ ईसायोसकुम्भ अयत्नरुरस्त्योदृष्ट ॥
 मनुषीणां परैरतस्य सभर्तु समसार्थमद्वयदीर्घ्याचूलायाकपयिदममृतमुभ्यते शतमभ्यादृतवति स हस्तगुणावले आत्मानसत्जनवति पुरुष-पुरुषायनेदं तिष्ठिपूर्वामाद्यणे श्री
 रात्रद्वयम् ॥ योभ्यपाततमात्मनमभ्यधायाति पादयेत् किन्तनल्लपार्थोरेणासापहारिणेति महाभारतभारतप्रतिशकुललाचनयेभ्यकुप्यतेति च ॥ भैषद्योप ॥ उपवेदस्य
 परिपूणसमलांगकुभाद्रभिर्विनिर्द्यौ ॥ इदु सूक्ष्मादिर्वाभोधेरपर-स्त्यवार्जित ॥ १४ ॥ दिनै कतिपर्यरेव वृद्धिभ्याजगामस ॥ अ
 प्रमेयांगमोदय-शुक्लपदोशरीयया ॥ १५ ॥ सर्वसत्कारसंपन्ने स तस्मिन्नाहरोमुनि ॥ मांढाद्राद्वहवाशेषं विद्याधनमयोजयत् ॥ १६ ॥
 दिनै कतिपर्यरेव विज्ञाताशेषवाह्मयम् ॥ चकारैनमुनिवर-प्रतिषिधमिवात्मन ॥ १७ ॥ तेनाराजतपुत्रेण मुनिना मुनिनायक ॥ रक्षा
 दीप्रतिषिधेन सभ्योदित इवोदुराद् ॥ १८ ॥ अर्थेन पुत्रमादाय ब्रह्मलोकसनाह ॥ जगामायस्वपितरं ब्रह्माणवाभ्यवादयत् ॥ १९ ॥
 कृताभिवर्दनं ब्रह्मापौत्रमादाय ततदा ॥ अभिवादित वेदादिस्वयमकेभ्यवेशयत् ॥ २० ॥ अयाश्विर्विदमात्रेण सर्वज्ञानपारगम् ॥
 पञ्चतकुभनामानवकारकमलोद्भव ॥ २१ ॥ साधोसोहमयकुम्भ पौत्रोहपद्यजन्मन ॥ पुत्रोह नारदमुने कुम्भनामास्मि कुम्भज ॥ २२ ॥
 निवसान्धज्जपुरे पित्रासहययासुखम् ॥ चत्वार सुहृदो वेदाभमलीलाविलासिन ॥ २३ ॥ मातृवसाभेगायत्रीमममातासरस्व
 ती ॥ ब्रह्मलोके मम गृहपौत्रस्तत्रास्मि सुस्थित ॥ २४ ॥ यथाकाममशेषेण जगति विहराम्यहम् ॥ लीलया परिपूर्णत्वात्तु कार्येण केन
 चित् ॥ २५ ॥ धरां पतति मे पादौ पततो नमहीतले ॥ रज स्पृशति नागानि न्यलानि नायाति मे वपु ॥ २६ ॥ अद्याकाशपथागच्छन् दृष्टवां
 स्त्वामहं पुर ॥ इह तनागतास्म्यग सर्वकथितवानिति ॥ २७ ॥

भाष्यब्रह्मविद्यापरोक्षनायस्य तदाक्यस्य तस्यार्थविषयायां बाधेनाद्यतत्वाभावाद् ब्रह्मभ्याहृणीरकामयत स्तेनमनेद्यतवादिर्वाङ् पाषाण-द्रव्ये इत्यादिर्बैदिकार्थवाक्यकम्प
 यव्यामाय्यापपत्ते ॥ तस्य ज्ञानबलेन सार्थस्य प्राप्तार्थाङ्गमनुरभवद्युद्वेगत्यादिवाग्मदेवोक्तिपयसोहमयकुम्भद्व्यापुक्तिर्नायाननधमद्वयनादोप ॥ कमणामनसावाचासावा
 प्रपुर्हितयोदितिवचनादन्तर्हि यामिधमवसकमनेन परमद्वितस्य स्याक्यस्य चनात्वाभावाविति ॥ २२ ॥ २३ ॥ साक्षाभ्यामुरमाभास्तिनुमाभादप्युपब्रह्मस्य माभादप्यद्वय
 ययनाह ॥ मातृवसेति पौत्रोहकणदन्तिशेष ॥ २४ ॥ २५ ॥ उक्तायामिधमसाधैर्यस्य दिव्यैर्यमाभिरर्पयति ॥ धरापति ॥ यमिधपरापतनिभूलोके स चरति सति मेवादीमही
 तलेन पतत ॥ २६ ॥ २७ ॥

निरर्गलंति ॥ यत्रयस्मिन्साधुसमागमेनिरर्गलरसःअपरिच्छिन्नोब्रह्मानंदोमुक्तरागादिमननयथास्यात्तथासामान्येनदरिद्रादिसर्वजनसाधारण्येनविजृम्भते ॥ तद्वाज्यलाभादि
कंतुकल्पनमात्रेणतुच्छसुखावहननिरर्गलसुखावहसाधारण्येत्यर्थः ॥ ४ ॥ आक्षिप्यनिरुध्यविवक्षितार्थसमाप्तेःपूर्वमेवेतियावत् ॥ ५ ॥ एषामप्यशसाकथाआस्ताम् ॥ सर्वत्व
स्पष्टमितिशेषः ॥ ६ ॥ कियान्कालःपर्यवसानमवधिर्यस्याःसार्कियस्यर्वसाना ॥ कार्यवनवाससाध्यप्रयोजनचसत्यवदनप्रच्छादय ॥ यतस्तापसास्त्वादृशाअसत्यंवक्तुनोजा
नन्तिजानन्ति ॥ ७ ॥ ८ ॥ मनाकर्दषतसक्षेपेत्यर्थः ॥ ९ ॥ आस्थितस्तपइतिशेषः ॥ हेतुत्वज्ञपुनर्जन्मनोभाति ॥ १० ॥ भवत, जायेते ॥ नव्येसतमोस्मितपथ्यरामिच ॥ ११ ॥

॥ १२ ॥ अपम फुलनदपम ॥ अकल आशमकल ॥ पूकासहाय ॥ अलाराधयकालमलज्जालानुव
मयवाभेवातिथियुजादिछाप ॥ अत्यहिनानिपतकालावस्थित्वा ॥ विधावाविधाषयलदेरोषयसह अविषयायत्यनीत्याविषयाययत्रमभुनेइत्याविभुनेरयत्रअमलवेहेनु
रिनिविश्यातयपरियुहीनपिकमसमश्चितमुपासनमविश्रात्यजननाविधिमवस्थिततत्कल्पहेतोस्तद्देतिभाव ॥ १४ ॥ कम्मसमुच्चितोपासनम्मुक्तिरतिराशोषभोगाबन्निवा
यनारवपुषादृष्टमप्यात्मनस्वनमप्रियास्तनन्निनिविद्यारणायस्यस्यपितामहोददिकमभाषयति ॥ पितमहमिति ॥ क्रियाज्ञानयोमध्यमेकमुक्तिकारणतद्दृष्टिस्तथ ॥ १५ ॥
वन्निमस्यसमभवति ॥ क्रियातत्त्वगिर्भोगविनोदायप्रवृत्तापितस्यफल्युत्पद्यथवायतयाअनर्थानुपाजनिनापुःकालापनोरनयेषभूत्याउदितलकल्प ॥ तथाचमृति ॥
प्रयत्नबद्धकमप्यिजनीविपय्यत्तमा ॥ एवत्यपिनाम्ययेनास्तिकर्मलिय्यतेनेदंति ॥ १६ ॥ अनप्रेषयमृतिर्विषयाविधावतिभूतिभ्यज्ञानानधिकारिविषया ॥ तमय
अमन्निपिठितेपुचरन्नपिपरतप ॥ नासादयानि विश्रान्तिमेकानिधिमिवावन ॥ १७ ॥ अयत्नाप्यफलोप्येकोत्थापुर्णप्यसंगति ॥
शुष्याम्यन्नवनसाधापुणसुपुणइवदुम ॥ १८ ॥ इमामर्तद्वितांसम्यक्क्रियासपादयन्तपि ॥ दुःखादन्धामिदुःखोपममृतमेविपस्ति
तम् ॥ १९ ॥ धृढालोवाच ॥ पितामहमहपूर्वकदाचित्पृष्टवानिदम् ॥ यत्क्रियाज्ञानयोरेकंश्रयस्तद्दृष्टिमेवभा ॥ २० ॥ वसोवाच ॥
ज्ञानहिपरमश्रय केवल्यतनवस्यलम् ॥ कालातिवाहनायैवविनोदायादितक्रिया ॥ २१ ॥ अलब्धज्ञानदृष्टानां क्रियापुत्रपरायणम् ॥
यस्यनास्त्यपरपट्टयलकित्यजत्यसौ ॥ २२ ॥ वासनामानसारत्वादज्ञस्यसफला क्रिया ॥ सर्वाएवाफलाज्ञस्यवासनामानसक्ष
यान् ॥ २३ ॥ सवाह्वासानाभावेप्रयत्सफलताक्रिया ॥ अशुभा फलवंत्योपिसेकाभावेलताइव ॥ २४ ॥ क्लवतरेयथायातिविलयपूर्व
मात्तवम् ॥ तयैववासनानाशेनाश्रमतिक्रियाफलम् ॥ २५ ॥ नस्वभावेनफलतियथाशरलताफलम् ॥ क्रियानिर्वसनापुत्रफलफल
तिनोतया ॥ २६ ॥ सयत्नवासनानालोयक्षपस्यतिनात्यया ॥ सद्गुःखवासनोमूढोदुःखपस्यतिनात्यया ॥ २७ ॥ आकारमासुराप्युच्चै
नददातिफलक्रिया ॥ शुभाशुभावातज्ज्ञस्य फुल्लाशरलतायया ॥ २८ ॥

सुदणस्तयाविक्रुधुष्टाभ्यादांसरयत्नत्वापक्षिकर्मप्रदतमिस्माशायनाह ॥ अलभ्येति ॥ दीपस्याप्यपत्यत्वाशुभमुक्ति ॥ २९ ॥ ननुज्ञानिनोपिस्ववर्णाश्रमोचितकमकुशा
णादरयेतत्कथमलभ्यमानदृष्टिनामयक्रियाशरलतायाह ॥ वासनेति ॥ अद्वयानोरगावाविहितनिपिद्वकर्मफलमुक्त ॥ नयकमूलभोगुलकासनानारोमज्जारागोवासभगती
निभाव ॥ याप्रशास्व कालेपर ॥ ३० ॥ किमशुभाश्रमिक्रियास्तर्देव ॥ अमिस्त्याह ॥ सर्वहीति ॥ फलवत्योदीति ॥ यथारभ्यफलाश्रमिक्रियावाधितानुवृत्तिमभाषेणसफल
शुक्लतनायायाभावतिप्रानारभ्यफलानरपरतीतिकेवाध्यम् ॥ तद्वेद्यपदसतेनूजानोतप्रकाशयेतिन्यायादितिभाव ॥ ३१ ॥ क्लवतरेयोप्यशररादी ॥ पूर्ववार्त्तव्यगुलिननी
हृदालताययाह ॥ ३२ ॥ निर्वसितपि क्रियाकुशोनफलतीनिचेल्लाशरलतायस्यभावेत्येत्याह ॥ नेति ॥ ३३ ॥ सुखदुःखभोगयोप्युदमितिवासेयवगतसद्गुदवर्त्तजयस्तानी
निकलवालयसंशयासनामिस्माशायनाह ॥ सयत्नेति ॥ ३४ ॥ ३५ ॥

ननु अज्ञदशाध्यायार्थं किं यासमर्थत्वात्स्यायावाप्तनाथाः कथं ज्ञानेन बाधस्तत्राह ॥ वासनेति ॥ इह अज्ञदशाध्यायमपि ॥ २४ ॥ प्राक्तनवासनानशेषि ज्ञानोदयोत्तरमुत्पन्नयात
 याकिं यः फलतुल्यत्राह ॥ यस्येति ॥ प्राज्ञस्य मरुदेशे यमिति प्रबोधवतः ॥ २५ ॥ पदपरमपुरुषार्थवस्तु ॥ २६ ॥ पितामहोक्तिमुपसहरति ॥ ज्ञानेनेति ॥ २७ ॥ अज्ञानवार्
 ज्ञानविहाय तत्परमोक्षहेतुरिति निश्चित्य किं स्थितइत्यर्थः ॥ २८ ॥ विवेकहीनस्य बहिर्मुखस्य दृढकमटत्वात् यस्य मपि ममतादिविषयतया अनर्थाया लभित्वा शयेनाह ॥ इत
 इति ॥ २९ ॥ यदितपोऽप्यनर्थं हेयतां हेतुः कउपदेयस्तमाह ॥ कोहमिति ॥ नावेक्षेनेन विचारयसि ॥ ३० ॥ विचारद्वयगर्भिणामनसेवनपरिप्रश्नादयोऽप्युपादेया इति दर्शयति ॥
 वासनाचेहनास्येव साहंकारादिरूपिणी ॥ असत्यवोदितामौख्यान्मरुभूमौ विवांबुधिः ॥ २४ ॥ यस्य मौर्ख्यं क्षयं यातं सर्वं ब्रह्मेति भाव
 नत् ॥ नोदिति वासना तस्य प्राज्ञस्येवांबुधिर्मरौ ॥ २५ ॥ वासनामात्रसंस्त्यागाज्जरा मरणवर्जितम् ॥ पदं भवति जीवोतर्भूयो जन्मविव
 र्जितम् ॥ २६ ॥ स वासनं मनोज्ञेयं ज्ञानं निर्वसितं मनः ॥ ज्ञानेन ज्ञेयमभ्येत्य पुनर्जीवोन जायते ॥ २७ ॥ चूडालोवाच ॥ ज्ञानमे
 व परं श्रेय इति ब्रह्मादयोऽपि ॥ प्रादुर्महां तो राजर्षत्वं किमज्ञानवान् स्थितः ॥ २८ ॥ इतः कमंडलुरितो दंडकाष्टुमिति ब्रूसी ॥ इत्यनर्थं विला
 सेऽस्मिन् रमसे किं महीपते ॥ २९ ॥ कोहं कथमिदं जातं कथं शान्त्यति च तिमोः ॥ राजन्नावेक्षसकस्मात्किमज्ञा इव तिष्ठसि ॥ ३० ॥ कथं बंधः
 कथं मोक्ष इति प्रश्नानुदाहरन् ॥ पारावारविदां पादान्कस्माद्राजन्नसेवसे ॥ ३१ ॥ दुःस्वप्नं विदाशैलकोटरे किं ययानया ॥ जीवितं क्षिप
 यं किं लं शिला कीटवदास्थितः ॥ ३२ ॥ साधूनां समदृष्टीनां परिप्रश्नेन सेवया ॥ संगमेन च सायुक्तिर्लभ्यते मुच्यते यया ॥ ३३ ॥ साधुनै
 व समं आसंभुं जानो वनकोटरे ॥ तिष्ठेव षष्ठ्यदुःश्रेष्ठो धराविवर कीटवत् ॥ ३४ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ कांतया देवरूपिण्या तयैवंप्रति
 बोधितः ॥ अश्रुपूर्णमुखो वाक्यं शिखिध्वज उवाच ॥ ३५ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ अहो नुबोधितो रम्यद्यच्चिरत्सुरसुतत्वया ॥ मौख्या
 दार्यसमासंगं मुक्ताहमवसंवने ॥ ३६ ॥ अहो नु मेक्षयं यातं मन्ये पापमशेषतः ॥ यत्त्वमेव समागत्य संप्रबोधयसीह माम् ॥ ३७ ॥ गुरुस्त्वं
 मेपिता वं मे मित्रं वं मे वरानन ॥ शिष्यानमस्कराम्यद्यपादौ तव कृपां कुरु ॥ ३८ ॥ यदुदारतमं वेत्सि यास्मिन् ज्ञानेन शोच्यते ॥ भवामिनि
 र्दतो येन तद्वक्षोपदिशाशुभे ॥ ३९ ॥

कथमिति ॥ ससारसमुद्रस्य पारं परतीरसन्मात्ररूपः शोधितस्तदायः अवारमपरतीरचिन्मात्ररूपः शोधितत्वं पदार्थस्तदवहैक्यलक्षणवाक्यार्थविदामित्यर्थः ॥ अथवा पारावा
 रः परमानंदसमुद्रस्तद्विदामित्यर्थः ॥ ३१ ॥ दुःस्वप्नं ज्ञानोपवासशीतोष्णादिदुःस्वप्नमवस्थुन्मुखी आत्मसंविद्यस्यांतया विधया अनया तपः किं यया जीवितमायुः क्षिपयत् ॥ ३२ ॥
 सात्वदभिलषितविश्रान्तिमुखप्रदा ज्ञानयुक्तिः ॥ ३३ ॥ तर्हि मयेदानीं कथं स्थेयं तदाह ॥ साधुनैवेति ॥ अवष्टभ्यानि रुद्धास्तपः श्रेष्ठानि बहिर्मुखश्चेदप्येन तथा विधः सत्साधुना
 गुरुणा सममेव पासमाहारभुजानस्तत्सेवा परतदुपदिष्टार्थधराविवरकीटवन्निश्चलस्तिष्ठेत्यर्थः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ निर्दतः सुखविश्रान्तिः ॥ ३९ ॥

सानमपपरमेयइतिपत्न्यापरमज्ञानतरकमुक्तदेवीज्ञानानांमयेकनरुद्धे ॥ किमीदृशतटस्थविषयमेवतज्ज्ञानमतात्पर्यद्विश्रान्तिभाव ॥ ४० ॥ अद्वैतसोम्येतिमुनेर
 अद्वैतानुगतोऽप्युपदेशः स्यात्परोपेकाकठनवद्यर्थोऽन्यथेत्यप्यस्यद्वैतानांभवेत्याह ॥ यदीति ॥ नन्तर्हिद्वैतस्यपृष्ठकृततत्त्वतयायादृशतद्वशाद्विषयमिति ॥ ४१ ॥ लीलायाअना
 स्यपापुदस्यमकुर्वाच ॥ अक्षयविरहश्चसुखसन्निर्वा ॥ ४२ ॥ श्रुते सर्वकामोपजतेत्यादिविधिर्निर्दोषमागण्येननिश्चितं त्रिदैर्मुक्तसरायमुपाधीयतेतद्वृत्तादयमित्यस्य ॥
 अविधारितेयामाग्यसंशयेनारिक्रियतम् ॥ ४३ ॥ मुक्तहेतुमिदप्यपारयत्यनयाविधिमपिप्रमाणवृत्ताययाआदत्ते ॥ ४४ ॥ शुभसंहितमित्येवभाष्यम् कर्णसुखाद्यहेतु
 गानमिवातिशयः ॥ ४५ ॥ मधारीदेहायभिमानस्याजनायदुःखनिदानोपदेशात्तयचमणिकाषोपाख्यानहस्तिकाख्यातवप्रावचयितुमभतारयति ॥ स्वधरतिति ॥ स्वस्यनव
 यद्विज्ञानाद्विज्ञानेविभागाः सत्यनेकशः ॥ ज्ञानानांपरमज्ञानंकतरत्तारकंभवेत् ॥ ४६ ॥ चूढालोवाच ॥ यदुपादेयवाक्योह
 राजर्षेतद्वदामिते ॥ यथाज्ञानमिदंकिंचित्तत्त्वस्वस्थाणुकाकवत् ॥ ४७ ॥ अनुपादेयवाक्यस्यवक्तुंश्रुत्यल्लया ॥ ब्रजत्पफलांवाच
 स्तमसोवाक्षमविद ॥ ४८ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ यद्वक्षितदुपादेयमयाविधिरिवश्रुते ॥ अविचारितमेवाशुस्तस्यमेतद्वचोमम
 ॥ ४९ ॥ चूढालोवाच ॥ यथापालपितुर्वर्क्यमुक्तहेतूपपादनम् ॥ आदत्तेहितयैवत्वंदृष्टाणेतद्वचोमम ॥ ५० ॥ श्रवणानतरबुद्ध्या
 शुभमित्येवभाष्यवत् ॥ श्रुणुगीतमित्यक्काहत्वंयित्वंचामम ॥ ५१ ॥ स्वधरितमहशतयोदयत्याश्विरसमयेनविवोधनचबुद्धे ॥ भव
 प्रयस्तुतरमहामनीनाश्रुणुकययामिकयक्रममनोक्षम् ॥ ५२ ॥ इ०वा०वा०दे०मोक्षोपायेयुनि० पू० चूढालोपास्थानशिखिध्व
 जावधोनामसत्तारीतितमसग ॥ ५३ ॥ चूढालोवाच ॥ अस्तिकश्चिरुमान्श्रीमान्स्थानित्यविरुद्धयो
 गुणलक्ष्योरशेषेणयथाविधिवर्वाधुनो ॥ ५४ ॥ फलावानलकुशलोव्यवहारविवक्षण ॥ सर्वसकलसमीमांतानुजानातितत्त्वदम् ॥ ५५ ॥
 अनतयक्षससाय्येसंचितामणिसाधने ॥ प्रवृत्तोवाहवोवद्भिरभ्युपगोपणेयया ॥ ५६ ॥ तस्ययत्नेनमहताकालनाय्यवसायिन ॥ सिद्ध
 श्रितामणि किंवानसिद्धस्तुयतात्मनाम् ॥ ५७ ॥ प्रवृत्तिमुद्यमप्रज्ञाप्रयुक्तेष्वेदत्वेदवान् ॥ अकिंचनोपिशक्तत्त्वसमवाजोत्यविद्वतः ॥ ५८ ॥
 रितेनसदृशतयामदमतीतमपिबुद्धेर्द्विरसमयेनविचारोदयद्वारादयस्याबुद्धेर्बोधोपनमहामनीनांचसद्यप्युपभष्यभयसुतरयस्याभयपिपम् ॥ विशेषणपरनिपातच्छांस ॥ ई
 दृशकयक्रमकययामिश्रणित्यस्य ॥ ५९ ॥ इतिमीवासिद्धम० तत्सर्वमकारोनि पू० समाशीकृतमसर्ग ॥ ६० ॥ ॥ ५९ ॥ श्रीलक्ष्मीवृत्तामणिप्रामुख्यपसा
 विराट् ॥ काचकिञ्चिन्मण्योस्याकायाइतिप्रयोष्यते ॥ १ ॥ नित्यपरस्परविरुद्धयोर्द्वैतार्थदेहाय्यसर्वस्वत्यागादिगुणस्यदृष्ट्याऽस्यद्वैतस्यानमावासभूत ॥ यथाअद्वैत
 द्वातलस्यअनुभविषुद्धयोस्त्यातद्वत् ॥ २ ॥ तत्परमात्मपरमशुद्धयोर्द्वैतार्थदेहाय्यसर्वस्वत्यागादिगुणस्यदृष्ट्याऽस्यद्वैतस्यानमावासभूत ॥ यथाअद्वैत
 विराट्मये साधनेतत्प्रासीपदस्य ॥ ३ ॥ अभ्यससाधनेतद्वैतमित्येवतत्त्वस्यमहतीमायासेनयत्नेनस्यकालेनविज्ञातामणि सिद्धोद्योदित ॥ दृष्टोद्योतकलशस्यगावनिपम
 दितररायति ॥ किंचेति ॥ ४ ॥ मन्त्राविति ॥ आश्रित्येतिशेष ॥ ५ ॥

यथाकथिदुदयाचलश्यास्थोमुनिलसन्नैवोदितोमहुस्तप्राप्यमपिभान्तामेरावुदितदूरतस्थमिवहुश्रापपश्यतितद्वदशर्थः ॥ ६ ॥ अतएवमणिराजानांइद्रेदश्वेरतस्मिंश्रिता
 मणौनिश्चयवान्सनवभूव ॥ सुदीनोदिरितम ॥ ७ ॥ सयोविस्मयस्तच्छालिनासंभमशालिनायातेनमनसाइदवक्ष्यमाणप्रकारम् ॥ ८ ॥ अयमणिरित्यापातज्ञानम् ॥ नाय
 मणिरितिभम ॥ मणिश्वरस्यात्तत्तर्हिंसमलत्यक्षोनभवेत् ॥ तत्तर्हिपरीक्षणायस्पृशामिस्पृशेयमितीच्छामिलाप ॥ नस्पृशामिनस्पृशेयम् ॥ यतःकदाचिन्मणिश्वरेश्वरान्यस्य
 ममस्पर्शोत्तर्धानवजेत् ॥ ९ ॥ इतिशकायार्वाजमाह ॥ नैतावतेति ॥ आगमोन्नैतिसनत्कम ॥ १० ॥ कथतर्हिप्रत्यक्षरलालोकदर्शनंतत्राह ॥ कपणोहंस्यका
 मणिमयोस्थितप्रायंहस्तप्रायंदर्शसः ॥ मेरावुदयशृंगस्थोमुनिरिदुमिवोदितम् ॥ ६ ॥ वभूवमणिराजेद्रेनतुनिश्चयवानसौ ॥ राज्येद्रा
 गितिसंतापेसुदीनइवपामरः ॥ ७ ॥ इदंसंचितयामासमनसास्मयशालिना ॥ संप्रातापेक्षयादीर्घदुःखसंभमशालिना ॥ ८ ॥ अयंम
 णिर्मणिर्नायंमणिश्चेत्तद्भवेन्नसः ॥ स्पृशामिनस्पृशाम्येनंकदाचित्स्पृशतोवजेत् ॥ ९ ॥ नैतावतैवकालेनमणीद्रःकिलसिद्ध्यति ॥ यत्ने
 नजीविततेनसिद्ध्यतीत्यागमक्रमः ॥ १० ॥ कपणःकणितेनाक्ष्णालोलालातलतोपमम् ॥ रलालोकंप्रपश्यामिद्विचंद्रत्वमिवभ्रमात्
 ॥ ११ ॥ कुतएतावतीस्फोताभान्यसंपन्ममागता ॥ अधुनैवयदाप्नोमिमणीद्रंसर्वसिद्धिदम् ॥ १२ ॥ केचिदेवमहांतस्तेमहाभान्याभवं
 तिहि ॥ येषामल्पेनकालेनभवत्यभिमुखाःश्रियः ॥ १३ ॥ अहमल्पतपाःसाधुवराकोमानुपःकिल ॥ सिद्धयःकथमायांतिमामभान्य
 कभाजनम् ॥ १४ ॥ एवंविकल्पसंकल्पश्चिरमज्ञःपरावृशन् ॥ नमणिग्रहणेयलमकर्षिर्म्मोह्यमोहितः ॥ १५ ॥ नयदायेनलब्धव्यंतत
 त्याप्तोत्सौतडा ॥ चिंतामणिरवाप्तोपिदुर्धियाहेल्योञ्जितः ॥ १६ ॥ इतितस्मिन्स्थितेयामणिरुद्धीयसिद्धयः ॥ त्यजंतित्ववमंतरं
 शरोगुणमिवोञ्जितः ॥ १७ ॥ हत्वाप्राज्ञपदंपुंसःसंयांतिकिलसिद्धयः ॥ आगताःसंप्रयच्छंतिसर्वंयांत्यसहस्रलम् ॥ १८ ॥ पुमान्भूयः
 क्रियायलंचक्रेरलेद्रसाधने ॥ नोद्विजंतस्वकार्येषुजनाअध्यवसायिनः ॥ १९ ॥ ददशायिकचद्रूपंकाचखंडमखंडितम् ॥ हसद्भिर्वचकैः
 सिद्धैःपुरस्तुतमलक्षितैः ॥ २० ॥ अयंचिंतामणिरितिमुद्रस्तस्मिन्सवस्तुताम् ॥ बुबुधेमोहितोत्वज्ञोहृदहेमोतिपश्यति ॥ २१ ॥
 पण्यवशात्कूणितेनयातिसकुचिनेनाक्ष्णालोलालातकल्पितलतोपमरत्नालोकभ्रमात्पश्यासि ॥ ११ ॥ भाग्यपुण्यतत्सपत् ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ कुतोनाकार्षींत
 त्राह ॥ नयदेति ॥ लब्धव्ययदितिशेष ॥ १६ ॥ किमर्थमुद्धीयगतस्तत्राह ॥ सिद्धयस्त्यजतिहीति ॥ यथामौव्याउञ्जितः शरोगुणमौर्वीत्यजतितद्वत् ॥ १७ ॥ ननुत्वयासपु
 रणोव्यवहारविचक्षणइतिकथोपक्रमेउक्ततस्यसाविचक्षणतामणिसिद्धिकालेकगतातत्राह ॥ हत्वेति ॥ सिद्धयश्चागताः सत्यपुंसप्राज्ञपदविचक्षणतांसंप्रयच्छति ॥ असहति
 असहमानेउपेक्षेकेनपुंसिअलयाति अपगच्छत्यश्वसर्वतस्यप्राक्तनमपिप्राज्ञपदविचक्षणत्वहत्वाविनाशयसंयांतिकिलेत्यर्थः ॥ यथाहुः ॥ नदेवाइदमादायइद्वयत्यपराधिनम् ॥
 बुद्धितस्यापकर्षांतिनेनासौइद्वयनेत्यतइति ॥ १८ ॥ १९ ॥ हसद्भिःपरिहासपरैरतएववचकैः सिद्धैः पुरस्कृतमयेस्थापितम् ॥ २० ॥ वस्तुताउपादेयताम् ॥ २१ ॥

पर ॥ प्रियधनधायास्तिस्रसहस्र ॥ २३ ॥ एवमेवरायहसप्यादीनपिमभासजडावस्था ॥ दशहति ॥ कृशं क्षिणधजनयुष्य ॥ गतभावजाणानिवाच्य ॥ २४ ॥ नान्यथापय
 दम् ॥ २५ ॥ याभापतकफलादेशेर्निभाकीर्तिविगाढनीका ॥ भीत्यस्यैवयासाअनुरूपान्युदयेतिपाद्य ॥ २६ ॥ तस्मान्मोत्यमेवदुःखहेतुपुरकाकषलुपसहरति ॥ इ
 तानीति ॥ भीत्यविषयेनपातिदुःखानिप्रसिद्धानितानिसर्वस्वनरादोरापहसकारान्नापिकारयामरणेनभागवतिभीत्यापिगमेतत्त्वविद्यामापदादिसहस्रेभ्योपिदुःखावर्तानत्
 अद्योपद्युदियमिन्द्रजुसर्पस्यलजलम् ॥ चन्द्रौदौकुरुतेचिन्तातोमोहोऽमृतविषम् ॥ २७ ॥ तदन्वधमणिमाडायमात्कर्नीचश्रियंजहौ ॥ स
 र्वचितामणेरस्मात्पाप्यतेकिञ्चनैरिह ॥ २८ ॥ देशायमसुरवोरुसोजनेभापिभिरावत ॥ किंतेद्वेहगतत्रायकिंनानममवधव ॥ २९ ॥
 दुरात्वाययाकामंसुखतिष्ठामिसपटा ॥ इत्याटायमणिमूढःशून्यकाननमाययौ ॥ ३० ॥ तन्नकाचकणेनासौतेनतामापदययौ ॥ क
 ज्जलद्वेरिवनिभामौस्यस्येवागयासमा ॥ ३१ ॥ दुःखानिभौस्यविषवेनभवंतियानिनेवापदानचजराभरणेनतानि ॥ सर्वापदाशिर
 सितिष्ठतिभौस्यमेककृष्णजनस्यवपुषामिवकशजालम् ॥ ३२ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० ति० पू० चूडालापास्थानेमणिकाचापास्था
 ननामअष्टाशीतितमसरा ॥ ३३ ॥ ॥ ३४ ॥ ॥ चूडालोवाच ॥ ॥ अयेममपररम्यज्जतांतेष्टणुभूमिप ॥ परप्रबोधनबुद्धसा
 धोसदृशमात्मन ॥ ३५ ॥ अस्तिविध्यवनेहस्तीमहायूयपयुषप ॥ आगस्त्याशुद्धयाबुद्ध्यार्विध्येनेवोदितस्वत ॥ ३६ ॥ वञ्चाविधिपमौढी
 र्धतस्याकांशरानोसितौ ॥ कल्यानलशिरास्तुल्यौसुमेरुन्मूलनक्षमौ ॥ ३७ ॥ सवद्धालाहजालेनहस्तिपेनकिलाभित ॥ मुनिद्विणेवविध्या
 दिकुप्रेणेववावलि ॥ ३८ ॥ निवद्धोयन्त्रणामापशकुभादिर्तोगज ॥ तांजगामव्यधां धीरेनवाभौपुरमेतियाम् ॥ ३९ ॥ रिपौहस्तिपके
 दूरादपश्यतिसवारण ॥ अयसमुद्रकयस्मिन्निनायदिवसजयम् ॥ ४० ॥

इमपदिकयायानस्यापिसतिभौस्येदुःखसहस्रशर्माच ॥ अतःसवायशिरसिभीस्यमेवैकतिष्ठति ॥ यथाजनस्यसर्वस्यशिरसिकृष्णकेषाजालमिद्वतिगदित्यय ॥ २७ ॥
 दुर्निर्वाधिवध तस्ययधकाशेति० पू० अष्टाशीतिमन्त्रा ॥ २८ ॥ बुद्धिर्विध्यगोद्वस्यप्राप्तिरस्यापिपथनम् ॥ अनिघातोहिपुष्पाभरातयातोषदणयेति ॥ २९ ॥ अथहस्तिका
 स्थानमपिनिर्वाशनमतस्तद्विषयविवक्षा ॥ अयेति ॥ हस्ततमास्थानम् ॥ आसनसप्तसदराय ॥ ३० ॥ अगस्त्यस्येयमामलीनया ॥ सूयतिव्येतिपलोय ॥ चिरस्याप्रापरि
 पालनाच्छुद्धयाप्रसन्नयाअनुरूपबुद्ध्यार्विध्येनस्तन्माकनोन्वतक्रेणोदितमाहुर्गतेधेसुखेष्टा ॥ ३१ ॥ अजस्त्यार्थविषयाज्जालेवविषयमीतीक्ष्ण्यौ ॥ ३२ ॥ लोहमयेनजालेन ॥ नु
 न्निद्विषयागस्त्य ॥ ३३ ॥ यथेयानियधणाम् ॥ कदाप्यसमाहितत्वादलीकिकल्याणनेअपुनैरराराप्रौढसमानमिपुरयाभ्ययामतिताम् ॥ ३४ ॥ समुद्रकेजालतपुट ॥ ३५ ॥

१ ॥ इत्यात्मनास्तेनमाकनोन्वतक्रेणेत्यर्थः

किंकिणीनामिवकाणं ध्वनिम् ॥ ७ ॥ स्वर्गस्यामरावत्या अर्गलं कवाटविष्के भम् ॥ अमुरोवलिखिव ॥ ८ ॥ रिपुर्हस्तिपकः ॥ ९ ॥ तालतरोस्तालतरुमारुक्षतस्तस्य हस्ति
नोर्मूर्ध्निपपात ॥ यथा बलियज्ञे पदत्रयमिना भुवपतिर्यस्य प्रथमेन पदेन भुवं द्वितीयेन स्वर्गमतिक्रमत् तृतीयापदपूर्ययेन रो सकाशाद्वलेर्मूर्ध्निपपाततद्वदित्यर्थः ॥ १० ॥ ११ ॥ क
रुणादयाम् ॥ १२ ॥ इतिकलयश्चितयन्तम् ॥ १३ ॥ निगड्व्यूहश्चलजालम् ॥ १४ ॥ १५ ॥ स्वस्थो देहो धीश्च यस्य तथा विधः सन् ॥ १६ ॥ भेदरिर पादादिजनग
खेदाग्निगडनिर्भेदयत्नवान्स्मृतंगजः ॥ चकार किंकिणीकाणं मुखोद्घातैरथान्यदा ॥ ७ ॥ दंताभ्यां चलतस्ताभ्यां मुहुर्तद्वितयेन सः ॥ वभं
जशृङ्खलाजालं स्वर्गालमिवासुरः ॥ ८ ॥ तंतस्य निगडच्छेदमपश्यदूरोरिपुः ॥ बलेः स्वर्गावदलनं हरिर्मरुतलादिव ॥ ९ ॥ तस्य विच्छि
न्नाशस्य मूर्ध्नि तालतरोरिपुः ॥ पपात क्रमतः स्वर्गं हरिर्मरुतं खिव ॥ १० ॥ सपतन्पादपद्माभ्यामप्राप्य करिणः शिरः ॥ पपातोर्व्याफलं
पकंवाताहतमिवाकुलः ॥ ११ ॥ तंपुरः पतितं दृष्ट्वा महर्भः करुणाययौ ॥ स्फुरत्स्फारुणाः संतः संति तिर्यग्गतावपि ॥ १२ ॥ पतितं दलया
मूर्तिकिनामममपौरुषम् ॥ वारणापीतिकलयन्नजघान सतं रिपुम् ॥ १३ ॥ केवलं निगडव्यूहं विदायां भिजगामह ॥ विततं सेतुमुत्सा
यं विपुलौघइवांभसः ॥ १४ ॥ दयामाश्रित्य मातंगो भंक्ता जालं जगामह ॥ विदार्य मेघसंघातं न भसीव दिवाकरः ॥ १५ ॥ गते गजसमु
त्तस्यो हस्तिपः स्वस्थो देहधीः ॥ गजेनैव समंतस्य व्यथादूरतरंगता ॥ १६ ॥ प्रोच्चलत्तालशिरवरात्स तथा पतितोपि सन् ॥ न भेदमापदुर्भेदा
मन्येद्देहादुरालनाम् ॥ १७ ॥ वर्धते प्रादुर्धीवाभं कुकार्येष्वसतां बलम् ॥ आसीदधिकमुत्साही स च क्रमणोत्तदा ॥ १८ ॥ वारणारिरसि
द्वांगो गते भोदुःखमाययौ ॥ आगत्योपगतं तार्धं निधान इव वर्धनः ॥ १९ ॥ सोऽव्येपगजं यत्नादुल्मकांतरित्वेन ॥ पयोदीपं दितं भो
कुंरादुरिदुमिवां वरे ॥ २० ॥ चिरेणालभते भेदं कस्मिंश्चित्कानने स्थितम् ॥ विश्रांतं तं रुतले समरादिव निर्गतम् ॥ २१ ॥ अथ यन्नस्थि
तानागस्तन्नतद्वधनक्षमम् ॥ परथाराजसामध्यागजालं पटभूमया ॥ २२ ॥ सखातवलयं च केहस्तिपः कानने भितः ॥ सर्वदिक्कं विधिभू
मौसमुद्रवलयं यथा ॥ २३ ॥ उपर्यस्य गच्छाललतौ घेन सतं शठः ॥ भून्वतातं तु जालेन शरत्काल इवां वरम् ॥ २४ ॥ दिनैः कतिपयैरेव वा
रणो विहरन्वने ॥ तस्मिन्निपतितः स्वाते शुष्काध्याविवपर्वतः ॥ २५ ॥ व्रजन्पयाकृतौ कूपे पातालतलभीपणे ॥ खातशुष्काध्यधोभागे
गजरत्नसमुद्रके ॥ २६ ॥

॥ १७ ॥ चक्रमणे पद्मांचलने ॥ १८ ॥ नसिद्धे अगे स्वप्रयुक्तोपायौ यस्य ॥ अतएव गते भः ॥ १९ ॥ पयोदैः पिहितल्लन्म
॥ २० ॥ २१ ॥ तत्र सन्निधौ ॥ गजे लपदानाभासकजनानां भूभावाद्बुल्ययस्या तथा विधयाराजप्रयुक्तया खलतामभया ॥ २२ ॥ विधिः स्रष्टा ॥ २३ ॥ शठो वचकः ॥ भून्वता
विधायकतनुजालप्रायेण शुभाथपटलेन शरत्काले वरमिव तस्मात्तमुपरि बाललताजालेन स्थगयत आच्छादितवान् ॥ २४ ॥ २५ ॥ पर्याकृतौ बलयाकारेन स्मिन् कूपे खातशु
ष्काध्यधोभागे व्रजन्पि स गजः इति अनयारीत्या गजरत्नसमुद्रके भूयो ददं बद्धः सन् यथापि तिष्ठतीति परेणान्वयः ॥ २६ ॥

॥ १ ॥ यद्यद्विषयगतस्तदाज्ञाननिर्धनं तु खनालस्यत ॥ ८ ॥ अतएवमुद्धिमानागामिकालमिदानीमेवशाब्दायपुरुषप्रमयनेतु खवाजसमाजननशाध्यादत्तदिनास्थ ॥ ९ ॥
 नि ॥ १ ॥ यावत्सबु त्वनिरानमसान्नोच्छिद्यतावत्पक्षसहस्र कृतापिबु त्वापराभोष्यपदवेत्ताशयेनाह ॥ मुकोत्सीति ॥ किलापेवशाब्द ॥ १० ॥ तस्यावज्ञानमेवमूलवप
 लन्विहतिरद्विपास्तत्त्वज्ञानादेवतिरार्यन्वपसरति ॥ मौल्यमिति ॥ हेमन्तात्प्रनयद्व सबाधयन्त्य खयवद्वदतिवेतसियन्मी स्थितेवपरवधनमतस्तत्त्वहिमुक्त्यं आभ्यासि
 क्वाधिविकाशितिकिषिधपयित्येवास्तनाआत्मधमभूतपिजगत्वास्तनःसकारावबोदपाजम्भयस्यतथाविधमसलमात्ममयविद्धि ॥ तथावेदनेआत्मम्यतिरिकापरिशेषा
 दास्मानित्यमुक्तएवभवति ॥ ईदरावदनाभावेनमीर्त्यस्थितस्यपुसआत्मैवसहसासर्वधधाविदुःस्वजीजानोग्रिमभराहक्षेपप्रवर्तित्यर्थ ॥ ११ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम ॥ मा ० नि ० पु ०
 एकोननवतिवसर्गः ॥ ८९ ॥ ॥ ॥ मणिकाषुभास्थानातासर्पमिद्विहलरात ॥ विहणोतिपुरोराक्षभ्रूहालकुम्भविणी ॥ १ ॥ हेअमरात्मजदेवबुभ्रत्वयायत्तमणिसाधक
 इतिभूयोददंयद्वस्तेनहस्तिपकेनस ॥ तिष्ठत्यथापिदु खेनभूसस्यनिययावलि ॥ २ ॥ अहनिष्यतुरैवासौचयप्रयेपतितरिपुम् ॥ तन्नाल
 प्यस्ततोदु खंगज खतनिवधनम् ॥ २८ ॥ मौल्यदागाभिनकालंवर्तमानकिपाकमे ॥ अशोधयन्तरेदुखयातिर्विध्यगजोपया
 ॥ २९ ॥ मुकोस्मिग्रासनिगडादितितुष्टोहिवारण ॥ दूरस्थोपिपुनर्वद्वोमौर्त्यकषनवाधते ॥ ३० ॥ मौर्त्यहिवधनमवेहिपरमहात्मन्य
 द्दानयद्वदतिषेतसितहिमुक्त्यं ॥ आत्मादयत्रिजगदात्ममयंसमस्तमौर्त्यस्थितस्यसहसाननुसर्वभूमि ॥ ३१ ॥ ॥ इ० वा ० वा ० द ० मो ०
 नि ० पु ० वू ० पास्थानेहस्तिकोपास्थानानामएकोननवतितम सर्ग ॥ ८९ ॥ ॥ ३ ॥ ॥ शिविवध्वजउवाच ॥ ॥ मणिसाधकर्विध्येभव
 धनाप्रमरात्मज ॥ सूचितयकयाजालपुनमप्रकर्णीकुरु ॥ १ ॥ ॥ चूढालोवाच ॥ ॥ वाक्यार्थदृष्टेर्निष्पत्याद्वद्वेष्टितमितिपु ॥ शृणुस्व
 यंकर्पाचित्राचित्रमुन्मालयामितो ॥ २ ॥ यासौशाखायधुभ्रालस्तत्त्वज्ञानत्वपद्वित ॥ रत्नससाधक प्रोक्त सत्वमेवमहीपते ॥ ३ ॥ तज्ज्ञोभव
 सिशानेपुरविर्मकतद्विष्व ॥ तत्त्वज्ञानेनविश्रानोत्वद्वयदिवामिसि ॥ ४ ॥ विद्विषितामणिंसाधोसर्वत्यागमरुचिमम् ॥ तमर्तसर्वदु
 खानाल्वसाधयसिशुद्धधी ॥ ५ ॥ सर्वत्यागेनशुद्धेनसर्वमासापतेनय ॥ सर्वत्यागोहिसाधार्ज्यकिंचितामणितोमवेत् ॥ ६ ॥ सिद्ध सर्व
 परित्यागसाधाससाध्यतत्त्व ॥ खर्वकिंजजगद्भूतिर्विधास्वात्मोदयस्तथा ॥ ७ ॥ सत्यकमवतारज्यसदारधनर्थाधवम् ॥ ब्रह्मणेवज
 गत्सगध्यापारस्वनिशागमे ॥ ८ ॥ स्वदेशस्यातिदूरस्थमगगतोसिमभाश्रमम् ॥ भुर्वोतमिवविश्रान्त्यैवेनतेयःसकच्छप ॥ ९ ॥

कयासालस्वरिषममिभ्युक्त्यामयप्रविधेनोपायदित्यिचिततत्त्वकटीकुरु ॥ १ ॥ इद्वद्वदयत्तद्विषयेविचिन्तलक्षणामुभितितुष्टिर्वाक्यामेवोन्मीस्तिरैवाभाधेणकतविषमप्या
 प्यावपदेविष्यप्रोम्मीलयाधत्स्य ॥ २ ॥ तपादावस्तिकिभ्रतपुमायर्थाभानित्यादिनोक्तमभिसाधक सत्वमेवेत्याह ॥ योसाधिति ॥ ३ ॥ त्वयिकलावाश्राद्धकुरालदत्तापुक्त
 उक्षेप्यसर्तित्याह ॥ तज्ज्ञोति ॥ ४ ॥ कासौशिवामणिर्पद्व्याधेनैवमपहनस्तमाह ॥ विद्वीति ॥ ५ ॥ मत्स्यान्तामणिस्त्वमुपादयति ॥ सर्वत्यागेनेति ॥ साधज्यमात्यनिकीपूर्वका
 भता ॥ ६ ॥ तर्हि कानुच्छाकानैरेवपगभंयवताजगत्प्रविद्यागुर्तिरेव्यवपरायेनतथाविधोविद्यालक्ष्य त्वात्मोदयातिरित्ययानवाभ्युदयोयस्यानवाविधभ्यसर्वपरित्याग ॥
 यार्धेतपाराधः ॥ ७ ॥ कर्पद्विहलरात ॥ हत्यकमिति ॥ ब्रह्मणोभया ॥ ८ ॥ कच्छपपुच्छजगत्त्वय्योवशास्त्वयोव्ययलक्षणाह ॥ ९ ॥ तज्ज्ञोति ॥ १० ॥ तस्यावज्ञानमेवमूलवप

अहंमतिरभिमानरूपाअविद्या ॥ मृष्टाअखिलाअभनीहारादिकलकापेतशारदानिलेन ॥ १० ॥ अहंमतिपित्यागेपरिशिष्टः पूर्णानंदात्मापरमपुरुषार्थः खतएवद्विदिक्षा
रंस्फुरतीतिसर्वस्यागएवमोक्ष पर्यवसितपरमानदश्रितामणिर्नतह्माभेतदुपेक्षान्यदन्वेषितव्यमित्याशयेनाह ॥ मनोमात्रेदिति ॥ त्वनुत्यक्तत्वाभिमानपरिशेषात्त्यागात्त्यागविकल्प
ह्येरादतद्वृत्तिनपूर्णताप्राप्तइत्याह ॥ त्यागात्त्यागविकल्पैरिति ॥ ११ ॥ विकल्पवशादेवप्राप्तेपिसर्वत्यागेअविश्वासस्त्वाभाूदित्याह ॥ नायमिति ॥ १२ ॥ इतिचिंतयासकल्प
महणेचिरद्विगतेसतितेसर्वत्याग मोड्डीयगतः ॥ १३ ॥ याश्रितामपिआईषदपिदृष्टगोतिस्वीकरोति ॥ १४ ॥ चिंतयागएवमुख्य सर्वत्यागिश्रितायानुसत्याचिन्तदुस्त्यजति
नेनतुसकल्पद्वाराजगदेवमगृहीतमिनिनकस्यापित्यागस्तेप्रतिष्ठितइत्याशयेनाह ॥ चिंतैवेतिह्याभ्याम ॥ १५ ॥ १६ ॥ मामविहगम कपोनादि ॥ १७ ॥ सर्वत्यागस्यफलति
केवलंसर्वसंत्यागेशेषिताहंमतिस्त्वया ॥ मृष्टाखिलकलंकेनस्वसत्तेवानितिलेनरे ॥ १० ॥ मनोमानेहदस्यकेजगदायातिपूर्णाताम् ॥
त्यागात्त्यागविकल्पैस्त्वंभमंभादैरिवादतः ॥ ११ ॥ नायंसपरमानंदःसर्वत्यागोमहोदयः ॥ कोप्युच्चैरन्यएवासौचिरसाध्योमहानिति
॥ १२ ॥ चिंतयेतिगतेदृष्टिसंकल्पग्रहणेशनैः ॥ वात्येववनस्पंदत्यागःमोड्डीयतेगतः ॥ १३ ॥ त्यागितास्यालुतस्तस्यचिंतामप्याव
णोति यः ॥ पवनस्पंदयुक्तस्यनिःस्पंदत्वंकुतस्तरोः ॥ १४ ॥ चिंतैवचित्तमित्याहुःसंकल्पेतरनामकम् ॥ तस्यामेवस्फुरंत्यांनुचिंतंत्यक्तं कथं
भवेत् ॥ १५ ॥ चित्तोचित्तागृहीतेतुच्चिजगज्जालकेक्षणान् ॥ कथमासाद्यतेसाधोसर्वत्यागोनिरंजनः ॥ १६ ॥ संकल्पग्रहणेनान्तस्यागः
मोड्डीयतेगतः ॥ शब्दसंश्रवणनांगयथाग्रामविहंगमः ॥ १७ ॥ निश्चितत्वंपरं सर्वत्यागआदायतेगतः ॥ आमंभ्यापूजितोजंतुःसदुःखं
नकरोति किम् ॥ १८ ॥ सर्वत्यागमणावेवंगतेकमललोचन ॥ तपःकाचमणिर्दृष्टस्त्वयासंकल्पचक्षुषा ॥ १९ ॥ त्वयातीस्मिस्तपस्येवदुः
खेद्विभ्रमोदिते ॥ ग्राह्यैकभावनवद्वाजलेदौशशिनोपया ॥ २० ॥ अवाप्तनमनासक्त्याकृतानंतासवासना ॥ आद्यतमध्यविषमाहुः
खाद्यैवतपःक्रिया ॥ २१ ॥ अमितानंदमुत्सज्यमुसाध्यःप्रवर्तते ॥ मितेवस्तुनिदुःसाध्येस्वात्महासशठःस्मृतः ॥ २२ ॥ सर्वत्यागंसमा
रभ्यनचैषसाधितस्त्वया ॥ तथादुःखैकताज्ञानवद्भवनवनसद्मनि ॥ २३ ॥ राज्यवंधादिनिष्क्रम्यप्रसरदुःखपूरितात् ॥ वनवासाभिधैरसा
धोवद्भोसिदृढबंधनैः ॥ २४ ॥

श्रितत्वत्यागेनापगच्छतानीतमिवेत्युच्येद्वेते ॥ निश्चितत्वमिति ॥ पूज्यस्यानिमज्जितस्याथपूजनेदक्षाय्यरादावनर्थःप्रसिद्ध किपुन प्रार्थनासहस्रैरागतस्यापूजनेइत्याशयेनाह ॥
आमंभ्येति ॥ १८ ॥ ततःकोसौकाचखद्वेयोमयामणिबुद्ध्यागृहीतस्माह ॥ तपइति ॥ १९ ॥ इदमेतत्त्याहुःखेपास्यमित्येवभावनतद्वदनिश्चयः ॥ जलेदौप्रतिविवचद्वेसत्यशरी
नोभावनेववद्भेत्यर्थः ॥ २० ॥ पूर्वमवासनयथास्यानयाअनासक्त्यासर्वत्यागमुपक्रम्यपश्चादततासवासनातपःक्रियाकृतासाचदृष्टा ॥ गृहधनदारादित्यागादादौविषमाअनेक
लासंगविषयामध्येवनवासशरीतवातादिसहनाद्विषमेतिदुःखाद्यैवेत्यर्थः ॥ २१ ॥ अमितात्मानदसुसाध्यचसर्वत्यागमुत्सज्यमितेदुःसाध्येचतपआदिवस्तुनियमप्रवर्ततेसशठ अमि
तात्सत्वरूपविधातित्वारत्नात्सहेत्यर्थः ॥ २२ ॥ वनसद्मनिनयावर्णितप्रकारतपोदुःखैस्तेदेकताप्रयोजकाज्ञानेनचवद्भेनत्वयाएषमाकृष्टमारब्ध सर्वत्यागोन्मसाधितः ॥ २३ ॥ २४ ॥

वनवासप्रजानतायागननुभूतवृत्तस्तुकुमारणांवनवासश्चानादधिकदुःखमभ्य ॥ २५ ॥ खड्गिकाराकलमपि ॥ २६ ॥ उपपादितमणितापकचरिप्रसाम्यमुपसरति ॥ इत्यनि
 त्ति ॥ अग्रद्वयप्रमदमादन्त्यवतपथीयमपिप्रमदकयासमानसम्यक्प्रकटितस्फुटीकृतम् ॥ तन्मणिकचार्दीतिकेभेवमङ्गुलीत्यात्यवमेवविचार्यतश्चतुर्मुखध्यासर्वत्पा
 गतपाशापरश्चित्तमपिब्रह्मलनिर्देशेनैस्तिनैश्चत्चित्तकोशेनिधायफलप्राप्तिपर्यन्तापरिणतिर्नयेत्यर्थः ॥ २७ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठमहात्म्यप्रकरणेति ० पू० नवतितम
 स्कन्धः ॥ १० ॥ ॥ ५ ॥ ॥ इति श्रीमद्भगवत्गीतावार्दीतिकमुदीयत ॥ कुभेनराष्ट्राश्चरित्तोपातस्याणसिद्धये ॥ १ ॥ वस्तुनस्तत्त्वस्यसम्यक्प्रतिपत्तयेषोधाय ॥ स्वयोवि
 दिगुणाएवतोर्विताशीतिवातातपादय ॥ यधनादधिकमन्यवनवासमजानताम् ॥ २५ ॥ चित्तमणिर्मयाप्राप्तइत्यलजुद्धवानभि ॥ नल
 व्यधानमवान्साधोस्फटिकस्यापिसिंहिकाम् ॥ २६ ॥ इत्येतदगमणिपयजकथासमानमन्यक्यथाप्रकथिततवपद्मनेत्र ॥ तद्दोष्यमेवमम
 तस्वयमेवदुःख्वायदेतितत्परिणतिनयचित्तकोशे ॥ २७ ॥ ॥ इत्यार्षेवा० वा० दे० मा० सोपायेषुनि० पू० चू० चित्तमणिंसाधकवृत्तांत
 विवरणानामनवतितमसग ॥ १० ॥ ॥ ५ ॥ ॥ इदानींराजशाईलवस्तुसंप्रतिपत्तये ॥ शृणुर्विध्यमेववृत्तांत
 विवर्तितस्मयकारिणीम् ॥ १ ॥ योसौविध्यवनेहस्तीसोस्मिन्मूमितलेभवान् ॥ यौवैरणयविवेकीतोहीतस्यदर्शनोसितौ ॥ २ ॥ यश्चा
 सौवारणाकातितपरोहस्तिपश्वस्थित ॥ तदज्ञानतवाकातितत्परतवदुःखदम् ॥ ३ ॥ अतिशक्तोप्यशक्तेनदुःखादुःखमयाद्रयम् ॥ हस्तीह
 स्तिपकेनधराजन्मोत्सृणनीयसे ॥ ४ ॥ यद्योहवज्रसारेणवारणपरिच्यजित ॥ तदाशापाशजालेनमवानापदमाहत ॥ ५ ॥ आशाहि
 तोहरज्जुभ्योविषमाविपुलाहवा ॥ कालेनक्षीयतेलोहवण्णातुपरिवधते ॥ ६ ॥ यद्ब्रह्मेक्षतेवैरीगजभारादलक्षित ॥ प्रेक्षतेत्वांतदज्ञान
 कर्हायपद्मककम् ॥ ७ ॥ यद्वत्सजगजभ्रमोशृंगलजालमधनम् ॥ तत्तत्याजमवान्मोगोभूमिराज्यमकटकम् ॥ ८ ॥ कटाक्षित्युक्
 देशखट्वललाषंधमदनम् ॥ नवस्यमनसस्साधोमोगाशाविनिवारणम् ॥ ९ ॥ यद्विभेषादयत्तुर्बुधहस्तिपकोपतत् ॥ त्वयित्यजति
 द्रान्यमज्ञानपतितंरुतम् ॥ १० ॥ यदाविरक्तपुरुषोभोगाशाल्यकुमिच्छति ॥ तदाप्रकपतेज्ञानलठयेक्षेपिश्राचवत् ॥ ११ ॥ यदावि
 षकापुरुषोभोगान्स्वत्यज्यतिष्ठति ॥ तदापलायतेज्ञानलठिनेक्षेपिश्राचवत् ॥ १२ ॥ ॥ स्वयलत्कारिणीम् ॥ १ ॥ यौतस्यहैवराशौतीर्त्तिवैराग्यविषे
 काल्याणित्यभ्य ॥ २ ॥ १ ॥ अतिशक्तोबलवानपिप्लवभराक्तेनदुर्बलेनापिधौर्त्येणदुःखादुःखमयाद्रयनीयस ॥ २ ॥ सखोलोहजालेनेत्युक्तिप्रकटयति ॥ यदिति ॥ प
 रितोयप्रतिबद्धनियम् ॥ भगवत्पाशाश्चिन्म्याप्येसापदमाहत ॥ राजपाउनकालेनदित्यर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ रीदीहस्तिपकेदूरादपश्यतीत्यनेनसुचिततद्दर्शनमुवाहरति ॥ यदिति ॥
 द्वादहस्ये ॥ अज्ञानस्यक्षेपनतत्त्वगारोप्यगारोयम् ॥ ७ ॥ इत्याभ्यासगतस्याभ्यासिपुकेस्तास्यर्थाह ॥ यदिति ॥ ८ ॥ १ ॥ सपतन्यादप्यभ्यासमाप्यमपाप्यकरिण शिरः पृथगेभ्योपि
 विपयुक्तनवस्यज्ञानेनरंयति ॥ यदिधेइति ॥ परितपयाभ्रजित्तथाहर्तव्यपापानिनिषजजरीकृतमित्यर्थः ॥ १० ॥ तदेवस्यदयति ॥ यदिति ॥ ११ ॥ १२ ॥

॥ १३ ॥ क्षतं शिथिलीभूतमपि मनस्यागस्तत्त्वज्ञानेन निर्मनस्कता तद्विशेषेण महत्सिद्धान्तनिहतदानीमेव ते चूडालोक्तिश्रवणात्तत्त्वबोधावसरोभूदिति भावः ॥ १४ ॥ तेन त्वदुपेक्षिता
ज्ञानेन ॥ १५ ॥ राज्ञ्ययागविधौ तदेव ध्यानपतिमज्ञानयथापातयिष्यस्तत्तदेव क्षयगतसत्त्वात्प स्वातपातेन तद्विषयदित्यर्थः ॥ १६ ॥ सरवातवल्यचक्रे इत्युक्ते स्तात्पर्यमाह ॥
यदिति ॥ १७ ॥ परयाराजसामस्यागजलपटभूमयेत्यनोकाराजसामपीरुदयति ॥ यातस्येति ॥ तस्यागजारेर्हस्तिपक्ष्यराजप्रयुक्ताश्रीः स्वातसामपीसपथाउक्तासानुअव
ज्ञानविचारानादरस्तद्विशेषणस्य हस्तिपक्ष्यपदे अभ्यन्तरचारिणी अतरगैश्वर्यभूता ॥ चितैव सविवेकम्यसर्वस्यमिति भावः ॥ १८ ॥ हे साधो त्वमगजोपि सन्नयमुक्तविवेकसंपन्नो ग
जेन्द्रः अनेनाज्ञानलक्षणेन वैरिणा अभिन स्वातेतरसानिक्षिप्तः ॥ १९ ॥ उपर्यस्य यद्वा ललतौ येन सतरादस्य स्थानात्पर्यरुदयति ॥ यदिति ॥ सज्जनदन्तिभिः शान्तिशाल्यादिगुणै सा
धुजनसमागमैश्च इपदावृतम् ॥ २० ॥ इति भूयादृढबद्धलोने हस्तिपक्ष्यकंसः ॥ तिष्ठत्यथापि दुःखेन भूयसा नि यथावलिरित्युपसहारस्यनात्पर्यवर्णयन्नुपसहरति ॥ इत्यथापीति ॥ २१ ॥ उ
भोगौ येन नुमुक्ते पतत्यज्ञानसंस्थितिः ॥ पादपेक्षकचच्छिन्ने कुलायस्तद्गतो यथा ॥ १३ ॥ यदावनं प्रयातस्त्वं तदाज्ञानं क्षतं वया ॥ पति
तंसन्ननिहतं मनस्यागमहासिना ॥ १४ ॥ तेन भूयः समुत्थाय स्मृत्वा परिभवं कृतम् ॥ तपःप्रपंचखातोस्मिन् गहने ल्वनि योजितः ॥ १५ ॥ तद्
वापातयिष्यस्त्वं यद्यज्ञानं तथागतम् ॥ राज्ञ्यत्यागविधौ तत्त्वानां हनिष्यक्षयं गतम् ॥ १६ ॥ यत्स्वातवल्यस्येन वैरिणा हस्तिनः कृतः ॥ तत्त
पोदुःखमखिलमज्ञानेन तवार्पितम् ॥ १७ ॥ यातस्य राजराजश्रीर्गजारिर्दृपसत्तमः ॥ सात्वजज्ञानदृपते श्रितं अभ्यन्तरसारिणी ॥ १८ ॥ त्वं
गजेन्द्रस्त्वयं साधो दीर्घवने गजोपि सन् ॥ अज्ञानवैरिणा तेन निक्षिप्तस्तरसाभितः ॥ १९ ॥ यत्स्वातवल्यो वाललताभिरवगुण्ठितः ॥ आवृतं
तत्तपोदुःखमीषत्सज्जनदन्तिभिः ॥ २० ॥ इत्यथापि तपःखाते दुःखेत्यस्मिन् शुदारुणे ॥ स्थितोऽसि पातालतले नृपवद्भो यथावलिः ॥ २१ ॥ ग
जस्त्वमाशानि गडानि वैरीमोहो निखातः पुनरुपग्रवंधः ॥ महोतलं विष्य उदंत इत्यर्थः त्वदीय उक्तः कुरुक्षकरोपि ॥ २२ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे०
मो० नि० पू० चू० हस्तिकारख्यानतत्पर्यविवरणं नामैकनवतितमः सर्गः ॥ १९ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ चूडालोवाच ॥ यदुक्तं नयशालिन्या तया
विदितवेषया ॥ तदा चूडालयाज्ञानं तत्कस्मान्नो ररोकृतम् ॥ १ ॥ साहितत्त्वविदां मुख्यापद्यद्भक्तिं करोति च ॥ तत्सर्वसत्यमेवांगतदनुष्ठेय
मादरात् ॥ २ ॥ अथ चेद्वचनं तस्यास्त्वयाननुष्ठितं नृप ॥ तत्सर्वसंपरित्यागः कस्मान्न निपुणोक्तः ॥ ३ ॥ क मनुक्तचपि द्रोक्त्याह ॥ गजदिति ॥
त्वगजः ॥ आशास्तव निगडानि ॥ मोहो वैरीहस्तिपक्षकः ॥ उपेतपसि निर्वध एव निखातः ॥ महोतलविष्यः ॥ इत्यत्वदीय उदंतोऽवृत्तातो मया हस्तिकारख्यानेनोक्तः ॥ एवं परिज्ञाय तपःखा
तदुद्रस्य तस्य रिपो नाशाय यत्करोषि तत्कुरुमाविलंबयेत्यर्थः ॥ २१ ॥ ॥ इति श्रीवा० ता० नि० पू० एकनवतितमः सर्गः ॥ १९ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ इह कुभवचः श्रुत्वा सर्वस्यागपरो नृप ॥
त्यक्त्वा वनादिवद्गैः स्वसर्वभाहमदीदृहत ॥ १ ॥ यदा त्ववनप्रस्थितस्तदैवाज्ञानपतितसन्ननिहतमिति त्वयोक्तं तदा नार्मममनस्या गोपाय केनोपदिष्टो यो मया पोक्षित इति राजशकां
वितर्कयती चूडालोवाच ॥ यदुक्तमिति ॥ १ ॥ तस्या अतत्त्वविच्छादतवादिनीत्वादिशकावापयति ॥ साहीति ॥ अनुष्ठेयमभूदिति शेषः ॥ २ ॥ यदि आत्मबुद्ध्या चिरं जीवेदुर्बुद्ध्या
विशेषतः पण्डितैर्निशायात्वीबुद्धिः प्रलयकरोति वचनात्वीबुद्धिमुपेक्ष्यात्सबुद्धिनिश्चितं सर्वस्यागमेव बद्धमस्यास्ताहिंस एव त्वया कुतो न स्थिरो कृत इत्याह ॥ अथ चेदिति ॥ ३ ॥

राज्यादिपरित्यागाद्यपि सिद्धं सत्त्वरित्यागं प्राप्ते संसाध्यतस्तव स्वर्गीकृतजगद्भूतिर्विधास्ततोदयस्तदेतित्वदेवोक्तम् न च मया तत्पकाराज्यादिपुन स्वीकृतम् तत्कथमया सव
 त्यागतनिर्गुणोत्कृष्टमिति शिखिष्वज पृच्छति ॥ राज्यामिति ॥ ४ ॥ केवलसर्वसत्यागो रोपितादमतिस्तत्त्वे यतिप्रयापागुक्तमेवास्त्योत्तरम् विवेकाभाधारयसौतमेति प्रपन्नस्तदप्यनश्रम
 कुदाकमदृष्टारिपरिपश्ये शेषमिति शयस्याजितेकपक्षिद्विक्रमप्याहकारपारिपरित्यज्यपूर्णो भविष्यतीति मन्मथानाशरीलान् दुर्द्विषारममलारयगीगुढाभि सधियैव धूढालोवा
 च ॥ धनमिति ॥ यत्सर्वपक्षिर्भवत्तत्पयोसर्वस्यागं सिद्धम् न च राज्याद्यस्तत्सर्वसत्त्वमिधनं सर्वथा ॥ अहंकारो हिराज्याद्विक्रममतिक्रम्यस्तत्सामितो मन्मथेन तस्यात्मेति प्राप्ताभा
 वात्सर्वसत्यागसत्त्वसिद्धदिति भावः ॥ यद्यहंकारो तदारभ्याराधत्वा तत्पाराज्यादिवत्सामितो मतिपन्नदस्युप्येतर्हितरयागो देवराज्यादित्यागसिद्धेनोन्नाभ्यथा सवत्सयानस्तत्कदत्ता
 ॥ शिखिष्वज उवाच ॥ राज्यास्त्यक्तशुद्धस्त्यक्तसत्त्वाविधे ॥ दारास्त्यक्तास्तयाप्यगसर्वत्यागो न किंकृत ॥ ५ ॥ ॥ शृङ्खालोवाच ॥
 धनदाराय हिराज्यं भूमिश्च त्रैलोक्यं वाधवा ॥ इति सर्वन्तराजन्सर्वत्यागो हि कस्तव ॥ ५ ॥ तवास्त्यवापरित्यक्तं सवत्समाद्राग उत्तम ॥
 तपरित्यज्यनि शेषमायास्यसिखिशोकात् ॥ ६ ॥ ॥ शिखिष्वज उवाच ॥ राज्याचेन्ममनो सर्वतस्तत्सर्ववनमेव मे ॥ शैलदक्षो दिगु
 न्मातृवतदप्यन्तरयजान्महम् ॥ ७ ॥ ॥ श्रावसिष्ठ उवाच ॥ इति रामवदन्नेव कुम्भवाक्यप्रणोदित ॥ निमेषातरमात्रेण वशीवीरः शि
 खिष्वज ॥ ८ ॥ प्रममाजवनार्यातांरुत सुदृढनिश्चय ॥ प्रावदोपस्तदगतां रजालेखामिवात्मना ॥ ९ ॥ ॥ शिखिष्वज उवाच ॥
 सवत्सद्विवनश्च भ्राद्विपिनाटपि वासना ॥ परित्यक्तमयानुनपरित्यागं स्थितो मम ॥ १० ॥ ॥ कुभ उवाच ॥ अद्रेस्तदवनश्च भ्रमलि
 तपाटपस्य तम् ॥ इत्याठितवनो सर्वसवत्यागं कथयत ॥ ११ ॥ तवास्त्यवापरित्यक्तं सर्वस्माद्राग उत्तम ॥ तपरित्यज्यनि शेषपराभा
 यास्यशोकात् ॥ १२ ॥ ॥ शिखिष्वज उवाच ॥ एतच्चैन्ममनो सर्वतस्तत्सर्वस्वाश्रमो मम ॥ वापीस्य लोदजपुतस्तमेवाशुपर्यजाभ्यहम्
 ॥ १३ ॥ ॥ श्रोवमिष्ठ उवाच ॥ इति रामवदन्नेव कुम्भवाक्यप्रणोदित ॥ निमेषाधानमात्रेण वशीवीरः शिखिष्वज ॥ १४ ॥ प्रममाजा
 श्रमास्त्यातां सविदशुद्धयाद्वटि ॥ सूरतरिक्कुरणे नैव रजालेखा मिवानिल ॥ १५ ॥ ॥ शिखिष्वज उवाच ॥ सवत्सोदजवोरुकाद्वा स
 नास्वाश्रमादपि ॥ परित्यक्तमयानुनसवत्यागं स्थितो मम ॥ १६ ॥ ॥ कुभ उवाच ॥ इदोवापीस्य लुगुल्ममुदजवतर्तवति ॥ इति किं
 चिन्तते भव सर्वसवत्यागं कुतस्तव ॥ १७ ॥ तवास्त्यन्योपरित्यक्तं सवत्समाद्राग उत्तम ॥ तपरित्यज्यनि शेषपराभायास्यशोकात् ॥ १८ ॥
 शयनाद्विप्रवेति ॥ १९ ॥ उक्तरायममपि पयमानं पूर्वपरित्यक्तत्वे देवराज्यादीनां त्वेवानीराज्यादिवत्सवत्सोनास्तीति नित्यागार्हता शैलदक्षादीनां त्विदानीं परिपश्यन्मनस्यागमनरणात्स
 पत्यागविद्विदित्यस्याशय इति मन्मथानं शिखिष्वज उवाच ॥ एवमप्येति राक्षसास्तस्य भेदे मम कस्य ॥ २० ॥ ॥ प्रावदोपो वशीवीरवाहः रजालेखायः पुगजिभिः ॥ १ ॥ अत्रा
 सनाममतापरित्यक्तान्नममस्यागं स्थितः सपत्नः ॥ २ ॥ १ ॥ २ ॥ त्यागाद्वा नो वित्तव नो सधर्मस्य स्तुभामनया पितृभ्यामभ्युदयात्कथं सर्वत्यागं सिद्धं इति माया
 इति मन्मथानं शिखिष्वज उवाच ॥ एतच्चैविति ॥ अप्यर्धेकपृष्ठाकारः ॥ ३ ॥ १ ॥ ३ ॥ आभ्रमे अत्रास्त्याममवती प्रमवार्जः ॥ ४ ॥ १ ॥ ४ ॥ कुभारायोराजारायस्य प्रावदः ॥ ५ ॥ १ ॥ ५ ॥

कृद्यानिमित्तयः ॥ अल्पाकुटीकुटीरः ॥ १९ ॥ विष्टरादासनात् ॥ वक्षासनयोर्विष्टरइतिषत्वम् ॥ अवदातात्माशुद्धचित्तः ॥ २० ॥ अंशुमानसूर्य स्वस्यस्वन्देनेरर्थेइवासने
 आलोकयन्नेवस्थितइतिशेषः ॥ २१ ॥ २२ ॥ अधिभू समुद्रोदरनिष्प्रभूमिरुन्मत्तभुवोदटिनद्यादिवारियथाएकत्रानयतितद्वत् ॥ २३ ॥ करैःकिरणैःसंचारवान्सक्रांतोर्को
 यथासूर्यकातशिलास्थानपावकज्वालयतितद्वत् ॥ अणौज्वल्लेखकर्मकत्वाणौकर्तुःपावकस्यकर्मता ॥ आंदोपस्करस्यापितरफलभस्मीभावाभ्रयत्वात्कर्मताविवक्षिता ॥ ज्व-
 लेध्वलविकल्पादुपधाङ्गत्वाभावः ॥ २४ ॥ विवेशवृत्त्यामितिशेषः ॥ व्यसिकामन्वतरसधिप्रलयस्तत्रयथारवि स्वपदीपतेमौजगद्भुत्वामेरुथ्येउपविशतितद्वत् ॥ २५ ॥ इ-
 दानीमक्षमालास्यक्तुकाम कर्तोपकारविस्मरणदोषपरिहरत्तामाह ॥ एतावंतमितिद्वाभ्याम् ॥ हेपतिप्रियेस्वामिभक्तेनजातःपरह्येनस्यार्थसाधनबुद्धेर्भेदउच्छेदोयस्यतथावि-
 श्रिखिध्वजउवाच ॥ एतच्चेन्ममनोसर्वतत्सर्वभाजनादिमे ॥ चर्मकुड्यकुटीरादिनतावत्संस्त्यजाम्यहम् ॥ १९ ॥ श्रीवासिष्ठउवाच ॥
 इत्युक्तासमस्तस्याविविदुष्यमतिशामी ॥ विष्टरादवदातात्माशुद्धचित्तः ॥ २० ॥ कुंभस्वालोकोकयन्नेवतत्क्रियाःसास्मितःस्वय-
 म् ॥ आसनेलोककार्येषुस्वस्यन्दनइवांशुमान् ॥ २१ ॥ चत्करोतिकरोत्वेतदस्यैतत्पावनंपरम् ॥ इतितूष्णींस्थितःकुंभःशिरिध्वजमवै-
 क्षत ॥ २२ ॥ शिरिध्वजस्तुतत्सर्वभांदोपस्करमाश्रमात् ॥ एकत्रैवानयामसभुवोवार्थविधुभूरिव ॥ २३ ॥ तत्संस्थाप्यधनैःशुष्कज्वा-
 लयामासपावकम् ॥ करैःसंचारवानर्कःसूर्यकांतपदंयथा ॥ २४ ॥ भांदोपस्करजालंतदभौत्यक्ताविवेशसः ॥ ध्वंसिकायांजगद्भुत्वा-
 मेरुशृंगेयथारविः ॥ २५ ॥ एतावंतंमयाकालंदत्तायत्त्वंपतिप्रिये ॥ अजातबुद्धिर्भेदनेनैवकृतमस्तुते ॥ २६ ॥ आंतौतुविनिवर्तिन्यां
 नाधुनोपकरोपिमाम् ॥ मंत्राटव्यांचिरंभांतंविलतंकार्यवर्त्मसु ॥ २७ ॥ दृष्टानिधर्मस्थानानिविश्राम्याम्यधुनासारि ॥ इत्यक्षमालांज्व-
 लनचिक्षेपोक्ताशिरिध्वजः ॥ २८ ॥ कल्यांताम्नाविवव्योमतारालीपवनोमलाम् ॥ मयानरमृगेणत्वांचिरंवनमृगाच्च्युतम् ॥ २९ ॥ अ-
 वोधेनयुतंवृत्त्यामिदमेवमृगाजिन ॥ इदानींगच्छतुच्छाद्यपंधानःसंतुतेशिवाः ॥ ३० ॥ वाक्किनाव्योमतंगच्छसतारंव्योमतेसमम् ॥ तद्वृ-
 स्यंगालकराभ्यांसयुत्वाचर्मजिह्वादिति ॥ ३१ ॥

धेनमयात्वयत्पुतावतकालवृत्तापरिवर्तनश्रमप्रापितेतैवेतवमत्सेवनकृतपर्याप्तमस्तु ॥ २६ ॥ अधुनातुतपोजपादिकर्तव्यताभार्तौविनिवर्तन्यामपगतायासत्यामांनोप-
 करोपिअतोन्तत्वाश्रमेणयोजयामीतिविश्राम्येत्यर्थः ॥ अहमपित्वयासहजपभ्येणनानामन्त्रादवीषुभातःसंप्रतिविश्रामिव्यामीत्याह ॥ मन्त्राटव्यामिति ॥ कार्यवर्त्मसुक्रिया-
 साध्यशुद्धसिद्धिर्माणेषुविल्लनभातम् ॥ २७ ॥ धर्मस्थानानितपोवनसिद्धिक्षेपादीनि ॥ २८ ॥ यथापवनःकल्यांताम्योभ्रस्तारालीनक्षत्रमालाक्षिपतितद्वत् ॥ अनेनाक्षमाला-
 स्फाटिकीतिगम्यते ॥ मृगाजिनप्रत्याह ॥ मयेति ॥ २९ ॥ वृत्त्याकुशासने ॥ इदमेवतपोपकृतमस्त्वितिशेषः ॥ तुच्छाद्यमूलकारणभायात्स आवाय ॥ पंधानःअवांतरकारणप्र-
 विलयलक्षणांमार्गः ॥ ३० ॥ सतारव्योमतेसमिदमस्त्यापृषतस्यनच्चर्मशुष्कवृद्धिचित्रमितिगम्यते ॥ तस्यद्विसतारव्योमतमाप्तामिरनुत्तुपैवेति ॥ ३१ ॥

द्रव्योपकरणेदंस्तुक्तामः शिखिध्वजः ॥ विनिवार्यांत्रकुंभेनचित्तत्यागायबोध्यते ॥ १ ॥ स्वेनमनसाद्यथाममतासंकल्पेनकल्पितंसमर्पिततत्कुटीरूपवृणमंदिरम् ॥ १ ॥
 पिथरशरावकुशकाष्ठसचयादियत्किंचिदभवत्तत्सर्वदाहेत्यादिपरेणान्वयः ॥ २ ॥ स्वस्यवसनवल्कलम् ॥ मुज्यतेयस्मिस्तद्भोजनंपत्रपुटकाद्यपि ॥ ३ ॥ पूर्वदृष्टापश्चान्नटा
 अदर्शनप्रामाज्जनस्थितिर्यत्र ॥ पूर्वकालेतिप्रमासः ॥ ४ ॥ तदेवोपपादयति ॥ आश्रमादिति ॥ ५ ॥ केवलाकृतिर्देहमात्रावशिष्टः ॥ ६ ॥ वासनांममताम् ॥ तत्रसर्वोपकर
 श्रीवसिष्ठउवाच ॥ अथोत्थापददाहासौशुष्कतत्तृणमंदिरम् ॥ अज्ञेनस्वेनमनसाद्यथासंकल्पकल्पितम् ॥ १ ॥ शिष्टंयत्किंचिदभव
 तत्सर्वंशिखिध्वजः ॥ असंख्यमनामौनीक्रमेणसमयाधिया ॥ २ ॥ ददाहचसचिक्षेपतत्याजचवभंजवा ॥ भ्रांजनात्स्ववसनंभो
 जनाद्यपितुष्टवत् ॥ ३ ॥ सबभूवाश्रमस्तस्यदृष्टनष्टजनस्थितिः ॥ वीरभद्रबलध्वस्तदक्षयज्ञाश्रमोपमः ॥ ४ ॥ आश्रमात्तेमृगणास्त्य
 करोमंथमुद्ययुः ॥ साग्निदाहात्पुरवराद्गीतभीतजनाइव ॥ ५ ॥ भ्रांजनात्तदहत्यद्रौसहशुष्केधनेनतत् ॥ केवलाकृतिरसिहस्तुष्टिमानाहभू
 पतिः ॥ ६ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ वासनांतत्रसंत्यज्यसर्वत्यागीस्थितोत्सहम् ॥ अहोनुचिरकालेनदेवपुत्रप्रबोधितः ॥ ७ ॥ संपन्नः
 केवलःशुद्धःसुखेनोद्धोषवानहम् ॥ किंनानमकिलवस्वेतद्भवेत्सांकल्पिकक्रमम् ॥ ८ ॥ यावद्यावत्सहीयतेविविधाबंधहेतवः ॥ तावत्तावत्स
 मायातिपरमांतिर्दतिमनः ॥ ९ ॥ शाभ्यामिपरिनिर्वाप्तिसुखितोस्मिजयाम्यहम् ॥ विबंधाःप्रक्षयंयाताःसर्वत्यागोमयाकृतः ॥ १० ॥ दिगं
 वरोदिवसदनोदिवसमोयमहंस्थितः ॥ देवपुत्रमहात्यागालिकमत्यदवशिष्यते ॥ ११ ॥ कुंभउवाच ॥ सर्वमेवनसंत्यक्तंत्वयारज
 नशिखिध्वज ॥ सर्वत्यागपरानंदमामुधाभिनयंकुरु ॥ १२ ॥ तवास्त्येवापरित्यक्तःसर्वस्माद्भागउत्तमः ॥ यंपरित्यज्यनिःशेषंपरमा
 यास्यशोकताम् ॥ १३ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ इतिश्रुतवतातेनकिंचित्सांचित्यभूभृता ॥ इदमुक्तंमहाबाहोरामराजीवल्लोचन ॥ १४ ॥
 शिखिध्वजउवाच ॥ इंद्रियव्यालसंघातोऽरक्तमांसमयाकृतिः ॥ शिष्यतेसर्वसंत्यगोदेहोभेदेवतात्मज ॥ १५ ॥ तदुत्थापयपुनर्देहंभृगुपा
 तादविघ्नतः ॥ विनाशात्मकतांतीत्यासर्वत्यागीभवाभ्यहम् ॥ १६ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ इत्युक्त्वादेहमग्रस्थेभ्यश्चेत्यनुमसौजवान् ॥
 करोतिपावदुत्थानंतावकुंभोप्युवाचह ॥ १७ ॥

णे ॥ प्रबोधितस्त्वयतिशेषः ॥ ७ ॥ साकल्पिकोममतासकल्पप्रयुक्तः सप्रहृक्तमायस्यतथाविधमेतदुपकरणजातकिनामनकिंचित्सारभूतमुपादानार्हमित्यर्थः ॥ ८ ॥ तस्याग
 सुखमभिनयन्नाह ॥ यावद्यावदिति ॥ ९ ॥ विविधाबंधावधेयविषयाः ॥ १० ॥ ११ ॥ बाह्योपकरणत्यागमात्रेणभ्रात्यावालस्येवतस्यसर्वत्यागसुरवाभिनयमसहमानः
 कुम्भउवाच ॥ सर्वमेवेति ॥ अभिनयव्यंजकचेष्टाविशेषम् ॥ १२ ॥ तवेत्यादिप्रगवत् ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥

निरागस्तनिराधाय ॥ महादेष्टुमी ॥ तर्पकस्वत्वम् ॥ १८ ॥ निरागस्तनो भवदर्यायति ॥ अहमिति ॥ तत्रापराधमिति शेष ॥ १९ ॥ २० ॥ यस्यापराधसमन्यदर्यायति
 क्षोभयतीति ॥ सपरमिपदार्थोक्त ॥ २१ ॥ ननु ह्यस्य ह्युक्तोऽप्यस्यान्यत्वात्पुनरातिराधायितमाह ॥ सुखेति ॥ भूत्याऽस्तित्तिस्थानतामात्रेण ॥ तत्र दृष्टमाह ॥ नेति ॥
 यथाऽऽल्लभ्यते तर्ह्यनुतेऽप्यस्यैकत्वादिवातेऽस्ति न तदभिमानाभ्यासाधराधायमात्रमिति ॥ २२ ॥ यत्-सुखत्वात्तत्फलानां शिरःपुष्पानां पुष्पाणां च ललास्यातनकुरते इति
 सपरमपराधी नृणां साधुना किमपराधत्वाद्वाहनेनापि साधुनात्मन किमपराधमित्यर्थः ॥ २३ ॥ इयस्याऽस्तिसर्वस्याग-पुनरपि कारिदेहवीर्येन्येनानादीर्ध्यादिपमोह-साधराधस
 कुप्तवाच ॥ राजकिमिति देहत्वनिरागस्तकमहावते ॥ त्यजस्त्यहो हिदयस कुपितो हंति तर्पकम् ॥ १८ ॥ जादो वराको भूकालात्पस्वी
 देहकोल्ययम् ॥ न कश्चन तवैतस्मिन्माधुवेतन्त्यज ॥ १९ ॥ आत्मन्येवैपमूकालाध्यानवानवतिष्ठते ॥ सत्त्वात्यते परेण वतरणेणैव
 काष्ठकम् ॥ २० ॥ क्षोभयत्यन्यएवेन निग्रहाहो भुङ्गुर्वात् ॥ तपस्विन्यथैकांतस्थितं मत्तत्कर ॥ २१ ॥ सुखदुःखादिभूत्या हिना
 पराधिशरिरकम् ॥ नात्मन फलवानात्मस्य देहक्षोपराधवान् ॥ २२ ॥ वात फलशिरःपुष्पपातनकुरते सुखम् ॥ तरुणासाधुनासाधोर
 पराश्च किमात्मन ॥ २३ ॥ त्यक्तेनापिशरिरेणैकिलतामरसेक्ष्ण ॥ सर्वस्यागो न ते याति निष्पत्तिविपमो हिस ॥ २४ ॥ अर्गो केवलमेतत्त्वं
 निरागस्तशरीरकम् ॥ मुधाक्षिपसिनो देहत्यागे तस्यागितामवेत् ॥ २५ ॥ येनायक्षोभ्यते देहो मते भेने वपादप ॥ तत्सत्यजसिचैत्याप
 तन्महात्यागवानप्रवान् ॥ २६ ॥ तस्मिन्त्यक्ते भवेत्यकसर्वदेहादिभूपते ॥ नो बोद्धिभ्रममप्येतद्भूयो भूय-प्ररोहति ॥ २७ ॥ ॥ शिखिध्व
 जउवाच ॥ केनायचाल्यते देह किं जीजन्मकर्मणाम् ॥ कस्मिन्त्यक्ते परित्यक्तसर्वं भवति सुदर ॥ २८ ॥ कुप्तवाच ॥ साधोन
 देहत्यागेन नरान्यत्यजेन न च ॥ न षोडशादिशोपेण सर्वत्यागो भवेद्यप ॥ २९ ॥ यत्सर्वं सर्वतो यच्च तस्मिन्सर्वैककारणे ॥ सर्वकिमुच्यते ब्रूहि सर्वतत्त्वविदां व
 र ॥ ३१ ॥ ॥ कुप्तवाच ॥ साधो सर्वगताकारजीवप्राणादिनामकम् ॥ न जडं नाजडं भ्रातचित्सं सवमिति स्मृतम् ॥ ३२ ॥ चित्तमे
 व श्रमविद्विद्विचिंतो न रंष्टुप ॥ चित्तविद्विजगज्जालं चित्तसर्वमिति स्मृतम् ॥ ३३ ॥
 यत इत्ययः ॥ २४ ॥ तस्य देहो भक्त्या हकारस्त्यागितामो भवेत्सिद्धो मित्यर्थः ॥ २५ ॥ २६ ॥ एतद्देहादिनिष्पन्नकालमजानादिना नाशितमपि तस्माद्देहालको देहकस्य
 कर्मबीजभूतायते इति ॥ २७ ॥ २८ ॥ सर्ववासनास्वरत्नाऽसर्वं ॥ सर्वमिदं येषु पातत्वाऽस्तन ॥ न कथेन सर्वजनकत्वात् सर्वैककारणे ॥ २९ ॥ सर्वं ब्रूय सर्वं वा
 स्यान्मत्तपुत्रो भ्यय सर्वं तस्योच्यते तत्त्वमित्यर्थः ॥ ३१ ॥ ॥ चित्ताध्यायेन जीवनामकार्कियाप्राधान्येन प्राणादिनामकार्क्यस्य स्थितिः ॥ ३२ ॥ नरस्य ब्रह्मपुरुषपद ॥ ३३ ॥

॥ ३४ ॥ तस्यागोसर्वत्यागसंभवात्तदत्यगोसर्वत्यागसंभवात् ॥ ३५ ॥ सर्वधर्मादयः अधर्मावराज्यादितत्फलमोगस्थानानिवासचित्तस्य परदुःखमेव ॥ ३६ ॥ विवर्ततेपरि
 णमते ॥ ३७ ॥ भस्त्राभ्यामनृतिः ॥ भस्त्राभरणकमरेण ॥ ३८ ॥ सर्वभूतप्रसिद्धानामुपभोगानां जरामरणादीनां देहधर्माणाम् ॥ महामुनिपदेन तद्धर्माशमदमादयो लक्ष्यते तथा
 च तत्र तव निरुद्धवासनचित्तमेवाश्रय इत्यर्थः ॥ ३९ ॥ अशातचित्तमेव मननात्मनो मयमतः प्राणचेष्टया जीवश्च भूत्वा बहिःस्थूलदेहतद्वयहाराद्याकारजालेन आवर्ततीत्यर्थः
 ॥ ४० ॥ तदेवातः शतमहदहंकारप्राणप्राज्ञात्माचेत्यादिभिः क्रियानुहैरभिधाव्यापारैरुच्यत इत्यर्थः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ सत्यपरमार्थभूतभूमानदरूपकियानुभूयते अनुभूय
 राज्यादेरयदेहादेश्रमादेर्महीपते ॥ सर्वस्यैव मनोबीजं तरुबीजं तरोरिव ॥ ३४ ॥ सर्वस्य बीजे संत्यक्ते सर्वस्य तं भवत्यलम् ॥ संभवात्सं
 भवाद्भूपसर्वत्यागो भवेदिति ॥ ३५ ॥ सर्वधर्माधिधर्मावराज्यादिविपिनादिवा ॥ साचित्तस्य परंदुःखं निश्चितस्य परं सुखम् ॥ ३६ ॥ इदं
 विवर्तते सर्वचित्तमेव जगत्तया ॥ देहाद्याकारजालेन बीजं वक्षतया यथा ॥ ३७ ॥ पादपः पवनेनेव भूकंपेनेव पर्वतः ॥ भस्त्राभस्त्राभरेणा
 यदेहश्चित्तेन चाल्यते ॥ ३८ ॥ सर्वभूतोपभोगानां जरामरणजन्मनाम् ॥ महामुनिनां सुदृढचित्तं विद्विस्समुद्रकम् ॥ ३९ ॥ इदं प्रवर्तते सर्व
 चित्तमेव जगत्तया ॥ देहाद्याकारजालेन चित्तं जीवो मनो मयम् ॥ ४० ॥ बुद्धिर्महदहंकारः प्राणाश्चेत्यादिभिर्मुने ॥ क्रियानुरूपैरभिधा
 व्यापारैः शांतमुच्यते ॥ ४१ ॥ चित्तं सर्वमिति प्राहुस्तिस्मिन्त्येकमहीपते ॥ सर्वाधि व्याधिसीमांतः सर्वत्यागः कृतो भवेत् ॥ ४२ ॥ चित्ततया
 गं विदुः सर्वत्यागं त्यागविदां वर ॥ तस्मिन्निद्रे महाबाहो सत्यं किं नानुभूयते ॥ ४३ ॥ चित्तेत्यक्ते लयं याति दैतमैक्यं च सर्वतः ॥ शिष्यते
 परमं शांतमच्छमेकमनामयम् ॥ ४४ ॥ अस्याश्चित्तं विदुः क्षेत्रं संसृतेः सस्य संततेः ॥ क्षेत्रे लक्षेत्रतां याते शालेः कद्वसं भवः ॥ ४५ ॥
 चित्तमेव विचित्रेहं भावाभावविलासिना ॥ विवर्तते र्थाभावेन जलमूर्धितया यथा ॥ ४६ ॥ चित्तोत्सादनरूपेण सर्वप्रागेन भूयते ॥ स
 र्वमासाद्यते सम्यक्साध्याज्येनेव सर्वदा ॥ ४७ ॥ सर्वत्यागस्य विषयो यथैवान्योस्ति ते तथा ॥ त्वमप्यन्यस्य भवसि त्यागि नृकासि वै नृप
 ॥ ४८ ॥ सूत्रं मुक्ताफलं तेन जगज्जालं त्रिकालकम् ॥ सर्वमंतःकृतं तेन येन सर्वं समुज्जितम् ॥ ४९ ॥
 तदुवेत्यर्थः ॥ ४३ ॥ द्वैतकार्याविभागविभावरपरपरा ऐक्यकारणोतिरोभावकमश्रयलवाधयाति ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ अर्थभावेन पदार्थाकारेण ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ सचायं सर्व
 त्यागो न परिच्छिन्नात्मग्रहणे सिद्धतीत्याशयेनाह ॥ सर्वंति ॥ हेत्यागिन नृपपरिच्छिन्नस्य तव यथा अन्यः सर्वत्यागस्य विषयोस्तथा त्वमप्यन्यस्य त्वत्प्रागेन विषयो भव
 सितथा च त्याज्यमेवात्मतया यत्कृतीति तेन सर्वत्यागः सिद्धतीत्यर्थः ॥ ४८ ॥ अपरिच्छिन्नात्मग्रहणे तु त्वमेव सर्वस्यात्मेति त्वान्येन त्यागायोगाज्यकोट्यनिविष्टेन त्वया सर्व
 त्यागे सर्वस्यायतीकृत्य लब्धमित्याह ॥ सूत्रमिति ॥ ४९ ॥

[illegible]

यथाभवमोरासीनस्तत्त्वस्यभ्योमलोविकाभिरुद्रकाकिपाटिकाकाविश्वद्विपिनमवाधनतद्वत् ॥ ५६ ॥ निमलाधुनं स्वल्पसूक्तपदस्मानयावायस्यमहत्त्वस्यनामुनस्तथा
इ ॥ सर्वमिति ॥ ५७ ॥ इतिविश्वरूपतिरोष ॥ उर्मिस्यस्यविश्वरूपगुरीकस्येति ॥ ५८ ॥ सवत्यागैर्भवद्गानवारयति ॥ सर्वमिति ॥ सर्वविश्वजगतमारभ्योपनीतमुपनिष्ठते ।
वार्तिर्ध्वजमुपधायावहवधमौर्विशतितयातयानदीभ्यश्चायात्वेवतद्वदित्यर्थ ॥ ५९ ॥ सर्वस्याज्ञानतत्कार्यस्यपक्ष्मागन्तरेणान्तमसावकज्ञानमवश्यमस्ति ॥ भावस्याभ्ये
यत्कारादयुःस्यस्यलक्षैर्मरणादिनिष्ठरीतिविलम्बसिद्धमित्यर्थ ॥ ६० ॥ कलौपापिष्ठतमेपिकालोवेषासत्त्वादितिचेनापिशाम्पेनसवत्यागवशाभ्येकवृत्तित्थित्यर्थयद्वातवायुपथे
ह्यापराकालोरेवमागलक्षिनापुण्यतमेनतत्पापिगताराकभ्योभवारास्येयमितिर्निर्दिष्टाभ्यमितिप्योतमायद्वनेति ॥ ६१ ॥ सबासासपदासमाभ्ययोनिबासस्त्यागम् ॥ ६२ ॥ ६३ ॥

हेमहास्यभावभूमिपालत्वंप्रथमं स्याज्यं सर्वमनसापरित्यज्य अथोअनंतरं येन त्यजति स तन्मनश्च विहाय तदन्तरं त्यागाभिमानलक्षणमहंकारमलं च विमुच्य जीवन्मुक्तरूपो भवेत्यर्थः ॥ ६४ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशेति० पु० चिनवतितमः सर्गः ॥ ९३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ इह चित्तपरित्यक्तं मूलपरिशोधने ॥ देहादिबन्धवाधेन पूर्णचित्ते षडर्थं ते ॥ १ ॥ चित्तत्यागचित्तत्यागोपायम् ॥ १ ॥ निरस्तममेतित्यक्तमपि ॥ अप्यर्थो हि शब्दः ॥ २ ॥ एतच्चित्तमादातुममनयात्किं न जानामि द्रव्यववास्मिन्मूर्तत्वाभावाद ॥ १ ॥ चित्तस्यागुतजानामि ॥ हेउत्तम ॥ ३ ॥ स्वरूपं त्यागार्हीषीकृतसामान्यरूपम् ॥ ४ ॥ कुमस्तदेवाह ॥ वासनेवेति ॥ रागवासनेत्यर्थः ॥ उदाहृतोलोके ॥ तथाचलौकिका आस्यत्यागुतजानामि ॥ ५ ॥ सर्वपरित्यज्यमहास्वभावस्त्यजस्यथोयेन च तद्विहाय ॥ त्यागाभिमानं च मलं विमुच्य विमुक्तरूपो भवभूमिपाल ॥ ६४ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पु० चू० शिखिध्वजावबोधनं नाम चिनवतितमः सर्गः ॥ ९३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ एवं वदति वैकुंभे चित्तत्यागं मुहुर्मुहुः ॥ अंतर्विचारयन्सौम्यो राजा वचनमब्रवीत् ॥ १ ॥ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ हृदयाकाशविहगो हृदयद्रुममर्कटः ॥ भूयो भूयानिरसं हि स मध्येत्येवमेमनः ॥ २ ॥ जानामि चैतदादातुं मत्स्यं जालद्ववाकुलम् ॥ त्यागमस्य न जानामि चित्तं द्रव्यद्ववोत्तम ॥ ३ ॥ चित्तस्यादौ स्वरूपमेव धावद्गवन्वद ॥ ततश्चित्तपरित्यागं यथावदहमेव प्रभो ॥ ४ ॥ ॥ कुंभ उवाच ॥ वासनैवमहारजस्वरूपं विद्विचेतसः ॥ चित्तशब्दस्तु पर्यायो वासनाया उदाहृतः ॥ ५ ॥ त्यागस्तस्यातिमुकरः सुसाध्यः स्पंदनादपि ॥ राज्यादप्यधि कानंदः कुलुमादपि सुंदरः ॥ ६ ॥ मूर्खस्तु तमनस्त्यागो नूतं दुःसाध्यतां गतः ॥ पामरस्येव साध्या ज्यं तृणस्येव सुमेरुता ॥ ७ ॥ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ स्वरूपवेद्यं चित्तस्य वासनामयमाकुलम् ॥ त्यागः समभ्येदुःसाध्यो वज्रनिर्गलनादपि ॥ ८ ॥ संस्त्यामोदपुष्पस्य दुःखदाहानलस्य च ॥ जगदक्लमृणालस्य मोहमारुतखस्य च ॥ ९ ॥ शरीरयंत्रवत्प्रवहस्य हृदयभ्रमरस्य च ॥ अथलाञ्छेत सरस्या गोपयथाभव नितद्वद ॥ १० ॥ ॥ कुंभ उवाच ॥ सर्वनाशो यस्य यः साधोचेतसः संस्तुतिद्वयः ॥ स एव चित्तसंस्त्यागदत्तुर्कटदीर्घदर्शीभिः ॥ ११ ॥

दुरपुष्टममवासनालिमङ्गकेष्वस्य चित्तमिति ॥ ५ ॥ सुकर इति ॥ औदासीन्यमात्रेण तस्मिद्धिरिति भावः ॥ राज्यादपीति ॥ तथाचाहुः ॥ यच्च कामसुखलोकैक्यञ्च दिव्यमहत्सु ख तृणाक्षयसुखस्यैतेनार्हतः षोडशीकलामिति ॥ सुदरोह्यः ॥ ६ ॥ कुतस्तर्हि स सर्वैर्नाक्रियते तत्राह ॥ मूर्खस्येति ॥ ७ ॥ वेदित्वद्वचसेत्यर्थः ॥ वज्रस्य निर्गलनाग्निगिरिणादपि दुःसाध्यः ॥ सति मौल्ये औदासीन्यस्यैव दुष्करत्वादिति भावः ॥ ८ ॥ जगद्विषयद्वज्रतन्मृणालस्य ॥ जालेति पाठे पि जले भवजालमिति वृत्त्यप्यस्या अक्लमेवार्थः ॥ सर्वपर्यायैः कारणमेवोपलक्ष्यते ॥ ९ ॥ शरीरयंत्रवदिति प्रवर्तयतीति कर्मण्यण् ॥ यथा येनोपायेन भवति ॥ १० ॥ सर्वस्य वक्ष्यमाणमूलं कुरशात्वा पृच्छवादेन शिरः स एव सस्वतेरपि क्षयः स एव चित्तस्य सत्यागो नूतवास्तार्थत्यागवन्ममता निवर्तनमित्यर्थः ॥ दीर्घदर्शीभिरपरिच्छिन्नात्मदर्शीभिः ॥ ११ ॥

उत्तमार्थविद्ययानुबानानुभवेमान शिवित्वजलप्रोपयतिमाह ॥ चित्तेति ॥ चित्तद्विध्याधि ॥ नहिध्याधे शतशोपिममतामकनलक्षणेनत्यागेनाभावोनुपपत्तेर्कनुचिकि
 स्योच्छेदेनवलतल्लुच्छेषातन्मूलशास्त्रापहृष्टादिवदेत्यय ॥ १२ ॥ अहमज्ञानात्मावीजयस्य ॥ सशास्त्राकलपपुष्टस्यपुष्टमस्योन्मूलनेतत्स्थानाकाशमिव निरावरणमिक्षेपद
 दयस्यप्राप्तिभासव ॥ १३ ॥ सभावत्यस्मिन्निष्ठमवक्षेपम ॥ १४ ॥ अहमर्थार्थज्ञानात्मान उदयोपस्यतथाविधोयोयसचित्तावेदनात्मकोभिमानीमसिद्ध ॥ एतेदेवेति
 कीर्तलगतनिर्देशाः कीर्तमूलम् ॥ १५ ॥ कास्यसभावइतिप्रशस्तोत्तरमाह ॥ परमात्मपदमिति ॥ परमात्मन-पदनीहमायासिषक्षेभम् ॥ यतस्तस्मैर्भैषवमायामपपपस्यक्षेभम
 मभेदसाधितरक्षेभमित्यर्थ ॥ कौकुरदस्योत्तरमाह ॥ एतस्मादिति ॥ एतस्मादधोतन्यान्मूलात्परिच्छिन्नोहमिति विविधयात्माचिदाभासव्यामल्लादनुभावान्मकोकुरोका
 यतइत्यर्थ ॥ १६ ॥ नसीदपचयेनचिन्महामानापरिणतिरित्याह ॥ अस्त्येति ॥ देशायाकतिस्मरण्याचित्नामनभ्यननामनइत्यभिधायस्यास्तथाविधाधीनताजायतइति
 शिविविधजउवाच ॥ ॥ चित्तत्यागादहमन्येचित्तनाश सुसिद्धये ॥ अभाव शतशोप्याधे कथमस्यानुभूयते ॥ १२ ॥ कुभउवाच ॥
 अहर्वाजश्चित्तदुम सशाखाफलपल्लव ॥ उन्मूलयसमूलतमाकाशददयोभव ॥ १३ ॥ ॥ शिविविधजउवाच ॥ ॥ चेतस किमुनेमूलको
 पुर कोस्यसमव ॥ काशाखा केववास्कथा कथमुन्मूल्यतेवस ॥ १४ ॥ कुभउवाच ॥ ॥ अहमर्थार्थदयोयोयसचित्तावेदनात्मक ॥
 एतच्चित्तदुमस्यास्यविश्वीजमहाभते ॥ १५ ॥ परमात्मपदक्षेपक्षेत्रमायामयस्यतत् ॥ एतस्मादधमोहिनादकुरेनुभवकृति ॥ १६ ॥
 निश्चयात्मानिराकारोवुद्धिरित्येवसोध्यते ॥ अस्यबुद्ध्याभिधानस्ययांकुरस्यप्रवीनता ॥ १७ ॥ सकलरूपिणीतस्याश्चित्तनाममनोभि
 दा ॥ जीवोमिधोपलभात्माशून्यात्मावुपलोपम ॥ १८ ॥ स्तम्भकायोयमेतस्यसाध्वस्थिरमरजित ॥ देशांतरेकुरोद्देशेकालस्मदो
 स्यवासना ॥ १९ ॥ शाखायाश्चित्तदक्षस्यदीर्घादूरगतास्तता ॥ द्विद्रियाण्यत्यभोगाश्चभावाभावात्मयोनय ॥ २० ॥ विदपीयामहांतो
 स्यशुभाशुभफलाकुला ॥ इदशस्यास्यचित्तस्यदुर्दक्षस्यप्रतिक्षणम् ॥ २१ ॥ शाखाविलवनकुर्वन्मूलकापेभरकुरु ॥ ॥ शिविविधज
 उवाच ॥ ॥ चित्तदुमस्यशाखादे कुर्वाणाहविकतनम् ॥ २२ ॥ कयंकरोमिमूलस्यनिर्दोषकणमुने ॥ ॥ कुभउवाच ॥ ॥ वासनावि
 विधा शाखा फलस्मदादिनान्विता ॥ २३ ॥

येणाय ॥ १७ ॥ नस्यदक्षस्यकीषमाह ॥ कीषइति ॥ परमार्थतो निर्दिष्टकारत्वात्सर्विका

त्युत्पत्त्यात्माअतएवोपलभ्योमिध्याशून्यचित्तनद्वयसंघोपलभात्मासाक्षीत्यय ॥ १८ ॥ स्तम्भोमूलाच्छास्त्रापदतोमध्यदेशे अयकाय शरीरेभ ॥ मूलस्तम्भदेशाद्देशात
 रेअपदेशेत्कथशास्त्रादिमरोदायमकुरोद्देशोक्तारभेचिकीर्तितवसंतदिकालइवतत्तन्मोमदकर्मपरिपाककालेरागद्वेषमद्वेषापरपुष्टयापाकारेणस्यदेवरास-सोस्यवासनेव
 स्य ॥ १९ ॥ अस्त्यचित्तदक्षस्ययादीर्घादूरगतास्तताश्चशाखास्ताद्विद्रियाणिभावाभावात्ममरणान्तिनवात्मनोनर्धसहस्ययोनय कारणिभूताभोगाश्चअस्त्यमहो
 तेविदपीपाअर्वांतराशाखासमुद्गादितयेवमध्य ॥ २० ॥ २१ ॥ विद्ययभोगासमच्छेदकलक्षणादिवलवनकुर्वन्मसगादिदोयात्मदर्शनलक्षणेमूलकापेभरयमाशिरायकु
 रित्यर्थ ॥ नमयात्कालवनेमूलकापेचोपायत्कापुच्छति ॥ चित्तंति ॥ २२ ॥ इत शाखात्कलक्षणादिवलवनकुर्वन्मसगादिदोयात्मदर्शनलक्षणेमूलकापेभरयमाशिरायकु

अभाविता आसक्तित्यागेनानुभाविता अतर्विचारसंविद्वलेन लूना भवति ॥ उक्तमेवार्थं जीवन्मुक्तेषु लक्षणतया दर्शयति ॥ असंसर्केति ॥ २४ ॥ शाराखालवनाभ्यासेदृढेति मूलकाद्येयो ग्यो भवतीत्याह ॥ चित्तदुमेति ॥ लताजालशाराख्यसमूहम् ॥ २५ ॥ गौणमगम् ॥ मुख्यप्रदानम् ॥ २६ ॥ मुख्यत्वेन प्राधान्येन ॥ प्रदानासपादने यत्नसाधितस्याप्यगस्यैकल्यप्रसगादिति भावः ॥ २७ ॥ त्वचित्तलक्षणस्य कटकखड्गस्य करजवनस्य अलनिरवशेषमूलदाहर्कुर्वति पूर्वान्यथ ॥ एवमेतद्विचिन्तता भवति ॥ तद्दाहरस्य प्रसिद्धेन लतेनासिद्धेन लतारजिज्ञासु पृच्छति ॥ अहंभावात्समदिति ॥ अर्थकरं समर्थं ॥ २८ ॥ कोहस्यामिति विचारादिसाक्षात्कारात्तद्वपुष्कृ ॥ २९ ॥ मया स्ववृद्धेन बाह्यादीद्वायहकारात् आध्यात्मिकाथार्थानात्मानं अदृताश्चेति ज्ञातास्तथाप्यदरात्सत्त्वापरिचयाज्जदेव्यहकारे पुनः पुनरात्मानाभ्यासिनिवर्तनं एवं निर्विभ्राम्यामीत्याह ॥ अभाविता भवत्यंतर्लूनाः संविद्वलेन ते ॥ असंसक्तमना मौनीं शांतवादाविचारणः ॥ २४ ॥ संप्राप्तकारीयः सौतर्लूनश्चित्तलतो भवेत् ॥ चित्तदुमलता जालं पौरुषेण विकर्तयन् ॥ २५ ॥ यस्तिष्ठति समूलस्य योग्यो निकपणे भवेत् ॥ गौणं शाराखालवनं मुख्यं मूलविकर्तनम् ॥ २६ ॥ चित्तदक्षस्य तेन त्वं मूलकापपरो भव ॥ मुख्यत्वेन महाबुद्धेर्मूलदाहमलंकुरु ॥ २७ ॥ चित्तकंठकखंडस्य भवत्यवमचिन्तता ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ ॥ अहंभावात्सनाश्रित्तदुमवोजस्य हेमुने ॥ कानलादहनाख्यस्मिन् कर्मण्यर्थकरो भवेत् ॥ २८ ॥ ॥ बुभुज उवाच ॥ ॥ राजन्स्वात्मविचारायं कोहंस्यामिति रूपधृक् ॥ चित्तदुर्दुर्भवोजस्य दहनं दहनः स्मृतः ॥ २९ ॥ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ ॥ मुने मया स्वयावुद्ध्यावद्दुःशः प्रविचारितम् ॥ यावन्नाहं जगन्नार्वी वनमंडलमंडितम् ॥ ३० ॥ नाद्रस्तदं विपिनं न पर्णस्पंदनादि च ॥ जडत्वात् न च देहादिना मां सांख्यसृगादि च ॥ ३१ ॥ कर्भेद्रियाण्यापि न च न च बुद्धीद्रियाणि च ॥ न मनोनापि च मतिर्नाहंकारश्च जाड्यतः ॥ ३२ ॥ कटकत्वयथा हस्तिथाहं त्वचिदात्मनि ॥ जडं त्वसद्भूतया तं न तन्नास्ति हेमुने ॥ ३३ ॥ सन्निवेशनिवासात्मा सर्वा र्थादिः परेपदं ॥ विषयतेनान्यदन्यत्वात् न भस्मीव महाहुमः ॥ ३४ ॥

ह ॥ मुने इत्यादिपदं ॥ यावदिति साकल्ये ॥ सर्वजगद्दुःशः प्रविचारितमित्यर्थः ॥ तदेव विशिष्याह ॥ नाहमित्यादि ॥ उच्यते तदतर्गतवनमंडलादिभिश्चमदितं जगन्नाहमिति संक्षिप्योक्तिः ॥ ३० ॥ तदेव विस्तरेणाह ॥ नाद्रेत्यादि ॥ जडत्वादिति सर्वत्र हेतुः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ अहंकारे जडत्वनास्तीति शका विवर्तित्वे हेतुना वारयन् जडस्य स्वतः सेदुमशक्त्या चित्तप्राप्तिर्द्वैमिथ्यात्वपर्यवस्यतीत्याह ॥ कटकत्वमिति ॥ तथा अहंत्वविवर्तनं रोपः ॥ जडनुशुक्लरजनमृगतृणादि असद्भूतया प्राप्तिरिति शेषः ॥ तेन जडत्वहेतुना तदहंत्वादिनास्ति मिथ्यैवेत्यर्थः ॥ ३३ ॥ ब्रह्माहं इत्येकजडवर्गस्याधिष्ठानसद्रूपादन्यत्वादिपि असत्त्वमित्याह ॥ सन्निवेशेति ॥ स्वतः सतश्चेतन्यात्परस्परचान्यदन्यत्वादिनत्वात् परेपदे चिन्तनविषये ॥ तथा त्वत्कुत इति चेद्यतो ब्रह्माहं तजडवर्गश्च तदंशं भुवनं तदिसिन्निवेशाननिवासात्मा आधारः सर्वेषामर्थान्नादादिविषयाणामादि कारणाभूतं ॥ न च चिदात्मा विभक्तस्य भावो निर्वाणसत्ता सामान्यरूपत्वादित्यर्थः ॥ ३४ ॥

नतिअनपरीत्याअहल्लससपसमलस्यमाजनअनन्यपिअतःअत्योकरसपदससाक्षिष्वरभ्यतन्जानामि ॥ १७ ॥ इदानींविशेषादेवसाक्षिष्वितभ्यपरिषायायिष्यमकभट
 वाच ॥ एतावदिति ॥ एतानन्माप्रकमहकारपर्यंतदृश्यदम् ॥ ३६ ॥ अष्टादुभोक्तवाचिनामसिद्धांतरांतरकोशपरपरावधौयाचानंदैकरसेषिन्माधेसतिअनानवाजहृत्पात्र्यमा
 याशब्दादिषिषयास्वरते ॥ येनवाबुद्धिहृत्युपाददेनदटानिटिविभागननिर्णीयत ॥ ३७ ॥ विषेकदृशापयाळोचनेरुषरूपस्यमेमदेहादिकरागणअहमितितादात्म्याभिमा
 गलक्षणमल्लप्रदसकारणमकारणवेतिअहर्नवेधियत्परब्रह्मज्ञानवेधीत्यय ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ सतासत्येनअसतामिष्याभूतेनवापेनमलेनहेनूनससारीत्येतोसि ॥ ४० ॥ त
 सत्यमिष्यतिमानजानामि किंतुषित्तुभ्रमसर्वानर्थफलस्यमूलमिति साधान्यतो हभाषध्याभ्यमावश्वेतिविशेषतोपिजानामि नक्षत्यकुनिरसितमुपायनजानामि ॥ ननुनाह
 नममन्निबुद्धिरेवतस्यागोपायऽसिद्धिभाक्कथैववनहिदुर्दरीत सकयमपलप्यतेनवाह ॥ सक्तम्यकमिति ॥ तथापुनपुनस्तक्तमधिमूलोच्छेदाभावात्पुनपुनमावपीति अतस्तन्म
 जानन्नापीतिमागवन्नहत्वमलमार्जनम् ॥ अतयज्जनजानामितेनतप्येचिरमुने ॥ ४१ ॥ कुमउवाच ॥ ॥ एतावन्मात्रकवद्वयदिन
 त्वमर्हपते ॥ जहत्वात्तन्महाशुद्धेयांसितददमेनय ॥ ३६ ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ क्षिन्मात्रमहमन्मल्लालम्वेदनविदुपावर ॥ यन्नमा
 वास्वदंतैनिर्णीयतेचयेनवा ॥ ३७ ॥ एवरूपस्यमेतन्मूलंनमलमकारणम् ॥ सकारणंवाहमितियस्यद्वनवेद्व्यहम् ॥ ३८ ॥ असदंत
 दनात्पीयप्रमार्ष्टुमलमात्मन ॥ मुनेयदानशक्नोमितेनतप्यसुदारुणम् ॥ ३९ ॥ ॥ कुमउवाच ॥ ॥ ब्रूहिषितन्महावाहोलभंतवमलम
 हत् ॥ स्थितोसियनससारीसतावाप्ययवासात् ॥ ४० ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ चित्तुमस्ययद्दीजमहभावश्चमेमलम् ॥ तच्चत्यकु
 नजानामित्यक्तत्यकमुपीतिभाम् ॥ ४१ ॥ ॥ कुमउवाच ॥ ॥ कारणाज्जायतेकार्ययत्तत्सर्वन्नसभवेत् ॥ अन्यत्त्वसद्विचद्राभट्टमेतत्त
 विषयते ॥ ४२ ॥ ॥ कारणाज्जायतेकायमहभावाद्वाकुर ॥ इतिकारणमन्वित्यकययस्वममाधुना ॥ ४३ ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥
 मुनेहमितिदोपस्यवेदनवेधिकारणम् ॥ तद्यथापशमयातितन्मेवदमुनीश्वर ॥ ४४ ॥ चित्तश्चेत्यन्मुखत्वेनदुस्वायायमहस्थित ॥ चेत्यो
 पशमनब्रूहिमुनेतदुपशान्तये ॥ ४५ ॥

एतदुच्छेदोपायचवेत्पाराय ॥ ४६ ॥ तपसस्यस्यकु
 दस्यत्वाकारणानसप्रभस्येभ असत्यस्यनुकारणतोकिरसत्वेवकारणेकार्थमुत्सन्नमितस्यैपर्यवसितासरीकायस्यासत्तामेवापावयतीत्यालैक्यपयवसितेरिहस्यनदुस्मादुसा
 रधैषवोपयिष्यारुणोलाकयसिद्धानुरुपमहकारणत्वंसुब्रह्मविष्यकययेत्याह ॥ कारणादितिदिवाभ्याम् ॥ अन्यत्तुकारणविधैषजातकार्यद्विषद्राप्तमसदेव यतएतत्सन्म
 गूढद्वेषविषयइत्यय ॥ ४२ ॥ यथाअहभावात्कारणान्मनआदिलक्षणोभवाकुर कार्यजायतेइतिएवविषयेमहाहभाषस्यपिकारणत्वंब्रूयादिविष्यममकययत्वेत्यर्थ
 ॥ ४३ ॥ एवंपुटोराजाधिरत्वंब्रूयादिविष्याकारेवदेतन्माहताभिमानायोगात्तद्देवनमनत्कारणमितिनिश्चित्यप्रस्तुभाच ॥ मुनेइति ॥ ४४ ॥ चित्तभ्यत्योन्मुखत्वे
 नहेनूनानाअपदेहादिराभेनस्थिर सनदुस्वायायसपन्मात्रभ्यस्यदेहादिरैवचित्तलोद्वेगताभावेपिहेतुरित्यभिधेस्यतदुपरातयेचेत्योपराभनोपायब्रूहीत्याह ॥ चेत्येति ॥ ४५ ॥

यद्वेदनस्य वेद्यो न्युवत्वे वेद्यमेव कारणमिति कारणज्ञोऽसि तर्हि तत्त्वमभिप्रेतमाशुबद ॥ ततस्त्वदुक्त्यनंतरत्वादभिप्रेतं कारणमकारणमेव येन क्रमेण संप्रयते तं क्रमं त्वं बोधयिष्यामीत्यर्थः ॥ ४६ ॥ पृष्ठमेवार्थस्फुटीकर्तुं पुनरनुवदति ॥ वेद्येति ॥ सामान्यतो वेद्यवेदनरूपस्य विशेषतश्चेतनस्य मिथ्यात्वादकारणकारणत्वाक्षममेव वेद्यकारणतां या न्नित्यत्वाभिप्रेततद्देस्यर्थः ॥ ४७ ॥ शिखिष्वजः पृष्ठत्वाभिप्रेतस्फुटमाह ॥ चेत्येति ॥ देहादिर्वास्याभ्यात्मिकपदार्थसत्ता ॥ ४८ ॥ वेदनस्य देहादिसत्ता कथं कारणतया ह शरीरेति ॥ यतो वेदनशरीरादिवस्तु सत्तयानि मितभूतया स्वयमपि मूषानि पिकथानुद्रवश्च शरीराया कारणोदेति ॥ अमूर्त्तवेदेन मूर्तदेहाद्याकारताया वास्तवत्वायोगाद्विशिनकुं भउवाच ॥ ॥ कारणं कारणज्ञोऽसि वेदनस्य वदाशुमे ॥ ततस्त्वं बोधयिष्यामि कारणकारणक्रमम् ॥ ४६ ॥ वेद्यवेदनरूपस्य चेत्यसंचेतनस्य मे ॥ अकारणं कारणतां यथा तंतव तद्वद ॥ ४७ ॥ ॥ शिखिष्वज उवाच ॥ ॥ चेत्यचेतनरूपस्य वेद्यसंवेदनाकृतेः ॥ इयं पदार्थसत्ते ह देहादिकारणमुने ॥ ४८ ॥ शरीरादितयोदेति वेदनं वस्तु सत्तया ॥ असत्याभासया स्पंदो यथापवनत्वेव या ॥ ४९ ॥ अस्मां वस्तु सत्ता यानावगच्छाम्यहं यथा ॥ अहंत्ववेदनं चित्तबीजं समुपशाम्यति ॥ ५० ॥ ॥ कुंभउवाच ॥ ॥ विद्यते यदि देहादिवस्तु सत्ता तदस्ति ते ॥ अभावाद्देहसत्तादेः किं निष्ठंतव वेदनम् ॥ ५१ ॥ ॥ शिखिष्वज उवाच ॥ ॥ यस्योपलभ्यते किंचित्स्वरूपं कलनात्मकम् ॥ असद्रूपं कथं तस्यात्मकशः स्यात्कथंतमः ॥ ५२ ॥ हस्तपादादिसंयुक्तः क्रियाफलविलासवान् ॥ सदानुभूयमानो यदं देहो नास्ति कथं मुने ॥ ५३ ॥ ॥ कुंभउवाच ॥ ॥ कारणं यस्य कार्यस्य भूमिपालनविद्यते ॥ विद्यते ते ह तत्कार्यं तत्संवित्तिस्तु विभ्रमः ॥ ५४ ॥ कारणेन विना कार्यं शरीरं न कदाचन ॥ विद्यते यस्य नो बीजंतद्व्यधेक्वजायते ॥ ५५ ॥ अकारणं तु यत्कार्यं सदिवाग्नेनुभूयते ॥ तद्गुर्विभ्रमाद्विद्विग्नात्तद्व्याजलोपमम् ॥ ५६ ॥ अविद्यमानमेव त्वं विद्विमिथ्याभ्रमोदितम् ॥ नाति यत्नवतोऽप्येतन्मृगतद्व्यांबुलभ्यते ॥ ५७ ॥ ॥ शिखिष्वज उवाच ॥ ॥ असतोऽर्हि विंवादर्नयुक्तं कारणेक्षणम् ॥ वंध्यातनयसर्वगमंडनं कस्य राजते ॥ ५८ ॥

टि ॥ असत्याभासयेति ॥ ४९ ॥ यथा चित्तबीजमहंत्ववेदनं समुपशाम्यति तथा देहादिवस्तु सत्ताया असत्त्वनावगच्छामि अतस्तदसत्त्वं यथावगम्यते तथापि देशेति भावः ॥ ५० ॥ एवंपृष्ठः कुंभो वेदनस्य विषयाकारेणोत्पत्तिभ्रमवारणाय देहादिव्यासत्त्वप्रतिजानीते ॥ विद्यते इति ॥ देहादिवस्तु सत्तायादिविद्यते तर्हि तेन वाभिमतं वेदनस्य तन्निमित्तदाकारत्वं स्यात्तदेव दुर्लभमिति वेदनकिंश्चिकिविषयनिर्विषयमेवेत्यर्थः ॥ ५१ ॥ प्रत्यक्षमुपलभ्यमानस्य देहादेः कथमपलापइति राजापृच्छति ॥ यस्येति ॥ सत्त्वेनोपलभ्यमानस्य सत्त्वप्रतिज्ञाविरुद्धेति दृष्टान्ताप्याह ॥ प्रकाश इति ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ नोपलंभनमात्रेण दृश्यसत्ता निर्णयः आतोपलभेषु व्यभिचारात् किंतु सत्सु कारणेषु यस्य कार्यस्योपलंभस्तस्य सत्त्वम् तानि चास्य न सतीत्याह ॥ कारणमिति चतुर्भिः ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ तर्हि किमसौ देहादिर्बध्नापुत्रदेहादिवदत्यंतासन्नेव स्यादिति राजाशंकते ॥ असत्तदिति ॥ ५८ ॥

करारीराशिरेष्वनवस्येष्वस्थिनिध्यादिभूतेस्तदैवविद्वन्भवात्कारणानिद्रपणाद्येष्टापत्तिरेष्यमिभिरुभकाह ॥ कारणेति ॥ १० ॥ ऐतिहास्यमानाभिसंयुगतसंस्थानसाम्य
 विगारिनाशितस्मकारणंनिर्वात-सकथमपलभ्यत इतिराजारांकोते ॥ इति ॥ १० ॥ तस्याप्यस्येनृन्योभ्यापयद्विगृह्णाभिषेधिसत्त्वोत्तरपुनर्बर्णयति ॥ कारणमावतइत्या
 दित ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ गृह्णाभिषेधिमजानानाराजारांकोते ॥ पितामहानामिति ॥ आद्य-पितामहोदिरव्यगमं ॥ सविस्त्रमभूतर्लिंगमस्यात्मापुष्विष्टपिता
 महोदिसवर्मादिवस्यूक्तानामुत्पत्तीकारणमिन्नस्यादिरूप्य ॥ पूर्वपापभाक्पुण्यमनुभरीचिदक्षादीनापूर्वस्यस्वकार्येभ्य-पूर्वस्यप्रसादस्यवाडसत्ती ॥ १५ ॥ तस्याधिकार
 णगुर्वधमिष्यत्वेनृन्योभ्यापयद्विगृह्णाभिषेधोत्तरमाह ॥ आद्यस्यादित ॥ यदाकारणाभावेकस्यविद्विषाद्योनेनित्यनियमलक्षणासोपिनास्त्वधेत्यर्थ ॥ १६ ॥ ननुपरे
 कुंभउवाच ॥ कारणेनविनाकार्यशरीराद्यस्थिपजरम् ॥ अविद्यमानभवेदविद्व्यसंभवतोदृष्ट ॥ १७ ॥ शिखिष्वजउवाच ॥ इ
 स्तपादाद्युक्तस्यशरीरस्यमुनीश्वर ॥ नित्यमालक्ष्यमाणस्यपिताकस्मान्नकारणम् ॥ १८ ॥ कुंभउवाच ॥ कारणभावावतोरज
 न्वितानामनविद्यते ॥ असतोयत्तुसजातमसदेवतदुच्यते ॥ १९ ॥ पदायानां चकार्याणां कारणवीजमुच्यत ॥ सप्तवर्यगजगतिनयी
 जनविनां कुर ॥ २० ॥ तस्मान्नकारणंयस्यकायस्यहोपपद्यत ॥ प्रीजाभावेहितव्यास्तितर्त्सवित्तुविभ्रम ॥ २१ ॥ अवश्यवतुयन्मा
 स्तिनिर्वाजतन्मतिभ्रम ॥ हीदुत्वमरुभूम्ययुवध्यापुत्रदशासमम् ॥ २२ ॥ शिखिष्वजउवाच ॥ पितामहानांपुत्राणांपितृणांच
 जगज्जये ॥ आप पितामह कस्मात्पुत्रवोत्पत्तौनकारणम् ॥ २३ ॥ कुंभउवाच ॥ आप,पितामहोय स्यात्सोपिनास्त्ववभूयते ॥ का
 रणाभावादनित्ययदाभावेनकस्यचित् ॥ २४ ॥ कारणस्यस्ववीजस्यनित्यभावात्पितामह ॥ अल्प-सहस्रमानोपिभ्रमदन्वोनावि
 द्यते ॥ २५ ॥ श्रगवत्प्रांयुवद्वातिरुपपूवावभासते ॥ पितामहायकारित्वमपितस्यभ्रमात्मकम् ॥ २६ ॥ पितामहोदरेतस्यमिथ्याप्रत्य
 यत स्थिति ॥ यनातवनिदन्तेवमार्जायिष्याम्यपेतरत् ॥ २७ ॥

शान्तमज्जयोद्वधविभ्याधिकोक्तमाह ॥ हिरण्यगर्भपरपदआयमानसर्गेदेव शुभायास्तस्यासंयुतकीत्यादिमप्रधर्मेयुतदुत्साहकोकायमानतकपादस्यापश्यन्श्वरल
 लकारणमसिद्धरुषसकथमपलभ्यतइत्यारांकापरिहरणगृह्णाभिषेधियुद्धादयति ॥ कारणस्येति ॥ सत्यमस्तीश्वर-परमात्मा तथापिनेमयापयास्तास्तिभेदकल्पनयाभ्याभ्याय
 यान्योदस्यमानोपिषधितामहस्ताभ्योनविद्यते तत्कुलतामसत्यस्यचिदंशस्यापरिणामितयाअकारणत्वस्यवद्वयभाणत्यात्परिशेषाभ्याप्यापूवजहलत्कारणभाष्यस्तस्य
 बाह्यपादस्यस्ववीजस्यकारणस्यनित्योदितविषयाभाधितत्वेनेश्वरेनित्यमेवाभावादिमर्थ ॥ २८ ॥ एतेनपितामहस्यपुत्रनादिसर्गायाः क्रयाकारितायतिभासोपिष्यास्यानद
 स्याह ॥ श्रगवन्नेति ॥ २९ ॥ इत्ययमुक्तयुक्तमानवपितामहोदरेत्तरारीरातस्यैतस्यकार्यपरंपराप्रपञ्चस्यमिथ्येतिदीर्घकमल्पयतोयनासत्यत्वेनाल्पतद्वीरुणास्थितिर्निदृशीव ॥
 अयश्नरव्यतिभासमाभाषयित्वापिनामपितृत्वात्कारणयनेनोपदेशेनामजयिष्यामीत्यर्थ ॥ ३० ॥

उक्तमेवार्थस्योपसहरति ॥ तस्मादिति ॥ हेभूमिपतस्माच्चिद्यतिरिक्तस्योक्तयुक्तया असत्त्वाच्चिदवायदवद्व प्रागुक्तद्वैश्वर ॥ हरण्यगमादस्त्वयध्यासमभ्यस्यति ॥ तत्रात्मनि चिदात्मकतया आत्मन्येव कचति ॥ न्यदणुमात्रमपि सपादयति सपद्यते वा ॥ तेन स्वयमात्मना आत्मैव स्वरूपः पद्मज इत्यादिनामरूपकल्पनेन प्रोक्तः सर्वाणि रूपाणि विचि-
 त्तदात्मनि चिदात्मकतया आत्मन्येव कचति ॥ न्यदणुमात्रमपि सपादयति सपद्यते वा ॥ तेन स्वयमात्मना आत्मैव स्वरूपः पद्मज इत्यादिनामरूपकल्पनेन प्रोक्तः सर्वाणि रूपाणि विचि-
 त्तधीरो नामानि कृत्वा भिवद न्यदास्ते इत्यादि श्रुतिभि इति एव पर्यालोचने इदमस्तद्वैतशतब्रह्मैवेत्यर्थः ॥ ७० ॥ ॥ इति श्रौवा सिष्ठम ० तात्पर्यप्रकारो नि ० पू ० चतुर्नवतितमः सर्गः
 ॥ १४ ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ घनतातानवेनात्रा विद्योपशमनकमः ॥ शिखिष्वजस्य बोधेन विप्राति श्रोपवप्यते ॥ ११ ॥ मृगतुष्णा बुवद्भ्रातिरूप एवावभासत इति यदुक्तत्र मृगतुष्णादे स्ता
 नपानार्थं क्रियासामर्थ्यददर्शनान्मज्जनमरणादिदुःखकारणत्वाददर्शनाच्च विषमोदृष्टात इति राजाश्रकते ॥ आब्रह्मेति ॥ तत्तर्हि अर्थक्रियासमर्थो दुःखकारणचायकथमित्य-
 न्ययः ॥ ११ ॥ सत्यसकल्पभावनादृढां कतस्य मिथ्यास्यार्थक्रियासामर्थ्यदुःखकारणत्वचैवाधुरमायानिर्मितशस्त्राहस्यश्वसेनादे प्रसिद्धमेवाक्रियाच्यजगदीश्वरमायानिर्मित-
 स्यप्रपंचस्येताशयनोत्तरमाह ॥ एवमिति ॥ अस्य सर्गात्मकस्य जगद्भ्रमस्य प्राणिनोपभोगार्थत्वात् एतदुक्तप्रकारमर्थक्रियासामर्थ्यदुःखादिकारणत्वचास्ति सत्यसंकल्प-
 तस्माच्चिदात्मकतयात्मनि चित्ततोयं नित्यं स्वयंकचति भूमिपदेवदेवः ॥ तेनैव पद्मज इति स्वयमात्मनात्मा प्रोक्तः स्वरूप इति शांतिमिदं सम-
 स्तम् ॥ ७० ॥ ॥ इत्यापूर्वा ० वा ० दे ० मो ० नि ० पू ० चू ० शिखिष्वजावबोधननामचतुर्नवतितमः सर्गः ॥ १४ ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ शिखिष्वज उ-
 वाच ॥ ॥ अब्रह्मसत्त्वपर्यंतं यद्यं भासते भ्रमः ॥ अर्थक्रियासमर्थश्च तत्कथं दुःखकारणम् ॥ ११ ॥ ॥ कुंभ उवाच ॥ ॥ एवं जगद्भ्रमस्या-
 स्य भावनं तावदाततम् ॥ शिलीभूतस्य शीतेन सलिलस्येव रूक्षता ॥ २ ॥ अज्ञानं शिथिलीभूतमेवं नष्टं विदुर्बुधाः ॥ न नाशेन विनादेति पूर्व-
 संस्थानविच्युतिः ॥ ३ ॥ तनुत्वं सर्वबोधस्य यत्तदेव हि कारणम् ॥ सर्गापशमसंपत्तौ प्रतिपत्तौ परेपदे ॥ ४ ॥ तानवंदं भ्रमते यस्य तस्यानुक्रम-
 तः स्वयम् ॥ पूर्वसंस्थानविगमात्प्रशमोऽप्युपपद्यते ॥ ५ ॥ अनेनैव क्रमेणैवं त्वमादिपुरुषोत्तमः ॥ भ्रमाकारोदयं विद्धि मृगतुष्णां बुवदस्थित-
 म् ॥ ६ ॥ एषापितामहाभावेप्यसतोभूतसंततिः ॥ न कदाचन तस्मिदं यदसिद्धेन साध्यते ॥ ७ ॥ अयं भूतोपलंभो हि मृगतुष्णां विवेकोदितः ॥
 विचारोदित्यं याति शुक्तैरजतधीरिव ॥ ८ ॥ करणाभावतः कार्यमभूत्वा भवतीति यत् ॥ मिथ्याज्ञानादिते तस्य न रूपमुपपद्यते ॥ ९ ॥
 स्येश्वरस्य भावनमेव तत्तदर्थं क्रियायात्मना आततम् ॥ यथाशीतेन शिलीभूतस्य सलिलस्य चिरकालेन स्फटिकादिभावेन परिणामाद्भ्रमतापीठपात्राद्यर्थक्रियासामर्थ्यमाततं त-
 द्दिदस्यर्थः ॥ २ ॥ अतएव मूलज्ञानस्य ज्ञानाभ्यासपरिपाकक्रमेण शिथिलीभावे जगतः सूक्ष्मतापत्तिक्रमादेव सहाज्ञानेन नाश इत्याह ॥ अज्ञानमिति ॥ अज्ञाननाशविनाजग-
 त्स्थानबाधो नास्तीत्याह ॥ नेति ॥ ३ ॥ अज्ञानशिथिलीभावे च निराध्याभ्यासेन बाधधीवृत्तितानवकारणमित्याह ॥ तनुत्वमिति ॥ तच्च ज्ञानोत्पत्तिक्रमेण तत्तिकसर्गोपश-
 मसंपत्तौ कारणमित्याह ॥ सर्गेति ॥ प्रतिपन्ने साक्षात्कृते सति ॥ ४ ॥ अतएव लोकोपि अपेक्षया परपर्यायतानवपूर्वक एव स्थूलभावनाविनाशः प्रसिद्ध इत्याह ॥ तानवमिति ॥ य-
 स्य देहदेः ॥ प्रशमो नाशः ॥ ५ ॥ एवं दर्शितप्रकारेण अज्ञानशैथिल्यक्रमणजगद्भावेन त्वनिस्त्यसिद्धपूर्णतालक्षणपुरुषस्वभावस्थिति सिद्धिरित्याह ॥ अनेनेति ॥ मृगतुष्णां
 बुवद्भ्रातिरूप एवावतिष्ठते इति प्रागुक्तजगत्स्थितिरप्येवरीत्येव बोद्धव्येत्याह ॥ भ्रमाकारोदयमिति ॥ ६ ॥ शंकोत्तरमुपसहस्यप्रस्तुतमेव निगमयन्त्याह ॥ एवेति ॥ ७ ॥ तस्य फल-
 दर्शयति ॥ अयमिति ॥ ८ ॥ अतएव जगतोभातिरेव स्वरूपनान्यदित्याह ॥ कारणमिति ॥ ९ ॥

अतएवमिष्यन्तिदृष्टव्यार्थकिमप्यानि स्वरूपमामेषापद्यतइत्याह ॥ विष्णादपीति ॥ १० ॥ तर्हिचितामइत्यनिर्दिशेयमर्द्धिकृतोनकारणं यपरिणामिमेनेतस्यानित्यत्वा
 परितः कानिकसहपरिणामानुदृष्टिबलदेवजातिवतस्यजिप्तत्वोपपत्तेरिति राजाशङ्कते ॥ अदुरिति ॥ ११ ॥ कुम्भश्रुतिमुक्त्यनुगच्छति धार्मिकमिष्याह ॥ हेतुत्विति ॥ मोक्षेन
 ब्राह्मणमनवरमितिमुत्पादत्वलक्षणहेतुत्वस्यापरत्वलक्षणकार्यत्वस्यचनियेधान्येहेतुनानात्मिकिचनेतिश्रुत्याहेतुमात्रमनियेधादसंगोसपयुरुषइत्यादिभूतोव्यानुदृष्ट्याप्यपद्यतान्
 कृतस्यस्यपरिणामायागसहसमप्यार्थान्नताशात्पाशुद्वज्जनकार्यनाधिकारणमित्यर्थ ॥ १२ ॥ कारकांतरामसिद्धताद्युक्तत्वात्तत्त्वलक्षणकत्वत्वस्यदूरनिरस्तमित्याह ॥
 अकर्धिति ॥ यथाय्यकनुरूपसिद्धीप्रयोजककनुरूप्यस्यदुलभेतिद्योतनायाकर्धिति ॥ अकारणमितिभयद्वयमर्धजकमुपादानद्वयम् ॥ १३ ॥ निर्धमकत्वादेवतद्वज्जनकार
 निष्यादृष्टिप्रोक्षितंनुनकदाप्यनविद्यते ॥ शृगलव्यांभ्रसोकेनपटापरिपूरिता ॥ १० ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ सुपुरापस्यपरमव
 क्षकस्मात्प्रकारणम् ॥ अनतभजमव्यक्तमर्थशान्तमभ्युतम् ॥ ११ ॥ ॥ कुम्भउवाच ॥ ॥ हेतुत्वाभावतोमक्षकार्यत्वाभावतस्तथा ॥ अ
 हेतनातिगतामानवकार्यनकारणम् ॥ १२ ॥ अकटकमकरणमकारणमर्थजकम् ॥ अप्रतकर्मविशेषवक्षकटकममेवम् ॥ १३ ॥ अ
 कारणत्वात्कार्यत्वरहिततज्जागृवेत् ॥ अद्वैतैक्यमनापततदाप्यमुपलभनम् ॥ १४ ॥ अप्रतक्यमविज्ञेयपञ्चिद्वंशान्तमव्ययम् ॥ तत्क
 यकस्यकनेवकवमाकुकटाभवत् ॥ १५ ॥ अतोनेदकृतकिंचिज्जागदादिनविद्यते ॥ नकर्तासितभोक्तसिसर्वशान्तमजशिवम् ॥ १६ ॥
 कारणभावात् कार्यनकस्यचिदिदजगत् ॥ अकारणत्वात्कार्यत्वंभ्रमादिद्वित्विदजगत् ॥ १७ ॥ अकार्यत्वाच्चानास्त्येतत्सर्गइत्यनविद्य
 ते ॥ यदानकस्यचित्कार्यरणस्यजगत्तदा ॥ १८ ॥ पदार्थाभावससिद्धिस्तिसिद्धौकस्यवेदनम् ॥ एवतुवेदनाभावेनास्त्यहेत्वस्यकार
 णम् ॥ १९ ॥ अतःशूद्रोविमुक्तोसिकैवोत्किर्धमोक्षयो ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ शूद्रोस्मिभगवन्मुक्तियुक्तमुक्तत्वयान्तमम् ॥ २० ॥
 कारणभावात् कवदन्मक्षतिवेदयम् ॥ कर्त्तृभावाज्जगत्तास्तिनेननास्तिपदार्थदृक् ॥ २१ ॥ नातभित्तादितर्हजानातोहवादिकिंचन ॥
 एवंस्थितेविशूद्रोस्मिबिबुशोस्मिशिवास्मिवा ॥ २२ ॥

यत्वाकार्यत्वलक्षणधर्माभ्यामपिद्वितभवेद्विहिते कार्यकारणत्वलक्षणत्वपञ्चमिष्यदिसंभावयसितर्हितजगत्तद्वैतैक्यलक्षणत्वबलुक्तपरिच्छेदेनआप्यतलक्षणेरेराकाल
 कृतपरिच्छेदेभ्यरिणसहाप्यमुपलभननिषेधेकरसहस्रैवसपञ्चमित्यपिप्रमाणम् ॥ तदाकजगद्वाच कार्यकारणत्वमितिभाष ॥ १३ ॥ इत्यनेनतस्यजीवभाषयानिप्रसजितेक
 वृत्तमाकृतैश्चविनिरसनीयेदस्याह ॥ अयतक्यमिति ॥ चतुर्भिर्किद्वैतैश्चकारणकर्मकारणकालामात्रमसिद्धिस्तुष्यते ॥ १५ ॥ फलितमाह ॥ अतइत्यादिना ॥ १६ ॥ १७ ॥
 उच्यतेनतलक्षणाप्यमित्यस्यास्मादप्यति ॥ यदेति ॥ १८ ॥ प्रसूतनिगमयति ॥ एवमित्ति ॥ १९ ॥ एवमहेतुतिरासोपाययुपरिद्वयपरिगृह्यमात्मतत्त्वबलुक्तभाषयति ॥ अतइति ॥ उ
 पविष्टार्थस्त्वानुभवेतानुभवेदमानोराजायुक्तमन्त्रयापरिद्वितित्यनुवदति ॥ शूद्रोस्तीत्यादिना ॥ २० ॥ यवार्थद्वज्जगत्त्वपट्टि ॥ २१ ॥ २२ ॥

चिरस्वरूपात्परमन्यच्चेत्यनर्कचिदितिवयाहंवोधितः इत्थंत्वदुपदिष्टयुक्त्यासर्वपदार्थानांविमर्शनेवेदनादध्यारोपेअहमादिविवेकेनापवादौअहमंतदृश्यजातमसन्नास्येवेत्यव
भासतेइतिप्रेरणान्वयः ॥ एतेनसर्वद्वैतबाधेनरवकोशवत्शाननिर्विक्षेपमासे ॥ २३ ॥ तामेवस्थितिमभिनयन्पुसहरति ॥ जगदिदिद्वाभ्याम् ॥ देशदिक्कालकलाक्रियौधैःसाहि
ताजगत्सदार्थप्रविभागदृष्टिर्ममचिरेणकालेनशांता ॥ अहोइत्याश्रयं ॥ तथाचशान्तमव्ययात्मनिर्विकारब्रह्मैवस्थितपरिशिष्टमित्यर्थः ॥ २४ ॥ परितःपूर्णभावेनस्थितोस्मि ॥
अहमेवतिष्ठामित्वमपिस्वःप्रत्यगेकरसोयथास्थितात्मातिष्ठेति अभयत्वागच्छताद्याज्ञावलक्ययानोभागवन्मभ्यवेदयसेइतिजनकोक्तिकवक्तुमप्रतिराजोक्तिः ॥ एवस्थितौत्वदा
त्मैवाहंशुभपरमपुरुषार्थरूपपावनंशुद्धमौनंवागगम्यशिवनिरतिशयसुखमेवसदास्मीत्यर्थः ॥ २५ ॥ इतिश्रीवासिष्ठमन्तात्पर्यप्रकाशेति ० पू० पंचनवतितमःसर्गः ॥ ९५ ॥

नमोमह्यंपरंचेत्यनर्कचिदितिवोधितः ॥ पदार्थवेदनादिस्थमसदेवावभासते ॥ अहमाद्यंतमेतेनशांतमासेस्वकोशावत् ॥ २३ ॥ जगत्प
दार्थप्रविभागदृष्टिःसदेशदिक्कालकलाक्रियौघा ॥ अहेनकालेनचिरेणशांतब्रह्मैवशांतंस्थितमव्ययात्म ॥ २४ ॥ शाम्यामिनिर्वामिप
रिस्थितोस्मिनयामिनोदेमिनचासमोमि ॥ तिष्ठामितिष्ठस्वयथास्थितात्माशिवंशुभंपावनमौनमस्मि ॥ २५ ॥ इ० वा० वा० दे०
मो० नि० पू० चू० शिखिध्वजविश्रांतिर्नामपंचनवतितमःसर्गः ॥ ९५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ श्रीवासिष्ठउवाच ॥ ॥ इतिब्रह्मणिविश्रांति
मवाप्यसशिखिध्वजः ॥ मुहूर्तमासीत्संशांतमनानिर्वातदीपवत् ॥ १ ॥ निर्विकल्पसमाधानपरेणाशुविविधक्षितम् ॥ स्वर्त्वालयेतिकुंभेन
झटित्येवप्रबोधितः ॥ २ ॥ ॥ कुंभउवाच ॥ ॥ राजन्नज्ञाननिद्रातःप्रबुद्धोसिशिवःस्थितः ॥ कार्यनास्तमयेनैवतनानस्तमयेनते ॥ ३ ॥
सरुदेवविभातात्मानशानिष्ठपदात्मकः ॥ कलाकलननिर्मुक्तोजीवन्मुक्तोऽंगसांप्रतम् ॥ ४ ॥ ॥ श्रीवासिष्ठउवाच ॥ ॥ कुंभेनबोधिस्त्वे
वंसवभूवावबोधवान् ॥ विनिर्गतोरराजोच्चैर्महामोहसमुद्रकान् ॥ ५ ॥

पतिबुद्धस्यराज्ञोचदृश्यसत्तावभाजनम् ॥ यथाभवतिनिःशेषतथाकुंभेनवर्णयते ॥ १ ॥ अरवब्रह्माकारदृश्यदुपेनसम्यक्शान्तबाह्यवृत्तिप्रशमनोपलक्षितंमनोयस्यतथाविधः
सन्निर्वातदीपवन्निश्चलआसीदित्यर्थः ॥ १ ॥ अथयदनेतराज्ञाअरवङ्काकारदृष्टिलक्षणविकल्पमप्यवधूयक्षीराभिधपतितोदकविदुवन्मनसोब्रह्मीभावमेवापाद्यब्रह्मण्यैकरस्ये
नविद्विक्षितप्रवेष्टुमभिसुखीभूततदानस्यइतिपुनरुपलक्ष्यकुंभेनवक्ष्यमाणदृश्यमार्जोपायादिविवक्षयासझटित्येवप्रबोधितइत्यर्थः ॥ २ ॥ ननुसर्वदृश्यानाम
रवङ्काकारदृश्यस्तमयेननिरतिशयानदसमुद्रेविविक्षुरहकिमित्यव्याप्युरथापनेनविधितःपुनस्तन्ममुहूर्तमभितिराज्ञोविवक्षामभिलक्ष्यकुंभउवाच ॥ राजन्निनि ॥ सत्यज्ञाने
तदुहूर्तम नष्टेत्वज्ञानेसर्वदृश्यास्तमयोस्तुभावासकद्विभाततस्यैवानादतसुलभमेवेतिभावः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

१ मूलेतिष्ठ सत्ययास्थितात्मेतिच्छेदः ॥ स्वेत्यादिःकर्मधारयः ॥

व्युत्थानकावपिदुरपस्यासतमेवपरयदलीलयाअग्निनवस्यस्वयोपस्यधिरपरिपक्वभाषोपसवावपरीक्षालीलया ॥ ६ ॥ ७ ॥ नउल्लिखितस्तद्वत प्रकटीभूतआत्मास्वकूप
 यस्तदयाधिपेअधिपादतर्हिपादम् ॥ परीयतर्हित्वत्वयोप्यतीतिभ्यस्योषोपभ्युक्त कस्यान्निमित्तादाहलनान्तेत्यर्थ ॥ कैसतउतासत ॥ आद्येधिकारकाधपोरयोग ॥
 द्वीपावत्तेनमग्निभाषानुपयतिरितिभाष ॥ ८ ॥ एवंपुट कुमलतुंगमयभ्यासेनोपपादपिप्यनुरमभ्रमुपपन्नत्वेनमदारावृषस्यभाषार्थपृष्ठसामर्थ्येनप्रशासति ॥ साध्विति ॥
 पापुष्विदमात्मनस्त्वभाष्यनिरलाक्षानावाणत्वाद्वास्वस्वभूताकषेयोभवे ॥ राजसेवायभास्करद्वेतिपातुर्द्वार्थेवाराधम् ॥ अथतत्त्वबोधानतराहुनिमुक्तभास्करद्वाराजसे
 नस्यर्ष ॥ ९ ॥ तथाभ्यासवाच्योर्दार्थियुगारोप्यस्वस्कारहङ्कानावाणत्वमधिधानदर्शयिष्यन्पृष्ठसर्गप्रलयदर्शयति ॥ यद्विदमिति ॥ १० ॥ तत्सरिरिष्टमधिधानदर्शयति॥
 तदवस्थानिना ॥ ११ ॥ यत्तममयास्वतस्वसाक्षात्कारधिपापुकसहकोदितमस्यच्छावतीतिपरिणाभ्य ॥ १२ ॥ १३ ॥ आसमगालुणीहितपावर्षिवास्वबोधेनआपुण्य
 विश्रांतधी क्षणेनैवपश्यन्तश्चरस्यवस्तुनः ॥ असत्तामेवमुक्तात्मालीलयासमुवाचह ॥ ६ ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ ज्ञातप्रायमपी
 दंतुवररुच्छाभितुदृष्यताम् ॥ भूयोनिपुणयोवायमममानदमोदद ॥ ७ ॥ शिवेशानिराभासोपदेनुल्लसितात्मनि ॥ द्रष्टदर्शनदस्यास्यो
 विन्नात्माप्रत्यय कृत ॥ ८ ॥ ॥ कुंभउवाच ॥ ॥ साहुषुष्टमंहाराजराजसेवायभास्वर ॥ एतदेवहितेशिर्दृष्टानुयत्तदिदृष्टु ॥ ९ ॥ य
 दिदृशस्यतेकिञ्चिज्जगत्स्यावराजंगमम् ॥ सर्वसवप्रकारादथकल्पतेनदिनस्यति ॥ १० ॥ तव स्तिमितगभीरंनतजनेनतमस्ततम् ॥ महा
 कल्पविलासातसत्सारमवशिष्यते ॥ ११ ॥ चिन्मात्रममलशान्तमाभातपरमनम ॥ समस्तकलनोन्मुक्तयुक्तंपरमयाधिया ॥ १२ ॥
 यदेकोदितमत्पच्छशान्तमाततमुज्ज्वलम् ॥ परमात्मात्मकतेजस्तिमितज्ञप्तिमात्रकम् ॥ १३ ॥ अप्रतक्यमविज्ञेयसमशिवमर्निदित
 म् ॥ नक्षनिवाणमापूणमापूर्णोदितसविदा ॥ १४ ॥ अणीयसामणीयश्चस्यविष्टंचस्यवीयसाम् ॥ गरीयसांगरिष्टचश्रेष्ठचश्रेयसामपि
 ॥ १५ ॥ इदंशतत्परसुस्थितस्याप्रयेयदिर्नभ ॥ अणोपाध्वमेकमेकरिवस्पृलात्मलक्ष्यते ॥ १६ ॥ इदंशतत्परस्पृलंयस्याप्रयेयदिदजगत् ॥
 परमाणुवदामातिकाचिदेवनभातिच ॥ १७ ॥ विश्वात्मकचर्चननामपदंमभाववेवस ॥ तदहंवेदनविद्विराढात्माजगत्स्थितम् ॥ १८ ॥
 वातस्ववातस्मदस्ययामोदानविधत ॥ शून्यत्वस्त्वोपमयोश्चिन्मात्राहत्वयोक्तया ॥ १९ ॥

॥ १४ ॥ १५ ॥ अणीयसाम
 णीयस्वतदुदितिनसुदयम् ॥ इदयामिति ॥ धृष्यप्यपक्षपाजसरोत्तरंरुक्षमतत्वेनप्रसिद्धेभ्योपिपरमयुद्धमत्वेनप्रसिद्धमपीवनका ॥ १६ ॥ स्पष्टिष्ठवस्यधीयसामित्येनददपि
 नयारुण्डयति ॥ इदयामिति ॥ १७ ॥ इदंशेमापाराबलपदेअधिधानमात्मनमगत्सकारोद्बोधाहुर्नतत्वाणिगकर्मानुसारियवभ्यासेनविभगात्मकचर्चनतेव अ वासुदेवस्त
 स्वात्मभवोपस्यतयाधिपस्यवेधसोदिरूपयगर्भस्यअहंबेदनमहंभाषलक्ष्यज्ञानाभ्यासविद्वि ॥ तत्रविपयत्वनकगत्स्थिततदेवविराढात्माविषयाभ्यासइत्यथ ॥ १८ ॥ अया
 धपक्षेबाधिधानसतदीर्घकार्यकारणोभयसत्त्वनिबाह्वात्तयोर्वत्वेनमतीक्ष्णनिनवापस्यसत्त्वकीटस्यस्यजनानुपयन्तिरित्यभिप्रत्याप्यलस्याधिधानतदप्युक्तसदृशीतभाह ॥ वा
 प्रत्येति ॥ आद्यःसवर्गाभ्यासद्वितीयजगत्ताभ्याप्यावेदयति ॥ वातःस्वत्वचरित्येवैतत्पदार्थविधानदृष्टी ॥ स्वरःपुण्यत्वचरेरप्यतिथोनिवायेवज्ञानरूप्यलदृष्टी ॥ १९ ॥

असत्कार्यवदिमतानुप्रवेशोभाभूदित्यधिष्ठानसन्तयैकार्यस्यब्रह्मणि वैकालिकसत्त्वगपि दृष्टान्तदर्शयन्विशेषमाह ॥ जलेइति ॥ देशकालाभ्यामतौपरिच्छेदौयस्मिन् ॥ जलस्यातारालिककारणत्वाज्जलकारणेनैवसकारणम् ॥ ब्रह्मणोमूलकारणत्वादकारणम् ॥ २० ॥ २१ ॥ श्रेष्ठचश्रेयसाभ्यपीत्येतदप्यध्यासेनैवस्फुटयति ॥ ईदृशमिति ॥ जगदेवराज्यस्यतज्जगद्राज्यमहाराजभूतगद्ब्रह्मेतिविरुध्मिति ॥ यतो जगदप्यस्तत्वात्तुणलववत्तुच्छमतोनद्वैतमद्वैततदित्यर्थः ॥ २१ ॥ तस्यैवसर्वाधिष्ठानत्वात्तत्सन्तयैवजगतःसत्तालाभदित्याह ॥ ईदृशमिति ॥ २३ ॥ एकानचिच्चिन्मात्रस्वरूपम् ॥ कानतिरुपाधिकप्रमेयम् ॥ अद्विताद्वितीयासहिष्णुताद्वशाद्वावर्त्याभावादकत्वसख्यायाएवद्वितीयत्वापत्तेः ॥ एकप्रमेकत्वसख्यावदपि ॥ २४ ॥ आसमतारूपम् ॥ २५ ॥ चक्षुरादिभिरदृश्यत्वात्कारादिभिरलभ्यत्वाच्चनकार्यज्ञानकर्मप्रयुक्तानिशयानास्पदनापिकारणज्ञानकर्मनिर्वर्तिकजलेतिदेशकालातेयथोभ्यादिस्सकारणम् ॥ परेऽस्तेदेशकालातेतथाजगदकारणम् ॥ २० ॥ हेइयस्तिदेशकालातेकटकदिस्सकारणम् ॥ ब्रह्मण्यदेशकालातेतथाजगदकारणम् ॥ २१ ॥ ईदृशंतद्वरिषुंचजगद्राज्यंतदक्षतम् ॥ नद्वैतममलंशानंतजगत्तुणलवाचते ॥ २२ ॥ ईदृशंतत्परश्रेयसास्मिन्सति यदीश्वरे ॥ जगत्पदार्थसार्थश्रीःसासत्तामेतिवेदनात् ॥ २३ ॥ तत्सारमेकमेवहविद्यतेभूपतेततम् ॥ एकमेकांतचिकान्तैकमप्यद्वितावशात् ॥ २४ ॥ तस्माद्वितीयाकलनाकाचिन्नामनविद्यते ॥ आत्मतत्त्वमलंभातंतद्वापूर्णमक्षयम् ॥ २५ ॥ संस्थितंसर्वदासर्वसर्वाकारमिवोदितम् ॥ अदृश्यत्वादलभ्यत्वान्तत्कार्यनकारणम् ॥ २६ ॥ प्रत्यक्षाद्वरगम्यत्वात्किमप्यवतदुत्तमम् ॥ सर्वसर्वात्मकं सूक्ष्ममच्छानुभवमात्रकम् ॥ २७ ॥ आख्यानाख्यास्वरूपस्यनिराभासप्रभादृशः ॥ सतोवाप्यसतोवाथकथंकारणताभवेत् ॥ २८ ॥ यद्वैनकस्यचिद्वैजमनाख्यात्वान्नकारणम् ॥ नकिंचिज्जायतेतस्मात्प्रमाणादितलान्नः ॥ २९ ॥ अकटकर्मकरणंसत्यंचिद्वनमक्षतम् ॥ आत्मरूपमनाभासंसंख्येवंदनमक्षतम् ॥ ३० ॥ तस्मान्नजायतेकिंचित्परस्माद्ब्रह्मणोमुने ॥ कथंकिंलभ्यतेकेनयथोभ्यादिसकारणम् ॥ ३१ ॥

मित्यर्थः ॥ २६ ॥ किमपिप्रत्यक्षादिलौकिकमानसिद्धार्थविलक्षणमेवस्यानुभवेकगम्यंतदुत्तमंनिरतिशयानंदस्वरूपंस्ययमेवसर्वसर्वस्यात्मासर्वं चास्यात्मानइतिसर्वात्मकम् ॥ २७ ॥ व्यवहारदृष्टौ आख्यानाख्यास्वरूपस्यशब्दतदर्थसर्वस्वस्वरूपस्यव्यक्ताव्यक्तस्वरूपस्यवाच्यप्रत्येककथकारणताभवेत् ॥ परमार्थदृष्टौतुनिराभासप्रभादृशःनिराभासप्रभाभिन्नदृष्टावत्यभावस्याद्वयस्यकथकारणताभवेत् ॥ किंचव्यवहारेअद्वयमसतद्वैतसत् ॥ परमार्थवद्वयसतद्वैतमसत् ॥ नहि सदसतोरपिकेनचित्परस्परकार्यकारणतावक्तुशक्येत्यर्थः ॥ २८ ॥ प्रमाणादिमानमेयमित्यात्मकजगन्नजायतेव्यवहारेआत्मनएवतदात्मत्वात् ॥ नश्चात्माआत्मनो ज्ञायतइत्यर्थः ॥ २९ ॥ ३० ॥ तथाचाध्यासपक्षेनकस्यचिच्चिन्मादिविक्रियेति कौटस्थ्यमेवसिद्धमित्युपसहरति ॥ तस्मादिति ॥ यत्सकारणमूभ्यादिमयोक्तदणिविशर्जलानिरिक्तकथलभ्यतेकिंचालभ्यतेनकिंचिन्नकथचिदित्यर्थः ॥ ३१ ॥

मृपाननाभिरपस्यासतामपयमर्लीलया अभिनवस्यसोषेभस्मिचिरापिपककुभशोभसवावरीशालीलया ॥ १ ॥ ७ ॥ नउस्रितलाश्चत एकटीभूतआसाल्लक्ष
 यस्तथापिभभिरपावतइतिपावर ॥ परीपरइतिपत्ययोयन्तीतिभ्यत्ययोषोभयकुन कस्मान्नितावाटवनचोत्तर्य ॥ किंस्तउतास्त ॥ आपविकारवाधयोरयोग ॥
 दिदीपसवनमभिभासानुपवृत्तिरितिभाब ॥ ८ ॥ एषपट कुमलदुभममप्याधेनोपपारयिप्यप्रभुभुपुपभ्यलनमटारववदयमाणार्थपद्वृणसामर्थ्येनपरासति ॥ साच्चिति ॥
 माणुपदितमालस्तत्त्वधवाप्यनिरलाज्ञानरक्षणत्यादाखरस्तराजशेरोभसे ॥ राजसेवायभास्करदतिपाठुनृधार्थवाराभ ॥ अथनप्यशोधानतराङ्गनिमुक्तभास्करद्वाराकस
 दत्यर्थ ॥ ९ ॥ तथाप्यासासमर्दरशायिनुभाराप्यसस्करद्वकृताज्ञानराखलमपिधानवर्धयिप्यमप्युषसर्गमलयरार्थयति ॥ यद्विमिति ॥ १० ॥ तत्तरिराटमधिधानदर्शयति ॥
 तदभ्यादिना ॥ ११ ॥ यस्मरमयास्तनवससात्कारपिधायुकसहकोरितमप्यलभशरीतिरेणाभ्य ॥ १२ ॥ १३ ॥ आसमनासूणीदितयासविवास्वधेनआपुणम
 विश्रानर्था क्षणेनैवपश्यन्त्यस्यवस्तुन ॥ अस्तानमेवमुक्तामालीलयासमुवाचह ॥ ६ ॥ ॥ शिखिभ्यजउवाच ॥ ॥ ज्ञातप्रायमपी
 दनुयवृन्डाभितदुच्यताम् ॥ भूयोनिपुणवोधायमममानदभोदद ॥ ७ ॥ शिवेशानिनिराभासेपदेनुह्यसितात्मनि ॥ द्रवदर्शनदृश्यात्मो
 विन्वात्माप्रत्यय भुत ॥ ८ ॥ ॥ कुमउवाच ॥ ॥ साधुष्टमहाराजराजसेवायभास्वर ॥ एतदेवहितेशिदंशानुयसतिदिदृष्टणु ॥ ९ ॥ य
 दिदृश्यातर्कचिज्जगत्स्यावरजगमम् ॥ सर्वसवप्रकारावर्धकत्वातिनदिनश्चति ॥ १० ॥ ततस्तिमितगभीरंनतजोनितमस्ततम् ॥ महा
 पत्यविलासार्तेसत्सारमवशिष्यते ॥ ११ ॥ चिन्मानममलंशान्तमाभातपरमनम ॥ समस्तकलोनोन्मुकयुकपरमयाधिया ॥ १२ ॥
 यदफोटितमप्यन्डाशान्ताततमुज्ज्वलम् ॥ परमात्मात्मकतेजस्तिमितज्ञप्तिमात्रकम् ॥ १३ ॥ अप्रतक्यमविज्ञेयसमंशिवमनिदित
 न् ॥ नक्षनिवाणमापुणमापुणोदितसविदा ॥ १४ ॥ अणीयसामणीयश्चस्थविधुंचस्थवीयसाम् ॥ गरीयसांगरिष्ठचश्रेष्ठचश्रेष्ठयसामपि
 ॥ १५ ॥ इदंशान्तपरसूस्मृतस्यापेयदिर्दंभ ॥ अणो पार्थ्वमहामेरुरिवस्यूलात्मलक्ष्यते ॥ १६ ॥ इदंशान्तपरस्यूतंयस्यापेयदिर्दंभ ॥
 परमाणुवदामातिक्किंचेदेवनमातिच ॥ १७ ॥ विश्वात्मकचननामपदेमभववेधस ॥ तदहवेदनविद्विराहात्माजगत्स्थितम् ॥ १८ ॥
 वातस्यवातस्मदस्ययामेदोनविद्यते ॥ शुन्यत्ववत्वोपमयोश्चिन्मानाहत्वयोजया ॥ १९ ॥
 ॥ १४ ॥ १५ ॥ अणीयसाम
 गीपरस्वरदृतेनलुटयति ॥ इदंशान्ति ॥ पृथिव्यपक्षयाउत्तरात्तरक्षस्मत्तत्वेनमसिद्धेभ्योपिपरमसूस्मत्वेनमसिद्धमपीदंनमः ॥ १६ ॥ ॥ स्यविष्ठचस्यवीयसामित्येतदपि
 तयारकुटयति ॥ इदंशान्ति ॥ १७ ॥ ॥ इदंशान्तिपावतपेक्षपिधानपान्कनअगस्तस्कारोद्दोषाद्भुतस्तथापि कर्मनिर्धारयव्यासेनविश्वात्मकचननेव अ वासुदेवस्त
 स्मात्तमर्धोपस्तथापिपत्यवधसोद्विष्टयगमस्तआद्भवेनमहभावलक्षणज्ञानाप्यासविद्धि ॥ तमपिपत्यलनअगत्स्थितनेवबिराहात्माविपयाप्यासदत्यथ ॥ १८ ॥ ॥ अथ्या
 सवमर्थापिधानसतर्पेधकार्पाकाणोभयसत्त्वनिर्वाहासयोःसर्वेनमतीक्षानिर्वाधस्यसत्कीटस्यस्यजनानुपवर्तितस्यभिषस्याभ्यस्तस्यापिधानादपुषकसदृशमभाह ॥ ना
 वस्यति ॥ आपःस्रवणाप्यासद्वितीयलारागम्याप्यासेदृष्टात ॥ वातःस्रव्यतिरेपेष्टुत्वापिपिधानदृष्टाती ॥ स्वरःस्रव्यत्यच्छेदपपतिपतिनिशाचेक्षालारव्यलदृष्टाती ॥ १९ ॥

असत्कार्यादिमतानुप्रवेशोभाभूदित्यधिष्ठानसन्तयैवकार्यस्यब्रह्मणित्रैकालिकसत्त्वगपिट्टतैनदर्शयन्विशेषमाह ॥ जलेइति ॥ देशकालाभ्यामतौपरिच्छेदौयस्मिन् ॥ जलस्यातारालिककारणत्वाज्जलकारणेनैवसकारणम् ॥ ब्रह्मणोमूलकारणत्वादकारणम् ॥ २० ॥ २१ ॥ श्रेष्ठचश्रेयसामपीत्येतदप्यभ्यासेनैवस्फुटयति ॥ ईदृशमिति ॥ जगदेवराज्ययस्सजगद्राज्यमहाराजभूतद्रव्येतिविरुषश्रेष्ठमित्यर्थ ॥ यतो जगदध्यस्तत्वात्तृणलववत्तुच्छमतेन द्वैतमद्वैतदित्यर्थ ॥ २२ ॥ तस्यैवसर्वाधिष्ठानत्वात्तत्तत्तयैवजगतःसत्तालाभइत्याह ॥ ईदृशमिति ॥ २३ ॥ एकातच्चिच्चिन्मात्रस्वरूपम् ॥ कातनिरुपाधिकमेवमपदम् ॥ अद्विताद्वितीयासहिष्णुतातद्वशाद्भावयर्थाभावादिकत्वसख्यायाएवद्वितीयत्वापत्तेश्चएकमेकत्वसख्यावदपि ॥ २४ ॥ आसमतत्पूर्णम् ॥ २५ ॥ चक्षुरादिभिरदृश्यत्वात्करादिभिरलभ्यत्वाच्चनकार्यज्ञानकर्मप्रयुक्तातिशयानास्पदनापिकारणज्ञानकर्मनिर्वर्तकजलोस्तिदेशकालांतैवयोभ्यादिसकारणम् ॥ परेऽस्तदेशकालांतैतथाजगदकारणम् ॥ २६ ॥ हेइयस्तिदेशकालांतैकटकादिसकारणम् ॥ ब्रह्मण्यदेशकालांतैतथाजगदकारणम् ॥ २७ ॥ ईदृशंतद्वरिष्ठं चजगद्राज्यंतदक्षतम् ॥ नद्वैतममलंशानंजगत्तृणलवायते ॥ २८ ॥ एकमे ईदृशंतत्परश्रेयसास्मिन्सवियदीश्वरे ॥ जगत्पदार्थसार्थश्रीःसासत्तामोतिवेदनात् ॥ २९ ॥ तत्सारमेकमेवेहविविधतेभूपतेततम् ॥ २५ ॥ क्तांचिक्तांतैकमप्यद्वितावशात् ॥ २६ ॥ तस्माद्वितीयाकलनाकाचिन्मात्मनविद्यते ॥ आत्मतत्त्वमलंभातंतद्वापूर्णमक्षयम् ॥ २५ ॥ संस्थितंसर्वदासर्वसर्वाकारमिवोदितम् ॥ अदृश्यत्वादलभ्यत्वान्तत्कार्यनकारणम् ॥ २६ ॥ प्रत्यक्षादेरगम्यत्वात्किमप्येवतदुत्तमम् ॥ सर्वसर्वात्मकसूक्ष्ममच्छानुभवमात्रकम् ॥ २७ ॥ आख्यानाख्यास्वरूपस्यनिराभासप्रभादशः ॥ सतोवाप्यसतोवायकथंकारणताभवेत् ॥ २८ ॥ यद्वैनकस्यचिद्वोजमनाख्यानकारणम् ॥ नकिंचिज्जायतेतस्मात्प्रमाणोदितत्त्वमनः ॥ २९ ॥ अकटकर्मकरणसत्यंचिद्वनमक्षतम् ॥ आत्मरूपमनाभासंस्वयंवेदनमक्षतम् ॥ ३० ॥ तस्मान्नजायतेकिंचित्परस्माद्वह्मणोमुने ॥ कथंकिंलभ्यतेकेनयथोभ्यादिसकारणम् ॥ ३१ ॥

मित्यर्थः ॥ २६ ॥ किमपिप्रत्यक्षादिलौकिकमानसिद्वार्थविलक्षणमेवस्थानुभवेकगम्यतदुत्तमनिरतिशयानदस्वरूपंस्वयमेवसर्वसर्वस्यात्मासर्वं चास्यात्मानइतिसर्वात्मकम् ॥ २७ ॥ व्यवहारदृष्टौआख्यानाख्यास्वरूपस्यशब्दतदर्थसर्ववस्तुस्वरूपस्यव्यक्ताव्यक्तस्वरूपस्यप्रत्येवकथकारणताभवेत् ॥ परमार्थदृष्टौनिराभासप्रभादशनिराभासप्रभाभिन्नदृष्टान्नस्वभावस्याद्वयस्यकथकारणताभवेत् ॥ किंचव्यवहारेअद्वयमसत्तद्वैतसत् ॥ परमार्थैल्वद्वयसत्तद्वैतमसत् ॥ नहिसदसतोरपिकेनचिद्व्यस्परकार्यकारणतावक्तुंशक्येत्यर्थ ॥ २८ ॥ प्रमाणादिमानमेयमित्यात्मकजगन्नजायतेव्यवहारेआत्मनएवतदात्मत्वात् ॥ नह्यात्माआत्मनो ज्ञायतइत्यर्थ ॥ २९ ॥ ३० ॥ तथाचाभ्यासपक्षेनकस्यचिज्जान्मादिविक्रियेतिकौटस्थ्यमेवसिद्धमित्युपसहरति ॥ तस्मादिति ॥ यत्सकारणमुभ्यादिमयोक्ततदपिबिभर्षीजलानिरिक्तकथलभ्यतेकिवालभ्यतेनकिंचिन्नकथंचिदित्यर्थ ॥ ३१ ॥

०८८ स्वतःकारण्यपराकायकारणतानास्ति तदा अद्वयत्वादन्तराकाटपरिच्छेदत्वात् कारणमस्रणिमानास्तीति क्त्वाभ्यमित्याह ॥ परेदिति ॥ जलात्तद्देशकात्स्नित्ययाभ्या
 रितृकात्पम् परस्तराकाटमित्तयाकाटकारणमिति यथागुक्तरश्मत्त्वयोपसङ्गतम् ॥ तत्पदमभ्योक्त्यपरोकोभिप्रायद्वितिराजापृच्छति ॥ जलादाविति ॥ १२ ॥ समुद्रस्य
 पथीयतन्मत्तकायत्वात्तत्कारणभूतेश्चैव्यास्तिमिमीश्वरतयादेयमभिरिणामस्यसकारणत्वम् ॥ अत्रण कारणमिति चेत्तद्वदनयासहकारिकारणाभावाच्चतद्विभक्तस्याकारण
 पदत्वमिदं येषामभिवेदनम् ॥ तच्चान्वत्तमानायागद्वयबलुसभावनया एवानुदयादक्षैर्बोद्धुमरासम् त्वयात्वेन बलुसुवद्वैतवापेन तद्वत्परिधिमानितसमुद्योयमित्याराधेनकु
 भञ्जसाधार ॥ दशानीमित्यादिता ॥ ११ ॥ परिसर्वद्वेनयादकारणतद्देशतन्मजगदस्तीत्युक्ते कोभिप्रायस्तमाह ॥ अगच्छन्वाधरहितमिति ॥ प्रलसत्सिधमाजगतिपतीनाजग
 परस्तद्वैतशक्त्यात्स्नितयाजगदकारणम् ॥ गिरिविध्वजउवाच ॥ जलादीपत्तरगादितत्सकारणमस्ति हि ॥ १२ ॥ परेजगदहतादिना
 पारणमर्चम्यहम् ॥ तुभजउवाच ॥ इदानींतत्त्वतोज्ञातमेतत्सत्यमहीयते ॥ १३ ॥ इदजगदहतादिनेहैकैचिन्नविद्यते ॥ जगच्छब्दाय
 रहितजगदस्ति शिवात्मकम् ॥ १४ ॥ व्याधयेव निर्मितशान्तय्योधासूक्ष्मतरणच ॥ यथानमसि शून्यत्वं तयदजगदीश्वरे ॥ १५ ॥ सदृशस्व
 स्वरूपगतवारुणकेनचित् ॥ एवरूपजगदिदं सम्भवज्ञातशिवमवत् ॥ १६ ॥ सम्भवज्ञानप्रभावेण विषमप्यस्यतायते ॥ असम्भवज्ञात
 मशिवजगदखन्यपरम् ॥ १७ ॥ विषयुद्धास्यतमपि मुक्तविपरसायते ॥ इदं दृशश्च यथावत्तिययदपेचिदीश्वर ॥ १८ ॥ तत्तयैवाशुभव
 तितादृष्टपतयाशिव ॥ यथान्जालाश्रमाज्जालाविचित्राकारविभ्रमे ॥ १९ ॥ तिष्ठत्यनन्यरूपैव ब्रह्मसत्तातयैव हि ॥ यत्परचित्सवरूपेण
 स्थितमात्मनि मपरम् ॥ २० ॥ तत्तन्तदहद्वैतत्वादिजगदादीवलक्ष्यते ॥ केवलपरमेवैतत्परमं भासते शिवम् ॥ २१ ॥ अतो जगदहतादिप्रत्यर्
 वेति नाचित ॥ यद्वस्तुविषयमानसवत्प्रसन्नविराजते ॥ २२ ॥ प्रोक्षितयत्तुनास्त्येव प्रेक्षाप्रभेन तत्र किम् ॥ सखिवेशविनासतायथा
 इमेन विद्यते ॥ २३ ॥

क्लृप्ताभूत् सागुजमद्राधप्यस्तत्त्वमिमापद्वयत्वा १ ॥ यथाभ्योदयेषाम्योक्षोपि स्रस्यते रणमायाभ्योक्षानिर्मलगधर्शनगरमिष्यात्वाच्चित्त्यशातभ्योमसत्तथैवास्ति यथाभ्युत्पे
 त्तप्रसिद्धाद्विष्टप्यत्वनतसत्तर्पवास्ति तयाद्भ्यस्तमायाबले प्रल्लिजन्मदित्यर्थ ॥ १५ ॥ स्वत्वरूपेण धीर्त्यकारसेन सदृशचिद्रूपमेव सभ्यसातम् ॥ अथवा केनचिद्रूपेण जहद्वे
 यशानसदृशप्यमवनिष्ठातसत्तरोषवर्जितवत् ॥ १६ ॥ नन्वशेषकपरिशेषभवेत्तयाह ॥ सम्यमिति ॥ १७ ॥ इदं दृश विद्यासद्वायोविद्यासद्वायोवा ॥ १८ ॥ यथाज्जाला
 निविहति तेषां येषामेकैर्धोद्भकारित्वेन विषयाभावात्प्यनप्यद्वेषैवैवतिष्ठति ॥ १९ ॥ यद्विहस्यद्वेषेण स्थिरपराज्जलतद्देवास्ति मयामययवोपसंसेनीयमनो धेनो निमित्तेन ॥
 २० ॥ २१ ॥ यथापरादयैर्गुणैश्च योनिद्वैत्यादित्यरुतदभ्यस्यामबकाशपुत्रेत्याह ॥ अतश्च ॥ इति प्रहुररन्तरायाभ्योविभ्रमसापस्ययज्जुनद्विप्रभ्यपन्नोक्षित ॥ २२ ॥
 यद्विहस्यसास्त्राद्वैकयनस्य सास्यद्वयमुपपन्नद्विप्रभाविनकायद्वयत्वाह ॥ प्रोक्षितमिति ॥ तादृशमेवापानिर्षिष्यपत्तेकयनिप्रियद्वयमकारस्तीवाभावादित्यर्थः ॥ २३ ॥

स स्थिति प्रश्नार्हति शेषः ॥ ४४ ॥ ननु यदि पृथिव्यादयो न सत्येव तर्हि कथं पृथिव्यातिष्ठन् पृथिव्या आंतरो यं पृथिवी न वेद यस्य पृथिवी शरीरयः पृथिवी मंतरो यमयत्येष त आत्मा
तर्थाप्यमृतस्यादिश्रुतेरनर्थाग्निश्वरेण प्रेर्यमाण एव सर्वभावाः स्वस्वकार्यं च मत्कुर्वतीति वैदिकसिद्धातस्तत्राह ॥ यन्मया एवेति ॥ मायाशबलेश्वरमया सर्वभावास्तेन मायाशब
लेश्वरेणैव माययैव मिथ मामध्यात्मना मेलेन यस्मै रिता सत पंचभूतात्मकोऽपि षड्भायिको मेव तत्तत्कार्यं च मत्कारकुर्वतीति ॥ यथा मिथुनानि स्त्रीपुंसयुगमानि यौवने काममयानि कामे
न प्रेरितानि परस्परसंभोगेन पुत्राद्युत्पादनेन च मत्कुर्वतीति ॥ यथा वा बीजानि भूस्थानि वर्षादकेन प्रेरिताऽप्यकुरोदयाच्च मत्कुर्वतीति तद्वदिति प्रेरणात्वयः ॥ ४५ ॥ तथा आद्यतच्चिन्मा
त्रमेव चिन्मात्रेण मायिकेन नानात्मेनैव नैव भूत्वा अधीयते तत्तत्कार्यं रूपेण परित्यज्यते ॥ ४६ ॥ यथा तदेव चिन्मात्रमात्मज्ञानात्मना स्वैव व्याप्तं पारमार्थिकतात्मना च म
त्कुरुते तद्वत्क्षण एव ब्रह्मभूतसर्गात्मना मायिकं च मत्कारेत स्यैव तत्त्वज्ञानेन पारमार्थिकं स्वरूपाविति च मत्कारे च पूर्णमदपूर्णमिदं पूर्णं स्युर्मुदव्यते पूर्णस्य पूर्णमादाय पूर्णमेवा

तथा जगदहं भावं विनाने शस्य संस्थितिः ॥ अकारणत्वात् नास्तीदं ब्रह्मैवेत्यं विजृम्भते ॥ ४४ ॥ अजं भमाणमेवेदं जगत्स्वनेव संस्थितम् ॥ य
न्मया एव तेनैव मिथः संप्रेरिता शयम् ॥ ४५ ॥ च मत्कुर्वत्यमीभावाः पंचकमिथुनौ च वत् ॥ चिन्मात्र एव चिन्मात्रं चिन्मात्रेणावधीयते ॥ ४६ ॥
नानात्मनैव नानेव स्वात्मज्ञानात्मनात्मवत् ॥ पूर्णारपूर्णाभ्युद्धरंति पूर्णारिपूर्णा निचकिरे ॥ ४७ ॥ भवंति पूर्णारिपूर्णा निपूर्णा निपूर्णा निपूर्णा निपूर्णा निचकिरे ॥
चिन्मात्रमेव कचति यच्चिन्मात्रमयात्मनि ॥ ४८ ॥ अकचिद्वैव तन्नाम कचितं सर्गवेदनम् ॥ अहं चिता चिदेवा दो भवतीव स्वयंततः
॥ ४९ ॥ अभवंत्येवरूपं स्वमत्यजं ती निरामयम् ॥ तेजोमयमनाद्यंतं मनोरूपमनंतकम् ॥ ५० ॥ स्रग्दासंसारमाभासि भवतीव स्वयंतं
पुः ॥ पश्यत्यथ स देवेदं स्वरूपत्वात् स देववा ॥ भावनाद्भूततामेति दृश्यं भवति च क्षणात् ॥ ५१ ॥

वशिष्यत इति श्रुतिमर्थत उदाहरति ॥ पूर्णादिति ॥ प्रलये वा सनामात्रशेषेण सर्वोपाधिप्रलये मायाशबलेश्वरमया प्रमाणात् माजीवाः कल्पादौ भोजकादृष्टपरिपाके पुनः स्वस्वव्यति
समष्ट्युपाधीनां गणयद्भुद्धरंति तत्पूर्णादपरिच्छिन्ना ब्रह्मणः कारणात् पूर्णान्यपरिच्छिन्नब्रह्मरूपाण्येव कार्याणि माययोद्धरति ॥ स्थितिकाले च यद्वा तत्कार्यं जातमैहिका मुष्मिक
भोगमोक्षसाधनानि च किरेतदिपि पूर्णादिषु पूर्णान्येव च मायया च किरे ॥ ४७ ॥ ततो यत्तत्त्वज्ञानात्मकं भवंति तदिपि पूर्णादेव मायापगमात् पूर्णा निभवति ॥ सह भेदभ्रमेण मायापगमे
पूर्णमेवावशिष्यत इति श्रुतेः स्मात्पार्थार्थ इति भावः ॥ यच्चिन्मात्रमयात्मनि सर्गवेदनं कचितं तच्चिन्मात्रे चिन्मात्रमेवाकचिद्वैव कचितनामैत्यत्रान्वयः ॥ ४८ ॥ अहं प्रत्यगात्मरूपा
चिदेव सर्गादौ स्वरूपमत्यजत्वेवाभवत्येव तश्चित्तात्मयमेवानंतकमनोरूपं भवतीव ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ततः स्थौल्यकल्पनेनाभासिसरस्वयं भुवः स्रग्दासंसारविराड्भावेन ससरण
रूपं भवतीव ॥ अथ व्यष्टिजीवभावेन देजगद्भूत्या स देवपश्यति परमार्थतोऽधिष्ठानसदेववा जगति पश्यति तद्देशेन भ्रातिरित्यर्थः ॥ भूतता चतुर्विधं भूतमात्मताम् ॥ ५१ ॥

ननु अस्त्वच्छभावस्यास्यतापलाप किमर्थं क्रियते स्त्वच्छिद्रूपमेवास्त्वच्छजगद्भावकारणतापत्तियोग्यमितिक्रुतकल्प्यतेतत्राह ॥ यदीति ॥ चित्कौटरथाद्वयत्वादिपरश्रुतिवि
द्वदनुभावविरोधात्तथानकल्प्यतइतिभावः ॥ ८ ॥ ९ ॥ चिदभ्यासपक्षविनासार्गस्योपायांतरेणोपपत्तिरेवनास्तीत्याह ॥ नचेति ॥ १० ॥ उत्थितमिव ॥ ११ ॥ तत्सर्वकारण
कमेवदजगदितिपटच्छावादिपक्षनिरस्यति ॥ कार्यमिति ॥ १२ ॥ यदिसन्मात्रैकरसतर्हि कथजगच्चिद्वज्जडरूपेणसद्रूपेणचद्विद्वैक्याद्यात्मकप्रतीयतेतत्राह ॥ व्योमपुष्पवदिति ॥
स्वपुष्पवज्जडशोविकल्पमात्रमित्यर्थः ॥ अस्तुतर्हिचिद्रूपमेवजगत् ॥ तस्यचिद्रूपमेवब्रह्मकारणम् ॥ नचचिद्रूपैक्येइदकार्यमिदकारणमिति विभाजकाभावः जन्मनाशयोरेव
विभाजकत्वोपपत्तेस्तत्राह ॥ वस्त्विति ॥ नवापटपटादिजागतवस्तुज्ञंचिद्रूपमुपपद्यते ॥ कुतः नशैकिष्ठत्वान्नाशनिघतत्वात् ॥ चितोहिनाशो नचित्तासिध्यति ॥ नाशकालेचि

असत्वात्तेनपरमेस्त्वच्छभावव्यवस्थता ॥ यदि कारणतापत्तियोग्यंशान्तंपदंभवेत् ॥ ८ ॥ अनिगितमनाभासमप्रतर्क्यकथंभवेत् ॥ अतो
नकारणनैवबीजं ब्रह्मकदाचन ॥ ९ ॥ कार्यस्यकस्यचिन्नामतेनसर्गो नविद्यते ॥ नचान्यथोपपत्तिर्हि सर्गस्यास्योपपद्यते ॥ १० ॥ चिन्मा
त्रकादृतेतस्माज्जडसर्गो नविद्यते ॥ यदिदं दृश्यते किंचित्तच्चिद्वनमिवोत्थितम् ॥ ११ ॥ अहंभावजगच्छब्दशब्दार्थरसरंजनम् ॥ कार्यं
नकारणाभावात्पदार्थतूपपद्यते ॥ १२ ॥ द्विद्वैक्याद्यात्मकं व्योमपुष्पवत्स्वानुभूतितः ॥ वस्तुनाशैकनिष्ठत्वान्नवाङ्मुपपद्यते ॥ १३ ॥
उपलंभकरोनाशोजन्मनस्तस्यवाकृतः ॥ अथचैनंसदासंतंनित्यंनष्टंचवेत्सिवा ॥ १४ ॥ पदार्थोऽंतदेवरथमेकरूपेपि किंव्यथा ॥ उपलं
भस्तुयथायमेवाचित्तचमत्कृतिः ॥ १५ ॥ चित्तत्वमात्रसत्तासिद्धित्वमैक्यंचनास्त्यलम् ॥ अतःपदार्थसत्तायाअभावेसतिभूपते ॥ १६ ॥
असंभवाद्भावस्त्यनाहंताभावनास्तिते ॥ अहंभावासंभवतश्चित्तमन्यत्किमुच्यते ॥ १७ ॥

तःस्त्वेनाशोकोर्निर्विषयत्वात् ॥ नापिजडेन तस्यसिद्धावप्यसमर्थत्वादित्यर्थः ॥ १३ ॥ यदिनुचितोनाशोचिद्रूपवत्स्वपरप्रथायामन्यनिरपेक्षइतिकश्चिद्रूपान्नत्राप्याह ॥
उपलभकरइति ॥ चिद्रूपःसविनाशः स्वजन्मनस्तस्यस्वप्रतियोगिनोवाउपलंभकरःप्रकाशकः कुतः नहिस्वोत्तिसत्त्वरूपकालिकप्रतियोगिचिद्वानाशोनापलंभशक्यते ॥
नचतद्व्यभयानुपलभेनस्त्यनाशः स्वयमुत्पन्नइत्यनुभविनुशक्यम् ॥ नचसाक्षिणातद्व्यभयानुभवश्चित्तद्विषयत्वायोगादतस्तद्व्योत्तिसत्तिनाशयोर्जगतश्चज्जडमेवेतिभावः ॥ ए
वजगतो जाड्येसिद्धेकारणानिरूपणादकारकोत्तौसदेवजन्मस्यानित्यत्वनाराः स्याद्व्यभयोरपिनिवारकाभावात् ॥ हेत्वभाववादिन्यदिनिष्प्रमाणकमनुभावविरुद्धमपरिचयमे
व नित्योत्तिसत्तिनाशस्वभावमिदजगदिति वेत्तिअभ्युपगच्छसि ॥ १४ ॥ तर्हिश्रुतिविद्वदनुभावसिद्धेअस्त्वच्चिद्वेकहृषेतस्मिन्नभ्युपगम्यमानेतर्वाकिंव्यथाकिमर्थपीडेत्यर्थः ॥ न
नुयदिसर्वविदेकरसतर्हिकथंचिदचिद्विविधोपलभस्तत्राह ॥ उपलंभस्त्विति ॥ १५ ॥ तर्हिचिदन्यच्चित्तमेवद्वितीयस्यास्तत्राह ॥ अतइत्यादिना ॥ १६ ॥ १७ ॥

मिन्मनाजीवन्नभश्चिन्मश्चित्तद्वयवेदनारूपभेदमनास्ति ॥ १८ ॥ शुद्धचिद्वृत्तस्य पाप्माभातकदापि जाड्यदार्पानामसिद्धेस्तद्भावनाप्रयुक्तमहमिति जीवरूपमपि ना
स्य रेति त्वयमाभीवयतिरिप्यत इत्यर्थः ॥ १९ ॥ तादृशात्मेव सत्यज्ञानमनतमस्र नित्यविज्ञानमानदमस्र मदीवेदविभ्रममिद्वरिष्ठमिद्व्यादिसर्ववैद्यायस्तद्भावनादेवनवनुभवादि
त्यय ॥ तादृशैवानतरनुभवमभिव्यक्तकालादस्ति सर्वथापि त्वत्स्यपयतिरिप्येत्यतयाशक्याह ॥ चेतिरेति ॥ ब्रह्मचित्तनयाश्चेति तत्र सार्थकसत्यत्वाच्चितादिचित्पि त्विद्व
बाधनवाच्यमर्द्धनिमग्नतातिरिक्तपरोपपसक्तिरित्यर्थः ॥ २० ॥ उक्तमर्धफलतेनोपसहस्रिणि ॥ तेन निमित्तेन सर्वद्वैतबाधनत्वमद्वैतवापि तद्वद्वैतशोपमनेकमेकमेव सत्यसर्वजगच्चासच्य
त्यमव नयति भासकृपाश्चरिप्यथास्थितमभिरुक्तमम्रं वेति निरामयतश्वाशरित्यर्थः ॥ २१ ॥ ॥ दमिभीबासिष्ठम ॥ तात्पर्यमकरोति ० पू ॥ सतमन्नतिम संग ॥ १० ॥
चित्तनास्तीति बोधस्य दर्शकत्वाद्यदित्यतः ॥ चेत्यासत्त्वाश्चित्तनास्त्वर्धवेति वयमेति ॥ १ ॥ ननु आलोके सति कृपाशोरिषसत्येव चित्ते चित्तलक्ष्यस्य स्वापयादरयतेनास्ति ॥ तय
इति चित्तमहद्रूपनास्त्यन्तोनच भिन्नता ॥ निर्वासनशान्तमनाभीनीपरनभोमय ॥ १८ ॥ सदेहोवाविदेहोवाभावस्योप्यवलोपम ॥
समधाच्युद्धचिद्वृत्तपटायाभावसिद्धित ॥ १९ ॥ भावनाभावतश्चित्तनास्त्येवाहमिति स्वयम् ॥ एवमस्तेति वेदार्थभावनानादनुभूतिरिति ॥
चतितार्थकसत्यत्वाच्चित्तानामकविद्यते ॥ २० ॥ तेनासिनिर्मलमकारणमादिमुक्तमस्रशाश्वतममशोपमनेकमेकम् ॥ शून्यनिरामय
मसत्सदनादिमप्यसर्वजगच्चिदपि वक्ष्यया स्थितत् ॥ २१ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० भो० नि० पू० चू० शिखिध्वजप्रबाधननामसमनव
तितम संग ॥ १७ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ चित्तनास्तीति मेवोपोयययुक्त्यास्फुटमवेत् ॥ तामन्यामयवावूहिदुद्धन
निपुणमया ॥ १ ॥ ॥ पुनउवाच ॥ ॥ चित्तनास्त्येव हेराज नृकदाचिर्लिकचनकचिन् ॥ यच्चटचित्तवद्राति तद्वक्षाभिधमव्ययम् ॥ २ ॥

विचिन्मनानामरहितिकथाप्यतर्हीर्यपनाशद्वयनराप्ययामम् ॥ किञ्च सचित्ताएव सचेतनाश्चित्तास्तचेतनालोकप्रसिद्धालायादिजीवमुक्तानटचित्तालीह्यवद्विषद्वे
ना सप्रयत्नः ॥ नवतयादृश्यत ॥ किञ्च सचित्तिनरतिशयानरक्षणापरमपुरुषार्थशास्त्रफलमनुभविनुशक्यनास्ति ॥ नवाननुभूयमानकश्चित्पुरुषार्थानामभवति ॥ कि
ञ्चमदाकारविचिन्मयचित्तबाधनअभ्युद्धा ॥ नाय ॥ स्वात्तनिकियाधिराधात ॥ महिरासदहन्मपि स्वात्तामयपुशाम्नाति ॥ नदितीय ॥ तद्वाप्यस्य जगतस्तद्वाधकत्वायोगा
त् ॥ चित्तद्वयमिति रक्तस्य रक्तैवाधकत्वाप्रसिद्धमुपेयसुदन्त्यायानवतारात् ॥ अक्षणास्तनादेः सवसाधकत्वमेव नवाधकत्वमिति चित्तबाधोनिरर्थको बुष्करः सवानुभवपराहृतश्चे
त्वापाशकानिरासनबाधरादयकाभोरात्राणुच्छति ॥ चित्तमिति ॥ नानागुक्तमेव युक्तिविशरीकृत्यमूह ॥ अथवा तादृश्यान्तदुपयुक्तमदीप्यसर्वाशकानि वारणसमर्थाच्युक्ति
मदीत्यय ॥ निरप्यदृष्टम् ॥ १ ॥ तत्र सवशपयदिदराणचित्तबाधोपपादिको युक्तिरुक्तुमभिधत्तासत्यतदधिष्ठानमस्रनाशसत्यवपतिजानीति ॥ चित्तमिति ॥ कदाचित्काटेक
श्चिरात्किञ्चिदन्त्यास्तबाधचित्तनास्ति ॥ २ ॥

नायुक्तिमाह ॥ अत इति ॥ यतः सर्वचित्तादिजगदज्ञानात्मकज्ञानेनाज्ञानबाधेन हेतुना न विद्यते अतो हेतो रित्यर्थः ॥ अयं भावः ॥ भवेदयं स्वात्मनिक्रियाविरोधो यथा ज्ञानबाधा
 चित्तादिबाधोऽप्यस्यात् ॥ अज्ञानबाध एव तु सर्वतत्कार्यतत्त्वधावरणविधेयादिसर्वतद्वित्तिरूपस्तस्मिन्मतिचित्तनास्त्वेति प्रतिज्ञातार्थोऽसिद्ध एव ॥ अत एव न पुनराध्यादि
 दोषप्रसक्तिरज्ञानस्यैव सर्वाध्यप्रयोजकस्यापगमात् ॥ स्वप्रकाशपूर्णानन्दपरिशेषेण निरतिशयपुरुषार्थसिद्धेश्च ॥ न च चित्ताधीनाचेतनतार्किकत्वमिष्यकचिदधीनासाच्च जीव
 न्मुक्तेषु चित्तनाशेऽप्यस्त्वेति नाचेतनत्वप्रसङ्गः ॥ न च चित्तनाशो तस्मृताच्चिदमिष्यक्तिरप्येति ॥ अतः मिष्यक्तेरज्ञानावरणकृतत्वेन तदपगमे चित्तोऽमिष्यक्तेः स्यात्ताविकत्वेनानपाया
 त् ॥ न हि बाधुना घनापसारणेन कृतस्यार्थमिष्यक्तिः शरदिवायूपरमेऽप्येतीति सर्वदोषपरिहार इति ॥ ३ ॥ प्रथमप्रतिज्ञासमर्थितानि गमय्य द्वितीया मुपादत्ते ॥ नास्त्वेति ॥ त
 त्समर्थनाय यत्र त्वस्य सर्वमस्मिन्नात्मने कपश्येदिति श्रुतिप्रमाणायति ॥ केनेति ॥ ४ ॥ नतिरोधो न चोत्पत्तिर्बद्धो न च साधक इति श्रुतिरपि तत्र मानमित्याशयेनाह ॥ महाप्र
 लयेति ॥ महाप्रलयः प्राकृतस्तदुत्तरपुराणादिप्रसिद्धे सगर्हो यदितो दितमेव तर्ह्येति चित्तनास्त्वेति प्रतिज्ञावाक्ये त्वया कथय च्चेदचित्तवद्भारतीति निर्देशः कृतस्तत्राह ॥ निर्देशस्त्विति
 अतोऽज्ञानात्मकं यत्तज्जगदेव न विद्यते ॥ तत्राहं त्वं तदित्यादिकस्त्वित्याः कलनाः कुतः ॥ ३ ॥ नास्त्येव जगदेवेदं यच्चेदं किंच नोदितम् ॥ ब्रह्मै
 वास्तीह स कलंकेन तद्बुध्यते कथम् ॥ ४ ॥ महाप्रलयसगर्हादेवेवेदं नोदितं जगत् ॥ निर्देशस्त्वित्यदमित्यत्र त्वद्वाधाप्यमया कृतः ॥ ५ ॥ उपादा
 नात्मकादीनां कारणानामभावतः ॥ अकारणं च भावानामशेषाणां त्वसंभवात् ॥ ६ ॥ एवमज्ञानबुद्ध्यात्मजगत्तस्मान्नाविद्यते ॥ तस्मा
 द्यदिदमाभातिभासनं ब्रह्म तेन तत् ॥ ७ ॥ अनाख्येनाकृतौ देवे करोतीदमिति त्वसत् ॥ भाषितं नोपपत्त्यात्मनः सत्यं नानुभूयते ॥ ८ ॥ अना
 ख्योऽप्रतिघः स्वात्मानिराकारोऽर्धश्चरः ॥ स करोति जगदिति हासायैव वचोऽधियाम् ॥ ९ ॥ अनेनैव प्रयोगेण राजंश्चित्तं न विद्यते ॥ जग
 देव न सत्साधोऽकृतश्चित्तादितद्गतम् ॥ १० ॥ चेतो हि वासनामात्रं वास्येतु सति वासना ॥ वास्यं जगत्तदेवा स दत्तश्चित्तास्तिता कुतः ॥ ११ ॥
 यदिदं क्वचिद्वक्षस्व यमात्मात्मनात्मनि ॥ कृतं तस्यैव तेनैव चित्तमित्यादिनामकम् ॥ १२ ॥
 शयेनाह ॥ उपादानेति ॥ ६ ॥ द्वितीयप्रतिज्ञानिगमयति ॥ तस्मादिति ॥ ७ ॥ ननु यदिसगर्हादिनास्त्वेव तर्ह्येतात्मानास्त्वयमकुरुत एकोऽवशो सर्वभूतानरात्मा एकं बीजं बहुधा यः
 करोति कर्ता भो कर्ता भवेत्तथादिश्रुतिस्मृतिवादानाकागतिरिति चेन्नेह नानेति श्रुत्यपेक्षितनिषेधसमर्पणेन द्वैतव्युत्पादना र्थावादेनैव गतिर्न तत्त्वा र्थेत्याशयेनाह ॥ अनाख्ये
 इति ॥ अनाख्येनामरहिते अनाकृतौ रूपरहिते योक्तिरूप्यत्वा न्नोपपत्त्यात्मनिकलनिक्रियमित्यादितावित्त्वकश्रुतिविद्वदनुभववाधितत्वान्न सत्यलौकिकैरपि नानुभूयते ॥ ८ ॥
 शीतवातादिप्रतिघातवारणाय गृहादिनिर्माणप्रसिद्धम् ईश्वरस्त्वप्रतिघः करोतीति अधियांतात्पर्यशून्यानामर्धवादानां सर्वज्ञस्य दृष्टा चेटो किर्होसायैवेत्यर्थः ॥ ९ ॥ एवं जगत्स
 गांसिद्धौ प्रतिज्ञातार्थसिद्धिरित्याह ॥ अनेनैवेति ॥ यदा जगदेव न सत्तदा तद्वर्गात् चित्तादिकुतः सदित्यर्थः ॥ १० ॥ जगदसत्त्वे विषयासत्त्वादपि चित्तासत्त्वसिद्धिरित्याह ॥ चेतो
 हीति ॥ वास्येवात्मना कर्मणि विषये ॥ ११ ॥ तर्हि चित्तादिव्यवहारस्य को विषय इति चेन्मायोपहितब्रह्मैवेत्याह ॥ यदिदमिति ॥ नास्मात्संघोनामकम् ॥ १२ ॥

चतोद्दिशसामाश्रयमिति श्लोकम्याचष्टे ॥ अगदिति ॥ इत्थं वास्त्विति दर्शाननुसारिणी वासतेति योतनार्थम् ॥ कारणभावात्तदतिविषयवाधेर्निर्दिष्टपथासनादित्ययोगादिति
 शाब् ॥ १३ ॥ यद्विरक्तवतीति श्लोकविवरणस्यार्थद्वयात्तत्फलवृत्तपरतरयाभ्याचष्टे ॥ अतमिति ॥ १४ ॥ मायातत्त्वदृशादिभ्याचष्टे ॥ यत्किंचिदिति ॥ परमाकाशरूपेच
 दारो यत्किंचिदनिर्दिष्टार्थपथाच्छपम् ॥ इत्यस्यस्य ॥ १५ ॥ अरोपानर्थकारिणी अर्द्धजगदित्येवामतिवर्षितं तस्माद्विषयो मम त्वमस्मि धैर्याभाति नूननिश्चयेनेत्यर्थम् ॥ १६ ॥
 १७ ॥ १८ ॥ यदितोत्सवर्गा अर्द्धजगदिति स मेवार्द्धमस्याभावाद् ॥ लोकेति ॥ इत्यस्य ब्रह्मसुतः प्रकृतं दित्वा तन्मादिबिक्रियारहितत्वमाकौटम्भबालोक्तो वाशास्त्रतोषा
 खानुगतोऽपि ब्रानोपपद्यत इति परेणाभ्यप ॥ १९ ॥ साकारस्य सूक्ष्मस्य प्रतिपाद्योभ्यामकनेभ्यस्त्यजगतो लोकाश्चानुभूतिभिः सिद्धा न्नापलपारभ्योऽभ्युक्तमेणापलपार्थावि

जगदृशमिदं वास्त्वतदेवोत्पन्नमेव नो ॥ कारणभावात् पूर्वमेवातश्चित्ताकृत ॥ १३ ॥ अतश्चिद्विभो ममात्रात्मपरमाकाशानामकम् ॥
 स्फारवेदनमेवेदं क्वचित्प्राप्तिकृतोजगत् ॥ १४ ॥ यत्किंचित्तरमाकाश इत्येकमकथायते ॥ चिदादर्शनजातत्वात्माचित्तनोजगत्किं वा
 ॥ १५ ॥ अहंत्वजगदित्येव प्रातिपत्तिर्न वास्तवी ॥ मिथ्यास्त्वहं वा मानि नूनमेव शेषकारिणी ॥ १६ ॥ वास्त्यस्य जगतोऽभावाद्यतोना
 स्त्वेवावासना ॥ अतस्तदात्मकचित्तक्रीदृशकृतकथम् ॥ १७ ॥ अप्रबुद्धरवगतश्चित्तदृश्यमिदं जगत् ॥ असच्चित्तनिराकारपूर्वमुत्पन्न
 मेव नो ॥ १८ ॥ नोत्पन्नकारणभावात्सर्गादाववसर्वदा ॥ लोकशास्त्रानुभवतो न च दृश्यस्य ब्रह्मसुत ॥ १९ ॥ अनादित्वमजत्ववास्त्येव
 वायुपपद्यते ॥ साकारस्यास्य जगतः सूक्ष्मस्य प्रातिपाकते ॥ २० ॥ समस्तकारणभावाद्योक्तशास्त्रानुभूतिभिः ॥ शुज्यते च निराकर्तुं न
 महाप्रलयदय ॥ २१ ॥ शास्त्रानुभववेदाय सिद्धांतैस्तेन योपि वा ॥ प्रलयाश्च न सतीति वस्तुन्मत्तकपूर्वव ॥ २२ ॥ लोकशास्त्राणि वे
 दाश्च प्रमाणयस्य नोमतेऽसंशयोऽत्यतिमूढसंज्ञनजनसंश्रयेत् ॥ २३ ॥ न च संप्रतिपत्त्यास्य दृश्यस्याप्रातिपक्षचित् ॥ कारणमवितुश
 कसाकारस्य निराकृति ॥ २४ ॥ इत्येवमाहस्यभाषणतत्तदेव सततमुने ॥ न च नार्थां किं वाकारिभवेत्येवमिदं जगत् ॥ २५ ॥

कारणनिराकर्तुं युज्यते निराकरणोपपादकसमस्तकारणभावादित्यभ्यप ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ लोकवेदप्रयातोऽस्य चोनेरिदं निर्दिष्टकथावैयस्यादित्याह ॥ लोकदिति ॥ अ
 स्यार्थकेवललोकाभावाप्येवमभ्याविकेभ्योऽप्यतिमूढम् ॥ २३ ॥ तीर्हिमूढसुतब्रह्मकारणभावात्सूक्ष्माभ्युपगम्यतातयाह ॥ न चैति ॥ २४ ॥ निराकारब्रह्मकारणकत्वादिभ्यास्तु
 तत्तद्वत्प्रलयपराभावात्तीर्हिमूढस्य दिशरापापभावेन जगतो ब्रह्मतादित्येकस्य भावनायामेवातस्य सतिप्राप्तिकेव ॥ इत्थं ब्रह्मभाषनयाकालस्य माणाजगत्प्रवृत्तौ
 न्यूनभावादि किं वा सवर्धयत्वेनेति लोकादिराध ॥ परमार्थतोऽब्रह्मभूतमेवेति नूतनदृष्टिपक्षिच्छेदप्रत्यक्षेण प्रत्यक्षेणैव विवेच्योपाध्याययोगाह ॥ इत्यभ्यपसिद्धिच्छेदपम् ॥ २५ ॥

इदानीं सर्वसर्गश्रुतीनां तिनेतीत्यादि निराकरणश्रुतीनां च तास्य र्थपरीक्षीकृत्योपसंहरति ॥ तस्मादित्यादिभिः ॥ पूर्वार्थवच्चतनिरंशंचतस्येति पूर्वार्थनिरंशतः ॥ षष्ठ्यन्तास्तावीं वि
भाक्तिकस्तसिः ॥ २६ ॥ सर्वरूपस्य पूर्णस्वभावस्य ब्रह्मणः स्वतो विनैवशास्त्रं यदात्मकचर्चनं तत्स्वकवपुःस्वरूपमेव सर्गप्रलपय कृजगदिव क्षणां यावद्ज्ञानकालज्ञानमिति सर्वस्य दि
श्रुतीनामर्थः ॥ तदेव स्वरूपक्षणादरेतच्च मस्यादिशास्त्रमनुसृत्य बुद्धं सद्ब्रह्मैव निर्गतद्वैतात्मनिरस्वभावे आलोहनिने तिनेतीत्यादि द्वैतनिषेधश्रुतेस्तास्य र्थाईति योज्यम् ॥ २७ ॥ २८ ॥
अतः शास्त्रीयबोधतः ॥ २९ ॥ एवं ज्ञातसर्वजगत्प्राज्ञातं सन्निरालव निराधारमजयथा स्थितसद्ब्रह्मैव ॥ इदमज्ञादृष्टरूपं तु अत्यन्तासत्त्वान्नाना अनानमपि च न ॥ अतो यथा स्थितं व्य

तस्मादिदं निरंशस्य चिद्व्योषो प्रतिपाकते ॥ निराकृते रन्तस्य पूर्वातिपूर्वा निरंशतः ॥ २६ ॥ ब्रह्मणः स्वरूपस्य शांतस्यार्तस्य यत्समम् ॥ स्व
तएवात्मकचर्चनं सर्गप्रलपय रूपयुक् ॥ २७ ॥ स्वकं वपुश्च तेनैव ज्ञातं जगदिव क्षणात् ॥ क्षणांतरानुबुद्धं सद्ब्रह्मैवास्तो निरात्मनि ॥ २८ ॥ ब्रह्मै
वेदमतः सर्वकंचिन्नजगदादिधीः ॥ क्वचित्तादिकंचिन्तादि कृद्गतैक्यादिकल्पना ॥ २९ ॥ सर्वनिरालंबमजप्रशांतमनादिरित्यात्मयथा
स्थितं सत् ॥ इदं तु नानेव न चाप्यनानाप्यथा स्थितं तिष्ठसु काष्ठमौनम् ॥ ३० ॥ इत्यार्षे वा० वा० दे० मो० नि० पू० चू० शिखिध्वजाव
बोधननाम अष्टनवतितमः सर्गः ॥ १८ ॥ ६३ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ न शो मोहः स्मृतिर्लब्धत्वात्सदात्महामुने ॥ स्थि
तोऽस्मि गतसंदेहो विश्रान्तमतिरात्मवान् ॥ १ ॥ ज्ञातज्ञेयो महामौनी तीर्णमायामहार्णवः ॥ शांतो ह मनहं रूपोद्भूतः स्थितोऽस्मि निराभयः
॥ २ ॥ अहो नु सुचिरं कालं प्रभातो हं भवां बुधौ ॥ स्थानमक्षयमदुष्यमधुना प्राप्तवानहम् ॥ ३ ॥ एवं स्थिते मुनेनास्ति साहं तादिव जगच्च य
म् ॥ मूर्खबुद्धमिदं भातियत्तद्ब्रह्मेति वेद्यहम् ॥ ४ ॥ कुंभ उवाच ॥ जगदेव न यत्रास्ते तत्राहं त्वं विभासनम् ॥ इत्थमं वरसंसारककु
तः कीदृशः कथम् ॥ ५ ॥ यथा स्थितव्यवहृतिर्मौनी शांतमना मुनिः ॥ सौम्यार्णवो दरावर्त्तपरिस्पंदवदस्त्वभो ॥ ६ ॥

वहरंस्तत्त्वतः सुकाष्ठमौनोवागादित्यापारशून्यस्तिष्ठेत्यर्थः ॥ ३० ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठम० तार्क्यप्रकाशे नि० पू० अष्टनवतितमः सर्गः ॥ १८ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ प्र
बुद्धोऽपि न रेंद्रोऽभयः कुंभेन बोध्यते ॥ स्थूणा निखननन्यायाद्बोधोऽस्य सुदृढोऽस्त्विति ॥ १ ॥ एवबोधि तोराजा उपदेशजन्यज्ञानेन सर्वसंदेहादिबीजं स्वाज्ञानं नष्टमिति श्रुतं
यति ॥ नष्टइत्यादिना ॥ विस्तृतात्मनः साक्षात्कार एव सत्यतिरिक्त्युच्यते ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ मूर्खबुद्धमिदं साहं तादिव जगच्च यं नास्ति ॥ ४ ॥ कुंभस्तद्वक्तुं भवानुभोदमान उवाच ॥ ज
गदेवेत्यादि ॥ अवसरसंसारोऽर्थवर्तनगरव्यवहारः ॥ किं वतान्यधिकरणमिति तदृष्टांतप्रकारप्रतिक्षेपार्थानि ॥ ५ ॥ सौम्यार्णवो दरे प्रशांतो य आवर्त्तपरिस्पंदस्तद्वास्तवितिष्ठ ॥ ६ ॥

शब्दायात्तशब्दार्थं स्वरूपं न भोमययूप्यमेव ॥ ३॥ चिद्धमकृतिनामकयदात्स्वरूपं न भोमययूप्यमेव ॥ ८॥ यथा न भोमि अवाङ्मुखीकृतं नैव नीलक
टाङ्काकारसन्निवेशादपेक्षिकदशाशीतीतद्व्याप्तसौरालोकाकचनमस्त्यवतर्कित्य ॥ १॥ यथा स मध्यह्नकारात्मा स्वयम् सकल्पभावात् यत्स्वयं मध्यह्नकारोपि ॥ एतौ समष्टिभ्य
ष्टिषु धत्ताभ्यामप्येवेतीतराभिमानतस्त्यरित्यागवेदनायत्तौ ॥ १०॥ तदेव स्पष्टमाह ॥ अहमित्येवेति ॥ ११॥ कोटीमोक्षतामाह ॥ यदिति ॥ सद्यपर्यायेण सतावधमोक्षसकल
नावाक्षिभूतस्वरूपवेदनादेव द्वेषकेवलत्वेकैक्यसकलभूतस्य ॥ १२॥ सिद्धिर्भोक्ष ॥ आपदोषध ॥ सत्वमहमेवानहमिति शुद्धकेवलस्यात्मनो धवाभाव ॥ १३॥ शु

बद्धरूपमिदं शतमित्यमस्ति यथा स्थितम् ॥ अहंजगदिदं चेशब्दायात्नभोमयम् ॥ ७॥ इदमाद्यतरहितसर्वससारनामकम् ॥ चि
द्धमकृतिनामात्मनमकचकथायते ॥ ८॥ सन्निवेशदशशातीतदस्तिकनकयथा ॥ जगदाद्यर्थसशातीवक्षेदविद्यते तथा ॥ ९॥ यथा
स्वयम् सकल स्वयनामतपैव हि ॥ एतौ स्ववेदनायत्तौ धमोक्षौ व्यवस्थितौ ॥ १०॥ अहमित्येव सकल्यो धयायाति विनाशिनं ॥ नाह
मित्यव सकल्यो भोक्षाय विमलात्मने ॥ ११॥ यद्धमोक्षसकल्यशब्दायानां सदासताम् ॥ स्वरूपवेदनात्तत्केवलत्वचकथ्यते ॥ १२॥
अनहंवेदनासिद्धिरहंवेदनापद ॥ सोहमेवानहमिति शुद्धयोधो भवात्मवान् ॥ १३॥ असकल्यनमात्रेण सभ्यज्ञानोदयात्मना ॥ सक
ल्यक्षीयते सिद्धौ स्वयमेवासदात्मक ॥ १४॥ अत्रतर्क्यस्वरूपे हि नास्ति कारणता शिवं ॥ कारणभावात् कायपदार्थोपनिविद्यते ॥ १५॥
पदायामावससिद्धौ वेदना नोपपद्यते ॥ कारणभावात् नित्यमहभावस्य नोदय ॥ १६॥ अहभावानुदयत ससार कस्य कीदृश ॥ ससारा
भावतः सर्वपरमेवावशिष्यते ॥ १७॥ यदिदं भासाते तत्सत्परमेवात्मनि स्थितम् ॥ परंपरंपरपूर्णसममेव विजृम्भते ॥ १८॥ तेन निस्तिमि
तसर्वशिलाकीर्णमिवाचलम् ॥ सिद्धिरहिममयाकारमिव ब्रह्मजगत्स्थितम् ॥ १९॥

द्वयोपश्वसकल्पसात्त्विकीत्याह ॥ अष्टकल्पनेति ॥ १४॥ शुद्धस्य कारणत्वात् सत्तद्भावात् रूपपदार्थाभावात् सद्भावाभिधया त्सकल्पस्य सकल्पनाशाह्मादक्षयलतक्षया
ज्वाहभावादि ससारक्षयलतक्षमक्षमाभावाशेषदत्तिकममाह ॥ अतस्तत्संनितिमिति ॥ १५॥ १६॥ १७॥ १८॥ १९॥ २०॥ पागपियद्विदं जगदाकारेण भासते तत्परमार्थतो ब्रह्मैव तस्या स्थिततत्त्वबो
धेन धनापूर्वकिन्तु एते सत्तावो स्थितपरमेव परेणापूर्णसमस्त रूपमेव विजृम्भते समकटीभाषति ॥ १८॥ तेन सर्वैक रूपत्वेन हेतुना ॥ ब्रह्मरित्यप्याकीर्णीनिबिडितब्रह्मरितलोवरमिवाचल
दृश्य ॥ तस्य च पञ्चगवित्स्थिततद्ब्रह्ममकिरिद्विभयमप्यभिधया कारसहस्रमिष ॥ १९॥

मुक्तैर्नाहिकथस्थिततदाह ॥ पुरइति ॥ सदेवसददर्शनोदसन्मयम् ॥ २० ॥ कथं तस्यैवलेजगत्संप्रपत्ययस्तत्राह ॥ छायेति ॥ यथावज्जशिलोदरेप्रतिबिम्बपुरुषोऽस्मदमानर
 वस्पदेतद्वत्सदि ॥ २१ ॥ सम्यग्ज्ञानप्रबोधस्योदयेबाह्यारूपालोकाभ्यन्तरात्मनस्काराश्रयीरसानिःसाराइत्यागमप्रमाणजास्थिरभावनाभवतिनाविनिर्वाणहेतुत्वात्निर्वा
 णविद् ॥ २२ ॥ जगच्छब्दार्थरहितयः पश्यतिसंप्रपश्यतीति यदुक्तं दृष्टान्तैर्विदणोति ॥ यथेति ॥ रगत प्रकाशो यथादीपायाकारसन्निवेशविनास्ति यथा वाकदकादिसन्निवे
 शानिर्मुक्तहेमास्ति तथा जगदप्यसन्निवेशब्रह्मास्तीति सभावनीयमित्यर्थः ॥ २३ ॥ रूपालोकमनस्कारादित्यतदपि विदणोति ॥ नीरसाइति ॥ ब्रह्मरूपिणो बोधाद्ब्रह्मभूतस्य जग
 तो जगत्प्रत्ययकारिणो रूपालोकमनस्कारानीरसाः कोऽर्थः असदाभासाभावतीत्यर्थः ॥ २४ ॥ यथा बहून् यपितरगादीनि समुद्रे ऊर्भिर्शब्दार्थरहितमबुमात्रं भवति तथा बहून् यपिव
 स्तुतिज्ञानोदये निसर्गवद्वल्लोकमेव भवतीत्यर्थः ॥ २५ ॥ सर्गशब्दार्थभेदबाधे सर्गपरब्रह्मणोरैक्यमेवेति व्यतिहारेण द्रव्ययति ॥ सर्गएवेति ॥ हि यस्मान्तरण एव सर्ववत्त्वं ब्रह्मेत्यादि श्रौत
 पुरःसंकल्पकेन पृथुसंकल्पनगतरस्य यत् ॥ रूपं तद्विदि जगतः स्वादृच्छं सदसन्मयम् ॥ २० ॥ छाया पुरुषवत्स्यं दिशां तं निर्मनं जगत् ॥ जगच्छ
 द्बार्थरहितं यः पश्यति स पश्यति ॥ २१ ॥ रूपालोकमनस्कारानीरसागमभावना ॥ सम्यग्ज्ञानावबोधस्य निर्वाणवैविदुर्बुधाः ॥ २२ ॥ यथा
 स्तिवातो निःस्पंदो यथा स्तिखगतो पिव ॥ यथा हेमास्ति निवेशमस्ति ब्रह्म जगत्तथा ॥ २३ ॥ नीरसा असदाभासा जगत्प्रत्ययकारिणः ॥ रूपा
 लोकमनस्काराः संतो मेव ब्रह्मरूपिणः ॥ २४ ॥ ऊर्भिर्शब्दार्थरहितं यादृगं बुबहून् यपि ॥ सर्गशब्दार्थसंपत्तौ सर्गशब्दार्थः कृता ॥ २५ ॥ सर्गएव
 परंब्रह्म परंब्रह्मैव सर्गदृक् ॥ सर्गशब्दार्थरहितो वाक्यार्थस्त्वेव शाश्वतः ॥ २६ ॥ ब्रह्मशब्दार्थसंपत्तौ सर्गशब्दार्थः कृता ॥ २७ ॥ सम्यग्दर्शनं
 द्वौ ब्रह्मशब्दार्थधीः कृता ॥ २७ ॥ समस्तशब्दशब्दार्थभावनाभावनोदयम् ॥ शुद्धं तिष्ठति चिद्ब्रह्मो मब्रह्मशब्देन कथ्यते ॥ २८ ॥ सम्यग्दर्शनं
 संसिद्धावुभयोरप्यवेदने ॥ यच्छिष्टमजरं शांतं ततो वा निवर्त्तते ॥ २९ ॥ संशांतं सर्वात्मकवेदनौघमस्तीदं मकात्मकस्वरूपम् ॥ यथा
 स्थितं सर्वजगत्स्वरूपं पाणरूपं च परं ब्रह्म रूपम् ॥ ३० ॥ इ० वा० वा० दे० मा० नि० पू० चू० शिखिध्वजावबोधनं नाम नवनवतितमः
 सर्गः ॥ १९ ॥ ॥ २४ ॥ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ ॥ एवं चेत्तन्मम महाबुद्ध्या दृशं कारणं परम् ॥ कार्यं तादृशमेवेदं जगदित्येव वेदमहम् ॥ १ ॥
 वाक्यार्थः ॥ २६ ॥ ब्रह्मणो ब्रह्मेति ब्रह्मशब्दस्यार्थसंपत्तावेव सर्गशब्दार्थधीर्लोकैकता एव सर्गो नाम रूपयोर्विसर्गस्यागद्वतिसर्गशब्दार्थसंपत्तौ विविधपरिच्छेदो नित्येर्बुह
 धात्वर्थानुसारि ब्रह्मशब्दार्थताकतेत्यनयोरेकार्यत्वेत्यर्थः ॥ २७ ॥ ब्रह्मशब्दस्य तर्हीशब्देव स्तुति कथप्रवृत्तिस्तत्राह ॥ समस्तेति ॥ अल्पस्यापि परिच्छेदस्याभ्युपगमे बहुधात्व
 र्थसकौत्वापत्तेरशब्दशब्देन वादृशमेव ब्रह्मशब्देन कथ्यत इत्यर्थः ॥ २८ ॥ अथवा जगच्छब्दस्येव ब्रह्मशब्दस्यापि बाध्यार्थवेदने तत्तरलक्षणया अखण्डार्थसम्यग्दर्शनसिद्धौ
 यच्छिष्टवस्तुततो ब्रह्मशब्दादिवागपि निवर्त्तत इत्यर्थः ॥ २९ ॥ हेराज नृदसर्वजगत्स्वरूपयथास्थितयदस्ति तदप्यतिदृढत्वाद्ब्रजपाषाणरूपपरब्रह्मस्वरूपमस्येव ॥ यदापीदं जग
 दज्ञानेन सशांतं सर्वात्मकवेदनौघसंपन्नतदापि एकात्मकस्वरूपसदस्येवेति ब्रह्म जगतोरेकैव सत्तेति न कस्याप्यसत्त्वमिदं त्र्यर्थः ॥ ३० ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशे नि०
 पू० नवनवतितमः सर्गः ॥ १९ ॥ ॥ २४ ॥ ॥ वार्यते ब्रह्मवत्सत्त्वजगतो ब्रह्मसत्तया ॥ जन्मादिविक्रियाऽस्य दृढब्रह्मैव सदितीयेति ॥ १ ॥ यदि ब्रह्म जगतोरेकैव सत्तातर्हि तया सत्त
 या ब्रह्मैव जगदपि परमार्थसत्यिकनस्यात् मिथ्यावस्तुनो हि कारणदुर्निरूप सत्यस्य तु सत्यब्रह्मैव कारणसंभवति तुल्यत्वादितिराजाशक्ते ॥ एवं चेदिति ॥ १ ॥

सत्समाधाराशुद्धस्य सतर्षकमस्य सत्ताकमगतकारणमवेत् ॥ यत्तु निगुणपरसत्तानुपजीविअद्वयत्वात्पूर्वकालाभावेन पृथक् तित्त्वधूष्यनिर्धिकारघतस्मात्कार्यकुत्रोभवे
यतनस्य सत्ताकस्यारित्यय ॥ १ ॥ अस्तुर्नाईतस्य स्थितमाधाराशुद्धलभेजगत कारणमिति चेत्समाध्याह ॥ नेहेति ॥ इह निर्धिशेयोमाधाराशुद्धलकारणत्वात्कार्यकमञ्चनास्ति ॥ भाषाह
स्वीयमायातच्छब्दलत्कायाणां सद्भावोपगमायापरमार्थद्वयानुसंधिमिदजगच्छातमजमेवेत्यय ॥ तयाचोक्तवार्तिके ॥ अविद्यास्तीत्यविद्यायामेवासित्वाप्रकल्प्यते ॥ ब्रह्मद
स्यात्मविषयनकयधनयुज्यतइति ॥ १ ॥ अभातेन वसादस्य सत्ताकित्त्वाह ॥ कायतइति ॥ ४ ॥ कुत्रोन जायते तथाह ॥ बीजमेवेति ॥ तमबीजाभावेऽपितदेवबीजाकृतस्या
तथाह ॥ अपरकयमिति ॥ भुक्तलभबीजासिद्धेत्वाभावाद्निषेधभाषासिद्धतदुचितदेशकालाभावादित्याह ॥ देशेति ॥ तर्हि ब्रह्मणोत्तरपरमवतमहेतुपादानकारणगोचरास्तुन वि
रोधारित्याह ॥ अकार्थिति ॥ यत्प्रमाणस्य कथं कथं धिकारकमाधिशोधिब्रह्मविषयमेनेहेतुपादानकारणयोपमाजायतइतिकथं कुंराक्यमित्यर्थ ॥ ६ ॥ ७ ॥ अत
॥ कुमुदवाच ॥ यत्तु कारणतानस्य कार्यतदुपपद्यते ॥ यत्तु कारणमेवादीतस्मात्कार्यकुत्रोभवेत् ॥ २ ॥ नेहास्तिकारणकिंचिन्नच
कार्यकदायत ॥ विषमानमिदसर्वसर्वशान्तमजं गत ॥ ३ ॥ जायते कारणत्वात्कार्ययत्तत्कारणवद्भवेत् ॥ यन्न जायत एवेह तस्मिन् सद
शताकृत ॥ ४ ॥ बीजमवनयस्यास्तितकयवदजायते ॥ अपरतर्कमनास्य च यत्तस्य केवबीजता ॥ ५ ॥ देशकालवशात्सर्वहेतुमत
प्रमाणगा ॥ अकतृदक्षविषय प्रमाकारणयोक्त्यम् ॥ ६ ॥ अकतृकर्मकरणेनास्तिकारणताशिवे ॥ तस्मात्तत्कारणनास्तिकजगच्छ
व्यायवेदनम् ॥ ७ ॥ ब्रह्मेव त्वत्स्वरूपस्य त्वत्स्वतर्धधारयस्वतत् ॥ असम्बन्धशिविषयतदेव जगदाश्रितम् ॥ ८ ॥ चिन्मात्रमजरशांतयदेक
तत्त्वमप्यते ॥ तेनैवायजगद्ब्रह्मसच्छांतबुद्ध्यतेवपु ॥ ९ ॥ अन्ययैव च योभावश्चेतस एयिवीपते ॥ स एव नाश कथित सानुभूतश्च पृंढि
ते ॥ १० ॥ चित्तनाशस्य भावतद्दिक्षिनाशात्मकं नृप ॥ क्षणनाशोयत कल्पचित्तशब्देन कथ्यते ॥ ११ ॥ असकल्पनभात्रेण सस्य भ्रान्तो
दयात्मना ॥ सकल्पस्वीयते सिद्धैस्वयमेवासदात्मक ॥ १२ ॥ नाशैवांगीकृताभावयदिविध्विकथ्यते ॥ विषमानकयतत्स्यान्ननुता
मरसेक्षण ॥ १३ ॥ इत्यावुत्सिष्ययानुते श्रेष्ठोस्मीति यशगिरा ॥ कयसविप्रोभवति विप्रत्वत्वस्य कीदृशम् ॥ १४ ॥ विद्वत्तथातुरत्युच्चैर्ष
तोस्मीति विरोति य ॥ युतिमेवागतविद्विजिवनतस्य स अभम ॥ १५ ॥

एवमलक्ष्यमुद्राकारकस्य यन्निर्धिशेयवस्तुतेदेवाह ॥ यतिनित्यदशाह ॥ विधायरयत्तनाध्यादशम् ॥ अहदराधतदेव जगद्भूषणश्रितमित्यय ॥ ८ ॥ चिन्मात्रमयमयैव जगद्ब्रह्मभावेन
सपद्यत अतस्मात्कारमनोर्वासाय प्रक्रमजगत्कारणेत्याह ॥ चिन्मात्रमिति हिताभ्यामा ॥ १० ॥ नाशो ब्रह्मलक्ष्य इत्येति ॥ १० ॥ तद्वत्सुदभाह ॥ चित्तमिति ॥ सः क्षणमायमपि त्वत्त्व
विस्मरणप्रधानारा कल्पकालविसृष्टचिन्ताशब्दनाश्यादित्यर्थ ॥ ११ ॥ तच्च चित्तमसंकल्पमयं यत्तु सितत्वज्ञानेन नरयतीत्याह ॥ असंकल्पमेति ॥ १२ ॥ अस्तु सकल्पनारास्तया
पि विषयक यानि वर्तन्ते तेषां चिन्मात्रादयति विरातिरपरासस्य कीप्रभविनिवृत्तत्वरतया निवृत्तइति विध्वयमिति चिन्मात्रमविध्वयनमपि प्रेत्याह ॥ नाशैवेति ॥ १३ ॥ अस्तु विध्वयनो नारास्तया
निवृत्तविषयनकयस्यादित्यर्थ ॥ १४ ॥ तत्रावलोकोक्तस्य भाषायामि ॥ इत्याहिति हिताभ्यामा ॥ १५ ॥ सन्निपातेन विध्वयनां कुर्वितनाभातवोयस्तथाविधः सः सत्त्वचिन्दिनत्वत्तु रिति यावत् ॥ १५ ॥

१ यदा विनिपादोपपद्यति रित्येवार्थः

२ यद्यपि सितत्वज्ञानेनैव चिन्मात्रमविध्वयनाहः

चिन्नाद्यस्तीत्यनुभवस्य तर्हि का गतिरिति चेद्भ्रान्तिवशमेति दृष्टातिराह ॥ भ्रमाकतीति ॥ १६ ॥ भ्रान्तिपुञ्जरूपमेव तर्हि तत्सदस्तुनेत्याह ॥ तदिति ॥ तस्याज्ञानव्यतिरिक्तस्वरूपानां
 वादित्यर्थः ॥ १७ ॥ १८ ॥ अज्ञानात्मनैव तर्हि चित्तादिसत्यमस्तुतत्राह ॥ अज्ञानेति ॥ ज्ञानवाच्यत्वान्नाज्ञानात्मनापिसत्यतासिद्धीर्नात्यर्थः ॥ उक्तदृष्टान्ताभ्यामुपपादयति ॥
 जलज्ञानमित्यादिना ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ यावत्सकलम् ॥ २३ ॥ अहंकारादिसंयुतकिंचिदेहादि ॥ अप्यर्थैरेवकारः ॥ तर्हि किमस्ति तदाह ॥ संविदिति
 भ्रमाकृतियदस्तीह दृश्यतेऽलतचक्रवत् ॥ मृगलब्धादिवद्भ्रादिबालवेतालकादिवत् ॥ १६ ॥ तत्कथं किल नामस्यात्सत्यं भ्रमभरात्मक
 म् ॥ अज्ञानभ्रांतिरेवांतिश्चित्तमित्येव कथ्यते ॥ १७ ॥ अज्ञानमुच्यते चित्तमसत्सदिव संस्थितम् ॥ असंवेदनमज्ञानं ज्ञानं संवेदनं भवेत्
 ॥ १८ ॥ अज्ञानसत्त्वसंविदो ज्ञानात्संवेदनादक्षयः ॥ जलज्ञानं मुधाभ्रांतिः साधो मरुमरीचिषु ॥ १९ ॥ नैतज्जलमिति ज्ञानात्संविदोऽप्रवि
 लीयते ॥ इदंचित्तमिति प्रौढयदज्ञानमलं दृदि ॥ २० ॥ नास्ति चित्तमिति ज्ञानात्तत्समूलं विनश्यति ॥ यथारज्ज्वांभुजंगत्वमज्ञानभ्रमसंभ
 वम् ॥ २१ ॥ न स पर्वायमिति ज्ञानाद्दिरुदात्यणश्रुतिः ॥ तथात्मनि मनोभूतमज्ञानभ्रमसंभवम् ॥ २२ ॥ चित्तं नास्तीति विज्ञानाद्दिरुदा
 दिनश्यति ॥ चित्तं मनोहमित्यन्तर्यामिदज्ञानसंभवम् ॥ २३ ॥ न चित्तमस्ति नाचैव महंकारादिसंयुतम् ॥ किंचिदेव जगत्स्य स्मिन्सांविदेकांत
 निर्मला ॥ २४ ॥ तथासंकल्पचित्तादिरुतमासीद्विमुदया ॥ अथासंकल्पतः सर्वपरित्यक्तं प्रबुद्धया ॥ २५ ॥ संकल्पेन यदायाति त्वसंकल्पे
 न गच्छति ॥ पवनेन महाबाहो ज्वाला जालमिवानले ॥ २६ ॥ आत्मतत्त्वैक्यनया तत्तथा ब्रह्मसत्तया ॥ जगत्सर्वमिति व्यासं समुद्रइव वा
 रिणा ॥ २७ ॥ नाहमस्मिन्चात्योस्ति न त्वनैतेन चित्तकम् ॥ नेंद्रियाणि न चाकाशमात्मत्वे कोस्ति निर्मलः ॥ २८ ॥ घटाद्याकाररूपेण स
 एवायं विलोप्यते ॥ इदंचित्तमयं चाहमिति कैवकुक्कल्याना ॥ २९ ॥ न जायते न क्षियते किंचिदस्मिन् भ्रमः ॥ केवलं यंचिदुल्लासः सदस
 द्भावनात्मना ॥ ३० ॥ सर्वमात्मा परंब्रह्मसकलकटमाततम् ॥ द्वित्वे क्वेन विद्येतेन भ्रांतिर्न च संभ्रमः ॥ ३१ ॥ सर्वेंद्रियगणाकारे सन्ने
 वासिसखेततः ॥ न दत्त्वमे महाबुद्धेन च कचन लिप्यसे ॥ ३२ ॥ न ते विनश्यति सखेन च किंचिद्विधत्ते ॥ निर्मलाकाररूपस्य कैवल्यानांत
 रूपिणः ॥ ३३ ॥ इच्छानिच्छालिक्वेषाक्तो येतराः पितृमेव च ॥ न त्वं शुष्यति रेकेण शशांक उपलभ्यते ॥ ३४ ॥

॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ व्यासस्तम् ॥ २७ ॥ कथमस्तदाह ॥ नाहमिति ॥ २८ ॥ तर्हि जीवन्मुक्तैर्घटाद्याकारेण किमवलोक्यते तत्राह ॥ घटादीति ॥ २९ ॥ ३० ॥ स
 भ्रमो मरणादिभयम् ॥ ३१ ॥ सर्वस्मिन्निन्द्रियगणैर्द्राक्ष्य ब्रह्माद्याकारे च सन्नेव सन्मात्रस्वरूपस्त्वमसि ॥ अतो दाहहेतुं भिराध्यात्मिकादिभावैर्न दक्षसे ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ इतरा
 क्रियाशक्तिरपित्वमेव ॥ अतस्त्वेव मनिष्टं कर्तव्यं चनास्तीत्यर्थो नाना यचकारः ॥ अश्वः कलास्तद्व्यतिरेकेण ॥ ३४ ॥

निसेयुणालरूपेधानुष्करिकल्पिते लक्ष्ये ॥ १४ ॥ १५ ॥ ज्ञानार्थासकथामुपदेशात्सर्वेणायारितवानसीति शेषः ॥ उपदिष्टार्थानां हृदिधारणात्सोपदेशः ॥ प्रबुद्धांस्तस्मिन्
 लसाक्षात्कारज्ञानवात्ज्ञातोसीत्यर्थः ॥ १६ ॥ १७ ॥ तवाज्ञानमयमध्याङ्गकालेक्षीणमिति मया ज्ञातमित्याह ॥ यावदिति ॥ १८ ॥ इदानीमद्यतनदिनस्योत्तरभागे ॥ त्व
 दयास्तपरित्यक्चेतसि क्षयमागते सति ॥ १९ ॥ अचित्ततया निःस्वरूपता बुद्ध्या ॥ २० ॥ दृष्टेः परमात्मनिष्यक्ते ॥ २१ ॥ आत्मन्यन्योन्याभ्यासात्सदसत्तामयत्वमेव हि
 वासनात्मसुयातेषु मलेषु विमलं सखे ॥ यदकिंशुरंतस्तद्विशतीषु र्थाविसे ॥ १४ ॥ कषायपाके संपन्ने त्वं मया द्याविबोधितः ॥ तेनाद्यै
 वतवाज्ञानक्षयो जातो महा मते ॥ १५ ॥ अद्यप्यकषायस्त्वमद्यैव ज्ञानसंकथाम् ॥ अद्येह सोपदेशस्त्वमद्यैव सिप्रबुद्धवान् ॥ १६ ॥
 शुभाशुभानां सर्वेषां कर्मणा मय संक्षयः ॥ सत्संगव्यपदेशेन तव निष्पत्तिमागतः ॥ १७ ॥ यावदस्य दिनस्यैष पूर्वभागः महीपते ॥ ताव
 ज्ञेतोहं ममेतितवाज्ञानं बभूवह ॥ १८ ॥ इदानीमहचो बोधाच्चेतसि क्षयमागते ॥ त्वदयात्संपरित्यक्ते संप्रबुद्धोऽसि भूपते ॥ १९ ॥ त्वदिद्या
 यो र्यो लयो हृष्टज्ज्ञानं सा परा गतिः ॥ २० ॥ प्रबुद्धोऽसि विमुक्तोऽसि त्वत्कंचित्तत्त्वयानुप ॥ सदसत्तामयत्वं हित्व यात्यक्तमसत्पदम् ॥ २१ ॥
 वीतशोको निरायासो निरसंगो न न्य आत्मवान् ॥ महादयो मुनिर्मान्स्वरूपेति श्रुतिर्मते ॥ २२ ॥ ॥ शिखिष्वज उवाच ॥ एवं हि भग
 वन् जतो मूर्खस्यैवास्ति चित्तभूः ॥ प्रबुद्धस्य न तज्ज्ञस्य चित्तं नाम किल प्रभो ॥ २४ ॥ जीवन्मुक्तास्तदेते हि विहरंतिकथं वद ॥ अविद्यमान
 मनसोऽप्युष्मदाद्यास्तथानराः ॥ २५ ॥ इति मे कथया शेषमन्यैः स्ववचनांशुभिः ॥ हाद्वैतमोमे निपुणमेवं प्रायैः प्रमार्जय ॥ २६ ॥ ॥ कुंभ
 उवाच ॥ ॥ यथा वदसितत्त्वज्ञ तत्त्वैव हि नान्यथा ॥ चित्तं हि जीवन्मुक्तानां नास्त्वं कुंभ इवाश्मनाम् ॥ २७ ॥ पुनर्जननयोऽन्याया वास
 ना घनवासना ॥ सा प्राक्ता चित्तशब्देन सा तज्ज्ञस्य विद्यते ॥ २८ ॥ यथा वासनया तज्ज्ञा विहरंतीह कर्मसु ॥ तांस्त्वं सत्त्वाभिधां विद्धि पुन
 र्जननवर्जिताम् ॥ २९ ॥ जीवन्मुक्ता महात्मानः सत्त्वस्थाः संयतो द्विधाः ॥ विहरंति गता संगं न चित्तस्थाः कदाचन ॥ ३० ॥
 चित्तनामतदेव असतो जगतः पदकल्पनास्थानम् ॥ २१ ॥ २३ ॥ चित्तेत्यक्ते जीवन्मुक्तानां केनातः करणेन व्यवहारासिद्धिरिति प्रष्टुराजापीठिकारचयति ॥ एवं हीति ॥ यदीत्य
 र्थे किल शब्दः ॥ २४ ॥ प्रष्टव्या शदर्शयति ॥ जीवन्मुक्ता इति ॥ तत्तर्हि ॥ २५ ॥ अन्यैर्दुर्बलमिति शेषः ॥ अन्यैः प्रसिद्धसूर्याय शुचिलक्षणैः स्ववचनांशुभिः प्रसिद्धतमो विल
 क्षणहाद्वैतमप्रमार्जयति वा ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ यथा भाजिता विर्तुन्याश्चला जानवीक्षादिशब्दवाच्यानाप्यकुरादिजननक्षमास्तद्वत्त्वज्ञानभाजितनिरावरणसत्त्वं मनः श
 ब्दवाच्यनापि पुनर्जननसमर्थमित्यर्थः ॥ २९ ॥ जीवन्मुक्तव्यवहाराभासात्तदेव करणाभास इत्याह ॥ जीवन्मुक्ता इति ॥ ३० ॥

तदूर्ध्वं तत्कालो रदृष्टिस्तत्र तत्तानमेवाभिमतवेदनप्राप्त्यनन्तरं तत्प्रसवित्वार्थः ॥ १८ ॥ गुच्छत्वात् सत्त्वव्यवस्थानां हि गुच्छसुखमज्ञानां मेव बहुमततत्त्वविद्यामित्याशयेनाह ॥ त्वपराति ॥ त्वर्गानामेति क्रियमानसु गुच्छसु त्वम् ॥ किञ्चैवेति सत्त्वम् ॥ अवर्तनीयधर्मकीर्तनाद्यप्यपराधसहजनाशयत्वात्तद्वैस्यति ॥ १९ ॥ ज्ञानदीर्घत्वाद्ज्ञानाभ्युत्थानं गुच्छत्वमिति रपद्वैतत्वाशयेनाह ॥ येनेति ॥ रीतिरिति त्वम् ॥ तदनुज्ञानमाकुर्वन् भवभूतपापित्वद्वेषतयः श्लेशो निमग्न इत्याह ॥ चूडाकृति ॥ २० ॥ आश्रयोवाप्तत्वात् ॥ आश्रितत्वात् सत्त्वव्यवस्थानुचितकर्मणि कारिणो वा कश्चिदप्यपराधिविष ॥ तदभिमानतत्त्वधनैक्यप्रद्विकल्पविशेषात् सत्त्वस्याभ्यस्यमप्यकत्वात्कलनोपेक्षितत्वं तत्त्वकमप्यस्य भिन्नैक्यत्वात् प्रापणादितयः श्लेशमयुरभानर्थत्वमप्यपराधिकमर्थनिषष्ट ॥ २१ ॥

स्वर्गादिमहासुरवेतोस्तपसः कथमनर्थवताह ॥ आद्यताविति ॥ भोसुमतेयतोस्तपस आदिभाग आचरणावस्था अत भाग फलक्षयावस्था चतु स्वरूपावेव मध्येस्वर्गादिभो
 गावस्थायामेवसुरस्सकिल ॥ तर्हि किमया कृतं तपोव्यर्थमेवनेत्याह ॥ यतइति ॥ यतस्तपसैवतेचित्तकषायपाकास्माप्रततत्त्वबोधसमयोजातः अतोहेतो सर्वतपोरूपावि
 कस्याशायास्मिन् विकल्पेन त्वज्ञानेपरिणमतिरफलेनैव फलवतोपि चभवति ॥ ४२ ॥ तत्रज्ञानेवद्वपद स्थिरोभव ॥ विविदिषति यज्ञेनदानेन तपसेत्यादिश्रुतेस्तरफलेनैवतेनपस
 साफल्यमितिभाव ॥ ज्ञानफलचिद्बोमलाभेन सर्वमेवलब्धम् ॥ सर्वस्य जगतस्तत एवोद्वजस्थितिलयश्रुतेरित्याशयेनाह ॥ चिद्बोद्ब्रह्मिति ॥ ४३ ॥ यथापि कार्यमिष्टमकार्यमनिष्टं
 च सर्वमपि ब्रह्मसमुद्रावदव एव तथापि न च्छलात्तत्सर्वव्यनिष्कलमेवातस्तत्पक्ष्मपूर्णसमुद्रस्थानीयनिर्विशेषमेवसमाश्रयेत्याह ॥ इदमिति ॥ ४४ ॥ परमप्रेमास्पदत्वा निरति
 शयानदरूपस्य स्वस्य इष्टातरप्रार्थनापक्षया तादृशत्वाभापार्थमेव वरामित्याशयेनाह ॥ इदमिति ॥ यथाऽलब्धदयितया खियालब्धव्यदयितव्रति मे इष्टप्रार्थयस्वेत्यन्यथा
 आद्यं तावस्य सुमते मध्य एव लुखं स्मभोः ॥ यतस्ते समयो जातो यस्मिन् परिणमंति च ॥ ४२ ॥ तपारूपविकल्पांशास्तत्र बद्धपदोभव ॥ चि
 द्बोद्बो न भसोत्यच्छात्सर्वभावाः समुत्थिताः ॥ ४३ ॥ तथैव परिदृश्यते तत्रैव विलयंगताः ॥ इदं कार्यमिदं नेति संकल्पा ब्रह्माविदवः ॥ ४४ ॥
 वंध्यं शिखि ध्वज त्यक्त्वा पूर्णमेव समाश्रय ॥ इष्टं मे प्रार्थयस्व तियथैव प्राथ्यते सर्वे ॥ ४५ ॥ खियातथैव सकथं दयितः प्राथ्यते स्वयम् ॥
 संकल्परचितानेतान् भावाना पदभासुरान् ॥ ४६ ॥ मृदंति न महात्मानः प्राज्ञा जलरवीन्निव ॥ स्वर्गमोक्षादिफलदं यत्किंचित्सर्वमेव तत्
 ॥ ४७ ॥ त्यक्त्वा समसमाभासो योस्य सावेव वैभव ॥ सत्त्वं सत्त्वेन नारो न नाशं हि विगतस्महः ॥ ४८ ॥ पदार्थौ घमिमं मृदंति षास्मं दित
 चित्तभूः ॥ अपरिस्पंदचित्तस्य संसृतिर्नैव धावति ॥ ४९ ॥ पौरुषप्रभवा साधो विपत्तिर्हिमतौ यथा ॥ यानियानां ह दुःखानि प्रसूरंति जग
 त्वये ॥ ५० ॥ चेत्तथा पलजान्येव तानि तानि महीपते ॥ स्थिरं शांतं गतस्पंदं यस्य चित्तमचापलम् ॥ सदैव समहानंदी सा धाज्यस्य सभाज
 नम् ॥ ५१ ॥ अथ चेत्तस्मिन् तत्त्वज्ञस्पंदारूपं दौल्यमेकताम् ॥ नीत्वा तिष्ठ यथा काममैक्यमागत्य शाश्वतम् ॥ ५२ ॥

ते तथैव स्वयं दयित एव कथनप्राप्यते नस्मिन् स्वाधीनतया लब्धेन दधीन लब्धव्या तराणास्वत एवलाभा इति भावः ॥ ४५ ॥ अगो कल्यात्मातिरिक्तेष्टान् पुरुषार्थं त्वलब्धत्वा देवा प्रा
 र्थनीयत्वमुक्तम् ॥ वस्तुतस्तु ते पातत्त्वज्ञदशातुच्छत्वा दपाश्चत्वमेवेत्याह ॥ सर्वकल्पेति ॥ आपदइव अभासुरानरमणियान् ॥ ४६ ॥ जलरवीन्द्रविप्रतिविबानिव ॥ ज्ञानलाभा न
 तरस्य गदिसाधनानीवा पर्वासाधनाभ्यपि हेयान्येवेत्यारयेनाह ॥ स्वर्गीति ॥ ४७ ॥ सर्वपदार्थेषु सदृशः सत्त्वेनैव प्राज्ञ असदृशस्तु नित्यनष्टत्वेनैव प्राज्ञाश्च तत्ताचल्यं विनेत्याह ॥
 सत्वमिति ॥ ४८ ॥ अस्पदिति चित्तभूरित्युक्तेऽप्योजनमाह ॥ अपरिस्पदिति ॥ न धावति न प्रामोति ॥ यथा स्वाभाविकप्रवृत्तिलक्षण पुरुषा पराधमप्रवा विपत्तिमर्तौ विवेकज्ञानो
 दये सति न प्रामोति तद्वदित्यर्थः ॥ ४९ ॥ ५० ॥ सम्यग्भगवावरणतया राजतइति सभादृसाक्षात्कृत आत्मा तद्भावस्य भाजनमित्यर्थः ॥ ५१ ॥ स्पंदारूपद्वैतत्साक्षिमात्रतादर्श
 नेनैकतानीत्यासाक्षिणमपि ब्रह्मात्मैक्यमागत्य प्राप्य भूमानदभावेन यथा कामपूर्ण कामतया तिष्ठेत्यर्थः ॥ ५२ ॥

आमन्त्र्यतर्हि ते कुभे विस्मितस्य महीपतेः ॥ चिरं विस्मय विभ्रंतिः समाधा विह्वलयन्ति ॥ १ ॥ यथेदं सर्वं मुस्थितमित्यध्यारोपेण यथा च प्रविलीयत इत्यपवादेन च सर्वं पूर्णं ब्रह्मतत्त्वं
 ते मया कथितम् ॥ १ ॥ गुरुशास्त्राभ्याश्च स्वास्त्रियविचारेण मत्वा च सस्यगुह्यसाक्षाद्दृष्टावरणभगात्स्यष्टपरेपदे कदाचित्समाधिप्राधान्येन कदाचिद्ब्रह्महारेण च यथेच्छसित
 यतिष्ठ ॥ २ ॥ स्वर्गिभद्रसमाप्तम् ॥ ३ ॥ ४ ॥ एषामहुपदिष्टैव ॥ ५ ॥ सप्रणामप्रतिवचनात्पूर्वमर्तधर्निम् ॥ साध्वीभिर्भर्तुकृतनमस्कारस्याप्राप्तत्वात् ॥ ६ ॥ स्वमादिप्रतिभा
 नगतं धनादिवस्तु ॥ अतेजागरे ॥ ७ ॥ चित्रमाश्रयम् ॥ ८ ॥ चिरोदयसदाप्रभातशश्वताभ्युदयवाब्रह्म ॥ ९ ॥ कालयुक्त्या भाग्योदयसमययोगेन ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ इयं सा
 कुंभउवाच ॥ इतिते कथितं सर्वं शिखिध्वजमहीपते ॥ यथेदमुस्थितं सर्वं यथा च प्रविलीयते ॥ १ ॥ एतच्छ्रुत्वा च बुद्ध्वा च मत्वा च मुनिना
 यक ॥ यथेच्छसितयातिष्ठष्टेष्वपरेपदे ॥ २ ॥ स्वर्गगच्छान्यहंपर्वकाले स्मिन्नारदो मुनिः ॥ ब्रह्मलोकात्समायातो भवत्यमरसंसदि
 ॥ ३ ॥ न मां पश्यति चेत्तत्र तकोपमुपगच्छति ॥ नोद्वेजनीया भव्येन गुरवो हिकदाचन ॥ ४ ॥ त्यक्तसंकल्पलोखेन न किंचिद्भिवांछता ॥
 लयासदैव वसव्यं दृष्टिरेषैव पावना ॥ ५ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ इति यावत्सतिवचः पुष्पहस्तः शिखिध्वजः ॥ प्रणामाय ददात्येषताव
 दंतर्धिमाययौ ॥ ६ ॥ प्रतिभानगतं वस्तु यथैवातेन दृश्यते ॥ न दृष्टवांसं यथा कुंभमग्रे राजा शिखिध्वजः ॥ ७ ॥ गते कुंभे महीपालः परं विस्म
 यमाययौ ॥ तमेवाचितयं श्रिञ्चिञ्चार्पित इवाभवत् ॥ ८ ॥ इदं संचितं यामास चिञ्चं विलसितं विधेः ॥ यत्कुंभव्यपदर्शेन बाधितोऽस्मि चिरो
 दयम् ॥ ९ ॥ कनारदसुतः कुंभः कहांनाम शिखिध्वजः ॥ केवलं कालयुक्त्यैव सोहंसं परिबोधितः ॥ १० ॥ अहो नु सभ्यक्रथितं देवपुत्रेण सु
 क्तिमत ॥ अहो नु संप्रबुद्धोऽस्मि मोहनिद्राकुलश्चिरात् ॥ ११ ॥ ब्रह्मासंविनिमग्नः क्रियाजालकुक्कर्म ॥ इदं कार्यमिदं नेति मिथ्या विभ्रम
 चक्रके ॥ १२ ॥ अहो नु शीतलाशुद्धाशान्तं यंपदवीनिजा ॥ रसायनोद्भवाकारासत्वं शीतयतीह मे ॥ १३ ॥ शास्त्रानि परिनिर्वाप्ति सुख
 मासे च केवलम् ॥ लणप्रमपि नेच्छामि संस्थितोऽस्मि यथास्थितम् ॥ १४ ॥ एवं संचितं यत्प्राप्तं जानूनं निर्वासनाशयः ॥ शैलादिव स मुल्की
 णो मौनमेवावतस्थितवान् ॥ १५ ॥ तस्मिन्नेव ततो मौने निःसंकल्पे निराश्रये ॥ प्रातिष्ठां निश्चलां प्राप्य स तस्यौगिरिशृंगवत् ॥ १६ ॥ स तत्र
 संशान्तभयोऽचिरेण चिरेण विभ्रंतिः समात्मा ॥ चिरेण संप्राप्तनिजामलात्मा योगेन सुष्यापततो दितात्मा ॥ १७ ॥ ॥ इ० वा० वा०
 दे० मो० नि० पू० चू० शिखिध्वजसमाधानं नाम द्वाधिकशततमः सर्गः ॥ १०२ ॥ ॥ ६३ ॥ क्षाकतास्मरूपा समाध्याप्य पदवी ॥ सत्त्वं निर्वासनं म
 न ॥ १३ ॥ तैनेव स्वस्वपूर्णकामतामाह ॥ शास्त्राभीति ॥ १४ ॥ शैलात्समुल्कीर्णः प्रतिभादिव मौनवागादिचेष्टारहितयथास्यात्तथा समाहितो वतस्थितवान् ॥ छादसत्त्वाह्लि
 टकसु ॥ १५ ॥ मौने मुनिकर्मणि समाधौ ॥ १६ ॥ सराजातयसमावौ सप्राप्तनिजामलात्मा सन्समात्मा समरसः सत्चिरेण विभ्रंतिर्भूत्वा अचिरेण सद्य एव संशान्तभयः सत्चि
 रकालानुवृत्तेन योगेन अदितात्मा अखण्डितस्वभावः सुष्यापसुषुप्त इव विश्रायमेत्यर्थः ॥ १७ ॥ इति श्रीवात्सिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशे निर्वाण० पू० ह्युत्तरशततमः सर्गः ॥ १०२ ॥

पूरात्ताया परात्ताऽप्येणपुराणम् ॥ यथाभूत्पावनराक्षसराजापञ्चवर्ष्यते ॥ १ ॥ एवमुक्तरीत्याशिरिष्यजोराजानिर्बिकल्पसमाधानात्काष्ठकुब्जोपमस्थितिरभूदिति
 शय ॥ वृहत्कालद्वान्तर्निधायत् ॥ १ ॥ ततारपुत्र ॥ २ ॥ देवपुत्राद्वर्तकुम्भेपम् ॥ क्षिणक्षीरातीररूपमाकारजपाह ॥ १ ॥ चपकर्मराकाकार्यमजानुरजनमित्यर्थ ॥ २ ॥
 कुम्भानारय ॥ ५ ॥ समुत्कार्यनिमानकारनिर्मितदुम्भकावमिषमिष्यत् ॥ १ ॥ अपराका ॥ ७ ॥ इदानीमारभ्यकर्मशेषकालेदेहत्यागार्किकिमर्दकरोतिनकरोतिवत्या

श्रीवसिष्ठउवाच ॥ निर्विकल्पसमाधानात्काष्ठकुब्जोपमस्थिति ॥ एवशिरिष्यजोराजाचूडालामधुनाशृणु ॥ १ ॥ शिरिष्यजजत
 भतारकुम्भवपणतेनसा ॥ प्रबोध्यातीर्धमागत्यततरस्रान्तम् ॥ २ ॥ देवपुत्राकतिष्योधिजहोमायाविनिर्मिताम् ॥ विदग्धमुग्धमा
 कारक्षेणजपाहसुदरम् ॥ ३ ॥ नमसास्वपुरप्रापविवेशांतपुरक्षणात् ॥ दृष्ट्वाधभूवलोकस्यनृपकर्मचकारच ॥ ४ ॥ वासरञ्चितयनाय
 पुनरपरमत्यसा ॥ यभूवकुम्भोयोगेनशिरिष्यजवनययी ॥ ५ ॥ तयातत्रैवतभूपमपश्यदनभूमिगा ॥ निर्विकल्पसमाधिस्यसमुरकीर्ण
 मिवदुग्धम् ॥ ६ ॥ अहानुरलुभोदिष्ट्याविश्रातोयमिहात्मनि ॥ स्थितस्वस्यसमशान्तहृदुवाषपुनपुन ॥ ७ ॥ तदेनतावेदतस्माद्वाधया
 मिपरात्पदात् ॥ इदानीमवर्कितदेहत्यागमेपकरोतिवै ॥ ८ ॥ किंचित्कालसुरत्वेपराज्येनविपिनेनवा ॥ मममेवगमिष्यावस्यत्केदहविमौ
 समौ ॥ ९ ॥ तस्यापदेशोविषमपरिणामनगच्छति ॥ अनेनाभ्यासयोगेनतावदावोधयाम्यहम् ॥ १० ॥ इतिसच्चित्त्यचूडालासिंहनाद
 चपरसा ॥ भूयोभूयप्रभोरभेवनेचरमयप्रदम् ॥ ११ ॥ नचचालशिलेवाद्वायदानादेनेनस ॥ भूयोभूयश्रुतेनापितदासातव्यचाल
 यत् ॥ १२ ॥ चालितपातिताप्येपयदानमुधेनप ॥ तदासच्चित्तयामासचूडालाकुम्भरूपिणी ॥ १३ ॥ अहोपरिणतसाधुस्वपदेभग
 वानयम् ॥ तदेनहिप्रयायुक्तयासांप्रतपोधयाम्यहम् ॥ १४ ॥ अयवैर्महात्मानांकिमर्थयोधयाम्यहम् ॥ विदेहयोधमासायतिष्ठत्वेपय
 याल्लखम् ॥ १५ ॥ अहमप्यनादहमिमत्यक्कापरपदम् ॥ अपुनर्जननायेवगच्छामीहकिंसमम् ॥ १६ ॥

शय ॥ ८ ॥ विपिनेभोपयकमक्षयपर्वतविपिनेनवा ॥ समुत्पन्नकाष्ठमयसौनुत्यत्वभाशौगमिष्याव ॥ कैवल्यमितिशेष ॥ ९ ॥ उपदेशात्काष्ठयाकृतपरिणामसममम
 निरवस्थितिपर्वतपराधकनगच्छन्निदानीमवहेष्यामे ॥ तथाचकीलमन्मुक्तिमुलानुभवायमप्यपमबोध्यदतिभाष ॥ १० ॥ यथाभूत् ॥ ११ ॥ पाणिसेपेपणाश्चालयत्
 ॥ १२ ॥ १२ ॥ सममभूमिकानुपदेशयपर्वतपरिणत ॥ अहोदत्ताप्यर्थे ॥ तथाचतस्रोपदेशोविषमपरिणामनगच्छतीतिमदीयसमावनादशैवेतिभाष ॥ १३ ॥ अतएवाह ॥
 अपयदति ॥ निरवस्थितिषट् ॥ १४ ॥ सप्तसहस्रगच्छाच्च दृष्ट्वाजीवनेकिमधिकमुत्तरमितिशेष ॥ १५ ॥

महामतिरित्यनेनावश्यभोक्तव्यतदीयप्रारब्धकर्मशेषमपिसास्वमत्यादृष्ट्वापुनर्संचितयामासंतिस्त्वनया ॥ १७ ॥ सर्वनिर्वासनं मनस्तस्य सस्कारलेशात्मनाशेषो यद्विदद्वरे
प्रारब्धवशेषितमायालोपहितेहार्द्रब्रह्मण्यस्ति ॥ १८ ॥ कालेन तदुद्भवसमयेन ॥ यथावसतारभेदुमेमूलकोशे मूलप्रदेशयोर्भौमोरसस्तस्मिन्मुखश्मभावेनालीनाविपुष्यजा
लमिव सत्वशेषो यद्यस्तीति पूर्वोक्तान्वयः ॥ १९ ॥ तर्हि मय्यबोधितो य जीवन्मुक्तः स नृएव महिमिव विहरन् जवत्येव ॥ अथ यदि स त्वशेषस्यापि बाधान्मुक्तो भवति तत्तर्ह्यमपि स
ममेन सत्ताकमेव मुक्तिगच्छामि ॥ २० ॥ स्थाने देहोष्मलिगेन वक्ष्यमाणलिगेन पति जीवती तिसाशकमालोक्य स बोधहेतुद्वयेन स त्वशेषव्यवृथ्यत अस्य हृदिस त्वशेषोऽस्मै वेत्यवाच

इति संचित्य देहं स्वं त्यक्तुमभ्युद्यतासती ॥ पुनः संचितयामास चूडालासामहामतिः ॥ १७ ॥ आलोकयामि चैतावदेनेदं देहमहीपतेः ॥ यद्य
स्य सत्त्वशेषोऽस्ति बोधबीजं हृदये ॥ १८ ॥ तत्कालेनैव भगवान्संप्रबोधमुपैष्यति ॥ मूलकोशरसालीनं पुष्पजालमिव हुमे ॥ १९ ॥ तद्
व विहरन् जीवन्मुक्त एव भवत्यलम् ॥ मुक्तो भवत्यथ यदि मन्ये गच्छामि तत्समम् ॥ २० ॥ इति संचित्य चूडालास्य शनैः नयेन च ॥ पति
मालोक्य साशंकमुवाच वरवर्णिनी ॥ २१ ॥ अस्त्येव स त्वशेषोऽस्य हृदिसंबोधकारणम् ॥ संबोधहेतुद्वयन स त्वशेषं व्यबुध्यत ॥ २२ ॥
श्रीराम उवाच ॥ ॥ भृशं संशातचित्तस्य काष्ठलोष्टमस्थितेः ॥ स त्वशेषः कथं ब्रह्मज्ञायते ध्यानशालिनः ॥ २३ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥
प्रबोधकारणं यस्य दुर्हृदं शृणु वपुर्हृदि ॥ विद्यते स त्वशेषो तर्वाजोऽपुष्पफलं यथा ॥ २४ ॥ चित्तस्यंदं विद्युक्तस्य तस्यास्पंदितसंज्ञितः ॥ द्वित्वैक
त्वविहीनस्य समस्याचलसंस्थितेः ॥ २५ ॥ कायः समसमाभोगानभलायति न हृष्यति ॥ नास्त्वमेति न चोदति सममेवावतिष्ठते ॥ २६ ॥
द्वित्वैकत्वादियुक्तस्य यस्य स्पंदं ते मनः ॥ तस्य देहोऽन्यतामेति नास्पंदस्य कदाचन ॥ २७ ॥ चित्तस्यंदो हि सर्वपांकारणं जगतः स्थितेः ॥ रा
मभावविकाराणां कुसुमानां यथामधुः ॥ २८ ॥ अस्मिन् यथास्य तदेहं चेत्तसो हि मुहुर्मुहुः ॥ हर्षः कोपो न संमोहो वशमेति रघूदह ॥ २९ ॥

चेति परेण सहान्वयः ॥ २१ ॥ २२ ॥ स्थानेन नयेन चेति यदुक्तं तत्र न यथावदर्थजिज्ञासुरामपृच्छति ॥ भृशमिति ॥ २३ ॥ देहे हृद्विविपरिणामापक्षयादिविकारानुदयः स त्व
शेषेऽपि गमित्य सारवर्तुलं यमनुवदति ॥ प्रबोधेति द्वाभ्याम् ॥ २४ ॥ द्वित्वैकत्वविहीनस्य निर्विकल्पस्य ॥ २५ ॥ गलायति ग्लानिगच्छति ॥ २६ ॥ अन्यस्य तु तद्वैपरीत्यमित्या
ह ॥ द्वित्वैकत्वादीति ॥ २७ ॥ तत्कुतस्तत्राह ॥ चित्तस्य इदं ॥ जगतः स्थितेर्व्यवहारस्य हेतुभूतानां सर्वपांकारणविकाराणां कारणम् ॥ २८ ॥ अतएव पुनर्जन्मवीजसत्त्वे स्मा
द्वेहाद्वेहांतरप्रयास्य तसो मुहुर्मुहुर्नयेन यत्समागोपि हर्षः कोपः संमोहश्च न वशमेति न निर्दोशकपते ॥ तदेव पुनर्जन्मावश्यभावेऽपि गमित्यर्थः ॥ २९ ॥

चित्तद्वाराद्विकाराधीनकायविविकाराभिर्जनदत्ताह ॥ चित्तद्वारेति ॥ सर्वत्रनिर्वासनचित्तेनर्वाञ्जित अमृतिवशनेनत्यक्त ॥ तथावचित्तेनाहतपापरिपृष्टवदेहद्व्याद्वि
विकारहेतुर्निर्माह ॥ १ ॥ दहभ्राष्ट्रलिङ्गादिहोरागादिरासभनदरपन ॥ ११ ॥ कियत्कालजीवमूर्तेः सत्वमुपलभ्यतदतिषेधारः शेषशेषेणतत्त्वशामपयतिमित्याह ॥
सर्वव्यर्थं स वददतिभासिकरस्यमाधिरूपम् ॥ कालाद्यारः शपस्यकालात् ॥ १२ ॥ सत्वस्यापिषयेनुरगतोदेहोर्विलीयतदत्ताह ॥ देहेद्वेति ॥ मोक्षित्तमित्यस्यभरणा
भियापम् ॥ नात्यसर्ववर्तिनस्यमाभिन्नापम् ॥ पञ्चत्वेनभरण ॥ १३ ॥ शिरिविष्वजमेहेतुर्जीवर्तलगानितयादर्यानित्याह ॥ शिरिविष्वजस्येति ॥ नेत्रसाऊष्मणा ॥ १४ ॥

चित्तेन्द्रशममायातंकयायेय सत्ववर्जित ॥ याधेतोषरस्येवतस्यभावविकारम् ॥ ३० ॥ वीच्यादितनययोदतिसभायाजलसंतते ॥ तथा
नदस्यतटाप ममायामत्वसतत ॥ ३१ ॥ सत्वस्यानुपलभोक्तिनतस्योपशमाहते ॥ यावद्भातिसमतत्वकालाच्छाभ्यतिकेवलम् ॥ ३२ ॥
दहयस्मिस्तुर्नचित्तनापिसत्त्वचवियते ॥ सतापेहिमवद्रामपञ्चत्वेनविलीयते ॥ ३३ ॥ शिरिविष्वजस्यंदेहोसोनिश्चितसंज्ञसंजित ॥ स
त्वांशतचमयुक्तंजननलानिभाजनम् ॥ ३४ ॥ ततथाभूतमालोक्ष्यमत्तुर्देहवरांगना ॥ अनुज्झितवर्तदेहचित्तयामाससत्वरम् ॥ ३५ ॥
चित्तत्वसवणशुद्धनविभ्यापध्याम्यहम् ॥ भविष्यद्दोषनकालमयतज्जहिसत्स्थिता ॥ ३६ ॥ नयोधयामिययेनचिरात्तद्व्यतस्वयम् ॥
किमेकैवावतिष्ठमिदंवाधयाम्यहम् ॥ ३७ ॥ इतिमचित्तव्यूहालदेहकरणपजरम् ॥ संत्यज्यप्रापचित्तत्वेभ्यतिमापतवर्जिते ॥ ३८ ॥
तन्मात्रेननास्यदहत्वासत्ववत नमो ॥ स्विवेशपुनदहस्वर्नाहमिवपक्षिणी ॥ ३९ ॥ कुमारातिरयत्त्यायनिविष्टाकुसुमस्यले ॥ सा
मगागुनदत्तासाभ्रमरार्द्वनि सना ॥ ४० ॥ तसामसन्ममाकण्यचित्तत्वगुणशालिनी ॥ वयुधेभूपतदेहवसतइवपद्मिनी ॥ ४१ ॥ दश
विरासयामासतंतटाकइवाज्जिनीम् ॥ दशतसत्वसपत्ति शिरिविष्वजमर्हापति ॥ ४२ ॥

प्रथममायापयलनमनुसधत् ॥ ततपत्यादिता ॥ स्वरहमनुस्मिन्नवर्तीसर्ता ॥ १५ ॥ चिसत्वपागुनतद्दार्ढ्यल्लतशायकायपद्वेशेनप्रचिरयतप्रतत्त्वआवेसस्थितासर्ताचिरका
लनभविष्यदायनकोदमपुत्रेवसोपयार्थानि ॥ १६ ॥ ननुचिरासत्वपद्वेषपुण्यातीकयोधनत्वरयातभाह ॥ नेति ॥ राज्यपालनेनियक्ताह्नमर्त्तवसमाध्यास्यानुराक्त भ्यु
त्थिनापचर्याचिन्मकान्तिम्यवस्थानुशक्तामतीतभाह ॥ १७ ॥ स्वेदेहसत्यन्यतदहवधिरयतदीयेद्वाह्नप्रलज्जयोचिसमन्वेस्यतिनप्रापेत्यध ॥ १८ ॥ तथानिर्धक्स्वसमाधिना
क्षीणारकदरकोषोभूतयाभननायालरीयचिराभासवतिनृदुष्टपुण्यभयतानुकूलस्वरम् ॥ १९ ॥ ४० ॥ किमुच्चिदमासस्वचित्तराजगुद्धिर शिरिविष्वज्जाह्मावसत्कारो
द्वाधेनभानत्तायादेहोभाहप्यासागुदुषे ॥ ४१ ॥ तसिमाधिनिगीटिनाम् ॥ ४२ ॥

प्रतनतिष्ठामिकितुतवसमीपेतिष्ठामि ॥ हेअंगयतोबहूनामपिरम्याणांभय्यचिस्सस्यदेवाभीष्टभाषन्तिनत्थयत्तथोगप्राप्यमेवसत्तपुरःस्थितंभवन्निनोद्योगंविनेतित्वदर्शनोद्योगव
शादेवमभागमनमित्यर्थः ॥ ४८ ॥ मयिकोवातेमीतिहेतुरतिशयस्तथाह ॥ त्वादृशइति ॥ ४९ ॥ कुलाच्चलेअस्मिभ्यदरे ॥ ५० ॥ मसीस्यातेस्वर्गोन्नरोच्चेत्तर्हिइहमत्स
न्निद्धौ ॥ ५१ ॥ ममापित्वद्वितीयांमधिरुत्तमस्यस्वर्गालानास्तीत्याह ॥ भवद्वितीयायेति ॥ वितीर्णयादत्तया ॥ ५२ ॥ तांमत्समुपदिष्टामेवभूमानदसस्थितिमवलोक्य ॥
प्रकाशिनीस्वप्रकाशाम् ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ शमेनसमस्थिति ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ चिराद्धुक्कालोत्तरम् ॥ अतिचिरेणदिनत्रयपर्यन्तम् ॥ ५८ ॥ ५९ ॥

३।

21

अद्यावतामभिराध ॥ तत्प्राप्तसत्यनिश्वासमनस्तस्यात्पराधप्राप्तमाश्रितम् ॥ ६० ॥ यद्विलक्ष्यत्किंचनर्नवास्तिनर्द्वैतकीदृशोविशदस्तादृह ॥ नि सस्येतिरिति ॥ स्पष्ट
यु ॥ ६१ म ॥ न्निर्वाणसिद्धम तात्पदकारोनि० पृ० पू० अधिकाशतम सप्त ॥ १०३ ॥ ॥ ७॥ ॥ कुंभस्तरमोराराणासभोगेच्छाप्रवणयते ॥ स्वगापदशातृप्या
नर्धपण्यनुरागम् ॥ १ ॥ इत्युक्त्यन्तागभिरात्मनीत्यभ्यात्मनिषिन्नाभि कयाभि परस्परसख्यताविशिरोय ॥ १ ॥ सरसानित्तिभ्यानिसारसानिपद्यानिपक्षिमिधुनानिषय
स्मिन् नरनभानरापानि वरपूलादिनाशवनरक्षकष प्रसिद्धद्रुनदनेनैवविशिरोय ॥ २ ॥ तेनअविभ्युक्त्यसिद्धेनाधारेण ॥ वनेमहाराय्ये ॥ काननवीथिपुष्पावतारवनप
ज्ञातमज्ञातमप्राप्तसत्यकत्यक्यमाश्रितम् ॥ तत्त्वपरत्वसर्वमेस्वस्यैवास्तिनर्किंचन ॥ ६० ॥ नि संसृतिर्विगतमोहमयोविरागानित्यो
दित ममममागयसवमोभ्य ॥ सवात्मक सकलसंकलनाविद्युक्तआकाशकोशविशदसममास्थितोस्मि ॥ ६१ ॥ ॥ इत्यापर्ववा०
वा० द० मा० नि० पू० च० कुंभपुनरागमननामऽपधिकजगततम सर्ग ॥ १०३ ॥ ॥ ७॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ इत्य
भ्यात्मविषिन्नाभि पयाभिलापरस्परम् ॥ आसातेवंप्रवेत्तारोमुद्भूतंनितयवन ॥ १ ॥ ततउत्पायकस्मिश्चत्सानोसरससारसे ॥ मरोव
रेवनेषुविविहृतोन्नतवने ॥ २ ॥ ततचारुणताविश्वकषासिष्ठावतव ॥ दीवतवौडिजाणौ जगज्जगज्जगिनि ॥ ३ ॥ ॥ तत्त्व

१ आवागा। मत्पविर्बिब्लताठ

सत्वेननिर्वासनचित्तेनोदात्तयाउत्कृष्टतया ॥ १३ ॥ अथकेवलमिजभावेनपरस्परौपभोजकारब्धभोगोत्तरकालद्वयतिभावोपभोजकारब्धोद्भवकाले ॥ १४ ॥ कामेन
अन्नधर्मेणरोगेणनवचित्ता ॥ १५ ॥ यथापामभोगप्रतिअतिष्ठतंअनिवृत्तगतीनाम् ॥ एकस्याभोगनिवृत्तावेवाप्रहोनिर्वधस्तदाल्लिकायादत्ति सामूढतैव ॥ १६ ॥ अधर्भरोग
अमादिहेतुभ्योभोगेभ्योलोकोत्पद्यमानिवर्तितव्यमेवअनृतत्तमक्तिरित्याशयेनाह ॥ निजइति ॥ एवसर्वसामग्रीसत्वेपियास्वभर्त्तरनकामवतीसाअजीवन्मुक्ताचेद्भर्तृपभो

दिनैःकतिपयेरेवसमचित्ततयातया ॥ सत्त्वोदात्ततयाचैवराजकुंभवदावभौ ॥ १३ ॥ अथतंशुरगर्भाभंचूडालासाशिखिध्वजम् ॥ द
ध्वाशोभामुपगतंचित्तयामासमानिनी ॥ १४ ॥ अयंपतिरदीनात्मारम्याश्वनभूमयः ॥ इयंस्थितिरनायासायानकामेनवंचिता ॥ १५ ॥
जीवन्मुक्तधियांभोगंयथाप्राप्तमतिष्ठताम् ॥ एकाग्रहालिकतुच्छामूढतैवोदिताभवेत् ॥ १६ ॥ निजःपतिरुदारात्मानिराधिश्चनवंव
वयः ॥ ग्रहाणिपुष्पजालानिसाहतायानकामिनी ॥ १७ ॥ वनपुष्पलतागोहेस्वायत्तेभर्तरिप्रिया ॥ रमतेयाननिर्दुःखासाहतेवदुरंगना
॥ १८ ॥ रम्यंविवाहितंकांतंपतिमासाद्यनिर्जने ॥ स्त्रीसतीयानरमतेनाधिगस्तुदुरंगनाम् ॥ १९ ॥ समुज्झतायथाप्राप्तमपिवेद्यविदास
दा ॥ अनिद्यंसमुदाराधिकितज्ज्ञेनकृतंभवेत् ॥ २० ॥ तार्किकिद्रचयाम्याशुप्रपंचंप्रेक्षयावने ॥ येनायंभूपतिर्भर्तारमतेमयिमानदः ॥ २१ ॥
इतिसिंचित्यचूडालाकुंभवेपथरापतिम् ॥ प्राहकाननगल्मस्याकोकिलंकोकिलायथा ॥ २२ ॥ ॥ कुंभउवाच ॥ ॥ चैत्रमासस्यशुक्लो
यंप्रतिपदिवसोमहान् ॥ अद्यास्थानंमहारंभस्वर्गोभवतिवैहरेः ॥ २३ ॥ सन्निधानंमयातत्रकर्तव्यंपितुरग्रतः ॥ यथास्थिताहिनियतिर्न
संत्याज्याकदाचन ॥ २४ ॥ प्रतिपालयितव्यंमेत्वयेहचवनावनौ ॥ क्रीडतानवपुष्यायांसमुद्देगमगच्छता ॥ २५ ॥ आगच्छामिदिनांते
द्यनिर्विकल्पंनभस्तलात् ॥ सगर्वादितिरामेवल्लसंगोममतुष्टये ॥ २६ ॥ इत्युक्तामंजरीकुंभोददौमित्रायकौशुमीम् ॥ प्रीतयेस्वामिव
प्रीतिकांतानंदनदक्षजाम् ॥ २७ ॥

गविघातपापेनहता जीवन्मुक्ताचेह्लोकसग्रहभागप्रयुक्तनिदाहिनाहेतयर्थः ॥ १७ ॥ उक्तमेवस्पष्टमाह ॥ वर्तेति ॥ १८ ॥ १९ ॥ अनिद्यस्वउदाराधर्भोगंसमुज्झताक्किम
धिकफलंकृतंभवेत् ॥ नकिंचिद्विषयः ॥ २० ॥ प्रेक्षयास्वप्रज्ञया ॥ मथिरमतेरतिसुखलभते ॥ २१ ॥ २२ ॥ अस्थापदेवार्पसंभामेकनम् ॥ हरेरिद्रस्य ॥ २३ ॥ पितुर्ना
रदस्य ॥ २४ ॥ प्रतिपालयितव्यमेआगमनमासायंप्रतीक्षितव्यम् ॥ २५ ॥ निर्विकल्पआगमनपाक्षिकत्वरहितनियतमितिधावत् ॥ २६ ॥ कातामनोहरा नंदनदक्षकस्यत
रुस्तज्जामंजरीम् ॥ २७ ॥

रात्मुत्पद्योर्दोर्जितमथलद्वम् ॥ १८ ॥ घनघनेनविषारिप्रसरणरीलपुष्पाजलिम् ॥ पद्मसत्कारपक्षेनपुसर्कल्लिगसर्वनामेतिपागेवपद्मत्तभरगनपुमर्कल्लिगपविशेषसबधे
चिननिवर्त्तते ॥ तथाशाब्दतमङ्गाभाभ्योराक्यधानेनभ्रनासादिभिरपिप्लुत्यतिद्विगुतमनियमः कियतेपथपथनस्याप्रदयादनीति ॥ हिमकालेभगोद्दिम ॥ १९ ॥ आरर्नित्विप्रसर
याम्यनदेशादधि ॥ अर्धमपम ॥ १० ॥ स्वधृष्टालक्ष्यम् ॥ आयदोप्राय ॥ ११ ॥ स्फुरत्सनाकमतपृथमकरीत संजातमभरीकआकार संस्थानयस्यनयाविधकम्यदक्षोप
मम ॥ ११ ॥ ११ ॥ पयादक्षोक्तलपुष्पनाथतितद्वम् ॥ १२ ॥ तपगतवसन्निधोभुलंयामपुनित्विकार ॥ श्यामादौघनमप्यस्यावृष्टाला ॥ १५ ॥ आदृत सादर ॥ १६ ॥ वि
आगतम्यत्वयाशोघमेववदतिभूपती ॥ पुष्टुवेयवनाह्योमशरन्मुखपयोदवत् ॥ १८ ॥ पुष्पाजलिजहौव्योमवजनकुसुमदामजम् ॥
विसारिवनवातनदिनैमइवांनुद ॥ १९ ॥ शिखिध्वजोघ्रजंततददर्शाऽदर्शनंनदा ॥ उन्निद्रोद्वययावर्हीधीमयीतिर्हिदुस्त्यजा ॥ ३० ॥
शिखिध्वजदृशाभतेव्योभिकुम्भवपुर्जहौ ॥ शांतावर्त्तववारिश्रीमुंथास्वरूपमाययौ ॥ ३१ ॥ प्रापमजरिताकारकस्यदक्षोपमपुरम् ॥
स्फुरत्पताकमालीयस्वंगरम्यदिव पथा ॥ ३२ ॥ अत पुरमदभ्यैवविवेशललनाकुलम् ॥ मधुमासमहालक्ष्मिलमछनमिवहुमम् ॥ ३३ ॥
राजकायाणिसर्वाणितावसपायसत्वरम् ॥ शिखिध्वजस्यपुरत पपातफलपुष्पवम् ॥ ३४ ॥ तत्रकोलपुतिमुखचकाराखिलभानसा ॥
इदृसनहारभिवश्चामाखिलभिवानुजम् ॥ ३५ ॥ तंद्वजातादृशाकारसमुत्तस्थौशिखिध्वज ॥ बभूवखिलचैताश्चसमुवाचैदमादृत
॥ ३६ ॥ देवपुत्रनमस्तेसुविमनाइवलक्ष्यसे ॥ कुमस्त्वत्पजसरभमिदमासनमास्यताम् ॥ ३७ ॥ सतोविदितवेयायेतेहिहर्षविपादजा
म ॥ नाश्रयतिस्तिस्वस्थापद्माइवलक्ष्यते ॥ ३८ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ तेनक्षमापतिनेत्युक्तेकुम्भआहासनेविशन् ॥ गिरा
विपण्णयाशीणवंशस्वनसमानया ॥ ३९ ॥ यावद्देहमवस्थासुसमचित्ततयेवये ॥ कर्मद्वियीर्नतिष्ठतिनेतत्त्वविद शठा ॥ ४० ॥

मना तिवन्धनादपलक्ष्य ॥ मस्तच्छानिर्दोर्गेनेत्यर्थ ॥ सराप्रलक्षणयामनलापम् ॥ १७ ॥ १८ ॥ बाष्पद्रुदकजलजलाच्छीर्णवशास्वनसमावया ॥ १९ ॥ विदितवेयापुरुषा
इयधियारजास्थिर्नानाप्रयमीतिपुरुकनयकाश्चिदोषविषस्यत्कुप्राउवाच ॥ यावद्देहिमर्त्त ॥ क्षानमयुक्तसमधिषत्तनानातरीयकर्मैद्रियचेष्टानिहस्तेरेषकानिनोत्क्षणाभिहित
प्लुयादमयतद्विदोर्नसमचित्तत्वविपारम्भकमपयत्कर्मैद्रियचेष्टोद्भवमायापराधेनेत्याशय ॥ २ ॥

अतस्त्वेषु न तथेत्याह ॥ येहीति ॥ बालतया समचित्तत्वाभावेनैव ह दृहीताभ्यस्तनत्तत्कर्मैद्रियनिप्रहावस्थाभ्यः पलायते व्यवर्ते अज्ञानस्य भावादेवेति वैषम्यमित्यर्थः ॥ ४१ ॥
 प्रारब्धप्रयुक्तकर्मैद्रियहर्षलानि दशायावद्देहाविनीज्ञान्यज्ञानिनोस्तुत्यैवेत्याशयेन सदृष्टातमाह ॥ यावदिति ॥ दशाकर्मैद्रियहर्षलान्यादिदशाभवत्येवेति शेषः ॥ तदे
 वन्यतिरेकमुरवेन द्रव्यमिति ॥ यदिति ॥ तथा च ज्ञानिनोपि देहदशानतिलयनमेवेति ममापितदनुवर्त्तनदोषायेति भावः ॥ ४२ ॥ तथा च चित्तसाम्येन देहदशादुखानां समाधिवशाद्
 दर्शनमेव तत्परित्यागो न हठात्कर्मैद्रियनिग्रहेण सहनमिति निष्कर्ष इत्याह ॥ एष इति ॥ ४३ ॥ विजानात तत्त्वविदायावद्देहकर्मैद्रियैः सर्वासु दशासु यथा सदाचारमेव स्यात्तद्व्यन
 तु सदाचार उल्लभ्य इत्येतवानेव नियमः ॥ बुद्धीन्द्रियैर्मन आदिभिस्तु सदा साम्येनैव भाव्यन्तु कदाचिदपि वैषम्येणेत्यर्थः ॥ ४४ ॥ कर्मैद्रियैरनिपिद्धदेहावस्थानुवर्त्तनं ब्रह्मादिसर्वं
 ये स्य तत्त्वविदो महाराजन्वालतयैव ते ॥ अवस्थाभ्यः पलायते गृहीताभ्यः स्वभावतः ॥ ४५ ॥ यावत्तिलं यथा तैलं यावद्देहं तथा दशा ॥
 योनो देहदशामेति सञ्छिन्नत्यसिनां वरम् ॥ ४६ ॥ एष देहदशादुःखपरित्यागोऽस्त्यनुत्तमः ॥ यत्साम्यं चेत्तसोयोगान्न तु कर्मैद्रियस्थितेः
 ॥ ४७ ॥ यावद्देहं यथा चारं दशास्वंगविजानता ॥ कर्मैद्रियैर्हि स्यात्तद्व्यनतु बुद्धीन्द्रियैः कचित् ॥ ४८ ॥ परमेषु प्रभृतयः सर्व एवोदितश
 याः ॥ देहावस्थानुतिष्ठुंति नियतरेष निश्चयः ॥ ४९ ॥ अज्ञातत्त्वज्ञभूतानि दृश्यजातमिदं हियत् ॥ तत्सर्वमेव नियतिं धावत्यनुययां बुधिम
 ॥ ५० ॥ तज्ज्ञाबुद्ध्यादिसाम्येन पाण्यादिवचनेन च ॥ नियतिं यापयंती मां यावद्देहमखंडिताम् ॥ ५१ ॥ अज्ञास्तु सर्वक्षोभेण सुखदुःखद
 शाहताः ॥ नियतिं यापयं त्यंगदेहलक्षैर्विखंडिताम् ॥ ५२ ॥ इत्थं सुखे पुन नु दुःखदशासु चेत्यस्या तव्यमित्यधिगतं यदि हांगर्जावैः ॥ अ
 ज्ञाभूत निवहस्फुरितस्तदेवं दुर्लभ्य एष नियतो नियतं विलासः ॥ ५३ ॥ ॥ इ० वा० द० मो० नि० पू० च० ॥ जीवन्मुक्तव्यवहारप्रतिपा
 दनां मच्चतुरधिकशततमः सर्गाः ॥ १०४ ॥ ॥ ५४ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ ॥ एवं स्थिते महाभाग कथमुद्देगमीदृशम् ॥
 लब्धवानसि देवोपिव दवेद्यविदां वर ॥ १ ॥

जीवन्मुक्तेषु प्रसिद्धमेवेत्याह ॥ परमेष्वीति ॥ नियतेः प्रारब्धकर्मनियतेः ॥ अन्यथा तद्भोगासिद्धेरिति भावः ॥ ४५ ॥ प्रारब्धकर्मनियतिलं यन्तरेव ह्यैर्वाकैश्चिदपि कर्तुं न श
 क्यमित्याह ॥ अज्ञेति ॥ ४६ ॥ तर्हि कितञ्चाज्ञायोऽसाम्यमेवेत्याह ॥ सञ्ज्ञा इति ॥ यावद्देहमुपात्तैकदेहपातपर्यंतम् ॥ ४७ ॥ अज्ञास्तु न तथेत्याह ॥ अज्ञास्त्विति ॥ ४८ ॥
 प्रारब्धनियतित्वरूपमभिनीय दर्शयंस्तस्याः सर्वैर्दुरुल्लभ्यतामुक्तमनूयोपसहरति ॥ इत्थमिति ॥ न न्यंगदतिराजसंबोधने ॥ अनेन प्राणिना अस्मिन् जन्मनि इत्थं सुखेऽस्य स्यात्तद्व्य
 दुरवदशासु चेत्यस्या तव्यमित्येति जीवैः स्वस्वकर्मानुसारेण यथा दशाललाटाक्षरमधिगतं प्राप्तं तद्विषये अज्ञेषु ज्ञेषु वा भूतनिवहेषु तथैव स्फुरितो नियत एष नियतेः प्रारब्धकर्मणो विला
 स एव प्राणुर्कृत्यादुरुल्लभ्य इत्यर्थः ॥ ४९ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठमन्तास्य पर्यकाशे नि० पू० चतुरत्तरशततमः सर्गाः ॥ १०४ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ कुभेन निशि दुर्वासः शापात्सीत्या
 मिरुष्यते ॥ परस्परसमाधानैः प्रीतयोऽथ न या स्थितिः ॥ १ ॥ एव नियत्यनुसारेण स्थितेर्जीवकदेवत्वदेवोपि सन्निदशविषादनिमित्तमुद्देगकथं लब्धवांस्तद्देत्यर्थः ॥ १ ॥

॥ २ ॥ पनमदह प्यमिनिविशेषपणनपुसकत्वपातवत् ॥ इदरोप्यनुरोमुन्नदटि सप्रयथातानवमायातिनद्वत् ॥ १ ॥ पृच्छातुच्छानिभस्तेन ॥ स्वच्छार्थमुपगतेनेतिमुच्छरोविशेष
णम् ॥ २ ॥ ॥ पिप्रासहेतिशेष ॥ ६ ॥ वदामिप्रबह्राप्यस्यानिस्सस्यत्नानुकुलेवर्त्तनितत्पवाहेणीववहामिपावद्विभमतवेशमित्यथ ॥ ७ ॥ अथमद्विभमतवेशमाप्नतरो
नमद्विपउसमानाभानरत्नवन्मनाएकपगत अहलभ्यनवसमानाआगच्छामि ॥ सगरायतिताकति समुद्रप्लवमानद्वेत्पद ॥ ८ ॥ १ ॥ शीकरपाराभिधौनैक्षालितमगच

॥ पुनउवाच ॥ ॥ ८ ॥ पुनकायमिदचित्तमदीयवसुधाधिप ॥ कथयामितवाशेषसर्गेयद्वत्तमयमे ॥ २ ॥ सुद्धपावेदितदुखवपरमायाति
तानवम् ॥ पनजद्वरणमपिमुक्तदृष्टिरिवांनुद ॥ ३ ॥ सुद्धापृच्छतासाधुचेतोयातिप्रसन्नताम् ॥ स्वच्छतोपगतेनाशुकतकेनजल
यथा ॥ ८ ॥ अहतावदितोयाताभवतेपुष्पमजरोम् ॥ दत्वागगनमुद्धप्यसप्राप्तश्चन्निविष्टपम् ॥ १ ॥ तत पित्रामहेद्रस्यसमास्थानेयथा
रमम् ॥ न्मिन्नोत्थायतयास्थानकालेपित्राविसर्जित ॥ ६ ॥ इहागतुमहत्सक्तास्वर्गसंप्राप्तवान्नभ ॥ दिवाकरहये सार्धवहान्यनिलव
त्तानि ॥ ७ ॥ अथैवजगतामानुरेकेनात्येनवर्त्तना ॥ आगच्छाम्यहमाकाशसागरापतितारुति ॥ ८ ॥ अयाधेवारिपूणानांमेधानांम
ध्यवत्तना ॥ अप्यमुनिमार्थातमहदुर्वसिसजवात् ॥ ९ ॥ पयोधरपटच्छन्नविष्टुद्वलयमूपितम् ॥ अभिसारिकयानुल्यंघाराधीर्तांग
चरनम् ॥ १० ॥ स्थितासुतररुच्छायाभापगावसुधातले ॥ वेगेनाभिसरततातपालक्ष्मीनिवप्रियाम् ॥ ११ ॥ तत्पृच्छत्वानमस्कारमु
त्तदेवहतामया ॥ मुनेनलाभ्यवस्त्वमभिसारिकयासम् ॥ १२ ॥ इत्याकण्यर्पमुभांचासीमयिमानदशापकम् ॥ स्तनकेशवतीक्रीता
हावभावविलासिनी ॥ १३ ॥ गच्छनेनदुरुक्तेनरात्रौयोपामविप्यसि ॥ इतिश्रुत्वाऽऽभवाक्यमुत्थितजजरदिजात् ॥ १४ ॥ विमृशा
मिमनारयावत्तावदतीर्हितामुनि ॥ इत्युद्गेगमना साधोसप्राप्तोह्यनभस्तलात् ॥ १५ ॥ एतत्कथितं सर्वसपन्नोस्मिनिर्शंगना ॥ अतिवा
त्यदिनातेपुर्णालमेतन्मयाकथम् ॥ १६ ॥ योपित्तनवतीरात्रौवत्प्यर्कमयापितु ॥ संस्तवौभाविष्यतामहोनुविप्रमागति ॥ १७ ॥

इतपरागापस्यतम् ॥ १० ॥ बहुधातलस्थिताभतरपृथोभनतीरकहतकमुच्छायापस्यास्तथाविधाय स्वस्यविद्यातपोलक्ष्मीभिर्वास्थितानामापरगमगन्तिसप्यावदनकालात्
यामाभूदतिथगनाभिसरतम् ॥ आपयामिनिपाठ्युपांतपोलक्ष्मीलक्ष्मिप्रियाभार्थावमुधातलेआपप्रपातानभिमुत्प्रीकृत्यसरतमिद्वेत्सुखेक्ष ॥ ११ ॥ अभिसारिकयातमिच्छा
भिसारिकयात्समादयसदन्मिपाउत्तम् ॥ १२ ॥ १२ ॥ अथुभामिनिच्छेद ॥ कजराहृद्द्विआगुर्धार्षव ॥ १३ ॥ इत्युक्तनिमित्तज्ज्वेगोयस्यतथाविधमनोयस्य ॥ १४ ॥
कथमन्निषासयापयितुराकथम् ॥ १५ ॥ पिप्रासहेतिशेष ॥ १७ ॥

यूनामाभिपत्तामिपन्यायेनकलहविपयताम् ॥ तमेवन्यायप्रसक्तस्पटयति ॥ कष्टमिति ॥ अधुर्नतिश्वःपरश्वसनसन्निहितकालोक्तिः ॥ मदपहारेणममपहरणाय ॥ अ
 व्ययनेनवसतीतिवत्कलस्यापिहेतुत्वविवक्षयातृतीया ॥ १८ ॥ १९ ॥ मुनिस्त्रिर्नैचित्तसमाधाने ॥ २० ॥ २१ ॥ यथागारव्यमागतस्त्रात्वंमत्तोन्योऽप्येदहएवानुमविष्यति
 तेनासगचिन्मात्रात्मनोममकाक्षतिरित्यर्थः ॥ राजापितदुक्तमनुमोदमानआह ॥ परिदेवनयेत्यादिना ॥ २२ ॥ २३ ॥ देहिनादेहोपलक्षितचिदात्मनःकार्याणामवश्यसंपाया
 नाप्रारब्धफलानाविषयेअस्वदेहस्यमपिपयदिरिवद्यसेतत्तर्हिअथेपामविवेकप्रयुक्तयेदंचिकित्सायात्वमिवआगमभूषणःशास्त्रतन्मानुशावनकुशलःउपायश्चिकित्सकःकद्व

अहमप्यद्यदेवायूनामामिपतांगतः ॥ कष्टमदपहारेणकलहोजायतधुना ॥ १८ ॥ दिविदेवकुमाराणांकामाकुलधियामिह ॥ गुरुदेव
 द्विजातीनांलज्जापरवशात्मना ॥ १९ ॥ कथमग्नेमयासम्यग्वस्तव्यंयामिनीस्थिया ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वाक्षणमकसातु
 ष्णीरिथत्वामुनिरिथतौ ॥ २० ॥ धैर्यमाश्रित्यकुम्भोन्नपुनराहरषूह्रह ॥ किमज्ञावशोचामिकिममक्षतमात्मनः ॥ २१ ॥ यथागतमयुद्
 होमत्तान्योनमविष्यति ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ परिदेवनयाकोथोदेवपुत्रतयतया ॥ २२ ॥ यदायातितदायातुदेहस्यात्मानलि
 प्यते ॥ वगानिचिद्यानिदुःखानिखुवानिवहितानिच ॥ २३ ॥ तानिसर्वाणिदेहस्यदेहिनोनतुकानिचित् ॥ यद्विजमपिकायाणामस्वेदाहो
 पिरिवद्यसे ॥ २४ ॥ तदन्यपामुपपायःस्यात्कद्वगमभूषणः ॥ स्वेदेदेवोचितंवाच्यमिति किंचित्त्वमुक्तवान् ॥ २५ ॥ इदानींसमतामेत्य
 तिष्ठारिवन्नोयथास्त्रितम् ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ तावेवमादिभिर्वाक्यैरन्योन्याश्वासनंस्वयम् ॥ २६ ॥ कृत्वास्थितौवनस्थिर्धौसु
 खदौखेदिनौमिथः ॥ अथाकौप्यस्यकुम्भस्यस्त्रीत्वमुत्पादयन्निव ॥ २७ ॥ जगामासंजगद्दीपोदीपःसोहक्षयादिव ॥ व्यवहारभूरैःसार्धं
 द्याःसंकोचमाययुः ॥ २८ ॥ मार्गाश्रयधिकैःसार्धंपांथस्त्रिदद्यानिच ॥ दाशवद्वहगान्सर्वान्कुर्वदकञ्जसंचितान् ॥ २९ ॥ तारकारल
 जालाद्यभुवनंसाभ्यतांययौ ॥ स्वंहमदिवताराढ्यंविकसिकुमुदाकरम् ॥ ३० ॥

शरणस्थानकश्चिदित्युत्तरेणान्वयः ॥ २४ ॥ नायंतवस्वेदोक्तुस्वेदोचितंक्तिमात्रलोकाचारानुवर्णनायेत्याह ॥ स्वेदेदिति ॥ २५ ॥ २६ ॥ अथमिषयआश्वासनान्तरम
 ॥ २७ ॥ २८ ॥ मार्गास्तिमोभिःसंकोचमरकटतामाययुः ॥ पाथस्त्रीलदद्यानिपथिकाश्चवियोगशोकोतमोभिरित्यर्थः ॥ दाशाःसमुद्रद्वीपस्थकेवन्तः ॥ तेहिपक्षिणोपिजा
 लेर्वाक्षतिमरस्यानपिरलान्यपिसंचित्वतितद्विद्यमानमूर्ध्निधोभुवनद्वयपक्षिसंयहेणतारकारलजालाढयतयाचपरस्परसाभ्यतांसममेवसाभ्यंस्वार्थेप्यज् ॥ समतांययावित्यर्थः
 ॥ २९ ॥ उन्नादंचकाङ्क्षानाभमङ्कशरणोचपेटकंठंठंकार्तुविकसिकुमुदाकरसदिवस्थितंराढ्यंस्वंकर्मययौ ॥ ३० ॥

॥ ११ ॥ वर्ययत्नादस्मा ॥ स्वार्थेऽपि ॥ विद्यादश्वेषणेषु अभ्याहार्यकाधिकुम्भ ॥ ११ ॥ गलरक्षरसगदशमितियावत् ॥ १२ ॥ नेपुर्दतिरोप ॥ १३ ॥ प्रसुरत्तार
पतामस्तान्मथमानविराषणानुमेय धितोऽकाशपिमुकादिमालाद्विज्ञादितिगम्यते ॥ १५ ॥ अक्षराणिषष्ठाणि ॥ १६ ॥ माल्यानिविधिधानिवेदश्वेवजयायेनेदसुत्तरपा

ययावुन्नाटचक्राश्रमद्वमरपट्टकम् ॥ सुद्धतावधांस्यापसंध्यामुपनिशाकराम् ॥ ३१ ॥ वदयित्वातथाकृत्वाजप्यंगुल्मांतरेस्थि
तो ॥ तत शुभशनेस्तत्रक्षणमभ्याहरन्वु ॥ ३२ ॥ शिखिष्वजंपुर सस्यप्रोवाचगलदक्षरम् ॥ पतामीवस्फुरामीवद्रवामीवांगयष्टिभि
॥ ३३ ॥ छज्जवेवचत्तराजन्मन्त्रोक्तीव्रजाम्बरम् ॥ पश्येमेपरिवधतीराजन्ममशिरोरहा ॥ ३४ ॥ प्रसुरत्तारकामालादिनाततिमिराह
व ॥ पश्यमोभमजायंतोन्मुखानुरासिस्तनो ॥ ३५ ॥ कोरकाविवपक्षिन्यावसतेगगनोन्मुखौ ॥ आगुल्फमेवलंघानिसपयर्तवराणिमे
॥ ३६ ॥ दंष्ट्रादवसत्पश्यप्रियाहवशने शने ॥ भूपणान्युतरकानिमाल्यानिविविधानिष ॥ ३७ ॥ पश्येमान्यगजायतेस्वांगेभ्योवहसु
ष्वत् ॥ पश्चायंस्तयमेवापचद्रांशुकरशोभन ॥ ३८ ॥ मूर्ध्निपट्टाशुकोजातोनीहारोद्भाविवागमे ॥ सवाणिकांतालिगानिजातानि
मममानद ॥ ३९ ॥ हाधिकक्षयविपादोर्भेदकरोन्मंगनास्त्यहम् ॥ हाधिकक्षयमहंसाधोस्थितएवाहमंगना ॥ ४० ॥ सविदानुभवान्यत
नितयजघनत्वमे ॥ विपिनेकुभद्रलुक्कातूष्णींस्विन्नोवभूवह ॥ ४१ ॥ राजापिचिचतमालोक्यतथैवासीद्विपणधी ॥ मुद्वृतमन्त्रेणोवाप
शिखिष्वजदंढव ॥ ४२ ॥ कटंसायमहासत्य सपन्नावरवर्णिनी ॥ साधोविदितवेद्यस्त्वजानासिनियतेगतिम् ॥ ४३ ॥ अवश्यभा
विन्यर्थस्मिन्माखिलद्वयभूव ॥ आपततिदशास्तीलास्तुधियादिद्विमात्रके ॥ ४४ ॥ नखेतस्यधियात्वेताश्चित्तंयांतिनदेहकम् ॥ ४५ ॥ कु
भउवाच ॥ ॥ एवमस्तनुतिष्ठामियामिनीक्षीत्वमात्मन ॥ ४६ ॥ नखेदमनुगच्छामिनियतिकेनलंभ्यते ॥ इतिनिर्णयतीस्वेदतनी
त्वातनुतामिव ॥ ४६ ॥

अथ ॥ १७ ॥ स्वागम्य शातारिष्य ॥ १८ ॥ पटोपकपटवदप ॥ एवमाच्छादितप्ररोधपटिगविमिषयः सपन्मइतिश्लेषमित्यारयेमाह ॥ सर्वाणीते ॥ १९ ॥ स्थित
मिद्व ॥ २० ॥ दस्युक्ताकुभाविपिनेनूर्णार्णभूवहकिन्तु ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ सुधियातस्वविद्विहमात्रकेआपततिचेतसि ॥ २४ ॥ अपिध्यामन्नानांनृपगदरागस्थित
पिशातनास्त्वयापिनिदेहमात्रकित्यय ॥ अनृतिष्ठाभिकानुवर्त्ते ॥ २५ ॥ २६ ॥

राजाकुम्भविपत्तिचितयाराहीतुष्टपसंगमोत्कंठयानिद्राभाषाचिह्नेणनिशानीतवन्तौ ॥ युवत्याइदंयौवनंवपुरुस्तज्य ॥ अस्यादेतद्धितइतिपुंवद्भवेअनित्यणिप्रकृतिभावाच्चदिलो
 प ॥ ४७ ॥ पूर्वयुस्तनकुमाभः ॥ ४८ ॥ कुमारीधर्मिणीअनूढाचारा ॥ ४९ ॥ कककथकथंविजहारतदाह ॥ कैलासेति ॥ कैलासादीनासानुपप्रस्थेषुअविरखलितोयोग
 वलेनगगनम कातयोगेनगगनमश्रयस्यास्तथाविधासाचूढालायथेच्छस्वाभिमतानुसारेणभवतावर्तनशीलेनप्रियेणसार्धंस्वदामहारवलितासतीयथेच्छविजहारोतिपुनरप्या
 एकलत्वेनिशांतूष्णीनीतवंतौचिरेणताम् ॥ अथप्रभातेतत्त्वैषांवपुरुस्तज्ययौवनम् ॥ ४७ ॥ वभूवकुंभःकुंभाभःकुचप्रोड्डितमूर्तिमा
 न् ॥ इतिसाराजमहिषीचूढालावरवर्णिनी ॥ ४८ ॥ कुंभत्वमास्थिताभर्तुःपश्चात्स्वीत्वमुपागता ॥ विजहारवर्णातेषुकुमारोधर्मिणीनि
 शि ॥ कुंभरूपधराचाङ्गिभञ्जामिन्नेणसंयुता ॥ ४९ ॥ कैलासमंदरमहेंद्रमुमेरुसख्यसानुष्वविरखलितयोगगगनमासा ॥ साकंप्रियेण
 सुहृदाभवतायथेच्छंस्वदामहारवलिताविजहारनारी ॥ ५० ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षोपायेषुनि० पू० चूढालोपाख्यानेकुंभस्यस्वीत्व
 लाभोनामपंचाधिकशततमःसर्गः ॥ १०५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ततःकतिपयेष्वेवदिवसेषुगतेषुसा ॥ इदं प्रोवाचभर्तारंकुंभरु
 पधरासती ॥ १ ॥ राजनराजीवपञ्चाक्षममेदंवचनंशृणु ॥ निशायांप्रत्यहंतावस्थितएवाहमंगना ॥ २ ॥ तदिच्छाम्यंगनाधर्मनिपुणीक
 र्तुमीदृशम् ॥ भर्त्तिकस्मैचिदात्मानंविवाहेनददाम्यहम् ॥ ३ ॥ तद्भवानेवमेभत्तारोचतेभुवनत्रये ॥ गृहाणमांविवाहेनभाष्यात्वोनिशिस्
 वंदा ॥ ४ ॥ अचलोपनतंसाधोप्रियेणसुहृदासह ॥ स्त्रीसुखंभोक्तुमिच्छामिमामेविप्रकरोभव ॥ ५ ॥ कमप्रवृत्तमास्तुष्टेःसुखंसाध्यंम
 नोरमम् ॥ प्रकृतंकुर्वतःकार्यदोषःकइवजायते ॥ ६ ॥ इच्छानिच्छेफलेत्यक्कासमंतात्सर्ववस्तुषु ॥ वयंनसेच्छानानिच्छाःकुर्मस्तेनेदमी
 प्रियतम् ॥ ७ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ कतेनानेनकार्येणनशुभंनशुभंसखे ॥ पश्चामितन्महाबुद्धेयथेच्छसितयाकुरु ॥ ८ ॥ सम
 तांसंप्रयातेनचेतसेदंजगन्नयम् ॥ स्वरूपमेवपश्चामिचथेच्छसितदाचर ॥ ९ ॥ कुंभउवाच ॥ यद्येवंतन्महीपाललक्ष्ममद्यैवशोभ
 नम् ॥ राकेयंश्रावणस्यास्यह्यःसर्वगणितंमया ॥ १० ॥

काक्षयान्वयः ॥ ५० ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशोनिर्वाण० पू० पचोत्तरशततमःसर्गः ॥ १०५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ वण्यतेत्रमहेंद्रादौविवाहोऽग्निपुरस्कृतः ॥

तयोर्गुहायासौवर्ण्यपुष्पतल्येचसगम ॥ १ ॥ साचूढाला ॥ १ ॥ २ ॥ निपुणीकर्तुर्नृसफलिकर्तुम् ॥ ददामिअचिरादेवदास्यामि ॥ ३ ॥ ४ ॥ प्रत्याख्यानेनविप्रकरोमाभव

॥ ५ ॥ आस्तुष्टेःकालभारम्यदेवप्यादिषुअथयावक्कमप्रवृत्तसुखमनायासमेवसाध्यंप्रकृतप्रसूतविवाहकार्यंइच्छानिच्छेतफलेचत्यक्काकुर्वतस्तेकइवदोषोजायतइत्य

न्वयः ॥ वयंआवाम् ॥ अस्मदोद्वयोश्चेतिबहुवचनम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ तत्समाकृतोः ॥ ८ ॥ स्वरूपस्यात्मभूतमेवानुप्रश्यामि ॥ ९ ॥ शःपूर्वेद्युरेवमयाविवाहलक्ष्मादिसर्वगणितम् ॥ १० ॥

न्वयः ॥ वयंआवाम् ॥ अस्मदोद्वयोश्चेतिबहुवचनम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ तत्समाकृतोः ॥ ८ ॥ स्वरूपस्यात्मभूतमेवानुप्रश्यामि ॥ ९ ॥ शःपूर्वेद्युरेवमयाविवाहलक्ष्मादिसर्वगणितम् ॥ १० ॥

न्वयः ॥ वयंआवाम् ॥ अस्मदोद्वयोश्चेतिबहुवचनम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ तत्समाकृतोः ॥ ८ ॥ स्वरूपस्यात्मभूतमेवानुप्रश्यामि ॥ ९ ॥ शःपूर्वेद्युरेवमयाविवाहलक्ष्मादिसर्वगणितम् ॥ १० ॥

अयमपाविवाहः ॥ इत्याख्यापयविधेर्निभावः ॥ ११ ॥ मणिमयकरालक्षणेनरिरे ॥ १२ ॥ विवाहोत्सवाधिनरनारीगणस्थानीयतयाहसलतादिसर्पतिवर्षयति ॥ पुष्प
 भारति १२ ॥ परिपारयगुर्विवाहोत्सवनिरीषः ॥ १३ ॥ १५ ॥ १६ ॥ रत्नसमुत्सानीयमेधुमेक्षकितरिरीषः ॥ समालभनवेवताप्रिममममविपुजनतर्पणानुप्याणाम् ॥
 ॥ १७ ॥ अथराजिरेदनिवचनार्त्तमप्यकिरेदनिगम्यते ॥ कालेनभोमकमुकृतपरिराककालेन ॥ १८ ॥ १९ ॥ मण्डलरधिर्द्वार्क्षलसिद्धार्थादितरुर्ध्वकम् ॥ २० ॥ २१ ॥
 रानावयोदितेचद्रेपरिपुणकलामले ॥ जन्यत्रेनोमहाबाहोदयोरेवमविप्यति ॥ ११ ॥ मर्हेद्राद्रिशिरश्रुगसानावयमनोरमे ॥ रत्नदीप
 नरशालाद्येमणिकदरमंदिरं ॥ १२ ॥ पुष्पभारानतोत्तुगवक्षरराजिविराजिते ॥ वनपुष्पलतालास्यनारीनृत्यमनोहरे ॥ १३ ॥ निशिष्यो
 मगातास्तरामर्वापूर्णोदुनामह ॥ आवयोपरिपश्यतुकर्णीतागतलोचन ॥ १४ ॥ उत्तिष्ठामविवाहार्थकुर्वं काननकोटरात् ॥ राजश्रृङ्ग
 नपुष्पादिसभारत्नसयुतम् ॥ १५ ॥ इत्युक्त्वाकुमडत्यायसहतेनमहीभूता ॥ कुसुमावचयचक्रेतयारत्नादिसषयम् ॥ १६ ॥ ततोमुहूर्तं
 मानणरत्नसानीसमेधुमे ॥ समालभनपुष्पाणांताभ्यांवेरशाय कृता ॥ १७ ॥ हारांबरमणीद्रादिरशयस्त्वपरेजिरे ॥ सौम्याभ्यस्त्व
 यमनकोशा कालेनसभृता ॥ १८ ॥ तयाजन्यत्रसभारकल्पाकांचनकंदरे ॥ ययतुस्त्रीमहाभिजेश्चातुमंदाकिर्नीनदीम् ॥ १९ ॥ तत्रेनैका
 पयामासमहाराजमहादरात् ॥ गजकुम्भोपमस्कंधकुम्भोगलपूर्वकम् ॥ २० ॥ ऋविष्यद्वयितारुणंमविष्यद्वयितोणनाम् ॥ षूडालां
 क्षापयामासकुम्भरुपधराप्रियाम् ॥ २१ ॥ पूजयामासतु श्रातौतत्रदेवपितृन्मुनीन् ॥ ययाकियाफलेनिन्द्यौक्रियात्यागोतयेवता ॥ २२ ॥
 नित्यज्ञानरसाद्यर्भोष्यवस्थायाजगत्स्थिते ॥ चक्रांतमोजनमप्यतावन्यान्यसमीहितम् ॥ २३ ॥ कल्पवृक्षदुर्लभानिपरिधायसितानि
 ता ॥ फलानिभुक्वाजन्यत्रस्थानमाययतु कमात् ॥ २४ ॥ एतावतायकालेनतयोजन्यत्रसोत्कयो ॥ प्रियंकतुमिवाक्षाद्रिद्रागित्येवा
 विशद्वि ॥ २५ ॥ अयसप्याक्रमेदत्तकृतजप्याधमपणे ॥ विवाहदर्शनायेवताराजालेखमभाते ॥ २६ ॥ मिथुनैकसस्त्रीयामाकुमु
 दोत्करहासिनी ॥ प्रालेयजालप्रकरविकिरतीसमाययौ ॥ २७ ॥

क्रियाफलानिच्युल्लोकायोऽप्युजामरमिस्तपाह ॥ ययेति ॥ तथैवक्रियाख्यातोप्यनिन्द्यौ ॥ २२ ॥ अप्योन्यसमीहितसिद्धिबलकल्पिनाभ्यामेर्भोजनम् ॥ २३ ॥ फलानिक
 मरुभूकलानि ॥ अप्ययस्यानवेदिमूलम् ॥ कभाटशाखोत्कभाट ॥ २४ ॥ २५ ॥ सप्याक्रमेदप्याहदनविधौ ॥ २६ ॥ मिथुनानीमीतिकरत्वादेकसस्त्रीयामाप्रियाया ॥ २७ ॥

पयोद्भवोब्रह्मा ॥ २८ ॥ मृगजैःकसूरीपौष्कलकादिभिः ॥ कुकुम्भैःकाश्वरैः ॥ २९ ॥ कल्पलतोद्भूतेरशुकवन्धे ॥ सजिभरुदमैरुत्कृष्टशोभैरवतंसै रलगुच्छायुत्तसै ॥ मा
 ल्यै कटादिमाल्यैर्विविधभूषणोचितैः ॥ ३० ॥ मौलिपदेनचूडामणिलंध्यते ॥ इड्डुपिणाचदसदरोन ॥ ३१ ॥ वयुचितविलासवान् ॥ ३२ ॥ कामायाकामरूपायवराय
 ॥ ३३ ॥ अतएवकामत्वेनैवभर्त्तरिकल्पयित्वाभनस्याह ॥ इयमिति ॥ ३४ ॥ अयस्येगहनेनवेदिदेशेस्थितम् ॥ ३५ ॥ सस्नेहसानुरागम् ॥ ३६ ॥ लसंतशोभमानपतिम्

रत्नदीपान्वहन्मानौकुम्भःसम्यगयोजयत् ॥ ज्योतीर्षीदकेयुक्तानिपद्मोद्भवइवांवरे ॥ २८ ॥ भूषयामासराजानंस्त्रीलिंगच्छन्निशागमे ॥
 चंदनागुरुकर्पूरपूरैर्मृगजकुम्भैः ॥ २९ ॥ हारकेयूरकटकैस्तथाकल्पलतांशुकैः ॥ सगुह्यमावतंसैश्चमाल्यैश्चविविधोचितैः ॥ ३० ॥ त
 थाकल्पलतगुच्छैर्मंदारैःपारिजातकैः ॥ संतानैवहुरलैश्चमौलिनार्चेदुरुपिणा ॥ ३१ ॥ एतावताथकालेनवधुत्वंकुम्भआयस्यौ ॥ घनस्त
 नभराकांतोवभूवाशुविलासवान् ॥ ३२ ॥ इदंस्त्विंशतयामाससंपन्नोयमहंवधूः ॥ कामायाकामाभयदेयःकार्यंकाटोचितं किल ॥ ३३ ॥
 इयमस्मिन्वधूःकांताभर्त्तात्विमंपुरःस्थिता ॥ गृहाणकाममामोहकालोयंतवल्लच्छय ॥ ३४ ॥ इतिस्त्विंशत्यभर्त्तारमग्रस्यगहनस्थितम् ॥ उद
 यंतमिवादित्यरतिःकाममिवाभ्यगात् ॥ ३५ ॥ अहंमदनिकानामभायास्मितवमानद ॥ पादयोस्तेप्रणामोयंसस्नेहंक्रियतेमया ॥ ३६ ॥
 इत्युक्त्वासानवधांगीलज्जावनमितानता ॥ लोलालकेनशिरसाप्रणनामलसत्यतिम् ॥ ३७ ॥ उवाचेदंचहेनाथत्वंमांभूषयभूषणैः ॥ क्र
 मेणाग्निचसंज्वाल्यमत्पाणिग्रहणंकुरु ॥ ३८ ॥ राजसेतितरारंजन्मंकरोषिस्मरतुराम् ॥ रतेर्विवाहेमदनमभिभूयाधितिष्ठसि ॥ ३९ ॥
 इंदोरिवांशुजालानिराजन्माल्यानितानिते ॥ मेरुगंगाप्रवाहाभांधत्तेहारस्तवोरसि ॥ ४० ॥ मंदारकुसुमप्रोतैःकुंतलैर्त्वंपराजसे ॥ कन
 काब्जामिवोह्योलैर्धृगैःस्वचितकेसरैः ॥ ४१ ॥ रत्नांशुजालैःकुसुमैःश्रियास्यैर्येणतेजसा ॥ रत्नस्थानंविभोमेरुमभिभूयावतिष्ठसे ॥ ४२ ॥
 एवमादिवदंतौतौभविष्यन्नवदंपती ॥ प्रच्छन्नपूर्वदांपत्यौमिथस्तुष्टौवभूवतुः ॥ ४३ ॥

॥ ३७ ॥ संज्वालयद्गुलाभ्यर्च्य च ॥ ३८ ॥ रतेर्विवाहेप्रसिद्धमदनंस्वशोभयाभिभूयेत्यर्थः ॥ ३९ ॥ तर्शोभामेववर्णयति ॥ इदोरेत्यादिना ॥ तवोरसिस्थितोहारोभरौप्रसिद्ध
 स्यगंगाप्रवाहस्यआभाशोभाधत्ते ॥ ४० ॥ स्वचितकेसरैर्यादिनाकिजलैः ॥ ४१ ॥ रत्नांशुजालैरेत्यादीनिराजमेतस्माद्वारण्येनयोज्यानि ॥ ४२ ॥ वदंतौतौइत्युक्त्याराज्ञा
 पितस्याःशोभावर्णितेतिगम्यते ॥ ४३ ॥

यथा वनपट्ट क्षणपर्यन्तं विदुष्यति ॥ ४४ ॥ ततः क्षणोच्चिरस्थानकेऽर्धति ॥ ४५ ॥ कामकान्तरतिरिच ॥ ४६ ॥ नवोदितेऽनेन पुषलदम्भाजरीत्वेन शोभापक
 योऽप्ययम् ॥ ४७ ॥ ततेषां लभयामास हृतिशेष ॥ ४८ ॥ सनस्रदश-पद्मकोरा अनुरागसदृशा अकुराभ्यर्द्धयिष्य ॥ आपदैव लहानाभिनिभागुरिभनेन टाप् ॥ लोला नि
 नीता लज्जार्ज्ज्वलानां पद्मस्य ॥ आर्षोद्गुभाभमरसोकाराय स्यात्तया विधापयिनी वसालस्थितेऽयम् ॥ ४९ ॥ दशार्ज्ज्वलानां कण्ठस्थानेन लक्षयति ॥ हुरकेति ॥ ५० ॥ हि
 महाराज्जिम्बदनिकां महाराज शिरिष्यज ॥ कान्ठानां पल्लवपर्यन्ते निविष्टो मृगपयस्वयम् ॥ ५१ ॥ अवतसेऽस्तथा माल्यैर्मणिरत्नविभूष
 णं ॥ वस्त्रैर्विलेपने पुष्परुचिरस्थानकापितै ॥ ५२ ॥ सायमौ मृपिता तन्वीमदनीमददायिनी ॥ निरिजे विवाहोत्काकामकान्तवका
 मिनी ॥ ५३ ॥ महाराजो महाराज्जिम्बुपयित्वेदमाहताम् ॥ राजसेम्यगशावाक्षिलस्मीरिव नवोदिता ॥ ५४ ॥ शक्रेण सह यच्छ्रुत्वा य
 हस्व्याहरिणा सह ॥ यद्वायं शशुना सार्धतस्ते भवतु भगलम् ॥ ५५ ॥ पद्मकोशां कुरद्धदालो लनीलो ललेक्षण ॥ आभुदशुमर्शाकारा
 स्वास्त्रिपतययिनी वसा ॥ ५६ ॥ सुरकपल्लवकरास्तनलवकधारिणी ॥ त्वमनेकफलामन्ये कामकल्यतरोलंता ॥ ५७ ॥ हिमशीतावदातां
 गज्योत्थापमरहासिनी ॥ पूर्णदुग्धैरिवोद्युक्ता हृदयस्थलम् ॥ ५८ ॥ तदुत्तिष्ठ वरारोहवेदी विवाहिकोऽयम् ॥ ५९ ॥ श्रीवसिष्ठ उवा
 च ॥ तत्र पुष्पलताजालं कान्ठप्रतिशिलां कते ॥ ६० ॥ मुक्ताकुसुमजालानां प्रकरं लवकोपमे ॥ चतुर्दिक् चतुर्भिश्च नालिकेरमहा
 फले ॥ ६१ ॥ पूणकुम्भैस्तया गगावारिपूर्णैश्च कल्पितै ॥ ज्वालयाभास्तुल्यस्य मध्यं च दनदारुणि ॥ ६२ ॥ ज्वलनज्वालितज्वालदक्षि
 णस्य प्रदक्षिणम् ॥ पूर्वाभिमुखमेवाभ्रप्रपल्लवविप्रे ॥ ६३ ॥ नियोज्यदपतीकां तोतयोर्विविशतु स्वयम् ॥ सङ्कुत्वा तिललाजानि पाव
 काय शिरिष्यज ॥ ६४ ॥ उत्थापोरथाय फांतां सपाणिभ्यां स्वयमाददे ॥ अन्योन्यशोभमानौ तोभवा विवचने शिखौ ॥ ६५ ॥ चक्रतुर्दृप
 तातस्य पावकस्य प्रदक्षिणम् ॥ स्वदायज्ञान सर्वसद्वयमेव मया पल्लम् ॥ ६६ ॥ ददतुः कौमियो न्योन्यस्मितफांतमुखश्रियौ ॥ प्रदक्षिण
 नयदत्त्वा लाजांस्त्यक्ता यवद्वयम् ॥ ६७ ॥

मयीतया दीनपुण्ड्रप्रियाभनिकाया भवसाधारणानियोज्यानि ॥ ५१ ॥ स्वयमलंकारविशिष्य ॥ तत्रोद्यमान् ॥ कान्ठप्रतिपत्तिकाऽफलगुच्छसमाकारनवरत्नरितलाभिरकिरी
 त्प्रियैः ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ मर्कटैस्तपस्वेषामलभकतुर्तिशेष ॥ तस्याप्येवामभ्यर्द्धयामि ॥ कण्ठस्थलमपि तस्याप्यभ्यर्द्धयामि ॥ ५४ ॥ तज्ज्वालितज्वाल
 शिखावस्य तिललाहोऽक्षिप्य स्वज्वलननियोज्यमरशिरास्तस्याभ्रप्रपल्लवविप्रे विशतु रिति प्रेक्षाभ्य ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ मयश्च भवानी च भवौ ॥ पुनार्धद्विपे निपुशेष ॥
 शिर्षमपल्लवद्वयो ॥ ५७ ॥ परस्परमात्मदाने किदाप्यपरस्परद्वयस्तमाह ॥ स्वदायमिति ॥ ५८ ॥ ५९ ॥

संभोगकालसानिध्यस्वदेः सम्यमानमुखौ ॥ ६० ॥ विवाहव्यापारेणायःग्रहरोतिक्रांतइतिसूचयन्नाह ॥ एतस्मिन्निति ॥ चतुर्भांगचतुर्थभागम् ॥ ६१ ॥ तस्मिंस्तत्वेकरान्नसं
चारयाभास ॥ यथाकामुकस्पट्टिर्ललनाछिद्रद्रुमभितः करान्स्वकिरणान्नसारयति तद्वत् ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ सगमसुमुहूर्तकप्रतीक्षमाणाविति शेषः ॥ काचनमयीकंदरांगुहा
विविशतुः ॥ ६४ ॥ चद्रस्याप्यदृश्यत्वाद्गुमा ॥ तत्रतत्पददर्शितुः ॥ तदेववर्णयति ॥ कल्पितमित्यादिसा र्वत्रयेण ॥ इदंशतुरितिकित्यतुसिगुणश्रद्धादसः ॥ ६५ ॥ गलानिर्वर्जितै
रमलानैः ॥ ६६ ॥ शोभनेनशय्याप्रमाणेनोच्चैरुन्नतैः ॥ मदनिकासत्यसकल्पेनसमैःकुसुमैर्नैर्मितैर्दीर्घशय्याकारेणदीर्घाभूदेदुविबप्रतिभैःपुष्पैःपरितोब्यामभिमितिपूर्वत्राच्ययः

भार्यावरोसमंतुष्टीकरौतत्यजतुःक्रमात् ॥ सम्यमानमुखौकांतौचंद्राविवनवोदितौ ॥ ६० ॥ पूर्वोपरचितेपुष्पतलेविविशतुर्नवे ॥ एत
स्मिन्नंतरेचंद्रश्चतुर्भांगनभस्तलात् ॥ ६१ ॥ शनैराक्रमयामासशोभांद्रुमिवानयोः ॥ तस्मिंश्चललनाछिद्रंद्रुदृष्टिरिवाभितः ॥ ६२ ॥
लोलःसंचारयामासकरानिंदुर्लतागृहे ॥ तैस्तैर्नर्वकथालापैरिदंभावभ्युदितेत्वथ ॥ ६३ ॥ तावासांचक्रतुःकांतौदंपतीसुमुहूर्तकम् ॥ अ
थोत्थायज्वलद्रत्नदीपांकांचनकंदराम् ॥ ६४ ॥ स्वयंपूर्वोपरचितानुभांविशिशतुःप्रियौ ॥ ददर्शतुर्नवंतत्रतत्पंकुसुमकल्पितम् ॥ ६५ ॥
परितोव्याप्तमुक्तौर्णैर्मपंकजराशिभिः ॥ मंदारादिभिरन्यैश्चपुष्पैर्भलानिविवर्जितैः ॥ ६६ ॥ उच्चकैःसुप्रमाणेननिर्मितैःकुसुमैःसमैः ॥
दीर्घदुर्विबप्रतिभैस्तुषारस्थलशीतलैः ॥ ६७ ॥ क्षीरोदजलधारभञ्जोत्प्लासंपिंडमुंदरम् ॥ प्रतिविंबमनंगस्थनतंभित्ताविवस्थितम्
॥ ६८ ॥ सुगंधमुन्नतकांतंचिरादन्यतयास्थितम् ॥ मिथुनंपुष्परशीतन्यषीदयरितोऽमले ॥ तस्मिन्समसमाभोगेक्षीरोदमंदरोयथा
॥ ६९ ॥ तैस्तैर्मिथःप्रणयपेशलवाविलासैस्तत्कालकार्यसुभगैःप्रणयोपचारैः ॥ सत्कांतयोर्नवनवेनतयोःसुखेनदीर्घासुहृत्तद्वसा
जनीजगाम ॥ ७० ॥ ॥ इत्याषैवांवां दे० मो० नि० पू० चू० लालाविवाहोनामषडुत्तरशततमःसर्गः ॥ १०६ ॥ ॥ ७३ ॥

॥ ६७ ॥ पुनस्तत्पमेवविशिनष्टि ॥ क्षीरोदेत्यादिना ॥ नतसंकातम् ॥ ६८ ॥ चिरातराज्यत्यागकालादारभ्यअन्यतयाअदंपतित्वेनभ्रांत्याउदिततन्मिथुनंस्त्रीपुसद्वदंपुष्परशी
तस्मिस्तत्पेन्यषीदत् ॥ उपभोगेनतत्पोपमर्दकत्वान्मंदरदृष्टातः ॥ ६९ ॥ तयो सत्कांतयोस्तैस्तैर्लोकैर्नैःप्रणयपेशलवाविलासैस्तत्कालोचितपरिरभणादिकार्यसुभगैर्गंधमा
ल्यतांबूलापर्णादिप्रणयोपचारैर्नवनवेनसंभोगसुखेनदीर्घासारजनीसुहृत्तमिवजगाम ॥ ७० ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशेनि० पू० षडुत्तरशततमःसर्गः ॥ १०६ ॥

नानाशिविद्वारादिधामायेद्वरानम ॥ अथवक्तिपरीक्षार्थस्वर्गाङ्गानादिवधयेते ॥ १ ॥ रीणरजकद्रव्ये ॥ १ ॥ देवसदराभोगाद्वयतोद्वयपती ॥ २ ॥ १ ॥ यामिष्यारा
मो ॥ श्लिष्टोपुक्तौ ॥ ४ ॥ ५ ॥ सप्तारय समवर्तता ॥ ६ ॥ प्रियेभिर्द्राग्नतबन्धितनगरगत्येतरीश ॥ ७ ॥ ८ ॥ कर्त्तव्यकियत्किपकालनस्यगुलभाह ॥ मासमित्यादिना ॥
पूजितोपरातो ॥ १ ॥ इत्यलभ्याभ्युदितानिचद्गानिष्टुष्टुपारेगजराधपहारित्वाहमोपानिफलफुसमफिसलयादीनियेपातयाधिधैर्दीर्घनिर्मानालिनेसज्जतवनमाले ॥ शुक्ति

श्रीवासिष्ठवाचा ॥ अथसूर्यास्वरगोणरजितेमुवनोदरे ॥ शिरिविध्वजांगनाप्रातर्मन्दनीकुंजतांययी ॥ १ ॥ एवमर्हेद्रदर्यातावुर्माकुमरि
रिवध्वजो ॥ स्वयविवाहिताविष्टोसपत्नीदवदपती ॥ २ ॥ विलेसगुर्विचित्रासुप्रत्यह्वनराजिगु ॥ प्रपक्कफलभारसुपुष्पपङ्खविनीपुष्प ॥ ३ ॥
दिवाप्रीतरौमित्रेयामिन्यामिष्टपती ॥ प्रभादीपाविवश्लिष्टौनविद्युर्त्तपभूवतु ॥ ४ ॥ रेमातेवनकुजेपुगुहासुचमहीभूताम् ॥ तमा
लजालखेदुमदारगहनेपुच ॥ ५ ॥ सत्यददुर्केलसमर्हेद्रमलधेपुष्प ॥ गंधमादनर्विध्याद्रिलोकालोकतटपुच ॥ ६ ॥ दिनेक्षिभिर्क्षिभि
गत्वानिर्द्रागतवतिप्रिये ॥ चूढालाराजकायाणिकृत्वास्वभ्याययीपुन ॥ ७ ॥ तौदिवासुद्धदौभिभेदपतीकुम्भमिपी ॥ नानाधुसुमसं
वर्तितस्यतुमुदितोमिय ॥ ८ ॥ मासमेकमर्हेद्राद्रौरन्येसरलसकुले ॥ रत्नकुब्जेगुहागोहेपुजितौसुरकिनेरे ॥ ९ ॥ इत्यलभ्योदितामोघम
दारवनमालित ॥ एवशुक्तिमत एष्टेपक्षकल्यलतागृहे ॥ १० ॥ मासद्वयपक्षवतागिरेर्दक्षिणदिक्ते ॥ पारिजातवनेदेवपुष्पस्त्वक्कमद्वपे
॥ ११ ॥ जपुल्लहलमेरो पादेजपुनदीने ॥ जाधूनदमयेमासजंभूफलरसासवै ॥ १२ ॥ दशोत्तरकुरुणांमहल्लेदिवसानितौ ॥ को
सलेपुत्तरस्यपुसर्वावशातिवासरात् ॥ १३ ॥ एवमन्येपुदरोपुविश्वेपुमहीभूताम् ॥ स्थितवर्तौमहाभागौसुद्धदौनिशिदपती ॥ १४ ॥
ततोयातेपुमासपुराने कतिपयेपुसा ॥ चूढालाचितयामासदवपुञ्जकरूपिणी ॥ १५ ॥ सुरुपभोगभारेणपरीक्षेहेरिशिविध्वजम् ॥ मा
कदाचनचतोस्वभोगेपुरतिमेप्यति ॥ १६ ॥

मत्पवर्तयिष्यस्यपुष्टे ॥ १० ॥ पक्षधतोगिरेर्भेताकस्य ॥ देवभोम्येपुष्पलक्षकमद्वपे ॥ ११ ॥ मेरोर्दक्षिणपारेजपुद्धीपकेनृर्षुद्वयभ्यतिष्ठसकथतनिजेजपुनसद्वललेतस्यगु
रितिसर्धमागुपग ॥ जपुफलानागक्षप्रमाणानारसलक्षकेरासवै येदे स्वेदीर्घभ्यजराभयादिनिपुंक्तस्थिरयोबनानिनिपुराणमस्तिजगुसारेणाय्याहार्यम् ॥ १२ ॥ उत्तरकुरु
णामहल्लरारादिष्वानितोतस्य ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ परीक्षेपरीक्षिष्ये ॥ वर्तमानवामीप्याह ॥ रतिमासकिम् ॥ परीक्षयाहोकीकानागासक्तिरयकदाशिविध्वजभोगेपुर
तिमाएप्यतिधैप्यतेष्वस्य ॥ १६ ॥

सुरैरसुरोभिश्चसहवर्तमानंहरिर्मद्रम् ॥ १७ ॥ यथावत्प्रथाशास्त्रमर्दयथाद्युपचरैः ॥ १८ ॥ अभ्यागमलक्षणाकदर्शनाश्रमः किंकिमर्थकतायथायत्नकोरेणप्रयोजनेनत
 त्रप्रयोजनवक्तुमर्हस्यर्थः ॥ १९ ॥ स्वातस्वर्गात् ॥ २० ॥ त्वद्गुणश्रवणप्रयुक्तमाश्रयविस्मयोपेयायासाचदेवाश्रतदगनागणाश्वदेवागनागणाः ॥ २१ ॥ गगनगमनशक्तिश्च
 न्यस्यमेकथस्वर्गागमनतत्राह ॥ पाद्वेकेति ॥ अथसिद्धातरविमानदिव्याश्वाद्यपिच ॥ २२ ॥ तन्तत्त्वदाहानप्रयोजनेन ॥ २३ ॥ प्रत्याख्यानलद्विस्थिमालक्ष्याह ॥ विमान
 इतिसंचित्यचूडालामाययाविपिनावनौ ॥ आगतं दर्शयामासससुराप्सरसंहरिम् ॥ १७ ॥ इन्द्रमभ्यागतं दृष्ट्वापरिवारसमन्वितम् ॥ य
 थावत्पूजयामासवनसंस्थः शिखिध्वजः ॥ १८ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ आत्मना किं कृतादूरदभ्यागमकदर्थना ॥ देवराजयथा
 तन्मेप्रसादादकुमहंसि ॥ १९ ॥ इन्द्रउवाच ॥ इमेवयमिहायातास्त्वद्गुणातिशयेनखात् ॥ त्वदिलभेनसूत्रेणखगावनगताइव ॥ २० ॥
 उत्तिष्ठस्वर्गमागच्छतत्रसर्वैर्वदुन्मुराः ॥ त्वद्गुणश्रवणाश्रयः स्थितादेवांगनागणाः ॥ २१ ॥ पादुकागुटिकारवङ्गरसादीदमथापिच ॥
 गृहीत्वा सिद्धमार्गेणस्वीकुरुस्वर्गमंडलम् ॥ २२ ॥ आगत्यविविधाभोगास्त्वयाविवुधसद्धानि ॥ जीवन्मुक्तेनभोक्तव्यास्तेनत्वामहमाग
 तः ॥ २३ ॥ विमानयंतिसंप्राप्तानतिरस्करणैः श्रियम् ॥ नाभिवांछंतिनप्राप्तांवाहशाः साधुसाधवः ॥ २४ ॥ अविप्रमागतेनावसुखंवि
 हरतात्वया ॥ स्वर्गः पवित्रतांयातुहरिणोवजगन्नयम् ॥ २५ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ सर्वस्वर्गसमाचारवेद्विदेव ॥ विनायक ॥ किं
 तुसर्वत्रमेस्वर्गो नियतो न तु कुत्रचित् ॥ २६ ॥ सर्वत्रैव हितुष्यामि सर्वत्रैव रमे प्रभो ॥ अवांछनत्वान्मनसः सर्वज्ञानंदवानहम् ॥ २७ ॥ नि
 यतं किंचिदेकत्र स्थितं स्वर्गकर्मोद्दृशम् ॥ शक्यं तु न जानामि त्वदाज्ञानं करोम्यहम् ॥ २८ ॥ शक्रउवाच ॥ साधो विदितवेद्यानां परि
 पूर्णं धियांसमम् ॥ सज्जनचरितं युक्तं मन्ये भोगोपसेवनम् ॥ २९ ॥

यतीति ॥ २४ ॥ बलिद्वारपालनाय यज्ञांहरणाय च पातालपिहरेर्विहारप्रसिद्धे जगन्नयमिति ॥ २५ ॥ स्वर्गसम आचारः सुखविहरणयस्मिस्तथाविधम् ॥ स्वर्गेण समं सुखमा
 चरतीत्यणतत्वा ॥ सर्वदेशां तथा वेदने हेतुस्त्वयिको विशेष इति चेत्तमाह ॥ किं त्विति ॥ मदभिमतः स्वर्गो भूमात्सैव स च सर्वत्रैवेति भावः ॥ नियतः परिच्छिन्नः ॥ २६ ॥ पूर्णकामत्वा
 दपि मे सर्वत्र सुखमित्याह ॥ सर्वत्रेति ॥ २७ ॥ तुच्छस्वर्गस्वर्गकगतुनजानामिनसभावयामि ॥ तथा चासमाव्यविषये आज्ञापनतवैवानुचिंतनतुममतदकरणमपराध इति भावः
 ॥ २८ ॥ पूर्णधिया भोगोपसेवनभोगानुपसेवनचसमम् ॥ तत्रापि भोगोपसेवनसज्जनैः प्रारब्धक्षयायाचरितमतस्तदुक्तमन्ये इत्यर्थः ॥ २९ ॥

देवेशेण बुधनः श्रेयः कस्यचित् निर्गुणमस्ति च्छयाद्येतुर्णां स्थिते सति पुण्यद्वये निरपेक्षत्वं पदितं सद्भिः किं नापयामि अक्षयं च्छागमनप्रयाजनस्वभावापधानं भेषयुक्तं भित्तिरि
 दत्तं त्वेदं बुधप्राकाराय ॥ १० ॥ अहमधैव तत्त्वमागच्छामि किं नु पुनाराज्ये मतिष्ठितं कालेन प्रागि बलदीरिति धृष्ट्या विप्रयोजनाय मागमिष्यामीत्याराधेनार्थोक्त्या शिरिविष्य
 कवदति सति हेतुभेदात् आभिप्रेतं पुनाराज्यमागमिलक्षणकल्याणमस्ति किं नागमिष्यदन्तर्धमार्थानमाययौ हरि ॥ ११ ॥ देवैर्जार्धमागतेन पिदशे शोनयुक्तं द्वितीयदेवदम्पि
 क्षणाद्वरप्राप्तम् ॥ यथाचारिनिधीयते यथैव सति स्फुरति ध्याकुला निमकफर्णाद्वदति यत्सि सत्यया विष्य कृष्टोत्तराशिरप्यदस्योपभक्तिरद्वित्यथ ॥ १२ ॥ इति
 श्रीवाविष्ठमं तात्पर्यं कारानि ५ सप्तोत्तरातम सर्ग ॥ १०७ ॥ ॥ ११ ॥ इह कोपयति क्षार्द्यं विप्रासगन्धमायया ॥ राक्षसापहरणे तांस्ते निजद्वेषभाक्त

देवेशोक्तवत्त्वं तु णामेव स्थिते नृपे ॥ किमिति नापयास्ये पत्वभिति प्रोक्तवान् हरि ॥ १० ॥ नाहमधैव कालेन वदतीति शिरिविष्यजं ॥
 कल्याणतस्तु कुभेति वदन्तर्धमाययौ ॥ ११ ॥ तदेव ददमखिलं निदशे रायुक्तं नक्षणादलभदस्य मधु द्वितीयम् ॥ कष्टोत्तराशिरिव वा
 रिति यौ प्रशान्तवाते स्फुरन्मकरफर्णाद्वदन् ॥ १२ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० चू० शक्रगमननामसर्वात्तरशततमः सर्ग
 ॥ १०७ ॥ ॥ ११ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ तां मायां शममानीय धृष्ट्या त्वां समर्चितयत् ॥ टिष्ट्या भोगोच्छ्रयाना यद्विपतेव
 सुधाधिप ॥ १ ॥ शीतं समसमाभोग एव शकसमागमे ॥ असरं मम हेतुवचकतवान् व्यावहारिकम् ॥ २ ॥ भूय एव प्रपन्नं विमिश्रान्मेव
 सादरम् ॥ रागद्वेषप्रधानेन केन चिद्विहारीणा ॥ ३ ॥ इति संचित्य सारां ज्ञाविदावभ्युदितेवने ॥ गृहीतमग्नारूपकांतामदं निकासती
 ॥ ४ ॥ वातेव हति फुल्लोदये मधुराभोदमांसले ॥ संध्याजप्यपरेन पात्नीरसस्येशिखिध्वज ॥ ५ ॥ सतानकलतागोहं नीरद्वै-पुष्पगुच्छकै ॥
 शुद्धांतवनदेवीनां प्रविशेशमदान्विता ॥ ६ ॥ तत्र सकल्पिते पुष्पशयने माल्यमालिता ॥ कठे सकल्पितं कान्तं विगमाटा यसां स्थिता ॥ ७ ॥

॥ १ ॥ तां विप्रागमनरूपमायां मायां नीयवचकतस्य ॥ इत्येतद्वर्णयति किं यते ॥ १ ॥ सदा विविदि यायुष्यत्वात् सभेन आकारादिमासमभाभोगोभुत्वा एव यवस्थिति र्यस्य ॥ अ
 सरं ममाभ्यसमहेतुवचकतस्य ॥ इति कर्मपायादिना पुनर्ननुचिते तस्यादिवचकतस्य ॥ १ ॥ अथार्थे एवकार ॥ केन विप्रागद्वेषप्रधानप्रपन्नं विमिश्रं हारिणा बुद्धिं सोमकेण ॥ १ ॥
 गृहीतमग्नारूपमिति परयाः कठसकलितं कान्तं मतिवतु र्यस्य ॥ ४ ॥ फुल्लोदये पुष्पितत कलतासपन्नेव ते मलयानिलेषु हसि सति नीरद्वै-पुष्पगुच्छकैरपलसितवनदेवीनां शुद्धो
 तमसतानकलतागोहं विमिश्रेति परेणाम्य ॥ ५ ॥ १ ॥ तत्र माल्यैर्मालिता अलङ्कृताः सती मायापासकस्थितमनुद्वेषं गृह्णन्तमग्नारूपमग्नानां मिवानुद्वेषमश्रुद्विष्यजनयोद्वेषा
 पाकलितरूपस्य तया विषयत एव दम्पशुलाच्छिस्ति च्छात्कात्कान्तमनोहरतमं विगमिदं कठे यद्गीतमाश्रयसंस्थितेत्यभ्य ॥ ७ ॥

जप्याते शिखिष्वजः संख्याजप्यस्थानातकुंजादागत्समदनिकामन्त्रिष्यकस्य लगतो हेमदनि कांतं कंठे मनोरमं खिगं च ददर्श ॥ ८ ॥ खिगं विशिनष्टि ॥ कुंतलेत्यादिना ॥ मदनिका कुंतले स कुतलैश्चावलितिरकं धम् ॥ समालब्धलिसम् ॥ शयने आदृत्यापरिवर्त्तननिष्येण च पर्याकुलितः शेरवरचूडावधो यस्य तम् ॥ ९ ॥ आकुचनाद्विगुणाकोरेवालावाहुलक्षणे उपधानके उपवर्हे ससक्तश्रवणादि चतुष्टयस्य ॥ १० ॥ मिथुनस्त्रीपुसद्वदम् ॥ ११ ॥ अगनालद्रसश्लेषलच्छलेन अपर्पयत आसजयत् ॥ १२ ॥ परस्परान्भुन्मुरवम् ॥ १३ ॥

आगत्यान्विष्य कुंजात्सप्रददर्श शिखिष्वजः ॥ लतागे हेमदनिकां कंठं खिगं मनोहरम् ॥ ८ ॥ कुंतलावलितस्त्वं धंसमालब्धं च चंदनैः ॥ शयनाद्यतिनिष्ये पर्याकुलितशेखरम् ॥ ९ ॥ हेमामेद्विगुणाकारवालावाहूपधानके ॥ संसक्तश्रवणापांगकपोलतलकुंतलम् ॥ १० ॥ मिथुनंतददर्शान्मिथः प्रहसिताननम् ॥ अन्योन्यवदनासक्तं लब्धं कल्पलतांशुकैः ॥ ११ ॥ आलोलमालयशयनं मदनातुरमाकुलम् ॥ अंगलद्रच्छलेनात्तरागमन्योन्यमर्पयत् ॥ १२ ॥ अभ्युन्मुखं समानंदमुद्दाममदमंथरम् ॥ परस्परहृतं पुष्पैर्वक्षोभ्यापीडितस्तनम् ॥ १३ ॥ तदालोक्याविकारेण चेतसालतुतोपसः ॥ अहोमुखं स्थितौ खिगावित्याहस शिखिष्वजः ॥ १४ ॥ तिष्ठतांगयथाकामं मुखं खिगौ यथास्थितम् ॥ विघ्नमाकरवं भीतावित्युक्तानिर्जगामसः ॥ १५ ॥ ततो मुहूर्तमात्रेण प्रपंचतमुपेक्षसा ॥ निर्ययोदर्शयंती स्वरतिफुट्टाकुलं वपुः ॥ १६ ॥ उपविष्टददर्शनं नृपहेमशिलातले ॥ समाधिसंस्थमेकांतमना विवकसितेक्षणम् ॥ १७ ॥ तं प्रदेशमुपागम्य लज्जावनमिता नना ॥ तूष्णीमासीत् क्षणं खिनाम्लानामदनिकांगना ॥ १८ ॥ क्षणाच्छिखिष्वजो ध्यानादिरतस्तामुवाच ह ॥ अत्यंतमधुरं वाक्यमिदमक्षुब्धयाधिया ॥ १९ ॥ तन्विकिं शीघ्रमेव त्वं विप्रितानंदमागता ॥ आनंदायैव भूतानियतं ते यानिका निचिन्त ॥ २० ॥ भूयस्तोपपत्तंगच्छ कान्तं प्रणयदत्तिभिः ॥ परस्परैस्मि तस्त्रहोदुर्लभो हि जगज्जये ॥ २१ ॥ अहमेतेन चार्थनोद्देशं यामिमामिति ॥ यद्यदिष्टतमं लोके तत्तदेवं विजानता ॥ २२ ॥ अहं कुंभश्च तन्वं गीवति रागाविहेतरा ॥ दुर्वासः शापजावाला त्वं यदिच्छसितकुरु ॥ २३ ॥

अविकारेण क्रोधविकाररहितेन ॥ १४ ॥ स्वदर्शनाद्रीतौ तौ प्रतिहे अंगयथाकामं तिष्ठत तिष्ठतम् ॥ अहं विघ्नमाकरवदस्युक्तानिर्जगाम ॥ १५ ॥ तं मायाप्रपचमुपेक्ष्य उपसृत्येति यावत् ॥ रत्याविदसं भोगेन फुल्लविकसितमाकुलं च ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ यानिकानि चित्तसर्वाणीत्यर्थः ॥ २० ॥ परस्परमीक्षितः अकस्मिन् इति यावत् ॥ २१ ॥ विजानता पुंसा यद्यदिष्टतमं तदेव त्वादृशमेव परोपभोग्यमिति ज्ञेयमिति शेषः ॥ २२ ॥ न च त्वदपराधेन मम क्रुभे अविलम्ब इत्याशयेन ह ॥ अहमिति ॥ त्वं कुभादितरेति शेषः ॥ अतो यदिच्छसितनिःशकं कुरु ॥ २३ ॥

॥ २४ ॥ अननश्रस्त्रिर्वायततिरोध ॥ २५ ॥ अबलापत्यज्ज्वालत्परातन्ध्यास्तान्ध्याबलहीना ॥ कुमारी अनुवाधात रुणीपुर्कान्तिस्कारपाप्यरते रोधनप्रतिधनकरोत्येव ॥ अयस्त्री
स्वभावदत्तस्य ॥ परित्विगमपरितरित्वात्पुत्रेष्वक्षपन्मरतिष्विघ्ननस्त्वेतन्नेमनन्त्याणादीनां निश्चितम् ॥ भावेक ॥ तस्यैर्मकरोति ॥ तरलतरमनन्त्याणां भूत्वा सतप्यत इत्यर्थ
॥ २६ ॥ क्षीणशिरोवराकारसमधर्मीर्यालाभापूर्वकपुष्पामसमागमेर्दुर्गुनाभ्य ॥ यद्विषयपुष्पराकारसमधर्मीरुदरतायाताभाभापुर्कान्तिष्वपुष्पापुरोभवन्ति तद्वातासामसगमेन
कथियद् ॥ नमप्रसिद्धाक्षिकतया विधाहितस्य मर्तुमभ्युशाब्धीयपरुषसगमनिषेधोऽनापधावलक्षणस्त्राकदस्वपातिवत्समागध्वविधेकरापाप्यालोभ्यमाना आरासगमेहे

मदनिकोवाच ॥ एवमेवमहाभागश्रीस्वभावोद्दिष्टवत् ॥ कानोत्पद्युगुणश्रीणान्कोपकर्तुर्मर्दसि ॥ २४ ॥ अबलाहमनेनास्मिरा
त्रौगहनकानने ॥ त्वयिसध्याजपपरैर्किंकरोभिर्वराक्षिका ॥ २५ ॥ अबलावाकुमारीवाजारनरतिरोधनम् ॥ करोतिपरित्विगेनानो
स्वविनिवेशितम् ॥ २६ ॥ त्रियसुदरतायातापुरपुष्पामसंगमे ॥ मनुनिषेधआकदसतीर्त्वाकिंकरिष्यति ॥ २७ ॥ अबलाश्रीतयावाला
मूढाहमपराधिनी ॥ क्षुंभहसिनायवत्वक्षमावताहिंसाधव ॥ २८ ॥ शिखिष्वज्ज्ज्वाल ॥ मनुर्ममनधर्तैर्विद्यतेखद्वहुम ॥
कवलसाधुनिधत्वा न्येच्छामित्वा महवधुम् ॥ २९ ॥ सुदत्तेनवर्नातेपुपुर्ववत्सुखमंगने ॥ वीतरगतयानित्यसममेवरमावहे ॥ ३० ॥
श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ एवममवतयातन्प्रस्थिते तस्मिन् छिद्विष्वज्ज्वाल ॥ चूडालाचितयामासतत्सत्त्वेनोदिताशया ॥ ३१ ॥ अहोवतपरसा
भ्यभगवानयमागत ॥ वीतरगतयाज्कोषोजीवन्मुक्तोवतिष्ठते ॥ ३२ ॥ नैनहरतिभोगानमहस्योपिस्त्रिय ॥ तसुखानि नदुःखानि
नापदोत्तवसपद ॥ ३३ ॥ चितितासकलाएकप्रयात्येनमर्निदिता ॥ मन्येमहर्षय कानानारायणमिवापरम् ॥ ३४ ॥ आत्मवृत्तांतम
खिलतमेनस्मारयाम्यहम् ॥ कुमरूपमिदत्तव्काचूडालैवमवाभ्यहम् ॥ ३५ ॥ इतिसिष्वित्यचूडालाचूडालावपुरक्षता ॥ दर्शयामासत
त्राशुल्यव्कामदनिकावपु ॥ ३६ ॥ तस्मान्मदनिकादहोचूडालानिगतिवसा ॥ यभावस्यपुरोयुक्तानिगतवसमुद्रकान् ॥ ३७ ॥

तव किंनस्तुल्यमाह ॥ मनुति ॥ मयलतरतिरागभाधितोऽनेनकारसगनितोऽसमर्था इति भाव ॥ २५ ॥ अतएवक्षमापयामीत्यारायेनाह ॥ अबलेति ॥ २८ ॥ स्वेकाकारो
हुमदस्य ॥ यथापार्थनिच्छासि ॥ २९ ॥ ३० ॥ तस्यसत्तेनरागेद्वेषासनाद्यप्यतयापरीक्षितश्चित्तेन ॥ उदिताशयात्वाह ॥ ३१ ॥ अकोपइतिच्छेद ॥ ३२ ॥ तैश्चमार्धतामो
गाऽसिद्धपथ ॥ ३३ ॥ चितितामदभिप्रेतासकलाजीवन्मुक्तलक्षणभूताशान्तिक्षमाधैयवृत्त्यादिप्रकारनिवृत्तिमहर्षयएकमेवमर्पयामिनामुषतिआश्रयतीति यावद् ॥ ३४ ॥
तमेवगुणविरहितत्वात्सहजानस्मारयाम्यहमेनमदित्यारायामि ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ युक्ताप्यागाराणां वतीसमुद्रकालसुदृक्कालसुदृक्कालश्चिगेति ॥ ३७ ॥

पणयेभर्तृचित्तानुरजनेपेशलाचतुराम ॥ दयितापूर्वदयिताम् ॥ ३८ ॥ माधवेवसर्तुसमुदितोपक्रिर्नीकमलिनीमिव ॥ अथवासमुदितसमुद्रामाविर्भूतांवाभाधवस्यविष्णोपनि
 नीपद्महस्ताश्रयमिव ॥ रामावतारवसानेरामस्यविष्णुभावेप्रकृसीतात्वेनभूमितलपविष्टाततोभूमितलात्सुनरुपगताश्रयमिवरत्नसपुटकालकटितारलश्रयमिवचन्द्रपोनि
 जादयितान्चूडालापरिददर्शपुरोददर्शेत्यर्थः ॥ ३९ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठमन्तात्पर्यप्रकारोनि० पू० अष्टोत्तरशततम सर्गः ॥ १०८ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ दृष्ट्वापृष्ट्वावृत्तप्रेषानाद्दृष्ट्वा
 सर्वशुचिस्मितः ॥ तुष्टप्रशस्यचूडालामार्लिभ्याचानयन्निशाम् ॥ १ ॥ इदमेवमपणम् ॥ ११ ॥ कुमादिह्रिपेणत्वमेवकिमिहासि कियत्कालकिमर्थवाइहमस्मनिधौतिष्ठसि ॥ य
 तांददर्शानवधांगीपुनःप्रणयेपेशलाम् ॥ कांतांमदनिकामेवचूडालांदयितांस्थिताम् ॥ ३८ ॥ समुदितमिवमाधवपद्मिनीमुपगता
 मिवभूमितलाच्छ्रयम् ॥ प्रकटितामिवरत्नसमुद्रकालपरिददर्शनिजांदयितांचपुः ॥ ३९ ॥ ॥ इत्यापूर्वा० वा० दे० मो० नि० पू० चू०
 चूडालास्वरूपदर्शनं नाम अष्टोत्तरशततमः सर्गः ॥ १०८ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ अथतांदयितांहृष्टाविस्मयोत्फुल्लला
 चनः ॥ शिखिध्वजउवाचेदमाश्रयंकुलयागिरा ॥ १ ॥ कात्वमुत्पलपत्राक्षिकुतःप्राप्तासिसुंदरि ॥ किमिहासि कियत्कालं किमर्थमिह
 तिष्ठसि ॥ २ ॥ अंगेनव्यवहारेणस्मितेनानुनयेनच ॥ ममजायाविलासेनतत्कलेवोपलक्ष्यसे ॥ ३ ॥ चूडालोवाच ॥ ॥ एवमेवप्रभो
 विद्धिचूडालास्मिन्संशयः ॥ अकृत्रिमेणदेहेनलब्धोऽस्यवमयास्वयम् ॥ ४ ॥ कुंभादिदेहनिर्माणैस्त्वांवाधयितुमेवमे ॥ प्रपंचःशतशो
 खत्वमिहयातोवनांतरे ॥ ५ ॥ यदाराज्यंपरित्यज्यमोहेनतपसेवनम् ॥ त्वमागास्तस्यस्येवत्वद्वोधायाहमुद्यता ॥ ६ ॥ अनेनकुंभदेहेन
 मयैवत्वंविबोधितः ॥ कुंभादिदेहनिर्माणंत्वांवाधयितुमेवमे ॥ ७ ॥ माययानतुकुंभादिकिंचित्सत्यंमहीपते ॥ अथोविदितवेद्यस्त्वंध्या
 नेनैतदखंडितम् ॥ ८ ॥ सर्वपश्यसितत्वज्ञध्यानेनाश्ववलोकय ॥ अथचूडालयेत्युक्तोवद्धपरिकरंनृपः ॥ ९ ॥ आत्मोदंतंविशेषेणध्याने
 नामलभैक्षत ॥ अंभिराज्यपरित्यागाच्चूडालादर्शनावधि ॥ १० ॥ सर्वमुहूर्तध्यानेनचात्मोदंतंदर्शयः ॥ आराज्यसंपरित्यागादहर्तमा
 नक्षणक्रमम् ॥ ११ ॥

यपिकुंभस्थितिकालप्रमाणजानात्येवतथाप्यस्यावेपां

तेरेणकुभागमनस्यागपिस्थितिसंभावनात्किंयत्कालमितिप्रश्नः ॥ २ ॥ अंगेनअवयवसंस्थानेनतच्चेष्टालक्षणव्यवहारैरेणअनुनयेनप्रेमवाक्प्रवधशैल्याममजायायाश्वूडालाया
 पसिद्धेनविलासेनतस्याकलामूर्त्तिरिवउपलक्ष्यसेदृश्यसे ॥ ३ ॥ अकृत्रिमेणसहजेन ॥ ४ ॥ ५ ॥ तस्यश्रुतितदाप्रभुत्वेव ॥ ६ ॥ ७ ॥ सत्यमकाल्यनिकम् ॥ ध्यानेनप्रागुक्त
 योगधारणया ॥ ८ ॥ परमसिद्धिर्दृश्यसि ॥ परिकरतादृशधारणानुकूलासनादि ॥ ९ ॥ अंभिराज्यपरि ॥ १० ॥ आवात्तमानक्षणाक्रममितिअत्राप्याडनुकल्प्यते ॥ ११ ॥

॥ १२ ॥ पुलकोष्ठतगतौ बाहुविहायमसाय आलिङ्गितेति परेणान्वयः ॥ गलदगलिष्ठैर्बाधयन् ॥ अत्यारि कियविशेषणानि ॥ १३ ॥ आवाशब्देनाभाभिप्रेतः परस्परानुरागलक्षणं स्थापितमात्रं ॥ योयादशोबाधाभयोपरपरमानवक्ष्यः ॥ अगारसोबाधभूषणवास्तुकिजिष्णुभिरपि बहुनशक्यत इत्यन्वयः ॥ १४ ॥ द्विविस्थौ च द्रस्यार्थमायामिवमिलतन्मूकं आदृशकृतमिव ॥ १५ ॥ शैली एकालितासमुत्कीर्णपरस्परालिङ्गितमूर्तीर्द्वाभ्युदितौ चिरमास्ताम् ॥ १६ ॥ आनवातिरायेन मनसो जङ्घाभेन तत्कालवक्ष्यजकलिङ्गारानां कस्यप्युद्धरणोपमौ ॥ १७ ॥ लक्ष्ये लोचनस्य यद्दिगोर्मनसो जङ्घाभावेनालक्ष्यस्थितलोचनमप्यथास्यात्तथा आस्ताम् ॥ प्रणयपेशलयथास्यात्तथा कर्ताप्रतिउपावे सर्वभालोप्यभुपालोविररामसमाधितः ॥ समाधिविरतो हर्षविकसिनयनांशुजः ॥ १८ ॥ विसार्थतरसा बाहुपुलकोज्ज्वलतांगतौ ॥ गलदगघनक्षेहमुच्चदाप्यस्रुरत्सहम् ॥ १९ ॥ आलिङ्गगचिरकांतानकुलोनकुलीमिव ॥ तयोरालिङ्गने तस्मिन् तत्रभावोवभूवयः ॥ १९ ॥ नसवास्तुकिजिह्वाभिर्वकुहपेणशप्यते ॥ द्विविस्थाविवपकेन कृताविवमिलतनुः ॥ १५ ॥ शैलाविवसमुत्कीर्णीभित्तयावास्ताचिरप्रियौ ॥ मुहूर्त्तनगलहर्मजलौपुलकपीवरौ ॥ १६ ॥ बाहुविभ्रत्यतामीपनिन्यतुस्तौ शनैः प्रियौ ॥ अमृतापूणद्धदयौ सशुन्यद्धदयोपमौ ॥ १७ ॥ उन्मुक्तमुजभासां तावत्तलक्षस्थितलोचनम् ॥ घनानन्दक्षणास्थित्वातूर्ण्यप्रणयपेशलम् ॥ १८ ॥ कर्ताचिब्रुकसलक्ष्मकरप्रोवाचमुपति ॥ अत्यंतमधुरस्निग्धं कातं स्वकुल्योपिताम् ॥ १९ ॥ पुण्यश्रवतिनिष्पदं स्वादुनामा मृतादपि ॥ कियत्तन्माणस्तन्मयात्वयायाल्लुद्धुमुन्मथया ॥ २० ॥ अनुभूतश्रिरक्षेत्राभानुर्यनदारुणः ॥ एवं दुरतरात्तस्मात्ससारकुहरादहम् ॥ २१ ॥ उत्तारितो ययाबुद्ध्या साहिकेनोपमीयते ॥ अरुघतीराची गौरीगायत्रीश्री सरस्वती ॥ २२ ॥ समस्तापेलवायतेतव तन्म्यागुणश्रिया ॥ धीश्री काति क्षमा मैत्रिकरुणायास्तु सुदरि ॥ २३ ॥ कर्तात्साकारकर्तास्तु प्रथमेवाभिलक्ष्यसे ॥ परेणाध्यवसायेन त्वयाहमवयोधितः ॥ २४ ॥ केन प्रत्युपकरणपरितुष्यति ते मनः ॥ मोहादनादिगहनादतगहनादपि ॥ २५ ॥ पतितव्यवसायिन्यस्तारयति कुलश्रियः ॥ शास्त्रार्थगुरुमन्त्रादितयानोत्तारणक्षमम् ॥ २६ ॥

तिपरेणान्वयः ॥ १८ ॥ १ ॥ रतिनिष्पदेनुरागरसोऽत्यंतमापुर्वादि विशेषणचतुष्टयविरहितः कियत्तन्माणो विस्तीर्ण इति यावत् ॥ २० ॥ भानुर्यनपुरुषायासिद्धिप्रयोजनेन हेतुना ॥ २१ ॥ यथाभावेन हेतुना ॥ सापुच्छि ॥ २२ ॥ धीश्रीति स्यात्पारक्षकस्या आकारेण तौ वर्पेण कर्ता सुधीपुमयाऽन्विच्छास्तास्वपित्तमप्यभावेन आसौ भिन्न इत्यसेरिति परेणाश्वयः ॥ २३ ॥ २४ ॥ कृत्वा र्थायास्तयने केन प्रत्युपकरणपरितुष्यति ॥ येन तुष्यति तादृशः अत्युपकारादुल्लेख इति यावत् ॥ २५ ॥ शास्त्रार्थस्यादितिशयोक्तिः परासाध्या ॥ २६ ॥

॥ २७ ॥ २८ ॥ निरिच्छाया कतकृत्याया स्तेप्रत्युपकारेऽहमसमर्थ इत्याह ॥ निरिच्छाया इति ॥ २९ ॥ कुलांगनां मन्येत्त्वामिति शेषः ॥ लोके प्रसिद्धा सर्वा कुलांगनास्त्वया धुना जिता इति शेषः ॥ ३० ॥ नारीणां सौजन्यादिगुणोत्कर्षं चार्ष्टुप्रथमव्यपदेशयाम्बिष्यसि ॥ ३१ ॥ स्वापेक्षया गुणजात्कैरतिशायिनीत्वानिर्मितवतो धातुर्विषये प्रकुपिता इ

यथैताः स्नेहशालिन्यो भर्तृणां कुलयोषितः ॥ सखा भ्राता सुहृद्व्यो गुरुर्मित्रं धनं सुखम् ॥ २७ ॥ शास्त्रमाच्यत नं दासः सर्वं भर्तुः कुलांगनाः सर्वदा सर्ववर्त्तने पूजनीयाः कुलांगनाः ॥ २८ ॥ लोकद्वयसुखं सम्पदसर्वं चासुप्रतिष्ठितम् ॥ निरिच्छायाः प्रयातायाः पारं संसारवारिधेः ॥ २९ ॥ कथमस्योपकारस्य करिष्येते प्रतिक्रियाः ॥ मन्ये कुलांगनां लोके लोके सर्वास्त्वया धुना ॥ ३० ॥ नारी सौजन्यचर्चासु व्यपदेश्या भविष्यसि ॥ त्वानिर्मितवतो धातुर्गुणजात्तातिशायिनीम् ॥ ३१ ॥ मन्ये प्रकुपितानूनमरुंधत्यादिकाः स्त्रियः ॥ सतीत्वरूपसौजन्यगुणरत्नसमुद्भिके ॥ ३२ ॥ एहिमेव दुष्णोत्कर्ष्य पुनरालिङ्गनं कुरु ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ इत्युक्त्वा मृगशावाक्षी चूडालां तां शिखिध्वजः ॥ ३३ ॥ आलिङ्गितुं पुनर्गण्डं न कुलो न कुलीमिव ॥ चूडालोवाच ॥ देवशुष्कक्रिया जालपरे लब्ध्या कुलात्मनि ॥ ३४ ॥ भूयो भूयो अशमहं लवर्धुः खिता भवम् ॥ तनलवदवबोधात्मा स्वाथर्गवोपपादितः ॥ ३५ ॥ मया तदन्तर्किं देवकरोषि मम गौरवम् ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ त्वया यथा वरारोहे स्वार्थः संपाद्यते शुभः ॥ ३६ ॥ तमिदानीं तथा सर्वाः साधयंतु कुलांगनाः ॥ बुध्यसे कान्तं विभ्रांतं जगज्जालतटे विभो ॥ ३७ ॥ अद्य तं प्राक्तनं किंचिन्मोहं समनुपश्यसि ॥ इदं करोमि न दंतु प्राप्नोमि दमिति स्थितिम् ॥ ३८ ॥ अंतर्हससि तां कच्चिदशापेलवतां धियः ॥ तास्तुच्छलप्या कलनास्ताः संकल्पकुक्कल्पनाः ॥ ३९ ॥ त्वयि नाद्यावलोक्यंते देवव्योम्नि विपर्वताः ॥ किं वमद्यां गसंपन्नः किं निष्ठोसि किमीहसि ॥ ४० ॥ कथं पश्यसि पाश्चात्त्यदेहचेष्टाक्रमं विभो ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ पूर्णनीलाब्जमालासारविलोचने ॥ ४१ ॥

त्यन्वयः ॥ त्वमेव सतीपतिव्रता ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ साधयति न शक्नोतीत्यर्थः ॥ जगद्वृक्षगणस्य जालस्य तटे परावधौ विभ्रांतं सलत्त्वतो बुध्यसे कच्चिदिति व्यवहितेनान्वयः ॥ ३७ ॥ तत्रात्कनं पयोव्रतोपवासादिमोहं किंचित्तुच्छसमनुपश्यसि कच्चित् ॥ ३८ ॥ धियः अपक्वदशयापेलवतां कोमलताम् ॥ ३९ ॥ ४० ॥ कथं कीदृशार्कसत्यमुननुच्छमित्यर्थः ॥ सुमनोभिः पूर्णनीलाब्जमालासरतः सादृश्यादनुसरतस्तथा विधेविलोचने यस्य स्यात्स्थायि विधेहे चूडाले ॥ ४१ ॥

१ मन्ये कुलांगनां लोको जिता सर्वा इत्यपि पाठो दृश्यते परतुनापटीकाकारसमतद्गतिभाति

मयस्यगाम्युशान्मय सान्निहोदस्यदिवकस्यरस्यरातस्यषायस्यपस्यातप्रकाराकनपास्थितानसस्यतस्यान अहमपिउपपरमधीपभूतप्रत्यागतपाआस्थित । प्रधापे
 रानिन्मपायापसिर्नयेषादृषयाधीप्रित्यानुभवेनममापिस्थितिज्ञानम्यस्य ॥ तामेकप्रपय्यद्वर्षायति ॥ निरीहृदयादिना ॥ ४२ ॥ अर्धद्वयपरमार्थसत्त्वकप्र अनद्विभि
 द्दोऽभेदमयस्यगाम्युशान्मय सान्निहोदस्यदिवकस्यरस्यरातस्यषायस्यपस्यातप्रकाराकनपास्थितानसस्यतस्यान अहमपिउपपरमधीपभूतप्रत्यागतपाआस्थित । प्रधापे
 त्वमवयस्यपस्यातस्तस्याहमुपाभ्यत ॥ निरीहोस्मिनिरीहोस्मिनाम सख्योस्मिनिस्मह ॥ ४२ ॥ शांतीहमर्थरूपोस्मिचिरायाहम
 ह्मिन् ॥ तांशामुपयातोस्मिपतश्चेतकवमनि ॥ ४३ ॥ प्रतिपथतिसहस्रानयाहरिहरादय ॥ नर्किचिन्मात्रचिन्मात्रनिष्ठोस्मिस्व
 स्वभास्थित ॥ ४४ ॥ भ्रमणाहंविमुक्तोस्मिससारेणालिखन्ते ॥ ननुष्टोस्मिनिखनोस्मिनायमस्मिन्चेतरत् ॥ ४५ ॥ नस्पृहोस्मि
 नमृत्सोस्मिसत्यमस्मिन्मुदरि ॥ तजोर्षयात्ययातेनभित्तावपतितेनच ॥ ४६ ॥ क्षयातिशयमुक्तेनप्रकाशेनास्मिर्वैसम ॥ शांती
 म्मिमाभ्यनतास्मिस्वस्योस्मिन्विनाशय ॥ ४७ ॥ परनिवाणएवास्मिसदृशोस्मिपतिव्रत ॥ यतदस्मिन्तदेवास्मिन्वकुशक्रोमिन्नतरत्
 ॥ ४८ ॥ तरगतरेलापांगेरुस्त्वमनमोक्षिते ॥ प्रसादनिवेशालाक्ष्यार्काणोस्मिभवसागरत् ॥ ४९ ॥ पुनर्मलनयकामिशतभ्यान्मुव
 णवत् ॥ शांतिस्वस्यामृदुयत्तावतारणातिरशर्धा ॥ ५० ॥ सर्वातीत सवगश्चरामिवायमहस्थित ॥ ॥ चूढालोवाच ॥ ॥ एवस्थित
 मद्रानत्तनाणभट्टयप्रिय ॥ ५१ ॥ किमिदानींनमोद्गहिरांचतेमहामते ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ प्रतिपथनजानामिनजाना
 म्यभिवाहितम् ॥ ५२ ॥ यदाचरस्मिन्निव्वकदाधिहोद्यततया ॥ ययन्मतेसकलयास्त्वविकलप्रिय ॥ ५३ ॥ नर्किचिदनुसधातुजा
 नाभ्यपरतुदर ॥ यद्वर्षोचिज्जानासिततदवपुरुस्तुदरि ॥ ५४ ॥

५४ भाव ॥ ५१ ॥ ४४ ॥ अर्धद्वयकायक ॥ इतरकारणम् ॥ ४५ ॥ सत्यमथाधितवस्तु ॥ तेजोर्षयास्यप्रादिप्रबलाहृदि पयातेनप्रित्तावपतितेनचनभोभाप्रविष्टारि
 कायकाराभाटाएन ॥ ४६ ॥ जगत सर्वैषम्यनिरस्यसाम्यनतास्मि ॥ विगतशयानिभनस्क ॥ ४७ ॥ हेयतिघने ॥ सर्वप्रतेदप्रियादृष्टतीनावनमिषव्रतयस्यादतिभ्युत्सया
 र्धमिन्द्रमृत्पाप ॥ अथशस्यसत्त्वकप्रविष्टादृष्टणव्रतसदृशजुन्यशरीरभत्तास्मित्यर्थ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ शतवारभ्यातमभीशोधिपयस्तुषर्णीतद्वत् ॥ यत् स्वकप्रतिष्ठा
 यादन्तनापुनः ॥ निरीहोस्मिन्मनार्थयस्य ॥ ५० ॥ ५१ ॥ इतरराचरद्विप्रप्रविष्यतदतिप्रतिषय ॥ कश्चापिपद् ॥ ननकानाभि ॥ ५२ ॥ कदाचिदनुसधानकाके ॥ नर
 ममभेद ॥ ५३ ॥ अथराकायाप्रिवानहोदीशान्यपूजनादुर ॥ आनासिजन्मप्यनयप्रियेय ॥ ५४ ॥

धारयिष्यामि हृदिसमतस्मीति यावत् ॥ गलितमिष्टद्वच्छातद्विषयजातयस्मात्तथा विधेन इष्टपहणमनिष्टस्याप्युपलक्षम् ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ आहर्तुमाचरितुम् ॥ ५७ ॥ एषणरा
ज्यगोगाग्रपक्षणम् ॥ ५८ ॥ तत्रोपपत्तिमाह ॥ यदिति ॥ यद्यस्मात्कारणाध्याणानाचक्षुरादीनामुख्यप्राणस्य च स्वोचितविषयानेषणे सत्यत्र परमात्मनिकोतिशयः ॥ न
चाज्ञानामिव तत्र विद्येत. करणदेहेन्द्रियादितादात्म्याध्यासोस्ति येनेन्द्रियाणां विषयभोगाभ्यासेन मालिन्ये आत्मनोऽपि मालिन्यप्रसक्तिः ॥ निष्क्रियासगचिन्मात्रभूतो हितत्रवि
तको भोगानभ्यसतेन कश्चिदित्यर्थः ॥ अस्त्येवैकरणपदव्यत्ययश्रद्धादसः ॥ तस्मात्पारब्धभोगमात्रेण तदभ्यासव्यसनमालिन्याप्रसक्तद्वेगादौ तद्वेगाते मध्येतदतराले च यं

तदेव धारयिष्यामि प्रतिविंबं यथा मणिः ॥ चेतसा गलितेष्टेन यथा प्रासमर्निदितम् ॥ ५५ ॥ नस्तौमिनच निदामि यदिच्छसितदाचर ॥
॥ चूडालोवाच ॥ ॥ यद्येवं तन्महाबाहो समाकर्णय मन्मतम् ॥ ५६ ॥ आकर्ष्य जीवन्मुक्तात्संस्तदेवाहर्तुमर्हसि ॥ सर्वत्रैक्यावबोधेन
मौर्ख्यक्षयभुवान्विताः ॥ ५७ ॥ निरिच्छास्तावदाकाशविशदाः संस्थिता वयम् ॥ यादृगेषणमस्माकं तादृशं तदनेषणम् ॥ ५८ ॥ यस्मा
णानैषणकोत्रचिन्मात्रोभ्यसते हि कः ॥ तस्मादाद्यंतमध्ये पुंयवयं पुरुषोत्तम ॥ ५९ ॥ शेषमेकंपरित्यज्यत एव मे स्थिता वयम् ॥ राज्येन
संप्रतनेमं कालं नीत्वा क्रमेण वै ॥ ६० ॥ विदेहतां प्रयास्यामः प्रभो कालेन केनचित् ॥ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ ॥ वयमाद्यंतमध्ये पुराजानो राजसत्तम ॥ ६१ ॥
हशास्तरलेव द ॥ ६२ ॥ शेषमेकंपरित्यज्यतिष्ठामः कथमेव वा ॥ ॥ चूडालोवाच ॥ ॥ वयमाद्यंतमध्ये पुराजानो राजसत्तम ॥ ६२ ॥
मोहमेकंपरित्यज्य भवामः पुनरेव ते ॥ स्वएव नगरे राजा भवत्वं स्वासने स्थितः ॥ ६३ ॥ लक्ष्मामानुकांतानां महिषी ते भवाभ्यहम् ॥ स नृ
पामतवास्तव्या नृत्यन्नवनवांगना ॥ ६४ ॥ सपताकाध्वनतूर्यापुष्पप्रकरिणीपुरी ॥ लसद्दृष्ट्या समंजस्यारणतुष्पालिमालया ॥ ६५ ॥
मधुमासलतालक्ष्म्याचिराद्भवतु सासम ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ इति चूडालयाप्रोक्तो विहस्य स शिखिध्वजः ॥ प्रोवाच मधुरं वाक्य
मक्षुब्धं विगतज्वरः ॥ ६६ ॥ एवं चेत्तदिशालाक्षि स्वायत्तानखिविष्टपे ॥ सिद्धभोगश्रियस्तानुनिवसांमि न किंप्रिये ॥ ६७ ॥

येयस्त्वभावास्ते तस्वभावा एव पारब्धशेषमेकभोगेन परित्यज्य क्षपयित्वा स्थितान्तु किंचिदन्यथाभूता अन्ये वा भविष्याम इत्यर्थः ॥ ५९ ॥ इममायुः शेषरूपं कालम् ॥ ६० ॥
तस्मादाद्यंतमध्ये भित्तव्यस्यार्थान्तरमपि सभावयस्तजिज्ञासमानो राजापृच्छति ॥ वयमिति ॥ ६१ ॥ तदभिप्रायानुसारेणैव चूडालोऽपि तदर्थं वर्णयति ॥ वयमिति ॥ ६२ ॥
तत्र शेषशब्दस्यार्थान्तरमाह ॥ मोहमिति ॥ ६३ ॥ कातानामतः पुरस्त्रीणालक्ष्मामो भूषणभूता भवामि भविष्यामि ॥ मत्तादृष्टावास्तव्याः पुरवासिनो यस्याम् ॥ एतदादीनि पुरी
विशेषणानि मधुमासलतालक्ष्म्यासाभ्योपपादकानि ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ यद्विदेहमया सह भोगेच्छास्ति तर्हि देहेण प्रार्थिता दिव्यभोगा एव भुज्यंता किमानुषैरतिराजाह ॥
एव चेदिति ॥ ६७ ॥

॥ १८ ॥ १० प्रियुनद्वे ॥ १ ॥ ११ ॥ यथासस्यानयथास्थितम् ॥ १२ ॥ विरपत्योऽयावीनजायापत्यो ॥ १३ ॥ दिनाचारासायसध्याप ॥ सायसध्यासभास्कराभिसुक्ते
दिनाचारा ॥ परस्परसिद्धभागापत्योत्तराधिविनिवास्तन्यारुन्वर्दी ॥ १४ ॥ १५ ॥ तत्परस्परानुभवासिद्धभोगोऽसुखस्वयप्रणयश्चाम्बितासगर्भयथास्यान्नाश्रा

शृङ्खलावाच ॥ ॥ नराजन्ममर्गगुवाछानापिभूतिपु ॥ स्वभावस्ववशादेवयथाप्राप्तेनमेस्थिति ॥ ६८ ॥ नसुरवायममस्वर्गोनरा
ज्यनापिचक्रिया ॥ यथास्थितमविदुष्यतिष्ठाभिस्वस्वचेष्टिता ॥ ६९ ॥ इदसुखमिदनेतिमिथुनेक्षयमागते ॥ सममेवपदेशातेतिष्ठाभी
हययासुखम् ॥ ७० ॥ ॥ शिरिषध्वजउवाच ॥ ॥ युक्तमुक्तविशालासित्वयेतत्समयाधिया ॥ कोवाय किलराज्यस्यगृहेत्यागोपिवाभ
वंत ॥ ७१ ॥ सुखदुःखदशाचितात्यक्काविगतमत्सरम् ॥ यथाजन्मानमेवमौतिष्ठाव स्वस्वतंगर्तो ॥ ७२ ॥ इतितत्रकथालापकयनेन
तयोदयो ॥ कातयाश्चिरदपत्येवासरस्तनुतांययौ ॥ ७३ ॥ अयोऽयथायदिनाचारयथाप्राप्तमर्निर्दिता ॥ सौक्कठावप्यनुक्तौचक्रतु
कापरचेष्टितौ ॥ ७४ ॥ स्वगसिद्धिभनाहृत्यतस्यतु पूर्णचतसौ ॥ एकस्मिन्नेवशयनेतैस्त प्रणयचेष्टितै ॥ साव्यतीयापरजनीतयोर्जीविद्वि
मुक्तयो ॥ ७५ ॥ तदंगमोक्षसुखमुक्तमया स्वयमभाशसतांप्रणयवाक्यविलासगर्भम् ॥ उक्ततांप्रणयिनोर्धियमानयतीदीर्घामुह
तवदसौरजर्जागाम ॥ ७६ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० पू० चू० चू० हालाप्रकटीकरणनामनवाधिकशततम सर्ग ॥ १०९ ॥
श्रावसिष्ठउवाच ॥ ॥ तत समुदितसूर्यवितमस्यवरंस्थिते ॥ ममद्रुकादिवजगन्मणौतस्मिन्विनिर्गते ॥ १ ॥ विकसत्यरुणोपातेचक्षु
र्पावानुजाकरे ॥ आचारंखिवलंकपुत्रस्तत्त्वकरश्चिमपु ॥ २ ॥ दपतीतौसमुद्रयायकृतसप्याक्रमौस्थितौ ॥ पञ्चासनेषुदृक्षिधेकतौका
चनरदर ॥ ३ ॥ अयोऽयथायात्रशृङ्खलारत्नकुम्भपुर स्थितम् ॥ कातासकल्ययामासपूर्णमसाधिवारिभि ॥ ४ ॥ तेनमगलकुम्भेनतपूर्वा
भिभुवस्थितम् ॥ सार्याभतारमेकानेस्वरान्यभिपिपेचसा ॥ ५ ॥

सप्त कपयतोऽस्योर्ध्वमुत्कटासौत्कटाभानयतीपापयतीरजनीदीपापिमुहुरावकागामत्यर्ध ॥ १६ ॥ ॥ इ० वासि० ता० प० नि० पू० नयोभरशतानम सर्ग ॥ १०९ ॥
सप्तसरस्वभेभ्योनभजेनस्युत्तर्गा ॥ तैरन्तासुचिरारान्यभिभुक्ताविनिवर्त्यते ॥ १ ॥ समुद्रकात्समुद्रेजगद्यकाराकमणादिवसमुद्रेतेसूर्यवितनस्यवरंस्थितेऽस्मि ॥ २ ॥ जना
नारदय्याश्रितश्चक्षुर्वापुजाकारिश्चक्षुर्दिशि ॥ ३ ॥ ३ ॥ समभिश्चक्षुर्वापिपूर्वपुर स्थितरत्नकुम्भापज्याभिधेकायसकल्ययानास ॥ ४ ॥ नराजानम् ॥ ५ ॥

सकल्पमात्रेणोपगतेस्वयोग्यविष्टरेसिंहासने ॥ ६ ॥ मौनमुनियोग्यमिदं शांतं तेज उत्सृज्य शासनयोग्यमिदं दीनं तेजो भर्तुमर्हसि ॥ ७ ॥ ८ ॥ पट्टाभिषेकाभावात्तीहारप
 दद्वारपालस्थानतत्र विनयात्तिष्ठतीम् ॥ देवीपदेकताभिषेकास्थाने ॥ ९ ॥ १० ॥ योगसिद्ध्या तव सत्यसकल्यात्स भवम् ॥ भूषणालंकारशस्त्रास्त्रादिभिर्महाविभववद्भक्षीहिंणी
 संकलयोपगतैर्हमेस्वभिषिक्तं स्वविष्टरे ॥ स्थितं प्रोवाच तन्वीसा चूडालादेव रूपिणी ॥ ६ ॥ केवलं मौनमुत्सृज्य तेजः शांतमिदं प्रभो ॥ अथा
 नां लोकपालानां तेजस्वभर्तुमर्हसि ॥ ७ ॥ चूडालयेति संप्रोक्तो वने राजा शिखिध्वजः ॥ वदन्नेवं करोमीति महाराजत्वमाययौ ॥ ८ ॥ अ
 थ प्रतीहारपदेति पृतीमाहमानिनीम् ॥ अद्य देवीपदे राज्ञीत्वां करोम्यभिषेकिनीम् ॥ ९ ॥ इत्युक्त्वा सरसि स्नाप्य महादेवीपदे तथा ॥ अभि
 षिक्तं पृष्ठपङ्कत्वा सतामाह निजां प्रियाम् ॥ १० ॥ प्रियेकमलपञ्चाक्षि क्षणात्सं कल्पसंभवम् ॥ महाविभवमुदामसैन्यमाहर्तुमर्हसि ॥ ११ ॥
 इति कांतवचः श्रुत्वा चूडालावरवर्णिनी ॥ सैन्यं संकल्पयामास प्रावृद्धयनमिवोद्भटम् ॥ १२ ॥ सैन्यं ददृशतुस्तौ वाजिवारणसंकुलम् ॥
 पताकापूरिताकाशं नीरंधीकृतकाननम् ॥ १३ ॥ तुर्यारवध्वनच्छैलगुहागहनकोटरम् ॥ मौलिरत्नमहोद्योतविचूर्णिततमः पटम् ॥ १४ ॥
 तत्र गंधद्विपवरेकृतपार्थिवमंडले ॥ रक्षिते लष्टसामंतैराहूढौ लुपदंपती ॥ १५ ॥ ततः शिखिध्वजो राजामहिष्यासममिष्टया ॥ पदातिरथ
 संवाधं कर्षन् प्रतिबलोलम् ॥ १६ ॥ चचालाचलचालिन्यासेनयासततो वनात् ॥ भिदन्निवरसाशैलं वात्यवेवाशुभौ मया ॥ १७ ॥ त
 स्मान्महेशैलेन्द्राच्चलितः समहीपतिः ॥ पथि पश्यन्निरीन्दे शान्दीर्घामान्स्रजं गलान् ॥ १८ ॥ दर्शयन्स्वप्रियायास्तमात्सवत्तांतं संचय
 म् ॥ प्रागल्भ्येनैव कालेन स्वां पुरीं स्वर्गशोभनाम् ॥ १९ ॥ तत्र ते तस्य सामन्तास्तदागमनमादताः ॥ विविदुर्जयशब्देन निर्जन्मश्चोदिताश
 याः ॥ २० ॥ एकतां संप्रयातेन तारतूर्यनिनादिना ॥ बलद्वयेन तेनासौ विवेश नगरं दृपः ॥ २१ ॥ लाजपुष्पांजलिवातैरावृष्टः पौरयोषिता
 म् ॥ वणिभगार्गमसौ पश्यन् परं परमनुत्तमम् ॥ २२ ॥

परिभाषैरुद्धामम् ॥ ११ ॥ १२ ॥ नीरंधीकृतं निरवकाशीकृतं काननं येन ॥ १३ ॥ तुर्यारवैः प्रतिध्वनंतः शैलगुहागहनकोटरायस्य ॥ १४ ॥ यन्मदगंधमन्ये द्विपानसहते स गंध
 द्विपः ॥ १५ ॥ बलसैन्यम् ॥ १६ ॥ भौमयाभूत्पथा ॥ १७ ॥ १८ ॥ तत्राकनमात्मनः स्वस्य प्राङ्गुणरान्निर्गतस्य मार्गं जानपदैः सह दत्तं वत्तांतं संचयम् ॥ १९ ॥ सामन्तास्त
 तद्देशाधिपत्ये निरूपितासन्निधौ ॥ उदिताशया सौत्कटाः ॥ २० ॥ २१ ॥ लाजाजलीनां पुष्पाजलीना च वतैः ॥ परपरमुत्तरोत्तरम् ॥ २२ ॥

॥८॥ १६ दृश्यतः अथर्कलावमिधोऽस्थिरस्थितम् ॥ १७ ॥ नैरीर्त्तकं राक्षसं विद्धैरधिष्ठातारं स्वपीणा लभयामरादिभिर्हृदयोर्यमं गच्छेत्सुतम् ॥ १८ ॥ अंतपुरे स्वानि स्वानि
 त्वं वनाधिभोगरीति ॥ १९ ॥ देहपाणाद्विर्तो विदेहिके वन्यसुखे प्रविष्टितोऽगृहीत्यर्थः ॥ २० ॥ तदेव स एव ॥ देहमिति ॥ इति अनया मातृकरीत्या ॥ २१ ॥ रात्र्यकलनया
 घृतालपावद्वारमप्यभासयामर्कद्विधत्वात् ॥ २२ ॥ पुंके पुंभोगे पुनीरागा बुद्धिर्यस्य समेभ्यो विषमादृष्टिर्यस्य स आर्यः शिषिष्यः स इति धर्मत्रयकोणवोधेन कामलक्षण
 धर्मुज्ज्वलराशिमिरूपलक्षितवर्षद्वैतार्कद्वैतपराकालस्याभावे कालाव्ययकारः ॥ २३ ॥ पूर्वाधर्मशिष्यव्यवस्थिनिमृणतां सामायकर्मव्यवस्थोपभारार्थेनोपदिशति ॥
 पताकाभ्यजसपाधं मुकाजालमनोरमम् ॥ तत्संगेयपरस्त्रीकंसभूमावचलस्थितम् ॥ २४ ॥ प्रविश्यायगृहे तैस्ते सयुतष्टपमंगलौ ॥ सस्य
 यसमानयामासप्रणतप्रकृतिवज्रम् ॥ २५ ॥ पुरोसर्वधं शं कृत्वा दिनसमकमुत्तमम् ॥ अकरोद्राजकार्याणि स्वानि स्वांतपुरेण ॥ २६ ॥
 दशवपसहस्राणि राज्यकृत्वा महीतले ॥ सहचूडालयारामविरतो देहधारणात् ॥ २७ ॥ देहमुत्सृज्य निर्वाणमस्त्रे इव दीपकः ॥ अपुनर्जं
 न्ननरामजगामेति महामति ॥ २८ ॥ दशवपसहस्राणि समदृष्टितया ॥ रात्र्यतयारमप्यापि निर्वाणं पदमाप्तवान् ॥ २९ ॥ विगत
 प्रयविपाठो मानमालस्यमुक्तप्रकृतसहजकर्मभुक्तनीरागबुद्धिः ॥ इति समसमदृष्टिर्हृत्पुमार्योपजित्वा दशशिरसहस्राण्येकराज्य
 चकार ॥ ३० ॥ मुक्ताभोगाननेकान् सुविसकलमहीपालचूडामणित्वे स्थित्वा वैदीर्यकालपरमकृतपदमाप्तवान् स्वत्वशेषः ॥ एवरा मागतं
 त्वमरतमनुसरन्कायजातं विशोकस्त्रिप्रोत्तिष्ठस्ववाप्तसमभुक्तभोगमोक्षादिलक्ष्मी ॥ ३१ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० भो० नि० पू०
 चू० शिखिष्वजनिवाणानामदशोत्तरशततमभर्गः ॥ ३२ ॥ ॥ ३३ ॥ ॥ चूडालोपास्थानसमाप्तम् ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उ
 शितम् ॥ नित्यनीरागया युद्धातिष्ठानवद्व्यवसदः ॥ ३४ ॥

मुक्तिर् ॥ वशिष्ठिष्वकोदीपकालभुक्तिविकलमहीपालानां चूडामणित्वे स्थित्वा अनेकान् भोगान् मुक्ताभक्तमन्त्रपरंपरयुक्तसम्प्राप्तम् ॥ हे राम त्ववस्था
 यथा रात्र्यतयारमप्यभासयामर्कद्विधत्वात् ॥ अथवा स्वयंप्रसप्तभोगमोक्षदानलक्ष्मीरनुवर्त्तुनिष्ठभुक्तिविलिङ्गनसमाधिभुक्त्या नयोर्यं फलमेवोक्तं त्व
 य ॥ ३० ॥ ॥ इति धर्मवार्तावधुष्यं ॥ गोस्य यमकारोनि ॥ पू० दशोत्तरशततमभर्गः ॥ ३१ ० ॥ ॥ ३२ ॥ ॥ रात्र्यतयोजेव शिष्यापसर्वस्वत्याजितः कञ्च ॥ अतिहृत्का
 रस्तयासुखोऽगृहीतव्यमिति ॥ ३ ॥ अनेन मार्गेण च्छन्त्यस्ति यस्ते निरुक्तकर्त्तव्ये रोमनिष्यसि ॥ १ ॥ युद्धात् अथ दृष्टव्यं यार्थं यत्पाददण्डमकद्विततरुर्जनिमप्यवधेन ॥ ३ ॥
 १ अत्यधिरिष्यन् आस्थानतन्नापि व्यवहारेः

भोगमोक्षमयस्तत्तु ॥ ३ ॥ शिखिध्वजस्य प्रसिद्धेन सर्वत्यागकर्मेणैव कचोपि यथा बोधमवाप्तवान्स्थित्वा त्वमपि बुध्यस्व ॥ ४ ॥ समासेन सांकर्येन ॥ ५ ॥ ६ ॥ बालभावा
स्तमुत्तीर्णो निर्गतो यौवनप्राप्तमात्र इति यावत् ॥ पदपदार्थज्ञः सर्वविद्यास्थानेषु निष्णातस्तत्र मस्ति वाक्यगोचरपदपदार्थज्ञश्च ॥ ७ ॥ जीव एव तन्तुं रिवस्त्वं धंसहस्रकरो यस्तथा वि
धेन जनुनामादशेन ॥ ८ ॥ उड्डीयते शीघ्रनिर्गम्यत इति यावत् ॥ अतिवैराग्यदाढ्याद्येन कविपद्येष्वश्रुतापो द्वे गरीहितं यथा स्यात्तथा कतेन सर्वत्यागेन ॥ ९ ॥ १० ॥ महाशयाः

यथा शिखिध्वजो राज्यं कृतवानेव मीदृशम् ॥ रामव्यवहरन् राज्ये भोगमोक्षमयो भव ॥ ३ ॥ शिखिध्वजक्रमेणैव यथा बोधमवाप्तवान्
न ॥ कचो बृहस्पतेः पुत्रस्तथा बुध्यस्व राघव ॥ ४ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ बृहस्पतेर्भगवतः पुत्रोऽसौ भगवान्कचः ॥ यथा प्रबुद्धो भगवन्स
मासेन तथा वद ॥ ५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ शृणुराजन्कथां श्रीमाञ्छिखिध्वजवदेव सः ॥ प्रबोधं परमं यातो देवदेशिकजः कचः
॥ ६ ॥ बालभावात्समुत्तीर्णः संसारोत्तरणोन्मुखः ॥ कचः पदपदार्थज्ञो बृहस्पतिमभाषत ॥ ७ ॥ ॥ कच उवाच ॥ ॥ भगवन्सर्वधर्मज्ञ
कथं संसृतिपंजरम् ॥ अस्मान्निर्गम्यते ब्रूहि जंतुना जीवतंतुना ॥ ८ ॥ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ ॥ अनर्थमकरागारादस्मान्त्संसारसागरा
त् ॥ उड्डीयते निरुद्धे गं सर्वत्यागेन पुत्रक ॥ ९ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ इत्याकर्ण्य कचो वाक्यं पितुः परमपावनम् ॥ सर्वमेव परित्यज्य
जगामैकांतकाननम् ॥ १० ॥ ॥ बृहस्पतेस्तद्गमनं नो द्वेगाप्यवभूवह ॥ संयोगे च वियोगे च महान्तो हि महाशयाः ॥ ११ ॥ ॥ अथ वर्षेषु जातेषु
त्रिषु पंचसु सोनप ॥ पुनः प्राप महारण्ये कस्मिंश्चित्पितरं कचः ॥ १२ ॥ ॥ परिपूज्या भिवाद्यैर्न समातिंगितपुत्रकम् ॥ अष्टच्छद्वावपतिर्दिवमुद्ययौ ॥ १५ ॥ ॥ गतेन
सकचः कांतया गिरा ॥ १३ ॥ ॥ कच उवाच ॥ ॥ अद्येदमष्टमं वर्षं सर्वत्यागः कृतो मया ॥ तथा पिता तविश्रांतिनाधिगच्छाम्यनिदिता
म् ॥ १४ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ एवमात्तं वचस्तस्मिन्कचो वदति कानने ॥ सर्वमेव त्यजेत्पुंकावावपतिर्दिवमुद्ययौ ॥ १५ ॥ ॥ गतेन
स्मिन्कचो देहाद्वल्कलाद्यप्यथा त्यजत् ॥ गते द्वे भगवतरेण शरद्दोषासमो भवत् ॥ १६ ॥ ॥ पुनर्वर्षं ज्येष्ठे षष्ठे कस्मिंश्चित्काननांतरे ॥ तस्या
जांबुदवर्षादिशरदीवनभस्तलम् ॥ १७ ॥

मेरुवत्स्थिराशयाः ॥ ११ ॥ ॥ त्रिषु पंचसु च वर्षेषु अष्टास्त्रित्यर्थः ॥ तच्चित्तपरिपाकतारतम्यं विज्ञाय रोषं त्याज्यं पितुं मानं न पितरं प्रापेत्यर्थः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ दिवमाकाशम्
॥ १५ ॥ ॥ गते द्वेति ॥ सन्निहितसूर्यादयः कालिकशरद्दोषो नित्यावत् ॥ १६ ॥ ॥ पुनरित्याद्यर्थमुत्तरश्लोके दूयमानमना इत्यतः प्राग्यो ज्यम् ॥ कथंच शरद्दोषासमो भवन्नत्राह ॥
तत्याजेति ॥ कचिद्विरिगुहाश्रयेणांबुदवर्षादितत्याजपरिजहार ॥ १७ ॥

राश्वीनुकस्त्रिंशतेषु बाह्येषु यामनमनारपुनर्नर्पयेषां कस्मिंश्चित्काननातेते भवति तदुक्तमनागतमाय ॥ १८ ॥ १९ ॥ वेणुलताह ॥ आदिपदात्कमंडलुहस्यजिनायपि
 ॥ २० ॥ २१ ॥ अयिपयपअन्विष्टमाय ॥ २२ ॥ यवानेकनदृष्टमाय ॥ चित्तस्यस्यान्धेषुपक्षिराराख्यायाः प्राक्चित्तास्मान्नेपपचनदितिमाय ॥ पितरपिपयययीषतिनितिमाय
 ॥ २३ ॥ ननुपिपुताहद्विष्टाजानमिदं देहिदियविपयत्त्यागवेधचित्तत्यागक्षेप्त्यतितामाह ॥ पदार्थेति ॥ तदेतत्तत्पदार्थद्वेष्टादिकचित्तस्यकमापि सस्यदिस्यनिर्धयदानागस्क
 चित्तनिलयनापराधस्यपदार्थादिष्वपार्थक्यत्वाकामित्यागस्यनोचितदत्तार्थ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ चित्तविद्वत्सोशिणाचित्तपुष्पकुल्यजानतोऽजीवमुक्तजना ॥ २७ ॥ हेप्रयत्न
 उवांसकोदिगतेपुरातश्चान्यवपुश्चसन् ॥ द्रव्यमानमनाप्रापतमेवपितरगुरुम् ॥ २८ ॥ कृतपूजाकर्मोभक्त्यासमालिगितपूजाकम् ॥ अ
 पृच्छत्सपचाभूयस्तेदगद्दयागिरा ॥ २९ ॥ ॥ कचउवाच ॥ ॥ तातसर्वपरित्यक्तकर्थावेणुलतायपि ॥ तथापिनास्तिविश्रांतिस्वपदे
 निषरोन्यहम् ॥ ३० ॥ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ ॥ चित्तसर्वमितिप्रादुक्तस्यष्ठापुञ्जराजसे ॥ चित्तत्यागाविदुः सर्वत्यागासवविदोजना
 ॥ ३१ ॥ ॥ श्रावसिपुउवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वावाक्पुतिपुनपुपुवतरसानम ॥ अन्विषेपकचश्चित्तपरित्यक्तुमस्तिन्नधी ॥ ३२ ॥ चित्तयन्न
 प्यसोचितनयदेदकानने ॥ तदाभ्यर्चितयामासधियैवपितरययी ॥ ३३ ॥ पदार्थद्वेष्टादिनचित्तमतिकथ्यते ॥ तदेतत्किं कवाप्यर्थ
 निरागस्कल्यजान्यहम् ॥ ३४ ॥ पितुसकारागच्छामिक्षानुचितमहारिपुम् ॥ श्लावातसंसत्यजान्याश्रुततस्मिन्निविज्वर ॥ ३५ ॥ ॥ श्री
 वसिष्ठउवाच ॥ ॥ इतिसर्चित्यसकचउज्जगामनिविष्टपम् ॥ वाक्यपतिप्राप्यसंज्ञहवर्दप्रणनामच ॥ ३६ ॥ अपृच्छच्चैनमेकांतैकिचित्त
 म्नागवन्वद ॥ स्वरूपबृहचित्तस्ययेनतस्तस्यजान्यहम् ॥ ३७ ॥ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ ॥ चित्तनिजमहकारविदुश्चित्तविदोजना ॥ अत
 ययमहमावोजतोऽस्मिन्नमुच्यते ॥ ३८ ॥ ॥ कचउवाच ॥ ॥ त्रयस्त्रिंशन्महाकोटिप्रमाणस्यमहामते ॥ गुरोगीर्वाणददस्यकयमेत
 ददतिमे ॥ ३९ ॥ ॥ मन्यस्यदृक्करस्त्यागोनसिद्धिमुपगच्छति ॥ कयमेपकिंलस्यगुरुशक्यतेयोगिनांवर ॥ ४० ॥ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥
 ॥ अपिपुष्पावदलनादपिलाचनमीलनात् ॥ सुकरोऽहंतेस्त्यागोनेच्छेराज्यमनागपि ॥ ४१ ॥ ॥ यथैतदेवतनयतयाशृणुवदामिते ॥ अ

॥ अहंकारस्यलाकेआत्मतदैवमसिद्धेस्तस्यागेआत्मत्यागापस्यानैरात्म्या
 पसतिप्रियाय ॥ ४२ ॥ ॥ नाप्यात्मनस्त्रागोभासमवत्यदैयत्वाभावात्त्याशायेनाह ॥ मध्येदति ॥ ४३ ॥ ॥ सत्यतत्त्वाद्यपरिषेतेत्यगोहृत्करपरिषितेनुसाक्षिणिपुष्पावदल
 नादपिपुष्कारस्याशयेनबृहस्पतिरुवाच ॥ अयतीति ॥ ४४ ॥ ॥ अस्मान्मुदसाह्यपरिषयलक्षणेनोहृतस्याप्रसिद्धमहकारादिसंस्तुतत्त्वज्ञानेनतत्परिषयमावेण ॥ ४५ ॥

१ शाश्वतचित्तपुष्पकुल्येत्थेक्षितमितिआति

बालकस्थितवेतालवद्वस्तुऽसन्नेवसन्निवसंपन्नोऽज्ञदृष्ट्यास्थितः ॥ ३३ ॥ तथाहंकरिपरिमिथ्यास्फुरतीत्यन्वयः ॥ ३४ ॥ नचसदसन्निवेशः ॥ ३५ ॥ सर्वप्रपञ्चमिथ्यात्वेकि
विद्यतेतदाह ॥ एकमिति ॥ सर्वमिथ्यात्वेपितद्वेदनविद्यते ॥ तद्विद्यमानताया साधकाभावादेवासिद्धेरितिभावः ॥ ३६ ॥ तदसत्त्वेजगत्प्रधानुपपत्तेरपितदस्तीत्याह ॥ सर्व
वेति ॥ अन्वित्रवेतिशेषः ॥ ३७ ॥ तत्रदृश्ययोर्मध्येअयमहकार क कुतोनिमित्ताकथदृश्यमेतन्नात्यकारांतरेणवाजस्थित उभयविलक्षणस्वभावस्यास्योद्भववदुर्वचइ
त्याह ॥ केति ॥ रजोराशि शुष्कपास्तुनिचयः ॥ ३८ ॥ अयदेहादिसपिन्नादिनोजातोहम् ॥ दिक्रालाभ्याविवर्शकतद्व्यापक्षयादिनापरिणामितम् ॥ ३९ ॥ तर्साहकस्तत्रा
ह ॥ दिगिति ॥ सर्वार्थमयसर्वपदार्थविकारालनाभासमानवस्तुतस्त्वपाराध्याद्वद्वयत्वाच्चेकार्थम् ॥ ४० ॥ सर्वार्थमयमित्यस्यसर्वपदार्थसारभूतमित्यर्थतिरसदटातदर्शयन्मक

वस्तुतोनास्यहंकारःपुञ्चमिथ्याभ्रमोयथा ॥ असन्सन्निवसंपन्नोबालवेतालवस्थितः ॥ ३३ ॥ यथारज्ज्वांभुजंगत्वंमरावंबुमतिर्यथा ॥
मिथ्यावभासःस्फुरतितयामिथ्याप्यहंकरतिः ॥ ३४ ॥ असदेवयथाद्वित्वंमोहादिदौविलोक्यते ॥ तथास्फुरत्यहंकारोनसत्यावाप्यसन्नच
॥ ३५ ॥ एकमाद्यंतरहितंचिन्मात्रममलंतरम् ॥ खादप्यतितरामच्छंविद्यतेसर्ववेदनम् ॥ ३६ ॥ सर्वत्रसर्वदासर्वप्रकाशंसर्वजंतुषु ॥
तदेवैकंकचत्वंबुविलोलास्त्रिविचीचिषु ॥ ३७ ॥ अत्रकोयमहंभावःकुतोवाकथमुत्थितः ॥ क्वाप्सुजातो रजोराशिःकानलादुरिथितंजल
म् ॥ ३८ ॥ अयंसोहमितिब्यर्थप्रत्ययंजपुञ्चक ॥ तुच्छंपरिमिताकारंदिक्कालविवर्शकतम् ॥ ३९ ॥ दिक्रालाद्यनवच्छिन्नंस्वच्छंनि
त्योदितंतम् ॥ सर्वार्थमयमेकार्थचिन्मात्रममलंभवान् ॥ ४० ॥ फलकुलुमदलानांसर्वदिवसंस्थितानांरसइवजगतांत्वंसंस्थितःसर्व
दैव ॥ विमलतरचिदात्मनित्यमेवास्यनंतःकइवकचतवाहंनिश्चयोभावमूर्त्तः ॥ ४१ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० कचोपाख्या
नेकचप्रबोधोनामैकादशोत्तरशततमःसर्गः ॥ १११ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ इतिप्राप्यपरयोगमुपदेशमनुत्त
मम् ॥ जीवन्मुक्तोवभूवासौततोदेवगुरोःसुतः ॥ १ ॥

तनिगमयति ॥ फलेति ॥ सर्वदिष्टुसंस्थितानाफलानाकुसुमानांदलानांपर्णानाचकारणीभूतःसारभूतश्चतरोरतर्गतोरसइवत्वंसर्वजगतांकारणीभूतःसारभूतश्चांतःसर्वदैवसंस्थि
तोविमलतरोनतश्चिदात्मैवमित्यमसि ॥ हेकचभावमूर्त्तैरखडाद्वयसन्मात्रस्वरूपस्यनवायपरिच्छिन्नोहंनिश्चयःकइवनकश्चिदित्यर्थः ॥ अथवासर्वदिवसंस्थितानांफलकुलुभा
दीनामैकरस्यभापन्नो रसोमन्वित्रवसर्वजगतासारभूतनिरतिशयानद्वरूपःसंस्थितइत्यर्थः ॥ अतःसर्वदैवत्वमनतोविगतमायामलश्चिदात्मैवासीत्यादिप्राग्वत् ॥ ४१ ॥ ॥ इति
श्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशोनिर्वा० पू० एकादशोत्तरशततमःसर्गः ॥ १११ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ कचाख्यानप्रबुद्धस्यरामस्यप्रभतोत्रहि ॥ मिथ्यापुरुषकाख्यानरव
रक्षणमुदीर्यते ॥ १ ॥ युज्यतेअखदैवकेनानवाधयतेप्रत्यगात्मापरमात्मनायेनसयोगस्ततथाविधमुपदेशम् ॥ १ ॥

नयात्तदधिष्ठे ॥ १ ॥ भेदमिति ॥ विध्यात्तुल्या उपेक्षणमेव तस्या गतस्त्वन्निषक्तकथमाप्तोपेक्षद्विभाग ॥ १ ॥ यत्नेन तद्विधारणे कथं भरणं भ्रमं भयं निर्मोक्षं तन्माह ॥
 असंभवंति ॥ शयननयनमासप्तमयी ॥ ननु कामकमवातनाद्व्यधीजलाम्भरणं भ्रमं भयं भुक्तो न स्यात्तानमाह ॥ न भवति ॥ अहंकारक्षेत्रे सत्येव तानि वीजानि प्ररोहं तिननुत
 द्वापधर्मातिभाव ॥ ४ ॥ अहंकाराधीते शरीरं कीदृशो ह्यभाह ॥ निरशमिति ॥ ५ ॥ इदं शोहकथं भावभाषितो भूतमाह ॥ यथेति ॥ तया अहं भावभाषितो व्यभ्य
 र्वाभातरस्य ॥ १ ॥ तपको हेतुलमाह ॥ अयोधेनिति ॥ तन्निरासविहेतुमाह ॥ बोधेनिति ॥ ७ ॥ द्वित्यमिति कार्यदर्शनं एकत्वमिति कारणदर्शनं त्रैलोक्यकांडभायानुस्यू
 निमनो निरहरातिष्ठन्नप्रपि प्रशांतधी ॥ कचो यथा स्थितो रामतया तिष्ठान्विकारवान् ॥ २ ॥ अहंकारमसद्विद्धि मे न माश्रममात्यजा ॥
 असत शगटंगस्य किल त्यागग्रहो कृत ॥ ३ ॥ असंभवत्वहंकारे कृते भरणजन्मनी ॥ न भवेत्त्रेताया व्युत्पत्तेन स गृह्यते फलम् ॥ ४ ॥ निर
 शशांतमफलमवभावात्मकततम् ॥ परमादव्यणो सूक्ष्मचिन्मात्रत्वमनोभवम् ॥ ५ ॥ यथा भ्रमस्तरेणादियथा हेतुर्गोदादि च ॥ तद्वा
 तद्वद्वाप्तामतया हंभावभाषित ॥ ६ ॥ अयोधेन जगत्सर्वमायामयमिवास्थितम् ॥ बोधेन सकलद्रव्यरूपमप्यतेन य ॥ ७ ॥ द्वित्वैकत्व
 मर्तत्त्यक्कांशस्य भुवि नो भव ॥ मादु खितो भव व्यर्थत्वमिध्या पुरुषो यथा ॥ ८ ॥ माये यमतिदुष्पारा सा सारीणाद्वर्तगता ॥ शरदामि
 हिरेवाशुषो धेनायाति तानवम् ॥ ९ ॥ श्रीराम उवाच ॥ परमाभागतोऽस्म्यतर्कमिदं ज्ञानादृतेन ते ॥ अवग्रहभया क्रांत स्वासारेण
 वचातय ॥ १० ॥ अद्य तेन वसितो हंमतर्गच्छा मिश्रीतताम् ॥ उपयपि समस्तानां तिष्ठान्मृतुलसपदाम् ॥ ११ ॥ नवमिमुनाच्छामिव
 च ॥ सिधदतलव ॥ ऐदर्वानां मरीचानां च कोरसृपितो यथा ॥ १२ ॥ तस्योपि भूयः पृच्छां नित्यां प्रश्नामिममीश्वर ॥ कोनामवमो व्यग्रस्तन
 विदत्यहतासवम् ॥ १३ ॥ किमुच्यते मुनिप्रैष्ठमिध्या पुरुषनामकम् ॥ वस्त्ववसुकृतजगद्वस्तुजातवदाशुमे ॥ १४ ॥

तस्य मायय विराप्यरयतिष्ठत सुखितो भवेत्यय ॥ अतद्वरानि नुपश्यमाणपुरुषस्येव ह तमाप्तितावदुच्यते ॥ भेति ॥ ८ ॥ तानवमपक्षयम् ॥ ९ ॥ अवग्रहो यथापनिषत्पुस्त
 दयनाहृतभातर्केश्वरानमतद्वत्पास्तारोपे ॥ १० ॥ अयमिदं पूर्ववत्काम्यार्थसमुच्चये ॥ ईदृशयगर्भस्य यतनानामनुलसपदाणां परितरितिरापातदलक्षणेति ठावि ॥ ११ ॥ तव उक्ती
 नावास्तारनन्निधाय ॥ १२ ॥ ज्ञातव्यतत्त्वस्य सभ्यगुणभाषानुनपि ॥ अद्यतद्रव्यमासवयेयम् ॥ १३ ॥ एवमरासयो भूयसीकृतगुरुवति माह खितो भव व्यर्थत्वमिध्या पुरुषो
 यथापि नाहं सुखितो विध्यापुरुषात्प्यानको नुकाशान् पृच्छति ॥ किमुच्यत इति ॥ यन्निविध्या पुरुषपणस्तु अहस्तु कर्तं अहस्तु जगद्वस्तुजातं कृतमवश्येयम् ॥ १४ ॥

तत्त्वदृशाहासजननीम् ॥ १५ ॥ बालह्रवेलवयाधियामूढोविक्षिप्तः ॥ मौर्येणाज्ञानेनचगूढं सद्यतः ॥ १६ ॥ एकोतेजनदृढ्यगोचरेस्थाने ॥ तस्यस्वरूपेणापिमिथ्यात्वमा
ह ॥ केशोद्भूकमिवेति ॥ १७ ॥ तत्रतदाश्रयस्थानेतस्मान्मिथ्यापुरुषादन्यत्किमपिनास्ति यत्किञ्चिदस्तीतिप्रतीयेततत्सएवतद्व्यतिरिक्तम् ॥ यच्चान्यत्सपश्यतितत्तस्यैवआत्मा
भासामितिसएवेत्युक्तिरित्यर्थः ॥ अहमेवेदमदृश्यसर्वमिति सनपश्यति यतोदुर्मतिरित्यर्थः ॥ १८ ॥ खस्याहमुपजीवकः खमेउपजीव्य अत खमेवाहर्दृशचखमाद्यत्परक्षा

श्रीवासिष्ठवाच ॥ मिथ्यापुरुषबांधायशृणुराघवशोभनाम् ॥ इमामाख्यायिकांहासजननींमदुदीरिताम् ॥ १५ ॥ अस्तिकश्चिन्महा
बाहोमायायन्त्रमयःपुमान् ॥ बालपेलवधीमूढोगूढोमौर्येणकेवलम् ॥ १६ ॥ सएकान्तैकचिज्जातःशून्येतत्रैवतिष्ठति ॥ केशोद्भूकमिव
व्योस्मिग्लहृणोववामरौ ॥ १७ ॥ तस्मादन्यन्नतत्रास्ति यदस्तिचसएवतत् ॥ यच्चान्यत्तदाभासंनचपश्यातिदुर्मतिः ॥ १८ ॥ संकल्प
स्तस्यसंजातस्तत्रवद्विमुपेयुषः ॥ खस्याहंखमहंखंमेखंरक्षामीतिनिश्चलः ॥ १९ ॥ खंस्थापयित्वा रक्षामिवस्त्विष्टंस्वयमादरात् ॥ इतिसं
चित्तयन्व्यामरक्षार्थंसोकरोद्ग्रहम् ॥ २० ॥ तस्यकोशेवबन्धास्थारक्षितंखंमयेत्यसौ ॥ गृहाकाशेनसंतुष्टस्ततःसारधुनंदनम् ॥ २१ ॥ अथका
लेनतत्तस्यगृहंनाशमुपाययौ ॥ ऋत्वंतरेणाद्धद्वववातेनेवतरंगकः ॥ २२ ॥ हागृहाकाशनपृथ्वंहाकयातमस्मिक्षणात् ॥ हाहाभग्नमस्मि
स्वच्छमित्येवैतच्छुशोचसः ॥ २३ ॥ इतिशोकशतंक्त्वापुनस्तत्रैवदुर्मतिः ॥ कूर्पंचकेखरक्षार्थंकृपाकाशपरोभवत् ॥ २४ ॥ ततोनाशं
सकालेननीतःकृपापितस्त्वै ॥ कृपाकाशेनतेशोकनिसन्नोसौततोभवत् ॥ २५ ॥ कृपाकाशप्रलापातेकुंभंशीघ्रमथाकरोत् ॥ कुंभाका
शपरोभूत्वास्वयंनिर्वृतिमाययौ ॥ २६ ॥ कुंभोपितस्यकालेननाशंनोतेरषूद्ग्रहः ॥ यामेवदिशमदातेदुर्भगःसाहिनश्चति ॥ २७ ॥ कुंभा
काशप्रलापातेखरक्षार्थंचकारसः ॥ कुंडंतथैवतेनासौकुंडाकाशपरोभवत् ॥ २८ ॥ कुंडमप्यस्यकालनकेनचिन्नाशमाययौ ॥ तेजसे
वतमस्तेनकुंडाकाशंशुशोचसः ॥ २९ ॥ कुंडाकाशस्यशोकातेखरक्षार्थंचकारसः ॥ चतुःशालंमहाशालंतदाकाशमन्योभवत् ॥ ३० ॥

मि ॥ १९ ॥ स्वस्यदृष्टवस्तुखतस्त्वयकस्मिंश्चिदुपाधौस्थापयित्वास्वयमादराद्रक्षामि ॥ २० ॥ तस्यगृहस्यकोशेअतर्भागे ॥ आस्थामदीयप्रिदमेतावत्खमित्यभिमानम् ॥
सतुष्टःअभूदितिशेषः ॥ २१ ॥ ऋत्वंतरेणशरदा ॥ २२ ॥ एतदाकाशम् ॥ २३ ॥ कृपाकाशेपरोममतयाआसक्तः ॥ २४ ॥ नाशपाप्मुन्यत्तिकादिपूणेनतिरोभावम् ॥ २५ ॥
निर्वृतिरदभिमानसुखम् ॥ २६ ॥ यामेवेतिसामान्योक्त्यातदुपपत्तिः ॥ २७ ॥ २८ ॥ केनचिद्वनगजमहिषारस्कदनदिनिमित्तेन ॥ २९ ॥ चतुःशालचतुर्दिक्षुशालायस्यतथा
विधम् ॥ मध्येमहाशालसमाकारगृहम् ॥ तदाकाशासत्त्यातदाकाशमयः ॥ त्रिमयोजालमद्वितिवत् ॥ ३० ॥

॥ ११ ॥ कुसुलपान्माषपनम् ॥ १२ ॥ १३ ॥ तस्यमिध्यापुरुषस्य ॥ १४ ॥ उपसङ्गत्येवमिति ॥ हेरामसमिध्यापुरुषपरित्याग्यहेणगहेनेनदुष्पदेशेनकूपकुभापुपाधिना
 षण्णनंमुद्रायानसङ्गं यद्वक्त्रस्थितस्तद्वृत्तागतिवर्गमूढस्तत्तदभिमातातन्निर्माणरक्षणविनारोपुपनतराङ्गु स्वांतरादिपिचनङ्गु स्वजातमायातिततोयानिनिर्गच्छतिष्यत्यर्थ ॥ १५ ॥
 दन्तिर्वाशिष्ठमन्त्रात्सत्यप्रकारेणि पूद्धारशोसरशततम सर्ग ॥ ११२ ॥ ॥ मिध्यापुरुषराश्यादेशर्योभस्तुष्टमीयते ॥ तथैवास्याधिकयाभ्यन्तात्सर्वसाध्यमवर्णनम् ॥ १ ॥
 उक्तानाथस्याभ्यन्तवेष्टायापत्यप्रभावस्तस्यमभ्यन्तानोमिध्यापुरुषास्याधिकयाभ्यन्तापरोक्षवाक्यवद्व्याप्येतात्पर्यमितिनिश्चित्यरामस्तपुच्छति ॥ मिथ्येति ॥ मिथ्यानर
 प्रसंगतलयापोमापापुरुष कथित अयमिध्यामिप्रत्यस्तस्मिन्मरक्षणंकिमभिप्रेत्योच्यतेत्यर्थ ॥ १ ॥ यथाभूतयथास्थितम् ॥ २ ॥ यथाभूतमायाकाशस्तद्विद्यतम् ॥ ३ ॥
 तदप्यस्यजहाराशुकाल कवलितप्रज ॥ जीर्णपर्णययावातस्ततशोकपरोभवत् ॥ ३१ ॥ सचतुशालशोकातेवरक्षार्थचकारह ॥
 दुसुलमंमुद्राकारंतदाकाशपर स्थित ॥ ३२ ॥ तदप्यस्यजहाराशुकालावातद्वंजुदम् ॥ कुसुलनाशशोकेनतनासौपयतप्यत ॥ ३३ ॥
 एवमदृष्टशालकुसुमकुडकुसूलके ॥ तस्यापर्वसनात्माकालोयमतिवर्तते ॥ ३४ ॥ एवंस्थित सविवशोगगनगुहायांशुकन्युहेणग
 हनेनकिलामुमुञ्चा ॥ दुस्तराह्नतराह्ननदुस्वजातमायातिथ्यातिव्रगतागतिसगमूढ ॥ ३५ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पु०
 मिथ्यापुरुषोपास्थाने आकाशरक्षणनामद्वादशात्तरशततम सर्ग ॥ ११२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ मिथ्यानरप्रसगेन
 किमायापुरुषप्रभो ॥ कथितोयत्वयाव्योमरक्षणचकिमुच्यते ॥ १ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ शृणुरामयथाभूतमेतद्वक्तव्यमिति ॥
 मिथ्यापुरुषतत्तांतवयायाकथिताधुना ॥ २ ॥ मायाव्यंमय प्रोक्तोयधुमानरघुनन्दन ॥ एतन्तमसच्छून्यसंगादौभवतिस्वयम् ॥ ४ ॥ अत स्थितसुदुर्लभस्त्वस्मिन्नायश
 वत्सिन्नाकाशकोशोस्मिन्साधोजगदिदस्थितम् ॥ तदन्तमसच्छून्यसंगादौभवतिस्वयम् ॥ ४ ॥ अत स्थितसुदुर्लभस्त्वस्मिन्नायश
 वत्तत् ॥ तस्मादुदेत्यहकार पूर्वस्मद्वह्वानिलात् ॥ ५ ॥ तद्विद्ययातसगनेकस्ययस्यात्मतांगत ॥ अनात्मात्माभिधानेनतनासौयते
 तत् ॥ ६ ॥ अनात्मनैकरक्षार्थदेहानानाविधानसौ ॥ मूयोमूयोविनारोपिच्छजत्याकुलतंगत ॥ ७ ॥

सर्गार्थेष्टेऽन्त ॥ ४ ॥ किनिरिधेयानांमायाकाशादुभयतपस्थितवनेत्यह ॥ अतरिति ॥ नतन्निर्धनार्थकत्वमरिधेयानांमायास्थितं सुदुर्लभं प्रपद्यस्यतयाविधम् ॥ नन्व
 र्नादिप्राक्तयमद्वकाशरक्षणोभयतपष्टटान्माह ॥ व्योम राक्षसविति ॥ अहकारोऽल्लगात्मासंभवायासैवस्यभिधेयत्पतपष्टटान्तरमाह ॥ स्तब्धविति ॥ ५ ॥ अनात्मैव
 स्यात्मात्मतामयः सत्त्वकायोगानन्दार्हप्राप्त कथयतासहस्रैरिदमेष्टमिदमितिदमित्यादिकथयति तैतनकिञ्चित्नेषाद्विभित्वात्माभिधानेनअसौदेष्टानिदमातिपरिहाराययते
 ॥ ६ ॥ तस्याभावात्तस्याभ्यन्तारमार्थमहसः पूर्वपूर्वदेहानापादतरोस्तत्तानाभिधानेदेहान्कामकमवासनानुसारेण्यहसति ॥ ७ ॥

सः अहकार एव ॥ ८ ॥ कूपकृन्नादिशब्देभ्यश्चावचेदाह एव लक्षणयोक्ता इत्याह ॥ कूपेति ॥ तद्योन्नितदवच्छिन्नेमाया मयात्मनि आत्मभावनं याति ॥ ९ ॥ क्रियोपाधिभेद
निमित्तयौगिकनामानि ॥ धैर्यं क्रियोपाधिभिर्जागदाकारविधैरयमहकार आत्मानमोहयतीत्यर्थः ॥ १० ॥ प्राणधारणाज्जीवोवासाया बुद्धिस्तन्मनान्मनस्त
च्चित्तमाच्चित्तमसत्कल्पना न्यायापरिणामित्वाभावत्वाद्यकृतिः सकल्पनात्सकल्पः सकल्पितार्थस्याकलनात्कलनात्सविपरिणामादिनिमित्तत्वात्कालस्तत्रैकदेशभेदकल्पना
त्कलाचेत्यपि विश्रुतैः प्रसिद्धैः ॥ ११ ॥ आदिपदादुत्पत्तिप्रकरणोक्तमनोनामानि सर्वाण्यप्युपगृह्यते ॥ अन्यैः कामः सकलपविचिकित्साऽऽङ्गाऽऽङ्गाधुनिरधुनिरधीर्धीर्भीरित्यादिश्रुति
स्त्वत्यादिप्रसिद्धवृत्तिभेदनामभिश्च वृत्तिबाहुल्येन बहुतागैः ॥ १२ ॥ तस्मादप्यन्यतत्रास्ति यदस्ति च स एव तदिति यदुक्ततदनुभावमारोपयति ॥ भूतेति ॥ पूर्णब्रह्मणि स्थेनप्रथमध

स एव माया पुरुषो मिथ्या पुरुष एव सः ॥ असदेवोदितो व्यर्थोऽप्यहंकारो हि मायया ॥ ८ ॥ कूपकुण्डचतुःशालकुम्भादीन्देहकानसौ ॥ कृत्वा
रक्षित आत्मैति याति तद्योन्निभावनम् ॥ ९ ॥ अहंकारस्य तस्यास्य नामानि निराधव ॥ शृणु यजगदाकारविभ्रममोहयत्यसौ ॥ १० ॥
जोवो बुद्धिर्मनश्चित्तं मायाप्रकृतिरित्यपि ॥ संकल्पः कलनाकलः कलाचेत्यपि विश्रुतैः ॥ ११ ॥ एवमाद्यैस्तथान्यैश्च नामभिर्वहुतांगतैः ॥
सहस्ररूपोहंकारः कल्पितार्थैर्विजृम्भते ॥ १२ ॥ भूताकाशेतेशून्ये जगन्निमित्तिनिश्चितम् ॥ सुखदुःखान्यनुभवन्मिथ्यैव पुरुषः स्थितः
॥ १३ ॥ यथैव मिथ्या पुरुषो रक्षन्व्योमात्मशंकया ॥ घटाकाशादिपुच्छिष्ठ एव माहेतवान्भव ॥ १४ ॥ आकाशादपि विस्तीर्णः शुद्धः सूक्ष्मः
शिवः शुभः ॥ य आत्मा सकथं केन गृह्यते रक्ष्यते धवा ॥ १५ ॥ तद्दयाकाशमात्रस्य शरीरस्य संक्षये ॥ व्यर्थं भूतानि शोचन्ति नष्ट आत्मैति शं
कया ॥ १६ ॥ घटादिषु प्रणष्टेषु यथाकाशाद्यवहितम् ॥ तथा देहेषु नष्टेषु देहानित्यमल्लेपकः ॥ १७ ॥ शुद्धश्चिन्मात्र आत्मा यमाकाशादप्य
णोरणुः ॥ स्वानुभूत्यंशमात्रं हिरवद्रामनस्यति ॥ १८ ॥ न जायते न म्रियते क्वचिक्विकदा च न ॥ जगद्विवर्त्तरूपेण केवलं ब्रह्मजं भूते
॥ १९ ॥ सत्यमेकपदं शांतमादिमध्यांतवर्जितम् ॥ भावाभावविनिर्मुक्तमिति मत्वा सुखी भव ॥ २० ॥

न्यरूपे भूताकाशेतो विस्तृते सति तत्र वा द्वा दिकल्पनाक्रमेण कल्पितजगद्भर्वनगरमिव निर्मितिकुड्याद्यावरणरूपमेव युक्त्या विमर्शे निश्चितम् ॥ नस्तच्छिद्रे ब्रह्मणि च्छिद्र आका
शः प्रथममुपपद्यते ॥ स च शून्यात्मा अतिविस्तृतोऽचलश्चलनात्मा वायुः कथसपद्यते स च वायुर्निरूपेणुणस्तद्विरुद्धस्वभावेतजः कथसपद्यते तच्चोष्णदाहस्वभावं कथतद्विरुद्ध
शैत्याप्यायनस्य भाववारिसपद्यते तच्च द्रवशोषकादिन्यस्वभावकथतद्विरुद्धस्वभावपृथिवीभावमापद्यते अतो निर्मित्येव जगदिति निश्चिततत्र च स पुरुषो मिथ्यैव सुखदुःखान्य
नुभवप्रस्थित इत्यर्थः ॥ १३ ॥ न च पश्यति दुर्मतिरिति वर्णिता इति मिथ्या पुरुषो यथा मिथ्या हेतुशमनुभूय स्थितस्तथा त्वमाभू रित्याह ॥ यथैवेति ॥ १४ ॥ १५ ॥ शरीरलक्षणस्य
क्षयस्य निवासस्य संक्षये ॥ १६ ॥ १७ ॥ स्वानुभूत्यंशः अहंकारनिष्कृष्टस्वप्रकाशचित्तावन्मात्रमिह ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥

वर्णतमिथ्यापुरुषरूपमङ्कारस्याजयप्रतिशेष्टिष्णोपदेशेनोपसहरति। सर्वप्रशमिति ॥ अस्वामभ्यापादकत्वादस्वतमम् ॥ आसन्नोत्तरकाविपातोयस्मान्तायाविष
सर्वत्रिकविरोधि अतर्दीर्घमङ्कलतिपद सकलमभिमतव्यद्वैदियविषयलक्षणकलासहितबोधाभूतलोभ्येदेनविभुष्यरोपेनिष्कटचिष्णोपेष्टुषद्वपदवस्थितश्वेतसर्वोत्तम
नपयासीत्यर्थ ॥ ११ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठः ॥ तात्पर्यप्रकारोति ० पू ० प्रयोदशोत्तरातम सर्ग ॥ ११३ ॥ ॥ ॥ विषय्यसर्वसूयदृष्टतिरिहभूतिरा ॥

अवर्णितारोचनसूयेश्वरीयति ॥ १ ॥ अतस्तत्सर्वमनोविकल्पमाप्रत्याद्विकल्पसुखमदशनिमिषकरोतिरासद्विष्णुत्वाद्ययिनुपयमपरेप्रकाशितमन कल्पनामाह ॥ परस्मादि

सर्वापदानिलयमधुवमस्तत्रमासन्नपातमविवेकमनार्यमज्ञम् ॥ बोधादङ्कतिपदसकलविमुष्यशेषेसुबद्धपदमुत्तमतांप्रयासि ॥
॥ ११ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० न्ति० पू० मित्यापुरुषोपाख्याननामत्रयोदशोत्तरशततम सर्ग ॥ ११३ ॥ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥
परस्माद्वक्ष्ये पूर्वमनभयममुत्थितम् ॥ मननात्मकमाभोगितस्यमेवस्थितिगतम् ॥ १ ॥ पुष्पकोशइवामोदोमहोभिरिवसागरे ॥
रश्मिजालमिवादित्ये मनोवक्ष्येतिरापव ॥ २ ॥ तस्याहस्यात्मतत्त्वस्यविस्मृत्यैवगतस्थितिम् ॥ नान्यस्मादागतारामजगद्रज्जुमुज्जगवत्
॥ ३ ॥ आदित्यव्यतिरेकेणयोभावायतिरापव ॥ रश्मिजालमिदल्येतत्तस्यान्यदिवभास्वत ॥ ४ ॥ फनकव्यतिरेकेणफेयूरयेनभाविताम् ॥
फेयूरमेवतत्तस्यनतस्यकनकहितम् ॥ ५ ॥ आदित्यव्यतिरेकेणरश्मयोयेनभाविता ॥ आदित्यएवतेतस्यनिर्विकल्प सउच्यते ॥ ६ ॥
सलिलव्यतिरेकेणतरंगेयेनभाविता ॥ तरंगबुद्धिरेवैकास्थितातस्यनवारिधी ॥ ७ ॥ सलिलाव्यतिरेकेणतरंगेयेनभाव्यते ॥ अर्जुसामा
न्यताबुद्धिर्निर्विकल्प सउच्यते ॥ ८ ॥ फनकाव्यतिरेकेणफेयूरयेनभाव्यते ॥ फनकैकमहाबुद्धिर्निर्विकल्प सउच्यते ॥ ९ ॥ पावकव्यति
रेकेणउवालातीयेनभाविता ॥ नस्याभिबुद्धिर्गलतिउवालाधीरेवतिष्ठति ॥ १० ॥

ति ॥ पूर्वसर्गादिकालेप्रथमसर्वकल्पनाभ्यूर्ध्वतश्चमनस्तत्रपरेब्रह्मणिअपुष्यस्तयास्थितमेवसकल्पनातरनिमित्ततयाअपयावतिस्थितिगतमित्यर्थ ॥ १ ॥ अपुष्यस्तया
स्थितोदृष्टानताह ॥ पुष्पकोशेति ॥ २ ॥ तत्स्यमेवेत्यसदृष्टतिर्धरातीकव्यस्थितिगतमित्यर्थविष्टणोति ॥ तस्येति ॥ विषयस्याश्रयतिसंभानात्मकेनाज्ञानेनैवसर्वकालकल्प
नामूलतयास्थितगतम् ॥ १ ॥ तथाचकणकसम्प्राप्तमनयाभावेनअन्यत्सम्प्राप्ततयाविभावेनतुसंप्रपन्नमेतदृष्टतिरुपपादयति ॥ आदित्येत्यादिना ॥ इदंरश्मिकालय
आदित्यव्यतिरेकेणभावायतिरस्यसातक्षास्ततआदित्यादित्यव्यतिरेकेणरश्मिवायतिरस्यव्य ॥ २ ॥ नतस्येति ॥ ब्रह्मकयबुद्ध केयूरेणोवावरोधादितिभाव ॥ ५ ॥ आदित्याव्यतिरेकेणनि
र्विकल्पोरश्मिभेदविकल्पस्य ॥ ६ ॥ फलिताकस्थितरज्जुनाभ्यामर्थाद्विकल्पनाकल्पनबुद्धिभ्यापुरुषोपिषड्विकल्पोनिर्विकल्पमभवतीत्याह ॥ सलिलेभ्योदिना ॥ ७ ॥
॥ ८ ॥ १ ॥ अलतिनोद्वहति ॥ १० ॥

कल्पिताकारानुविद्धाबुद्धिस्तत्रैवास्थावद्वातन्मूलानिकल्पनातराणिचकरोतीत्याह ॥ उच्यतेति ॥ अथलेखेवज्वालाजालंज्वालाजालाभ्यलेखासेवरजितानदाकारतापने
 तियावत् ॥ स्थितिर्बुद्धिद्वयति ॥ तद्वतानिज्वालाजालगतानिचलनोर्ध्वगमनक्रजुवकतादीनिचआदत्तेकल्पयति ॥ ११ ॥ १२ ॥ निर्विकल्प उक्तप्राक्षप्राहकद्विविधविकल्परहि
 त ॥ वस्तुषुवैकल्पिकपदार्थेषु ॥ मज्जातिसत्यबुद्ध्याआसज्जते ॥ १३ ॥ दृष्टान्तेउपपादिनविकल्पत्यागप्रकारदाटीतिकेउपदिशति ॥ नानातामिति ॥ कोटरशब्दआतरमत्यथ
 स्तुपर ॥ १४ ॥ स्फुरतास्त्रप्रकाशेनात्मनैवसकल्पगामिकाशक्तिपदाकरोतितदामनोभवतीतिपरेणान्वय ॥ १५ ॥ विश्वाकारास्वाकतिभावयन्विश्वात्मासमिदमनोभवति
 ॥ १६ ॥ तद्विश्वाकारसकल्पात्मकसमिद्वेतोहिरण्यगर्भात्मकम् ॥ १७ ॥ यथायथाभावयतितदवयुल्यप्रपंचयति ॥ कीदृत्वमिति ॥ १८ ॥ १९ ॥ मिथ्याशब्दोऽलोकप
 उवालाजालाभ्यलेखेवरंजितासातयास्थितिः ॥ तामेवास्थांसमादत्तेतद्वतान्याकुलामतिः ॥ ११ ॥ पावकाव्यतिरेकेणज्वालातीत्यनभा
 व्यते ॥ तस्याग्निबुद्धिरेकास्तिनिर्विकल्पःसुउच्यते ॥ १२ ॥ योनिर्विकल्पःसमहान्सोसंक्षीणमहामतिः ॥ प्रासव्यतेनसंप्राप्तंनसौवस्तुपुम
 ज्जाति ॥ १३ ॥ नानातामखिलांत्यकाशुद्भविन्मात्रकोटरे ॥ संवधेनविनिर्मुक्तसंवित्तत्वेस्थितोभव ॥ १४ ॥ स्वयमेवात्मनैवात्मनाशक्तिं
 संकल्पनामिकाम् ॥ यदाकरोतिस्फुरतास्पंदशक्तिमिवानिलः ॥ १५ ॥ तदापृथगिवाभासंसंकल्पकलनाप्रयम् ॥ मनोभञ्जतिविश्वात्मा
 भावयन्स्वाकृतिस्वयम् ॥ १६ ॥ तत्संकल्पात्मकंचेतोयथेदमखिलंजगत् ॥ संकल्पयतिसंकल्पेस्तथैवभवतिक्षणात् ॥ १७ ॥ कीदृत्वमज्जा
 जलंचमेरुत्वंमरुतंतथा ॥ मनोजीवमहंकारबुद्धिचित्तादिनामकम् ॥ १८ ॥ संकल्पताद्वितैकत्वमेत्यचेतोजगतिस्थितिम् ॥ तनोतितस्यां
 तदनुनानातांगच्छतिस्वयम् ॥ १९ ॥ संकल्पमयमेवेदंजगदाभोगिदृश्यते ॥ नसत्यंनचमिथ्यैवस्वप्नजालमिवोस्थितम् ॥ २० ॥ जंतोर्ध
 यामनोराज्यविविधधारंभासुरम् ॥ ब्राह्मंतथेदंविततंमनोराज्यंविराजते ॥ २१ ॥ यथाभूतार्थभावित्वान्तदेतद्यविलीयते ॥ परमार्थेन
 दृष्टंचेतदिदंनैविकंचन ॥ २२ ॥ इष्ट्यांत्परमार्थेनप्रयातिशतशाखताम् ॥ जलमूर्मितरंगादिकलनार्हपरिस्फुरन् ॥ २३ ॥ यथांबुधिर्व
 पुर्धत्तेस्वभावेनतथाचितः ॥ कुर्वन्कर्मसहसाणित्यणुचिरस्पंदनाद्वते ॥ २४ ॥
 रः ॥ स्वमज्जालमिवानिर्वचनीयमित्यर्थः ॥ २० ॥ ब्रह्मणोहिरण्यगर्भस्येदंब्रह्म ॥ २१ ॥ मिथ्यात्वदेवतत्त्वज्ञानेनयथास्थितब्रह्मात्मनैवभावित्वान्मायिकरूपेणप्रविलीय
 तइत्याह ॥ यथाभूतेति ॥ तथाचश्रुतिर्मनसैवदमामव्यनेहनानास्तिक्किंचनेति ॥ २२ ॥ तत्त्वदर्शनाभावेतर्हिकज्जातितदाह ॥ दुरयमिति ॥ तदाअज्ञातपरमार्थवलेनैवशत
 शाखताप्रयातिपथाअबुधिर्जलमेवसर्जुर्भूतरादिकलनार्हैरुपरिपृथक्स्फुरन्अबुधिवपुर्धत्तेतथाकर्मसहसाणिकुर्वन्जनोपिअणुचितश्चिदाभासयुक्तस्यमनसस्पंदनादने
 कूटस्थचित्तोऽपूर्वाकचिदपिबिकारादिनकुलते अतस्त्वमपिकिंचित्तुच्छतरभेदस्यजन्मसर्गमनादिसर्वव्यवहारकुर्वन्प्यपूर्वमभिनवजगद्दुर्पकिंचिद्वैतरूपसत्यंनविद्यतेकिंतुपूर्वसि
 द्धब्रह्मैवपरमार्थसत्यविद्यतइतिभावयेतिचतुर्थार्थपर्यंतमन्वयः ॥ २३ ॥ २४ ॥

॥ २५ ॥ २६ ॥ मरुहिताकारविवर्तचिन्मिताकाराद्वाधविजृम्भिताकारा ॥ प्रसृतभावमुक्तप्रतीक्षपयश्चाययति ॥ पदार्थस्यादिता ॥ २७ ॥ २८ ॥ सवेधअपिशब्दान
 निश्चयनमपि ॥ २९ ॥ इराभावमोक्षरूपमपदस्यादिकीद्विकलाभिमानासकलार्थताप्रसक्तसर्वयत्नेनतिस्त्वगागादिसर्वद्विषयजयानीवशीविगतमानमदृश्यसत्त्वोषितराज्या
 दिकार्यमुद्यमनइकस्मिन्महाक्षेत्रमूलातिष्ठत्यय ॥ ३० ॥ ॥ दक्षिणीवा० तात्पर्यम० नि० पू० चतुर्दशोत्तराततम० सग ॥ ११४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ महाकर्षादिराश्यानाभ्याख्याभि
 नापूर्वकुतेकिंचित्किंचिद्वेदमतस्त्यजन् ॥ गच्छन्त्यपवन्सृगन्जिघ्रन्वदन्धवह्रन्स्वपन् ॥ २५ ॥ नापूर्वविषयेकिंचित्सत्यमित्येव
 सावयन् ॥ यथक्करोपितद्विद्विधिन्मात्रममन्ततम् ॥ २६ ॥ ब्रह्मप्रवृत्तिताकारतस्मादन्यन्नविद्यते ॥ पढायजातेसवस्मिन्मवित्सारमये
 स्थिते ॥ २७ ॥ सविदेवदमस्विलजगन्नान्यास्तिस्रस्तना ॥ सविस्फुरणमात्रेस्मिन्जगज्जालकनामनि ॥ २८ ॥ इदमन्यदिदधान्यदि
 तिमिथ्याग्रहं कुत ॥ सप्तवादखिलाकारेवकस्याएवसविद ॥ सवेधमपिनास्त्येवयधमोक्षावत कथम् ॥ २९ ॥ मोक्षोयमेपरवतुत्रधइ
 तिप्रमत्त्यचितानिरस्यसकलविकलाभिमानाम् ॥ मौनीवशीविगतमानमदोमहात्माकुर्वन्स्वकार्यमनहकृतिरेवतिष्ठ ॥ ३० ॥ इ
 त्यापवा० वा० दे० मा० नि० पू० परमार्थोपदेशोनामचतुर्दशाधिकशततम सर्ग ॥ ११४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ महा
 कतामहाभोक्तमहात्मागोभवानप ॥ भवाशकाभरित्यज्यधैयमालब्धगाश्वतम् ॥ १ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ किमुभ्यतेमहाकर्ता
 महात्मागकिमुभ्यते ॥ किनुभ्यतेमहाभोक्तसम्भक्कथयमेप्रभो ॥ २ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ एतद्वतत्रयरामपुराचद्वार्धमौलिना ॥
 अर्गागायतुसप्ताकयेनासौवज्वर स्थित ॥ ३ ॥ सुमेरावुत्तरेऽग्रेपूर्वशशिकलाधर ॥ अतिष्ठदभिसकाशेसमप्ररिवारवान् ॥ ४ ॥
 तमपृच्छन्महातजास्तनुविज्ञानवानस्थित ॥ अर्गाशत्रुणतोरेमवदंजलिखरुमापतिम् ॥ ५ ॥ ॥ अर्गीशउवाच ॥ ॥ भगवन्देवदेवश
 सवज्ञपरमेश्वर ॥ यदहपरिपृच्छामिकपयातद्वदशुमे ॥ ६ ॥ ससारश्चर्नानाथतरगतत्वाभिमानम् ॥ अवलोक्यविमुक्त्यामितत्त्वविश्रां
 तिवर्जित ॥ ७ ॥ कमतर्निश्चयंकांतमुरारिः प्रत्यसुस्थितम् ॥ अस्मिन्जगज्जोषणगृहेतिष्ठासि विगतज्वरम् ॥ ८ ॥

रिशभुना ॥ लक्ष्मणार्जवभुक्तानावर्धनेभूमिजोर्धने ॥ १ ॥ सवा० पुण्यपापादिशका० परित्यज्यर्धैर्धनिर्भेद्येकदस्यात्समाधम् ॥ १ ॥ किंलक्षणपामोमहाकर्ताउभ्य
 तर्दन्निप्रियपि ॥ २ ॥ अभ्यासकालमपेक्ष्यद्वतत्रयमिन्मृष्यतेफलकालत्वमानित्याविकमिषेदत्क्षणाप्रयसंयत्ने ॥ असीशुगीश ॥ ३ ॥ ४ ॥ तनुविज्ञानधर्मात्समाधान ॥
 यद्यपिरागपत्यपामिकाटपृथ्वार्धैर्यनेनमानमस्तिहयाप्यास्मान्स्यातितरमानसाधारण्यायोगमासत्तपामीधमरोप्योकि ॥ ५ ॥ ६ ॥ तरगतर्लानश्चरीम् ॥ क्षान्ति
 तरेवमाभासप्रयागिधार्तिवर्जित ॥ ७ ॥ कर्तव्यमिति सुस्तरम्यम् ॥ तिष्ठामितिष्ठयम् ॥ ८ ॥

॥ ९ ॥ १० ॥ तत्र सर्वांशं कापरित्यज्येत्यशं विदुषोति ॥ धर्माधर्माविति ॥ अकर्तृभोक्तासनिश्चयात्कर्तृत्वादिशंकाविरहिताकृतिः ॥ हत्वापि सद्रमो ह्येका निति वच्छानप्र
 भावोक्तिरियनतु यथा चरणाभ्यनुज्ञेति बोध्यम् ॥ ११ ॥ रागद्वेषादिपदैस्तद्व्यजकचेष्टा उच्यते ॥ फलाफले इदं तानि देयोऽनपेक्षेण निष्कामेन मनसालोकसपहमात्रप्रयोजनेन
 करोति ॥ १२ ॥ मौनमुक्तिकर्ममनयोगादि ॥ गतउद्वेग. फलासिद्धान्यथात्वप्रयुक्तउद्वेगोयस्मिन्कर्मणि ॥ १३ ॥ देवात्सपन्नेष्वश्वमेव कलजमक्षणादिकार्यपुर्णार्थिको ह
 पापोहमिति वाकुशकया कल्पितैर्धर्माधर्मैः ॥ १४ ॥ १५ ॥ शोकानिमित्तेषु नशोचते उदयनिमित्तेषु च नोदेति ॥ १६ ॥ प्रारब्धोपनीतयथोचितप्रयोजनकाले कार्यानुरूपवत्तत्स्थ
 ईश्वर उवाच ॥ ॥ सर्वांशं कापरित्यज्य धैर्यमातुं व्यशश्चतम् ॥ महाभोक्ता महाकर्ता महात्यागी भवानव ॥ १७ ॥ ॥ भृंगी श उवाच ॥
 किमुच्यते महाकर्ता महाभोक्ता किमुच्यते ॥ किमुच्यते महात्यागी सन्म्यक्प्रथमे प्रभो ॥ १८ ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ धर्माधर्मौ महाभागशं
 काविरहिताशयः ॥ यः करोति यथा प्राप्तौ महाकर्ता स उच्यते ॥ १९ ॥ रागद्वेषौ सुखदुःखं धर्माधर्मौ फलाफले ॥ यः करोत्यनपेक्षेण महा
 कर्ता स उच्यते ॥ २० ॥ मौनवा निरहंभावो निर्मलो मुक्तमत्सरः ॥ यः करोति गतोद्वेगं महाकर्ता स उच्यते ॥ २१ ॥ शुभाशुभपुकार्यपुण्यधर्मा
 धर्मैः कुशंकया ॥ मतिर्न लिप्यते यस्य महाकर्ता स उच्यते ॥ २२ ॥ सर्वत्र विगतस्नेहोयः साक्षिवदवस्थितः ॥ निरिच्छं वृत्तैर्कार्यमहाक
 र्ता स उच्यते ॥ २३ ॥ उद्वेगानंदरहितः समयास्वच्छया धिया ॥ नशोचते यो नोदेति महाकर्ता स उच्यते ॥ २४ ॥ यथार्थकाले मतिमानसं
 सक्तमना मुनिः ॥ कार्या नुरूपवत्तस्थो महाकर्ता स उच्यते ॥ २५ ॥ उदासीनः कर्तृतां च कर्मार्कमार्चं च श्रयः ॥ समं यात्यंतरत्यंतं महाकर्ता
 स उच्यते ॥ २६ ॥ स्वभावेनैव यः शांतः समतां न जहाति वै ॥ शुभाशुभं त्याचरन्मो महाकर्ता स उच्यते ॥ २७ ॥ जन्मस्थिति विनाशेषु सो द
 यास्तमयेषु च ॥ सममेव मनो यस्य महाकर्ता स उच्यते ॥ २८ ॥ नार्कचनद्वेषितयान किंचिदभिकंक्षति ॥ भुंक्तच प्रकृतं सर्वमहाभोक्ता स
 उच्यते ॥ २९ ॥ नादत्ते व्याददानश्चनाचरत्याचरन्नापि ॥ भुंजानोपि नयोभुंक्ते महाभोक्ता स उच्यते ॥ ३० ॥ साक्षिवत्सकलं लोकव्यवहा
 रमखिलनृषीः ॥ पश्यत्यपगतं च्छं यो महाभोक्ता स उच्यते ॥ ३१ ॥

स्तस्य योजनानुक्रमेण ॥ १२ ॥ कर्मार्कमविहित निषिद्धकर्मणोऽस्य यदैवाच्चरस्तत्कर्तृतामन्यप्रणेन हेतुकर्तृतामापद्यमानश्चांतर्मनस्य कर्त्तृत्वमिदं निश्चयेनोभयत्रयः सम
 भावयति ॥ १३ ॥ यो मित्रेषु शुभमभिनेष्य शुभमाचरन्पिसमतां न जहाति ॥ हियस्माद्धेतोऽर्थः स्वभावेनैव शांतः ॥ न सस्य च द्राष्टा दकता स दश स्वभावो न्यथा भवतीत्यर्थः ॥ १४ ॥
 जन्मादिषु प्रचक्षुभावविकारेषु उदयोद्विहरस्तमयोपक्षयस्तस्य हि ते पुशरीरेषु निर्विकारसन्मात्रात्मदर्शनास्तममेव मनोयस्य ॥ २० ॥ महाभोक्तेर्लक्षणा न्याह ॥ न किंचिदित्यादिना ॥
 प्रकृतमस्तु तत्रारब्धोपनीतम् ॥ २१ ॥ इदिर्यैर्विषयानाददानोप्यद्वयासगपूर्णात्मप्रतिष्ठत्वान्नादत्ते ॥ हस्तपादादिना आदानगमनायाचरन्पि निर्भ्रयात्मबुद्ध्यानाचरति ॥ एवम
 शनायाचरतीति तद्युक्तात्सदर्शनान्मभुंक्ते ॥ २२ ॥ उदासीनः साक्षाद्व्यासाक्षीत इव ॥ २३ ॥

अथापरापरिक्रियायति ॥ भावाभिरुताभ्यधे ॥ यमाधिसेपालयै ॥ नोक्तामनिधिसिधति ॥ १४ ॥ रम्यप्रवृत्तद्वारम्यम् ॥ यथास्त्वणमयोभ्यामोरम्यस्वणद्वार
 रम्यलधनिभा ॥ १५ ॥ समन्वयव्यवभोगायसमुपयुक्ता ॥ १६ ॥ यस्मादुपयानोपयाना ॥ चकार प्रागुक्तगणकद्वयसमुपयार्थ ॥ १७ ॥ अपमअत्वादुनिकटम
 व्यन्म ॥ १८ ॥ विररातिविषातम् ॥ १९ ॥ तद्वदकारशकारपरिवृत्तग्रहभेदे ॥ २० ॥ अभोभ्यभाक्तुमशक्यम् ॥ अत्वादुनिकटि ॥ विक्किन्मविक्क्यन्म ॥ २१ ॥
 अराधमदकारानकराच्छरणादि ॥ परत्कटदिव्यान्माच्छरणादि ॥ २२ ॥ इतिप्रागुक्तक्षणयाधियानिरतिशयानवपूर्णाद्व्यासधियाभिधेतिस्त्वक्तमितिभा ॥ २३ ॥
 सुवेदुं त्रि क्रियायोगीभावाभावैभ्रमप्रदौ ॥ यस्यनोक्तामतिमतिमहाभोक्तासुध्यते ॥ २४ ॥ जराभरणभापवृत्ताज्यंटादिद्रव्यमेवच ॥
 रम्यमित्यवयावैतिमहाभोक्तासुध्यते ॥ २५ ॥ महातिसुवेदुं स्वानियन्ध्यासीवसागर ॥ समसमुपयुक्तातिमहाभोक्तासुध्यते ॥ २६ ॥
 अहिसामभनानुष्टिश्चद्वेयादिवाशव ॥ नापयस्माच्चापयातामहाभोक्तासुध्यते ॥ २७ ॥ कदम्बलवणतिकमष्टदृष्टमुत्तमम् ॥ अ
 धमयातिस्माभ्यनमहाभोक्तासुध्यते ॥ २८ ॥ सरसनीरसचैवसुरवविरतया ॥ य पश्यतिसमसौम्योमहाभोक्तासुध्यते ॥ २९ ॥ क्षा
 रवृद्धप्रकारेषुभवाप्यशुभंतया ॥ समतासुस्थिरायस्यमहाभोक्तासुध्यते ॥ ३० ॥ इदमोज्यमभोज्ययेत्वैवत्यक्काविकल्पितम् ॥ गता
 भिलापयामुक्तमहाभाक्तासुध्यते ॥ ३१ ॥ आपदसंपदमोहमानदमपरंरम् ॥ योमुक्तसमयायुक्त्यामहाभोक्तासुध्यते ॥ ३२ ॥ धर्मा
 धर्मासुखं दुःखं यामरणजन्मना ॥ धियायेनोतिसत्यकमहात्यागीसुध्यते ॥ ३३ ॥ सर्वेच्छा सकला शका सर्वेहा सर्वनिश्चया ॥ वि
 यायेनपरित्यकमहात्यागीसुध्यते ॥ ३४ ॥ देहस्यमनसोदु वैरिद्रियाणामन स्थिते ॥ नूनयेनोक्षितासत्तामहात्यागीसुध्यते ॥ ३५ ॥
 नमदहनजन्मापिपुक्तयुक्तनकर्मणी ॥ इतिनिश्चयवानतमहात्यागीसुध्यते ॥ ३६ ॥ येनधममधर्मचमनोमननर्माहितम् ॥ सवमत
 परित्यक्तमहात्यागीसुध्यते ॥ ३७ ॥ यावतीहस्यकलनासकलेयविलोष्यते ॥ सायेनसुसुप्तसत्यकामहात्यागीसुध्यते ॥ ३८ ॥ इत्युक्तं
 वदन्तर्गशाथपुरातन ॥ एतादृष्टिमवष्टभ्यतिपुराभगतज्वर ॥ ३९ ॥ नित्योदितविमलरूपमनतमायंभक्षास्तिनेतरकलाकलनैर्हिक्कि
 चित् ॥ इत्यवतावयनिरजनतामुपतानिवाणमहिसकलामलशान्तवृत्ति ॥ ४० ॥

सपार्श्वभाक्षन कायचेष्टा ॥ धियाविषयबाधादेववर्तित
 स्मक्ता ॥ १४ ॥ देहादीनासत्तात्तत्त्वं वदयेनप्रियात्पुण्याज्जितस्यक्ता ॥ १५ ॥ पुक्तयुक्तेष्वहितनिषिद्धेष्टानिष्टाचरणछेपवा ॥ १६ ॥ धर्ममधर्मव्यतीतरम् ॥
 मनोवदमनसम् ॥ इतिममादिधेदितम् ॥ १७ ॥ सुषुप्तम्यवरातिनेष्टाभासस्यक्ता ॥ १८ ॥ उपसृष्टरति ॥ इतीति ॥ १९ ॥ यथाभावनयान्नाकर्त्तमर्हामोक्तान्मात्या
 गीशानायासनभवनैर्मावनाशमायोवशिरति ॥ नित्योदितमिति ॥ देहावलेदेहादिपक्षकोशानानावस्थाययस्यचनिरासननिरजनतामुपेत वदपरिशिष्टनित्योदितविमलसत्त्व
 धर्मवैशालिकचित् रितरस्यनवकलनालित्यभाषय ॥ पुनस्तथाभाषयक्षेत्राभाषितमभ्यन्तयाकलनामस्तम्यभाषाहस्योपस्यथाधिय चान्निबाणभेदि प्रासृष्टीत्यर्थ ॥ ४० ॥

हे अगहमसरेयत्किञ्चिन्नातितसमस्तेषुकल्पेषु द्विपराद्धाधिकालावयवेषु प्रसिद्धासर्वे न र्याणामेकवीजमूलकारणभूतमनामयं स्वयं जन्मादिविकारामयधुन्यं परमात्मरूप
ब्रह्मैव ॥ तच्च बृहत्सर्गभेदेर्बृहत्तसर्वभावविकल्पमपि स्वभाकारामेवास्ति ॥ सर्वाविकल्पशून्यमेवेत्यर्थः ॥ ४१ ॥ यत् किञ्चित्किञ्चिदपि सत्स्थूलमसत्सूक्ष्मं अपिशब्दात्कारणत्वात्
देकरसाद्वत्तणोऽन्यन्तसंभवत्येव ॥ सत्. पृथक्के असत्त्वापत्ते ॥ अगृथक्के सदैकरस्यापत्ते ॥ प्रकारांतरस्य च सभावनायोगादिति भावः ॥ हे साधोऽनस्त्वसद्वत्तैवाहमित्येवातर्क
निश्चय सत्प्रथमसमाप्यभ्यासवलेन स्थित्वा समभूमिका क्रमेणाधिरुग्गतशकाविलासतथैवास्त्वर्थः ॥ ४२ ॥ हे माधो त्वयदि अतर्मुखः सन्निराकृतहकतितामुपैपितदाव
हिष्ठसमस्तकार्यजातकुर्वन्पिकदाचिदपि खेदेन यास्येवेत्यन्य. ॥ ४३ ॥ इति श्रीवासिष्ठमन्तात्पर्यप्रकाशे नि० पू० पंचदशोत्तरशततम सर्गः ॥ ११५ ॥

अनामयं ब्रह्म समस्तकल्पकार्यैकवीजं परमात्मरूपम् ॥ बृहच्च तर्कहितसर्वभावं स्वमस्ति भातीह यदंगकिञ्चित् ॥ ४१ ॥ अन्यत्किञ्चित्किं
चिद्विदं कदाचिन्नसंभवत्येव सत्प्यसच्च ॥ इत्येव साधो हृदनिश्चयोतः स्थित्वा गताशंकविलासमास्व ॥ ४२ ॥ अंतर्मुखः सन्सततं समस्तं
कुर्वन्बहिष्ठुखलुकार्यजातम् ॥ तखेदमायासिकदाचिदेव निराकृताहंकृतितामुपैषि ॥ ४३ ॥ इ० वा० वा० दे० भो० नि० पू० ब्रतत्र
यनिरूपणानामपंचदशोत्तरशततमः सर्गः ॥ ११५ ॥ श्रीराम उवाच ॥ भगवन्सर्वधर्मज्ञाचित्तेहंकारनाम
नि ॥ गलितेवागलद्रूपे लिंगसत्त्वस्थकिं भवेत् ॥ १ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ बलादपि हि संजातानलिपंत्याशयं स्मितम् ॥ लोभमोहाद
योदोषाः प्रयांसीव सरोरुहम् ॥ २ ॥ मुदिताद्याः श्रियोवक्त्रं न मुंचंति कदाचन ॥ गलत्त्वहंकारमये चित्ते गलति दुष्कृते ॥ ३ ॥ वासनाग्रंथय
श्चिन्नाइव बुद्ध्यालंशैः ॥ कोपस्तानवमायातिमोहो मां घाहि गच्छति ॥ ४ ॥ कामः क्लृप्तं गच्छति च लोभः क्रापिपलायते ॥ नो ह्यसंतीद्वि
यापयुच्चैः खेदः स्फुरति नोच्चकैः ॥ ५ ॥ न दुःखान्युपबृंहंति न वलंति सुखानि च ॥ सर्वत्र समता दिति हृदि शैत्यप्रदायिनी ॥ ६ ॥ सुखदुःखाद
यस्त्वं ते ह्यश्नंते यदि वामुखे ॥ दृश्यं त एव तुच्छत्वात् नानुलिपंति ते मनः ॥ ७ ॥ चित्ते गलति गोवाणगणस्य स्पृहणीयताम् ॥ साधुर्गच्छत्युदय

स्य समताशीतचंद्रिका ॥ ८ ॥ चित्तस्य गलतो नित्यं च नु र्थादिषु भूमिषु ॥ गलितस्य च लक्ष्माणि वप्यंते त्रयमाश्रयात् ॥ १ ॥ सत्त्वस्थक्षीणवासन
स्य मनसो लिलक्षणम् ॥ १ ॥ एवमुद्योवसिष्ठ प्रथमलोभमोहादिदोषक्षय एव मुख्यतल्लक्षणमित्याह ॥ बलादिति ॥ संजाताः संजानिताः परीक्षाद्यर्थपरेण बलादपि सपादिता इत्य
र्थः ॥ सितशुद्धशुभच ॥ २ ॥ सदा मुख्यप्रसन्नतादिरपितल्लक्षणमित्याह ॥ मुदिताद्या इति ॥ दुष्कृते विप्रादहेतौ पापे ज्ञानाग्निना गलतिसति ॥ ३ ॥ उत्तमप्रचय नृलक्षणं ताराण्यप्याह ॥
वासनेत्यादिना ॥ ४ ॥ ५ ॥ शैल्यतापनिवृत्तिस्तत्त्वदायिनी ॥ ६ ॥ ननु ज्ञानिनामपि कदाचिन्मुखे सुखदुःखादिर्लिंगानि प्रसादमालिन्त्यादीनि दृश्यते यथा प्राक्कुम्भस्य दुर्वासः शापश्च
वणेशिखिव्यजस्य यथा वा विष्णो मित्रेण हरिश्चन्द्रच्छलने पुत्रपातेन च वसिष्ठस्य तत्कथमुदिताद्याः श्रियोवक्त्रं न मुंचंति लिलक्षणघटनेन च ॥ सुखदुःखादय इति ॥ भोजकप्रारब्ध
प्राबल्येन दुःखनल्लिगमालिन्याभासयोः कदाचिदुदयेप्युत्तरक्षणे मिथ्यात्ववृद्धिना धितत्वा न्नतयोस्तच्चित्तले पकत्वमितिनस्याभावादिप्रसादविधात इत्यर्थः ॥ ७ ॥ ८ ॥

चित्तस्य गलतो नित्यं च नु र्थादिषु भूमिषु ॥ गलितस्य च लक्ष्माणि वप्यंते त्रयमाश्रयात् ॥ १ ॥ सत्त्वस्थक्षीणवासन
स्य मनसो लिलक्षणम् ॥ १ ॥ एवमुद्योवसिष्ठ प्रथमलोभमोहादिदोषक्षय एव मुख्यतल्लक्षणमित्याह ॥ बलादिति ॥ संजाताः संजानिताः परीक्षाद्यर्थपरेण बलादपि सपादिता इत्य
र्थः ॥ सितशुद्धशुभच ॥ २ ॥ सदा मुख्यप्रसन्नतादिरपितल्लक्षणमित्याह ॥ मुदिताद्या इति ॥ दुष्कृते विप्रादहेतौ पापे ज्ञानाग्निना गलतिसति ॥ ३ ॥ उत्तमप्रचय नृलक्षणं ताराण्यप्याह ॥
वासनेत्यादिना ॥ ४ ॥ ५ ॥ शैल्यतापनिवृत्तिस्तत्त्वदायिनी ॥ ६ ॥ ननु ज्ञानिनामपि कदाचिन्मुखे सुखदुःखादिर्लिंगानि प्रसादमालिन्त्यादीनि दृश्यते यथा प्राक्कुम्भस्य दुर्वासः शापश्च
वणेशिखिव्यजस्य यथा वा विष्णो मित्रेण हरिश्चन्द्रच्छलने पुत्रपातेन च वसिष्ठस्य तत्कथमुदिताद्याः श्रियोवक्त्रं न मुंचंति लिलक्षणघटनेन च ॥ सुखदुःखादय इति ॥ भोजकप्रारब्ध
प्राबल्येन दुःखनल्लिगमालिन्याभासयोः कदाचिदुदयेप्युत्तरक्षणे मिथ्यात्ववृद्धिना धितत्वा न्नतयोस्तच्चित्तले पकत्वमितिनस्याभावादिप्रसादविधात इत्यर्थः ॥ ७ ॥ ८ ॥

अथनेताधिपराधिपानि ॥ निपुतं निर्गतम् ॥ १ ॥ सर्वैर्धर्मैरसर्वैरिन्ध्रीर्हृदो विषमोपि ॥ सतागतिनाहकाराणाम् ॥ १० ॥ इदानीयाभ्यलाभस्यानिष्टलभनीयार्थ
 स्वरूपमदस्ताम्ररूपसद्वरम् ॥ शुद्धालोकनेति ॥ शुद्धलक्षणमालायेनमकारोऽन् ॥ अथभाष्यमप्यवधारयामुद्धाशालोकेनमालोकेलाभमन्नाशेणसाभ्येक्येकलभित
 कापरायस्त्रिरुद्धासन्नितयात्रेधपरमात्मन्नुनियेनमभनेतधिगन्तित्यर्थ ॥ ११ ॥ मद्यदत्तैर्हृकप्रथममुपायमन्निषेद्धिकैराम्येदेत्याह ॥ विधातिमिति ॥ हेअगदु
 रत्नमात्रावाक्येभ्यस्तनमरणीयलक्षितसारासागमूर्तिगार्हस्तद्विनिच्छेदोपुरुषस्यान्तारेनिरतिशयानंदान्तं विरमुचिताभिधायार्थमामुषद्वन्द्वजम्बुकिपरमात्मनस्वच
 र्ककोटेशस्यावशागैर्लक्ष्यैर्भोग्यैरस्यानिर्निगतारभ्यस्ताधिवादैरायात्मिकामतिरेकप्रथमोऽभिमतउपायोऽभ्युपाय ॥ तस्मात्तेषामप्रयवित्यर्थ ॥ १२ ॥ इतिश्री
 उपशान्तचक्रांतचसव्यमप्रतिरोधिष ॥ निश्चतवोर्जितस्वच्छद्वहतीत्यमहदपु ॥ १ ॥ आवासाविरुद्धोपिविचित्रापिमहानपि ॥ नान
 टायनवेदायसर्वसंस्तुतिविश्रम ॥ १० ॥ शुद्धालोकेनसाभ्येस्मिन्वकुल्यकमितापदि ॥ प्रवर्ततेनयोमोहात्तधिगस्तुनराधमम् ॥ ११ ॥
 विधातिमामुमुचिताचिरमंगदुखरत्नाकरंजननसागरमुत्तिगार्थो ॥ कोहंकयजगदिदं चपरचकिंस्यात्किमोगैरितिभतिपरमोभ्यु
 पाय ॥ १२ ॥ इत्यार्षेवासिष्टमहाराभायणेवा० दे० मो० नि० पू० गलितचित्तलक्षणकयननामपादशाधिकशततमसर्ग ॥ १११६ ॥
 श्रावसिष्टउवाच ॥ भवतामादिपुरुषइद्वत्त्वाकुर्वांमभूपति ॥ इद्वत्त्वाकुवंशप्रभवययामुकलयाश्रय ॥ ११ ॥ इद्वत्त्वाकुर्वांमभूपालस्वरा
 उपपरिपालयन् ॥ कदाचिदेकानतामनसासमचित्तयत् ॥ २ ॥ जराभरणसक्षोभस्तुखदुःखभ्रमस्थित ॥ अस्यदृश्यप्रपंचस्यकोहेतु
 स्यादतिसिचम् ॥ ३ ॥ जगतोनिविदेदासौकारणचित्तयन्मपि ॥ अयैकदापृच्छदसौब्रह्मलोकगतमनुम् ॥ ४ ॥ पूजितंस्वम्भासस्यंभग
 वर्तनजायतिम् ॥ इद्वत्त्वाकुठवाच ॥ भावोजयतिधाट्येनभगवन्करुणानिधे ॥ ५ ॥ भवत्यसादृवायभर्वतंप्रपुमजसा ॥ कुतस
 गायमायातस्वरुचास्यकीदृशम् ॥ ६ ॥ कियदेतज्जगत्कस्यकदाकेनेतिकथ्यते ॥ अहंकथयविप्रमादस्मात्संस्तुतिविश्रमात् ॥ ७ ॥ विमु
 ख्ययनलज्जिणाज्जालादिविवर्धनम् ॥ मनुठवाच ॥ अहोनुचिरकालेनविवेकेस्तुविकासिनि ॥ ८ ॥ वितथानयंविच्छेत्तासार
 प्रशस्त्वयाहृत ॥ यदिदृश्यतेकिंचित्तन्नास्तिदृष्यकिंचन ॥ ९ ॥

वा० गतास्यम० नि० पू० पोढागोचरानतमः अर्ग ॥ १११६ ॥ १७ ॥ कोहकयजन्मदिति विचारेष्वतिशयानम् ॥ इद्वत्त्वाकोर्मेनुनाभोकोविवेकसंभवीत्यति ॥ १ ॥ आदिपुरुषो
 मूलपुरुषायया ॥ पादशशिधारेणमुक्तः प्राणकृपद्विभ्रातस्तयातधिषारश्लिष्यत्य ॥ ११२ ॥ इतिस्वयमर्षात्तयदितिपूर्वोक्तव्य ॥ ३ ॥ नदिवेदिवेकेनदेदब्रह्मलोककारगतं
 मनुस्तपितम् ॥ ४ ॥ तमप्रथममनुपायनयातिमुत्तीकरोति ॥ भाविमि ॥ ५ ॥ पदव्यधारेदार्थायति ॥ कुलद्वत्त्वादिना ॥ ६ ॥ सस्यपापरिभाजानभ्यकिंयत् ॥ कस्यमोक्तुस्त्यापि
 नभ्य ॥ कशाकनरिचिन्मिभिभयार्थाभिः कथ्यते ॥ अनेनभूत्यादिमनाप्यमूलमुपराधपरसाधनतर्कवत्तयाभाष्यनतुतर्कवत्किंचित्कल्पयित्वेतिप्रसिद्धानम् ॥ ७ ॥ विमुष्यये
 तिकृष्णकनरिपकडी ॥ ८ ॥ तद्वत्तयापराधोभित्तात्तद्वत्त्वास्त्यकटदार्शानिभ्यस्तस्यमनुत्तराद्याह ॥ यदिद्विचिन्मि ॥ तत्त्वाच्चिन्मिन्मज्जगतं असद्वत्स्वकल्पनवद्वेतिनाह ॥ ९ ॥

ननु सा ख्या उपपादने परमसूक्ष्मताया स्थितमेव कार्यं निमित्तैराविर्भाव्यते इत्याहुः ॥ वेदांतिनस्तु सद्रसैव जगदात्मना सर्गोत्पद्यत इति तत्कथं तन्मा स्तीत्युच्यते तत्राप्यन्याह ॥ यस्मिन्
 ति ॥ साक्षिणा इद्विधैवार्थान्योदश्यते तत्किंचिदपि सोपादानेन स्थितप्रमाणाभावादित्यर्थः ॥ १० ॥ स्यादपि न सभावनाप्यस्य यतो नास्तीत्यर्थः ॥ द्वितीयं प्रत्याह ॥ अविनाश
 मिति ॥ ११ ॥ प्रतिविवमिति ॥ तथा च दर्शसत्तायाः प्रतिविवेखिवससर्गाख्यासाद्वत्सत्तानुविद्धजगदस्तु नाम तथापि स्वतः सत्त्वं तस्य नास्त्येवेति तन्मा स्तीत्युक्तिर्युक्तैवेति भावः
 ॥ १२ ॥ कस्तिर्हि बहुस्याप्रजायेतिसकल्पब्रह्मण एव जगज्जीवभावश्चेतरे शयस्तत्राह ॥ भात्यभावेति ॥ स्फुरणशक्तयश्चिदाभासाः ॥ ब्रह्मादन्तांस्थूलसमष्ट्यभिमानेन त
 द्रूपताम् ॥ भूतनापृथिव्याद्यभिमानेन तद्रूपताम् ॥ १३ ॥ अन्यत्त्वचतुर्विधं भूतप्रामताम् ॥ तथा मिथ्यापाधिषु र्थात्याचिदाभासानावधादिकल्पनानवस्तुनस्तत्त्वसक्तिरित्याह ॥
 यथा गंधर्वनगरं यथा वारिमरुस्थले ॥ यत्तु नोदश्यते किंचित्तन्ना किंचिदिव स्थितम् ॥ १० ॥ मनःपथुं द्रियातीतं यस्यादपि निर्विकचन ॥ अ
 विनाशं तदस्तीह तत्सदा तमेति कथ्यते ॥ ११ ॥ इयंतु सर्वदृश्याद्वाराजन्मसर्गपरंपरा ॥ तस्मिन्नेव महादर्शोऽप्रतिविवमुपागता ॥ १२ ॥ भाः
 स्वभावसमुत्पन्ना ब्रह्मस्फुरणशक्तयः ॥ काश्चिद्ब्रह्मादन्तां पांतिकाश्चिद्ब्रह्मच्छंतिभूतताम् ॥ १३ ॥ अन्यास्त्वन्यत्वमायांति भवत्येवं जगत्स्थि
 तिः ॥ नवं धोस्ति न मोक्षोस्ति ब्रह्मैवास्ति निरामयम् ॥ नैक्यमस्ति न च द्वित्वं संवित्सारं विजृंभते ॥ १४ ॥ एकं यथा स्फुरति वारितरंगभंगैरं
 परस्फुरति चिन्नचकिंचिदेव ॥ त्वं बंधमोक्षकलने प्रविमुच्यदूरे स्वस्थो भवाऽभवभयोऽभयसार एव ॥ १५ ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षो
 पायेषु निर्वाणप्रकरणे पू० इक्ष्वाकुमनुसंवादे सप्तदशाधिकशततमः सर्गः ॥ १६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ मनुस्वाच ॥ ॥ संकल्पोन्मु
 खतां याताः सत्यश्चिन्मात्रसंविदः ॥ आपस्तरंगत्वमिव यांति भूमिपजीवताम् ॥ १ ॥ ते जीवाः संसरंतीह संसारे पूर्वमुत्थिते ॥ सुखदुःखद
 शामोहो मनस्येवास्ति नात्मनि ॥ २ ॥ अदृश्योदृश्यते राहुर्गृहीतेन यथेदुना ॥ तथानुभवमात्रात्मादृश्येनात्मावलोक्यते ॥ ३ ॥ नशाखैर्ना
 पि गुरुणा दृश्यते परमेश्वरः ॥ दृश्यते स्वात्मनैवात्मा स्वयासात्वरथया धिया ॥ ४ ॥

नबधोस्तीति ॥ १४ ॥ उक्तद्वितीयप्रश्नोत्तरमुपसहरति ॥ एकमिति ॥ यथा एकवारितरंगभेदैः परस्फुरति एव चिदपि जगद्भेदैः परस्फुरति ॥ मायाभात्रत्वात्तच्च न किंचिदेव
 अतस्त्वबधमोक्षधमौ दूरे प्रविमुच्य न विद्यते भवभयस्य तथा विधे सन्नभयब्रह्मसार एव भवेत्यर्थः ॥ १५ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशे नि० पू० सप्तदशोत्तरश
 ततमः सर्गः ॥ १६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ कुतः सर्गः कदाकस्य केनेत्येवामिहोत्तरं ॥ तथा त्वदर्शनोपायामनुमानत्रयकीर्तिताः ॥ १ ॥ तत्रादौ शुद्धसंविदो जीवभावे निमित्तमा
 ह ॥ सकल्पेति ॥ चिन्मात्रस्य शुद्धचैतन्यस्याविद्यायातत्तत्सत्कारविचित्रायां प्रतिविवरूपाः संविदः सत्काराणामंतःकरणतया परिणामेन दृष्टिच्छिन्नतया जीवतां यांति ॥ १ ॥
 पूर्वमुत्थिते उपाधितया आविर्भूते सारे समष्टिब्यष्टि मनसः कार्ये ॥ एवं सति परफलितं तदाह ॥ सुखदुःखेति ॥ २ ॥ नन्वदृश्य आत्मा कथं दृश्ये मनसि ससारदुःखीतद्विमुक्तो वा अ
 विवेके विवेको वा दृश्यते तत्राह ॥ अदृश्य इति ॥ दृश्येनातःकरणेन चरमसाक्षात्काररूपतस्परिणामेन च निमित्तेन ॥ ३ ॥ सत्त्वस्थयानिरहममतावस्थया ॥ ४ ॥

निरुपममहर्द्रियादिपुत्रपद्वद्व्यतिष्ठतिनस्तद्यति ॥ पथिकादिति ॥ ५ ॥ अथर्षाणमुपधासादिनापीडनम् ॥ ६ ॥ पदायमाप्रउदासीनपदार्थाधारणसत्यव्यभ्रातम
 पशुद्वालस्तद्व्यामत्रप्रचुर ॥ ७ ॥ ८ ॥ नविद्योर्किञ्चिन्माप्रमपिपतयाधिपयिध्विन्माप्रतदूयोगगनायप्यु सुदृष्ट ॥ सत्तारब्धनीनमुक्तिहेतुरितिपाद्यत् ॥ ९ ॥ अजगती
 नवहिंसासंगविषयेशनस्तुरणगुह्यपट्टतमाह ॥ यदेति ॥ १० ॥ यथाअगदायाकारताहेभ्रपवसन्निधेशावयवविन्यासवैचित्र्यतद्वात्मनोपिजगत्तन्मूलमायाकूपेदत्य
 य ॥ ११ ॥ आत्मनकाटाल्पभागस्तर्गाक्षपिपुनकालस्वअग्न्युपसहस्रस्त्यातसमुद्रतामाह ॥ विनाशेति ॥ विनाशएवमाहवोवद्वर्धयितेनाक्रांतधिशिष्टम् ॥ भूतानिभाणि
 पथिका पथिदस्त्वितेरगद्वेपविमुक्तया ॥ यथाधियातयैवेतेद्वय्या-स्वेद्विपादय ॥ ५ ॥ एतेपुनादरकार्य सतानैवावधीरणम् ॥ पदार्थ
 मात्रताविद्यास्तिष्ठत्वेतययासुखम् ॥ ६ ॥ पदार्थमात्रदेहादिधियासंत्यज्यदूरत ॥ आश्रितलान्तकरणोनित्यमात्ममयोभव ॥ ७ ॥ दे
 हेहमितिपाद्युद्धि साससारनिवधनी ॥ नकदाधिदियबुद्धिरादेयाहिमुमुक्षुभि ॥ ८ ॥ नकिञ्चिन्मात्रचिन्मात्ररूपोस्मिगगनादणु ॥ इ
 तियाशाश्वतीबुद्धिस्सानससारबंधनी ॥ ९ ॥ यथाविमलतोयानार्थाहिरंतश्चभावनम् ॥ तेजस्तिष्ठतिसर्वत्रतयात्मासर्ववस्तुषु ॥ १० ॥
 सन्निवेशशरीरवैचित्र्यययाहेर्षोगदादिता ॥ आत्मनस्तदतद्रूपातयैवजगदादिता ॥ ११ ॥ विनाशवाहवाक्रांतमीमंकाममहार्णवम् ॥
 जगज्जालतरणिणयोयतिभूततरनिका ॥ १२ ॥ तथाप्यप्राप्यपूर्णस्यय पाताकालवारिधे ॥ तमात्मानमहागस्त्यराजन्भावयसर्वदा
 ॥ १३ ॥ अनात्मन्यात्मतामस्मिन्देहादौहस्यजालके ॥ त्वक्कासत्वमुपारुद्धेगुहस्तिष्ठययासुखम् ॥ १४ ॥ कुषकोटरससुप्तविस्मृत्यजन
 नीसुतम् ॥ यथारोदितिपुनार्थतयात्मार्यमयंजन ॥ १५ ॥ अजरामरमात्मानमबुद्ध्यापरिरोदिति ॥ हाहातोहमनायोहनयोस्मीतिवपु
 ध्यंय ॥ १६ ॥ यथावारिपरिस्पादात्मानाकारविलोक्यते ॥ तथासकलवशताश्विद्वक्षपरिवृंहति ॥ १७ ॥ सस्याप्यसंकलकलंकमुक्तचित्त
 त्वमात्मन्युपशान्तकल ॥ स्पंदव्यसंस्पंदमिवेहतिष्ठस्वस्य सुखीराज्यमिदप्रशाधि ॥ १८ ॥ इत्यार्षेवासिष्टम् ० वा० दे० भो० नि०
 पू० इदंचाहुमनुसवादेअष्टादशोत्तरशततम-संग ॥ १९८ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥
 निकायाखरगायासाम् ॥ १९ ॥ यथासर्वभगज्जालभक्षणेप्ययाप्युपभस्याहमस्यकालवारिधेयं-पातापानकर्त्ता ॥ १९ ॥ सत्वनिर्घासनीभाषम् ॥ २० ॥ नित्यलब्धेप्यात्म
 न्यप्रभ्यतायात्मारोक्त्वमाह ॥ कुषकोटरति ॥ १५ ॥ अपुष्ययेहेनारो ॥ १६ ॥ परितोहृदितिकार्यपरस्परयावधेति ॥ १७ ॥ हेपुषत्वसकलकलंकमुक्तचित्तमात्मनिसंस्थाप्यस
 मूढसर्वसंशयोपरशेप्रभारभोगोपयोगितव्यतिभासावशेषादुपशान्तकल्य संप्रपद्यहारापयवर्द्धिपाहिस्यदेशितस्याभासमाप्रतारवसस्वद्वक्षणेह्यव्यहाराभूमीत्यस्य सुखीनिब
 दराज्यप्रशाधिपाठय ॥ शास्यशारसस्याभीयत्येनासिद्धलाद्धेर्धि ॥ १८ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठम् ० गार्ग्यप्यकाशेनिर्भाष्यं पू० अष्टादशोत्तरशततम-सर्वम् ॥ १९८ ॥

वण्यते पुरुषस्यात्र सातन्ममोक्षबंधयोः ॥ विद्याविद्यात्मशक्तिभ्यां सत्यासत्यात्मनि व्यधात् ॥ १ ॥ स्पृष्टेऽप्यर्से स्पृष्टमिव हतिष्ठेत्युक्तं तत्र ब्रह्म किमर्थमायया स्पृष्टेते कथंचासं स्पृष्टतिष्ठ
 तीतीश्वाकोर्जिज्ञासालिगैरुपलब्धमनुराह ॥ सर्गात्मभिरिति ॥ विभुरयपरमात्मा प्रसवधर्मिण्या अविद्याशक्त्या अविदुषः प्रति सर्गात्मकै स्पृष्टे कीदृते विदुषः प्रति तु तत्सहारात्मिक
 याविद्याशक्त्या समूलसर्गसंहृत्य बाधितत्वात् कुटस्थद्वये आत्मनि सदैव तिष्ठतीत्यर्थः ॥ १ ॥ तत्र रागासहस्रस्य सर्गशक्त्युदयइव वैराग्या न्यलत्तस्य सहाराशक्त्युदयोऽपि स्वरसतएव
 भवतीत्याह ॥ स्वयमिति ॥ २ ॥ तत्र ज्ञातात्मनि जीवजगत्साधारणसत्तासमान्यात्मना विभाव्यमानेन द्विशेषात्मकवास्याध्यात्मिकपदार्थजालकल्पने दृष्टान्ताह ॥ चंद्रेति ॥
 अर्धेषु प्रभाज्जालाप्रभेदायथा कल्पितास्तथा जगद्वैचित्र्यतद्ग्राहकबुद्ध्यादिवैचित्र्यकल्पितमित्यन्वयः ॥ तन्मायो महणमायाशवलदृष्टान्तार्थम् ॥ ३ ॥ ४ ॥ सर्वगतत्वं प्रकाश
 मनुरुवाच ॥ ॥ सर्गात्मभिर्विभुः स्पृष्टैः कीदृतेनालवत्स्वयम् ॥ संहारात्मकशक्त्याऽप्यसंहृत्यात्मनि तिष्ठति ॥ १ ॥ स्वयमस्य तथाशक्तिरुद-
 त्यावध्यते यथा ॥ स्वयमस्य तथाशक्तिरुदेत्युन्मच्यते यथा ॥ २ ॥ चंद्रार्कवक्त्रितसायोरलादीनां यथा चिपः ॥ यथा पद्मादिदृक्षाणां निर्झरा
 णां यथा कणाः ॥ ३ ॥ तथेदं ब्रह्मणि स्फुरेजगद्बुद्ध्यादिकल्पितम् ॥ दुःखप्रदमतज्ज्ञानांतदेवा तदिव स्थितम् ॥ ४ ॥ अहो नु चित्रात्मा यं
 तात विश्वविमोहिनी ॥ सर्वांगप्रोतमप्यात्मा यदात्मानं न पश्यति ॥ ५ ॥ चिदादर्शमयं सर्वजगदित्येव भावयन् ॥ यस्मिंस्तु पशान्तच्छंस्
 ब्रह्मकवचः सुखी ॥ ६ ॥ अहमर्थविमुक्तेन भावेनाभावरूपिणा ॥ सर्वशून्यं निरालंबं चिद्रूपमिति भावयेत् ॥ ७ ॥ इदं स्यमिदं नेति बीजंत
 दुःखसंतते ॥ तस्मिन्माभ्याग्निना दग्धे दुःखस्यावसरः कुतः ॥ ८ ॥ राजन्नभावनाज्ञेण रम्यारम्यविभागिता ॥ पौरुषातिशयेनाशुस्वेनैवां
 तर्विलूयताम् ॥ ९ ॥ अभावनेन भावनां विलूय कर्मकाननम् ॥ परं स मेत्यतानवां विशोक् एव तिष्ठुभोः ॥ १० ॥

स्यात्स नोऽदर्शनमसतोऽप्रकाशस्यापि जगतस्फुटदर्शनचाश्वर्यमघाटितपटनासमर्थमायावलोकितेवेत्याह ॥ अहो इति ॥ सर्वे व्यगेष्ववयवमायेषु बाह्याध्यात्मिकभावेषु प्रोतमतर्ब
 हिश्वव्याप्तमप्यात्मानयद्यस्मान्न पश्यति ॥ ५ ॥ कया तर्हि भावनया आत्मानं दृष्ट्वा सुखी स्यात्तामाह ॥ चिदादर्शमयमित्यादिना ॥ आदर्शेन रादिरिव ब्रह्मणि जगत्ताति भासि क
 नवास्तवमिति भावयन्नित्यर्थः ॥ मोहशरैरेभेद्यब्रह्मैव कवचयस्यस ॥ ६ ॥ ७ ॥ इति वैषम्यकल्पनमिति शेषः ॥ ८ ॥ अभावनासमाध्यभ्यासेन सर्वदृश्यविसृतिस्तद्वृक्षेण ना
 ज्ञेण रम्यारम्ययोः पदार्थयोर्धर्मावितानि प्रियाप्रियतवैषम्यकल्पना साहिरागद्वेषहेतुः समदृष्टिदाढ्यलक्षणपुरुषप्रयत्नातिशयेन विलूयतां लिखताम् ॥ ९ ॥ सभाधिलक्षणेनाज्ञा
 वनेन बाह्यार्थभावनतत्प्रयोजकधर्मधर्मलक्षणकर्मकाननं च विलूय परमाकाशादप्यधिकतानवसौ क्ष्म्यं स मेत्यतद्वलेन शोके हेतुत्वेन विशेषोक् एव तिष्ठेत्यर्थः ॥ १० ॥

५ पुपुल्यपयविद्वद्विलासवस्त्रमाभिनान्तिनासकटनाभास-पूणासनाभारतमुबनाभासभूलाआधगत परानदस्याऽपाराच्छन्नमल्लुत्तरचर-उपनाभनान्नकापु
 यस्तदादिपल्लिभागवर्हिष्कनलरत्नद्वकनापत्योन्नपुनिरलससरासमप-चवमपठभूमिकासुचिरायस्थित्यतिवसमभूमिकायामात्यन्तिकविशेषैपयस्यशमेनसमम्यद्विकापु
 लतासिर शुपश्रात्यनिकासनासनाकानुप्यक्षयारत्नच्छआभोगआकारोपस्यनपाविधोऽभयचिद्वपुभित्यर्थ ॥ अयमाचतुर्भिर्पद्विभ्यनुर्थाभ्यतसोभूमिकाकभेणव
 र्गताभाभ्या ॥ ११ ॥ ॥ इतिर्माहासिष्ठमन्तस्यमकारोनिषाणप्रकरणेएकोनविंशतिधिकाशततम संग ॥ ११९ ॥ ॥ ११ ॥ ॥ ११ ॥ ॥ ११ ॥
 पुनरुभूमिकासिद्धाभूष्यमानस्मृततर ॥ मयस्यरतलिसोभूमिका-समर्शिता ॥ १ ॥ परसमेत्यतानवमितिययोगभूमिकाभ्यासकलमुक्तदुपायभूताभूमिकाभेदान्वर्ण
 पति म शावत्याशिता ॥ रयावसाधनचतुदयसगरनसहितगमनीभ्याद्विद्वद्वयकप्रवणमयमाभूमिकेत्यादिनिकर्पाऽन्त्यनिमकरणर्शिताएवाप्रबोभ्या ॥ १ ॥ विचार
 शरितमुबनाभोगाभूत्याविभागयद्विष्कनोगलितकलनाभासोद्भासोविवेकविलासवान ॥ अधिगतपरानदस्पदश्चिरायनिरामय श
 मन्ममन्वितरवच्छाभोगोभवामभयचिद्वपु ॥ ११ ॥ ॥ इत्यापेवा० वा० टे० मो० नि० पु० इद्ववाकुमनुसवादेएकोनविंशतिधिकाशततम
 संग ॥ ११९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ मनुकवाच ॥ ॥ शास्त्रसज्जनसपुर्केन्द्रांमादौविवधयेत् ॥ प्रथमाभूमिकेयोकायोगस्यैवचयो
 गित ॥ १ ॥ विचारणाद्विर्थास्यास्तानुर्थासासंगभावना ॥ विलापनीचतुर्थीस्याद्भासनाविलयात्मिका ॥ २ ॥ शुद्धसविन्मयानदरूपास
 वतिपयर्मा ॥ अधमुमन्युद्धाभोजीवन्मुनोज्ञतिष्ठति ॥ ३ ॥ स्वसवेदनरूपाचपटीभवतिभूमिका ॥ आनन्दकपनाकारासुपुमसदृश
 स्थिति ॥ ४ ॥ तुयावस्थापशान्तायमुक्तिरवहकवलम् ॥ समतास्वच्छतासौम्यासममीभूमिकामवेत् ॥ ५ ॥ तुयांतीतातुयावस्थापरा
 निवाणरुपिणी ॥ समर्मासापरिद्रोहाविषय स्थान्ताजीवताम् ॥ ६ ॥ पूर्वावस्थान्वयत्वज्जाग्रदित्येवसंस्थितम् ॥ चतुर्थीस्वप्नइत्युक्ता
 स्वनाभंयन्वेजगत् ॥ ७ ॥ आनन्दकपनीभावात्सुपुमास्यातुपंचमी ॥ असवेदनरूपाचपटीतुयंपदाभिधा ॥ ८ ॥
 भावननम ॥ अद्यमस्याद्विर्थात्मनाभावनानिदिव्यासनम् ॥ विलापनीतस्वसाक्षात्कारेणज्ञानादिप्रपचस्यबाधलताभिनी ॥ वासनापदन्तराश्रयाऽविधायसते ॥ १ ॥
 शुद्धसविन्मयसमाधिविचारारम्भप्रथमपुरायआनदलदृषा ॥ तीरशाद्वयतिननुभवमारोहयति ॥ अर्थेति ॥ यथानिद्रारोषेणाधीष्टमाऽधीषदुद्ध पुरुषोबासाभादीनाक
 लपच्यप्यर लापुल्लासकोनयतिवचनादिभ्यश्चरामिच्छतिद्वपुत्यानकालेप्यस्याभूमिकायांयोगितिठतीत्यर्थ ॥ १ ॥ स्वसवेदनस्वरसतराभासीयमाणाश्रलाकारानुभव
 लिलदृषा ॥ तददृश ॥ आनदेति ॥ २ ॥ अद्यपरासाद्वित्तिरपिर्क्षयतेनदाद्विष्कनमल्लेखपूर्णस्वपकारावधारित्यप्येतयाजीवत स्थिति सममीभूमिकासौमयपारासमवसितस्व
 पभोभेतिप्रपुक्तपथ ॥ आद्यभूमिकाप्रथमस्यरक्ष्यमाणैरिदिकारणपटीदुपा ॥ ५ ॥ समन्याग्रदम्याभ्ययोगिनीवनकीबनमाभ्यविरोधोनान्यदस्यभेदपदेत्यारयेनाह ॥
 तुयांतीदन्ति ॥ समर्माभूमिरेवतुयांतीताप्यापरितन्नीश्रवतीविदेहभुक्ति-सपयतेसाज्जीवतायेतिनिबिषयोनस्यादित्यर्थ ॥ १ ॥ ७ ॥ ८ ॥

तमेवप्रशंसति ॥ मनोवचोभिरित्यादिना ॥ १ ॥ तस्यामेव सर्वदृश्यानां प्रत्यगात्मनिसम्यक्विलयादात्यंतिकी जीवन्मुक्तेत्याह ॥ अंतरिति ॥ तथा सप्तमभूमिकप्रसिद्धया
 ॥ १० ॥ ११ ॥ तस्यानु जीवन्मुक्तस्य कीदृशो न भवत्समाह ॥ न विद्येदिति ॥ १२ ॥ एककः एकचरोयतिः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ अतिक्षुद्रेषु तृणापेषु अतिमहत्त्ववरे अति
 प्रकरो भानौ यत्तत्प्रसिद्धतरसन्मात्रतद्देवप्रत्यक्किन्मात्रमहमस्मित्यखड्गमहावाक्यार्थमत्वेत्यर्थः ॥ १६ ॥ चित्तो मे महिमा व्यापक इति तस्य परमात्मनो महिमानं ज्ञात्वा कक्षयीमर
 णादिदुःखभागित्यर्थः ॥ तथा च श्रुतिः ॥ एष नित्यो महिमा ब्राह्मणस्य न वर्धते कर्मणो नो कवीयात् ॥ तस्यैव स्यात्तद्विन्तविदित्वानलिप्यते कर्मणा पापकेनेति ॥ १७ ॥ जीवन्मु
 तुर्यातीतपदावस्थ्या सप्तमीभूमिकोत्तमा ॥ मनोवचोभिरप्राप्त्या स्वप्रकाशपदालिका ॥ १८ ॥ अंतःप्रत्याहतिवशाच्चेत्यंचेन्न विभावित
 म् ॥ मुक्तएवास्मद्वेहो महामसमतया तया ॥ १९ ॥ यद्भोगसुखदुःखं शरीरपरामृष्टपूर्णधीः ॥ स शरीरोऽशरीरो वा भवत्येवंमतिः पुमान् ॥ ११॥
 न प्रियं न च जीवा मिनाहं सत्ताप्य सन्नयम् ॥ आत्मारामो न रसिष्ठे तन्मुक्तत्वमुदाहृतम् ॥ १२ ॥ व्यवहार्युपशान्तो वा नृहस्यो वाथ वैककः ॥
 अहं किंचिच्चिदिति मत्वा जीवो न शोचति ॥ १३ ॥ अलेपको ह मज्जरानीरागः शांतवासनः ॥ निर्मलास्मि चिदाकाशमिति मत्वा न शो
 चति ॥ १४ ॥ अहंमतादिरहितः शुद्धो बुद्धोऽजरामरः ॥ शांतः समसमाभास इति मत्वा न शोचति ॥ १५ ॥ तृणाग्रं पृथ्वरं भानौ न रनागाम
 रेषु च ॥ यत्तदस्ति तदेवेति मत्वा भूयान शोचति ॥ १६ ॥ तिर्यग्भुवं मधस्तान्मे व्यापको महिमा चितः ॥ तस्यानंतविलासस्य ज्ञात्वोक्ति इव
 क्षयी ॥ १७ ॥ बद्धवासनमर्थीयः सेव्यते सुखयत्यसौ ॥ यत्सुखाय तदेवा शुभस्तु दुःखाय नाशतः ॥ १८ ॥ अविनाभावनिष्ठत्वं प्रसिद्धं सु
 खदुःखयोः ॥ तनुवासनमर्थीयः सेव्यते वा विवासनम् ॥ १९ ॥ नासौ सुखाय तनासौ नाशकाले न दुःखदः ॥ क्षीणवासनया बुद्ध्या यत्क
 र्म क्रियते न प ॥ २० ॥ तद्भव जीव बद्धयोनां कुरं प्रविमुचति ॥ देहं द्रियादिना कर्मकरणौघेन कल्प्यते ॥ २१ ॥ एकः कर्त्ता च भोक्ता च कर्द्
 वां गोपयते ॥ भावनां सर्वभावेभ्यः समुत्सज्य समुत्थितः ॥ २२ ॥ शशांकशीतलः पूर्णभाति भासेव भास्करः ॥ क्रियमाणा कृता कर्मतू
 लश्रीर्देहशाल्मले ॥ २३ ॥ ज्ञानानिलसमुद्भूता प्रोड्ढी यक्कापि गच्छति ॥ सर्वैव हि कलाजंतोरनभ्यासेन न भ्रमति ॥ २४ ॥
 कतानामपि जीवनस्य विषयभोगाधीनत्वादिष्यनाशोऽज्ञादेव दुःखप्रसिमाशक्यविशेषं वक्तुमज्ञास्य विषयनाशो दुःखोत्पत्तिप्रकारमाह ॥ बद्धवासनमिति सार्धेन ॥ १८ ॥ अवि
 नाभावनिष्ठत्वसद्भावस्थितिनिधयः ॥ जीवन्मुक्तानां तद्वैलक्षण्यमाह ॥ तनुवासनमिति ॥ चतुर्थादिभूमिका सुतनुवासनं सप्तमभूमौ तु विवासनम् ॥ १९ ॥ एवं कर्मापि तेषाम
 लेपकमित्याह ॥ क्षीणोति ॥ २० ॥ देहं द्रियादिषु भिन्नेष्वेकात्मतादातभ्याध्यासेन तत्कृतकर्मस्य ह भवैकः कर्त्तैत्यभिमाने हि कर्मभिरुपैः स्यात् न च मुक्तानां सोऽस्तीत्याशयेनाह ॥
 देहं द्रियादिनेति ॥ २१ ॥ भावनामहंता यथासम् ॥ सर्वेभ्यो देहं द्रियादिभावेभ्यः सम्यगुत्सज्य सम्यगुत्थितो निर्गतः ॥ २२ ॥ कृतासंचितरूपा ॥ २३ ॥ कर्मवद्भावनकलापि
 कालेन स्येदित्याशक्याह ॥ सर्वैवेति ॥ २४ ॥

॥ १५ ॥ यथासास्त्वजलपिपुसुमुद्रुसाच्छ्रोपमेकनषसुरनिगयाखिलेषुमापिकसत्पुनत्तदभेदाध्यासाद्विश्वरूपस्वरसुखमाश्रयतामप्यसुरनिअत ह अ
 ॥ १६ ॥ इति श्रीवासिष्ठम० नात्ययप्रकारो नि

[illegible]

यानंदप्रदं तस्य किमक्तासंभ्रानास्तीति श्रुत्वा ॥ यावदिति ॥ सा कस्तान्त्यदि ॥ कावदकनति ॥ १ ॥ अक्षानक्षयाक्षयश्च ॥ २ ॥ गगनाशनश्च ॥ ३ ॥ गगनादिभ्यो मय्यत्र गमनात्कांक्षारमंजदकभण्डादयिति ॥

कपरीप्रियात्यनेत्याह ॥ कथारित्ति ॥ भागाशताक्षयापायदकटज्वरानाघटाश्वष्यदवद्धामाभुः।सद्य ॥ इ ॥ नत्वा।नवय सहैश्चमनन्वा।अधराशनाल्लक्ष्मीर्नन्दयन्मा ॥

एषाज्ञानकलात्वन सकृज्जातादनादन॥ द्वाद्दमावधलाद्वपुस्तत्रधुनः॥ छवनं ॥ २३॥ एकसुरेखाखलवयुनुवननलोलासर

सुजलधिर्ववातायमच्छम् ॥ सशातसकलभारफलपनकसताशमानमखलजगद्भावाद् ॥ २६ ॥ ॥ इ० व० ० व० ० ६० ना० ०

नि०प०दृष्ट्वाक्रम०सप्तमौक्तिकविभागोनामविंशत्युत्तरशततमः सर्गः ॥१२०॥ ॥७॥ ॥मनुरुवाच॥ ॥आवाहदधयन्नागाराजा

दास्यातावदात्मन ॥ अविर्वेकनसपत्नासाध्याशाहिनवकुत ॥ १ ॥ विवेकवशातोयाताक्षयमाशाय्यतदा ॥ आत्मजाविवलभुस्तद्व्य

वसन्तानेत्यनामय ॥ २ ॥ ऊर्ध्वादिप्रकाशप्रकाशानकूर्ध्ववर्जशिरम् ॥ भाससारारपटस्य चितारज्ज्वां षटीभव ॥ ३ ॥ इदमभाहमस्यति

ध्रुवहारपञ्चमम ॥ यमोहासिसेवतेअधस्तापांस्यध शठा ॥५॥ अस्याहमेवमेसांयमहमंवतये किला मोहावध्यापयित्क ऊर्ध्वा

दध्यायति ॥ ५ ॥ स्वप्रकाशमभ्यस्य विलयितम् ॥ आत्मपतिप्रकाशगतविलयपश्य ॥ ६ ॥ यदेव चित्प्रपतत

इमं त्वदित्तम् ॥ तदेतन्निष्ठासंसारमुपश्रवतांगत्वा ॥ १७ ॥ तस्मादविद्यानरुणायाः कर्तृत्वमुभयान् ॥ तदद्वैतद्वेष्य भवकर्मनीतिवशात् ननु

[illegible][illegible][illegible][illegible][illegible][illegible]

दिश्वरापि आनामभविष्यत्कल्पनैः समुत्पन्नमिदमेव हि भासकमेव साभास्यतेन नीत्येव यदि निश्चयान्ते भासयत्यत्र विज्ञातव्यमप्येवमेतैर्हि विज्ञातविज्ञातार्थजैः एवमना

तद्वत्प्रतिपद्यते। धर्मेनात्मना संवृत्ता आत्मा तन्मृतात्सुखं ज्ञात्वा आत्मद्वयत्वेन प्रसन्नो भवति। अहंसादिविषयानि विषयनीयानां लक्षणानि न प्रकटयति ॥ नापीति ॥ ११ ॥

कथयति न च्छाभ्यति न चाह ॥ एतदिति ॥ एतस्यात्मनः स्वपारमार्थिकं रूपमासाद्य साक्षात्कृत्य ॥ १२ ॥ प्रकृतिः स्वाभाविकात्मरूपम् ॥ भावना अनादिविस्तृतस्वरूपप्रतिपत्तिरस्य
 न चरमसाक्षात्कारः तत्तदनुप्रवेशात्तन्वाङ्मांसाक्षात्काराभिवायदाभावतितदारूपसिद्धः प्रत्यगात्मैव स शास्त्रप्रसिद्धो मोक्षस्यादित्यर्थः ॥ १३ ॥ तादृशसाक्षात्कारेण जीवन्मु
 क्तः कथयति तदिति दाह ॥ प्रशान्तेति ॥ शास्त्रार्थजिज्ञासा काव्यनाटककार्यजिज्ञासालौकिकप्रियाप्रियादिविकल्पविशेषाश्च निवर्तते इति समः ॥ १४ ॥ इति श्रीवासिष्ठम्
 तां प्र० नि० पू० एकविंशत्युत्तरशततमः सर्गः ॥ १२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ निरुद्धस्यात्मबोधस्य नुयतीति तपदस्थिते ॥ मुक्तस्येह यतेश्वर्यालक्षणे र्भनुनेये ॥ १ ॥ निरस्तानि शेषवि
 कल्पविषयसमस्तुखलित्वमीति यायोगिनः स्थितिरुक्ततामेव प्रपचयति ॥ येन केनचिदित्यादिना ॥ आच्छन्नो वै चैराच्छादितः ॥ आश्रितो भोजितः स योगी स भ्रातृमानुषानदपरा
 र्वाधप्राप्तेराजो वेति पापमदृशेयमुपमा ॥ तत्त्वदृशानुगतदानदस्योपमास्ति यतो वाचो निवर्तते इत्यादिश्रुत्या हैरण्यगर्भनिर्दानविषयानदभोकरमहार्णवतया निरविवत्त्वप्रतिपाद
 • एतत्स्वरूपमासाद्य प्रकृतिः परिशान्त्यति ॥ न देशो मोक्षनामास्ति न कालो नंतरास्थितिः ॥ १२ ॥ अहं कर्तेर्विमोहस्य ह्यये पोयं विलीयते ॥
 प्रकृतिर्भावनानास्त्रीमोक्षः स्यादेष एव सः ॥ १३ ॥ प्रशांतशास्त्रार्थविचारचापलो निवृत्तनानारसकाव्यकौतुकः ॥ निरस्तानि शेषविकल्प
 विषयः समस्तुखलित्वमिति शाश्वतात्मकः ॥ १४ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० इक्ष्वाकुमनुसं० एकविंशत्यधिकशततमः सर्गः ॥ १२ ॥
 मनुखवाच ॥ ॥ येन केनचिदाच्छन्नो येन केनचिदाश्रितः ॥ यत्र क्वचन शायी च स स भ्रातृवराजते ॥ १ ॥ वर्णधर्माश्रमाचारशास्त्रयंत्रेण
 योजितः ॥ निर्गच्छति जगज्जात्वा त्वं जरादिव केसरी ॥ २ ॥ वाचामतीति विषयो विषयाशादशोऽञ्जितः ॥ कामयुगलतः शोभां शरदिव
 नभस्तलम् ॥ ३ ॥ गंभीरश्च प्रसन्नश्च गिराविव महाक्रदः ॥ परानंदरमाक्षुब्धोरमतस्वात्मनात्मनि ॥ ४ ॥ सर्वकर्मफलत्यागी नित्यतमो नि
 रंश्रयः ॥ न पुण्येन न पापेन लिप्यते न तरेण च ॥ ५ ॥ स्फटिकः प्रतिविंबेन यथायाति न रंजनम् ॥ तज्ज्ञः कर्मफलं नां तस्तथानायाति रंजनम्
 ॥ ६ ॥ विहरज्जनतादृदहकर्तृनपूजनैः ॥ खेदाह्लादौ न जानाति प्रतिविंबगतैरिव ॥ ७ ॥ निस्तोत्रो निर्बिकारश्च पूज्यपूजाविर्जितः ॥
 संयुक्तश्च वियुक्तश्च सर्वाचारनयकर्मैः ॥ ८ ॥ तस्मान्नो द्विजतलो को लोका नो द्विजते च सः ॥ रागद्वेषभयानंदस्य ज्यते पि च युज्यते ॥ ९ ॥
 नात ॥ १ ॥ तस्यार्थसिद्धविद्वत्सन्धासमाह ॥ वर्णित ॥ शास्त्रेण यत्रणा किकरवन्मिथमनतया वर्जितः ॥ जगति जालवद्धवेहेनैरैहिकामुष्मिकं क्रियातफलकर्तृत्वभोक्तृत्वा
 दिवासानासपादित्यर्थः ॥ २ ॥ वाचामतीति तस्य निरतिशयानदस्य नु भवस्यैव विषयः ॥ अतएव विषयाशादशोऽञ्जितः ॥ ३ ॥ परस्यानदस्य रसनरसो निरंतरमास्वादनं तस्माद
 क्षुब्धोऽप्रच्युतः ॥ ४ ॥ इतरेण हर्षविषादादिना च ॥ ५ ॥ कर्मफलेन प्रारब्धोपनीतस्तुल्यदुःखादिना ॥ रजनरूपांतरापत्तिम् ॥ ६ ॥ तदेव स्पष्टमाह ॥ विहरन्मिति ॥ देहस्य क
 र्तेनैश्वरेन पूजनैश्च देहप्रतिविंबमिथमप्यतिपरधर्मातिप्रतिविंबगतैरिवेत्युच्यते ॥ ७ ॥ पूज्यपूजितोऽपि निस्तोत्रः अप्रशसमानः पूजाविर्जितोऽपि निर्बिकार इति कर्मधारये कर्मे
 ण विशेषणान्वयः ॥ समुक्तश्चेत्यादिरस्यैव प्रपंचः ॥ ८ ॥ उद्विजते विभोति ॥ रागद्वेषादिपदैस्तन्मिथमतिविषयालक्ष्यते ॥ कदाचित्कारश्च बलाद्युज्यतेत्युच्यते च ॥ ९ ॥

कस्यचिन्मुरालकोरपिमेययमितिभिययेत्यसत्त्वतोनारोहितिनातर्भवति ॥ तस्मात्सत्कुंरात्मतयोपिनपरित्यक्तुराकृषतीत्यर्थः ॥ अथहातरत्सुषालेनाधिमेयीक्रियतेअप्ये
 नाप्यनुवर्तनेनशरीक्रियते यतोयममुरारायशुद्धचित्तलादुत्थित्यर्थः ॥ १० ॥ तस्यज्ञानसमकालभेषमुत्सायेहेहाविषाधेनअपुनर्मतिनिमित्तीयादिहेहत्यागस्यभारवैधनास्ती
 त्याह ॥ तनुमिति ॥ कदाचनकराचिरपितनुमावात्यजुषतमानक्षणइशनीयपिधातनुंत्यजनु तयाप्यसीज्ञानसमामिसमयेप्रयोगमुक्तोविदेहश्चेतिपरेणसम्भवः ॥ ११ ॥ तदुप
 पारतायध्वमासत्सत्त्वमाह ॥ अहंभीतिरिति ॥ १२ ॥ सपूजनीयदति ॥ तथाअभुति ॥ ययलोकेमनसासिबभानिबिष्टुद्धसत्त्व कामयेतयीभ्यकामात् ॥ तंतलोर्कलभतेती
 भ्यकामोललासात्मवसथयेदूतिकाममति ॥ १३ ॥ तत्पूजनमेधपरमपुरुषार्थमायकज्ञानहेतुरसीत्याह ॥ नति ॥ इदमग्नौगोभवायमेयेयतेयाविधानीधभ्युक्तानांभक्त्या
 भजनेनप्रत्यक्षप्राप्तद्वाराआसायतेतथावादिभिर्निर्सायतइत्यभ्य ॥ १४ ॥ अथयहेमेहेतिस्वरस्यम् ॥ १५ ॥ ॥ इ० वा० ता नि० पू० द्वा० धरासुत्तरशततम सग० ॥ १२ ॥
 प्रमेयेकस्यचिदपिनरोहतिमहाशय ॥ प्रमेयीक्रियतेचापिबालेनाप्यदुराशय ॥ १० ॥ तनुत्यजनुवातीर्थभ्रंषचस्यगृहेपिवा ॥ माकदा
 चनवाराजन्वतर्मानेपिवाक्षणे ॥ ११ ॥ ज्ञानसप्राप्तिसमयमुक्तोसीविगताशय ॥ अहंभीतिर्हिदंधायमोक्षोज्ञानेनतरक्षय ॥ १२ ॥
 सपूजनीय सज्जत्योनमस्कृतं सयज्ञत ॥ सनिरक्षोभिवापयध्वविभूतिविभवैपिणा ॥ १३ ॥ नयजतीर्थेनतप प्रदनेरासायतेतत्परम
 पवित्रम् ॥ आसायतेक्षीणभवामयानांभक्त्यासत्तामात्मविदांयदा ॥ १४ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ एवमुक्त्वासमगवान्मनुवंक्ष्य
 हयया ॥ इक्ष्वाकुरपितांष्टिमवष्टभ्यस्थिरेभवत् ॥ १५ ॥ ॥ इत्यार्षेवा० वा० दे० मो० नि० पू० इक्ष्वाकुमनुसंवादइक्ष्वाकुप्रबोधन
 नामद्वाविंशत्युत्तरशततम सर्ग ॥ १२२ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ एवस्थितहिमगवर्ज्जीवन्मुक्तस्यसन्मते ॥ अपू
 र्वोतिशयकोसोभवत्यात्मविदावर ॥ १॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ ज्ञस्यकस्मिंश्चिदेवाशेभवत्यतिशयेनधी ॥ नित्यत्वम प्रशान्तात्मा
 सआत्मन्येवतिष्ठति ॥ २ ॥ मन्त्रसिद्धेस्तप सिद्धेर्त्तन्त्रसिद्धेश्वभूरिश ॥ कतमाकाशयानादिकातत्रस्यादपूर्वता ॥ ३ ॥

इत्याप्तभ्याम्यसिद्धये श्रेष्ठरत्नारिमासिषु ॥ अतिरुद्धर्वाहृणत्यादिशेषायाभिधीयते ॥ १ ॥ वर्णितलक्षस्य श्रीबभ्रुक्तस्यमपिमयादिसिद्धानामिषवसेषराहिसिद्धिद्वयोपि
 कार्भरपूर्वोतिशयोस्तिनवेतिवन्निहानोरात्रयुष्मन्ति ॥ एवमिति ॥ एवमर्वाहृणतद्रूपेणसज्जानेस्थितेसति ॥ १ ॥ तस्याम्यसिद्धानोचरनिरतिशयानर्वात्मगोचरोनुभवपृथ्विशेष
 इत्याशयानतराह ॥ इत्यस्मि ॥ इत्येकस्मिन्विदितरुसिद्धानाम्यपरमात्मतत्त्वशरीरेधरेयानिभयेनमगतीतिप्रोक्ताना ॥ अथवाअप्यर्थेपृथक्कार ॥ इत्यस्यसार्सारिकसिद्धारोक्तस्मि
 न्निदम्यप्रतिशयेतिशयधीर्नमगतीतिप्रोक्ताना ॥ तत्पूजस्तथाह ॥ नित्यपूजइति ॥ २ ॥ मन्त्रसिद्धादिद्वयेणाप्यहमेवस्थितमदतिशयान्मनुष्यान्तेभ्यामानांसेषराहिसिद्धीननिनयाम
 त्तात्ताद्युनस्यगपूर्वतापीत्याह ॥ मन्त्रसिद्धेरिति ॥ अथवाअपुनराभ्यानविषयतपूर्वकारणपत्येतिभ्युत्पन्नस्यानस्मद्विषयमनित्यनिर्दिशयानादपुनरुत्पन्नः ॥ आकाशायानाविसिद्धि
 आतनुषधिसिद्धादिति ॥ इतत्त्वयानोत्पत्तिरितिप्रत्यक्षपूर्वोक्तवत्तत्त्वय ॥ २ ॥

यद्यपूर्वशब्दस्थानन्यप्राप्तत्वमप्यर्थस्तथापि बहुभिर्भवेत्सिद्धादिभिरणिमादिसिद्धिजातंप्राप्तमेवेति न तेष्पुर्वतेत्याह ॥ अणिमाद्यपीति ॥ सर्वात्मभूतस्य ज्ञास्य सर्वसांसारिकसिद्धी
नातत्तद्यत्नेनैरेवसाधितत्वादिपित्त्वेनपुनःसाधनेप्रयोजनमस्तीत्याशयेनाह ॥ यत्नेनेति ॥ ४ ॥ तर्हि तत्त्वविदस्तेभ्यःकोतिशयस्तत्राह ॥ एषएवेति ॥ तत्त्वज्ञानमेवातिशयद
त्यर्थः ॥ अतिशयातरमाह ॥ सर्वत्रेति ॥ वस्तुषुभोग्येषु ॥ ५ ॥ नीरागत्वफलान्येवतत्त्वज्ञलक्षणतयावर्णयन्नुपसंहरति ॥ एतावदिति ॥ तत्त्वबोधेसशातेनचिरंतनभ्रमेणनिर्द
तस्यविश्रातस्यअलिगासर्वधर्मशून्याब्रह्मचिदेवमूर्ति सैधवधनवदेकरसंस्वरूपयस्यतथाविधस्यएतावदेवखलुलिङ्गलक्षणम् ॥ यन्मदनादीनामापदामनुदिननिपुणमत्यंततनुत्व
मपक्षयइत्यर्थः ॥ ६ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम् ० तात्पर्यप्रकाशेति ० पू ० त्रयोविशत्युत्तरशततमःसर्गः ॥ १ २ ३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ निष्कारणत्वंजीवानांमाप्सरारोणवद्धता ॥ रूपाण्य
वस्थास्तुर्ध्वमगव्याधीयमीर्यते ॥ १ ॥ इतरसिद्धापेक्षयाआत्मज्ञानस्योत्कर्षोऽनित्यनिरतिशयानदानुभवत्वादेव प्रत्यगात्मनश्चनित्यनिरतिशयानदरूपताब्रह्मस्वरूपत्वादेवेत्यर्थ

अणिमाद्यपिसंप्राप्ततादृशैरेवभूरिशः ॥ यत्नेनसाधितत्वात्तैर्नतरेणात्मदर्शना ॥ ४ ॥ एषएवविशेषोऽस्यनसमोमूढबुद्धिभिः ॥ सर्वत्रा
स्यापरित्यागात्तीरागममलंमनः ॥ भवेत्तस्यमहाबुद्धेर्नासौवस्तुषुमज्जति ॥ ५ ॥ एतावदेवखलुलिङ्गमलिङ्गमूर्तैःसंशान्तसंस्तुतिचिरभ्र
मनिर्वृतस्य ॥ तज्ज्ञस्ययन्मदनकोपविषादमोहलोभापदामनुदिननिपुणंतनुत्वम् ॥ ६ ॥ इत्यार्षेवा० वा० दे० मो० नि० पू० अज्ञा
देर्ज्ञस्यविशेषकथनं नामत्रयोविशंतुत्तरशततमःसर्गः ॥ १ २ ३ ॥ ॥ ७ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ यथासत्त्वमुपेक्ष्यस्वंश
नैर्विप्रोदूरीहया ॥ अंगीकरोतिशुद्धत्वंतथाजीवत्वमीश्वरः ॥ १ ॥ भूतानिद्विविधान्येवप्रतिसर्गस्फुरंतिवै ॥ आद्यविसृज्यंजानानितानि
निकारणानिवै ॥ २ ॥ ईश्वरात्समुपागत्यपुनर्जन्मान्तराणिच ॥ भूतान्यनुभवंत्यंगस्वकृतैरेवकर्मभिः ॥ ३ ॥

स्योपपत्तयेब्रह्मणएवत्यस्मावोपेक्षावशाज्जीवभावप्राप्तिमाह ॥ यथेत्यादिना ॥ यथाकश्चिद्विप्रशुद्धांकामयमानस्तत्समोऽसहवासादिदूरीहयास्वस्वोचितंस्वत्वंसात्त्विककमा
ह्मणधर्मशैरेपेक्ष्यचिरकालेनशुद्धत्वमगीकरोति तथाईश्वरोबुद्ध्यादिसंगत्यातत्त्वमुक्तभोगाशयास्वनित्यशुद्धपूर्णमिदंस्वभावमुपेक्ष्यजीवत्वमगीकरोतीत्यर्थः ॥ १ ॥ उपाधिप्रा
धान्येनभोग्यान्त्युपहितप्राधान्येनभोक्तृणीतिद्विविधानिमायागतानादिद्विविधसंस्कारपरपरानुसारिणोहिरण्यगर्भात्संकादाद्यविसृज्यंजानानिमायागंधर्वनगरवदाविभूतानि
अतोऽपिध्यात्वानिष्कारणानिवास्तवसामयीनिरपेक्षाणिनहिस्वामपयदादिःस्वोत्पत्तौदहचकादिसामयीसापेक्षइत्यर्थः ॥ २ ॥ ननुसाधुकारीसाधुर्भवतिपापकारीपापोभवति
पुण्योवैपुण्यनकर्मणाभवतिपापःपापेन तस्माद्भोक्तृणांसाधुत्वस्यैलोक्यायकर्मणोइत्यादिश्रुतिषुजन्मकर्मणोर्वाजांकुरवदनादिःपरस्परकार्यकारणभावोऽवगम्यतेतत्कथमीश्व
रस्यकर्मरूपस्यजीवभावोनायसर्गोऽजन्मोऽप्येतत्त्राह ॥ ईश्वरादिति ॥ स्वकृतेरुपहितकृतैः ॥ नेश्वरस्यजीवभावोऽपेक्षाकिंतुजीवभावोऽप्यनंतरदेहादिजन्मनिपूर्वपूर्वदेहादि
कृतकर्मोपेक्षा यथासवितुर्जलेषतिविवनेनचलनादिक्रियापेक्षाप्रतिविवस्वतरगमेदेपुंसकमेतत्तद्वतिविक्रियानुभवेचोपाधिक्रियापेक्षातद्वदितिभावः ॥ ३ ॥

यदुपायेन मनसामनोजयस्तमाह ॥ विवेकेनेति ॥ १५ ॥ मनसामनोजये आत्मा प्रयत्नोपपरिहरति ॥ क्षालयतीति ॥ मलेन क्षारादिना ॥ १६ ॥ मनसं बलितो जीवस्तत्राकि
 यानश पृथक्कृत्य मनसाच्छेदनीय इति दर्शयितुं जीवरूपाणि विभजते ॥ जीवस्येति ॥ परित्यज मनसाच्छिधि ॥ १७ ॥ तानि दर्शयति ॥ पाणीत्यादिना ॥ १८ ॥ १९ ॥ विश्व
 स्थरूपकानिरूपकसत्तास्फूर्तिप्रदमित्यर्थ ॥ २० ॥ २१ ॥ स्थूलसूक्ष्मह्रस्वजीवस्य जाग्रदवस्थायाः प्रसिद्धे तावन्मात्रपरित्यगेऽपि न सत्यक्तस्य परिशुद्धिरित्यवस्थात्रयातीति जिज्ञा
 समानोराम पृच्छति ॥ जाग्रदिति ॥ स्थितसर्काणामतएव स्पष्टमलक्षितम् ॥ विशेषणतस्तत्करव्यावर्तनेन ॥ २२ ॥ अहंभावो जाग्रदवस्थायाः प्रसिद्धे तावन्मात्रपरित्यगेऽपि न सत्यक्तस्य परिशुद्धिरित्यवस्थात्रयातीति जिज्ञा
 विवेकेनातितीक्ष्णवत्तादयद्वायसा ॥ मनसैव मनश्चिदंघिसर्वभ्रमस्य शांतये ॥ १५ ॥ क्षालयतीति मलेनैव मलं क्षालनकोविदाः ॥ वार
 यंत्यस्त्रमन्त्रेण विषयतिविषेण च ॥ १६ ॥ जीवस्य त्रीणि रूपानि स्थूलसूक्ष्मपराणि च ॥ तत्रास्य चत्वरूपं तद्भजद्वेपरित्यज ॥ १७ ॥ पाणि
 पादमयो यो यदेहो भोगाय वल्गति ॥ भोगार्थमेतं जीवस्य रूपं स्थूलमिहास्थितम् ॥ १८ ॥ स्वसंकल्पमया कारं यावत्संसारभावि यत् ॥
 चित्तं तद्विद्धि जीवस्य रूपं रमातिवाहिकम् ॥ १९ ॥ आद्यंतरहितं सत्यं चिन्मात्रं निर्विकल्पकम् ॥ यत्तद्विद्धि परं रूपं तृतीयं विभ्वरूपकम्
 ॥ २० ॥ एतत्तु यदंशुद्धमत्र बद्धपदो भव ॥ संपरित्यज्य पूर्वदेहमातत्रात्ममतिर्भव ॥ २१ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तपुष्टिस्थि
 तं त्रिष्वप्यलक्षितम् ॥ तुर्यं ब्रह्मविशेषेण विविच्य मुनिनायक ॥ २२ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ अहंभावानहंभावौ त्यक्त्वा सदसतीतया ॥
 यदसक्तं समं सच्छं स्थितं तत्तु यमुच्यते ॥ २३ ॥ यास्वच्छासमताशां ता जीवन्मुक्तव्यवस्थितिः ॥ साक्ष्यवस्थाप्य वद्धतौ सा तुर्यकलनोच्यते
 ॥ २४ ॥ नैतज्जाग्रन् च स्वप्नसं कल्पानां मसं भवात् ॥ सुषुप्तभावो नाप्येतदभावाज्जडतास्थितेः ॥ २५ ॥ शांतं सम्यक्प्रबुद्धानां यथास्थि
 तमिदं जगत् ॥ विलीनं तुर्यमेवाहुरबुद्धानां स्थिरं स्थितम् ॥ २६ ॥ अहंकारकलात्यागो समतायाः समुद्भवे ॥ विशरारौ कृतं चित्तं तुर्या
 स्थोपतिष्ठते ॥ २७ ॥ अयमंशुष्टुदृष्टांतं कथ्यमानं मया धुना ॥ प्रबुद्धोऽपि यथावोधमुपैषि विबुधोऽपम ॥ २८ ॥ कस्मिंश्चित्काननाभानो म
 हामौ नं व्यवस्थितम् ॥ दृष्ट्वाद्भुतमिदं किंचिन्मुनिप्रपच्छुल्लब्धकः ॥ २९ ॥

मावरणतावु मैव्याटिरूपैर्जीवोपाधी समपि टिरूपैर्न असद्वद्दमप्रभासी ततो वै सदकायतइत्यादि श्रुतिप्रसिद्धे सदसतीतं च लब्धता ॥ २३ ॥ जीवन्मुक्तेषु व्यवस्थितिर्नैक एक ए स्थिति र्थ
 स्या ॥ व्यवहृतौ व्यवहारकाले साक्ष्यवस्थेति प्रसिद्धा ॥ २४ ॥ तस्या जाग्रददिस करवारयति ॥ नैतदिति ॥ जडता आवरणतस्ति यत्तेरज्ञानस्य ॥ २५ ॥ नन्वद्वितीयतुरीय जीपदा
 दिद्वैतकाले जीवन्मुक्तानां मपि कथस्यात्ता आह ॥ शांतमिति ॥ विलीनं ज्ञानवाधितम् ॥ २६ ॥ जलविलीनसैधववद्विशरारौ कृतं सति ॥ २७ ॥ जाग्रतोऽप्यवहरतः कथंचित्तं वि
 शरारस्यादित्यसंभावनमप्यव्याधी यो दाहरणेन वारयति ॥ अथेममित्यादिना ॥ २८ ॥ महाभौतज्ञानवाधितवागादिचेष्टम् ॥ इदं वक्ष्यमाणं पप्रच्छ ॥ २९ ॥

दास्यभिन्नमभिदुवत्तायितमगम्यन्नाङ्गोऽपगतानुभक्तद्विपूर्वात्त्वयि ॥ कियमच्छराह ॥ मुनेदस्यादिता ॥ ३० ॥ पुनर्युगद्वयत्तुकि-मन्मात् ॥ ३१ ॥ अथहोचनभ्यस्ते
 च्चिन्तिथय ॥ ३२ ॥ अहकारमयमभिमानमधुरम् ॥ चिरसर्वद्व ॥ ३३ ॥ १४ ॥ अतलादराभुष्यनुभषभ्युत्पादिविभ्युत्पातुर्पुतराजापराहिरास्थुत्पादिरराधनाति ॥ ३५ ॥
 गुणमपात्मकमायमयचित्तकायत्वात्सिधषणामवस्थानांभायादाधेचित्तस्यकृत्तादतिहृषादेयावस्थानामसत्त्वमित्याह ॥ जायदित्यादिता ॥ ३६ ॥ तिस्रोऽवस्थाऽजआदि
 गुणमपात्त्येनमिधार्थिभन्त्यरायति ॥ पोरमिति ॥ स्वर्गनकपुनजन्मादिहेतुगुण्यपायोत्पादनादनीभाभाधिक्याच्च आपन्मयजापदवस्थचित्तपोरभित्यापूसम् ॥ ३० ॥ गुण
 पश्चादुपगतोऽपणमिन्नमगममिधुतम् ॥ मुनेमर्दायनाणेनविद्दोन्मगद्वेहागत ॥ ३० ॥ कृपयातोन्मगद्विप्रत्तुवाचसतमुनि ॥ समशी
 लावयसाधोमुनयोवनवासिन ॥ ३१ ॥ नास्माकमस्त्यहकाराभ्यवहारपुय क्षम ॥ सत्वाणाद्विचयकमाणिकरातिहिसखमन ॥ ३२ ॥
 अहरारमयतन्मननप्रगलितचिरम् ॥ जाभस्त्वमस्तुपुमास्त्यादशावेधिनकाश्चन ॥ ३३ ॥ तुर्यएवहितिप्रेहन्नदस्वनविषये ॥ इतितस्य
 वच श्रुत्वाभुतिनायस्वराधव ॥ ३४ ॥ लुब्धकोयमविश्वायजगामाभिमतदिशम् ॥ अतोवन्मिमहायाहोनास्तितुर्यवतरादशा ॥ ३५ ॥
 निर्विकल्पाहिचिचुर्यतदेवाकीर्णेततर्त् ॥ जाभस्त्वमस्तुपुमास्त्यत्रयरुपहिचेतस ॥ ३६ ॥ पोरशांतचमूढच आत्मचित्तमिहास्थितम् ॥
 पोरजाभन्मयचित्तशतस्वप्नमयस्थितम् ॥ ३७ ॥ मूढस्तुपुमावस्थन्निभिर्हीनवतभवत् ॥ यच्चचित्तवर्ततन्सत्त्वमेकस्थितसमम् ॥
 तदेवयोगेन सर्वेयत्नात्पादयतिहि ॥ ३८ ॥ समकसकलविलासमुक्ततुर्यपदेतिष्ठनिरामयात्मा ॥ यन्नास्थिता साधुसदैवमुक्ता प्रशा
 तमेदामुनयामहात ॥ ३९ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पु० म्गव्याधियनामचतुर्विंशत्युत्तरशततम सर्ग ॥ १२४ ॥ ॥ ७३ ॥
 ॥ श्रावसिष्ठउवाच ॥ ॥ मिद्धतोऽध्यात्मशास्त्राणां सर्वापद्भवएवहि ॥ नाविद्याकीर्णोभायाशातंजस्फेदमकमम् ॥ १ ॥
 यम ॥ तादोषितैमन्यातिरायेनत्वात्सुखस्यसर्वेधावर्थावत्सर्वव्यापारोरेमेणसमाभ्यभ्यासयत्नात्सयादयीत्यर्थ ॥ ३८ ॥ अतस्तमपि तादराचित्तसपायानुर्येवैविश्री
 तस्तिष्ठत्याह ॥ समसेति ॥ स्यात् ॥ १९ ॥ ॥ इति श्रीवाग्विषयं ॥ तत्त्वयमकारोति० पु० षट्ठिरास्तुत्तरशततम सर्ग ॥ १२४ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ सर्वापद्भवसिद्धिर्वादिना
 यमविषया ॥ तुर्येनधाविधेर्त्यर्थोपायमुपरिपरये ॥ १ ॥ अविषयासहृदौवस्थावस्थापयमपवस्थमायपायेभ्यस्त्यविषयाद्विषयवस्थयेतिषड्व्यैतकातस्यापद्भवआत्मान
 मपेष्टत्पदवतानेयुर्नित्यदीर्घाद्विषयगुरादिराशाणापरमसिद्धीतिनवस्तुमकारान स्वमकारात्स्यात्सवस्तुन स्वत सिद्धतयातस्मिद्धौषभाणावसरारित्याह ॥ सिद्धीतवति ॥ रा
 तसर्वोपपन्नरहितमिन्त्यापराक्षमप्रशार्धनकम्यतइत्यकममवगाहुरमार्क्यमित्यप ॥ तयाभ्युति ॥ यतोबाबोतिवर्षी अभाप्यमनसासेहेति ॥ तयाचद्विषयाचर्येप्युक्त
 म् ॥ ययनपयमसिद्धिर्नर्पराजोमतिषिक्त्विद्वन्निवर्तकत्वादिति ॥ १ ॥

श्रुत्यादिसिद्धांतापरिज्ञानादेवस्वबुद्धिर्देभवेन जगन्मूलान्वेषिणावादिना ब्रह्मशब्दाख्ये सर्वरात्म्यात्मकमायाशबले ब्रह्मणि बुद्धिदोषवैचित्र्यान्नानाविधाः कल्पना प्रवृत्ता इत्या
ह ॥ शातदतिद्वयाभ्याम् ॥ २ ॥ निर्णीयस्वस्वबुद्ध्यनुसारेण सिद्धातभेदान्कल्पयित्वा ॥ ३ ॥ सर्वमायातदृश्यजातपरित्यज्य ॥ समनस्कसर्वद्रियव्यापारोपरमान्महामौनी ॥ पू
र्णानिदचिदात्मनि निर्वाणवाप्तसूत्रआत्मन्येवास्वेति परेणान्वयः ॥ ४ ॥ ५ ॥ पञ्चमादिभूमिकाजयाज्यामदवस्थोपि सुषुप्तइव स्थित ॥ ६ ॥ अवेदनास्त्रियद्वेष्यत्वननुसंवानात् ॥ ७ ॥
अवेदनादित्येतदेव स्पष्टयति ॥ दृष्टेति ॥ ८ ॥ सवेदनीयाचितनीयम् ॥ असुरवद्दृश्यम् ॥ मध्यमतदुभयसाधनम् ॥ ९ ॥ विज्ञातः सर्वेषां भुवनत्रयवस्तुनासारी येन अतएव श्रीम
तस्वतः सर्वतः प्रकाशेन शोभमानयद्रसायननिरतिशयसुखममृतचतन्मयः ॥ अतएव च आसमातात्सीनपुष्टमद्वलयस्य तादृशोयः शशाक पूर्णचन्द्रस्तत्कल्पः परंपरमात्मानमभ्युपेत

शांतएवचिदाभासे स्वच्छसमसमात्मनि ॥ समग्रशक्तिस्वचिते ब्रह्मेतिकलिताभिधे ॥ २ ॥ तिर्णीयकेचिच्छून्यत्वं केचिद्विज्ञानमात्रताम् ॥
केचिदधिभरूपत्वं विवर्दते परस्परम् ॥ ३ ॥ सर्वमेव परित्यज्य महामौनी भवानप ॥ निर्वाणवात्तिर्मननः क्षीणिचित्तः प्रशांतधीः ॥ ४ ॥
आत्मन्येवास्वशांतात्मा मूकांधवधिरापमः ॥ नित्यमंतर्मुखो भूत्वा स्वात्मनांतः प्रपूर्णधीः ॥ ५ ॥ जाग्रत्येव सुषुप्तस्यः कुरुकर्मणि राधव ॥
अंतःसर्वपरित्यागी बहिः कुरुयथागतम् ॥ ६ ॥ चित्तसत्तापरंदुःखं चित्तासत्तापरं सुखम् ॥ अतश्चित्तं चिदेकात्मनयक्षयमवेदनात् ॥ ७ ॥
द्वारारम्य मरम्यं वास्थेयं पाषाणवत्समम् ॥ एतावतात्मयत्नेन जिता भवति संसृतिः ॥ ८ ॥ सवेदनीयं न सुखं न सुखं न च मध्यमम् ॥ एता
वतात्मयत्नेन दुःखांतो नंत आप्यते ॥ ९ ॥ आपीनमंडलशशांकवदंतरेव श्रीमद्रसायनमयः सुखमेतितज्ज्ञः ॥ विज्ञातसर्वभुवनत्रयवस्तु
सारः कुर्वन्नामकुरुते परमभ्युपेतः ॥ १० ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० तुर्थस्थैर्योपायकथनं नाम पञ्चविंशत्युत्तरशततमः सर्गः
॥ १२५ ॥ ॥ ४४ ॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ सप्तानां योगभूमीनामभ्यासः क्रियते कथम् ॥ कीदृशानि च चिद्धानि भूमिकां
प्रतियोगिनः ॥ १ ॥

स्तज्जो जीवन्मुक्तिश्च वमेति ॥ कुर्वन्पि प्राग्बोधोपनीतं व्यवहारां कुरुते ॥ प्रतिबिंबचेष्टायां भिन्नस्वस्य कर्तृत्वं पश्यतीत्यर्थः ॥ १० ॥ ॥ इति श्री बासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशे
नि० पू० पञ्चविंशत्युत्तरशततमः सर्गः ॥ १२५ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ उध्येते योगभूमीनामभ्यासक्रमलक्षणे ॥ अतराले मृतौ भोगास्ततो जन्मातरे जय ॥ १ ॥ जाग्रत्येव सु
षुप्तस्यः कुरुकर्मणि राधवेति चतुर्थभूमिका ब्रह्मरामप्रतिपञ्चमादिभूमिका स्थितिः संपाद्येत्युक्तम् ॥ तत्संपादनकामो रामः स्वजितजेतव्यभूमिका विभागज्ञानाय तद्विज्ञानानि तदभ्या
सक्रमच पृच्छति ॥ सप्तानां भिति ॥ भूमिकां प्रतिपति भूमिके योगिनः कीदृशानि चिद्धानि भवति ॥ वीक्षायां प्रतेः कर्मप्रवचनीयसंज्ञायां द्विर्वचनस्याव्ययीभावस्य बाआवश्यक
त्वात्तदकरणछादसम् ॥ १ ॥

पुत्रभूमिकाभ्यासकर्मकयपिप्यभ्यसितस्तद्विधिकारिणमवर्त्तितशाब्दाधिकारिभ्याहस्तदशायितुनीविभज्यतयोर्लक्षणभेदाकिमतिजानीते ॥ पटतन्त्रेति ॥ पुमान्बेदमार्गस्य पुत्र
 ए ॥ १ ॥ तथातीराणादिराशिर्धिवरीतबुद्धञ्चतत्तत्पलसामग्राह ॥ किमिति ॥ तत्तमवधिपययुःप्यन्तेनप्रसिद्धनिर्वाणक्रियन्ताम ॥ मभोगराणिणौबहुमतमित्यर्थ ॥ उच्चावचभो
 गस्यप्लावस्यतिरवमवराय ॥ यथाहु ॥ अपिर्दरावनेयुःप्येवगालत्वसर्वांछति ननुनिर्धिपयमोक्षकदाचिरविर्गीतमवति ॥ इतिपुत्रमकारेणनिश्चित्यकर्मव्यस्यनित्यनीमित्तिकका
 म्यकमजातस्य कस्त ॥ १ ॥ नित्तलस्यपिप्यद्विनिर्द्विद्विषकमणयितुर्नर्द्विर्लभ्यमाह ॥ खलति ॥ यथापादोणकोटिभि मषषपवर्नैर्द्वानलकथनादिभिश्चाल्यतश्चल
 पुष्पापराणवद्वयारविहरीकर्मणोर्दीवाणामभ्यन्तरपितरावचलनमिदमुक्तमयमिदित्येवार्त-भवेशा-पुनर्निर्गमाभ्यासप्येयातद्वदसस्म्येयानांमनुमुत्समवेशपुनर्निर्गमनलक्षणा
 मभ्यन्तमनकभिश्चरपुमान्निर्विकीजायतइत्यय ॥ अथवाक्षीराणवस्यमहोक्तमदीधाययान्नेकरा कठच्छिद्रेवविरयनिर्गोपिक्षीराणवसमेवास्वादयतीतमेवबहुमन्यमा
 नाआपटयनक्षीराणवसजानाति अतकस्यनिर्गुणलघो क्षीराक्षीराणार्धयार्मित्नावसेतदुभयावतलक्षणच्छिद्रेपीधामप्रेशेक्षीररसमास्याधक्षीररसात्क्षीररसस्यविवेकिनीपू
 त्याभरासताआयततद्वर्जोवोपिप्रतिपयरासनेवबहुमन्यमानोऽनकजम्भानामनेभान्यारुप्यात्सशाब्दरसमास्याधिवेकीतदासक्तोआयतइत्यर्थ ॥ अथवाअन्यतोत्यादना
 र्थावसिपुत्रवाच ॥ प्रवत्तश्चनित्तश्चमवतिद्विवपुमान् ॥ स्वगापवर्गोन्मुखयो शृणुलक्ष्णमेतयो ॥ २ ॥ कियत्तन्नामनिर्वाणा
 वरमस्यतिरेसमे ॥ इतिवत्तद्व्यकताय सप्रवत्तइतिस्मृत ॥ ३ ॥ चलार्णवयुगान्छिद्रकृमप्रीवाप्रवेशवत् ॥ अनेकजन्मनामतेविवेकी
 जायतेपुमान् ॥ ४ ॥ असारायतससारव्यवस्थालभमेतया ॥ किंकमग्निपयुर्गिर्वैर्नैतरेवनीयते ॥ ५ ॥ कियानिशयनिर्मुक्तकिंस्या
 द्विश्रमणपरम् ॥ इतिनिश्चयवान्योत सनित्तइतिस्मृत ॥ ६ ॥

येषांभुर्दुःसमुद्रमधुनेकियमाणययामयाधस्ताभारस्यकुम्भतस्यभगवत समस्तभूवनाभारात्सादतबहिःश्वमध्यमानचलणवपुणस्यच्छिद्रेकप्रथममन्यतमुत्पद्यतेहस्यात्सादेन
 मपरीसार्यपटतापरावाअनेकधामनज्वेशवहिर्निगमनजम्भानामनेकतर्वाहृषांयधैवमध्यममन्यतमुत्पन्नमैवानवासाधक्षीरायुनखिबकिनीजायतेतद्वययमुसुरादिप्रश्रवणोपायेन
 बहिर्मनननिर्दिप्यासनाभ्यामतभ्यप्रक्षाल्यतश्चविवेकीजापयवत् पुमाननेकजम्भाभ्यासवशादनेअतरेवबहिः-भचलणवसरेवासाक्षादिविकेननिरतिशयानदमास्यावयतीत्यर्थ ॥ अ
 यथाखलयोऽप्यवपापुर्गस्ययुगमस्यच्छिद्रमप्यवर्त्तितरविरेकुर्मस्यपीधयासाधनभूतयाप्रवरोसतियथापुरतोनिगमनेपश्चान्निवर्तनेनधैवच्छिद्रावस्थानेवानकापिविश्रान्तिस्त
 यामाकनभवसागरपरित्यज्यमभवतरेमनिश्चिद्विषोऽर्जिबस्यनकापिविभ्रान्ति ॥ मयाहि ॥ प्राक्तेनजम्भानिकारमरणाद्विद्वत्परपराभाबिनिषात्त्यादिदु खवततिर्मध्यवर्त्तनिया
 तनादङ्गमभासवामदु खमिति ॥ इत्यदु खमयानामनेकेयाजम्भानामनेपुमान्भुक्तश्चित्पुण्यपरिपाकाद्विवेकीजायते ॥ ४ ॥ कीदृशोविवेकोऽस्यजायतेतमाह ॥ असारेस्या
 रिना ॥ विविधाविच्छेदाद्यावस्थितिभ्यवस्थाअसाराविधौनिष्ठत्वहेना ॥ ययुर्गिर्वैर्नैतरेवनीयते ॥ ५ ॥ कियामयुक्तैरानिशयेरुत्पत्त्यामिषिकृतिसत्कारैर्भिर्मुक्तकूटस्थमि
 त्यय ॥ इतिविश्वायतनद्वयवपारानीयमितिनिश्चयमाय ॥ ६ ॥

तस्य प्रथमभूमिका प्राप्तिरकममाह ॥ कथमित्यादिना ॥ ७ ॥ भावनानुभोगतस्ताधनचित्तानु ॥ विरगैरस्यम् ॥ उदाररूपानुचित्तानु कूलानु गौचसत्तगेश्वरोपासनजपा
दिरूपानु क्रियासुकमतेसज्जते ॥ तेन चान्वहचित्तशुद्धपचयेन तृणाक्षयान्मोदते ॥ ८ ॥ विचिकित्सतिजगुप्सते ॥ मर्माणिपरेषारहस्यदोषान्नोदाहरतिनाघते ॥ ९ ॥ परेषा
स्वस्यचमनसः अनुद्वेगकराणिमृदूच्यस्यायासमहाफलानियमनियमादिकर्माणिसेवते ॥ भोगेचपापावश्यभावात्तनापेक्षते ॥ १० ॥ देशलान्यनुद्वेगकराणि ॥ उचितानिस
त्यप्रियहितादिरूपाणि ॥ ११ ॥ एवगुणविशिष्टपुरुषस्यसच्छास्त्रवर्णाधिकारलक्षणयाप्रथमभूमिकायामवतारइत्याह ॥ तदेति ॥ सज्जानाशान्तिदातिज्ञानविज्ञानसपन्ना
न ॥ १२ ॥ यतःकुतश्चेत्तत्सेवानुकूलधनादिसाधनमानीयतासेवमानस्तन्मुखाञ्जानशास्त्राणिपुराणमोक्षधर्माध्यात्मसहितान्दीन्यवेक्षतेशृणोतीत्यर्थः ॥ १३ ॥ भूमिकावा
कथं विरगवान्भूत्वा संसारोद्धितराभ्यहम् ॥ एवं विचारणपरो यदा भवतिसन्मतिः ॥ १४ ॥ विरगमुपयात्यंतर्भावनस्वनवासरम् ॥ कि
यासूदाररूपानुक्रमतेमोदतेन्वहम् ॥ ८ ॥ ग्राम्यासुजडचेष्टासुसततं विचिकित्सति ॥ नोदाहरतिमर्माणिपुण्यकर्मणिसेवते ॥ ९ ॥ मनो
नुद्वेगकारेणिमृदुकर्मणिसेवते ॥ पापाद्विभेति सततं न च भोगमपेक्षते ॥ १० ॥ स्नेहप्रणयगर्भाणिपेशलान्युचितानिच ॥ देशकालोपप
न्नानिवचनान्यभिभाषते ॥ ११ ॥ तदासौप्रथममेकां प्रसोभवतिभूमिकाम् ॥ मनसाकर्मणावाचासज्जनानुपसेवते ॥ १२ ॥ यतःकु
तश्चिदानुयज्ञानशास्त्राण्यवेक्षते ॥ एवं विचारवान्यः स्यात्संसारोत्तारणंप्रति ॥ १३ ॥ सभूमिकावानित्युक्तः शेषः स्वार्थइतिस्मृतः ॥ वि
चारनास्मीमितरामागतोयोगभूमिकाम् ॥ १४ ॥ श्रुतिस्मृतिसदाचारधारणाध्यानकर्मणाम् ॥ मुख्ययाव्याख्ययाख्याताल्लब्धयतेश्वरुप
हितान् ॥ १५ ॥ पदार्थप्रविभागज्ञः कार्याकार्यविनिर्णयम् ॥ जानात्यधिगतश्रव्योगुहं गृहपतिर्यथा ॥ १६ ॥

न्यथमभिमिकाप्रविष्टइत्युक्तः ॥ शेष उक्तसाधनचतुष्टयादिसर्पितहीनस्त्वध्यात्मप्रयासकोपिरागादिनाअनधिकारिजनप्रतारणेनार्जनादिनाउदरभरणशीलत्वात्स्वार्थैव च
कइत्यर्थः ॥ सेयशुभेच्छाख्याप्रथमभूमिका ॥ तस्यकमेणद्वितीयभूमिकाप्रवेशकममाह ॥ विचारेति ॥ भूमिकामागत अधिकारप्राप्त्यावतीर्णः ॥ १४ ॥ सतत्रिककरोति
तदाह ॥ श्रुतीति ॥ श्रुतीनास्मृतीनासदाचाराणाधोरणाध्यानकर्मणासाध्वेनसमाधिनासाधनैश्रयमनियमासनप्राणायामप्रत्याहारैर्प्रतिपाद्येयस्ययोगशास्त्रस्यतस्यचमुख्य
याअनुष्ठानानुष्ठानफलोपहितयाव्याख्याख्यानेनख्यातान् आत्मतत्त्वानुभवोपदेशकुरालत्वाच्छ्लेषान्प्रहितानुगृह्णन्प्रत्ययतेश्वरपमननादिविचारायशरणगच्छतीत्यर्थः ॥
तथाचश्रुतिः ॥ तद्विज्ञानार्थसंग्रहमेवाभिगच्छेत्समिस्त्याणि श्रोत्रियब्रह्मनिष्ठमिति ॥ १५ ॥ स्वयंव्याकरणाद्यगामिज्ञात्वात्सदानातदर्शनाच्चवाच्यलक्ष्यादिरूपाणालक्षणादिप्र
विभागज्ञः शिष्यो गुरुमुखदादिधिगतश्रव्यः सत्कार्यसाध्यकर्मकाडार्थस्तद्विलक्षणमकार्यसिद्धब्रह्मकाडार्थस्तयोर्विनिर्णयगृहपतिः स्वगृहकोष्ठविभागमिवस्पष्टजानाति ॥ १६ ॥

१ कर्मणामितिपृष्ठावद्भवचनयादितस्तस्येत्येतोप्रथः सर्वत्रापलब्धोपविंसगतत्वाद्विचारणाय ॥ यदिनुधारणाध्यानकर्मण साध्वेनसमाधिनासाधनैर्यमनियमासनप्राणा
यामप्रत्याहारैः सहधारणाध्यानेकर्मणंप्रतिपाद्येयस्ययोगशास्त्रस्यतस्यचेतिपाठः कल्प्यतेतर्हि सर्वसंगतमितिभाति ॥ धारणाध्यानेकर्मण्यस्येतिसमासः ॥ प्रतिपाद्यप्रतिपा
दकभाषः सवधः पृष्ठव्यर्थः ॥

बहिर्लोकमपदानुसारणवशात्प्रतिनामपि ॥ अनेनमधुमभूमिकायामेवतेषामनर्निवृत्ततादर्शिता ॥ १० ॥ शास्त्रहृत्संप्रदायमतात्स्यदर्पमाणासमाधाननिरासेनाधिगच्छति ॥ गुरु
 सञ्ज्ञानाभिमतभास्वरहृत्स्यमेयासमाधाननिरासेनाधिगच्छति ॥ १८ ॥ एवमिदानीमभूमिकीजितवत्स्वरूपीयभूमिकाप्रवराभाह ॥ असतोति ॥ तत्स्वरूपीयभूमिकोपपत्तिव
 शति ॥ १९ ॥ यथाबहिर्लोकहृदययथायोग्यभूमिकाहृदानुषार ॥ २० ॥ २१ ॥ यामवावशिष्येयथाहृत्स्येनसमाभ्यभ्यासातिबाह्वानवासाधिहारेण ॥ २२ ॥ मधुवि
 जयसारहृत्पुण्यानकालेपूर्वभूमिकाहृदयधमानुवृत्तिरप्यावश्यकीतिदशयति ॥ अभ्यासादिति ॥ २३ ॥ असंगुह्यसौम्यनसुकिंभिप्रप्यभ्यास्यत ॥ सुनीयामिति ॥ २४ ॥ सा
 मदाभिमानमात्स्यमोहलोभातिशायिताम् ॥ बहिरप्याश्रितामीपत्यजत्यहिरिवत्वचम् ॥ १७ ॥ इत्यभूतमतिशालगुरुसज्जनसेव
 नात् ॥ सरहृत्स्यमशेषणयथावदधिगच्छति ॥ १८ ॥ अससुगाभिधामन्यावर्तयियायोग्यभूमिकाम् ॥ तत्पतत्यसौकात्पुष्पशुष्यामि
 धामलाम् ॥ १९ ॥ यथावच्छास्त्रवाक्यार्थमतिमाधायनिश्चलम् ॥ तापसाश्रमविश्रामरध्यात्मकयनकमे ॥ २० ॥ ससारनिन्दकेस्तद्व
 रायकरणकमे ॥ शिलागय्यासमासीनोजरयत्ययुराततम् ॥ २१ ॥ वनवासाविहारेणचित्तोपशमशोभिना ॥ असंगसुखसौम्येनका
 लनयतिनीतिमान् ॥ २२ ॥ अभ्यासात्साधुराक्षाणांकरणात्पुण्यकर्मणाम् ॥ जतोयथावदवयवकुट्टिप्रसादति ॥ २३ ॥ तर्तयाभू
 म्निर्कांप्राप्यशुधानुभवतित्वयम् ॥ द्विप्रकारमससंगतस्यमेतदभिमशृणु ॥ २४ ॥ द्विविधोयमससंगसामान्यश्रेष्ठएवम् ॥ तादृकतानमो
 काश्वनवाध्यानववाधक ॥ २५ ॥ इत्यसंजनमर्थपुसामान्यासगतानकम् ॥ प्राक्कर्मानिर्भित्सर्वमन्त्रवर्धनिर्मेवम् ॥ २६ ॥ सुखवाय
 दिवाहृत्स्यैववाधममकट्वता ॥ भोगाभोगामहाराणां सपटपरमापट ॥ २७ ॥ वियोगार्थवन्मयोगाआधयोव्याधयोधिय ॥ कालक
 वलनापुक्तसवभावाननारतम् ॥ २८ ॥ अनास्ययेतिभावानांयदभावनमांतरम् ॥ वाक्प्रयायलभ्रमनससामान्योसावसंगम ॥ २९ ॥

माप्यश्वभूमिकासाधारण ॥ स्वदेहक्रियाकलयोर्कलानभोकाश्वसुखासीन ॥ परक्रियाफलानांवनवाधोवाधकमेत्यसंग ॥ २५ ॥ इतिनिश्चयेन ॥ अर्थपुटयेष्वस
 जननार्थमप्य ॥ सामान्यासंसर्गमेवदर्शयन्मप्ययति ॥ प्राक्कर्मेतिसाधयति ॥ सुखवायाप्यभाषयतिबाहुरथप्राप्यमाप्यसर्वधर्माक्षयमिन्नकमस्वानवप्यसे ईश्वरस्वत
 म्यपक्षतीक्ष्णधीनमव ॥ बाधाष्वलारपक्षस्यभाषणिकस्यस्योतनाय ॥ २६ ॥ यथाहृदयविषयमास्त्राभ्यासत्तदव कर्तव्यानुशासनिकिकर्तुर्नैकवनकाश्चिदर्थस्य ॥ असत
 गोपयुक्तानभ्याप्यमास्याद्देहशरीरेपुर्यायति ॥ भोगादिति ॥ २७ ॥ २८ ॥ इत्यनारस्यापिप्रवणद्विषाहृत्स्येनवाक्यार्थानासक्तस्यैवावसांगगुह्यापनाप्यस्येत्याह ॥
 बाह्यायति ॥ २९ ॥

अयंचासंगा पूर्वभूमिकयोरेवससंगाधुपायैःसम्यग्भ्यसनीयदत्ताह ॥ अनेनेति ॥ श्रवणमननात्मिकानामात्मसविदांप्रयोगेणआवर्त्तनेन ॥ तथाचभगवतोबादरायणस्यसूत्र
मादन्तिरसकटुपदशादिति ॥ ३० ॥ आत्मवस्तुनिप्रमाणप्रमेयासभावनाद्वयनिरासेनस्फुटतद्गन्धमेवात्मवस्त्विति विश्वासगोचरतामागतेसति ॥ ३१ ॥ सप्तम्यंतत्रयपूर्वाच्चयि
वस्तुनीत्यस्यविशेषणम् ॥ श्रेष्ठाससांगदर्शयति ॥ नाहमित्यादिना ॥ नाहंकर्त्ताकिन्वाश्वरएवकर्त्ता ॥ ममप्राकृतमिदानींक्रियमाणवाकर्मनास्तीत्यादिनिरासतस्यतियोन्यादि
विकल्पशब्दार्थवेदनामपिदूरतरेकत्वायन्योनमासनमितिपरेणाव्ययः ॥ ३२ ॥ मौनवाङ्मनश्चक्षुरादिचेष्टाशून्यनिदिध्यासनपरिपाकफलनिर्विकल्पसमाधिनायत्आसनमव
स्थानम् ॥ ३३ ॥ यद्वन्नैकरस्यविलीनचित्तदत्तात्मकमासितमतर्वासादिसर्ववस्त्वालवनशून्यमित्यर्थः ॥ चेतेनेचिदाभासे ॥ सर्वाविषयसप्तम्यः ॥ ३४ ॥ यतआसितभास

अनेनक्रमयोगेनसंयोगेनमहात्मनाम् ॥ वियोगेनासतामंतःप्रयोगेणाल्मसंविदाम् ॥ ३० ॥ पौरुषेणप्रयत्नेनसंतताभ्यासयोगतः ॥ क
रामलकवदस्तुन्यागतेस्फुटतद्गन्धम् ॥ ३१ ॥ संसाराबुनिधेःपरिसारेपरमकारणे ॥ नाहंकर्त्तेश्वरःकर्त्ताकर्मवाप्राकृतंमम ॥ ३२ ॥ कृत्वा
दूरतरेननमितिशब्दार्थभावनम् ॥ यन्योनमासनंशांतंतच्छ्रेष्ठासंगउच्यते ॥ ३३ ॥ यन्नांतर्नवहिर्नाधोर्ध्वनाशाशुनांवरं ॥ नपदार्थ
नापदार्थनजडेनचचेतने ॥ ३४ ॥ आसितंभासनंशांतमभासनंभसासमम् ॥ अनाद्यंतमजंकांतंतच्छ्रेष्ठासंगउच्यते ॥ ३५ ॥ संतोषा
मोदमधुरःसकार्यामलपह्लवः ॥ चित्तनालाग्रसंलीनोविम्रकंटकसंकटः ॥ ३६ ॥ विवेकपद्मोरुढोतर्विचारार्कविकासितः ॥ फलंफ
लस्यसंसंगादतीयांभूमिकाभिमाम् ॥ ३७ ॥ समवायादिशुद्धानांसंचयात्पुण्यकर्मणाम् ॥ काकतालीययोगेनप्रथमोदितिभूमिका
॥ ३८ ॥ भूमिःप्रोदितमात्रातैरमृतांकुरिकेवसा ॥ विवेकेनांबुसेकेनरक्ष्यापाल्याप्रयत्नतः ॥ ३९ ॥

नंतप्रकाशचिद्रूपम् ॥ अभासप्रकाशकांतरशून्यम् ॥ ३५ ॥ सचायंसमाधिःसदाचारोपबृंहितविवेकस्यफलमितिबल्लुंविवेकंपद्मत्वेनरूपयति ॥ संतोषेति ॥ सत्कार्याणिनि
ष्कामकर्माणिउपासनगुरुश्रूषाश्रवणादीन्येवपह्लवायस्य ॥ चित्तलक्षणनालाप्रेसलीनैरागादिवासनाप्रभवैर्बहुतरविम्रकंटकैःसंकटोनिबिडितः ॥ ३६ ॥ सोयमसंसंगएवतृ
तीयाभूमिकेत्याह ॥ फलमिति ॥ ३७ ॥ प्रथमभूमिकैवानेकजन्मसचित्तसुकृतपरिपाकैरहिकपुण्यसचयैश्चदेवादिकुरिताचेत्सैवससंगमादिनामहतायत्नेनरक्षणीयासाचेद्भक्षि
ताअनायासेनैवद्वितीयादिभूमिकाःसेरस्यंतीतितत्रैवयत्नाधिक्यमुपदिशति ॥ समवायादिति ॥ विशुद्धानांतत्त्वविदांसमवायाद्वाज्ञमानभजनाधुपायैर्मैलनात् ॥ ३८ ॥ समवेतै
सैःकिकार्यतदाह ॥ भूमिरिति ॥ यतसैर्विशुद्धैःसाशुभेच्छालक्षणाभूमिरीषच्छुभप्रदत्त्युन्मुरवतयाप्रोदिताभेधैरकुरेताभूमिरिवप्रतिदिनविवेकोपदेशलक्षणेनंबुसेकेनयथाअ
मृताअमृलानाभवतितथारक्ष्यावर्धनीयादुष्मदत्त्यादिविघ्ननिवारणयत्नेनपालनीयाचेत्यर्थः ॥ ३९ ॥

एवाशुभं साधनं नृदयमभ्येताय लक्षणैर्न रात्यादि लक्षणैर्न धार्मिकैर्न प्रथममभ्युदितो ह्यसति न मे वा रात्रिचारेणोदयमभिर्हृदयं देत् ॥ ४० ॥ एकैरोत्पत्तिर्नार्थो न्याउस
रभिमन्त्रस्य पञ्चसाधयिष्यतीत्याह ॥ एषति ॥ ४१ ॥ सोषाधर्मात्तन्मूर्तीयभूमिकोसंफलाभुपसहृति ॥ श्रेयति ॥ ४२ ॥ मसगादनराळे मुनेषु दययाराम पृच्छति ॥ मू
रस्यति ॥ आभिजात्याधिपकारि शिष्येण हीनस्याभ्यासकया विमुलस्य कामभोगार्थमेव प्रवृत्तस्याप्यमस्य बोधार्थात्तेषामाज्ञोक्तिर्नानर्थमिष्यमप्यमर्थ ॥ ४३ ॥ आध्या
मिनाप्रयत्नपराक्षणादयाभावैरेकद्विभ्यारिखदरायाधृतस्य कर्महरागतिरिति द्वितीयस्य ॥ ४४ ॥ आध्यामभस्योत्तरमाह ॥ मूढस्येत्याहिसार्धद्वयेन ॥ काकनालीययोग
येनां शोभो ह्यस्य पाविचारेणोदयं येन ॥ तमेवानुदिनयस्मान् रूपावल्लङ्घनं कुरम् ॥ ४५ ॥ एषा हि परिमृष्टांतरन्यासां प्रसवैकभु ॥ द्विती
यां भूमिं पायस्मात्तृतीयां प्राप्नुयात्तत ॥ ४६ ॥ श्रेष्ठाससगताद्वेपावलीयाभूमिकात्रिणि ॥ भवति प्रोक्षितारोपसफलकलनपुमान् ॥ ४७ ॥
श्रीराम उवाच ॥ ॥ मूढस्यासंकुलात्स्य प्रवृत्तस्यावमस्य च ॥ अप्राप्तयोगिसगस्य कथमुत्तरणमवेत् ॥ ४८ ॥ एकामयद्वितीयां वा
र्त्तायां च तर्त्तवा ॥ आरुढस्य मृतस्याय कीदृशी भगवन्गति ॥ ४९ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ मूढस्याक्रुदापस्य तावत्सुखतिरातता ॥ या
वज्जन्मांतरशर्त्तं काकतालीययोगत ॥ ५० ॥ अथवासाधुसंगत्यावैराग्यनाभ्युदति हि ॥ वैराग्येभ्युदिते जतोरवश्यं भूमिकोदय ॥ ५१ ॥
ततो न भवति ससार इति शास्त्राय सप्रह ॥ योगभूमिकयोक्तांतर्जावितस्य शरीरिण ॥ ५२ ॥ भूमिकां शानुसारं स्थापयितुं पूर्वदुष्कृतम् ॥
तत सुरविमानेषु लोकापल्लवेषु पुत्र ॥ ५३ ॥ मेरुपवनकुजे पुरमन्ते रमणीसख ॥ तत सुकृतसमाहिदुष्कृतचपुराकृते ॥ ५४ ॥ भोगजाले प
रिक्षाण जायतय गिनो मुवि ॥ शुचिनां श्रीमतां गेहे गुप्ते गुणवर्त्तासताम् ॥ ५५ ॥ जनित्वा योगमर्त्तैस्सर्वे ते योगवासिता ॥ तत्र प्राग्भाव
नाभ्यस्तयागभूमि क मनुधा ॥ स्मृत्वा परिपतत्सु चैरुत्तरभूमिका क मम् ॥ ५६ ॥

न स विचार एव साधुसंगत्याधैराम्यपाषाणाभ्युदयेति तरेणाम्य ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ द्वितीयस्योत्तरमाह ॥ योगभूमिकोदयस्य विना ॥ ५९ ॥ ६० ॥ दुष्कृतसंयानुसारेण रम
न इत्यथाह म्ये ॥ दुष्कृतवर्त्तमानानुवाद ॥ न हितस्य नरकादिभोगोति न हि कन्याणकस्किंश्चिद्गुणितं तगच्छतीति भगवद्वचनात् ॥ आनुयगिकदुखभोगाभिप्रायथा ॥ स्व
धिनान्निधायारिपानसाद्दुखसहसलात् ॥ ६१ ॥ भोगजाले भुज्यमाने सुकृतसमाहिदुष्कृतेष्वपरिक्षीणसर्त्तस्याम्य ॥ यागिन इति ज्ञात्याख्यायावबुद्धवचनम् ॥ ६२ ॥ यो
गमवति ॥ एषाभ्यासतर्त्तवर्त्तयने सप्तारोपिस इति भगवद्वचनात् ॥ तदेवाह ॥ योगवासिता ॥ ६३ ॥ परिपतत्पारोहति ॥ ६४ ॥

- १ इत आरभ्य सप्तदशतत्तवार्थं कद्वयस्यानुत्तकान्तेरअन्यथाउपलभ्यतसंभूदस्याक्रुदरापस्यतवस्यतिरातता ॥ यावज्जन्मांतररातेनोदितपयमाभ्यु ॥
२ ॥ अथवासाधुसंगत्याकाकनालीययोगत ॥ ससारस्य पराधर्माद्वैराग्यनाभ्युदति हि ॥ १ ॥ वैराग्येभ्युदिते जतोरवश्यं भूमिकोदयमिति ॥ अनयोर्वभ्येमुल्लि
खितपाठपूरुषदीकानुगुण इति भाति ॥

प्रशयोत्तरमुक्त्वाप्रकृतमनुसरति ॥ भूमिकात्रितयमित्यादिना ॥ आद्यभूमिकात्रयेज्जापच्छब्दप्रवृत्तिनिमित्तमाह ॥ यथावदिति ॥ भेददर्शनगुणेनप्रसिद्धजायस्ताभ्यादित्य
प्रथयोत्तरमुक्त्वाप्रकृतमनुसरति ॥ भूमिकात्रितयमित्यादिना ॥ आद्यभूमिकात्रयेज्जापच्छब्दप्रवृत्तिनिमित्तमाह ॥ यथावदिति ॥ भेददर्शनगुणेनप्रसिद्धजायस्ताभ्यादित्य
र्थः ॥ ५२ ॥ निमित्तातरमप्याह ॥ उदेतीति ॥ आर्यातापूज्यताप्रयोजकसदुपगोक्तर्षः ॥ यादृक्षेति ॥ यद्यदाचरतिश्रेष्ठइतिन्यायादित्यर्थः ॥ ५३ ॥ तामेवार्थतामनार्थजन
व्यावृत्ताप्रथमलक्षयति ॥ कर्त्तव्यमिति ॥ कामपर्यामम् ॥ सर्वनित्यनैमित्तिककर्मस्यर्थः ॥ ५४ ॥ यथाचारवद्वाचारानुसारि तत्रापियथाशास्त्रम् ॥ तत्रापियथाचित्तस्व
चित्तयल्लवाप्रसीदतिनपश्चात्तप्यतेतादृशमेव ॥ व्यवहारलौकिकमपि ॥ ५५ ॥ तदेवार्थत्वप्रथमभूमिकायाशुभेच्छायामकुरितम् ॥ द्वितीयभूमिकायाश्रवणादिप्रवृत्त्यावि
कासितम् ॥ तृतीयभूमिकायाचित्ताप्यफलेनफलितमित्यर्थः ॥ ५६ ॥ तत्रातरालेमृतानानिष्कामकर्मानुष्ठानक्षीणपापानाकर्षणापिवृत्तेकोविद्ययादेवलोकाइत्यादिश्रुतिप्र
सिद्धेदेवलोकादिभोगोपिशुभसकल्पाहितसद्भासनानांश्रुतत्वान्नकाम्यकर्मानुष्ठानाभिवरागादिदुर्वृत्तिनासंभरणेनाप्यपातहेतुरित्याशयेनाह ॥ आर्यातायामिति ॥ ५७ ॥ आ

भूमिकात्रितयंवेतद्रामजाग्रदितिस्मृतम् ॥ यथावद्देवबुद्ध्येदंतज्जाग्रदितिदृश्यते ॥ ५२ ॥ उदेतियोगमुक्तानामन्त्रकेवलमार्थता ॥ यां
दृष्टामूढबुद्धीनामभ्युदतिमुमुक्षुता ॥ ५३ ॥ कर्त्तव्यमाचरन्काममकर्त्तव्यमनाचरन् ॥ तिष्ठतिप्राकृताचरोपःस आर्यइतिस्मृतः ॥ ५४ ॥
यथाचारंयथाशास्त्रंयथाचित्तंयथास्थितम् ॥ व्यवहारमुपादत्तेयःस आर्यइतिस्मृतः ॥ ५५ ॥ प्रथमायामंकुरितंद्वितीयायांविकारसित
म् ॥ फलीभूतंतृतीयायामार्थवंयोगिनोभवेत् ॥ ५६ ॥ आर्यातायांमृतोयोगिशुभसंकल्पसंभृतान् ॥ भोगान्भुक्त्वाचिरंकालंयोगवा
ञ्छायतेपुनः ॥ ५७ ॥ भूमिकात्रितयाभ्यासादज्ञानेक्षयमगते ॥ सम्यग्ज्ञानोदयचित्तपूर्णचंद्रोदयोपमे ॥ ५८ ॥ निर्विभागमनाद्यंतयो
गिनोयुक्तचेतसः ॥ समंसर्वप्रपश्यन्तिचतुर्थीभूमिकाभिताः ॥ ५९ ॥ अद्वैतस्यैर्यमायातद्वैतेप्रशममगते ॥ पश्यन्तिस्वप्नबद्धाकांश्चतुर्थी
भूमिकाभिताः ॥ ६० ॥ भूमिकात्रितयंजाग्रच्चतुर्थीस्वप्नउच्यते ॥ विच्छिन्नशरदभ्रांशविलयंप्रविलीयते ॥ ६१ ॥

ज्ञानेज्ञानविरोधैर्द्वैतवासनाजालेअसंभावनानिपरीतभावनानां दोषक्षयमागतेसतिनिष्प्रत्यूहान्महावाक्यादपरोक्षारवहाकारज्ञानोदनेसतिमूलाज्ञानक्षयाद्योगिनश्चतुर्थीभूमि
कामितागता सतःसर्वजगत्सममानंदैकरसप्रपश्यतीतिपरेणात्वयः ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ व्यावहारिकमतयाजगद्भानसाभ्याज्जाग्रद ॥ प्रातिभासिकसत्तयातद्भानसाभ्यास्वप्नउच्य
ते ॥ पंचम्याभूमिकायासुषुप्तिपदमवृत्तिनिमित्ततत्ताभ्यादर्शयति ॥ विच्छिन्नेति ॥ सुषुप्तिकालेसकलेविलीनेतमोभिभूतसुखरूपमेतीतिश्रुतौसुषुप्तौसर्वविलयप्रसिद्धेरापि
प्रातिभासिकचिपुटीपरिशेषस्यापि विलयेनतत्ताभ्यादितिभावः ॥ विच्छिन्नस्यशरदभ्रवदस्यकेवलकाकारमात्रपरिशेषलक्षणं विलयमिवशुद्धचिन्मात्रपरिशेषलक्षणस्यभाव
प्रविलीयतेप्रविलयेनप्राप्तोतीत्यर्थः ॥ लोड्यर्थफलव्यापाराशयोर्मध्येफलांशस्यविलयशब्देननिष्कप्यानुवादात्तस्यचव्यापाराशप्रतिकर्मत्वान्मुदुपचतीति किंयाविशेषणोपि
वाचापिद्वितीया ॥ अवशिष्टव्यापाराशमात्रप्रविलीयतइति तिष्ठतप्रकृत्योच्यतेउदेषापि नटीत्यत्रेव ॥ ६१ ॥

परवैराग्यदाक्ष्ये सत्येव भूमिका सुप्रवेशो भवति नान्यथेति मत्त करिण्याख्यायिका च्छलेन वर्णयितुं भारभते ॥ अस्तीत्यादिना ॥ ७४ ॥ विप्रहृष्य प्रासदासमरोयुक्ता महद्भांशना
 न्धारस नशसः प्रख्यातिस्तद्वती ॥ अस्तु सा किनस्तवाह ॥ सा चेदिति ॥ ७५ ॥ तथैता भूमिका निरुद्धा अतस्तद्वधिविनानैका पि भूमिका जेतुं शक्नोत्यर्थ ॥ ७६ ॥ सा यावन्व विजिता
 तावत्तदा क्रान्तु दुद्रसा सारिकस पट्टपा स्वपिसमर भूमिषु प्रवेष्टुमपि कोनामसु जट समर्थो यो द्वेत्यर्थ ॥ प्रश्नः स्पष्टः ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ कचैपारमते इत्यस्योत्तरमाह ॥ शरीरकानेन इति ॥
 विविधै न्यधावनशो क मोहाद्युद्धास करणशीला ॥ मत्तानीं द्रियाण्येवोपा कोपनाः कलभा शावकायस्थाः ॥ रसना कलभा पिणिमधुरबृहितसा धनयस्था ॥ ७९ ॥ प्रख्यातौ दतौ
 दर्शयति ॥ कर्मणि ॥ कर्मशुभाशुभरूपम् ॥ मदमत्तेत्यत्रोक्तमदर्शयति ॥ मदइति ॥ एवमप्येपियोज्यम् ॥ ८० ॥ ८१ ॥ नागी करिणी ॥ जीवस च यान् प्राणिनिकायात् ॥ ८२ ॥ आश
 आसामभ्यासयोगेन न दुःखमनुभूयते ॥ अस्त्यत्वं तमदोन्मत्ताः कृदुमंथरचारिणी ॥ ७४ ॥ करिणी विप्रहृष्य ग्रामहांशनशं सिनी ॥ सा
 चेन्निह न्यते न मननं तानर्थकारिणी ॥ ७५ ॥ तदेता सुसमग्रा सुभूमिका सुनरोजयी ॥ करिणी मदमत्ता सा यावन्व विजितौ जसा ॥ ७६ ॥
 कोनाम सुभटस्तवात्सपत्समर भूमिषु ॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ कासौ प्रमत्ता करिणी काश्च तारणभूमयः ॥ ७७ ॥ कथं निह न्यते चैषा
 कचैपारमते चिरम् ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ रामेच्छानाम करिणी इदं मे स्वितिरूपिणी ॥ ७८ ॥ शरीरकानेन मत्ता विविधोद्धासका
 रिणी ॥ मत्तं द्रियो प्रकलभारसना कलभा पिणी ॥ ७९ ॥ मनो गहनसंलीना कर्मदंतदयान्विता ॥ मदोस्या वासना व्यूहः सर्वतः प्रसरदपुः
 ॥ ८० ॥ संसारदृष्टयो रामतस्याः समरभूमयः ॥ भूयो यजानुभवति नरो जयपराजयौ ॥ ८१ ॥ इच्छानागीनि हंत्येषा कृपणान् जीवसं च
 यान् ॥ वासनेहामनश्चित्तं संकलो भावनं स्पृहा ॥ ८२ ॥ इत्यादि निवहोनाश्चामस्यास्त्वाशयकोशगः ॥ धैर्यनाश्चावराखेण प्रसृता मवहे
 लया ॥ ८३ ॥ नागी सर्वात्मिका मेतामिच्छां सर्वात्मना जयेत् ॥ यावद्वस्तिदमि रयेव नियमं तं विजृम्भते ॥ ८४ ॥ तावदुप्राकृ संसारमहा वि
 षविषूचिका ॥ एतावानेव संसार इदमस्त्विति यन्मनः ॥ ८५ ॥ अस्य तूपशमो मोक्ष इत्येवं ज्ञानसंग्रहः ॥ प्रसादकारिणी स्वच्छानि रिच्छे वि
 मलाकृतौ ॥ ८६ ॥ तैलविंदुरिव दर्शविश्राम्यत्युपदेशवाक् ॥ असंवेदनमात्रेण नोदतीच्छा भवां कुरः ॥ ८७ ॥

यकोशगश्चित्तकोशगतो दत्तविचित्रप्रयुक्त इति यावत् ॥ कथं निह न्यते चैषेति प्रश्नस्योत्तरमाह ॥ धैर्येति ॥ ८३ ॥ सर्वात्मिका ब्रह्मलोकांत सर्वभोग्यगोचराम् ॥ सर्वात्मना सर्वथा
 सर्वमहमेवेति भावितेनात्मना वा ॥ न हि नित्यलब्धात्मरूपतया भाविते तुष्णा भवति किं त्वदमि स्यलब्धतया दृष्टे इत्याह ॥ यावदिति ॥ ८४ ॥ संसारमहा विषविषूचिका रूपा तुष्णा ता
 वदेव विजृम्भत इत्यनुक्तव्यते ॥ ८५ ॥ तूष्णैव संसारस्तदक्षय एव मोक्ष भूमिकोदयहेतुत्वान्मोक्ष कथं वैराग्यस्य भूमिकोदयहेतुता तददर्शयति ॥ प्रसादेति ॥ ८६ ॥ रागादिपुरुषा पराध
 मलिने चित्ते श्रुत्याचार्याद्युपदेशवाक् प्रपञ्चलविंदुरिव न स श्रिलभ्यते ॥ वैराग्यादि साधनसंपन्ने तु आदर्शतैलविंदुरिव संश्लिष्टासती अविद्यामलमार्जनेन प्रसादो ब्रह्माकारप्रयना
 नुकरास्वच्छता तत्कारिणी पर्यवस्यतीत्यर्थः ॥ रागादेन दुषेय इति स च्छेदने चोपायमाह ॥ असंवेदनेति ॥ इच्छारूपो भवा कुरः स वेदन विषयस्मरणतत्परित्यागमात्रेण नोदति ॥ ८७ ॥

मनागभ्युत्तिराप्यधैरदा। धनैव च्यतम्या ॥ ८८ ॥ विच्छ्रुतिताभ्याम् ॥ दीनतोभोगकाण्यम् ॥ असवेदनस्वल्पभ्युत्सादयति ॥ स्वसवेदनेति ॥ सुष्ठु असवेदनस्वसवेदनतद्गुक्त
छातिरा। यत्पत्न्यत्वाद्दारायत्नभक्षितस्पातस्तूर्ण्यनिष्प्रायरातया आसनम् ॥ ८९ ॥ तच्चाभ्यासकाले सावधानतारूपपरिपाककाले त्ववधाननिर्मुक्तसुष्ठु निमिरणावस्थयोरिव
स्तरपदस्य यत्नदत्तापेनाह ॥ अवधानेति ॥ तामनयकारिणीमिच्छामर्त्ताप्रत्याहारलक्षणो न दहिशेन कल्पयिष्य च्यतमधीतेति सर्वाप्यश्रोतुं भवत्युक्तिः ॥ ९० ॥ ननु माहुरभ्यना
स्यागारमुक्तिरिति बहुशस्त्याकाभिदानीमिच्छात्यागादिति कथमुच्यते तत्राह ॥ इदमेतस्ति ॥ सवेगचित्तथाशनविषयानुसधानलक्षणकल्पनाफललाभस्येयमिति कल्पनमाहु र
त्यय ॥ गार्हणस्यारणम् ॥ ९१ ॥ सकल्पएव सर्वानयमूलनिर्मितप्राक्तकार्त्तानामप्ययमेवाभिप्रायइत्यारायेनाह ॥ स्मरणमिति ॥ कथयतइत्युत्तिष्ठसकल्पपदयोरेषया यत्नतात्राह ॥
तत्रयति ॥ ९२ ॥ सकल्पभजनभूतमपि भाष्यतदतिविशेषादयथायत्नप्रीतिमिकाठरुमुनिर्हयेत्येन कश्चिद्विशेषइत्यभेदोपविबक्षितइत्यारायेनाह ॥ अनुभूतामिति ॥ ९३ ॥ इहा
मनागभ्युत्तिरित्वेच्छाच्छतव्यानयकारिणी ॥ असवेदनश्लेषणविषयेवार्थुरावली ॥ ८८ ॥ इच्छाविच्छुरितो जीवो विजहाति न दीनताम् ॥
स्वसवेदनयत्नसुतूष्णीमेवातरासनम् ॥ ८९ ॥ अवधानविनिर्मुक्तसुषंशवशतयया ॥ तांप्रत्याहारयद्विशेनेच्छामत्स्यति यच्छत ॥ ९० ॥
इदमेतस्त्वितिसवगमाहु कल्पनमुत्तमा ॥ अयस्याभावनयत्तकल्पनात्यागउच्यते ॥ ९१ ॥ स्मरणविद्विषसकल्पशिवमस्मरणविद्वु ॥
तन्नागनुभूतधनानुभूतचमाप्यते ॥ ९२ ॥ अनुभूतानानुभूतांस्मृतिविस्मृत्यकापुवत् ॥ सर्वमेवाहुविस्मृत्यगदक्षिपुमहामति ॥ ९३ ॥
उच्यथाहुर्वैराभ्यपनयकश्चिच्छृणाति तत् ॥ असकल्पभरश्रेयसकिमतनंभाप्यते ॥ ९४ ॥ किल तूष्णींस्थितेनैव तत्तदप्राप्यते परम् ॥
परमयज्ञसाधान्यमपिरामलणायते ॥ ९५ ॥ गन्धदौकनिष्ठस्य यथापांथस्य पादयो ॥ स्पदो विगतसकल्पस्तथास्पदस्सकर्मसु ॥ ९६ ॥
वद्वुनात्रकिमुक्तेन सक्षेपादिदमुच्यते ॥ सकल्पनपरोवधस्तदभावो विमुक्ता ॥ ९७ ॥

भीपरमाकार्णवानसिष्ठ सवभानां।धपयसकभ्यत्यागिनोभोक्षोनिष्यतीतिरप्यागपुत्रावपकार्यैर्निसमप्रवासिष्ठोपदेशाहस्वमाकोरोमापिदर्शकैरिष्यन्माह ॥ ऊर्ध्वंवा
हुरिति ॥ विरोचिदश्च सत्यपुनपुनराकोशामि ॥ एवमिकयमाप्यमप्याकोरावधिरद्वसुमप्रमद्वषकश्चिद्वपिकोनश्रुनोति ॥ श्रुत्वावसविभ्रमवणकलादशानादुक्ति ॥ अ
नन्दैरिक्मिपुनभाप्यननविपयपुनकृतकृततापयवसित क्रियतेनहिमरमभ्यमाधिकारिणासन्म्यह्यनमभतेरणार्थसिद्धिरित्यद्य ॥ १४ ॥ तूर्णीसर्वप्यापारोपरमेणस्थितैरनुसू
ततादशापसपदनाप्योक्तिरितिभीतप्रसिद्धौ ॥ तयाव्यमुनि ॥ यरापवाचनिष्ठेद्वानानिभनसाह बुद्धिभ्रमविषेष्टमिनामाहु परमागतिमिति ॥ परमैरेत्ययगर्भातमपिसावा
ज्यमुसपप्रभूतानरदणवधुपुनतापापयतइत्यद्य ॥ १५ ॥ ननुसर्वथासकभ्यत्यागोद्देशस्यथापसिद्धेभ्यवहारलोचैक्यवर्जितनभाह ॥ नम्येति ॥ यथागतभ्येत्ययदाहिरेशपदै
कनिष्ठाभविष्यन्विनहसिभारायस्तनयाविषस्यर्थायस्यपदयोर्दगतसकभ्यपुनमल्लिखणस्यदोभायनेनयायोगिनीविबिनेवसकभ्यपुत्राभ्यासवर्जावगादटवरादेवानिबिद्ध
सकभ्यस्यराभविष्यन्मित्यर्थ ॥ १६ ॥ १० ॥

कयादह्या असकल्पन भवेत्तामाह ॥ सर्वमिति ॥ भूतार्थचिद्रूपं नित्यसिद्धपरमार्थचिद्रूपम् ॥ १८ ॥ अवेदनं तादृश तद्विपरिणत्या अहंममेत्यप्यस्त सर्वभेदविस्मरणमेव जी-
 वब्रह्मैक्यलक्षणयोगविदुर्ब्रह्मविद ॥ तविद्याहु स्वसयोगवियोगयोगसंज्ञितमिति भगवता तथा व्याख्यातत्वादिति भावः ॥ योगस्थः कुरुकर्माणीति तद्व्याकृतलोकसमूहेच्छप्रत्ये-
 ष्टिकविहितानुष्ठानार्थं नित्यमार्थमित्याशयेनाह ॥ योगस्थ इति ॥ अयसमाधिपरश्चेन्माकुरु ॥ १९ ॥ यथासि भो इति ॥ यथा स्थितस्वरूपावाप्तौ यथा स्थितस्थितेरेवो-
 चितत्वादिति भावः ॥ १०० ॥ सास्थितेरेव सर्वप्रपञ्चनिवृत्तिरूपत्वाच्च इदं लोपदधीतः सर्वत्यागोपीत्याह ॥ शिवमिति ॥ १०१ ॥ विस्तरोक्तमनर्थतत्त्वपुरुषार्थवत्त्वचिच्छि-
 करतला मलकवद्वर्षयन्नुपसहरति ॥ अहममेति ॥ १०२ ॥ इति श्रीवासिष्ठमन्तात्स्यप्रकाशे निष्पृष्टशतुत्तरशततमः सर्गः ॥ १२६ ॥ इदं रामस्य विस्मृतिर्भ-
 रद्वाजोत्सुकोक्तयः ॥ लक्षणजापदादीनातुरीयचोपवर्ण्यते ॥ १ ॥ एतावत्स्य र्थं श्रीवसिष्ठरामसवाद्भ्रावयित्वारामविस्मरणसन्निधापितेति शयानदपूर्णात्मनि विस्म-
 सर्वमेवमजं शांतमनंतं ध्रुवमव्ययम् ॥ पश्यन्भूतार्थचिद्रूपं शांतमास्वयथा सुखम् ॥ १८ ॥ अवेदनं विदुर्योगशांतमासितमस्त्ययम् ॥
 योगस्थः कुरुकर्माणि निर्वसिनो यमाकुरु ॥ १९ ॥ अवेदनं विदुर्योगचित्तक्षयमकृत्रिमम् ॥ अत्यंततन्मयो भूत्वा तथा तिष्ठ यथासि भो
 ॥ १०० ॥ शिवं सर्वगतं शांतं बोधात्मकमजं शुभम् ॥ तदेकभावानं रामसर्वत्याग इति स्मृतः ॥ भावय ऊढभ्यदंतः स्वं कार्यकर्मसमाचर
 ॥ १०१ ॥ अहंममेति संविदब्रह्मदुःखतो विमुन्यते ॥ असंविदन्विमुन्यते यदीप्सितं समाचर ॥ १०२ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू०
 परमार्थस्वरूपवर्णनं नाम षड्विंशत्युत्तरशततमः सर्गः ॥ १२६ ॥ ४३ ॥ श्रीभरद्वाज उवाच ॥ इति वरमुनिनोक्तं ज्ञानसा-
 रं पुराणं सकलमनुनिशम्य श्रीरघूणां कुलाग्र्यः ॥ विमलमतिरपृच्छ किंचिदत्यस्वयं वासमसुखपरिपूर्णः पूर्णबोधस्थितोऽसौ ॥ १ ॥
 सखत्तु परमयोगिविश्ववंद्यस्मुरेशो जननमरणहीनः शुद्धबोधस्वभावः ॥ सकलगुणनिधानं सन्निधानं रमायास्त्रिजगद्बुद्धयस्मानुग्रहा-
 णामधीशः ॥ २ ॥

तनूणां भूतंगुरुश्रोत्रात्मनो किदह्यायापि स्वयतः त्रिविश्रायलाभादपेक्षितवर्णोत्सुको भरद्वाजपृच्छति ॥ इतीत्यादि ॥ हेगुरो विमलमति श्रीरघूणां कुलाग्र्योऽसौ श्रीरामः वरमुनि-
 नाश्रीवसिष्ठेन इति वर्णितैर्बहुभिः प्रकरैरुक्तमुपदिष्टपुराणचित्रतन्त्रब्रह्मादिमहर्षिसंप्रदायागतज्ञानसारनिशम्य श्रुत्वा अपेक्षितज्ञानासुः किंचिदपृच्छत् ॥ अथवा एतावन्तैरेवोपदेशेन शां-
 तसर्वसदेहमोहः स्वयसमेन विषयवैचित्र्यमयुक्ततारतम्यरहितेन साक्षात्कृतेनात्मसुखेन परिपूर्णः सत्पूर्णबोधो धासैव भूत्वा स्थितस्तद्देशेऽतिशेषः ॥ १ ॥ ननु सभानेपथश्रवणत्वया स्वस-
 देहमोहनिवृत्त्यतिशया मेव रामस्यापि ते कुतो नावधार्यते इति तु नाशक्य यतो मम रामस्य च महदतरमस्तीत्याह सखत्त्विति ॥ स नित्यसिद्धज्ञानयोगैश्वर्यानादतचित्स्वभावः
 सर्वस्ववशी सर्वस्थे शान इत्यादि श्रुतिप्रसिद्धैश्चैश्वरो जगत्सालनायावतीर्णो जगद्गुरुरपि सर्वलोकानुग्रहाय ज्ञानाश्रयद्वयार्थं स्वेच्छया स्वस्याज्ञानमेव परिकल्प्य श्रोतुं प्रवृत्तः अहं-
 त्वनाथज्ञ एव मुमुक्षुरल्पमनरसाधनसपन्न इति महदतरमिति भावः ॥ २ ॥

मिथ्याद्वैतेन च नास्ति वा द्वैत इति हि तद्विषयः ॥ नास्तीति ॥ हे वषस्य सखे इति प्रीत्या स बोधनम् ॥ रहस्यानां प्रणवमहावाक्यार्थानि वक्ष्यमाणोपासनानां च ॥ विशदो विभुर्द्विचि-
 तो भव ॥ १२ ॥ तत्रादौ प्रणवप्रथममाचार्यजाग्रदपच सुकृतताक्षिविवेकाय मिथ्यात्वेनोपपादयति ॥ प्रपंचेत्यादिना ॥ तस्य त्रय आवसथास्त्रयः स्वमादिति श्रुतौ जाग्रदपि नि-
 द्वैवेति कीर्तिता ॥ १३ ॥ भूत्वनूलो मिथ्या भूताज्ञाननिदानः ॥ भूत्वनूला रूपमज्ञानमेव रिराखरमप्रमतो यस्य तथा विधः मध्ये पि विवृत्करणपृथक् क्रियाद्युपायेन पर्यालोचने सारस-
 तातच्छून्यतया प्राप्तिमासिकमात्रप्रथते ॥ अतस्तत्रानास्थैव युक्तेति शेषः ॥ १४ ॥ असतोपि सवासना विद्यया दर्शनगर्वनगरादेः प्रसिद्धमित्याह ॥ अनादीति ॥ १५ ॥ वास-
 ना विपरीतधो विपवह्नीरव्यास्य आश्रित्या कसमुह्यसि ॥ १६ ॥ तत्त्वदर्शनेन निरालंबज्ञानरूपस्यालंबस्य चित्तस्यैव हेतोरवष्टभस्य परिग्रहादधः पूर्वमज्ञावस्थायामेव एतज्जा-
 नास्ति भिन्नचित्तः किंचित्किंचिन्पंचेन रुध्यसे ॥ अभ्यासेन रहस्यानां वयस्य विशदो भव ॥ १७ ॥ प्रपंच विपयावृत्तिर्जाग्रद्विचितीति
 ता ॥ संप्रबुद्धस्तु पस्यांतश्चिददीपो निरंजनः ॥ १८ ॥ भूत्वनूलः प्रपंचो यं शून्यता शिरारः सखे ॥ सारशून्यतयामप्येव्यनास्यासन्मनीपि-
 णाम् ॥ १९ ॥ अनादिवासनादोषादसन्नेवायमीदृश्यते ॥ गंधर्वनगराकारः संसारो बह्विभ्रमः ॥ २० ॥ त्वमनभ्यस्य कल्याणी चैतन्या-
 मृतकदलीम् ॥ संमुह्यसि किमध्यास्य वासना विषवीरुधः ॥ २१ ॥ जाग्रदतन्मप तितं ज्ञानालंबग्रहादधः ॥ न संस्तुपरि सर्वेषां निरालंब-
 संविदः ॥ २२ ॥ तावद्ब्रह्मधाकाररसासंविन्महानदी ॥ नयावदात्मरूपेण निपुणैरवगाह्यते ॥ २३ ॥ प्राज्ञास्ति चरमेनास्ति वस्तुसर्वमिदं
 सखे ॥ विद्धि मध्ये पितनास्ति स्वप्नवत्तमिदं जगत् ॥ २४ ॥ अविद्यायोनयो भेदाः सर्वेर्माबुद्धा इव ॥ क्षणमुद्भूय गच्छति ज्ञानैकजलधौ ल-
 यम् ॥ २५ ॥ सुशीतलोदकनदी विदित्वाथ विगाह्यताम् ॥ बहिर्भाति निदाघास्ते निर्यातुकलितानुखम् ॥ २६ ॥ एकश्चाज्ञानजलधिर्ज-
 गदाप्ताव्यतिष्ठति ॥ ज्येष्ठो यमहमिदं विद्यावानसंभवः ॥ २७ ॥ चित्तस्वलनभेदालीरगाद्याश्च प्रकल्पिताः ॥ मम तो कल्पितावर्तः
 स्वतः स्वरं प्रवर्तते ॥ २८ ॥

यन्नपतित उपरितुयं दशायातु तिस्रोप्यवस्थानसंति ॥ ययोगिनो निरालंबसविदस्तेषां सर्वेषामनुभवसिद्धिमित्यर्थः ॥ २९ ॥ यावदज्ञानं तावत्कालमेव चिन्मया जगद्भूतारंगविशेष-
 पप्ररोह इत्याह ॥ तावदिति ॥ रूढादुस्तरगगद्गुर्भाववती ॥ ३० ॥ आद्यतकालासत्वेन मध्येप्यसत्त्वमेव स्वभावैपरीत्या घटनारत्नमवदनुमेयमित्याह ॥ प्रागिति ॥ स्वमस्य घट-
 निवदत्तं यस्तत् ॥ ३१ ॥ २० ॥ कलितमसुखदुःखयस्मिन्कर्माणितस्तथानिर्धातु ॥ अचेतनेष्वपि निदाघेषु चेतनत्वमारोप्योक्तिः ॥ ३२ ॥ इदानीं भगवांश्चिप्यस्य मज्जननि-
 वारयिष्यन् ज्ञानक्षारसमुद्भूतत्वेन वर्णयति ॥ एकश्चेत्यादिना ॥ स्वविकारभूतं जगदाप्ताव्य अभिप्राप्य ॥ तस्य महोर्भिमप्रथमजदर्शयति ॥ ज्येष्ठ इति ॥ अविद्याप्रवाहो नादित्येति
 वासनासंख्यवातस्तसंभवः ॥ ३३ ॥ अत्यन्तरगान्दर्शयति ॥ चित्तेति ॥ चित्तस्य तत्तद्विषयेषु येषु स्वरत्नभेदास्तेषामालिप्योक्तिसिद्धेर्बोरागाद्याश्च प्रकल्पिताः क्षुद्रतरंगादिति शो-
 षः ॥ तस्यावर्तदर्शयति ॥ ममतेति ॥ ३४ ॥

पादेष्वन्तेर्दतिविशेषाणामनुगच्छयते ॥ ताभ्यामुद्गीतस्यतद्वसमनतर-सन्निहित-अनपयातालेभ्यस्तुभुलेप्रवेश-केनवाप्यते ॥ यद्गीतपदस्यासमपदस्यसमासश्लोकोस ॥ २४ ॥
 परिनुसप्तुदमज्जननवापयकनसातदसप्तमुदेमज्जोत्थाह ॥ प्रशोतेति ॥ २५ ॥ ससरस्तिष्ठतिसधरामस्यतत्त्वमोधाद्वतोमभनुगमहन्तिशोकहेतुमोहवारयति ॥ कस्तिष्ठतीति ॥
 अत्रदिनाधिकेकसमापद ॥ २६ ॥ यदापयक्षनेभ्यकप्रतिपादयति ॥ इदसर्षपयसमात्तेत्यादिबेदातादस्यर्थः ॥ २७ ॥ येयामज्जनमस्तिताम्यालाभ्यतिप्रसणो जगदाकारविष-
 भ ॥ २८ ॥ अविशित-अदिबेकी ॥ ननुतत्त्वविरामपिकराधिग्रामोह कथयत्यनेनमाह ॥ तस्येति ॥ विह्वनमप्रवेशेदुनकएवमाधम् ॥ २९ ॥ अप्येषानुनमया नेयामवि-
 याच्यारिताजनानतदुत्पत्यदुष्टिप्रवरनात्सत्तात्माप्यतिरित्याह ॥ तच्चेति ॥ यथाअस्तोत्रानांजलेपुत्पत्यन्मिति सरायोमरुत्पत्येपुचकलमिति सरायपलयाकम्भितभेदेव्यास-

रागद्वेषावतिग्राहोद्गीतसमनतर ॥ ततश्चानयपातालज्वेश केनवाप्यते ॥ २४ ॥ प्रशान्तामृतकण्डोलेकेवलामृतवारिधौ ॥ मज्जमज्ज-
 सिर्कितप्रहस्यरादिधर्वाचिपु ॥ २५ ॥ कस्तिष्ठतिगत कोवाकस्यकेनकिमागतम् ॥ किनुमज्जसिमायायांपतमात्वमृतद्रित ॥ २६ ॥
 तत्त्वमेवयदात्मतिजगदेतद्वचक्षते ॥ ततोऽन्य कलवातीतोयस्तातविषय-शुचाम् ॥ २७ ॥ घालान्यतिविवर्त्तयबक्षणस्सकलजगत् ॥
 अविवर्त्तितमानदमास्थिता-अतिनस्सदा ॥ २८ ॥ अविवर्त्तोजनश्रोचत्यकस्माच्चप्रवृत्त्यति ॥ तत्त्वविचुहसन्नास्तेतस्यमोहोविद्व-
 नम् ॥ २९ ॥ तद्यसृस्मभिदतत्त्वंतिरोहितमविषया ॥ यथास्यलेपुलोकानांजलेव्यात्मसुभराय ३० ॥ पृथिव्यादिमहाभूतपरमाणुमय-
 जगत् ॥ स्थितयदातदापीहकगतोयोनुरोष्यते ॥ ३१ ॥ असतस्सभवोनास्तिनास्त्यभावस्सतस्सखे ॥ आविर्भावतिरोभावास्सस्य-
 नानाभमोपरम् ॥ ३२ ॥ किंत्वंनेकपुरोत्साहाद्विपतामुपगच्छति ॥ भजसंमरितामोगपरमेशजगद्गुरुम् ॥ ३३ ॥

सविशयोममदस्य ॥ २० ॥ यथापरमावगादिमयजगद्वादिस्त्वाविषिवेकेष्विशोक प्रसन्तिर्नास्तिशामायामयजगद्वादेदुरापात्तौबधेस्तारायेनाह ॥ पृथिव्यादीति ॥ कोगतो-
 नट ॥ तन्मन्विषद्वारनात्सत्तेनन्नाशेआत्मनाराभावादित्यर्थः ॥ २१ ॥ प्रियतरादिशोकप्रसक्तिक सप्रियोयद्विसस्तदाननरयत्येव यद्यसत्तर्हि नस्थितपुत्रेत्युभयप्रापितन्ना-
 शास्तिद्वन्नाशकद्वुरस्तीत्याशयेनाह ॥ असतदिति ॥ सत्त्वानानामाधिकसन्निवेशशेषेयाणाम् ॥ २२ ॥ ननुयदिमाधिकमेवदेहादिसस्यानन्तर्हि तर्हिद्रव्यादिकोपवर्धितभावाद्बु-
 द्धातीन्द्रदस्यभावात्तारोहमोहद्व-त्वापनयसद्वक्षरानेत्सत्यकोहेतुलमाह ॥ किंस्ति ॥ सत्यमाधुनिकोनकाम्यदेतस्तिक्त्वेनेक-पुत्रासिञ्चत पुण्यपापमहत्सिलक्षणवत्साह-
 पुरुषमपम-पुण्यपापाप्यजगद्गुरोति तस्मादेवायमाधिकोहेहादिल्लोगाद्विषयतीविषयभरणमूर्च्छानयसहसहेतुतामुपगच्छति ॥ अप्यात्मज्ञानराजार्थभ्यन्तरशोच्युपदिष्ट-
 वायव्यादवर्द्धितानोहन्ति अतस्तस्यापक्षपायसपुणेभ्योपासनकुरीतत्याह ॥ भजेति ॥ भक्तानुपहृदायसमर्पित सव्यपुनरभ्यामोनेव भ्यमभाजार्थनारीभ्यरात्रिबोयेनतप ॥ ३१ ॥

अद्यापिनपच्यतेनक्षीणानितवेतिशेषः ॥ ध्रुवमिति वितर्कः ॥ प्राणिकतपुण्यपापात्मककर्माणां वास्यपशुपतेर्देवस्य प्राणिपशुबन्धनपाशाविश्रवतां विविधश्रुत्यादिप्रमाणप्रसिद्धताम् ॥ ३४ ॥ सत्वचित्तप्रसीदतिविशुद्धति ॥ ततस्तस्माद्भजनदृष्टिमाविधैराध्यत्वात्सहजाभाविष्यतीतिशेषः ॥ तथाचश्रुतिः ॥ उमासहायपरमेश्वरप्रभुत्रिलोचननीलकण्ठः ॥ ३४ ॥ व्यात्वा मुनिर्गच्छति भूतयोनि स मस्तसाक्षितमस परस्तादिति ॥ ३५ ॥ ईश्वरोपासनशुद्धसत्वबलाद्यामोहसहस्रैरुदामस्य तमस इमां प्रसिद्धां व्यामोहशार्कजित्वा गुरुशास्त्रोपदेशविश्वासवतामनसायमस्य सेद्विषमनो नियमनात्मकस्य योगस्याध्यानमनुसर ॥ ३६ ॥ ततः क्षणमुहूर्तद्वदशतमभागमपि समाधाय समाधिमाश्रित्य तेनात्मदर्शने नतवप्राक्तमोदतबुद्धिरूपारजनीरात्रिर्दिभातुप्रभातभावागच्छतु ॥ ३७ ॥ ननु सत्कर्मनुष्ठानैरेव चित्तशुद्धिर्द्विकर्मार्थमीश्वरोपासनतत्राह ॥ महेशेति ॥ ३८ ॥ नच्चाग्निजा त्सदा चारतपः कर्माद्यद्यतनपुरुषप्रयत्नानां प्राक्तनकर्मापेक्षया प्राग्वत्प्रपाकसाधिततत्कथमिदानीमीश्वरानुग्रहापेक्षोप्यतेतत्राह ॥ नाभिजात्यमिति ॥ पुरातनकर्मणा मनतत्वा दिदानीतनपुरुषप्रयत्नानामत्यन्तरत्वा न्नेश्वरानुग्रहमन्तरेण तज्जयसिद्धिः ॥ ईश्वरानुग्रहसाहाय्यत्वे दिक्त्वेव प्रागैहिकप्रयत्नप्रबल्यं साधितनतद्विहायेति भावः ॥ ३९ ॥ तर्हीश्वरो दुरितानि स मस्तानि पच्यन्तेद्यापि न ध्रुवम् ॥ कृतमेवास्य देवस्य पाशा विश्रवतांगताः ॥ ३४ ॥ साकारं भजता वत्सवं यावत्सत्त्वं प्रसीदति ॥ निराकारे परे तत्त्वे ततः स्थितिरद्विमा ॥ ३५ ॥ इमा मुद्दामतमसो जित्वा सत्वबलध्रुवम् ॥ यमस्यानुसरा ध्यानं विश्रवस्तेनांतरात्मना ॥ ३६ ॥ समाधाय क्षणं पश्य प्रत्यगात्मानमात्मना ॥ इयं विभालुसाव्यक्तं प्राबुद्धिरजनीतव ॥ ३७ ॥ कर्तुं पुरुषकारेण केवलं न च कर्मणा ॥ महेशानुग्रहदेवप्राप्तव्यं प्राप्यते नरैः ॥ ३८ ॥ नाभिजात्यं न चारिड्यं न नयोनच विक्रमः ॥ बलवन्ति पुराणा नि सखे कर्माणि केवलम् ॥ ३९ ॥ अप्रतर्क्यात्मतीकारात्मिकमेव मवसीदसि ॥ न तुं पतिललाटस्थामीश्वरोप्यक्षरावलम् ॥ ४० ॥ कचिद्वक्ताक्वैदभ्यं कचेयं मो हवह्वरी ॥ अचिंतनीयानियतियदि यंदं दं माहिता ॥ ४१ ॥

पास्तिरेव कार्या कियमनियमज्ञानादिभिस्तत्राह ॥ अप्रतर्क्यादिति ॥ एवमीश्वरप्रपन्नोपित्वमप्रतर्क्यात्सौरुषतर्कागम्याच्छ्रुत्येकसमधिगम्याद्धर्मादिसहितज्ञानलक्षणायतीका रात्ममूलसर्वकर्मनिरासोपायात्मिकमवसीदसि किमर्थमुद्दिजसि ॥ यत उपपासनाप्रसादित ईश्वरोपललाटस्थामक्षरावलिनसाक्षात्स्वकरणमार्जयति किंतु ज्ञानकतमूलोच्छेदोपा येनैवेत्यर्थः ॥ ४० ॥ गुरुशास्त्रयोः शिष्यबोधनशक्तिः शिष्यस्य च चित्तशुद्ध्या ऊहापोहकुशलतया बोद्धुं शक्तिरागादीनां च समूलोच्छेदयोग्यताप्राप्तिलक्षणपरिपाक इति सर्व सामग्री मिलनमपीश्वरेच्छालक्षणनियतिवशादेवेत्याह ॥ केति ॥ बाह्यनसागम्याया अखद्वद्ब्रह्मात्मचित्तोक्तगुरु क शिष्यस्य च तद्बोधयोग्यता लक्षणवैदभ्यं कौशलक इयमेवं शमदमादिक्रमेण स्वविनाशाय परिणतामोहवह्वरीक ॥ यद्यस्याः सकाशादियसर्वसांमग्रीद्वद्वपरस्परमिलनमागतासानियतिरीश्वरेच्छा अचिंतनीयाप्रभावेयत्तापरिच्छे देन चित्तयितुमशक्येत्यर्थः ॥ ४१ ॥

[illegible]

दृष्टस्वकालस्योचरा अन्यभूतादिति यावत् ॥ ५४ ॥ अपि च साक्षिणस्तवससारनर्तनकौतुकदर्शनमेव युक्तनतुशोकोमोहादिविकारैः स्वयं नर्तनमित्याह ॥ स्वयमिति ॥ विप
 लीधर्नचित्तादिनाशो विकलानि विवेकदर्शनासमर्थानि रोदनादिविकलानि च इन्द्रियाणि चक्षुरादीनि यस्य तथा विधसत् ॥ ५५ ॥ क्षणभंगिनो दर्शनादि विशेषः ॥ मनस्वीविवेकी
 ॥ ५६ ॥ अमगल्यममगलार्हम् ॥ ५७ ॥ कानि मगलानि तान्याह ॥ देवेति ॥ देवद्विजादिश्रद्धाप्रश्रुतय ईश्वरानुग्रहसाधनत्वान्मगलानि ॥ ईश्वरानुग्रहस्तु साक्षाज्ज्ञानसाधन
 त्यात्परममगलमिति भावः ॥ तथा चोक्तम् ॥ ईश्वरानुग्रहादेव पुसामद्वैतवासाना महाभयपरिचाणा द्विचाणा भवेज्जायत इति ॥ ५८ ॥ इदानीं भरद्वाजः सर्वसाधनरहस्यं मया पि ङी

काकथामर्त्यपि ङानां निमेषांतरवासिनाम् ॥ अपि देवानिकायायेतेपि ङुक्कालगोचराः ॥ ५९ ॥ स्वयं नृत्यसि किं प्रीतो विपत्तौ विकलं द्वि
 यः ॥ क्षणनिश्चलमासीनः पश्य संसारनाटकम् ॥ ५५ ॥ अस्यानेकतरंगस्य जगतः क्षणभंगिनः ॥ न विषीदति मनस्वी भरद्वाज मनगपि
 ॥ ५६ ॥ त्यज शोकममंगल्यं मंगलानि विचिंतय ॥ चिदानंदघनं स्वच्छमात्मनं च विभावय ॥ ५७ ॥ देवद्विजगुरुश्रद्धाभरवं धुरचेतसाम् ॥
 सदागमप्रमाणानां महेशानुग्रहो भवेत् ॥ ५८ ॥ भरद्वाज उवाच ॥ ज्ञातं तव प्रसादेन सर्वमेतदशेषतः ॥ न वै राग्यात्यरो बंधुर्न संसारा
 त्यरो रिपुः ॥ ५९ ॥ इदानीं श्रोतुमिच्छामि वसिष्ठे नोपपादितम् ॥ ज्ञानसारमशेषेण ग्रंथेनोक्तं पदात्मना ॥ ६० ॥ श्रीबाल्मीकिरुवाच ॥
 भरद्वाज शृणु खेदं महाज्ञानं विमुक्तिदम् ॥ यस्य श्रवणमात्रेण भवाब्धौ न निमज्जसि ॥ ६१ ॥ संहतिस्थिति संभूति भेदयोर्नैकधा स्थितः ॥
 एकोपि सन्नमस्तस्मै सच्चिदानंदमूर्तये ॥ ६२ ॥ कृते प्रपंचविलये यथा तत्त्वं प्रकाशते ॥ तवोपायं प्रवक्ष्यामि संक्षेपाच्छ्रुतिशासनात् ॥ ६३ ॥
 पूर्वापरविचारार्हा कथं नृणां तव स्मृतिः ॥ तथैव ज्ञायते सर्वं कशामलकवत्स्वयम् ॥ ६४ ॥

कृत्यज्ञातम् दृश्यप्रपंचविलापनोपाय रहस्यमीश्वरानुग्रहसाधन रहस्यं च वसिष्ठस्य विस्तरोक्तिषु विशकलितं तत्र त्रयोक्तं पि ङी कृत्यनज्ञातमिति कंठोक्त्या र्थाच्च दर्शयंस्तज्जिज्ञासुः
 पृच्छति ॥ ज्ञातमित्यादिना ॥ ५९ ॥ अनेकवाक्यात्मना अशेषेण ग्रंथेनोक्तं रहस्यमेकपदात्मना पि ङी कृतं निष्कृष्टश्रोतुमिच्छामीत्यर्थः ॥ यदात्मनेति पाठे यत्तात्पर्यं केणेति प्रथमं
 शेषणम् ॥ ६० ॥ ६१ ॥ प्रविलापनोपायमपवादं वक्तुमप्यारोपेणैकमेवानेकधा स्थितं देवमगलार्थं नमस्यति ॥ संहतीति ॥ ६२ ॥ प्रश्नाभिप्रायानुरूपमुत्तरवक्तुं प्रतिजानीते ॥
 कृते इति ॥ श्रुतिशासनात्माङ्कयोपनिषदादिश्रुत्युक्तमात्र ॥ ६३ ॥ विशकलितोक्तं सूक्ष्ममिति शिः स्वयमेव पूर्वापरविचारेण निष्कृष्य ज्ञानं शक्यतस्ते सा बुद्ध्या प्राक्प्रख्याता मिदा
 नीकथनटमिति वक्ष्यमाणप्रवृत्तावधानार्थमधिकक्षिपति ॥ पूर्वापरेति ॥ ६४ ॥

अतएवेदं शास्त्रमधीनार्त्तमोहजपोत्साहैरुपयुक्तो न तत्परालोको कश्चाह ॥ हे भद्राजोसि ॥ असामान्यमसाधारणम् ॥ ४२ ॥ किञ्चमहत्त्वधिकार्यशोक सामधीनस्य युतो
 ननु महा राजस्य सर्वसाधारणस्य स्वस्वदेवतारायेनाह ॥ दूरमिति ॥ महासत्त्वो राजा युद्धादिमहापवित्रमप्रोपि धनभूत्या दिसामधीनस्य न तदावभ्येपानो रथदूरमपि पृथ्वीपरिपा
 लनदृष्टिपदशिष्यपरिपालनदिकार्यमात्राभावेण कर्तुं युक्तहेने ॥ परिक्षते धनादिसिद्धिदयाभापदितदुत्तरलोहेतुर्धैर्यादिसामधीनविरहादित्यर्थ ॥ ४३ ॥ जीवन्मुक्ता न्निदर्शनी
 कृत्युपयमासाप्त्या सत्यामभवो भोगविध्यत्वेत्यनुभापसोत्साहैरुपयसामप्यभितेयमप्रभवतीत्यारायनाह ॥ बोधदति ॥ ४४ ॥ ननु पापबलुपयस्यापि बधकत्वादिपृथग्भूतपुण्य
 कथमर्जनायतपाह ॥ द्विपदेनेति ॥ सति रागपुण्यधकमवतत्तभाधतुल्यद्वन्द्वमोक्षोपयुक्तमवतिभाष ॥ ४५ ॥ पुण्यातिशयेन प्राप्तनापनारोशमवमापययुनाप्यापितानि वि
 हेभरद्वाजमोहत्वविवेकेन जहिस्तुदम् ॥ असामान्यमिदानीं त्विजानप्राप्य स्वमशयम् ॥ ४६ ॥ दूरमुत्सहेतराजानं हासत्वा महापदि ॥
 अस्य सत्त्वोजन गोचरस्य त्वपि हि परिस्ता ॥ ४७ ॥ वोधपुण्यपराधीन प्रयते बह्वृजन्मभि ॥ अनुमीयत धीरेषु जीवन्मुक्तेषु कार्यात् ॥ ४८ ॥
 द्विपद्भूतेन येनैव कर्मणा यं धदश ॥ सुदृढूतेन तेनैव माक्षमाप्यसि पुत्रक ॥ ४९ ॥ सर्तासकर्ममवेगपुराणप्रणुदलयम् ॥ वर्षो य इव
 भूतानादवानलमसेवयत् ॥ ५० ॥ सखसन्त्यस्य कर्माणि बक्ष्ण प्रणयीमव ॥ नैवसेयदिमसारव्यकावतभ्रमशमम् ॥ ५१ ॥ आतावदेतद्विक
 त्यास्थमिदयावद्विभ्रं ॥ प्रतिपूजो विधेकहोत्रेकेवलनिश्चले जले ॥ ५२ ॥ अयकिमधकरणस्त्वया शोको वलव्यते ॥ निर्वहियतु सैव
 त्याप्रज्ञाय पिरभुरा ॥ ५३ ॥ न जातु ते विगणयते गणना सुगरीयसाम् ॥ येतरगैस्तूणानीव क्रियते ह्यशोकयो ॥ ५४ ॥ समाक्रुदद्वादे
 त्यामहेरात्रमिदजगत् ॥ क्रीड्यते पविधैर्मेखैर्मखैकमिति विवद्यते ॥ ५५ ॥ सूते सहरति क्षिप्रपुन सृजति हति च ॥ जगति बह्वुपर्यायं का
 लएव कुतूहली ॥ ५६ ॥ न विशेषग्रह कश्चिन्नचकश्चिन्नकश्चन ॥ जतुष्वभ्यवहार्येषु प्राक्कम्यकालमोगिन ॥ ५७ ॥

विधनापराधिभक्षीत्याह ॥ सतामिति ॥ असेवयदिति भूतकालो न विनाशित ॥ ४६ ॥ पुण्यार्जनेन तर्हीराभ्यवहार्येयत्कार्यतदुपदिशति ॥ सखेदति प्रक्षणाः प्रणयीमवक्षणापुया
 धैर्यप्रवयासक ॥ ४७ ॥ यावद्विपदेशे प्रक्षयणयिता ॥ उल्लोअलेययसि अख्यप्रतिपूज क्लृप्तोपसर्गविक्षिप्त ॥ निश्चलेन पुयसि केवलपयपदयत्यर्थ ॥ ४८ ॥ अधक
 रणादिवकटदिपि पापक ॥ एवमोकापत्यायवद्विषकटस्मदातनायवक्षायपटिरकेव निर्वहियत् ॥ ४९ ॥ ह्यशोकयोस्तरीयुभोत्साहभोगी ॥ ५० ॥ हर्षविधावद्विराजलक्ष
 णादाजाम् ॥ दूरभागजीवजातम् ॥ बह्विभेतेषां बहुभेदात्कामाधारिपदुर्मेवादायानुधैर्मेखैर्विलायै कीदृशेकालेन ॥ क्रीडते रकर्मकाद्रेनुमणिणि निबुद्धीत्यादिनकर्तुं
 कबलकमणिल ॥ महिक्रीडाक्रीडककल्पितेषु परार्थयोगविधयेषु लेशपुन इत्यर्थ ॥ ५१ ॥ कुतूहली कीडाक्रीडुमी ॥ ५२ ॥ स्वररीरादे सर्वभाणि ररीराद्विक्ताला
 शनलापयदीयमन्तनतद्वरपगोकथ्यमेवमिति विश्वस्यतायादाय अभिमानस्यो न शोकमसक्तिरित्याशयनाह ॥ न विशेषेति ॥ यद्वेदशतम् ॥ न कश्चिन्नाद्विषयो विरोधमर्जनक
 म्यनपरीचनयसिद्धद्वत्यर्थ ॥ काटलक्षणस्य गोगिनः प्रवत्यप्राक्कम्यकालादाक्कम्याभ्यवहारो गणनात्कर्मभूते पुर्णपुनप्ये ॥ ५३ ॥

दिश श्रोत्रभूत्वाकर्णौ प्राविशानित्यादिश्रुते कर्तुर्जीवस्य शब्दादिभोगप्रसिद्धयेकर्णादिगोलकानुप्रवेशेन श्रोत्रादिलक्षणैर्नेद्रियभावेनोपेता दिगादिदेवतां यथाक्रमदेवतास्वेव निक्षिपेदिति शेषः ॥ तमेव क्रमदर्शयति ॥ दिद्वित्रयादिना ॥ ८ ॥ अप्सु चरुण देवतायाम् ॥ ९ ॥ १० ॥ ब्रह्मणि चतुर्मुखे ॥ बुद्धिग्रहणमुपलक्षणम् ॥ एव मनोहकारचिन्तान्यपि चंद्रक्षिपेदिति शेषः ॥

द्राच्युतेषु प्रविलापयेदित्युपसहरति ॥ एतादिति ॥ अग्निर्वाग्भूत्वा मुखमाविशदित्यादिश्रुतिवाक्यप्रमाणमनुसृत्य देवता एवेन्द्रियव्यपदेशेन स्थितानि त्विद्विषयाणि नाम प्रवृत्तविरा संतीति तत्त्वोपदेशेन प्रविलापनायमाख्यादिशब्देन स्वतः स्वकपोलकल्पना एतेऽर्था प्रकटीकता इत्युत्तरेणान्वयः ॥ ११ ॥ एव देहेन्द्रियादिप्रविलापनसमग्रश्लोकवित्यविराजिप्रथमस्थित्वेते द्विशदयति ॥ एवमिति ॥ १२ ॥ अव्याकृते स्थितः पश्चादित्येते द्विवरणप्रसंगेन मायाशबलस्य सर्वजगदभिन्नमितोपादानस्य ब्रह्मणो ब्रह्मविद्याभि प्रागु

श्रोत्रादिलक्षणोपेतां कर्तुर्भोगप्रसिद्धये ॥ दिक्षु न्यस्यात्मनः श्रोत्रं लवचं विद्युतिनिक्षिपेत् ॥ ८ ॥ चक्षुरादित्यविवेचजिह्वा मध्मुविनिक्षिपेत् ॥ प्राणवायौ वाचमग्नौ पाणिभिर्देविनिक्षिपेत् ॥ ९ ॥ विष्णौ तथात्मनः पादौ पायुं मित्रे तथाैव च ॥ उपस्थं कक्षपे न्यस्य मनश्चंद्रनिवेशयेत् ॥ १० ॥ बुद्धिब्रह्मणि संयच्छेत्ताः करणदेवताः ॥ इन्द्रियव्यपदेशेन व्यादिश्रुते च देवताः ॥ ११ ॥ श्रुतिवाक्यमनुस्मृत्य न स्वतः प्रकटीकृताः ॥ एवं न्यस्यात्मनो देहं विराडस्माति चिंतयेत् ॥ १२ ॥ ब्रह्मांडांतः स्थितो यो सावर्धनरीश्वरः प्रभुः ॥ आधारः सर्वभूतानां कारणं तद्बुद्धाहृतम् ॥ १३ ॥ स यज्ञस्तृष्टिरूपो सौजगद्गतौ व्यवस्थितः ॥ द्विगुणां द्वादहः पृथ्वी पृथिव्या द्विगुणं जलम् ॥ १४ ॥ स खिला द्विगुणं तजस्तेजसो द्विगुणो निलः ॥ वायोर्द्विगुणमाकाशमूर्ध्वमेकैकशः क्रमात् ॥ १५ ॥ व्यस्तेन च समस्तेन व्यापिना ग्रथितं जगत् ॥ क्षितिं चाप्सु समावेश्य स खिलं चानले क्षिपेत् ॥ १६ ॥

पास्यत्वेनोक्तब्रह्माहात्मनो विराजो हस्यद्वेसा स्थितां ब्रह्मविद्यायटितां धरारीरामूर्तिदर्शयन्स एव सर्वप्राणिनां मातापितृरूपेण कारणमित्याह ॥ ब्रह्मांडांतरिति ॥ १३ ॥ सोमो पितृत्वादेव स्वस्य सट्पत्य देवमनुष्यादिजगतो वृत्तावनपनादिजीवनोपाये व्यवस्थितः स गृहविट्ट्यादिना सर्वपोषकश्चैतस्मात्तदयज्ञस्तृष्टिरूपो ब्रह्मांडांतः स्थितः ॥ प्रासंगिकमुक्त्वा प्रस्तुतप्रविलापनवक्तुब्रह्मांडावराणान्याह ॥ द्विगुणेति ॥ यद्यपि एभि रारणैरद्वयानंदशगुणोत्तरैरिति पुराणेषु दशगुणोत्तरत्वश्रूयते तथापि द्विगुणमेव परितो वेष्टने पचकोशप्रदक्षिणे पचविंशति कोशवदेकगुणस्य पचगुणत्वे द्विगुणस्य दशगुणत्वमित्यभिप्रायेण तद्वोध्यम् ॥ अथ चातद्वपचक्रितं भूनावरणाभिप्रायमिदनुपचक्रिकताभिप्रायमित्यविरोधः ॥ १४ ॥ एकैकश एकैकस्मादूर्ध्वमुत्तरोत्तरम् ॥ १५ ॥ व्यस्तेन अपचक्रिकेन समस्तेन पचक्रिकेन अतएवांतरमातरवाक्षेप्रविलापयेदित्याह ॥ क्षितिमिति ॥ १६ ॥

॥ इति श्रीवाचिस्पतिविरचिते शिवसामर्थ्यप्रकाशे निषाण ० पू ० सर्वादिशस्तुभिरशततम सग ॥ १२७ ॥ ॥ २४ ॥ ॥ मन्त्रिणापनयुक्त्यापमरद्वाजकतायता ॥ षष्ठ्यं
 म १५ ॥ ॥ इति श्रीवाचिस्पतिविरचिते शिवसामर्थ्यप्रकाशे निषाण ० पू ० सर्वादिशस्तुभिरशततम सग ॥ १२७ ॥ ॥ २४ ॥ ॥ मन्त्रिणापनयुक्त्यापमरद्वाजकतायता ॥ षष्ठ्यं
 नेष्टानिकर्तव्यतामभ्युपयनकमा ॥ १ ॥ तत्र सांगतास्तान्कारानमपचमन्त्रिणापनमकारशानोद्योतउपरमस्ति निष्ठु मन्त्रादिन समहितोभूत्वात्मन्येवात्मनपरम्यतीति श्रुतिनात्
 यवर्णनमुस्तनैवमभ्युपयनकमा ॥ शान्तद्वयादिना ॥ तत्रोपरतपद्विषयविभागेनभ्याचरे ॥ निषिद्धादिनि ॥ तत्रसमाहितपरमार्थयथाकासनापटगयोगवणयस्ति निष्ठुपरमार्था
 चरे ॥ यद्वासनद्वयादिना ॥ उच्चारयेदर्थजयेत् ॥ शुभुवापस्यानोक्तरीत्याभूतमभा ॥ २ ॥ २ ॥ यस्यापस्यापस्ययस्यसमभोजनभग्नितनज्ज्ञात्वाश्रुत्यादिनास्त्वत्वा
 तपुनपुभूतपुदेवपुचिखिलापमर्वाधारमभ्युपयुक्तरीत्यातसमाहितोक्तैकभनालीतिस्मरेद्विषय ॥ ४ ॥ एवमाप्यात्मिकदेहेन्द्रियादिभारत्यकान्तकारणभूतदेवतासमस्यात्माका
 स्वयविचार्यस्वयमेवचेतसातथाप्यतेयेननरोचतेपुन ॥ सत्संगसच्छात्रविवेकतभुनर्वराण्ययुक्तेनविभाष्यमेतत् ॥ ६५ ॥ ॥ इ० वा०
 वा० दे० मो० नि० पू० मरद्वाजानुशासननामसमर्पितशतुत्तरशततम सग ॥ १२७ ॥ ॥ २४ ॥ ॥ श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ ॥
 शान्तोद्योतश्रोपरतोनिषिद्धात्काम्यकर्मण ॥ विषयैन्द्रियसंभलेपसुखाच्चश्रद्धयान्वित ॥ १ ॥ श्रद्धासनेसमासीनोजितचित्तैन्द्रियक्रिय ॥
 ओमित्युच्चारयतावन्मनोयावदवसीदति ॥ २ ॥ प्राणायामंतत कुयांदत करणशुद्ध्य ॥ इन्द्रियाण्यहाहरेत्यश्वादिषयेभ्यश्चानैशानै ॥ ३ ॥
 देहेन्द्रियमनाद्युद्धिस्तेनज्ञानां चसंभव ॥ यस्माद्रवतितज्ज्ञात्वतेपुपश्वाहिलापयेत् ॥ ४ ॥ विराजिप्रयमस्थित्वातनात्मनितत परम् ॥
 अध्याकृतस्थित पश्चात्स्थित परमकारणे ॥ ५ ॥ मांसादिपार्थिवभागंयथिव्याप्रविलापयेत् ॥ आप्यरक्तादिकवाप्युतैजसतेजसिदि
 पत् ॥ ६ ॥ वायव्यचमहावायौनामसंनमसिदिपत् ॥ पृथिव्यादिपुविन्यस्यचैन्द्रियाण्यालमयोनिपु ॥ ७ ॥

तार्थाविष्टावभासमस्तीति आचनयापयमविराजिस्थित्वातत परतकारणेवकारार्थसंक्षेपभूतलैगसमस्यात्मनिद्विरणयगर्भविराजमन्त्रिणाप्यस्थित्वाततसत्कारणोचिपुनोनायोपहि
 नेमकारार्थेअध्याकृतोस्थितरसतत पश्चात्सर्वकामभूलकारणत्वोपलक्षितोसाध्याकृतसवाधिवानअर्धमाषालक्षितेशुद्धेब्रह्मणिअध्याकृतमपिब्रिहाप्यस्थितोभवेद्विषय ॥ ७ ॥
 देहेन्द्रियारिपुपस्यसत्मात्वेभग्नसमवायिकरणमप्युक्तद्विषाप्युपमर्पितवर्णोति ॥ मांसादीत्यादिना ॥ क्षिपेततन्माषनाशतनेनमन्त्रिणापयेत् ॥ १ ॥ नाभसरारीराकाराद् ॥
 एवमाप्यादीन्द्रियाण्यप्यात्मयोनिपुस्तारमकेपुदेवतायाधिभूतसंक्षेपविविध्यादिपुनिषिप्यब्रिहाप्य ॥ ७ ॥

दिश श्रोत्रभूत्वाकर्णौ प्राविशानित्यादिश्रुते कर्तुर्जीवस्य शब्दादिभोगसिद्धये कर्णादिगोलकानुप्रवेशेन श्रोत्रादिलक्षणैर्नेद्रियमावेनोपेतादिगादिदेवतां यथाक्रमदेवतास्त्वेव नि
क्षिपेदिति शेषः ॥ तमेव क्रमदर्शयति ॥ दिक्षित्रयादिना ॥ ८ ॥ अप्सु वरुणदेवतायाम् ॥ ९ ॥ १० ॥ ब्रह्मणि चतुर्मुखे ॥ बुद्धिपटुणामुपलक्षणम् ॥ एवमनोहकारचित्ताभ्यामपि चद्रु
द्राद्यन्ते पुनर्विलापयेदित्युपसहरति ॥ एतादृशेति ॥ अग्निर्वाग्भूत्वा मुरवप्राविशदित्यादिश्रुतिवाक्यप्रमाणमनुसृत्य देवता एवेन्द्रियव्यपदेशेन स्थितानां त्वेन्द्रियाणि नामवस्त्वन्तराणि
सतीति तत्त्वोपदेशेन प्रविलापनायमाख्यादिश्रुतेन स्वतः स्वकोलकल्पनाया एतेऽर्था प्रकटीकता इत्युत्तरेणान्वयः ॥ ११ ॥ एवं देहेन्द्रियादिप्रविलापनसमग्रश्लोकविवृत्य विरा
जिप्रयमस्थित्वेत्येतद्विशदयति ॥ एवमिति ॥ १२ ॥ अव्याकृते स्थितः पश्चादित्येतद्विवरणप्रसंगेन मायाशबलस्य सर्वजगदभिन्यनिमित्तोपादानस्य ब्रह्मणो ब्रह्मविद्यार्थिभिर्भागु

श्रोत्रादिलक्षणापेतां कर्तुर्भोगप्रसिद्धये ॥ दिक्षु न्यस्यात्मनः श्रोत्रं त्वचं विद्युतिनिक्षिपेत् ॥ ८ ॥ चक्षुरादित्यविवेचजिह्वामभ्युविनिक्षिपे
त् ॥ प्राणवायौ वाचमग्नौ पाणिभिर्द्रेविनिक्षिपेत् ॥ ९ ॥ विष्णौ तथालनः पादौ पायुं मित्रे तथैव च ॥ उपर्यंकश्यपे न्यस्य मनश्चंद्रे निवेशये
त् ॥ १० ॥ बुद्धिब्रह्मणि संयच्छेदेताः करणदेवताः ॥ इन्द्रियव्यपदेशेन व्यादिश्रुते च देवताः ॥ ११ ॥ श्रुतिवाक्यमनुस्मृत्य न स्वतः प्रकटीक
ताः ॥ एवं न्यस्यात्मनो देहं विराडस्माति चिंतयेत् ॥ १२ ॥ ब्रह्मांडांतः स्थितो यो सावर्धनरीश्वरः प्रभुः ॥ आधारः सर्वभूतानां कारणं तद्बुद्धो
द्धतम् ॥ १३ ॥ स यज्ञस्तृष्टिरूपो सौजगद् तौ व्यवस्थितः ॥ द्विगुणांडाद्वह्निः पृथ्वी पृथिव्या द्विगुणं जलम् ॥ १४ ॥ सलिलाद्विगुणं तजस्तेजसो
द्विगुणो निलः ॥ वायोर्द्विगुणमाकाशमूर्ध्वमेकैकशः क्रमात् ॥ १५ ॥ व्यस्तेन च समस्तेन व्यापिना ग्रथितं जगत् ॥ क्षितिं चाप्सु समावेश्य
सलिलं चानले क्षिपेत् ॥ १६ ॥

पास्यत्वेनोक्ता ब्रह्माद्यात्मनो विराजोद्धत्यक्षे सदा स्थिता ब्रह्मविद्या धादितार्थशरीरामूर्तदर्शयन्स एव सर्वप्राणिनां मातापितृरूपेण कारणमित्याह ॥ ब्रह्मांडांतरिति ॥ १३ ॥ सोमो
पितृत्वादेव स्वस्त्यष्टस्य देवमनुष्यादिजगतोदत्तावनपानादिजीवनोपाये व्यवस्थितः सन् हविर्देह्यादिना सर्वपापकश्रौतस्मार्तयज्ञस्तृष्टिरूपो ब्रह्मांडांतः स्थितः ॥ प्रासंगिकमुक्त्वा प्रस्तु
तप्रविलापनवक्तुं ब्रह्मांडावरणान्याह ॥ द्विगुणेति ॥ यद्यपि एभिर्गणैरहं व्याप्तं दशगुणोत्तरैरिति पुराणेषु दशगुणोत्तरत्वश्रूयते तथापि द्विगुणमेव परितो वेदने पचकोशप्रदक्षिणपंच
विंशति कोशवदेकगुणस्य पंचगुणत्वे द्विगुणस्य दशगुणत्वमित्यभिप्रायेण तद्बोध्यम् ॥ अथवा तदपचीकृतभूनावरणाभिप्रायमिदं नुपचीकृताभिप्रायमित्यविरोधः ॥ १४ ॥ एकै
कशपृकैकस्मादूर्ध्वमुत्तरोत्तरम् ॥ १५ ॥ व्यस्तेन अपर्चीकृतेन समस्तेन पचीकृतेन अतएवांतरमातरवाक्षेप्रविलापयेदित्याह ॥ क्षितिमिति ॥ १६ ॥

समावृत्य विलास्य ॥ समस्तस्युल्लस्य चोत्तत्तिकारणेन महान्कारो हिरण्यगजाकारो ॥ १७ ॥ किन्तु मारो रंत बाह ॥ वासनादिति ॥ १८ ॥ लिङ्गमाराशिरम ॥ एवमुत्तरे
याधिपविलासनेनाथ इव सप्तो म्रस्तां वात्सलाप्रियानत्यागात्ततो बहिर्भूतं सलस्युल्लस्य गूतात्मकलिङ्गसमपि देहैव अहं मात्साधिष्ठाता हिरण्यगर्भ एवास्मीति चिन्तयेदित्यर्थः ॥ १९ ॥
मनुचतुर्मुख पद्मसभाबोहे होतो कश्चिद्विषयगर्भ इति प्रसिद्धः अयं भूतसूक्ष्मसमस्त्यात्मनश्चतुर्मुख इति कथं हिरण्यगर्भस्तथाह ॥ चतुर्मुख इति ॥ भूतसूक्ष्मे अभिमानितयाभ्यवस्थि
तेऽप्यनवभयके म्रस्तां विलासनात्सूक्ष्ममहिम्नयभोगार्थयमोदप्रदेहकस्य पितृया चतुर्मुख आसीदित्यर्थः ॥ इदं हिरण्यगर्भस्य भावनानंतरयत्कर्मव्यतदाह ॥ लिङ्गमिति ॥ अ
र्वाकृतं भूनेभ्यापि सुक्ष्म उपाध्याकारेण व्याकृतं मायाशे उपहितं विशाकारेण व्यकेच ॥ अहं शास्य अहं विशाभासाशस्य चितिप्रविलासनेनिति सूचनया द्विधा कृत्योक्तिः ॥ २० ॥

अग्निवायौ समावे श्वायुचनमसि सिपेत् ॥ नमश्च महदाकारो समस्तोत्पत्तिकारणे ॥ १७ ॥ स्थित्वा तस्मिन्क्षुण्णयोगी लिङ्गमात्रश
रंरयुक् ॥ वासनाभूतसूक्ष्माश्च कर्माविधेयैव च ॥ १८ ॥ दर्शेद्वियमनो बुद्धिरेतस्त्रिगविदुर्बुधा ॥ ततो धौं द्वाद्वाहियातस्तत्रात्मास्मीति चिं
तयेत् ॥ १९ ॥ चतुर्मुखो यकेचाय भूतसूक्ष्मव्यवस्थित ॥ लिङ्गमव्याकृते सूक्ष्मेत्यस्याध्यक्तेषु बुद्धिमान् ॥ २० ॥ नामरूपविनिर्मुक्तय
स्मिन्सति पुनर्जगत् ॥ तामाहुः प्रकृतिकेचिन्मायामकेपरेत्यणून् ॥ २१ ॥ अविद्यामपरे प्रादुस्तकेविभ्रातचेतसः ॥ तत्र सर्वैल्यगत्वाति
पुल्यव्यकरुणिण ॥ २२ ॥ नि सप्तधानिरास्वादा स भवति ततः भुन ॥ तत्स्वरूपा हिति पृति यावत्स्थिति प्रवर्तते ॥ २३ ॥ आनुलोभ्यास्मृता
स्थिति प्रातिलोभ्येन सदति ॥ अतः स्थानत्रयत्वं कानुरीयं पदमव्ययम् ॥ २४ ॥

अथवाभ्याकरुणफलमभिध्याकिरिति क्रियाफलरूपमवर्तितमिन्नभेदकस्य नपापकभेदव्यपदेशोद्देश्याराधेनाह ॥ नामेति ॥ प्रकृतिर्वाभ्या ॥ मायावेदीति ॥ २१ ॥
अपरेदीक्षा सफलरूपमविद्याय ॥ ततस्तस्मिन्व्याकृते प्रलयकाले सर्वेषां ध्यायंतं यथा भावविकारगत्या आनमिन्नतत्कृषिणस्तत्तत्सत्तयैव तिष्ठति ॥ २२ ॥ कथं तिष्ठति तदा
ह ॥ नि सप्तधानि ॥ परस्परसंलग्नयुध्याभ्यन्त्रोपयतलक्षणस्तद्व्युत्पाद्येत्यर्थः ॥ कुतः ॥ प्रलयानंतरसंयुक्तकालेन तं व्याकृतादेव प्रकृतिभूताह ॥ २३ ॥ आनुलोभ्याश्वाका
शादिकमात्र ॥ प्रातिलोभ्येन सदति विपरीतकमेव च भ्यास्तिस्थः परमकारणेनैवेत्येवं द्विरुच्यते ॥ अत इति ॥ स्थानत्रयविराडुत्पत्तिगर्भाभ्याकृतास्तस्युल्लस्य कारणरूपसमपि
यदायवस्थापयतीति व्यक्षेप इति श्रवणोभयतः प्रकृतमभ्यासापन्नमभ्यासानयनमिति व्युत्पत्त्यर्थः ॥ तद्विराट्स्थित्या भिन्नकसमदयमव्यवहार्यमप्याप्तमलक्षणम
हं सत्यमव्यपदेशमकारसत्यस्य सादृश्यव्योपशान्तिविराट्मर्तुर्न चतुर्धनमप्येवेति व्युत्पत्त्यर्थः ॥ तद्विराट्स्थित्या भिन्नकसमदयमव्यवहार्यमप्याप्तमलक्षणम

ध्यानेऽप्याचरमसाक्षात्कारद्वयध्यानकर्तृकरणहर्षालिंगमपिमूलज्ञानबाधेनप्रविलाप्यघटभोगघटाकारोमहाकाशमिवपरिनिरतिशयानंदब्रह्मविशेषैवास्यालिंगनिगडमु
 स्यात्कृतार्थेत्यर्थः ॥ ननुनातःप्रज्ञामित्यादिश्रुतौलिंगबाधोनदृश्यतेतत्कथंनित्यंनिरतिचेतस्थानत्रयबाधेतिगबाधोर्थसिद्धः ॥ रथूलसूक्ष्मभूतेद्वियादिष्वेवलिंगस्यप्रतिष्ठित
 त्वादितिदर्शयति ॥ भूतेद्वियेति ॥ २५ ॥ नच्चज्ञानकथप्रतिष्ठातबाह ॥ लिंगमिति ॥ शुद्धेब्रह्मण्यज्ञानावरणेनाव्याकृतेहिसतिषूक्ष्मभूतद्वारातिगमुस्ययतेनज्ञानविनेतितदेवाल
 गस्यमूलप्रतिष्ठितंनित्यंनिरतिचेतौलिंगनिगडभंगसिद्धिरितिभावः ॥ एववात्मकीनाप्रणवार्थप्रपचनोपायेनप्रतिबोधितःप्रबुद्धोभरद्वाजःस्वानुभवंगर्वनुभवसंबादेनपरीक्षणायप्रकट
 यन्तुवाच ॥ इदानीमित्यादिना ॥ २६ ॥ २७ ॥ चिदहननुचिच्छक्तिमात्र ॥ कीदृशादभेदात्परमात्मासितबाह ॥ घटाभावेइति ॥ घटभोगेसतीत्यर्थः ॥ यथाएकस्यैवघटस्यघट
 कलशानामभेदकल्पनातदुपहितेआकाशेचघटाकाराःकलशाकारादितिष्यपदेशभेदकल्पनातद्वदेकस्यैवाज्ञानस्यजगन्नामभेदकल्पनातदुपहितेचमयिजीवईश्वरोदेवोनर कुज

ध्यायेत्तस्मात्प्रलिंगप्रविलाप्यपरंविशेत् ॥ भूतेद्वियमनोबुद्धिवासनाकर्मवाच्यः ॥ २५ ॥ अज्ञानंचप्रतिष्ठाःस्यालिंगमव्याकृतेसति ॥
 भरद्वाजउवाच ॥ ॥ इदानींलिंगनिगडान्मुक्तहंसर्वथायतः ॥ २६ ॥ चिदंशत्वात्प्रविष्टोहंचैतन्यनानंदसागरे ॥ अभेदात्परमात्माम्स्मिन्स
 र्वोपाधिविवर्जितः ॥ २७ ॥ कूटस्थःकेवलोव्यापीचिदचिच्छक्तिमानहम् ॥ घटाभावेघटाकाराकलशाकाशयोर्थया ॥ २८ ॥ तमाहुः
 श्रुतयोब्रह्मएवमेवैक्यमादरात् ॥ यथाभिरप्रौसांसि क्षिप्तःसमानत्वमनुब्रजेत् ॥ २९ ॥ तदास्त्वस्तन्मयोभूत्वानुद्यतेनविशेषतः ॥ यथाह
 णादिकंक्षिप्तंरुमायांलवणंभवेत् ॥ ३० ॥ अचेतनंजगद्व्यस्तंचैतन्यचेतनीभवेत् ॥ यथावैलवणप्रंथिःसमुद्रसैंधवोयथा ॥ ३१ ॥ ना
 मरुपाद्विनिर्मुक्तःप्रविश्यैतिसमुद्रताम् ॥ यथाजलेजलंन्यस्तंक्षीरेक्षीरंघृतंघृतम् ॥ ३२ ॥ अविनष्टाभवत्येतेगुह्यतेनविशेषतः ॥ तथा
 हंसर्वभावेनप्रविष्टश्चेतनेसति ॥ ३३ ॥ नित्यानंदसमस्तज्ञेपरेपरमकारणे ॥ नित्यंसर्वगतंशांतंनिरवद्यंनिरंजनम् ॥ ३४ ॥

रहत्यादिष्यपदेशभेदकल्पनाचासीत् तत्रैकेनघटभोगेनयथाउभयनित्यद्वयशुद्धाकारालक्षणेक्यतद्वदेकस्याज्ञानस्यनित्यत्वासर्वनामादिभेदनित्यत्वाच्चिदैक्यसांभ्राज्यमित्यर्थः
 ॥ २८ ॥ एवमैक्यमभिप्रेत्यतब्रह्मभूतमायवनान्यत्पश्यतिनान्यच्छृणोतिनान्यद्विजानातिसंभूमायवत्वस्यसर्वमात्मैवाभूत्तत्केनकपरयेत्एकाल्पत्ययसारंशिवंशांतमद्वैतच
 त्थर्मन्यते नेहनानासिक्किचनेत्यादयोबद्धयःश्रुतयआहुरित्यर्थः ॥ एवंयथाजलेजलक्षिप्तंक्षीरेक्षीरंघृतंघृतम् ॥ अविशेषोभवेत्तद्वज्जीवात्मापरमात्मनीत्यादिश्रुतिभिरी
 दृशमेवैक्यदर्शितमित्याशयेनोदाहरति ॥ यथेति ॥ समानत्वमैक्यम् ॥ २९ ॥ एवमचेतनप्रपचस्यापिचितिविलापनेनतद्वावापत्तौदृष्टांतमाह ॥ यथेति ॥ ३० ॥ न्यस्तप्रवि
 लापितम् ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ उपाधिनाशेउपहितजीवविनाशकापिभोगेत्याशयेनाह ॥ अविनष्टादिति ॥ चेतनेचिदैकरसेसतिब्रह्मणि ॥ ३३ ॥ निष्कलनिक्रियशांतंनिरवद्यं
 निरंजनमित्यादिश्रुत्यापिस्वानुभवसवादयति ॥ नित्यमित्यादिना ॥ ३४ ॥

एवपुटोवाल्मीकिस्तथाप्रथमं काम्यनिषिद्धकर्मणा ज्ञानविरोधिविक्षेपादिदोषहेतुभूतकर्मणा च त्वागेन ज्ञानित्वं शास्त्राभ्यासेन स पादमीय तदुत्तरं तस्य कर्मकोटिशमिति त्वस्य श्रो-
 तस्त्वस्य मेव ज्ञास्य सित तद्भूमिका परिपाककमेण तत्तत्कर्मपरमस्य तदा तदैव च यानुभावि तु शाक्यत्वाज्ज्ञानिना च पारब्धये चिन्त्येणैक रूपस्थित्यदर्शनेन तत्कर्मणा प्रवृत्तमेव निवृत्त-
 त्वमेवेति नियतमशक्यत्वादिस्थाशयेनोत्तरमाह ॥ तस्मादिति ॥ तस्मात्सर्वकर्मसंन्याससहितब्रह्मप्रणयित्वमेव ससारभ्रमनिवृत्तं कज्ञानोपाय इति महदुपदिष्टार्थस्य बुद्धत्वाच्चादौ श-
 र्मुमुक्षुभिर्निर्यर्थस्मिन्कर्मणि कृते सति श्रवणादिविविधदोषश्रित्तविक्षेपमालिन्त्य पातकादिदोषश्रमभावतितदेव कर्तव्यं काम्यनिषिद्धचकारादृष्टविक्षेपसाधनचकर्मनकर्तव्यमित्यर्थः ॥
 विविदिपासन्त्यासपरिपालनतुविधिनात्यक्तस्य पुनर्विधिविनपरिश्रमादाहृदौ नैष्ठिकधर्मयस्तु प्रच्यवते पुनः प्राप्य श्रित्तनपश्यामि येन शुद्धोत्स आत्महेत्यादिपरावृत्तौ दोषश्च

प्रवृत्तं वानिवृत्तं वानकर्तव्यं च नवाप्रभो ॥ श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ तस्माद्व्यवहृते दोषस्तत्कर्तव्यं मुमुक्षुभिः ॥ ४४ ॥ काम्यं कर्म निषि-
 द्धं च न कर्तव्यं विशेषतः ॥ यदा ब्रह्मणैर्जीवो युक्तस्य त्कामनो गुणान् ॥ ४५ ॥ संशान्तकरणग्रामस्तदा स्यात्सर्वगः प्रभुः ॥ देहैर्द्रियमनो-
 बुद्धेः परस्तस्माच्चयः परः ॥ ४६ ॥ सोहमस्मि यदा ध्यायेत्तदा जीवो विमुच्यते ॥ कर्तुं भोक्तादिनिर्मुक्तः सर्वोपाधिविवर्जितः ॥ ४७ ॥ सुख-
 दुःखविनिर्मुक्तस्तदानीं विप्रमुच्यते ॥ सर्वभूतेषु च आत्मानं सर्वभूतानि चात्मनि ॥ ४८ ॥ यदा पश्यत्यभेदेन तदा जीवो विमुच्यते ॥ जाग्रत्स्व-
 प्रसुषुषाख्यं हित्वा स्थानत्रयं यदा ॥ ४९ ॥ विशतुरीयमानंदं तदा जीवो विमुच्यते ॥ जीवस्य चतुरीयाख्यास्थितिर्थापरमात्मनि ॥ ५० ॥
 अवस्थावीजनिद्रादिनिर्मुक्ता चित्सुखात्मिका ॥ योगस्य सेचं वानिष्ठासुखं संवेदनं महत् ॥ ५१ ॥ मनस्य सतंगते पुंसां तदन्यन्नोपलभ्यते ॥
 प्रशान्तामृतकहोले केवलामृतवारिधौ ॥ ५२ ॥

वणारमुनपरिप्रेष्यो जनाभावाच्छिष्टविर्गाहितत्वाच्च सेरस्यतीति भावः ॥ ४४ ॥ ज्ञानित्वं त्वस्य सर्वमनो गुणत्यागेन पूर्णानंदाद्वयविशुद्धासगचिदेकरसत्वादिब्रह्मगुणप्राप्तावे-
 वस्थान्यान्यथेत्याह ॥ यदेत्यादिना ॥ ४५ ॥ देहादिकोशचतुष्टयात्परआनंदमयकोशात्मात्मास्तदधिष्ठानब्रह्म ॥ ४६ ॥ आदिपदात्कर्तृकार्यकरणभोक्ताभोप्यभोगो-
 ज्ञानाज्ञानज्ञेयमितितिस्रोपित्रिपुटयः परिगृह्यते ॥ तत्तयो जकैः सर्वदेहाद्युपाधिभिस्तत्कलाभ्यामुत्खड्गत्वाभ्या च विनिर्मुक्तो यदा भविष्यसितदानीम् ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥
 ॥ ५० ॥ जाग्रत्स्वमावस्थयोर्वीजसवासनाकर्माज्ञानम् ॥ निद्रातदवस्था विशेषः ॥ सेयतुरीयाख्या जीवस्य स्थितिर्योगस्य निद्विध्यासनपरिपाकजन्यनिर्विकल्पसमाधेर्वाशब्दान्मु-
 ख्याधिकारिणो विचारमात्रजन्यसाक्षात्कारज्ञानस्य वानिष्ठापरिसमाप्तिः ॥ ५१ ॥ तस्मिन् चिन्मात्रं तस्य तवैकतदर्शनप्रसक्तिरेव नास्ति दूरे कर्मक्षाराधिष्ठीवी चिमज्जनप्रसक्तिरित्याशा-
 येनाह ॥ प्रशान्तेति ॥ ५२ ॥

प्रागुक्तमीश्वरमुपास्यतद्वदत्तदेवद्विष्टोक्तज्ञानमार्गेणयोगमार्गेणवातत्त्वज्ञानेनसत्येकविज्ञानेनसबबिज्ञानात्सवसरापमूलाज्ञाननाशाश्वसवसरायोच्छेदेनविश्वीतिर्भीषिप्यतीत्युप
सहस्रि ॥ ममत्वादित्ता ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ तपशरात्राचार्योपदेशस्तानुपशानामेकापनिष्ठानिश्चयापार्थिवतनाद्वितिलक्षण-परामरा रास्वपोपणाद्वितिलक्षणोभ्यासश्चाव
थकायदत्ताह ॥ परामर्शेति ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ योगमुपाधित्यार्गेर्नमप्य ॥ स्वात्मनशोधितमतीचा ॥ आत्मनिमग्नमिणि ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ महामनाक्षयविच्छिन्नममकार
विमाराय ॥ ५९ ॥ अनुपद्विष्टमाप्रमयुक्तनप्रागुक्तशक्तिप्रातनत्वयारिष्यस्यमग्रीकरणारस्वस्यगुत्वशिष्योद्धारासमभ्यस्तक्षणात्सवपृषदर्शानमस्मभ्यमित्यथ

मज्जमज्जसिक्किहेनप्रहत्ताराविध्वीचिपु ॥ मज्जसमरिताभोगपरमंशजगदुरुम् ॥ ५३ ॥ इतिनेवर्णितसर्ववसिपुस्त्योपेठानम् ॥ अने
नज्ञानमार्गेणयामार्गपुत्रक ॥ ५८ ॥ भरद्वाजमहाराज्ञमर्वज्ञास्यमिनिश्चितम् ॥ परामर्शनशक्तस्यगुरुवाक्ष्यायवोधनात् ॥ ५५ ॥
अभ्यासात्मवसिद्धि स्यादिति वेदानुशासनम् ॥ तस्मात्त्वसवमुत्सज्यकुर्वभ्यासोस्तिरमन ॥ ५६ ॥ ॥ भरद्वाजउवाच ॥ ॥ राम प्राप्
परपागस्वात्मनात्मनिहेमुने ॥ कथवसिपुठंवेनव्यवहारपर कृत ॥ ५७ ॥ इतिज्ञात्वाहमप्येवमभ्यामार्थयतयथा ॥ तथैवव्यवहारोपि
धुत्पानंमेमविप्यति ॥ ५८ ॥ ॥ आवात्मकिरुवाच ॥ ॥ यदापरिणत साधु स्वस्वरूपमहामना ॥ विश्वामिन्नस्तदोवाचवसिपुस्त्यपि
सुतमम् ॥ ५९ ॥ ॥ आविभिनजउवाच ॥ ॥ हेवसिपुमहामागवक्ष्युन्नमहानसि ॥ गुरुत्वशक्तिपातेनतत्क्षणादवदर्शितम् ॥ ६० ॥
दशनात्स्यशान्दद्व्यात्प्रयारिष्यदेहके ॥ जनयेय ममावशशांमवसंहिदशिक ॥ ६१ ॥ रामेव्ययविशुद्धात्मविवरक स्वात्मनैवहि ॥
विश्रान्तिमानावात्सचमवादात्माभवान्यदम् ॥ ६२ ॥ शिष्यप्रज्ञैवबोधस्वकारणगुरुवाक्यत ॥ मलत्रयमपृषकेकयधुज्यतिपृषकवत्
॥ ६३ ॥ ज्ञानप्रत्यक्षमेवदुर्गुशिष्यप्रयोजनम् ॥ उभावपियतोयोग्योसवपामहिदशामपि ॥ ६४ ॥

॥ ६० ॥ म मनुपयासिधरीत्यक्कारामहप्रविषयकूटिनीसधारदिकनकनमेवतत्कथल्यारातिपातोक्षातस्तथाह ॥ वरानादिति ॥ सत्यसकल्पानात्वादराह पादुत्प्रापिस
च्छिष्यस्यकूटिनिष्या-पदृमकमेरुमग्नप्रक्षयस्थितपरशिष्यसमावेशलक्षणोकीवस्योपाधिपतित्यनेनशुद्धमग्नसमावेशलक्षणश्रान्तिकपात सिद्धतीतिभाष ॥ देशिकोक्तः ॥ ६१ ॥
तपसाम्मसच्छिष्यमदेशायति ॥ रामदति ॥ ६२ ॥ मलत्रयरीवशास्त्रनासदमाणावाहिकामकमवासानलक्षणवा ॥ कथयुज्यतिरिष्यदतिशेष ॥ ६३ ॥ सच्छिष्यपुराण
स्यदृष्टकर्मेश्वराह ॥ ज्ञानेति ॥ यददर्शैर्गुर्गुतिष्यार्थावत्सर्वेषुगुरुपायानाभीदराकिंनलक्षणानामपिज्ञाननलानित्यथ ॥ ६४ ॥

इत्यवसिष्ठप्रशस्त्यनक्तर्त्तव्यमाह ॥ इदानीमिति ॥ अस्मादिदुक्पथा ॥ त्वपदेपरिणत कृतकृत्यइति यावत् ॥ ६५ ॥ ममकार्यनिर्विघ्नयज्ञसिद्धित्वस्मरन्स्वाम्युत्थानं क
 न्तुमर्हसिति पूर्ववत्प्रथमाकथ्या इत्युत्तरत्रयासवध ॥ ६६ ॥ किंचान्यदेवकार्यमपिरामभ्युत्थापनेन चरामसपादयामो वयम् ॥ ६७ ॥ कार्यतिराण्यपि पदार्थयन्देवकार्यविशदयति ॥
 सिद्धाश्रमेत्यादिना ॥ अहल्यायामुक्तिशायमोक्षचकारिष्यतीत्यनुपग ॥ ६८ ॥ निश्चयोवाग्निश्चय ॥ गर्तिपरलोकमार्गम् ॥ ६९ ॥ राज्ञ्यविमुच्यगतो विगतः ॥ जीवन्मुक्तत्वादेवा
 भयोनिसुहृश्च ॥ दहकारण्यवासिने मुनीन् राक्षसवधेन भयादुद्धरिष्यतीति परेणान्वयः ॥ ७० ॥ विविधानितीर्थानि प्राणिनश्च उद्धरिष्यति पावयिष्यतीत्यर्थः ॥ सीताहरणप्रयुक्त
 यद्द्वैर्गत्य शोकमोहादिविह्वलनच्छलेन रावणादीनां वादपि सर्वपात्रीसागिनाभुविशोच्यतामस्यास्थ्यचदर्शयिष्यतीति परेणान्वयः ॥ ७१ ॥ अथ इन्द्रवरदानेन युद्धे स्यवानरक्षी
 देः परावृत्तिपरावर्तनपुनर्भजिविनदर्शयिष्यति ॥ ७२ ॥ अग्निप्रवेशेन सीताविशुद्धिमन्विच्छन्त्यात्मनः स्वस्थलोकानुमतिरिष्टजनमाननीयचरित्रतदर्शयिष्यति ॥ ततो राज्ञ्येभिषि
 इदानीं रुपयारामव्युत्थानं कर्तुमर्हसि ॥ पदेपरिणतस्त्वं हि कार्यविधावच्यतः ॥ ६५ ॥ स्मरन्कार्यममविभो यदुद्दिश्याहमागतः ॥ प्रार्थि
 तश्चातिकष्टेन राजादशरथः स्वयम् ॥ ६६ ॥ तद्वथामाकथ्याः सर्वशुद्धेन मनसामुने ॥ देवकार्यचरामान्यद्वतारप्रयोजनम् ॥ ६७ ॥ सिद्धा
 श्रमं मयानीतो रामो राक्षसमर्दनम् ॥ करिष्यति ततो हल्यामुक्तिं च जनकात्मजाम् ॥ ६८ ॥ परिणोप्यतिकोदंडभंगेन कृतनिश्चयः ॥ रामस्य
 जामदग्न्यस्य कर्तान्शान्तिं भुवम् ॥ ६९ ॥ पितृपैतामहं राज्ञ्यविगतो भयनिस्सहः ॥ वनवासच्छलेन हृदंकारण्यवाप्तिनः ॥ ७० ॥ उद्धरिष्य
 त्तितीर्थानि प्राणिनो विविधानि हि ॥ सीताहरणदौर्गत्यच्छलेन भुवि शोच्यताम् ॥ ७१ ॥ दर्शयिष्यति सर्वपांरावणादिवधादपि ॥ खीसंनि
 नामया स्वाभ्यं वानरादेः परावृत्तिम् ॥ ७२ ॥ सीताविशुद्धिमन्विच्छेद्द्वैकानुमतिमात्मनः ॥ जीवन्मुक्तो निस्सहोपि क्रियाकांडपरायणः
 ॥ ७३ ॥ भविष्यति गतिं द्रष्टुं ज्ञानकर्मसमुच्चयौ ॥ यैर्दृष्टो यैः स्मृतो वापि यैः श्रुतो वा ॥ धितस्तु यैः ॥ ७४ ॥ सर्वावस्थागतानां तु जीवन्मुक्तिप्रदास्य
 ति ॥ इति कार्यमशेषेण त्रैलोक्यस्य समापि हि ॥ ७५ ॥ अनेन रामचंद्रेण पुरुषेण महात्मना ॥ नमोऽस्मै जितमवैते कोप्येवं चिरमेधताम् ॥ ७६ ॥
 कः स्वयर्जीवन्मुक्तो निस्सहोपि सत्कर्मधिकृतजनानां कर्मानुष्ठानेनैव गतिं द्रष्टुं क्रियाकांडपरायणो भविष्यतीति परेणान्वयः ॥ ७३ ॥ ज्ञानकर्मसमुच्चयाधिकारिणां ब्रह्म
 लोकादिगतिदर्शयितुं ज्ञानकर्मसमुच्चयौ चकारिष्यतीति शेषः ॥ ज्ञानमत्रोपासनम् ॥ न केवलकर्ममार्गप्रवर्तनेन वर्तमानजनमात्रोपकारो किन्तु तत्कालमपि स्मरणकर्त्तव्यं स्वचरि
 त्रप्रबोधनादिना स्वानुगतानां भक्तानां जीवन्मुक्तिमुखप्रदइत्याह ॥ यैरिति ॥ ७४ ॥ सर्वावस्थासु गतानां भक्त्या अनुगतानाम् ॥ ७५ ॥ अनेन महात्मनारामचंद्रेण इति वर्णितप्रका
 रेण वैलोक्यस्य समापि हितकार्यमिति पूर्वान्वयः ॥ इदानीं श्रीविश्वामित्रसामाजिकानारामभक्तिवर्धयन्त्याह ॥ नमइति ॥ हे जनाः एते यूयमस्मै रामायनमरकुरुत ॥ तन्मम
 स्कारमात्रेण भवद्भिः सर्वजैतव्यजितमेव न साधनान्तरमपेक्षणीयमित्यर्थः ॥ युष्माकं मध्ये कोपि पुरुषयोर्यपुंशोराम इव जीवन्मुक्तश्चरति वैकल्पसमाधिविश्रांतिनामः ॥ सु
 खमेधतावर्धताम् ॥ ७६ ॥

॥ ७७ ॥ इरावतामुताउत्तराचरिष्यद्वारायकपाथैलयाविधाः सतीरार्माप्रियस्वरजसाभादेरनमस्करेदतिपावत ॥ सवाराभस्तरणेच आस्थिता आस्थावतोच भवुरिति शेष ॥
 वासिदादीधिलतत न पयाभूतयानसगतोपनयतो भव ॥ ७८ ॥ एवमप्येवमप्यभ्यनसतुनु ॥ गूयभ्योतुमुत्कंठिताः सर्वेभभुरित्यर्थ ॥ अतएवतेतस्यगुणाभ्यरोक्ताना
 कर्मपदस्यमृतयाम्यामलिसुखमनुभूय ॥ लब्धभाषभ्छादस ॥ ७९ ॥ ब्रह्मिभ्योवृजनप्रतिभ्यकवध ॥ अयराभाजभ्यनःप्राप्नोभूत किंवाभुभोदेव अथयाननुन्यइत्यज्ञ
 नाभिवाधानुसारिष्य ॥ ८० ॥ विश्वामिभ्योप्यजानानुसारिणोत्तरमाह ॥ अर्धदेति ॥ इजनत्वमयास्मिरामपरवसाक्षाजगवाभ्यासुहृदतिविश्वामिभ्योसकुरु सपुराणपर पुरुष ॥

॥ श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ ॥ इतिश्रुत्वाधतेसर्वेविश्वामिभ्येणभापितम् ॥ सिद्धाश्ववरयोगीन्द्रावसिपुत्रमुखा पुन ॥ ७७ ॥ राभीधियधर
 जसामादरस्मरणास्थिता ॥ दूरश्रुतोत्तरकया कययामैथिलीपते ॥ ७८ ॥ नसतुतोपभगवान्वसिष्ठोऽन्यमहर्षय ॥ गुणान्गुणनिधेक
 स्यद्वुवकाकणयच्छुतम् ॥ ७९ ॥ विश्वामिभ्यमुनिनाहवसिष्ठोभगवाद्यपि ॥ ॥ श्रावसिष्ठउवाच ॥ ॥ ब्रह्मिविश्वामिभ्यनुनेरामोराजीव
 लोचन ॥ कोयमभूदुध किंवाभनुप्योवायराधव ॥ ८० ॥ ॥ श्रीविश्वामित्रउवाच ॥ ॥ अत्रैवकुरुविश्वामिभ्योसमयसपुरुषपर ॥ विश्वा
 यमयिताभोधिर्गमीरगमनोचर ॥ ८१ ॥ परिपूर्णपरानद सम श्रीवत्सलोछन ॥ सर्वेपां प्राणिनारामप्रदातासुप्रसादित ॥ ८२ ॥ अय
 निहतिकुपित सृजत्ययमसत्सकान् ॥ विश्वादिर्विश्वजनकोधातामत्तामहासख ॥ ८३ ॥ अयच्छुकांतनि सारच्छुससारधूतकै ॥ आन
 दसिधुर्विततोवार्तरगीविगायते ॥ ८४ ॥ कश्चिन्मुकइवात्मस्य कश्चिनुयंपदामिध ॥ कश्चिद्वर्णातिप्रकृति कश्चित्तस्य पुमानयम् ॥ ८५ ॥
 अयं ययामयोदेवत्वेगुणयगहतातिग ॥ जयत्यगोरयपद्विर्वेदात्मापुरुषाद्भुत ॥ ८६ ॥ अयं वतुर्वाहुरयविश्वस्यैवावतुर्मुख ॥ अयमेवम
 हादेव संहताश्चित्रलोचन ॥ ८७ ॥

सक ॥ विश्वार्धमयितोऽभोधिः श्रीरार्थपायनस ॥ मभीरार्थागृहारायानामागमामुपनिषदांस्वगोचरोनान्यप्रमाणस्येत्यर्थ ॥ ८१ ॥ यदातासर्वपुरुषायाऽनानिमित्तराच ॥
 दृष्टुमस्यामसादित ॥ ८२ ॥ असत्समाक्यायनेकीर्तयइत्येवसत्कामिभ्यार्थांलात् ॥ ८३ ॥ इयं कृतादिश्वादिवाधितानि सारायदृश्यवसासाराकायकारणवधाधैलयाविधै
 धूर्तकर्मगृह्यकर्तारोपनिमित्तानदीधुर्धियासप्तमविषयते ॥ ८४ ॥ अयमेवज्ञानमुकोनित्यमुकोमायानियतामायातर्कश्च्यतिभूतभीस्तिहइत्याह ॥ कश्चिदिति ॥ ८५ ॥
 ययामयोदेवरातिर ॥ अत्रै शिक्षाकन्यादिभि ॥ वेदानामात्मापारमार्थिकसत्त्वप्रभूत ॥ ८६ ॥ चतुर्वाहुर्यालकोविष्यु ॥ ८७ ॥

योगान्मायाशक्तिसंघमात् ॥ मोहनिद्रानन्दत्वात्सदाजगत्क ॥ ८८ ॥ यथाविक्रमेणपराक्रमेणावश्यमावीजयउक्षतेप्राप्यते तेजसायथाप्रकाशोभास्वरूपउक्षतेभि
योनाम्नायाशक्तिसंघमात् ॥ मोहनिद्रानन्दत्वात्सदाजगत्क ॥ ८८ ॥ यथाविक्रमेणपराक्रमेणावश्यमावीजयउक्षतेप्राप्यते तेजसायथाप्रकाशोभास्वरूपउक्षतेभि
यते यथाश्रुतेनशास्त्रेणप्रज्ञोत्कर्षउक्षतेप्राप्यते तद्वदयसुपूर्णनगरुहेनेत्यर्थः ॥ ८९ ॥ अमुनारामेणयाश्रितेनममायप्रतियोद्धेतित्थित्यश्रितनार्हसपन्न ॥ ९० ॥ विष्णुदेहेनामु
नाशून्यस्वर्गहास्यार्गस्यशोच्यतेत्यर्थ ॥ अभितपरितसमयानिकपाहाप्रतियोगेपीतिषष्ठ्यर्थद्वितीया ॥ एवशेषमूर्तिरयपातालाहृक्ष्मणात्मनाइहागतः ॥ तथाचपातालस्या
पिशोच्यतेत्यर्थ ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ रूपयितुनिरूपयितुद्रष्टुं च ॥ ९३ ॥ वंशेऽवतरेणरघुरप्यनेनपावितइत्याह ॥ रघोरिति ॥ शुश्रुमइतिकदिनियमान्देष्टुमिदमिदंशाभा

अजोयंजायतेयोगाज्जगत्कःसदामहान् ॥ विभर्तिभगवानेतद्विरूपोविश्वरूपवान् ॥ ८८ ॥ विजयोविक्रमेणोवप्रकाशइवतेजसा ॥
प्रज्ञोत्कर्षःश्रुतेनेवसुपूर्णनायमुत्पद्यते ॥ ८९ ॥ अयंदशरथोऽधन्यःसुतोयस्यपरःपुमान् ॥ धन्यःसदशकंठोपिचिंत्यश्रितेनयोमुना ॥ ९० ॥
हास्वर्गममुनाशून्यंहापातालादिहागतः ॥ तस्यागमादयंलोकोमध्यमःश्रेष्ठतागतः ॥ ९१ ॥ रामइत्यवतीर्णोऽयमर्णवांतःशयःपुमान् ॥
चिदानंदघनोरामःपरमात्मायमव्ययः ॥ ९२ ॥ निगृहीतेन्द्रियग्रामारामंजानंतियोगिनः ॥ वयंत्ववरमेवास्यरूपरूपधितुंक्षमाः ॥ ९३ ॥
रघोरयोऽच्छेदकरोभगवानितिशुश्रुमः ॥ वसिष्ठरूपयात्वंहिव्यवहारपरंरुक् ॥ ९४ ॥ श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वावस्थितस्तूष्णीं
विश्वामित्रोमहामुनिः ॥ वसिष्ठसुमहातेजारामचंद्रमभाषत ॥ ९५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ रामराममहाबाहोमहापुरुषचिन्मय ॥
नायंविश्रांतिकालोहिलोकानंदकरोभव ॥ ९६ ॥ यावह्येकपरामर्शोऽनिरुद्धोनास्तियोगिनः ॥ तावद्द्रुहसमाधित्वंनभवत्येवनिर्मलम् ॥
॥ ९७ ॥ तस्माद्राज्यादिविषयान्मर्यालोक्यविनश्चरान् ॥ देवकार्यादिभारांश्चभजपुत्रसुखोभव ॥ ९८ ॥ ॥ श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ ॥
इत्युक्तोऽपि यदारामः किंचित्तोचेलयंगतः ॥ तदासुषुप्तयासोऽपि विवेश तदयं शनैः ॥ ९९ ॥

वशलांसः ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ अधिकारनिष्पादनलक्षणोलोकानांपरामर्शोऽयावन्निरुद्धोऽनभिषन्मः ॥ नञ्वातिव्युक्तमिति शेषः ॥ ९७ ॥ पर्यालोक्त्यर्कचिक्तालमनुभूय
दवकार्यादीनधिकारभाराश्च पर्यालोक्त्यपश्चात्समाधिभजेत्यर्थ ॥ ९८ ॥ यदारामइतिगुरुणाउक्तोऽपिलयं ब्रह्मैक्यगतेबाह्यार्थश्रवणाभावाद्वागादिकरणचेष्टोपरमाच्चनकिं
चिद्देवतासवसिष्ठस्तच्छरीरसकल्येनप्रविश्यतदीयसुषुप्तानां ह्याशानैर्हृदयपुंडरीकविवेश प्रविश्यतदीयं विलीनजीवोपर्याधिष्ठिगघनीकृत्यबीजांतःप्रविष्टोवायुस्तदगतमकुर
मिववहिराचकर्षयित्यावत ॥ ९९ ॥

उपसंहरति ॥ इतीति ॥ वरमुनेर्वसिष्ठस्यवचनपंक्तिः लक्षणयारलमालया विचित्रा भूषिता इति उक्तं पारधुपने जीवन्मुक्ति सिद्धिर्नामया तु भ्यप्रोदिता प्रोक्तानि खिलानां कविकु
लानां योगिना च सेव्यरूपा सा परमगुरु कटाक्षाच्छृण्वा दिना सेविता सती मुक्तिमार्ग प्रागुक्त भूमिका क्रम ददात्यारोपयतीत्यर्थः ॥ ११० ॥ विधिसवादप्रकारम् ॥ मोहमालिन्यरा

इति रघुपतिसिद्धिः प्रोदिता यामया ते वरमुनिवचनालीरलमाला विचित्रा ॥ निखिलकविकुलानां योगिनां सेव्यरूपा परमगुरु कटाक्षान्मु
क्तिमार्ग ददाति ॥ ११० ॥ यद्मंशुणुयान्नित्यं विधिरामवसिष्ठयोः ॥ सर्वावस्थोपिश्रवणान्मुच्यते बहूनां गच्छति ॥ १११ ॥ इत्याष
वासिष्ठमहारामायणे वाल्मीकीये देवदूतोक्ते द्वाविंशत्यां हस्त्यां सिंहतायां बालकान् देवोक्षोपायेषु निर्वाणप्रकरणे पूर्वार्धे रामव्युत्थानना
मअष्टाविंशत्युत्तरशततमस्सर्गः ॥ १२८ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ निर्वाणप्रकरणपूर्वार्धसमाप्तम् ॥ ॥ ६३ ॥

गदेषमहापातकोपपातकादिसर्वेषां वस्थायुक्तोऽपि पुरुषः श्रवणादेव सर्वदोषैर्मुच्यते शांत्या दिग्गुणप्राप्तिके मेषेण ब्रह्मण च्छति प्राप्नोति कं पुनराधिकारीत्यर्थः ॥ १११ ॥ इति श्री
वासिष्ठमंतात्पर्यप्रकाशे निर्वाणप्रकरणे पूर्वार्धे अष्टाविंशत्युत्तरशततमः सर्गः ॥ १२८ ॥ ॥ इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यश्रीसर्वज्ञसरस्वतीपूज्यपादशिष्यश्रीरामच
ंद्रसरस्वतीपूज्यपादशिष्यश्रीगंगाधरेंद्रसरस्वत्याख्यभिक्षोः शिष्येणानंदबोधेंद्रसरस्वत्याविरचिते श्रीवासिष्ठमहारामायणतात्पर्यप्रकाशे निर्वाणप्रकरणे पूर्वार्धसंपूर्णम् ॥ ६३ ॥

चिदात्मनिगौण्याशिलाशब्दप्रयोगनिमित्तान्गुणान्दर्शयति ॥ घनत्वेति ॥ आदिपदादभेद्यत्वेकरसत्कूटस्थत्वादिपरिग्रहः ॥ १६ ॥ अपिशब्दाभ्यांस्त्वचितोविरोधोमाययापरिहर्तव्यः ॥ १७ ॥ जगदेवमयातत्रपद्मवनत्वेनोद्धेक्षितमित्याह ॥ अस्यामेवेति ॥ तच्चजगदन्यदिवभातमपिवस्तुनानान्यतुद्धचिदात्मकचवानाकिनुमाद्यैवेत्यर्थः ॥ १९ ॥ तेषाचनिकटेसतिशखाःशतसहस्रशदितियदुक्ततात्पर्यमाह ॥ शखेति ॥ लोक्यतइतिलोकचित्रालिख्यतेशिल्पमन कल्पनयायथातथाभूतभव्यसर्वजगत् तत्रशालभजिकावस्तुतोयथावास्तवीवअस्तीतिपरेणान्वयः ॥ २० ॥ २१ ॥ आदत्तेस्त्रीकरोतितथाएषाचिदिपिघनाएकिकांएकपिडतास्त्रीकरोतीत्यर्थः ॥ २२ ॥ तत्स्वरूपादभिन्नोपिवपुर्मयपरिच्छिन्नाकारद्वभातीत्यर्थः ॥ सुषुप्तावस्थयाटक्छेदालागनभिव्यक्तयेत्यर्थः ॥ २३ ॥ २४ ॥ सतोःशिलाभरिचयोर्नोदेतिनास्तमायातितथेत्यर्थः ॥ पुरध्यासुचित्रायास्त्रि

चिच्छिलैषामयोक्तायेस्यामंतर्जंगतिवै ॥ घनत्वैकाल्मकत्वादिवशादेषाशिलैवचित् ॥ १६ ॥ अप्यत्यंतघनांगायाःसुनीरंध्राकृतेरपि ॥ विद्यतेतर्जगद्व्योमीवविपुलानिलः ॥ १७ ॥ द्यौःक्षमावायुराकाशंपर्वताःसरितोदिशः ॥ संतितस्यांशिलायांचसुषिरंनमनागपि ॥ १८ ॥ अस्यामेवघनांगाल्मजगत्पद्मंविजृंभते ॥ एतस्माद्सुतोनान्यदन्यच्छुद्धाल्मकंचवा ॥ १९ ॥ शंखपद्मादिकंलोकंपाषाणोलिख्यतेयथा ॥ भूतंभवद्भविष्यच्चशिलायांशालभजिका ॥ २० ॥ तथास्तितत्रतत्सर्वसंस्थानंवस्तुतोयथा ॥ उपलंतःसन्निवेशोनानात्माप्येकपिडताम् ॥ २१ ॥ यथादत्तेतथैषाचिपिडकारैकिकांघनाम् ॥ यथापद्मःशिलाकोशादभिन्नस्तद्वपुर्मयः ॥ २२ ॥ तथासर्गश्चित्तरूपादभिन्नोपिवपुर्मयः ॥ सुषुप्तावस्थयाचक्रपद्मलेखाःशिलोदरे ॥ २३ ॥ यथास्थिताश्चित्तेरंतस्तथेयंजगदावली ॥ शिलंतःपद्मलेखालीमरिचांतश्चमल्लतिः ॥ २४ ॥ नोदेतिनास्तमायातियथासर्गस्तथाचितौ ॥ यथापुरंध्यामर्च्योतर्मज्जावावित्वगायथा ॥ २५ ॥ तथानंतविकाराढ्याचितौब्रह्मांडमंडली ॥ विकारादितदेवेतिमुधैवोक्तिरनर्थिका ॥ २६ ॥ तत्तांसमुपयात्याशुजलंबिंदुरिवांभसि ॥ अनंतत्वाच्चित्तेरद्विकारादिचित्तेरिति ॥ २७ ॥ उक्त्यासंप्रधेतेयच्चतल्लयेनविलीयते ॥ ब्रह्मैवेदंविकारादिविकाराद्यर्थवर्जितम् ॥ २८ ॥ वर्जनवर्जनेर्थस्यब्रह्मैवानंततावशान् ॥ ब्रह्मस्थितंविकारादिब्रह्मैवोत्पादितंक्रमान् ॥ २९ ॥

यामतर्मनसिमर्त्यस्तत्कांतःसदैवास्ति ॥ २५ ॥ यदाविकारिणांब्रह्मांडानांचिन्मात्रत्वतदातद्विकारभुवनशरीरादिभेदानांचिन्मात्रत्वमर्थसिद्धिमितितदुक्तिरर्थशून्यत्वान्मुधानि फलैव ॥ २६ ॥ कुतोर्यशून्यातत्राह ॥ तत्तामिति ॥ यतएतद्विकारादिआशुब्रह्मांडानांचिन्मात्रतादर्शनक्षणएवतत्तांचिन्मात्रतासमुपयातिनपृथगणुमात्रमप्यवशिष्यतइति हेतोः ॥ २७ ॥ कविवर्णितागंधर्वनगरवैचित्र्यवदुक्तिमात्रसिद्धत्वादपितस्यप्रत्येतद्विचिन्मात्रत्वमित्याह ॥ उक्त्येति ॥ सभूरितिव्याहारत् भुवमसृजत एतइतिवैप्रजापतिदेवानसृजत असृयमितिमनुष्यानिदवइतिपितृनित्यादिश्रुत्याभुवनादिसर्गस्यानामपूर्वकत्वोक्तेरवनामलयेनलयोप्युक्तः ॥ २८ ॥ विकाराद्यर्थवर्जनमपिनवस्वतरमित्याह ॥ वर्जनेति ॥ २९ ॥

पुण्कलपतित्सकार्यधीजवत्सर्गधर्षित्सानुदासिदशनादपिषर्षिषिदेवेत्याह ॥ १० ॥ अकुरादिष्वपुष्विषकारेपुषवतीविषमनैवाधउत्तरकालकाहारावा
 पपुषादियाति ॥ ११ ॥ द्वैतस्यैकत्वकल्पनाधीनकल्पनत्वाद्यकल्पितचित्त्याघंतत्वमित्याह ॥ एकत्वमिति ॥ एतयोर्षीजतत्कार्ययो ॥ अम्यप्रवधिद्व्यतिरिक्तजात्यकल्पना
 तरपीनाद्विति ॥ तच्चिद्रूपमुक्तुरादिष्विषर्षिदशकात्म्यस्वभावसंभवात्स्यर्थ ॥ १२ ॥ तदेवमुक्तयनमुक्तयेत्युच्यते ॥ चिदिति ॥ १३ ॥ मज्जादिवित्वेदेतिरोप ॥ १४ ॥ एक
 प्रतद्विप्रसिद्धमग्नूपेणदुपये ॥ सुपुमकशित्पिवासानामाश्रम ॥ १५ ॥ १६ ॥ जगत्कतुर्जविष्वक्खरूपतदीयकतुत्वाद्विजमच्चचित्तिश्चिदेव ॥ मवाभवाआविर्भावतिरोभावा
 अत्रान्यार्यभिर्द्विष्टगुण्योभसासमम् ॥ रीजपुष्यफलांतस्यंवीजांतनान्यदात्मकम् ॥ १७ ॥ याहरीयीजसत्तासाभवतीयात्ययो
 त्रम् ॥ चिह्ननेचिह्ननत्वयत्सएवत्रिजगत्क्रम ॥ १८ ॥ एकत्वमेतयोर्द्वित्वमेकाभावेहयोऽस्ति ॥ जगदन्यभवोद्धतिर्नैकदाचित्तदीदृशम्
 ॥ १९ ॥ चित्चिन्नकदाचिच्चिह्नयर्मनमिथोद्वयम् ॥ महाशिलांतरेभेदोलंखाल्मासिरेयायद् ॥ २० ॥ तदन्यानन्यमज्जादिचिह्ननेत्रिजगत्त
 या ॥ रेखोपरेखावलितायैकापीवरीशिला ॥ २१ ॥ तथात्रैलोक्यवलितत्रैकमितिहस्यते ॥ एतच्छिलांतरज्जादिययानित्यसुपुमकम्
 ॥ २२ ॥ नास्मिन्तिनचोदंतितयाहताजगद्गति ॥ यथाशिलांतर्लेखादिभिद्येतेनशिलांतरात् ॥ २३ ॥ तत्सारत्वाजगत्कर्तृकत्वादिजगच्चि
 ति ॥ यथाशिलांतरानानांस्पदास्पदभावभावा ॥ २४ ॥ विषयत्वगच्छतिकर्तारोजगतस्त्रया ॥ नेदं कटाचिक्लियतेनकदाचननस्यति
 ॥ २५ ॥ अद्रिष्यमवोछासविलासावेदनात्मकम् ॥ यथायत्रयदाकारतयातत्रनेदवहि ॥ २६ ॥ ब्रह्मसत्तात्मकं सर्वसुपुमस्यमिवस्थित
 म् ॥ मुरिभावविकाराद्गोयोजंगदुरुश्रम ॥ सुपुममेवतद्विद्विशिलांतपकजादिवत् ॥ २७ ॥ नित्यंसुपुमपदमेवजगद्विलास सम्यक्
 प्रशान्तमचिह्ननत्वात्मकत्वात् ॥ पद्मा शिलांतरिवसर्गदशास्त्वसाराहृष्टानेदहमुपर्यातिकदाचिदेव ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ वा० वा० दे० मोक्षो
 पायपुनि पू शिलाकोशोपदेशोनामपट्टचत्वारिंश मर्ग ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

[illegible]

श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ चित्तत्त्वस्य फलस्यैव चित्तः स्वाप्तापरक्रमात् ॥ ससत्तासन्निवेशेन यः ससर्ग इति स्थितः ॥ १ ॥ देशकालक्रियादीनामपि तन्मयरूपतः ॥ इदमन्यदिदंचान्यदिति नात्रोपपद्यते ॥ २ ॥ समस्तशब्दशब्दार्थवासानाकलनाविदः ॥ एकाल्मत्वादसच्चिदमितिसंकथ्यते कथम् ॥ ३ ॥ फलस्यांतःसंनिवेशो नामानुक्रमतो यथा ॥ चित्तः स्वसत्ताघनतानानास्थिता तथा ॥ ४ ॥ अनानैवापि नानैव क्षुब्धे वा क्षुब्धे वा च ॥ यथा फलांतः स्वासत्ताचिदंतः सिद्धयस्तथा ॥ ५ ॥ जगन्नागरमादर्शयितः स्वंप्रतिविंबितम् ॥ कचतीवाकचदपिशिलांतः संनिवेशवत् ॥ ६ ॥ परमेचिन्मणौ संति जगत्कोटिशतान्यपि ॥ चिंतामणावनंतानि फलानीवार्पितान्यलम् ॥ ७ ॥ चित्समुद्रकण्वेदंतदंगोत्कीर्णमाततम् ॥ जगन्मौक्तिकमाभातितदंशमयमन्यवत् ॥ ८ ॥ अहोरात्रं विकरयन्वेदनावेदनान्यलम् ॥ चिदादित्यः स्थितो भास्वाञ्जगद्व्याणि दर्शयन् ॥ ९ ॥

नाचभूत्वास्थिता ॥ ४ ॥ तत्रानानात्वायंशेषवप्राथम्याद्वास्तवद्वत्याह ॥ अननैवेति ॥ क्षुब्धवाविकृतेन ॥ सिद्धय सन्निवेशनिष्पत्तयः ॥ ५ ॥ शिलाख्यानस्यतात्पर्यदर्शय
ति ॥ जगदिति ॥ शिलांतःसन्निवेशवज्जगदित्यदुक्ततस्याप्यादर्शप्रतिविवितनगरमिवाचितं स्वस्यरूपमेव अकचदपिचतीत्यर्थेतात्पर्यमित्यर्थः ॥ ६ ॥ मायिकानतशक्तिम
त्त्वाद्वाचितामणौचितकमनोरथफलानीवचितिसर्वजगदस्तीति तत्तात्पर्यवर्णनीयमित्याह ॥ परमेदिति ॥ अपितानीति श्रुतिपुअरनाभिनिदर्शनोपन्यासादिति भावः ॥ ७ ॥ क
ल्पितविकाराशाशिभावेनमुक्ताशुक्तिसप्तदशकेमुक्तानामिववाचितिजगत्स्थितौतात्पर्यमित्याह ॥ चित्समुद्रकदिति तदेतद्भौतकीर्णमिवतदगोत्कीर्णम् ॥ तदेवाह ॥ तदशमय
मिति ॥ ८ ॥ आदित्यः स्वस्यरूपाविर्भावितोभावात्मकमहोरात्रविभागमिवचिन्मणिशिलापिस्वेदनावेदनात्मकजगद्रव्यप्रकाशनाप्रकाशने स्वात्मनिकरोतीत्यर्थेवातत्तात्य
र्थमित्याह ॥ अहोरात्रमिति ॥ विकरयन्विकलयन्विकुर्वन्निधियावत् ॥ ९ ॥

समुद्रस्य कोटोर्गर्भे आश्वत्तरगादिस्रग्भेदोर्नासमद्रमाप्रवृत्तजगद्देशमीषिभ्यामरूपत्वेनागतस्तत्तात्पर्यमित्याह ॥ समुद्रेति ॥ १० ॥ वृत्तमानसगस्यातीतानागतसगस्य चतुर्न्युत
 याचिभ्यामरूपत्वात्पतत्रशेनेनातत्तात्पर्यमित्याह ॥ यद्वलीति ॥ शालमंजिकाउत्कीर्णाअनुत्कीर्णाअनुत्कीर्णावाप्रतिमा ॥ ११ ॥ बिल्लाभ्यानस्यापिअगतश्चित्तात्वेतात्पर्यमित्याशये
 नाह ॥ भावेति ॥ यस्तत्पतत्रतत्त्वचिद्रूपमज्जाकस्यमेव ॥ पदार्थश्रीर्बिल्लादिकलपदार्थश्रीर्मज्जाकस्यमेव ॥ १२ ॥ शिलोद्वारापृथक्करणेपक्षानानादि
 शब्दायासस्यबद्धित पृथक्करणेअगदस्त्वेवातत्तात्पर्यमित्याह ॥ पद्यति ॥ १३ ॥ तदेतन्मयमद्वयमित्यंशस्फुटयति ॥ नाजेति ॥ यद्विचिंतो नपृथक्कीक्रियेततर्हि नानापिअजं
 शर्मिकतयाअननैवभावति यथातादृशशिलोद्वरमित्यर्थः ॥ १४ ॥ यथाभरुमरीभ्यादिगुदशाअमल-य कोशोजलराशि स्थलधियास्थलमेवेदमिति बुद्धिमताविदुषां
 द्यानुभानुभा स्यात्पपएव ॥ मधसन्ध्याआतपादिरसज्जलादिरिवेतिसदसद्वपुषयाभाति एवधिरत्वावस्तमविभासि ॥ वस्तुतस्तुत्वैवसदसद्वपुर्इत्यर्थः ॥ १५ ॥ यथापयो
 समुद्रांकोटरावर्तपय स्पंदविलाभवत् ॥ अनानैवचनानाचिच्छिंलांत सन्निवेशवत् ॥ १० ॥ यदस्ति तच्चित्तिशिलाशरीरे शालमंजिका ॥
 यन्नास्ति तच्चित्तिशिलाशरीरे शालमंजिका ॥ ११ ॥ भावाभावेपुयस्तस्य चिन्मज्जाकल्पमेवतत् ॥ मज्जासारापदार्थश्रीस्तन्मयस्यात्तदे
 वहि ॥ १२ ॥ पद्यनानादिशब्दार्थस्यक्कायद्विच्छिंलोद्वरम् ॥ नानातद्विदनानातदेतन्मयमद्वयम् ॥ १३ ॥ नानाप्येकतयानानापद्यर्थिय
 शिलोद्वरम् ॥ यथातद्विभागालमतयेद्विच्छिंलांतरम् ॥ १४ ॥ ययामलपय कोश स्थलधियानुभानुभा ॥ सन्नेवासन्निवेशविचित्रैवत्वस
 दमद्वपु ॥ १५ ॥ ययासम्यक्पयोरशि कोटरेकलनोन्मुखम् ॥ द्रवत्वात्स्पदतेऽस्पदतयेद्विच्छिंलांतरम् ॥ १६ ॥ चिच्छिलाशखपद्मौघ
 स्तन्मयत्वेप्यतन्मय ॥ जगद्विद्विषसादिपदार्थचिच्छिंलांतरम् ॥ १७ ॥ महाशिलाघनोप्येपिचिह्ननम्यशिलोद्वरम् ॥ अरभोनिर्हयो
 न्दोज सगांत सन्निवेशवत् ॥ १८ ॥ तपतीदंजगद्भ्रशरत्कालइवामलम् ॥ स्फुरतीदंजगद्भ्रसौम्य सोमइववव्रुत ॥ १९ ॥ ब्रह्मणीद
 सुपुमाभनास्यनाशिलानवत् ॥ ब्रह्मत्वंब्रह्मणि यथातयेदंजगत्स्थितम् ॥ २० ॥

राशि कोटरेमध्यवृत्तास्परेतथाअसंभ्रमपिचिह्ननस्यआंतरस्पदतदेवत्यर्थः ॥ ११ ॥ तर्हि तत्रपद्मावे शिलामयत्वमिषजगत्तात्पर्यपद्मावेद्विचित्रमयताकुतो नविभाष्यतेतथा
 ह ॥ चिच्छिलेति ॥ अतन्मयपल्लवबोधोदितिशेषः ॥ अतएवत्वतथाबुध्यत्वेत्याह ॥ जगद्विति ॥ १७ ॥ इदानींछतशिलाघनोपिपरमार्थद्वय्याचिच्छिलोद्वरमेवसपन्नमित्या
 ह ॥ महाशिलेति ॥ अतएवतत्राश्विपद्मसद्वपुष्यापिरभ्रादिसभावनापिनास्तीत्याशयेनविशिनिष्टि ॥ अरभद्विति ॥ सन्निवेशवत्मिथ्यासन्निवेशेनभासतइत्यर्थः ॥ १८ ॥ य
 थाशरत्कालस्तपतिअमृतहुत-सोम स्फुरतीतिकालालकयोरैवसूर्यसोमयोरैवतरेतरेदकल्पनयाक्रियाकारकावेनध्यपदेशलयाब्रह्मजगद्व्यकारायाजिजगद्वालनास्फुरतीतिव
 म्यपदेशइत्याह ॥ तपतीति ॥ सौम्योनयनामह ॥ १९ ॥ एवंब्रह्मालनाजगद्विन्यनदमित्यस्यितमिवाउद्येक्षितुशक्यमित्याशयेनाह ॥ ब्रह्मणीति ॥ वासनानामरूपत्वास्तु
 पमाभम् ॥ यथाशिलाज्जबालनानित्यमसच्छिंलात्मनानित्यमसद्वद्वित्यर्थः ॥ २० ॥

चिदात्मनास्त्वेजगद्ब्रह्मशब्दार्थयोर्भेदोनास्तीत्याह ॥ २१ ॥ एषाजगताम् ॥ २२ ॥ मेवादिस्थूलतमोपिपदार्थस्तत्त्वदृशाआलोकनाच्छुद्धमस्यौल्यादिधर्मकब्रह्मैवभवति यथाकरकाद्यबुक्केवलपयोभवतितद्वत् ॥ अतोवहिसृणुगुल्मादेर्ब्रह्माढातस्यअतश्चित्तोदेर्हिरेण्यगर्भातस्यापिचजगतःपरमयदब्जिवोत्तरोत्तरसूक्ष्मतमभूतसूक्ष्माव्यक्ताक्षराततद्विभागोनातेयद्रूपपरिशिष्यतेतदेवपरविदुर्ब्रह्मविदइतिपरेणान्वयः ॥ २३ ॥ स्थूलस्यविमर्शसूक्ष्ममात्रत्वेयुक्तिमाह ॥ तत्समूहइति ॥ पचीकृतसंपचीकृतसमूहः अपचीकृतभूतानितुचित्तमेवेत्येकमेणवोव्यामित्यर्थः ॥ २४ ॥ सौक्ष्म्येसत्सारत्वादेवतत्स्थौल्येपिसत्यतरत्वलक्षणसारतरताप्रपचेपामैरनुभूयतइत्याह ॥ यत्सौक्ष्म्येपीति ॥ अतएवाप्परमाणुगतरसशक्तेःस्थूलजलेइद्रियगोचरेतवघटादौब्रह्मसत्तायास्तद्गोचरेत्याह ॥ २५ ॥ पायसीस्थूलजलनिष्ठासतीयो

नानयोर्विद्यतेभेदस्तरुपादपयोरिव ॥ यानीमानिजगतीहनान्यत्तानिचिदाकृतेः ॥ २१ ॥ भावाभावादिनास्यंशतस्याइवकदाचन ॥ ब्रह्मैवजगदाभासंमरुतापोयथाजलम् ॥ २२ ॥ ब्रह्मैवालोकनाच्छुद्धंभवत्यंबुयथातपः ॥ मेवादिस्तृणगुल्मादेश्चित्तादेर्जगतोपिच ॥ २३ ॥ परमांबुविभागेनयद्रूपंतत्परंविदुः ॥ तत्समूहस्तदेवोच्चैश्चित्तंमेरुवृणादिकम् ॥ २४ ॥ यत्सौक्ष्म्येपिहिसारात्मस्यौल्येसारतरंहितम् ॥ यथारसालिकाशक्तिःपरमाणुतयानघ ॥ २५ ॥ स्थिताजगत्पदार्थेषुपायसीब्रह्मतातथा ॥ रसशक्तिर्यथानानातृणगुल्मलतां भ्रसाम् ॥ २६ ॥ तथानानातयोदेतिसैवासैवेवब्रह्मता ॥ यैपारूपविलासानामालोकपरमाणुता ॥ २७ ॥ गुणगुण्यर्थसत्तात्मरूपिण्या सांपरात्मता ॥ चित्तिचित्तेस्तिमेवादिदत्तदभिव्यंजनात्मनि ॥ २८ ॥ पिच्छप्रक्षौधकाठिन्यंमयूरान्डरसेयथा ॥ चित्तितत्त्वेस्तिनानातातदभिव्यंजनात्मनि ॥ २९ ॥ विचित्रपिच्छिकापुंजोमयूरान्डरसेयथा ॥ यथानानात्मिकेत्येववर्त्यंडरसवर्हिते ॥ ३० ॥ विवेकदृष्ट्यादृष्टेतेतथाब्रह्मजगत्स्थितम् ॥ सनानातोप्यनानातोयथान्डरसवर्हिणः ॥ ३१ ॥

म्येतिशेषः ॥ स्थूलवैचित्र्येणसत्तावांतरसामान्यात्मनासत्तवैचित्र्येयतादृशादृष्टांताःकल्यादित्याशयेनाह ॥ २६ ॥ रूपविलासानानीलपीतादिरूपवैचित्र्याणामालोकपरमाणुतासूक्ष्मतमरूपसामान्यंयथातथेत्यनुषज्यते ॥ २७ ॥ परात्मताब्रह्मसत्तापिआसांधटादिव्यक्तीनांगुणिगुणरूपावातरवैजात्यार्थसत्तात्मरूपिणीभवतीतिशेषः ॥ आविर्भावदृशायाकार्यात्मनाकारणमेवास्तीतिवचित्तिरोभावदृशायामपिकारणात्मनाकार्यमप्यस्येवेत्येतदपिदृष्टेनोपपादयति ॥ चितीति ॥ सर्वथातिरोभावेमायाशबलचित्तिअर्धतिरोभावेचित्तेमेवादिस्थूलकार्यजातमस्ति यथापिच्छानिपक्षौघा.काठिन्यचमयूरोपादानभूतेतदंडरसेसंतितद्वदित्यर्थः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ विवेकदृष्ट्याभेददृष्ट्या ॥ तथाचतत्रकल्पितभेदोयथानवास्तवाभेदविरोधीतद्वद्भापीत्याह ॥ सनानातइति ॥ अडेरसरूपोवर्हिणोमयूरः ॥ ३१ ॥

न । आदितामकेवमलअलुययात्रादधास्तवजगदितिचपमस्तथाद्वितात्मकम् ॥ नीतावतावेपम्यप्रसक्ति ॥ यथासवगतो सत्तासमतायामस्थितिस्तथातन्त्रिरूप
कारेत्यय ॥ १२ ॥ मनुषियम्यपरिहारायसत्तासमतायामेवावस्थानमिति कुतः आभासमाभतापत्तिक्षणशुभ्यत्वपिनेपम्यपरिहारावित्याशक्याह ॥ यतदिति ॥ रूपतत्त्व
भास्यमदुल्लुपययसन्ननयस्य निष्ठम् ॥ आभावस्यापिसदधीन निरूपणत्वात् ॥ न भावचपरमल्लिखिविद्धि ॥ तस्यैवाद्यत्वाभ्यानाऽनात्मकभिनानात्मिकत्वभावमिदजगदुपनस
नरोयस्यमत्समभावमनुपपन्नम् ॥ न अर्थस्यानराध्वस्यबहुव्रीहि ॥ ११ ॥ एवमनुपपन्नस्यापिबर्षहरसदृष्टिर्निर्विकरस्यनेयमित्याशयेनाह ॥ विजगदिति ॥ यथाजगदितिचि
रालकत्तत्त्वमुगतथापार्थिगिरसोमुगत यथाचित्तत्वेजगतलानितधारसेवर्द्धितिरयेत्यर्थ ॥ १० ॥ उपभोक्तमर्थरूपपकेणकीकृत्यदशपरान्मेवनितस्यति ॥ नानेति ॥ नाना
विधपरार्थचमलक्षणे पिच्छे पूर्णाआयामात्राचिदेवजगत्क्षणमयूररूपपक्षालक्षणपदपरमार्थवस्तुविद्धि तत्रचभेद कृतोस्ती
त्यय ॥ १५ ॥ इतिश्रीनासिद्धमन्त्रालयप्रकाशेनि० पू० समचत्वारिंशः सर्गः ॥ १० ॥ यत्सत्तास्फूर्तिस्तोस्यानिप्रतिधिमतिकस्थिते ॥ तत्सच्चि

जैद्वैततत्तात्मातयावज्ञजगद्धुम ॥ यथासदसतो सत्तासमतायामवस्थिति ॥ ३२ ॥ यतस्तदसतोरूपभावस्यविविधितपरम् ॥ नाना
नानात्मकमिदत्वनुभूतनसंभवम् ॥ ३३ ॥ विजगद्गहनपश्यत्यर्धहरसवर्द्धिणम् ॥ यथाजगदितिचित्तत्वचित्तस्वेयज्जगत्तथा ॥ नाना
नानात्मककचमयूरहरसोयथा ॥ ३४ ॥ नानापदार्थभ्रमपिच्छपूर्णजगन्मयूरहरसश्चिदाया ॥ मयूररूपत्वभयूरमंत सत्तापदविद्धि
कुतोस्तिभेद ॥ ३५ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० चिह्नोपदेशोनामसमचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४७ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥
यत्रानुदितरूपालमसर्वमस्तीदमाततम् ॥ मयूरहवधीर्जेतस्तदहतादिगादिष ॥ १ ॥ यत्रनाभ्युदितकिञ्चित्तत्रसर्वचविद्यते ॥ तदत्राप्य
गिरा स्वगस्तुखसारेणविविधति ॥ २ ॥ तथाचमुनयोदिवागणा सिद्धामहपयः ॥ आस्वादयंत स्वरूपसदानुरूपदेस्यिता ॥ ३ ॥ एतेयेस्तब्ध
नयनदृष्टोनिर्निमेपिण ॥ तेहस्यदर्शनासगस्यदत्यागेव्यवस्थिता ॥ ४ ॥

रानरपनब्रह्मनिष्ठप्यवर्णयति ॥ १ ॥ मयूरसदृशान्तिरोभूतजगद्वैविध्यग्रीचिदचित्संभलितबीजशक्तिमवम्याकृतमेवतत्त्वगततः परशुद्धमस्तीतिव्यामोहोभाभुवितितबधिक्षा
ननिर्दिशयभूमानरूपनिष्ठप्यपरिचाययितुश्रीवसिष्ठउवाच ॥ यथेति ॥ बीजैवाहअतर्मयूरदशवर्णिमतद्वताविर्बर्द्धिगादिविद्यदविषसर्वजमयपशुद्धेकालप्रयेव्यनुवि
रूपपालअनुलन्त्रस्वरूपमेवास्ति तरेवोक्तदृष्टांतालययविषयोनरावलमित्यर्थः ॥ १ ॥ यत्रपरमार्थतः किञ्चिन्नाभ्युदिततत्रैवसर्वजगदविषयाविद्यतेतदेवाध्यासिन्नेहेपिअगि
राअगानरमभूतमाणःतत्रमगादिवैद्यिककुलसारेणचित्तवृत्तिभेदेनविषयभोगाकारतयास्फटिकमुकुरादौचन्द्रवर्धिवति ॥ तथाचविषयसुखानुभवकालात्तद्विषयुत्तनिरति
शयानरंसद्वारोन्मेयइत्ययः ॥ २ ॥ सर्वसाधारण्येनतत्त्वद्रावेअनुमानममाणमुक्ताविदुषामनुभवप्रमाणमप्याह ॥ तथाचेति ॥ स्वरूपस्यात्यभूतभूमानरम् ॥ ३ ॥ सर्वविपुलजो
नानुपपन्नद्विषेदृष्टयशनासनाद्याणस्वरूपविशेषावतिगृहण ॥ अतएवतदुभयपरिहारायनासायनिष्ठदृष्टयःप्रणानिरोधपराभ्ययोगिनोदस्यतइत्याह ॥ एतेइति ॥ स्तब्धे
नयनेनोत्कृष्टदीप्तवर्द्धिचयेवाह ॥ ४ ॥

इदं त्वनारुढषष्ठादिभूमिकाना आरुढषष्ठसप्तमभूमिकास्तुव्यवहरेतोपि समाहितै पूर्वभूमिकागैस्तुभ्यमासुरखंमदैवास्वादयतीत्याह ॥ नास्थिता इति ॥ कर्मसुव्यवहारैषु स्थि-
तानामपियेषाषष्ठादिभूमिकागतानावाक्ष्यस्यताभावानास्थितार्थपदस्थिता येचपूर्वभूमिकागताः सविस्तेष्वस्यसव यत्यागलक्षणसमाधौस्थितायेषां प्राणोमनश्चनस्पद-
ने तेचचित्तचेत्यसमासगयोस्यागोयस्मिस्तथाविधेभूमानदपदेन्यतयास्थिताइतिसार्धद्वयस्यार्थः ॥ ५॥ ६ ॥ षष्ठादिभूमिकागताअतर्ब्रह्माकाराखड्गदन्तिधारास्पदात्तेनाशेननिर-
तिशयानदास्वादलक्षणपरमपुरुषार्थयथाससाधयतितथैवबाहिश्चित्तचेत्यादिस्पदाद्यवहारसस्थितिमपिकुर्वति यथाजगदीश्वरोत्त. सदैवस्वरूपानदप्रतिष्ठोपिबहिर्माययाजग-
द्यावस्थापालयतितद्वदित्यर्थः ॥ ७ ॥ तेषाव्यवहारेदृशेषुवाक्ष्यविषयेषुदर्शनानाबुद्धिदृष्टीनांसगमेत्त्रिपुट्यामप्यभिव्यक्तो निरतिशयानदास्मातद्धादयत्येवेतिसर्वोपिव्यवहारः सुख-
रूपएव ॥ यथाऐद्वोरिदमिस्तरूपलुप्तमत. प्रविश्यद्विदयतितद्वदित्यर्थः ॥ ८ ॥ अतः स्वरूपसुखवतुतेषासुतरानिर्विक्षेपमित्यत्रापिदृष्टातमाह ॥ विवर्नित्यतरालि

नास्थिताभावनायेषांस्थितानामपिकर्मसु ॥ संविस्तेष्वेधसंधस्यदयागेचयेस्थिताः ॥ ५ ॥ प्राणेनस्पंदतेयेषांचित्रस्यवपुषामिव ॥
सनोनस्पंदतेयेषांचित्रस्यवपुषामिव ॥ ६ ॥ चित्तचेत्यसमासंगत्यागेतेस्वपदेस्थिताः ॥ स्पंदात्संसाधयंत्यथेतेनाशेनेश्वरोयथा ॥ ७ ॥
तथैवचित्तचेत्यादिस्पंदाकुर्वतिसंस्थितिम् ॥ यथाह्लादयतिस्वच्छं प्रह्ववंरिभ्रैरदवः ॥ ८ ॥ तथात्माह्लादयत्यंतर्दृश्यदर्शनसंगमे ॥ विबाहू-
रंप्रयातस्यभित्तावपतितस्यच ॥ ९ ॥ यदिदोस्तेजसोरूपतद्रूपं शुद्धसंविदः ॥ नदृश्यंनोपदेशार्हनात्यासन्नंनदूरगम् ॥ १० ॥ केवलानुभ-
वप्राप्यंचिद्रूपं शुद्धमात्मनः ॥ नदेहोनेद्रियप्राणौनचित्तंनचवासना ॥ ११ ॥ नजीवोनपिचस्यंदोनसंवित्तिनैवजगत् ॥ नसन्दासन्नम-
ध्यंचशून्याशून्यंनचैवहि ॥ १२ ॥ नदेशकालवस्वादितदेवास्तिनचेतरत् ॥ एतैः सर्वैर्विनिर्मुक्तं ह्लादिकोशशतेनच ॥ १३ ॥ यत्रैतत्स्पंदते-
दस्यंतत्तदात्मपदंभवेत् ॥ यच्चनाद्यंनकल्पांतंनवस्वाद्यनिलादिभिः ॥ १४ ॥ इहचामुत्रसद्रूपादन्यथाभवतिक्वचित् ॥ जायंतेचधिपयंते-
चदेहकुंभाः सहस्रशः ॥ १५ ॥

कस्यशुद्धनभःस्थस्येदोस्तेजसश्चद्विक्रियायायद्रूपतदेवपरमात्मनोनिर्विक्षेपाह्लादरूपैरनुभूयतइत्यर्थः ॥ ९ ॥ १० ॥ तदेवदेह्लादिसर्वोपाधिनिर्मुक्तमात्मनस्तत्त्वमित्याह ॥ नदेह-
इत्यादिना ॥ ११ ॥ १२ ॥ देशकालवस्तुनिहृप्यत्रिविधपरिच्छेदादिनाब्रह्मैवास्ति ॥ एतैर्देहादिभिः ॥ भूतभाविदेहकोशानाह्लादिविवासानात्मनास्थिता-
नामानत्याह ॥ १३ ॥ एवकोशशतेनह्लादचित्तेयत्रयस्मिस्तेनित्तद्वयभाविर्भावतिरोभावादिनास्पंदतेतत्सन्मात्रमेवात्मपदंभवेत्सभावितमित्यर्थः ॥ एवकार्यकारणविलक्षण-
तत्सभावनीयमित्याह ॥ यच्चेति ॥ यद्वत्सआद्यमहाकल्पादिकालेभवमव्यक्ताख्यकारणम् ॥ तथाकल्पातप्राकृतादिप्रलयरूपचन ॥ सर्गकालेपिदृष्टेनस्मिन्लोकेअमुत्र-
परलोकेवाआनिलादिभिः शोषणदहनछेदनभेदनादिविकारैः कचित्सद्रूपादन्यथानभवतीतिसविकारवस्तुअदिपदान्द्विकाराश्वयन्भवतीत्यर्थः ॥ १४ ॥ ननुदेहादिविकारैस्तद-
नुगनसद्रूपस्यापिविकार किनस्यात्तत्राह ॥ जायंतेचेति ॥ १५ ॥

तर्हि कदादिपृथगल्लेख्याह ॥ तच्चेति ॥ १९ ॥ विष्णुक्वचनमुसिद्धयाभ्यवर्णनाभित्यमुक्तात्स्वरूप
 लिङ्गत्वाह ॥ प्रज्वलन्त्स्वराज्ययोग्यव्यवहारेषु दीप्यमान ॥ १८ ॥ १९ ॥ ह्यगकालादिसर्वजगद्ब्रह्मत्वात्सदृष्टादृष्टतत्त्वार्कभूयोविषमणसंभवतिने
 वमभनीत्यर्थः ॥ यतस्त्वत्तु समविषमत्वरूपच्छसिरेवभासमानसीतिसमगएवा ॥ त्रैलोक्यसम्राज्येतीति श्रुतेरिति भावः ॥ २० ॥ इति श्रीवासिष्ठम् ॥ तत्त्वप्रकारानिर्वा
 णप्रकरणरूपेण चत्वारिंशः सर्गः ॥ २० ॥ १९ ॥ विकारेभ्योविवर्तित्यैलक्षण्यमिहोच्यते ॥ अप्रबोधोधात्रविद्यास्तिप्रबोधेनास्तिसेति च ॥ १ ॥ विकारारम्भाभ्यामिविवर्त
 त्यलक्षणोभेदजिज्ञासमानोराम पृच्छति ॥ यदीति ॥ आदिषदाचारप्रपरिषद् ॥ भृङ्गेनित्यनिरतिशयबद्धिमतिप्रविधपरिच्छेदरूपे इति यावत् ॥ १ ॥ तद्विकारोकार्यो
 द्गमश्चाप्रतिरोदितप्रागवस्य १ प्रतिबद्धप्रागवस्य २ प्रच्छन्नप्रागवस्यो ३ विनष्टप्रागवस्य ४ भ्रमेति ॥ आयोमुदोवैषट्ठादिप्रात्र ॥ द्वितीयोजलस्यद्विमक
 सयात्याभ्यतरस्यास्यनात्माकाशस्यखड्गना ॥ तच्चदेहादिसकलमालैवात्मविदांवरः ॥ १६ ॥ केवलं बोधवैरूप्यादीपत्पृथगिवास्त्यितम् ॥
 विष्वगारममयविन्वज्ञातुद्व्यासुसिद्धया ॥ १७ ॥ प्रज्वलन्नापिकार्येषुनिवाणोनिममोभव ॥ यदिददृश्यते किंचिज्जगतस्तस्यावरजगमम्
 ॥ १८ ॥ तत्सर्वव्रक्षनिधमनिर्गुणनिर्मलारमकम् ॥ निर्विकारमनायतनित्यशान्तसमारमकम् ॥ १९ ॥ कालक्रियाकरणकर्तृनिदानका
 यंजन्मास्थितिप्रलयसंस्मरणान्दीरादिपुवर्त्तते ॥ २० ॥ कालक्रियाकरणकर्तृनिदानका
 दे० मोक्षोपायेषु ० पू० व्रक्षेकारमप्रतिपादननाम अष्टचत्वारिंशः सर्गः ॥ १८ ॥ ॥ इत्यार्षेवा० वा०
 विहारादिब्रह्मब्रह्मक्षणिवृत्तिने ॥ तदिदं कथमाभातिभावाभावमयजगत् ॥ १ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ अपुन प्रागवस्थानयस्वरूप
 पविषय ॥ तद्विहारादिकतातयस्दीरादिपुवर्त्तते ॥ २ ॥ पयस्तापुनरभ्येतदधिवाञ्छपुनपय ॥ बुद्धमायतमध्येपुनब्रह्मब्रह्मैवनिर्मलम्
 ॥ ३ ॥ क्षोरादेरिवतेनास्तिब्रह्मणोनविकारिता ॥ अनायतविभागस्यनचैपोवयविक्रम ॥ ४ ॥
 रकाभाह ॥ वृन्दीपोरत्रासपभाह ॥ वृन्दीपोरजलस्तत्तरगभाह ॥ पद्ममोदुग्धस्यदधिभाह ॥ तत्रात्यएवजम्भ्यादिभाषविकारपरिणामश्च इतरेतुविवर्त्ततेवापेक्षयाशयेनम
 यं वसिष्ठोविकारत्वरूपमाह ॥ अपुनरिति ॥ यास्तीक्ष्णसावित्रिपुष्टिद्वेनुव्यादिलक्षणकार्येषुनयात्कनक्षीराविभावावस्थानयस्क्षीरादिलक्षणपविषययत्पविषयेतदेवविकार
 मत्कारपरिणामाद्व्याख्यामित्यर्थः ॥ २ ॥ ब्रह्मणिमगल्लक्षणकार्यमुनतयान्तद्वैधम्याह ॥ अनुद्धमेति ॥ ३ ॥ अस्तुतिपरमाणुभिर्भाज्युकादीनामिवाययव्यांशक
 मत्तमाह ॥ अनायतेन ॥ आयतलक्षणैशिकपरिच्छेदवस्तुक्रियासंयोगादिविभागवत्सुभाषव्येवव्याप्यारजकम् त्याभ्यतद्विलक्षणस्यब्रह्मणः स इत्यर्थः ॥ एतेनब्रह्मनास्य
 मनास्तिनेवनाशास्त्वानुभाषयसंवेदनासंवेदनेकार्यजनकत्वमारजकत्वम् ॥ यथातदुनोपपद्यते ॥ यथाकारणगुणानां कार्यगुणप्रतीतिरेशोविकाचभिमतलक्षणसुचि
 तम् ॥ यथावकाशमूचय ॥ इत्यादिद्व्योत्तरनारभते गुणाभ्यगुणानरभिति ॥ ४ ॥

ब्रह्मणि जगत्तु परिशेषाद्विवर्त्तत्वेव सिद्धमिति तल्लक्षणेन दर्शयति ॥ समस्येति ॥ विकृतिरन्यथाभावः ॥ सभ्रमविवर्त्तम् ॥ तथा चाद्यतयोः समेतदसंस्पर्शिवैषम्यप्रतिभासो विवर्त्त इति तल्लक्षणमिति भावः ॥ ५ ॥ तदसंस्पर्शदर्शयति ॥ न स वेद्यमिति ॥ ६ ॥ मध्ये विकारासंस्पर्शः कथं ज्ञायत इति चेदाद्यतयोस्तदसंस्पर्शस्वभावावधारणादेव लिगादित्याह ॥ यादृगिति ॥ ७ ॥ आत्मनस्तु प्रकाशस्वाभाव्येन समतासर्वानुभवसिद्धा अनात्मभावश्च तस्यात्यन्तासाव्यादित्याह ॥ आत्माविति ॥ ८ ॥ ९ ॥ चित्तकाशैकरसे ब्रह्मणि तद्वि

समस्याद्यंतयोर्धैर्यं दृश्यते विकृतिः क्षणात् ॥ संविदः सभ्रमं विद्धि नाविकारेऽस्ति विक्रिया ॥ ५ ॥ न संवेद्यं न संवित्तिस्तत्र ब्रह्मणि विद्यते ॥ तद्ब्रह्मशब्दकथितं निःसंबंधं चिदात्मवत् ॥ ६ ॥ यादृगाद्यंतयोर्वस्तुतादृगेव तदुच्यते ॥ मध्ये यस्य यदन्यत्वं तदबोधो धाद्विजृम्भितम् ॥ ७ ॥ आत्मात्वाद्यंतमध्येषु समः सर्वत्र सर्वदा ॥ स्वमप्यन्यत्वमायाति नात्मतत्वं कदाचन ॥ ८ ॥ अरूपत्वात्तथैकत्वान्नित्यत्वादयमीश्वरः ॥ वशं भाववि काराणां न कदाचन गच्छति ॥ ९ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ विधमाने सैदेकस्मिन् ब्रह्मण्येकांतनिर्मले ॥ संविद्धमस्वरूपाया अविद्यायाः क आगमः ॥ १० ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ब्रह्मतत्त्वमिदं सर्वमासीदस्ति भविष्यति ॥ निर्विकारमनाद्यंतं नाविद्यास्तीति निश्चयः ॥ ११ ॥ यस्तु ब्रह्मेति शब्देन वाच्यवाचकयोः क्रमः ॥ तत्रापि नान्यताभावमुपदेष्टुं क्रमो ह्यसौ ॥ १२ ॥ त्वमहं जगदाशाश्वद्यौर्भूथाप्यनलादिवा ॥ ब्रह्ममात्रमनाद्यंतं नाविद्यास्ति मनागपि ॥ १३ ॥ नामैवेदमविद्येति भ्रममात्रमसद्विदुः ॥ न विद्यते यासासत्या कीदृशमभवे क्लिल ॥ १४ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ उपशमप्रकरणे ह्यस्तेन तु त्वये रितम् ॥ अविद्येयं तथैतच्छिवाच विचार्यत इति प्रभो ॥ १५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ एतावंतमबुद्धस्त्वमभूः कालं रघूदह ॥ कल्पिताभिर्बोधिताभिर्बोधितोऽसि स्वयुक्तिभिः ॥ १६ ॥ अविद्येयमयं जीव इत्यादिकलनाक्रमः ॥ अप्रबुद्धप्रबोधाय कल्पितो वाग्बिदांवरैः ॥ १७ ॥ अप्रबुद्धं मनो यावत्तावदेव भ्रमं विना ॥ न प्रबोधमुपायाति तदा क्रोशशतैरपि ॥ १८ ॥

रुद्धस्वभावाया अविद्यायाः कथं प्रसक्तियेन तत्र जगद्विवर्त्तः स्यादिति प्रबुद्धदृशारामः शक्ते ॥ विद्यमाने इति ॥ १० ॥ न प्रबुद्धदृशा अविद्यासद्भावब्रूमः कित्वबुद्धयुत्पादनाय कल्पनयेत्याशयेनोत्तरमाह ॥ ब्रह्मतत्त्वमिति ॥ सर्वपूर्णम् ॥ ११ ॥ न अन्यतायाभावसद्भाववदाम कितूपदेष्टुमसौ क्रमः कल्पित इत्यर्थः ॥ १२ ॥ १३ ॥ यद्यविद्यानां स्वेव तर्ह्युपशमप्रकरणे यथा आतिरविद्येयतथैतच्छिवाच विचार्यत इति त्वयैवाविद्यासद्भावमंगीकृत्योक्तमिति रामः शक्ते ॥ उपशमेति ॥ १५ ॥ तत्तु तवाबोधदशाया त्वद्बुद्धानुसारिकल्पनयोक्तमिदानी तु त्वप्रबुद्ध इति तत्कल्पनावसर इत्यविरोध इत्याह ॥ एतावतमिति ॥ १६ ॥ १७ ॥ भ्रममविद्यादिशास्त्रीयव्यवहारकल्पनाम् ॥ तत्तमनः ॥ १८ ॥

युर्त्तानामभावनारिपुण्यदायनिरासकत्वादिति भावः ॥ ११ ॥ सत्तुमुद्योयुतत्त्वोपदेशोऽप्यदृश्याशयेनाह ॥ सवमिति ॥ २० ॥ २१ ॥ येनयादृशोपदेशोनावबोध्यमेतदृश
 ज्विति शेषः ॥ २२ ॥ तमेवाह ॥ प्रसेति ॥ यथेच्छसीति चेच्छिकेनम्यबहारेणनमस्तब्रह्मत्वङ्गानिरिति भावः ॥ २३ ॥ कोटि सवमिति बाधाबधिलक्ष्म्याश्रयम् ॥ एकेति ॥ त
 प्रकाशादृक् शक्यैकत्वमनुपपत्तद्व्याप्तिभूतेरिति भावः ॥ २४ ॥ ईरायवत्कतिदृशच्छब्दश्च सत्त्वपश्चात् अत आह आव रूप आत्मेत्यनुभवः ॥ २५ ॥ वेदनविदेकरसब्रह्मभव
 ॥ २६ ॥ सवैकाल्युद्धसविन्मयात्मकः सत्वमेव ॥ तच्छ्रुतिप्रसिद्धमनापत्तरपरसदृशितोसि ॥ २७ ॥ यद्वलेति ॥ आत्मेतितुर्नित्यत्वमिद्वयसिद्धययाच्यअविद्यामरुतिश्च
 युत्पन्नवद्वोधाधित्वैपजीवआत्मनियोज्यते ॥ यद्युत्पत्त्यासाधतेकार्यनतपक्षशतैरपि ॥ १९ ॥ सर्ववक्ष्येति योद्युयादप्रभुद्वस्यदुर्मते ॥ सकरो
 तिसुदृढहृत्स्यास्याणोर्दु खनिवेदनम् ॥ २० ॥ युत्पत्त्याप्रयोध्यतेमूढः प्राज्ञसत्त्वेनवोध्यते ॥ मूढ प्राज्ञत्वमायातिनयुक्त्यावोधनविना ॥ २१ ॥
 एतावन्तमनुद्वस्त्वकार्लयुत्पत्त्याप्रयोधित ॥ इदानींसिप्रभुद्वस्त्वमयायेनावयोध्यसे ॥ २२ ॥ ब्रह्माहत्रिजगद्ब्रह्मत्वंब्रह्मत्वलुद्धश्च ॥ द्विती
 याकृत्तनानालियेच्छसितयाकुरु ॥ २३ ॥ असंवेद्यमहासंविक्तकोटिमात्रजगत्प्रयम् ॥ एकप्रत्ययवानत कुर्वन्नपिनिलिप्यसे ॥ २४ ॥
 प्रारूपश्चेतनोऽप्यापीपरमालाहमित्ययम् ॥ राघवानुभवति त्वत्तिष्ठन्गच्छच्छुसन्स्वपन् ॥ २५ ॥ निर्ममो निरहकारोऽद्विमानसिसा
 धुवेत् ॥ तद्ब्रह्मावेदनातमवभूतस्यितभव ॥ २६ ॥ तदनाद्यतमाभाससत्त्वमेव परपदम् ॥ स्थितोसि सर्वगैकाल्यशुद्धमविन्मयात्मक
 ॥ २७ ॥ यद्ब्रह्मात्मापिनियुयश्चयाविद्याप्रभृतिश्चया ॥ तदभिन्नसदैकाल्यययाकुंभशतेपुच्छ ॥ २८ ॥ नात्मनः प्रकृतिर्भिन्नापदान्मन्मयता
 यया ॥ नन्मन्मात्रययार्थातरात्मैवप्रभृति स्थिता ॥ २९ ॥ आवर्त्त सलिलस्येवय स्पंदस्त्वयमात्मन ॥ प्रोक्त प्रकृतिशब्दनेतेनैवहसाए
 वदि ॥ ३० ॥ ययैकः स्पंदपवनानाम्नाभिन्नो न सत्तया ॥ तयैकमात्मप्रकृतीनाम्नाभिन्नेन सत्तया ॥ ३१ ॥ अयोधादेतयोर्भेदोऽयोधेनैववि
 लीयते ॥ अयोधासन्मयोयातिरज्ज्वासर्पश्चमोयया ॥ ३२ ॥ चित्सेवेकलनायीजंयेदतत्पततिस्फुरन् ॥ चित्ताकुलतेतस्माद्भावि संसा
 रमदृक् ॥ ३३ ॥

१ ब्रह्मत्वब्रह्मरूपमूर्तिव्यपिबाधः

२ ब्रह्मत्वब्रह्मरूपमूर्तिव्यपिबाधः ॥ २९ ॥ स्वदेविकवर्त्तनम् ॥ तेनसम्भाष
 त्मन्मन्मात्रययार्थातरात्मैवप्रभृति स्थिता ॥ २९ ॥ सत्तयावत्पुच्छेन ॥ ३० ॥ सत्तयावत्पुच्छेन ॥ ३१ ॥ सत्तयावत्पुच्छेन ॥ ३२ ॥ सत्तयावत्पुच्छेन ॥ ३३ ॥

एतत्कलनाबीजमेव ॥ ३४ ॥ नोपततिचेतसुखदुःखफलाःशरीरदुःमायेभ्यस्तथाविधाश्रित्तांकुरानजायेते ॥ ३५ ॥ उपक्रांतमुपदेशहस्यमुपसंहरति ॥ द्वित्वमिति ॥ हेराम
जगतिअसत्प्राप्त्युपात्तद्वित्वजहिहित्यज ॥ आचहौइतिचकाराज्जहतेरि ॥ यतस्त्वबोधमुपागतोसि ॥ आत्मैकभावलक्षणेनरतिशयानदविभवेनअभयात्माभव ॥ दुःखं
तुकालत्रयेपिनास्तेत्रेतिनःपरमार्थसारउपदेशइत्यर्थः ॥ ३६ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठमन्तात्यप्रकाशेनि०पू०एकोनपंचाशत्तमःसर्गः ॥ ४९ ॥ ॥ इहकल्प
नयाजी .लिंगपुर्यष्टकोद्भवः ॥ वर्णितोक्षैस्तथातस्यबाह्यार्थग्रहणक्रमः ॥ १ ॥ भिद्यतेहृदयग्रंथिश्छियेतसर्वसथाइतिश्रुतेस्तत्त्वसाक्षात्कारेणस्वयच्छिन्नसर्वशयोपिरामः

एतदेवात्मविज्ञानाद्वधंसद्वासनाजलैः॥संसिक्तमपिचत्वेननभवत्यंकुरक्षमम् ॥ ३४॥नोचेत्यततिचित्क्षेत्रेकलनाबीजकंततः॥चित्तां
कुरानजायंतेसुखदुःखलवद्दुःमाः॥३५॥द्वित्वंजगत्यसदुपात्तमबोधजातंबोधक्षयंजहिहिवोधमुपागतोसि॥आत्मैकभावविभवेनभ
वाभयात्मानास्येवदुःखमितिनःपरमार्थसारः॥३६॥ ॥इत्यार्षेवा०वा०दे०मोक्षोपायेषुनि०पू०संस्तुतिविचारयोगोनामएकोनप
चाशःसर्गः॥४९॥ ॥५३॥ ॥श्रीरामउवाच॥ ॥ज्ञातंज्ञातव्यमखिलंदृष्टदृष्टव्यमक्षतम्॥परेणपरिपूर्णाःस्मोब्रह्मज्ञानादृ
तेनते॥१॥पूर्णात्पूर्णाभिदंपूर्णपूर्णपूर्णप्रसूयते॥पूर्णनापूरितंपूर्णस्थितापूर्णचपूर्णता॥२॥लीलयेदंतुष्टुच्छामिभूयोबोधाभिवृद्धये॥
बालस्येवपिताब्रह्मन्नकोपंकुतुमर्हसि॥३॥

परेषामुपकारायतत्संशयपदंप्रष्टुकामःप्रथमंत्वानुभवमभिलष्यदर्शयति ॥ ज्ञातमित्यादिना ॥ वयनेत्वत्संबंधिनाब्रह्मज्ञानाभूतेनपरिपूर्णा.स्म. ॥ १ ॥ स्वानुभवेन पूर्णमदःपूर्ण
मिदपूर्णात्पूर्णमुदच्यते ॥ पूर्णस्यपूर्णमादायपूर्णमेवावशिष्यतइतिश्रुतिसवादयति ॥ पूर्णादिति ॥ पूर्णाद्विलक्षणःसकाशादुपाधौप्रविश्यआनखाभात्यूर्णमिदजीवरूपंपरमार्थत.पूर्ण
ब्रह्मैव यत.पूर्णाद्याद्विद्यदादिक्रमेणप्रसूयतेव्यष्टिसमष्ट्युपाधिरूपतदपिपूर्णमेवप्रसूयते ॥ तद्यदाब्रह्मावाक्योत्प्रेथेनाहब्रह्मास्मीतिज्ञानेनसमूलोपाधिपरिच्छेदापनयनात्पूर्णनब्रह्मणा
पूर्णमेवजीवतत्त्वमखैक्येनापूरितंतदाकल्पितापूर्णताभमस्यापगमात्पूर्णस्यपूर्णवैवावस्थितेत्यर्थः ॥ २॥ भूयसाजनानाबोधाभिवृद्धयेबालस्यलीलाप्रश्नेपितेवको
पंकुतुनार्हसि ॥ ३ ॥

अत्यल्पमिदमुच्यते यद्गोलकातिरिक्तानीन्द्रियाणि न संतीति यतः सम्यग्विवर्शे चिद्व्यतिरेकेण प्रमातृप्रमाणप्रमेयविभागाः केऽपि निरूपयितुं केनापि वादिना शक्यत इत्याशयेन वसिष्ठः प्रथमसमाधत्ते ॥ इन्द्रियादीति ॥ १ ॥ यदितुं कल्पनया द्रष्टुं स्थस्य चोपपत्तिमन्यसे ता हि इन्द्रियादिघटितपुरुषकत्वेनापि पूर्वपूर्ववासनानुसारेण कल्पनोपपत्तेर्न किंचिदनुपपन्नमित्याशयेनाह ॥ गगनादपीति ॥ तथा चित्ता आत्मनामायाशबलस्वभावेन पुरुषकत्वेन स्वरूपभाववद्व्यापूर्यपूर्ववासनानुसारेण आवितं कल्पितमित्यर्थः ॥ १० ॥ उक्तैर्धर्मायां तु प्रकृतिविधान्मायिनतु महेश्वर अस्यावयवभूतैस्तुल्यामसर्वमिदं जगदिति श्रुतिप्रमाणयति ॥ तदेव चेति ॥ ११ ॥ एव चेद्विद्यद्वारावहिर्निगतिनपुरुषकघटकेन चित्तेन घटादिव्यासास्वच्छित्तिप्रतिबिंबितघटादेर्वास्तत्वाकारेणैव लब्धये नीत्वा प्रदर्शनतथैव कालातरे स्थितिः स्वमेवातर्गतस्यैव बाह्यत्वेनानुभवश्चेति सर्वमुपपन्नमित्याशयेनाह ॥ पुरुषकत्वमिदं

श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ इन्द्रियाद्यपि चित्तादि घटाद्यपि न किंचन ॥ पृथक् संभवतीहां गनिर्मलाच्चेतनाहते ॥ १ ॥ गगनादपि याऽच्छाचित्तं यारूपं स्वमात्मना ॥ चित्त्वात् पुरुषकत्वेन भाववदस्यैव भावितम् ॥ १० ॥ तदेव च प्रकृतितां गतं जगदवस्थिते ॥ तस्या अवयवाज्जातमिन्द्रियादि घटादि च ॥ ११ ॥ पुरुषकत्वमाया तं यच्चित्तं स्वस्वभावतः ॥ स्वएवावयवस्तस्मिन् घटादिप्रतिबिंबयति ॥ १२ ॥ श्रीराम उवाच ॥ जगत्सहस्रनिर्माणमहिमोदपणस्य च ॥ पुरुषकस्य भगवन् रूपं कथय कीदृशम् ॥ १३ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ अनाद्यंतं जगद्बीजं यद्ब्रह्मास्ति निरामयम् ॥ भारूपं शुद्धचिन्मात्रं कलाकलनवर्जितम् ॥ १४ ॥ कलनोन्मुखतां यातं मंतर्जीव इति स्मृतः ॥ स जीवः खलु देहस्मिंश्चिनोति स्पंदते स्फुटम् ॥ १५ ॥

ति ॥ एवं रीत्या पुरुषकत्वमाया तं चिद्रूपं तत्त्वमेव पुरुषकस्य चित्तादिघटितस्वभावतः स्वयमेव सः चित्तवदस्याख्यो वयवो भवति तस्मिन् अवयवे घटादिबाह्यत्वाकारेणैव प्रतिबिंबयति ॥ स्मृतं देहे तु पुरुषकघटितस्यार्लिंगात्मनो जीवस्य स्वकल्पनयैव लीलोपाख्यानोपदर्शितरीत्या निर्गमनान्वदर्शनादिसामर्थ्यामिति सर्वदोषपरिहार इति भावः ॥ १२ ॥ यथेवं तं हि पचीकृतभूतभागेन जगदाकारेण परिणमतोऽपंचीकृतभूतकार्यार्लिंगभागेन तत्प्रतिबिंबयद्दहर्पणभूतस्य च पुरुषकस्यैव किं रूपं तदेव कथयेति रामः धृच्छति ॥ जगदिति ॥ १३ ॥ तत्स्वरूपवस्तुवसिष्ठस्तन्मूलमज्ञातब्रह्मतत्त्व निर्दिशति ॥ १४ ॥ तद्ब्रह्म विद्यदादिभूतसूक्ष्मसहस्रातेनापंचीकृतेन लिङ्गपचीकृतेन ब्रह्मांडचक्षुषा तदंतःप्रतिबिंबलक्षणकलनोन्मुखतायातसत्सूत्रप्राणानामभिमानेन धारणाज्जीव इति स्मृतोऽभूदित्यर्थः ॥ चिनोति वासनोपचयेन चोपचितो भवति उपचितश्च बाह्यांतव्यापारात्मना स्पंदते चेत्यर्थः ॥ १५ ॥

तस्यैवाग्निमानादिभ्यापाराभेदेनानामभेदानाह ॥ अहभावादित्यादिना ॥ १६ ॥ सर्वभ्यापाराधारणत्वभावात्मापुन्यटकमितिनास्मास्तन ॥ १७ ॥ शानेन्द्रियभ्यापारेणज्ञात्व
कर्मेन्द्रियभ्यापारेणकतृत्व तारुलसुखदुःखाश्रयत्वेनभोक्तृत्व सर्वस्यैवासीत्येनप्रकारेनेसाक्षित्वम् ॥ आविषदामोदगकरणत्वायतनत्वादिपरिग्रह ॥ एतद्विजिपातिनीआ
प्यासेनेन्द्रियमिकायासित्तिवचिष्याथाम्येनजीवद्वयुक्ता जडाश्राधाम्येनतदेवपुन्यटकविदुरित्यर्थ ॥ १८ ॥ अतएवस्वतादात्म्यभावावितुष्ट्याकाराणांकाष्ठभेदेनभेदाजीवो
पिकामकोधुधविषयाद्यानुरजितोनानेवभवतीत्याह ॥ कालेकालेइति ॥ अन्तर्वासनाकणिकोदयमाकारसृच्छ्रीतिपरेणाख्यम् ॥ १९ ॥ तस्यैवसमष्टिम्यष्टिजीवस्यवीज
स्यात्कार्त्तपल्लुभादीवसर्जजगदाकारद्वाराशयेनाह ॥ यथेति ॥ २० ॥ अतएवापञ्चिदात्मानाहकिन्तुरीरायाकारएवाहमितिभिभ्याज्ञानेनचेततिपस्यति ॥ २१ ॥ २२ ॥

अहभावादहकारोमननान्मनउच्यते ॥ योधनिश्चयतोबुद्धिरिन्द्रहृत्सर्ग्येन्द्रियम् ॥ १६ ॥ देहभावनयादेहोघटभावनयाघटः ॥ एपएवस्व
भावात्मानेनैपुन्यटकस्मृत ॥ १७ ॥ ज्ञात्वकर्तृत्वभोक्तृत्वसाक्षित्वाद्यभिपतिनी ॥ यासविज्जीविद्वयुक्तातद्विपुन्यटकविदु ॥ १८ ॥ का
लेकालेतोजीवस्त्वन्योन्योभवतिस्वतः ॥ भाविताकारयानतवासनाकणिकोदयम् ॥ १९ ॥ पुन्यटकस्वभावेनकालेनाकारसृच्छति ॥
ययावासनत सेकाद्दीर्जपल्लवतामिव ॥ २० ॥ आकारोहंशरीरादिस्यावरादिचरादिष्व ॥ नाहमापञ्चिदात्मेतिभिभ्याज्ञानेनचेतति
॥ २१ ॥ अमत्येवजगज्जीवोवासनावलितश्चिरम् ॥ ऊर्ध्वाधोगमनैरन्यौकाष्ठवीचिहृतंयथा ॥ २२ ॥ कश्चिद्विद्विद्वज्जातित्वाद्वयवधाद
नंतरम् ॥ दुष्टध्वात्मानंमभ्येतिपदमार्यतवर्जितम् ॥ २३ ॥ कश्चित्कालेनबहुनामुक्तयोनिराणातुर ॥ आत्मज्ञानवशादेतिपरमपद
मारमन ॥ २४ ॥ एवरूपश्चसुमतेजीवोयात गरीरताम् ॥ नेत्रादिनाघटाद्यतययावेत्तितयाशृणु ॥ २५ ॥ चित्तस्यकलनातस्यसप्र
यातस्यजीवताम् ॥ मन पर्षेन्द्रियग्रामोदेहोयमवतिष्ठते ॥ २६ ॥ यदान्य सर्वदेहेभ्यस्वेतत्यदसरूपिणा ॥ तदातज्जीवसंस्पशज्जीवा
त्मेकत्वसृच्छति ॥ २७ ॥

कश्चित्कलनादितुन्य कस्यादावेषग्राम्कुलीयप्रवर्षादन्तरमायेज्जन्म्येवेत्यर्थः ॥ अयंयसर्गोविभागः सात्त्विकराजसविषयीभेदवर्णनित्यन्तिप्रकरणेव्याख्यात ॥ २३ ॥ २४ ॥
कर्मपटादिबासत्वाभिन्द्रियाणिजगत्प्रतीतिरपुन्यटसामान्यत समाहितमपिबिरोधेणसमाधत्ते ॥ एवरूपइत्यादिना ॥ २५ ॥ चित्तस्यचैतन्यस्यकलनातस्यपुन्यटकेप्रतिबिंबत
यापरिच्छेदपस्यानत्वायेत्येवम्यामीपरिमादुनयावतिष्ठते ॥ तेनसदाजीवचैतन्येवैषपरिभिनितदेहातर्गतमेवसुखदुःखादिसंबंधादनुभवतिनबासम् ॥ २६ ॥ यद्यनुअन्योबासपटावि
दृष्टम्योभवतिनदातबागुदिकजलकुन्याद्दोरेणवसर्गदेभ्यउद्विक्तवसुरावसकृत्पिणाद्दोरेणबासेपटादियर्थित्येवासाकारोपततिनिर्गच्छनीत्यर्थ ॥ किन्ततस्तथाह ॥ तदेति ॥
तदातज्जीवतामिवदिद्वारनिर्गतमीवेनसाकारवन्निभ्यामिद्वारासस्पर्शाद्यापनाजीवचैतन्येनसहैकत्वाप्याप्तिकृत्वासात्त्विकविषयजगत्कृतित्यच्छति ॥ २७ ॥

सचाक्षस्यसबधश्चित्तेनसमन्वितस्यजीवतएवबाह्यार्थवेदेनकारकोभवतिनमृतस्यमुक्तस्यवेत्यर्थः ॥ २८ ॥ अस्तुबहिरेवतथापिकथमंतस्तदनुभवस्तत्राह ॥ यथादित्यादिना ॥ यद्यदत करणवृत्तिरूपनयनरश्मिरूपवास्वच्छतरवन्तुतस्मिन्वास्तनभस्थघटादिप्रतिबिंबवित्सचप्रतिबिंबोदृश्यतगतेनजीवेनश्लिष्टोभवति ॥ तर्हिबहिर्हिएवाहघटमनुभवाभीतिकृतोनानुभूयतेतत्राह ॥ बहिरिति ॥ यद्यपिबहिर्जीवोस्तिताथाप्यसौबहिर्अजीवतिप्राणान्नधारयति ॥ नजोनलोपश्छादसः ॥ अनुव्यचलदितिवृत्तिजडोत्तरपदःसमासोवा ॥ यत्रप्राणव्याप्तिस्तत्रैवाहतावमशोनबहिरित्यर्थः ॥ २९ ॥ अस्त्ववतर्हिघटेप्रथाफलोपपत्तिस्तथापिकथमतर्हदिघटाकासानुप्रवेशस्तत्राह ॥ निघृष्टेति ॥ यदानयनतारकेपटलादिदोषराहित्याच्छाणनिघृष्टनूतनेद्रनीलाभेभवतस्तदातयोस्तारकयोर्घटप्रतिबिंबसहिताचित्तदत्तिःप्रविशतीतिबाह्यगतोघटादिपदार्थःप्रतिबिंबवतीत्युच्यते ॥ ३० ॥ सचैवनयनतारकानुप्रविष्टःपदार्थोहोर्देनाहमभिमानवताजीवनहृदिप्रतिबिंबतयाश्लिष्टोभवतीत्यर्थः ॥ इतिअनयार्थोत्याघटादिवास्तवस्तुबहिस्वभासमानमेवातर्हदिअहंकारसंव

बाह्यार्थवेदेनित्यंसंबंधोक्षस्यकारकः ॥ समन्वितस्यचित्तेननमुक्तस्यकदाचन ॥ २८ ॥ यद्यदच्छतरंतस्मिन्नभस्थंप्रतिबिंबवति ॥ जीवेनभवतिश्लिष्टोबहिर्जीवोप्यजीवति ॥ २९ ॥ निघृष्टनवरत्नाभेयदानयनतारके ॥ तदातयोर्वाह्यगतःपदार्थःप्रतिबिंबवति ॥ ३० ॥ जीवेनभवतिश्लिष्टःप्रतिबिंबवतयाततः ॥ जीवज्ञेयत्वमायातिबाह्यंवस्वितिराघव ॥ ३१ ॥ यत्संश्लेषमुपायातितद्वालोपिहिर्विंदति ॥ पशुर्वस्यावरोवापिजीवःकस्मान्नवेत्यति ॥ ३२ ॥ अच्छस्यनयनस्याथोरश्मयोजीववेष्टिताः ॥ क्रोडीकुर्वंत्यलंक्ष्यंजीवस्तत्वेनविंदति ॥ ३३ ॥ एषएवक्रमःस्पर्शसंबंधःप्रत्ययोद्भवः ॥ रसेगंधेचकथितोजीवसंस्पर्शसंभवः ॥ ३४ ॥ शब्दस्त्वाकाशनिष्ठत्वाकर्णाकाशगतःक्षणत् ॥ जीवाकाशंविशत्यंतरित्थमिंद्रियसंविदः ॥ ३५ ॥ श्रीरामउवाच ॥ हस्यतेमानसादर्शयंत्रदावौदरेपुतत् ॥ प्रतिबिंबितमेतन्मेब्रूहिब्रह्मन्किमात्मकम् ॥ ३६ ॥

लितजीवज्ञेयत्वमायातीत्यर्थः ॥ ३१ ॥ चेतनस्यार्थसंस्पर्शवेदननियमोबालपथ्वादिष्वपिभ्रसिद्धेत्याह ॥ यदिति ॥ स्यावरेष्वपिगुल्मविशेषेस्पर्शमात्रेणपत्रसंपुटीकरणदर्शनात्तद्वेदनसर्वत्रानुमीयतदतिभावः ॥ ३२ ॥ दूरस्थविषयस्यकथगोलकसंस्पर्शइतिपामरशकामपाकुर्वन्नाह ॥ अच्छस्येति ॥ गोलकातिरिक्तस्यस्वच्छतमस्येद्वित्रियस्यरश्मयःप्रागुक्तीत्याजीववेष्टिताःसंतःपुरोवर्तिविषयक्रोडीकुर्वत्यालंगति ॥ ३३ ॥ चक्षुष्युक्तक्रमस्पर्शादावप्यतिदिशति ॥ एषएवेति ॥ ३४ ॥ शब्देविशेषमाह ॥ शब्दस्त्विति ॥ शब्दस्यवृत्तिप्रतिबिंबनविनापिसाक्षाच्छ्रोत्रद्वारातःप्रवेशोपिपवनद्वारातःप्रवेशसंभवोऽस्तुनामेत्याशयेनयाथासंभवमुक्तन्यायमुपसहरति ॥ इत्यमिति ॥ ३५ ॥ इदानीरामःप्रसगात्सर्वेषांप्रतिबिंबानांस्वरूपजिज्ञासुपृच्छति ॥ दृश्यतइति ॥ दृश्यतइति ॥ यत्मानसानिचआदर्शाश्चतत्समाहारे काचकास्यमणिजलादियंत्रदारूणांमौदेषुउदरान्निर्गतेषुनवपल्लवादिषुयत्प्रतिबिंबितघटमुखमभादिपुतत्किमात्मकतन्मेब्रूहीत्यर्थः ॥ ३६ ॥

ययविषस्यसत्यत्वेविधित्तिविप्रभूतयोर्व्यटिसमष्टिजीवयोर्विधानिरिकरूपभातिमाप्रसिद्धेनमिर्बन्तुशक्य तन्नात्यतजडयोर्मुल्ववर्णयोर्धटचिखत्योर्वापरस्परसापेक्षप्रति
 विषम्वत्पदुर्ध्वमिन्निकिवाभ्यामित्याशयेनोत्तरमाह ॥ अत्यतेति ॥ दुराभ्येत्यत्यलनोर्भातिविद्धि ॥ ३७ ॥ नकेवलमप्रतिविषमाप्रभातिरपिनुजगदपीत्याह ॥ नाब्रूति ॥ अप्य
 र्धेनुराह ॥ तावन्माप्रभातिमाप्र ॥ अतएवतद्वद्वजगतिविश्वासोमाह ॥ अहमित्यादिप्रपञ्चलक्षणस्थानीयविज्जालारपृथगसन्नित्यर्थ ॥ वर्त्तमानतुसदाचिक्कलमेवेत्य
 य ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ हेरायत्वमित्यमसकमति सन्शानामृपाभूतसुखदुःखवेत्तीतिमृपासुखदुःखविद्वद्धित्यतयाविधिव्यभूत्वाअस्मासमस्माभवलक्षणामयद्रूपामायायस्यत
 याविषःसत्समतायाब्रह्मत्वभावेतिविष्टमतिस्तिष्ठेत्यर्थ ॥ ४० ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठः०नात्यर्थः०प्रकारोनिर्माणः०पू०पञ्चाशत्तमःसर्गः ॥ ५० ॥ ॥ जीव

॥ श्रीवासिष्ठउवाच ॥ अत्यंतजडयोरेवजीवयोरिवतन्मिय ॥ प्रतिधिषहशोआर्तिविविधविदांवर ॥ ३७ ॥ तावन्मात्रजगत्वेतद्धि
 आसोमातवास्त्वह ॥ अहमित्यादिरत्नरंगोवर्त्तमानंसदाजलम् ॥ ३८ ॥ परांभोधौतुनास्येवदशकालक्रियाडिकम् ॥ तन्मयेकतयानि
 त्यमात्मासर्वत्रसर्वग ॥ ३९ ॥ नित्यमसकमतिर्मुदितामाशांतमृपासुखदुःखविदत् ॥ तिसृनिविष्टमतिःसमतायामस्तसमस्तममवाम
 यमाय ॥ ४० ॥ ॥ इ०वा०वा०दे०मो०नि०पू०अक्षसंवेदनविचारयोगोपदेशोनामपञ्चाशत्तमःसर्गः ॥ ५० ॥ ॥ ५३ ॥
 श्रीवसिष्ठउवाच ॥ नपुनर्भवत पूर्वसपन्नाश्चसुरादय ॥ यथाकमलजस्यैतत्सर्वमेवत्वयाश्रुतम् ॥ १ ॥ ब्रह्मपुण्यष्टकस्यादावयसंवि
 योदिता ॥ पुण्यष्टकस्यसर्वस्यतयैवोदेतिसर्वदा ॥ २ ॥ विद्धिपुण्यष्टकजीवोयोगभर्त्स्यद्वियोदय ॥ ययथाभावावयत्याश्रुततत्तयापरिपश्य
 ति ॥ ३ ॥ इद्वियाणीद्वियायांस्यविद्धिसंवेदनंस्वकम् ॥ संपन्नंचययातत्तेप्रोक्तमाधमन स्थितौ ॥ ४ ॥

स्नानिमनोरेहपुण्यटकमितिचय ॥ अत्रोधोदेवबोभेनुब्रह्मैवैकमितिीति ॥ १ ॥ कलनोन्मुल्वतायातमित्यादिनाबध्मितमहकारेर्हेदियावीनागसर्ताकल्पनजीवसमष्टेऽप्यज
 स्येवम्यटेस्तवापिनुन्यमितिनात्यर्थतयाज्ञातयेदेतिब्रह्ममाणोपोद्घातायमयममनुब्रूति ॥ अप्यर्थेयुन शब्द ॥ कमलजस्येवभ्रमतोपिखटे पूर्वमनायतमित्यादि
 वर्णितब्रह्मत्वभावेस्थितस्याचसुरादयोनसंपन्नादत्येतत्सर्वमेवत्वयाभूतनात्यर्थभुतमभधारितमित्यर्थ ॥ १ ॥ एवंपुण्यष्टककल्पनोत्तरम्यवदायार्थकल्पनमपिसमष्टिब्रह्मव्य
 टीमामित्याह ॥ ब्रूतेति ॥ ब्रह्माहिरण्यमर्गःसमष्टिपुण्यटकनस्ययासर्गादौम्यब्रह्मत्वम्यार्थसिद्धिरितायासर्वस्यम्यष्टिपुण्यटकस्याप्युदेति ॥ २ ॥ तदेवगर्भस्थितिमारभ्यद्वारय
 ति ॥ विद्धीति ॥ योम्यष्टिमीवोर्गस्यएवब्रह्मद्वारादीद्वियोदयमिश्रष्टपुण्यटकालाभेमासिसंपत्येतद्वारम्यययथाभ्यवहृत्यंयंस्तुभावायतितथातत्त्वबासमयापरिपश्यती
 स्यात् ॥ ३ ॥ एवंब्रह्माधमन स्थितौहिरण्यमर्गःमनोम्याचारयथास्वकतत्वेवर्नहद्वियाविहद्वियाचर्त्तंचययातत्तेनवाविष्यटेऽसंपन्नमितिजययोक्ककलीत्यर्थः ॥ ४ ॥

सर्गात्पूर्वसंभवतीव्यापिसमद्व्यौरेकैवशुद्धासं वितततस्तदनन्तरं अहंवेदनालक्षणानतजीवपुण्यष्टकान्वितासास्तुतथापिसंवेदनस्वरूपमर्निदितमेवेत्यर्थः ॥ ५ ॥ वेद्यदोषात्सवेदनंतत् कुनो न निद्यतेदतिचेद्वेद्यस्यपरमार्थतोऽसत्त्वादित्याह ॥ नत्विति ॥ एकत्वाद्विहेतुभिरनामयेसवेदेनपरस्यतदन्यस्यास्तितासत्यतानत्वित्यन्वयः ॥ नास्तित्वेचअभावत्वादयस्ययो हेतवः ॥ अभावत्वाद्देशकालकृतपरिच्छेदवत्वादेनेकत्वाद्भूतत्वात्तथाप्युक्ततत्रमनस्तादीना मसत्यत्वेसवेदेनमेवासत्यकिनस्यात्तत्राह ॥ चेत्यादीति ॥ चेत्यमतव्यादिगोचरबुद्धिदृष्ट्यध्यारोपमात्रतन्वास्तवमनस्ताप्राप्तिः सेत्यर्थः ॥ ७ ॥ तर्हि विद्याविलासाविर्भूतस्वरूप

शुद्धासं वित्सं भवतीसंवेदनमर्निदितम् ॥ ततोहंवेदनानंतजीवपुण्यष्टकान्विता ॥ ५ ॥ नत्वेकत्वादंतत्वादवेद्यत्वादनामये ॥ अभावत्वा दनेकत्वादशून्यत्वात्परास्थिता ॥ ६ ॥ चेत्यादिबुद्ध्यातत्किंचिन्नमनस्तांचगच्छति ॥ नचजीवत्वमायातिनचपुण्यष्टकालिका ॥ ७ ॥ नवि द्यादिविलासोस्ति सोस्तिनास्तीवयः सदा ॥ परमात्मेतिकथितो मनः षष्ठेन्द्रियातिगः ॥ ८ ॥ तस्मात्संपद्यतेजीवश्चिन्मूर्तिर्मननात्मकः ॥ भ्रमः केवलमित्याद्यउपदेशायगीयते ॥ ९ ॥ यतः कुतश्चित्संपन्नेत्वविद्यामय आमये ॥ उपदेशोपदेशेनप्रविलीनेविचारणात् ॥ १० ॥ प्रशंतसकलाकारं ज्ञानंतत्रावशिष्यते ॥ यत्राकाशमपि स्थूलमणाविवमहाचलः ॥ ११ ॥ यत्रोद्यदाचारमपि सदप्यसदिवस्थितम् ॥ जगज्जानविषयांस्तत्त्वाकारेणैवं तिष्ठति निर्मले ॥ १२ ॥ असन्मयमविद्यायारूपमेव तदेव हि ॥ यद्वाक्षितासतीनूनं नश्यत्येव न दृश्यते ॥ १३ ॥ आलोकिंतं नाम कथमवस्तु किल लभ्यते ॥ प्रयत्नेनापि संप्राप्तं मृगतृष्णां बुकैरिव ॥ १४ ॥

पत्वात्पूर्वतदप्यसत्किनस्यात्तत्राह ॥ नेति ॥ आदिपदाच्चरमप्रमाणमननादिपरिग्रहः ॥ योमूढैर्नास्तीवेतिकल्प्यते स परमात्मा सदास्ति ॥ ८ ॥ यद्यद्वितीयएव सः न हितस्मात्सर्व ए तआत्मानोब्युच्चरतीति श्रुत्याऽग्निविस्फुलिगन्ध्यायेन जीवसपत्तिः कथमुक्तेति चेदुपदेशाय कल्पनयेत्याह ॥ तस्मादिति ॥ ९ ॥ अतएवाविद्यारोगस्य न मूलं चित्यं कितुचि कित्सै वचितनीयेति ॥ मूलकल्पनादिश्चिकित्सोपायएव न वास्तव इत्याह ॥ यत इति ॥ प्रविलीने सति स्वरूपज्ञानमेवावशिष्यत इति परेणान्वयः ॥ १० ॥ ११ ॥ उद्यदाचारं निष्पद्य मानव्यवहारार्थं क्रियाशालीति सद्वावहारिकसत्यमप्यसच्छून्यमिव यत्र स्थिततत्रत्वजगज्जानविषयास्तत्त्वानिर्मले जीवन्मुक्तः काये सत्येऽवतिष्ठ ॥ १२ ॥ इदानीमविद्यायाः स्वरूपमाह ॥ असन्मयमिति ॥ १३ ॥ मृगतृष्णां बुकैरिव संप्राप्तमृदातोप्यप्रसिद्ध इत्यर्थः ॥ १४ ॥

असदेवसद्भातिपत-आसदज्ञानादेवास्वसत्येत्यन्वय ॥ १५ ॥ सत्यात्मन सन्निधानादत्यंतमसत्यायाऽप्यविद्यायाः कल्पनाकल्पितेत्यर्थ ॥ १६ ॥ तस्यतेजीवस्योपदेशाय
 तस्या-अविद्यायादेतेर्जीवाविकल्पमाहता ॥ १७ ॥ आबोधनोन्मुखीवासायर्थरानोन्मुक्तसातीयथाभावयतीतिपरेणान्यय ॥ १८ ॥ बालेनसन्भावितोयक्षकदवसत्यःअ
 सत्योवाभवात् अयत्तुपचतस्माभस्यपञ्चीकरणस्मिकदिहकलनसत्तयासत्यतयासभावयतीत्युत्तरेणान्ययः ॥ १९ ॥ तत्रात्मनिदेहात्मनिरध्याद्द्वित्र्यद्वाराणि ॥ छादितसुस्तम्
 ॥ २ ॥ एभ्य-पचतस्माभेन्य-परमार्थोऽग्न्यदेवाभ्याभिमिद्विपद्भौ-परमिति ॥ २१ ॥ तद्यद्वर्गमिद्विपयमन-आणारिअंत ॥ इदपटादिबासम् ॥ भाववासनाम् ॥ २२ ॥ तत्रयि
 पर्येव्रिपययोगाभिप्यक्तत्वाल्लक्षणेनैवविपयमुल्लतयासभावयतीत्याह ॥ रश्मिजालमिति ॥ २३ ॥ एवस्वाभाविकत्ववेदनैवविपयसन्निपकाज्जातमहकारालनोधमदति
 असेदेवसेदेवासदज्ञानादस्यसत्यता ॥ ज्ञानापयास्त्यितवस्तुहस्यतेन-स्यतिअत्रम ॥ १५ ॥ अविद्यायाविचारोयजीवपुण्यपृष्ठादिका ॥
 अप्यत्यतमसत्याया-कल्पनाकल्पितात्मन ॥ १६ ॥ तस्यास्तउपदेशयसेयंजीवादिकल्पना ॥ रुताशास्त्रे प्रवोधायातात्वमेकमना-श्ट
 णु ॥ १७ ॥ जीवत्वमिवसंप्राप्तापुण्यपृष्ठाकपदस्थिता ॥ कलाकलककलितचितिरानोधनोन्मुखी ॥ १८ ॥ यद्यथाभावयत्याश्रुततयानुभ
 वन्यलम् ॥ सत्योभावत्वसत्योवाबालेननिशियक्षक ॥ १९ ॥ पचतन्मात्रकलनासभावयतिसत्तया ॥ तत्रात्मनितयारध्रान्प्रश्रिततयो
 दितान् ॥ २० ॥ एभ्यएवसमुत्पन्नंयहि-स्यंभूतपंचकम् ॥ पश्यत्यनन्यदन्त्याप्रशाखाशतमिवाङ्कुर ॥ २१ ॥ इदमतर्हिदयात्यामितिनिश्च
 यवांस्त ॥ जीवोभावययादेततत्तयाद्वादयत्यय ॥ २२ ॥ रश्मिजालमिवेदोयंदात्मन प्रतिभासनम् ॥ यात्यस्पर्शतयातेनतदेवाश्रु
 रीकृतम् ॥ २३ ॥ मरिचस्येवयत्तैक्ष्ण्यशून्यत्वमिवस्वस्ययत् ॥ आत्मनोवेदनयच्चतदेवान्यटिवस्थितम् ॥ २४ ॥ अत्रैवनिश्चयंयत्त्वानि
 यम सुदृढीकृत ॥ अनेनेत्यमनेनेत्यभाष्यमित्यवर्त्तितम् ॥ २५ ॥ स्वभावेतरनामासौस्वसकल्पमयात्मक ॥ कश्चित्कदाचिद्रवत्वस्व
 भावेनैवनान्यया ॥ २६ ॥ आत्मनैवेदमखिलसंपन्नैहेतमहयम् ॥ खड्गोमधुरसेनेनवन्देवचमहाघट ॥ २७ ॥ सन्निवेशविकारादिदेश
 कालादिसंभवान् ॥ संभवत्यन्ननत्वीशेदेशकालाद्यसंभवान् ॥ २८ ॥

संभावयतीत्याह ॥ मरिचस्येति ॥ २४ ॥ अप्रमासारिकविषयभोगेव्येवपुरुषार्यपर्यवसाननिश्चयवत्त्वादेहलीकिकपारलौकिककमाचरणनियम सुदृढीकृत ॥ अनेनलीकि
 ककर्मणा ॥ अनेनवैदिककर्मणा ॥ आबर्त्तितनन्मरसुखमुहिरित्यर्थ ॥ २५ ॥ तत्रैक-प्रवृत्तिनियम-स्वाभाविकरागाविकृतइतरलुशास्त्रकृत ॥ द्विविधोप्ययसकल्पमयात्म
 कलयो-कशाचित्कश्चिदेव स्वाभाविकपुरुषयनेनैवेतरजित्वाभतिनान्ययेत्यर्थ ॥ २६ ॥ तत्रोभयभाष्येवस्वभावशास्त्रान्यतरानुसारीतत्तद्यापारसाधनफलतात्मनावि
 बलतदस्याह ॥ आत्मनैवेति ॥ स्वह-यधुसारताकत्राविशेष ॥ २७ ॥ यद्यपिस्वहपदोपूर्वतन्मद्वर्षिणाशब्दस्ययोर्दिनाशास्त्रिकारीतयापिमाधुर्यद्वारस्वरूपाभिनाशास्त्रदेशेविबलतद
 दाती मद्भिन्नद्वयस्मिन्निकार-सम्भवतिद्विधम्यारित्याह ॥ सन्निवेशेति ॥ अभमधुमदारी ॥ ईशोब्रह्मणि ॥ २८ ॥

अथवाखड्गोमधुरसेनेवेतिवाक्येखंडोवनखंडः मधुरसेनवसंतद्रवेणेत्यर्थस्तथाचविकारएववृक्षविकारहेतुर्जलभागोदृष्टांतद्व्याशयेनाह ॥ यथावृक्षप्रविष्टोरसोजलमिति पत्रमित-पुष्पमहमितिवैचित्र्येणोदित सन्अद्वित्वेपिद्वितांवहन्दृष्टस्तथानःस्वात्मनिप्रसिद्धसत्तारूपब्रह्मापिदत्त पटदत्त कुड्गमहमित्यादितोभेदात्सर्वजगदात्मनाआत्मनिद्वित्वमाहरद्विद्वीतिरेणान्वयः ॥ २९ ॥ ३० ॥ यथावाअभोदोमेघःअथभीष्मेअर्करुगेवाहमितिताद्रूप्येणतिष्ठति ततआद्यवर्षारभेवारिदानावसेवारिदोहमिति तिष्ठति ततोभूमिप्रवेशेनाकुरातर्जलात्मनाप्रवेशेअथाकुरोहमिति तिष्ठति तथाआत्मापिकालभेदेनभावाभावाकारोभूत्वातिष्ठतीत्यर्थः ॥ ३१ ॥ अयच्चजगद्विवर्त्तनियमक्रम कल्पितोपिनकेनचिदन्यथाकर्तुंशक्यइत्याह ॥ इतीति ॥ सर्वेश्वरेब्रह्मणिततप्रसिद्धम् ॥ ३२ ॥ एववस्तुस्वभावनियतिरपिवस्तुभेदभिन्नानान्यथाकर्तुंशक्येत्याशयेनाकाशादित्यभावस्याज्ञातब्रह्मस्वभावस्यचैवलक्षण्यमाह ॥ आदर्शेतिद्विभ्याम् ॥ आदर्शवत्स्वच्छेआकाशेस्व-स्वीयोभागःकार्यवानैवप्रतिविवति ॥ कुतः ॥ व्यतिरेकासंभवतःआकाशोआकाशकार्येइतःपुष्पमितःपत्रमहमित्युदितोयथा ॥ खंडेस्वात्मनिनःसत्तारसोऽद्वित्वेद्वितांवहन् ॥ २९ ॥ इतःपटदत्तःकुड्गमहमित्यादितस्तथा ॥ सर्वात्मनात्मनिब्रह्मविद्वित्वंद्वित्वमाहरत् ॥ ३० ॥ अद्यांकुरोहमद्यार्करुगंहत्वद्यवारिदः ॥ यथेति तिष्ठत्यंभोदस्तथात्मासदसदपुः ॥ ३१ ॥ इतिभाव्यमनेनेदमित्थंसर्वेश्वरेततम् ॥ क्रमंखंडयितुंलोकैकस्यनामास्तिशक्ता ॥ ३२ ॥ आदर्शस्वच्छआकाशेनैवस्वःप्रतिविंवति ॥ व्यतिरेकासंभवतःकचत्येवहिकेवलम् ॥ ३३ ॥ ब्रह्मणित्वात्मनात्मैवस्थितःकचतिविंवति ॥ इतीतिविंवति ॥ ३४ ॥ यद्यथैवात्मकचनंवेत्तितंभवतात्मना ॥ असत्यमपितन्नेहव्यभिचारीकदाचन ॥ ३५ ॥ हेमत्वकटकत्वेद्वैसत्यासत्यस्वरूपिणी ॥ हेमिभां दुगतेयद्वच्चित्वाचित्वेत्थात्मनि ॥ ३६ ॥ सर्वगत्वाच्चित्तेथित्वंनित्यंमनसिविद्यते ॥ हेमत्वंकटकस्येवजडभावःस्थितोन्यदा ॥ ३७ ॥ चित्त्वज्जात्मात्मकंचित्तंहंभावयतिस्वयम् ॥ यथायदैवयद्गावंतथाभवतितत्तदा ॥ ३८ ॥ कालेकालेचित्ताजीवस्वन्योन्योभवतिस्वयम् ॥ भाविताकारवानंतर्वासनाकलिकोदयात् ॥ ३९ ॥

भूतातरेवाआकाशभेदाभावात् ॥ किंतुकेवलमाकाशनिष्प्रतिविवदर्पणोदरवत्स्वच्छतयाकचतिदीप्यतएवेत्यर्थः ॥ ३३ ॥ साविद्यं ब्रह्मतनुनतथेत्याह ॥ ब्रह्मणीति ॥ कचतिसर्ववस्तुशक्त्यादिरूपेणदीप्यते ॥ जीवरूपेणप्रतिविंवति ॥ भेदकल्पनयाचद्वैतीभवति ॥ ३४ ॥ अस्त्वेवकिततस्तत्राह ॥ यदिति ॥ तत्रसर्गादीयद्वस्तुस्वभावेनात्मकचनवत्तत्तत्स्वभावमसत्यमपिभवतासत्येनात्मनासत्यवेत्तिसचवियमोनकदाचनव्यभिचारीतिसर्वापिनियतिःसिद्धेत्यर्थः ॥ ३५ ॥ सत्यादृतमिथुनीभावेवाचारंभणश्रुतिदर्शितन्यायेनदृष्टातमाह ॥ हेमत्वेति ॥ ३६ ॥ अतएवप्रथमकार्यमनसिचिज्जडोभयरूपतादृश्यतेतत्रयन्वित्यतस्तत्सत्यमित्याह ॥ सर्वगत्वादिति ॥ अन्यदाकदाचिदित्यर्थः ॥ ३७ ॥ चित्तजाड्येतिपाठेचित्तस्यजाड्यजडदेहविषयाकारस्तदात्मकचित्तदृढभावनयायदैवयथादेवनरस्थावरादिनायेनप्रकरणयदायद्गावभवतितदातथैवतद्गावभवतिअनुभवतीत्यर्थः ॥ ३८ ॥ अतएवकालभेदेनजीवस्याहमाकारभेदानुभवइत्याह ॥ कालइति ॥ चिताअतर्वासनाकलिकानामुदयाद्विकासद्वैचित्र्येणभाविताकारवान्अन्योन्योभवति ॥ ३९ ॥

यथास्वप्नदोषा मोक्षनादिसत्ताप्यनेक्षणान्नाविभावयातितायोदेहभूतोयजीवोपिदेहोदेहांतरभाषयति ॥ ४० ॥ यथास्वप्नेप्रतिभासत
 मतिप्रभासोदरयमानोरोऽतिनिकुट्यत्वापटोप्रवेत्तयामरणमूर्छायामपिप्रतिभासमानमिददेहांतरभवतीत्यर्थः ॥ ४१ ॥ नन्वयदेह इत्यक्षयियतेवसतेचसकयदेहांतरभवेत्
 ग्राह्याअसत्स्वेवेति ॥ मरणजननादिकमपि मर्तुभातिभासिकमेव जीवतातुदेहस्यग्राह्यादिवर्शनंस्वाधिकाकल्पितस्येधनतद्वासनामयस्येतिभावः ॥ स्वस्याम्यरूपबदेहांतरवदि
 त्यर्थः ॥ ४२ ॥ तर्हि कियीधनवार्थक्यबदेहांतरमप्येतदेहस्यकालिकपरिणामोनेत्याह ॥ कालेनेति ॥ एतादृशमेतदेहपकालेनअम्यत्वदेहांतरभावपुनीतिन यतभ्रूतनमिदश
 रीरान्यापयवस्थामेवेतिदेवमितिप्रत्यभिज्ञानिभ्ययारूढम् ॥ एतेभूतभाविदेहास्तुन प्रत्यभिज्ञानाभावाव्येनाम्येसंतिनसंतीत्यविधिभिर्गच्छंतिअतस्तेपास्वतोजीवतएवभवो
 वासनयासमद्वयः ॥ ४३ ॥ ननुकशपिगगदृष्टेर्वादिशरीरभावेकास्यवासनातद्ग्राह्यत्वस्ति ॥ इदमुजगृहपजीवस्वमेतर्गतविद्धि ॥ तस्यप्रयआवसयास्तव स्वमाइतिभ्रूते

स्वप्नेदृशेययाग्राभोयातिसत्तान्यतेक्षणान् ॥ देहोदेहतयायातिदेहोयप्रतिभात्मकः ॥ ४० ॥ प्रतिभासोयथास्वप्नेनर कुट्यपटोभवेत् ॥
 सवत्यसत्यमेवेदेहांतरमिदस्वतः ॥ ४१ ॥ असत्यमेवधियतेत्वसत्यंजायतेपुनः ॥ जीव स्वप्रतिभासेनस्वप्नवत्स्वान्यरूपवत् ॥ ४२ ॥ का
 लेनैतादृशरूपमिदनाम्यत्वमेतिवै ॥ प्रकृतंनिश्चयारूढम्रमत्येतेभव स्वतः ॥ ४३ ॥ वस्तुदृष्टमदृष्टंस्वप्नेसमभूयते ॥ जीवस्वप्नेजगद्रूप
 विद्धिवेयविदांवरः ॥ ४४ ॥ अजाग्रदृष्टिदृशेय स्वाभिधानादिनेरितः ॥ नस्वप्नोविद्येततस्मादच्छात्माचितिमात्रकम् ॥ ४५ ॥ अयापूर्वा
 मिधस्वप्नेययापस्यतिनान्यथा ॥ अग्रदृष्टतैवार्थचेतनचित्तपश्यति ॥ ४६ ॥ प्राक्तनीवासनाद्यापिपौरुषेणावजीयते ॥ त्व कुकर्माय
 यत्नेनप्रयातिहिंसुकर्मताम् ॥ ४७ ॥ मोक्षाहेतुनशाम्यंतिजीवतांचक्षुरादयः ॥ उन्मज्जतिनिमज्जति केवलदेशकालनः ॥ ४८ ॥

रित्यर्थः ॥ इदुस्वप्नेजननुभूतस्यापिरशनमिदम्यम्यनुभूतानुभूतवानुभूतचतुर्वपरयतीतिभ्रूतिमवलम्ब्योक्तम् ॥ वस्तुतस्त्वनादीस
 सरोनाननुभूतकिंचिद्वस्तीतिमरणकालेभाविदेहारत्रकर्मोद्बोधितवासनानुसारेणैवदेहांतरोद्भवद्विषो ध्यम् ॥ ४१ ॥ तर्हिवाक्यअम्यग्रहसंसाक्षात्कारलभ्यब्रह्मभावोपिदेहांतरव
 द्वासनमय स्वप्नएवकिनस्यात्ताह ॥ अजाग्रदिति ॥ य शिवमर्तुचतुर्थमप्यतदतिस्वाभिधानादिनाईरित अजाग्रदुच्यतुरीयादृष्टपरमात्मातस्यउत्कलक्षणविधि स्वप्नए
 वनविद्येतजापतिकक्षयितदनुभवाभावेनतद्वासनाप्रसिद्धेस्तस्यवासनामयत्वायोगात्सत्तासावच्छात्माचेतनम्यमात्रमित्यर्थः ॥ ४२ ॥ सएवविदात्माचेतनजीवोभूत्वाअपअपू
 वाभिधमभिर्नर्बतमानमर्धयथाचित्स्वभावादेवपस्यतिनान्यथातद्वापेदृष्टमप्यर्धपरयतीत्यर्थः ॥ ४३ ॥ अतएवादृष्टविषयेपिभावनामचयेनदृढीकृतवासनापूर्वदृष्टविष
 योबासनोमयतीतिपुरुषनयनभावन्यपदंरितमित्याह ॥ प्राक्तनीति ॥ ४४ ॥ एवजीवस्यवासनापारिष्पत्तिलक्षणेदेहादिबोधेर्वाकितः इदानीकदातच्छमतिरितिवाक्यानाह ॥
 नोक्षादिति म ४८ ॥

मोक्षं विनैवेदेहादिनिवृत्तिः किंनस्यात्तत्राह ॥ चितइति ॥ यतोऽश्वितो यावन्मोक्षदेहाकारकलनावासनातिष्ठत्येव ॥ स्वकलनैवैतस्य जीवस्य पंचात्मा देहोऽमेतिष्ठतीव ॥ यथा शिशो भवितो महायक्षो मेतिष्ठति तद्वद्विनिवारइत्यर्थः ॥ ४९ ॥ इदानीं कथंचित्स्थूलदेहनिवारणे पिमोक्षविनालिगदेहलक्षणपूर्यष्टकं दुर्निवारमित्याशयेन तद्वर्शयति ॥ मनइति ॥ ५० ॥ ननु शास्त्रे ज्ञानेन्द्रियकर्मेन्द्रियप्राणाभूतानि अतः करणमविद्याकामकर्माणि पूर्यष्टकमित्युक्तं तत्पुच्यीकृताकाशवाच्चादिलिगघटितस्थूलांतमूर्त्तिरूपमपि स्यात्तत्कथममूर्त्तमनो बुद्ध्याष्टकमेव पूर्यष्टकमुक्तं तत्राह ॥ अमूर्त्तएवेति ॥ त्वदुक्तमूर्त्तपूर्यष्टकतदास्याद्यादिपुच्यीकरणेनामूर्त्तानां तन्मात्राणां स्थौल्यस्यात् ॥ अयतुतन्मात्ररूपो लिगात्मा अमूर्त्तएव ॥ अस्य खल्वपचीकृताकाशत्वमतिपीनता निरवधिकस्थौल्यतश्च न संभवति न ह्यमूर्त्तवासनाकोटीनामपि मेलने स्थौल्यदृष्ट्यदास्य खल्वमेव दुर्लभं तदा स्थूलवातता महागुल्मो वक्ष इवात्यंतमसंभाविता ॥ एवस्थूलतेजोजलपृथ्वीतापि ॥ एवच स्थूलभूतानामेवासंभवे अस्य परमाणोरप्यतिसूक्ष्मस्य देहता सुमेरुतेवात्यता संभावितेति न भौतिके देहांतपूर्यष्टकव

चितः स्वकलनात्तस्य देहो ग्रहवतिष्ठति ॥ पंचात्मा भावितो सत्यो महायक्षः शिशोरिव ॥ ४९ ॥ मनो बुद्धिरहंकारस्तथा तन्मात्रपंचकम् ॥ इति पूर्यष्टकं प्रोक्तं देहो सावातिवाहिकः ॥ ५० ॥ अमूर्त्तएव चित्तात्मा खल्वमस्यातिपीनता ॥ वाततास्य महागुल्मो देहतास्य सुमेरुता ॥ ५१ ॥ विरजस्वक्रमेणैव निरवस्थसुमुक्तिभाक् ॥ सुषुप्तैकवस्थास्य जडाः क्रोडीकृता यथा ॥ ५२ ॥ स्वप्ननाम्नीतथा वस्था देहप्रत्ययशालिनी ॥ आमोक्षं भ्रमतीहायमिति स्यावरजंगमैः ॥ ५३ ॥ कदाचिद्विसुषुप्तस्थः कदाचित्स्वप्नवस्थितः ॥ आतिवाहिकदेहो यं सर्वस्यैवावतिष्ठते ॥ ५४ ॥ यदा सुषुप्तभावस्यो भाविदुःस्वप्नवेधितः ॥ तदा कालानलसमस्तिष्ठत्यनुदिताकृतिः ॥ ५५ ॥

ण्यंतइत्यर्थः ॥ ५१ ॥ मुक्त्यनुपयोगादपि न मोक्षशास्त्रे स्थूलसद्भावकल्पनायुक्तेत्याशयेनाह ॥ विरजस्वेति ॥ मनोमात्रमेव देहादिप्रपंचश्चेन्न्यनसो वैराग्याद्यभ्यासेन विरजस्वेगमादिसाधनसंपत्तौ वाक्याज्ज्ञानोदयक्रमेण मनःकल्पितस्वप्नाय प्रपंचस्य तन्मूलाज्ञानस्य च बाधे स्वकार्यकारणवस्थावधद्वयशून्यस्य मुक्तिरूपपद्यते ॥ स्थूलभूतभौतिकमूर्त्तप्रपंचाभ्युपगमे तु तादृशस्य ज्ञानेन बाधादर्शानामुक्तिरूपपद्यतइत्यर्थः ॥ एवच निष्कर्षस्वमसुषुप्ते द्विप्रवावस्थेन जाग्रन्नाम्नीस्थूलविषया अन्या अवस्थाकेन चिदुपादायितुं शक्येत्याशयेनेते विषय्यदर्शयति ॥ सुषुप्तेति सार्धेन ॥ यथा जडाः सर्वदेहादिप्रपंचावासनात्मनोपसह्यत्यक्रोडीकृताः ॥ ५२ ॥ इति एव परिदृश्यमानप्रकारेण स्यावरजंगमैराकारैरातिवाहिकदेहे एव आमोक्षाद्भ्रमतीत्यर्थः ॥ ५३ ॥ भाविभिर्दुःस्वप्नैर्वसनात्मनांतःप्रविष्टैर्विधितो विद्धवगतस्तदितरएवानुदिताकृतिश्चिद्यति विवचितत्वादुपसंहरतजगत्वाच्च कालानलतमोदीमस्तिष्ठति ॥ अनेनातज्ञानशून्यनैयायिकादिसुषुप्तिः प्रत्युक्ता ॥ ५५ ॥

न प्रत्यावरादिनिकृतावस्थासु जाट्याधिव्यासु गृहिप्रप्राप्त्युपनिषत् ॥ अथार्थे च शब्दः ॥ तथा च कल्पवृक्षाणां पुण्याधिक्यात्कृमिकीटसु तृणादिषु स्वाभा
 वादानदाधियेपिनमनुप्यादिवशबोधोत्तीति तमस्वितैवेत्यर्थः ॥ १६ ॥ तथा च चित्तजाऽप्यकपएवमुपनिषत्तममणमेव सति श्वित्तस्य तत्त्वबोधएव वधमुक्तिस्तु यैवाऽस्य
 जापदिति पयवसन्नमित्याह ॥ सुपुमतेत्यादिना ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ प्रबोध उक्तदृष्टिभ्यामत्रादृष्टो भवति ॥ स च बोधो बुद्धेः पुरुषप्रयत्नतः ॥ १० ॥ तत्त्वतो यावान्यश्चेति
 ज्ञातप्रमाणो जीव सर्वतयोजानातिभासयति साक्षी तन्मय एव भवतीत्यर्थः ॥ यत्स्वज्ञातप्रमाणः सोऽपि परमार्थतः स्वस्य एवाज्ञानाच्छिलावद्वीकृते स्वदृढये सुवीर्यत्वमविभयमती
 यप्रपयस्वतीति परेणाख्ययः ॥ ११ ॥ तर्हि किञ्जीवानां दृढये धातुलवभयमस्ति तेत्याह ॥ जीवानामित्यादिना ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ अस्य मीषाणोऽसीपुमीस्थितिर्वा
 स्यावराद्यास्ववस्थासु कल्पवृक्षादंशासु च ॥ भवत्येव सुपुमस्यो धनमोहशिलापन ॥ १५ ॥ सुपुमतास्य जडता स्वप्नोत्प्रेत्यर्थं हि सृष्टति ॥ य
 प्रयोधोऽस्य सामुक्तिस्तज्जाग्रदातु र्यता ॥ १६ ॥ जीवप्रयोधानुक्तिर्हि प्रयोधात्परमात्मताम् ॥ सोऽभ्येति क्षालितमलतां कनकतामिव
 ॥ १७ ॥ जीवप्रयोधानुक्तिर्यासा च हृद्विविधोऽप्येते ॥ एका जीवन्मुक्ततेति द्वितीया देहमुक्तता ॥ १८ ॥ जीवन्मुक्तिर्हि तु र्यत्वतु र्यातीतपदत
 त ॥ यो धो जीव प्रयोधो यस्य च युद्धिप्रयत्नतः ॥ १९ ॥ ज्ञातप्रमाणा जीवो तयोजानातीह तन्मय ॥ पश्यतीमभयैव सुदीधस्वप्नविभ्रम
 म् ॥ २० ॥ मिथ्योदितः स्वदृढये स्वस्य एव शिलीकृते ॥ जीवानामतरे त्वन्यन्न किंचित्त्विल्लां विना ॥ २१ ॥ तामेवान्यतया पश्यन्मुधैव प
 रिशोचति ॥ जीवाणो रतरे त्वन्यन्न किंचित्त्वित्यरमाहते ॥ २२ ॥ यत्र तत्र जगदृष्टमहोमाया विजृम्भितम् ॥ स्यात्यतः कथं द्यूनां यथानाना
 भ्रमोदयः ॥ २३ ॥ जीवाणूनां तयैवार्तमिथ्यासंसारणोदयः ॥ यदोऽस्य वासनान्न धोमोक्ष स्याद्वासनालयः ॥ २४ ॥ वासनोतास्य सोऽपु
 सीस्वप्नो विस्फुरति स्थितिः ॥ घनवासनमोहो यजीव स्याव रतादिभाक् ॥ २५ ॥ मध्यस्य वासनस्तियं कुरुपस्तनुवासन ॥ यदां तर्जि वि
 तेनां तो न हि जाता घटादयः ॥ २६ ॥ जीवैक्यादुभयोऽसत्ताग्राह्यग्राहकयोस्तदा ॥ आत्मानात्मसमालीढो बहिरतयं दायिता ॥ २७ ॥
 सनानाभोऽवधिः ॥ नृपयुपातीतयोर्निर्वासनत्वात् ॥ स च स्वप्ने स्फुरति वैचित्र्येण स्फुटी भवतीत्यर्थः ॥ घनते ॥ २८ ॥ तस्य वासनानासु धोक्तयः फुट
 रोऽस्य भयोनिप्रभिरित्याह ॥ मध्यस्थेति ॥ पुरुषोऽनुपप्यगपद्विषयधर्वादि ॥ वासनानाक्षयता रतयेन वैचित्र्यस्फुटी भावमुक्ताया स पदहणाद्विधिव्येणापि तमाह ॥ यदेत्या
 दिना ॥ यथायस्मिन् सुपुमि विष्णुनिकाळे देहान् आनस्यापप्यामप्राणाह माधलक्षणनजीवितेन एतावता गृहेषु परिमित एवाहमित्यतः परिच्छेदो भवति तवायदावय पदार्थादिहोक्ता
 सपन्ना ॥ २९ ॥ संतुष्टिः किञ्चन सभाह ॥ जीवैक्यादिति ॥ तदा च स्फुरादिविशारनिर्मातः करणद्वारा निर्मितेन वस्त्रयच्छिन्नजीवेन घटादीनां भ्यामी घटमहजानामीति पाशपाहक
 योर्वासनात्मिका सत्तातर्जि विष्णोणस्फुटी भवतीत्यर्थः ॥ एते देवस्फटमाह ॥ आत्मेति ॥ अतः स्थित आत्मा जीवो यदा बहिरात्मसमालीढो भवति तदा चिताभासप्याह कदासनाना
 नृपयुष्मैवाप्यस्य निर्माणेन सोऽवयादेरीत्यर्थः ॥ ३० ॥

एव हेयोपादेयवैचित्र्यमपि वासनाध्यस्तमेव न वास्तवमित्याह ॥ नेहेति ॥ ६९ ॥ शोभितास्तत्त्वबोधेन विराजमाना ॥ सबाध्याभ्यतरजगच्चिद्व्यतिरिक्तं न विद्यते कालत्रये पीत्यर्थः ॥
॥ ७० ॥ यथा आब्धि समुद्रस्तत्त्वतो विमृष्ट अपास्तसमस्ततरगबुद्बुदादिभेदस्वादाकाशादप्यच्छसकलमेकशुद्धजलमेव तथा उदसर्वजगत्तत्त्वतो बुद्धसत्त्वोपहस्तित निरस्तवास
नावस्थौ वैचित्र्यभेदजातयस्य तथा विद्यमानमयपरपदमेवेत्यर्थः ॥ ७१ ॥ इति श्रीवासिष्ठमन्तात्यर्थप्रकाशे नि ० पू० एकपञ्चाशः सर्गः ॥ ५१ ॥

जीवस्य मोजगत्तत्रासक्त्या तत्परिक्षय ॥ तदर्थमर्जुनाख्यानवसिष्ठेनावर्तयते ॥ १ ॥ ननु स्वम सर्वेषां जीवानां प्रत्येकमिन्न ॥ जायत्यपचतुसर्वेषां साधारण सर्वे स्वमैव ध
र्म्येणानुभूयमान कथस्वम स्यात्तत्राह ॥ यइति ॥ आदिन प्रथमजीवस्य सर्वजीवस्य सर्वजीवस्य मष्ट्यात्मनोय स्वमस्तमेवमस्माकजायदितिकल्पितससारविद्धि ॥ १ ॥ किमर्थमिव क

तदाग्राह्यग्रहणधीर्गुणगुणवसोदया ॥ नेह संत्यज्यते किंचिन्नेह किंचिन्नगृह्यते ॥ ६९ ॥ बाह्यांतरकलाकारश्चिदात्मैकः प्रकाशते ॥ त्रि
जगच्चिच्चमत्कारस्त्वलंभेदविकल्पनैः ॥ शोभिताः स्मश्रितिचिरात्सर्वाख्याद्यं न विद्यते ॥ ७० ॥ अब्धिर्यथाजलमपास्तसमस्तभेदः स्वा
दच्छमेव सकलं द्रवमेकशुद्धम् ॥ सर्वतथेदमपहस्तिभेदजातमाद्यं परंपदमनामयमेव बुद्धम् ॥ ७१ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि०

पू० इन्द्रियार्थोपलंभविचारोनामैकपञ्चाशः सर्गः ॥ ५१ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ योजीवस्यादितः स्वप्नो नाना कलन
कोमलः ॥ तमिमं विद्धि संसारं न संत्यं नाप्यसन्मयम् ॥ १ ॥ नपुंस इव जीवस्य स्वप्नः संभवति क्वचित् ॥ तेनैते जाग्रतो भावा जाग्रत्स्वप्नकृतौ
त्रहि ॥ २ ॥ जीवस्वप्नमिमं दीर्घक्षिप्रताप्रतिभासतः ॥ असत्यमप्यवस्तुत्वाद्विद्वेद्यविदां वर ॥ ३ ॥ स्वप्नास्वप्नांतरमिव गच्छंती जीव
जीवकाः ॥ असत्यमेव पश्यंति घनसत्यतया न घ ॥ ४ ॥ अजडे जडता तात जडे चाजडतो दिता ॥ असत्ये सत्यता जीवजीवानुभवमो
हतः ॥ ५ ॥ भानोरप्यंतरखिलं पश्यंतस्त्रिजगद्भ्रमम् ॥ भ्रमंति स्वप्नसंभ्रांता इव जीवाभिदालिभिः ॥ ६ ॥ सर्वगत्वादनंतत्वात् स्वस्य जीव
स्य जीवतः ॥ यद्भावयंति चेत्तं तिते देवाश्चित्सत्यवत् ॥ ७ ॥

लप्यत इति चेद्वाहीनामिव समष्टे स्वभातराप्रसिद्धेरित्याह ॥ नेति ॥ तेनास्माकजायत्यसिद्धाभूतभुवनदिभावास्तस्य जाग्रत्स्वमोभयस्थानकृतोदयानस्वमतोभिद्यंत इत्यर्थः ॥ २ ॥
असत्यत्वावस्तुत्वाभ्यामपितस्य स्वप्नतासाधयन्वैषम्यानुभवे निमित्त इत्यर्थः ॥ जीवस्वमिति ॥ असदीयस्वमवक्षिप्रवाप्यताया अप्रतिभासतो हेतोर्दीर्घम् ॥ तथा चैर्धमेव
वैषम्यं भवहेतुरिति भावः ॥ ३ ॥ ४ ॥ वस्तुस्वभावैव परीत्य दर्शनादप्यस्य स्वप्नमेत्याह ॥ अजडे इति ॥ अजडे ब्रह्मणि भूतभुवनदिजडता तथा जडे चाहंकारादिहेतौ आत्मत्वाभि
मानादजडता उदिता ॥ जीवस्य समष्टेरैकदेशभूतायेव्यटि जीवास्तदनुभवलक्षणान्यो हतोभ्यो ॥ ५ ॥ जीवाभिदालिभिर्भेदकल्पनपरपराभिर्भयमिति ॥ ६ ॥ कल्पितभेदेषु सत्य
त्वारोपेकारणमाह ॥ सर्वगत्वादिति ॥ व्यष्टित्वादेव जीवतोप्यस्य तजीवभूतस्य स्वप्नपरमार्थतः सर्वगत्वादनंतत्वात् त्रिजगद्भ्रमंति देव आशुतस्तसक्त्या स्वास
त्तारोपेण सत्यवच्चेतति ॥ तथा च तत्ससक्तित्यागात्तत्सत्यताभ्रमनिवृत्तौ बुद्धतत्त्वस्य जीवन्मुक्ति सिद्धीति भावः ॥ ७ ॥

अयमेवार्थो भगवद्गीतायां भगवत्पाप्यजुनायोपदिष्ट इत्याह ॥ पुढरीकाक्षेति ॥ शुभ्राश्रयिषि तिरोप ॥ ८ ॥ तदर्थमजुनास्यायिकामवतारयति ॥ वाञ्छेरिति ॥ सुखजीवन्मुक्ति
 सुखविराटम् ॥ जीवितमाशुक्षिप्यति होप्स्यति ॥ स्वार्थेण चिणुणा भावच्छादय ॥ ९ ॥ १० ॥ अर्जुनावतारे कारणबहुसर्वमूलमनुकाममिति ॥ अस्तीत्यादिना ॥ स्थित
 मिति ॥ स्वेव हि भिष्यति छिन्नदतिगुणे ॥ ११ ॥ १२ ॥ तस्मिन् दृश्यमाने संसारजाले ॥ शकुन्मय-पक्षिण ॥ १३ ॥ तप्तमाद्युभूतजातिपुष्पे राशितः श्रुतिस्त्वत्यादि वर्णित क्रम
 श्ररिभये पाप ॥ भूतपंचकपरीक्षिततन्मात्रपंचकजसृक्षणे सारे लोका लब्धत्वतः लोकाधिपस्य ॥ १४ ॥ इव श्रुतिस्त्वसिमाचारविहिता पुण्यमुपादेय इव तन्निपिद्वपापहे
 पुंढरीकाक्षनिर्दिष्टा मससक्तिर्गतिश्चाम् ॥ यामालिङ्ग्य महाबाहो जीवन्मुक्तो महामुनि ॥ ८ ॥ पादो पुत्रो जुनो नाम सुखं जीवितमात्म
 नः ॥ क्षिपयिष्यति निद्रु खंतयाक्षेपय जीवितम् ॥ ९ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ १० ॥ भविष्यति कदाग्रक्षन्सार्जुन पादुनंदन ॥ कीदृशीं च हरि
 सस्य कथयिष्यत्यसक्तताम् ॥ १० ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ११ ॥ अस्ति सन्मात्रमात्रमेति परिकल्पितनामकम् ॥ स्थितमात्मन्यनाद्यतेन भ्रंसी
 वमहानमः ॥ १२ ॥ दृश्यते विमले तस्मिन् नयसंसारविभ्रम ॥ कटकादियथा हि भ्रितरगादियथा भ्रंसि ॥ १३ ॥ चतुर्दशविधा भूतजातय
 प्रसुरंत्यलम् ॥ तस्मिन् संसारजाले स्मिन्मालेशकुनयो यया ॥ १४ ॥ तत्रैते यमचक्रार्कशक्राद्या शंसितकमा ॥ भूतपंचकसंसारलोक
 पालत्वमागता ॥ १५ ॥ इदं पुण्यमुपादेय हेयं पापमिदं विवति ॥ तै स्वसकल्यघटितो द्वेदनात्स्यापिता स्थिति ॥ १६ ॥ तस्याथ यावदनपत्र
 बाहपति ते निजे ॥ कर्मण्यचलसकाशस्यिरथित्तमवस्थितम् ॥ १७ ॥ भगवान्सयम किंचिद्व्रते प्रतिचतुर्युगे ॥ तपः प्रकुरुते भूतदलनात्पा
 पशंकया ॥ १८ ॥ कदाचिदौषधौ पाणिदशदशवापि च ॥ कदाचित्पंचसमादिकदाचित्पोहशापि च ॥ १९ ॥ उदासीनवदासीनतस्मिन्नि
 यमसंस्थितौ ॥ न हि नस्ति जगज्जालेऽष्टत्युर्भूतानि कानिचित् ॥ २० ॥ तेन नीरध्रभूतौ घनि संचारमहीतलम् ॥ भवति प्रावृषिस्वेदीकुजरो
 मरा केरिव ॥ २१ ॥ अयैतानि विविच्चाणि भूतानि बहुयुक्तिभिः ॥ क्षिपयति सुखराम भुवो भार निवृत्तये ॥ २२ ॥ एव युगसहस्राणि व्युव
 हारशतानि च ॥ समतीतान्यनंतानि भूतानि च जगति च ॥ २३ ॥

यमिनि स्वापिकारानुरूपसकलपट्टादोदनास्थितिर्योदास्यापिता ॥ १४ ॥ अस्तेव किं जतस्तथाह ॥ तस्येति ॥ तस्य बह्व्यभाणयमस्य अथ यावेतावत्कालं स्त्रीये अथि
 कारकर्मणि अथ लब्धस्यिरचित्तमन-अवस्थितम् ॥ १५ ॥ प्रतिचतुर्युगम् ॥ बीप्सायामप्ययीभाव ॥ कदाचित्किंचिदप्यप्रकुरुते ॥ प्रतिचतुर्युगं किंचिद्व्रते द्वापरति इति वा ॥
 १० ॥ तप्तकाले नियमो नालीत्याह ॥ कदाचित् ॥ १८ ॥ तस्मिन् यथेनियमसंस्थितौ तपसि उदासीने सति शत्रु-कानि चिदपि भूतानि न हि नस्ति ॥ १९ ॥ तेना हि सनेनेतु
 नाम भूतलं बीक्ष्य भुजिर्भूतौ धिनि-संचारं संचारादोप्यन्यतः ॥ स्वेदीस्वेदवा ॥ २० ॥ दुराविष्यवादिना युक्तिभिः अंशावतारमात्रयुक्ता युपायै क्षिपयति हि सनेनेन विरलीकु
 र्नीति पावनम् ॥ २१ ॥ अयं च तारावतारादिव्यवहारो बहुषो वक्ष्याह ॥ एवमिति ॥ २२ ॥

॥ २३ ॥ अघानांपापानां विघाताय कर्त्तव्याभाविष्यतीति शेषः ॥ दूरेऽस्तं जनानां कर्षणं धीढनं यस्याम् ॥ अस्माद्विशेषणाद्व्रतचर्या अहिंसादिनिर्विकल्पसमाधि रूपेति गम्यते ॥ २४ ॥ प्रपन्नगुल्मावनगुल्मसंकीर्णैरित्यावत् ॥ २५ ॥ २६ ॥ नरनारायणचर्गतैरनुगते साहाय्यार्थमवतीर्णैरित्यावत् ॥ २७ ॥ २८ ॥ अभोधिमेखलायाभूमेर्भूपराजा अभोधिमेखला भुवपातीति वा ॥ आतोनुपसर्गकः ॥ २९ ॥ तस्य पितृव्यजोभाताभाविष्यतीति योज्यम् ॥ बभ्रुर्नकुलः ॥ अहेः सर्पस्येव ॥ ३० ॥

वैवस्वतोद्युयमां च एष पितृनायकः ॥ अनेन त्वधुना साधोपरिक्षीणे पुके पुचिन्त ॥ २३ ॥ युगेष्वघविघाताय वर्षाणि द्वादशात्मना ॥ व्रतचर्ये हर्तव्या दूरास्तजन कर्षणा ॥ २४ ॥ तेनेयमुर्वीनरं ध्राभूतैर्मर्त्यैरमृत्युभिः ॥ दीनाप्रपन्ना गुल्मेव भारभूतैर्भविष्यति ॥ २५ ॥ भूभारपरिभूतांगी हरि शरणमेष्यति ॥ कांतादस्य पराभूतादीनापतिमिव प्रिया ॥ २६ ॥ हरिर्देहद्वयेनाथमहीमवतरिष्यति ॥ देवांशैरखिलैः सार्द्धं नरनारायणंगतैः ॥ २७ ॥ वसुदेवसुतस्वेकोवासुदेव इति श्रुतः ॥ देहोभाविष्यति हरिर्द्वितीयः पांडवोर्जुनः ॥ २८ ॥ युधिष्ठिर इति ख्यातो धर्मपुत्रोभाविष्यति ॥ अभोधिमेखलाभूपः पांडोः पुत्रः स धर्मवित् ॥ २९ ॥ दुर्योधन इति ख्यातस्तस्य भ्राता पितृव्यजः ॥ भविष्यति दृढदंष्ट्रो भीमो बभ्रुरे हरि व ॥ ३० ॥ अन्योन्यं हरतोरुर्वीतयोः संग्राम लोचयोः ॥ अष्टादशान्नाक्षौ हि ण्यो घटिष्यत्यत्र भीपणाः ॥ ३१ ॥ तत्क्षयेण विभारत्वं भुवो विष्णुः करिष्यति ॥ राघवार्जुनदेहेन बृहद्गंडीवधन्वना ॥ ३२ ॥ विष्णोरर्जुननामा दौ प्राकृतं भावमास्थितः ॥ हर्षमर्षान्वितो देहो नरधर्माभविष्यति ॥ ३३ ॥ सेनाद्वयगतान्दृष्ट्वा स्वजनान्मरणोन्मुखान् ॥ विपादमेष्यत्युद्योगं युद्धाय न करिष्यति ॥ ३४ ॥ तमर्जुनाभिधंदेहं प्राप्तकार्यैकसिद्धये ॥ हरिर्बुद्धेन देहेन बोधयिष्यति राघव ॥ ३५ ॥ न जायते क्षियते वा कदाचिन्नायं भूत्वा भवितावानभूयः ॥ अजो नित्यः शाश्वतोऽयं पुराणो न हन्यते हन्यमाने शरीरे ॥ ३६ ॥ य एनं वेत्ति हं तारं यश्चैनं मन्यते हतम् ॥ उभौ तौ न विजानीतो नायं हं तिन हन्यते ॥ ३७ ॥

आसमतात्त्रायत इति आत्रासेनातदक्षौ हि ण्यः ॥ अत्र भारतयुद्धे कुरुक्षेत्रे वा घटिष्यति ॥ ३१ ॥ हेराघव बृहद्गंडीवंधनुर्यस्य ॥ धनुषश्चेत्यनङ्कः ॥ तथा विधेनार्जुनदेहेन विभारत्वं भारावतरणं करिष्यतीति पूर्वत्रान्वयः ॥ ३२ ॥ नरधर्मा अज्ञाभाय इति यावत् ॥ ३३ ॥ स्वजनान्बधून् ॥ ३४ ॥ बुद्धेन स्वतः सिद्धालंबो धेन कृष्णदेहेन ॥ ३५ ॥ बोधनप्रकारमेव विस्तराद्वर्णयति ॥ न जायत इत्यादिना ॥ आद्यतविकारयोर्निषेधमध्यतनविकारचतुष्टयप्रसक्तवारयति ॥ नायमिति ॥ भाविजन्मादिप्रतिषेधो वा ॥ ३६ ॥ एनमुक्तस्वभावात्मानयोऽहं तारवेत्तियश्च हतं मन्यते तावुभौ नात्मानतत्त्वतो विजानीतः ॥ अज्ञानमेव हतुहंतव्यतायाति निमित्तमिति यावत् ॥ ३७ ॥

प्रिभिः किञ्चनैतान्तराश्रयकारानाराहेतूनां निशेषः ॥ ३८ ॥ स्फारमपरिच्छिन्नमन एवालम्ब्यदोषसंविहपुश्चैतन्मत्स्वरूपमेवासि अतएवाजोसि नित्योसिनिरस्ताज्ञानतत्कार्यक
छकाजनभ्यासीतिनबंधुसंस्तम्भमरणादिसप्तभावनामयुक्तं स्वतर्कबोधितमिति भावः ॥ ३९ ॥ इति श्री श्री साहित्यमन्त्राचार्यस्य ० तात्पर्यप्रकाशे ० पु० द्विपत्राशे सर्ग ॥ ५२ ॥ ॥ ५ ॥ व
प्यतिहृष्टोऽस्मागः सगत्यामारिहक्षयम् ॥ उपास्यसेयत्तुपेक्षदराभेदव्यवस्थिते ॥ १ ॥ तथादीस्वर्गधुंङ्गाहमित्यादिरूपोद्भूताभिमान एतेमवीयाधीषा इत्यादिममताभिमान
भ्रतवत्सर्वदुःखनिदानमिति स एव व्याख्या इत्याह ॥ अर्जुनेति ॥ हे अर्जुन त्वजराभरणविपद्भिर्निर्मुक्तः अतएव शान्त स्वप्न्यादीनां सर्वभूतानां स्वयसाक्षात्वात्सि अतस्त्व
स्यापि नृता ॥ अहं इति त्वभिमानमलमर्थतत्त्वजेत्यर्थः ॥ १ ॥ अभिमानस्यागफलमाह ॥ यस्येति ॥ यस्य बंधविपदसि काले अहंमुघातयामीत्यहं कृतो भ्रातृभोनास्ति उ
त्तरकालश्च यस्य दुःखलाफलं परिषिवादिना न लिप्यते स एव इमांस्सर्वां लोभ्यमइति लोकाश्चतुर्भिर्भूतजातयलाहं त्वाग्राणी विद्योप्यापिकमपि नृति ॥ सर्वभराभ्यैतका

अनंतस्यैकरूपस्य सतः सूक्ष्मस्य स्वादपि ॥ आत्मनः परमेशस्य किं कथं केन न स्यति ॥ ३८ ॥ अनंतमध्यक्तमनादिमध्यमात्मानमालोक
यसं विदारमन् ॥ संविहपु स्फारमलम्ब्यदोषमजोसि नित्योसि निरामयोसि ॥ ३९ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० अर्जुनोपाख्यानेन
रनारायणावतारकथननामद्विपंचाशत्तमः सर्गः ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अर्जुन त्वं न हंता त्वमभिमानमलं त्य
ज ॥ जराभरणनिर्मुक्तः स्वयमात्मासि शाश्वतः ॥ १ ॥ यस्य नाहं कृतो भ्रातृवो बुद्धिर्यस्य न लिप्यते ॥ हत्वापि स हर्मो लोकाग्रहंति न निबध्यते
॥ २ ॥ यैव स जायते स विदंत सैवानुभूयते ॥ अयं सोऽहं मिदं तन्मइत्यंत स विदंत्यज ॥ ३ ॥ अनयैव च युक्तोऽस्मि न योऽस्मीति च भारत ॥ अ
भित सुखं दुःखाभ्यामवशं परितप्यसे ॥ ४ ॥ स्वात्मा शैः क्रियमाणानि गुणैः कर्माणि भागशः ॥ अहंकारविमूढात्मा कर्त्ता हिमिति मन्यते ॥ ५ ॥

सतत्त्वस्य बंधादिविकारास्पर्शानस्तथैव सत्त्वात् ॥ देहादीनां नायाभाभ्रनेन नित्यमसत्त्वादेव बंध्यापुंभस्येव बंधाप्रसक्तैरिति भावः ॥ अतस्तद्व्युक्तपापफलेनापि न निबध्यते यथे
श्वर इत्यर्थः ॥ १ ॥ इत्थं त्वादिपर्यन्तं देहादितादाम्ययाति संविदं न बरादेव गच्छं देहत्वादेरात्मनि प्रतिज्ञासो न स्वतः ॥ अतस्ते देवमयमत्यजेत्याह ॥ यैवेति ॥ अतर्हं हि आत्मनि यैव स
विदुर्दिदं तद्देहाप्यभिमानरूपा अभ्यादरीया ॥ अयं कार्यकरवत्संपातः सर्वताग्रहं इदमेतदेहादिसंबंधितदुष्पादिवेगम इत्येव संबिंद्याति ब्रह्मिण्यजेत्यर्थः ॥ ३ ॥ अनया
उक्तक्षणायासविदाहं त्वादिति युक्तोऽस्मि तद्व्युक्तपथि बन्धः बंधुनारापैद्विकारार्थेन दक्षयतापानुष्मिकानर्थैव युक्तोऽस्मीति बंध्यात्त्वात् सुखं एव शान्तप्यसे ॥ ४ ॥ स्वा
त्मनः अंशवत्परिच्छेदकत्वेनोत्तरेः सत्ताद्विगुणविकारैर्देहादिप्रादिभिः क्रियमाणानि कर्माणि ॥ ५ ॥

प्रतिष्ठितं किञ्चिदतीर्तस्य न रात्रय कर्तव्यं रात्रौ नाप्रतिष्ठेय ॥ १८ ॥ स्फारणपरिच्छिन्नमपराष्ट्रकाले भवदोषसिद्धिस्तथाप्यस्वरूपमेवास्ति अतएवाजोसि नित्योसि निरस्ताज्ञानतत्कार्यं क
लकाजान्मासीति न वपुर्धर्मस्तन्निष्पन्ना रात्रिस्तथाज्ञानप्रयुक्तं तु स्वतर्बोचितमिति भावः ॥ १९ ॥ ॥ इति श्रीमहासिद्धयन्त्राचार्यप्रकाशे नि० पू० द्विपञ्चमः सर्गः ॥ ५२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
पयते इत्यस्यापराधमत्यागिदलक्षणम् ॥ अपास्त्येष्टेयद्रव्येष्टदशाग्नेदध्यवस्थिते ॥ १ ॥ तथादीत्यर्धं पुनरुहता इमिस्त्यादिद्रव्योहताग्निमान एते मदीयावाधवा इत्यादिमन्त्राग्निमान
भवावर्धं तु स्वनिर्दिशानमिति स एव त्वत्वाज्य इत्याह ॥ अर्जुनेति ॥ हे अर्जुन त्वत्वाभवाभवादिप्रादूर्ध्वमिति निर्मुक्तं अतएव शाश्वतं त्वत्वादीनां सर्वभूतानां त्वत्वादात्मास्ति अतस्त्वत्क
स्यापिन इहा ॥ अहो हिते स्वभिमानमलमत्यन्तं त्यजेत्सर्वं ॥ १ ॥ अभिमानत्यागकलभाह ॥ यत्मेति ॥ यत्प्राधादियदृष्टांतिकाले अहम्भूषणायामीत्यहो हितो भावो नास्ति त
स्य काल इत्यस्य तु द्विस्तस्मिन् हविर्बिभाशानि नानिच्छिप्यते सुपुण्यं इमाभ्यर्चयित्वा तस्य त्वाभ्यामाशीर्धयो ज्योतिषिकमपिन इति ॥ सर्वप्रशान्तवैका

अतस्तत्पदभाविषिकारास्यधीमकाधैवसत्त्वात् ॥ देहाधीनाथमायामाश्रयेननित्यमसत्त्वादेवव्यापुषस्तेष्ववधामसकेरिति भावः ॥ अतस्तत्पदमुक्तपापफलेनापिननिवध्यतेयये
 अदत्तार्थः ॥ १ ॥ ईदृशभाविषमकदेहादिनाद्यात्म्यभातिषेधेनवशादेवतद्वर्मादुत्तादेशात्मनिप्रतिभासो न स्यात् ॥ अतस्तदेवप्रथमस्योत्तरात् ॥ धैवेति ॥ अंतर्हीनोऽस्मान्निधैवस
 विदुर्द्विर्लक्ष्येष्टाणिमानकृपाकथापादुरीणाः ॥ अपकार्यकरावसापातः संहताअहं इदमेतदेहादिसर्वधितद्व्यादिनेनम इत्येवसर्विदंभानिर्वाहस्योत्तरार्थः ॥ ३ ॥ अनया
 तत्कलक्षणयासिवादेवत्वमितिमुक्तोस्ति तद्ययुक्तपथीभ्यनष्टः यधुनाशार्थद्विकानर्थैर्नरकपातायामुष्मिकानर्थैश्चयुक्तोस्तीतिव्याख्यासुखदुःखाभ्यापरीतप्यसे ॥ ४ ॥ स्या
 क्तम-अरावत्सर्वव्यापकत्वेनाप्यसौ सत्त्वामिदमृषिकरीरेद्विद्विद्यादिभिः क्रियमानामानिकर्माणि ॥ ५ ॥

१ अतर्हीनोऽस्मान्निवध्यते ॥

विमर्शोत्सहुरादीनामेवरूपादिविषयेप्रवृत्तिर्नात्मनइतिनतत्कृतैरस्यकर्तृत्वप्रसक्तिरित्याशयेनाह ॥ चक्षुरिति ॥ अत्रास्मिंश्चक्षुरादिकरणकार्यसंघातेअहकःनकश्चिदिति अ
हमितिस्थितिःकानयुक्तस्यर्थः ॥ ६ ॥ कलनासकल्पादितद्विषयेस्वकर्मणिरतेप्रसक्तसत्यपिअत्रास्मिन्मनआद्यंतःकरणसंघातेप्यहंनकश्चिदितिप्रशयतस्तेकःपदार्थःक्लेशभागे
प्रविष्टोयदर्थशोचसिसनारस्येवत्यर्थः ॥ ७ ॥ यत्रसंघातकृतेकार्येनदत्तगतस्याप्येकैकस्यसंघाताभिमानदुःखेनशोकेउपहास्यतातत्रकिवाव्यातद्विर्भूतस्यतदनुशोचनेइत्याश
येनाह ॥ बहुभिरिति ॥ ग्रहतेचेतःहासयैवभवतीत्यर्थः ॥ तथाचाहुः ॥ नसामवायिकदुःखमेकःशोचितुमर्हतीति ॥ ८ ॥ किंचनिरहकारस्यफलासगरहितकायिकादित्रिवि
धशास्त्रीयकर्मचितिशुद्धिद्वाराज्ञानोद्दीपकत्वात्समपुरुषार्थयैवभवतीतिनतेस्वधर्मशुद्धादुःखप्रसक्तिरित्याह ॥ कायेनेति ॥ योगिनोत्रोरुक्षवः ॥ ९ ॥ नमारिभरणाय
व्यापारितःपुनःपुनर्मृत्युहेतुभोगलापद्येनप्रवर्तितइत्यर्थः ॥ निर्विषूचिकाःनिरस्तरागाद्यामयाः ॥ लौकिकशास्त्रीयकर्मकुर्वतोप्यानुषंगिकतरफलहरतउपभुजानाअपिनचते
चक्षुःपश्यतुकर्णश्चशृणोतुत्वक्स्पृशत्विदम् ॥ रसानाचरसंघातुकात्रकोहमितिस्थितिः ॥ ६ ॥ कलनाकर्मणिरतेमनस्यपिमहात्मनः ॥ न
कश्चिदज्ञाहमितिह्रेशभागेकएवते ॥ ७ ॥ बहुभिःसमवायेनयत्कृतंतत्रभारत ॥ एकोभिमानदुःखेनहासायैवहिपृथ्यते ॥ ८ ॥ कायेन
मनसाबुद्ध्याकेवलैरिंद्रियैरपि ॥ योगिनःकर्मकुर्वतिसंगं त्यक्त्वात्मशुद्धये ॥ ९ ॥ अहंत्वविषचूर्णेनयेषांकायोनमारितः ॥ कुर्वतोपिहरंतो
पिनचतंनिर्विषूचिकाः ॥ १० ॥ नक्चिद्राजतेकायोममतामेध्यदूषितः ॥ प्राज्ञोप्यतिबहुशोपिदुःशीलइवमानवः ॥ ११ ॥ निर्ममोनिर
हंकारःसमदुःखसुखःक्षमी ॥ यःसकार्यमकार्यंवाकुर्वन्नापिनलिप्यते ॥ १२ ॥ इदंचतेपांडुस्तुतस्वकर्मक्षात्रमुत्तमम् ॥ अपिक्लृप्तमतिश्रे
यःसुखायैवाद्यायच ॥ १३ ॥ अपिकुत्सितमप्यन्यदप्यधर्ममयक्रमम् ॥ श्रेष्ठेस्वंधाकर्मतथेहामृतवान्भव ॥ १४ ॥ मूर्खस्यापिस्व
कर्मैवश्रेयसेकिमुसन्मतेः ॥ मतिर्गलदहंकारापतितापिनलिप्यते ॥ १५ ॥

कुर्वतोहरतश्चेत्यर्थः ॥ १० ॥ कचिह्यौकिकेशास्त्रीयेवाप्यवहारनराजते ॥ अनर्थानास्कदितपुरुषार्थायनकल्पतइतियावत् ॥ ११ ॥ कार्यमवश्यकर्तव्यशास्त्रीयकर्म अ
कार्यमनावश्यकर्तव्यः किकम् नतुनिषिद्धमप्रसक्तेः ॥ १२ ॥ क्षात्रक्षत्रियाणाविहितसधामेष्वपलायनवधुवधरूपत्वात्क्लृप्तमपिचिन्तशुद्धिद्वाराब्रह्मज्ञानादिसुरवायैव तथाधर्मय
शोराज्यस्वर्गायभ्युदयायचेत्यतिश्रेयएवेत्यर्थः ॥ १३ ॥ तर्हिपद्मधुवधादन्यतद्गोणभीष्मकपादिगुरुवधरूपंकुत्सितकर्मतन्मयाकथकार्यामित्यजुनस्यतत्राधर्मत्वशकासत्यश
पथारिणानिवारयन्नाह ॥ अपीति ॥ पूजार्हेषुतद्विपरीतशस्त्रोद्यमनप्रहरणाद्यधर्मबहुलक्रममपिनेस्वयुद्धकर्मयथायेनसत्येनशास्त्रप्रामाण्येनश्रेष्ठतथातेनसत्येनइहास्मिन्पु
द्गेअमृतवान्अमरणधर्माविजयीभवेत्यर्थः ॥ १४ ॥ यत्रअज्ञस्यापिस्वधर्मःश्रेयसेतत्रतत्त्वज्ञस्यतस्मान्नरकादिप्रसक्तिर्दूरापासैव पातित्यावहैर्महापातकादिकोदिभिरपिनि
रहंकारमतेर्लैपाभावादित्याशयेनाह ॥ मूर्खस्यापीति ॥ १५ ॥

रिराभ्यन्तराभिदिताभयमुकमुद्धेतोभ्रमूलानिपापानिरसमूलालयाऽभयादतिन्यायेनकदाचिदभयमसक्तिं स्यात्कलासगत्यागेनसिद्धासिद्धिसमगालक्षणयोगस्यगुत
 दक्षकिरिपिनलीतिरयोगस्थितिमयदिराति ॥ योगस्यदति ॥ १६ ॥ अथवावक्ष्यमाणलक्षणप्रक्षार्यनुद्याकृतशालीयविद्वकर्मनेषभायेत्याह ॥ शतीति ॥ १७ ॥ निर्धि
 शयप्रक्षरत्त्वज्ञाननरदशमय्येगुणभ्यापणनुद्यावाकमकुलतोपिनकमभयदत्याह ॥ दश्चेति ॥ १८ ॥ अथवासर्वसकष्यत्यागलक्षणसम्पासयोगयुक्त्यापिनतेकमभयम
 सतिरित्याह ॥ सन्त्येति ॥ १९ ॥ एवमुपदिष्टानुनसगत्यागदीनानांछुष्यैर्विभागजिघासुपृच्छति ॥ सगत्यागस्येतिद्विभ्याम् ॥ २० ॥ २१ ॥ आत्यतिकसगत्यागस्यतत्त्वपरि
 क्षाननरणायागाद्विज्ञास्यतत्रमवगमनस्यमूलक्षणेनतिरिराति ॥ सर्वेति ॥ तथाचनिर्धिकस्यसमाधिपरिपाकासाक्षात्कारानुभवसिद्धिनिष्पन्नप्रत्यगात्मरूपमेवब्रह्मेत्यर्थ

योगस्य कुरुकमाणिसगत्यक्काधनजय ॥ नि संगस्त्वययाप्राप्तकर्मवान्विबध्यसे ॥ १६ ॥ शांतवक्षवपुर्भूत्वाकर्मवक्षमयकुरु ॥ वक्षा
 पणसमाधारोवक्षवभवसिस्तणान् ॥ १७ ॥ इत्यार्षितसवायर्ध्वरात्मानिरामय ॥ इत्थर सर्वभूतात्माभवभूषितभूतल ॥ १८ ॥ स
 न्यससवसकल्य सम शांतमनामुनि ॥ सान्धासयोगयुक्तात्माकुवन्मुक्तमतिर्भव ॥ १९ ॥ ॥ अर्जुनउवाच ॥ ॥ सगत्यागस्यभगव
 त्तयावक्षापणस्यच ॥ इत्यरापणरूपस्यसन्ध्यामस्यचसर्वश ॥ २० ॥ तयाज्ञानस्ययोगस्यविभाग कीदृशभ्रमो ॥ क्रमेणकययैतन्मे
 मद्दामोहनिवृत्तये ॥ २१ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ सवसकल्यसशातौप्रशांतधनवासनम् ॥ नकिंचिद्वावनाकारयत्तद्वक्षपरविदु
 ॥ २२ ॥ तदुपयोगविदुर्ज्ञानयोगचकृतयुद्धय ॥ वक्षसर्वजगदहचेतिवक्षार्पणविदु ॥ २३ ॥ अतश्शून्यवाहि शून्यपापाणद्धदयोपमम् ॥
 शांतमाकाशकोशाच्छंदनदृश्यनदशपरम् ॥ २४ ॥ ततद्वपुर्दुत्थानमीपदन्यतयोदितम् ॥ सजगत्प्रतिभासोपमाकाशमिवशून्यता
 ॥ २५ ॥ भावोहमितिकोप्येप्रत्येकमुदितश्चित् ॥ कोटिकोट्यशकलित कद्वैतप्रतिग्रह ॥ २६ ॥

॥ २२ ॥ तदुपगतदशकारावहितवित्तमज्ञाननिवृत्तिफलोपदिशानमाहुस्तदनुकूलधाराभाष्यप्रधानुयोगमित्यर्थ ॥ ब्रह्मण्यप्रतिभसमभ्यस्यजगत्तदविभिनुरहकारस्यचवा
 पाभुष्यवक्षापणमित्याह ॥ ब्रह्मणि ॥ २१ ॥ ब्रह्मणिजगदहकारयोर्ध्यापयत्येतन्माभ्यस्तत्त्वक्तुमशक्तवक्ष्यमाह ॥ अतश्शून्यमित्यादिना ॥ नदृश्यमिति ॥ सर्वदृश्यनिषेधेदृ
 शोपिदृश्यत्वान्विषय किन्तस्यादिस्यगान्ध्याहानिदृशपरमिति ॥ दशोदृश्यनानिपयोवागदशस्यवाहिदृशपरदृशनरस्यात्ननुतदलीत्यर्थ ॥ २३ ॥ ततस्तादृशत्वभावादीपदन्त्यत
 यादितपसमभ्यानशायजगद्यभिभास सगपद्वनगराकाशमिषयुक्त्येत्येत्यर्थ ॥ २४ ॥ सन्ध्यासोपवर्णनोपपत्त्यर्थमक्ष्णणिजगदरोपवर्णनदशोपजीवेषुप्रत्येकमहभावाभ्यासदिति
 नवभाष्यद्विषयस्येत्याह ॥ भावद्विद्विद्विभ्याम् ॥ २५ ॥

एष अहमिति भावः रनाधिष्ठानादपृथगभूतएव ॥ हियस्माद्धेतोः पृथक्कपयंतः परिच्छेदः स च ब्रह्मणिन असंश्रनाहमिति कश्चिद्वगच्छति ॥ तथाचावांतत्वेन पृथक्कोपपत्तिः
पृथक्त्वेन चावगच्छत्वापपत्तिरित्यवश्यमन्यतरस्मिन्हेयेनिरुपपत्तिकपृथक्कमेव हेयमिति भावः ॥ २७ ॥ अहतायामुक्तो न्यायो घटादिममतेहायामपियोज्यइति दर्शयस्तन्म
लाहतामहत्यागमेव दृढयति ॥ यथेति ॥ यथा अहमीहा अहभावो न पृथगस्ति तथा इह प्रतीचि घटादिममतेहा लक्षणो मर्कटोऽपि पृथङ्नास्तीति न जनुगणेण योज्यम् ॥ तथा च द्वि
विधा पीहा अमो धिरिव पूर्णस्वमास्वेति नाहतामहोयुक्तइत्यर्थः ॥ २८ ॥ किंचाहममतादिसर्वविकल्पभेदे तत्तद्विषयवैचित्र्येण विचित्रे स्फुरिते पित्तसत्तास्फूर्तिनिमित्ते अवस्थान
यानुगते सवित्सारमात्रस्य भावे सर्वविकल्पागमापायसाक्षिणि प्रत्यगात्मन्येकत्वमपि स्फुरत्येव ॥ एवसतितत्ताप्यामहोयुक्तः सकुतो नो न क्रियत इत्यर्थः ॥ २९ ॥ इति उक्तरीत्या

अपृथगभूतएवैष पृथगभूत इव स्थितः ॥ पृथक्कंहिनपयंतो नाहमित्यवगच्छति ॥ २७ ॥ यथेहाहंतथेहास्ति घटादीहापिमर्कटः ॥ स्वमीहै
वंतथाभिधिः किमहंतां प्रतिग्रहः ॥ २८ ॥ विकल्पभेदे स्फुरिते संवित्सारमयात्मनि ॥ वैचित्र्येण विचित्रेऽपि किमेकत्वेऽपि नो ग्रहः ॥ २९ ॥
इति ज्ञातविभागस्य बुद्धौ तस्य परिक्षयः ॥ कर्मणां यः फलस्य गस्तं संन्यासं विदुर्बुधाः ॥ ३० ॥ त्यागः संकल्पजालानामसंसंगः सकथ्यते ॥
समस्तकलनाजालस्य श्वरत्वैकभावना ॥ ३१ ॥ गलितद्वैतनिर्भासमेतदेव श्वरार्पणम् ॥ अवोधवशतो भेदो नास्ति वैषांचिदात्मनि ॥ ३२ ॥
बोधात्मा किल शब्दार्थजगदेकनसंशयः ॥ अहमाशाजगदहंस्वमहंकर्मचाप्यहम् ॥ ३३ ॥ कालोहमहमद्वैतं चाहमहंजगत् ॥ मन्मना
भवमद्भुक्तो मद्याजीमानं मस्कुरु ॥ मामेवैष्यसि युक्तेव मात्मानं मत्परायणः ॥ ३४ ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ॥ इह रूपेण वदेवेशपरं चापरमे
वच ॥ कीदृशं तत्कदारुपं तिष्ठान्माश्रित्य सिद्ध्ये ॥ ३५ ॥

विदुश्च ज्ञातसारसारविभागस्य पुरुषस्य बुद्धौ तस्याहममतामहस्ययः परिक्षयस्तेन चार्थसिद्धः सर्वकर्मफलेष्वसृहा लक्षणस्यागः ॥ ३० ॥ तेन च सर्वसंकल्पत्यागलक्षण असंस
गसिद्धतीति प्रथमप्रश्नोप्युत्तरित इत्याह ॥ त्यागइति ॥ चतुर्थप्रश्नस्योत्तरमाह ॥ समस्तेति ॥ सर्वस्य द्वैतजालस्य वाचरभणश्रुत्युक्तन्यायेन तदुपादाने श्वरमात्रत्वं भावनेत्यर्थः
॥ ३१ ॥ तत्रोपपत्तिमाह ॥ अवोधवशत इति ॥ ३२ ॥ तद्वृद्धीकाराय भगवात्स्वस्य सार्वभ्यलक्षणविभूतिमाह ॥ अहमाशा इत्यादिना ॥ गच्छतीति जगत्परम् ॥ स्वकर्मा
श्रयः ॥ ३३ ॥ अद्वैतपरद्वैतमपररूपतन्मियभ्यंजगच्चाहमेवेत्यर्थः ॥ एवद्विरूपेमायि अधिकारतारतम्येन मनोयस्य समन्तः भव ॥ तादृशे मयितथैव भक्तः श्रवणकीर्तनादिनव
विधभक्तिमान् भव ॥ तादृशस्य मेज्ञानयज्ञेन कर्मयज्ञेन वायजनशीलो भवेत्यर्थः ॥ एवमुक्तप्रकारद्वयेनापि युक्तामयि चित्तनिवेश्यमाभेवात्मानस्यात्मभूतमेव्यसिसाक्षास्तरपर
याचपारस्य सीत्यर्थः ॥ ३४ ॥ एवमुक्तोर्जुनस्तेद्वैरूपेण युक्तियोप्यमधिकारकालविभागच जिज्ञासमानः पृच्छति ॥ द्वेइति ॥ ३५ ॥

सामान्यजनसमाधार्यमुवापत्तित्वम् ॥ ३६ ॥ परमशुद्धिर्निरुपधिगमम् ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ततश्चित्तशुद्धिक्रमम् ॥ ३९ ॥ शुश्रूषार्थमाश्रय ॥ इदं च सगुणभजनमया तु
 भ्यां च तत्तुष्ट्याभासमाभ्यां कथयितुं न तन्मात्रं चित्तवशेनार्हं विज्ञातम् ॥ भावेक ॥ विज्ञानैकत्वं भावमन्त्रमप्यस्तथाविधं शुद्धं तन्मन्यस्तत्तार्हममर्द्धं चरस्य आत्मानपारमा
 धिभ्यस्तद्व्यभूतशोधितस्यार्थमात्मनस्तत्स्य अत्मानशोधितस्यार्थं कर्षकरीकृत्यारब्धपरिपूणात्मानसम्यगुपश्रव्यतन्निष्ठो भवेत्सर्वम् ॥ ४० ॥ अहंभाराजगद्वृत्तिभ्या
 रित्विभ्युपदेशस्यापि तत्तदधिष्ठानसत्त्वपरिशोधनपरवतात्पयमित्याह ॥ इदं वाहमिति ॥ ४१ ॥ मद्रुपदेशावबोधेन तत्तत्सम्यगुपश्रव्येति चेत्सतीत्युक्ताह जननायसिद्धि
 रत्याह ॥ मय्येदमिति ॥ ४२ ॥ आत्मानमधिष्ठानत्वेनानुगतम् ॥ आत्मपथ्यतामिति ॥ ४३ ॥ सर्वार्थसर्वकारेण समधिष्ठित्याभ्यस्य ह्यारब्धमावावत्तमानोपि ॥ ४४ ॥ सर्व

श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ सामान्यपरमर्चवद्वैतवेदिमेतत् ॥ पाण्पादियुक्तसामान्यशस्त्रचक्रगदाधरम् ॥ ३६ ॥ पररूपमनाद्यतं य
 न्ममैव मनोमयम् ॥ ब्रह्माण्डपरमात्मनादिशब्देनैतद्वदीयते ॥ ३७ ॥ यावदप्रतिबुद्धस्त्वमनात्मज्ञतया स्थित ॥ तावच्चतुर्भुजाकारदेवपू
 जापरो भव ॥ ३८ ॥ तत्क्रमास्तन्मद्रुद्धस्त्वतोज्ञास्यसितत्परम् ॥ ममरूपमनाद्यतं येन मूयोन जायते ॥ ३९ ॥ यदिवावेद्यविज्ञातो भव
 क्कदरिमदन ॥ तन्ममात्मानमात्मानमात्मनश्चाशुसश्रय ॥ ४० ॥ इदं चाहमिदं चाहमिति यद्यवदान्यहम् ॥ तदेतदात्मतत्त्वतु भूत्युप
 दिशान्यहम् ॥ ४१ ॥ मन्मेसाधुविबुद्धोसिपदेविश्रांतवानसि ॥ संकल्पैरवभुक्तोसि सत्यैकारममयो भव ॥ ४२ ॥ सर्वभूतस्य मात्मानं सं
 वभूतानि चात्मनि ॥ पश्यन्त्यागयुक्तात्मासवन्नसमदर्शन ॥ ४३ ॥ सर्वभूतस्य मात्मानं भजत्येकत्वमात्मन ॥ सर्वयावत्तमानोपिन स
 नृयाभिजायते ॥ ४४ ॥ एकत्वसर्वशब्दाय एकशब्दाय आत्मन ॥ आत्मापि च न स न्यासद्वतो यस्य श्रुतस्य तत् ॥ ४५ ॥ त्रैलोक्यचेतसा
 मतरात्रे कोऽयं प्रकाशक ॥ अनुभूतिमुपाकृद सोऽहं भागमेति निश्चय ॥ ४६ ॥ त्रैलोक्यपयसा भंतर्पोरसानुभव स्थित ॥ गव्यानामव्य
 ज्ञानाच्च सोऽयमात्ममेति भारत ॥ ४७ ॥

भूतस्य मात्मानमिति भ्रूकस्तत्तत्सर्वस्य भेदवर्णयति ॥ एकत्वमिति ॥ सर्वभूतेष्वधिष्ठानतया स्थितमात्मानपश्यन्निर्वासवर्कं भाव्यस्यार्थोऽधिष्ठानमप्यनिरिक्तस्यालाभावेकत्वम
 जतश्च परमाध्याप्य आत्मन्यर्थाश्च तन्मात्रे पर्यवसन् स आत्मापि च न स मूर्तं मूलपयस्य भाषोनाप्यवतस्तत्समभूतद्वयत्वं भाव किन्तु भूमानश्चिदेकत्वाभावो यस्य सानुभवागतस्तस्या
 श्रुतस्य ममस्य कालवदन्तज्जन्मादिष्ववर्त्मिकापाराहितं भूमानदात्मकं केन्यप्यपयस्य मीनिततात्पर्यमिदं ॥ ४५ ॥ तस्य केनाप्यननुभवाहृत्यंतपरोक्षतामसत्काधारयति ॥ त्रैलो
 कोपमात्मेति न पापार्थस्य प्रवृत्तिरित्यर्थः ॥ ४७ ॥

अनुभावनीयेन विषयजातेन मुक्तोरहितः अतएव दुर्लक्ष्यत्वात्सूक्ष्मः ॥ ४८ ॥ सर्वपदार्थानामंतरधिष्ठानतया देहानामंतस्तु प्रकाशकतया च स्थितः ॥ ४९ ॥ देहांतः स्थितिदृष्टा
नेन विशदयति ॥ सर्वति ॥ यथा सर्वरत्नानामतर्गतं तजो बहिरपि प्रकाशयति तद्वदित्यर्थः ॥ ५० ॥ असंस्थित इवेत्युक्तितात्पर्यं विषयमलेपकत्वे दृष्टान्तरेण विशदयति ॥ यथेति
॥ ५१ ॥ सर्वदेहेष्वतः स्थित्वा तर्थाभितया विधारकत्वेऽप्यलक्ष्यत्वे दृष्टान्तमाह ॥ मुक्ताफलेति ॥ ५२ ॥ तत्राधिष्ठानात्मनानिर्विकारस्थितिर्ब्रह्मतसैव वास्तवी या तु मुक्तास्तुतनुवद
तर्थाभितया स्थितिर्याचरत्नेषु भावत्यकदजीवतया स्थितिस्तेऽमेऽप्यस्तसापेक्षेऽजगद्वहारा र्थकल्पितेति न वास्तवहतव्यहंततस्तयुक्तपापतः फलप्रदो वात्मा तिरिक्त इत्याशा

अंतःसर्वशरीराणां यः सूक्ष्मो नुभावः स्थितः ॥ मुक्तो नुभवनीयेन सोऽयमात्मा स्ति सर्वगः ॥ ४८ ॥ समग्रपयसामंतर्पथा धृतमिव स्थितम् ॥
तथा सर्वपदार्थानां देहानां सांस्थितः परः ॥ ४९ ॥ सर्वाभो निधिरत्नानां सबाह्याभ्यंतरे यथा ॥ तेजस्तथा स्मिन् देहानामसांस्थित इव स्थितः
॥ ५० ॥ यथा कुंभसहस्राणां सबाह्याभ्यंतरे नभः ॥ जगच्च यशरीराणां तथारमाहमवस्थितः ॥ ५१ ॥ मुक्ताफलशतौघानां तंतुः प्रोतवपु र्य
था ॥ तथा च देहलक्षाणां स्थित आत्मा स्थलक्षितः ॥ ५२ ॥ ब्रह्मादौ लणप र्यंतपदार्थानि कुरंवके ॥ सत्तासामान्यमेतद्यत्तमात्मानमजं वि
दुः ॥ ५३ ॥ तदीषत्फुरिताकारं ब्रह्म ब्रह्मैव तिष्ठति ॥ अहंतादिजगत्तादिकमेण भ्रमकारिणा ॥ ५४ ॥ आत्मैव दंजगद्रूपं हन्यते हंतिवान्
किम् ॥ शुभाशुभैर्जगद्गुरुः सैः किमस्यार्जुन तिष्ठते ॥ ५५ ॥ प्रतिविंबेष्विवादर्शसमं साक्षिवदा स्थितम् ॥ न स्यात्सु न विनश्यंतं यः पश्यति
स पश्यति ॥ ५६ ॥ इदं चाहमिदं नेति द्वौ दं कथ्यते मया ॥ एवमात्मा स्मिन् सर्वात्मा मामेवं विद्धि पांडव ॥ ५७ ॥ इमाः सर्वाः प्रवर्तन्ते सर्गा
लयविक्रियाः ॥ आत्मन्यहंता चित्तस्थः पयः स्पृदा इवांबुधौ ॥ ५८ ॥ यथोपलवं शैलानां दारुत्वं च महीरुहाम् ॥ तरंगाणां जलत्वं च पदा
र्थानां तथात्मता ॥ ५९ ॥ सर्वभूतस्थमात्मानं सर्वभूतानि चात्मनि ॥ यः पश्यति तथारमानमकर्तारं स पश्यति ॥ ६० ॥ नानाकारविकारे
षु तरंगेषु यथापयः ॥ कटकदिषु बहमेन भूतेष्वारमा तथार्जुन ॥ ६१ ॥

यनाह ॥ ब्रह्मादाविति त्रिभिः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ अथ्यसैर्वधादिदोषैरलेपे दृष्टान्तरमाह ॥ प्रतिविंबेष्विति ॥ ५६ ॥ सर्वदेहेषु अहमहमिति प्रथममनश्चिदंश एवाहं जडदे
हेद्विषयविषयशोनाहमिति विभागोक्तिरपि दर्पणप्रतिविंबेष्वात्मकदर्पणान्तरेषु पदादिषु च व्यावृत्तदर्पणस्य रूपपरिचयाय दर्पणादर्पणविभागोक्तिरवदेत्याह ॥ इदं चाहमिति ॥ इति
शब्दार्थोऽर्थविभागप्रकारपरो द्वितीयस्तु उक्तिविभागप्रकारपर इत्ययौ नरुक्त्यम् ॥ एवदर्पणवदेवालेपकोऽद्वय एवात्मा सन्नहं सर्वात्मा स्मि ॥ ५७ ॥ अहंता अभिमानवन्ति स्तद्व
तिचित्तेति श्रुतीति तत्स्था ॥ ५८ ॥ आत्मतापारमार्थिकीत्यर्थः ॥ ५९ ॥ अकर्तारं प्रतिविंबचेष्टासु दर्पणवदेवाख्यायुतमित्यर्थः ॥ ६० ॥ ६१ ॥

॥ ६२ ॥ इत्यथ तद्विषयत्वेनेति ॥ ६३ ॥ यद्वानिर्विकारप्रसङ्गे कनवा अन्यदिभाषविकाराणामप्यभावात्तदप्युक्तमन्यदस्ति ॥ तेन धुमधादिभाषविकारावाक्यसति अगव
चिक्रियान्यदस्ति न किञ्चित् ॥ ६४ ॥ कतः अभयप्रत्ययस्यैवावयवस्य भूत ॥ ६५ ॥ तेन येनोक्तलक्षणविधितानां विवेकैव न्यायानिरपीत्याशयेनाह ॥ निमानमोहा
इति ॥ ६६ ॥ इति श्रीवाचितोमंतास्यमकारो निर्वाणमकरणेषु ० विषयाशासन सर्ग ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ सुखदुःखद्वयधेहेतुर्दानकमस्तथा ॥ यदाल
म्यधनदानसर्वमिहकीर्त्यते ॥ १ ॥ द्रष्टुर्विमुक्ता सुखदुःखसौलस्यरागद्वेषादीनामुक्तनष्टद्वयधेकाहेतुः कथ्यते द्विभोसोपाय किमालभ्य चेत्यारकापरिहारद्वारेणात्मनश्चमुपदे
ष्टुकामो भगवानुवाच ॥ भूय एवेति ॥ धीयमाणा परमात्याश्रुतकामा य उपविश्य मानार्थं पश्येन समुप्यते च ॥ १ ॥ तस्मादीदृश्या एव सुखदुःखस्य भेदभयवारयन्ताह ॥ मा

नानातरंगवदानियया लोला निवारिणि ॥ कटकठी निवाहोऽस्मिभूतान्येव परात्मनि ॥ ६२ ॥ पदाय जातभूतानि बृहद्ब्रह्मस्य भारत ॥ एकमे
वाखिलविद्दृष्टयकनमनागपि ॥ ६३ ॥ किं तद्वाव विकाराणां गम्यमस्ति जगद्वये ॥ कृते वापि जगत्किं वा किमु धारयिमुत्थसि ॥ ६४ ॥
इति श्रुत्वा भयवत्तमावयित्वा सुनिश्चितम् ॥ जीवन्मुक्ता अस्तीह भूत समरसाशया ॥ ६५ ॥ निर्मानमोहाजितसगदापा अध्यात्मनि
स्याविनिवृत्तकामा ॥ दद्विर्विमुक्ता सुखदुःखसंहीनं ह्यत्यमृतापदमव्ययतत् ॥ ६६ ॥ ॥ इ० वा० वा० टे० मोक्षोपायेषु नि० पू० अर्जु
नोपास्थाने अर्जुनापदेशानामन्विषाग सर्ग ॥ ५३ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ भूय एव महाबाहो यष्टुमेपरमवच ॥ यत्नेह प्रीयमा
णा यवक्ष्यामि हितकाम्यया ॥ १ ॥ भान्नास्मशां हि कोते यशोतोऽप्यसुखदुःखटा ॥ आगमापायिनो नित्यास्तां स्ति क्षिप्तस्वभारत ॥ २ ॥ ते
तुनेकात्मन आन्येकातोऽसु स्वकवासुखम् ॥ अनापतेन वयमेकत पूरणखट्वने ॥ ३ ॥

भास्वपाद इति ॥ भीमो विषयापरिभिरतिभाषादं विषयानि ते पाविष्यस्य सर्गास्तीतीत्याद्यनुभावनमयुक्तसुखदुःखसंज्ञेन च ॥ अथावा सुखदुःखद्वय इति स्पशा राब्धादय ॥ शीतोष्णपृ
ष्ठपुण्डरीकाधाय ॥ यथाशक्ति पीनोऽसुखदुःखपुण्ड्रुः स्वप्नेन पुन शिथिले विपरीते इति निविषया सुखदुःखरूपादित्यर्थ ॥ एषदुःखहेतुभ्यश्चर्यतन्निवारणोपायमाह ॥ तस्ति क्षिप्तस्वेति ॥
निनिक्षोक्तं ० राभ्यस्याप्युपलक्षणम् ॥ तथा च विषयेषु विरज्य स्वश्रमियेषु निति क्षिप्तस्वेत्यर्थ ॥ २ ॥ यथाशुद्धात् विरागतीति क्षिप्त्वा तस्मादाह ॥ ते विवृति ॥ तेभाभा स्पशां भूतेषु स्व
दुःखे वा चकारावप्यदपि ॥ एकात्मन आह्वयपुणानन्दसंभाषात्सामान्येन अत एव बोधादित्यर्थ ॥ किञ्च प्रियतम यदनुभावि स पदार्थपूर्णोऽस्मि निति यतोऽस्या आत्मिभ्यो नितिकसुखतद्वि
याणाद्यभिप्रायस्य यत्स्वस्ति नोऽस्मि निति दुःखस्यासंशयि तस्यैव पूरणखट्वनासंभाव्य इति निवर्तते इत्याह ॥ अनापते इति ॥ ३ ॥

यस्य स्पर्शानां विषयाणां भावाणां मिद्विषाणां चारण्यानामाख्यासत्यताप्रतीतिः स स्थिता उपशान्ता भवति समाचार्य भ्रमात्मको जीवो धीर स्यात्सीति धीरस्तत्त्वदर्शी समदुःखसु-
 खो भूत्वा असृतत्वाय कल्पत इत्यर्थः ॥ ४ ॥ न च प्रियादुःखादप्यः कथं स प्रतिकूलवेदनीयता स्वभावजस्युर्धने सत्याः स्फुल्लभाह ॥ सर्वत्वादिति ॥ निरतिशयानदैकरसस्य आत्मन ए-
 व सर्वत्वादेतेदुःखादिभेदाः शोभना भेदाः सुभेदाः प्रियतम धनपुत्रादिभेदा इव सा स्थितान प्रतिकूलवेदनीयता भजते प्राक्तनेन तु प्रातिकूलस्य स्वभावो नासद्व्यादित्यर्थः ॥ ५ ॥ तदेव स्फुटी-
 कृत्य समर्थयति ॥ मना गपीति ॥ ६ ॥ न च सदिदुःखाद्यात्मन्युत्पद्यते असत् एव स्वकारण समवाय स्वसत्ता सबध आद्यक्षण सबधो वा उभयस्य चिरितिकण आक्षेप चरणायुक्तिप्रति-
 क्षिपति ॥ नासत् इति ॥ असत्तेदुःखादेर्भावः सत्तान विद्यते सत् आभावः असत्ता च न विद्यते ॥ स्वभाववैपरीत्यायोगात् वाचारभणादिश्रुत्या विकारमात्रस्यासत्त्वनिश्चयात् ॥ न-
 संस्थिता स्पर्शमात्राख्यामात्रा स्पर्शभ्रमात्मकः ॥ समदुःखसुखो धीरः सोऽमृतत्वाय कल्पते ॥ ४ ॥ सर्वत्वादात्मनश्चैते सुभेदाः संस्थिता इ-
 व ॥ असद्व्यास्त्वसद्वृत्तं कथं सोऽदुर्न शक्यते ॥ ५ ॥ मना गपि न विद्यते सुखदुःखे तु सर्वशः ॥ सर्वत्वादात्मनश्चैतस्य सत्ता कथं मनात्मनः ॥ ६ ॥
 नासतो विद्यते भावो नाभावो विद्यते सतः ॥ नास्येव सुखदुःखादिपरमात्मना स्ति सर्वगः ॥ ७ ॥ सत्त्वास्त्वमतीत्य क्वाचैतयोर्जगदात्मनोः ॥
 त्यक्तान किंचिन्मध्ये च शेषे वद्वपदो भव ॥ ८ ॥ न ह्यप्यति सुखैरात्मनो दुःखैर्लभ्यति नोऽर्जुन ॥ दृश्यदृशेन आत्मना पिशरीरांतर्गतोऽपि स न-
 ॥ ९ ॥ जडं चित्तादिदुःखस्य भाजनं देहतां गतम् ॥ न चैतस्मिन् क्षते क्षीणे किंचिदेवात्मनः क्षतम् ॥ १० ॥ जडं देहादिदुःखादेर्यादिदं भोक्तु-
 संस्थितम् ॥ तन्माया भ्रममेवांग विच्छेदो धवशोऽस्थितम् ॥ ११ ॥ न किंचिदेव देहादि न च दुःखादिविद्यते ॥ आत्मना यत्पृथग्भूतं किं के-
 नातो नुभूयते ॥ १२ ॥

नु सर्वविकाराणामसत्त्वेऽपि द्वायन्यतमविकारानां लिङ्गितप्रकृतिमृदाद्यदर्शनात्तस्याप्यसत्त्वशून्यतापरिशेषः किन स्यादिति चेन्न ॥ विकारेष्वनुगतसद्वृत्तेर्निर्विषयत्वायोगेन विकारा-
 सत्त्वेऽपि शून्यपरिशेषानापत्तेः ॥ यद्विदुःप्यसदेव स्यात्ता हि यदः असत्पदः असन्निवृत्त्या न्ववर्त्यते सत्तादित्येव चानुवर्तते अतस्तन्मात्रमेव परिशिष्यते ॥ यस्तु विकारेषु सदिदं भित्तिभि-
 मानः सोऽधिष्ठानसत्तानुबोधेन स्वत इति सुखदुःखादिना स्येवेत्यर्थः ॥ ७ ॥ जगत्तः सत्त्वमतिनिरतिशयानदात्मनः असत्त्वमतिचल्यक्तातयोर्जगदात्मनोर्मध्ये अंतराल उभयसंघट-
 तानि भिन्नमनस्तमश्चातिनुच्छिन्नमिति त्यक्ता शिष्यत इति शेषश्च दात्मा तस्मिन् वद्वपदः भतिष्ठितो भव ॥ ८ ॥ दृश्यानि हर्षलान्यादीनि साक्षितया पश्यतीति दृश्यदृक् ॥ न हि दृश्यास्ते-
 दुपधर्मा भवितुमर्हतीति भावः ॥ ९ ॥ किं हि दुःखहर्षादिभाजनतत्राह ॥ जडमिति ॥ एतस्मिन् चित्तादौ ॥ १० ॥ इदं चित्तादिघटितजीवरूपम् ॥ ११ ॥ १२ ॥

मूढान्तत्त्वदृष्टप्रमादम् ॥ २७ ॥ २८ ॥ मौल्यैऽक्तप्रमादेस्थितेसत्यवश्यमासक्तिर्भवेदेवततोऽनर्थपरपरेत्यर्थः ॥ २९ ॥ तत्त्वदर्शनाप्रमादेतुनिरासकेऽथतएवाकर्तृतासिद्ध्यानी
त्याह ॥ परमिति ॥ ३० ॥ तेनचभूमिकाकमाद्विदेहकैवल्यान्तसिद्धान्तीत्याह ॥ अकर्तृत्वादिति ॥ ३१ ॥ अकार्यप्रमादान्निषिद्धचक्रुर्वन् ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ सव्यय सक्तिर्योपि
स अव्ययतामक्रियताम् ॥ ३४ ॥ अलब्धस्यलाभोयोगोऽलब्धस्यपालनक्षेमस्तदुभयार्चिताशून्यः ॥ ३५ ॥ त्यक्तसर्वकर्मणोमानसविषयासगत्वेदांगिकएवससन्ध्यासइ

कर्मसक्तिमनाश्रित्यतथानाश्रित्यमूढताम् ॥ नैकर्ममप्यनाश्रित्यसमस्तिष्ठयथास्थितम् ॥ २७ ॥ त्यक्ताकर्मफलासंगनित्यत्वमोनि
राश्रयः ॥ कर्मण्यभिप्रवृत्तोपिनैवकिंचिकरोतिसः ॥ २८ ॥ आसक्तिमाहुःकर्तृत्वमकर्तृरपितद्भवेत् ॥ मौल्यैऽस्थितेहिमनसितस्मान्मो
ल्यैपरित्यजेत् ॥ २९ ॥ परंतत्त्वज्ञमाश्रित्यनिरासकेर्महात्मनः ॥ सर्वकर्मरतस्यापिकर्तृतादेतिनक्वचित् ॥ ३० ॥ अकर्तृत्वादभोक्तृत्वम
भोक्तृत्वात्समैकता ॥ समैकत्वादनंतत्वंततोब्रह्मत्वमातंत्तम् ॥ ३१ ॥ नानातामलमुत्सृज्यपरमात्मैकतांगतः ॥ कुर्वन्कार्यमकार्यंचनैव
कर्त्तात्वमर्जुन ॥ ३२ ॥ यस्यसर्वसमारंभाःकामसंकल्पवर्जिताः ॥ ज्ञानाग्निदग्धकर्मणोऽन्तमाहुःपंडितंबुधाः ॥ ३३ ॥ समःसौम्यःस्थि
रःस्वस्थःशांतःसर्वार्थानिस्पृहः ॥ यस्तिष्ठतिसस्यव्यग्रोऽप्यलमव्यग्रतांगतः ॥ ३४ ॥ निर्द्वानित्यसत्वस्थोनिर्योगक्षेमआत्मवान् ॥ यथा
प्राप्तानुवर्तीत्वंभवभूषितभूतलः ॥ ३५ ॥ कर्मोद्रियाणिसंयम्ययआस्तेमनसास्मरन् ॥ इन्द्रियार्थान्विमूढात्मा मिथ्याचारःसुउच्यते ॥ ३६ ॥
यस्त्विन्द्रियाणिमनसानियम्यारभतेर्जुन ॥ कर्मोद्रियैःकर्मयोगससक्तःसविशिष्यते ॥ ३७ ॥ आपूर्यमाणमचलप्रतिष्ठंसमुद्रमापःप्रवि
शंति यद्वत् ॥ तद्वत्कामायप्रविशंतिसर्वसशंतिमाप्नोतिनकामकर्मा ॥ ३८ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षोपायेषु० नि० पू० अर्जुनोपा
ख्यानेआत्मज्ञानोपदेशोनामचतुष्टयं चाशःसर्गः ॥ ५४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥

त्याह ॥ कर्मोद्रियाणीति ॥ ३६ ॥ समनस्केन्द्रियनिग्रहवतोयथाशास्त्रव्यवहरोपिफलासगत्यागात्सन्ध्यासफलमस्तेवेत्याशयेनतंप्रशंसन्नाह ॥ यस्त्विति ॥ ३७ ॥ तस्मान्निग्र
हीतसर्वेन्द्रियस्यसन्ध्यासिनएवसर्वकामोपरमात्परमपुरुषार्थोऽन्यस्येत्युपसहरति ॥ आपूर्यमाणमिति ॥ यद्वत्आपोनद्यआपूर्यमाणसमुद्रं प्रविशति तद्वावमापन्नाविलीयतेत
द्वदचलेब्रह्मणिप्रतिष्ठाप्यस्यतसन्ध्यासिनसर्वकामामिथ्यात्वबुद्धिबाधितविषया सत प्रविशत्यात्मन्येवविलीयात्समाव्रतामापद्यतेसएवसर्वानर्थशान्तिलक्षणमोक्षमोतिनतुका
म्यतइतिकाभाविषयास्तत्कामनाशीलइत्यर्थः ॥ ३८ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशेति० पू० चतुष्टयं चाशः सर्गः ॥ ५४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥

रहन्तरोप्यनाशात्मादृढस्वप्नोन्मम ॥ मूढोन्नमादिभाग्यात्साक्षलुनेत्यमवप्यते ॥ १ ॥ शुज्यतइति भोगोदेहधाराणहेतवोन्नपानादयत्तेषां स्वत्यागनकुर्यात् ॥ हितमितमेव्या
शनापुण्यदयार्थित्यर्थ ॥ भोगान्नाभाधर्मधर्मात्तत्त्वोद्यमसपादनम्यसनिर्वाधनकुर्यात् ॥ तस्याभावात्साक्षिपुष्टसमेवस्थातव्यमित्यर्थ ॥ १ ॥ एवमेवैहिकभावनानिर्वाहार्थेत्याह ॥
अनात्मनीति ॥ भवत्सन्निजभाविधिकियास्वभावे ॥ २ ॥ ३ ॥ उक्तोर्ध्वअरार्धोर्ध्वनिर्वाहार्थेति श्रुतिप्रमाणपञ्चाभिमानिकपरिग्रहएवशरीरार्तादेवैहधर्माणां भावनिमज्जक
स्तस्यागन्तुर्भावादिप्रसक्तिरित्याह ॥ नहीति ॥ अचिन्तात्मादेहादिपरिग्रहनिमित्ताच्चिन्ताद्विष्यददृश्य ॥ कर्मणि युद्धादौ ॥ ४ ॥ मौल्यार्थे स्थिते अक्षतापन्ने ॥ ५ ॥

॥ श्रीभगवानुवाच ॥ न कुर्याद्भोगस्त्यागं न कुर्याद्भोगभावानम् ॥ स्यात्तव्यस्तु सभेनेव यथाप्रामानुवर्तिना ॥ १ ॥ अनात्मन्यात्मतां
देहमाभावयन्नवात्मनि ॥ आत्मन्येवात्मतां सत्यं भावयामावरूपिणि ॥ २ ॥ देहनाशे महाबाहेन किंचिदपि न श्रयति ॥ आत्मना शोहिना
श स्यान्न चात्मानं श्रयति प्रुव ॥ ३ ॥ न हि शरीरं त्यधित्तात्मा तत्त्वत्कसर्वपरिग्रह ॥ कर्मण्यभिप्रवृत्तोऽपि नैव किंचित्करोति स् ॥ ४ ॥ आस
त्ति मादु कर्तृत्वमकतुरापित इवेत् ॥ मौल्यस्थिते हि मनसितस्मान्मौल्यार्थपरित्यजेत् ॥ ५ ॥ परतत्त्वज्ञमाश्रित्य निरासकर्महंसात्मन ॥ सर्व
कमरतस्यापि कदापि न विनश्यति ॥ ६ ॥ अविनाशमनाद्यतमात्मानमजरविदु ॥ नश्यत्यात्मेति दुर्व्योधो मातवास्त्विह दुःखद ॥ ७ ॥
न तथापि रिपुश्रयति विदित्तात्मान उत्तमा ॥ पश्यत्यनात्मनात्मानं स्वमात्मन्यात्ममानिनि ॥ ८ ॥ अर्जुन उवाच ॥ एवमेव भिजगन्ता
यमुदनामपि भानद ॥ देहनाशसमुत्पन्ने इह पुनर्न किंचन ॥ ९ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ एवमेतन्महाबाहेन किंचिन्नश्यति कि
ंचित् ॥ आत्मैवास्त्यविनाशात्मा किं तस्य किंच न श्रयति ॥ १० ॥ इदं नष्टमिदं द्युक्तमिति मोहश्च माहृत ॥ अन्यत्तथानपश्यामिर्वध्याश्रितनय
यथा ॥ ११ ॥

तत्रोपायमाह ॥ परमिति ॥ ६ ॥ ७ ॥ तथा आत्मानं रयतीत्येवमकोणनपरिरयति ॥ कुनो न परयति यतस्ते आत्मन्येव आत्ममानिनि स्वमात्मानमनात्मदेहादिकपनपरयतीत्य
य ॥ ८ ॥ न च धर्मादिमूढोदेहात्मा मनुष्याप्ययुनमत्तयादिदेयात् आत्मनो नात्मेवेति मणानिर्नर्ण स्थादित्यर्जुन शक्यते ॥ एवमेविति ॥ इष्टमिदं नश्यति किंचन
नष्टम् ॥ इष्टमिति पाठ्ययापरिगम्यम् ॥ ९ ॥ इष्टापस्याभावात्परिग्रह इति ॥ एवमेतदित्यादिना ॥ १ ॥ कथमर्हि देहनाशपुण्यलाभादेरनर्थत्वमर्थत्वघातेषां भाह ॥ इद
मिति ॥ युक्त इहम् ॥ स्वमपि पुण्यमरणजम्पमादत्तवार्द्धिभ्यश्चैव हरशनिद्विजिभाषः ॥ ११ ॥

अतएवसतोऽसत्त्वविरोधान्देहादेः सत्त्वमिति प्राणुक्तमित्याह ॥ नासत इति ॥ उभयोः सदसतोः ॥ सत्त्वेव असदसदेवनस्य भावविपर्यय इति अतो निर्णयस्तत्त्वदर्शान्निर्दष्टेन मूढैरित्यर्थः ॥ १ २ ॥ एवमसत्तदविनाशितद्विनाशितदसदेवेति नासतो बहुदेहादेर्गुह्येनाशेकश्चिदर्थ इत्याशयेनाह ॥ अविनाशीतिद्वान्ध्याम् ॥ १ ३ ॥ १ ४ ॥ अद्वयत्वाद्दिनाशकाप्रसिद्धेरपि नात्मनाशप्रसक्तित्याह ॥ आत्मेति ॥ १ ५ ॥ एकत्वकारणसच्छब्दवाच्यद्वित्वकार्यमसद्वद्वतयोर्मध्यमातरमधिष्ठानसन्मात्रम् ॥ १ ६ ॥ एवमपरिच्छिन्नस्यात्मनो मरणादिपरिच्छेद इत्यादिभ्यमेकोहेतुरित्यर्जुन पृच्छति ॥ तदिति ॥ तत्तर्हि ॥ किकृताकेन हेतुना प्राप्ता ॥ स्थितिर्नियतिः ॥ तस्यांच स्थितौ स्वर्गः सुखनरकोटुः स्वर्चा किकृतौ

नासतो विद्यते भावो नाभावो विद्यते सतः ॥ उभयोरपि दृष्टो तस्त्वनयोस्तत्त्वदर्शभिः ॥ १ २ ॥ अविनाशितुतद्विद्विचेन सर्वमिदं ततम् ॥ विनाशमव्ययस्यास्य न कश्चिद्वक्तुं मर्हति ॥ १ ३ ॥ अतं वत इमे देहानित्यस्योक्ताः शरीरिणः ॥ अनाशिनो प्रमेयस्य तस्माद्युद्ध्वस्य भारत ॥ १ ४ ॥ आत्मैक्योक्तिर्न द्वित्वमसतः संभावः कुतः ॥ अविनाशस्त्वनंतोऽसौ सतो नाशो न विद्यते ॥ १ ५ ॥ द्वित्वैकत्वपरित्यागो शेषं यत्परि शिष्यते ॥ शांतं सदसतोर्मध्यंतदस्तीह परंपदम् ॥ १ ६ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ॥ तन्मतोऽस्मीति भगवन्किंकृता तु तृणां स्थितिः ॥ कथं स्थितौ च लोकानां तौ स्वर्गनरकौ प्रभो ॥ १ ७ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ भूमिरपो नलो वायुः खं मनो बुद्धिरिव च ॥ एतत्तन्मात्रजात्मा ज्जीवो देहेषु तिष्ठति ॥ १ ८ ॥ सकृष्यते वा स न यारज्ज्वेव पशुपातकः ॥ सतिष्ठति शरीरांतः पञ्जरविहंगो यथा ॥ १ ९ ॥ सकालदेशतो देहाज्जर्जरत्वं मुपागतात् ॥ वासना वशतो याति ह्यक्षपणाद्रसो यथा ॥ २ ० ॥ श्रोत्रं चक्षुः स्पर्शनं च रसनं घ्राणमेव च ॥ गृहीत्वैतानि संयाति वायुर्गंधानि वाशयात् ॥ २ १ ॥ वासना वस्त्वमेवास्य देहो नेतरयुक्तिजः ॥ क्षीयते वासना त्यागे क्षीणे भवति तत्पदम् ॥ २ २ ॥

॥ १ ७ ॥ एतेभ्यो भूतेभ्यः समुत्थाय तान्येवानुविनश्यतीति श्रुतितात्पर्येण भगवान्प्रमाधत्ते ॥ भूमिरिति ॥ पचभूतमात्रानि भूतमनो बुद्ध्यादिव दितव्यमिदं स्थूल सूक्ष्म देहादात्म्यापत्तिरेव परस्य जीवभावः स एव जन्ममरणमुखदुःखादिभ्यमनियतिनिमित्तमित्यर्थः ॥ १ ८ ॥ तस्य विष्वक्पदे ह्यपरिप्रेते तदनुत्पद्यते विचित्र्ये च निमित्तमाह ॥ स इति ॥ १ ९ ॥ पूर्वदेहादेर्गतशमनेपि वासनैव निमित्तमित्याह ॥ स इति ॥ २ ० ॥ आशेत अस्मिन्नित्याशयः पूर्वशरीरपुण्याद्विचरतात्मा ॥ २ १ ॥ अतएवास्यास्थूलदेहोपि वासनात्मक एव चिरानुद्वत्यास्थौ स्थयमइत्याशयेनाह ॥ वासनेति ॥ क्षीणे लीने तत्परमपदस्य मेव भवति ॥ २ २ ॥

परपालभूतेनेवाचपताहिनाआपुट अथवावासमाधार्लोरेहरेणपरमात्मनाअवच्छेदपरतिर्विषभावाभ्यार्द्दिगुणयेनमवेशावापुट अभिषक्तोभूत्वत्यय ॥ माययार्द्रजालिकपुरुषापयास्वेभाम्यतिद्वत् ॥ यमभरमाहिमर्मीतिकमण्यण् ॥ २१ ॥ प्रोभश्चक्षुस्सर्तनखेतिपयुक्तनद्विहणोति ॥ अक्षतभाषानिति ॥ स्वभावात्शब्दपृथगराक्ती ॥ २४ ॥ तदवलोकमण्यमसिद्धमित्याह ॥ हेहरेति ॥ २५ ॥ २६ ॥ तद्विधाकारोभूताकारोषापयमयस्तिन्यस्तिमेवहेरेशकालोभ्यापयाकारेअवतिष्ठतेमोजकाट्टोद्गातितभासनाप्रवर्तितभाकारपरयति ॥ २७ ॥ अत्यदेहस्यनारोप्येवमसम्पश्य ॥ अथवाद्युगुमवहेहतन्नारातवसत्त्वचमापरय ॥ पयाद्युगुमेनकिंचित्परयतिनद्वित्यर्थ ॥ २८ ॥ परियोगिनाभासनाकषित्वेनभाषानामधितादृशास्वेवार्हिसर्गाधारभ्यकुममित्याह ॥ यदैवेति ॥ आहिसर्गेहिभ्यगुर्भूतेनएगुसर्गेपुगवाभ्यापयाकारेपुभावनयापूर्वसर्गानुभववा

वासनावान्तरापुष्टेभूत्वभाम्यतियोगिणु ॥ जीवोभ्रमभरामारोमायापुरुषकोयथा ॥ २३ ॥ अदस्वभावानविलाच्छरीराद्वासना वश ॥ जीवोयदीवासयातिपुष्पाद्गधमिवानिल ॥ २४ ॥ देशेनिस्यदाभेतिजीवेकौतियनिर्गते ॥ निस्यंटावयवाभोगशातवातइव हुम ॥ २५ ॥ अचेष्टदमेदादिदोषैरायात्यदृश्यताम् ॥ सतइत्युच्यतेतदंशोविगतजीवित ॥ २६ ॥ सर्जीवप्राणमूर्त्तिंखेयज्यजावतिष्ठत ॥ ततस्ववासनाभ्यासात्तस्यत्वाकारमाततम् ॥ २७ ॥ अयदेहोहिजीवेनत्वसन्नेवावलोकित ॥ अस्यनाशेत्वमप्येवपश्यमावाप्तु पुसवत् ॥ २८ ॥ यदैवपश्यत्याकारोक्षेपानाशांस्यैवस ॥ आदिसर्गोभावनयाकिलैव्वेवविभावत ॥ २९ ॥ झटित्युद्रवकालेहियथ यादभ्यतेपुर ॥ आनिपातदेवास्याअविनाभाविसविद ॥ ३० ॥ प्राक्तनवासनामूलंपुरुषार्थेनजीयते ॥ यत्नेनाद्यतनेनाशुल्यक्तनाय तनयया ॥ ३१ ॥

सनयमविभावतोविभावनायावशादेवद्वयकक्षितनतमुद्रवायादायमुल्लास्यकिंचिन्निर्मितम् ॥ किलेतिश्रुतिपुराणपरसिद्धौ ॥ २९ ॥ ननुदस्यसिकालेअगद्वासनामयमिथ्या भूतमकुत्स्थितिकालत्वर्थकियासमर्थत्वात्सर्वजनीनसम्भूतानुप्रवाच्चालवमेवेत्याराक्याह ॥ झटिति ॥ उत्पत्तिकालेझटितिप्रथमक्षणेयययादेहपटादिद्वयमिथ्याभूतसत्यवा पुरादस्यतआविनारातेवतथात्वभावेयमभ्यतिनत्वभाषातिरभजते ॥ अस्यासदधिष्ठानभूतायास्तद्विनाभावसिद्धेशेययोत्यम्यद्वयस्थितिहेतुत्वास्सर्विद्धिनाभावेनेतर्पासत्ताया अदरानाच्चतिभाष ॥ ३० ॥ देशायाकाराणांभासनामयत्वमकुत्सितकलायाह ॥ प्राक्तनमिति ॥ अमुप्रवासानाकल्पितेदेहायाकारस्यशुभाभासनाभ्यासमसूतप्रज्ञाकारेत्यास मूलनाशकालस्थितिमितिभाष ॥ पुरुषार्थेनप्रथममननानिपुरुषपयमजकतिनेनरववाकारक्षानेनकीयतेवाच्यते ॥ अद्यतनेनप्राप्यचित्तादिपक्षेनसत्तनमायतनमधर्मानुष्ठानयथा कीयतेतद्वत् ॥ अद्यतनेनदृश्यक्षेनसत्तनमायतनवृणयद्वयपयानास्येतद्वद्विनिर्वा ॥ ३१ ॥

ननुबह्वर्ज्ञानापयतमानानांप्रयत्नः प्रबलाभिः पूर्वतनकामक्रोधादिवासनाभिर्विनाशप्रमानोदश्रयतइतिनोत्तरत्वप्रावल्प्येहेतुरितिचेत्तत्राह ॥ यएवति ॥ धर्मार्यकाममोक्षेषुमध्य
यएवममायपुरुषार्थआवश्यकइत्यभिनिवेशेनदृष्टः सएवपूर्वोत्तरप्रयत्नयोर्विशेषांशोज्येप्रयोजकः ॥ तथाचत्तेपामोक्षाभिनिवेशमायाद्भोगाभिनिवेशदाढ्याच्चपराभवइतिभा
वः ॥ ३२ ॥ अतएवशास्त्रोपेप्रयत्नेदृढाभिनिवेशः कार्यइत्याह ॥ अपीति ॥ ३३ ॥ तन्माद्येपूर्ववासनावैचित्र्यात्सुखदुःखानर्थपरंपरासर्वतोदुर्वारैवेत्याशयेनाह ॥ नरकेति ॥
जरुमोहवी अनाद्यज्ञानमूढबुद्धिः ॥ ३४ ॥ तमेवाशयमज्ञोजनुरनीशोयमात्मनः सुखदुःखयोः ईश्वरप्रेरितोगच्छेत्स्वर्गवानरकतुवेतिव्यासवाक्यादिप्रसिद्धकारणातरसेद्वेनि
रासेनरुदजिज्ञासुरर्जुनः पृच्छति ॥ नरकेति ॥ जगतः स्थितिनिमित्तस्यास्यजीवस्य ॥ ३५ ॥ नहेत्वतरसंभावनीयमश्वरकामकर्मादीनामपिवासनानुसारणैवसुखदुःख

यएवपुरुषार्थेनदृष्टोबलवताक्षणात् ॥ पूर्वोत्तरविशेषांशः सएवजयतिरुदम् ॥ ३२ ॥ अपिरुदतिर्विध्याद्भौवातिवाप्रलयांनिले ॥ पौ
रुपंहियथाशास्त्रमतस्याज्यंनर्धामता ॥ ३३ ॥ नरकस्वर्गसर्गादिवासनावशतोभितः ॥ प्रपश्यतिचिराभ्यस्तंजीवोजरुमोहधीः ॥ ३४ ॥
॥ अर्जुनउवाच ॥ ॥ नरकस्वर्गसर्गादिसंभ्रमेपुजगत्पते ॥ किमस्यकारणंद्वाहिजीवस्यजगतःस्थितेः ॥ ३५ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥
स्वप्नोपमानातेनहेश्वेयसेवासनाक्षयः ॥ चिराभ्यासवशात्सौदासंसारभ्रमकारिणी ॥ ३६ ॥ ॥ अर्जुनउवाच ॥ ॥ किमुत्थादेवदेवेश
क्षीयतेवासनाकथम् ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ मौर्ख्यंमोहसमुत्थानात्त्वनात्मन्यात्मभावना ॥ आत्मज्ञानान्महाबोधाद्विलयंयाति
वासना ॥ ३७ ॥ भावितात्मासिकौतेयसत्यंविज्ञातवानसि ॥ अयंसोहंजनाएतेमयौतिल्यजवासनाम् ॥ ३८ ॥ ॥ अर्जुनउवाच ॥
वासनाविलयेजीवोविलीनोभवतिस्वयम् ॥ योहियत्सत्तयोच्छूनस्तन्नाशात्सविलीयत ॥ ३९ ॥

प्रापकत्वाद्वासनैवासाधारणांचिराभ्यासनिवृत्तासत्यतिहेतुरितिरक्षयएवपरमपुरुषार्थार्थनासर्वप्रयत्नैः कार्यइत्याशयस्फुटीकुर्वन्भगवानाह ॥ स्वमेति ॥ शास्त्रीयप्रयत्नविना
चिराभ्यासवशात्सौदास्यमोपमानावासनैवयेनहेतुनाससारभ्रमदायिनीतेनहेतुनातत्त्वज्ञानाभ्यासेनसमूलवासनाक्षयः श्रेयसइत्यन्वयः ॥ ३६ ॥ वासनामूलंज्ञानुकामोर्जुनपृ
च्छति ॥ किमुत्थेति ॥ अज्ञानमेवतन्मूलज्ञानादेवसमूलतन्नाशइतिभगवानाह ॥ मौर्ख्येति ॥ ३७ ॥ तत्रविचारादात्मस्वरूपपरिचयस्तेदन्तस्तदाढ्येनदेहतस्तर्वावध्यादिष्वह
ममेतिवासनाक्षयमात्रकर्तव्यपरिशिष्यतइत्याह ॥ भावितेति ॥ ३८ ॥ ननुवासनामयमेवलिङ्गतत्पतिविवोर्जीवस्तदुत्थस्तस्यवासनाक्षयेक्षयएवस्यादित्यनर्थयैवतत्त्वज्ञान
वासनाक्षयश्चेत्याशयेनार्जुनः शक्यते ॥ वासनाविलयेइति ॥ विलीयतेतिनश्यति ॥ ३९ ॥

जन्मन परमानाविभादलक्षणपरमपुण्यायत्यमरणस्य आत्यंतिकानथनारात्यथकोभाजनतामेतिनकश्चिद्विलक्षणयाभ्याख्येयम् ॥ प्रसिद्धजन्ममरणेनूनपासे नत्सप्तस्य
समूलधासनानाशेतस्यस्यमाधात्वापरपयानुगुणत्वाच्च ॥ ४ ॥ अथैवयोयविप्रतिषिद्धमाशसगरीजीव सखिवादन्योभूतमाधाधीनजन्मादिवेशकालभेदाभिन्नइत्य
भ्युपगतस्याह मत्वेर्वाक्येनैवपरमायत शुद्धमहत्तयासाविष्टातत्त्वतश्चमजानतत्वात्सत्येवजीवजगद्वैकभ्यनयाससरीयतदेवशास्त्रीयमध्यगान्दिमयत्वेनस्वतन्त्रदुष्ट्या
सवाचनानिर्वाचिधूपत्यसमावेशनिष्ठतसैवास्त्यमुक्तिरितिधीत सिद्धातान्ननुनकश्चित्त्वद्वुद्धाधितोरोपधत्याशयेनभागवाप्तमाधत्ते ॥ स्वयमित्यादिना ॥ ४ ॥ अनायत्तमन
न्याधीनम् ॥ ४ ॥ साधसमूलधासनानुक्तिपादद्वयधाराणश्रीरन्मुक्तिरितिप्रसिद्धाद्वैद्यस्यपाप्यनुप्रविशुशक्येतिनमुक्तिकलभाजिसहाय कायदत्याशयेनाह ॥ कीवन्नेवेति ॥
॥ ४ ॥ सधमोक्षानकमभिन्नवासाविययोगेशरवाहित्यवालभ्यैकत्वात्सद्धानेनेवेत्यारायेनाह ॥ यदिति ॥ ४ ॥ उत्तमादानसक्षिप्यापसहरति ॥ इवर्शनस्येति ॥ स्वमा
जीवेविलयमायातदशकालान्धयाठौ ॥ कोसौभाजनतामेतिजन्मनोमरणस्यच ॥ ५ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ स्वयकल्पितस
कल्पमालरूपयदाविलम् ॥ तदेववात्मनाकारजीवविद्धिमहामते ॥ ५ ॥ अनायत्तमसंधस्यमालरूपयदव्ययम् ॥ प्रवोधाद्वासना
मुक्तन्मोक्षविद्धिभारत ॥ ५ ॥ जीवत्वेवमहायाहोतत्त्वत्रेदययास्थितम् ॥ वासनावागुरोन्मुक्तोमुक्तइत्यभिधीयते ॥ ५ ॥ योननि
दासनानूनसवधमपरपिस ॥ सर्वहोप्यभितोषद्पजरस्योययाख्य ॥ ५ ॥ इदं दर्शनस्यगर्नशिखिविच्छिद्वैकवसूक्ष्मपरिस्फुरति
यस्यनुवासनांत ॥ मुक्तः स एवभवतीहहिवासनैववधोनयस्यननुतत्स्ययएवमोक्ष ॥ ५ ॥ ॥ इत्यर्पेवांवा० वा० दे० मादोपायेपुनि०
पु० अजुनोपास्थानेजीवतत्त्वनिर्णयानामपथ्यचारातमसर्ग ॥ ५ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ इतिनिर्वसिनत्वेनजीवन्मुक्तत
याजुन ॥ अतशीतलतामेत्यथधुदुखमलत्यज ॥ १ ॥ जराभरणानिशकआकाशविशदाशय ॥ त्यक्तेयानिपुसकल्पोवीतरागोभव
नय ॥ २ ॥ प्रवाहपतितकार्यमिर्दकिचिदययागतम् ॥ कुरुकायाणिकमार्गिनकिचिद्वहनस्यति ॥ ३ ॥
याचिहितत्वाद्दर्शनस्यअनयस्यअपमोक्षोपमाणस्ययस्यपरमात्मनोगर्नेर्देवजालिकशिखिविच्छिद्वैकवनानाममदायिनीसूक्ष्मवासनाअतपरिस्फुरतिकीवजगदाकोरेणयय
तेसपथुअधिकारिशरीरेरेर्दानयप्राप्योत्पन्नतत्त्वज्ञानसमूलधासनवधानुक्तोभवति ॥ इहास्मिन्परमात्मनिभुप्राप्तसमूलधासनेषथस्तास्ययएवमोक्षभवेत्यर्थ ॥ ४ ॥
॥ इतिप्रोवाधमंता प्र० नि पु० पथ्यचारातमसर्ग ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ कीवन्मुक्तिमतिप्राप्तस्मिन्नुनायोपरिस्थिते ॥ स्थिततत्त्वजगद्गुणमन्विष्यमविलस
र ॥ १ ॥ यदुत्सवधुधुखम ॥ १ ॥ २ ॥ प्रवाहपतितशिष्टप्यद्वारापरपरामतकार्यमपरयकर्मस्यमिदुद्धमन्यानिवापरयकानितयागदानादीनिकर्मणि कुरुनकाचिन्तेनत
रवधोपस्यसंनितित्यर्थ ॥ १ ॥

अहोऽथमदस्य प्रादृत्य शमपथममदस्य शमपथचयति ॥ व्योमदत्तादिना ॥ तामनश्चिभरचनाभ्योऽथभूयतमाअत्यतासत्यद्विधावत् ॥ हेतामरसलोचन ॥ तपक्षिणिकस्व
 मजगन्धपट्टातमाह ॥ क्षणेनेति ॥ पाटिकाया-पद्योभागा-क्षणे ॥ १२ ॥ आत्मा मनसा तर्कार्थजगत्तथास्वमवधारण-युज्यमसहोत्थय ॥ कुनस्तर्हिजानानासत्यताप्रतीतिस्त
 माह ॥ चिरानेनेति ॥ चिरानुवृत्तत्वावित्यर्थ ॥ किलेतिनेवतत्त्वमिति सूचनाय ॥ १३ ॥ किन्तर्हिज्ञानस्यमाह ॥ किञ्चित्ति ॥ चिन्मेष्यातिकल्पितपदार्थकार्तायेत्यस्यसकन्मत्वका
 लमपदिनास्यवर्तमानालोकितेनत्वतःअदृष्टेनत्वज्ञानात्कार्कस्यारूपि मत्सरोत्थय ॥ यनुवृत्तादिकालक्रमेणबाल्यायवस्थाक्रमेणपञ्चावधिकारक्रमेणवाआलोकना
 दयक्रियासामर्थ्यलक्षणमप्यह्यप्यामहारिकसत्यत्वमसिद्धतत्त्वदर्शनालक्षणालोकेनविलीयते ॥ यथासौरालालोकेनदृश्यमानरारदभमबलनेनैवराज्यमाणाविलीयतेनद्वि
 व्योमःशून्यतमाविद्धितात्मा मरसलोचन ॥ क्षणेनचेतसि यथाभ्यातीलोकक्षयोदयो ॥ १२ ॥ आत्माजगत्तथैवेदंसवात्याभ्यतरनम ॥
 चिरतनमनोरान्ययत्तस्मात्किलसत्यता ॥ १३ ॥ किंत्वनालोकितेपिस्थासत्यनास्त्येवविभमे ॥ क्रमेणालोकत सत्यमालोकेनविली
 यते ॥ १४ ॥ इह्यमानमपि क्षामंशरदीवाभमद्वलम् ॥ चित्तचित्रकृतश्चित्रेसंस्थिताश्चित्रपुञ्जिका ॥ १५ ॥ भित्त्यभावादनाकारावहि
 त्तिभुवनार्दिका ॥ नता सतिनवासित्वकिंकेनपरिरोप्यते ॥ १६ ॥ रोधरोधकसमोहल्यक्काखेविमलाभाव ॥ प्रवृत्तिरेवनव्योम प्रवृत्ति
 श्वैवस्वात्मिका ॥ १७ ॥ अत कालकियाकुन्धकलादिविमलंनम ॥ चित्तसस्ययथाचित्रसरूपमखिलात्मकम् ॥ १८ ॥ व्योम शून्यत
 मंविद्धितयेदमखिलजगत् ॥ चित्तमित्तीकृतचित्रंयच्चित्रित्रकरेणतत् ॥ १९ ॥ सर्वशून्यतयाव्योमोमनागपिनमिष्यते ॥ यथाप्रकृत
 श्रितेजगन्निमाणसक्षयो ॥ २० ॥ क्षणेनेवतथैवेमौधुविस्थायितिविद्धिहे ॥ अद्यक्षिणामनोरान्येनानानुभवनात्मनि ॥ २१ ॥

निपराणाभय ॥ १४ ॥ एवमनश्चिभरस्यातीतिनामत्वेनयुधधादिभेभाभालिभ्ययुक्तमित्याह ॥ चित्तेत्यादिना ॥ १५ ॥ परितोप्यनेहभ्यते ॥ १६ ॥ रोधरोधकसमोहल्य
 धातकभमदस्ययुक्तरोकमालिभ्यमितिधावत् ॥ स्वेभाभाकारो ॥ यतोव्योमश्चिभरकाकारास्यधादिववृत्तिरवनाति यातुमाति भासिकीप्रवृत्ति सावस्तात्मिकाभ्रभाकाराद्वैव
 ॥ १७ ॥ कलाचिभरचनाकौरालअर्थाद्वपदादीचिभ्यभेदाद्विभलंनमोमक्षेत्र यथाचित्तसस्यमनाराज्यचित्रमखिलप्रपञ्चालकमपिपृथग्यत्वाभ्यम स्वरूपतयापरिदृश्यमान
 मपिजगद्योमयुज्यतममित्युसोत्थाभय ॥ १८ ॥ इदानीमज्ञातादिदेवचित्रमकरिन्मन्तुनमिस्तिरित्युधेक्षणपिपृथग्यत्वमेवपर्यवस्यतीत्याह ॥ चित्तेति ॥ १९ ॥ तमापिजनोरा
 ज्यक्षेत्रिकजगदेवदृष्टमित्याह ॥ यद्येति ॥ २० ॥ तदनामभुमवनात्मनिनोराज्येक्षणमादित्तमोहेनपरिकल्पिमाहव्यपातकजायादिकल्पनाभयवृत्तयोपाधीत्याह ॥ २१ ॥

ननुक्षणभावितमोहेनकथमनायनकल्पविस्तीर्णसारलक्षणमनोराज्यकृतं तत्राह ॥ असेदेवेति ॥ यथा असतोपि जन्मादिकरणेन शक्ततथाक्षणस्य कल्पीकरणेपि बलवत्स
मर्थमित्यर्थ ॥ २२ ॥ क्षणकल्पीकरोत्येतत्तत्तत् असदुत्पादयतीत्येतच्चाश्रयमल्पमेव ॥ यस्मात्ततोपि बहु आश्रययदसदपि जगत्सत्कुरुते इतीदृशमनः सामर्थ्यादेव यं जगद्भूतिरुत्थि
तेत्यच्य ॥ २३ ॥ तदेवाह ॥ क्षणेनैवेति ॥ २४ ॥ एवमिवापि नित्यमुक्ते आत्मन्यस्य सत्त्वाद्यति आमात्रतो जातत्वात्तुच्छनिमेषमयक्षणाकमप्युत्थितजगदजानिद्रि-अत्र ईदृश
एव सर्वोपातैर्विज्ञासरातादुरुच्छेदताकल्पिता ॥ २५ ॥ सा च न युक्तेत्याह ॥ प्रतिभासेति ॥ अविदिताकृते अज्ञाततत्त्वस्यात्मन इदजगत्सति भासविपर्यासो न्यथा प्रतिभासस्तावन्मा
त्रम् ॥ ईदृशस्यास्य प्रवृत्तावध्यारोपे निवृत्तौ बाधेवाकावज्ज्ञासरातानां काचिदित्यर्थ ॥ २६ ॥ स्थितस्य हि निरासे प्रयत्नापेक्षा इदं कदापि न स्थितमेवेत्याह ॥ चित्ताच्चिन्नकृत इति

क्षणभावितमोहेन कल्पनापरिकल्पिता ॥ असदेव मनोराज्यं कर्तुं शक्यं यथामनः ॥ २२ ॥ क्षणस्य कल्पीकरणे तथैव बलवन्मनः ॥ क्षणं
कल्पीकरोत्येतत्तत्त्वालंघ्यं कुरुते बहु ॥ २३ ॥ असत्सत्कुरुते क्षिप्रमितीयं आतिरुथिता ॥ क्षणेनैव मनोराज्यं प्रतिभातं स्वभावतः ॥ २४ ॥
यद्विचित्रात्मतदिदं जगज्जालमिति स्थितम् ॥ सर्गो निर्वाण निष्ठत्वादिमेषमयमुरिथितम् ॥ २५ ॥ प्रतिभामात्रतो नैव कल्पिता वज्ज्ञासार
ता ॥ प्रतिभासविपर्यासमात्रं ह्यविदिताकृते ॥ २६ ॥ प्रवृत्तौ वानिवृत्तौ वा कैवसावज्ज्ञासराता ॥ चित्ताच्चिन्नकृतश्चिच्छ्रयं जगच्चिन्नं कदा
स्थितम् ॥ २७ ॥ अकुड्यमप्यरं गाढ्यमिदं स्कारमिवाग्रतः ॥ अहेनुचिन्नं निमित्तिचिन्नमुज्ज्वलमुत्थितम् ॥ २८ ॥ सुरजं न जगदिति स्फु
टं दृष्टिविलोभनम् ॥ नानातमोमर्षो लखं नानातेजोशुरं जनम् ॥ २९ ॥ नानाकल्पांगावयवं नानारागानुरंजितम् ॥ नानादृष्टिविलासा
द्वयं नानाभुवलोचनम् ॥ ३० ॥ नानाग्रहो प्रकचनं नानाकाराग्रपश्चिमम् ॥ व्योमनीलसरः फुल्लताराचंद्रार्कपंकजम् ॥ ३१ ॥ विचित्र
रचनोद्युक्तमेवालीपत्रमंजरी ॥ प्रकोष्ठकाभिलिखितसुरासुरवृत्तिकम् ॥ परमालोकमंकोलयुवताकाशकुड्यकम् ॥ ३२ ॥

॥ २७ ॥ विनास्वकारणसामग्रीतः स्वतश्चासदप्यग्रतः स्फुरतीत्याश्रयमित्याह ॥ अकुड्यमिति ॥ रंगाश्विन्नलेखनसाधननीलपीतादिरंगद्रव्याणि ॥ २८ ॥ कथं पुर-स्थिततदा
ह ॥ सुरजनमित्यादिना ॥ सुष्ठुरजयत्यासजयतीति सुरजनम् ॥ दृष्टिग्रहणमिन्द्रियमनाद्युपलक्षणम् ॥ २९ ॥ कल्पास्तदग्नयुगादीनि चावयवायस्य ॥ ३० ॥ सुधादयास्ता
दिकालेषु नानाकारे अपराश्रमे प्रभाची प्रतीच्यौयस्मिन् ॥ तत्र चित्रपद्मवनादिवर्णयति ॥ व्योमं त्यादिना ॥ ३१ ॥ शरदादिकालभेदेन विचित्ररचनाभि-उत्कर्षयुक्तामेवाली
लक्षणाः प्राणिमज्यार्थयस्मिन् ॥ लोकत्रयलक्षणेषु प्रकोष्ठकेषु चित्रकोष्ठभेदेषु अभितोलिरिव ताः सुरासुरमनुष्यलक्षणाः पुत्रिकायस्मिन् ॥ परमउल्लेखोयश्च द्रव्यार्थालोका
स्तल्लक्षणेन मकोलेन सुधालेपेन युवतेव विराजमाना यस्तथाविधमाकाशलक्षणकुड्यमभितर्यास्मिन् ॥ ३२ ॥

दशार्धोपलक्षीवद्वन्द्वीध्वेषपुमिकोपरिकल्प्यवणयति ॥ आकाराण्येत्यादिष्वभि ॥ चपलेनकायकेनचितकलक्षणोन्विषमकभासाधिष्ठानमभाकारोपवद्वेषपुम
यानामगमपटक्षणमनोहरानटीपुमिकारथिता ॥ प्रतिमानवनबोन्मपशाटिनीबुद्धिरेवकोमुष्योरगेवृत्त्यशालयस्या ॥ वृत्त्यशालामदीपस्यानीयस्यसाक्षिधैतव्यस्यचकै
रितस्त्वत्पिद्विषयादिभिर्बुद्धिद्वेषाभरणोपरितारजितान्मकारितालोकायया ॥ वृत्त्यशालाभाविबलासादिलीजामिराकुला ॥ ३३ ॥ पुनस्तान्मेवविरिनष्टि ॥ हेवेति ॥ तद्व
दमभद्वद्वसहस्रार्धसममभिर्निपुणोक्तर्हेममयशलाबेषाचलादवाभगल्लिकायस्या ॥ घनमेवापवकशायशायस्या ॥ धर्मार्थकाभार्यानिबिनिधिवितानिभ्यावचनानि
ययास्तयाविधेयवृत्तिरतिशालाबद्धवेषस्या ॥ पातालभालानिसमपातालानिऊठजानुजपागुल्फपादपाप्यर्धगुल्लिख्यसमावयवकीचरणीयस्या ॥ उन्नतार्धनिर्गतयोय
स्या ॥ ३४ ॥ मन्नादिनाहुषपटयनउपासमर्या ॥ सल्लगुल्लक्षणकसकाहताभ्यामुन्नताभ्यार्विवेकैरैतय्यकुशाभ्यारुहतीअगपटियस्याम् ॥ सुभ्यालैशोपादिभिर्वेष्टितमही

आकाराएवरचितप्रतिभैकरंगामुन्धानगवयमनोहरपुत्रिकेय ॥ चिन्मात्रचक्रपरिजितसर्वलोकालीलाकुलाचपलचित्तकश्चिन्नक
ना ॥ ३३ ॥ इमाचलांगलतिकापनकेशपाशाश्चक्रकुलाचनविचालनदृष्टलोका ॥ धर्मार्थकामविनियमितशाखवखापातालजालच
रणान्ततमुनितया ॥ ३४ ॥ वक्षेद्रुद्रहरिषाहुचतुष्टयोभासत्वावतोनतकुचस्फुरदगपटि ॥ सुभ्यालवेष्टितमहीतलपद्मपीठापनीकृता
चलमहाभुवनोदरीष ॥ ३५ ॥ राश्यधकारचपललहराक्षिष्येष्टातराकरालगुल्लकापविटतपत्ति ॥ अचक्षुर्दशविधातुलभूतजातरो
मंघनाप्रलपवादकदधुष्णा ॥ ३६ ॥ जीवान्वितानगगनएवकृताविषिन्नाभ्योमात्मिकाचिरविलसणश्चिन्नकर्वा ॥ चित्तेनश्चिन्नपरिक
मविदाप्रितोर्कानानावित्तासवलितवपुत्रिकेति ॥ ३७ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षोपायेषुनिर्वाणप्रकरणेषु० अर्जु० चित्तवर्णनं
नामपट्टपचाशसग ॥ ५६ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥

तलभक्षयकाकरीठपासनयस्या ॥ गोरानानकत्तयादिनानाभपप्रभरचनास्थानीयाः श्वाश्वलाभेर्द्विजनहिमबदादिनानावर्णवर्ततायस्मिस्तयापिधमहाभुवनमभ्यलोकर
मउरयस्या ॥ ३५ ॥ राश्यधकारास्यमेकमदक्षिणांकरालक्षणयक्षपल्लतत्तद्वरतिअनुहरत्यपनयतिष्वध्वक्रकलक्षणार्क्षिष्येष्टायस्या ॥ परिधिषुदेवदत्तपत्तिप्रस्या ॥ भुवनमे
राश्वनुराश्विधमगुल्लपरस्पासिदशभूतजानमभामिर्भवंद्रोर्माचनयस्या ॥ तपुष्टेपुमसिद्धाभूतभुवमार्द्धिप्रलपद्मपादएवसर्वतःप्रसारितसङ्कुल्लिकेसरस्ताच्छेन्नृणाधैराभ्यसदासना
धीगभ्याभायकलाद्यापारल्लिकरक्षमाळापुष्पाप्पियस्या ॥ ३६ ॥ जीवेनपट्टिसमपट्यासनाअस्थिता ॥ विप्रस्यपरिकर्माणिउपकरण्याभूतानिबिषिषवासनकामकर्मणि
द्विदशिमार्गानिधायिधनअनष्टादिशारेववित्तसंस्थानांविषयाण्यकार्यानिर्माणसमर्थेनश्चित्तपुत्रवर्णनरूपलोकांलक्षणवपुमिकासाधिष्ठानानिब्रह्मनपुषकोरपुषस
द्वार ॥ ३७ ॥ ॥ इतिश्रीवार्हसिध्व० तालपप्रकारोनिर्वाणप्रकरणेषु० पट्टपचारात्तलसग ॥ ५६ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥

जायतेवययादृष्ट्यासयोनिर्वासनमनः ॥ सुखाद्व्यात्मशेषश्चादृष्टिरुपदिश्यते ॥ १ ॥ तत्रप्रागुद्गीतांजगत्याश्रयतादृष्टिमेवप्रथमंवासनारौथिल्योपयोगितयावर्णयति ॥ इदं
 मिति ॥ अभित्तौनिराश्रयएवमनसाजगदाकारकलनारपूर्वजगच्चिजजायतेपश्चात्तदगताभूतभुवनात्मकविराड्भित्तिसदाधारतयाकल्प्यमानाउदेति ॥ व्यष्टिसमूहस्यसमष्टिर्वि
 राजोव्यष्टधीनकल्पनत्वाद्वापश्चादुदयः ॥ १ ॥ अत्यतमसमावितरूपत्वादियंमायाअसमावितत्त्वचविरुद्धत्वादित्याशयेनप्रसिद्धानादृशमायामुदाहरति ॥ मयमिति ॥ तु
 व्याकलतुवम् ॥ फलेलुक् ॥ तत्किलजलेमग्नशिलातुप्तुनाइतियथास्वमेद्रजालादावेवापपद्यतेतद्वदित्यर्थः ॥ २ ॥ आस्ताजगच्चिजस्याश्रयता तस्मिरशून्यात्मनिचिद्योमा
 त्मनस्तवाहोदयस्तोप्याश्रयभूतइत्याह ॥ चित्तस्थिति ॥ ३ ॥ यदितुजगत्पिचिद्योमतमेवपश्यसितर्हिसादृष्टिरेवपर्यवसन्तेत्याश्रयमेवेत्याह ॥ सर्वमिति ॥ ४ ॥ दीर्घसस्तति
 श्रीभगवानुवाच ॥ इदंविद्विमहाश्रयमर्जुनेहहियत्किल ॥ पूर्वसंजायतेचित्रंपश्चाद्भित्तिसुदेतिहि ॥ १ ॥ अभित्तावुत्थितेचित्रेदृश्य
 तेभित्तिरातता ॥ अहोविचित्रामायेयमभ्रंतुंशिलासुता ॥ २ ॥ चित्तस्थचित्रसदृशेव्योमात्मनिजगच्चये ॥ व्योमात्मनसोकिमियमहं
 ताव्योमतोदिता ॥ ३ ॥ सर्वव्योमरुतव्योमाव्योमविलीयते ॥ भुज्यतेव्योमनिव्योमव्योमनिचाततम् ॥ ४ ॥ वेष्टितंवासना
 रज्ज्वादीर्घसस्ततिदामवत् ॥ वासनोद्वेष्टनेनैवतदिहोद्वेष्ट्यतेर्जुन ॥ ५ ॥ प्रतिविंवयथादर्शतथेदंद्वस्त्राणिस्वयम् ॥ अगम्यंद्वेष्टभेदादेराधा
 रानन्यतावशात् ॥ ६ ॥ अनन्यच्छेष्टभेदादिवस्त्राणिब्रह्मणांवरम् ॥ किंकथंकरस्यकेनैवच्छिद्यतेवाक्प्रियते ॥ ७ ॥ तेनेहवासनाभावो
 धात्संपन्नएवते ॥ योननिर्वासनोन्नंसर्वधर्मपरोपि सन् ॥ ८ ॥ सर्वज्ञोप्यतिवद्वात्पापंजरस्योयथाहरिः ॥ यस्यास्तिवासनावीजमत्य
 ल्यंचितिभूमिगम् ॥ ९ ॥ बृहत्संजायतेतस्यपुनःसस्ततिकाननम् ॥ अभ्यासाद्बृदिरुद्धनसत्यसंबोधवद्भिना ॥ निर्दग्धंवासनावीजंनभूयः
 परिरौहति ॥ १० ॥

धमणयन्नतथाविधंतजगच्चित्रंदाभवत्प्रस्तनयावासनारज्ज्वावेष्टिततच्चिद्योमापीहजगतिवासनोद्वेष्टनोद्वेष्ट्यतइत्यर्थः ॥ ५ ॥ अस्त्यज्ञानानिरिकोपायदुरुच्छेद्यताप्यधिष्ठा
 नदाढ्यबलादेवनस्तइत्याह ॥ प्रतिविबमिति ॥ ६ ॥ अतएवब्रह्मानन्यतादर्शनवत्तादेवजगतःसर्वच्छेष्टभेदादिव्यवहारायोग्यतादर्शिनसर्ववासनासमूलमुच्छेद्याइत्याशयेना
 ह ॥ अनन्यदिति ॥ यदाब्रह्मणिप्रतिभातच्छेष्टभेदादिव्यवहारजाततद्विषयीभूतजगच्चब्रह्मस्यानन्यत्वाच्चिदवरमेवतदाकेनकर्त्तारणेनवाकेनप्रकारेणकस्यफलस्यार्थकदेशेका
 लेवार्कच्छिद्यतेअथतेवा ॥ छेदादिव्यवहारवादानांभ्रान्तिरिक्तविषयदर्शनादित्यर्थः ॥ ७ ॥ तेनानेनोपायेनवोधात्तेवासनानामपिब्रह्मातिरेकेणाभावःसंपन्नएव ॥ इदंज्ञाना
 गावेतुवासनावधोदुरुच्छेदएवेतिप्रागुक्तस्मारयति ॥ यइति ॥ ८ ॥ हरिःसिंहोहरितवर्णःशुकोवा ॥ अणुमात्रमपिवासनानस्याप्या अनर्थासहस्रबीजत्वादित्याशयेनाह ॥ य
 स्येति ॥ ९ ॥ निःशेषदग्धम् ॥ १० ॥

दूरार्त्तापिलोकोभवेद्वेषनटीक्ष्णविषयपुष्पिकापरिकल्पवर्णयति ॥ आकाशाद्वेषत्यादिवर्षभिः ॥ षण्पलेनकामुकेनचित्सकलक्षणेनविषमकषात्साधिष्ठानप्रसाकारोरुवद्वेषण्य
 मानाजमप्रयलक्षणमनोरुानटीपुष्पिकारचिता ॥ प्रतिमानवनबोम्मेपरातिनीबुद्धिरेषकोमुल्लेख्योरोल्लसरालायस्या ॥ इत्यशालाप्रदीपस्थानीयस्वसाक्षिधैतन्यस्यषके
 रिषस्तुर्यप्रतिविषयाद्विभिन्निद्रुक्ष्मभारणोपरितारकिताऽप्रकारितालोकायया ॥ सुस्थहाभावाविल्लासादिलीलाभिरानुल्ला ॥ १३ ॥ पुनस्तामेवविशिनटि ॥ हेमेति ॥ तद्व
 द्दमगार्द्धमहत्कार्कसमप्रभाभिनिपुराणोक्तेर्हेममयप्रसाहेनबाधलादुदागलतिकायस्या ॥ घनामेघादृषकेशयाशापस्या ॥ धर्मार्थकामार्थानिबिनिधितानिभ्यावचनानि
 यदोलयाविधेयवर्तिनवतिशान्नेद्वेषयेयस्या ॥ पातालभालानिषमपातालानिकठआनुअंघागुल्फपादपाण्ड्यर्धगुटिद्वयसमाबयवर्कौचरणौयस्या ॥ उज्जताभूर्निर्गतबोय
 स्या ॥ १४ ॥ प्रसादिषादुषणुपयेनउपासमर्था ॥ सत्युज्जलक्षणककुकारताभ्याभुज्जनाभ्याविषेकद्वैराभ्यक्तुषाभ्यारुक्तागीअगयटिर्यस्याम् ॥ सुध्यालै शेषादिभिर्द्वैष्टितमही

आकाशावरचिताप्रतिभैकरणाभुग्धाजगज्जयमनोहरपुत्रिकेय ॥ चिन्मान्नचक्रपरिजितसर्वलोकालीलाकुलाचपलचित्तकचित्रक
 द्या ॥ ३३ ॥ हेमाचलंगलतिकापनकेशपाशाचद्राकंलोचनविचालनदृष्टलोका ॥ धर्मार्थकामविनियन्तिनशास्त्रवशापातालजालच
 रणोन्नतमुनितया ॥ ३४ ॥ वस्त्रैरुद्रहरियादुष्वतुष्टयोमासत्वावलोचनतकुचस्फुरदगायष्टि ॥ सुध्यालवेष्टितमहीतलपद्मपीठापञ्चिकता
 चलमहाभुवनोदरीष ॥ ३५ ॥ राश्यधकारषपलत्वहराक्षिचेषाताराकरालगुलकापविदतपत्ति ॥ चवच्चतुर्दशविधागुलभूतजातरो
 मांघनाप्रलयवादकदधपुष्पा ॥ ३६ ॥ जीवान्वितागगनएवकताविचित्राव्योमात्सिकाचिरविलक्षणाचित्रकर्मा ॥ चित्तेनचित्रपत्रिक
 मविदात्रिलोकीनानाविलासवलितवसरुत्रिकेति ॥ ३७ ॥ ॥ इ०वा०वा०दे०भोक्षोपायेपुनिर्वाणप्रकरणेपू०अर्जु०चित्तवर्णन
 नामपद्वंशाश सग ॥ ५६ ॥ ॥ ७३ ॥

तलमण्यदाकारवीठभासमयस्या ॥ गोरेशनाकलूयादिनानाधणपमरश्चानास्थानीपाकताअथलामेर्धैअनर्हिमवदादिनामावर्णयतयायस्मिस्तयाविषयमहाभुवनमध्यलोकर
 धउदरयस्या ॥ १५ ॥ राभ्यपकारस्यमेरुप्रक्षोर्णाकरालक्षप्रयक्षपलत्नतद्भरतिअनुहरत्यपनयतिचर्चद्राकलक्षणाक्षिचष्टायस्या ॥ पविर्धिषुवेवतपत्तियस्या ॥ भुवनमे
 रश्चानुराविषयमनुलपस्यराषिसदृशभूतजानेमाभिर्गर्भबोभानयस्या ॥ मयुगेनूमसिद्धाभूतभुवनविषलपदादृषवर्धतअसाशितसद्बुद्धिकेशरत्नाच्छ्रोत्रगणधिराभ्यवद्वासाना
 सौमय्यापापकल्लाद्यादाहलिकद्वेषमालापुष्पाणियस्या ॥ १६ ॥ अतिवेनम्यटिसमस्याभनकाचिता ॥ चिप्रस्वपरिकर्माणिउपकरणभूतानिबिषिप्रवसासनाकामकर्माणि
 बिदन्तिमाप्रान्तिनयाविषयनअतएवाचिरादेवविलक्षणाभिचित्राणाकर्माणिनिर्मांशसमर्पेनचिसेनमृतिपुववर्णितरूपालोकाक्षणावरुपिकात्साधिशामिबुद्धानएवहेतोरुपस
 हर ॥ १७ ॥ ॥ दर्शित्वासासिष्ठम०गत्ययमकारोनिर्वाणप्रकरणेपू०षट्पञ्चारासप्त सर्ग ॥ ५६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥

यत्रपटादिस्थूला नाम विषयस्तत्रपरमसूक्ष्मवासनानां स्थितिरसंभाविर्नैवेत्याह ॥ यत्प्राप्ताविति ॥ ७ ॥ ८ ॥ रजोरेणु रिवनुच्छाक्षुद्रा ॥ ९ ॥ १० ॥ स्वात्मनिस्वोदरे अखिलं
 पूरयति प्रसूति तथा विधे ॥ ११ ॥ समप्राकारं पूर्णतातद्रूपम् ॥ समस्यैर्जगदाकारैर्वाजितम् ॥ १२ ॥ हे अर्जुन त्वमतः पूर्णात्सदर्शनादेवाभिमतानां कामानापरिहारो निवृत्तिस्तद्व
 क्षणयामात्रयुक्त्या विषयविषययुक्तविषयविकल्पासदाप्रवृत्तिहेतुमहस्थितिमतः करणस्यावासनानि पुणमपास्य विभवः विगतससारवधो भियास्सर्वानर्थानामभूतिरभयस्य भावो
 भगवानहमेव भवेति सर्वभगवद्गीतार्थन्यासे प्रहेणोपदेशः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ गङ्गीवधुन्यर्थस्य सोऽर्जुनः ॥ गाङ्गजगत्तन्नायामिति

यस्मात्सौ सर्वपुत्रवे मे क्षीणा घटपटादयः ॥ वराकी वासना तत्राकिं करोतु परेपदे ॥ ७ ॥ यथानलग्निरि प्राप्य हिमलेशो विलीयते ॥ शुद्धमासा
 द्यचित्तत्त्वमविद्यालीयते तथा ॥ ८ ॥ क्वराकोरजस्तुच्छावां सना भगवं धनम् ॥ कूपूरितजगज्जालश्चित्तत्वविपुलानिलः ॥ ९ ॥ ताव
 त्सुरस्य विद्येयं नानाकारविकारिणी ॥ यावन्नसंपरिज्ञातः शुद्धः स्वात्मयमात्मना ॥ १० ॥ सर्वादिश्यदशः क्षीणाः स्खच्छतैवोदितानया ॥
 नभसीवपदे तस्मिन् स्वात्मस्य खिलपूरणे ॥ ११ ॥ समप्राकाररूपतत्त्वमप्राकारवर्जितम् ॥ वागतीतं परं वस्तु केन नामोपमीयते ॥ १२ ॥
 विषयविषयिपूचिकामतस्त्वं निपुणमहं स्थितिवा सना मपास्य ॥ अभिमतपरिहारमंत्रयुक्त्या भवविभवो भगवान् भिया मभूमिः ॥ १३ ॥
 श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ इति गदितवति त्रिलोकनाथेक्षणमिव मौनमुपस्थिते पुरस्तात् ॥ अथ मधुपइवा सिताज्जरवं देवचनमुपैष्यति तत्र
 पण्डुपुत्रः ॥ १४ ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ॥ परिगलितसमस्तशोकभारपरमुदयं भगवन्मतिर्गतेयम् ॥ ममतव वचनेन लोकभर्तुर्दिनपति
 नापरिवो धिताज्जिनीव ॥ १५ ॥ इत्युक्तोऽथायगांढीव धन्वा सहस्रिसारथिः ॥ अर्जुनो गतसंदहो रणलीलां करिष्यति ॥ १६ ॥ करिष्यति क्ष
 तगजवाजिसारथि हतक्षरद्विधिरमहानदीभुवम् ॥ शरोत्करप्रसरमहारजः स्थलीतिरोहितवधुमणि विलोचनां दिवम् ॥ १७ ॥ ॥ इ० वा०
 वा० दे० मो० नि० पू० अर्जुना पाश्याने अर्जुनकृतार्थतानामाशुपंचाशः सर्गः ॥ १८ ॥ ॥ अर्जुनो पाश्यानां समाप्तम् ॥ ७४ ॥
 ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ एतां दृष्टि मवष्टभ्य राघवाघविनाशिनीम् ॥ तिष्ठतिः संगसंन्यासवत्साप्यर्पणमयात्मकः ॥ १ ॥

मत्तर्थाव ॥ धनुषश्चेत्यनद् ॥ १६ ॥ सोऽर्जुनो भुवक्षताः गजवाजिसारथयो हृताः श्रीमन्नवाहितायास्तथाविधाः क्षरद्विधिरमहानद्योपस्थितायाविधाकरिष्यति ॥ दिवं च शरोत्क
 रप्रसैर्महाराजो निर्मितस्थल्य च तिरोहितधुमणिः सूर्यस्तद्वक्षणा विलोचनयस्यास्तथाविधाकरिष्यतीत्यर्थः ॥ १७ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशे निर्वाण० पू० अष्टपंचा
 शः सर्गः ॥ १८ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ जीवन्मुक्तपदेऽस्य दाचेत्यमुक्ता चितः स्थितिः ॥ सुस्थिरास्याद्यया दृढया सा दृष्टिरिह वर्ण्यते ॥ ११ ॥ अघविनाशिनी सर्वपापक्षय करीम ॥ निःसगता
 लक्षणा यः स न्यास सर्वस्यागस्त्वपदार्थशोधः सर्वजगतो ब्रह्मणि वाधलक्षणयद्ब्रह्मार्पणतत्त्वदार्थशोधस्तदुभयपरिशिष्टाखड्गमहावाक्यार्थसिद्धिदानैकरसभूमात्मानिष्ठेत्यर्थः ॥ ११ ॥

विद्वान्निवासनाधीकानियस्यपाविधमन ॥ ११ ॥ उक्तोपदेशकममुपसहरन्मजुननिर्वासनास्थितीप्रतिष्ठापयति ॥ शातासेने ॥ हेअजुनत्वउज्जिता अभिताआशायेनत
 याविधसम्प्राप्तनतरसिद्धिमागद्वीतारूपभुगमदुपदेशसम्प्राप्तमगलितमहामनोविमोहसम्प्रपहतिरपगतबभूवपादिछेदोपुत्थानिवासनास्मनिशातास्मानलितधिसपरक
 शातप्रसन्नरूप अतएवविगतभायानिबाधपरमनिरुतस्तिष्ठेत्यर्थ ॥ १२ ॥ इतिश्रीबासिष्ठमंगलस्यप्रकारोनि० पू समप्रचारसमसंग ॥ १० ॥ ॥ ९ ॥ ॥ तस्वर्गो
 धेनसामिषबासनाक्षयसम्भवः ॥ इद्वेषपापतनेनाप्यजुनस्यकतायता ॥ १ ॥ हेअजुनत्वयसावातअनुपहृमपुक्तत्वदुपदेशान्मोहसबासनाज्ञाननष्ट ॥ विस्तृतकठबाभीकर
 स्यत्वत सिद्धास्तत्त्वस्यस्यनिरिष्यस्यति साक्षात्कारोलभ्यतापापसर्वसंहर्षीजनाराद्रतबभूवपादिकमृगसंहर्ष स्थितोस्तिअतस्तत्त्वबन्धिस्थितिद्विषययथाशासम्प्रवहारकर्त
 दग्धतुवासनाधीजननिमज्जतिवस्तुषु ॥ सुखदुःखादिपुसच्छपप्रपञ्चमिवाभासि ॥ ११ ॥ शातात्माविगतमयोज्जिताभिताशोनिर्वाणि
 गलितमहामनोविमोह ॥ सम्यक्श्रुतमवगम्यपावनतत्तिष्ठालस्यपहतिरेकरातिरूप ॥ १२ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षोपायेषुनि०
 पू० अजु० अजुनविश्रातिवर्णननामसमपचाश सर्ग ॥ १५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अजुनउवाच ॥ नष्टोमोहस्मृतिर्लब्धात्वयसादान्मयाच्यु
 त ॥ स्थितोस्मिगतसंहर्षकरिव्येषचनतव ॥ १ ॥ ॥ श्रीमगावानुवाच ॥ हतयोयद्विधोधेनसशाताद्वदयस्फुटम् ॥ तच्चित्तशान्तमेवा
 तर्हिद्विसत्वमुपागतम् ॥ २ ॥ अत्रतच्चेत्यरहितं प्रत्यक्षेननामकम् ॥ यत्तरोपविनिर्मुक्तयत्सर्वसर्वतश्चयत् ॥ ३ ॥ नकेचनविदत्येतत्प
 दजागतादय ॥ भूतलाद्गगनोद्गीनविहगममिवोज्ञतम् ॥ ४ ॥ प्रत्यक्षेनमाभासशुद्धसकलवर्जितम् ॥ अगम्यमेनमात्मानविद्विदूरदृ
 शाभिव ॥ ५ ॥ सवातीतयदत्पच्छविनाशुद्धस्ववासना ॥ नराकोतिपदंद्भुजनादृष्टिरणुनिव ॥ ६ ॥

मनाधिपयथावत्तद्वचनकरिष्यप्राप्तियुष्माभीत्यर्थ ॥ १ ॥ एवमजुनेनकृतार्थत्वार्थतोपिस्वोपदिष्टतस्वर्गोधेनसमूलसर्वबासनाक्षयमुपयन्तिभिर्ब्रह्मिष्यपुत्रीमगावानुवाच ॥
 हसयदस्यादिना ॥ तस्वर्गोधेनद्वयोपगदिहसयोपदिसर्वात्मनाशातास्तसंहर्षबासनात्मकाचिकरातसहस्रं निर्वासनत्वमुपागतमितिचिदि ॥ तथाचभूति ॥ यथासर्वेषामुष्य
 तेषामायास्यद्विरिभ्रता अयमस्योन्मोभधत्वमप्रसन्नसमश्रुतमिति ॥ १ ॥ अप्रअस्यासत्त्वाप्रस्थापामस्यक्षेननात्मकपद्मवहारेसर्वीनस्वगतन्त्रोपधिनिर्मुक्तद्वल्लेखितमवती
 त्तेशेय ॥ १ ॥ जागताम्यहुराहपोद्गकनात्मकेचनतत्त्वतन्निबृति ॥ उन्मत्तमुर्ध्वेशागतम् ॥ ४ ॥ आभासमहाभूतादिप्रयोदशविधेषामासकम् ॥ अगम्यमभिषयम् ॥ दुरा
 दुरासन्निकटमिव ॥ ५ ॥ तद्वरेनिचमप्रपापपद्मद्वन्मनावननात्म्यलानिदिष्यासनास्याआवरणकीत्याह ॥ सर्वानीतमिति ॥ विरतत्वावादात्यच्छुभ ॥ असंगत्वाच्छुद्धम् ॥ ६ ॥

यत्रघटादिस्थूलानामपिबाधस्तत्रपरमसूक्ष्मवासनानांस्थितिरसभाचितेवेत्याह ॥ यत्प्रामाविति ॥ ७ ॥ ८ ॥ रजोरेणुरिवतुच्छाशुद्रा ॥ ९ ॥ १० ॥ स्वात्मनिस्वोदरेअखिल
 पूरयतिप्रसूतितथाविधे ॥ ११ ॥ समप्राकार पूर्णतातद्रूपम् ॥ समस्तैर्जगदाकारैर्वर्जितम् ॥ १२ ॥ हेअर्जुनत्वमत पूर्णात्मदर्शनादेवाभिमतानाकामानांपरिहारोनिवृत्तस्तद्व
 क्षणयामत्रयुक्त्याविषयविषययुक्तविषयविकाररूपासदाप्रवृत्तिहेतुमहत्स्थितिमत. करणस्थावासनानिपुणमप्यास्याविभाव. विगतससारवधोभयासर्वानर्थानामभूमिरभयस्वभावा
 भगवानहमेवभवेतिसर्वभगवद्गीतार्थस्यातेसप्रहेणोपदेश ॥ १३ ॥ मौनमुपगम्ययुरस्तात्स्थितेति ॥ १४ ॥ १५ ॥ गाढीवधनुर्धस्यसोऽर्जुनः ॥ गाढ्यजगात्सङ्गायामिति
 यस्यासौसर्वपूर्वमेक्षीणाघटपटादयः ॥ वराकीवासानातत्रकिंकरोतुपरेपदे ॥ ७ ॥ यथानलगिरिंप्राप्याहिमलेशोविलीयते ॥ शुद्धमासा
 द्यचित्तत्वमविधालीयतेतथा ॥ ८ ॥ क्वराकोरजस्तुच्छावासानाभगवंधनम् ॥ कूपरितजगज्जालश्चित्तत्वविपुलानिलः ॥ ९ ॥ ताव
 रसुरस्यविधेयंनानाकारविकारिणी ॥ यावन्नसंपरिज्ञानःशुद्धःस्वात्मयमात्मना ॥ १० ॥ सर्वादृश्यदशःक्षीणाःस्वच्छुतैवोदितानथा ॥
 नभसीवपदेतस्मिन्स्वात्मन्यखिलपूरणे ॥ ११ ॥ समप्राकाररूपतत्समप्राकारवर्जितम् ॥ वागतीतंपरंवस्तुकेननामोपमीयते ॥ १२ ॥
 विषयविषयविपूचिकामतस्त्वंनिपुणमहंस्थितिवासानामप्रास्या ॥ अभिमतपरिहारमंत्रयुक्त्याभवविभवोभगवान्भियामभूमिः ॥ १३ ॥
 श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ इतिगदितवतित्रिलोकनाथेक्षणमिवमौनमुपस्थितेपुरस्तात् ॥ अथमधुपइवासिताज्जखंडेवचनमुपैष्यतितत्र
 पांडुपुत्रः ॥ १४ ॥ ॥ अर्जुनउवाच ॥ ॥ परिगलितसमस्तशोकभारापरमुदयंभगवन्मतिर्गतेयम् ॥ ममतववचनेनलोकभर्तुर्दिनपति
 नापरिवोधिताज्जिनीव ॥ १५ ॥ इत्युक्त्वोत्थायगांडीवधन्वासहरिसारथिः ॥ अर्जुनोगतसंदहोरणालींकरिष्यति ॥ १६ ॥ करिष्यतिक्ष
 तगजवाजिसारथिहुतक्षरहृधिरमहानर्दीभुवम् ॥ शरोत्करप्रसरमहारजःस्थलीतिरोहितधुमणिविलोचनांदिवम् ॥ १७ ॥ ॥ इ० वा०
 वा० दे० मो० नि० पू० अर्जुनोपास्थानेअर्जुनकृतार्थतानामाष्टपंचाशःसर्गः ॥ १८ ॥ ॥ अर्जुनोपास्थानंसमाप्तम् ॥ १९ ॥
 ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ एतांहृष्टिमवष्टभ्यराघवाघविनाशिनीम् ॥ तिष्ठतिःसंगसंन्यासव्रह्मसार्पणमयात्मकः ॥ १ ॥
 मत्वर्थ ॥ धनुषश्चेत्यनद् ॥ १६ ॥ सोर्जुनोभुवक्षतागजवाजिसारथयोहुताशोमप्रवाहितायास्तुतथाविधाःक्षरद्वधिरमहानद्योपस्यातथाविधाकरिष्यति ॥ दिवंचशरोत्क
 रप्रसैर्महाराजोनिर्मितस्थल्याचतिरोहितधुमणि सूर्यस्तद्वक्षणविलोचनयस्यास्तथाविधाकरिष्यतीत्यर्थः ॥ १७ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम० नात्यर्थप्रकाशेनिर्वाण० पू० अप्रपंचा
 रासर्गः ॥ १८ ॥ ॥ १९ ॥ ॥ जीवन्मुक्तपदेऽप्यदाचेत्यमुक्ताचितःस्थितिः ॥ सुस्थिरास्याद्ययादृष्ट्यासादृष्टिरिहवर्ण्यते ॥ १ ॥ अघविनाशिनीसर्वपापक्षयकरीम् ॥ निःसगता
 लक्षणायाःसन्ध्यास सर्वस्यागस्तपदार्थशोध. सर्वजगतोब्रह्मणिबाधलक्षणयद्वह्मसर्पणतत्पदार्थशोधस्तदुभयपरिशिष्टारवडमहावाक्यार्थसिद्धिदानदैकरसभूमात्मानिष्ठेत्यर्थः ॥ १ ॥

यस्मिन् सर्वस्थितं यत् सर्वसर्वद्वारं सत्तत्त्वमप्येकालमप्येति एव सर्वानि सप्रथमप्येति यो नित्यं परमं वेदात्मानं विद्विन्नपरिच्छिन्नस्त्वभावात्मन्यप्य ॥ २ ॥ सर्वप्रपञ्चबाह्यं
भावाद्दूरस्थमपि सर्वगतं तत्त्वमस्य सत्त्वात्तद्वस्तु पर्याप्तमेव ॥ इत्थं सप्रपञ्चकारेणापि तदेवैकमस्ति नान्यद्वितीयं तद्विच्छिन्नं तद्वेत्तव्यं ॥ ३ ॥ द्वि
तितस्मिन् लिङ्गवर्तितस्य सत्त्वतर्प्यं सत्तामयमाधिनस्वतन्त्र्येण ॥ एवमतिर्भक्तवर्तिच्छेदाभिमानेन स एवापरिच्छिन्नसन्मात्रस्त्वमसि अतपरिच्छेदशयो भवेत्यर्थः ॥ १ ॥ द्वि
तियथाविश्रान्तान्द्रव्यविश्वकिमिदं भूयत एकविंशतद्विंशतिर्वाचितं वेत्त्यार्थं यथाद्रव्यविचिन्तनिर्भक्त अपरव्यवहिततद्वृत्तितद्विपयाणां मागमापायादिसबावस्थसाक्षिसिद्धिपुत्र
निर्दिष्टमित्यसिद्धं तदुभयमपि चलेन सर्वेयापि पुटयाच विनिर्मुक्तचेतत्तरमपरमश्लेषवत्पश्यति सिद्धीत्यर्थः ॥ ४ ॥ साधेयसवयवविनिर्मुक्तसविस्थिति ॥ यतोवाचानि सर्वगतं

यस्मिन् सर्वं यत सर्वं सर्वसर्वतश्च य ॥ यश्च सर्वमप्योनित्यमात्मानं विद्वितपरम् ॥ २ ॥ दूरस्थमप्यदूरस्थसर्वगतस्य मेव च ॥ तस्य
सत्तामवान्नोपिते देवास्त्यस्तस्य शय ॥ ३ ॥ यत्सर्वेयविनिर्मुक्तसर्वेदनमनिर्भितम् ॥ वेत्त्यमुक्तव्यदाभासतद्विद्विपरमपदम् ॥ ४ ॥ सापरा
परमाकाष्ठासादृशादगनुत्तमा ॥ सामहिषां धमहिमागुह्याणां सातथागुरु ॥ ५ ॥ स आत्मा तच्च विज्ञानं स शुन्यवक्षतत्परम् ॥ तच्छ्रेय
शिवभात साविद्यासापरास्थिति ॥ ६ ॥ यो यमर्तश्चैतरात्मा सवानुभवरूपक ॥ यन्नस्वदेतसर्वाणि स्वात्मद्रव्याणि सत्तया ॥ ७ ॥ सज
गत्तिलतलात्मा सजगद्गद्दीपक ॥ सजगत्पादपरस सजगत्पशुपालक ॥ ८ ॥ सर्वतुर्भूतमुक्तानां परिश्रोतवद्भर ॥ सभूतमरिचौपा
नापरमार्तादृशतातया ॥ ९ ॥ सपदार्थपदार्थत्वं सत्त्वं यदनुत्तमम् ॥ ससर्वो वस्तुन सत्त्वमसत्त्ववासतस्वत ॥ १० ॥ यस्ववित्तिविचि
त्रेण सत्यमात्मेवलभ्यते ॥ सर्वेष्वजगद्भावा अविचारेण चारव ॥ ११ ॥ अविद्यमाना सद्भावा विचारविशरारव ॥ अहमादौ जग
ज्जाले मियथाभ्रमभ्ररात्मनि ॥ १२ ॥ को नु भूत्वानुयथा मिदं तिकथमवापधी ॥ आद्यमध्यातमानानि सकल्पकलनान्यहम् ॥ १३ ॥

स्मार्तिमुक्तिमेकाद्यानरोक्तपरापराया परमाकाष्ठा ॥ महिमा महत्त्वानाम् ॥ गुरुणा नान्यानां परमागुरु ॥ नातपरमस्तीत्यर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ सैव सव्यजगत्सारद्वयम् ॥
सद्व्याहृतिना ॥ ८ ॥ ९ ॥ स एव सव्यवसायानामवसायाणां स्वच्छयमित्याह ॥ सद्वृत्ति ॥ सत्त्वसन्मयः कर्म ॥ १० ॥ सक यत्त्वमसि तस्मात्सिक्ककृपेण बोधस्तद्वृणोषि चिन्नेषां लो
किक्रमेणोपायनसर्वस्य मार्षेयनाम्यदिति लभ्यत इत्यर्थः ॥ ११ ॥ सत परमात्मनो ज्ञावाधिकस्याविचारविशरारवद्वस्तुत्तमकर्माद्विचारोपजगद्भावाविशी दीते दशयति ॥ अ
हं विवस्वतिना ॥ १२ ॥ वृत्तिभारयाम् ॥ ननु भो विषयुद्धस्यापि तव आस्था बोधेति भिन्नमपि व्यतिनमाह ॥ कथमिति ॥ धीर्गुद्विरप्यसंगाद्वयमाकथमभाप ॥ तद्व्यामीनान्ति हेतुरि
त्यथ ॥ यद्येतदुपसादायादितद्व्याध्याहारिभ्यो वादिरिच्छेदा सकल्पकलनानि बाह्ये न मद्यतिरेकेण सतीति विचारोत्पन्नमप्योभये यथा मसक्तिरित्याशयेनाह ॥ आधेति ॥ १३ ॥

एवविचारवतोलोकगान्धाविरुद्धव्यवहारकालेपिसास्थितिर्नाथीत्याशयेनाह ॥ सम्यगिति ॥ १४ ॥ यस्यमनःसमेभ्योपिसमेब्रह्मणिस्थितंसमहात्मासर्वदाअंतरुदयास्तम
 योन्मुक्तस्थितिरितिपरेणान्वयः ॥ १५ ॥ व्यवहारकालेनादर्शस्थित्यप्रच्युतावुपपत्तिमाह ॥ भावेति ॥ यतोयभावनेयवाद्वयपदाल्लेनव्यवहारतइत्यर्थः ॥ तथाचाहुः ॥ भा
 वद्वैतसदाकुप्याकिदाद्वैतनकर्हिचित् ॥ अद्वैतचिपुल्लोकेषुनान्नैतगुरुणासहेति ॥ १६ ॥ १७ ॥ लुदयोहेब्रह्मोमानापमानादिद्वयम् ॥ कथतस्मिंश्चिन्मणौजीवन्मुक्तेव्यवहारःप्रसर
 तितजादर्शएवदृष्टातइत्याह ॥ अविभागमिति ॥ इवकारोभिन्नकम ॥ यथाआदर्शदृश्यमानोजनव्यवहार अविभागमादर्शस्यवैचित्र्यविभागविकारमकलैवप्रतिबिंबतितद्व
 च्चिन्मणवापीत्यर्थः ॥ १८ ॥ १९ ॥ वाच्यवाचकशिष्यतदीहागुरुतद्वाक्याद्याख्यानकल्पनाचमत्कारैर्ममआदेशस्त्वदुपदेशोपितन्मयाश्चिन्मयएव ॥ २० ॥ चमत्कुरतेविवर्तते ॥ प्र

वस्त्राकाशमनाद्यंतकेवेयताममात्मनः ॥ इतिनिश्चयवानंतःसम्यग्व्यवल्लतिर्वहिः ॥ १४ ॥ उदयास्तमयोन्मुक्तस्थितिरंतःससर्वदा ॥ ना
 स्तमेतिनचोदितिमनःसमसमस्थितम् ॥ १५ ॥ यस्यखस्येवशून्यत्वंसमहात्मेहतदुः ॥ भावाद्वैतपदाल्लेनव्यवहारतइत्यर्थः ॥ १६ ॥ व्य
 वहार्यपिसंक्षोभनैत्यादर्शनरोयथा ॥ आदर्शपुरुषस्येवव्यवहारवतोपिच ॥ १७ ॥ नयस्यलुदयोहेब्रह्मोमानागपिसमुक्तिभाक् ॥ अविभा
 गमिवादार्शोचिन्मणौप्रतिबिंबवति ॥ १८ ॥ चितेःपरमनेर्मल्याद्व्यवहारोयथागतः ॥ चिच्चमत्कुरतिरेवेयंजगदित्यवभासते ॥ १९ ॥ नेहास्त्यै
 क्यंनचद्वित्वंममादर्शोपितन्मयः ॥ वाच्यवाचकशिष्येहागुरुवाक्यैश्चमत्कृतैः ॥ २० ॥ आत्मनात्मनिशातैवचिच्चमत्कुरुतेचिति ॥ चित्सम्यं
 दोहिसंसारस्तदस्पदःपरंपदम् ॥ २१ ॥ चित्संपदशमनेनेयंपरिशाम्यतिसंस्तुतिः ॥ महाचित्तेनतेर्थोशिभावापोभावनाक्षयः ॥ २२ ॥ अ
 सन्नपिस्वभावंतत्संवित्संपदउदाहृतम् ॥ शून्यत्वमजडंयत्तत्परमाहुश्चितेर्वपुः ॥ २३ ॥ तत्त्वेनभावनायत्तासंस्तुतिःसानुभूयते ॥ अभाव
 नाभात्रलयत्साचानिःसाररूपिणी ॥ २४ ॥ केवलंकेवलीभावात्तद्रूपासैवशिष्यते ॥ चित्संपदमेवसंसारचक्रप्रवहणंविदुः ॥ २५ ॥

स्पदोविवर्तएव ॥ २१ ॥ तेतवमहतिअपरिच्छिन्नेब्रह्माकारेचित्तेनतेपरिणतेसतियःअशभावस्यजीवजगल्लक्षणैकदेशभावस्यायोऽपगमःसोऽर्थःपरमपुरुषार्थःसएवभावनाक्ष
 योवासानक्षयश्चेत्यर्थः ॥ २२ ॥ यद्यस्माद्धेतो असन्नपिसवित्संपदउदाहृतजडस्यभावमापादयतितत्तस्माद्धेतोःस्पदशून्यत्वमेवअजडतत्परमचितेर्वपुःस्वरूपमित्यनुभवनिष्ठा
 आहुः ॥ २३ ॥ अनात्मदर्शनरूपायासहतिःसाअनात्मजगदाकारस्यतत्त्वेनयाथार्थ्येनयाभावनातदायत्तातथैवानुभूयते ॥ तदभावनामात्रेणभावनालयात्साजीवन्मुक्तसस्त
 तिर्दशपदवाचि साररूपिणीनवधक्षमेत्यर्थः ॥ २४ ॥ कथतर्हिजीवन्मुक्तौसाशिष्यतेतदाह ॥ केवलमिति ॥ केवलीभावाच्चिन्मयात्रीभावात्सासहतिस्तद्रूपाच्चिद्रूपैवशि
 ष्यतेअतश्चित्संपदमेवसात्वमानादिरूपससारमाहुर्इत्यर्थः ॥ २५ ॥

सधनश्चन-पृथगस्तीत्यदोषप्रदसंति पययत्यति ॥ २६ ॥ २७ ॥ स्वभाव-स्वात्मतत्त्वतद्वोपमाशेष ॥ २८ ॥ भोगवासनासुपाकाहजसिद्धभोगानाभाषितनभेषकत्वस्यजी-
वन्मुक्ततायालक्षणम् ॥ कुतोसौभोगान्भाषयतिप्रमाह ॥ इतन्मति ॥ २९ ॥ भवतीतिपूर्वाभिव्य ॥ कोनुमृत्वेत्यादिनावर्णनेभ्योविवेकादिलक्षणेभ्य-अपरलक्षणम् ॥ ३० ॥
नृनर्नालक्षणात्प्रमाह ॥ चिदिति ॥ मदीयात्सन्निधेयत्वेनभोक्तृभा-भ्यभोगाकारेणस्पष्टोदृशितस्त्वामृत्वासर्वात्मकपिणीभस्तीनियोगार्निभ्यय-स्वभ्यास-सम्पन्न-संप्रवक्ष्यत्वलक्षण-
मित्यर्थ ॥ ३१ ॥ यातुतस्यसर्वजनबद्धेभ्यारण्यनिमित्तोभोमेवकृति-सावद्याधेदेवेत्याह ॥ यद्वति ॥ योलोकानुरोधसिद्धार्थमुभयमाननपिभोगाग्रपरमार्थतोनुकेसमुद्दिभास्त-
त्त्वविश्रान्तानभोहनममसक्तलोकानुरोधसिद्धार्थस्त्वयमपिदृग्गृहीर्नभोदृशितद्वतस्यवद्याधेदेवेत्यर्थ ॥ ३२ ॥ ननुसायद्विद्याधेदातर्हि सर्वजनभोक्तृभोभ्यभोगाकारपरिणता

माद्यमानप्रमेयादिफटकादीवहेमनि ॥ पृथगालिनधस्यंदध्रितेयांसंस्ततिर्भवेत् ॥ २६ ॥ चित्तमेवचित्तिस्मंदस्तदयोधोहिसंस्तिति ॥ अयोधमात्रेचिरस्यद फटकत्वमिवोत्थितम् ॥ २७ ॥ योयमात्रविलीनेस्मिच्छुद्धाचिद्रामशिष्यते ॥ स्वप्नावयोधमात्रेणक्षीयतेभोगवासना ॥ २८ ॥ मागमावनमेवहपरमज्ञात्वलक्षणम् ॥ इतोनाभिमत सर्वज्ञस्यभोगा स्वभावत ॥ २९ ॥ प्रवतिकोतिवमोहिदुरवकिलत्वा छति ॥ एतदवपरविद्विज्ञत्वस्यापरलक्षणम् ॥ ३० ॥ स्वभावेनैवभोगानांयत्किलानभिवाछनम् ॥ चित्तस्मद्वैवसर्वात्मरूपिण्यस्तीति निश्चय ॥ ३१ ॥ योत प्ररुह स्वभासाज्ञात्वशब्देनसस्मृत ॥ योनभुंक्तेभुज्यमानानपिभोगानसञ्चुद्धिमान् ॥ ३२ ॥ लोकानुरोधसिद्धयर्थसहतिलगुहेनप्त ॥ विनाशनिमयाशुद्धानसिद्धिरवगम्यते ॥ ३३ ॥ कचिदात्मावलोकैवस्वांगावदलनैरपि ॥ चिच्चैत्येषेत्यकोटिस्थतावत्प्रत्यतिविभ्रमम् ॥ ३४ ॥

तच्चिरवसर्वात्मद्वयेति प्रागुक्तमुद्भिरपि सर्वजननमो लो गृहजनमयीयमेवेति ब्रह्मातिबुद्धित्वात्कथमेवेति साकपलक्षप्रत्येनोक्तता भाः ॥ विनेति ॥ सिद्धिर्निरतिशयानरथात्मतत्त्व
 म् ॥ तथा च हि प्रथमपि सर्वतामावर्तानपरिच्छिन्नात्मदृष्टिनिरासद्वारात् तत्त्वधर्मोपयुक्तमिति लक्षणा मुक्तमित्यर्थः ॥ ३३ ॥ तर्हि हे सात्त्विकबुद्धिनिरासद्वारात् स्वदर्शनोपयोगित्वा
 द्दलप्राप्तारित्यानामवललनादिसादृशकिपापितल्लक्षणा किनत्वात्तथाह ॥ कथिरिति ॥ यद्विषयिच्छाप्तेविद्वदनुभवेवात्यागानामवललनादिसादृशैरपि सर्वात्मतादर्शनवरत्ता
 त्मावलाकेत्ययोग-भविदृत्वात्तत्त्वतदपेक्षणस्यान्युगतस्यार्थः ॥ अथवा अकथिमयेति च्छेदः ॥ आत्मावलोकने त्वत्त्वप्राप्तिभिर्अकथिमया उपरिच्छिन्नाकारयुन्यया अ
 रत्त्वमत्माकारयुस्यापिनात्यागवरत्तने त्यागावललनसदृशादृशकोटिभिरपि सिद्धिरूपयोगोनामगम्यत इत्यर्थः ॥ तस्मिन्स्तथाह ॥ विरिति विणि ॥ इयच्चिरयावदर्थोभात्मा
 अक्षानच्छन्ना भवति तावच्च यकोटिस्था स्वमकारयुस्यादिकोऽप्यनुपविष्टासतीत्यपमपि स्यद्वेषिणो ब्रह्मत्वाच्चेत्यवासाद्विषयमतिस्मरतेनेति चिन्मपस्थिति ॥ ३४ ॥

यदा अतः सम्यग्बोधोदय स्यात्तदा स्पन्दं दशक्रमं साभिधानक स्वनाम्ना सह क्वापि याति वाध्यत इत्यर्थः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ आत्यन्तिकप्राणचेष्टोपरमोपि स एवेत्याह ॥ यदिति ॥ मध्यगमनिर्वचनीयमपि रूपयन्तः ॥ ३७ ॥ न विद्यते असंविन्निरज्ञानस्पन्दश्च यस्याश्रिते प्रशममोक्षाख्यं विदुरित्यर्थः ॥ यदा चित्तात्मा चित्तं स्पन्दः शुद्धचित्तः स्फाररूपब्रह्माकारस्तस्य धुराभवति तदान्न वायनमोक्षाय ॥ ३८ ॥ चित्तिनिरर्थव्यर्थसंविन्निति श्रित्ताकारो निर्वाणतदुपरमश्चेद्वेदशेन विदते चेत् ॥ ३९ ॥ तत्तर्हि ॥ ४० ॥ समोक्षो मास्तु समानिर्वक्षे

इदं यावदबोधो धात्मा स्पन्दते स्पन्दरूपिणी ॥ सम्यग्बोधोदयोतः स्यात्स्पन्दं दशक्रमः ॥ ३५ ॥ क्वापि याति च संशान्तदीपवत्साभिधानकः ॥ चितः प्रशान्तरूपा यादीपिका याः स्वभावतः ॥ ३६ ॥ स्पन्दं दशमयीनेह कथं वास्ति मननागपि ॥ यदस्पन्दस्य मरुतो न सन्नासन्नमध्यगम् ॥ ३७ ॥ रूपतदेवा संवित्तिस्पन्दायाः प्रशमं चिते ॥ अभिन्नः स्याच्चितः स्पन्दः शुद्धचित्स्फाररूपदृक् ॥ ३८ ॥ न बंधायनमोक्षाया स्थित आत्मनिकेवलम् ॥ चित्ते निरर्थसंविन्ननिर्वाणेन च विदते ॥ ३९ ॥ तद्वंधमोक्षपक्षदनां मापीह न विद्यते ॥ मोक्षोऽस्त्वित्येव बोधोतः पूर्णता क्षयकारणम् ॥ ४० ॥ समास्त्वित्यपि बंधस्ते श्रेयोऽसंवेदनं परम् ॥ यदनाभासमजडं तद्विद्विपरमंपदम् ॥ ४१ ॥ चितः स्वरूपं संस्थानमचेत्योन्मुखतात्मकम् ॥ यः संकल्पनशब्दार्थरूपः स्पन्दो महाचितः ॥ ४२ ॥ बंधमोक्षादिकाहोसौ प्रेक्ष्यमाणः प्रणश्यति ॥ प्रेक्षणादेव संशान्तत्वहंभावे निरास्पन्दः ॥ ४३ ॥ न विद्यः केन किंकस्य बध्यते वाथ मुच्यते ॥ संकल्प एव रचिते बुधश्चेदविभागवान् ॥ ४४ ॥ तदसंकल्पमस्पन्दं सर्वजातमवारितम् ॥ स्पन्दे स्पन्दमये वा ततन्मयत्वात्सदा चिता ॥ ४५ ॥ संक्षणेन च संसारो निस्पन्दो चिद्वनो स्थिते ॥ चित्ते जएव चित्स्पन्द इति बुद्धे निरंतरम् ॥ ४६ ॥ व्यतिरिक्तश्चितः स्पन्दो न किंचिदवशिष्यते ॥ अस्मिन् दृश्यमये दीर्घस्वप्ने स्वप्नांतरं व्रजन् ॥ न ज्ञो माह मुपादत्ते स वर्गत्वात् स्वसंविदः ॥ ४७ ॥

पाचिदस्त्विति वा इच्छापिबधः ॥ किन्तु हि श्रेयस्तदाह ॥ श्रेय इति स पादेनार्थद्वयेन ॥ ४१ ॥ कस्तर्हि बंधमोक्षादिकव्यवहारार्हं पदार्थस्तमाह ॥ यदिति ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ कस्तर्हि चित्तं संकल्पस्पन्दस्य गेउपायस्तमाह ॥ संकल्प एवेति ॥ बुधो विवेकीत्यरचिते संकल्प एव चेदिदमया सकल्पितमिदनेति पूर्वपरविमर्शं न विभागजहाति तर्हि जातोपि सक्त्यो बहिः स्पन्दजननाक्षमो दृष्टान् श्रुतित्यर्थो देव सर्वमवारितमसक्त्यमस्पन्दं च जातमवेत्यर्थः ॥ ४४ ॥ एव चिता प्रबुद्धचैतन्येन स्पन्दे संक्षणे स्पन्दमये वा ते च संक्षणे सति तन्मूलं संसारोपक्षिण एवेत्याह ॥ स्पन्द इति ॥ ४५ ॥ अथ वा चित्तपकाशव्यतिरेकेण स्पन्दो न्योनास्तीति दर्शनादपि तन्निवृत्तिरित्याह ॥ चिदिति ॥ ४६ ॥ मोहस्य च लनादिभ्यमम् ॥ ४७ ॥

अतिशयस्मिन्नयमसंभवायमाणाअपिषलान्तसवजगदाकारोपलभा स्वजनतप्यमुक्तानवासादस्मिन्मुग्धमयथास्मात्तथाउपगततत्पथ तयाउक्तसंभवात्तानासत्तास्थान॥१५५॥
याश्चि ०२उक्तमवितरया सकलकस्तनाकाएकपास्त्रिम्यलतिरिप्यतेष्वतप्रत्यगात्मानमेवमुक्तप्रकारेणभ्यानेनविशारेणावगममयपरमेस्वर्य ॥ १८ ॥ ॥ इतिश्रीषास्त्रि

धम०तात्पर्यकाराणि पू ०कनर टनम संग ॥ ११ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अद्वितीयस्यशुद्धस्यपरमस्थितिमायया ॥ सर्वाकारे स्थितिरिद्विषभूतिरुपदिष्य

त ॥ १ ॥ वर्णान्नद्राण्याविभूतिं प्रपचयिष्यत्तप्रमुष्यान्मयमनिर्दिशति ॥ एवमिति ॥ तस्यास्तनिष्ठा ॥ तथाचतव्यतेतोल्लेखदिश्वविभूतिपूक्तयोभानुपादिहरतिष्यतिभा

व ॥ १ ॥ त्वयामानुषानदेविभूषणादेवैर्नितिरायभूतिवर्धनातनवोक्तर्पकमयमभूमिकानिर्देशा ॥ तद्वक्तृभूमिकासुसुखोत्कपमाह ॥ आकाशेति ॥ कर्माद्यतेतस्येतेषज

नतैषरणाभ्य ॥ २ ॥ तस्मिन्प्रसन्नितानरस्फूर्तिधरोपिमाटिन्यक्षयरातम्येतद्विठरीतितस्योभानुष्यगधर्वादर्जनत्वेन ॥ स्वर्गोक्तसाययेतितदुत्तरगधर्वापुत्तरभूमिकोवा

यनादतिप्रसन्नमनिगमगमवितिसतायस्मिन्नेतेसकलकलनाकारपकागलति ॥ उपत्येतेस्वदनसुभगायनसर्वोपलभाध्यानेनेवतम

वगमयप्रत्यगात्मानमत ॥ ५८ ॥ ॥ इ०वा०वा०दे०मोक्षोपायपुनि०पू०प्रत्यगात्मावबोधोनामैकोनपठितम सर्ग ॥ १९ ॥ ॥ ७ ॥

श्रीवन्मिष्टुवाच ॥ ॥ एवमाद्यपरतत्त्वचिह्ननपरमपदम् ॥ तस्याएतेमहारूपद्रव्यक्षविष्णुहरादय ॥ १ ॥ विभूतिभि स्फुरत्युच्चैर्जनाकु

पानपादव ॥ आयाशगमनायामि नोद्वामि रीज्यतेचिरम् ॥ २ ॥ तस्येतेवजनेनेहस्वर्गोक्तसायथा ॥ तद्याप्यागनधियतेतद्याप्या

गनशोध्यते ॥ ३ ॥ तद्याप्यर्जाप्यतेनागतद्याप्यागनरुध्यते ॥ अपारपरमाकाशरूपिण परमात्मन ॥ ४ ॥ सतासामान्यरूपचेन्मनाग

पिविभाष्यते ॥ तत्त्वनिर्भयमज्ञेणजतुमुक्तमनामुनि ॥ ५ ॥ कुर्वन्ससारकमाणिनभूयधरितप्यसे ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ मनोनुदि

रहकारश्चित्तपञ्चक्षयगतम् ॥ सतासामान्यमाभातमनसासकिमुच्यते ॥ ६ ॥ ॥ श्रीवन्मिष्टुवाच ॥ ॥ यद्द्रव्यसर्वदेहस्यभुक्तेपिवतिव

त्नानि ॥ आदत्तंविनिहृत्यत सवित्सवेद्यवर्जितम् ॥ ७ ॥

इत्यायम् ॥ तत्सवान्नदोष्कपद्यधिभूतप्रकृतत्वयोधेनपाप्य ॥ अनेतिसर्वोपने ॥ १ ॥ नजीभ्यतेभाषणधाराणिभिर्नैररानायाविभिन्नर्वाह्यते ॥ नरुभ्यतेबुद्ध्याविभि ॥ ४ ॥ त

त्तराश्रु साधारणजनुराशरीरेषिविस्त्यास्तयाधिनपरितप्यसेकपुनरुक्तमशरीरद्वयुत्तरेणान्यय ॥ ५ ॥ यद्धिमाबनाज्जुनपरितप्यतेतत्सतासामान्यरूपकनिर्देशेपुनतसवि

शयम् ॥ आपोतस्यनिभतिष्यन्ममसगतम् ॥ द्वितीयेतद्याप्यभुननपरितप्यतेइत्यात्मनिकपरितपोच्छेदवणनमयुक्तमित्यशयेनराग पूच्छति ॥ मनइति ॥ मनोबुद्ध्यादिसर्वदेह

यमस्यपादरन्त्रिंशेषमाभाजपूषिष्माप्रमवसतासामान्यमिद्विलयाप्यतेइतमनस्तीमनआदिसर्वविशेषवारासुसवात्माइश्वरइत्यय ॥ ६ ॥ नाभयचक्राधोत्तरपरिशिटनि

विशयमिद्विलारूढकार्तिकसन्निशयान्तवाधिभाजयसतासामान्यभुक्तैर्बुद्धैर्बुद्धिभावेव्यश्वरभावेभुक्तैषयदनुस्यूतमस्यब्रह्मायमानसन्भाभतेदेवोक्तदेवजगतलत्तम् ॥

तमनुलक्षितमनकर्तृव्यद्राध्याशयनवसिद्ध समापस ॥ यदिति ॥ आदत्तंरजापास्तमसर्वमकाष्टे ॥ विभिद्वितिसुप्रतिमलमयो ॥ सविस्वेद्यधर्वाजर्कान्तद्वीयतायाम् ॥ ७ ॥

स्थितमेवकंठचामीकरवद्बोधेनार्जितम् ॥ ८ ॥ तदेवविषयदिकार्यानुस्यूतं द्विभूतितयोपवर्ण्यतेसार्वात्म्यप्रदर्शनायेत्याह ॥ तद्वित्यादिना ॥ ९ ॥ तत्तयारसर्नेद्वियतया ॥ नेत्रे
 चक्षुरिद्वये ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ अहंकृत्याअहंकारतया ॥ सविदिबुद्धौ ॥ सविद्याबुद्धितया ॥ १३ ॥ १४ ॥ चेतनेचतुर्विधभूतेषु ॥ १५ ॥ तत्रविशेषाकारसत्तापित
 देवेत्याह ॥ अमरेष्विति ॥ १६ ॥ कालस्यक्रमेयुगसवस्तरत्वाद्विभेदे ॥ ऋतावित्यादिसप्तपच ॥ १७ ॥ नियमेननियतितया ॥ १८ ॥ १९ ॥ बाल्येनेत्यादयोभावप्रधाननि
 तसर्वगतमाद्यंतरहितंस्थितमार्जितम् ॥ सत्तासामान्यमखिलंवस्तुतत्त्वमिहोच्यते ॥ २० ॥ तत्स्थितंस्वतयाव्याप्तिशब्देऽशब्दतयास्थितम् ॥
 स्पर्शस्थितंस्पर्शतयावचितत्वकयास्थितम् ॥ २१ ॥ रसेलीनंरसतयारसनायांतुततया ॥ रूपेरूपतयादृष्टेनेलीनंचदकया ॥ २२ ॥ द्राण
 द्राणतयादृष्टुंभेगंधतयोदितम् ॥ पुष्टंकायतयाकायेभूमावपिचभूतया ॥ २३ ॥ पयस्तयाचपयसिवायौवायुतयास्थितम् ॥ तजस्तया
 तेजसिचबुद्धौबुद्धितयागतम् ॥ २४ ॥ मनस्तयामनस्यंतरहंकृत्याप्यहंकृतौ ॥ रूढसंविदिसंविद्याचित्तोचिततयोस्थितम् ॥ २५ ॥ दक्षे
 दक्षतयालभंप्रदृष्टतयोदितम् ॥ घटेघटतयारूढंवेदतयोस्थितम् ॥ २६ ॥ स्थावरेस्थावरत्वेनजंगमत्वेनजंगमे ॥ पाषाणत्वेनपाषा
 णेचेतनत्वेनचेतने ॥ २७ ॥ अमरेष्वमरत्वेननरत्वेननरेषुच ॥ तिर्यक्चेनचतिर्यक्षुकिमिवेनकिमिस्थितौ ॥ २८ ॥ कालक्रमेकालतयाऋ
 तादृततयातथा ॥ त्रुटिक्षणनिमेषादौस्थितस्ततयाविभुः ॥ २९ ॥ शुक्लेशुक्लतयाजातंरुणोरुणतयास्थितम् ॥ क्रियाशुरूपंदरूपेण
 नियतौनियमेनच ॥ ३० ॥ संस्थितःसंस्थितौस्थित्यानाशेनाशतयास्थितः ॥ उत्पत्तिरूपेणोत्पत्तावास्थितःपरमेश्वरः ॥ ३१ ॥ बाल्येनवा
 ल्येविश्रांतोयौवनेयौवनेनच ॥ जरसाचजरारूपमरणेमरणेनच ॥ ३२ ॥ इतिसर्वपदार्थानामभिन्नःपरमेश्वरः ॥ कङ्क्षोलसीकरोर्मीणाम
 ब्याविवपयोभरः ॥ ३३ ॥ नानातैषाल्वसत्यैवसत्येनानेनचैवहि ॥ कल्पिताचित्स्वभावेनवेतालःशिशुनायथा ॥ ३४ ॥ सर्वत्रसंस्थितिमता
 विगतामयेनव्याप्तमयेदमखिलंविधैर्विलासैः ॥ चिद्रूपिणैवकलनाकलिततात्मनेतिमत्त्वोपशान्तमतिरास्वसुखंमहात्मन् ॥ ३५ ॥ श्री
 वाल्मीकिरुवाच ॥ ॥ इत्युक्तवत्यथमुनौदिवसोजगामसायंतनायविधयेस्तमिनोजगाम ॥ स्नातुंसमाकृतनमस्करणाजगामश्यामा
 क्षयेरविकरेश्वसहाजगाम ॥ ३६ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० विभूतियोगोपदेशोनामषष्ठितमःसर्गः ॥ ६० ॥ दिवसः ॥ १६ ॥
 ईशाः ॥ २० ॥ पयोभरोजलसामान्यमिव ॥ २१ ॥ कथमयमेवैकोनानात्वेनस्थितइतिचेरस्वाज्ञानाथातिकल्पनयैववस्तुतइत्याह ॥ नानातेति ॥ २२ ॥ हेमहात्मनसर्वत्र
 सस्थितिमताचिद्रूपिणामयाआत्मनात्वेनैवेयजगत्कलनाकलितकल्पिता इदमखिलमयैवविधैर्विलासैर्व्याप्तमयैवविभूतिर्मह्यतिरिक्ताकिंचिदस्तीतिमत्वाउपशान्तमिति
 पर्यस्तथाभूतआस्वत्यमहिम्निष्ठेत्यर्थः ॥ २३ ॥ २४ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम०तात्पर्यप्रकाशेनिर्वाणप्रकरणेपू०षष्टितमःसर्गः ॥ ६० ॥

इह यथाभ्यनेयुक्तयास्त्रमभायासमजगत् ॥ सर्वमथाविरोधेन भात्या सर्वस्य संभवः ॥ १ ॥ यदि सर्वजगत्समात्मन स्वमसदृशी भातिक स्थिति विभूति स्तर्हि भ्रष्टा विदशास्त्रमवद्भूति
रित्यभ्यासत असद्विदशानुनस्वभूतव्यम् किनुद्वेगतमत्यल्पेव जगत्सतर्हि वैषम्ये को हेतुः न च दीर्घकालानुद्वेष्यात्मा कलया भागीति तस्माधानयुक्तम् ॥ भ्रष्टादीनां परार्थं ह
यापुनर्गतो विधिराकाटससारानुद्वेष्यासत्यताया कथाधिक्यापत्तेरित्याशयेन रागभूतकलितः ॥ यथेति ह्याभ्याम् ॥ १ ॥ अस्माकस्माकमेवमपदेद्वेगतसत्यताप्रत्ययः कथमुचित्य
तानपद्यभादीनामित्यर्थः ॥ २ ॥ अथापि विदशानुद्वेगिरेव सत्यतामभ्यवह्यद्वेहेतुर्न बाधिरिति त्याशयेन वसिष्ठः सभाषने ॥ अस्मिन्नि ॥ यथायपद्यजः पूषमुपासकाव
स्येभ्यस्तद्वान्त्वज्ञानाभावादस्य आपत्तेस्तदानीतन पूर्वसर्गाद्वानि मत्स्युन गृह्यमानसर्गवदेव आसमतश्चतुर्विधं भूतप्रायमलक्षणजीवयति भासात्मासत्येष्वभातितापि प्रोपवत

॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ यथात्माकमुनेस्वप्नपुरपतनमद्वलम् ॥ तथैवपद्यजादीनां यदिदेहपरिग्रहः ॥ १ ॥ तथैवेदं च संजातयदिसर्वमस
न्मयम् ॥ तदस्माकद्वतरभ्रत्यय कथमुच्यते ॥ २ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ अस्मत्सर्गवदाभातिपूर्वसर्ग प्रजापते ॥ आजीवप्रति
भात्सालाविधतेननुवास्तव ॥ ३ ॥ सर्वगत्वाच्चिते सर्वजीव सर्वत्रसंस्थिति ॥ साचासम्यग्दर्शनोत्थासम्यग्दर्शननाशिनी ॥ ४ ॥ स्वभा
मप्रतिभासोऽप्ययपुत्रसमुपस्थित ॥ अहंताप्रत्ययेकालासृवातिद्वस्थित ॥ ५ ॥ स्वप्नेक्षिप्रविनाशिलयथापुंसानदृश्यते ॥ सर्वस्वमे
तथैवेतद्वक्षणाभिहृत्यते ॥ ६ ॥ स्वप्नोऽप्यपुरुषस्यास्यप्रतिभासस्य यो भवेत् ॥ रामास्मदादिसर्वात्मा भवेत्तादृशएव च ॥ ७ ॥ यत्स्वप्नपु
रुषाज्जाततत्स्वप्नपुरुषात्मकम् ॥ भवतीत्यनुभूतं हियद्दीजतत्फल्यया ॥ ८ ॥

स्यमन्त्रज्ञानवाधितत्वाद्वास्तवानभिपद्यते ॥ १ ॥ यावद्वैज्ञाननाबधिते सर्वगतत्वात्सर्वकीर्णोभाबति सर्वेष्वस्यवति सत्येवभवति साक्षसम्पदार्थनिविरोध्यज्ञानोत्पासम्पदशनिमग्न
शीलप्रस्थालप्राधिपत्यर्थ ॥ २ ॥ अतएवस्यप्रकाशनेनस्यज्ञानवाधित स्वभाज्येकत्वमप्यप्रतिभासोप-समुपस्थित-सःअज्ञास्वभावहृताप्रत्ययनैकालापृकीभूतःअप्रकृति
दृढस्थित ॥ ३ ॥ तद्वैधवापनिष्ठि त्वकचितप्रपञ्चम्यतश्चबोधेनक्षिप्रविनाशितानुभूयतदतिशेदोअकट्टेनमनित्वपादित्वापरायेनाह ॥ त्वमेदंति ॥ यथासुमपुसात्वा
प्रभागावदकर्मक्षेत्रात्समेविद्यमानमपिप्रतिप्रविनाशितानुभूयतदतिशेदोअकट्टेनमनित्वपादित्वापरायेनाह ॥ त्वमेदंति ॥ यथासुमपुसात्वा
सुमपुष्टस्यप्रतिभासस्यमतीतरेपयसिद्ध-त्वमःअस्माद्विषयकीयअगवाक्षापादुराऽनापयनतमबाह्वृत्पदस्येवमनेष्वप्यपरेतरपिमादुराएवमनेवित्यर्थः ॥ ४ ॥ इतरामअस्य
तत्तयाह ॥ यदिति ॥ यथातत्तयावादेर्वाक्येनतत्तयावदप्यपरेतरपिमादुराएवमनेवित्यर्थः ॥ ५ ॥ अस्तुनादुरा-ईकत

अस्त्वेवंतोपिकतत्राह ॥ असत्यमेवेति ॥ असत्येन मनःपुरुषेण यत्साध्यते तदसत्यमेवेति सिद्धमनोजन्मतिरस्यार्गकार्थक्रियासमर्थोपघनसत्यत्वभावनपुष्पागल्य ॥ १० ॥ किंचास्मादीनामपि स्वामर्गादिद्यद्भासते तत्तदानीदृश्यत्वमेव भवति न भिद्यद्वा दृश्यते न तावता स्पस येन हेतुना न युक्तने हेतुना दृश्यत्वमपि परित्याज्यम् ॥ १० ॥ किंचास्मादीनामपि स्वामर्गादिद्यद्भासते तत्तदानीदृश्यत्वमेव भवति न भिद्यद्वा दृश्यते न तावता स्पस त्येत्यर्थः ॥ अभ्युपेत्य प्राजापत्यस्य सर्गस्थदीर्घकालस्थापित्वमिदं सर्वमुक्तम् वस्तुतस्तु तस्य दैर्घ्यमपि दृश्यत्वं तस्माद्दैर्घ्यवदस्य कालेऽपि स भवतीत्याह ॥ निमेषमात्रमिति ॥ वार्ध क पुरइव पदद्वयौर अयमाजापत्य सर्गस्त्वम् ॥ ११ ॥ प्रजापतेरिव सर्वेषामपि स्वत्वमेतदानीदीर्घप्रपचतामत्ययोऽस्येवेत्याह ॥ सुदीर्घेति ॥ १२ ॥ चिद्वर्तनप्रसिद्धिकत्व

असत्यमेव तद्विद्यदसत्येन साध्यते ॥ असत्येऽर्थसमर्थेऽपि न युक्तं भावनं घनम् ॥ ९ ॥ येन तेन परित्याज्यमसद्भावनभावनम् ॥ दृश्यत्व चितं स्वप्नपुरुषात्समुत्थितम् ॥ १० ॥ भवत्यात्मनिसर्गादिदृश्यत्वमेव तत् ॥ निमेषमात्रः पौरुषसर्गस्त्वमप्युपस्थितः ॥ ११ ॥ तस्मिन्नि मे पण्वास्मिन् कल्पनापरिकल्प्यते ॥ सुदीर्घस्वप्नखंडोऽयं च योऽदिति प्रजापतेः ॥ १२ ॥ सर्गाख्यः सर्वभूतानां प्रत्यक्षमुदितस्तथा ॥ चित्तत्वं स्यैव भावेन सर्गवर्गपरंपरा ॥ १३ ॥ स्फुरत्यंभोद्रवत्वेन यथावत्तं विवर्तनैः ॥ यथास्वप्नात्मिकैव यं सर्गलक्ष्मीर्न बास्तवी ॥ १४ ॥ तदासं भवतीदं वै तत्पदं प्रलयंगतम् ॥ यद्यथायादृशं दृष्टं तादाविद्यते तथा ॥ १५ ॥ न हि पर्यनुयाक्तव्याः स्वप्नविभ्रमरीतयः ॥ न तदास्ति जगत्य स्मिन् व्यत्यसं भवति भ्रमे ॥ १६ ॥ विचित्रासिपुल्लोके पुद्गलस्यैव तत्पुद्गलः ॥ जलमध्यं जलस्य प्रियं यथौ वडवानलः ॥ १७ ॥ नगराण्यं व रेसंति यथा वैमानिकाश्रयाः ॥ शिलास्वप्नानि जायंते हेमाद्रा विवपादपाः ॥ १८ ॥ एकांते सर्वपुण्यानि संतिकल्पतरोच्यथा ॥ शिलाः फलं ति फलिवद्यथारत्नगुल्फकः ॥ १९ ॥ शिलांतः प्राणिनः संति भेका इव शिलांतरे ॥ दृष्ट्वा वारि नियाति चंद्रकांतो पलादिव ॥ २० ॥ निमेषे ण पदोऽयानि पदतां स्वापसंविदि ॥ असत्यमपि बुध्येत स्वप्ने स्वमरणं यथा ॥ २१ ॥

पदस्थत्वमिध्याले प्रयोजकतच्चोभयत्रापि समानमित्याशयेनाह ॥ चित्तत्वं स्येति ॥ १३ ॥ १४ ॥ तदाजापत्यपदसर्गादिसहितप्रलयागतमत्यंतासंदेवेति निरोधो न चोत्सतिर्न वज्रो न च साधक नमुमुक्षुर्नैव मुक्तिरित्येपापरमार्थतोऽप्रसिद्धश्रुतिवचनसंभवतीत्यर्थः ॥ न च त्वंतासंदेवैक्यव्यवहारार्हमिति चेत्तथा दृष्टत्वादेव नात्र पर्यनुयाज्यमस्तीत्या ह ॥ यद्यथेति ॥ १५ ॥ अज्ञानस्याघटितघटनासामर्थ्यादपि न पर्यनुयाज्यतेत्याह ॥ न तदिति ॥ १६ ॥ असंभावितानां वद्भूतजगति दर्शनमुदाहरति ॥ विचित्रादित्यादिना ॥ १७ ॥ हेमाद्रौ निर्मलं तिके ॥ १८ ॥ एकांते एकदेशे सर्वाणि पुण्यानि पुण्यफलभूतान्यभिप्रेतवस्तूनि ॥ पण्यानीति पाठे पणनव्यवहारस्तथाप्यत्र तूनि ॥ पुण्याणीति पाठे नृप टम् ॥ यथाशब्दाः सर्वत्रोदाहरणार्थः ॥ फलिवद्भक्षवत् ॥ रत्नगुल्फकाश्चिन्तामणिगुच्छाः ॥ १९ ॥ २० ॥ स्वापसंविदित्येमे ॥ २१ ॥

खणदीमशक्तिर्ना ॥ २१ ॥ २३ ॥ नकलतिनास्यते ॥ यथाशोषउत्पत्तां प्रलनरयन् प्रपच सत्योलु भोगा शाब्दता सन् नियतेभययती वेदाअपमाणीभावन् इत्यादीनां
 विषयसत्यसकस्यानीधितान्मयमिमकलतीत्यर्थ ॥ २४ ॥ असमाधा असमाधितान्मयधविचित्राभविमभा शवरणधर्मादिमायाविलासैर्दृष्टादित्यन्वय ॥ २५ ॥ देशेकूर
 नादेशद्वयादशिकत्वादय कालभ्रंस्तान्मयिकम कवभादयोमप्रयोगादिक्रिययाभ्यापयार्थापयार्थादिभ्योर्ममणिभि सधरणीये विराचामवायुनुमवेशेभ्यजानास्तेनेविचित्रारमधिम
 यदृष्टादित्यय ॥ २६ ॥ सत्यभ्यदवायक्रियासंभवेयस्यलयाधिपादयादितिपूर्वोक्तान्वय ॥ इदानीमसमाभेय्ययम्रद्वीबनारादिगर्भासमवतीतिसमवउपपद्यते ॥ २७ ॥ एवं
 विदानीसमावतिवर्गं सत्यविषयमजलयेतस्वयोपेक्षासंभवा सतिसिद्धयेत्यख्यविश्रुतयेमवर्गीत्यय ॥ एवंचमप्राप्तमावर्तननासत्याकविश्रुतिजगत्सामानादशनोनुसत्यर्क
 आकस्मिकजलंभ्यांविधियतेसुतगयया॥वितानमिवस्वेवारितिष्ठतिसिषणदीयया॥ २८॥उद्धीयतेशिला स्पृष्टा पक्षवतोययाद्रय ॥ शि
 लीतंभाप्यतेसर्वननुधितामणेरेव ॥ २३॥ चित्तिनानिफलत्याशुदेवोपानांतेरेखिव ॥ तान्मेवनफलत्याशुमक्षादीनाचरायव ॥ २४॥
 अचतनोपिपुंरुतेकमयत्रुमानिव ॥ एवमायास्त्रयान्येवविचित्रारंभविभ्रमा ॥ २५ ॥ दृष्टा गभरगाधवविलासैरप्यसमावा ॥ देश
 कालक्रियाद्रथरसधरणीयजा ॥ २६ ॥ अर्थागधवर्जजिताननता सत्यसमावा ॥ असमाव समावेयमपिमाव्युपपद्यते ॥ २७ ॥
 समावेऽसमाव मन्मथसिद्धयेस्वप्नविभ्रम ॥ नतदक्षिनयसत्यनतदक्षिनयन्मया ॥ २८ ॥ सर्वसर्वेणसर्वस्वप्नेसमाभिधानके ॥ स्व
 प्नेनिमप्रधीर्जतु पश्यतिस्थिरतायया ॥ २९ ॥ सर्गस्वप्नमप्रजुद्धि पश्यतिस्थिरतायया ॥ अमाद्भुमांतरंगान्धुस्वप्नात्स्वप्नांतरवजन् ॥ अ
 तिस्थिरप्रत्ययभागिहजावोविमुद्यति ॥ ३० ॥ अभांतरंअभातिपातदोपात्संप्राशुवन्मुग्धमग्ना प्रयाति ॥ मोहययापातमयेकरूपजीव
 कयासद्यतिपातमृद ॥ ३१ ॥ इ वा०वा०दं०मो०नि०पु० जगत्स्वप्नकयननामएकवर्धितम सर्ग ॥ ६१ ॥ ॥ ७३ ॥

॥ द्वावसिपुउवाच ॥ ॥ अत्रापचवस्वहमितिहासमिमष्टणु ॥ यद्वत्तकस्यचिद्विदो किंचिन्मननशालिन ॥ ३ ॥ आसीत्किञ्चिन्म
 हासिस्तु समाप्यभ्यासतत्पर ॥ नित्यंस्वप्नवहारेणक्षिपयत्यस्त्वित्तिदिनम् ॥ २ ॥

विश्वस्तीतिकलितमित्याह ॥ भवति ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ यथामुग्धोयमभ्यस्यतुनिपातयतीतिस्वप्ननिपातस्तयाविधास्वप्नोहोषाच्छुभाच्छुभान्तरप्रयातितयासखनी
 पातयतीतिमद्यत्रिपाताराणारयसाश्चोष पातमपयपाएककथनमग्धमन्मथ्येनिर्गमनमस्ति यद्वत्तकस्याविषमोहोदृष्टादिगतमधेरास्वप्नप्रयातीत्यर्थः ॥ ३१ ॥ ॥ इतिश्रीवार्तास
 वध०तत्प्रथमकारानि०पु०एकवर्धितम सप्त ॥ ६१ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ विचित्रवशासनायोगान्मानवेहामिदिभमम् ॥ वपयतेओषटाएष्योनेमिस्तुमानसवर्धितम्
 ॥ १ ॥ अथकास्मिन्प्रथमाद्भुतगच्छन्मिदिश्रुतिर्देउडाहरणभूतमितिहासपुराणसम् ॥ यद्वत्तकस्यभ्यम् ॥ १ ॥ महात्मातिदीतिवैराग्यादिसपन्नोमिस्तुपरिभाट् ॥ स्वप्नवह
 एवमप्यवोचिदपचवपननादिभ्यवहारण ॥ २ ॥

समाधिश्चित्तस्य ध्येयाकारदाढ्येन पूर्वस्वरूपशून्यत्वापादनं तदेवार्थमाचनिर्भासित्वरूपशून्यमिव समाधिरिति पतञ्जलिबचनम् ॥ तदभ्यासनशुद्धपूषणासनाभ्यासः ॥ ११ ॥ अनु-
जलनीचितामिव ॥ ३ ॥ एकधीरेकाग्रचित्तः ॥ ४ ॥ सामान्यजानाशास्त्रसंस्कारहीनास्तद्वृत्तिताचित्तचेष्टानुसारिताम् ॥ ५ ॥ नरातरयतिधर्मानियचितपामरपुरुषातररूपं
यथा अंगुवावर्त्तने कर्ते प्राक्तनप्रवाहस्पदस्य समसंस्थानस्य च सत्यागमात्रेण नाभ्याकारमावर्त्तयित्वरूपान्तरेण तितद्वत् ॥ ६ ॥ तत्र नान्तरीयकीनामकल्पनामाह ॥ तेनेति ॥ ७ ॥
८ ॥ तद्विरोधतः ॥ ९ ॥ पाठैरभ्यस्यै सत्कर्मानुष्ठानैश्च तद्विमतस्तुटनपृथक्जनचरित्रेण ॥ १० ॥ अहंकारनिष्ठया श्रान्तदतिशेषः ॥ अतः संस्कारास्त्वनालीना व्यववहृतिर्य

समाध्यभ्यासशुद्धतस्य चित्तं क्षणेन यत् ॥ चित्तयत्याशुतद्वांगच्छत्यं विवर्त्तयतीति ॥ ३ ॥ कदाचित्समाधानविरतोतिष्ठदेकधीः ॥
किंचित्संचितयामास स्वासनस्थः क्रियाक्रमम् ॥ ४ ॥ तस्य चित्तयतो जाता प्रतिभेयमिति स्वतः ॥ भावयाम्याशुलीलार्थं सामान्यजनद-
त्तिताम् ॥ ५ ॥ इति संचित्त्यचेतोऽस्य स्थितं किंचित्तरांतरम् ॥ स्पंदसंस्थानसंत्यागमात्रेणावर्त्तने विवर्त्तयतीति ॥ ६ ॥ तेन चित्तनरेणाथकृतं नामा-
त्मवांछया ॥ जीवटोस्मीतिसहसाकाकतालीयवस्थितम् ॥ ७ ॥ जीवटो विजहाराथसस्वप्नपुरुषश्चरम् ॥ स्वप्ननिर्माणनगरेकस्मिंश्चि-
त्पुरुषीयिषु ॥ ८ ॥ तत्र पानं पपौ मतो भृंगः पद्मरसं यथा ॥ लीलयेव दृढं दृढः शुष्कापघननिद्रया ॥ ९ ॥ स्वप्नददर्शविप्रत्वं पाठानुष्ठानतुष्टिम-
त् ॥ प्रतिभामात्रसंपन्नं चित्ते देशांतरासिवत् ॥ १० ॥ कदाचित्सद्विजश्रेष्ठस्त्वहं व्यापारनिष्ठया ॥ शुष्कापांतव्यवहृतिर्वीजताया मिव द्रु-
मः ॥ ११ ॥ द्विजोपश्वत्स्वयं स्वप्ने सांभंतत्वमथात्मनि ॥ समांभंतः कृताहारः कदाचिद्वननिद्रया ॥ १२ ॥ अपश्वद्राजतां स्वप्ने ककुब्बल्य-
पालिनीम् ॥ लालिताभोगपूणेन पुष्पोपेण लतामिव ॥ १३ ॥ सकदाचिन्मूषः स्वस्थः शुष्कापास्तमितेहितः ॥ पुरोभाविनिजाचारः स्वकार्य-
मिव कारणे ॥ १४ ॥ अपश्वत्स्वात्मनि स्वप्ने सुरस्त्रीत्वमनिंदितम् ॥ दक्षकाशरसो ह्यासो मंजरीत्वमिवोदितम् ॥ १५ ॥ सासुरसोरिति श्रु-
तानि द्वांगदा मुपागता ॥ ऋगीत्वमात्मनि स्वरमावर्त्तत्वमिवांबुता ॥ १६ ॥

स्य ॥ यथा बीजताया द्रुमोर्गतं विटपादिसंस्कारआलोतद्वत् ॥ ११ ॥ सामंतत्वमाहलिकराजताम् ॥ १२ ॥ कृताहारो भुक्तवानसन्नमुपोषननिद्रयाराजतासामान्य ककुभा-
दिशावलयानि पालयितुं शील्यस्यास्तथाविधम् ॥ १३ ॥ पुरोभावीफलदानाद्योपस्थितो निजः स्वीयः त्वया सक्तिरूप आचरो यस्य ॥ स्वकार्यदक्षतादि ॥ कारणबीजे ॥ १४ ॥
बहुपुरुषसंयोग्यानिंदितसुरस्त्रीत्वमपरस्त्वम् ॥ रसो ह्यसौ चेत्तनत्वकल्पनयोक्तिर्लक्षणया दक्षजीवोक्तिर्वा ॥ १५ ॥ ऋगीनयनसौंदर्याभिलाषवासनयाम्गीत्वमपश्यदित्यनुक-
ते ॥ अबुता अंबुताभ्यावस्था ॥ १६ ॥

॥ १७ ॥ तिरभ्यास्त्रमशरंनमस्तिनवेतिविहानाग्रपत्न्या ॥ त्रियषद्वति ॥ चित्रास्यदृष्टभुगसस्कारपाह्वित्वास्तिसस्कारेस्त्वतिषास्त्रमस्याप्यवर्जनादित्यारय ॥ १८ ॥ तता
पष्टशसक्तिषराष्ट्रमवभूष ॥ वनदेवीनाम्नेमसिद्धलतायहृमिषविलसन्तीला ॥ १९ ॥ साल्ताकचिष्कालमग सविद्यासाक्षिधैतभ्येननिद्राजडतामुपमिमनुभूयबीजातस्था
यागाम्भुकराकारायाधियोद्धयमिषत्वत्प्रयस्यालयाधिययास्त्रमोन्मुल्याधियाभमराकारोदुद्धसस्कारपा आत्मानभमरमपयदित्यभ्य ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ कौमुम
मधुमकरदर्पणेशिरेष ॥ २३ ॥ अशनीअत्यासक सर्षपिषस्यनालग्नालसलम ॥ २४ ॥ पद्मपयसितम् ॥ जृम्भतेधरे ॥ २५ ॥ तेनगजेनसाभमराभितानलिनीमहिनी

साधुगीलोलनयनाकदाधिनिद्रयाद्धता ॥ स्वनेददर्शवल्लीत्वस्वाभ्यासाहृदमात्मनि ॥ १७ ॥ तिर्यञ्चोपिप्रपश्यतिस्रमचित्तस्वभावाव ॥
दृष्टानांचश्रुतानांभवेत्स्मरणमक्षतम् ॥ १८ ॥ साधभूवलतापुष्पफलपह्वशालिनी ॥ वनदेवीवनोद्यानलतागृहविलासिनी ॥ १९ ॥
धीजातस्पाकुसकारकरूपयेहाधिक्रुद्धया ॥ सापश्रुदत्तसवित्स्यासुदलवनमात्मन ॥ २० ॥ कंचिकातलसुपुमस्यकलयाजडतांपना
म् ॥ अनुभूयददर्शापस्वात्मानंभमरंस्थिरम् ॥ २१ ॥ पद्पदोविजहारायवनेवनलतास्त्रसौ ॥ पद्मिनीपुष्पपुष्पासुतरुणीविववहृम
॥ २२ ॥ प्रियाधिपाधरस्वादुरसवक्तुममहु ॥ अमलकुसुमसपासुमुकावल्लीविलासिपु ॥ २३ ॥ सयभूवसरोजिन्याप्यसनीधिसना
लगा ॥ कचिद्वरतिव्येतिवैतेजडमतरपि ॥ २४ ॥ तामाजगामनलिनीपरिलोलयितुगज ॥ रम्यवस्तुक्षयार्थवमूढानांजृम्भतेपदम्
॥ २५ ॥ नलिनीमर्दितासैवसर्भतेनसपद्पद ॥ गतोदतातरंधीहिरिवचूर्णत्वमाययौ ॥ २६ ॥ अमरोवारणालोकाहारणालोकभावना
त् ॥ ददर्शत्मानमामोदमत्तहस्तितायोदितम् ॥ २७ ॥ शुक्लसागरगर्भांरिगजश्वतेपपातह ॥ तमोपनयनेशून्येसंसारइवजीवक ॥ २८ ॥
यभूववहृमोराक्षोमहापरमलोक ॥ सदानदयलसीधोपूर्णातीवनिशाचर ॥ २९ ॥ कदाचिदसिनिर्गिशच्छिन्नसास्तमुपाययौ ॥
विवेकानिलनिर्तुनरूपाजिवहृवात्मनि ॥ ३० ॥

य तेनगलनसमसपदपदयोगअस्यदंतगत सस्यसकप्रकृष्यधीरिषयभ्यमाणभूषत्वमाययौ ॥ २६ ॥ भारभस्यालोकादवलोकनाद्वारणस्यालोकात्तद्व्यालोकाकारका
प्रधानाशालानमत्तहस्तिपायद्वितिसपन्नंदररा ॥ २७ ॥ सगज खतहस्तिपकनिर्धितगर्भे यनेभ्यःप्रत्यलादिषधेभ्योपिपनेकठोरससारजीषकइषपारसयदु स्वाभ्यननुभनप्
॥ २८ ॥ निशाचरदसुतराभ्यपि ॥ २९ ॥ सककाचिपुषस्वितेनिशापुद्धेशरीतिनिशाचर सन्नसिभिर्दीपत्यर्द्धनिर्नर्ताखरश्रोगुलिभ्यानिर्दिशता कपाचिकालाभिभ्यच्छिन्न
समसकस्तुमुपाययौ ॥ जीवोर्वाधोपायिर्धोहाप्यभिमानदय ॥ ३० ॥

गजघटानाहस्तिमूहानांकुंमस्थलायेभ्य उच्चलितानुर्डीनात् ॥ अभ्यासाच्चिरिशीलनसस्कारात् ॥ अत्युडयनदर्शनसंस्कारोद्धोषितादित्यशयः ॥ ३१ ॥ पुन पूर्ववासनेये
त्यर्थः ॥ अवोचिन अज्ञस्य ॥ शेषपष्ठीननुकर्त्तरि नलोकेतिनिषेवात् ॥ ३२ ॥ सविद्यदार्शेनतदुद्धोषितवासनयेतियावत् ॥ ३३ ॥ योनिष्वन्यासुसङ्कुट्ठन्नित्युक्त्या हस
पद्मवनेमूर्त्ताविष्यकच्छेदवारण. हरिणोदेहयत्रादालित्यादिवक्षमाणदिशाअतरालेपचारीतिजन्मानिजातानीतिगम्यते ॥ तथाचात्रोक्तहंसजन्मद्वयानतरंरुद्रतागतःससार
शतपर्यन्तेरुद्र सोहंव्यवस्थितइतिवक्ष्यति ॥ सकदाचित्सुनहंसजन्मप्राप्तोऽप्येहसै सगतोविजहारेत्यर्थः ॥ ३४ ॥ तत्रहसंसंक्षिप्तहंसगुणाकारादिवर्णनश्रवणात्सशब्दान्नाम
सहितातदाकारार्थवतीचेतिद्वेधाप्रब्राह्मसात्त्विकासवित्अहमपीदृशोब्राह्महस स्यामितिवासनातत्रतस्मिन्जन्मनितस्यहसभूतस्यास्यमिक्षुमनसःप्राग्वर्णिताद्वरसस्थर्वाहवत्

पश्यन्गजघटाकुंमस्थलाप्रोच्चलितानलीन ॥ गंहस्यभ्रमराभ्यासाद्भ्रजोभूयोप्यभूदलिः ॥ ३१ ॥ सेवमानोवनलतांपुनरायात्सपदि
नीम् ॥ दुस्त्यजोहिदुरभ्यासोवासनानामवोचिनः ॥ ३२ ॥ तत्रहस्तिखुराक्रांतःपुनःसंचूर्णतांपय्यौ ॥ पार्थस्यहंससंविन्यावभूवकलहंस
कः ॥ ३३ ॥ कलहंसश्चिरतरंयोनिष्वन्यासुसङ्कुट्ठन् ॥ कदाचिद्दुग्धमिहंसैःसंगतोविजहारह ॥ ३४ ॥ ब्राह्महंसालिकसांविन्सशब्दार्थवती
मनाक् ॥ तत्रपुष्टास्यतस्यांतःप्रागंडरसर्वाहवत् ॥ ३५ ॥ सतच्चिंतांचरन्मृतोदहंभ्याधिघुणाहतः ॥ तत्संविन्यनुसंधानाज्जातःपद्मजसार
सः ॥ ३६ ॥ तत्रातिसंततविवेकवतोविलासैःसंबोधितोविगतलौकिककवस्तुदृष्टिः ॥ मुक्तःस्थितोनुयुगांतविधौविदेहमुक्तेनतेनाकिमुभा
विविभाव्यमेतत् ॥ ३७ ॥ इत्यार्षवांवा०वा०दं०मोक्षोपायेषुनि०पू०जीवदोषास्थानेस्वप्नशतरुद्रीयमिक्षुसंसारोदाहरणानामद्विषष्टि
तमःसर्गः ॥ ६२ ॥ ॥ ७३ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ सकदाचिद्ददर्शाथरुद्रंरुद्रपुरंरवगः ॥ वैरिचनल्लिनीनाललीलाभाभेनलीलया ॥ १ ॥

पुष्टावनीभूतेत्यर्थः ॥ ३५ ॥ सताब्राह्महसचित्तमेवदृढचरन्नावर्तयन्व्याधिघुणाभिहतोमृतः पद्मजस्यसारसोलक्षणयाहसोबाहनमित्यर्थः ॥ ३६ ॥ तत्रतस्मिन्जन्मनिब्र
ह्मलोकेवअतिशयेनसततैर्विवेकवतःप्रजापतेर्विवेकवैराग्यतत्त्वज्ञानाद्युपदेशविलासैःसम्यग्बोधितः अतएवविगतालौकिककवस्तुषुभोग्यवर्गेषुसारतादृष्टिर्यस्यतथाविधःसन्मु
क्तोजीवन्मुक्तोभूत्वास्थितः ॥ एवजीवतैवनिरतिशयानन्दमोक्षसुरेखलब्धेयसति ब्रह्मणासहतेसर्वसंप्राप्तेप्रतिसचरे परस्यातेकतात्मानःप्रविशतिपरपदमितिश्रुतेयुगांतविधौद्विपरा
धर्वासानब्रह्मणासहविदेहमुक्तेनतेनहसेनाकिमधिकभाविषाध्य एतत्तुर्धाभिर्विज्ञाव्यचित्यम् ॥ उदतिवितर्के ॥ ज्ञानेनैवसमूलानर्थनिवृत्तेर्निरतिशयानन्दावामेश्वसपादित
त्वात्तदतिरिक्तपुरुषार्थाभावाच्चास्यकतकल्यत्वादित्यर्थः ॥ ३७ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम०तात्पर्य०नि०पू०द्विषष्टितम सर्गः ॥ ६२ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ रुद्रभूतेनतेनात्रपूर्व
देहप्रबोधनम् ॥ तेषाचशतरुद्रत्वमैकारम्यचेहवर्णयति ॥ १ ॥ सहमोलीलयाअनायासेनैववैरिचासनल्लिनीनाल्लेकीलाःक्रीडास्तस्याभेनपद्मजसामीप्यमुक्तिपदप्राप्तिबलेनेति
यावत् ॥ कदाचित्सत्यजेनसहुरुद्रपुरगतोरुद्रदर्शः ॥ १ ॥

नमः तस्य ज्ञानयोगेन ध्यायिष्यन्मुक्तपदं तानास्य ह्यस्य ह्यस्य विद्वद्वाहभावनया रुद्र स्यादिति निश्चिता बुद्धिरभूत् ॥ ननु जीवन्मुक्तस्य निर्वासनस्य ह्यस्य कथं रुद्रत्वस्य हा न
 द्वावनाभ्यामनदहत्यागननुना रुद्रादीरधारण्य ॥ यदि तु भारतस्य मित्रात्मभि रिति श्रमयेन तत्सन्नादहोभोभ्यपारुष्येयार्थादहतरपारुष्यार्थं हि रुद्राहभावनया रुद्रत्वार्थननुपयोग
 पक्षेण रुद्रस्य भूतपातद्राहस्य कर्मकलत्वायागाच्चैति चेत्तथाह ॥ परमिदं ब्रह्म इति ॥ नायमुप्युक्तं रुद्रभावनं किमुपरि निर्ब्रह्मत्वात्सां च कर्मोपास्तिकलभावस्यैव ॥ वे
 दोक्तत्वादावनप्येतामिमुं रतिं भाव ॥ २ ॥ नाप्येतज्जन्मार्तं किमुपारुष्येयपोषणीतये च्छपायोगिबन्धानसे दंशतरकभ्यननपूर्वदहत्यागभाभिन्त्याशयेनाह ॥ रुद्रभूतबपुरिति
 ॥ १ ॥ गणकोटिगुरीष्टपापेष्टपापाण्यप्यपश्यति यावत् ॥ ४ ॥ सांख्यमुक्तौ जगत्सहारादिभ्यापाराधिकाभावे पिदानेभ्य ध्यायिनाम सिद्धरुद्रसाम्यमस्त्वेषेत्यारायेनाह ॥ रु
 द्र इति ॥ अनुसप्तसार्तरेभ्य र्वविलो संभवादिरुद्रकर्मजनयासान्येन ॥ ५ ॥ स्वयमेकं तिस्रमनस्येवोवाच ॥ ६ ॥ आह तिस्रराण्यपातकोनियत ॥ अहं यथाभ्याक्तनयार
 तययुद्धिरभूतस्य रुद्रोहमिति निश्चिता ॥ प्रतिप्रियवदादर्शद्रागित्येव हि विधिता ॥ २ ॥ रुद्रभूतवपूस्तत्रतनुतस्याजतामसौ ॥ गध पव
 नतांगच्छुस्तुभक्तपकयया ॥ ३ ॥ सकुटुं रुद्रभवन्विजहारययेच्छया ॥ तैत्तै शिवपुराचरै गणकोटिगुरिषुया ॥ ४ ॥ रुद्रस्त्वनुत्त
 मज्ञानविलासकतयातया ॥ स्वमशेषवत्तांतमपस्यधाक्तनधिया ॥ ५ ॥ निरावरणविज्ञानवपु सप्तगर्वाक्षदा ॥ उवाच स्वयमेकं तं
 स्वस्वभगतविस्मिता ॥ ६ ॥ अहोनुचिन्तामायेयतताविश्वविमोहिनी ॥ असत्येवापिसद्रूपामरुभूमिपुवारिवत् ॥ ७ ॥ इति प्रथममाज्ञा
 तचिदाह चित्ततांगत ॥ सवसपन्नसर्वज्ञगानादिविभावनात् ॥ ८ ॥ यदृच्छया स्थितं जीवोभूततन्मात्रं रजित ॥ कस्मिंश्चिदभूतवत्स
 र्गभिक्षुरक्षुभितोभित ॥ ९ ॥ तं नावयवयधेनवहि स्वरविहारिणी ॥ लीलाविलुलिताकारायदारन्येति भावत ॥ १० ॥ सर्वभावोपमर्दं
 नतदभ्यासवशात्तदा ॥ तामेव सौम्यमूर्द्धिस्तुत्याकान्यमननोदयम् ॥ ११ ॥

भाष्यं कस्यिभ्यामिदं नतोभायपाषिततां बहुस्याप्रकायेयं त्रिसप्तकस्य वसितांगतद्वत्वादीहभाषातस्य नमित्यर्थ ॥ तादासकभ्यादेवाह सर्वसंपन्न सन्निवदोसर्वज्ञो जज्ञो गम
 नादिभिर्भाषाभ्यजानतस्य पाठः ८ ॥ ततोपटच्छपाभ्यविसर्गिणस्तुल्येदेहो विद्वद्भाषास्तनानुपदेशे भूति स्मृतेस्तन्मार्गं यद्वैतं भवति तदेहोस्तादात्म्यसवर्गाभ्यासेन तद्वनवासनादेषि
 र्देहिभ्यपटद्वराक्षित सर्वाङ्गोभूत्वाहस्तिनरत्यर्थ ॥ सप्तजीव-अनादिकालाज्जन्मपरंपरापनुभूतमभ्यासिस्मिन्मूर्धेनैरायसमाधिपाटयादिति गोविषयैरक्षुभितोभितु परिदाह
 भवत् ॥ ९ ॥ आत्मज्ञानमयस्य सत्यस्यारम्येवाप्तवस्तुनिरपेक्षणाह पदेण भाषित निरोपाभ्यासपाटवेन पुष्वदेहादेरात्यन्तिकविस्मरणराक्त्युपपन्नदर्यायति ॥ तेनेत्यादिना ॥ तेनाभिस्तुपाव
 द्रपयावनस्यैषेणस्मृतरेहाह पदवनाहस्तपादादीनां लज्जदहमयमानां प्राप्येति यादीनां च यधेन निरोधेन बहिर्देवतादिष्वप्येति सत्ययदादौ नानसपूजादिलीळारभ्येति भावत अ
 त्तिट्टिताकमराआरभ्यतनहातदभ्यासवशात्तामेव विलीनसिद्धिरुद्रसप्तभाषोपमर्दनाच्च भूतिनिपराण्यन्य ॥ १० ॥ ११ ॥

१८६५ ॥ जतिशुष्यतीति यावत् ॥ १९ ॥ तस्यैव सिद्धस्याप्यशास्त्रीयमानसखेलनप्रवृत्तावनर्थापरपरोदयो भूदित्याह ॥ स इत्यादिना ॥ तेषु देहेषु योनिषु ॥ जरढवासन इत्यनेन शास्त्रीयवा
 सनारौ धिल्ये अनाद्यनर्थवासनोद्भवोऽवश्यभावीति सूच्यते ॥ १३ ॥ तानेव सन्निमित्तप्रपचयति ॥ आत्मनीत्यादिना ॥ भावस्याद्भूतस्य अभावस्यानुद्भूतस्य च विपर्ययैव परीत्ये
 साध्ये अभ्यासपाटवादि बलवानेव वा सनाचयो वधीते उद्भवति अन्यस्तिरो भवतीत्यर्थः ॥ १४ ॥ १५ ॥ धर्मप्रचयसहितया कामुकतया ॥ १६ ॥ लोचनपदेन मृगलोचनसौ
 चमलकतिश्चेतसि यारूढासैव विजृम्भते ॥ वल्लीत्यजति नैदाधीपीतमप्यंशुमाधवम् ॥ १७ ॥ सा भिक्षुर्जीर्वटो भूत्वा जंतुर्जरठवात्मनः ॥ तेषु
 देहेषु च भ्रामरं धेष्विवपि पीलिका ॥ १८ ॥ आत्मनि द्विजभक्तत्वात्सोपस्थद्विजतामय ॥ भावाभावविपर्ययसि बलवानेव वर्धते ॥ १९ ॥
 सामंततामवापासौ विप्रः संततचिंतितान् ॥ सातत्येन रसः पीतः फलतामेति पादपे ॥ १५ ॥ राज्यार्थधर्मकार्याणां कर्तृत्वात्सो भवत्युपः ॥
 सकामुकतयाराजासुरस्त्रीत्वमवापह ॥ १६ ॥ लोलालोचनलोभेन सा मृगीरसशालिनी ॥ बभूव वासनामोहश्चाहो दुःखाय जंतुषु ॥ १७ ॥
 मृगीसावतचित्तस्यावभूव विपिने लता ॥ अवस्थं भाविलवनलतिकानुबभूवह ॥ १८ ॥ अंतःसंज्ञा चिराभ्यस्तं भ्रमरत्वमयात्मनि ॥ सा
 पश्यत्सावमर्देन सदा तद्भावभावितान् ॥ १९ ॥ सवारणसुरक्षोदमनुभूयाथ भावितम् ॥ भूयो भूयः प्रवभ्राम महासंस्तुति संभ्रमान् ॥ २० ॥
 संसारशतपथैते रुद्रः सोहमहं स्थितः ॥ अस्मिन् संसारसंभ्रमे स्वमनोमात्रसंभ्रमे ॥ २१ ॥ एवमत्यंतचिन्नासु संसारारण्यभूमिषु ॥ बद्धी
 ष्वहमतिभ्रांतस्त्वशून्यास्त्रिवभूरिशः ॥ २२ ॥ कस्मिंश्चिदभवसंगो लवहं जीवदनामकः ॥ कस्मिंश्चिद्वाह्यश्रेष्ठः कस्मिंश्चिद्विशुधाधिपः
 ॥ २३ ॥ हंसः प्रपन्नवने भूत्वा विध्यकच्छेचवारणः ॥ हरिणो देहयन्त्रादौ दशमहामिमांगतः ॥ २४ ॥ अत्र वर्षसहस्राणि चतुर्थगशतानि च ॥
 समतीतान्यनंतानि दिनतुंचरितानि च ॥ २५ ॥ मम प्रथममेव प्राकलितस्य परात्पदात् ॥ तत्त्वज्ञानितयारूढो भिक्षुत्वे योग्यताक्रमः ॥ २६ ॥

भूयो भूयो प्यतिक्रम्य गतश्च ब्रह्महंसताम् ॥ स एव प्राक्तनो भ्यासः फलितः संगमो दयात् ॥ २७ ॥

दयलक्ष्यते तल्लोभेन लोका रसशालिनी रजिता ॥ १७ ॥ लवनल्लेदनम् ॥ १८ ॥ सावमर्देन लेदनावमर्दसहितकलादेहेन ॥ १९ ॥ भूयो भूय इत्यनेनंतरालिकानिवारणालिहंसा
 दीनिनवतिजन्मानि स्मृतान्युच्यते ॥ २० ॥ सा भिक्षुरहस्येनैव रुद्रो ह भिति स्थितः ॥ २१ ॥ अधून्यासु सत्यास्त्रिवभातासु ॥ २२ ॥ २३ ॥ विध्यकच्छेचवारणो हरिणश्चाभवम् ॥
 इत्थं देहयन्त्रे आदिप्रदान्मनोयेचाह मिमांषाणि तद्रूपादशागतः ॥ २४ ॥ मम प्रथमसर्गकालादारभ्य परात्पदाच्चिदेकरसरूपाच्चलितस्य प्रच्युतस्याप्यास्मिन्ससारे वर्षसहस्राणि च
 तुर्यगशतानि च अनंतानि समतीतान्यनंतानि दिनतुंचरितानि च ॥ २५ ॥ मम भिक्षुत्वेन त्वज्ञानितया भवितुं यो यथाक्रमः श्रवणमननाद्यभ्यासरूपो रूढोऽपि प्रमादादतिक्रम्य
 भूयो भूयश्च जन्मपरंपरया ब्रह्महंसतागतः स एव प्राक्तनोऽभ्यस्त इत्यभ्यासक्रमो रुद्रसंगो दयाद्भूत्वेन त्वज्ञानफलेन फलित इति द्वयोरेव न्वयः ॥ २६ ॥ २७ ॥

अनपराधायापवाधनाभ्यासोऽन्यथाप्राप्यविहर्तुरनेकअभ्यासिभ्यं बह्वितोऽपि पुनरुद्धपुरुषादीनामप्येत्येव स्यात् ॥ दृढाभ्यास इति ॥ स अत्यन्तमरसेन जन्मसहस्रेण व्यबहितोऽपीति शेषः ॥ २८ ॥ तस्य भोषिभावनाभ्यासस्तु न्ययुक्त्या भुग्भाभ्यासस्य व्यबहितोऽपि पुनरुद्धमेतत्तथाह ॥ काकतालीयेति ॥ २९ ॥ तस्य भुग्भासनावच्छुग्भासनाभ्यासोऽपि स्वयमेव धातुन संस्कारादुद्दिष्टप्रीतिद्वल्लेखाय पुरुषः श्रुग्भासनाद्विज्ञास्यति चेत्पुरुषप्रयत्नविधानमर्थमिदं स्यात्तथाह ॥ सगतीति ॥ इति तु र्वांसनाकात् किञ्चासत्पुंसपदान्न सहासनाभ्यासः कालांतरं सोऽप्यवसिस्तपुरुषप्रयत्नमीक्षते प्रतीक्षते न तन्निर्द्ववतीत्यर्थः ॥ ३० ॥ सच यत्नोऽनेकअभ्यास्यस्तपससासनादाद्यर्थेन दृढासनाक्षिप्रसमर्थो भवति न सह सत्साधयेनानाह ॥ यच्चति ॥ अस्वर्थाभ्यन्तमभिध्यायं विषयपरेव तोयास्त्यादिप्रयत्नोऽपि यत्तथागतसमकालसत्यतादृशमप्येवमभावादि कलसमर्थो भवति तर्काभ्यासपरमार्थ इदं भासोऽप्येवास्य जीवस्योदित्यविप्रत ॥ सोऽत्यन्तमरसेनापितमेवाश्वनुधावति ॥ ३८ ॥ काकतालीययोगेन कदाचित्साधुसगमात् ॥ अशुभो भावनाभ्यासोऽजीवस्य विनिवर्तते ॥ २९ ॥ सगत्यधिगतवैषकेवलस्योदयप्रति ॥ प्राक्तनो वासनाभ्यासोऽहातुरुपममीक्षते ॥ ३० ॥ यच्चैहाभ्यस्यते जलस्य च्चदंशान्तरेऽपि च ॥ जाग्रत्स्वप्नेष्वसदपितस्तदित्यनुभूयते ॥ ३१ ॥ तत्तदर्थं किञ्चाकारिषु स्वायच्चसुखाय च ॥ उदतिभावनातस्माद्रावनाभावनाजय ॥ ३२ ॥ भावनेव समालानादिदोषाभितप्यति ॥ असत्तामात्रविस्तारं गुल्मकवमिवांकुर ॥ ३३ ॥ भावनाप्रस्थमार्गोपानां किञ्चिद्विद्वद्विशिष्यते ॥ न च विषयतएवेति तद्वैभेगात्तलमस्तुन ॥ ३४ ॥ भ्रमस्य जागतस्यास्य जातस्याकाशव णवत् ॥ असवेदनमात्रं कर्माजर्नायालमस्तुन ॥ ३५ ॥ असन्मयीस्वरूपे पापरं सत्तैवलालनी ॥ वर्तते चेद्दिनोऽप्यर्कचित्तानकरिष्यति ॥ ३६ ॥ ततान् सर्वान्संसारानुत्थायालाकयाम्यहम् ॥ सम्यगालोकदानेन तेभ्यः पूर्णकरोम्यहम् ॥ ३७ ॥ इति साधित्य रुद्रोऽसौ तसर्गोऽपि जगाम ह ॥ यन्मिक्षुर्विद्वदस्य सुमश्रावद्ववस्थित ॥ ३८ ॥

बलुगाधरभक्त्यादिप्रयत्नश्रमाजमभ्युपगमायसमस्तभाषताभाषभाषनीतिसूच्यते ॥ ११ ॥ अतएवगानात्मविषयशास्त्रीयोपिभाषनाभ्यासोऽस्यमिश्रतसुखायैवेति सर्वभाषनाच्छेदशक्त्यादिकानप्रयोनतालिकद्वलविद्याभिरित्याशयनाह ॥ तज्जदिति ॥ नीतिद्विताशरीतरत्नद्वोगाधर्पिकप्रकरोतिमच्छीलभाषनमनात्मवितनम् ॥ १२ ॥ किञ्चानात्मभाषनात्कृतप्रायमनर्पसकप्रतर्द्धाकषासेभ्यद्वित्याशयेनाह ॥ भाषनेवेति ॥ १३ ॥ सातस्वदर्शनमाधेनासूच्छेदित्याह ॥ भाषनेति ॥ नषातदुच्छेदसाध्योल्लिखितोऽस्यसातद्वित्याह ॥ नषति ॥ १४ ॥ १५ ॥ अथवाभास्त्वसद्वदन्तस्मान्वाधितस्त्यसवेनेतिवाधिताद्विरभयजननासायभ्युनानर्पित्वाभाषाप्रसुतलीलाहेतुत्वाच्चेत्याप्यनर्पशानकार्थ्याप्य ॥ १६ ॥ तत्तत्स्यत्वेनैवमुक्तप्रागेवेति ॥ १७ ॥ अथवाभास्त्वसद्वदन्तस्मान्वाधितस्त्यसवेनेतिवाधिताद्विरभयजननासायभ्युनानर्पित्वाभाषाप्रसुतलीलाहेतुत्वाच्चेत्याप्यनर्पशानकार्थ्याप्य ॥ १६ ॥ तत्तत्स्यत्वेनैवमुक्तप्रागेवेति ॥ १७ ॥ अथवाभास्त्वसद्वदन्तस्मान्वाधितस्त्यसवेनेतिवाधिताद्विरभयजननासायभ्युनानर्पित्वाभाषाप्रसुतलीलाहेतुत्वाच्चेत्याप्यनर्पशानकार्थ्याप्य ॥ १६ ॥ तत्तत्स्यत्वेनैवमुक्तप्रागेवेति ॥ १७ ॥

बोधयित्वा जाग्रदवस्थां चेतसा चित्तोरोन चित्तेन चेतनेन स्वरां चिदाभासलक्षणैर्न तच्च ज्ञा जीवेन च योजयाभासः ॥ अतएव भिक्षो जागरणनामस्मादस्ति पप्रथमस्य वक्तव्यं
 दादिरुद्रात् शरीराणां तत्त्वचानां च निरनुदत्तिबाधप्रसंगो निरस्तः ॥ सर्वत्र रुद्राश जीवप्रवेशकल्पनेन तदीयस्य सत्कल्पनेन विविचित्रभोजकादृशोऽपवलेन च बाधितानामपि सर्वेषां
 भाकल्पानामनुदत्तिसंभवादि ॥ ३९ ॥ बोधात्तच्च दर्शनात् ॥ अल्पकाले चिरकालानेकजन्मानुभावलक्षणास्य स्याम रुद्रशरीराय नुदत्तिलक्षणस्य चाश्वर्यस्य दर्शनाद्विस्मयं
 यौ ॥ ४० ॥ जीवदत्तसारब्रह्माहातरम् ॥ ४१ ॥ तत्र लोपाख्यानवर्णितरीत्याप्रविश्य भुवनभूत्येकगत्या तत्रापि तज्जीवदास्पदद्वीपम् विषयमडलान्तर्गतदेशम् तच्च गृहम्
 बोधयित्वा यतं भिक्षुं चेतसा चेतनेन च ॥ योजयामास स्मरभिक्षुरप्यात्मनोऽभ्यमम् ॥ ३९ ॥ रुद्रमात्मानमालोक्य जीवदादिमयं त
 था ॥ बोधादविस्मयाहोपिसा भिक्षुर्विस्मयं ययौ ॥ ४० ॥ अथ रुद्रस्तथा भिक्षुर्दावेवात्थाय जन्मतुः ॥ क्वापि जीवदत्तसंसारं चिदाकाश
 ककोणगम् ॥ ४१ ॥ तत्र तद्बुवनं गत्वा तद्वीपं तच्च मंडलम् ॥ विषयं तत्पुरं तच्च तंच पाणावसिग्रहम् ॥ ४२ ॥ सुसंदृशतुर्नृसंज्ञं जीवदत्तकं श
 वम् ॥ स्यापयित्वा वपुर्भावं प्रभातं भवभूमिषु ॥ ४३ ॥ तं प्रबोध्य नि योज्याशु चेतसा चेतनेन च ॥ एकरूपास्त्रिरूपास्त रुद्रजीवदत्तभिक्षुकाः
 ॥ ४४ ॥ बोधवंतोऽप्यबुद्धाभाविस्मिता अप्यविस्मिताः ॥ बभूवुस्त्रिंशतिः ॥ अथ जन्मश्रुते सर्वैक
 चिद्भोमनिसंस्थितम् ॥ विप्रसंसारमारब्धं परिभूतसंघुं भुमम् ॥ ४५ ॥ तत्र तत्र भुवनं गत्वा तद्वीपं तच्च मंडलम् ॥ विषयं तच्च तं प्राप्तां पुस्तं
 द्राक्षणा लयम् ॥ ४६ ॥ विप्रं तद्दृश्युः सुसंकलत्रवलितं गृहम् ॥ कंठेऽदृहीतं ब्राह्मण्यं बहिर्जीर्वा मिवास्थितम् ॥ ४७ ॥ तं प्रबोध्य नि योज्याशु चे
 तसा चेतनेन च ॥ तत्स्थाने बहवोऽप्यन्ये विस्मयविविस्मयाः ॥ ४८ ॥ अथ जन्मश्रुत्वा काशकचित्तं चेतितं चितेः ॥ सामंतं नृपसंसारं भ
 मणा भोगसुंदरम् ॥ ४९ ॥ ततस्ते भुवनं प्राप्तास्तद्वीपं तच्च मंडलम् ॥ सामंतं दृश्युः सुसंपर्कपुंकजं ॥ ५० ॥ हेमावदातं हेमांशानि हि
 तं कुचकोटरे ॥ अभयैर्वा न्वितं पद्मकोशसु संभुवतम् ॥ ५१ ॥ कान्ताभिरभ्यावलितं मंजरीभिरिव हुमम् ॥ दीपजालकमध्यस्थं रत्नौघद
 वकांचनम् ॥ ५२ ॥ तं प्रबोध्य नि योज्याशु चेतसा चेतनेन च ॥ तत्स्थाने बहवोऽप्येकेऽपि विस्मयविविस्मयाः ॥ ५३ ॥

तत्र गृहे पाणौ असेर्महणं गृहोपस्थताया विधत्तं जीवदत्तचदृशतुः ॥ ४२ ॥ शर्वाभिवसुमम् ॥ तत्रत्यजनानां स्वदर्शनायोप्यत्वाद्बुद्धिभिक्षुवपुषी भावो जीवदत्तबोधनाभिप्रायस्त रुद्र
 स्य याकोटिद्वयाभासभातदत्तच सर्वस्वप्रभावस्थापयित्वा अतर्धानं शक्त्या गोपयित्वा ॥ भवभूमिषु जीवदत्तसदृशप्रदेशेषु ॥ ४३ ॥ चेतसेत्यादि पूर्ववत् ॥ अतरेकरूपाः ॥ बहि
 स्त्रिरूपाः ॥ ४४ ॥ चित्रकृतकाराश्चित्रलिखिता इव ॥ ४५ ॥ व्योमनिचिदाकाशस्थितमध्यस्तम् ॥ आरब्धजीवदत्तचित्तपरिणामरूपम् ॥ परितो भूतैः प्राणिभिः सघुषु मसरा
 द्यम् ॥ ४६ ॥ ते तत्रेत्यादि पूर्ववत् ॥ ४७ ॥ कलत्रोप्यवर्गस्तद्वलितम् ॥ बहिर्गतजीवमिव प्रियतमम् ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ चित्ते श्रित्ताकारविवृतायाश्चेति परिणतिरूपम् ॥ ५० ॥
 पर्यंकलक्षणेऽप्येकजे ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ तत्स्थानेऽवस्थिताः सतः ॥ ५४ ॥

अतएवराक्षीपसाधनाभ्यासोऽप्यापार्योर्विद्वेदेनैकजम्भामिद्विद्वितोऽपिपुनरुद्धपुरुषार्थसाधयत्येवेत्याह ॥ दृढाभ्यासमिति ॥ स अत्यन्तमरसेनजम्भसहशेणभ्यवहितोपी
 त्रिशेष ॥ १८ ॥ तस्यशुभोविभावनाभ्यासस्तुल्यमुत्तमाशुभाभ्यासमप्यवहितोऽपिपुनरुद्धवेत्तामाह ॥ काकतालीयेति ॥ १९ ॥ तस्यशुभासासनाषच्छुभासासनाभ्यासोऽपिस्वयमे
 वसात्कनसंस्कारादुद्भवित्वमितद्वलादेशायपुरुषः अशुभासासनाहस्यतिचेतिपुरुषप्रयत्नविधानमप्यर्थमित्यभ्यासाह ॥ सगतीति ॥ इतुदुवासानाजालजिहासतःपुसपुप्रपातन
 सहासनाभ्यासकालांतरेऽसौषपतिसप्तपुरुषप्रयत्नमीक्षतेमतीक्षतेनतविनोदमतीत्यर्थः ॥ २० ॥ सचयनोऽनैकजम्भानभ्यस्तपुषसहासनावाहर्धनेदुवासानासप्तपसमर्थोभवतिनसह
 शेषेस्वाशयेनाह ॥ यद्वेति ॥ असदृशीत्यनेनभिभ्यार्थविषयदेवतोपास्त्रापिप्रयत्नोपियप्रजायतस्वप्रकालस्यतानुभवयोग्यदेवताभाषादिकलसमर्थोभवतिनर्थाकवाभ्यपरमार्थ
 दृढाभ्यासोऽप्युवास्याजीवस्योदेत्यविप्रत ॥ सोत्यतमरसेनापितमेवाश्वनुधावति ॥ २८ ॥ काकतालीययोगेनकटाचित्साधुसगमान् ॥
 अशुभोभावनाभ्यासोऽजीवस्यविविचरन्ते ॥ २९ ॥ सगत्यधिगतचैपकेकवलस्वोदयप्रति ॥ प्राक्तनोवासानाभ्यासोहातुरुद्यममीक्षते
 ॥ ३० ॥ यद्वेदाभ्यस्यतेजसयद्वेदांतरेपिष ॥ जाग्रत्स्वप्नेष्वसदपितत्सदित्यनुसूयते ॥ ३१ ॥ तत्तदयकियाकारिदुःखायचसुखायच ॥
 उदेतिभावनातस्माद्भावनाभावनाजय ॥ ३२ ॥ भावनेवस्वमात्मानंदेहोयमितिपश्यति ॥ असत्तामानावित्सारगुल्मकव्यभिवाकुर
 ॥ ३३ ॥ भावनाप्रक्षयमाणपानकिंचिद्विद्वद्विशिष्यते ॥ नचविद्यतएवेतितद्भुमेणालमस्तु ॥ ३४ ॥ अभस्यजागतस्यस्त्यजातस्याकाशव
 णवत् ॥ असवेदनमात्रैकमार्जनायालमस्तु ॥ ३५ ॥ असम्भयीस्वरूपपापरंसत्तैवलालनी ॥ वतन्तेचेद्दिनोढायकिंचित्सानकरिष्यति
 ॥ ३६ ॥ तत्तान्सर्वान्स्वससारानुत्पायालोकयाम्यहम् ॥ सन्ध्यालोकेदानन्तेभ्यर्फीकरोम्यहम् ॥ ३७ ॥ इतिसर्वित्यरुद्रोऽसौतसर्गप्र
 जगामह ॥ यत्रसिद्धिर्विहारस्य सुमश्रावद्वचस्वित ॥ ३८ ॥

बलुगोषरभ्यवर्णादिप्रयत्नप्रमाणगम्यपरमार्थस्यस्यसाक्षात्साधनमवतीतिसूच्यते ॥ ११ ॥ अतएवनाम्नविषयशास्त्रीयोपिभाषनाभ्यासोऽह त्वमिभ्रतसुखार्थेवेति सर्वं भाव
 नोच्छेदपुषास्त्यास्यतिकानयजयोनांतारालिकदवत्सविप्रामित्याराधनाह ॥ तत्त्वमिति ॥ मीतद्विप्रतपरीरतक्रोणार्थकिंयाकरोतिनच्छीलभावनमनात्सर्वतनम् ॥ ३२ ॥
 किंभावनासभाषनाकृतपुषायमनर्थसकयतर्माकृतासेष्यह्याराधेनाह ॥ भावनेवेति ॥ ३३ ॥ सातत्त्वदर्शनमात्रेणसूच्छेदेत्याह ॥ भावनेति ॥ नवातदुच्छेदसाध्योस्तिनित्यो
 च्छिन्नान्तरासदस्याह ॥ नवेति ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ अथवाभास्त्वसद्वदन्तश्चज्ञानभाषितस्यसवेदनेपिभाषिताहेरिवअयजनमासायध्मेनानयात्साभाषाव्यस्तुतलीलाहेतुत्याच्येत्या
 ह ॥ असम्भयीति ॥ भाषितव्यासस्ययीक्षपिषाभससासत्त्वंयथासगदाकारभाषनालाक्ष्मीकौमुदकैरुरेवपद्विप्रमितिभाषितकसत्तयावर्ततेचेत्तद्विप्रोद्वायेर्वाकिंचिदगुमाष
 प्यतर्दसाजकैर्य्यतीत्यर्थः ॥ ३६ ॥ तस्यस्त्यास्मीदुक्करारादेशोऽप्यापयत्सासम्यगलक्ष्यकस्ययवोऽवत्यप्यन्यत्रोऽभ्यवर्तयतिचिद्विषयकजम्भानेवेकीकरोति ॥ ३७ ॥ ३८ ॥

बोधयित्वा जागरूकं कृत्वा चेतसा स्वचित्तो रो न चित्तेन चेतनेन स्वशरीरविदा भासलक्षणेतत्त्वज्ञजीवेन च योजयामास ॥ अतएव भिक्षो जागरणवनास्मिदादिस्य प्रपञ्चस्य वज्रा
 दादिरुद्रा तशरीराणा तस्य पचाना च निरनुदत्ति बाधप्रसङ्गो निरस्तः ॥ सर्वत्र रुद्रा श जीवप्रवेशकत्वेन तदीयसत्यसकत्वेन विचित्रमोजकाटुटशेषवलेन च वाधितानामपि सर्वेषां
 माकल्पतमनुदत्तिसंभवादिति ॥ ३९ ॥ बोधात्तत्त्वदर्शनात् ॥ अल्पकाले चिरकालो नेकजन्मानुभवलक्षणस्य स्वाप्नरुद्रशरीराद्यनुदत्तिलक्षणस्य चार्थस्य दर्शनाद्विस्मयं य
 यौ ॥ ४० ॥ जीवदत्तसारब्रह्मादातरम् ॥ ४१ ॥ तत्र लोपाख्यानवर्णिता रीत्या प्रविश्य भुवनभूलेकगत्या तत्रापि त जीवटा स्य दर्दपम् विषयमंडलतर्गतदेशम् तच्च ग्रहम्
 बोधयित्वा यतं भिक्षुं चेतसा चेतनेन च ॥ योजयामास सस्मा रभिक्षुरप्यात्मनो भ्रमम् ॥ ३९ ॥ रुद्रमात्मानमा लो क्य जीवटादिमयं त
 था ॥ बोधादविस्मया ह्यपि स भिक्षुर्विस्मयं ययौ ॥ ४० ॥ अथ रुद्रस्तथा भिक्षुर्द्वैवोत्थाय जग्मतुः ॥ क्वापि जीवदत्तसंसारं चिदाकाश
 ककोणगम् ॥ ४१ ॥ तत्र तद्भुवनं गत्वा तद्द्वीपं तच्च मंडलम् ॥ विषयं तत्पुरं तच्च तंच पाणावसिग्रहम् ॥ ४२ ॥ सुतंददृशतुर्नृसंज्ञं जीवदत्तकं श
 वम् ॥ स्थापयित्वा वपुर्भावं प्रभातं भवभूमिषु ॥ ४३ ॥ तं प्रबोध्य नि योज्या शुचेतसा चेतनेन च ॥ एकरूपा स्त्रिरूपा स्तरुद्रजीवदत्तभिक्षुकाः
 ॥ ४४ ॥ बोधवंतोऽप्यबुद्धा भाविस्मिता अप्यविस्मिताः ॥ वभुस्तूष्णीं स्थिताश्चिन्नकृतकारा इव क्षणम् ॥ ४५ ॥ अथ जग्मुश्च ते सर्वे क
 चिद्बोमनि संस्थितम् ॥ विप्रसंसारमारब्धं परिभूतसमुपुमम् ॥ ४६ ॥ ते तत्र भुवनं गत्वा तद्द्वीपं तच्च मंडलम् ॥ विषयं तच्च तं ग्रामं प्राप्सुं
 द्राक्षणा लयम् ॥ ४७ ॥ विप्रते ददृशुः सुसंकलत्रवलितं ग्रहं ॥ कंठे गृहीतं ब्राह्मण्यावहिर्जीवमिव स्थितम् ॥ ४८ ॥ तं प्रबोध्य नि योज्या शुचे
 तसा चेतनेन च ॥ तस्यास्ते बहोऽप्यन्ये स विस्मयवि विस्मयाः ॥ ४९ ॥ अथ जग्मुश्चिदाकाशकचित्तं च तित्तं चित्तेः ॥ सामंतं नृपसंसारं भ्र
 मणा भोगसुंदरम् ॥ ५० ॥ ततस्ते भुवनं प्राप्ता स्तद्द्वीपं तच्च मंडलम् ॥ सामंतं ददृशुर्मत्तं सुतं पर्यकपंकजं ॥ ५१ ॥ हेमावदा तं हेमां ग्यानि हि
 तं कुचकोटरे ॥ भ्रमर्यैवान्वितं पद्मकाशसुसंभुवतम् ॥ ५२ ॥ क्रांता भिरभ्यावलितं मंजरीभिरिव द्रुमम् ॥ दीपजालकमध्यस्थं रत्नौघद्व
 वकंचनम् ॥ ५३ ॥ तं प्रबोध्य नि योज्या शुचेतसा चेतनेन च ॥ तस्यास्ते बहोऽप्येके स विस्मयवि विस्मयाः ॥ ५४ ॥

तत्र ग्रहे पाणौ असेर्ग्रहणग्रहेयस्य तथा विधत जीवदत्तवददृशतुः ॥ ४२ ॥ शवमिव सुप्तम् ॥ तत्र तज्जनानां स्वदर्शनायो ग्यत्वाद्बुद्धिभिक्षुवपुषी भावो जीवदत्तबोधनाभिप्रायस्त रुद्र
 स्य याकोटिद्वयाभाप्रभातदत्तच सर्वस्वप्रभावस्थापयित्वा अतर्धानशक्त्या गोपयित्वा ॥ भवभूमिपुर्जीवदत्तसद्विप्रदेशेषु ॥ ४३ ॥ चेतसेत्यादि पूर्ववत् ॥ अतरेकरूपा ॥ वहि
 स्त्रिरूपा ॥ ४४ ॥ चित्रकृताकाराश्चित्रलिखिता इव ॥ ४५ ॥ व्योमनिचिदाकाशे संस्थितमप्यस्तम् ॥ आरब्धजीवदत्तचित्तपरिणामरूपम् ॥ परितो भूतैर्नाणिभि सद्युपमसंश
 दम् ॥ ४६ ॥ ते तत्रेत्यादि पूर्ववत् ॥ ४७ ॥ कलत्रपोष्यवर्गस्तद्वलितम् ॥ वहिर्गतजीवमिव प्रियतमम् ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ चित्तेश्चिन्ताकारविवदत्तायाश्चेति तत्परिणतिरूपम् ॥ ५० ॥
 पर्यकलक्षणेपकजे ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ तस्यास्तत्र स्थितास्त ॥ ५४ ॥

[illegible]

100

तथा च तादृशवेदनमेवास्त्वदृश्यवस्तुनिवृत्तिरेव मोक्ष इति फलितमित्याह ॥ विद्यत इति ॥ ६८ ॥ बोधनात्तदुभयसाक्षिण ॥ ६९ ॥ असंविनेरदर्शनमात्राद्यन्तस्ति तस्य अन
 र्थस्य नाशो काकदर्शनाभावात् ॥ यच्च सुखतूर्णाभावेन प्राप्यतदाशुप्राप्तमेव ॥ तत्राप्यापासापेक्षानास्तीत्यर्थः ॥ ७० ॥ यज्जगदुपवेदनमात्रात्मनस्तदुपवेदनमदर्शनमेव क्षयो
 यस्य तथा विधम् ॥ तत्तस्याजगद्वेदनायायद्वेदनसाक्षिचैतन्यत्वात्तस्मैवेत्यनुपज्जते ॥ यद्विष्टमिति पूर्ववत् ॥ ७१ ॥ दृष्टान्तादार्थान्तिकेयद्वैलक्ष्यप्यतदर्थयति ॥ एतावन्मात्र इति ॥
 भेदे वैलक्षण्यम् ॥ ७२ ॥ तदेवाह ॥ देशेति ॥ जगत्तद्वादी विवर्तोपादाने ब्रह्मणि देशाद्याः पूर्वमसंतः पश्चादाराप्यमाणाः नार्थभूतजगत्कोटावेवेक्षिताः ॥ ७३ ॥ नास्त्वदप्रकारां
 यत्समासत्पवेदनचैतन्यतदेवाविद्यावरणादाभास्वरमीयतप्रकाराभिवसपन्नविजगदित्यतिक्रम्यत्वरूपमन्यथा ज्ञाति ॥ चिंतयित्वा ह्युपस्यतस्य परमार्थिकत्वरूपं विदन् ज्ञानमेव
 विद्यते वेदनं हृदयबोधो मोक्षस्त्ववेदनम् ॥ यदंवरुचिरं ते स्यात्तदेवाशुहृदिकुरु ॥ ६८ ॥ सर्गासर्गौ बंधमोक्षौ वेदनावेदनात्मकौ ॥ अभिन्नौ
 बोधनाच्चोभौ यथेच्छसितथाकुरु ॥ ६९ ॥ असंविनेस्तु यन्नास्ति तन्नाशकाकदर्शना ॥ तूर्णोभावेन यत्प्राप्तं भवति श्रुतिवत् ॥ ७० ॥
 यद्वेदेन मात्रात्मतदंगावेदनक्षयम् ॥ तद्वेदनं वेदनायायद्विष्टतत्समाचरेत् ॥ ७१ ॥ वीचिर्यथां भस्मः स्पृंदो जगच्चैव तथा चितौ ॥ एतावन्मा
 त्र एवात्र भेदो यद्रघुनंदन ॥ ७२ ॥ देशकालस्वरूपेषु सत्पुंसत्पुंसो व्यादितां भस्मि ॥ जगदादौ तु देशाद्या असंतो जगतीक्षिताः ॥ ७३ ॥ आभा
 स्वरं विजगदित्यतिभाति मास्वरत्वं वेदनं विदन् मेव चितेः स्वरूपम् ॥ वाचिस्थितं भवति च तदुपाह भेदो ह्यिष्टं प्रशांतं वचनसुशिवः परात्मा
 ॥ ७४ ॥ संवेदनं सर्वद्वितीयादर्थभिनौ न कदाचिदेतौ ॥ वीच्यं भस्मोद्वेदति नोचितो किर्यस्याज्ञातायां विदमेव युक्तम् ॥ ७५ ॥ इ
 वां वा० दं० मो० नि० पू० जीवदो० स्वप्नशतरुद्रौ यकथनं नाम निषिद्धतमः सर्गः ॥ ६३ ॥ ॥ ७५ ॥ श्रीराम उवाच ॥ जीवदवाक्षणादौ
 नाहं सादीनां मुनीश्वर ॥ भिक्षुस्वप्नशरीराणां संपन्नं किमतः परम् ॥ ७६ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ रुद्रेण सह संप्रयुज्य बुद्धाः सर्व एव ते ॥ मिथ
 श्वदृष्टसंसारारुद्रांशाः सुखिनः स्थिताः ॥ ७७ ॥ तेन रुद्रेण तां मायामवलोक्य यथोदिताम् ॥ स्वांशास्तामिव संसारस्थितिं ते प्रेषिताः पुनः ॥ ७८ ॥
 न जडम् ॥ एतद्वेदं ह्यिष्टं विजगत् ॥ अन्नेन सोम्य शुभेनापोमूलमन्विच्छेत्पादिश्रुतिदर्शितं पार्थरुपाह उपसहर ॥ तयोपसंहृतं तु तदाचारं भणविकारो नाम धेयमिति श्रुतिदर्शितदिशा
 वाचिवाच्यान्नेस्थितमवति ॥ प्रशांतवचनवाच्यान्मपि यत्र तथा विधस्तु परशिवः परमात्मेत्यर्थः ॥ ७९ ॥ एवमवेदनमात्मचैतन्यसर्वाजगदिति च शब्दादर्थोच्चाभिन्नौ सपन्नौ न क
 दाचिदेतौ द्वौ स्तः ॥ यस्योत्तररूपस्यात्मन अज्ञातायामिदमेव युक्तं न तु ज्ञातायामित्यर्थः ॥ ७५ ॥ इति श्रीवासिष्ठमन्तात्सर्वप्रकारो० नि० पू० त्रिषट्पितमसर्गः ॥ ६३ ॥ ॥ तैस्तैर्दे
 है पुनस्तेषां शेषां गोत्रवर्णयति ॥ ततो रुद्रगणत्वाभि संकल्पस्थिरताक्रमः ॥ १ ॥ अक्ष्वादि रुद्रा तदेहं व्यातारत्तिकाटनवतिदेहेषु भोजकप्रार्थशेषाः सति न वेति सदेहान्त्तद्वृत्तातरा
 म पृच्छति ॥ जीवदेति ॥ किंसपन्नस्यामशरीरवद्वाध उतायेव्यवहारोपि सपन्न इत्यर्थः ॥ १ ॥ ते रुद्रा शान्तिश्च दृष्टपूर्वोत्तरसंसारः संतः कृतकृत्यत्वात् सुखिनः स्थिताः ॥ २ ॥
 तेन कौतुकदर्शनाय प्रथमपदत्तेन रुद्रेण ॥ ताजीवदादिसंसारस्थितिमेव ॥ ३ ॥

अप्यासयोग्यो सकल्पितार्थलोभेतदैकाग्र्यसंपादकत्वेनैवोपयोगः ऐकाग्र्याभावेतुचित्तमनेकार्थव्यासक्तमेकमपि स्वसांकल्पिकमर्थानलभत इत्यसत्यसंकल्पनात्प्राप्तयेत्याशयेनाह ॥ इदमित्यादिना ॥ मया ऐकाग्र्यशून्येनन आप्यामुराक्ययतश्चित्तसकल्पिततद्व्योभयाश्रयादुभयभशप्राप्तौतिनैकवस्थिरीभावतीत्युत्तरेणान्वयः ॥ १६ ॥ यतइत्यत्रयलोपस्यासिद्धत्वात्सधिरार्थः ॥ उक्तमेवार्थसामान्योक्तिभिः समर्थयति ॥ सर्वमित्यादिना ॥ १७ ॥ ककुभादिशम् ॥ १८ ॥ १९ ॥ प्रकतेयोजयति ॥ तस्मादिति ॥ २० ॥ तथापसिद्धरुद्रदेवसर्वरूपेनसर्वलब्धम् ॥ अस्यापितथास्थिते ॥ ते आतरालिकाजीवटादयोऽनवतिभिश्चसकल्पजीवा प्रत्येकयत स्थितास्तज्जगच्चपृथक्पृथक्कृतोन्योन्यनपश्यति ॥ २१ ॥ तर्हिनेरुद्रसन्निधौकथमन्योऽप्यदृष्टवत्तत्राह ॥ अप्रबुद्धा इति ॥ जीवानामताः ससारभेदात्तद्वोधिनास्तस्यरुद्रस्येच्छयाप्रजायते ॥ २२ ॥ तथातद्रूपाबद्भूपाश्च सर्वसर्वत्रपश्याति तेयतः शंकरादयः ॥ इदमग्रगतं वस्तु तथासंकल्पितं मया ॥ १६ ॥ नाप्ययतोभयभ्रंशं सप्राप्तोऽनुभयाश्रयात् ॥ सर्वव्याप्तिमतं कार्यमेकनिष्ठस्यसिद्ध्यति ॥ १७ ॥ दक्षिणांककुभंगच्छन्कः प्राप्नोत्युत्तरांदिशम् ॥ संकल्पार्थपरैरेवसंकल्पार्थोवगम्यते ॥ १८ ॥ अत्रस्थार्थपरैरेवसंस्थितोर्थावगम्यते ॥ अत्रस्थेबुद्धिसंस्थेयः संकल्पप्राप्तुमिच्छति ॥ १९ ॥ तदासावेकनिष्ठत्वाभावात्तन्नाशयेद्वयम् ॥ तस्मादेकार्थनिष्ठत्वाद्भिक्षुजीवेनरुद्रताम् ॥ २० ॥ प्राप्यसर्वात्मनालब्धं तथासर्वतथास्थितेः ॥ भिक्षुसंकल्पजीवास्तेप्रत्येकं तज्जगत्पृथक् ॥ २१ ॥ पश्याति चैतनान्योन्यं रुद्रज्ञानादितेततः ॥ अप्रबुद्धा प्रजायते जावाजीवांतवां विनः ॥ २२ ॥ तदिच्छयाशुतद्रूपाबद्भूपाश्च तेइह ॥ इह विद्याधरोहस्यामहस्यामिहपंडितः ॥ २३ ॥ इत्येकध्यानसाफल्यदृष्टांतोस्यांक्रियास्थितौ ॥ एकत्वं च बहुत्वं च मौर्ख्यपांडित्यमेव वा ॥ २४ ॥ देवत्वं मानुषत्वं च देशकालक्रियाक्रमैः ॥ तुल्यकालमलंकर्तुं धारणाध्यानयत्नतः ॥ २५ ॥ सर्वशक्त्यः स्वरूपत्वाज्जीवस्यास्य कशक्ता ॥ अनंतश्चांतपुंक्तश्च स्वभावोऽस्य स्वभावतः ॥ २६ ॥ सविकासः ससंकोचोऽहिंस्सस्तेन चिदात्मनः ॥ यदिच्छति तदस्यांगजंतुः संपद्यते स्वयम् ॥ २७ ॥

तेतदिच्छयैव जायत इत्यर्थः ॥ प्रातिस्विकससारदर्शनेन तेषां भवेच्छाहेतुरित्याह ॥ इहेति ॥ २३ ॥ अन्येषामपि जीवानामस्याप्रसिद्धायां क्रियास्थितौ तत्तद्वत्तद्गृहकारव्यवस्थापामयभिश्चसकल्पसर्गएव दृष्टात ॥ अय जीवो धारणाध्यानयत्नानुसारेण यद्यदित तत्सर्वकमेणयुगपच्चयथेच्छकर्तुं समर्थ इत्याह ॥ एकत्वमित्यादिना ॥ २४ ॥ देशकालक्रियाक्रमैस्तुल्यकालवाकर्तुं मूलसमर्थः ॥ २५ ॥ तत्र हेतुमाह ॥ सर्व्वेति ॥ यतोय जीवः परमार्थतोऽनंतः अतोऽस्य सर्वशक्तयः सति यतश्चायमैकेकेदेहाभिमानलक्षणो न तेन परिच्छेदेन पुंक्तः अतोऽस्यैककार्यावशक्तितोऽस्ति ॥ शक्तिसुभावानुसारतश्च तत्कार्यस्य भावोऽस्य व्यभवस्थित इत्यर्थः ॥ २६ ॥ अतएव प्राणिनः स्वार्गनरकाद्यनर्थसहस्रसर्गात्मनामविकारसर्वप्राणसहारेण प्रलयालनाचससकोचो जगदीश्वरः अहिंसो हि साप्रयुक्तवैषम्यनैर्घृण्यद्योपशून्यो यतोऽय जंतुर्जीवसयः स्वयं यदिच्छति तदेव स्वेच्छानुसारत इत्यर्थः ॥ चिरस्थसकल्पात्स पद्यते न तेन किंचित्कस्य चिदिति टाकियत इत्यर्थः ॥ तथा च भगवतो वादरायणस्य सूत्रम् ॥ वैषम्यनैर्घृण्येन सापेक्षत्वादिति ॥ २७ ॥

१ बद्धादिच्छा ई प्रशक्तियटयोरेकगतिस्तत्रस्थभाप्यस्थैक्यटोक्तेः २ पुस्तकांतरे मूलटीकयोर्मुक्तइति पाठः

॥ ४ ॥ महाप्रलयतः द्विपथावसानतः पारव्यक्षये भोजका विघाते रोनसह ॥ जगद्यति भासक्षयतोषा ॥ ५ ॥ नेपा सर्वथा रुद्राणां तदानीमन्तरुद्रसारस्य यस्य स्थानदर्शनमस्त
 सिर्वतमभूत्समभ्यर्थात्कालिकजीवदादिसारमन्त्रकेमाययोस्त्वमसाक्षी भवजागरमित्यथ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ऋषिपत्नी लुकेर्धसिद्धरामसपादकालोत्सत्ससारपरेष्वस्तितादृतिग
 म्यत ॥ ८ ॥ प्रामद्वारापृष्टा यत्सर्वशेषे पञ्चिज्ञासया प्रसृत ॥ १ ॥ अशेषाधिष्ठानचिरदराप्य अप्यस्तारोतुसकस्य सत्यता विवेकेन त्यज ॥ तत्र सप्तसप्तलिङ्गसक
 लिकाप्यसदतिरितरूपपूर्वोत्तरकाल्येनोत्तितरेष्वनास्ति तत्सर्वमधिष्ठानतु पर सर्वस्मिन्तो स्तेष्वेति तत्सत्यैव भोजकादृष्टोदो धिगसां कल्पिकार्यस्यार्थकियासामर्थ्यमित्यर्थ

॥ श्रीरुद्र उवाच ॥ ॥ गच्छतां शुनिजस्थानतत्र भुक्का कलत्रकै ॥ कश्चित्कालं समभोगान्मत्सकाशमुपैष्य ॥ ४ ॥ भविष्यमदंशाये
 गणामगुरुरमुपणा ॥ ततो महाप्रलयतोयास्यामलत्वरपदम् ॥ ५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वा भगवान् रुद्रस्तोषां सोतरधीयत ॥
 अत्यससारसस्थानरुद्राणां मध्यमाययी ॥ ६ ॥ प्रययु स्वास्पदते पिजीवदवाक्षणादय ॥ स्वकलत्रे समर्देहक्षपयित्वा यकालत ॥ ७ ॥
 रुद्रलोकसमाभाषप्रविप्यतिगणोत्तमा ॥ कदाचिद्भोषिदस्य ते तारकाकारकारिण ॥ ८ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ सिद्धुसकलमरुपास्ते
 जीवदवाक्षणादय ॥ कथसत्यत्वमायाता सकलार्थैकसत्यता ॥ ९ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ संकल्पसत्यता त्वशेत्यजसकल्पसत्य
 ताम् ॥ तत्र यन्नास्ति तन्नास्ति यत सर्वात्मतत्त्वदम् ॥ १० ॥ यत्सर्वेदस्य ते यच्च सकल्पैरवलोक्यते ॥ तत्तथा विद्यते तत्र सर्वकालं तदात्मक
 म् ॥ ११ ॥ तद्देशकालात्मतया गत्वा देशांतरं यथा ॥ देशदेशांतरयद्द्वजगत्यात्मादिकविना ॥ १२ ॥ नलभ्यते तथा स्वप्नो विना तत्र नलभ्य
 ते ॥ सवमस्ति चित कोशेष्वप्यलोकयत्यसौ ॥ १३ ॥ चित्तया तद्वाप्नोति सर्वात्मत्वादविद्वतम् ॥ सकल्प स्वप्नकस्त्वगयया च दशया
 व्यते ॥ १४ ॥ परमभ्यासयोगाभ्या विना त्वेतन्नलभ्यते ॥ येषां तु योगविज्ञानदृष्टय फलिता स्थिता ॥ १५ ॥

॥ १० ॥ सवकालयत्सर्वधिष्ठानतस्मात्सकभूलात् देशकालात्मतया तत्र यत्सर्वविद्यते ॥ ११ ॥ गत्या देशांतरयत्सर्वेदद्विषणोति ॥ देरागिति ॥ यथा मधुरादिदेशांतरयादृष्टिपु
 धादिदमद्विषयमानमपि गतिगमनमात्मा स्वप्नमन आदिष्वद्विषयत्वात् देरादृष्टमद्विषयकालस्तद्विवेकोपदेष्टा पुरुष इत्यद्विककारणकलापविनानलभ्यतेन या स्वप्नो धित भक्ता यस्य पु
 स्मा स्वप्नोत्तरे चानलभ्यत इति परेणाप्त्य ॥ १२ ॥ चित्तकोशकोमासदशोसवधवासनाकरश्चानने यथा यथा आलोकयति भोजकादृष्टोदो धित भासनाभिपर्यालोचयति तयात
 या च तद्विद्वत्समयतद्विषयपुरुषदरपरात्मा भोति ॥ १३ ॥ सवत्यस्त्वमसकस्यादेर्गुणपदरनिर्दिष्टकलायत्समाह ॥ सकल्प इति ॥ आप्यते तदराध्विष्यति शेषः ॥ १४ ॥
 परमिति ॥ अभ्यासयोगपरिप्राकाशेशु सत्य ॥ तन्मधुराणि विनाप्यभ्यासस्तत्पदयोगसिद्धिफलमस्तीति विशेषमाह ॥ येषां तिष्ठति ॥ १५ ॥

॥ २ ॥ एवमेव सर्वेषामपि जीवानां मरणकालोद्भूतस्वकर्मैव स्वमद्वज्जगदात्मना अभोक्ष्यभातीति बोध्यमित्याह ॥ सर्व एवेति ॥ ३ ॥ एवं भिक्षालेव तन्मपरिच्छिन्नं स्वरूपं यस्य तथा विधोपि देही देहपरिच्छिन्न इव आभोक्षमाकुलस्तिष्ठतीत्यर्थः ॥ अनया भिक्षुकथया ॥ ४ ॥ परात्पूर्णस्वरूपात्प्रसूतात्मा सर्वोपि जीव इति एव प्रकार एव न केवलं भिक्षुरित्यर्थः ॥ अहरहः प्रतिदिनं स्वप्नेनः अन्नं भवति स्म भवेत्यर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ इदं जन्मादिदुःखकचिक्केन चिन्मिस्तेन परिपश्यतीति परेणान्वयः ॥ ७ ॥ ८ ॥ इदानीं बध्मोक्षतत्त्वसंक्षिप्याह ॥ देहेति ॥ देहनाम्नोहमिदं भिमान एवातो बध्मस्यात्मना एव मोक्ष इति निष्कर्ष इत्यर्थः ॥ किंचिदुक्तं कामोराभोवर्णिता र्थप्रबोधमाश्रयार्थिभिर्नयेन व्यक्तं किं ॥ अहो इत्यादिना

सर्वस्याभासजीवस्य मृतिजन्ममयी स्थितिः ॥ भवत्येव चिदाकाशरूपिण्येवाकृतिगता ॥ २ ॥ पृथक्कृत्यैक्यमभ्येति स्वात्मा संसारखंडक म् ॥ सर्व एव मृतो जंतुः पृथक् स्वप्ननिभात्मकम् ॥ ३ ॥ एवं तत्स्वरूपोपि देही चामोक्षमाकुलः ॥ जीवयूथं जयातुभ्यं कथितं कथयानया ॥ ४ ॥ परात्प्रसूदितात्मेति भिक्षुरात्मकेवलम् ॥ मोहान्मोहांतरं याति जीवो हरहरे वनः ॥ ५ ॥ पर्वताग्रपरिभ्रष्टो ह्यधो धउपलोक्यथा ॥ परमात्मपरिभ्रष्टो जीवः स्वप्नात्मि मं हृदं ॥ ६ ॥ पश्यत्यस्मादपि स्वप्नाद्याति स्वप्नांतरं पुनः ॥ स्वप्नात्स्वप्नो विनिपतन् मृदुपैव दं दृढकिल ॥ ७ ॥ परिपश्यति जीवो तर्मायया जर्जरं रीकृतः ॥ कचिक्केन चिदेवैव ह कदाचिदपि वा स्वयं ॥ ८ ॥ देहनाम्नोहमिदं तन्मुच्यते स्वप्नप्रपद्यते ॥ श्रीराम उवाच ॥ अहो नु विषमो मोहो जीवस्यारयोपजायते ॥ ९ ॥ यथा युग्मस्य स्तोकेन नानाकारविकारया ॥ मिथ्याज्ञानोऽग्रया मिथ्यामाययानिपत त्यलम् ॥ १० ॥ अहो नु खलु वैषम्यं भोमं निजवदुच्यते ॥ भगवन् सर्वदा सर्वसर्वदैव जगत्स्थितौ ॥ ११ ॥ त्वया संभवतीत्युक्तं यथा तच्चानु भूयते ॥ एवं गुणविशिष्टात्मा तन्मोहात्मा सा भिक्षुकः ॥ १२ ॥ कचिदस्ति न वा स्यंतरालोऽप्यकथयामि शुभे ॥ १३ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ अद्य रात्रौ समाधिस्थस्त्रिलोकी मठिकाभिमां ॥ १३ ॥

१ ॥ स्तोकेनात्मेनापि मदश्चमादिनिमित्तेन शुभस्य मनःस्थामायायया अलमत्यंतं भीमैव मृदुःखसकदतिपतितच्च निजवत्सत्यवस्थीयवद्वा उच्यते तद्देहो आश्रयमिति परेणान्वयः ॥ १० ॥ सर्वसर्वं सर्वदा संभवतीति च त्वया पटुक्तदप्यनुभवात् रुढमभा भूदित्याह ॥ भगवन्मिति ॥ ११ ॥ एवमुपदिष्टार्थाभिर्न दनेन गुरुप्रतोष्यत्वया य भिक्षुर्मदो धायकत्वयित्वोक्त उक्तं कचिदस्तीति स देहेन कौतुकात्पृच्छति ॥ एवं गुणविशिष्ट इति ॥ तन्मोहात्मा तादृशजीवटादिमोहात्मा ॥ १२ ॥ अतर्प्येन आलोक्यत्वद्दो धाय यथापि कल्पयित्वा मया भिक्षुरुक्तस्तथापि तद्वाक्यस्यादृतत्वायोगात् कचित्संभावित एव सः तस्य च योगेनाधुना दर्शने उच्यते न विलंबः स्यादित्याशयेन वसिष्ठस्तकालोचितं भवाच अवेति ॥ १३ ॥

इराणीप्राणायानफलदर्शच्छिक्त्रोमेकधात्रैकपाथस्थितिमुदाहरणेनप्रपञ्चयति ॥ स्वयंसंपादितैरित्यादिना ॥ तत्तद्वैराकाढानुसारिणामप्यनुपहर्तनपद्धत्याप्याधिका॥१८॥
 क्रियाकथं ॥ इहलघुदेहसम्पदमेच्छतेतत्रमननानेहोदकमनयागच्छति ॥ २८ ॥ इहलोकेअनुभूतसंगिद्विषयायोगिनोयुगपत्पारब्धभोगोनतिष्ठतीतिपूर्वगाम्य ॥ एतदेव
 विषयानिनाशिरप्य ॥ सर्वेषांवेरादीनांतत्रप्रसन्नित्थनेनमयदशात्ताआभवत् ॥ तद्वन्नगवतोहस्ताभ्येत्यपसराद्यष्टिभ्ययोगसाधनैर्धर्मैस्त्यपार्कैरेषूपराणादीनसिद्धम् ॥ २९ ॥
 आपानान्मादिनाप्यहरति ॥ स्वर्लोकेयोगिनीगमय्येतिष्ठत्स एवमूलनेपथ्येषामुपपन्नपद्मणार्थयति ॥ ३० ॥ अस्मिन्माधनारजनादनोजनस्थानेष्वनुदरासहजराक्षसव
 धापयद्दससपन्नपुनरेकोभवति॥३१॥ मेधाभक्तानांतीनमस्कारादिनापार्थी ॥ अकानांरुणारातानिअनुपहर्तुननुपहर्तुलेभानुभ्यंपातितप्रचक्रुस्तमायादुर्वोधनादिभ्यामोह
 मर्थक सहस्रमयति ॥ ३२ ॥ कानानांसहस्राणिपोदासहस्रन्यकालमयभूमेकदतिशय ॥ ममदृष्टीतिशेयवदिति ॥ ययानिभिराकादिभिर्दिग्भिरामापन्न सर्वपाणिनान्धेयुवस
 स्वयसपाटितैरभिर्दशकालक्रियामनै ॥ योगिन्यायोगिनश्चेहतिष्ठत्यन्यत्रयत्रच ॥ ३८ ॥ इहवामुभभोगेनहृष्टमेतदनकश ॥ कान्तवी
 र्याहृतिष्ठन्मवर्षाभयदोभवत् ॥ ३९ ॥ विष्णुक्षीरोदधौतिष्ठन्जायतेपुरुषोभुवि ॥ पृथ्वर्यातितिष्ठत्योयोगिन्योयोगिनीगणे ॥ ३० ॥
 शक स्वगासनक्तिष्ठन् ॥ त्रिदशायमुर्विका ॥ सहस्रमेकंभवतितयाचास्मिन्ननार्दन ॥ ३१ ॥ तृणांशतानिभक्तानांमानुष्यंयातितन्यतै ॥
 एक सहस्रंभवतितयाचैपजनानादन ॥ ३२ ॥ अशावतारलोलाभि कुरुतेजामर्गतिस्थिति ॥ एक कान्तसहस्राणिनुल्यकालनिमंपवत् ॥ ३३ ॥
 एवतेभिस्तुसकल्पाजीवदवाक्षणादय ॥ रुद्रविज्ञानवशात् स्वसंकल्पपुरीगता ॥ ३४ ॥ तत्रभुक्काचिरेमोगान्माप्यरुद्रपुरत ॥ गणना
 भावसंततस्यास्यतिसपरिच्छदा ॥ ३५ ॥ नित्यंभ्रुकुञ्जवकस्वलतालयेपुरुद्वेणसाकमुररजगुलुच्छकेषु ॥ नानाजगत्सुचतदाशिवप
 तनेषुविषाधरीवमरमौलिधराश्वरेजु ॥ ३६ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षोपायेषुनिर्वाण० पू० गणत्वप्राप्तिर्नामचतु पधितम मर्ग ॥ ६४
 ॥ स्वमशतकरीयंसमासम् ॥ ॥ श्रिवसिष्ठउवाच ॥ ॥ इषदृष्टोययानेनमिष्टुणाचैतसिभ्रम ॥ भूतप्रयत्नमेवैषपृथक्कुत्वास्तुपश्यति॥ १ ॥
 प्रयत्नश्चप्रयत्निकरातिरद्वत् ॥ १ ॥ वर्णितैरित्यामरुतेविशेष्यमिषाह ॥ एवमिति ॥ रुद्रस्यविज्ञानमभ्यनुज्ञातद्वशात् ॥ तत्सकल्पानुसारिण्येषरुद्रस्याभ्यनुज्ञातद्वलादि
 सप ॥ १२ ॥ १५ ॥ मेधामयितवात्सल्यद्वैतसंभूतपुष्पवद्भुक्कल्पनेनैच्छिकविहारोयुगपद्वत्तत्स्याह ॥ नित्यमिति ॥ तेगणाठरजगुलुच्छकेषुब्रह्मसर्वकेषुभ्रुकुञ्जवक
 स्वलतापृष्टेषुदेवसाकनयानानाविधेषुजगत्सुभूतेषुतयारिषेषुकैलासवैकुण्ठप्रसन्नलोकादिपतनेषुनगरेषुबहिर्दरागोविनादिवनादटादिकुरालासुविषयाधरीयुमय्येअनरीर्षीलि
 षुभिनेषवप्रपञ्च्यतइत्यमरमौलिधरा अमरमणनिभारकमभूतपूर्णचन्द्रमौलीधारयतीतिवाअमरमौलिधरा सनोरेजुर्वस ॥ ३१ ॥ ॥ इ० वा० ता० नि० पू० चतु पधितम
 मर्गः॥ ६४ ॥ ॥ २ ॥ ॥ मिश्रभ्यापावसर्वेदुर्जनेषुसमउच्यते ॥ राधाभ्येत्यगमिशो सभोभ्यानचवचयते ॥ १ ॥ यथावर्णितप्रकारत्वेनमिष्टुणास्वचेतसिचोन्मनैपदुष्टःआ
 वातश्चलित एवमिष्टुलंमस्मंभूतपाकनशुभाशुभकमलसृणदयत्नमेवकलावस्यापार्थक्यत्वात्सतोभ्यतिरिक्त्विककलासुषुप्तदमपरयतिनाणुभाभमप्यन्यदस्तीत्यर्था ॥ १ ॥

दृक्शब्दाद्गुरिमेनहलंतादापिदीर्घदेशस्येतिव्युत्पाद्यम् ॥ ९ ॥ तस्यग्रहंकूर्दाप्यानभंगमीताःप्रियाअपिभृत्यानोविशतिक्विल ॥ १० ॥ तस्यभिक्षोः ॥ संवेतुर्विदेहकैव
 ल्यायचरमसाक्षात्कारमामुम् ॥ तत्कुत ॥ यतो नियतेस्तदायुर्नियतुर्विधातु ॥ ११ ॥ तथापाम्बर्णितप्रकारेण ॥ १२ ॥ एवमेवविध ॥ अथास्मिन्कले ॥ अयद्वितीय ॥
 तृतीयोपोपलभ्यतेतदानीमयेत्यर्थ ॥ १३ ॥ जगत्सद्वेअलिनाअलिबद्धमतामयाअस्मिन्सर्वोत्तरीयोपोपलभ्यतइतिपूर्वपरेणवाअन्वयः ॥ १४ ॥ अयमयालीलयाअस्मा

तस्मिन्विहारेस्वकुटीकोशेकपिलमूर्धजः ॥ भिक्षुर्दीर्घदेशोनामस्थितएवसमाधये ॥ १५ ॥ एकविंशतिरात्रंचतस्यैवंस्थितिशालिनः ॥ दृढा
 र्गलंभृद्धानभंगभीताविशंतिना ॥ १० ॥ श्रुत्याःप्रियाःक्विलतयासंतिष्ठतिसाभिक्षुकः ॥ अद्यैवतस्यसंवेतुंनियतेरीदृशास्थितिः ॥ ११ ॥
 राजयोधाननिष्ठस्यगतास्तस्यैकविशंतिः ॥ सतुवर्षहस्त्राणितयाचितेनभूतवान् ॥ १२ ॥ कस्मिंश्चिदाकनेकल्पेभिक्षुरेवंपुराभवत् ॥
 अद्यत्विहद्वितीयोस्मिंस्तृतीयोपोपलभ्यते ॥ १३ ॥ मयातुपुनरन्विष्यचेतसाचतुरात्मना ॥ तादृग्भिक्षुस्तृतीयोव्योजगत्यद्वादशालि
 ना ॥ १४ ॥ अस्मात्सर्गात्ततोऽलद्वस्तृतीयस्तादृशाशयः ॥ अथान्यलीलयासर्गमयासंप्रोक्षितास्ततः ॥ १५ ॥ यावत्तस्मिंश्चिदाकाश
 कोशशाथिनिसर्गके ॥ तृतीयो विद्यतेभिक्षुर्ब्राह्मश्चसदृशक्रमः ॥ १६ ॥ एवंतेनैवतेनैवसन्निवेशेनभूरिशः ॥ भविष्यत्यभवत्सर्वपदार्थाः
 सर्गसंततौ ॥ १७ ॥ अस्यांसभायामपिचेमुनयाब्राह्मणास्तथा ॥ भाव्यमेवंसमाचारैस्तैरन्यैरप्यनेकशः ॥ १८ ॥ नारदेनामुनाभाव्यं
 पुनरन्येनचामुना ॥ एवंकलनकर्मभ्यांयुक्तनान्येनभूरिशः ॥ १९ ॥ एवंजन्मादिनाभाव्यंव्यासेनापिशुकेनच ॥ शौनकेनपुनर्भाव्यंक्रतु
 नापुलहेनच ॥ २० ॥ अगस्त्येनपुलस्त्येनभृगुणागिरसापिच ॥ एतएवतथान्येचएवंरूपक्रियास्पदम् ॥ २१ ॥ चिराच्चिराद्भविष्यंतिमा
 येयंविततायतः ॥ सदृशाचारजन्मानस्तएवान्येचभूरिशः ॥ २२ ॥ भूयोभूयोविवर्ततसर्गोव्यप्स्विववोचयः ॥ अत्यंतसदृशाःकंचिकेचि
 दर्धसमक्रमाः ॥ २३ ॥ केचिदीपस्तमाःकेचिन्मकडाचित्पुनस्तथा ॥ एवमेपानिविततामहतामपिमोहिनी ॥ २४ ॥

सर्गादन्येसर्गासंप्रोक्षितास्तचतृतीयस्तादृगाशयोऽलद्वद्वत्यन्वयः ॥ १५ ॥ तदेवाह ॥ यावदिति ॥ ब्राह्मस्तत्रत्यब्रह्मणानिर्मितएतत्सदृशएवभुवनकर्मोविद्यते ॥ १६ ॥ एवब्रह्मां
 हमेदेनसदृशपदार्थक्रमेतादृशाभिक्षवाप्यनताःसभवतीत्याशयेनाह ॥ एवमिति ॥ १७ ॥ अस्मिन्मार्गमुमुक्षुव्यवहारोक्तमेवार्थपुनःप्रपचयन्नाह ॥ अस्यामित्यादिना ॥ तैरप्येव
 भिक्षुसदृशसमाचारै स्वसदृशसमाचारैश्चभाव्य ॥ अन्यैरपिएतन्मुनिसमाचारैर्भिक्षुसमाचारैश्चभाव्यमित्यर्थः ॥ १८ ॥ कलंतंज्ञानकर्मचरित्रताभ्यांयुक्तेन ॥ १९ ॥ २० ॥
 एवंविधस्यरूपस्यसत्स्थानस्यक्रियाणांचास्पदभावविषयीत्यर्थः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥

उद्यतपापयथाद्वयकोटिहोवाधमेदन्त्यनितिपावद् ॥ १४ ॥ घनगजितमंभमासलपुट ॥ तस्यबाधस्त ॥ १५ ॥ धाननपुला कापलापलापन ॥ १६ ॥
 सत्तेनपूर्वपुमिने ॥ १७ ॥ अद्वयपारमात्रकनिजधर्मसपादयामासु ॥ १८ ॥ मुनिप्रोक्तज्ञानरात्रावर्धनयत ॥ अभ्यस्त ॥ उपविष्टार्थानुसधानसुखेनक्षणाभिवपुनाराम
 पृथापप्रवणैर्लोक्यननिद्राभावात्कल्पमिव ॥ १९ ॥ स्वधरभूषणभूतसरोरारिषमतिबासप्रातर्कीनेमद्यत्स्वकापपरजेजातेसतिरशरयसामामस्तनपापूर्वपुत्रद्वयपुन
 आत्मानलोकवनेनप्राप्यनप्रवणोचितसमासनिषराकमरणेनस्यो ॥ २० ॥ इतिश्रीबासिष्ठम तात्पर्यमकारोनिषाण पू० पधर्पाटितम ॥ ६५ ॥ ॥ ५ ॥

शिक्षुरेक्षितिनास्तीतिप्रैक्ष्यप्रातर्वांभ्यहम् ॥ श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ ॥ मुनींचैवकययतिवहिर्मध्याह्निहिम ॥ १४ ॥ उद्भूतलप
 क्षुब्धपनगजितमंसल ॥ तत्पजुपारयोक्तस्यपुष्पाजलिपरंपरा ॥ १५ ॥ दृषापरौरविदपिनभुष्यंवातधुताहव ॥ पूजयित्वा मुनिश्रेष्ठा
 नुदतिपुन्स्वविपरात् ॥ १६ ॥ सप्तातदनुसोत्तस्योत्तप्रणामपरंपरा ॥ कमेणत्यस्तनेनैवजन्मु खेचरभूचरा ॥ १७ ॥ स्वास्पदपुत्रयारा
 खमहव्यापारमाहता ॥ सर्वसपादयामासुनिजधर्मकर्मोचितम् ॥ १८ ॥ चितवन्तमुनिप्रोक्तमहीचरनभश्चरा ॥ ज्ञानक्षयाक्ष्णमिव
 निन्नु वस्यमिवापिच ॥ १९ ॥ प्रात पुन प्रत्यतकायपरंपरेस्मिन्जातेजनस्वचरभूचरभूतसप ॥ आस्थानलोकरचनेनतयैवतस्याव
 न्योन्यमंघटनपूजिनपुन्यलोक ॥ २० ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० विद्योत्तरविस्मयवर्णननामपचपठितम सर्ग ॥ ६५ ॥ ॥ ६५ ॥
 श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ ॥ वसिष्ठमुनिसमुक्ताविश्रामिवादिशयुता ॥ स्थिता खेचरसिद्धौपाविश्रांतातदपनायका ॥ १ ॥ सरामलक्ष्म
 णासंवतर्धवायसमायसो ॥ सौम्यासमसमाभोगारांतवातेवपस्मिनी ॥ २ ॥ अन्वेदस्यवचप्रश्नमुवाचायमुनीश्वर ॥ बोधयंतिवलादे
 वसानुकुपाहिसाधव ॥ ३ ॥ श्रीवन्मिषुउवाच ॥ ॥ राजनरघुकुलाकाशशंकरपुनंदन ॥ त्यामयाज्ञाननेत्रेणसभिदुःप्रोक्षिताश्चि
 रम् ॥ ४ ॥ ध्यानेनाहचिरभ्यातलाहनिभिक्षुटिदक्षया ॥ दीपानिससविपुलांकुलशैलसपवताम् ॥ ५ ॥ यावत्कुनश्चिदप्येवमिदुलभ्योन
 तादृश ॥ वयंकिलमनोरान्यंघहिरप्युपलभ्यते ॥ ६ ॥ ततश्चिभागशेषायांराभ्यापुनरहंधिया ॥ इतराशांतरंयातावेलावातद्वेवार्णव
 म् ॥ ७ ॥ जिननामैपतत्राकिश्रीमन्जनपदोमहान् ॥ वल्मीकोपरितत्रास्तिविहाराजनसश्रय ॥ ८ ॥

अप्ययस्यापयननप्रसोदशनमुप्यत ॥ तदरानांतपाभ्येधर्मनानुभूतमाध्विनी ॥ १ ॥ स्थिताउपविष्टा ॥ मतोदृषास्तोनायका सामगदयश्चिप्रान्ताउपविष्टा ॥ १ ॥
 पश्चर्नपधवर्तीसरासी ॥ २ ॥ पश्चमनेषस्यअपतीक्ष्यपउवाच ॥ प्रातर्धवाप्यहमितस्वयमनिष्ठातत्वादिनिभाव ॥ ३ ॥ चिरमक्षितोन्मिषट चिरमक्षिप्यमेक्षितदतिबाधा ॥
 ५ ॥ पापन्यतभ्यलाधरुहिरयोमदतिपूर्वेणान्यप ॥ ६ ॥ उत्तरस्याकाशायाविराकांतरवेशयानोमनसापयलोचिषतवानितिपावद् ॥ ७ ॥ वल्मीकाख्याज्ञानपवाहुपरि
 पतोजिननामापयमसिद्धाजनपदोस्तिप्रअनपदेविहारात्प्योजनसमयोबहुअनाप्रयोदेशोक्ति ॥ ८ ॥

दकृशब्दाद्गुरिमेनेहलताहापिदीर्घदेश्यस्येतिव्युत्पाद्यम् ॥ ९ ॥ तस्यगृहकुर्द्वीध्यानभंगमीताःप्रियाअपिभृत्यानोविशतिक्विल ॥ १० ॥ तस्मिन्निक्षोः ॥ सवन्तुवदहकव
ल्यायचरमसाक्षात्कारग्रामुम् ॥ तत्कृत ॥ यतोनियतेस्तदायुर्नियतुर्विधातुः ॥ ११ ॥ तथाप्राग्भूतप्रकरणे ॥ १२ ॥ एवंप्रविविधः ॥ अथास्मिन्कल्पे ॥ अयद्वितीय ॥
तृतीयोनोपलभ्यतेतदानीमयत्यर्थः ॥ १३ ॥ जगत्सद्येअलिताअलिचङ्क्रमतामयाअस्मिन्सर्गोत्तरीयोनोपलभ्यतेइतिपूर्वपरेणवाअन्वयः ॥ १४ ॥ अयमयालीलयाअस्मा

तस्मिन्निहारेस्वकुटीकोशेकपिलमूर्धजः ॥ भिक्षुर्दीर्घदशोनानमस्थितएवसमाधये ॥ १५ ॥ एकविंशतिरात्रंचतस्यैवंस्थितिशालिनः ॥ दृढा
गलंगृहंध्यानभंगभीताविशंतिनां ॥ १० ॥ भृत्याःप्रियाःक्विलतथासंतिपुतिसाभिक्षुकः ॥ अद्यैवतस्यसंवेतुंनियतेरीदृशीस्थितिः ॥ ११ ॥
रात्रयोध्याननिष्ठस्यगतास्तस्यैकविशंतिः ॥ सनुवर्षसहस्राणितथाचित्तैनभूतवान् ॥ १२ ॥ कस्मिंश्चिद्व्याक्तनेकल्पेभिक्षुरेवंपुराभवत् ॥
अद्यविहद्वितीयोस्मिंस्तृतीयोनोपलभ्यते ॥ १३ ॥ मयातुपुनरन्विष्यचेतसाचतुरात्मना ॥ तादृग्भिक्षुरतृतीयोन्योजगत्पद्मादरालि
ना ॥ १४ ॥ अस्मात्सगात्ततोल्बधस्तृतीयस्तादृशाशयः ॥ अथान्यलीलयासर्गामयासंप्रेक्षितास्ततः ॥ १५ ॥ यावत्तस्मिंश्चिदाकाश
कोशशायिनिसर्गके ॥ तृतीयोविद्यतेभिक्षुर्बाह्यश्चसदृशक्रमः ॥ १६ ॥ एवंतेनैवतेनैवसन्निवेशेनभूरिशः ॥ भविष्यत्यभवन्सर्वपदार्थाः
सर्गसंततौ ॥ १७ ॥ अस्यांसभायामपियेमुनयोद्वाह्यतास्तथा ॥ भाव्यमेवंसमाचारैस्तरन्यैरप्यनेकशः ॥ १८ ॥ नारदनामुनाभाव्यं
पुनरन्येनचामुना ॥ एवंकलनकर्मभ्यायुक्तेनान्येनभूरिशः ॥ १९ ॥ एवंजन्मादिनाभाव्यंन्यासेनापिशुकेनच ॥ शौनकेनपुनर्भाव्यंक्रतु
नापुलहेनच ॥ २० ॥ अगस्त्येनपुलस्त्येनभृगुणागिरसापिच ॥ एनएवतथान्येचएवंरूपक्रियास्पदम् ॥ २१ ॥ चिराच्चिराद्भविष्यंतिमा
येयंविततायतः ॥ सदृशाचारजन्मानस्तएवान्येचभूरिशः ॥ २२ ॥ भूयोभूयोविवर्ततसर्गेष्वस्मिन्स्ववर्वाचयः ॥ अत्यंतसदृशःकचिकेचि
दर्धसमक्रमः ॥ २३ ॥ केचिदोपलभ्याःकेचिन्नकदाचित्पुनस्तथा ॥ एवमेपानिविततामहतामपिमोहिनी ॥ २४ ॥

सर्गादप्येसर्गां संप्रेक्षितास्तवतृतीयस्तादृगाशयोल्बधइत्यन्वयः ॥ १५ ॥ तदेवाह ॥ यावदिति ॥ ब्राह्मस्तत्रत्यब्रह्मणानिर्मितएतत्सदृशएवभुवनकर्मोविद्यते ॥ १६ ॥ एवमस्मा
दभेदेनसदृशेपदार्थकमेतादृशभिक्षवोप्यनतांसभवतीत्याशयेनाह ॥ एवमिति ॥ १७ ॥ अस्मिन्सर्गमुमुक्षुव्यवहारोक्तमेवार्थपुनःप्रपचयन्नाह ॥ अस्यामित्यादिना ॥ तैरप्येव
भिक्षुसदृशसमाचारैस्वसदृशसमाचारैश्चभाव्य ॥ अन्यैरपिपुनन्मुनिसमाचारैर्भिक्षुसमाचारैश्चाप्यमित्यर्थः ॥ १८ ॥ कलनज्ञानकर्मचरित्रताभ्यायुक्तेन ॥ १९ ॥ २० ॥
एवविधस्यरूपस्यसत्त्वानस्यक्रियाणांचास्पदभविष्यतीत्यर्थः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥

शणनिरमयकालास्तिदहमातसषटापितास्ति दहविषेष्टालक्षणकमषटूरितस्तत्त्वेधनास्ति किमस्तिप्रतिपत्तिर्थातिरक्षकेवलजुभाते ॥ तदेवहमिश्रुषारिषेस्पष्टमित्याह ॥
 वदति ॥ अतर्जाषटारिषणैकितपलासामलसम्यगुलभश्चक ॥ २५ ॥ २६ ॥ पातरुजमिषविकसितम् ॥ तस्यैषमरादीनानाफलहजालकजालाश्चपरयेतिषोष्यम् ॥
 अर्थानि सङ्घटनभान सार्धिमहानग्निर्विक्रिणार्दिवशुद्धात्सर्वेधनदेवदमशुद्धिमज्जकाज्जातम् ॥ २७ ॥ एषमिश्रुमनसीषसर्वजीवमन सविप्रत्येकजगदुपपत्तिमासत्त्ववदितस्त
 स्मरस्यानर्जस्यवदितस्यविषयिषम सगरवद्वदितस्त्यनस्यैषधमायादरोत्सर्प ॥ तेषामिमिकत्वता स्वपरोपिषनहनगतजगतस्वहामिष स्वस्वभ्यषट्परादुरानमिष्यासत्पाए
 य ॥ किंस्तदनत्याह ॥ सयात्सनीति ॥ सयात्स्यसिस्तिभित्तैरकसेपरमात्मानिनाशाम्येनस्फुरतिर्गति ॥ तेनस्तत्त्वधोयेनतद्भावस्यागुनैर्किंचित्स्यमित्यय ॥ २८ ॥ ॥ इति

क्षणनहास्तिनोवममप्रतिपत्तिर्हिजुभाते ॥ केनविशस्यहंरात्राअनताकतयेनय ॥ २५ ॥ वतासामुपलभोलमहोर्माभामनांगति ॥ प्रति
 भामानमवदमित्यविकसितस्थितम् ॥ २६ ॥ नानाकलहकञ्जालजलेप्रानरिवांशुजम् ॥ जातसवदनादवशुद्धादिदमशुद्धिमन ॥ सभा
 रजालमविलसार्धवद्विक्रिणादिव ॥ २७ ॥ प्रत्येकमवमुदित प्रतिभासुस्वह स्वदांतरंख्यपिचतस्यविचित्रत्वंह ॥ भवैस्वयननुचर्तपिमि
 यानिमिष्यासवात्मनिस्फुरतिकारणकारणोस्मिन् ॥ २८ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० निवाणप्रकरणेपू० जीवटो० मिक्षुसस्यतिकयनना
 मपदपठितम सर्ग ॥ २६ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ दशरथउवाच ॥ ॥ मुनिनायकतमिक्षुगत्वास्वधोधयत्वमी ॥ नरामत्यहिताश्रीप्राधानयनुकुट्टी
 गतम् ॥ १ ॥ ॥ श्रीवत्सिष्ठउवाच ॥ ॥ राजस्तस्यमहाभिक्षो सदह प्राणवर्जित ॥ क्लृप्तोवैवण्यमायातोनासौजीवितभाजनम् ॥ २ ॥
 तस्मभिक्षोसुर्जवांसोभूत्वापद्मजसारस ॥ जीवन्मुक्त स्थितोभूयेनासौसंस्थिताभाजनम् ॥ ३ ॥ तद्वहेमासपर्वतबलान्निकासितार्ग
 ला ॥ अतरालनुतिपुतिश्रुत्वाभिक्षुदिदक्षव ॥ ४ ॥

श्रीवत्सिष्ठम० तात्पर्यप्रकारोनिर्वाणप्रकरणेपू० पदपठितम सर्ग ॥ ६६ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ मिथोस्वभाधौमुक्तस्यदहनारोषवण्यते ॥ मिक्षुर्मानिषदन्त्येर्पावधामोक्ष
 भवोभूत ॥ १ ॥ सद्योपयुक्तमाधोभुंभ्यापयन् अमीमत्यहितामयाधेदितानरामिषणोभवदाश्वाश्वानयन् ॥ १ ॥ अर्धवतस्यसवतुंनियतेरपनिश्रयदन्तिमहुक्तघिस्तस्यत्वयेवपुष्ट
 मितिसुरपथ्यसिष्ठउवाच ॥ राजान्निहि ॥ ह्यदभ्याणापटमकान्नरसभाग शोषेणैवैवण्यमायात ॥ २ ॥ सतर्हिस्त्वदीपसत्यसकभेनमजीवतुतभाह ॥ तस्येति ॥ सत्येवतद्वैभोम्य
 पात्राभ्यरोपमत्सकस्यश्रवत्तेनाप्यधेतिभाष ॥ ३ ॥ मासपयतपदार्गलननिकासनीयमितिमिश्रुणाआसमैरतरालवार्गमिलतुर्लौमत्वावचित्वन्मभिमिलधपोधनकनुमय
 क्यमित्याह ॥ तद्वदिति ॥ मासस्यपदिषारमनिषेवजान्निकासितार्गलात्तेतोमिश्रुहरेदिदक्षवोभूत्वावद्विहारातरालेतिवदति ॥ बलान्निकासाबलादितिवा ॥ ४ ॥

नतोमासतेकायभिक्षुशरीरंनिष्काल्यनिःसार्यजलेत्यक्षयमिज्जपिष्यति ॥ तस्यांकुट्यामन्यंतत्कायाकारशिलाप्रतिमात्तृपंभिक्षुपूजाभक्त्यादिष्यवहारप्रवर्त्तनायकरिष्यति ॥ दृढत्वादक्षुण्णमानसभक्तमनःकल्पितदेवतारूपम् ॥ कर्मधारयः ॥ ५ ॥ एवमुत्तरीत्यामुक्तः ॥ विहारेषाणचेष्टादिष्यापारविषयेनष्टमृतम् ॥ ६ ॥ प्रश्नप्रासगिकमुक्त्वाप्रस्तुतमेवावलंबते ॥ एषेत्यादिना ॥ दुर्बोधेनभातिपरराहेतुविक्षेपशक्त्या ॥ अतिवासेननिरस्यते ॥ अस्तीअविद्यमानैवकृतजगदारभा ॥ हेक्षःकटकतयेवप्रतिभासस्ययोविपर्यासेन्यथाभावस्तस्मान्नकारणकोविश्रमोदयोयस्याः ॥ ८ ॥ वाचारभणविकारोनामधेयमृत्तिकेत्येवसत्यमित्यादिदृष्टांतश्रुतिवाचादादृष्टिकमायापिदृश्यमनृतस्वभाववानुमीयते ॥ ९ ॥ ज्ञापरमात्माएवंअविवेकाज्जीवत्वमायाति ॥ सचस्वविवेकात्सर्वमात्मेतिप्रथतीत्यात्सदृक्चिन्मात्रःपरिशिष्यतइत्यर्थः ॥ १० ॥ सःस्वबोधतआत्मेव ॥ अबोधतस्तुस

ततोनाशंगसंधानंकायंनिष्काल्यतेजले ॥ त्यक्ष्यंत्यन्यंकरिष्यंतिभिक्षुमक्षुण्णमानसम् ॥ ५ ॥ अनेनैवंसदेहेनभिक्षुर्मुक्तोव्यवस्थितः ॥ कथंप्रबोधयेत्तद्विहारेशरीरकम् ॥ ६ ॥ एषागुणमयीमायादुर्बोधेनदुरत्यया ॥ नित्यंसत्यावबोधेनसुरेनैवातिवाह्यते ॥ ७ ॥ असत्येवकृतारंभाहेक्षःकटकतायथा ॥ प्रतिभासविपर्यासमात्रकारणकोदया ॥ ८ ॥ परमात्मनिवाचेयमित्यंमायानुमीयते ॥ तरंगातीवपयसिप्रेक्षामात्राविनाशिनी ॥ ९ ॥ ज्ञोहिदृश्यमयादीर्घस्वप्नात्स्वप्नांतरं व्रजेत् ॥ एवंजीवत्वमायातिविवेकात्सर्वमात्महृक् ॥ १० ॥ योयस्यप्रतिभासःस्यादात्मैवसस्त्वबोधत ॥ सएवोदेतिसंसारःकरंजवनगुल्महृक् ॥ ११ ॥ प्रत्येकंभूतमुदितंकरंतंसारमंडलम् ॥ भिक्षोःस्वप्नांतरद्वपरांभंगिभिवांभसः ॥ १२ ॥ प्रस्तुतःपद्मजादेवजगत्स्वप्नोयथोदितः ॥ तथैवास्वच्छचित्तोरथोरुदःसर्वजनंप्रति ॥ १३ ॥ पितामहवदाभातिसर्गःस्वप्नविलासवत् ॥ प्रत्येकमुदितस्तेनब्रह्मांडानीवकोटिशः ॥ १४ ॥ स्फुरत्यथातथावास्मिन्जीवःपश्यतिविभ्रमम् ॥ रूढयेयंसमर्थंचस्वप्नवदीर्घमांतरम् ॥ १५ ॥ चित्सत्तामात्रमासाद्यप्रतीतिच्युतमात्रतः ॥ जरामरणदुःखानांकिंचिद्भाजनतांगतः ॥ १६ ॥

एवससाराल्मनाउदेति ॥ ११ ॥ भूतंप्राणिनिकायंप्रतिप्रत्येकससारमंडलंयांत्याउदितंकरतम् ॥ यथाभिक्षोःस्वमातरेअभसोभंगिआवर्ततरगादिविभागमिवविद्धीत्यर्थः ॥ १२ ॥ समष्टैर्हैरण्यगर्भस्यमनोमात्रनिर्माणत्वादयसर्गःस्वप्नएवचेष्टादिरपितथैवभावितुमर्हति असच्छचित्तादुत्थितइतिपरस्परइवभासातइत्याह ॥ प्रस्तुतइति ॥ १३ ॥ चित्तशुद्धीतुपितामहस्येवपितामहवत्स्वमविलासवत्सत्यआभातिनेतादृशभागेनज्ञायतेप्रत्येकमयब्रह्मांडानीवकोटिशोउदितइतिनिश्चीयतइत्यर्थः ॥ १४ ॥ अयंजीवोव्यष्टिप्रपचरूपेणसमष्टिप्रपचरूपेणवासाधारणप्रपचरूपेणप्रत्येकमसाधारणप्रपचरूपेणवायथातथावास्फुरन्मस्तुतथापि रूढयेयमितिमानसमर्थदीर्घविभ्रमंप्रथतीतिसत्स्वप्नत्रन्मिथ्यैवेत्यर्थः ॥ १५ ॥ दीर्घत्वमदशनेनिमित्तमाह ॥ चित्सत्तामात्रमिति ॥ तच्चतःप्रतीतिश्च्युतमादृतावन्मात्रतश्चित्सत्तामात्रमासाद्यआश्रित्यक्वचित्किंश्चिद्वेचनरतिर्यगादिदेहे ॥ १६ ॥

ध्वनिरवयवकालात्सनिर्द्देशमानसचेष्टापिनास्ति रेखादिषेष्टालक्षणकमधुरानिरलत्वाद्ब्रह्मनास्ति किन्नाहिमतिपतिर्भातिरेकबलजुगमे ॥ तदेवेहभिस्तुष्टरिभेस्पष्टमित्याह ॥
 कति ॥ अन्ताजीषटाहिर्गार्हपत्यतासामलसम्पुण्ड्रभाभक ॥ २५ ॥ २६ ॥ पातरगुञ्जमिषविधकसितम् ॥ तस्यशेषभरार्दीनानाकलङ्काकलङ्काभाभययेति योज्यम् ॥
 अर्धार्धं घट्टवतमान सार्धमर्द्धान्निर्वर्द्धिकणादिवधुद्रात्सवेदनोद्देशमशुद्धिमज्जाजातम् ॥ २७ ॥ एषभिस्तुभतसीधवर्धजीषमन स्विपत्येकजगद्गुणमतिभासस्वडुहितक
 स्यतस्यार्जोवस्वडुनारप्यपिचिचिष सगस्यडुदितउस्यनस्यैषमयाद्यरोत्यर्थ ॥ तेषामिकत्ववत्स्ययतेपिचतदनागतस्यव्यामिष स्वस्यव्यवहारदशाममिष्यासत्याप
 ष ॥ किंस्तानेत्याह ॥ सधात्सनीति ॥ सवालम्यस्मिस्वित्तर्तकरसेपरमात्मानारास्येनस्फुरतिर्नात ॥ तेनत्वतस्वधाभेमनद्रानभ्यामगुर्गर्काचितस्यमित्यथ ॥ २८ ॥ इति

क्षणनेहस्त्रिनोकमप्रतिपत्तिर्हिजुभते ॥ केवविशत्यहोरात्राअनताऽतयोनय ॥ २५ ॥ कतासामुपलभालमहेशीमामनोगति ॥ प्रति
 सामात्रमवेदमित्यविकसितस्वितम् ॥ २६ ॥ नानाकलङ्ककलङ्कजलेप्रानरिवांजुजम् ॥ जातसवेदनादवधुद्रादिदमशुद्धिमत् ॥ सन्मा
 रजालमश्वित्सार्धवर्द्धिकणादिव ॥ २७ ॥ प्रत्येकमवमुदित प्रतिभास्तुखद स्वदांतरेवपिचतस्यविचित्रखद ॥ सर्वस्वयननुवर्तपिमि
 योनमिष्यासवालनिरस्फुरतिकारणकारणोस्मिन् ॥ २८ ॥ ॥ इ० वा० वा० टे० मो० निवाणप्रकरणेपु० जीवटो० भिक्षुसस्यतिकयनना
 मपद्रुपटितम सर्ग ॥ २६ ॥ ॥ ७ ॥ दशरथउवाच ॥ ॥ मुनिनायकतभिक्षुगत्वास नोपयत्वमी ॥ नरामत्यहिता शीघ्रचानयतुकुटी
 गतम् ॥ १ ॥ ॥ श्रवन्मिषुउवाच ॥ ॥ राजस्तस्यमहाभिक्षो सुदह प्राणवर्जित ॥ क्लेदोवैषण्यमायातोनासौजीवितमाजनम् ॥ २ ॥
 तस्यभिक्षोस्तुजीवोसौभूत्वापद्यजसारस ॥ जीवन्मुक्त स्थितोभूयोनसौसंस्थितिमाजनम् ॥ ३ ॥ तद्वहेमासपर्वतयलान्निष्कासितार्ग
 ला ॥ अंतरालतुतिपुतिष्ठत्याभिक्षुदिदसव ॥ ४ ॥

मीषासिष्ठम मास्यनकारोनिर्वाणप्रकरणेपु पद्रुपटितम सर्ग ॥ ६१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ भिक्षोस्तसमाधौमुक्तस्यदहनाशाम्यवर्णये ॥ भिक्षुर्भातिवदप्येवांभामोक्ष
 स्वबोधत ॥ १ ॥ सवोभयगुणमाधेर्भुष्याययु अमीमत्यहितामयाभोधितानरामभिणोमधवाक्षयाक्षानयतु ॥ १ ॥ अर्धवतस्यसवर्तुनियतेरेयनिम्यपद्रुतिमहुक्तद्विस्तृत्यत्यवेदपुट
 भित्तिसूत्रपथसिद्धउवाच ॥ राजन्निहि ॥ क्लृप्त माणापटभक्तान्तरसमाग शोधयेधवर्णमायात ॥ २ ॥ सतर्हत्वदीयसत्यसकस्येनपकीर्णतभाह ॥ तस्येति ॥ सत्यवतदेहभोग्य
 पारप्यशेषमक्षकस्यमन्नसतिनाय्ययेति भाष ॥ ३ ॥ मासपयनपदार्गलननिष्कासनीयमितिभिक्षुणाआक्षेपेतरालभासिभिलासुर्धैर्गुप्तत्वादपित्वमन्त्रिमिलव्यवोधनकमुमरा
 स्यवित्याह ॥ तद्वदिति ॥ मासस्यपदीचरमनिबलान्निष्कासितार्गला सतोभिक्षुदेहदिदस्यधुत्वावर्द्धिर्दार्ढ्यरासेतिवति ॥ बलाद्भिस्त्राज्ञाबलान्तिवति ॥ ४ ॥

ततो मासतिकायां भिक्षुशरीरे निष्काल्य निःसार्य जले त्यक्ष्यति मज्जिष्यति ॥ तस्यां कुट्यामन्यतत्कायाकारशिलाप्रतिमस्वरूपं भिक्षुं पूजाभक्त्या दिव्यवहारप्रवर्त्तनाय करिष्यंति ॥ दृढत्वादक्षुण्णमानसभक्तमनःकल्पितदेवतारूपम् ॥ कर्मधारयः ॥ ५ ॥ एवमुत्तरीत्यामुक्तः ॥ विहारे प्राणचेष्टादिव्यापारविषये नष्टम् ॥ ६ ॥ प्रश्नप्रासंगिकमुक्त्वा प्रस्तुतमेवावलबते ॥ एषेत्यादिना ॥ दुर्बोधेन भ्राति परपराहेतुविक्षेपशक्त्या ॥ अतिवाहने निरस्यते ॥ अस्तीति अविद्यमानैव कृतजगदारभा ॥ हे भू कटकतयेव प्रतिभासस्य यो विपर्यसो न्यथाभावस्तस्मान्नकारणकोविधमोदयोपस्थाः ॥ वाचारभणविकारो नाम धेयं मृत्तिकेत्येव सत्यमित्यादि दृष्टान्तश्रुतिवाचादाटितिकमायापि दृश्यमनृतस्य भवितुमीयते ॥ १ ॥ ज्ञः परमात्मा एव अविवेकाज्जीवत्वमायाति ॥ स च स्वविवेकात् सर्वमासेति पश्यतीत्यात्सदृक्चिन्मात्रः परिशिष्यत इत्यर्थः ॥ १० ॥ सः स्वबोधत आत्मैव ॥ अबोधतस्तु स ततो न शङ्गसंधानं कार्यं निष्काल्य तेजले ॥ त्यक्ष्यं त्यन्यं करिष्यंति भिक्षुमक्षुण्णमानसम् ॥ ५ ॥ अनेनैवं स देहेन भिक्षुर्मुक्तो व्यवस्थितः ॥ कथं प्रबोध्यते न शृणुत हि हारशरीरकम् ॥ ६ ॥ एषां गुणमयीमाया दुर्बोधेन दुरस्यया ॥ नित्यं सत्यावबोधेन सुखेनैवातिवाह्यते ॥ ७ ॥ असत्ये वदुतारं भाहेक्षः कटकता यथा ॥ प्रतिभासविपर्यसमात्रकारणकोदया ॥ ८ ॥ परमात्मनि वाचे यमिदं मायानुमीयते ॥ तरंगालीव पयसि प्रेक्षामात्रा विनाशिनी ॥ ९ ॥ ज्ञो हि हिदृश्यमया दीर्घस्वप्नात्स्वप्नांतरं व्रजेत् ॥ एवं जीवत्वमायाति विवेकात्सर्वमात्मदृक् ॥ १० ॥ यो यस्य प्रतिभासः स्यादाल्मैव स स्वबोधतः ॥ स एवोदेति संसारः करं जवनगुल्मदृक् ॥ ११ ॥ प्रत्येकं भूतमुदितं कृतं संसारमंडलम् ॥ भिक्षोः स्वप्नांतरद्वयपरां भोगिनिवांभसः ॥ १२ ॥ प्रस्तुतः पद्मजादेव जगत्स्वप्नो यथादितः ॥ तथैवास्वच्छचित्तो रथोरुदः सर्वजनं प्राति ॥ १३ ॥ पितामहवदाभाति सर्गः स्वप्नविलासवत् ॥ प्रत्येकमुदितस्तेन ब्रह्मांडानीव कोटिशः ॥ १४ ॥ स्फुरत्यथा तथा वास्मिन् जीवः पश्यति विभ्रमम् ॥ रूढयेयं समर्थं च स्वप्नवदीर्घमांतरम् ॥ १५ ॥ चित्सत्तामात्रमासाद्य प्रतीतिच्युतमात्रतः ॥ जरामरणदुःखानां क्वचिद्भाजनतांगतः ॥ १६ ॥

एवमसारालम्बना उदेति ॥ ११ ॥ भूतप्राणिनिकायं प्रतिप्रत्येकससारमंडलं भ्रात्या उदितकृतम् ॥ यथा भिक्षोः स्वभातरे अंभसो भंगि आवर्ततरंगादिविभागमिव विद्धीत्यर्थः ॥ १२ ॥ समदेर्हिरण्यगर्भस्य मनोमात्रनिर्माणत्वादयं सर्गः स्वमएव चेद्वापरे पितृयैव भवितुमर्हति अस्वच्छचित्तादुत्थित इति परस्थिरदवभासत इत्याह ॥ प्रस्तुत इति ॥ १३ ॥ चित्तशुद्धौ तु पितामहस्यैव पितामहवत् स्वमविलासवत्सत्य आभाति तेन तादृशभागेन ज्ञायते प्रत्येकमय ब्रह्मांडानीव कोटिश उदित इति निश्चीयत इत्यर्थः ॥ १४ ॥ अयं जीवो व्यष्टिप्रपञ्चरूपेण साधारणप्रपञ्चरूपेण प्रत्येकमसाधारणप्रपञ्चरूपेण वा यथा तथा वा स्फुरन् प्रस्तुतया पिष्टदये प्रतिभासमर्थं दीर्घं विभ्रमं पश्यतीति सत्यमत्र निमित्थे वेत्यर्थः ॥ १५ ॥ दीर्घस्वप्नमदर्शने निमित्तमाह ॥ चित्सत्तामात्रमिति ॥ तच्च त्रयं प्रतीतिच्युतमादृतावन्मात्रतश्चित्सत्तामात्रमासाद्य आश्रित्य क्वचित्कस्मिंश्चिद्देवनरतिर्यगादिदेहे ॥ १६ ॥

तत्तद्यस्मिन्विषयसुकरतास्तितीक्ष्णविधितस्वचित्ताशस्यदमाधेणाध-यातात्वाकर्म्मब्रह्मलोकधाल्नामुजानासस्थितेत्यर्थ ॥ १७ ॥ परमात्मविदेवमणकल्पनयातद
 धीनस्सद्विषयीभूत्वातद्वारण्यकीर्तनामककृपगतासतीक्षास्तिद्वेष्टकारसम्भारिणीअप्यप्रवृद्धिभ्यगत्वाविषयाकारसम्भारिणीभूत्वाविलुठति ॥ १८ ॥ अस्तेषमस्यभा
 स्यात्कीर्तनामदयमेदलयापिपरमार्त्तमेव अप्याससहसरेष्वधिवधानस्यान्यत्वायोगादिप्रियमपुरुषार्थफलकीषब्रह्मैक्यमट्टीकरोति ॥ चित्तनीति ॥ प्रत्यगात्माविष्येत्युपा
 ध्याकार्थानिमाध्याराधात्किपरमात्माप्रस्तनपरवाप्रसक्तिकआत्माप्रत्यगात्मानिकिमस्यब्रह्मणोभूत्सत्यदर्थयोगनिर्दिष्टवनादिबीयाधिककीर्तनाभोदेवदत्तयज्ञदत्तादेर्देनात्मधादि
 पराद्यान्नाक्चसुहृदादिनात्मभार्हानन किनुअभेदेव्युपाधिवरात्सर्वसमवेद ॥ तथाचयुति ॥ सपुण्ड्रद्वयविष्टआनस्यारोभ्य प्राणभ्येषमाणोनामभावतिषदभ्याक्पुण्यचसु-भ्य
 पातालंब्रह्मलोकवाचितस्तुद्रतशालिनी ॥ चित्ताशस्यदमाधेणकृत्वाकलेवसस्थिता ॥ १ ॥ अचिरस्यदरूपिणीजीवनानामरूपगतात्मनि ॥
 अन्यत्रचविलुठतिगत्वासभ्रमहारिणी ॥ १८ ॥ चित्तेतिपरमात्मानपरमात्मानवानकिम् ॥ जीवदेहादिनास्रोस्यप्रतिर्विवादिवाहता
 ॥ १९ ॥ ब्रह्मण्यवपरब्रह्मजगदृष्ट्येवसस्थितम् ॥ शुद्धाकाशमिवाकाशेजलेजलमिवामलम् ॥ २० ॥ लोकोब्रह्मणएवायजगद्भूषेयुतिष्ठ
 ति ॥ विभोत्यन्यतयाधोधान्नतिर्विधाटिवाभक्त ॥ २१ ॥ स्पृदिस्पृदाकतेवेदस्वत-सज्ञाविलीयते ॥ साप्यलपरिणामेनलीयतेभीषृतंचया
 ॥ २२ ॥ चिरस्पृदएवधिरस्पृदेसवाभ्यनिविजृम्भित ॥ सदास्पटीजृम्भणादिकलितनान्नवास्तवम् ॥ २३ ॥ नस्पृदोस्तीहनास्पृदोनेकता
 वापिनद्विता ॥ शुद्धचिन्मात्रसर्वस्वयैवास्तितयास्थितम् ॥ २४ ॥ सारेणतुविचारेणसर्वशब्दार्थयो-समे ॥ चिन्मात्रमेवज्ञातेऽयना
 स्तित्यपिनविद्यते ॥ २५ ॥ भेदवेदनयोदेतिभेद-अकतिलांछनम् ॥ अभेदबोधादखिलेगलितेशिष्यतेपरम् ॥ २६ ॥

वक्ष्यमाणमन्वानेभनदतिताभ्येत्यकर्तमानभ्येवेति ॥ १ ॥ एकमेक्यदर्शनागदृष्ट्याभ्यभारदस्तेषपरब्रह्मब्रह्मण्येवसंस्थिताकेयुन-परमार्थदृष्ट्यासमूलोपाधिबाधेतद्वाप्यमि
 तिभाव ॥ २० ॥ किञ्चदर्शनादौभूत्वादत्यतभिन्मभूतस्यस्थितावप्यध्यात्तिसंभावनापित्या-अयजीवलोकेकसुत्वात्मभूतस्याभायस्यब्रह्मणएवमूर्तभूर्त्तस्मकेयुजगद्भूषेयुति
 धर्तप्रिनतसमाभनारितयापिअन्यतयाआत्मभ्यतिरिक्तमन्यन्ममभयहेतुरस्तीतिबोधाद्विभेदीत्याभ्यर्थमित्यर्थ ॥ २१ ॥ अभ्यताभाधेष्वुक्तिरस्योहेतुरितिबुद्धिस्तदसमाप्य
 भ्यासेनअसदीकृतभद्वुद्धित्वसमासंज्ञास्तदएवबुद्धाविलीयतसमुक्तिरप्यलपूर्णब्रह्माकारेणचरमसाक्षात्कारलक्षणपरिणामेनाभीकृतपुननिवदतद्विद्वब्रह्मणिद्विलीयतइत्यर्थ
 ॥ २२ ॥ बाधमाधार्क्येककृदात्लकाटिदुर्भेद्यजगद्विलीयतमन्निषेधवाक्यविषयस्यदमाप्रत्यावित्याह ॥ चिरस्यदएवेति ॥ २३ ॥ कश्चित्मिनिकपक्षानामन्निषेत्तत्त्वदरातद्वरानादि
 स्याह ॥ नति ॥ २४ ॥ सर्वशब्दस्यतदर्थस्यचसमेपुनरकतलेभावेकतोसन्निष्ठाभाधेमेवपरमार्थस्य ॥ नास्तीतिअत्रावभूतोप्यपमपंचोनविषयतेदुरेकादइत्यर्थ ॥ २५ ॥ २६ ॥

तस्य प्रसन्नमिविषयमुक्तशालिनीजीवविषयस्वचित्तांशस्य दमप्रेणाप-पलाटवाक्यैर्ब्रह्मलोककपालकालाभुजानां सास्थितेत्यर्थः ॥ १७ ॥ परमात्मविशेषप्रणकल्पनपातद-
 धीनस्वरूपिणीभूतानां ग्राह्यजीवनमकल्पयतां धर्मी आत्मनि देहकारसंभ्रमहारिणीऽन्यथा हि भ्रमणत्वाविषयाकारसंभ्रमहारिणीभूता विवृणुति ॥ १८ ॥ अस्तवमस्य चा-
 त्याजीवार्तिनामरूपभेदस्य विपर्ययार्त्तमेव अप्याससङ्घर्षेण विधायनस्यान्यत्वायोगादिति परमपुरुषार्थफलजीवब्रह्मैक्यपटुकी करोति ॥ चित्तमीति ॥ प्रत्यगात्मा स्वित्सुपा-
 ध्याकार्थानि मायापराधात्किं परमात्मा प्रसन्नपराधामन्ना किं आत्मा प्रसन्नात्मानं किं मस्य ब्रह्मणो मुखस्य स्वर्णपेदाति विवर्णनादिद्वौपाधिकजीवनाशोद्देशवत्सपक्षरत्नाद्देहनाम आदि-
 परायाणां वाक्शुशुभारिनां ब्रह्मार्हानां किन्तु अभेदे व्युपाधिधरा तात्पर्यं भवत्येव ॥ तथा च भुति ॥ स एव इह प्रविष्ट आनखायेभ्यः प्राणान्नेषमाणानां भगवति वदन्वाक्परयवधुः ७८
 पातालब्रह्मलोकावाचितस्तु कृतशालिनी ॥ चित्तांशस्य दमप्रेणाकृत्वा कलेव सस्थिता ॥ १ ॥ अचित्समं द्रुपिणीजीवनानामरूपगतात्मनि ॥
 अन्यन्त्रविवृतुतिगतात्मभ्रमहारिणी ॥ १८ ॥ चित्तेति परमात्मानपरमात्मानवानकिम् ॥ जीवदेहादिनाशोऽस्य प्रतिर्विधादिवाहता
 ॥ १९ ॥ ब्रह्मण्यवपरब्रह्मजगद्द्रव्यवसांस्थितम् ॥ शुद्धाकाशमिवाकाशे जले जलमिवामलम् ॥ २० ॥ लोको ब्रह्मण एवायजगद्द्रूपेपुतिष्ठ-
 ति ॥ विभक्त्यन्यतया बोधात्प्रतिर्विधाटिवात्मक ॥ २१ ॥ स्यदेस्मदीकृते चेहस्वतः संज्ञाविलीयते ॥ साप्यलपरिणामेन लीयते भौषृतयथा
 ॥ २२ ॥ चित्स्यदएव चित्स्यदे सवात्मनि विजृम्भित ॥ सदास्य दौजृम्भणादिकल्पितनामवाक्त्वम् ॥ २३ ॥ नस्य दोस्तीहनास्य दौनैकता
 वापि न द्विता ॥ शुद्धचिन्मात्रसर्वस्वयैवास्ति तथा स्थितम् ॥ २४ ॥ सारेण तु विचारेण सर्वं शब्दार्थयोः समे ॥ चिन्मात्रमेव ज्ञातेऽयना-
 स्तां त्यपि न विद्यते ॥ २५ ॥ भेदवेदनयोर्दोते भेदऽनकृति लोह्यनम् ॥ अभेदबोधाद्विलगलिते शिष्यते परम् ॥ २६ ॥

पदप्रयापनभानो नानाभ्येतस्य कर्मनानाभ्येतोति ॥ १ ॥ पूर्वमेक्यदर्शने जगदुत्पाप्य बह्मरद्वैव परब्रह्म ब्रह्मण्येव संस्थितं किं पुनपरमार्थद्वयासमूलोपाधिना धेतव्याभ्यमि-
 ति भावः ॥ २ ॥ किंच दर्पणादीमुत्सादयतमिन्मुखस्य स्थितावभ्ययान्निमित्तभावनानिपत्यारः अप्यर्थाबलोकलुत्सालभूतस्याभयस्य ब्रह्मण एव भूतामूर्तस्य केषु जगद्द्रूपेपुति
 धर्मादिनिराभावनानिपतयापि अभ्यतया आत्मस्थ निरिक्तमभ्यभ्यमभयहेतुरस्तीति बोधाद्विभेतीत्याभ्यार्थमित्यर्थः ॥ २१ ॥ अस्यानावाधेषु पुद्गलैस्सर्वे हेतुरिति वृद्धिस्तदेसमाप्य
 भ्यासेन अस्तीकृतभद्गुद्गलैः संज्ञास्वरूपबुद्धौ बलीयतं सा बुद्धिरप्यलपूर्णब्रह्माकारेण चरमसाक्षात्कारलक्षणपरिणामेनादौ भूतपुनमिबलदिद्वे ब्रह्मणि बलीयत इत्यर्थः
 ॥ २२ ॥ साधमापारक्यपुद्गलकाटिदुर्भेदजगद्बलीयत इति चेदेषान्मन्त्रचित्स्य दमाभत्वाविस्थाद् ॥ चित्स्यद एवेति ॥ २३ ॥ कस्मिन्मिन्निकयकालमिति चेन्न स्वस्वरूपात्तद्वर्शनादि-
 त्वाद् ॥ नति ॥ २४ ॥ सर्वस्यास्य तद्वत्स्य च समेपुनकसेत्समावेशतोऽसति चिन्मात्रमेव परमार्थसत्यं ॥ नास्तीति अभावभूतोऽप्ययपपन्नो न विद्यते हेतुभावाद् इत्यर्थः ॥ २५ ॥ २६ ॥

यथोक्तैव स्तु स्थितिर्न केन चिदप्यथा कर्तुं शक्येति वसिष्ठ प्रतिजानीते ॥ नानातेति ॥ एवकारा ॥ भान्नकमा ॥ हेरामत्वअवादनवर्नानातास ॥ २७ ॥ ततस्तादृशानिःशकता
 वेक्षणात्तु बोधः पूर्णचिद्रूप एवासि अस्मिन्नर्थयकंच पृच्छ ॥ एवमेवास्ति परमार्थः ॥ तस्मादेव तव मम अन्यस्य च परानिःशकता प्रतिष्ठितेत्यर्थः ॥ २७ ॥ ततस्तादृशानिःशकता
 बलादेव जाग्रदादिसर्वावस्था द्वैतापलापः प्रवृत्त इत्याह ॥ तत इति ॥ २८ ॥ अबोधवशादेव द्रष्टृदृश्यादि त्रिपुटी जागत् ॥ यदा त्वबोधः ॥ असत्य एव तदा शुद्धात्मरूपा तच्छान्तिरेव
 काजगन्नाम्नी ॥ यतः सा शांतिरेव गच्छति सर्वतो व्याप्नोतीति व्युत्पत्त्या एव जगन्नामयो मय याव्यवस्थिता ॥ द्रष्टृदृश्यदर्शनात्मिका त्रिपुटी तु अत्यन्ता प्रसिद्धेति नासौ तदा जगन्नाम्नी
 त्यर्थः ॥ २९ ॥ ननु चित्तप्राणादिस्पृश्यव्यवधानेन कथं निवृत्तिरिति चेत् तद्धेतुसकल्यक्षयादेवेत्याह ॥ स्पृह इति ॥ ३० ॥ चितः अभावनाददर्शनं ह्येतैक्यादिरूपसकल्य उदितः
 नानातैवास्पृग्बोधेन सर्वो धस्त्वनवेक्षणात् ॥ पृच्छ कंचैव मस्त्येव तस्मान्निःशंकता परा ॥ २७ ॥ ततः स्वप्नो न जागर्ति न सुषुप्तिर्न तुर्यता ॥
 नवं धांस्ति न मोक्षोस्ति नान्यथा कल्पनात्मकम् ॥ २८ ॥ शांतिरेका जगन्नाम्नी शांतिरेव मवस्थिता ॥ अबोधोऽसत्य एवा तद्वद्वदृश्यदर्श
 नम् ॥ २९ ॥ स्पृन्दोप्यस्पृन्द एव स्यान्निःसंकल्पतया च ते ॥ न स्पृन्दो स्पृन्दयोर्भिन्ना संकल्परहितैव चित् ॥ ३० ॥ द्वैतक्यविकलारूपसंकल्प
 श्रिदभावनात् ॥ सच भावनमात्रेण गतो ब्रह्मैव शिष्यते ॥ ३१ ॥ चिच्छां द्विवेसे संकल्पकलंकः स्फुरतीवयः ॥ नासौ कलंकस्तद्विद्विचिद्वनस्य घनं
 वपुः ॥ ३२ ॥ चिद्वनस्य न सन्नासं स्पर्शयतां यत्तत्तेपदे ॥ इत्यदोषमहाबोधसारसंग्रहणं कृतम् ॥ ३३ ॥ चिच्छां द्विवेवा संकल्पकलंकाभ्युतवि
 ग्रहः ॥ त्वया भव्येन संस्पृष्टो भावाभावक्षयात्मना ॥ ३४ ॥ भावाभावादि कलनां नीत्वा चिन्मयतां चितः ॥ समो ह्यसविलासांतः समा
 ध्वसयथा सुखम् ॥ ३५ ॥ स्पृन्दो स्पृन्दौ कल्पना कल्पनावाचित्तामायो विद्विनामा धिनाम्ना ॥ सर्वाकारानिर्वृतिः शांतिसत्ता पूर्णा पूर्णस्य
 कमेवास्थितेति ॥ ३६ ॥ ॥ इत्यापेवां वां दे० मोक्षोपायेषु नि० पू० ब्रह्मक्यप्रतिपादनं नाम सप्तषष्ठितमः सर्गः ॥ ६७ ॥ ॥ ७४ ॥
 सच भावनमात्रेण दर्शनमात्रेण गत इति द्वैतैक्यरहिता चिद्वह्नैव शिष्यत इत्यन्वयः ॥ ३१ ॥ तददर्शनप्रकारमाह ॥ चिच्छां द्विवेद इति ॥ ३२ ॥ नासौ कलंक इत्यर्थं युक्तिमाह ॥ चिद्व
 नस्येति ॥ त्वया चिद्वनस्य तत्तेपदे स्पर्शयताम् ॥ यद्यस्मात्पूर्णभावावस्थानात्मकत्वादस्त्वैकरस्य मापन्नः पृथङ्न सत्त्वशालनाच्च सत्त्ववति इति अनवैयर्थ्यस्य सा सर्ववस्तुनामात्मैक
 रस्य सपादक निर्दोषबोधसारस्य संग्रहणसम्यगवलम्बनकुरु ॥ ३३ ॥ हेचिच्छां द्विव हे असकल्पकलक ॥ तावाभावक्षयात्मना भव्येन त्वया संस्पृष्टः सर्वोपि पदार्थः अन्यतविग्रहः
 सपद्यते अहो ते माहात्म्यमित्यर्थः ॥ ३४ ॥ चितः समो ह्यसविलासस्य तत् सम्यगाध्वसविश्रान्तिभज ॥ ३५ ॥ हेरामत्व अधिनाम्ना आनदसमुद्राख्येन स्वरूपेण स्थितः सत्त्वस्पृन्दोऽस्य
 दौ कल्पनासकल्प अकल्पना विकल्पो वेति यावा श्रित्ताम्ना य श्रित्तभाति भेद स नवोपि सर्वाकारानिर्वृतिः सुखैकरसा शांतिसत्त्वैव तया तथा आस्थिता इमे च पूर्णा पूर्णदर्शो एकमेव मे
 स्वरूपमिति विद्वि ॥ ३६ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठमन्तात्यर्यप्रकाशे निर्वा० पू० सप्तषष्ठितमः सर्गः ॥ ६७ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७४ ॥

१ विकसद् रूप इति पुस्तकातरेपाठः ॥ उभाय विधया ठमध्ये टीकानुग्रहे मूलपाठे स्तीति भाति २ अत्र टीकानुरोधात् कुर्वति पाठोपेक्षित इति भाति

भोजधनुर्दिपत्यप्रतक्षणेनैव प्रयति ॥ सुपुत्रमौननभाविपुत्र्यातीनप्रतिष्ठितम् ॥ १ ॥ चिसिखितासिर्वाचिसस्यस्त्राभादिक्कमदस्यनुसारिताम् ॥ १ ॥ वागादीनीनीनसयम् काष्ठ
 प्रिधर्मीनकाष्ठमीनम् ॥ सर्वपुत्रीनेपुदरिपसमर्थोभक्षसीतिमीनेरा ॥ २ ॥ द्विविधाइति ॥ त्वद्विदितानां प्रयाणां काष्ठनपखिनानारतभ्यभेदानामनास्यस्तथाएककोटिद्वेतिभा
 व ॥ १ ॥ तमद्वयकटयति ॥ अभावितायामिति ॥ आधितमास्तत्त्वपर्यालोचनतच्छ्रुत्यायां शुष्कायातद्गुणभरसयस्यायां केच्छ्रुवाद्राप्रयाणादिकियायाम् ॥ २ ॥ ब्यबहारे
 इतरतस्विल्लकोपमोप्यतीरतिरायानरास्यारसम् ॥ ५ ॥ प्रकल्पार्थं गुल्लायप्रत्ययार्थं गुल्लाययति ॥ एतयोरिति ॥ १ ॥ तत्राद्येध्याविभज्यध्वगुणकारमौनमुनयआहुरि
 त्यम् ॥ ७ ॥ तेषां प्रत्येकदक्षणाख्याह ॥ आर्द्योर्नित्यादिना ॥ इद्विपयिपदोऽक्षमीनम् ॥ ८ ॥ एवमिमां पर्यालोचनेमनोमनपिपचमयपिपसमभतिभापितकाष्ठना
 श्रीवसिष्ठउवाच ॥ सुपुत्रमौनवान्भूत्वात्यक्काचितविलासिताम् ॥ कलनामलनिमुकस्तिष्ठावपृथगतत् ॥ १ ॥ श्रीरामउवा
 च ॥ वाङ्मौनमक्षमानचकापुर्मौनचवद्व्यहम् ॥ सुपुत्रमौनमौनशयक्षन्बूहिकिमुच्यते ॥ २ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ द्विविध प्रो
 च्यतेराममुनिमुनिवरैरिह ॥ एक काष्ठतपस्वीत्याज्जीवन्मुक्तस्तथेतर ॥ ३ ॥ अभावितायां शुष्कायां क्रियायां बद्धनिश्चय ॥ इठाज्जितेद्वि
 ययामां मुनि स्यात्काष्ठतापस ॥ ४ ॥ यथाभूतमिदुगुध्वाभावितात्मात्मनिस्थित ॥ लोकोपमोपि त्वर्भोतयं समुक्तमुनिस्मृत ॥ ५ ॥ एत
 योयार्थमवद्रावश्चांतयोमूनिनाययो ॥ चित्तनिश्चयद्रूपालामौनशब्देनसस्मृत ॥ ६ ॥ चतुष्प्रकारमाहुः कर्ममौनमौनविदो जना ॥ वाङ्मौ
 नमलमौनचकापुसौपुत्रमवच ॥ ७ ॥ वाङ्मौनं वचसरोधो यलादिद्विपयनिग्रह ॥ अक्षमौनपरित्यागश्चेष्टानां काष्ठसद्भाकम् ॥ ८ ॥ म
 नोर्मानपचमवचतन्मूर्त्तिकाष्ठतापस ॥ भावे सुपुत्रमौनास्यजीवन्मुक्तोनुजीवति ॥ ९ ॥ त्रिपुर्मौनविशेषेषु विषय काष्ठतापस ॥ सुपुत्रमौ
 नावस्थायां सातुयासं वमुक्तधी ॥ १० ॥ वाङ्मौनं मौनमित्येतत्सिद्धतत्त्वमन किल ॥ मर्तिर्न जीवबंधायातत्रस्य काष्ठतापस ॥ ११ ॥
 अस्मत्सस्मरणवापिदृश्यवाङ्मयमस्पृशत् ॥ अपश्यद्वेवपश्यद्विककाष्ठमौनीनुतिष्ठति ॥ १२ ॥ प्रसुरश्चित्तकलनमेतन्मौनत्रयं स्मृतम् ॥
 प्रावतिमौनिनस्तत्रनतज्ज्ञाकास्त्यर्त्तालया ॥ १३ ॥

पञ्चयत्नैः प्रकृष्टाद्युपसारेण स भवति नप्येदं नैव परिणमिष्यति ॥ त्वयैव ॥ भावे आत्मतत्त्वानुभावे ॥ १ ॥ विषयः अविच्छेद ॥ गुणाद्यनुर्था ॥ मुक्तेषु जीवन्मुक्तेषु पी
 यत इति मुक्तधी ॥ १० ॥ यद्यपि विपुर्भोनेपुमीमत्त्वसिद्धतायां धिगानिमित्तिनमनोदहननिश्चयद्रवावयेति जीवितस्य ध्यायेतत्याह ॥ वागिति ॥ ११ ॥ तीर्तद्विभाकाष्ठतापस
 मर्थाकयातिष्ठमिराह ॥ अस्मदिति ॥ बलाभनोतिपदहणानरस्यारः ॥ भावस्य सस्मरणमनुसंधानमस्पृशत् ॥ ब्रह्मविदिरप्यद्रव्यप्रपञ्चवाङ्मयानामप्रपञ्चास्पृशन्मज्ञानादतन्मात्मान
 मपरमेश्वरमुमाविशतित्यास्मद्विलोपाभावात्प्रकृष्टान्नाग्रिब्रह्माभिमानप्रत्ययोपि यापयस्तिष्ठतीत्यर्थ ॥ १२ ॥ गुल्लयानकाळेत्तेतन्मौनत्रयमप्यहुरिद्विसंघलनमेव तत्राप्राक्त
 नाखयोर्भतिनोभयवतिज्ज्ञास्तिष्ठेत्तत्राभावात्तत्त्वनिरोधमुत्थानादित्तीलयातत्राभतीत्यर्थ ॥ १३ ॥

अथवातस्थलीलधेल्यस्य पूर्णमस्थिति लीलया तज्ज्ञास्तुच्छप्राक्तनमौनत्रयेयंधरूपमेवदनिरस्यमिति तु कुप्यंतु चिदानंदविलासएवेति बुद्धानवाकुप्यंतु तथा पितृषामत्रोपादेयताज्ञानमेवनास्तीत्यर्थतास्यार्थमिष्याह ॥ नात्रेति ॥ १४ ॥ जीवन्मुक्तानामितिरनुभावस्तत्रस्थितम् ॥ जतोर्भावतीति शेषः ॥ अतस्त्वमपिशृणु ॥ १५ ॥ तत्त्वदर्शने सिद्धे अयत्ने नैव तस्ति ध्यतीति न पूर्वमौनछेरासापेक्षेत्याह ॥ नात्रेति ॥ ऊर्ध्वार्धोमध्यसचारभेदेन त्रिविधः ॥ विषयलाभहर्षणनोहृत्स्यते निरोधछेरेन न भलायते ॥ १६ ॥ तस्य ज्ञानबाधितचित्तकथमवतिष्ठतेत्याह ॥ चेत्तदिति ॥ १७ ॥ विभाजकविकल्पक्षयात्तारतम्यविभागाभावाच्चाविभागम् ॥ अतएवानभ्यासमभ्यासतिरपेक्षम् ॥ अपरिच्छिन्नात्स्वरूपत्वाद

नात्रोपादेयताज्ञानमेतन्मौनत्रयेकिल ॥ लीलया कथितं तेन तज्ज्ञाः कुप्यंतु वानवा ॥ १४ ॥ इदं सुषुप्तमौनं तु जीवन्मुक्तमिति स्थितम् ॥ अपुनर्जन्मनोजतोः शृणु श्रवणभूषणम् ॥ १५ ॥ नात्र संयम्यते भ्राणस्त्रिविधो नापियोज्यते ॥ नाहृत्स्यते न भलायते समस्तो द्विषसंविदः ॥ १६ ॥ नानाताकलने यंचनवल्गतिनशाभ्यति ॥ चेतो न चेतो नाचेतो न सन्नासन्नचेतरत् ॥ १७ ॥ अविभागमनभ्यासं यदनाद्यंतमास्थितम् ॥ ध्यायतोऽध्यायतश्चैतत्सौषुप्तमौनमुच्यते ॥ १८ ॥ यथाभूतमिदं बुद्ध्यजगन्नात्वा विभ्रमम् ॥ यथास्थितमसंदेहं सौषुप्तमौनमेव तत् ॥ १९ ॥ अनेकसंविद्रूपात्मशिवेनैवेदमा ततम् ॥ इत्यास्थितमनंतं यत्सौषुप्तमौनमुच्यते ॥ २० ॥ आकाशं नैव चाकाशं सर्वमस्ति चनास्ति च ॥ इति चित्तंसमंशान्तं यत्तन्मौनं तु पुनवत् ॥ २१ ॥ सर्वशून्यं निरातं वंशांति विज्ञप्तिमात्रकम् ॥ न सन्नासदिति यस्यामासितं मौनमुत्तमम् ॥ २२ ॥ भावाभावदशादेशविशेषैर्विततो स्थितैः ॥ संविदो यदनाभासस्तन्मौनं परमं विदुः ॥ २३ ॥ अत्यंतसमं तैवांतश्चेतसाऽद्यतिरूपिणा ॥ यदनावर्तनं संविद्वत्तेस्तन्मौनमक्षयम् ॥ २४ ॥ नाहमस्मि न चान्योस्ति न मनो न च मानसम् ॥ इति संविदसंविदिरविच्छिन्नातिमौनित ॥ २५ ॥ अहमस्मि जगत्स्य स्मिन्स्वास्ति शब्दार्थमात्रकम् ॥ सत्तासामान्यमेवेति सौषुप्तमौनमुच्यते ॥ २६ ॥ यस्मात्संविदमेव स्यात्स्वान्यादिकलनाकृतः ॥ अनंतमेव सौषुप्तं सर्वमौनमतस्ततम् ॥ २७ ॥

नाथतम् ॥ १८ ॥ जगदिति नानात्वविभ्रमो यास्मिस्तत्तद्दृष्टात्तत्त्वं यथास्थितं बुरध्या ॥ १९ ॥ अनेकधासंविद्रूपाणामात्मायः शिवस्तेनैवाततं पूर्णं आस्थितमवस्थानं यत्तदित्यर्थः ॥ २० ॥ शून्यरूपत्वाभावा नैव चाकाशे ॥ २१ ॥ यस्याजीवन्मुक्तदशाया मासितमवस्थानम् ॥ २२ ॥ भावाभावादिविशेषैः संविदोऽनाभासः अविवर्तः ॥ २३ ॥ बाधितत्वादित्यतमसं तैव ॥ २४ ॥ मानसविकल्पनम् इति बाधितस्य सविदा असंविदिरप्रतिभासः ॥ २५ ॥ स्वस्ति अनामयं शब्दार्थमात्रकसर्वसत्तासामान्यमेव ॥ २६ ॥ यस्माद्धेतोः अभासवर्नाधकत्वाकारचरमदत्तिप्रमाशून्यातामपि पसतीव स्यात्तस्मात्स्वस्य अन्यस्य आदिपदाद्भेदस्य च ॥ २७ ॥

मीनधनुर्ध्वपक्षपातशरीरपश्यति ॥ सुपुममीनतथाधियुर्धातीतप्रतिष्ठितम् ॥ १ ॥ चित्तविलासिताचित्तस्यस्वाभावेकप्रदस्यनुसारिताम् ॥ १ ॥ बागादीर्वामीनसयम काष्ठ
 मिषमीनकाष्ठमीनम् ॥ सर्वेषुमीनेषुदरिद्रापसमर्थो भवसीतिमीनेर ॥ २ ॥ द्विविधा इति ॥ त्वद्विदितानीप्रयाणाकाष्ठनयसिखनानारतस्य भेषानामनात्मज्ञातपाएककोटिर्द्वेतिगा
 व ॥ १ ॥ तमेवमकटयति ॥ अत्रावितायामिति ॥ प्रादितभात्मत्वनपरांलोचनतच्छ्रम्यायांशुष्कयातदनुभवरसयप्यायां कच्छ्रुवादायणारिकियायाम् ॥ ४ ॥ प्यबहारे
 इतरतपस्त्रिलोकोपमोप्यर्तनिरिवायानरासादृतम् ॥ ५ ॥ परत्वर्येषुलाघमस्यपार्थेषुलाघयति ॥ एतयोरिति ॥ ६ ॥ तथा धमेयाभिजप्यबहुष्मकारमीनमुनयआहुरि
 त्यर्थः ॥ ७ ॥ भेयाप्रत्येकलक्षणप्याह ॥ बाढीर्नमित्यादिना ॥ इदियनिषहेऽशमीनम् ॥ ८ ॥ एवंविभागपरांलोचनेमनोमीनमपिपश्यमयपिसमवदितयापिगतकाष्ठता
 श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ सुपुममीनवान्भूवात्यक्काचित्तविलासिताम् ॥ कलनामलनिर्मुक्तलिष्टावपृथगतत्वं ॥ १ ॥ ॥ श्रीरामउवा
 च ॥ ॥ वाढ्यमीनमक्षमीनचकाष्ठमीनचवेदमहम् ॥ सुपुममीनमीनेशवसन्धुहिकिमुच्यते ॥ २ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ द्विविध प्रो
 च्यतेराममुनिर्मुनिवरैरिह ॥ एक काष्ठतपस्वीस्याज्जीवन्मुक्तस्तथेतर ॥ ३ ॥ अत्रावितायांशुष्कयायां क्रियायां बद्धनिश्चय ॥ इडाज्जितेद्वि
 यमामोमुनि स्यात्काष्ठतापस ॥ ४ ॥ यथाभूतमिदंशुब्धाभावितात्मात्मनिस्थित ॥ लोकापमोपिदमोर्तयं समुक्तमुनि स्मृत ॥ ५ ॥ एत
 योर्धोभवद्भावश्चातयोमुनितापयो ॥ चित्तनिश्चयरूपालाममीनशब्देनसंस्मृत ॥ ६ ॥ चतुष्प्रकारमाहुस्तमीनंमीनविदोजना ॥ वाढ्यमी
 नमक्षमीनचकाष्ठसौपुनमेवच ॥ ७ ॥ वाढ्योर्नवचसारोधोषलादिद्वियनिप्रह ॥ अक्षमीनपरित्यागश्चेष्टानांकाष्ठसंज्ञकम् ॥ ८ ॥ म
 नोमीनंपश्यमचतन्वर्तौकाष्ठतापसे ॥ भावेसुपुममीनाख्यजीवन्मुक्तोनुजीवति ॥ ९ ॥ त्रिपुमौनविशेषेषुविषय काष्ठतापस ॥ सुपुममी
 नावस्थायांसातुयासैवमुक्तधी ॥ १० ॥ वाढ्योर्नमीनमित्येतत्सिद्धतत्त्वमनःकिल ॥ मलिनजीविबन्धावयतनस्य काष्ठतापस ॥ ११ ॥
 अक्षमत्सस्मरणवापिहस्यवाक्यमस्यशब्दः ॥ अपश्यन्नेवपश्यद्विकारमौनीतुतिष्ठति ॥ १२ ॥ प्रसुरश्चित्तकलनमेतन्मीनत्रयंस्मृतम् ॥
 भवतिमीनिनस्तत्रनतज्जास्तस्यलीलया ॥ १३ ॥

पश्यन्मीनमूर्च्छांशुप्यसारेषंभवतिनाप्येतिनर्तयतिप्रतिमित्यर्थः ॥ त्वर्थेच ॥ भावेआत्मत्वात्प्रानुभावे ॥ १ ॥ विषय-अधिकृत ॥ नुयाचतुर्धा ॥ मुक्तेषुजीवन्मुक्तेषुभी
 यतइतिमुक्तधी ॥ १० ॥ यथापिध्रुवमीनेषुमीनस्यसिद्धतायापितानिमित्तिनमनोहृदनिश्चयरूपप्रापयेत्येतिजीवत्पश्यधार्थ्येवेत्याह ॥ वागिति ॥ ११ ॥ तर्हिहृदवाकाष्ठतापस स
 माधौकपयतिप्रतिपादय ॥ अस्मद्विति ॥ बलाभनोतिपदश्रुणानरसदोऽहभावस्यसंस्मरणमनुसंधानमस्यराजपृष्टिपदस्यरूपप्रपञ्चबाह्यप्रयनाममपञ्चयास्यस्यरान्धमानादृतमात्मान
 मपरपञ्चेबधुपुमादिबलितस्यास्मद्विबलोपाभावाद्मस्यस्थानाप्रवक्षाक्षिमावप्योतिपापस्यसिद्धतीत्यर्थः ॥ १२ ॥ ध्युत्थानकाळेत्वेतन्मीनप्रयमप्रसुरश्चित्तकलनमेव तत्रभाक्त
 नाष्टयोर्मीनिनोऽगद्वलितकालुषिचक्षणाध्यात्मतत्त्वस्मरणनिरोधमपुत्थानाद्विलीलयातत्रभवतीत्यर्थः ॥ १३ ॥

अथवा तस्य लीलेत्यस्य पूर्णास्थिति लीलाया नञ्ज्ञास्तुच्छप्राक्तनमौ नञ्चयेवं धरूपमेव दंनिरस्यमिति नुकुप्यंतु चिदानंदविलास एवेति बुद्धानवाकुप्यंतु तथापि तेषामत्रोपादेयताज्ञानमेव नास्तीत्यर्थं तात्पर्यमिष्यते ॥ नात्रेति ॥ १४ ॥ जीवन्मुक्तानामितिरनुभावस्तत्र स्थितम् ॥ जतोर्भवतीति शेषः ॥ अतस्त्वमपिशृणु ॥ १५ ॥ तत्त्वदर्शने सिद्धे अयमेव तत्स्थित्यतिन पूर्वमौ नोच्छेदशसापेक्षतेत्याह ॥ नात्रेति ॥ ऊर्ध्वाधोमध्यसत्चारभेदेन त्रिविधः ॥ विषयलाभहर्षेणोद्वेगस्त्येतानि रोधच्छेदो न नलायते ॥ १६ ॥ तस्य ज्ञानबाधतच्चित्तकथमवतिष्ठतेतदाह ॥ चेदिति ॥ १७ ॥ विभाजकविकल्पक्षयात्तारतम्यविभागाभावाच्चाविभागम् ॥ अतएवानभ्यासमभ्यासिनिरपेक्षम् ॥ अपरिच्छिन्नात्सहृदत्वाद

नात्रोपादेयताज्ञानमेतन्मौ नञ्चयेकिल ॥ लीलाया कथितं तेन तज्ज्ञाः कुप्यंतुवानवा ॥ १४ ॥ इदं सुषुप्तमौ नंतु जीवन्मुक्तमिति स्थितम् ॥ अपुनर्जन्मनोजतोऽशृणु श्रवणभूषणम् ॥ १५ ॥ नात्र संयम्यते प्राणस्त्रिविधो नापि योज्यते ॥ नाह्यस्य तेन भलायते समस्ते द्विप्रसंविदः ॥ १६ ॥ नानाताकलनेयं च न वल्गातिनशाभ्यति ॥ चेतो न चेतो नाचेतोन सन्नासन्नचेतरत् ॥ १७ ॥ अविभागमनभ्यासं यदनाद्यंतमास्थितम् ॥ ध्यायतोऽध्यायतश्चैतत्सौषुप्तमौ नमुच्यते ॥ १८ ॥ यथाभूतमिदं बुद्धानां जगन्नात्वा विभ्रमम् ॥ यथास्थितमसंदेहं सौषुप्तमौ नमेव तत् ॥ १९ ॥ अनेकसंविद्प्राप्तमशिवेनैवेदमाततम् ॥ इत्यास्थितमनंतं यत्सौषुप्तमौ नमुच्यते ॥ २० ॥ आकाशं नैव चाकाशं सर्वमस्ति च नास्ति च ॥ इति चित्तसंमंशांतं यत्तन्मौ नंतु सुषुप्तवत् ॥ २१ ॥ सर्वशून्यं निरालंबं शांतिविज्ञानमात्रकम् ॥ न सन्नासदिति यस्यामासि तं मौ नमुत्तमम् ॥ २२ ॥ भावाभावदशादेशविशेषैर्विगतोऽप्यतिः ॥ संविदो यदनाभासस्तन्मौ नंपरमं विदुः ॥ २३ ॥ अत्यंतसमत्वे वांतश्चेतसाऽवतिरूपिणा ॥ यदनावर्तनं संविद्वत्तेस्तन्मौ नमक्षयम् ॥ २४ ॥ नाहमस्मि न चान्योस्ति न मनो न च मानसम् ॥ इति संविदसंविदिरविच्छिन्नातिमौ निति ॥ २५ ॥ अहमस्मि जगत्स्यस्मिन्स्वस्ति शब्दार्थमात्रकम् ॥ सत्तासामान्यमेवेति सौषुप्तमौ नमुच्यते ॥ २६ ॥ यस्मात्संविदमेव स्यात्स्वान्यादिकलनाकुतः ॥ अतंतमेव सौषुप्तसंमौ नमतस्ततम् ॥ २७ ॥

नायतम् ॥ १८ ॥ जगदिति नानात्वविशेषोयस्मिस्तत्तद्दृष्टात्तत्त्वयथास्थितं बुद्धानां ॥ १९ ॥ अनेकधासंविद्प्राणमात्मायः शिवस्तेनैवाततं पूर्णं आस्थितमवस्थानं यत्तदित्यर्थः ॥ २० ॥ शून्यरूपत्वाभावाच्चैव चाकाशे ॥ २१ ॥ यस्यां जीवन्मुक्तदशायामासितमवस्थानम् ॥ २२ ॥ भावाभावादि विशेषैः संविदोऽनाभासः अविवर्तः ॥ २३ ॥ बाधितत्वादयत्तमसत्तेव ॥ २४ ॥ मानसविकल्पनम् इति बाधितस्य सविदा असंविदतिरप्रतिभासः ॥ २५ ॥ स्यस्ति अनामयं शब्दार्थमात्रक सर्वसत्तासामान्यमेव ॥ २६ ॥ यस्माद्धेतोः अभासवैवाधकत्वाकारचरमवतिप्रमाशून्यातामपि यस्तीवस्य तत्सत्त्वात्स्यस्य अन्यस्य आदिपदाद्वेदस्य च ॥ २७ ॥

अथिवाधाधानुर्धनद्वेषस्तीनामपिधाधानुयातीतम् ॥ २८ ॥ प्रागुक्तसविधधनानुमिकानामप्यपचम्यावयपृशास्तीन्नाभूमका समाधिगद्वेषाज्जापानाधराभ्या
स्वमस्तेवितस्वविद्वेषयायणभावतीत्याह ॥ सौधुर्मेकति ॥ समाधान समाधिकश्रवसाधि पूतेसमाधयोजापत्यपिशवति ॥ २९ ॥ हेमरुद्राग्नसूतेहेसाधोजापतिसमतानि
पुणम्यवहरत्सहोपिउदधात्यकम्यवहार समाधिस्योपिधीवमुक्त सकलामलशान्तिद्विस्तिर्नित्यदुर्गस्थपृषतयाविदेहपृष ॥ इयस्थिति स्थूलसूक्ष्माकारद्वयाधान्यगामव
तीतिनाभाभम्यस्तस्यैवास्तिनाम्यस्त्यर्थ ॥ अयधानमदत्यपिसधोधनमेव ॥ इयस्थिति लयाभावतएवास्तिनाम्यस्त्यर्थ ॥ अथवाभावतस्तेवास्तीतिरामपतिसिद्धयत्
काराकि ॥ ३० ॥ इरामल अविनिर्माहृक्योपनिषदुक्तिर्याधिराधादिपदमाभाप्रविष्टापनेनेवस्त भाववासनमेकनुयच्छप्रमास्त ॥ सर्व्वविधतद्वतीहृकिलयसिद्धतद्वाप्तिरो

नुपुनमौनमेवंदमनतत्वाद्यधोधवन् ॥ तुर्यमेवामलविद्विदुयातीतमयापिच ॥ २८ ॥ सौधुर्मेकसमाधानस्तयातुर्यसमाधिक ॥ तुर्याती
तसमाधिवाजाप्रत्यपिशवति ॥ २९ ॥ तुर्यस्यावसकलामलशान्तिद्विज्जाप्रत्यपिव्यवहरन्निपुणसमतत् ॥ नित्यसदेहतवापिवि
देहएववक्ष्यन्भोभावतएवकिलास्तिसाधो ॥ ३० ॥ अभित्युदकाभाववासनमेकमास्वनत्वनचाहमपिनाम्यदिहास्तिस्त्यम् ॥ सर्व्ववि
द्यतद्वतीहृकिलांतरासज्जलिपुष्पिद्गनकोशकलैकनिष्ठ ॥ ३१ ॥ ॥ इत्यर्धेवा० वा० दे० मोक्षोपायेपुनिर्वाणप्रकरणपू० महामौनय
बोधदेशोनामाष्टपण्डितम संग ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ कुतश्चातत्त्वमायातक्रपाणामु
निनायक ॥ योगणास्तुप्रेरुद्राउतनेतिवदाशुमे ॥ १ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ स्वप्नानामिदुष्पाददृशतश्चारीरकम् ॥ सर्व्वमुद्देशता
ज्ञातततउक्तनतन्मया ॥ २ ॥

नाकृतरनुभूयमान स्वमलशामुखाधोलीवमुक्तस्त्वचिद्गनकोशकलैकनिष्ठलियेत्यर्थ ॥ २१ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठमंतास्यप्रकाशेनि० पू० अष्टपण्डितम संग ॥ ६८ ॥
गणानामपिद्वल्लभुकानामंष्टिकीस्थिति ॥ योगाद्याणस्यविलयोयत्तेल्लहृतिरुच्यते ॥ १ ॥ माप्यतोम्रहृदसहोदरासर्व्वएवने ॥ समज्जगदुभिरनुभ्यरुद्राणामुत्तमशान्तिमिति
शानतामप्युत्तमठदाभागुकलदुसरासर्व्ववदद्विषयतेपुनेदृष्टुपचारभयरोपयुक्तमनतियाम् तमभुक्ताश्चिरभोगाभ्याप्यरुद्रपुरतत ॥ गणताभावसतलोत्स्यास्त्यसिधपरिच्छेदाह
स्युक्तमठदंष्ट्रयारातठदमूर्तीनागणत्वमेकैवठदमूर्तीरिति सिद्धिदानोराम पूच्छति ॥ कुतश्चति ॥ रुद्राणांशतत्त्वकुलआगतम् किंनपी सहरिगणप्यानहुततद्वातिरिक्ठरुद्राणाभेवपरिग
णनात् ॥ एषार्थेगुराभ ॥ यगणात्मयोक्तास्तएवप्रेरुद्राउक्तालेउतन ॥ अप्येएवठददत्त्यथ ॥ १ ॥ तमप्रथमकल्पमेवावलम्ब्यसिद्धउत्तरमाह ॥ स्वप्नानामिति ॥ उद्देश
वभागावचिततत्त्वज्ज्वादिप्रस्तावतत्त्वप्राधान्यतस्तन्मयाठदरातसंस्थानेनामतेरिषियेनोक्तम् ॥ २ ॥

भिक्षुस्वमेयेजीवटायाकारास्तदाकारमेवोत्सर्गगणशतमितिस्मृतम् ॥ तदेवैतद्वृशतकमपिभोगैश्वर्यसाभ्यादुर्गत्वाच्चभवत् ॥ ननुगणादितरदस्यसवकाः ॥ ५ ॥ पदाब्ध्या
 कथमुत्पन्नरुद्रायुः स्वाभिभूयभावयोर्विरुद्धयोरेकत्रासभवत् ॥ किंचशततमस्यमुख्यरुद्रत्वादगत्वाभावाद्गणशतमित्युक्तिश्चानुपपन्नेवेतिचेन्नह ॥ रुद्राअपीति ॥ तेश
 तस्ययरुद्राअपिपूर्वसिद्धस्येश्वरकोटिभूतरुद्रस्यपरिचर्यादिविधौगणाएवभवति तेषाकर्मफलभोगैश्वर्यप्राप्तेस्तदर्थानत्वादित्यर्थ ॥ ३ ॥ वोवयित्वानुतभिक्षुचेतसाचेतनेनचै
 त्यादिनाभिक्षुस्वमकृतेनशततमेनरुद्रेणस्वचित्तचैतन्यदानेनभिक्षवादीनावोधनयत्यागुक्ततदन्यत्रादर्शनादसंभावयत्तरामः पृच्छति ॥ एकस्मादिति ॥ ४ ॥ अनीश्वरेष्वज्ञेपुन
 ददर्शनेपिर्दश्वरेषुमुक्तेषुनतदसंभावनायुक्तेतिपरिहरति ॥ निरावरणेति ॥ ज्ञानैश्वर्येणनिरावरणायोगैश्वर्येणसद्भावाः सत्यसकल्पाः ॥ रसोवैसरसंसेवायलब्ध्यानदीभवतीतिश्रु

यआकाराश्वतेस्वमेतत्तद्गणशतंरुद्रतम् ॥ तदेतद्वृशतकंरुद्राअपिगणाविधौ ॥ ३ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ एकस्माद्गवांश्चित्ताक
 यंचित्तशतंरुद्रतम् ॥ तत्स्वप्नकतरुद्रेणदीपाहीपशतंयथा ॥ ४ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ निरावरणसद्भावाययथाकल्पयंतिहि ॥ तत्त
 थानुभवंत्येवरसावरणसंविदः ॥ ५ ॥ ॥ सर्वोत्पन्नः सर्वगत्वाद्ययथायत्रभाष्यते ॥ तथानुभूयतेतत्रतथाज्ञतयाधिया ॥ ६ ॥ ॥ श्रीराम
 उवाच ॥ ॥ कपालमालाभरणोभस्मशालीदिगंबरः ॥ रमशाननिलयोद्वसन्कामुकश्चकिर्माश्वरः ॥ ७ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ म
 हेश्वराणांसिद्धानांजीवन्मुक्तशरीरिणाम् ॥ नक्तियानियमोर्त्साहसह्यज्ञस्यैवकल्पितः ॥ ८ ॥ ॥ अज्ञसुदितचित्तत्वाक्तियानियमनंविन ॥
 गच्छन्त्यायेनमास्तेनपरंदुःखंप्रयातिहि ॥ ९ ॥ ॥ सुज्ञास्त्विष्टेष्ट्वनिष्टेपुननिमज्जातिवस्तुषु ॥ यतैद्रियत्वाद्ब्रह्मत्वानिर्वासिनतयातथा ॥ १० ॥

ने रसोभूमानदस्तआसमतात्साकल्पिकार्थसत्तालाभायदणोतिस्वीकरोतितथाविधायामायाप्रतिविवसवेतसर्वइयसर्वशक्तत्वाख्यातद्वलादित्यर्थ ॥ ५ ॥ सार्वात्म्यवलादपि
 तेषासर्वभावितार्थसिद्धिरित्याह ॥ सर्वाल्लनइति ॥ ६ ॥ एवमैश्वर्यसंतिहरिहरादयः किमर्थमानुषयोन्यायवतारदमशानवासादिकदर्दनात्त्वस्यकल्पयतिशुभमेवकुनोत्कल्प
 यतीत्याशयेनरामः पृच्छति ॥ कपालेति ॥ भस्मनाशालतेशोभतेनच्छीलः ॥ ईश्वरः सर्वशक्तिसपन्नोपिसर्गकिकिमर्थमेवमार्त्तइत्यर्थ ॥ ७ ॥ क्रियाः शास्त्रायाएवमगलरूपा
 एवसुखभोगफलाएवकार्याइतिनियमस्तेषावधिकिकरत्वाभावात् ॥ अज्ञदृक्प्रसिद्धमगलानामपिसर्वपातत्त्वदशाअमगलतमत्वाविशेषात् ॥ अशुभकर्मभावेनदुःखसा
 मभ्यापितेषादुःखभोगानुदयात्सर्वस्यसुखरूपत्वाविशेषाच्चेतिभावः ॥ ८ ॥ दितचित्तत्वातरागद्वेषलोभादिदोषसहस्रखंडितचित्तत्वान्मास्तेनमस्येषुप्रसिद्धेनदुर्बलस्वरजा
 तिप्रसन्नन्यायेनगच्छत्क्रियानियमनंविनापरजन्मपरपरानरकादिदुःखंप्रयाति ॥ हिंइतिशास्त्रप्रसिद्धौ ॥ ९ ॥ १० ॥

अधिवाधाधानुर्धनद्वापञ्चनीनामविषयानुयातीतम् ॥ १८ ॥ प्रागुक्तसमिधपक्षानभूमिकानामप्यपचम्यादय एतास्तिष्ठोभूमिका समधिभवेद्वया जायत आपराध्या
 इत्यमस्यधिरनयविद्विषयायणभधरीत्याह ॥ सौपुर्मकति ॥ समाधान-समाधिकश्रवसमाधि एतेसमापयोजायत्यपिभवति ॥ १९ ॥ हेमप्रजनप्रसभूनहसाधोजायतिसमतांनि
 यणव्यवहरस्वरक्षोपिउपगत्यक्तव्यहर समाधिस्योपजीवन्मुक्त सकलामलरार्तिरुत्तिर्नित्यतुपस्यरुवतधाविद्वेष्य ॥ इयच्चस्तिमि स्पूलवृक्षमाकारद्वयधाधान्यमाभय
 मतिनभाभयस्यमस्येकालिनान्यस्यत्यमय ॥ अयवानभदस्यपिषवोपनमेव ॥ इयस्तिमिस्तथाभवतएनालिनान्यस्येत्यर्थ ॥ अयवाभावतलवैवात्तीतिराममतिविद्वत्
 कालात्कि ॥ २० ॥ इरामन्त अग्निमिमीक्षुपयानियुक्तरात्याविराहदियादमाभाप्रविष्टापनेनेवलभवयासनमेकतुयद्रयमास ॥ सर्वेष्विद्यतदनीद्विक्रियमयसिद्धतत्कालरो

सुपुमर्मानमेवदमनतत्वावधभवत् ॥ तुर्यमेवामलविद्वितुर्यातीतमयापिच ॥ २८ ॥ सौपुर्मकसमाधानस्तयातुर्यसमाधिक ॥ तुर्याती
 तसमाधिवाजाप्रत्यपिभवतिवे ॥ २९ ॥ तुयस्यएवसकलामलशांतिवृत्तिर्जाप्रत्यपिव्यवहरविपुणसमतात् ॥ नित्यसदेहउतवापिचि
 दहरववक्षन्नमोभवतएवकिलालिसाधा ॥ ३० ॥ अभित्युक्तभववासनमेकमास्वनत्वनचाहमपिनान्यदिहालिसत्यम् ॥ सर्वेष्वि
 यतद्वर्तद्विजालतराभज्ञास्तिष्ठिद्वगनकोशकलेकनिष्ठ ॥ ३१ ॥ इत्यार्षेवा० वा० दे० मोक्षोपायपुनिर्वाणप्रकरणपू० महामौनिय
 त्रोंपदशानामाष्टपद्विम सग ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ७० ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ कुत-शतत्वमायातरुद्राणामु
 नितायक ॥ योगणास्तेतुयेरुद्राउतनेतिवदशुभे ॥ १ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ स्वप्नानांमिदृणादृशतशतशरीरकम् ॥ सर्वमुद्देशता
 ज्ञातततउत्तनतन्मया ॥ २ ॥

नान्यतरानुभूयमान स्वमलशमभुगव्याघ्रोर्जीयन्मुक्तस्तिचिद्वगनकोशकलेकनिष्ठस्तिवेत्यर्थ ॥ २१ ॥ ॥ इतिश्रीवाग्विषय-तात्पर्यप्रकाशेनि० पू० अष्टपद्वितम-शग ॥ ६८ ॥
 गणानामपिचद्विषयानुर्धनार्थस्तिष्ठीर्वास्तिमि ॥ योगाद्यावत्स्यवित्तयोद्यतेस्तद्वृत्तिरुच्यते ॥ १ ॥ प्राप्यतम्रप्रहसहोठदनासर्वएवते ॥ समाजभूमिरेजुश्वरुद्राणामुत्तमरानमिति
 शतानामप्युत्तमठदनाप्रागुक्तदुत्तरसर्गेष्वरुद्राक्षयातपुनेपुद्विपुभारद्वयरोपभुक्तवतीयाम् तपभुक्ताश्चिरभोगाभ्याप्यरुद्रपूतत ॥ गणतामाभसतस्तेस्यास्त्यतिसपरिच्छेदाद्
 स्युक्तनप्रदच्छुपाराठदमूर्तीनागणत्वमैकैवरुद्रमूर्तिरितिसिद्धिानोराम पूच्छति ॥ कुतइति ॥ रुद्राणांशतत्वकुतआगतम् किण्वी-सर्वपरिमणनाहुततद्वानिरिकठराणांमेवपरिग
 णनात् ॥ एषार्थेगुशाब् ॥ यमप्यात्मन्योकास्तएवैरुद्राउकालोउतत ॥ अन्येएवठद्वत्त्यय ॥ १ ॥ तपमयमकृष्यमेवावलयम्यसिद्धउत्तरमाह ॥ स्वप्नानामिति ॥ उद्देश
 तत्राग्नीवतवज्रम्यादिवशावतस्तयाज्ञातमेवततस्त्वमयाठद्वशतस्रस्यानेनामरोविशिष्यनोक्तम् ॥ १ ॥

एककलत्वेऽथेदंनसिद्धौवक्रिजलयोरिवसांख्ययोगयोःसमुच्चयोर्युक्तो न विकल्प इति चेत्तत्राह वासनामिति ॥ सद्यतेर्वाक्षांतःकरणप्राणादिचेष्टायास्तद्वासनापुंजात्मकं मन एव कारणतश्चसाख्येनयोगेनवारकेनैवविलीयतत्त्वज्ञानात्मनापरिणतमुभयोःकरणप्राणयोरपिकर्मसुव्यापारेषुअकारणतामेतौत्येकैकेनाप्यफलसिद्धेर्नसमुच्चय इत्यर्थः ॥ २३ ॥ देहाहतादर्शनपूर्विकेवसर्वासंस्ततस्तत्त्वमूलमनस्तच्छातौसर्वसंस्ततिशान्तिरुपपन्नेत्याह ॥ मन इति ॥ २४ ॥ आत्मदर्शनेनतर्हि कथंमनसोनाश इति चेत्तददर्शनजन्यत्वादित्याह ॥ मन इति ॥ २५ ॥ ज्ञानेनमनोबाधेतत्कार्याहममतादिवंधमोक्षानां सर्वाः कल्पनावाध्यतइत्याह ॥ मनोभव इति ॥ ककुतइत्यनयोःप्रतिपदमन्वयः ॥ २६ ॥ इदानीमुत्तमाधममध्यमाधिकारिकमेणोक्षसाधनत्रयसर्वशास्त्रार्थात्पर्यसपहेणदर्शयति ॥ एकेति ॥ २७ ॥ तेषुमध्यमरामआक्षिपति ॥ यदीति ॥ मरणेसर्वेषाप्राणविलयप्रसिद्धेरिति भावः ॥ २८ ॥ अयोप्यपायामनोनाशद्वारैवमोक्षहेतवोमरणेचनमनोनाशःप्राणनाशोवाकितुमूर्त्ताकालेविलीनसैधववद्विधायीवांसात्मनावस्थानमुक्कमणकालेपुनराविर्भावासनांचित्तमेवाहुःकारणंतद्विसंस्ततेः ॥ तदकारणतामेतिविलीयोभयकर्मसु ॥ २३ ॥ मनःपश्यतिवैदेहंवालोवेतालकंयथा ॥ स्वात्मानं विलयं नीत्वानभूयस्तंप्रपश्यति ॥ २४ ॥ मनोमुधैवाभ्युदितमसदेवानवेक्षणात् ॥ स्वप्नेस्वमरणाकारं प्रेक्ष्यमाणं न विद्यते ॥ २५ ॥ मनो भवत्सुसंसारःकममाहंकसंततिः ॥ उपदेशोपदेशादिवंधमोक्षौचितकुतः ॥ २६ ॥ एकनत्वघनाभ्यासःप्राणानां विलयस्तथा ॥ मनो विनिग्रहश्चेतिमोक्षशब्दार्थसंग्रहः ॥ २७ ॥ श्रीराम उवाच ॥ यदिहिप्राणविलयोमुनेमोक्षस्यकारणम् ॥ मृताएवविमुच्यंतेतन्मन्ये सर्वजंतवः ॥ २८ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ त्रिष्वेतेषुप्रयोगेषुमनःप्रशमनंवरम् ॥ साध्यंविद्धितदेवाशुयथाभवतितच्छिवम् ॥ २९ ॥ यदानिर्वाणनंप्राणास्त्यजंतोदंशरीरकम् ॥ तदानुभूयतन्मात्रैर्यातिव्योमनिसंगमम् ॥ ३० ॥

वः सविज्ञानोभवतिसविज्ञानमेवान्वयकामतीतिश्रुतेस्तृणजलायुकादृष्टांतप्रसिद्धेर्विलीनताप्राणानांचक्षुरादिद्वारेणोक्कमणासंभवाच्च नचस्थूलदेहरूपाधाराज्जाद्वहिर्निर्गतानाविलयः वास्याकारोसहोकाताभिर्भूतमात्राभिस्तात्कालिकव्यवहारयोप्यदेहकल्पनसंभवादित्याशयेनवसिष्ठःसमाधत्ते ॥ त्रिष्वेतेष्वित्यादिना ॥ मनःप्रशमनेभववरंश्रेष्ठसाध्यविद्धि ॥ २९ ॥ यदाप्राणानिर्वाणनम् ॥ वणशब्दे ॥ उपशान्तयुर्धुरारावमिदंशरीरकल्पजतितदावासनाकामकर्मापस्थापितमाविदेहाकारमनुभूयबाह्यव्योमनितादृशदेहारंभानुकूलैस्तन्मात्रैर्भूतमात्राभिःसंगमयति ॥ तथाचश्रुतिः ॥ सविज्ञानोभवतिसविज्ञानमेवान्वयकामतीति ॥ तद्यथापेशस्कारीपेशसोमात्रामुपादायान्यन्नवतरकल्याणतरुवतनुनेएवमेवायमात्मेदंशरीरनिहत्याविद्यामयित्वाऽप्यन्नवतरकल्याणतरुपंकुस्तेपिउपवागांधर्ववदैववाप्राजापत्यंवाब्राह्मवात्येवांवाभूतनामितिच ॥ श्रुतौपेशस्कारीस्वर्णकारपेशसःस्वर्णस्यमात्राशकलान्पुपादयेत्यर्थः ॥ ३० ॥

रुद्रोऽथ स्यादायुर्भूतम् ॥ यद् आसंग ॥ ११ ॥ एवमभाभानुप्यादिसम्भवा ॥ १२ ॥ नरेपताकस्य चिद्विशेष ॥ आत्मीयत्ववर्णनाश्रमोचितम् ॥ परतद्वच्यम् ॥ सा
 निज्जात्यान्विषणानिपुणानि निविषयलयाधिधनकश्चिद्विषय ॥ १३ ॥ महिकयद्दरस्यमसिद्धहरचरिभवेभक्तिपानियमोद्देशातिशयिष्येयादिनियमोभावादीनामप्राप्त्योत्त
 मवधानियम क्ककतालीपस्यापतदपटनादित्याराक्याह ॥ अग्र्यादीनामिति ॥ आगत्यलतज्जात्युचितकर्मनियम ॥ मुख्यभूरेच्छाखानाविनियमतिरेकतद्वयस्याधिकेस्य
 ॥ १४ ॥ अस्माननुषधानाम्यादिकियार्थान्वयता सगद्वाग्निभ्यकार्कनुर्गोर्द्विमापायेततित्तद्वर्णाविभागसंकेतवशात् पृथक्प्रेरिहिकपारस्त्रीकिकमुखम् स्वानुभूतिकृता
 कायतालीयवद्भूतद्विधापूर्वतितेसदा ॥ ननुर्वत्सप्रवैकिषिनेपाकषिदपिग्रह ॥ १५ ॥ काकतालीयतोविष्णुरेवकर्मादित पुरा ॥ एव
 यमाजिनयनएवकर्माधुजाडव ॥ १६ ॥ नर्तियमस्मिन्नानिधनोपादेयनहेयता ॥ नचात्मीयनचपरकमज्ञविषयकचित् ॥ १७ ॥ अग्र्या
 दर्ताययौण्यादिसंगादरुद्विभागतम् ॥ हरदर्तानातयाकर्माद्विजातीनाचजातय ॥ १८ ॥ सर्गेप्ररुदिमायातेसकेतवशात् पृथक् ॥ अनुभू
 तिफलाश्रया क्लियता कस्मिता स्वयम् ॥ १९ ॥ विदेहमुक्तविषयतुयमीनमतोमया ॥ नोक्तवपरमीनसंदेहस्यरयूद्दह ॥ २० ॥ रवाट
 व्यतिरामवृद्धमात्माकाशचिदात्मकम् ॥ तत्ताप्राप्तिभ्ररश्रेय साक्यप्राप्यतेश्च ॥ २१ ॥ सम्यग्ज्ञानावयोधेननित्यमकसमाधिना ॥
 सख्येवावुद्भायेतरयता सात्मयोगिन ॥ २२ ॥ प्राणायनिलसशतौत्तुक्तयायेपदभागता ॥ अनामयमनाद्यततेभ्यतायोगयोगि
 न ॥ २३ ॥ उपादयतुसर्वपागातपदमरुभिन्मम् ॥ तत्केचित्सख्ययाप्राप्ता कचिद्योगेनदेहत ॥ २४ ॥ एकसांख्यव्यवयोगचय पश्यतिस
 यत्यति ॥ यत्सांख्ये प्राप्यतेस्यानपरयंगकटेवहि ॥ २५ ॥ यत्रप्राणमनोवहतिरत्यतनोपलभ्यते ॥ वासनावागुरोक्तातातद्विद्विपरम
 पदम् ॥ २६ ॥

शार्वापास्तभाविष्यभरागादिष्यशास्त्रयद्विभक्तादन्निधेयम्वित्यर्थ ॥ १५ ॥ एवमभसमाभापयत्तुनेपुर्मेनपृथकभ्यशेषदर्शयति ॥ विदेहेति ॥ संदेहस्यमसिद्धाच्चतुर्थ
 धर्मानास्तरुद्वेकनच्युद्विधतिपरेणावय ॥ १६ ॥ तत्ताप्यास्तद्वावस्यप्राप्तिभ्ररभयोमोक्ष ॥ १७ ॥ तत्प्राप्तीसांख्ययोगावुपापद्विनिर्णयिष्यसांख्ययोगिनोत्प्लक्षयति ॥
 सस्यमिति ॥ सख्ययाविद्वकविषयपृथक्तराजपागत ॥ १८ ॥ कर्मयोगिनोत्प्लक्षयति प्राणैति युक्त्याप्राप्त्यर्थतद्द्वयोनेन ॥ १९ ॥ उपादेयकलीभूतसख्यसाक्षात्कारेणप्राप्त
 म्यम् ॥ सर्वेवादिष्यधानामविद्योभिन्नाम् ॥ वेदतःअनैवेदेन ॥ २० ॥ फलतपुनरेवस्फुटयति ॥ यदिति ॥ २१ ॥ ननुविनिश्चयपयास्तयो कुलएकफलतद्वाह ॥ यद्येति ॥ प्रा
 णमनाहरयाहमपारव्यात्यनिकद्विद्योपपत्तिरित्यल्लुभयपासनाधागुरोक्तातास्थितिरवतत्परमपदतद्वित्यर्थ ॥ २२ ॥

एकफलत्वेओदनसिद्धौवह्निजलयोरिवसाध्ययोगयोःसमुच्चयोरुक्तेनविकल्पइतिचेत्तत्राह वासनामिति ॥ संस्तेर्वाक्षांतःकरणप्राणादिचेष्टायास्तद्वासनापुंजालकंमनएव
कारणतच्चसाध्येनयोगेनवाएकेनैवविलीयतत्त्वज्ञानात्मनापरिणतमुभयोःकरणप्राणयोरपिकर्मसुख्यापारेषुअकारणतामतीत्यैकेकेनाभयफलसिद्धेर्नसमुच्चयइत्यर्थः ॥ २३ ॥
देहाहतादर्शनपूर्विकैवसर्वासस्तिस्तन्मूलमनस्तच्छातौसर्वसस्तिशानिरुपपन्नेत्याह ॥ मनइति ॥ २४ ॥ आत्मदर्शनेनतर्हिकथंमनसोनाशइतिचेत्तददर्शनजन्यत्वादित्याह ॥
मनइति ॥ २५ ॥ ज्ञानेनमनोबाधेतत्कार्यार्हममतादिवंधमोक्षांताःसर्वाकल्पनाबाध्यतइत्याह ॥ मनोभवइति ॥ ककुतइत्यनयोःप्रतिपदमन्वयः ॥ २६ ॥ इदानीमुत्तमाधम
मध्यमाधिकारिकमेणमोक्षसाधनत्रयसर्वशार्त्तास्त्यस्यसमहेणदर्शयति ॥ एकेति ॥ २७ ॥ तेषुमध्यमरामआक्षिपति ॥ यदीति ॥ मरणसर्वेषाप्राणविलयप्रसिद्धेरितिभा
वः ॥ २८ ॥ अथोप्युपायामनोनाशद्वारैवमोक्षहेतवोमरणेचनमनोनाशःप्राणनाशोवाकिनुमूर्च्छाकालेविलीनसैधववद्विधायावासनात्मनावस्थानमुक्तमणकालेपुनराविर्भा
वासनांचित्तमेवादुःकारणंतद्विसंस्तुते ॥ तदकारणतामेतिविलीयोभयकर्मसु ॥ २३ ॥ मनःपश्यातिवैदेहंवालोवेतालकंयथा ॥ स्वात्मा
नंविलयनीत्वानभूयस्तंप्रपश्यति ॥ २४ ॥ मनोमुधैवाभ्युदितमसदेवानवेक्षणात् ॥ स्वप्नेस्वमरणाकारंप्रेक्ष्यमाणंनविद्यते ॥ २५ ॥ मनो
भवस्तुसंसारःकममाहंकरसंततिः ॥ उपदेशोपदेशादिवंधमोक्षौचितलुक्तः ॥ २६ ॥ एकनत्वधनाभ्यासःप्राणानांविलयस्तथा ॥ मनोवि
निग्रहश्चेतिमोक्षशब्दार्थसंग्रहः ॥ २७ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ यदिहिप्राणविलयोमुनेमोक्षस्यकारणम् ॥ मृताएवविमुच्यंतेतन्मन्ये
सर्वजंतवः ॥ २८ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ चिष्वेतेषुप्रयोगेषुमनःप्रशमनंवरम् ॥ साध्यंविद्धितदेवाशुयथाभवतितच्छिवम् ॥ २९ ॥
यदानिर्वाणनंप्राणास्त्यजंतोदंशरिरकम् ॥ तदानुभूयतन्मात्रैर्यातिव्योमनिसंगमम् ॥ ३० ॥

वः सविज्ञानोभवतिसविज्ञानमेवान्ववकामतीतिश्रुतेरतृणजलायुकादृष्टांतमसिद्धेर्विलीनानांप्राणानांचक्षुरादिहारेणोक्तमणासंभवाच्च नचस्थूलदेहरूपाधाराभावाद्दहिर्निर्ग
तानाविलयः वासाकाशेसहोक्तानाभिर्भूतमात्राभिस्तात्कालिकव्यवहारयोःप्रदेहकल्पनसंभवादित्याशयेनवसिष्ठःसमाधत्ते ॥ चिष्वेतेष्वित्यादिना ॥ मनःप्रशमनमेववरंश्रेष्ठ
साध्यविद्धि ॥ २९ ॥ यद्यप्राणानिर्वाणनम् ॥ वणशब्दे ॥ उपशान्तपुर्णरावाभिर्दंशरिरकस्यजंतितद्वासनाकामकर्मोपस्थापितभाविदेहाकारमनुभूयबाह्यव्योमनितदृशदे
हारंभानुकूलैस्तन्मात्रैर्भूतमात्राभिःसंगमयाति ॥ तथाचश्रुतिः ॥ सविज्ञानोभवतिसविज्ञानमेवान्ववकामतीति ॥ तद्यथापेशस्कारीपेशसोमात्रामुपादायान्यन्नवतरकल्याणत
ररूपतनुतेएवमेवायमात्मेदंशरिरनिहत्याविधागमयित्वाऽप्यन्नवतरकल्याणतरंरूपकुरुतेपिऽयंवागांधर्वैवदिववाप्राजापत्यंवाब्राह्मवाहन्येवावाभूतानामितिच ॥ श्रुतौपेशस्कारी
स्वर्णकारपेशस्तत्स्वर्णस्यमात्राशकलाप्युपादायेत्यर्थः ॥ ३० ॥

कदाञ्चकस्याधार्तुताम् ॥ पद आसग ॥ ११ ॥ एवकमानुनूप्यादिजन्मकमा ॥ १२ ॥ नहेयताकस्यचिद्वितीरेय ॥ आत्मीयत्ववणाश्रमोचितम् ॥ परतवन्मत् ॥ आ
 सिद्धात्तायचिपणोतिपद्मानीतिविषयस्तथाचिधनकचिद्विस्वम् ॥ १३ ॥ नहिक्पदरस्यमसिद्धहरश्चरिषधेयकियानियमोहेर्वातच्चरिषधेपादिनियमोभषदादीनांचमाश्रणोत्त
 मयथाभियम काकनालीयन्यायेतदपदनादित्पाराक्याह ॥ अथ्यादीनामिति ॥ जातयत्तत्तज्जात्युचितकर्मनियम ॥ मुख्यश्चेष्ट्याहपाताद्विनियतिरेवतद्रावस्थाधिकेत्यथ
 ॥ १४ ॥ अन्नानुपयानाप्र्यादिकिधार्मनियता सगाध्याभ्यका किनुसर्गेहृदिमापायेततितत्तद्वर्णादिभिगागसेकेनयशत पृथक्प्रेहिकपारत्कीककसुखद्वानुभूतिफल्ग

काकतालीयवद्भ्रांमिन्पाकुर्वतितेसदा ॥ नकुर्वत्यपिर्वैकिचिन्नेपाकचिदपिमह ॥ १५ ॥ काकतालीयतोविष्णुरेवकर्मादित पुरा ॥ एव
 कमाञ्चिनयनएवंकर्मायुजोद्व ॥ १६ ॥ नर्तियमस्तिनान्नियनोपादेयनहेयता ॥ नत्वात्मीयनचपरकर्मज्ञविषयकचित् ॥ १७ ॥ अथ्या
 दीनांययौष्यादिसर्गादौहृदिमागतम् ॥ हरादीनांतयाकर्महिजातीनाचजातय ॥ १८ ॥ सर्गप्ररुदिमायातसकेतवगत पृथक् ॥ अनुभू
 तिफलाश्रया कल्यता कल्यता स्वयम् ॥ १९ ॥ विदेहमुकविषयतुयर्मनमनोभया ॥ नोक्तवपरमोनसदेहस्यरपूहह ॥ २० ॥ खाद
 व्यतितरामन्धमात्माकाशचिदात्मकम् ॥ तत्ताप्राप्ति परश्चेय माकयप्राप्यतश्चणु ॥ २१ ॥ सम्यग्ज्ञानावधान्नित्यमकसमाधिना ॥
 सख्येवावबुद्धयेतस्यता साख्ययोगिन ॥ २२ ॥ प्राणायतिलसशतीचुत्पयायेपदमागता ॥ अनामयमनाद्यंततेभ्यतायोगयोगि
 न ॥ २३ ॥ उपदेयतुसर्वपाशातपदमद्रुचिमम् ॥ तत्केचित्सख्ययाप्राप्ता कचिद्योगेनदेहत ॥ २४ ॥ एकसांख्यचयोगचय पश्यतिस
 पश्यति ॥ यत्सांख्ये प्राप्यतस्यानंपरयोगेकदेवहि ॥ २५ ॥ यच्चप्राणमनोवह्निरत्यतनोपलभ्यते ॥ वासनावागुरोक्क्रांतातद्विद्धिपरम
 पदम् ॥ २६ ॥

शार्त्वायात्वाभाविषयभरमादिष्यशास्त्रयकस्तिताद्विद्वैषम्यमित्यर्थ ॥ २५ ॥ एवमभ्यसमाधायप्रसुतेपुर्मैनेपुष्पकभ्यशेपरशयति ॥ विरहेति ॥ सेदेहस्यपसिद्धाच्चतुर्थ
 धर्मीनास्तेषनोक्तभ्युच्चित्तियरेणाभ्य ॥ २६ ॥ तत्तायात्तद्वावस्यमाप्ति परमद्योमोक्ष ॥ २७ ॥ तत्पार्मीसांख्ययोगावुपायद्विद्वैषम्यमित्यर्थयोगिनोत्तक्षयति ॥
 सम्यग्मिति ॥ सख्ययाधिकेकविषयमयुन्यतटाकयोगेन ॥ २८ ॥ कर्मयोगिनोत्तक्षयति ॥ योनेति युक्तमाप्राप्त्यर्थात्तद्विद्वययोगेन ॥ २९ ॥ उपदेयफलीभूततस्यसाक्षात्कारेणप्राप्त
 म्यम् ॥ सर्वेपादिविधानामपिद्योगिनाम् ॥ देहमःआमनैषदेहेन ॥ ३० ॥ फलतपुतेदेहस्युदयति ॥ यद्विति ॥ ३१ ॥ ननुविभिन्नरूपयास्तयोः कुतएकफलतप्राह ॥ यद्येति ॥ प्रा
 णमनोदेहयोःकमयोःप्यात्मनिकविलयोपलक्षितत्वाद्भयव्यासनाभागतोक्क्रांतास्थितिरत्यतसरमपदतदस्यर्थ ॥ ३२ ॥

एकफलत्वेऽथोदनसिद्धौ वक्रिजलयोरिव सांख्ययोगयोः समुच्चयोर्युक्तेन विकल्प इति चेत्तत्राह वासनामिति ॥ संख्येर्वासातकरणप्राणादिचेष्टायास्तद्वासनापुंजात्मकं मन एव
 कारणतश्च सांख्येन योगेन वा एकेनैव विलीयतत्त्वज्ञानात्मना परिणतमुभयोः करणप्राणयोरपि कर्मसुख्यापारेषु अकारणतामेतीत्येकैकेनाभयफलसिद्धेर्न समुच्चय इत्यर्थः ॥ २३ ॥
 देहाहतादर्शनपूर्विके वसवसिद्धतिस्तन्मूलमनस्तच्छातौ सर्वसिद्धतिशान्तिरुपपन्नेत्याह ॥ मन इति ॥ २४ ॥ आसदर्शनेन तर्हि कथमनसो नाश इति चेत्तददर्शनजन्यत्वादित्याह ॥
 मन इति ॥ २५ ॥ ज्ञानेन मनोबाधेन तत्कार्याहंममतादिवंधमोक्षाताः सर्वाः कल्पना बाध्यत इत्याह ॥ मनो भवति ॥ ककुत इत्यनयोः प्रतिपदमन्वयः ॥ २६ ॥ इदानीमुत्तमाधम
 मध्यमाधिकारिके भेदे मोक्षसाधनत्रयसर्वशास्त्रार्थात्पर्यसंपहेण दर्शयति ॥ एकेति ॥ २७ ॥ तेषु मध्यमराम आक्षिपति ॥ यदीति ॥ मरणे सर्वप्राणविलयप्रसिद्धेरिति भा
 वः ॥ २८ ॥ त्रयोप्युपायामनोनाशद्वैरेव मोक्षहेतवो मरणे च न मनोनाशः प्राणनाशो वा किनु मूर्च्छाकाले विलीनसैधववद्विद्याया वासनात्मनावस्थानमुक्कमणकाले पुनराविर्भा
 वासनांचित्तमेवाहुः कारणतद्विसंस्तुतेः ॥ तदकारणतामेति विलीयो भयकर्मसु ॥ २३ ॥ मनः पश्यति वैदेहं बालो वेतालकं यथा ॥ स्वात्मा
 नं विलयनीत्वानभूयस्तंप्रपश्यति ॥ २४ ॥ मनोमुधैवाभ्युदितमसदेवानवेक्षणत् ॥ स्वप्ने स्वमरणाकारं प्रेक्ष्यमाणं न विद्यते ॥ २५ ॥ मनो
 भवस्तु संसारः कममाहं कसंततिः ॥ उपदेशोपदेशादिवंधमोक्षौ च तत्कृतः ॥ २६ ॥ एकनत्वघनाभ्यासः प्राणानां विलयस्तथा ॥ मनो वि
 निग्रहश्चेति मोक्षशब्दार्थसंग्रहः ॥ २७ ॥ श्रीराम उवाच ॥ यदि हि प्राणविलयो मुने मोक्षस्य कारणम् ॥ मृता एव विमुच्यंते तन्मन्ये
 सर्वजंतवः ॥ २८ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ त्रिष्वेतेषु प्रयोगेषु मनः प्रशमनं वरम् ॥ साध्यं विदितदेवा श्रुयथा भवति तच्छिवम् ॥ २९ ॥
 यदानिर्वाणनं प्राणास्त्यजंतीं दर्शयिष्ये ॥ तदानुभूयतन्मात्रैर्यातिव्योमनि संगमम् ॥ ३० ॥

वः स विज्ञानो भवति स विज्ञानमेवान्वकामतीति श्रुते स्तृणजलायुकादृष्टांतप्रसिद्धौ विलीनानां प्राणानां च क्षुरादिद्वारेणोक्कमणासंभवाच्च न च स्थूलदेहरूपाधाराभावाद्दहिर्निर्ग
 तानाविलयः बाह्याकारो स होक्ताताभिर्भूतमात्राभिलात्कालिकव्यवहारयोप्यदेहकल्पनसंभवादित्याशयेन वसिष्ठः समाधत्ते ॥ त्रिष्वेतेष्वित्यादिना ॥ मनः प्रशमनमेव वरश्रेष्ठ
 साध्यमिति ॥ २९ ॥ यदा प्राणानि निर्वाणनम् ॥ वणशब्दे ॥ उपशान्तयुर्धुरारावमिदं शरीरकल्पजं तितदा वासनाका मकर्मपस्थापितं भाविदेहाकारमनुभूय बाह्यव्योमनितादृशदे
 हारं भानुकुलैस्तन्मात्रैर्भूतमात्राभिः संगमयति ॥ तथा च श्रुतिः ॥ स विज्ञानो भवति स विज्ञानमेवान्वकामतीति ॥ तद्यथा पेशस्कारी पेशसो भावामुपादायान्यन्ववतरकल्याणत
 ररूपतनुते एवमेवायमात्मेदं शरीरनिहत्या विद्यागमयित्वाऽन्यन्ववतरकल्याणतरं रूपं कुरुते पिडयं गांधर्वैव देववाप्राजापत्यं वा ब्राह्मणं वा भूतानामिति च ॥ श्रुतौ पेशस्कारी
 स्वर्णकारपेशसः स्वर्णस्य मात्राशकलान्युपादायेत्यर्थः ॥ ३० ॥

तर्हिनाश्रुताभावादिर्हीनार्तरथाधिः सहापि कुनो न भिष्यति तत्र ॥ वासनेति ॥ तत्तज्जीववासानामाश्रयकानिनाशितदशावासानामभ्यन्तर्बिशिष्टपार्थिवसंभ्रियतिनेरैरिति
 व्यवस्थितमित्यर्थः ॥ ३१ ॥ प्राणोद्देशात्तदेवनासनासहिताएवोत्पद्यते यत्तद्भूतदेहपि आधिदेहवासानासहिताएवमुच्यते ॥ देहात्तरेष्वतीत्यद्वा दभ्योक्तान्गतवायुभिश्च
 श्लेषयति ॥ यथाकुसुममध्यस्थितेषु प्रविष्टास्तद्गतैरेनसंश्लेषयतीति यथापि व्याख्यादिह स्वाप्यभवति तत्र ॥ ३१ ॥ अतएव मरणमाश्रयनमनोरथादितिनप्राणनारोपीत्या
 ह ॥ ननु हि ॥ यथावायुपुण्डः अगोभीमगोवासावदीरदभ्यमानोपिनराम्यान्निनस्यति ॥ यन्प्राणयोऽभ्यनियतत्वम्यन्तिरेकुल्वेनाभ्ययमुल्वेनधरार्थति ॥ नामनस्कादिति सा
 वासनासात्मकान्येव विहितन्मात्रकाणि वै ॥ तदात्मकैर्मनोवद्भिः प्राणैः भ्रियतिनेतरैः ॥ ३१ ॥ सवासानाकूल्यपतेप्राणामुच्यते देहक
 म् ॥ तद्वा मवायुसंश्लेषयतीति दुःस्वायगंधवत् ॥ ३२ ॥ मनः सांशुरिवांगोधीनशान्भ्यतिसवासनम् ॥ नामनस्काः सप्तवतिप्राणाः सूर्य
 इव त्विष ॥ ३३ ॥ नजहातिमनःप्राणान्विनाशानेन कर्हिचित् ॥ दृणात्तरेणैव विना दृणागमिव तित्तिरि ॥ ३४ ॥ ज्ञानादवासनीभास्व
 नारप्राप्नुयान्मनः ॥ प्राणात्सुदंघनादत्तेततश्चातिर्हि शिष्यते ॥ ३५ ॥ ज्ञानात्सर्वपदार्थानामसत्त्वसमुदेत्यलम् ॥ तर्तेन वासनानाशा
 द्वियोगाऽप्राणचेतसो ॥ ३६ ॥ ततेन पश्यति मनःप्रशातं दिहतां पुनः ॥ स्वनाशेन पदं प्राग्वत्सनेव मनोविदुः ॥ ३७ ॥ वेतो हि वासनानामात्र
 तदभावे परपदम् ॥ तत्त्वं संपदं ज्ञानं ज्ञानमाहुर्विचारणम् ॥ ३८ ॥ इत्यस्या संस्तेनरामपर्यंतः संप्रवर्तते ॥ स्वयविवेकमात्रेण रज्जुसंप
 भ्रमाकृते ॥ ३९ ॥ एकार्थाभ्यसनप्राणरोधश्च त्परिक्षया ॥ एकस्मिन्नेव ससिद्धेः ससिद्धातिपरस्परम् ॥ ४० ॥ तालवतस्य संस्पंदशोत
 शातोऽयमनिलः ॥ प्राणानिलपरिस्पंदशोतिशोततयामनः ॥ ४१ ॥ प्राणः शरीरविलये प्रयाति व्योमवायुनाम् ॥ यथा वासितमेवेदस
 र्वपश्यति तत्रवा ॥ ४२ ॥ यथा विदेहा पश्यति प्राणव्योमनिदेहकम् ॥ समनस्कास्तथाचारसर्वं चानुभवति ॥ ४३ ॥ शांतिवातपरिस्प
 दं यथा गंधः प्रशाप्यति ॥ तयाशोतिमनः स्पंदशान्भ्यतिप्राणवायवः ॥ ४४ ॥

र्धनः ॥ ३१ ॥ ३४ ॥ अतएव ज्ञानादवासानाश्रयेऽभ्यनारदस्याह ॥ ज्ञानादिति ॥ ३५ ॥ कथं ज्ञानेन वासनानाश्रयति चेत्तदेतदेव वाधावित्याह ॥ ज्ञानादिति ॥ ३६ ॥ ३७ ॥
 तद्विज्ञानसमासर्तवर्धभाषित्वा आत्मतत्त्वमेव संपदं तत्तत्स्वविचारपरलपोरभेदाद्विगतवास्त्वममच्छज्ञानमेव शिष्यतइत्यनुभवनिष्ठा आहुः ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ प्रस्तुतमुपादत्ते ॥
 एकैति ॥ एकैर्वागैव यत्तत्स्वतन्मदभ्यसनप्रवृत्त्या धार्यते नम् ॥ ४० ॥ ४१ ॥ सतिशरीरे प्राणकमणेऽस्त्ययकमोयप्रशरीरस्थैश्चरापच्छेदादिनानारास्तभक्तः कमस्तथाह ॥ प्राणइ
 ति ॥ व्योमवायुना वासाकारास्तथायुमिलनात्तद्वत् ॥ तत्र वासाकारो ॥ ४२ ॥ यथायादृशकर्मोऽस्ति तदवासानामयसुखानरपश्यादिरेह कथयति तयातदनुकूपेन वा आचार
 व्यवहारमनुगच्छति ॥ ४३ ॥ ४४ ॥

तिलतैलेसकान्तकुसुमामोदवन्मिश्रे ॥ ४५ ॥ रथसारथीद्वयान्योन्यस्पर्दनं विहरतः सपादयतः ॥ ४६ ॥ आधाराधेयवत् अर्प्योऽप्यवत् ॥ ४७ ॥ शांतबाधितद्वैतवासनम् ॥ प्राणस्य भावस्य तस्मिन्मनसिलीनत्वादेर्कोभूतत्वात् ॥ ४८ ॥ तस्मिन्मात्मतत्त्वे लयेन तदात्मत्वमेव स्थिरमवति ॥ ४९ ॥ अनुपलभोऽज्ञान उपलभस्तद्वाधिकाबलाकारादचित्तस्योद्ध्येरप्यसतोर्नदत्तयोर्धः शिष्यतइति शेषस्तच्चिन्मात्रे प्रणधारणया वा स्थिरो भवेत्यर्थः ॥ ५० ॥ कियत्कालमेकतत्त्वभावना धार्यातयाह ॥ एकस्मिन्निति ॥ भावतदाकारवृत्तिधाराम् ॥ यावद्भावसावृत्तिधारापि चरमसाक्षात्कारपुष्टासती अभावत्वमायाति तदित्यर्थः ॥ ५१ ॥ भोष्यक्षयादाहारक्षयात्स्य यदेहद्वयविलोपते ॥ ५२ ॥ धारणाति पचिभिरगैर्मनसोबासाकारक्षये सति धारणादिभिस्त्रिभिर्भक्तैकानता सपत्यानिर्विकल्पसमाधिपरिपाकेन ब्रह्मभावः सिद्ध्यतीत्याह ॥ यदेकतानमिति ॥ ५३ ॥ अश्रुते अभते च ध्यानं

अविनाभावनीनित्यं जंतूनां प्राणचेतसी ॥ कुसुमामोदवन्मिश्रे तलैलेद्वयस्थिते ॥ ४५ ॥ मनसः स्पर्दनं प्राणः प्राणस्य स्पर्दनं मनः ॥ एतौ विहरतौ नित्यमन्योन्यं रथसारथी ॥ ४६ ॥ आधाराधेयवच्चैतावेकाभावे विनश्यतः ॥ कुरुतश्च स्वनाशेन कार्यमोक्षस्य मुत्तमम् ॥ ४७ ॥ एकतत्त्वपनाभ्यासाच्छांतं शास्यत्वं मनः ॥ तद्ध्यानत्वात्स्य भावस्य तेन प्राणोपि शास्यति ॥ ४८ ॥ विचार्य यदन्तात्मतत्त्वं तन्मयतां नय ॥ मनस्तत्सह्यं न तदेव भवति स्थिरम् ॥ ४९ ॥ यदेवातिरश्रेयोऽनुपलभोऽपलभयोः ॥ हयोरप्यसतोस्तत्र शेषे वापि स्थिरो भव ॥ ५० ॥ एकस्मिन्मुदृतत्वे तावद्भावविभावयत् ॥ भावाभावत्वमायाति स्वभ्यासाद्यावदाततम् ॥ ५१ ॥ प्रत्याहारवतांचतः स्वयं भोष्यक्षयादिव ॥ विलीयते सहस्राणः परमेवावशिष्यतः ॥ ५२ ॥ यदेकतानं भवति चेत्तत्तद्भवति क्षणान् ॥ शांतशेषविशेषौघंचिराभ्यास स्वभावतः ॥ ५३ ॥ अविवेच्य तु नास्तीति बुद्ध्यायुक्तिर्युतं धिया ॥ ज्ञानादेव परावासिस्तदभ्यासस्ततः परम् ॥ ५४ ॥ चित्ते शांतं शास्यतीत्यं संसारसृगलक्षिका ॥ जरामुपगतमेधोमिह कालमन्यथया ॥ ५५ ॥ चित्तमात्रमविद्येति कुरुते नैव तत्क्षयम् ॥ तद्वृत्तं परमचिन्तात्माना भावो हि परंपदम् ॥ ५६ ॥ मुहुर्तमेव निर्वाणं यद्विचिंत्यतः परंपदे ॥ तत्तत्परिणतं विद्धि तत्रैवास्मादमागतम् ॥ ५७ ॥

धारणाय ध्यासायोगच्छूषणमननाभ्याद्वैतजातमविवेचसाचनास्येव तत्त्वज्ञानादेव परावामिरिति प्रमाणप्रमेयास भावनादोषनिरासपर्यंतं वृत्त्याततः परं ध्यानधारणादिना ज्ञानाभ्यासः कार्यइत्यर्थः ॥ ५४ ॥ मेधे जरामपक्षयशरदिउपगते सति तोहेनोरागतान्मनयो ॥ तत आगतइत्यर्थे हेतुमनुष्येभ्योऽन्यतरस्यामित्यनुवर्त्तमाने मयदूचेति मयदू ॥ ५५ ॥ ब्रह्माकारपरिणतेनोचितेनैव तस्य चित्तस्य क्षयस्य रूपमुचितं ॥ विद्यानमाल्लैव न रूपात्ता हि यस्मान्नदभावः परंपदपरमपुरुषार्थो न भवतीत्यर्थः ॥ ५६ ॥ अप्यर्थेऽवकारः ॥ निर्वाणविश्रातम् ॥ तत्तर्हि तद्ब्रह्म वपरिणतं विद्धि न त्वप्यस्तस्याधिष्ठानव्यतिरिक्तं त्वरूपमस्तीति तत्रैव निरतिशयस्य प्रकाशानदास्यादमागतं सन्न व्युत्थानमिच्छतीत्यर्थः ॥ तथा चोक्तिरिव धर्मोन्तरे ॥ ज्ञानाय तत्सोपेन सकदास्वादिनो भवेत् ॥ विहाय सर्वकार्याणि मनस्तत्रैव धावतीति ॥ ५७ ॥

रमेवमस्तुनयो सांख्ययोगोरककलविंसाह ॥ यदिति ॥ ५८ ॥ सत्त्वराभ्यार्थस्ययमेवाह ॥ धेतइति ॥ अंतरासत्त्वराभ्यां विच्येदम् ॥ ५९ ॥ तद्वर्तनोन्मुखजनाविरलापयेत्याह ॥
 अश्विति ॥ अश्वदराशसमावनाभ्युप्योपम इदरातुपरप्येति ॥ ६० ॥ उक्तमेवार्थमनुसरन्नुपसहरति ॥ विगलितेति ॥ हेतुभागतन्तविधोपायाभ्यासैर्विगलितान्भ्या
 यनोआपत्तमस्तुगुललक्षणांभितितर्द्धाज्वरानपशानियस्यतायाधियस्यपथाविधासयाद्विगलत्वाधितरुपपदवत्पतिभासमाप्रशितमनइहअथमुत्पन्नस्यायासत्वमिति
 भ्यते ॥ तद्वशासनार्थाशशक्तिराश्वतुनारागद्वेषाभिमानादिकलाभिर्मलिनसत्त्वरपरदति ॥ यथास्वार्थगणिसात्कनकनामुपागतताभ्युन कलककलनामलिनताभ्यपदने
 तद्वित्त्वय ॥ ६१ ॥ ॥ इतिश्रीशारिषमं तत्त्वार्थमकारोति० पू एकोनसप्ततितम सर्ग ॥ ६१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ मायाभ्यात्यवस्थानेविद्याभ्यपरिशुद्धये ॥ वे
 यदिसांख्येनाविश्रांतचेतोयोगेनवापिते ॥ क्षणतत्त्वत्वायातनंभूयइहायते ॥ ५८ ॥ धेतोविगलिताविपंसत्वशब्देनकथ्यते ॥ तन्ध
 ससारधीजतत्तददास्यतरपुन ॥ ५९ ॥ कश्चिद्विगलिताविष्य सत्वस्याभातवासन ॥ परशून्योपमसपोज्योति पश्यतिशाम्यति ॥ ६० ॥
 विगलितात्सपदविगलन्मन सुभगमत्वमितीहहिकथ्यते ॥ नपुनरेतिकलामलिनपदकनकतामिवतायमुपागतम् ॥ ६१ ॥ ॥ इ० वा०
 वा० त० म० ॥ ति० पू० प्राणमन संयोगविचारणानामेकोनसप्ततितम सर्ग ॥ ६१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ श्रीवासिष्ठउवाच ॥ ॥ जीवो
 जीवोभावत्वाश्रुयातिधिसमचित्ताम् ॥ विचारादित्यविधातोमोक्षइत्यभिधीयते ॥ १ ॥ मृगव्याजलमिवमनोहतादिदृश्यते ॥ अस
 देवमनागेवतद्विचारावलीयते ॥ २ ॥ संस्तित्वमविश्रांतोवेतालोदाहृतानिमान् ॥ प्रश्नानाकर्णयशुभानप्रसगात्स्मृतिमागतान् ॥ ३ ॥
 अस्तिविध्यमहादध्यावेतालोविपुलाकति ॥ सर्किश्मिर्बलगर्वादाजगामजिघांसाया ॥ ४ ॥ संवेतालोवसत्पूर्वकर्त्स्मिश्रत्सज्जनारस्य
 दं ॥ पशुपत्युपहरेणनित्यवतवास्तुत्वा ॥ ५ ॥ निर्निमित्तनिरागस्कपुरोप्यभ्यागतनस ॥ क्षुधितोपिनरहंतिसतोहिन्यायदर्शका ॥ ६ ॥
 सकालेनानर्वागोहोजगामनगरांतरम् ॥ त्यायुक्त्याजनमोक्तुस्तुधासमभिचोदित ॥ ७ ॥ तन्नप्रापसमूपादराविचर्याविनिर्गतम् ॥ त
 नाहधनपारेणशब्देनोभनिशाचर ॥ ८ ॥

जगत्समाहकथावाक्यमशुभा ॥ १ ॥ चित्तेराशिराम्यतीयसत्त्वरमृगदृष्टिकेसुकविषयरातीचविचारएवज्ञानादयपदीतउपायइत्याह ॥ अथइति ॥ इतिअनेनोपायेन
 प्योपक्रायेकारणाविषयोरातीनाराश्वमाक्षइत्यभिधीयत ॥ १ ॥ उक्तायांसमावनाहेतुमपचेदाहपमवधारयति ॥ मृगयुष्मि ॥ २ ॥ असेवमनागेवेत्युक्तायस्यस
 यनायास्यापिकामवधारयति ॥ सत्यमीति ॥ ३ ॥ गबाधयोप्यप्यप्रअनेष्यनरात् ॥ ४ ॥ संक्षिप्तोक्तविलारविपुमराहितकारभ्याह ॥ सदिति ॥ सज्जनस्यराशआस्य
 रयेतिकारणस्यकन्दोराअकलेनपशुपत्यमनवत्पुपहरेणनित्यमगतयानिर्धक्षेपसमाधिषुस्ती ॥ ५ ॥ ६ ॥ कालेनतन्नमभ्यजनालामकालेन ॥ अदधीगोइत्यस्य ॥ ७ ॥
 निधयर्पानिशिनगरेषुतमनपरिज्ञानायाचोराहपथायसत्त्वरालादयवित्तिर्गतम् ॥ ८ ॥

॥ १ ॥ निर्याप्यध्यायाप्रेतकमेणासिचेत् ॥ १० ॥ सकला आशास्यतइत्याशा अभिलषिताधी ॥ किलेतिवर्मशास्त्रसिद्धौ ॥ ११ ॥ अज्ञश्चेदपराधसहस्रमुलमंसुज्ञश्चे
 न्नापराधस्येव सचसत्यप्यपराधसहस्रेपालनीयइतिपरीक्षणायप्रपूरणमेवप्रार्थयते ॥ ममैतामिति ॥ सप्तवार्थमिवाधितार्थाम् ॥ अनेनासमावितार्थप्रश्नच्छेदेनपरवधप्र
 वृत्तिः स्वस्यनास्तीतिदर्शितम् ॥ १२ ॥ सर्वेषाप्रश्नानामापातार्थः स्पष्टः ॥ तात्पर्यतस्तत्तरसर्गस्फुटीकरिष्यते ॥ १३ ॥ उत्तरोत्तरस्वमेपूर्वपूर्वसत्यतांत्यजन्निपितत्प्रकाशक
 स्वच्छसत्यात्मस्वरूपनत्यजति ॥ १४ ॥ यथारभायाः कदल्याः स्तम्भः अतएतस्तथातदतश्चप्रभवाच्चलकलमात्रम् ॥ दृष्टान्तस्तदशवलकलान्तरदाढ्याति केसपुवेतिविशेषइतिभा
 वः ॥ १५ ॥ ऋतौषपदेनतदाधारभुवनानिलक्ष्यत ॥ अतिमहत्वेनप्रसिद्धायेब्रह्मांडाकाशादयोपियस्याणोरेषेधयापरमाअणव अत्यतक्षुद्राः ॥ १६ ॥ परमाणोः सूक्ष्मस्थैवस
 वेतालउवाच ॥ राजन्लब्धोसिभीमेनवेतालेनमयाधुना ॥ इगच्छसिविनष्टोसिभवभोजनमद्यमे ॥ १७ ॥ राजोवाच ॥ हेरात्रिच
 रतिन्याय्यमांचेदसिबलादिह ॥ तत्तेसहस्रधामूर्धास्फुटिष्यतिनसंशयः ॥ १८ ॥ वेतालउवाच ॥ नत्वामद्वयहमन्याध्यन्यायोयंहि
 मयोच्यते ॥ राजासिसकलाशाश्चपूरणीयास्त्वयार्थिनाम् ॥ १९ ॥ ममैतामर्थिताराजन्मंभवार्थीप्रपूरय ॥ प्रश्नानिमान्मयोक्तांस्त्वंस
 न्यगाख्यातुमर्हसि ॥ २० ॥ कस्यसूयस्यरश्मीनांब्रह्मांडान्यणवः कशाः ॥ कस्मिन्स्फुरंतिपवनेमहागगनरेणवः ॥ २१ ॥ स्वप्नात्स्वप्नांतरं
 गच्छच्छतशोयसहस्रशः ॥ त्यजन्नत्यजतिस्वच्छं कः स्वरूपं प्रभास्वरम् ॥ २२ ॥ रंभास्तंभोयथापञ्चमात्रमेवंपुनः पुनः ॥ अंतरंतस्तथां
 तश्चतथाकोणुः स एव हि ॥ २३ ॥ ब्रह्मांडाकाशभूतोयसूर्यमंडलमेरवः ॥ अपरित्यजतोणुत्वंकस्याणोः परमाणवः ॥ २४ ॥ कस्यानव
 यवस्यैवपरमाणुमहागिरेः ॥ शिलातर्निविडैकांतरूपमज्जाजगच्चयी ॥ २५ ॥ इतिकथयसिचेन्नमेदुरात्मंस्तदिहनिगीर्थभवंतमात्मया
 तित् ॥ फलमिवतवमंडलप्रसेहंप्रसभमुपेत्यजगद्यथाकृतांतः ॥ २६ ॥ इत्यार्षेवांवा० दे० मोक्षोपायेषुनिर्वाणप्रकरणेषू० वेताल
 प्रश्नानामसप्ततितमः सर्गः ॥ २७ ॥ ॥ २८ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ इत्युक्तवतिवेतालेवकुंप्रश्नान्विहस्यसः ॥ उवाचवचनंराजा
 दंतशुभवलंबरः ॥ २९ ॥

तोमहतोगिरेः ॥ निविडधनतरयत्सत्तैकातरूपंतदेवमज्जासारोयस्या ॥ २७ ॥ इतिषट्प्रश्नान्मेकययसिचेद्दुष्टोदेहादिरेवआत्मायस्यतथाविध अतएवापरिच्छिन्नमात्मान
 परिच्छेदेनधातितवानसीत्यात्मधातिर् न तत्समादकश्चनापराधादेवभवतफलमिवनिगीर्यप्रसन्नबलात्तवमहलमहलरस्यजनान्प्रसेयम् ॥ प्रसेहमितिपाठेविकरणपदव्यत्ययश्रुता
 दसः ॥ २८ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशेनि० पू० सप्ततितमः सर्गः ॥ २९ ॥ ॥ आद्यप्रश्नसमाधानविस्तरेणात्रवर्णयते ॥ अनतकोटिब्रह्मांडफलदक्षादिकल्पनैः
 ॥ १ ॥ प्रसिद्धब्रह्मांडानां चसरेणुत्वमित्यलपदद्वयात्त्वयोक्तवक्ष्यमाणकल्पनयाकोटिकोटिगर्भब्रह्मांडानामपितत्रचसरेणुत्वसंभवादित्याशायेनविहस्यदत्तानामशुभिः प्रभाभिर्ध
 वलान्यवराणिबलाण्याकाराचयस्यतथाविधः सन् ॥ १ ॥

तथादीकस्य धृष्टराश्रीनां ब्रह्माधोषेण बन्ति यमपथस्योत्तरावकुम्भमिषमत्तमत्ताभिमानेनालस्य निरस्तुर्भक्षिक्कपयताध्वक्ता रराजरायति ॥ आलेदित्यादिना ॥ इदं
 लयायमाचार्योऽप्रतीकमसदस्या अजरमुत्तरोत्तरागुणाभिभूतत्वमभिभूजलायावरी-परिवेष्टितम् ॥ १ ॥ इदमस्माद १ ईदृशमस्मादसहस्रगुणविधौ नृणां भूतानि
 १ तद्वन्मगधत्तमाया १ उत्तरोत्तरादृग्भाषिण्यारहितमभाषणि ७ तद्वन्मैरुपयर्गमन ८ अतीतनागतनन्ततद्वन्भाषुताभाषाराय ९ तद्वन्मैरुपयर्गमन १० तद्वन्मैरु
 सगतास्परितभूताप्रलविष्णुद्वेषाभाषु कालास्तदात्मनलएष ११ अनन्तकोटीनित्योपासतास्पर्तिभ्यवहारपर्वकमायभाषलप्रस १२ इत्येतांभ्यनुर्वापयार्थानिहकमा

राजोवाच ॥ आलेफटाचिचैदहिवस्मादमजरफलम् ॥ उत्तरोत्तरदशगुणभूतत्वम्परिवेष्टितम् ॥ २ ॥ तादृशानां सहस्राणि फलानि य
 जसति हि ॥ अत्युच्चैस्तादृशांशारावा विपुलाचलपटव ॥ ३ ॥ तादृशानां सहस्राणि शारावानां यजसत्यय ॥ तादृशोक्तिमहावक्षोदुर्लभ्यो वि
 पुलाकृति ॥ ४ ॥ तादृशानां सहस्राणियजसति महीरुहम् ॥ तादृशवनमत्युच्चैरनततरुगुल्मकम् ॥ ५ ॥ तादृशानां सहस्राणिवनानां यज
 संत्यय ॥ तादृशोक्तिदृग्दृग्ममत्युच्चैर्मरिताकृति ॥ ६ ॥ तादृशानां सहस्राणि शृगाणां यजसत्यय ॥ तादृशोत्पतिवित्तीर्णो देशो विपुलको
 दर ॥ ७ ॥ तादृशानां सहस्राणि देशानां यजसत्यय ॥ तादृशोक्तिदृग्दृग्ममहाद्रुनदीयुतम् ॥ ८ ॥ तादृशानां सहस्राणि दीपानां यजसत्यय ॥
 तादृशोक्तिमहीर्षादीविचित्ररचना न्वितम् ॥ ९ ॥ तादृशानां सहस्राणि पृथ्वीनां यजसत्यय ॥ तादृशोक्तिमहास्फारं महाभुवनदंवरम् ॥ १० ॥
 तादृशानां सहस्राणि जगतां यजसत्यय ॥ तादृशोक्तिमहर्षाद्वचदंभरपीठवत् ॥ ११ ॥ तादृशानां सहस्राणि यन्त्राणां निफरदंका ॥ तादृशो
 क्तिगतस्पर्दो विपुलाभ्यश्वसागर ॥ १२ ॥ तादृशोक्तिमहर्षाद्वचदंभरपीठवत् ॥ तादृशोस्वविलासात्मनिमलोक्तिमहागर्वा ॥ १३ ॥
 तादृशोभ्यसहस्राणियस्योदरजलान्यय ॥ तादृशोक्तिपुमान्कश्चिदत्युच्चैर्मरिताकृति ॥ १४ ॥ तादृशानां यन्त्राणां लक्षैर्यस्यमालोरसि स्थिता ॥
 प्रधानसवसतानां तादृशोक्तिपरपुमान् ॥ १५ ॥ तादृशानां सहस्राणि पुरुषाणां महात्मनाम् ॥ सुरतिमद्वलेयस्य स्वननूरुहजालवत् ॥ १६

एकशालादिधृष्टराश्रीकम्पनाभिर्निरायाति ॥ तादृशानां मित्यादिना ॥ धृष्टानिपुष्ठानां विभुवनानि यस्याय ॥ १ ॥ २ ॥ ५ ॥ शृगपदेनायतप्रधानो गिरिवोष्यते ॥ विपु
 लतमत्तास्वदत्ताभिर्तादृति ॥ ६ ॥ ७ ॥ महाद्रुनदीवा विभूतानां विभूतमवद्वेषाभाषादिवापुषे यामिभुतम् ॥ विचिषाभिर्नामदिरचनाभिर्नितम् ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥
 ॥ १२ ॥ १३ ॥ पुमानपिषु ॥ १४ ॥ परपुमान् ॥ १५ ॥ तनूरुहः कशलोमानितज्जालवत् ॥ तयाचपुमि ॥ तयासत पुरुषत्वेनालोमानितयाक्षरास्तमपतीह
 विभ्यन्ति ॥ १६ ॥

प्रत्यदृष्टेरथासुप्रारदृष्टिभूयाएतास्त्रादिब्रह्मांडांताः शतमसख्या कलनाः प्रतिभासास्ताएताः सर्वप्राणिप्रत्यक्षास्तस्यादित्यस्यदीप्तयोरश्मयः ॥ १७ ॥ मयाचिदात्मादिति एव
 प्रभावः सूर्यइतित्वबभूवोत्तरत्वेनोत्तरत्वं सर्वजगदसौतपतिप्रकाशयति ॥ १८ ॥ भुवनाभोगाब्रह्माष्टाः ॥ १९ ॥ भातिस्फूर्तिलभते ॥ भवतिसत्ताचलभते ॥ २० ॥ रेवेताल
 वर्णिताशवलब्रह्मलक्षणस्यत्रैलोक्यमंडपमणेः सूर्यस्यपारमार्थिकतत्त्वभूमेमुख्याधिकारिणुविज्ञानशास्त्रजन्याखण्डाकारसाक्षात्कारस्तन्मात्रेणकचित्तात्मनिस्वात्मतयाप्रधाने
 अनधिकारिजनुमात्रेणअविकासभाजिअस्फुटइहप्रत्यगात्मनिअग्निविस्फुलिगवच्चिज्जन्मनोर्जीवजगतोर्भवनस्यपृथक्सत्तायाः कर्तृत्वभोक्तृत्वाद्यनंतसम्भ्रमतानाचावलेखाः
 उल्लेखाः सति ॥ परमार्थदृशातुमनागपिनसति अतस्त्वशातप्रश्नाद्वरमास्तेत्यर्थः ॥ २१ ॥ इति श्रीवाग्विष्णुः ॥ १ ॥ एवमथमप्रश्नमायायकस्मिन्स्फुरतिपवनेमहागगनरेणवदिति द्वितीयप्रश्नराजासमाध
 इहावसिष्ठप्रश्नानपचानामुत्तरकमात् ॥ वेतालायाप्रमत्तायराज्ञापम्यगृहीयते ॥ १ ॥ एवमथमप्रश्नमायायकस्मिन्स्फुरतिपवनेमहागगनरेणवदिति द्वितीयप्रश्नराजासमाध
 तादृशोस्तिमहादित्यः शतमन्यासुदृष्टिषु ॥ याएताः कलनाः सर्वास्ताएतास्तस्यदीप्तयः ॥ १७ ॥ अस्यादित्यस्यदीप्तीनां ब्रह्मांडास्त्रसरेणवः ॥
 मयाचिदसूर्यइत्युक्तः सर्वमेतत्तपत्यसौ ॥ १८ ॥ विज्ञानात्मैवपरमोभास्करोभाविताशयः ॥ इमेयभुवनाभोगास्तस्यैवत्रसरेणवः ॥ १९ ॥
 विज्ञानपरमार्कस्यभासाभांतिभवंतिच ॥ इमाजगदहर्लक्ष्म्यः कचिह्रक्ष्म्योरवेरिव ॥ २० ॥ विज्ञानमात्रकचित्तात्मनिजंतुजातेत्रैलो
 क्यमंडपमणेरविकासभाजि ॥ चिज्जन्मनोर्भवनसंभ्रमतावलेखाः संतीहरेनहिमनागपिशान्तामास्व ॥ २१ ॥ इ० वा० वा० दे०
 मोक्षोपायेषुनिर्वाणप्रकरणेषु० वेतालप्रथमप्रश्नोत्तरवर्णनं नामैकसप्ततितमः सर्गः ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ राजावाच ॥ ॥ कालस
 तानभः सत्तास्पंदसत्ताचचिन्मयी ॥ शुद्धचेतनसत्ताचसर्वमित्यादिपावनम् ॥ १ ॥ परमात्ममहावायोरजःस्फुरतिचंचलम् ॥ कुसुमां
 गइवामोदस्तदद्रूपकंस्वतः ॥ २ ॥

ते ॥ कालसत्तेत्यादिना ॥ तत्रगगनपदेनप्रसिद्धगगनस्यैवग्रहणविवक्षितमुतमहत्सद्विशोषितत्वाद्गोप्यामहाकालरूपश्चित्सर्वलितमायाकाशउतस्पंदशक्तिप्रधानः सूत्रात्मा
 काशः उतततोनिष्कटः शुद्धचिदाभासलक्षणोर्जीवाकाशः अन्योवास्तुसर्वेष्वपिकल्पेपुनस्तत्सत्ताएवसूक्ष्मतमत्वात्तेपारेणवस्त्वयोक्ताइत्याह ॥ कालसत्तेति ॥ स्पंदः क्रियाश
 क्तिप्रधानः सूत्रात्मातत्सत्ता ॥ शुद्धचेतनसत्ततोनिष्कटश्चिदाभासलक्षणाचैत्यादिसर्वसूक्ष्मत्वात्पावननिर्दोषरजः परमात्ममहावायौकल्पितानेकविकारचंचलस्फुरतीतिपरेणा
 न्ययः ॥ १ ॥ ननुपरमात्मनएवसर्वानुगतसत्तारूपत्वात्तत्रकालादिसत्तास्फुरतीत्याधाराधेयभावेनव्यपदेशः कथनत्राह ॥ कुसुमगइति ॥ यथाकुसुममेवस्वगोआमोदाख्यं
 दत्ततएवपरिकल्प्यकुसुमंआमोदरूपकमिवतदाधेयतयास्थिततद्वत्परमार्थसत्तैवकालादिसत्ताभेदात्मतांस्वात्मनिपरिकल्प्यस्थितेत्यर्थः ॥ २ ॥

[illegible]

उपदिश्यान्नवेतालप्रश्रयनिर्णयमस्थितिम् ॥ भगीरथस्य हत्तांतस्तत्रान्योप्यववर्ण्यते ॥ १ ॥ तत्रतस्मिन् राजनिविचारोचितपाधिया अनुमितया भावितात्मतया तच्चज्ञतयानि मि
त्तेन ॥ वेतालप्रक्षेवासर्वयो ज्यम् ॥ १ ॥ अविचलध्यानीसमाधिस्थ इति यावत् ॥ २ ॥ एवक्रमेण राजवर्णितक्रमेण ॥ ३ ॥ बालभ्रातिकल्पितवेतालकस्य कायद्विविलीय
ते ॥ ४ ॥ चित्तसर्वत उपसह्यस्वोत्तापः प्रमात्मा तदापतिततपतिष्ठितकुर्वन् ॥ ५ ॥ हे मुने मनशील राम एकस्मिन् वस्तुनि शमः सर्वदृष्टिलयस्तेन शान्तात्मो परतच्चिन्तन एव
सर्वत्र समं प्रलपयतीति समदर्शनम् ॥ ६ ॥ असमूहात् पूर्वा न्वपि ॥ न च वेत्ति स्थितस्य मेकथदेहयात्रा सिद्धिस्तत्राह ॥ यथेति ॥ दुःसाध्यमन्येपाकटसाध्यमपि कार्यस्य नायासे

श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ इति राजमुखाच्छ्रुत्वा वेतालः शांतिमाचर्य ॥ भावितात्मतया तत्र विचारोचितयाधिया ॥ १ ॥ उपशान्तमना भू
त्वा मत्वैकांतमर्तिदितम् ॥ बभूवा विचलध्यानी विस्मृत्य विषमां दुधाम् ॥ २ ॥ एतद्राममयोक्तं वेतालप्रश्रजालकम् ॥ एवं क्रमेण चि
दणीतेनेदं स्थितं जगत् ॥ ३ ॥ चिदणोः कोशगविश्वं विचारेण विलीयते ॥ कायवेतालकस्येव शिष्यते यत्पदं तु तत् ॥ ४ ॥ संहृत्य सर्वत
श्चित्तांस्तिमितेनांतरात्मना ॥ स्वभावापतितं कुर्वन्निरिच्छंति पृशांतधीः ॥ ५ ॥ आकाशविशदं कृत्वा मनसैव मनोमुने ॥ तिष्ठैकशमशां
तात्मा सर्वत्र समदर्शनः ॥ ६ ॥ स्थिरबुद्धिरसंमूढा यथा ज्ञामानुवर्तिनः ॥ राज्ञो भगीरथस्येव दुःसाध्यमपि सिद्धयति ॥ ७ ॥ संपूर्णशान्तम
नसः परितः सत्तेर्नित्यं समे सुखमयात्मनि तिष्ठते ॥ सिद्धांतिदुर्लभतरा अपि वांछितायां गंगावतार इव सागरस्वातवस्तु ॥ ८ ॥ इ
वांवा० दे० मो० नि० पू० वेतालाख्यानं नाम त्रिसप्ततितमः सर्गः ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ यथा चित्तचमल
त्पाराज्ञो गंगावतारणम् ॥ भगीरथस्य संपन्नं तन्मे कथय भो प्रभो ॥ १ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ आसीद्भगीरथो नाम राजा परमधार्मि
कः ॥ भुवः समुद्रयुक्तायामंडली तिलकोपमः ॥ २ ॥ संकल्पानंतरं प्राप्ताय याभिमतमर्थिनः ॥ चंद्रप्रसन्नवदना दस्माच्चिंतामणेरिव ॥ ३ ॥

नैव सिध्यति ॥ ७ ॥ यथा सागराशुमद्विलीपादिदुर्लभतरा पिसाराणां सागरपुत्राणां तत्स्वतः समुद्रस्य च वस्तुसंजीवनमणिप्रायोगंगवतारः शांतिवृत्तिसमदर्शित्वा दिगुणसंपन्नस्य भ
गीरथस्यानायासेन सिद्धस्तद्वदित्यर्थः ॥ ८ ॥ इति श्रीवासिष्ठमन्तास्य प्रकाशे नि० पू० त्रिसप्ततितमः सर्गः ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ भगीरथस्यावगुणाश्चित्ताचाध्विचा
रजा ॥ चितलेन च सवाद्यो जिह्वासातोन्नवर्ण्यते ॥ १ ॥ चित्तस्य पूर्णता दिलक्षणया चमलत्वा ॥ १ ॥ समुद्रयुक्ताया भुवो राजा स्वीयकोसलमदल्यास्तु तिलकोपमः ॥ २ ॥
तस्य दानशीलता वर्णयति ॥ संकल्पानंतरमिति ॥ अर्थिनोपाचका अस्माद्भगीरथायाज्ञासंकल्पानंतरमेव सर्वापगमनवाक्प्रयोगादिश्रमविनैव यथाभिलषितमर्थं प्राप्ताः प्राप्ताव
तः ॥ गत्यर्थी कर्मकेतिकर्तारिक्तः ॥ चंद्रप्रसन्नवदनादित्यनेन दानोत्साहान्मुखे प्रसादातिशय एव न लब्धव्य इदं स्वान्मलानिरिति चोच्यते ॥ ३ ॥

[illegible]

प्यहरत ॥ यथाधुमणिर्द्धमनानरातभोभ्यबद्धारैर्यञ्चहरतिनद्ध ॥ विशेषेजप्रयप्रयोज्ये ॥ ६ ॥ स्वल्पप्रताप पराक्रम-अतिप्रताप-तस्माज्जातभिद्रिक्कणानामासाराधा
 रकिंकरसंप्रयोदीरुमभ्याङ्गकालेजद्ध सप्रकातरितालाप्रिषज्वलति ॥ अग्निपक्षेभ्रत-अप्रावयप्रासतिनिरिणस्तप्तादयस्तेषु ॥ ७ ॥ सुसाम्रस्रतच्चविह्वलेवासंस्त्रिधौ ॥
 यदुमणिभ्यद्रकोत् ॥ ८ ॥ येनगतावाहस्यगगामबाहलक्षणस्त्यजगपप्रोपवीतस्यद्वीपयोगुणस्तनु-अस्यायुधिम्यागगामनारणेनपूरित ॥ ९ ॥ सर्वविमतवर्तिनामार्धनामहाप्
 सार्य-सप्रोपनेनेव ॥ १० ॥ भूतद्रोहिलाहस्ररहनिर्दयत्वस्यास्त्रपाताललासिन अपोवर्तिप्रामादीयथा-सगरपुत्रायेनगगालक्षणायासोपानपद्धस्याम्रस्रणोलोकेयोजिताआरोपि
 ता ॥ ११ ॥ अयस्याभ्यवसापिन अभिक्खिचन्दहनिभ्यपातस्त्वनसःसकारात् ॥ १२ ॥ अधिरास्यासवेवेतिपच्यते ॥ १३ ॥ यीचनेविजाराद्वैराभ्योदयोऽतिदुर्लभद्विषोत
 नायनराधिनेति ॥ १४ ॥

इति वक्ष्यमाणप्रकरणेनार्जुनाचार्यचित्रधामसः ॥ चित्रप्रकारमेवाह ॥ नित्यमित्यादिना ॥ १५ ॥ न्यासारात्रिः ॥ बहुभोगिकविरसंचकलवस्यतत्तयाविधमेव सर्वेषां
 कुर्वताकर्मलक्ष्यतेनत्पूर्वपरमपुरुषार्थफलचेत्यर्थः ॥ १६ ॥ तत्तयाप्रिसाधनरुत्नकर्मविपुचिकेचाशुद्धिर्ह त्वफलमेवेत्यर्थः ॥ १७ ॥ १८ ॥ अथउक्तचित्राननरससूत्रः सका
 शादेकान्तमत्यतमीत सन् ॥ १९ ॥ भ्रमतज्जीवानारागद्वेषादिससारद्यत्तिपुनःफलभूतस्वेनासुख्यगनरकमानुष्याद्यरण्यार्नोपच ॥ २० ॥ २१ ॥ साधनचतुष्टयश्रवणमन
 नायुषाथिश्चाराभ्यस्तयसाभ्यविक्षेपेवैषम्यरूपस्य समाधिस्तदात्मनाअनादिसिद्धब्रह्माकारणचउत्थेनाविभूनेनक्षेपस्यप्रत्यक्तत्त्वस्यावयोधेनसर्वदुःखानिहोयतेइतिपरेणान्वय
 ॥ २२ ॥ २३ ॥ उदयचैवेति ॥ २४ ॥ एवमुपदिष्टोभगारयोविवेकेनस्वयमेवात्मनस्वमतः पर्यालोप्यापानतानिश्चित्यतत्रविक्षेपवाहुल्याच्चित्तस्थप्रतिष्ठाभलभाभानः स्वावगता
 एकांतचित्तयामासमर्होपतिरसाविति ॥ जगत्त्राभिर्मानित्यमसमंजसमाकुलम् ॥ १५ ॥ पुनर्दिनंपुनःश्रामादानादानशतंपुनः ॥
 तदेवभुक्तविरसंलक्ष्यतेकर्मकुर्वताम् ॥ १६ ॥ येनप्राप्तेनलोकेस्मिन्नप्राप्यमवशिष्यते ॥ तत्कृतंशुद्धतमन्यशेषकर्मविपुचिका ॥ १७ ॥
 पुनःपुनःपयुषितं कर्मकुर्वन्नलज्जते ॥ मूढबुद्धिरबुद्धिस्तुक्कुर्यात्किलबालवत् ॥ १८ ॥ अर्थकदादिप्रमनाः कदाचिच्चित्तलंगुरुम् ॥ एकां
 तंसंस्तुतभीतिःसमपृच्छद्भगिरथः ॥ १९ ॥ ॥ भगिरथउवाच ॥ ॥ अंतःशून्याशुभुचिरंभ्रमत्संसारद्यत्तिपु ॥ अरण्यार्नोपुचताशुभ्रं
 खिन्नावयंविभो ॥ २० ॥ जरामरणमहादिरूपाणांभवकारिणाम् ॥ भगवन्सर्वदुःखानांकथमंतःप्रजायत ॥ २१ ॥ ॥ चित्तलउवाच ॥
 चिरसाभ्यात्मनोरथेननिर्विभागाविलासिना ॥ राजन्ज्ञेयावबोधेनपूर्णभरितात्मना ॥ २२ ॥ त्वांचनंसर्वदुःखानिबुद्ध्यतिप्रथमोभि
 तः ॥ संशयाःसमतांयातिसर्वकर्मणिचानय ॥ २३ ॥ ज्ञेयंविदुरथात्मानंमंशुद्धंजानिरूपिणम् ॥ सचमवंगतंनित्यंतास्तमेतिनचाद
 यम् ॥ २४ ॥ ॥ भगिरथउवाच ॥ ॥ चिन्मात्रंनिर्गुणंशान्तमस्तिनिरमलमच्युतम् ॥ दृढादिनंतरत्किंचिदितिबन्धिमुनोभ्यर ॥ २५ ॥ किं
 तत्रप्रतिपत्तिर्मेस्फुटतामेतिनंतरा ॥ एतावन्मात्रसंवित्तिःस्यामहंभगवन्कथम् ॥ २६ ॥ ॥ ज्ञाननज्ञेयानिपुन्यमेति
 चेतोददंवर ॥ ततःसर्ववपुर्भूत्वाभूयोर्जीवोन्जायते ॥ २७ ॥

शगुरवेनिवेदयस्तरुफुटभावेविक्षेपापशमेचोपायपृच्छति ॥ चिन्मात्रमिति ॥ अस्तीत्यनेनअसत्त्वेपपादकोऽज्ञानशोभेनदृढमसंचितम् ॥ देहेद्रियप्राणमनोबुद्ध्याविधांभत
 रत्किंचिदात्मनोत्यपिबल्वचनविश्वासारखोपपत्त्याचर्चय ॥ २५ ॥ तत्राभातापादकोऽज्ञानशदंतरावभासहेतुविक्षेपानाश्रयस्यननदृढतिदर्शयति ॥ किमिति ॥ अत्रअनयोः
 सदसद्विवेकबोधोर्मध्येदतराआयासदात्मबोधरूपाप्रतिपत्तिस्फुटताकरतलामलकवरस्यदृढान्तिनत्रार्ककारणम् ॥ अहं सर्वविशेषाल्याएतावन्मात्रसवित्तिश्चकथकेनोपा
 येनस्यामित्यर्थः ॥ २६ ॥ तत्रभगिरथस्यराज्यायाभिमानदेवतत्तद्विषयेपुच्यन्तथावनाद्विक्षेपस्तत्त्वावल्लादेवनस्फुटतात्मप्रतिपत्तिरितिनिश्चित्यचित्तलस्तत्परित्याजनापप्रथ
 मगीतोक्तमानित्वादिसाधनान्युपदिशति ॥ ज्ञानेनेति ॥ ज्ञाप्यतेअनेनेतिज्ञानममानित्यादितेनज्ञेयंयत्तत्त्ववक्ष्यामीत्यादिभगवद्दर्शितेसंयेनिष्ठत्वस्यैषम् ॥ सर्ववपुःपूर्णस्वभावः ॥
 नजायतेपूर्णस्वभावान्प्रप्यवतद्वत्यर्थः ॥ २७ ॥

अमानिनादिपुका निविद्वदमुत्पानुवाद्भ्याम्याम्यप्रपचयति ॥ असक्तिरित्यादिना ॥ १८ ॥ यदि चानभ्ययोगेन भक्तिरभ्याभिषारिणीत्यस्तत्तत्पार्थदशयति ॥ आत्मनद
 ति ॥ निष्कटात्सर्वतन्मन्त्राभागाद्वक्तिरनुष्णारिप्रमवणकीर्तनादिर्भगवदभिधेरेत्यर्थ ॥ १९ ॥ २० ॥ अध्यात्मज्ञाननित्यत्वप्रवणमनननिद्विध्यासानाम्यास न स्यान्ने
 नापत्यपरात्मनस्त्वस्वरात्ररकुटाभिध्यात्किपात्पापुटासासर्वसाधनफलीभूता सर्वेषामेवसाधनानामनदकारलक्षणसाधनमूल अहंकारेतिअमानित्योर्दुर् संपादत्वादि
 स्याथयेनाह ॥ अहंभावेति ॥ २१ ॥ तर्हि तत्परित्यागोपायममममवेतिपृच्छति ॥ शरीरदति ॥ २२ ॥ विकसितामकामोपहृतत्वेनरकुटीभूतासत्तापुद्गलाकारागत्वास्थि
 तस्येतरेष ॥ २३ ॥ त्यक्तराज्यमंजाननबहुमन्यते शमयभ्योपद्विसिध्यति सधामिलपितपूराणसमर्थोहकथमिक्षामद्विध्यामि कथं कदन्त्यपानादिनाजीविध्यामीत्यादि
 असक्तिरनभिध्याग पुत्रदारदृष्टादिपु ॥ नित्यंचसमचित्तत्वमिथानिष्टोपपत्तिपु ॥ २८ ॥ आत्मनोनित्ययोगेनतद्रावनमनारतम् ॥ विवि
 कदेशसेवित्वमरतिजनसंसदि ॥ २९ ॥ अध्यात्मज्ञाननित्यत्वतत्त्वज्ञानार्थदर्शनम् ॥ एतज्ज्ञानमितिप्रोक्तमज्ञानतदतोन्मया ॥ ३० ॥
 रागाद्वदस्यकारसम्भारध्याधिभेपजम् ॥ अहंभावोपगतीगुराजन्ज्ञानमवाप्यते ॥ ३१ ॥ भगीरथउवाच ॥ शरैरेस्मिश्चिरा
 रुदोगिरौतरिवस्वके ॥ अहंभावोमहाभागवदमेत्यन्यतेकथम् ॥ ३२ ॥ चित्तलउवाच ॥ पौरुषेणप्रयत्नेनत्यक्काभोगोचभाव
 नाम् ॥ गत्वाविकसितामत्तामहकारोर्विर्जयते ॥ ३३ ॥ यन्मणापजरंयावद्भ्रमलज्जादिनाविलम् ॥ अकिंचनत्वशंपेणसुटातावदहंठ
 ति ॥ ३४ ॥ सवमेतद्विद्यात्यक्कायदितुष्टिसिनिश्चल ॥ तदहंकारविलयेत्वमेवपरमपदम् ॥ ३५ ॥ शांताशेषविशेषणोविगतभी सत्य
 कसवपुणोगत्वानुनर्भिकेचनत्वमरिपुरत्यक्कासमग्राप्रियम् ॥ शांताहंकृतिरस्तदहंकलनस्तेष्वेवमिक्षामदन्नामप्युज्जिनवानल्यदि
 भवस्तुषेस्त्वमुच्चरन्मि ॥ ३६ ॥ ३७ वा० वा० दे० मोक्षोपायेपुनिर्वाणप्रकरणेपु० भगीरथोपदेशोनामचतु सप्ततितम सर्ग ॥ ७४ ॥
 ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ अयतस्त्यगुरोवक्काटित्याकण्यभगीरथ ॥ मनस्त्याहितकर्तव्य भवध्यापारपरोग्रभवत् ॥ १ ॥

तपयुक्तसज्जामिमानादिनाकृतमहपुरुषवेषनियमप्रपालक्षणपञ्जरायावदकिंचनत्वशेषेणसर्वत्यागेनतन्मप्रतादवहंकृति रकुटाअत्यतविकसितावृत्त्यतीत्यथ ॥ १७ ॥ नसाहं
 ॥ १८ ॥ सधत्यागमेवावश्यकतत्त्वतयाप्रपचयति ॥ शरीरिति ॥ शरीराभ्यन्तरीनिच्छन्मन्त्रादीनिराकविशेषणानियस्यतयाविधमन्मूनमत्यतर्भिकेचन सद्रसमर्पाभ्यपमरिपु
 त्यक्काअस्तद्वैद्याभिमानस्तेष्वारिषेभिमिषामदस्वर्गगुरुभमिअलपूण सप्रपटभ्यापार्परिशोयाभावाद्युज्जिनवाभ्यन्तपुष्टपूणेन यावदायुष्यधोवाधेर्वातोगुरुश्वरदत्ताविशा
 वाभावावपयसगादीदृशालक्ष्मसपन्नोपदिभवसितर्हसर्वमुमुक्षुगुणैकैभूतस्त्वमुक्षु सर्वोत्कटप्रसिधिसिनेतेससारसभाधनावीत्यर्थ ॥ ३६ ॥ ॥ इतिश्रीवसिष्ठम० तस्यय
 पकाशेति० पू चतु सप्ततितमःसर्ग ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ मत्तस्याजेनसप्तस्वत्यागोराशोप्रवण्यते ॥ शैशचर्पाकश्चिच्छेलेषितलेनसमस्थिति ॥ १ ॥ मनसिआ
 दिनिनिश्चितवद्व्यभाजकर्मभ्ययेनतयाविधमन् ॥ १ ॥

अग्निष्टोमप्रहणविश्वजित्यर्थात्नासोमसंस्थानामुपलक्षणम् ॥ २ ॥ अगुणिश्रुताध्ययनाद्विकलमपिअविचारयत् तद्विचारोविलंबापत्तेः ॥ ३ ॥ असवःप्राणास्तन्मात्रावशो
 षः ॥ ४ ॥ सीमातिनेसीमातेसन्निहिताय ॥ ५ ॥ अधोवासःकौपीनाच्छादनतदवशेषः ॥ ६ ॥ यत्रत्ययट्टोपिजनेर्भीरिथनाभ्नानज्ञायते यत्रचजनमुखारस्वनामापिनज्ञायते
 नश्रूयतेतत्रतादृशेषु ॥ ७ ॥ इतिअनयारीत्यावर्तमानः ॥ ८ ॥ द्वीपानिनयंत रितानिमंडलानि ॥ अवशःसन्दर्शनाधीनचित्तः ॥ ९ ॥ प्रवाहपतितावृक्रमप्राप्तानागारा
 न् ॥ छादसपुत्सम् ॥ प्राप्यतिशेषः ॥ १० ॥ विविदुपरिचिक्पुः ॥ ११ ॥ अनादृतमशेषराज्ययेन ॥ १२ ॥ शोचितःशोकविषयीकृतः ॥ १३ ॥ १४ ॥ स्वमेवगुरुमितिपूर्वाभ्यधि ॥
 ततःकतिपयेष्वेववासरेषुगतेषुसः ॥ अग्निष्टोममखंचकेसर्वत्यागैकसिद्धये ॥ २ ॥ गोभूम्यथ्वहिरण्यादिददौधनमशेषतः ॥ द्विजेभ्योनि
 जवंधभ्योगुणयगुणयविचारयन् ॥ ३ ॥ दिवसत्रयमात्रेणसर्वमेवपरित्यजन् ॥ असुमात्रावशेषोसावासीद्राजाभगीरथः ॥ ४ ॥ अथ
 सर्वार्थरिक्तस्त्रिचक्रप्रकृतिपौरकम् ॥ सीमातिनेहणामिवराज्यंस्वमरयेददौ ॥ ५ ॥ आक्रांतिद्विषताराज्येमुनिःसद्मनिमंडले ॥ अधोवासा
 वशेषोसीनिर्जंगामस्वमंडलात् ॥ ६ ॥ यत्रनज्ञायतेनाद्यायत्रनज्ञायतेमुखात् ॥ तत्रग्रामेष्वरण्येषुदूरेषुवासधैर्यवान् ॥ ७ ॥ इत्यल्पेनैव
 कालेनप्रशांतसकलैषणः ॥ परमेणशमेनासावापविश्रांतिमात्मनि ॥ ८ ॥ अमनदीपानिभूपीठेकदाचिकलालयोगतः ॥ अवशःशत्रु
 णाक्रांतस्वमेवप्रापतपुरम् ॥ ९ ॥ नानागारांश्चतत्रासौप्रवाहपतितांश्चतान् ॥ पौरांश्चमंत्रिणश्चैवशमीभिक्षामयाचत ॥ १० ॥ विवि
 दुस्तेवृषीरामंत्रिणश्चभगीरथम् ॥ पूजयामासुरथतंसविपादाःसपर्यया ॥ ११ ॥ प्रभोरराज्यंगृहाणेतिप्रार्थितोप्यरिणामुनिः ॥ नादत्ते
 नादताशेषरुणमप्यशनादते ॥ १२ ॥ कतिचिद्विवसांस्तत्रनीत्वान्यत्रजगामसः ॥ भगीरथोचंद्राकष्टमितिलोकेनशोचितः ॥ १३ ॥ अ
 थान्यत्रोपशांतात्मापरिविश्रांतधीःसुखी ॥ आत्मारामंकदाचित्सुप्रपापव्रितलगुरुम् ॥ १४ ॥ स्वमेवस्वगतं कृत्वातेनसार्धभगीरथः ॥ कं
 चिकलमुवासाद्रौवनेग्रामेपुरेजने ॥ १५ ॥ समतामुपयातौतौगुरुशिष्यौसमौस्थितौ ॥ कलयामासतुःस्वस्थौविनोददेहधारणम् ॥ १६
 किमयंधायतदेहः किंवानेनोञ्जितेननः ॥ यथाक्रमंयथाचारंतिष्ठत्वेषयथास्थितम् ॥ १७ ॥ इतिनिश्चित्यतिष्ठतौतौवनाद्वनामिनौ ॥ अ
 नानंदंपरानंदनासुखंनचमध्यमम् ॥ १८ ॥ धनानिवाजिविभवाद्यैश्वर्यंचाष्टधोदितम् ॥ सिद्धैरप्यर्पितंतुष्टैर्मैनातेजर्जरुणम् ॥ १९ ॥
 रसागतमहणवंदनाद्युपलक्षणम् ॥ १ ५ ॥ विनोदकृतहलभूतदेहधारणम् ॥ १ ६ ॥ यथाक्रमयथाशास्त्रोक्तक्रमम् यथाचारंद्रुद्धाचारमनुसृत्यचतिष्ठतु ॥ १ ७ ॥ नविद्यतेविषयानं
 दायन्नतथाविधपरानदप्रापतुरितिशेषः ॥ तदेवविरिनाष्टि ॥ नासुखमिति ॥ असुखदुःखतद्रहितम् मध्यमसुखदुःखोभयशून्यांतरालावस्थानिद्विन्म ॥ १ ८ ॥ तयोर्मानुषभोगे
 ष्विवदिव्यभोगेष्वपिधैर्यमयदाढ्यदर्शयति ॥ धनानीति ॥ तच्चरितसंतुष्टैःसिद्धैर्ब्रह्मादिभिरर्पितदत्तमणिमादिभेदेनाष्टधाउदितमसिद्धमैश्वर्यंचजर्जरजीर्णतमवृणमिवमेनते ॥ १ ९

॥ स्वारभङ्गपाराभङ्गमण्डपवत्सलपावदायपारपीयूषदितिभिस्सतस्य ॥ १० ॥ नैमुनीनिजेनपूर्वसमाचरणकमेणजानुवमसीत्पुंस्वमपिअभिमानदत्त ॥ यतस्तीस
मभ्यापिसमव्रतणिअतिवर्षमोएकसीभूरीसर्वोत्सतस्तस्वभावादवशमिर्नोपरमशीतिमती ॥ ११ ॥ ॥ इतिश्रीबासिष्ठमन्तात्पपमकारोनिपू० पञ्चसप्तमिसम संग ॥ ७५ ॥
पुनभगीरथस्यदराभ्ययानिर्दशयेति॥ आराभ्यम्रलठदार्दृगगायाभ्यावतारणम् ॥ १ ॥ कासलनडलाद्वीरयास्पदमडलाधमडलानरे ॥ अहद्वदतवान् ॥ अगमिपक्षुदमरस्या
दि ॥ १ ॥ नटाशस्यकमपात्नमयर्दायपातयाविधासतपात्नसमयपागुणलक्ष्यासुतनृपमन्विष्यतिस्स ॥ २ ॥ सवगुणलक्ष्यासमन्वितोपनिनिपरिक्षापम्यभिज्ञा
यनपागवर्धयमिपिष्यमर्धवर्तकृ ॥ ३ ॥ सटिनिगजअशिश्रियआठोह ॥ ४ ॥ नीरधतापूणताम ॥ ५ ॥ मस्मिन्नेकालेदेवात्कोसलराज्यद्वारिणोपिमरणादयोप्या
स्वकमणोवदह्राययावत्सत्वमनिच्छया ॥ धारणोयद्वतित्वेनकमणुवाथतस्यतु ॥ २० ॥ अस्मिननदतुरागतमुतमानीजसमाचरणान्नम
जमुनी ॥ सुखमसौस्वमर्माप्सितवर्जितोसमसमेतिसमोशमिनोस्वत ॥ २१ ॥ ॥ इ० वा० वा० द० मो० निवाणप० पू० भगीरथनि
वाणनमपञ्चसप्तमिमतम संग ॥ ७५ ॥ ॥ ७५ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ अथैकटापुरेश्वरेकस्मिश्चिन्महर्तातरे ॥ अनपत्यनृप
मृतुरहन्मत्स्यद्वामिपम् ॥ १ ॥ तत्रप्रवृत्तय खित्यानपुंदेशकमाहपम् ॥ अन्विष्यतिस्मसयुक्तगुणलक्ष्याविशालया ॥ २ ॥ तभगीर
थमासापस्थिरमिक्षाचरमुनिम् ॥ परिज्ञायसमानायसैन्येषुकुर्मर्दपतिम् ॥ ३ ॥ भगीरथक्षणनवप्रादपीवायुनासर ॥ वलित सेन
यागुप्याक्षित्यशिश्चिन्मजम् ॥ ४ ॥ भगीरथोजगन्नाथोजयतीतिजनारवे ॥ नीरधतामुपाजगमुर्गिरिद्राणांमहागुहा ॥ ५ ॥ तत्रत
पालयततद्राज्यराजानमाहता ॥ आजन्मुप्रादप्रकृतय प्रादुरित्यनृपाधिपम् ॥ ६ ॥ प्रकृतयऊर्ध्व ॥ राजन्समाकमधिपोय
स्त्वयामपुरस्कृत ॥ मृत्युनाविनिर्गणोर्भोमत्स्येनवामिपमदृ ॥ ७ ॥ तत्तत्पालयितुराज्यप्रसादकतुमर्हसि ॥ अत्रार्थितोपयातानात्पा
गाथानांचनांचित ॥ ८ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ इतिसंप्राथितोराजातदगीरत्यतद्वच ॥ समसागरचिह्नया सधभुवभुवभ्यति ॥ ९ ॥
सम शान्तमनामोर्नोर्वीतरागाविमत्सर ॥ प्राप्तकार्यककरण सतिरोहितविस्मय ॥ १० ॥ पातालतलनधानासागराकारकरिणाम् ॥
पितानमहानागानांनुशुश्रुवतारणस्वमम् ॥ ११ ॥ तदाकिलस्वगनर्दावहतिस्मनभूतल ॥ पितृणांभूतविस्थोभूतेनगगाजलजलि ॥ १२ ॥
स्याअपिप्रवृत्तपाभगीरथपागमपाययानाधुरित्याह ॥ सपति ॥ भगीरथस्यप्रपाकनामधिपुरोहितमर्दप्रकृतय ॥ ६ ॥ राज्यपजतल्लयाय सर्मातवासीअरि राज्यदानेन
पुरस्कृत भर्ता ॥ ७ ॥ तत्तत्साल्लालवाकनराजपम् ॥ ८ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ इतिस्वस्यबाक् ॥ तिराहितलत्त्वज्ञानवधाधितोविस्मयोमहत्त्वपिकैर्गुकेआभ्ययानादुद्धिर्यस्य ॥ १० ॥
अभ्याप्यपापभूय तननाकागराकारार्त्तकर्तुर्नैतिलयपाम ॥ कपिलकापाधिनपातालतलेनयानांमस्मिभूतानोत्सपितामहानांनिगानुष्ठादनेनकलाजलिदानेनचतारणक्ष
मननाह नजलविमिताहर्षयचनकनपरपरयातनयुग्मवेदस्य ॥ ११ ॥ तदानींभूतरेगगास्तिर्दत्तवर्धयजलाजलि भुनोतनन्दन्याशास्व्याह ॥ तद्वति ॥ तेनभगीरथेनेषाभ्येया
पविर्भिनृपायमाजलाजलिभूतसजलाधिल्लयाप्यस्यानियस्यतयाविधोप्रादुरित्यर्थ ॥ १२ ॥

नतस्तच्छृण्वणिदमात्यभृति ॥ १३ ॥ गंगावतरणकार्यार्थयत्तपआदिकार्यंतदर्थार्हदाचेष्टायस्य ॥ १४ ॥ अयोजयत्अवतार्थसंयोजितवान् ॥ १५ ॥ जगत्ते शशि विभृतः
 शिवस्यागसिनीरिरसिसगता सोपक्षत्वादसमर्थत्वेपिसमाश्रलादस ॥ जगत्तेर्ब्रह्मणोवानियोगादितिशेषः ॥ नभस्तलाद्वाभूमिनिपतति ॥ महात्मनांस्वर्गिणावद्दीपुण्यसत
 तिरिवेत्युपेक्षा ॥ १६ ॥ भगीरथेमहीपतौसजातस्यशाश्वतस्ययशसआसमुद्रप्रचारार्थवीथिकादतिरूपकोपेक्षा ॥ १७ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशेनि० पू० पट्स
 मतितमसर्ग ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ चूडालाख्यानमुक्तार्थद्रष्टुंजावतार्थते ॥ शिविष्यजस्यमाहारम्यविवाहक्रीडनक्रमाः ॥ १ ॥ भगीरथेनपश्चाद्राज्यकालेधि

भगीरथेनचमहीमवतारयितुं दिवः ॥ गंगं गृहीतो नियमस्ततः प्रभृतिभूभृता ॥ १३ ॥ ततो राज्यं परित्यज्य मंत्रिणां भूपतिः शमी ॥ तपस्प्रकाय
 कार्यो होजगाम विजनं वनम् ॥ १४ ॥ तत्र वर्षसहस्रं यशसमारब्धपुनः पुनः ॥ ब्रह्माणंशं करं जहं भुवि गंगाम योजयत् ॥ १५ ॥ ततः प्रभृत्य म
 लतरं गभंगिनी जगत्पतेः शशि विभृदंगसंगिनी ॥ नभस्तलानि पतति गान्धिमार्गं गामहात्मनामिव बहुपुण्यसंततिः ॥ १६ ॥ स्फुरत्तरंगभं
 गिनी स्वप्रेतपुंजहासिनी प्रसन्नपुण्यमंजरीयुते वधर्मसंततिः ॥ भगीरथेमहीपतौ यशः प्रचारवीथिका तदा हि सान्निमानगामहीतले वभू
 वह ॥ १७ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० निर्वाणप्रकरणे पू० गंगावतरणं नाम पट्समतितमः सर्गः ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उ
 वाच ॥ ॥ एतामवष्टभ्यदशं भगीरथधिया धृताम् ॥ समः स्वस्थो यथा प्राप्तं कर्पमाहर शान्तधीः ॥ १ ॥ इदं पूर्वं परित्यज्य क्रोडीकृत्य मनः ख
 गम् ॥ शान्तमात्मनितिष्ठुं शिखिष्वज इवाचलः ॥ २ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ कोसौ शिखिष्वजो नाम कथं बालब्धवान् यदम् ॥ एतन्मे
 कथय ब्रह्मन् भूयो बोध विदध्वे ॥ ३ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ द्वापरे भवतां पूर्वमिदानीं च भविष्यतः ॥ तेनैव सन्निवेशेन दंपती स्त्रियतां
 गतौ ॥ ४ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ यत्पूर्वमासीद्भगवंस्तदिदानीं तथैव हि ॥ भविष्यति किमर्थं वै वद मे वदतां वर ॥ ५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवा
 च ॥ ॥ जगन्निर्माणं निपतेरस्या ब्रह्मादिसंविदः ॥ इदं श्यवस्थितिर्नित्यमनिवार्यस्वभावजा ॥ ६ ॥ यदन्यद्बहुशो भूत्वा पुनर्भवति भूरि
 शः ॥ अभूवैव भवत्यन्यः पुनश्च न भवत्यलम् ॥ ७ ॥ अन्यस्यावसंनिवेशाद्व्यसादृश्येन विवल्गति ॥ सदृशा विषमाश्चैव यथा सरसि र्वाच
 यः ॥ ८ ॥ ता एवान्याश्च दृश्यते व्यवस्थाः संस्तौतथा ॥ तस्माद्वा जेव भूयो पिव द्रक्ष्यमाण कथं भवरः ॥ ९ ॥

याधृताम् ॥ १ ॥ इदं विभवजान् परित्यज्य ॥ मनः स्वगकोर्दीकृत्य हृदि निरुद्धा ॥ २ ॥ ३ ॥ इदं पती जायापती पूर्वकल्पे द्वापरे अभूताम् ॥ इदानीमटविशे चतुर्गुणेऽपि मद्वापरे तेनैव स
 न्निवेशेन भविष्यतः ॥ ४ ॥ भूत भविष्यतो सादृश्यको हेतुरतिरामप्रश्नार्थः ॥ ५ ॥ जगन्निर्माणं निपतिरूपया ब्रह्मादीनां सत्यसकल्पसंविदः ॥ अनिवार्यस्वभाव एव तद्वेतुरित्यर्थः
 ॥ ६ ॥ इदं शिखिष्वजप्रपचयति ॥ यदिति ॥ यथा एकस्मिन्नाभ्यतरौ अन्यदन्यत्फलवद्बहुशो भूत्वा पुनर्भवन्त्यादृशमेव भूरिशो भवति ॥ एकवदस्तु अभूवैव भवति स च च्छिन्नः पुन
 रस्मिन् भवति ॥ ७ ॥ ८ ॥ सदृशौ शिखिष्वजादिसारापि पतयेत्यर्थः ॥ राजा अतीत शिखिष्वज इव द्रक्ष्यमाण कथाप्यावर्ण्यत्वेन ईश्वरोनायकः ॥ ९ ॥

॥ १० ॥ ॥ ११ ॥ ॥ १२ ॥ ॥ १३ ॥ ॥ १४ ॥ ॥ १५ ॥ ॥ १६ ॥ ॥ १७ ॥ ॥ १८ ॥ ॥ १९ ॥ ॥ २० ॥ ॥ २१ ॥ ॥ २२ ॥ ॥ २३ ॥ ॥ २४ ॥ ॥ २५ ॥ ॥ २६ ॥ ॥ २७ ॥ ॥ २८ ॥ ॥ २९ ॥ ॥ ३० ॥ ॥ ३१ ॥ ॥ ३२ ॥ ॥ ३३ ॥ ॥ ३४ ॥ ॥ ३५ ॥ ॥ ३६ ॥ ॥ ३७ ॥ ॥ ३८ ॥ ॥ ३९ ॥ ॥ ४० ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ ४६ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ ९५ ॥ ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥

[illegible]

नदीरसुकप्रकारप्रचयति ॥ उद्यानेत्यादिना ॥ २५ ॥ २६ ॥ निवेक्ष्यामिपरिणेष्यामिममेवतस्याअपिस्वाभिलाषप्रयुक्तसतापःकदास्याद्येनशीघ्रघटनास्यादित्याशयेनाह ॥
 मृणालेति ॥ दृक्प्रवृत्त्यपुष्पिनलतागृहात्मनाददीभूनावल्लभ्यस्तदभिलाषिणी ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ वनानामुपवनानाचगुणानुवर्णनेआवलितसुकथासुचारमतेतिसप्तमीनांस
 वद ॥ ३० ॥ ३१ ॥ कुमारी त्वदिपूजयामासवद्वमेनेसाकल्पिकभूषणैरलचकेवा ॥ मन्येइत्यवितर्के॥वितर्कवचनंवसिष्ठस्यवाक्यालंकारार्थम् ॥ ३२ ॥ मन्त्रिणापदलक्षणम् ॥

उद्यानवनदोलासुलीलाकमलिनीषुच ॥ कदाप्रणयिनीमुग्धाहेमाब्जमुकुलसतीम् ॥ २५ ॥ करिष्येकामिनीमंकेपर्यैकेकुंकुमांकित
 म् ॥ कदाकमलवल्लीनांदोलास्त्रलिरिवालितनीम् ॥ २६ ॥ आलोलांतांनिवेक्ष्यामिबालांभुजलतानुगाम् ॥ मृणालहारकुंदंदुदंदवल्लभ्य
 भिलाषिणी ॥ २७ ॥ मल्लतेमदनातमाकदास्यार्दंदुसुंदरी ॥ इतिचिंतापरोभूत्वाकुसुमावचयान्मुखः ॥ २८ ॥ विजहारवनांतेषुकुसु
 मोपवनेषुच ॥ वनोपवनलेखासुलीलाकमलिनीषुच ॥ २९ ॥ वल्लीवल्लयगेहपुविविधोद्यानभूमिषु ॥ वनोपवनविन्यासवर्णनावलि
 तासुच ॥ ३० ॥ शृंगाररसगभासुकथास्वरमतोन्मनाः ॥ त्वहिहारलसत्कायाविलोलालकवल्लीः ॥ ३१ ॥ कुमारीःपूजयामाससुवर्ण
 कलशस्तनीः ॥ एतन्मन्येविदुर्भवांमन्त्रिणोदृपतिश्चयम् ॥ ३२ ॥ इंगिताकारवेदित्वमेवमन्त्रिपदंपरम् ॥ अथतस्यविवाहायमन्त्रिव
 र्गोविचारयन् ॥ ३३ ॥ सुराष्ट्राधिपतेःकन्यांपयाचेयौवतान्विताम् ॥ नवयौवनसंपन्नाभार्याल्विविधिनोत्तमाम् ॥ ३४ ॥ उपयेमेसता
 मात्मसदृशीप्रतिमामिव ॥ चूडालेतिभुविरख्यातानाघादृपतिसुंदरी ॥ ३५ ॥ सातभर्तारमासाधरेजेफुल्लेवपद्मिनी ॥ नीलनीरजनेत्रां
 तांचूडालांसशिरिविध्वजः ॥ ३६ ॥ स्नेहादिकासयामाससूयोदेवोपयाजिनीम् ॥ अवर्धततयोःप्रीतिरन्योन्यार्पितचेतसोः ॥ ३७ ॥ हाव
 भावविलासाद्यैरर्गेर्नवलतेवसा ॥ सुमंध्यर्पितसर्वार्थःससुखीसुस्थितप्रजाः ॥ ३८ ॥ राजहंसइवाब्जिन्यरेमेदयितयातया ॥ अंतः
 पुरेषुदोलासुलीलाकमलिनीषुच ॥ ३९ ॥ उद्यानेषुविहारेषुलतापुष्पगृहेषुच ॥ कदंबवनलेखासुचंदनागुरुवीथिषु ॥ ४० ॥ मंदारदामलो
 लासुकदलिकंदलीषुच ॥ पुरांतेषुवनांतेषुदिगंतेषुसरस्सुच ॥ ४१ ॥

॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

॥ ४१ ॥ पुरेर्वर्तते कटपुष्पे पुनरुत्तमणीयवर्धदृष्टिर्धोस्तथासि धयोर्मेपसस्य सप्तकांतयोऽपुष्प्योरिव ॥ ४२ ॥ मिथ आप्योन्यस्माच्छिक्षणान्न्योन्यसाभ्यार्थित्वा
 धकोविदीपाकृती आतरसर्गपासाभ्यामनुरागेभ्यतादृष्टाजनाब्जार्थिकमभिषसपन्मितिहा ॥ स्वरूपमिति ॥ ४४ ॥ अन्योन्यत्वरयस्थत्वाद्देहपसकांतमेकमेवत्वक
 पम् ॥ विभारिधिल्लेखरान्मपिततच्छिष्यपुनरालानामुत्तरावाप्यसाम्यस्य ॥ ४५ ॥ यथाभास्तेषुद्वारावर्धदेहप्रसवधर्मिनिशास्त्रनिगतकालाद्देहविधायकान्तिद्व ॥ सा
 धूहाता ॥ अतीरितिव्यज ॥ ४६ ॥ अभावात्साध्याप्यतिशेय ॥ इहकाविधिमिथोद्वयसस्योत्तरीरेक्यमुपागती ॥ ४७ ॥ मिथितसीरोरकवदेकरसी ॥ ४८ ॥ जगल
 जगलपुजनान्तेपुजंयुजयीरजातिपु ॥ वधूवाह्यादकसर्वतपोरन्योन्यचेष्टितम् ॥ ४९ ॥ सहपयोर्धुरवरेपुष्प्योरिवकांतयो ॥ नित्यमे
 वावियुक्त्वाविषत्वाच्चोष्टितस्यच ॥ ५० ॥ मिथ कलाकलापस्यकोविदीतीवभूवतु ॥ स्वरूपमेकमेवतीदधतुर्भिजतागती ॥ ५१ ॥ अ
 न्योन्यद्वयस्थत्वादिदसंकांतमक्षतम् ॥ भवशास्त्रायवेदभ्यांवित्रापिमुखावभा ॥ ५२ ॥ बाल कालादिवागुत्पसासीत्सर्वार्थप
 द्विता ॥ नृत्तवायादयवच्चूहालावदनादसौ ॥ ५३ ॥ अशिक्षतयभूवायकलानामतिकोविद ॥ अभावास्यामिर्वेदकांवन्योन्यवि
 लभत्कलौ ॥ ५४ ॥ मिथोद्वयसस्योतीहावप्येक्यमुपागती ॥ तीसस्थितावेकरसावन्योन्यदयितावुभौ ॥ ५५ ॥ पुष्पानांदाविवाभि
 न्योभूतलस्योशिवाविव ॥ वेदभ्यस्तुदरमतीसर्वशास्त्रार्थपद्वितौ ॥ ५६ ॥ कायार्थेषुभुवंप्रार्थोकमलाकमलाधवौ ॥ स्नेहाव्यसन्नमधु
 रीसमविज्ञातवादितौ ॥ ५७ ॥ अनुदत्तिपरावाजालोकदत्तांतद्वितौ ॥ कलाकलापसंपन्नौलसद्रसरसायनौ ॥ शीतलस्निग्धमुग्धा
 गोशशांकोद्वाविवोदितौ ॥ ५८ ॥ रजलसच्चरतिभोगविलासकांतमंत पुरेपुमिथुनंतदनुत्तमश्चि ॥ वक्षांहरवदकुहरेष्विवराजहस्युग्म
 विकसिमदमन्मयमदधारि ॥ ५९ ॥ ॥ इ० वा० सा० दे० मा० नि० पू० चूहालापास्मानशिखिव्यजविलासकयनंनामसप्तसप्ततितम
 सर्ग ॥ ६० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ एवमहुनिवपाणिमिथुननिर्भरस्यहम् ॥ रमेयौवनलीलाभिरमदाभिर्दिनेदिने
 ॥ ५२ ॥ अययातेपुष्यदुपुष्यवर्षावृत्तिशालिपु ॥ शनैगलिततारुण्यभिनकुंसादिवांसासि ॥ ५३ ॥

स्योभूपावधतीर्णोतिर्बोर्गीररकराविष ॥ ५४ ॥ सहप्रत्येकभापृष्टसदेहपलोकराजहस्यसमनुत्तमकाठुन्यधिपयस्यविज्ञातवनुरीत्ययोस्ती ॥ ५५ ॥ परस्परगुहद्विजा
 जिज्ञासीनांजानुवति मिथैहितविनयायाचारसत्तरी ॥ लोकदत्तांतस्यतस्यराष्ट्रकगम्यधमरहस्यस्यचर्चिर्दा ॥ लसतिगगारादिनवरसलक्षणभिरसायनानिपयोस्ती ॥ ५६ ॥
 प्रकांरस्यस्यप्रभावावयवस्यसल्लोकस्यपुनरेगुगर्भारसरस्तुराकहसपोयुग्ममिथुनमिदम् ॥ ५७ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम० शास्त्र्यं० नि० पू० सप्तसप्ततम सर्ग ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥
 तयो० कर्णेनवैराभ्यसच्छास्त्राभ्यासमिधरणाचूहालापाविषेकोमज्ञानललापमभवयते ॥ ५९ ॥ निर्भरस्यहृदये ॥ मिथुनतारुपुसहृदय ॥ ६० ॥ अपरनैस्तरुण्यगलतिस्तिनपुम्प
 इतिनिर्णीयप्रप्यास्यसन्नराजविचारयामासतिद्वारावेपुकादरोजसवध ॥ ६१ ॥

निर्णयहेतुप्रथमतस्तन्विचारप्रपचयति ॥ मरगेत्यादिना ॥ तरगनिकराकारेण भगुरेण देहेन व्यवहरणशीलदेहिनि ॥ मरणदेहवियोगः ॥ ३ ॥ कुतोऽङ्गनिवहरणतच्चाह ॥ हिमाश
निरिति ॥ ४ ॥ तृष्णाभोगतस्माधनतृष्णाप्राद्विषकदुर्नीलतं वदीर्घतगतावर्तं इति यावत् ॥ रयोत्रवार्षिकपूरः ॥ ५ ॥ जीव्यते अस्मिन्निर्जावनदेहादि ॥ ६ ॥ दुःखान्या
ध्यात्मिकादीनितृष्णाचचेतःपतति निपत्यतुर्दनीति यावत् ॥ ७ ॥ अप्रियासपत्निका मयते यस्य सत्सकाताप्रियतमेव ॥ ८ ॥ अरतिरिष्टविषयालाभनिमित्तदौर्मनस्यम् ॥ वैरस्य
मशेषः ॥ इहास्मिन्सारे ॥ ९ ॥ दशासु जन्ममरणादिदुर्दशासु ॥ नयुग्ममिथुनं इति विचार्यतत्र अध्यात्मशास्त्रमेव समारब्ध्या विभेषजनिर्णयिते देवविचारयामासेत्यन्य
तरंगनिकराकारभंगुरव्यवहारिणि ॥ पातः पक्षफलस्येव मरणदुर्निवारणम् ॥ ३ ॥ हिमाशनिखिभां भोजे जरा निपतनोन्मूर्त्वा ॥ आयुर्ग
लयविरतं जलं कर्तलादिव ॥ ४ ॥ प्रादृषीवलतातुं वीर्यौ कदा दीर्घतां गता ॥ शैलनद्यारय इव संप्रयात्येव यौवनम् ॥ ५ ॥ इंद्रजालमि
वासत्यं जीवनं जीर्णसंस्थिति ॥ मृगानि प्रपलायंते शरा इव धनुश्च्युताः ॥ ६ ॥ पतंति चे तो दुःखानि तृष्णागृध्र इवामिषम् ॥ बुद्धदः प्रादृषी
वाभ्युशरोरक्षणाभंगुरम् ॥ ७ ॥ रंभागभंडवासारोव्यवहारो विचारणः ॥ सत्त्वरंयुवतायातिकर्ते वा प्रियकामिनः ॥ ८ ॥ बलादरतिराया
तावैरस्यमिव पादपम् ॥ तदिह स्याच्छुभाकारं स्थिरं किमतिशोभनम् ॥ ९ ॥ यदासाधयुनश्चेतो दशासु न विदूयते ॥ इति निर्णयिष्युभं
तत्संसारव्याधिभेषजम् ॥ १० ॥ चिरं विचारयामास शास्त्रमध्यात्मसंमतम् ॥ आत्मज्ञानैकमन्त्रेण संस्तुत्याख्याविषुचिका ॥ ११ ॥ सं
शास्यतीति निश्चित्य तावास्तां तत्परायणौ तन्निष्ठौ तद्दिदृश्र्यौ ॥ १२ ॥ तदा तदचर्चनपरौ तदीहौ तौ विरेजतुः ॥ तत्रै
वातिवनाभ्यासौ बोधयंतौ परस्परम् ॥ १३ ॥ तस्मात्तौ तत्समारंभावान्योन्यं तौ बभूवतुः ॥ अथ सा विरतरं मरमणीयपदक्रमान् ॥ १४ ॥
श्रुत्वा ध्यात्मविदां वक्त्रास्त्रार्थस्तिरक्षमान् ॥ इत्थं विचारयामास स्वमात्मानमहर्निशम् ॥ १५ ॥ अव्याप्य ताव्याप्य तावाधियाध
वलयेद्दया ॥ प्रक्षेतावत्स्वमात्मानं किमहं स्यामिति स्वयम् ॥ १६ ॥ कस्यायमगतामोहः कथमभ्युत्थितः क्वा ॥ देहस्तावज्जडो मूढो ना
हमित्येव निश्चयः ॥ १७ ॥ आबालमेतत्संसिद्धं मर्तौ चैवानुभूयते ॥ कर्मद्रियगणश्चास्मादभिन्नावयववात्मकः ॥ १८ ॥

१० ॥ ११ ॥ तद्दिदृश अध्यात्मशास्त्रविद एवाश्रयः शरणययौ स्तौ ॥ १२ ॥ १३ ॥ तस्मिन् अध्यात्मशास्त्रे एव सम्यक्चित्तनतच्छ्रवणमन्योन्यतस्त्वबोधनमित्यादि समारभोय
यौ स्तौ ॥ सा चूडाला ॥ १४ ॥ इत्थं वक्ष्यमाणप्रकरणे ॥ १५ ॥ अव्याप्य ताव्यात्मकशरीरव्यापारा ॥ प्रेक्षे विविच्य परयेयम् ॥ अस्मिन्कार्यकारणसंघाते अहं चेतनधातुः किं स्या
म् ॥ १६ ॥ अयमसंसारलक्षणो मोहो भ्रमः कस्यागतः यस्य हि ध्यातिरागतासतन्निवारणे स्वस्थः स्यात्स एव कदल्यर्थः ॥ कैयवेति निर्मितजिज्ञासा केतितन्मूलजिज्ञासा ॥ मूलैर्हि परि
ज्ञाते तदुच्छेदेनोच्छेत्तुमशक्यम् ॥ १७ ॥ मर्तौ स्थूलो ह गौरो ह मिथ्या दिवु द्विदत्तौ सत्यामेवानुभूयते न स्वतइति तस्य जडत्वमित्यर्थः ॥ अस्मादेहादभिन्नहस्तपादाद्यवयवात्मकः ॥ १८ ॥

१ एव व्याख्याने पुत्रद्वानुपपत्तिः ॥ अप्रियसपत्नीसमहणकामयत इति व्याख्याने तु न काप्यनुपपत्तिः

२ कथं कैर्निमितैरित्यपि पाठः

मुर्द्धाद्रियगणोपिपुत्रवतीरासपथात्मकएव ॥ यद्यप्यजस्येतिसुप्रैर्द्रियमाणादय सुक्ष्मादंगदेहावपधारणवनस्पूलदेहावपधादतिभारपणनेसिद्धातितथापिनेपरिह्रावपय
 लेनेबाधितपामरमनुमयारूपयवदेहसपकत्वाच्चतदवपयवज्जालमेवेत्याशय ॥ १९ ॥ मनआरोपिजदेहादिपेरकत्वात्तत्त्वयोगागयद्रूप्यनयापस्थादिप्रज्ज्वरसिद्धमि
 त्याह ॥ पर्यतदस्यादिता ॥ २० ॥ अवाप्तताजात्यत्वमार्थेतिविशय ॥ शेषेणैरज्युषै ॥ २१ ॥ स्वातेनवमवर्णनरात्तिकनिक्षेपेन ॥ साधुद्रिर्वाक्षेमेपेति ॥ २२ ॥ अ
 धेनयाणावच्छिन्नश्चिदाभासेमजस्यनेअप्यस्यते ॥ तथाअयसोदेहवतस्याप्यतत्त्वादेवज्जालत्वमित्यर्थ ॥ बाताभ्यामाणापाधि ॥ २३ ॥ अंतर्गम्येनस्वातर्पाभिर्बिंबेनप्यनप
 रिपूर्णांजावति ॥ अस्यासृष्टसाक्षिभावेनविषयप्रकारानेनकलकिनादूर्ध्वतयायेण ॥ २४ ॥ कर्णोर्ध्वितनेन ॥ २५ ॥ चेत्योष्ठेत्वकलकिनेतिप्रभोपपत्तिमाह ॥ असत्येति॥
 अवयवावयविनोनभेदोजहएवच ॥ मुर्द्धाद्रियगणोप्यवजहएवेतिदृश्यते ॥ १९ ॥ प्रयतेमनसायस्माप्राप्येवभुविलोपक ॥ मनश्चै
 वजहमन्येसकत्वात्मकशक्तिर्यत् ॥ २० ॥ स्वेपणीरिवपापाण प्रयतेयुद्धिनिश्चये ॥ युद्धिर्निश्चयरूपैवजहामतेवनिश्चय ॥ २१ ॥ स्वाते
 नवसरिज्जुनसादृशरेणवास्त्यते ॥ अहंकारोपिति सारोजहएवशवात्मक ॥ २२ ॥ जीवेनजन्यतेयस्योषालेनेवअभात्मक ॥ जीवश्च
 यतनाकाशावातामाहृदयेस्थित ॥ २३ ॥ सुकुमारोतरन्येनकेनापिपरिजीवति ॥ अहेनुज्ञातभेतेनचेत्योष्ठेखकलकिना ॥ २४ ॥ जी
 वोर्जावतिर्जीर्णेनश्चिद्रूपेणालरूपिणा ॥ चेत्यभ्रमवताजीवश्चिद्रूपेणैवजीवति ॥ २५ ॥ आमोद पवननेनवरातेनवसरिद्रय ॥ असत्य
 अहवत्यांशचयनाच्चिद्रूपजहम् ॥ २६ ॥ महाजलगतोत्यग्निरिवरूपस्वमुज्झति ॥ सदासदायदाभातिचित्समाधौसतिस्वत ॥ २७ ॥ आस्व
 रूपमलभुतज्ज्यतदवभवतिक्षिणात् ॥ एवंचिद्रूपमप्येतच्चेत्योन्मुखतयास्वयम् ॥ २८ ॥ जहश्चून्यमसत्कस्यचैतन्येनप्रयोध्यते ॥ इतिस
 चित्सबूदालाकेनैवाश्चित्स्यतनी ॥ २९ ॥ इतिसचितयामासश्चिरयेत्यव्ययुद्धात ॥ अहेनुश्चिरकालेनज्ञातहेयमनामयम् ॥ ३० ॥
 ययनासादात्म्यसमाभ्यासाच्चिद्रूपश्चरात्रमपितज्जालमिषसपन्नमित्यर्थ ॥ ३१ ॥ महाजलतमजलसामुद्रघातहतोमिरिवस्यभास्वरूपमुज्झतिमुचति ॥ अतएवसत्ताशे
 चिद्रूपस्यमिषसलभापद सम्भट सन्निवसितापदटापाधिषाकारसमासाभुभूयते ॥ घटापाकारस्मयदादीत्येपदभास्तिपदानास्तीतिवसताकारमप्युज्झतीअभाषताम
 व्यापयान्नतिमात्र ॥ चित्समाधौवैशिकेकाप्यसद्रूपमसद्रूपबायेदवभासतोपनीतंस्वतआभातिदेवक्षणादलपूर्वस्वरूपमसज्जगत्क्षणास्वयभाषतीतिप्रेणाभ्यय ॥ २७ ॥ एव
 भुक्तीत्यापरभाषतीभिर्द्रूपमपिअधिपादरेणादभ्यासपरंपरयाजहस्यमसत्कस्यवसपन्नकाणूषमुद्धावनाहत्तत्त्वभावेनैवमन्येनैवतत्त्वाकारवृत्तिभ्याममूलाविधापरणभाग
 हारायवोध्यतइतिप्रेणाभ्यय ॥ २८ ॥ गर्हमूलाविधापरणभगेनैवावच्छिन्नेनोपायेनदरपसमविहायमवोषधतीत्यादितिचिद्विद्वत्तत्त्याह ॥ इतीति ॥ २९ ॥ द्रव्यवपयं
 मानप्रकारेणप्युध्यत आत्मतत्त्वमित्यर्थ ॥ ३० ॥

कश्चिदपि पुरुषो न हीयते परमपुरुषार्थात्पुनर्न भवतीत्यर्थः ॥ अथवा कश्चिदपि काप्यर्थो न हीयते न हानिमाप्नोति ॥ तथा सैव सर्वकामावाप्तेरित्यर्थः ॥ अथवा किंचिद्वस्तु दुः-
 खसाधनमिति बुद्धान हीयते न तस्य ज्यते ॥ सर्वस्याप्यानन्दैकरसत्वसपत्तेरित्यर्थः ॥ हानास भवोक्तिरुपादानस्याप्युपलक्षणम् ॥ चिद्विलासस्य अतापरिच्छेदहेतवः ॥ ३१ ॥ द्वि-
 तीयस्य नैमिरिकदृष्टिपरिकल्पितस्य दोषदेस्थाने स्थितायाति कल्पिता इति यावत् ॥ ३२ ॥ शुद्धसर्वेदममेव आकारस्वरूपस्य ॥ शिवभूमानन्दरूपत्वात्परमगलनदृशस्व-
 भावात्कादाप्यप्रच्युतमित्युच्युतम् ॥ ३३ ॥ सकृन्मूलाविद्यावरणभोगेन विभातानपुनः केनाप्याविद्यत इति सकृद्विभाता अतएव नित्योदयवती परिगीयते वेदांताद्यध्यात्मशास्त्रे
 पुलक्षणाया ॥ ३४ ॥ चेत्यादि त्रिपुटीजालमस्यासकाराद्भिन्नवस्तुन यतएवाधिपुटीतया साक्षिभूतया चेत्यनेन तु मानतः सिद्धासैषा साक्षिचित्त्रिपुटीप्रदत्ते प्रागेव स्वतः सिद्ध-
 त्वादाया ॥ ३५ ॥ विजृम्भते विवर्तते ॥ ३६ ॥ मनोबुद्ध्यादिविवर्त्तैश्चिदात्मनि मातरि प्रभातुभावापन्ने सति तत्र तरगादिकलनाप्रायाजगद्वृत्तभूतमौक्तिकप्रदार्थानां सत्ता अस्ति
 यद्वै विज्ञेयतां कत्वानकश्चिद्विज्ञेयते पुनः ॥ एते हि चिद्विलासांतामनोबुद्धीन्द्रियादयः ॥ ३७ ॥ असंतः सर्वेषु वा हो द्वितीयेषु पदस्थिताः ॥ महा-
 चिदकैवास्ति महसस्तत्तित्योच्यते ॥ ३८ ॥ निष्कलं कासमाशुद्धानिरहंकाररूपिणी ॥ शुद्धसर्वेदनाकाराशिवं सन्मात्रमच्युतम् ॥ ३९ ॥
 सकृद्विभाता विमलानित्योदयवती सदा ॥ सा ब्रह्मपरमात्मा दिनामभिः परिगीयते ॥ ४० ॥ चेत्यचेतनचित्तादिनास्याभिन्नमानतः ॥
 तथैपाचेत्यते चिच्छीः सैषाद्याचिदिति स्मृता ॥ ४१ ॥ अचेत्ययददचित्त्वं तत्तस्यारूपमक्षतम् ॥ मनोबुद्धीन्द्रियाद्यर्थरूपैः सैव विजृम्भते
 ॥ ४२ ॥ तरंगकणकहोलकलनेयं चिदात्मनि ॥ जगद्वृत्तपदार्थानां सत्ता स्फुरति मातरि ॥ ४३ ॥ यदिदं तत्परं रूपं तस्याः खलु महचित्तेः ॥ शु-
 द्धचित्मणिवत्सा ॥ हि संप्रसमसमोदिता ॥ ४४ ॥ अनन्ययैव याशस्तया जगज्जुम्भिकया स्थिता ॥ सत्तामायातिरेकेण नान्यासं भवतीह हि
 ॥ ४५ ॥ विचित्रतेव भांडानां ननु हेमतया च या ॥ सा तथोदेति तद्रूपमात्मानं च ततिस्वयम् ॥ ४६ ॥ स्वचित्तेन द्रवत्वेन तरंगादित्यमंबुषु ॥
 महाचित्तौ जगच्चित्तादुदेतीवानुदेत्यपि ॥ ४७ ॥

तारस्फुरति ॥ ४८ ॥ यदिदं जगत्सत्ता रूपं प्रसिद्धतत्तस्या अधिष्ठानभूतायामहाचित्तेरेव पररूपं ह-
 पातरम् ॥ खलु शब्दोद्देवावब्रह्मणो रूपमूर्तैवेवामूर्तैवेत्यादि श्रौतप्रसिद्धियोतनार्थः ॥ यतः सा हि चित्स्फटिकमणिवज्जगत्सति विवमसंगैव यत्ते सेयजगत्सत्ता च व्यावहारिकेषु प्रा-
 तिभासिकेषु च समसाख्यसाधिविधाननुसारिणी उदिता ॥ ४९ ॥ अतएव जगत्सत्ताया अधिष्ठानसत्तान्यत्व निरूपणयोगान्मायाभावत्वमित्याह ॥ अनन्ययैवेति ॥ ५० ॥ अ-
 तएव नामरूपविशेषप्रत्ययजगत्सत्तामायाशब्दब्रह्मसत्तात्मनैव परिरिष्यते ॥ मायाबाधेन आनन्दैकरससन्मात्ररूपमात्मानस्य यमनुभवतीत्याह ॥ विचित्रतेवेति ॥ भांडानाम-
 लकारजालानां विचित्रता यथा प्रविलये हेमतया हेमसत्तात्मनैवोदेति तथेत्यर्थः ॥ ४० ॥ सत्तायादधीतन्यायेनैव जगद्वै चिद्व्यस्फुरणरूपचिद्वेदानामपि विषयाकारभेदेमिथ्यात्व-
 पयालोचने अपरिच्छिन्नपरब्रह्मचित्मावता पर्यवस्यतीत्याशयेनाह ॥ स्वचित्तेनेति द्वाभ्याम् ॥ यथा स्वभेदजालादौ द्रवत्वेन परिणतेन स्वचित्तेन सिद्धेषु समुद्राद्यबुधतरगादिअनु-
 यद्यप्युदेतीव तथा महाचित्तौ ब्रह्मण्यपि समष्टिचित्ताज्जगदनुद्यदप्युदेतीत्यर्थः ॥ अनुदेतीति न जसिद्धं तेन सहेतियोगविभागात्समाश्रयं दं सोवा ॥ ४१ ॥

अस्तेर्वाक्यतस्तथा ॥ तद्विधि ॥ तत्तत्प्रत्ययेष्वप्यसौषधितककृत्प्राजलक्षणेण रूपवामस्तत्तरागादिद्वयमेवान्यथायातस्तथास्तस्यप्रातिरिक्तं नाणुमाधमधिर्किंचिदस्ति एवमिष
 व्याधमवाहजरादानविशेषेभिरुपपन्नो न परमाधतृणशिशुत्वनो मत्तोष्पतिरिक्तमणुमाधमप्यत्नीत्यङ्गभाषस्याप्यपरिरोधान्नर्हभाषश्चिन्माधमेवातर्तविलीणमित्यथा ॥ ३२ ॥
 मरुदेहविद्यो गोनागो ज्वरद्विभेद ॥ सरसद्वर्तित्यगमरकी ॥ ३३ ॥ तत्रमस्तुतिश्चारात्स्याधौषिधार्तिदशायति ॥ अच्छेद्यद्वि ॥ ३४ ॥ आसे सातस्योरिद्विषलोप ॥ अ
 सररथाभासोयस्मिन् ॥ ३५ ॥ चिरकालिकपरिच्छेदरहितम् ॥ अनतेशरसुक्तनपरिच्छेदरहितम् ॥ ब्रह्मादित्वपर्यवर्तयानि कर्मफलौपाधकारास्तस्याधनप्रापारा अफ
 लारिकानिष्कलसाधनादयोश्चेदभ्यस्तकाशमेवान्यथा ॥ ३६ ॥ पुस्तकालादिपुरुषजातितकममयीतर्निर्मिता ॥ अथवापुस्तकप्रतिमायाकृतितापुरुषजानि ॥ कर्म
 तदानीव यथायातोरुपवानजलधौद्रवात् ॥ एवं चिन्माधमेवाहमनहमावमातम् ॥ ३७ ॥ नतस्यजन्ममरणेन तस्य सदसद्गती ॥ नन
 श सप्तवत्स्य चिन्मात्रमसकृत् ॥ ३८ ॥ अच्छेद्योपमदाह्योयं चिदादित्योति निर्मल ॥ आहोनुचिरकालेन शांतास्मिपरिनिर्द
 ता ॥ ३९ ॥ निर्वाभिभ्रमनिमुक्तमासे निर्मदराश्विवत् ॥ असदाभासमत्यच्छमर्तमजमभ्युतम् ॥ ४० ॥ आत्माकाशमनावाधमम
 लपरमचिरम् ॥ अन्तर्निदमाकारां फलौपाध्याफलादिका ॥ ४१ ॥ सुरासुरशुतविश्वमेतन्मयमकृत्रिमम् ॥ पुस्तकममयीसेनासर्व
 न्याजकयथा ॥ ४२ ॥ द्रष्टव्यमयीसत्ताचिन्मात्रैक्यमयीतथा ॥ इदमेक्यमिदद्वित्वमहनाहमितीति च ॥ ४३ ॥ कद्रुवभ्रमसमोहकयक
 स्यकृतकत्वा ॥ स्वमनतमनायासमुपशान्तास्मिसंस्थिता ॥ ४४ ॥ निर्वाणपरिनिर्वाणगतमासे गतज्वरम् ॥ अचेतनचेतनं वायुमा
 प्रातिचेतति ॥ ४५ ॥ आसमानात्मतद्रूपं मदाधितिसंस्थितम् ॥ नेदनाहंनचान्यच्चनभावाभावावसंभव ॥ शातसर्वनिरालयकेवलं स
 स्थितपरम् ॥ ४६ ॥ इत्थं विचारणपरपरमप्रबोधोद्भाषयथास्थितमिदं परमात्मतत्त्व ॥ सशान्तरागमयमोहतमोविलासाशान्तायभूवश
 रदवरलेखिके ॥ ४७ ॥ ॥ इ० वा० वा० द० मोक्षापाये पुनिर्वाणप्रकरणे पू० बृहदालाप्रबोधोनाम अष्टसप्ततितम सर्ग ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥
 श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ दिनानुदिनमित्येपास्वात्मारामतयातया ॥ नित्यमतमुरत्नतयायभूवप्रकृतस्थिता ॥ ५० ॥

तद्वरुषधलनादि मन्मयीतत्त्वप्राबालनिर्मितमस्तना ॥ ४९ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ किं दत्तं श्रुतयप्रकारभोक्तुनिमित्ताधिकरणसमावनयति परार्थम् ॥ स्वपारमार्थिकरूपमाप्येति शेष
 ॥ ४९ ॥ निबाणे मोक्षसुखे परितो निर्वाणानिर्दन्तागतभाष्यरगतकठ्यामीकरव्याप्तस्वरूपमेवाहमासे ॥ यद्वेचनचेतनमवाभामादि योयतद्रोकाचेतनितुभ्यमासमानात्मा
 मिन्मयद्वैततद्रूपस्त्विष्टाकाराभेदेति परेषामप्य ॥ ५० ॥ ॥ किं दत्तं दत्तनाभ्यसादिजगतस्तथावस्यैकैकब्रह्मतेत्यादि ॥ नेदमिति ॥ ५१ ॥ ॥ उक्तमेव सकिंपोपसद्वर्तते ॥ इत्यस्मिन्नि
 परमप्रवाधादात्यक्तिके भेदे निश्चाराप्रभातशान्तरागादयत्तमोविलासाअवस्थाअवस्थायास्तमायस्या ॥ ५२ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठ उवाच ॥ सात्ययंकारो निर्वाणप्रकरणे पू० अष्टसप्तति
 तमः सर्ग ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ अपूर्वमयीदत्तापुष्टयाधरणीजना ॥ बृहदालयास्त्रोभायाहेतुर्बोधोपपद्यते ॥ ५० ॥ ॥ एवमिष्टापरिपोष्यन्त्यनन्तमज्ञानस्याप्यासादिनकमेपा
 करोत्तराप्रमिकापनिष्ठाभा ॥ किं नानुचितमिति ॥ दिनानुदिनदिकमेव ॥ नित्यमतीक्ष्णपकृति स्थागादिकरूपतस्मिन् स्थितामिति ॥ ५१ ॥ ॥

तस्यास्तन्प्रतिष्ठलक्षणान्याह ॥ नीरगेत्यादिना ॥ २ ॥ परिपूर्णाद्विहदतिरान्मनसोप्यतिरप्यत्यात्मायस्या ॥ ३ ॥ सुचिरं प्राक् संप्रसारयांतातदानिरतिशयानंदपनेज्ञानलब्ध
 पदातिरेपरमपदेविश्रान्ता ॥ ४ ॥ ५ ॥ कथमल्पकालिकेनवाधेनानादेर्महं तमस्य च भ्रमस्य निवृत्तिस्तत्राह ॥ पथेति ॥ कश्चिदनिर्वचनीयस्वरूपः स्पष्टविभ्रमः अविद्विष अकस्मादेवा
 गतस्तथा तत्त्वज्ञानवतिसर्वानि शेषमकस्मादेव विलीयत इत्यर्थः ॥ दीर्घपाठेयथा विलीयते तथान तत्त्वज्ञानवर्तवभूवेति कथंचिद्व्याख्येयम् ॥ ६ ॥ नट्टमकलहैर्नयन्नया विभेपे
 ॥ ७ ॥ यथा जरद्वी वृद्धगौरुं रारोहनमसंतृणोदकसमालोकनुल्यातपचन्द्रिकोपमोगरौ रालापदेवाद्याप्यभ्रनाकुलासि स्थिता भवति तद्वत्सापि समालोकजापदादिसर्वावस्था स्वक
 हृदयप्रकाशप्रत्यगात्मानजामदायसवधात्मना त्स्वभावेन प्राप्य तस्मिन्नेवात्मन्यमाकुलासि स्थितेत्यर्थः ॥ ८ ॥ आत्मनस्तत्त्वदर्शनप्रयुक्तेनोदयेन पूर्णनिदस्वरूपा विभवेण ॥ ९ ॥ स्म
 नीरगानिरुपासंगानिर्द्वानिःसमीहितान्नजहातिनचादत्ते प्रकृताचारचारिणी ॥ २ ॥ परितोर्णभवांभोधिः शांतसंदहजालिका ॥ परमा
 त्ममहालाभपरिपूर्णांतरात्मना ॥ ३ ॥ विश्रान्तानुचिरं श्रान्ता धनलब्धपदांतर ॥ सर्वापमार्तानतया जगामाव्यपदभ्रताम् ॥ ४ ॥ इति साभा
 मिर्नीतस्य चूडालावरवर्णिनी ॥ स्वत्येनैव हिकालनययौ विदितवद्यताम् ॥ ५ ॥ यथा यमगातः कश्चिज्जागतः स्पंदविभ्रमः ॥ तथा विलीयते
 सर्वतत्त्वज्ञानवतिस्वयम् ॥ ६ ॥ अदृष्टमकलेशांतेपदविश्रान्तिमेत्यसा ॥ रराजशरदच्छाभ्रमालेव गतसंभ्रम ॥ ७ ॥ अनाकुलासमालोका
 मसंबंधात्मनात्मनि ॥ जरद्वी वशौलाग्रं सतृणं प्राप्य संस्थिता ॥ ८ ॥ स्वविवेकघनाभ्यासवशादात्मोदयनसा ॥ शुशुभेशोभनापुष्पलतेवा
 भिनवोद्गता ॥ ९ ॥ अथतामनवद्यार्गीकदाचित्सशिरिव्वजः ॥ अपूर्वशोभा मालोक्यस्मयमान उवाच ह ॥ १० ॥ भूयो यौवनयुक्तेवमं
 हितवपुनः पुनः ॥ अधिकं राजसेतविजगद्राजवर्तीयथा ॥ ११ ॥ प्रर्पितामृतसारवलयव्यालभ्यपदेव च ॥ आनंदपूरपूर्णवराजसंनितरां
 प्रिये ॥ १२ ॥ उपशांतं च कांतं च दधाना सुंदरं पुनः ॥ अभिभूयेंदुमायासि श्रियं कामपि कामिनि ॥ १३ ॥ अभोगकृपणं शांतमूर्जितं सम
 तांगतम् ॥ गंभीरं च प्रशांतं च चेतः पश्चामिति प्रिये ॥ १४ ॥ तृणीकृत्य त्रिभुवनं र्पिताखिलजगद्रसम् ॥ अतंतोडामरं सौम्यं मनः पश्चामिति प्रि
 ये ॥ १५ ॥ न केन चिन्महाभागे विभवानंदवल्लुना ॥ चेतस्तव तुलामिति मरुत्परा ॥ १६ ॥ तैरववा लकटलंघनालां कुरकमलैः ॥
 अंगैः स्थितिमनुप्राप्तं वै दिव्यतेवलक्ष्यसे ॥ १७ ॥ तथा तेनैव तनवसन्निवेशेन संस्थिता ॥ अन्यतामुपयातासि लतेव क्रतुपयये ॥ १८ ॥

यमानो विस्मयस्तेरास्य ॥ १० ॥ जगत्जगती ॥ वर्तमाने पुण्यमहद्देहजगच्छेदवच्चैति शतवृद्धावातिदेशादुपगता श्रेतिसिंघाट्पूलादसत्त्वान्नकृतः ॥ राजवतीराजन्वती पूर्णचंद्रव
 तीवायधाराजतेतद्वद्वाजसे ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ ऊर्जितविवेकोर्जितम् ॥ शांतशमादिगुणवत् ॥ प्रशांतमुपरतचापलम् ॥ १४ ॥ १५ ॥ मकरिवनिर्जलजालानयाक्षीरादि
 रेवपूर्णतया च सुंदरम् ॥ १६ ॥ स्थितिमचापल्यमुपयाति तैर्प्राक्तनैरेव गंगरवयवैस्तेजोतिशयेन द्योतयति ॥ १७ ॥ क्रतुपययेति शिरास्यये ॥ १८ ॥

अहमिदालगदेषुपरिच्छिन्नजीवाकारस्यकायान्नार्कषिर्त्तकिषिस्तवात्मकआकारोयस्तथाविधपरमार्थोनार्कषिर्त्तकिषिदाकारश्चभक्तदागतपामधर्तीतेनहेतुनेत्यधः॥ २१ ॥
उक्तमेवार्थमभ्यन्तरेणपुनराह ॥ इदमिति ॥ इदपरिच्छिन्नसर्वधरित्युपसर्गवपरिच्छिन्नमभ्यन्मयाआश्रितम् ॥ किन्तत् ॥ यन्तत्सत्यमवधिगतनिषयतेसम्पूर्तस्यधूर्तस्यपपच
रूपपप्रत्यस्तस्य ॥ तनैतिप्राग्वत् ॥ २२ ॥ नर्कषिर्त्तकिषिदाकारमित्योक्तिभयन्तरेप्रवणयति ॥ यदिति ॥ यद्वस्तुउदयसगतमनतिकम्पेतिपयोदयसट्टिदशादुरपमा
नर्कषिस्तारिच्छिन्नयदेष्वयथानाशमस्यदशादस्यमाननर्कषिश्चभक्तिरयथायेनकृतस्यभूमानदत्वभावेनस्थितजानामित्यर्थः ॥ २३ ॥ २४ ॥ त्वदपदेनहार्दभ्रलल्ल
स्यते ॥ २५ ॥ आसनेस्थानादिपुरेहस्तिरूप्यहूर्णोत्सम्यधर्तित्वामिननभूषणसम्मानादिशरीरमानसभोगेपुनरल्लभप्रयुक्तलज्जासुखा ॥ २६ ॥ २७ ॥ इददेहाविद्यासद्गुणभोगे
म्यवधिष्ठानतथाकारोपितदशागुनाह ॥ २८ ॥ प्रामर्शजिह्वासामर्शितोय ॥ २९ ॥

वयस्यभिः सरवीभूताभिः तनु कशीभूतो विद्वेषो रागश्च याभिस्तथा विधाभिः स्वप्रज्ञाभिः शास्त्रदृष्टिनिश्चसहरेमे ॥ अथवा शास्त्रदृष्टिभिः करणैस्तनुरत्नीभूतो विद्वेषो रागश्च यासां तया विधाभिर्वयस्यभिः सरवीभिः सहरेमे ॥ ३० ॥ अंगहेनाथ इह जगति अहनयनरश्मिभिरन्यैर्वा इन्द्रियैश्च तेन च यत्पश्यामि तन्म किंचिददृतमेव ॥ तेनैद्रियमनोदृश्येन विरहितुना किंचिन्निष्पद्य च वस्तु अतः पश्यामि ॥ यतो हेतो रिति वर्णितरीत्या अतर्वा हि श्वसम्यगबाधितरूपं पश्यामि तेन हेतुना चिरसततमुदिता परमाभ्युदयश्रीमती अस्मीत्यर्थः ॥ ३१ ॥ इति श्रीवासिष्ठम ० तात्पर्यप्रकाशेन वर्णप्रकरणे पू ० एकोनाशीतितमः सर्गः ॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥ अज्ञेन राज्ञा द्वाक्यस्यासंबद्धत्ववर्णनम् ॥ रवेचरत्वादिसिद्धीनां बीजचात्र निरूप्यते ॥ १ ॥ एवं वर्णितप्रकारेण स्वशोभातिशये निमित्ता निवदतीम् ॥ १ ॥ बालाअमौढबुद्धिरसि ॥ परबोधानुकूलवाक्योच्चारणे अकुशलंेतियावत् ॥ २ ॥ अ

तनुविद्वेषरागाभिः प्रज्ञाभिः शास्त्रदृष्टिभिः ॥ रमे सहवयस्याभिस्तेनाहं श्रीमती स्थिता ॥ ३० ॥ पश्यामि यन्नयनरश्मिभिरिन्द्रियैर्वचिते न च हितदंगन किंचिदेव ॥ पश्यामि तद्विरहितं तुना किंचिदंतः पश्यामि सम्यगिति नाथ चिरेदयास्मि ॥ ३१ ॥ ॥ इत्यार्षेवा ० वा ० दे ० मोक्षोपायेषु नि ० पू ० चूडालोपाख्याने चूडालात्मलाभो नामैकोनाशीतितमः सर्गः ॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ एवमात्मनि विधांतां वदंतीतां वराननाम् ॥ अबुध्वा तद्गिरमर्थं विहस्य वाच भूपतिः ॥ १ ॥ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ ॥ असंबद्धप्रलापासि बालासिवरवर्णिनि ॥ रमसे राजलीलाभीरमस्वावनिपात्मजे ॥ २ ॥ किंचित्पत्नकानां किंचिद्योगतो प्रत्यक्षसंस्थितम् ॥ त्यक्तप्रत्यक्षसद्गुणः सकथं किल शोभते ॥ ३ ॥ भोगैरभुक्तैस्तुष्टोहमिति भोगान्जहाति यः ॥ रुषे वासनशब्दादीन् सकथं किल शोभते ॥ ४ ॥ भोगाभोगेपरित्यज्य रवेऽन्ये रमते तु यः ॥ एक एवाखिलं त्यक्त्वा सकथं किल शोभते ॥ ५ ॥ वसनाशनशय्यादीन् सर्वान् त्यज्य धीरधीः ॥ यस्तिष्ठत्यात्मनैवैकः सकथं किल शोभते ॥ ६ ॥ नाहं देहोऽन्यथा चाहं न किंचित्सर्वमेव च ॥ एवं प्रलापो यस्यास्ति सकथं किल शोभते ॥ ७ ॥ यत्पश्यामि न पश्यामि तत्पश्याम्यन्यदेव यत् ॥ प्रलाप इत्यसम्यस्य सकथं किल शोभते ॥ ८ ॥

संबद्धप्रलापतामेव ना किंचिद्विचिदित्याद्युक्तेर्दर्शयति ॥ किंचिदिति ॥ ताकारस्यैव शोभाप्रसिद्धा यस्त्वाकारसामान्यं त्यक्त्वा निराकारतांगतः स शून्यप्रायः कथं शोभतेत्यर्थः ॥ ३ ॥ भोगैरभुक्तैस्तुष्ट्यामीति यत्त्वयोक्तं दप्यसंबद्धमित्याह ॥ भोगैरिति ॥ रुषाकोधेनेव ॥ ४ ॥ एकैवाकाशसंकाशो केवले हृदये रमे इति यत्त्वयोक्तं दप्यसंगतमित्याह ॥ भोगाभोगे इति ॥ स्वयसाक्षद्वोगो मित्रभृत्यादीनामाभोजनमाभोगश्चेत्यनयोः समाहारपरित्यज्य तत्साधनं विनाथखिलं च त्यक्त्वा य एक एव शून्ये रवे पिशाचवद्गमते स किंल शोभते इति कथसंगच्छतामित्यर्थः ॥ ५ ॥ धीरधीः अतिकोधादिव धैर्यमात्रबलेन शरीतोष्णान्मुत्तुपादिदुःखानि सहमान इत्यर्थः ॥ ६ ॥ इदं चाहं मिदं नाहमिति यदुक्तं दप्यसंबद्धमित्याह ॥ नाहमिति ॥ ७ ॥ पश्यामि यन्नयनरश्मिभिरिन्द्रियैर्वलंते यदुक्तं तुष्टुतरामसंगतमिति नैतेशोभाहेतव इत्युपसंहरति ॥ यदिति ॥ ८ ॥

॥ १ ॥ १० ॥ कटमिति ॥ नथेरिद्वेदीन्महतीं विनष्टित्वा दिभ्यो रतिभाव ॥ ११ ॥ अगेति रामसर्वोपने ॥ १२ ॥ रवेगमागमो देववत्सचारस्तद्विषये दच्छावभूष ॥ ता
 दशानरभ्यावद्व्याप्तिभाव ॥ १३ ॥ १४ ॥ एकैवति ॥ अर्थाद्वाप्तं राशुजपायद्विमिश्रयनप्रयासकालेन तिगम्यते ॥ अन्यथा तत्पराधीनायास्तस्या एकानि निरतत्वाप्यो
 गत् ॥ ऊष्णस्य प्राणवदनस्य चिरस्य दुर्लभमभ्यादिराशिराश्यासम् ॥ १५ ॥ रवेचरसिद्धिप्रयोजकक्रियाप्रसंगेन राम क्रियासाभ्याम्येति मिमंसा द्वाराक्षिप
 त्रि ॥ पारिमिति ॥ पारिरस्यावराजगमवशगतत्वे रसद्वयगतक्रियपानिप्यारित्युरपने विना कप्रारिकारकस्य रकस्याप्युत्पत्तेररानात् ॥ तदीयसति क्रियानाम् स्पष्टस्य कथनि
 च्छति विमर्शियारुष्टस्यार्त आपेक्षात्माश्रयोऽनवस्थाया द्वितीये व्याघातः अविशाम फलानवस्थावर्धनिकयक्रियानां कोवस्तुनउत्पत्तिरनुभूयते अनुभावपथमारोहति तद्व
 तस्माद्वालासिमुन्नासिचपलासिविलासिनि ॥ नानालापविलासेन क्रीडामि क्रीदस्तुदरि ॥ १६ ॥ प्रविहस्यादृष्टासेन शिखिभ्यजडतिमि
 याम् ॥ मध्याह्ने शानुमुत्थाय निर्जगामांगनागृहत् ॥ १७ ॥ कष्टनात्मनि विव्रातो मदचांसि न युञ्जवान् ॥ राजोतिरिव बाधूढालास्वध्यापा
 रपरभ्रवत् ॥ १८ ॥ तदा तथागतत्रायतादृगाश्रययोजयो ॥ ताभि पार्थिवलीलाभि कालोषद्वुतिषोययो ॥ १९ ॥ एकटानित्यदमा
 यानिरिच्छाया अपिसि यम् ॥ चूढालायाय भूवेच्छालीलया रवगमागमे ॥ २० ॥ रवगमागमसिद्ध्यर्थमयसानुपकन्यका ॥ सर्वभोगान
 नादत्यसमागम्य च निज नम् ॥ २१ ॥ एकैव कोतनिरतास्वात्मना वस्थिता गिका ॥ ऊर्ध्वगप्राणपवनचिराभ्यासचकारह ॥ २२ ॥ श्री
 रामउवाच ॥ ॥ यदिददृष्टवर्ते किंचिज्जगत्स्यावराजगमम् ॥ स्पष्टयुर्वक्रियानां कथमित्यनुभूयते ॥ २३ ॥ कस्य स्पष्टविलासस्य यना
 भ्यासस्य भवत् ॥ वक्षन् रवगमनायेत फल यन्नैकशालिन ॥ २४ ॥ आत्मज्ञो वाप्यनात्मज्ञ सिद्ध्यर्थं लीलया यवा ॥ कथससाधयत्येतद्य
 यातददभेप्रभो ॥ २५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ त्रिविधं संभवत्यगसाध्यं वस्त्वित्सर्वत ॥ उपदेयचहेयचतयोपेक्ष्य चराधव ॥ २६ ॥

इत्यथ ॥ १६ ॥ एवमाक्षिप्य पस्तुनगृह्यति ॥ कस्यति ॥ एतादृगमनादिसिद्धिजातकस्य सदाविलासस्य फलतद्विवेकस्य ॥ १७ ॥ अनात्मज्ञ सिद्ध्यर्थं आत्मज्ञो लीलया
 बाधुर्लक्ष्मिजातकयजनकमप्यसाधयति तद्विवेकस्य ॥ १८ ॥ भवेदयमात्मप्रदानवस्थादिको दोषो यद्विक्रियास्वरूपमाभसिद्धये कारकापेक्षास्तथा अनुतथा किंनु कि
 यासाध्यस्य सस्य फलनिष्पत्तये हि प्रयत्नानि कारकाणि नारीयकनया क्रियामवदधते ॥ तया हि कष्टस्य साध्यताकारकाणां साधनताव्यप्यपेक्षारूपम् ॥ तथा च साध्यसा
 धनो भयविलक्षणक्रियानसाध्यविक्षिप्तसाधनेभ्य साधनतरमेष्वनदति तत्साधकियकूटस्वसाकारणमिति विषयानिरवकाराष्टवस्यारायेन वसिष्ठ उवाच ॥ तस्या च साध्यसा
 धीषु रूपासाधारण्यक्रियासाध्यविक्षिप्तयराधयति ॥ विक्षिपमिति ॥ उपारातनुद्विषिष्यदीभूतवस्तु उपोदेयमवदति विषय इति ननु द्विष्येयेयनिवृत्तिविषय उपेक्षा नु द्विगम्यमुपे
 स्यतवाराशाध्यायि कपोपचारारतेनोपक्षयायनवर्धनद्वितिलाकेष्ववधारदरानादीषां व्याप्य ॥ १९ ॥